

श्रीपद्म पुराणम्

उत्तरखण्डं

प्रथमोऽध्यायः

ॐ श्रीविष्णवे नमः

ॐ श्रीवेदव्यासाय नमः

ॐ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम्
देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् १
अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः २
ऋषय ऊचुः -

श्रुतं पातालखण्डं च त्वया ख्यातं विदां वर
नानाख्यानसमायुक्तं परमानन्द दायकम् ३
अधुना श्रोतुमिच्छामो भगवद्भक्तिवर्द्धनम्
पाद्मे यच्छेषमस्तीह तद्ब्रूहि कृपया गुरो ४
सूत उवाच -

शृणु ध्वं मुनयः सर्वे यदुक्तं शंकरेण हि
पृच्छते नारदायैव विज्ञानं पापनाशनम् ५
एकादानारदोलोकान्पर्यटन् भगवत्प्रियः
गतोऽद्रिमंदरं शंभुं प्रष्टुं किञ्चिन्मनोगतम् ६
तत्रासीनमुमानाथं प्रणिपत्य शिवाज्ञया
उपविष्टः समादिष्ट आसनेऽभिमुखो विभोः ७
नारद उवाच

पप्रच्छ इदमेवेशं यन्मां पृच्छथ सत्तमाः
भगवन् देवदेवेश पार्वतीश जगद्गुरो ८
भगवत्तत्त्वविज्ञानं येन स्यात्तन्ममादिश
शिव उवाच

शृणु नारद वक्ष्यामि पुराणं वेदसंमितम् ९
यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः
प्रथमोत्तरकीर्तिः स्यात्पर्वताख्यानमेव च १०

जालंधरंतथाख्यानं श्रीशैलाख्यंततः परम्
 हरिद्वारस्यव्याख्यानं विष्णुपादोद्भवांतथा ११
 प्रयागतीर्थतैवक्षयेदशाश्वमेधिकंचतत्
 तुलसीमहिमाचैवशंखचक्रगदादिकम् १२
 द्वारकायास्तथाख्यानंमहोत्सव विधिस्ततः
 तडाकजंतथापुण्यंवापीकूपप्रपादिकम् १३
 गाणपत्यंततोवक्ष्येवैष्णवागममेवच
 जीर्णोद्धारस्यमाहात्म्यमंदाकिनीसमागमम् १४
 साभ्रमत्यास्तुमाहात्म्यंमाहात्म्यंतीरजंतथा
 स्त्रीशूद्राणांतथाधर्मतथात्याज्यैश्चधारणम् १५
 उमामहेशसंवादेप्रोक्तंनामसहस्रकम्
 कैलासात्तत्समानीतं नारदेनाग्रजन्मना १६
 लोकानांब्राह्मणानांचक्षत्रियाणांविशेषतः
 स्त्रीशूद्राणांविशेषेणपठितव्यंसमाहितैः १७
 इदंपवित्रंपरमंपुण्यमायुष्यवर्धनम्
 पठितव्यंविशेषेणविष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् १८
 विष्णोर्नामसहस्रंतत्पावनंभुविविश्रुतम्
 चतुर्विंशतिमूर्तीनांस्थानकानीहसंवदेत् १९
 तेषांचमातापितरावंतरंचब्रवीम्यहम्
 गोत्रंवेदांश्चतेषां वै कर्माणीहतथैव च २०
 स्त्रियस्तेषांप्रवक्ष्यामियथाविज्ञानदर्शनात्
 चतुर्विंशत्येकादशीनां द्वादशीनांप्रभावताम् २१
 गोदावर्याश्चमाहात्म्यंशंखचक्रादिधारणम्
 ब्राह्मणानांविशेषेणधारणंविधिपूर्वकम् २२
 यमुनायाश्चमाहात्म्यंगंडिकायास्तथामुने
 वेत्रवत्यास्तुमाहात्म्यंवक्ष्यहंतेनसंशयः २३
 गिल्लितीर्थोद्भवंपुण्यंशिलाक्षेत्रंमहद्वयत्
 तत्सर्वंसंप्रवक्ष्यामिखंडेउत्तरसंज्ञके २४
 अर्बुदेश्वरमाहात्म्यंतत्रतीर्थादिकंचयत्
 सरस्वत्याश्चमाहात्म्यंसिद्धक्षेत्रादिकंचयत् २५

पद्मनाभसमुत्पत्तितुलस्याश्चैवधारणम्
 गोपीचंदनमाहात्म्यंपट्टपूजांतथैवच २६
 निरंजनस्यमाहात्म्यंतथाविज्ञानदर्शनम्
 तत्रदीपप्रदानंचधूपदानंविशेषतः २७
 कार्तिकस्याथमाहात्म्यंमाहात्म्यंमाघजंतथा
 सर्वेषांचव्रतानांचमाहात्म्यंविधिपूर्वकम् २८
 शृणुनारदवक्ष्यामिजगन्नाथारूयमुत्तमम्
 यदृष्ट्वामुच्यतेलोकोब्रह्महत्यादिपातकात् २९
 यत्रसिद्धंतथाभुक्तंपारलौकिकदायकम्
 ब्राह्मणायत्र भुंजन्ति वेदशास्त्र विशारदः ३०
 अन्येषांचैवलोकानांकाकथाचैवसुव्रत
 पंचविंशत्यत्रनागानर्तक्योविविधास्तथा ३१
 ब्रह्महत्याबालहत्यागवांहत्यातथैवच
 ताः सर्वाविलयंयांतिजगन्नाथस्यदर्शनात् ३२
 जगन्नाथेत्युच्चरञ्जतुर्महापापैः प्रमुच्यते
 विष्णोःपूजनकंपुष्पैस्तन्माहात्म्यमपिब्रुवे ३३
 पर्वतानांवर्णनंचदेशानांवर्णनंतथा
 गोपूजनादिमाहात्म्यं सिद्धानांचैवपूजनम् ३४
 सिक्थेदत्तेतुयत्पुण्यंतत्सर्वंप्रवदाम्यहम्
 कदलीगर्भदानंचवृक्षदानंततः परम् ३५
 अश्वदानंहस्तिदानंजपमाहात्म्य मुत्तमम्
 मंत्रदीक्षागमंचैवगुरोर्लक्षणमेवच ३६
 शिष्यस्यलक्षणंप्रोक्तंयथापौराणिकाविदुः
 चरणोदकमाहात्म्यंपितृश्राद्धादिकंचयत् ३७
 पितृक्षयाहदानंचनीलोत्सर्गविधिस्ततः
 ग्रहणंचंद्रसूर्यस्यतत्रदानंचयद्भवेत् ३८
 शालग्रामस्यदानस्यमाहात्म्यंमाल्यगंधयोः
 दशम्यैकादशीवेधंद्वादशीहरिवासरम् ३९
 तेषांचैवतुमाहात्म्यंरुद्रनामादिकंचयत्
 मथुरायाश्चमाहात्म्यंकुरुक्षेत्रादिकंतथा ४०

सेतुबंधस्यचाख्यानंश्रीरामेश्वरजंतथा
 त्र्यंबकस्यचमाहात्म्यंपंचवट्याश्चयत्फलम् ४१
 दंडकारण्यमाहात्म्यंशृणुवाडवसत्तम
 दंडकारण्यमाहात्म्यंनृसिंहोत्पत्तिकारणम् ४२
 गीतायाश्चैवमाहात्म्यंतथाभागवतस्यच
 कालिद्याश्चैवमाहात्म्यमिन्द्रप्रस्थस्यवर्णनम् ४३
 रुक्मांगदचरित्रंतुमहिमावैष्णवस्यच
 वैष्णवेह्येकभुक्तेतुशृणुवाडवसत्तम ४४
 ससागरांचपृथिवींदत्त्वाचैवतुयत्फलम्
 तत्फलंसमवाप्नोतिभुक्तेह्येकेतुवैष्णवे ४५
 सात्विकाः सत्त्वसंपन्नाराजसाः कामुकाः स्मृताः
 तामसाअधमाः प्रोक्तावैष्णवानांतुलक्षणम् ४६
 ब्राह्मणावैष्णवायेतुवेदधर्मपरायणाः
 तेषांमाहात्म्यंवक्ष्यामियथोक्तंचैवनारद ४७
 विष्णुनिंदारतायेवैद्रव्यलोभेनसत्तम
 तेषांपापंतुवक्ष्यामिसांप्रतंत्रृषिसत्तम ४८
 ज्वालामुख्यास्तथाख्यानंहिमशैलेक्षणंतथा
 ब्रह्मोत्पत्तिस्तुवैयत्रतंप्रदेशंवदाम्यहम् ४९
 कायस्थानांसमुत्पतिर्गयाव्याख्यानमेवच
 गदाधरस्वरूपंचफल्गुवर्णनमेवच ५०
 एतेषांचैवमाहात्म्यंपाद्मेदृष्टंतथाश्रुतम्
 महाबोधस्वरूपंचसकल्केर्यशएवच ५१
 रामगयायामाहात्म्यंतथाप्रेतशिलाभवम्
 ब्रह्मणश्चतथाख्यानंशिलारख्यानंवदाम्यहम् ५२
 ब्रह्मयोनेस्तथाख्यानमक्षयाख्यवटस्यच
 श्राद्धेतत्रमहत्पुण्यंयत्तत्सर्वंवदाम्यहम् ५३
 महेश्वरकृतांभक्तिंविष्णुनाचमात्मना
 अद्यापिकाश्यांजपतिमहारुद्रोह्यनामयम् ५४
 माहात्म्यंचततोवक्ष्येसागरस्यहिनारद
 तिलतर्पणजंपुण्यंयवजंपुण्यमेवच ५५

तुलसीदलसंयुक्ततर्पणंदेवजंतथा
 तन्माहात्म्यंप्रवक्ष्यामियथोक्तंब्रह्मणामम ५६
 शंखनादस्यमाहात्म्यंपुण्यंचासंख्यसंज्ञकम् ५७
 रवेर्वारस्यमाहात्म्यंयोगस्यविष्णुसंज्ञिनः
 वैधृतस्यचमाहात्म्यंव्यतीपातस्यवैतथा ५८
 एतत्सर्वंप्रवक्ष्यामियथोक्तंचैवनारद
 अन्नदानं वस्त्रदानंभूमिदानंतथैवच ५९
 शय्यादानंचगोदानंतथावृषभमेवच
 जन्माष्टम्याश्चमाहात्म्यंमत्स्यमाहात्म्यमेवच ६०
 कूर्ममाहात्म्यंतत्प्रोक्तंवाराहस्यतथैवच
 माहात्म्यंचगवादीनांदानांनांप्रवदाम्यहम् ६१
 प्रह्लादमुखभक्तायेयेकेचिद्भुविश्रुताः
 तन्माहात्म्यंततोवक्ष्येशृणुदेवर्षिसत्तम ६२
 जागरेमहिमाचैवदीपदानेकृतेचयत्
 प्रहरेषुपृथक्पूजाफलंदेवर्षिसत्तम ६३
 पर्शुरामस्यचारुख्यानं रेणुकायावधस्तथा
 ब्राह्मणानांभूमिदानंरामेणैवचयत्कृतम् ६४
 रामस्याश्रमजंपुण्यंवदाम्यहमशेषतः
 नर्मदायास्तथाख्यानंपुण्यपूजनयोस्तथा ६५
 दानंवेदपुराणानामाश्रमाणांनिरूपणम्
 हिरण्यदानपुण्यंचब्रह्मांडदानमेवच ६६
 पद्मपुराणदानंचखंडानांव्यक्तयस्तथा
 प्रथमंसृष्टिखंडंचद्वितीयंभूमिखंडकम् ६७
 स्वर्गखंडंतृतीयंचतुर्यपातालसंज्ञकम्
 उत्तरपंचमंप्रोक्तंखंडान्यनुक्रमेणैव ६८
 एतत्पद्मपुराणंतुव्यासेनतुमहात्मना
 कृतंलोकहितार्थायब्राह्मणश्रेयसेतथा ६९
 शूद्राणांपुण्यजननंतीव्रदारिद्र्यनाशनम्
 मोक्षदंसुखदंचाशुकल्याणप्रदमव्ययम्
 श्रुत्वादानंतथाकुर्याद्विधिनातत्रनारद ७०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहिता
यामुत्तरखंडेमहेशनारदसंवादेबीजसमुच्चयो नामप्रथमोऽध्यायः १

द्वितीयोऽध्यायः

महेशउवाच-

एकलक्षपंचविंशत्सहस्रा पर्वतास्तथा
तेषांमध्येमहत्पुण्यंबद्रिकाश्रममुत्तमम् १
नरनारायणोदेवोयत्रतिष्ठतिनारद
तस्यस्वरूपंतेजश्चवक्ष्यामीहचस्त्रापतम् २
हिमपर्वतशृंगेचकृष्णाकारतयाद्विज
द्वौपुरुषौतत्रवर्तेतेनरनारायणावुभौ ३
श्वेतएकस्तुपुरुषः कृष्णोह्येकतमःपुनः
तेनमार्गेणयेयांतिहिमाचलकृतोद्यमाः ४
पिंगलश्वेतवर्णश्चजटाधारीमहाप्रभुः
कृष्णोनारायणोह्येषजगदादिर्महाप्रभुः ५
चतुर्बाहुर्महान्श्रीमान्व्यक्तोऽव्यक्तःसनातनः
उत्तरायणेमहापूजाजायतेतत्रसुव्रत ६
षण्मासादिकपर्यंतंपूजानैवचजायते
हिमव्याप्तंतदाजातंयावद्वैदक्षिणंभवेत् ७
अतएतादृशोदेवोनभूतो न भविष्यति
तत्रदेवावसंतीहऋषीणां चाश्रमास्तथा ८
अग्निहोत्राणिवेदाश्चध्वनिःप्रश्रूयतेसदा
तस्यवैदर्शनंकार्यंकोटिहत्याविनाशनम् ९
अलकनंदायत्रगंगातत्रस्नानंसमाचरेत्
कृत्वास्नानंतुवैतत्रमहापापात्प्रमुच्यते १०
यत्रविश्वेश्वरोदेवस्तिष्ठत्येव न संशयः
एकस्मिन्नवसरेब्रह्मन्सुतपस्तप्तवानहम् ११
तदानारायणोदेवोभक्तानांहिकृपाकरः
अव्ययःपुरुषःसाक्षादीश्वरोगरुडध्वजः
सुप्रसन्नोऽब्रवीन्मांवैवरंवरयसुव्रत १२

श्रीनारायणउवाच-

यद्यदीप्ससिदेवत्वंतंतंकामंददाम्यहम्
त्वंकैलासविभुःसाक्षाद्द्रोवैविश्वपालकः १३

रुद्रउवाच-

अलंगृह्णामिभोदेवसुप्रसन्नोजनार्दन
द्वौवरौममदीयेतांयदिदातुंत्वमिच्छसि १४
तवभक्तिःसदैवास्तुभक्तराजोभवाम्यहम्
सर्वेलोकाब्रुवंत्वेवमयंभक्तःसदैवहि १५
तवप्रसादाद्देवेशमुक्तिदाताभवाम्यहम्
येलोकामांभजिष्यंतितेषांदातानसंशयः १६
विष्णुभक्तइतिख्यातोलोकेचैवभवाम्यहम्
यस्याहंवरदातातुतस्यमुक्तिर्भवेत्प्रभो १७
जटिलोभस्मलिप्तांगोह्यहंवैतवसंनिधौ
तवचरणप्रसादेनलोकेख्यातोभवाम्यहम् १८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांनारदोमापतिसंवा-
देबदरीनारायणमाहात्म्येरुद्रप्रसादोनामद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयोऽध्यायः

सूतउवाच-

एकदानारदोद्रष्टुंपांडवान्दुःखकर्षितान्
ययौकाम्यवनंविप्रःसत्कृतस्तैर्यथाविधि १
अथनत्वामुनिश्रेष्ठंयुधिष्ठिरउवाचह
भगवन्कर्मणाकेनदुःखाब्धौपतितावयम् २
तमुवाचऋषिर्दुःखंत्यजत्वंपांडुनंदन
सुखदुःखसमाहारेसंसारेकःसुखीनरः ३
ईश्वरोपिहिनस्थायीपीडयतेदेहसंचयैः
नदुःखरहितःकश्चिद्देहीदुःखसहोयतः ४
शरीरंसवितुर्यस्माद्राहुस्तद्ग्रसतेबली
राहोरपिशिरश्छिन्नंशौरिणामृतभोजने ५
सोऽपिशार्ङ्गधरोदेवःक्षिप्तःसागरगह्वरे

जालंधरेणवीरेणनिहतःसोऽपिशंभुना ६
 युधिष्ठिरउवाच-
 कोऽसौजालंधरोवीरःकस्यपुत्रःकुतोबली
 कथंजालंधरंसंख्येहतवान्वृषभध्वजः ७
 एतत्सर्वसमाचक्ष्वविस्तरेणतपोधन
 राज्ञासएवमुक्तस्तुकथयामासनारदः ८
 नारदउवाच-
 शृणुभूपकथांदिव्यामशेषाघौघनाशिनीम्
 ईशानसिंधुसून्वोश्चसंग्रामंपरमाद्भुतम् ९
 एकदागिरिशंस्तोतुंप्रययौपाकशासनः
 अप्सरोगणसंकीर्णोदेवैर्बहुभिरावृतः १०
 गंधर्वैरावृतोदेवस्तंत्रीशिञ्जालासुकोविदैः
 रंभातिलोत्तमारामाकर्पूराकदलीतथा ११
 मदनाभारतीकामासर्वाभरणभूषिताः
 नर्तक्यश्चतथाचान्याःसमाजग्मुःसुरांतिकम् १२
 गंधर्वयक्षसिद्धास्तुनारदस्तुंबुरुस्तथा
 किन्नरामुहुराजग्मुस्तथाकिन्नरयोषितः १३
 वायुश्चवरुणश्चैवकुबेरोधनदस्तथा
 यमश्चाग्निर्निर्ऋतिश्चयेचान्येदेवतागणाः १४
 विमानसंस्थोमघवाविमानस्थाःसुरांगनाः
 स्ववाहनगतादेवाःकैलासंप्रययुर्जवात् १५
 ददृशुस्तेततोदेवाःकैलासंपर्वतोत्तमम्
 महीधराणांसर्वेषांपृथिव्याइवमंडनम् १६
 सर्वतःसुखदंशुद्धंसिद्धिराशिमिवस्थितम्
 यत्रवृक्षाःकल्पवृक्षाःपाषाणाश्चितितप्रदाः १७
 पुन्नागैर्नागचपैश्चतिलकैर्देवदारुभिः
 अशोकैःपाटलैश्चूतैर्मदारैःशोभितोगिरिः १८
 पर्यंतकवनामोदवाहकायत्रवायवः
 पंगुत्वंबहुचारेणयांतितेमलयानिलाः १९
 वाप्यःस्फटिकसोपानाह्यगाधविमलोदकाः

वैडूर्यनालसंसक्तसौवर्णनिभपंकजाः २०
 कुमुदानांद्युतिर्यत्रराजतेसर्वतोदिशम्
 कह्लारैःशौभितावाप्यःपिनद्धाःपद्मरागवत् २१
 हरिन्मणिनिबद्धाश्चगोमेदैःसर्वतोवृताः
 पद्मरागशिलाबद्धानानाधातुविचित्रिताः २२
 ददृशुःसुंदरतरंनकाधिकविनिर्मितम्
 कैलासंपर्वतश्रेष्ठं दृष्ट्वातेविस्मयंगताः २३
 विमानादवतीर्णाश्चमघवादेवताश्चताः
 द्वारपालमथागम्यनंदिनंवाक्यमब्रुवन् २४
 भोभोगणवरश्रेष्ठशृणुमेवाक्यमुत्तमम्
 समाज्ञापयशीघ्रंत्वंनृत्यार्थमिहमागतम् २५
 ईश्वरंप्रतिदेवेशंसर्वदेवैःसमावृतम्
 इंद्रस्यवचनंश्रुत्वागिरिशंनंदिरब्रवीत् २६
 प्रभोऽयमागतःसर्वैर्देवराजःपुरंदरः
 नृत्यार्थमथतंप्राहानयशीघ्रंशचीपतिम् २७
 प्रवेशयामासतदानंदीतैःसहवासवम्
 सदृष्ट्वागिरिशंदेवंतुष्टाववृषभध्वजम् २८
 रंभाद्यास्तास्तदासर्वानर्त्तक्योहरसन्निधौ
 मृदंगवीणावादित्रैः मुदानाट्यंप्रचक्रिरे २९
 कांस्यवाद्यान्प्रगृह्यान्यावंशतालान्सकाहलान्
 चक्रुस्तानृत्यसंरंभंस्वयंदेवः पुरंदरः ३०
 अतीवनर्तनंचक्रेसुंदरंदेवदुर्लभम्
 ईश्वरस्तोषमापन्नोवासवंवाक्यमब्रवीत् ३१
 प्रसन्नोऽहसुरश्रेष्ठजातस्तेव्रियतांवरः
 इत्युक्तवतिदेवेशेस्वबाहुबलगर्वितः ३२
 प्रत्युवाचहरंवाक्यंसंग्रामःसवृतोमया
 यत्रत्वत्सदृशोयोद्धातद्युद्धंदेहिमेप्रभो ३३
 इत्युक्त्वानिर्गतोजिष्णुर्लब्ध्वाशंभोर्वरंप्रभोः
 तस्मिन्गतेतदाशक्रेगिरिशोवाक्यमब्रवीत् ३४
 गणामेश्रूयतांवाक्यंदेवराजोऽतिगर्वितः

इत्युक्त्वाक्रोधसंयुक्तो बभूव च ततो हरः ३५
 आविरासीत्ततः क्रोधो मूर्तिमान्पुरतः स्थितः
 घनान्धकारसदृशो मृडं क्रोधस्ततोऽब्रवीत् ३६
 देहि मे त्वंहि सन्देशं किं करोमि तव प्रभो
 उमापतिस्तदोवाच गच्छ त्वं वासवं जय ३७
 स्वर्गसिंधुं समासाद्य सागरस्य च वीर्यवान्
 इत्युक्तो तर्दधे क्रोधो गणास्ते विस्मयं ययुः ३८
 ईशानकल्पे जाते तु कामेनार्णवसंगमे
 नाकसिंधुस्तदामत्ता स्वयौवनभरोष्मणा ३९
 तां दृष्ट्वा सिंधुराजश्च जलकल्लोलवानभूत्
 तदा बभूव राजेंद्रं गंगासागरसंगमः ४०
 महानदी तदा प्राप्य रेमे चात्मबलेन च
 अत्रांतरे समुद्रस्य बभूव सुभटस्ततः ४१
 सूनुस्तस्यां महानद्यां समुद्रादभवद्वली
 महार्णवतनूजेन जातमात्रेण पार्थिव ४२
 रुदतोत्कंपिता पृथ्वी त्रिलोकीनादिता भवत्
 समाधिबद्धमुद्रां च संतत्याज चतुर्मुखः ४३
 अत्रांतरे परित्रस्तांतां संवीक्ष्य जगत्त्रयीम्
 धातासुरेंद्रवाक्येन प्रजगाम महार्णवम् ४४
 आश्चर्यमिति संचिंत्य हं सारूढो जवाद्ययौ
 ब्रह्माणमागतं वीक्ष्य स पर्याविदधेऽणवः
 तमुवाच ततो ब्रह्मा किं गर्जसि वृथां बुधे ४५
 समुद्र उवाच-
 नाहं गर्जामि देवेश मत्सुतो बलवान्प्रभो
 शिशोर्वै कुरुरक्षां च दुर्लभं तव दर्शनम् ४६
 सदृश्यतां च तनयो भार्या प्राहाति शोभनाम्
 ययौ सा भर्तुरादेशात्स पुत्रा ब्रह्मणोतिके ४७
 उत्संगदेशे च तुराननस्य विधाय पुत्रं चरणौ ननाम्
 तदा समुद्रात्मजमद्भुतं तं दृष्ट्वा विधातुः किल विस्मयोऽभूत् ४८
 गृहीतकूर्चस्य शिशोः करं च यदा विरिंचिर्नशशाकमोचितुम्

तदासमुद्रःप्रहसन्प्रयातः कूर्चप्रगृह्यार्भकरंविमोचयन् ४९
तादृशंतस्यबालस्यदृष्ट्वाविक्रममात्मभूः
प्रीत्याजालंधरेत्याहनाम्नाजालंधरोऽभवत् ५०
वरंददावथोतस्यप्रणयेनप्रजापतिः
अयंजालंधरोदेवैरजेयश्चभविष्यति ५१
पातालसहितंनारकंमत्प्रसादेनभोक्षयति
इत्युक्त्वांतर्दधेब्रह्माहंसमारुह्यसत्वरः ५२
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांयुधिष्ठिरनारदसंवादेउत्तर
खण्डेजालंधरोत्पत्तिब्रह्मागमोनामतृतीयोऽध्यायः ३

चतुर्थोऽध्यायः

नारदउवाच-

क्रमेणवर्द्धमानोऽसौबाल्यभावेसबालकः
निपत्यमारुतोत्संगेसागरंप्रतिधावति १
आनीयचक्रेसचपंजरस्थान्क्रीडापरःकेसरिणांकिशोरान्
सिंहादिनेभादिनियुद्धमेवंयुधोपयोगीवतदीयवीर्यम् २
तस्मादाकाशमुत्पत्यखेचरान्पातयेद्भुवि
गर्जितैर्भीषयामासस्वर्गंहिसहसागरम् ३
समुद्रांतर्गतंसर्वसत्त्वजातंतुपार्थिव
ग्रस्तंसिंधुसुतेनेतितद्भयाच्छन्नतांगतम् ४
दृष्ट्वानिःसत्त्वकंतोयंतद्भयाद्वडवानलः
निजदेशंपरित्यज्यप्रविवेशहिमालयम् ५
सबालत्वंपरित्यज्यक्रमेणार्णवनंदनः
ततो नवंवयःप्राप्यविक्रमेणाक्रमद्विवम् ६
एकदापितरंप्राहसमुद्रंसिंधुनंदनः
मन्निवासोचितंस्थानंदेहितातातिविस्तृतम् ७
संबुद्ध्यवचनंसूनोःसजगादमहार्णवः
पुत्रदास्याम्यहंराज्यंतववाभुविदुर्लभम् ८
अनंतरंदैत्यगुरुःसमुद्रंभार्गवोगतः
तमागतंविलोक्याब्धिर्विधिनासमपूजयत् ९

अथनदिपतिदत्तेप्राप्तसौंदर्यनिर्यन्मणिमहसिसतस्मिन्नासनेसन्निविष्टः
 रुचिररुचिसुमेरोः सुंदरेशृंगभागेकमलजइवकांतिंकिंचिदुच्चैर्जहार १०
 कृतांजलिपुटोभूत्वाव्याजहारार्णवः कविम्
 दिष्ट्यातवात्रागमनंवदकिंकरवाण्यहम् ११
 तदादैत्यकुलाचार्यः प्राहतंसागरंकविः
 किंतेनजातुजातेनमातुर्यौवनहारिणा १२
 प्ररोहतिनयः स्वस्यवंशस्याग्रेध्वजोयथा
 तवात्मजोविक्रमेणत्रैलोक्यंभोक्ष्यतिध्रुवम् १३
 जंबूद्वीपेमहापीठंयोगिनीगणसेवितम्
 आप्लावितंत्वयेदानींमुंचजालंधरालयम् १४
 तत्रराज्यंप्रयच्छास्मैतनयायमहारण्व
 अजयश्चाप्यवध्यश्चतत्रस्थोऽयमविष्यति १५
 एवमुक्तोऽणवः प्रीत्याभार्गवेणाथलीलया
 अपासर्पत्सुतप्रीत्यै जलेस्थलमदर्शयत् १६
 शतयोजनविस्तीर्णमायतंचशतत्रयम्
 देशंजालंधरंपुण्यंतस्यनाम्नैवविश्रुतम् १७
 दैत्यवर्यसमाहूयमयंप्रोवाचसागरः
 पुरंजालंधरेपीठेकुरुजालंधरायवै १८
 अंभोधि नैवमुक्तस्तुचक्रेरत्नमयंपुरम्
 प्राकारगोपुरद्वारंसोपानगृहभूमिकम् १९
 यत्रेंद्रनीलसंबद्धप्रासादतलसंस्थिताः
 मेनिरेजलदोद्योगंतांडवस्थाः शिखंडिनः २०
 यत्रप्रवालमाणिक्यभवनोत्थामरीचयः
 सेव्यंतेशकुनैश्चूतरुचिरांकुरशंकया २१
 यत्रकांचनहर्म्येषुत्विषोवह्निषुकातराः
 विलोक्यप्रपलायंतंतेदावशंकाः शिखंडिनः २२
 यत्रस्फटिकशालोत्थप्रभासंमिश्रितादिशः
 विभांतिमंदरोद्भ्रांताः सफेनार्णवसंनिभाः २३
 यत्रमोहंस्वहर्म्येषुविभातालोकसंस्थिताः
 चक्रिरेललनाः पूर्णसांध्यचंद्रोपमाननाः २४

यत्रेन्द्रनीपकादंबपवनोद्यानमोदिताः
 चित्तंविशंत्योनारीणांचक्रिरेमोहनज्वरम् २५
 यत्रलेख्यगतंनृणांविलोक्यसुरतंजनः
 संयातिद्विगुणंनूनंनिजकांतारतोद्यमः २६
 यत्रवातायनोद्धूतधूपधूमस्यलेखयः
 नभोबभूवतद्गंगाकालिदीसंगमोपमम् २७
 यत्रानेकगृहोद्धूतप्रभयासकलंनभः
 विभातींद्रायुधाकीर्णशरन्मेघइवोन्नतः २८
 यत्रानिशंभ्रमभ्रांताःसूर्यवाहाः प्रपीडिताः
 विश्रामंयांतिमध्याह्नेप्रासादशिरसिस्थिताः २९
 यत्रकुत्रचहर्म्येषुबिभ्रत्योमालतीस्रजः
 रात्रौसंभूतनक्षत्रावरेजुर्वरांगनाः ३०
 यत्रहाटकहिंदोलशृंखलाघर्षणोद्भवः
 चकारसुंदरींशब्दःस्फुटंमेरुभुवोभुवम् ३१
 साकंसरिद्धिः पुत्रस्योशनसासहसागरः
 तत्राभिषेकमकरोद्वादित्रैर्निजगर्जितैः ३२
 याः स्कंदस्यजगादतारकजयेदेवः स्वयंभूः स्वयंस्वः
 साम्राज्यमहोत्सवेऽपिचशचीकांतस्यवाचस्पतिः
 ताभिश्चित्रविंरिचिवक्त्रसरसीहंसीभिराशास्महेवाणीभिर्वसुधा
 विवाहसमयेमंत्रोत्सवैर्मंगलम् ३३
 महापद्मसहस्रंतुसैन्यमात्मोदरोद्भवम्
 जालंधरायपुत्रायददौभीमंमहोदधिः ३४
 जालंधरायशुक्रोऽपिप्रीत्याविद्यांनिजांददौ
 मृतसंजीवनींनाम्नामायारुद्रविमोहिनीम् ३५
 शस्त्रास्त्रविद्याअन्याश्चविधिनाअब्धिसूनवे
 यदन्यत्सकलंतस्मैव्याख्यातंकविनातदा ३६
 ततोजालंधरंपुत्रमभिषिच्यार्णवोययौ
 स्वस्थानंदिव्यदेहेननदीभिःपरिवारितः ३७
 दृष्ट्वाजालंधरोदिव्यपुरंगोपुरमंडितम्
 व्यचरत्सहशुक्रेणद्विजसंघैःसुपूजितः ३८

एतस्मिन्नंतरेदैत्याः पातालस्थामहाबलाः
 प्राप्ताजालंधरंसर्वेकालनेमिपुरोगमाः ३६
 ततोमहाबलावीराबलंक्षीरोदसंनिभम्
 तस्यशुंभासुरंदैत्यंसेनापतिमकल्पयन् ४०
 बलंस्ववशगंकृत्वाकृत्वाभुविस्थिरंजलम्
 जालंधरस्तदाराज्यंपितृदत्तंचकारसः ४१
 अत्रांतरेऽप्सराः काचित्स्वर्णेत्यासीत्पुरादिवि
 तस्याः क्रौंचप्रसादेनवृंदानामसुताभवत् ४२
 धात्राविभवसंयुक्तंसौंदर्ययत्कृतं पृथक्
 तत्तदेकगतंद्रष्टुंवृंदागात्रंविनिर्मितम् ४३
 तांवृंदामतिचार्वर्गीप्रमदांजनमोहिनीम्
 स्वर्णाजालंधरस्यार्थेददौशुक्राययाचते ४४
 शुक्रउवाच-

कंदर्पस्यजगन्नेत्रशस्त्रेणाश्चर्यकारिणा
 रूपेणानेनरंभोरुदीर्घायुः सुखिनीभव ४५
 निर्मायस्वयमेवविस्मितमनाःसौंदर्यसारेण यं
 स्वव्यापारपरिश्रमस्यकलशंवेधाः समारोपयत्
 कंदर्पपुरुषंस्त्रियोविदधतेयस्मिन्नदृष्टेसतिद्रष्टव्यावधि
 रूपमाप्नुहिपतितंदीर्घनेत्रंभटम् ४६
 उपयेमेविवाहेनगांधर्वेणार्णवात्मजः
 वृंदांतौदंपतीजातौजनानंदकरौनृप ४७
 चंचलत्वंपरित्यक्तंतयाजालंधरोऽपिहि
 वृत्तेनवृद्धकार्येणचकमेनपरस्त्रियम् ४८
 कदाचित्ससभासीनोदृष्ट्वाराहुंशिरोहतम्
 कस्मात्कायार्द्धशेषोऽयइतिपप्रच्छभार्गवम् ४९
 सतस्यकथयामासपूर्ववृत्तां तमादितः
 यथानिर्मथितोदेवैःक्षीरोदोऽमृतकारणात् ५०
 तच्छ्रुत्वाविस्मितोवाक्यंप्राहजालंधरोऽसुरः
 प्रसादसुमुखोराहुंकामरूपोभवाधुना ५१
 इतिशुक्रस्यमंत्रेणसिंधुसूनुःप्रतापवान्

पितृव्यंसंस्मरन्वीरविग्रहं त्वकरोत्सुरैः ५२

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे नारद
युधिष्ठिरसंवादे जालंधरोपाख्याने वृंदाविवाहो जालंधराभिषेको नाम
चतुर्थोऽध्यायः ४

पञ्चमोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच-

कः पितृव्यः सिंधुसूनोः किंवृत्तं तस्य विग्रहे
युयुधेस कथं दैत्यस्तन्मे कथय नारद १
नारद उवाच-

शृणु त्वं नृप शार्दूल पितृव्यः क्षीरसागरः
जालंधरस्य तं देवैः प्रमथ्य धनमाहतम् २
श्रीचंद्रामृतनागाश्च पूर्वतस्य सुरासुरैः
तच्छ्रुत्वा विग्रहं च क्रेदे वै जालंधरोऽसुरः ३
कदाचित् प्रेषयामास दूतं दुर्वारं बली
शिञ्जयित्वा तु वक्तव्यं देवेन्द्र भवनं प्रति ४
अथ स्यंदनमारुह्य ययौ दुर्वारणो दिवि
प्रवेष्टुं कामो भवनं द्वारस्थैर्द्वारिनिवारितः ५
दूत उवाच-

जालंधरस्य दूतोऽहं आगतः शक्रसंनिधौ
गत्वा तत्र भवं तोमां विज्ञापयितुमर्हथ ६
इति तस्य वचः श्रुत्वा तदैव तु शचीपतिम्
गत्वा च प्रणिपत्या ह दूतो देवागतो भुवः ७
दौवारिको महेन्द्रेण प्रत्युक्तो दूतमानय
हस्ते गृहीत्वा तं दूतं वासवांतिकमानयत् ८
दुर्वारणो देवसभां प्रविष्टः प्रव्यलोकयत्
हरिं देवैस्तु यस्त्रिंशत्कोटिभिः परिवेष्टितम् ९
स्वर्णसिंहासनं दिव्यं चामरानिलसेवितम्
शचीप्रेमरसोत्फुल्लनयनाब्जसहस्रकम् १०
दुर्वारणोऽथ देवेशं विलोक्य गुरुणा सह

प्रणनामात्मगर्वेणप्रहसन्नयनश्रियम् ११
 निर्दिष्टमासनंभेजेदूतोजालंधरस्यसः
 कस्यत्वंकेनकार्येणप्राप्तःप्राहेतितंहरिः १२
 दूतोजालंधरस्याहंसजगादपुरंदरम्
 सराजासर्वलोकानांतस्याज्ञांशृणुमन्मुखात् १३
 पितृव्योममदुग्धाब्धिस्त्वयाकस्माद्विलोडितः
 मंदराद्रिविधानेनहतंकोशंमहाधनम् १४
 श्रीचंद्रामृतनागाश्वंतन्मणिंविद्रुमादिकम्
 देहिसर्वतथास्वर्गशीघ्रंत्यजपुरंदर १५
 सत्वंमद्वचनात्तूर्णकुरुसर्वयथोचितम्
 तंक्षमापयभूपालयदिजीवितुमिच्छसि १६
 अथप्रहस्यमघवाप्राहदुर्वारणंप्रति
 शृणुदूतसमासेनसिंधोर्मथनकारणम् १७
 पुराहिमवतः सूनुमैनाकोनाममेरिपुः
 सकुक्षौविधृतस्तेनसागरेणजडेनच १८
 दग्धंचराचरंयेनवह्निनाहयरूपिणा
 सचापिविधृतस्तेनसागरेणदुरात्मना १९
 धर्मद्विषांदानवानामसौवैआश्रयः प्रभुः
 नित्यंदधिघृतंक्षीरंदानवेभ्यः प्रयच्छति २०
 अतएवायमस्माभिःदुर्वारणविलोडितः
 दंडितश्चगतश्रीकोदेवैरथपुरातनैः २१
 शृणुदूतसंबंधेनममविप्रेणशोषितः
 कुंभोद्भवेन किंचैषदुःसंगेनैवबाध्यते २२
 सोऽपियुद्धार्थमस्माभिः सर्वसैन्येनसंवृतः
 आगमिष्यतिवैनाशंगमिष्यतितदैवहि २३
 इतीरयित्वाविररामवृत्रहासरित्पतेरात्मजदूतमुच्चकैः
 शशंसचागत्यसमुद्रसूनोर्देवेश्वरेणोक्तमशेषमादितः २४
 नारदउवाच-
 महेंद्रवचनं श्रुत्वानिजदूतमुखेनच
 समुद्रसूनुःसंकुद्धःसर्वसैन्यंसमाह्वयत् २५

रसातलस्थितादैत्याः येचभूतलवासिनः
 आययुःसबलास्तत्रजालंधरमथाज्ञया २६
 प्रयाणप्रक्रमेसिंधुसूनोःसैन्यस्यगर्जितैः
 स्फुटंतिनभसोराजन्पातालमखिलादिशः २७
 हयनागोष्ट्रवदनाबिडालमुखभीषणाः
 व्याघ्रसिंहाखुवदनाविद्युत्सदृशलोचनाः २८
 सर्पकेशामहादेहाः केचित्खड्गतनूरुहाः
 अन्येचपरिधावंतिगर्जतिजलदस्वनैः २९
 रथगजहयपत्तिसंकुलंसमरविनोदकदंबभासुरम्
 अब्जशतसहस्रकोटिनायकंबलमखिलंचतदारराजराजन् ३०
 शतयोजनविस्तीर्णविमानंहंसकोटिभिः
 युक्तंभूतिसहस्रौघंसर्ववस्तुप्रपूरितम् ३१
 तद्विमानंसमारुह्यसद्योजालंधरोययौ
 मध्याह्नेमंदरंप्राप्तःप्रथमेऽह्निबलैःसह ३२
 खंडितंशिबिकावाहैर्दलितंभूरिकुंजरैः
 द्वितीयेदिवसेमेरुसंप्राप्तोबलसंयुतः ३३
 इलावृत्तेतुशिखरेतस्थौतत्कटकंमहत्
 अथदैत्याधिपैर्भग्नखांडवंनंदनंवनम् ३४
 शिखराणिविशीर्णानिमेरोर्दानवपुंगवैः
 संतानकेषुवृक्षेषुबद्धाहिंदोलमंचकान् ३५
 सिद्धांगनाभिः सहितारेमिरेदैत्यपुंगवाः
 कुचकुंकुमतांबूलचंदनागरुभूषणैः ३६
 केशपाशच्युतैः पुष्पैः मेरोः संपूरितानदी
 सुमेरोःपूर्वदिग्भागोगजैस्तस्यविघट्टितः ३७
 दक्षिणंचरथैश्चेरुरुत्तरंपश्चिमंभटैः
 अथप्रस्थापयामासदैत्याञ्जालधरोऽसुरः ३८
 महेंद्रशिखरंचान्येययुर्दुर्दुभिनिःस्वनैः
 राजराजपुरींभक्त्वायमस्यवरुणस्यच ३९
 अन्येषांलोकपालानामाययुस्तेऽमरावतीम्
 अथोत्पाताभवन्नाकेदिव्यभौमांतरिक्षगाः ४०

रजः पपातबहुलंतमस्तोमोविजृम्भते
 तदापपातकुलिशंकरादिंद्रस्यनिष्प्रभम् ४१
 दृष्ट्वानिमित्तानिभयावहानिनाकेमहेन्द्रोगुरुमित्युवाच
 किंकुर्महेकंशरणंचयामस्तंपश्ययुद्धंसमुपस्थितंच ४२
 ततोवाचस्पतिर्वाक्यमुवाचत्रिदशाधिपम्
 चरणौपाहिशरणंविष्णोर्वैकुण्ठवासिनः ४३
 इत्युक्तोगुरुणादेवैः साकंवैकुण्ठमंदिरम्
 जगामाखंडलः शीघ्रंशरणंकैटभद्विषः ४४
 शशंसवासुदेवायविजयोद्वारपालकः
 जालंधरभयत्रस्ताः सर्वेदेवाः समागताः ४५
 श्रीरुवाच-
 नवध्योऽसौममभ्रातादेवार्थेयुध्यतात्वया
 शापितोदेवमत्प्रीत्या वधार्हो न भविष्यति ४६
 इति श्रीवचनं श्रुत्वा विष्णुस्त्रैलोक्यपालकः
 अथारुरोहगरुडं पक्षक्षेपावृतांबरम् ४७
 वैकुण्ठभवनात्तूर्णनिर्गतस्त्रिदशान्हरिः
 जालंधरभयत्रस्तान्गतकांतीनथैक्षत ४८
 ददृशुस्तेसुराः सर्वेहरिंसांद्रघनोपमम्
 शार्ङ्गशंखगदापद्मविभूषितचतुर्भुजम् ४९
 स्तोत्रं पठित्वा पुरतः प्राहेन्द्रः सरितांपतेः
 जालंधरेणात्मजेन भग्नदेवत्रिविष्टपम् ५०
 तदिंद्रवचनं श्रुत्वाऽभयंदत्वा दिवौकसाम्
 विजेतुमसुरंदेवैः सहरेजेसुरांतकृत् ५१
 अथानीतमातलिनारथमारुह्यवासवः
 वासुदेवस्य पुरतः प्रययौ विधृताशनिः ५२
 वामतस्त्रिदशाः सर्वे सव्यतश्च समाययौ
 स्वाहाप्रियोदक्षिणतः सचमेषंसमास्थितः ५३
 आरुह्यैरावतं नागं जयंतः शक्रनंदनः
 उच्चैः श्रवसमिंद्रश्च उभौ भगवतः पुरः ५४
 धातार्यमाचमित्रश्च वरुणो शोभगस्तथा

इंद्रोविवस्वान्पूषाचपर्जन्योदशमःस्मृतः ५५
 ततस्त्वष्टाततोविष्णूरेजेधन्योजघन्यजः
 इत्येते द्वादशादित्याइंद्रस्यपुरतःस्थिताः ५६
 वीरभद्रश्चशंभुश्चगिरिशश्चमहायशाः
 अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीचापराजितः ५७
 भुवनाधीश्वरश्चैवकपालीचविशांपते
 स्थाणुर्भगश्चभगवानुद्राएकादशस्मृताः ५८
 श्वसनःस्पर्शनोवायुरनिलोमारुतस्तथा
 प्राणापानौसजीवौचमरुतोऽष्टौतदग्रतः ५९
 विवस्वानपितन्मध्येययौद्वादशमूर्तिभिः
 धनदःशिबिकारूढःकिंनरेशोययौतदा ६०
 रुद्राश्चवृषभारूढामारुतोमृगवाहनः
 ययुःसैन्यस्यपुरतःत्रिशूलपरिधायुधाः ६१
 गंधर्वाश्चारणायक्षाः पिशाचोरगगुह्यकाः
 सर्वसैन्यस्यपुरतःसर्वशस्त्रभृतोययुः ६२
 पूर्वापरौतोयराशीसमाक्रांतौचसैनिकैः
 तस्मिन्ससारभूमिराट्बराहवपुषाहरिः ६३
 स्वर्गादागत्यवेगेनदैत्यसैन्यजिघांसया
 सुमेरोरुत्तरोभागःसुरसैन्येनसंवृतः ६४
 सेनाभारोद्धतकरस्तस्थौजालंधरस्यच
 आश्रित्यदक्षिणंभागंतूर्णकनकशृंगतः ६५
 अहोरात्रेणविहितावर्षेतस्मिन्निलावृते
 मेरुमंदरयोर्मध्येयुद्धभूमिःप्रतिष्ठिता ६६
 तत्रात्मजयदांभूमिकविप्रोक्तामुदायुताः
 जग्मुस्तेदानवास्तूर्णगुरुप्रोक्तांययुःसुराः ६७
 रथप्रवीरैःपरितश्चसंप्लवैर्गजैर्घनाकारमदप्रवाहिभिः
 अश्वैरनैर्तैर्गुडाग्रगामिभिःपदातिभिःसारणभूर्भृताबभौ ६८
 ततोवादित्रनिर्घोषःसेनयोरुभयोरभूत्
 कोलाहलश्चवीराणामन्योन्यमभिगर्जताम् ६९
 अथदानवदेवानांसंग्रामोऽभूद्भयावहः

सर्वसैन्यस्यसंमर्दोयथात्रिभुवनक्षयः ७०
 भयक्रांतामहाश्रांताश्रुतिर्विलपतीमुहुः
 स्वरथाकाररहितंशरैःसंपूरितंतदा ७१
 रोमांचिताबभौद्यौश्चरजोवस्त्रंविधुन्वती
 रौद्रैर्विहंगमारावैस्त्रासादाक्रंदतीवहि ७२
 देवेन्द्रेणतदाज्ञप्तामेघाःसंवर्तकादयः
 गजानुच्चैःसमारुह्यतेऽसुरान्युयुधुर्मृधे ७३
 देवानामश्वारोहाश्चजातागंधर्वकिन्नराः
 रथिनःसाध्यसिद्धाश्चगजिनोयक्षचारणाः ७४
 पदातिनःकिंपुरुषाःपन्नगाःपवनाशनाः
 रोगाणामधिपोराजन्यक्षमाचयमनायकः ७५
 तत्रदानवरोगाणांसंग्रामोऽभूत्सुदारुणः
 पतितालुलुठुर्भूमौदैत्याःशूलज्वरामयैः ७६
 दानवैर्निहतारोगाःपेतुःसमरमूर्च्छनि
 पलायांचक्रिरेकेचित् व्याधयोभूधरान्प्रति ७७
 औषध्यस्तत्रसहजावैशल्यकरणीमुखाः
 ताभिर्विशल्याःसैन्येषुयुधुर्यमकिंकराः ७८
 दानवैर्निहताः सर्वेशरमुद्गरपट्टिशैः
 पदातयःपत्तिगणैःखड्गैस्तीक्ष्णैः परश्वधैः ७९
 कोटिशोजघ्नुरन्योन्यंरुधिरारुणविग्रहाः
 अश्वचाराहयैस्तूणैश्चिच्छिपुर्गगने तदा ८०
 संश्लिष्यजघ्नुरन्योन्यंरुधिरारुणविग्रहाः
 समूहोरथिनांभीमोरथौघैश्छाद्यमेदिनीम् ८१
 विव्यधुर्निशितैर्बाणैर्धनुर्मुक्तैर्महारथान्
 मदक्षीणकपोलांगाःकरैर्बद्धाकरान्दृढम् ८२
 गजान्प्रतिगजाःक्रुद्धाःपातयन्तिमहीतले
 कोपिदैत्योरथंदोभ्यामुत्क्षिप्योत्थायखंययौ ८३
 अश्वचारान्हयान्नागान्पातयामासभूतले
 स्कंधेगृहीत्वातरसाययौजालंधरंप्रति ८४
 कक्षयोर्वैगजौगृह्यतृतीयंजठरोपरि

चतुर्थमस्तकेगृह्यरणेधावतिकश्चन ८५
उत्पाट्यकोशतःखड्गंविधूयविमलांबरम्
ययौसहस्रशोदेवान्पातयित्वारणेऽसुरः ८६
काचित्पीनस्तनीतन्वीखेचरीरतिलंपटा
आगत्यगगनात्तूर्णनिन्येदैत्यंरणांगणात् ८७
चुचुंबसातद्वदनंतीक्ष्णनाराचकीलितम्
देवसैन्यंततोबद्धवाकालनेमिनर्तह ८८
ततोजनार्दनःक्रुद्धोनिर्ययौकालनेमिनम्
यमोदुर्वारणंवीरंस्वर्भानुश्चंद्रभास्करो ८९
केतुंवैश्वानरोदेवोययौशुक्रंबृहस्पतिः
आश्विनौसंयतौतत्रदैत्यमंगारपर्णकम् ९०
संहादंशक्रपुत्रश्चनिर्हादंधनदोययौ
निशुंभश्चावृत्तोरुद्रैःशुंभोवसुभिराहवे ९१
मेघाकारंस्थितंजंभंविश्वेदेवाःसमाययौ
वायवोवज्जरोमाणमथमृत्युर्मयंययौ ९२
नमुचिंवासवोव्यग्रंशक्तिहस्तोऽभ्यधावत
अन्यैरपिसुरैर्दैत्याःस्वस्ववीर्यसमैर्वृताः ९३
इति श्रीपद्मपुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे
युधिष्ठिरनारदसंवादेदेवदानवयुद्धं नाम पंचमोऽध्यायः ५

षष्ठोऽध्यायः

नारदउवाच-
एवंद्वंद्वेषुयुद्धेषुसंप्रवृत्तेष्वनेकशः
जघानाथहरिःक्रुद्धोगदयाकालनेमिनम् १
विहायमूर्च्छासंचित्यविष्णुंबाणैर्जघानसः
ततःक्रुद्धेनहरिणासक्षितौपातितोव्यसुः २
राजन्जघानसंचित्यराहुंखड्गेनचंद्रमाः
राहुस्तुतंपरित्यज्यतदासूर्यमधावत ३
सहस्राशुरंणेजित्वाराहुश्चंद्रमधावत
जघानतंचखड्गेनसमरेरजनीपतिः ४

सैहिकेयांगकाठिन्यात्वङ्गचूर्णमभूत्तदा
 जघानमुष्टिनागाढंकठिनेनविधुंतुदः ५
 चंद्रमुत्थाप्यतंकंठेधृत्वावेगान्महामृधे
 गिलित्वाराहुणाचंद्रोप्युद्गीर्णश्चततःपुनः ६
 मृगंस्वचिह्नमुरसिनिधायविससर्जह
 सउच्चैःश्रवसंगृह्यहयरत्नंविधुंतुदः ७
 जालंधरांतिकनीत्वाभक्त्यातस्मैन्यवेदयत्
 दुर्वारणोरणेक्रुद्धस्तंयमंगदयाहनत् ८
 निशितैर्मार्गणैर्भिन्नःशक्रपुत्रेणचाहवे
 धृत्वाजयंतंसंहादःपरिघाघातमूर्च्छितम् ९
 एरावतंसमारुह्यययौजालंधरंप्रति
 हतवांश्चैवगदयानिहादंधनदोरणे १०
 रुद्रास्त्रिशूलनिघातैर्निशुभंजघ्नुरोजसा
 निशुभोबाणजालैश्चपीडयामासतानति ११
 शुभासुरोदेवगणान्पूरयामासमार्गणैः
 मृत्युमायामयमयोबद्धवापाशैर्निनायतम् १२
 ददौजालंधरायासौपौलोम्नेसोऽपिसिंधवे
 अब्धिनाचमुखेक्षिप्तोलोकोजीवतुनिर्भयः १३
 बद्धवाचनमुचिंपाशैर्वासवोऽपिरसातलम्
 निन्येविश्वस्यहंतारंअथजालंधरोययौ १४
 अथेंद्रबलयोर्युद्धमभूद्राजन्सुदारुणम्
 बलांगरोचिषोभांतिदिशोदशरवेरिव १५
 सर्वाण्यस्त्राणिशक्रस्यशीर्णान्यंगेबलस्यच
 बलीयसाबलेनेंद्रोमुद्गरेणहतोहृदि १६
 ननादेन्द्रस्ततोभीमंतच्छ्रुत्वासबलोहसत्
 हसतस्तस्यनिश्चेरुर्मुखतोमौक्तिकानिच १७
 तस्यांगस्याभिलाषेणनयुद्धमकरोत्तदा
 तुष्टाववासवोऽत्यर्थंतबलंबलसागरम् १८
 वरंवृणुसुरश्रेष्ठेत्युक्तःप्राहबलंप्रति
 यदितुष्टोऽसिदैत्येशस्वंवपुर्दातुमर्हसि १९

तदिन्द्रवचनंश्रुत्वाभित्त्वाशस्त्रैर्गृहाणमाम्
 इत्युवाचबलंसोऽपिकिमदेयं महात्मनाम् २०
 गीरिवश्रोत्रहीनस्यलोलाक्षीवविचक्षुषः
 परेषुपुष्पमालेवश्रीःकदर्यस्यनिष्फला १
 महात्मानोनगृह्णन्तिहिंसमानान्रिपूनपि
 सपत्नीःप्रापयन्त्यब्धिंसिंधवोनगनिम्नगाः २
 सुजनोनयातिविकृतिंपरहितनिरतोविनाशकालेऽपि
 छिन्नोऽपिचंदनतरुःसुरभयतिमुखंकुठारस्य ३
 देवंपरंविनश्यतितनुरपिनश्रीर्निवेदितासत्सु
 अवशिष्यतेहिमांशोः सैवकलाशिरसियाशंभोः ४
 तेसाधवोभुवनमंडलमौलिभूतायेसाधुतामनुपकारिषु दर्शयन्ति
 आत्मप्रयोजनवशात्कृतछिन्नदेहाःपूर्वापकारिषुखलोपिहितानुरक्तः ५
 तथेत्युक्त्वासहस्राक्षोमुद्गरेणाहनद्वलम्
 नबिभेदतदादेहःशक्रश्चिंतामवापह २०
 सस्मारितोमातलिनावज्रेणांगंजघानतत्
 तेनवज्रप्रहारेणबलांगंतद्व्यशीर्यत २१
 बलांगस्यैकभागस्तुपपातकनकाचले
 तुहिनाद्रौद्वितीयस्तुतृतीयोगोनगेऽपतत् २२
 चतुर्थोदेवनद्यांचपंचमोमंदरेतथा
 वज्राकरेपपातांशःषष्ठश्चविजयांगजः २३
 तस्यजातिविशुद्धस्यपरिशुद्धेन कर्मणा
 कायस्यावयवाः सर्वैरत्नबीजत्वमागताः २४
 वज्रादस्थिकणाःकीर्णाःषट्कोणामणयोऽभवन्
 अक्षिभ्यामिन्द्रनीलावैमाणिक्यंश्रुतिसंभवम् २५
 क्षतजात्पद्मरागाःस्युःमेदसोमरकतास्तथा
 प्रवालानिचजिह्वातोदंतामुक्तास्तथाभवन् २६
 मज्जोद्भवंमरकतंगारुत्मतमभून्नसा
 कांस्यंपुरीषंरजतंवीर्यं ताम्रंचमूत्रजम् २७
 अंगस्योद्धर्तनाज्जातंपित्तलंब्रह्मवीतिकाः
 नादाद्वैदूर्यमुत्पन्नंरत्नंचारुतरंतथा २८

नखेभ्यः कनकोत्पत्तीरुधिराच्चरसोद्भवः
 मेदसः स्फटिकंजातंप्रवालंमांससंभवम् २९
 बलदेहोद्भवान्यासनूरत्नानिपृथिवीतले
 पुण्योपचयसंपत्त्याभोक्ष्यंतेविमलैर्जनैः ३०
 अत्रांतरेहतंश्रुत्वाबलंमघवतामृधे
 प्रभावतीनामराज्ञीययौतच्चरणांतिकम् ३१
 विललापपतिंदृष्ट्वाविकीर्णावयवरणे
 प्रभावत्यश्रुपूर्णाक्षीमुक्तकेशीघनस्तनी ३२
 हानाथबलविक्रांतकांतदेहजगत्प्रिय
 मांत्वंविहायकिंचात्रकैवल्यंगतवानसि ३३
 जराकुष्ठादिभिर्यत्प्रबुद्धवादेहंत्यजंतिन
 देहिनोऽन्येपरंकांतंत्वयादेहोवृथोज्झितः ३४
 तवदेहेनदिव्येनहारकंभूष्यतेप्रिय
 रणोत्सुकेनभवतायावेणीग्रथितामम ३५
 तामुद्ग्रथयवैधव्यदुःखार्तायाःस्वयंप्रिय
 एवंविलपतींवीक्ष्यबलराज्ञींसमुद्रजः
 दुःखितःशुक्रमित्याहबलंजीवयभार्गव ३६
 शुक्रउवाच-
 इच्छयामरणंप्राप्तंतंकथंजीवयाम्यहम्
 तथापिमंत्रसामर्थ्याद्वाचमुच्चारयिष्यति ३७
 जालंधरउवाच-
 बलस्यरूपवचनंश्रोतुमिच्छामिभार्गव
 जालंधरेणैवमुक्तःक्षणंध्यानपरोऽभवत् ३८
 अथोदतिष्ठद्वदनात्स्वनःश्रोत्रमनोरमः
 प्रभावतींप्रतिव्यक्तंवाद्यभांडादिवोत्थितः ३९
 प्रभावतिस्वदेहंत्वंममांगेषुलयंनय
 इतितस्यवचः श्रुत्वानदीजाताप्रभावती ४०
 बलाङ्गेष्वेवलीनासासुमेरोःपूर्ववाहिनी
 यस्यास्तोयेनसंजातारत्नानांकांतिरुत्तमा ४१
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहिता

यामुत्तरखण्डेजालंधरोपाख्यानेबलदैत्यस्वर्गारोहणं नाम षष्ठोऽध्यायः ६
सप्तमोऽध्यायः

नारदउवाच-

ततो जालधरः क्रुद्धः प्राहतं दैत्यसूदनम्
कपटेन बलं हत्वा क्वयास्यसि बलाधम १
इत्युक्त्वा तं शतमखं सिंधुसूनुः प्रतापवान्
ससूताश्च ध्वजरथं छादयामास मार्गणैः २
पपात मूर्च्छितः शक्रो रथोपरिशरैः क्षतः
दृष्ट्वा तं पतितं शक्रं जगर्ज्ज्ज्जनंदनः ३
मूर्च्छां त्यक्त्वा मुमोचेन्द्रो वज्रजालंधरं प्रति
तदाद्रिदलनं हस्ते गृहीत्वा सिंधुसंभवः ४
वज्रं कक्षापुटे धृत्वा रथादुत्तीर्य सत्वरम्
अभ्यधावत दैत्येन्द्रो देवेन्द्रं धर्तुमाहवे ५
ततो दुद्राव मघवारथं त्यक्त्वा हरिं स्मरन्
रथमिन्द्रस्य मदवानारुह्यार्णवनंदनः ६
यन्तारं मातलिकृत्वा ययौ प्राप्तमनोरथः
रथमिन्द्रस्य तरसायत्रयत्रययौ बले ७
जालंधरो महाबाहुः स्वयं चांबुधरो यथा
ततः सकोपात् पुरुषोत्तमः स्वयं खड्गं समुद्यम्य च नंदकरणे ८
संप्रेरयित्वा गरुडं मनोजवं जघान कोपेन च दैत्यवाहिनीम्
रथान् हयान् कुंजरपत्तिसंघान् सपातयामास बलात्सहस्रशः ९
जनार्दनः कश्यपसूनुः संवृतश्चकार संख्ये चरितं भयावहम्
केशास्थिमञ्जारुधिरौघवाहिनीं पिशाचवेतालविहंगसेविताम् १०
करोरुजं घायुधशस्त्रपूरितां सुदुस्तरां व्याघ्रगजेन्द्रसेविताम्
रक्तांत्रहारांगदभूषितां तां विघूर्णन्नित्रोत्सवकांतिवाससम् ११
विष्णुनानिहतं सैन्यं दृष्ट्वा दानवपुंगवाः
जालंधराज्ञया सर्वेरुधुः परितो हरिम् १२
दैत्यास्ते तत्र बाणौघान् वर्षमाणा यथा बुदाः
यथा द्विरेफाः कमलं पर्वतं जलदा इव १३
चूतं यथा पक्षिगणा गगनं धूपसंचयः

नदृश्योऽभूत्तदाविष्णुर्नताद्वर्योरणसंकटे १४
 सर्वेतेरथमारूढासर्वशस्त्रैर्महासुराः
 वैकुंठाधिपतिंजघ्नुर्गर्जतोभीमनिस्वनैः १५
 तान्सर्वान्भीमरूपेणदैत्यारिःकुपितस्तदा
 रणेनिपातयामासवायुःपर्णचयंयथा १६
 शैलरोमाततोविष्णुदैत्यःकोपादधावत
 हरेरपिशरास्तस्यशरीरेशीर्णतांगताः १७
 शैलरोमाचदैत्यारिशरीरंचाहनच्छरैः
 हरिःखड्गंविनिर्धूयशिरस्तस्यजहारह १८
 छिन्नेशिरसिदैत्यस्यकबंधोविक्रमन्रणे
 शैलरोमाभुजाभ्यांचताद्वर्यजग्राहपक्षयोः १९
 शिरश्चोत्पत्यतरसाविलग्नंस्कंधयोर्दृढम्
 ततस्तत्रास्ययुद्धेनहृषीकेशोऽपिविस्मितः २०
 शिरःसंलग्नमालोक्यगरुडोन्यपतद्भुवि
 पुनश्चोत्पत्यवेगेनशिरःस्थानंसमाश्रयत् २१
 शैलरोमाततोविष्णुंजहारगरुडाद्वली
 हरिर्जघ्नेतलेनाशुगतायुश्चापतद्भुवि २२
 ततोजालंधरःसूतंखड्गरोमाणमब्रवीत्
 संप्रेषयथंतत्रयत्रदेवोजनार्दनः २३
 जालंधरस्यवचनात्खड्गरोमानयद्रथम्
 दृष्ट्वातंपुरतोविष्णुमुवाचार्षवनंदनः २४
 निःशंकंजहिमांविष्णोनाहंत्वाहन्मिमाधव
 तस्यतद्वचनंश्रुत्वाक्रोधसंरक्तलोचनः २५
 नारायणःप्राणहरैःशरैरेनमपूरयत्
 विष्णुनाचविभिन्नांगोऽणवसूनुःप्रतापवान् २६
 हरिसंपूरयामासमार्गणौघैर्निरंतरम्
 नारायणःप्राणहरैःशरैरेनमपूरयत् २७
 गरुडंपतितंदृष्ट्वासिंधुसूनोःशरैर्भुवि
 रथंसंस्मारयामासवैकुंठस्थंजनार्दनः २८
 सरथस्तस्यसंप्राप्तःसूतहीनोहयैर्वृतः

अश्वैर्युतंरथं दृष्ट्वा विस्मितो भगवान्नरणे २९
 संबोधयित्वा गरुडं सारथ्ये समयोजयत्
 सधृत्वा मुकुटं मूर्ध्नि कौस्तुभं हृदये मणिम् ३०
 पुरुषार्थान् हयान् कृत्वा ययौ जालंधरं हरिः
 मेदिनीं रथचक्रेण दारयंश्च सुरैः सह ३१
 जघान तरसा बाणैर्दानवानां च वाहिनीम्
 देवराजेन संदिष्टो वीतिहोत्रोरणांगणे ३२
 ददाह दानवानीकं समीरणं समन्वितम्
 तदाहतं भगवता दैत्यसैन्यं सुरैः सह ३३
 जालंधरः स्वल्पशेषं दध्यौ दृष्ट्वा बलं स्वकम्
 अथाह भार्गवं राजामत्सैन्यं निहतं सुरैः ३४
 त्वयि तिष्ठति मंत्रज्ञे विख्यातो विद्यया भवान्
 किं तथा विद्यया ब्रह्मन् क्षत्रेणाथ बलेन च ३५
 यानरक्षति रोगार्तान् यद्वलं शरणागतान्
 जालंधरवचः श्रुत्वा भार्गवस्तमभाषत ३६
 पश्य राजन् मम बलं ब्राह्मणस्य रणांगणे
 इत्युक्त्वा वारिणा स्पृष्टा हुंकारेण प्रबोधिताः ३७
 उत्थापितास्ते कविना शरैश्चैः प्राणहारकैः
 देवाहतारणेपेतुः समंतात् सिंधुसूनुना ३८
 बाणैर्जर्जरदेहास्ते धृतप्राणानराधिप
 नमृतास्त्वमरत्वाच्च बाणैर्भिन्नाश्च सत्तम ३९
 ततो नारायणो देवो बृहस्पतिमभाषत
 धिग्बलं दैवतगुरो यो न जीवयसे सुरान् ४०
 धिषणस्तु जगन्नाथमुवाच त्वरितं तदा
 ओषधीभिरहं स्वामिन् जीवयिष्यामि निर्जरान् ४१
 इत्युक्त्वा धिषणः सोऽपिययौ क्षीरार्णवस्थितम्
 द्रोणमद्रितदागत्वा सुखं गृह्यौषधीः स्वयम् ४२
 गुरुस्तासां च योगेन जीवयामास निर्जरान्
 उत्थितास्ते ततो देवा जघ्नुर्दानववाहिनीम् ४३
 देवान्समुत्थितान् दृष्ट्वा बभाषे सिंधुजः कविम्

विनात्वद्विद्ययाकाव्यकथमेतेसमुत्थिताः ४४
 इतिदैत्योक्तमाकर्ण्यशुक्रःप्राहार्णवात्मजम्
 क्षीरसागरमध्यस्थोद्रोणोनाममहागिरिः ४५
 औषध्यस्तत्रतिष्ठन्तिजीवयन्तिचयामृतान्
 तत्रगत्वासुराचार्योगृहीत्वोषधिसंचयम् ४६
 रणेविनिहतान्देवानुत्थापयतिमन्त्रतः
 भार्गवोक्तमथाकर्ण्यसैन्यभारंमहाबलः ४७
 शुभेनिक्षिप्यतरसाययौजालंधरोऽणवम्
 अथप्रविष्टःक्षीराब्धौवेश्मदिव्यंमहाप्रभम् ४८
 प्रविश्यतत्रक्षीराब्धेःक्रीडास्थानंददर्शसः
 नोष्णोऽशीतलोवायुर्नतमोयत्रदृश्यते ४९
 यत्रगायन्तिनृत्यन्तिक्रीडन्तिचवरस्त्रियः
 सुपीनस्तनभाराढ्याःकृशोदर्यःसुदंतिकाः ५०
 नेत्रविभ्रमविक्षेपैर्नितंबपरिवर्त्तनैः
 अंगैःसंमोहनैरम्यैर्बाहुवल्लीविचालनैः ५१
 पादविन्यासरणितैर्मधुरैर्वचनस्तवैः
 सौगंध्यसौख्यदैर्वासैर्नेत्रभ्रमरहंकृतैः ५२
 चामरांदोललीलाभिःस्रग्भिःस्मितविलोकितैः
 सेवांचक्रुर्विलासिन्यस्तत्रगत्वोदधेःसुतः ५३
 क्रीडन्तत्रदुग्धाब्धिसंवीक्ष्यसमरोत्सुकः
 अथाहप्रणिपत्यासौक्षीराब्धितातहंसिमाम्
 द्रोणाचलौषधीर्व्याजादंबुभिःप्लावयस्वतः ५४
 क्षीरसागरउवाच-
 तंप्राप्तंशरणंपुत्रप्लावयाम्यूर्मिभिःकथम्
 मुनींद्रास्तंनशंसंतियस्त्यजेच्छरणागतम् ५५
 पितृव्यवचनंश्रुत्वासंक्रोधात्संततंगिरिम्
 तलप्रहरणेनैवताडयामासदैत्यराट् ५६
 ततोद्रोणगिरीराजन्भीतोजालंधराद्भृशम्
 अथाजगामरूपेणप्राहजालंधरंप्रति ५७
 तवाहमभवंदासोरक्षमांशरणागतम्

रसातलं महाबाहो यास्यामितवशासनात् ५८
 यावत्त्वं कुरुषे राज्यं तावत्स्थास्याम्यहं प्रभो
 ओषधीनां विरावेण सिद्धानां रोदनेन च ५९
 रसातलं जगामाद्रिः सिंधुसूनोः प्रपश्यतः
 ततो जालंधरो वीर आजगाम महारणम् ६०
 पूर्वकल्पितमारुह्य रथस्थं केशवं ययौ
 रथस्थं माधवं दृष्ट्वा जहा सोऽर्च्यैर्नदीसुतः ६१
 तावत्त्वं तिष्ठ शकटे यावद्धन्यामरी नहम्
 एवमुक्त्वा जघाना शुशरैस्तां देववाहिनीम् ६२
 बाणैर्विदारिता देवास्त्राहीत्युर्बृहस्पतिम्
 ततो बृहस्पतिः शीघ्रमगमत्क्षीरसागरम् ६३
 अदृष्ट्वा तंतो द्रोणमभूच्चिन्तापरो नृप
 अथागत्य रणं तूर्णममरान्प्राह गीष्पतिः ६४
 पलायध्वंसुराः सर्वे द्रोणाद्रिः क्षयमागतः
 एवमुक्तवतस्तस्य गुरोश्चिच्छेदसिंधुजः ६५
 यज्ञोपवीतं केशांश्च बाणैस्तीक्ष्णैर्हसन्सुरान्
 ततो दुद्राव वेगेन गुरुः प्राणभयार्दितः ६६
 देवाः सर्वे रणं हित्वा पलायां च क्रिरे नृप
 एवं विद्राव्य देवान् वै जनार्दनमधावत ६७
 हृषीकेशोऽपि दैत्येशमन्वधावद्रणोत्सुकः
 ततो युद्धमभूद्धोरं विष्णोर्जालंधरस्य च ६८
 दुर्द्धर्षो बाणजालैः प्लावयामास केशवम्
 तान् बाणान्खंडशः कृत्वा पूरयित्वा शरैर्महान् ६९
 वासुदेवो सुरं बाणैर्जालंधरमपीडयत्
 जालंधरो रथं त्यक्त्वा शरपीडितविग्रहः ७०
 विष्णुं विजेतुं दुद्राव संयतिस्थमथ द्रुतम्
 तमायां तं रणे दृष्ट्वा हरिर्विव्याध सायकैः ७१
 बाणानां गेहद्विष्णोः प्राप्तोऽसौरथसंनिधौ
 हस्तेनैकेन गरुडं द्वितीयेन रथं हरेः ७२
 भ्रामयित्वांबरेशश्च तत्क्ष्वेतद्वीपे न्यपातयत्

जालंधरकरक्षिप्तोगरुडोऽपिपपातह ७३
 क्रौंचद्वीपेसतत्रैवविश्राममकरोच्चिरम्
 अच्युतः प्रच्युतस्तस्माद्भ्रमतोरथमंडलात् ७४
 रणमागत्यदैत्येशंतिष्ठतिष्ठेत्यभाषत
 दृष्ट्वातमागतंभूयःकेशवंसमरप्रियः ७५
 पूरयन्मार्गणैर्भूमिंजगर्जार्णवनंदनः ७६
 विव्याधदैत्यंहरिराशुशक्त्याहदिस्फुरंत्यासततः पपात
 सूतोनयत्तंसमरान्निवासंतंप्राहरेकेनकृतोस्म्यलज्जः ७७
 दैत्यारिजालंधरयोर्महत्तदाबभूवयुद्धं धरणीतलस्थयोः
 प्रेम्णाश्रियस्तंनजघानदानवंस्वयंहरिस्तस्यशरैःपपात ७८
 ततोनिरीक्ष्यगोविंदंपतितंधरणीतले
 प्रगृह्यार्णवजोदैत्यआरुरोहनिजंरथम्
 ततस्तमिंदिराप्राप्तारुदंतीविष्णुवल्लभा ७९
 संस्थिताकमलातत्रपतिकमललोचनम्
 पतितंतुपतिंवीक्ष्यलक्ष्मीःप्राहार्णवात्मजम् ८०
 शृणुष्ववचनंभ्रातर्जितोविष्णुर्धृतस्त्वया
 भगिन्यानचवैधव्यंदातुंयुक्तंमहाबल ८१
 श्रुत्वातुवचनंतस्यामुमोचजगतःपतिम्
 जालंधरोमहाबाहुःस्वस्त्रेभक्त्याननामच ८२
 ववंदेचरणौविष्णोःस्वसुःस्त्रेहात्तदांजसा
 विष्णुर्जालंधरंप्राहतुष्टोऽस्मितवकर्मणा
 वरंवरयदैत्येशकिंप्रयच्छामितेवरम् ८३
 जालंधरउवाच-
 यदित्वंममतुष्टोऽसिशौर्येणानेनकेशव
 स्थातव्यंमत्पितुःस्थानेत्वयाकमलयासह ८४
 तथेत्युक्त्वाचसंस्मृत्यगरुडंधरणीधरः
 आरुह्यचजगन्नाथःक्षीराब्धिंप्रिययासह ८५
 तदाप्रभृतिवृष्णस्यवासःश्वशुरमंदिरे
 अब्धौवसतिदेवेशोलक्ष्म्याःप्रियचिकीर्षया ८६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहिता-

यामुत्तरखण्डेयुधिष्ठिरनारदसंवादेसप्तमोऽध्यायः ७

अष्टमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

देवान्विक्लाव्यसमरेविष्णुंस्थाप्यात्ममंदिरे
जालंधरेणाब्धिजेनयत्कृतंब्रूहि नारद १

नारदउवाच-

शुभादीनांतुवीराणांदत्त्वादानंप्रसादजम्
जालंधरोजगामाथस्वर्गप्राप्यावलोकयत् २
हिरण्यवर्षेणजनान्भूषयंतंदिनेदिने
फलंतितरवोऽजस्रंवाजिमेधक्रतोःफलम् ३
गजवस्त्रसुवर्णानिधेनुकन्यातिलानिच
पुष्पकर्पूरतांबूलकस्तूरीकुंकुमानिच ४
येयच्छंतिमहात्मानस्तेपश्यंत्यमरावतीम्
वर्षासुगृहदानेनशिशिरेऽग्निप्रदानतः ५
वादित्राणिचसर्वाणिवादयंतिशिवालये
प्रपांकुर्वंतियेचैत्रेदध्योदनसमन्विताम् ६
यत्रहिंदोलपर्यंकंस्वयमांदोलयंतिच
सारिकाशुकहंसाश्चभ्रमद्भ्रमरकोकिलाः ७
कुर्वंतोदूतकार्याण्यच्छंतेप्रियसंगमम्
रंभायत्रपुरेराममेनकाचतिलोत्तमा ८
सुषमासुंदरीयत्रघृताचीपुंजिकस्थली
सुकेशीसुमुखीरामामंजुघोषाचमालिनी ९
मृगोद्भवाचसुखदाधनदंष्ट्रातिलप्रभा
वाजिमेधफलग्राहाराजसूयफलंतियाः १०
कोटिशोयत्रनिःष्पापाःक्रीडंत्यप्सरसोनृप
एवंभूरिसुखेस्वर्गेस्थापयामाससिंधुजः ११
शुभंप्राण समदैत्यंनिशुभंयुवराजके
स्वयंजालंधरेपीठेस्वर्गादागत्यसिंधुराट्
वर्षाबुद्धयंराज्यंचकारात्मबलेनच १२
युधिष्ठिरउवाच-

युयुधेऽसुरसंग्रामेससुरैरपराजितः १३
ततःकिमकरोद्राजासिंधुसूनुःप्रतापवान्
तन्ममाचक्ष्वदेवर्षेश्रोतुकामस्यविस्तरात् १४
नारदउवाच-

शृणुराजन्यथातथ्यंकृतसागरसूनुना
सदेवान्समरेजित्वाराज्यंचक्रेह्यकंटकम् १५
गंधर्वाश्चित्रसेनाद्याःसेवंतेचासुरेश्वरम्
यज्ञभागांश्चयोभुंक्तेसर्वेषामसुरेश्वरः १६
क्षीरसागरतोदेवैर्हतंरत्नादिकंचयत्
तत्सर्वंचतथान्यच्चनिर्जित्यहतवान्बली १७
समुद्रतनये राज्यंभुवोराजन्प्रशासति
नकश्चिन्म्रियतेमर्त्योन्नरकंकोऽपिनव्रजेत् १८
नकलिप्रणयादन्योनभोगादपरःक्षयः
नवंध्यादुर्भगानारीनालंकारैर्विवर्जिता १९
कुरूपादुर्गतादुष्टाऽयशस्यानचदृश्यते
नतत्रविधवानारीनकश्चिन्निर्द्धनोजनः २०
दातारःसंतिसर्वत्रनप्रतिग्राहिणःक्वचित्
पुण्याजनाःप्रयच्छंतिद्विजेभ्योह्यात्मनोधनम् २१
रूपयौवनशालिन्यःसीमंतिन्योगृहेगृहे
गोक्षीरंदधिसर्पिश्चयत्रनिर्जरसोजनाः २२
मंगलंतत्रसर्वेषानक्वचिद्वधबंधनम्
शरेणनचहिंसास्तिनकश्चित्केनबाध्यते २३
ऋणंनदृश्यतेराजन्धनिनःसंतिसर्वतः
संतुष्टाःसर्वसस्याढ्याःप्रजाःसर्वत्रपार्थिव २४
केलीक्षुदंडप्रभवश्चदुग्धरसोऽतिसुस्वादुतरोगृहेनृणाम्
शुश्रावनारीनरयोर्हितंचोनचापहर्ताध्वनिगच्छतांसदा २५
पतंत्यखंडानभसोयतस्ततोधाराश्चकर्मारविमिश्रसर्पिषः
संमिश्रिताःशर्करयापरिश्रुताःसमुद्रसूनोःस्मरणान्मुखेनृणाम् २६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेउत्तरखंडेपंचपंचाशत्सहस्र-

संहितायांयुधिष्ठिरनारदसम्वादेजालंधरसौराज्यवर्णनंनामाष्टमोऽध्यायः ८

नवमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

इंद्रादिभिस्तदादेवैः किंकृतं द्विजसत्तम
जालंधरेण विजितैः स्वर्गराज्ये हते सति १

नारदउवाच-

अथ त्यक्त्वा दिवं देवाः प्रापुस्ते दुर्दशांचिरम्
न पीयूषं नैव यज्ञाः ययुः स्थानं स्वयं भुवः २
ददृशुर्ब्राह्मभुवने ब्रह्माणं परमेष्ठिनम्
प्राणायामेन युंजानं मनः स्वंपरमात्मनि ३
ते तुष्टुवुः सुराः सर्वे वाग्भिस्तथ्याभिरादृताः
ततः प्रसन्नो भगवान् किंकरोमीति चाब्रवीत् ४
ततो निवेदयांचक्रुः ब्रह्मणे विबुधाः पुनः
जालंधरस्य सकलं तथानिजपराभवम् ५
क्षणं ध्यात्वा ययौ ब्रह्मा कैलासं त्रिदशैः सह
तस्य शैलस्य पार्श्वे ते वै चित्र्येण समाकुलाः
स्थिताः संतुष्टुवुर्देवा ब्रह्मशक्रपुरोगमाः ६
नमो भवाय शर्वाय नीलग्रीवाय ते नमः
नमः स्थूलाय सूक्ष्माय बहुरूपाय ते नमः ७
इति सर्वमुखो भूत्वा वाणीमाकर्ण्य शंकरः
प्रोवाच नंदिनं देवानां नयस्वेति सत्वरम् ८
श्रुत्वा शंभोर्वचो देवा आहूतानं दिनाद्भुतम्
प्रविश्यांतः पुरे देवाददृशुर्विस्मिते क्षणाः ९
तत्रासने समासीनं शंकरं लोकशंकरम्
गणैः कोटि सहस्रैस्तु सेवितं भक्तिशालिभिः १०
नग्नैर्विरूपैः कुटिलैर्जटिलैर्धूलिधूसरैः
प्रणिपत्याग्रतः प्राह सहदेवैः पितामहः ११
सुखरोगो यथा स्यासीच्छक्रः सोऽयं वृथागतः
कृपांकुरु महादेव शरणागतवत्सल १२
तत उच्चैर्विभोर्हास्यं श्रुत्वा ब्रह्मा पिनाकिनः
उवाच देवदेवेशं पश्यावस्थां दिवौ कसाम् १३

ततः सर्वेश्वरो ज्ञात्वा ब्रह्मणो मनसेऽप्सितम्
 शक्रस्य मानभङ्गं च देवार्थे परमेश्वरः १४
 प्रेम्णा भवान्याविज्ञप्नो नृप प्राह वचो हरः
 विष्णुनानहतो योऽरि सकथं हन्यते मया १५
 पूर्वसृष्टान्यायुधानिवज्रादीनि पितामह
 तैः शस्त्रैर्नैव वध्योऽसौ बलीजालंधरोऽसुरः १६
 हेतिभिः पूर्वसंसृष्टैः समयापि न हन्यते
 देवाः कुर्वन्तु शस्त्रं हि मम प्राणसहं दृढम् १७
 शंभोरित्युत्तरं श्रुत्वा ब्रह्मो वाचाथ शंकरम्
 स्वयं कुरु महाशस्त्रं त्वं वेत्थ स्वात्मनो बलम् १८
 इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रत्युवाच महेश्वरः
 ब्रह्मन् विमुञ्चते जस्त्वं क्रोधयुक्तं सुरैः सह १९
 ततस्तेजो मुमोचाथ ब्रह्मा ब्रह्मास्त्रसूचकः
 रुद्रस्त्रिनेत्रजं तेजस्ततो निर्मुक्तवान् स्वयम् २०
 देवाश्च मुमुचुः सर्वे स क्रोधं तेजसां च यम्
 अत्रांतरे स्मृतः प्राप्तो हरेण मधुसूदनः २१
 किं करोमीति तेनोक्तः शिवः प्राह जनार्दनम्
 विष्णो जालंधरः कस्मान्नहतः संगरे त्वया २२
 कथं सुरान्परित्यज्य क्षीराब्धिं शयितुं गतः २३
 श्रीविष्णुरुवाच-
 यदि तं हन्मि देवेश श्रीः कथं मम वल्लभा
 तस्मात्त्वं पार्वतीकांतजहि जालंधरं रणे २४
 तेजस्त्वं क्रोधजं मुञ्चेत्युक्तः शर्वेण केशवः
 मुमोच वैष्णवं तेजः तत्सर्वं समवर्द्धत
 तेजः प्रवृद्धं तदृष्ट्वा व्यापकं प्राह केशवम् २५
 शंकर उवाच-
 एतेन तेजसा शीघ्रं ममास्त्रं कर्तुमर्हथ
 विश्वकर्मादयस्तच्च श्रुत्वा शंकरभाषितम् २६
 निरीक्ष्य च तदाऽन्योऽन्यं किं कुर्म इति शंकिताः
 दृष्ट्वा तूष्णीं स्थितां स्तांश्च ज्ञात्वा तन्मनसि स्थितम् २७

तदाहभगवान्ब्रह्माअनालोक्यंहिदैवतैः
 सोढुंनशक्तास्तेतेजोधर्तुंकेनचशक्यते २८
 ततःप्रहस्यभगवानुत्पत्योपरितेजसः
 वामांघ्रिपाष्णिनाशंभुर्ननर्तभ्रमरीचयम् २९
 ततोदेवामहेन्द्राद्यास्तेजसोपरिशंकरम्
 नृत्यमानंतदादृष्ट्वामुदावाद्यान्यवादयन् ३०
 तदाप्रभृतिनृत्येषुभ्राम्यतेभ्रमरीचयम्
 अथचक्रंसमुत्पन्नंशंभोर्नर्तनमर्दनात् ३१
 आरलक्षत्रयोपेतंअस्थिकोटिसमाकुलम्
 शर्वाङ्घ्रिकषणात्तस्यतेजसोनिःसृताःकणाः ३२
 विश्वकर्माचतेनास्त्रंविमानानिचनिर्ममे
 ततस्तेनिर्जराभीत्यादृष्ट्वाचक्रंसुदर्शनम् ३३
 त्राहित्राहीतिदेवेशंप्रत्यूचुस्तेसुरानृप
 पृथ्वीकाठिन्यमादायलोहानामपितेजसाम् ३४
 यद्विश्वकर्मणाकोशंकृतंभस्मीकृतंचतत्
 सृष्टेनतेनचक्रेणदग्धःकालोऽपतत्क्षितौ ३५
 ततस्तद्ब्रह्मणोहस्तेददौचक्रंसधूर्जटिः
 चक्रार्चिर्निचयैःकूर्चंदृष्ट्वादग्धमुमापतिः ३६
 हसित्वाब्रह्मणोहस्ताद्गृहीत्वासत्वरंशिवः
 दधौकक्षापुटेचक्रंनिधानंनिर्धनोयथा ३७
 ततो न दृश्यते चक्रं शिवकक्षापुटे स्थितम्
 महामूर्खस्य यद्वत्तदानंतस्य फलं यथा ३८

इति श्रीपाद्मे महापुराणे उत्तरखण्डे पंचपंचाशत्सहस्र
 संहितायां युधिष्ठिरनारदसंवादे जालंधरोपाख्याने सर्व
 देवतेजोमयचक्रोत्पत्तिर्नाम नवमोऽध्यायः ६

दशमोऽध्यायः

नारद उवाच-

अत्रोत्तरे मया गत्वा कथितं सिंधुसूनवे
 त्वांहंतु सर्ववीरेश प्रतिज्ञाशंभुना कृता

श्रुत्वेत्थंमद्वचोराजंस्ततःपप्रच्छसोऽसुरः १
 जालंधरउवाच-
 किमस्तिशूलिनोगेहेरत्नजातंमहामुने
 तन्ममाचक्ष्वसकलंनास्तियुद्धंनिरामिषम् २
 नारदउवाच-
 भूतिगत्रिवृषोजीर्णःफणिनोऽगेगलेविषम्
 भिक्षापात्रंकरेपुत्रौगजाननषडाननौ ३
 इत्यादिविभवस्तस्ययदन्यत्तन्निबोधमे
 तनयागिरिराजस्यविशालाह्युन्नतस्तनी ४
 दग्धस्मरोऽपिभगवान्यस्यारूपेणमोहितः
 महेशोयद्विनोदायकुरुतेनित्यकौतुकम् ५
 नृत्यान्गायंश्चताञ्छंभुःस्वयंभवतिहासकः
 सापार्वतीतिविख्यातासौंदर्यावधिदैवतम् ६
 वृंदावरांगनाराजन्निमाश्चाप्सरसःशुभाः
 नचाप्नुवंतिपार्वत्याःषोडशीमपितांकलाम् ७
 इत्युक्त्वाहंमहीपालजालंधरममर्षणम्
 पश्यतांसर्वदैत्यानामंतर्धानंगतःक्षणात् ८
 अथसप्रेषयद्दूतंसिंधुजःसिंहिकासुतम्
 क्षणेनासाद्यकैलासंदेवावासमपश्यत ९
 अत्रांतरेहरिर्भीममापृच्छ्यतुतदाहरम्
 जगामालक्षितस्तूर्णक्षीराब्धिभेदशंकया १०
 ददर्शराहुर्भवनंशंकरस्यातिदीप्तिमत्
 आत्मानमात्मनावीक्ष्यकिमित्याहासुविस्मितः ११
 प्रवेष्टुकामोबलिभिर्द्वारिद्वास्थैर्निरोधितः
 यत्नवान्सनिषिद्धोऽपितदातेप्रोद्यतायुधाः १२
 तान्निवार्यगणान्नदीव्याजहारविधुंतुदम्
 कस्त्वंकस्मादिहायातःकिंकार्यतवबर्बर
 ब्रूहिकार्यगणायवत्त्वांनहन्युर्भयावहाः १३
 राहुरुवाच-
 दूतोजालंधरस्याहंत्वंमांशर्वीतिकेनय

नवाच्यमंतरेद्वास्थमहाराजप्रयोजनम् १४
 नंदीदूतोक्तमाकर्णनीललोहितमाययौ
 दंडवत्प्रणिपत्याग्रेस्थित्वाशंकरमब्रवीत् १५
 सैंहिकेयोमहाराजद्वारेतिष्ठतिकार्यतः
 सप्रयात्वथवायातुभवानाज्ञमुमर्हति १६
 नंदिनोक्तमथाकर्ण्यत्वरन्निवमहेश्वरः
 सुप्तामंतःपुराद्देवीं प्रस्थाप्य च सखीवृताम् १७
 पश्चाद्वास्थं जगादाथ नंदिन्दूतं प्रवेशय
 ततो हस्ते प्रगृह्यामुदूतं नंदीमहाबलः १८
 आनयामास देवानां मध्ये शंभुमदर्शयत्
 तं ददर्श तदाराहुर्जटिलं नीलमात्मनि १९
 पंचवक्त्रं दशभुजं नागयज्ञोपवीतिनम्
 देवीविरहितं मूर्ध्नि चंद्रलेखाविभूषितम् २०
 उच्छ्वासोच्छ्वासनिर्मुचत् पृदाकुगणसेवितम्
 सर्वदेवगणोपेतं सेवितं गणकोटिभिः २१
 प्राप्तं ज्ञात्वा ततो दूतं शंभुरालोक्य चाग्रतः
 प्राह ब्रूहि तदाराहुर्वक्तुं समुपचक्रमे २२
 राहुरुवाच—
 देवजालंधरेणाहंप्रेषितस्तव सन्निधौ
 तस्य शिववचः श्रुत्वामन्मुखेन द्रुतं कुरु २३
 गिरिशत्वं तपोनिष्ठो निर्गुणो धर्मवर्जितः
 तव नास्ति पिता माता वसुगोत्रादिवर्जितः २४
 जालंधरो महाबाहुर्भुक्तेऽसौ भुवनत्रयम्
 तस्यैव वश्यस्त्वमपि तत्तत्तत्तत्समाचर २५
 पुराणपुरुषः कामी वृषारूढः कथं भवान्
 एवं वदति संप्राप्तौ सुतौ स्कंदविनायकौ २६
 तस्मिन्काले देवदेवो यतवांगमर्दनम्
 चकार चकरैर्व्यस्तैर्वासुकिर्भूतलेऽपतत् २७
 हेरंबवाहनस्याखोः पुच्छं ग्रस्तमथाहिना
 स्वपत्रं ग्रस्तमालोक्य मुंचमुंचेत्युवाच ह २८

अत्रांतरेस्कंदवाहंक्षुब्धंवीक्ष्यमहास्वरम्
 तद्भयाद्वासुकिर्ग्रस्तमाखुपुच्छमथोद्गिरत् २९
 अथारुह्यहरस्यांगंगलमावेष्टयसंस्थितः
 तस्यनिश्वासपवनैरथजातोहुताशनः ३०
 तस्योष्मणाचंद्रलेखाजटाजूटाटवीस्थिता
 सार्द्रतांतुतदासायात्प्लावितंतद्वपुर्यथा ३१
 तस्याह्यमृतधाराभिर्ब्रह्ममस्तकमालिका
 हरमौलिकपालानामभूत्संजीवितातदा ३२
 पपाठपूर्वमभ्यस्तंसर्वयोगश्रुतिक्रमम्
 श्रुत्वापरस्पराधीतंविवदंतिशिरांस्यथ ३३
 अहमादिरहंपूर्वमहमेवपरात्परः
 अहंस्त्रष्टाअहंपातेत्युत्सुकानिपरस्परम् ३४
 शोचंत्येतानिनोदत्तंनोभुक्तंनहुतंमया
 लोभग्रस्तेनमनसानोवित्तंब्रह्मणेऽपितम् ३५
 अथेश्वरजटाजूटादाविरासीद्गणोमहान्
 त्र्याननस्त्रिचरणस्त्रिपुच्छःसप्तहस्तवान् ३६
 सचकीर्तिमुखोनामपिंगलोजटिलोमहान्
 तंदृष्ट्वासाकपालालीभयात्तस्थौमृतेवसा ३७
 पुरतःप्राहसगणस्ततःकीर्तिमुखःप्रभुम्
 प्रणिपत्यशिवंदेवमत्यर्थंक्षुधितःप्रभो ३८
 तदोक्तःशंकरेणाहोभक्षयत्वंरणेहतान्
 क्षणंविचार्यसगणःक्वाप्यदृष्ट्वारणंतदा ३९
 ब्रह्माणंभक्षितुंप्राप्तःशंकरेणनिवारितः
 ततःकीर्तिमुखेनाथस्वांगंसर्वचभक्षितम् ४०
 बुभुक्षितेन चात्यंतंनिषिद्धेनचसर्वतः
 तत्साहसंतदादृष्ट्वाभक्तिकीर्तिमुखस्यच ४१
 तमुवाचेश्वरःप्रीतप्रासादेतिष्ठमेसदा
 त्वच्चित्तरहितोयश्चभविष्यतिममालये ४२
 सपतिष्यतिशीघ्रंहीत्युक्तःसोऽतर्हितोऽभवत्
 शंभोर्मूर्ध्नितदादेवाववृषुःपुष्पवृष्टिभिः ४३

एवमत्यद्भुतं दृष्ट्वा सभायां तु त्रिशूलिनः
 स्वर्भानुरपि देवेशं पुनः प्रोवाच विस्मितः ४४
 स्पृशंति त्वां कथं भावं स्वाधीनं योगिनं बलात्
 इन्द्रियैः पूज्यसे त्वं हि प्राप्योऽयं विषयैः कथम् ४५
 ब्राह्मादि लोकपालानां पूजां गृह्णासि सर्वतः
 न त्वं पश्यसि कं देवं त्वं पूजयसि कंचन ४६
 ईश्वरोऽसि कथं लोके भिक्षाभोजी प्रतिष्ठितः
 संगोपयसि योगीन्द्रगौरीरम्यां प्रयच्छमे ४७
 स्कंदं लंबोदराभ्यां त्वं पुत्राभ्यां सहितोऽधुना
 भिक्षापात्रं गृहीत्वा तु भ्रमनित्यं गृहे गृहे ४८
 एवं बहुविधं तत्र राहुराहेश्वरं प्रति
 भगवानपि तच्छ्रुत्वा नोत्तरं किंचिदब्रवीत् ४९
 अथेशं मौनिनं त्यक्त्वा राहुर्न दिनमब्रवीत्
 त्वमं त्रीह्यसि सेनानीर्विकटाननबिंबधृक् ५०
 एवमाचरितभ्रष्टं त्वं शिक्षयितुमर्हसि
 नो चेद्रोषेणेंद्र इव पतिष्यति रणे हतः ५१
 इत्याकर्ण्य वचस्तस्य नंदी विज्ञाप्य चेश्वरम्
 भूसंज्ञयैव स तदामतमाज्ञाय शूलिनः ५२
 संपूज्य प्रेषयामास राहुं नंदीगणाग्रणीः
 अथ जालंधरं गत्वा कथयामास विस्तरात्
 स्वर्भानुस्तस्य वृत्तांतं गौरीरूपं मनोहरम् ५३
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे युधिष्ठिरनारद-
 सम्वादे जालंधरोपाख्याने कैलासाद्राहुप्रत्यागमनं नाम दशमोऽध्यायः १०

एकादशोऽध्यायः

नारद उवाच-
 अथ जालंधरो दूतवचः श्रुत्वा प्रतापवान्
 सर्वसैन्यं समाहूय प्रयाणमकरोत्तदा
 ततस्ततः समेतानां सैन्यानां श्रूयते ध्वनिः १
 सस्त्रीन्मन्दरकंदरेषु शयितानुत्थाय पन्किन्नरान्

मेरोर्मंदरकंदरेप्रतिरवानुत्थापयन्वारणान्
 सिहानांचततीर्व्यमुंचतपुरःपंथानमेवंविधस्त्रै
 लोक्यंबधिरीचकारमहतःसैन्यस्यकोलाहलः २
 ततोदुंदुभिनादोऽभूत्पीठेजालंधरनृप
 तन्निनादेनशूराणांप्रियेणमहतातदा ३
 कंपंतिगिरयस्तुंगांप्रासादाविचलंतिच
 सप्तसागरगर्भेभ्योनिःसृतादैत्यदानवाः ४
 सन्नद्धाश्चातिगर्जतिनानावाहनसंयुताः
 हेषाययौमहानादावाजिनांबाह्यतःपुरः ५
 रथांगेनाथसंहृष्टाधरांसंचलतेऽथवा
 चालितैर्गजयूथैश्चपृथ्वीरुद्धासकानना ६
 जालंधरेरितैर्भीमैर्युतैःस्यंदनस्थितैः
 अश्वार्बुदसहस्रेद्वेअर्बुदंदंतिनामपि ७
 रराज सैन्यलक्षैकंरथिनांसपताकिनाम्
 परार्द्धनवतिःकोट्यःदृश्यंतेमुख्यनायकाः
 निर्जगाममहासैन्यंछत्रैःसंछाद्यभास्करम् ८
 आसीत्पिंजरपांडुपंकजवनंश्वेतातपत्रैःक्वचित्
 मायूरातपवारणैःक्वचिदभूतदुन्नीलनीलोत्पलम्
 उन्मेधंक्वचिदूर्ध्वधूलिपटलैर्यस्यप्रयाणेऽभवत्
 सद्बीचिक्वचिदंबरंसरइवोत्सर्पत्पताकापटैः ९
 गजवाजीमयीभूमिर्ध्वजच्छत्रमयंनभः
 दिक्चक्रंचामरमयंदैत्यसैन्येप्रसर्पति १०
 ततोजालंधरोदैत्यःप्रयाणायसमुत्सुकः
 स्कंधेचारोपयन्शक्तिंनानारत्नविभूषिताम् ११
 आजगाममहाविष्णुप्रष्टुंसागरवासिनम्
 अभिवाद्यजगादाथहरिंजालंधरस्त्वदम् १२
 भोगार्थाकिंप्रयच्छामितुभ्यंभावुककथ्यताम्
 श्रुत्वानारायणोवाक्यमद्विधजस्यमुदान्वितः १३
 उवाचकिंकरोमीतिप्रियंसिंधुसुतेप्सितम्
 इत्युक्तःसप्रहृष्टोऽथहरिंप्रोवाचसत्वरः १४

यामियोद्धुरणेऽहत्वंसुखीतिष्ठेहसागरे
 लक्ष्म्यादत्ताक्षतस्तत्रकेशवेनाथपूजितः १५
 सनिर्गत्यहरेःस्थानात्समुद्रं प्रष्टुमागतः
 सोऽण्वं प्रणिपत्याहतातयास्यामिदूरतः १६
 नीलकण्ठरणेजेतुमनुज्ञांदातुमर्हसि
 पुत्रस्यवचनं श्रुत्वायियासोः शंकरं प्रति १७
 सिंधुराजेन सोऽप्युक्तः पुत्रतंतापसंत्यज
 भुङ्क्वराज्यं मया दत्तं तापसंत्यजदूरतः १८
 अत्यद्भुतः प्रतापस्ते त्वत्तुल्यो नास्ति भूमिपः
 स्वर्गादाधिक्यतां नीतं त्वया वत्स धरातलम् १९
 तव राज्येव सुमतीवैकुण्ठ इव राजते
 यो देवो दुर्जयो दैत्यैरानीतः सहस्रश्रिया २०
 ममांतिकं वत्सवस शंकरं भिक्षुकं त्यज
 एवमुक्तो ह्यर्णवेन गिरिजां प्रति रागवान् २१
 पितृवाक्यमविज्ञाय आगत्य स्वभटान् स्वकान्
 सज्जीभूतं तु युद्धाय वृंदाजालंधरं जगौ २२
 वृंदोवाच
 नाथ युद्धं न कर्तव्यं राजेन्द्र कुत्सयोगिना
 मनोनिवर्त्य तां पश्य प्रवृत्तं पार्वतीं प्रति २३
 गौरीं त्वं वांछसि कस्मात् पार्वती किं ममाधिका
 तपस्विनी निरालंबा संसक्ता स्थाणवे सदा २४
 सुतानुरागिणी वंध्याततः कृत्रिमपुत्रिका
 वृथास्तुतानारदेन तां त्यज स्वभज स्वमाम् २५
 इति वृंदावचः श्रुत्वा प्रत्युवाचार्षात्मजः
 अदृष्ट्वा पार्वतीरूपं मच्चेतो न निवर्तते २६
 वृंदे त्वया जनपदो राजधानी प्रपाल्यताम्
 स्मर्तव्योऽहं सदा चंडियदिमां हंति शंकरः २७
 इति भर्तृवचः श्रुत्वा वृंदाहाससमन्विता
 जगाम शिबिकारूढा पीठं जालंधरं तदा २८
 नारद उवाच-

अथप्रतस्थेकैलासंसिंधुसूनुर्महाबलः
 महापद्मसहस्राणांषष्ट्यासैन्येनसंवृतः २९
 अत्रांतरेपरित्यज्यकैलासंशंकरोगतः
 गणपुत्रप्रियायुक्तःकैलासमानसोत्तरम् ३०
 जालंधरस्ततःप्राप्तःकैलासंप्रथमेऽहनि
 सेनाःसंस्थाप्यकैलासआलोकनकुतूहली ३१
 दिव्यकेसरमंदाररजःपुंजपरिश्रिताः
 शीतांबुशीकरासारैःप्रभुग्रावांतिवायवः ३२
 यत्रसिद्धांगनापीनस्तनोत्तुंगतरंगिणः
 मंदारमकरंदाढ्याःसुंदरावांतिवायवः ३३
 यत्राशोकरुचिस्निग्धपादन्यासंचयोषिताम्
 विलोक्यदानवेन्द्रोभून्मनोरथसमाकुलः ३४
 प्राप्नुवंतिसुराःप्रीतिंस्वबिंबालोकहर्षिताः
 यत्रकिन्नरकांतानांसुरतव्यंजितप्रभाः ३५
 विभांतिसर्वतस्तत्रमंदाराःशीर्णपल्लवाः
 यत्रशंभुगणाक्रांतानानावेलाकुलद्रुमाः ३६
 भांतिमन्मथभूपालयशसासुधृताइव
 यत्रचंदनकस्तूरीगंधोन्मत्तालिसंचयाः
 विभांतिदग्धकंदर्पनिर्वाणांगारसन्निभाः ३७
 यत्रांगनानांसकलंविलोक्यसौरभ्यमत्युत्तमकांतिमित्रम्
 मन्येपरिष्वक्तमनोविनोदाकस्तूरिकागाहतिकालिमानम् ३८
 क्वचित्प्रवरगैरिकासमसमुल्लसत्
 पंकजलवंगदलसन्निभासनचलच्चकोरंक्वचित्
 क्वचिद्गिरिसरित्तटीतरणिवत्स्फुरत्कुंडलंचलन्निचुलमंजरीविनयनम्रभृगंक्वा
 चत् ३९
 क्वचिद्दलितकोकिलाकुलितनूतचूतांकुरंकुरंगकुलसेवितंप्रबलशालिमूलंक्वा
 चत्
 क्वचित्प्रवरसुंदरैःसुरवधूपदैःपावनंवननयतिविक्रियामिहमनोमुनीनामपि ४०
 एवंगुणसमायुक्तंविलोक्यहरमंदिरम्
 विचित्रंचापिकैलासंसर्वरत्नसमाश्रयम् ४१

अत्यंतविस्मितोदैत्यः प्रोवाच भृगुनन्दनम्
कस्मात्तन्तापसन्तातप्रवदन्ति भवादृशाः ४२
तादृशीयस्य साभार्यागृहमीदृङ्मनोहरम्
तत्रादृष्ट्वावदच्छंभुं हरः कुत्र गतः कवे ४३
कथं मम भयाच्चेति पृष्ठः प्रोवाच भार्गवः
देवशंभुर्महाशैलमगम्यमानसोत्तरम् ४४
ययौ तत्र महादेवो गंतुं चान्यैर्न शक्यते
इति काव्यवचः श्रुत्वा प्राह दैत्यो महाबलः ४५
जालंधर उवाच-

अहं यास्यामि देवेशं त्वं पुरा गच्छ भार्गव
इत्युक्त्वा प्रययौ तत्र यत्रास्ते शंकरः स्वयम् ४६
अपश्यत्तंगिरिवरं सिंधुजोमानसोत्तरम्
तस्य षष्टि सहस्राणि योजनानां समुच्छ्रयः ४७
स शैलो मानसो राजन् दैत्यसैन्यैः समावृतः
बहवो दैत्यराजानः शैलमारुरुर्दुर्दुतम् ४८
छत्रांधकारं पर्यासीत् वाद्यनादेन वेपथुः
सैन्यकोलाहलस्तेषां पूरयामास रोदसी ४९
नारद उवाच-

अथैवमागतं दृष्ट्वा दैत्यसैन्यं महत्तदा
अत्युच्चैः सगिरेः शृङ्गे स्थाप्य गौरीं सखीवृताम् ५०
भगवांश्च गणैः सर्वैः सन्नद्धैर्युद्धदुर्मदैः
त्रिंशन्महाब्जसाहस्रैः प्रमथानां वृतः शिवः ५१
उवाच नन्दिनं शंभुर्गणानामधिपं त्वया
प्रहर्तव्यो महादैत्यो वीरो जालंधरो रणे ५२
महाकालादिभिः शूरैर्याहित्वं परिवारितः
तावदाजौ त्वया तस्माद्योद्धव्यमतिपौरुषात् ५३
यावद्युद्धे नारिजयो मम वीरभविष्यति
इति शंभोर्वचः श्रुत्वा स च सारथि मब्रवीत् ५४
काकतुंडरथं मेऽद्य समानय ममामते
नन्दिनो वचनं श्रुत्वा सोऽपि स्यन्दनमाहरत् ५५

द्वात्रिंशदश्वसंयुक्तचक्रषोडशसंयुतम्
 षष्टिध्वजसमोपेतंद्वात्रिंशद्योजनायुतम् ५६
 सर्वशस्त्रैश्चसंपूर्णप्राप्तसांग्रामिकंरथम्
 नंदिनश्चक्ररक्षार्थपुत्रौस्कंदविनायकौ ५७
 समादिष्टौशंकरेणसन्नद्धौतौस्ववाहनौ
 गणैःपरिवृतोनंदीवाग्भिःसंपूज्यं चेश्वरम् ५८
 नंदीरथंसमारुह्यनिर्ययौदानवान्प्रति
 विराजतेतस्यमूर्ध्निछत्रंद्वादशयोजनम् ५९
 यावत्सन्निर्ययौनंदीतावत्तेदानवाःपुरः
 शैलोपरिसमारूढादानवाघोरदर्शनाः ६०
 गणानामायुधैस्तीक्ष्णैःनिहताःपतिताभुवि
 हन्यमानागणैर्दैत्यास्तत्यजुर्दूरतोगिरिम् ६१
 ततोधूमसमंतस्मादवरुह्यशिलोच्चयात्
 जघ्नुर्दैत्यान्शितैःशस्त्रैर्गणाराजन्महाबलान् ६२
 अमरैराचितंदृष्ट्वारुरुधुर्दैत्यसैनिकाः
 ततःसमभवद्युद्धंगणानांदानवैःसह ६३
 शरवर्षमथात्युग्रंदानवानांदिवौकसाम्
 ततःसमस्तान्मातंगाञ्जघ्नुःशिखिमुखारणे ६४
 रथान्हयान्पदातींश्चकाकतुंडामहाबलाः
 हतानादैत्यसंघानांसंगरेभृशमायिनाम् ६५
 शिरोभिर्गगनंव्याप्तप्रहसद्भिर्भयावहैः
 मुक्तकेशारुणमुखैर्भीमदंष्ट्राविलोचनैः ६६
 सिंहैःकबंधजंघोरुकटिपृष्ठनिकृंतनैः
 चितासर्वत्रवसुधाकबंधैरुधिरारुणैः ६७
 ततोविरावःसुमहान्बभूवदैत्येश्वराणांध्वजिनीषुधावताम्
 शंभोर्गणैःपातितसैनिकानांयथार्णवानानंदतांयुगक्षये ६८
 इतिश्रीपाद्मेहापुराणेपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेनारदयुधिष्ठिर-
 संवादेजालंधरोपाख्यानेदैत्यसैन्यपराजयोनामएकादशोऽध्यायः ११

द्वादशोऽध्यायः

नारदउवाच-

दैत्यसैन्यंहतंदृष्ट्वागणैर्नदिपुरोगमैः
क्रुद्धाःशुभादयोदैत्याःसमाजग्मुर्गणान्प्रति १
ततःशुभोमहादैत्योनंदिनंप्रत्ययुध्यत
महाकालंनिशुभोऽथकालोलोकेश्वरंरणे २
पुष्पदंतंशैलरोमामाल्यवंतंमहाबलः
कोलाहलोरणेरान्प्राप्तोमायाबलेनच ३
चंडंभयानकोनामराहुःस्कंदमधावत
कूष्माण्डंसर्परोमाचघर्घरोमदनंतथा ४
शुभंकेतुमुखोहंतुंययौजंभोविनायकम्
हासंपातालकेतुश्चभृंगीशंरोमकंटकः ५
युयुधुःकोटिशोरुद्रगणदैत्याःपरस्परम्
पश्यतोरुभयोस्तत्रस्वामिनोरितितेयुधि ६
दृढप्रहारिणोजघ्नुर्गणदैत्याःशरैरथ
नंदीमुमोचतान्बाणान्महासारोयथानगे ७
ततःसंपूरयामासमुखंशुभस्यपत्रिभिः
यथापर्णचयैर्वातोमंदरस्येवकंदरम् ८
शुभोऽथकार्मुकंत्यक्त्वारथात्तंप्रत्यधावत
उत्पाटयचगिरितेनजघानहृदिनंदिनः ९
नंदिनोहृदयंभित्त्वाचूर्णयित्त्वारथंरणे
पपातभूमौसगिरिर्वज्रंप्राप्यगिरियथा १०
मूर्च्छांप्राप्यक्षणात्संज्ञांवेगवान्सपलायितः
महाकालोनिशुभेनमुद्गरेणहतोहृदि ११
आगत्यदैत्यंगदयाजघानमुकुटोपरि
तत्प्रहारमचिंत्याथनिशुभोऽपिमहाबलः १२
तंगृहीत्वाचरणयोर्महाकालंमहाबलः
भ्रामयित्वाकरतलाच्चिक्षेपचननादच १३
सतद्वक्त्रानिलंपीत्वाननादरुधिरारुणः
पुष्पदंतःशैलरोम्णाचाहतोमुष्टिनामुखे १४

गदयाशैलरोमाणंहत्वाभूमौन्यपातयत्
 तंदृष्ट्वापतितंभूमौगिरिकेतुर्महाबलः १५
 पुष्पदंतंमहाभीममुद्वरेणव्यपोथयत्
 पुष्पदंतोऽथखड्गेनगिरिकेतोःशिरोऽछिनत् १६
 गृहीत्वाचर्मखड्गंचगिरिकेतोरधावत्
 शिरस्तंप्राहकिंयासिमांत्यक्त्वासमरार्थिनम् १७
 शिरोहीनेचकायेऽस्मिन्किंतुधावन्नलज्जसे
 इत्युक्तेशिरसातेनकबंधेनतुपादयोः १८
 विधृतःपुष्पदंतश्चकुक्षौतीक्ष्णासिनाच्छित्
 निश्चक्रामासुरःकुक्षेःशतशीर्षोमहाबलः १९
 द्विशताक्षिसमायुक्तःशतद्वयभुजाकुलः
 भ्रमत्तस्यशिरोराजन्कबंधोपांतमागमत् २०
 तच्छिरःप्राप्तमालोक्यपुष्पदंतोऽसिनाच्छिनत्
 ततोभूकंपनोनामज्वरोदैत्योभयावहः २१
 पुष्पदंतस्तदातत्रद्वाभ्यांराजन्विमर्दितः
 ज्वरेणतेनचक्लिष्टोदुःसहेनातिवेगिना २२
 त्यक्त्वाशिवगणःसंख्यंकंपमानोगिरिंययौ
 कोलाहलोमहाधन्वीमाल्यवंतंशरैस्त्रिभिः २३
 विव्याधस्कंधयोर्भालेमाल्यवांश्चततोऽसुरम्
 बाणाहतोमाल्यवताशस्त्रैर्नानाविधैःशितैः २४
 कोलाहलःप्रहतवान्दर्शयन्नात्मलाघवम्
 सोऽपिहेतिव्यथांत्यक्त्वामाल्यवांश्चगणाग्रणीः २५
 गिरिं गृहीत्वातेनाजौकोलाहलमथाहनत्
 निश्चक्रामज्वरस्तस्माज्ज्वलनोनामभीषणः २६
 त्रिशीर्षो नवहस्तश्चनवपादोऽतिपिंगलः
 सज्वरोमोहयामासमाल्यवंतंस्वतेजसा २७
 माल्यवान्समरंत्यक्त्वापराक्रांतोगिरिंययौ
 चंडिर्भयानकेनाजौपाशेनहृदयेहतः २८
 हयोविनिर्गतस्तस्मात्क्षिप्तःसोऽपिचसागरे
 कार्तिकेयोरणेराहुंशितैर्बाणैःसमाहनत् २९

आच्छाद्यशरजालैश्चशीघ्रंशक्तिंमुमोचह
 आपतन्तीमहाशक्तिंज्वलन्तीमिवतेजसा ३०
 दृष्ट्वाराहुःखमुत्पत्यकराभ्यांजगृहेद्रुतम्
 सतांशक्तिंगृहीत्वातुविनद्योच्चैः पुनः पुनः ३१
 स्वर्भानुःशिरसोनोपितस्यशक्त्याजघानतम्
 वक्षस्यभिहतेशक्त्यातदेहान्निर्गतासरित् ३२
 तयासंप्लावितःपुत्रोमहादेवस्यसंयुगे
 कथंचित्सानदीरुद्धासमंपूरोगिरिययौ ३३
 श्रुत्वार्णवजोज्वरतःकटककदंबस्यकर्कशंविरुतम्
 सुस्वरवचनविदग्धन्तमपिचकोकिलापतिंनसस्मार ३४
 शरैःकिरन्तंदहनमसिनाबर्बरोऽवधीत्
 कूष्माण्डोनिहतोमूर्ध्निसर्परोम्णाथमुष्टिना ३५
 पातालकेतुनाहासोमुद्गरेणसमाहतः
 तस्यदेहाद्विनिष्क्रम्यहस्तीमुद्गरमाभुनक् ३६
 शृङ्गायामुष्टिघातेनहतःपातालकेतुना
 आयुधैर्जर्जरंचक्रेभृङ्गीशरोमकंटकः ३७
 भृङ्गीशोऽपिरणाब्दीतस्त्वरन्नेवगिरिययौ
 सहसाधूम्रवर्णश्चशुभ्रःकेतुमुखेऽपतत् ३८
 गणंगिलितवान्दैत्योमहाकायोमहाननः
 हाहाकारोमहानासीद्गिलितेकेतुनारणे ३९
 जृम्भस्यनिशितैर्वाणैश्छिन्नाङ्गोऽथविनायकः
 शृङ्गाददंभपरशुनातस्यचिच्छेददन्तिनः ४०
 जृम्भासुरोजघानाथशक्त्यालंबोदरोदरम्
 मूषकोऽपिशरैर्भिन्नःप्रविवेशगुहामुखम् ४१
 विनायकःप्रहारार्त्तोविललापाकुलोरणे
 हामातस्तातहाभ्रातर्हामूषकममप्रिय ४२
 गणेशक्रन्दितांश्रुत्वाभगवत्यातयातदा
 समेत्यकूटादन्यस्मात्पार्वत्योक्तःशिवस्तदा ४३
 हेरंबोवध्यतेदैत्यैःस्कन्दोऽपिविनिपातितः
 शिवकिंक्रीडसेशैलेरक्षपुत्रौगणानपि ४४

सदाशूलादिशस्त्राणांधृतानामद्यवैक्षणः
 अथगौर्यावचःश्रुत्वावीरभद्रंशिवोऽब्रवीत् ४५
 वृषःसज्जीयतांशीघ्रमित्युक्तेसतदाकरोत्
 बबन्धमुकुटंतस्यशृंगयोर्भास्करप्रभम् ४६
 कंठेघंटाशतंबद्धवाकर्णयोर्दर्पणौधृतौ
 स्कंधेचकिंकिणीजालंचरणेनूपुरमहत् ४७
 पुच्छेचामरसाहस्रंतस्यपाशाष्टकंमुखे
 कल्याणीचतदादेवीशर्वपार्श्वेव्यस्थिता ४८
 पाशाष्टकेनसंयुक्तातत्रखड्गधरांबिका
 न्यस्तानिसर्वशस्त्राणिसवृषःसज्जितोबभौ ४९
 पार्वत्याभूषितःसोऽथनिजयाघंटमालया
 कृतंचतिलकंदेव्याप्रोक्तःसत्कृतिपूर्वकम् ५०
 हरस्त्वयानमोक्तव्योवृषेन्द्ररणसंकटे
 आगंतव्यमरीन्जित्वाशंभुनासहसंगरे ५१
 इतिश्रुत्वावचोदेव्याहरोवृषमथारुहत्
 धृत्वायुधसहस्रंतुनिजालंकारभूषितः
 रणंगच्छामितांप्राहपार्वतींप्रतिसादरम् ५२
 ईश्वरउवाच-
 त्वंतिष्ठसिस्वरूपाणिएकाकिन्यपिसस्पृहा
 भामिनीदुरभिप्रायादानवाहिसमागताः ५३
 तस्मात्त्वयात्मनैवात्मारक्षणीयोवरानने
 इत्युक्त्वावृषभारूढोययौरुद्रोरणांगणम् ५४
 त्रिंशन्महाब्जसाहस्रैःप्रमथानांवृतःशिवः
 वीरभद्रोरथेनाशुसिंहयुक्तेनसत्वरः ५५
 वामपार्श्वमहेशस्यशूरोरक्षतिपार्थिव
 मणिभद्रोऽश्वयुक्तेनरथेनपरवीरहा ५६
 दक्षिणंधूर्जटेःपार्श्वसंरक्षतिधनुर्द्धरः
 तुंगादुत्तीर्यशैलेन्द्राद्रणंप्राप्तोगणैःसह ५७
 दृष्ट्वाजगर्जुस्तेदैत्यामहेशानंवृषस्थितम्
 ततोमहान्निनादोऽभूदैत्यप्रमथसेनयोः ५८

तयोरभून्मिथोराजन्संप्रमर्दोऽथदारुणः
ततो नंदी महाकालः कालस्कंदौ महाबलः ५९
माल्यवान्पुष्पदंतश्च वृषलीस्वर्णदंतिकः
चंडीशोमदनश्चंडः कूष्माण्डो गुप्तलोमकः ६०
ये ये पूर्वरेणुभग्नः प्राप्तास्तेरणसंकटम्
शिवस्य पुरतो दैत्या युयुधुस्ते महाबलाः ६१
गणदानवयोधानां संग्रामोऽभूद्भयावहः
ततो गणानां विद्राव्य सैन्यं ते च महाबलाः ६२
रणे संवेष्टयामासुः शरौघैः सर्वतः शिवम्
शूलैः कुतैर्गदाभिश्च मुद्गरैः परिघैरपि ६३
इंद्रियाण्यथात्मानं विषयैः पंचपंचभिः
जघानाथरणे दैत्याञ्छुभुर्बाणैः सुदारुणैः
यथाशुमाघः पापानि हन्ति स्त्रानेन तत्क्षणात् ६४
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचात्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे नारदयुधिष्ठिर-
सम्वादे जालंधरोपाख्याने श्रीमहादेवरणमागमनं नाम द्वादशोऽध्यायः १२

त्रयोदशोऽध्यायः

नारद उवाच-
ततो जालंधरः श्रुत्वा दैत्यकोलाहलं रणे
आजगाम रथारूढो यत्र देवः सदाशिवः १
सारथिं खड्गरोमाणं कोपात्सत्वरमब्रवीत्
संप्रेषय रथं शीघ्रं सहस्रहययोजितम् २
हन्मि तं तापसं शौर्याज्जटाभस्मास्थिभूषितम्
वृषारूढस्य काशक्तिः पंगोर्युद्धे मया सह ३
नारद उवाच-
इत्युक्त्वा खड्गरोमाणमाभाष्य च तथोद्धतः
गृहीत्वा कार्मुकं घोरं रथेनाधावतद्रुतम् ४
तरु रोधतदायांतवीरभद्रः शितैः शरैः
निरुच्छ्वासी कृतेनापि सकायेन शरैर्वृतः ५
देवैर्यद्यपि तुल्योऽभूद्भूतेशस्य परिग्रहः

तथापिकिंकपालानितुलांयांतिकलानिधेः ६
 विव्याधमणिभद्रोऽपिशरैः सागरनंदनम्
 पाशेनमणिभद्रंतुहत्वोवाचे श्वरंवचः ७
 एहियोद्धुमहादेव शस्त्राभ्यासोऽस्ति ते यदि
 त्वं मां प्रहरनत्वा हमादौ हन्मि जटाधरम् ८
 इति ब्रुवंतं तं गवां द्वीरभद्रोऽथ सायकैः
 पूरयामास संक्रुद्धो यथा पद्मं रविः करैः ९
 मणिभद्रोऽथ गदया सैन्यं तस्य समाहनत्
 रथोपरि रथं वीरतुरगं तुरगोपरि १०
 गजोपरि गजं हत्वा पातयामास भूतले
 रक्तपंकारुणाभूमिः संजाता दुर्गमा क्षणात् ११
 शैलाच्च गणमुख्याश्च दानवाञ्जघ्नु राहवे
 पतंति दानवाः शूरा गतप्राणामहीतले १२
 रुंडदोर्दंडमुंडैश्च करिपृष्ठकरोरुभिः
 पतंति दानवाः शूरा पूरिता वसुधानृप १३
 नारद उवाच-
 एवं विधं रणे दृष्ट्वा हरमत्यंतदुर्जयम्
 भुवने च तथान्यानि दृष्ट्वा लल्लक्षणा निसः १४
 तेजोऽन्यदेवनक्षत्रशशांकसकलादिषु
 उद्धाटितजगत्कोशमन्यदेवरवेर्महः १५
 भग्नः पुनश्चितितवांस्ततो जालंधरो नृप
 न दृष्ट्वा सामयागौरीयां मामाहाति नारदः १६
 सांप्रतं शाश्वते स्थाने कथं द्रक्ष्याम्युमां स्थिताम्
 तां हि द्रष्टुं ब्रजाम्यादौ पश्चाद्योत्स्यामि शंभुना १७
 चिंतयित्वेति मनसा दैत्यं प्राहार्णवात्मजः
 शुभं चंडजये वीरमम तुल्यपराक्रम १८
 धृत्वामत्सदृशं रूपं संग्रामं कर्तुमर्हसि
 तव युद्धस्य भारोऽयं शिबिरस्य बलस्य च १९
 अहं यास्यामि तां द्रष्टुं गौरीं मच्चित्तहारिणीम्
 इत्युक्त्वा थददौ तस्मै स्वांगादुत्तार्य मंडनम् २०

वर्मशस्त्रादिकंदत्वारथंसारथिसंयुतम्
 दुर्वारणेनसहितःसैन्यमुक्त्वोदधेःसुतः २१
 अलक्षितस्ततोगत्वागुहांगुप्तांतुपार्थिव
 मानसोत्तरशैलस्यहररूपंदधारसः २२
 धृत्वादुर्वारणेरूपनंदिनःसदृशंतथा
 अथारुरुहतुःशैलंछद्मशंकरनंदिनौ २३
 यत्रास्तिशिखरेगौरीसखिभिःसहितानृप
 तमायांतंशरैर्भिन्नस्कंधमालम्ब्यनंदिनः २४
 रक्ताक्तमंबरंदृष्ट्वाभवानीविस्मिताभवत्
 सख्यस्तस्याजयाद्यास्ताःजग्मुस्तंसंभ्रमान्विताः २५
 शंकरस्यांतिकंगत्वापप्रच्छुस्तंसुदुःखिताः
 किंजातंतवदेवेशकेनत्वंसंगरेजितः २६
 सशल्यस्त्वंकथंनाथसंसारीवप्ररोदिषि
 इत्युक्तःप्रददौताभ्योभूषणानिपृथक्पृथक् २७
 उत्तार्यशनकैरंगात् वासुकिप्रभृतीनिच
 गणेशस्कंदशिरसीच्छिन्नेकुक्षौविलोक्यच २८
 हास्कंदहागणेशेतिहारुद्रेत्यंबिकारुदत्
 तस्याःसख्यस्ततःसर्वारुरुदुःशोककर्षिताः २९
 अत्राब्रवीज्जयानंदीत्वमेनंपरिपालय
 मणिभद्रोवीरभद्रःपुष्पदंतश्चवीर्यवान् ३०
 दंभनोधूमतिमिरःकूष्माण्डाद्यारणेहताः
 चंडीभृङ्गीकिरीटिश्चमहाकालश्चशृङ्खली ३१
 चंडीशोगुप्तेनेत्रश्चकालाद्याश्चहतारणे
 विनायकस्यस्कंदस्यशिरसीभ्रमतामया ३२
 दृष्टेमहारणेदेविइत्युक्त्वाथपुरोक्षिपत्
 तच्छ्रुत्वानंदिनोवाक्यंशिरसीगृह्यपुत्रयोः ३३
 पार्वतीविललापोच्चैःपुत्रपुत्रेतिजल्पती
 तारकारेकथंयुद्धेहतस्त्वंसिंधुसूनुना ३४
 त्वंहि त्रिवासरोदेवैःसेनापत्योऽभिषेचितः
 तदात्वयाकथंवीरतारकाख्योनिपातितः ३५

नीलकंठेन किं त्यक्तो यतस्त्वं पतितो भुवि
 स्नुषामुखं न दृष्टं च मया पुत्रावभाग्यया ३६
 न भोगावत्स ते भुक्ता संसारस्यापिये भवन्
 तात हेरंबविघ्ने शलंबोदरगजानन ३७
 रणांगणे केन पुत्रसिद्धैः पूज्यो निपातितः
 वाहनोऽसौ कुतो वत्स मूषकः केन हिंसितः ३८
 एवं विलपती गौरी शिवं प्राह सुदुःखितम्
 साक्षाद्भुङ्क्षोऽसि देवेश हरस्त्वं माभयंकुरु ३९
 वृषभः क्व गतो देव हतो जालंधरेण वै
 शरजर्जरदेहस्य किं करोमि प्रियंतव ४०
 ततः श्रुत्वा वचो देव्यानि श्वस्यो वाच शंकरः
 दीर्घं विनिहतौ पुत्रौ वृथा शोचसि किं प्रिये ४१
 अधुना ते गसंगेन देवि मां त्रातुमर्हसि
 शंकरस्य वचः श्रुत्वाऽसमयोचितमातुरम्
 प्रत्युवाचां बिका देवं बभाषे नोचितं वचः ४२
 महाविषादे पतिते भये च कृते समाधौ वमने महाज्वरे
 श्राद्धे प्रयागे गुरुवृद्धसन्निधौ रतिं बुधाः शंकरवर्जयन्ति ४३
 कथं मांदुःखदुःखार्ता पुत्रशोकेन पीडिताम्
 म्लानां बाष्पपरि म्लानां संप्रार्थयसि चातुराम् ४४
 भवान्या इति वाक्यानि श्रुत्वा मायामहेश्वरः
 उवाच स्वार्थमुद्दिश्य गौर्यारूपेण मोहितः ४५
 पुरुषस्यार्तियुक्तस्य नयच्छंतिरतिस्त्रियः
 तथैव रौरवे घोरे पतिष्यति न संशयः ४६
 गणशून्यः पुत्रशून्यो धीशून्योऽह वरानने
 सांप्रतं गृह्यशून्योऽह सर्वशून्योऽस्मि भामिनि ४७
 सुजीवितं विहीनोऽह त्वां पृष्टुमिह चागतः
 स्वं गृहं तु प्रविश्याशु त्यजामि प्रकृतिं स्वकाम् ४८
 उत्तिष्ठ नंदिन संयावस्तीर्थे भवपुरःसरः
 त्वं याहि स्वेच्छया कांते प्रकृतिं स्वां परित्यज ४९
 इति मायामहेशस्य वचः श्रुत्वां बिका ततः

दीर्घदध्योमहाश्वासंशोकेनचजडीकृता ५०

तस्यैवंपरमेक्षोभेकिंचिन्नोवाचसाक्षणम्

ययासंमोहितं सर्वजगत्स्थावरजंगमम्

सैवसंमोहितातेननजानेदुःखमात्मनः ५१

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डेयुधिष्ठिरनारद-

सम्वादेजालंधरमायामहेशागमनंनामत्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

इतिमायामहेशेनमोहितागिरिजायदा

अतः किंसमभूद्ब्रह्मन्तन्ममाख्यातुमर्हसि १

नारदउवाच-

क्षीराब्धौतुशयानस्यचुक्षोभहृदयंहरेः

अकस्मादेवराजेंद्रनयनेऽश्रुपरिप्लुते २

दृष्ट्वातन्महदुत्पातलक्षणंभगवांस्ततः

उत्थायशेषपर्यंकान्मांचवायुंविलोक्यच ३

किंकार्यमितिगोविंदस्तन्नागारिमथास्मरत्

सचाग्रेस्मृतिमात्रेणतस्थौबद्धांजलिप्रभोः ४

विनतानंदनंददृष्ट्वापुरतःप्राहकेशवः

सुपर्णतत्रगच्छत्वंयत्रयुद्धंप्रवर्तते ५

हतोजालंधरोवीरोहरोवातेनमोहितः

दृष्ट्वातंशीघ्रमागत्यकथयस्वममाखिलम् ६

जालंधरेशयोर्युद्धंद्रष्टुंशक्तस्त्वमेवहि

कोऽन्योमहाहवेतस्मिन्ज्जात्वायातिशरीरवान् ७

कदाचिद्गुर्मंतत्रयुद्धंशस्त्रास्त्रवृष्टिभिः

अथत्वंबाणसंचारंगत्वापिहितविग्रहः ८

संदृष्ट्वापार्वतीवृत्तिंशीघ्रमायातुमर्हसि

दैत्यमायानिरासार्थंविचिंत्यभगवांस्त्वरन् ९

गुटिकांसर्वसिद्धांचगरुडायददौहरिः

अनयानभ्रमोवीरतथेत्युक्त्वामुखेक्षिपत् १०

एवं संप्रेरितः पत्नीहरिं कृत्वा प्रदक्षिणम्
 निश्चक्राम खमाविश्य जगामाद्भुतवेगवान् ११
 तत्र गत्वारणं घोरं दैत्यसंघैः सदुःसहम्
 दृष्टवानखिलेनासौ न किञ्चिज्ज्ञातवान् किल १२
 तस्मादुत्पत्य वेगेन गतोऽसौ मानसोत्तरम्
 शैलं तु गतरं दुर्गमगम्यं मरुतामपि १३
 विलोकयन्न ददृशे गौरीस्थानं पतंगराट्
 तत्रागत्य भुजंगारिध्वनिं संश्रुतवान् किल १४
 गत्वा समीपे ददृशे मायापशुपतिं ततः
 गरुडो गुटिकां क्षिप्य मुखेन भ्रममापसः १५
 ज्ञात्वा बुद्ध्वाथ दैत्योऽयमिति नायं वृषध्वजः
 हाकष्टमिति चोक्त्वा चरुदन्नागत्य चार्णवम् १६
 कथयामास वृत्तांतं पुरतः कैटभद्विषः
 देवजालंधरेणायं हरो देवो विडम्बितः १७
 उमाप्रतारिता तेन पापेन छद्मरूपिणा
 सुरस्त्वं यदि गोविंदसमरं प्रतियाह्वयतः १८
 मायायुद्धं तु देवेश कुरु जालंधरं प्रति
 तस्य राज्ञीमया दृष्टा पीठे जालंधरे शुभे १९
 प्रासादभूम्यां क्रीडंती वाद्यगीतादिवर्त्तनैः
 सा सुंदरतरा गौर्यारंभोर्वश्योः शतादपि २०
 नेदानीं मानुषलोकेन पातालेषु तत्समा
 भार्यति न समावेश्या नारीणां का कथा हरे २१
 यस्तां स्पृशति देहेन सकृत्तार्थः पुमान् भवेत्
 तव श्यालकपत्नी च हरत्वंतारं मप्रियाम्
 शंकरस्योपकारं च कुरु चैवात्मनः सुखम् २२
 नारद उवाच—
 श्रुत्वा तादर्यस्य वचनं तं निर्भर्त्स्य रमाप्रियः
 सम्यग्व्यवस्य चोपायं विससर्ज द्रुतं द्विजम् २३
 श्रियं पतार्य्य संछाद्य मंचके पीतवाससा
 निर्गतोऽन्येन रूपेण योगिमायाबलेन च २४

वृन्दारिकानुरागेणमोहितोमधुसूदनः
 दृष्ट्वाहरितुगच्छंतंप्रतिछन्नंयुधिष्ठिर २५
 शेषोप्यन्यतमेनासौरूपेणागत्यकेशवम्
 जगादभक्त्यात्वंतिष्ठममानुज्ञातुमर्हसि २६
 किंकरोमिक्वगच्छामिब्रूहिकार्यजनार्दन
 सदातवमुखंदृष्ट्वाभोक्ष्यामीतिभवेत्सुखम् २७
 श्रीभगवानुवाच-
 जालंधरस्त्रियंरम्यांहरिष्येहरकारणात्
 पार्वत्याश्चोपकारायसंछाद्यस्वात्मनस्तनुम् २८
 एहियामोवयंबंधोकांतारंदुरतिक्रमम्
 वृन्दाकर्षणसिद्ध्यर्थमित्युक्त्वातौवनंगतौ २९
 ततोविष्णुश्चशेषश्चजटावल्कलधारिणौ
 आश्रमंचक्रतुःपुण्यंसर्वकामफलप्रदम् ३०
 तयोःशिष्याःप्रशिष्याश्चबभूवुःकामरूपिणः
 सिंहव्याघ्रवराहाश्चऋक्षवानरमर्कटाः ३१
 अथतस्मिन्वनेवृन्दांमंत्रेणाकर्षयद्धरिः
 तस्याहृदयसंतापंचकारमधुसूदनः ३२
 एतस्मिन्नंतरेराज्ञीतापमुग्रमुपागता
 चामरांश्चालयामासदिव्यस्त्रीकरचालितान् ३३
 प्रियस्यागमनंतन्वींचितयंतीमुहुर्मुहुः
 चंदनागुरुलिप्तांगीमूर्च्छायातिहिसत्त्वरम् ३४
 तुर्ययामेविभावयार्थाश्चतुर्दश्यांनृपांगना
 स्वप्रददर्शभयदंवैधव्यभयसूचकम् ३५
 जालंधरशिरःशुष्कंमर्दितंपांडुभस्मना
 गृध्रेणकृष्टनयनंछिन्नकर्णाग्रनासिकम् ३६
 मुक्तकेशीकरालास्याकृष्णवर्णारुणांबरा
 चखादकालीरक्तास्याहस्तेविधृतखर्परा ३७
 ईदृशंददृशेस्वप्नंतथात्मानंविडंबितम्
 दैत्यक्षयगुणोपेतंसाददर्शनृपांगना ३८
 ततःप्रबुद्धाऽसुरराजपत्नीगीतेनवाद्येनचमागधानाम्

गेयप्रबंधैःस्तवनैर्वचोभिर्विशस्तवैः किंपुरुषप्रपाठितैः ३६
 ततस्तान्सकलान्श्रान्तान्धनं दत्वाप्रसादजम्
 निवार्यविप्रानाहूयस्वप्रंदृष्टंन्यवेदयत्
 तंस्वप्रब्राह्मणाःश्रुत्वातामूचुःशास्त्रपारगाः ४०
 द्विजाऊचुः -
 देविदुःस्वप्नमत्युग्रमचिंत्यंभयदायकम्
 देहिदानंद्विजातिभ्योह्यचिंत्यभयनाशकम् ४१
 धेनुर्वासांसिरत्नानिगजांश्चाभरणानिच
 ब्राह्मणाःपरिसंतुष्टाःसिषिचुस्तांनृपस्त्रियम् ४२
 अभिषिक्तापिसावृंदाज्वरेणपरितप्यते
 विसृज्यविप्रप्रवरान्प्रासादमगमत्तदा ४३
 तत्रस्थितापिस्वपुरंददृशेदीप्तमंगला
 ततःस्वकर्मणाराजन्नाकृष्टाहरिणातुसा ४४
 नशशाकगृहेस्थातुंततोराज्ञीवनंययौ
 रथमश्चतरीयुक्तंस्मरदूतीसखीवहम् ४५
 समारुह्यक्षणात्तन्वीप्राप्तासौभाग्यकाननम्
 नानावृक्षसमायुक्तंनानापक्षिगणान्वितम् ४६
 पुष्पप्रस्त्रवणोपेतंस्वर्गनारीविभूषितम्
 मंदानिलप्रवेशोऽस्तियत्रनान्यस्यकस्यचित् ४७
 वनंवृंदारिकादृष्ट्वासस्मारपतिमात्मनः
 कथंजालंधरंवीरंद्रक्षयामिप्राप्तमग्रतः ४८
 सातत्रनसुखंलेभेविवेशान्यतमंवनम्
 सखीरथसमायुक्ताविष्णुमायाविमोहिता ४९
 ततोविलोकयामासविपिनंतरुसंकुलम्
 उरुपाषाणसरुद्धंकुरंगाक्षीभयावहम् ५०
 सिंहव्याघ्रभयाकीर्णशृगालव्यालसेवितम्
 द्रुमैःस्पृशच्छिखाकाशैर्गुहासुध्वांतपूरितम् ५१
 वनंविलोक्यसाभीमंचकिताचपलेक्षणा
 स्मरदूतींसंखींवृंदाजगादरथवाहिनीम्
 रथंप्रेषयमेशीघ्रंस्मरदूतिगृहंप्रति ५२

स्मरदूतिरुवाच-

नाहंजानामिदिग्भागंनयामिक्वरथंसखि
श्रान्ताअश्व्यःप्रवर्ततेमार्गश्चात्रनविद्यते ५३
प्रेरितोदैवकेनापिस्यंदनोयातुयत्रच
अत्रकोपिचमांसादोभक्षयिष्यतिनान्यथा ५४
इत्युक्तासाद्भुततरारथंशीघ्रमवाहयत्
सरथोवेगतःप्राप्तोयत्रसिद्धामुदान्विताः ५५
तत्रसिद्धाश्चदृश्यंतेकाननंचभयावहम्
नयत्रप्रबलोवायुर्नशब्दःपक्षिणामपि ५६
नचतेजःप्रकाशोऽस्तिनजलंप्रदिशोदिशः
तत्रप्राप्तरथस्यापिलक्षणेऽभूद्विपर्ययः ५७
अश्वतर्योनहेषंतेनचशब्दश्चनेमिजः
नचलंतिपताकास्ताघंटिकानक्वणंतिच ५८
नस्वनंतिमहाघंटाध्वजस्तंभेनिवेशिताः
विलोक्यैवंविधंप्राहतत्रवृंदासखींप्रति ५९
स्मरदूतिक्वयास्यामोव्याघ्रसिंहभयंवनम्
नगृहेनसुखंराज्येममजातंवनेसखि ६०
स्मरदूतिरुवाच-

शृणुष्वदेविपश्यत्वंपुरःशैलोऽतिदारुणः
दृष्ट्वाग्रतो न गच्छंति तुरंग्योभयविह्वलाः ६१
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सं त्रस्ता सानृपांगना
दृष्ट्वाहारंस्वकंठस्थंस्यंदनाच्छीघ्रमुत्थिता ६२
एतस्मिन्नंतरेप्राप्तोराक्षसोभीषणाकृतिः
त्रिपादःपंचहस्तश्चसप्तनेत्रोऽतिदारुणः ६३
पिंगलोव्याघ्रकर्णश्चसिंहस्कंधस्तथाननः
विहंगेशसमाःकेशालंबंतेरुधिरारुणाः ६४
तंदृष्ट्वापद्मकोशांगीसहसासभयाभवत्
नेत्रेकराभ्यामाच्छाद्यचकंपेकदलीवसा ६५
प्रतिहारीप्रतोदंतुत्यक्त्वाराज्ञीमभाषत
भीतांमांत्राहिदेवित्वमयंधावतिभक्षितुम् ६६

एतस्मिन्नंतरेप्राप्नोराक्षसोरथसंनिधौ
 रथमुत्क्षिप्यहस्तेनभ्रामयंश्चाश्विनीयुतम् ६७
 साराज्ञीपतिताभूमौमृगीव्याघ्रभयादिव
 स्मरदूतीतरोर्मूलेछिन्नाशोकलतायथा ६८
 ततस्ताश्चाश्विनीःसर्वाःभक्षयामासराक्षसः
 तेनराज्ञीधृताहस्तेसिंहेनैणवधूरिव ६९
 तामुवाचततोरक्षःप्राणैस्तेकारणंयदि
 तवभर्ताहतःसंख्येहरेणेतिश्रुतंमया ७०
 मामासाद्याद्यभर्तारंचिरंजीवाकुतोभया
 पिबाथवारुणींस्वाद्धीमहामांससमन्विताम्
 शृण्वंतीतिवचोराज्ञीगतसत्वाइवाभवत् ७१

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तर
 खंडेजालंधरोपाख्यानेश्रीमन्माधवमायाकथनंनामचतुर्दशोऽध्यायः १४

पञ्चदशोऽध्यायः

नारदउवाच-

नारायणस्तदादेवोजटावल्कलधार्यथ
 द्वितीयोऽनुचरस्तस्यह्याययौफलहस्तवान् १
 तौदृष्ट्वास्मरदूतीसाविललापमृगेक्षणा
 तच्छ्रुत्वावचनंतस्याःप्रोचतुस्तांचतावुभौ २
 भयंमागच्छकल्याणित्वामावांत्रातुमागतौ
 वनेघोरेप्रविष्टासिकथंदुष्टनिषेविते ३
 एवमाश्वास्यतांतन्वीराक्षसंप्राहमाधवः
 मुंचेमामधमाचारमृद्वंगींचारुहासिनीम् ४
 रेरेमूर्खदुराचारकिंकर्तुत्वंव्यवस्थितः
 सर्वस्वलोकनेत्राणामाहारंकर्तुमुद्यतः ५
 भवपुण्यप्रभावेयंहंस्येतामंडनंभुवः
 अद्यलोकंनिरालोकंकंदर्पदर्पवर्जितम् ६
 करिष्यस्यधुनात्वंचहत्वावृंदारिकांवने
 तस्मादिमांविमुंचाशुसुखप्रासाददेवताम् ७

इतिश्रुत्वाहरेर्वाक्यंराक्षसःकुपितोऽब्रवीत्
 समर्थस्त्वंयदितदामोचयाद्यैवमत्करात् ८
 इत्युक्तमात्रेवचनेमाधवेनक्रुधेक्षितः
 पपातभस्मसाद्भूतस्त्यक्त्वावृंदांसुदूरतः ९
 अथोवाचप्रमुग्धासामाययाजगदीशितुः
 कस्त्वंकारुण्यजलधिर्येनाहमिहरक्षिता १०
 शारीरंमानसंदुःखंसतापंतपसानिधे
 त्वयामधुरयावाचाहतंराक्षसनाशनात् ११
 तवाश्रमेतपःसौम्यकरिष्यामितपोधन १२
 तापस उवाच-
 भरद्वाजात्मजश्चाहंदैवशर्मैतिविश्रुतः
 विहायभोगानखिलान्वनंधोरमुपागतः १३
 अनेनबटुनासार्धममशिष्येणकामगाः
 बहुशःसंतिचान्येऽपिमच्छिष्याःकामरूपिणः १४
 त्वंचेन्ममाश्रमेस्थित्वाचिकीर्षसितपःशुभे
 एहिराज्यपरंयामोवनंदूरस्थितंयतः १५
 इत्युक्त्वा राजपत्नीतांययौप्राचींदिशंहरिः
 वनंप्रेतपिशाचाढ्यमंदगत्यानराधिप १६
 वृंदारिकाश्रुपूर्णाक्षीतस्यपृष्ठानुगाययौ
 स्मरदूतीचतत्पृष्ठेमांप्रतीक्षेतिवादिनी १७
 अत्रांतरेदुराचारःकोपिपापाकृतिर्वने
 जालंप्रसारयामासतद्यदाजीवपूरितम् १८
 ततःसंकोचयामासतज्जालंपापनायकः
 जालस्थांस्तुतदाजीवानुपाहत्यमुमोचह १९
 सचव्याधःस्त्रियौदृष्ट्वास्मरदूतीजगादताम्
 देविमामत्तुमायातिकरेगृह्णातुमांसखी २०
 वृंदातयोक्तंश्रुत्वैनंविहृतास्यंव्यलोकयत्
 वीक्ष्यतंभयवातेननिर्धूतासिंधुजप्रिया २१
 दुद्रावविकलंशुभ्रंस्मरदूत्यासमंवने
 विद्रवंतीसमंसख्यातापसाश्रममागता २२

सातापसवनेतस्मिन्ददर्शात्यंतमद्भुतम्
 पक्षिणःकांचनीयांगान्नानाशब्दसमाकुलान् २३
 सापश्यद्धेमपद्माढ्यावापींतुस्वर्णभूमिकाम्
 क्षीरंवहंतिसरितःस्रवंतिमधुभूरुहः २४
 शर्कराराशयस्तत्रमोदकानांचसंचयाः
 भक्ष्याणिस्वादुसर्वाणिबहून्याभरणानिच २५
 बहुशस्त्राणिदिव्यानिनभसःसंपतंतिच
 क्रीडंतिहरयस्तृप्ताउत्पतंतिपतंतिच २६
 मठेतिसुंदरंवृंदातंददर्शतपस्विनम्
 व्याघ्रचर्मासनगतंभासयंतंजगत्त्रयम् २७
 तमुवाचविभोपाहिपाहिपापद्धिकादथ
 तपसाकिंचधर्मेणमौनेनचजपेनच २८
 भीतत्राणात्परंनान्यत्पुण्यमस्तितपोधन
 एवमुक्तवतीभीतासालसांगीतपस्विनम् २९
 तावत्प्राप्तःसदुष्टात्मासर्वजीवप्रबंधकः
 वृंदादेवीभयत्रस्ताहरिकंठेसमाश्लिषत् ३०
 सुखस्पर्शभुजाभ्यांसाशोकवल्लीवलिगिता
 तवालिगनभावेनपुनरेवभविष्यति ३१
 शिरःसर्वांगसंपन्नंत्वद्भर्तुरधिकंगुणैः
 अथत्वंप्रमदेगच्छपत्यर्थेचित्रशालिकाम् ३२
 साचित्रशालामित्युक्ताविवेशमुनिनातदा
 दिव्यपर्यंकमारूढागृह्यकांतस्यतच्छिरः ३३
 चकाराधरपानंसामीलिताक्षयतिलोलुपा
 यावत्तावदभूद्राजन्रूपंजालंधराकृति ३४
 तत्कांतसदृशाकारस्तद्वत्तद्वदुन्नतिः
 तद्वाक्यस्तन्मनोभावस्तदासीजगदीश्वरः ३५
 अथसंपूर्णकायंतंप्रियंवीक्ष्यजगादसा
 तवकुर्वेप्रियंस्वामिन्ब्रूहित्वंस्वरणंचमे ३६
 वृंदावचनमाकर्ण्यप्राहमायासमुद्रजः
 शृणुदेवियथायुद्धंवृत्तंशंभोर्मयासह ३७

प्रियेरुद्रेणरौद्रेणछिन्नचक्रेणमेशिरः
 तावत्वत्सिद्धियोगाच्चत्वद्भूतेनममात्मना ३८
 छिन्नतदत्रचानीतंजीवितंतेंगसंगतः
 प्रियेत्वंमद्वियोगेनबालेजातासिदुःखिता ३९
 क्षंतव्यंविप्रियंमह्यंयत्त्वांत्यक्त्वारणंगतः
 इत्यादिवचनैस्तेनवृन्दासंस्मारितातदा ४०
 तांबूलैश्चविनोदैश्चवस्त्रालंकरणैःशुभैः
 अथवृन्दारिकादेवीसर्वभोगसमन्विता ४१
 प्रियंगाढंसमालिङ्ग्यचुचुंबरतिलोलुपा
 मोक्षादप्यधिकंसौख्यंवृन्दामोहनसंभवम् ४२
 मेनेनारायणोदेवोलक्ष्मीप्रेमरसाधिकम्
 वृन्दांवियोगजन्दुःखंविनोदयतिमाधवे ४३
 तत्क्रीडाचारुविलसद्वापिकाराजहंसके
 तद्रूपभावात्कृष्णोऽसौपद्मायांविगतस्पृहः ४४
 अभूद्वृन्दावनेतस्मिंस्तुलसीरूपधारिणी
 वृन्दांगस्वेदतोभूम्यांप्रादुर्भूतातिपावनी ४५
 वृन्दांगसंगजंचेदमनुभूयसुखहरिः
 दिनानिकतिचिन्मेनेशिवकार्यजगत्पतिः ४६
 एकदासुरतस्यांतेसास्वकंठेतपस्विनम्
 वृन्दाददर्शसंलग्नंद्विभुजंपुरुषोत्तमम् ४७
 तंदृष्ट्वाप्राहसाकंठाद्विमुच्यभुजबंधनम्
 कथंतापसरूपेणत्वंमांमोहितुमागतः ४८
 निशम्यवचनंतस्याःसांत्वयन्प्राहतांहरिः
 शृणुवृन्दारिकेत्वंमांविद्धिलक्ष्मीमनोहरम् ४९
 तवभर्ताहरंजेतुंगौरीमानयितुंगतः
 अहंशिवःशिवश्चाहंपृथक्त्वेनव्यवस्थितौ ५०
 जालंधरोहतःसंख्येभजमामधुनानघे
 नारदउवाच-
 इतिविष्णोर्वचःश्रुत्वाविषण्णवदनाभवत्
 ततोवृन्दारिकारजन्कुपिताप्रत्युवाचह ५१

रणेबद्धोऽसियेनत्वंजीवन्मुक्तःपितुर्गिरा
 विविधैःसत्कृतोरत्नैर्युक्तंतस्यहतावधूः ५२
 पतिर्धर्मस्ययोनिनित्यंपरदाररतःकथम्
 ईश्वरोऽपिकृतंभुक्तेकर्मेत्याहुर्मनीषिणः ५३
 अहंमोहंयथानीतात्वयामायातपस्विना
 तथातववधूंमायातपस्वीकोऽपिनेष्यति ५४
 इतिशप्तस्तथाविष्णुर्जगामादृश्यतांक्षणात्
 साचित्रशालापर्यंकःसचतेऽथप्लवंगमाः ५५
 नष्टंसर्वहरौयातेवनंशून्यंविलोक्यसा
 वृन्दाप्राहसखींप्राप्यजिह्वंतद्विष्णुनाकृतम् ५६
 त्यक्तंपुरंगंतराज्यंकांतःसंदेहतांगतः
 अहंवनेविदित्वैतत्क्वयामिविधिनिर्मिता ५७
 मनोरथानांविषयमभून्मेप्रियदर्शनम्
 प्राहनिःश्वस्यचैवोष्णंराज्ञीवृन्दातिदुःखिता ५८
 ममप्राप्तंहिमरणंत्वयाहिस्मरदूतिके
 इत्युक्तासातयाप्राहममत्वंप्राणरूपिणी ५९
 तस्यास्तथोक्तमाकर्ण्यइतिकर्तव्यतांततः
 वनेनिश्चित्यसावृन्दागत्वातत्रमहत्सरः ६०
 विहायदुःखमकरोद्गात्रक्षालनमंबुना
 तीरेपद्मासनंबद्धवाकृत्वानिर्विषयंमनः ६१
 शोषयामासदेहंस्वंविष्णुसंगेनदूषितम्
 तपश्चचारसात्युग्रंनिराहारासखीसमम् ६२
 गंधर्वलोकतोवृन्दामथागत्याप्सरोगणः
 प्राहयाहीतिकल्याणिस्वर्गमात्यजविग्रहम् ६३
 गांधर्वंशस्त्रमेतत्त्रिभुवनविजयंश्रीपतिस्तोषमग्र्यं
 नीतोयेनेहवृन्देत्यजसिकथमिदंतद्वपुःप्राप्तकामम्
 कांतंतैविद्धिशूलिप्रवरशरहतंपुण्यलाभस्यभूषास्वर्गस्यत्वं
 भवाद्यद्भुतममरवनंचंडिभद्रेभजत्वम् ६४
 श्रुत्वाशास्त्रंवधूनांजलधिजदयितावाक्यमाहप्रहस्य
 स्वर्गादाहत्यमुक्तात्रिदशपतिवधूश्चातिवीरेणपत्या

आदौपात्रंसुखानामहममरजिताप्रेयसातद्वियुक्तानिर्दुष्टातद्य
 तिष्येप्रियममृतगतंप्राप्नुयांयेनचैव ६५
 इत्युक्त्वाससखीवृंदाविससर्जाप्सरोगणान्
 तत्प्रीतिपाशबद्धास्तानित्यमायांतियांतिच ६६
 योगाभ्यासेनवृंदाथदग्ध्वाज्ञानाग्निनागुणान्
 विषयेभ्यःसमाहृत्यमनःप्रापततःपरम् ६७
 दृष्ट्वावृंदारिकांतत्रमहांतश्चाप्सरोगणाः
 तुष्टुवुर्नभसस्तुष्टाबवृषुःपुष्पवृष्टिभिः ६८
 शुष्ककाष्ठचयंकृत्वातत्रवृंदाकलेवरम्
 निधायाग्निंचप्रज्वाल्यस्मरदूतीविवेशतम् ६९
 दग्धंवृंदांगरजसांबिंबंतद्गोलकात्मकम्
 कृत्वातद्भस्मनःशेषमंदाकिन्यांविचिक्षिपुः ७०
 यत्रवृंदापरित्यज्यदेहंब्रह्मपथंगता
 आसीद्वृंदावनंतत्रगोवर्द्धनसमीपतः ७१
 देव्योऽथस्वर्गमेत्यत्रिदशपतिवधूसत्त्वसंपत्तिमा
 हुर्देवीभ्यस्तन्निशम्यप्रमुदितमनसोनिर्जराद्याश्चसर्वे
 शत्रोर्देत्यस्यहित्वाप्रबलतरभयंभीमभेर्योनिजघ्नुःश्रुत्वातत्रासनस्थः
 परिजननिवहोवापशोभांशुभस्य ७२
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेउत्तरखण्डेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांजालंधरोपाख्याने
 वृंदायाब्रह्मपदप्राप्तिर्नामपंचदशोऽध्यायः १५

षोडशोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच
 कथंजालंधरोगौरींहररूपधरोमुने
 दृष्ट्वाचकारकिंतत्रतन्मेकथयविस्तरात् १
 नारदउवाच-
 यदामायाशिवस्तत्रप्रार्थयद्विरिजांप्रति
 ततःसाचुक्षुभेराजन्किंचिन्नोवाचतंप्रति २
 अनातुरस्यदेवस्यप्राप्तस्यतपसामया
 नयुक्तमितिनिश्चित्यपार्वतीनाहतनृप ३

सानतत्रप्रतीकारंदृष्ट्वातस्यचपश्यतः
 निर्गताततउत्थायददर्शाकाशवाहिनीम् ४
 गंगांवासोचितामत्वाभवानीतपसेययौ
 पुरापितपसालब्धोमयेशःसांप्रतंतथा ५
 इत्यब्रजच्चिंतयतीसखीभिःसहिताततः
 पुरःक्षीरनिभाराजन्पार्वतीगगनात्परम् ६
 मंदाकिनींददर्शाथपतंतीमानसोत्तरे
 हारमालामिवायांतींविविक्तांगगनस्रजः ७
 मंदाकिन्याःपयःपूरोह्याकृष्टःस्वर्गतोयथा
 श्रुतीनांपूरधारेवब्रह्मणोवदनच्युता ८
 दृष्ट्वामुमोदतांगंगांस्नात्वाचालिसमन्विता
 संपूज्यस्वतनुंपश्चान्निविष्टास्वर्णदीतटे ९
 परस्परमथालोक्यगौरीप्राहसखींजयाम्
 त्वंगच्छमद्वपुःकृत्वातत्समीपंसखीत्वरा १०
 जानीहितत्वंकिंशंभुर्यदिवान्योभविष्यति
 यद्यसौत्वांसमालिग्यकुरुतेचुंबनादिकम् ११
 तदामायांसमास्थायजानीह्यसुरमागतम्
 यदिचेत्त्वांप्रतिब्रूयान्मन्निमित्तंशुभाशुभम् १२
 असंशयंपिनाकीस्यादत्रागत्यब्रवीहिमाम्
 इत्यादिष्टाजयादेव्यागतागंगाधरांतिकम् १३
 तामायांतींसदृष्ट्वाचभृशंमन्मथपीडितः
 चकारालिगनंतस्यागौरीरूपेणभावयन् १४
 ततोजालंधरःसद्योवीर्यस्वंप्रमुमोचह
 अल्पेन्द्रियश्चसंजातोवेगतःकुरुनंदन १५
 तयासप्रोदितोदैत्यनत्वंरुद्रोभविष्यसि
 अल्पवीर्योऽधमाचारोनाहंगौरीहितत्सखी १६
 इत्युक्त्वानिजमास्थायरूपंसाप्राहतंपुनः
 अनेनबतपापेनहतस्त्वंहिपिनाकिना १७
 इतिज्ञात्वाचसाप्राप्तातत्रगत्वाब्रवीदुमाम्
 देविजालंधरोह्येषनशंभुस्तववल्लभः १८

ततोभयार्ताहरवल्लभाभूद्द्रुतंविवेशाथसरोजमध्ये
 सख्योभ्रमर्यः कमलेषुजाताभयेनजालंधरजेनराजन् १९
 अत्रांतरेवनगतामदृष्ट्वातानृपांगनाम्
 भीतास्तुरक्षकास्तस्याः सत्वरंरणमाययुः २०
 ततः शुंभेनतेपृष्ठास्तंनत्वोचुः ससाध्वसाः
 आत्मनः परिहारार्थोविष्णुमित्यसुरेश्वरम् २१
 श्रुत्वावृंदां हतांत्रस्तोरुद्रात्यक्त्वाथसंगरम्
 शुंभेनप्रेषितौचंडमुंडौजालंधरंप्रति २२
 मानसोत्तरमागत्यदानवौवेगवत्तरौ
 हररूपधरंदैत्यंऊचतुर्विटपान्तरे २३
 किंतयानृपशार्दूलविदेशगतयाश्रिया
 अरयोयानपश्यंतिबंधुभिर्यानभुज्यते २४
 जितः शुंभोहतंसैन्यंदेवरुद्रेणतेरणे
 एह्येहिकुरुसंग्रामंनत्वंप्राप्नोषिपार्वतीम् २५
 पंचाननस्यमहिषींकथंप्राप्नोतिजंबुकः
 अंधकारः कथंराजन्प्राप्नोतिसवितुः प्रभाम् २६
 तवजालंधरात्पीठाद्धृताराज्ञीमुरारिणा
 इतिसंश्रूयतेवार्तातस्मात्त्वंकुरुसंगरम् २७
 रणेशर्वविजित्याशुभवसर्वेश्वरेश्वरः
 अथवाशिवनाराचैः खंडितोयासितत्पदम् २८
 इतिजालंधरः श्रुत्वाभाषितंचंडमुंडयोः
 निःससारगिरेस्तस्मात्सक्रोधंरक्तलोचनः २९
 चंडमुंडौसमाश्वास्यत्यक्त्वारूपंहरस्यच
 गच्छजालंधरोमार्गेदुर्वारणमुवाचह ३०
 पश्यदुर्वारणेदानींतत्रयद्विष्णुनाकृतम्
 मायामाश्रित्यसाराज्ञीवृंदानीतात्मनः पदम् ३१
 गृहेस्थितस्यजामातुर्विश्वसेनैवबुद्धिमान्
 नूनंतस्मैप्रदत्वाचकन्यकांविसृजेद्बुधः ३२
 जामातरंगृहेनैवस्थापयेत्सर्वथानरः
 धनदारादिकंसर्वसगृह्णातिशनैःशनैः ३३

दुर्वारणउवाच-

राजन्यत्क्रियतेकर्मतत्तथैवतुभुज्यते
त्वंहर्तुमागतोगौरींहरिणातेहतावधूः
तस्यस्पष्टंवचःश्रुत्वाक्षणमौनीव्यचिंतयत् ३४

जालंधरउवाच-

किंप्रयामिहरंजेतुमथवाहरिमुल्बणम्
कार्यद्वयेसमुत्पन्नेयत्परंतत्प्रकथ्यताम् ३५

दुर्वारणउवाच-

यदियासिहरिंजेतुंहरःपृष्ठेहनिष्यति
हनिष्यंतिरणेशूरायातुंरुद्रोनदास्यति ३६
तस्मात्पशुपतिंजित्वाकृत्वात्वंवश्यमात्मनः
पश्चात्प्रयाहिगोविंदंयदिजानासितत्पदम् ३७
अधुनासत्वरंवीरयाहिदैत्यान्महाबलान्
रणंकुरुमहाघोरंयथास्वर्गेषुपच्यते ३८
देशकालोचितंश्रुत्वादुर्वारणवचस्तदा
ययौजालंधरोयोद्धुंसहरुद्रेणयोगिना ३९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेउत्तरखंडेपंचपंचाशत्सहस्रसंहिता

यांजालंधरोपाख्यानेजालंधरस्यमायारूपपरित्यागोनामषोडशोऽध्यायः १६

सप्तदशोऽध्यायः

नारदउवाच-

अथजालंधरोऽपश्यत्कबंधचयभीषणम्
रणंरुधिरमांसौघमज्जामेदोऽस्थिदुर्गमम् १
तत्रजालंधरोदैत्यःप्रियाहरणदुखितः
रणेविलोकयामासवृषस्थंपार्वतीपतिम् २
घोराहिभोगेनविभूषितांगंजटाकलापेशशिभूषणांकितम्
नेत्राग्निकीलोपरिशोभितांगंविनारणंसंप्रददर्शसिंधुजः ३
शीघ्रंस्वरथमारुह्यसमुद्रतनयस्तदा
संरुष्टःप्राहतंशुभंतापसोनहतस्त्वया ४
प्राहजालंधरंशुभस्तपस्तेनमहत्कृतम्

हंतुं न शक्यतेऽस्माभिर्हरः संग्रामदुर्जयः ५
 इति शुभोक्तमाकर्ण्य सिंधुजः क्रोधमूर्च्छितः
 हरं पद्मसहस्रेण दैत्यसैन्येन संवृतम् ६
 गृहीत्वा कालकेदारं धनुर्जालंधरो ययौ
 बाणांस्तीक्ष्णानतिस्थूलान् लोहस्तंभान् तथा बहून् ७
 मुमोच युधि दुर्धर्षो वर्षन् मेघइवागमे
 आयातं रुरुधुः सिंधुसूनुं शंभुगणायुधि ८
 ततोरुद्रेण रौद्रैश्च शरैर्घैस्ताडितोरुषा
 रुद्रबाणैस्तदा तस्य कवचं भुवि पातितम् ९
 विवर्मापि बभौ सोऽथ मेघमुक्तो यथा चलः
 पुनर्जालंधरस्यांगं शंभुना कीलितं शरैः १०
 रुधिरं बहुसुस्त्रावजालंधरशरीरतः
 तेनाशुरुधिरौघेण प्लाविता सकलामही ११
 ततो देवाभयं जग्मुर्दानवाश्च चकंपिरे
 त्यक्त्वा ते प्रमथा वीरारणभूमिं प्रदुद्रुवुः १२
 न दद्याद्वपरा मूर्तिः प्रसृता सर्वतोऽपि च
 अथाहार्णवजोरुद्रं धनुर्धरवरो ह्यसि १३
 इदानीं तत्करिष्यामि येन गच्छसि संक्षयम्
 इत्युक्त्वा कालकेदारं सशरं प्रतिगृह्यतत् १४
 शीघ्रं संपूरयामास शरैर्नानाविधैः शिवम्
 शिवः सहस्रकोटीभिः पूरितांगोरणे बभौ १५
 विहंगमैर्यथाकाशं वृक्षैरिव महागिरिः
 दैत्यमुक्तैस्तु तैर्बाणैर्दृष्ट्वा व्याप्तं महेश्वरम् १६
 वीरभद्रस्तथा कोपाज्जालंधरमधावत
 अपीडय दमेयात्मा समुद्रतनयं बली १७
 जालंधरोऽथ संक्रुद्धो विध्यन् बाणैः सहस्रशः
 धनुः शरान् रथं छत्रं सारथिं तिलशः शरैः १८
 चकार वीरभद्रस्य सिंधुसूनुः प्रतापवान्
 वीरभद्रोऽथ विरथो हतवान् गदया बधिजम् १९
 तथैव गदया सोऽपि तं हत्वा पातयद्भुवि

गदाप्रहारपतितमालोक्यातिविमूर्च्छितम् २०
 मणिभद्रोऽथसमरेजालंधरमधावत
 अतिक्रुद्धंतमायांतंदृष्ट्वादित्योमहारणे २१
 शरैर्व्यस्तोपकरणंसचकारनदीसुतः
 अथमूर्च्छापरित्यज्यउत्तस्थौसिंहवन्नदन् २२
 वीरभद्रस्ततःकोपान्मणिभद्रःप्रतापवान्
 जघ्नतुःपर्वताभ्यांतौव्योमस्थंतटिनीसुतम् २३
 तदंगेपतितौदृष्ट्वापर्वतौविनिनद्यच
 जघानमुष्टिपातेनवीरभद्रोनदीसुतम् २४
 मणिभद्रश्चरणयोर्धृत्वासागरनंदनम्
 स्यंदनाद्भ्रामयामासतदद्भुतमिवाभवत् २५
 मणिभद्रगृहीतोऽपिदैत्यराट्समहाबलः
 हत्वाचरणघातेनमणिभद्रमपातयत् २६
 जालंधरोमहाबाहुर्वीरभद्रंचमुष्टिना
 अथागतःपरव्तोगणैर्वैनंदिकेश्वरः २७
 शुंभस्तमागतंदृष्ट्वा रुरोधसहसैनिकैः
 द्वंद्वयुद्धैरथाजग्मुर्गणादैत्यैःपरस्परम् २८
 शुंभःशिलादजंराहुर्महाकालंरणेययौ
 कोलाहलंनिशुंभोऽथकेतुःकालमधावत २९
 शैलोदरोगुहंजंभोमाल्यवंतंमहाबलः
 महापार्श्वोययौचंडंचंडीशोरोमकंटकम् ३०
 विकटास्योऽथवैभृंगिमुखनेत्रोविनायकम्
 एवदैत्येश्वरैःसार्द्धगणानामधिपाययुः ३१
 अथशुंभायुधैर्बाणैःप्रहतश्चशिलादजः
 चूर्णीचकाराद्रिशृंगैःकपितुंडोमहत्तरैः ३२
 शुंभस्तेनार्दितःशक्त्याशिलादंचजघानतम्
 महाकालोजघानाथतंराहुंरणमूर्द्धनि ३३
 शक्त्याथतस्यहतवान्स्यंदनंसमहाद्रिणा
 कोलाहलोहतःशक्त्यानिशुंभेनप्रतापवान् ३४
 शक्तिंगृहीत्वाह्यहनद्रथंसारथिनासह

विरथेनाथदैत्येनभृशंकुद्धेनसंयुगे ३५
 कोलाहलोसुरेन्द्रेणसहस्रफणिनाहतः
 तंहत्वाचातिवेगेनरथंचान्यमुपागतः ३६
 फणिचक्रहतःसंख्येक्षणान्मूर्च्छाविहायच
 स्वरथात्शीघ्रमुत्तीर्यगृहीत्वाखड्गचर्मणी ३७
 सर्वचक्रेनिशुभस्यसरथाद्यसिनापृथक्
 पुनःस्वरथमारुह्यदैत्यंबाणैरताडयत् ३८
 निशुभोऽप्यतिरोषाच्चतत्पराक्रमविस्मितः
 शक्त्यामहाबलस्तस्यरथंसाश्वन्यषूदयत् ३९
 कोलाहलोरणेधावन्निशुभंविरथोबली
 गतःससरथंचक्रेविरथंभुजबंधनात् ४०
 केतुपुच्छंगृहीत्वाचभ्रामयामासचांबरे
 कालश्चिक्षेपसोऽप्यद्रिंसचिच्छेदगिरिंजवात् ४१
 तंनगंचूर्णितंदृष्ट्वाताडयामासमुष्टिना
 कालश्चूर्णितसर्वाङ्गःकेतुनाप्राद्रवद्भयात् ४२
 शैलोदरस्तथास्कंदंजघानगदयोरसि
 षडाननोऽपितंशक्त्याहत्वाभूमावपातयत् ४३
 शक्तिप्रहारेणमृतंदानवंवीक्ष्यषण्मुखः
 जगर्जतत्रवैचित्र्यंयथाक्रौंचेविदारिते ४४
 माल्यवानथबाणौघैर्जभमभ्यर्दयद्रणे
 जंभोऽपिसायकैस्तीक्ष्णैर्भित्वातंमूर्च्छितंजहौ ४५
 महापार्श्वोरथंधृत्वाबाणौघैर्वाजिवर्जितम्
 लीलयैवचखेनीत्वाव्यश्वंचंडमपातयत् ४६
 व्यश्वरथंविलोक्याथततश्चंडोऽग्रहीद्गजम्
 आपतंतंमहापार्श्वचंडस्तंगदयाहनत् ४७
 अचिंत्यैवगदापातंसोऽसुरोभृशदारुणः
 प्रहत्यमुष्टिनाचंडंपातयामासभूतले ४८
 चंडीशशस्त्राभिहतोरोमकंठोमहासुरः
 चंडीशंपादयोर्धृत्वारथमूर्ध्न्यपातयत् ४९
 पपातसहसाभूमौययौतंभीषणेक्षणः

उरुनेत्रेणसमरेहतोलंबोदरःशरैः ५०
 दंतेनोरसितंहत्वापातयामासभूतले
 ऊरुनेत्रःक्षणाच्छांतिमागत्याशुरथंक्षणात् ५१
 जघानमुद्गरेणासौमूर्ध्निसिंदूरमंडिते
 गणेश्वरःपट्टिशेनजघानोरसिदानवम् ५२
 तन्मुखादथनिष्क्रांतोनवशीर्षोऽसुरोमहान्
 अष्टादशभुजोराजन्सोऽप्यधावतशांकरिम् ५३
 नवशीर्षोरुनेत्राभ्यांरणेरुद्धोविनायकः
 जर्जरीकृतदेहोऽपिजग्राहपरशुरुषा ५४
 तेनचिच्छेदशस्त्राणितयोराजौगणेश्वरः
 रुद्धंगणेश्वरंदृष्ट्वाताभ्यांसंख्येऽथषण्मुखः ५५
 शीघ्रमागत्यसेनानीर्जघाननवशीर्षकम्
 नवशीर्षरणेहत्वाउरुनेत्रमधावत ५६
 स्कंदःस्वशक्तिघातेनपातयामासतंनृप
 पश्यञ्जालंधरःस्कंदंययोसैन्येनसंवृतः ५७
 पुत्रप्रीत्यासुरान्हंतुंसगणःशंकरोऽपिच
 ततोघोरतरंयुद्धमभूदद्भुतसैन्ययोः ५८
 हरसिंधुजयोर्युद्धेगतप्राणेवरोदसी
 अथजालंधरःक्रुद्धोबाणंसंधायदारुणम् ५९
 सहस्रशतसंख्याकैःपत्रैःसर्वत्रभूषितम्
 दैत्येन्द्रस्तेनबाणेनललाटेताडयच्छिवम् ६०
 ममज्जापुंखमर्यादंललाटेशंकरस्यच
 भालेशशांकवच्छंभोःसरराजमहाप्रभः ६१
 यथादित्योहिघर्मातिसंध्याकालेंबुदागमे
 अथरुद्रोमहाबाणंजग्राहज्वलनोपमम् ६२
 यस्यवेगेतुपवनःफलेयस्याग्निभास्करो
 कालोग्रंथिषुसर्वेषुशरेदेवीधरास्थिता ६३
 हरस्तेनशरेणाशुविव्याधहृदिसिंधुजम्
 तेनबाणप्रहारेणरुधिरौघपरिप्लुतः ६४
 पपातशरभिन्नांगोवज्राहतइवाचलः

तदादैत्याःसमाक्रंदन्जगर्जुःप्रमथास्तथा ६५
 सिंधुजंमूर्छितंदृष्ट्वारुरुधुर्दानवाःशिवम्
 रक्षार्थमुद्यताःकेचित्केचित्तंपरितःस्थिताः ६६
 यावज्जालंधरोमूर्छांप्राप्तोवारिधिनंदनः
 तावद्बुद्धेननाराचैर्हताजालंधरीचमूः ६७
 चिराज्जालंधरस्त्यक्त्वामूर्छांसैन्यंहतंनृप
 दृष्ट्वाभयान्वितःसेनांविकीर्णांचितथारणे ६८
 ततःकाव्यंससस्मारमनसापरमंगुरुम्
 स्मृतस्तेनत्वरन्प्राप्तःकविर्जालंधरंप्रति ६९
 स्वस्तिकृत्वाजगादाथभार्गवःसिंधुनंदनम्
 किंकरोमिमहाराजतवकार्यमहाबल ७०
 नारदउवाच-
 इतिकाव्यवचःश्रुत्वाभार्गवंबहुमानयन्
 नत्वागुरुमुवाचाथराजाजालंधरस्तथा ७१
 राजोवाच-
 जीवयैतान्मृताञ्छक्रदैत्यान्सर्वान्समंततः
 इत्युक्तःसिंधुजेनाजौसैन्यंतत्रव्यलोकयत् ७२
 पंचविंशत्सहस्राणियोजनानांप्रमाणतः
 दैत्यांगरथसंकीर्णमुपर्युपरिपार्थिव ७३
 उच्छ्रयेपंचनवतियोजनानांमहींचिताम्
 योधवाहनदेहाद्यैरिवपूर्णधरांततः ७४
 मंत्रोदकेनचाभ्युक्ष्यदैत्यानुत्थापयत्कविः
 यावद्बुद्धोजटाजूटंबबंधभुजगैर्दृढम् ७५
 तावत्काव्येनतत्सैन्यमंत्रेणोत्थापितंनृप
 व्याघ्रान्यथाकेसरिणोगजेंद्राःशूकरान्यथा ७६
 आगतान्दानवान्दृष्ट्वाचिंतयामासशंकरः
 किमेतदिहसंजातंमृतान्सृजतिकुत्रचित् ७७
 ददर्शचिंतयन्काव्यइतितस्मिन्रणेभवः
 जीवयंतरणेदैत्यान्धावंतंवेगवत्तरम् ७८
 ततःक्रुद्धोमहादेवःशुक्रंहंतुमनोदधे

त्रिशूलिनमनुज्ञायरहश्चोवाचतंकविः ७६
 ब्राह्मणोऽहकथंहंसिसर्वविद्याविशारदम्
 ब्रह्महत्यामयिहतेतवरुद्रभविष्यति ८०
 इतिश्रुत्वाकवेर्वाक्यंशूलंतत्याजशंकरः
 स्मृत्वातत्पूर्ववृत्तांतंयल्लग्नं ब्रह्मणः शिरः ८१
 ब्राह्मणो न हि हंतव्यो हरन्प्राणानपि प्रियान्
 अयंतु जीवयन् दैत्यान् निग्राह्यः सर्वथामया ८२
 तस्मादेनं क्षिपाम्याशुस्त्रीयोनौ दैत्यजीवनम्
 एवमुक्तवतः शंभोस्तृतीयनयनाद्द्रुतम् ८३
 कृत्याविवासाचात्युग्रामुक्तकेशीमहोदरा
 स्थूललंबस्तनीयोनीदंष्ट्रालोचनभीषणा ८४
 आज्ञापयेतिसतयाप्रोक्तस्तामब्रवीच्छिवः
 कृत्येत्वंदानवाचार्यस्वयोनौ क्षिपदुर्मतिम् ८५
 यावज्जालंधरंहन्मितावदेनं भगेवह
 हतेजालंधरे दैत्ये पश्चान्निस्तीर्यमोचय ८६
 हरेणोक्तेतिसाकृत्याभार्गवं समधावत
 पपातभूमौ तां दृष्ट्वा कविर्दैत्याः प्रदुद्रुवुः ८७
 केशेष्वकृष्यधुन्वानानग्नमालिग्यभार्गवम्
 योनौ दधारसाकृत्याहसंतीजयनंदन ८८
 भगेक्षिप्तं गुरुं दृष्ट्वा यावज्जालंधरोऽसुरः
 संदधेमार्गणांस्तावत्साकृत्या दृश्यतांगता ८९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे पंचपंचाशतसहस्रसंहितायां युधिष्ठिरनारद
 सम्वादे जालंधरोपाख्याने शुक्रयोनिप्रवेशो नाम सप्तदशोऽध्यायः १७

अष्टादशोऽध्यायः

श्रीनारद उवाच-

अथ जालंधरः प्राहरत्नात्मानमितः शिवम्
 शिवाद्यत्वां क्षिपाम्याशुयत्रास्तेमधुसूदनः १
 पश्चाद्ब्रह्माणमाकृष्य पातयिष्यामि सागरे
 धृतेषु युष्मासु यदा तदा सर्वेश्वरो ह्यहम् २

इत्युक्त्वा सैन्यसंभारं न्यस्य शंभासुरादिषु
 भटैर्गुप्तं निशुंभाद्यैश्चतुरंगमनंतकम् ३
 शुंभो निशुंभः फेङ्कारो फेरुंडो धूम्रलोचनः
 केतुर्बिडालजंघश्च राहुर्दुर्वारणो यमः ४
 कालासुरोऽथ लवणो भूमिरेतौ धकासुरः
 रक्तवीर्यादयश्चंडीचामुंडी दैत्यपुंगवाः ५
 सर्वानिवोद्यतान् दृष्ट्वा संख्येदानवपुंगवान्
 रुरुधुः समरे राजन् वीरभद्रादयोगणाः ६
 ततो युद्धमभूद्धोरंतुमुलं लोमहर्षणम्
 पतंति प्रथमायत्र दैत्याश्चापि क्षता तुराः ७
 अथ शंभादिभिर्दैत्यैः सर्वशस्त्रैर्महामृधे
 हताः पेतुर्गणाश्चान्ये पलायां चक्रिरे नृप ८
 गणान्विजित्य समरे रुरुधुर्दानवाः शिवम्
 वर्षतः शरधाराभिर्घनामेरुगिरिं यथा ९
 ततः पिनाकमाकृष्य वृषभोपरि भैरवः
 जघान बाणनिवहैर्दानवान्समरांगणे
 तीक्ष्णाग्रैस्तुक्षुरप्रौघैर्दानवानहनद्वली १०
 केचिन्नंदिप्रहारेण पेतुः संग्राममूर्धनि
 बाणैश्च जर्जरान्कृत्वा शंभादीन् वृषभध्वजः ११
 शेषं सैन्यं जघाना शुशस्त्रास्त्रैः समरांगणे
 गजैर्नरैर्हयैर्व्याघ्रैः पतितैः समरांगणम् १२
 बभूव वज्रनिभिन्नैः पर्वतैरिव भूतलम्
 अथ मायामयीं गौरीं विदधे सिंधुनंदनः १३
 सौंदर्यगुणसंपन्नां सर्वालंकारभूषिताम्
 जयां मायामयीं कृत्वा समुवाचाब्धिनंदनः १४
 गच्छत्वं पुरतोरुद्रं विमोहयरणे द्रुतम्
 इत्युक्त्वा दैत्यपतिनाययौ मायामयीजया १५
 रणे गत्वा शिवस्याग्रे मुक्तकेशीरुरोदह
 पृष्ठाहरेण सा प्राह मानसोत्तरपर्वतात् १६
 हतातव प्रिया देवपार्वती सिंधुसूनुना

श्रुत्वेतिवचनंतस्यास्तामुवाचवृषध्वजः १७
 जयेत्वमेहिवृषभंत्वांहरिष्यंतिदानवाः
 ततोवृषभमारुह्यजयाचालिग्यशंकरम् १८
 प्राहप्रयामिपार्वत्यानजीवामिविनाहर
 चंद्रंशंभुजटाविष्टंगृहीत्वावृषभाद्द्रुतम् १९
 अवारोहतसामायामायाष्वक्तोरण्ययौ
 ततोगौरींहतांश्रुत्वाचिंतयामासशंकरः २०
 दैत्यमायापरिष्वक्तोनात्मानंबुबुधेनृप
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्तःसैन्येनमहतावृतः २१
 मायामृडानींस्वरथेनिधायार्णवजःशिवम्
 जालंधरजयेतद्वदासीद्वादित्रनिस्वनः २२
 चचालवसुधायेनप्रतिनेदुर्महीधराः
 हरस्यदर्शयामासपार्वतींसिंधुनंदनः २३
 रुद्रोऽप्यरिरथस्थांतांददर्शनिजवल्लभाम्
 वियोगविधुरांदीनांतन्वीमातुरलोचनाम् २४
 हानाथप्रियरुद्रेतिप्रजल्पंतीपुनःपुनः
 प्रौढवैरिरथेदृष्ट्वापाखंडिस्थांयथाश्रुतिम् २५
 गौरींदध्यौतथास्थाणुःकथंप्राप्याप्रियामया
 विललापततःशंभुर्दैत्यमायाविमोहितः २६
 मोहोमेदानवैःकांतेहतासित्वांकथंप्रिये
 शोकमोहप्लुतंदृष्ट्वाशंकरंसागरात्मजः २७
 जगादप्रहसन्वाक्यंकश्चित्कारुण्यवान्यथा
 सर्वप्रमाणशून्योऽसिस्मरशृंगारवर्जितः २८
 ईश्वरोऽपिवराकस्त्वंसंजातोंबिकयाविना
 मारोदीर्हिविरूपाक्षददामितववल्लभाम् २९
 रक्षितोऽसिमयारुद्रगृहीत्वापार्वतींरणात्
 इत्युक्त्वागिरिशंतूर्णमुत्तार्यस्वरथादुमाम् ३०
 सैन्यंसंप्रेषयामासशंकराभिमुखंकिल
 हरोऽपिवृषभेणाशुतत्सैन्यंसमधावत ३१
 गृहीतुंपार्वतींपाहित्राहित्राहीतिजल्पतीम्

यावद्ब्रह्मातितांगौरींकरेणवृषभध्वजः ३२
तावच्छुंभासुरःशीघ्रंगृहीत्वाचांबरेस्थितः
शूलंमुमोचबलवान्हंतुंशुंभासुरंहरः ३३
शुंभेनसापरित्यक्ताशूलोपरिपपातह
रुदंतीचारुसर्वांगीत्यक्ताशूलेनसंयुता ३४
पतिताशंकरस्याग्रेतथेत्युक्त्वाममारच
मायागौरींमृतांदृष्ट्वाशोकमोहपरिप्लुतः ३५
हाप्रियेतिरुदन्रुद्रःपपातभुविमूर्च्छितः
क्षणंसंज्ञामवाप्याथरणभूमावुमापतिः
शशापशुंभप्रमुखान्गौरीयुष्मान्हनिष्यति ३६
नारदउवाच-

अथशुंभादयोदैत्यारणेदेव्यानिपातिताः
महेश्वरस्यशापेनगतेमन्वतरेनृप ३७
शपित्वातान्रुरोदाथजल्पन्निर्गत्यशंकरः
क्वगतासिप्रियेत्युक्त्वादुःखितंमांरणांगणे ३८
रतित्यक्त्वावियोगार्तःश्रीकंठोऽहत्वयाकृतः
वासुदेवोऽपिमांत्यक्तंनजानातित्वयाप्रिये ३९
यज्ञेदक्षस्याग्निकुंडेशिरोदेविहुतंत्वया
भूयोहिभवतीलब्धाकथंत्यजसिमांपुनः ४०
उतिष्ठोतिष्ठचार्वंगिगिरिजेमांप्रबोधय
अत्रांतरेशिवंज्ञात्वादैत्यमायाविमोहितम् ४१
देवतागणमध्यस्थोह्यंतरिक्षादुपागमत्
विलपंतमुवाचेदमदृश्यःकमलासनः ४२
ब्रह्मोवाच-

त्वंशोकमोहपितृमातृविवर्जितोऽसिदुःखंसुखंसुतकलत्ररिपुर्नचास्ति
जातोऽसिनैवजनकेनजनिष्यमाणस्त्वंमन्यसेऋषिगणैश्चकुतोविमोहः ४३
एकोऽसिनाथबहुधाकृतविग्रहोऽसिसूर्योयथाजलधिवीचिषुदृश्यमानः
ध्यानेनयांतियमिनस्तवपादमूलंरूपंपरंदुरवबोधमवाच्यमेव ४४
नैषाप्रियातवसमानतयाविपन्नाजालंधरेणरचितांजहिदेवमायाम्
सापार्वतीकमलकोशगताहिशंभोयुद्धस्ववैरिनिवहंजहिपाहिचास्मान् ४५

श्रुत्वेतिब्रह्मणोवाक्यमवबुद्धोमहेश्वरः
 ज्ञात्वातांदानवीमायांमुमोचमहतीशिलाम् ४६
 तयाजघानसमरेदैत्यकोटिशतत्रयम्
 ततोवृषभमारुह्यक्रोधेनमहतानृप ४७
 धनुःपिनाकंयुद्धायधूर्जटिर्जगृहेशरान्
 अथमायापरित्यक्तंशर्वमालोक्यसिंधुजः ४८
 सुरेशमोहनंमायाजालमत्यद्भुतंनृप
 अन्यदाविश्वकाराशुभृशंमायामहाबलम् ४९
 जालंधरःकोटिभुजोबभूववृक्षास्त्रशस्त्रैर्युधेवृषांकम्
 अथांतरालेपृथिवींचकारसमुद्रसूनुर्गिरिधातुमंडिताम् ५०
 देवतायतनैरम्यैर्नानापुष्पसमाकुलैः
 मंडितानृपभूमिंचकारोदधिनंदनः
 नृत्यंतियत्रापसरसोमेनकायामनोहरा ५१
 विस्मृत्यशंभुस्तदपास्यकार्मुकंसद्यःप्रतस्थेवृषभोपरिस्थितः
 वादित्रगीतैर्भुविमोहितोभृशदैत्येन्द्रमायामयतांडवेनसः ५२
 विमोहितंवीक्ष्यवृषस्थितंहरंनित्यंसमुद्रःसहतांडवेन
 गीतेनवाद्येनचनृत्यलीलयाननादरूपीतरसाविमोहितुम् ५३
 जंतून्क्षिप्वोदधौतांश्चसहस्रंसततोत्सवः
 क्वचतादेवताःसर्वाःक्वनंदिप्रमुखागणाः ५४
 अपित्वंमाननीयोऽसिमोहितोदैत्यमायया
 किमद्यशंभोभगवन्नुपेक्ष्यतेउदीर्यचक्रंजठरस्थितंच ५५
 वधायचास्यैवकृतंमहेशजालंधरंसंहरतेनचाजौ
 इतिकृष्णस्यवचनात्तस्मृत्वात्मानमीश्वरम् ५६
 आरुह्यवृषभंशीघ्रमाजगाममहारणम्
 तमागतंशिवंदृष्ट्वासर्वसैन्यसमावृतः ५७
 रुरोधसमरेराजन्क्रुद्धोजालंधरोऽसुरः
 हरस्यकुपितस्यासीत्सृष्टिसंहारकारकम् ५८
 रूपंतृतीयनेत्राग्नौदानवाःशलभायथा
 रुपंदृष्ट्वाभगवतोरौद्रज्वालामयंनृप ५९
 शुंभादयस्तदादैत्याराहुप्रभृतयश्चये

रुद्रं निरीक्ष्य सं त्रस्ताः पातालं विविशुर्भयात् ६०
 सेनाभटाननेकांश्च हतान् दृष्ट्वा महामृधे
 शुभादीन् हतशेषांस्तान् दृष्ट्वात्मानं पलायितान् ६१
 तदा जालंधरः संख्येणैको गिरिरिव स्थितः
 परमार्थं रुद्ररूपं हृष्टः साक्षाद्विलोकयन् ६२
 ततो जालंधरः प्राह महादेवं प्रहस्य च
 रूपं संहरयेन त्वं दहसे सचराचरम् ६३
 शस्त्रेण कुरु संग्रामं त्यक्त्वा योगबलं निजम्
 इति जालंधरवचः श्रुत्वा च ततः शिवः ६४
 वरं वरय दैत्ये शप्रीतोऽस्मितवकर्मणा
 ईदृक्षमपि मद्रूपं दृष्ट्वा यन्निर्भयोऽधुना ६५
 अपि ब्रह्मांडमखिलं मद्रूपस्यास्य दानव
 तेजसो वीक्षणेनालं तत्र त्वमसि निर्भयः ६६
 नारद उवाच-
 इति शंभोः प्रसादं च मत्वा संसारनिस्पृहः
 जालंधरो हराद्वे मुक्तिं सायुज्यतां पराम् ६७
 श्रीमहादेव उवाच-
 दिव्यं देहमिदं दैत्यभोगसिद्धियुतं तव
 वृंदामनोहरं रम्यमिह स्थं कालमश्नुते ६८
 मुहूर्तपरमात्मानं तमेकाकिनमव्ययम्
 अबुद्ध्वा त्यजसे मूर्ख कथं त्वं मुक्तिमिच्छसि ६९
 वृंदातव प्रियाराज्ञीह तासां योगमायया
 ब्रह्मस्वरूपं विज्ञाय प्राप्ता तत्परमं पदम् ७०
 इदानीं दुर्लभा सा च तत्पदं चैव दुर्लभम्
 स्वर्गापवर्गयोर्मध्ये संसारे वरमाप्नुहि ७१
 जालंधर उवाच-
 देवमुक्तपदं लभ्यं कृतकृत्येन केनचित्
 इदानीं कृतकृत्योऽस्मि यत्त्वां पश्येत् त्वया हतः ७२
 शिव उवाच-
 मत्स्थानं परमं क्षेत्रं यदि त्वं गंतुं मुत्सुकः

तर्हिमांकोपयस्वाशुदैत्यंहत्वादृढैः शरैः ७३
 ततोऽहत्वांहनिष्यामिमत्स्थानंयास्यसेऽनघ
 महेश्वरवचःश्रुत्वाप्राहजालंधरःशिवम् ७४
 त्वयिसर्वजगत्पूज्येपूर्वनप्रहराम्यहम् ७५
 नारदउवाच-

एवमुक्तोजघानाशुसिंधुजंविशिखैःशिवः
 तेशराःसिंधुपुत्रस्यदेहलग्नाविभांतिच ७६
 यथालोहगिरिप्रांतेवेणवोवह्निदीपिताः
 जालंधरोहरस्यांगंपूरयामासमार्गणैः ७७
 तैः शरैः शुशुभेरुद्रोयथाखंखेचराकुलम्
 जालंधरेशयोर्युद्धंतथाद्वंद्वमभून्नृप ७८
 हरादन्येनहंतास्तिनसोढान्योऽणवात्मजात्
 गिरिकोटिसहस्रैस्तुतदापृथ्वीपुटोद्धृतैः ७९
 पूरयामाससमरेसिंधुजःपार्वतीपतिम्
 ततःशूलेननिहतोरुद्रेणोरसिदानवः ८०
 निःससारमुखात्तस्यज्वरोजंभोभयंकरः
 सचवीरज्वरोनामसिंहवक्त्रोनराकृतिः ८१
 दैत्यदेहाद्विनिष्क्रांतं दृष्ट्वासिंहमुखंज्वरम्
 हुंकारमकरोद्घोरंशरभस्तत्रनिर्ययौ ८२
 शिवस्यनिःसृतेनासौशरभेणनिपातितः
 अजेयंशंकरं दृष्ट्वा वृषभेद्रेण संयुतम् ८३
 आययौ वृषभाभ्यां शेतरे सा सागरात्मजः
 वृषपुच्छे गृहीत्वा च भ्रामयामास चांबरे ८४
 जालंधरो महाबाहुश्चिक्षेप हिमवद्गिरौ
 ततस्त्रिशूलमत्युग्रं मुमोच गिरिजापतिः ८५
 तद्धस्तेन गृहीत्वा च दैत्येशः शिवसन्निधौ
 रथारूढो धनुर्गृह्य कालकेदारमब्धिजः ८६
 पूरयामास विशिखैः शिवमुर्वीतले स्थितम्
 उग्रः शस्त्राञ्छरान्छित्वा बाणैरथमचूर्णयत् ८७
 दशयोजनविस्तीर्णसारथ्यश्च समन्वितम्

जालंरोऽपिविरथोअभ्यधावन्मृधेशिवम् ८८
 तयोर्युद्धमभूद्घोरमद्भुतंलोमहर्षणम्
 तदृष्ट्वाऽकाडकल्पांतशंकयातत्रसुःसुराः ८९
 सवास्त्रैस्तावदन्योन्यंजघ्नतुर्भीमविक्रमौ
 पद्भिःपृथ्वद्यंचालयंतौकंपयंतौनभःस्वनैः ९०
 अथोत्कटंबलंदृष्ट्वादानवेन्द्रस्यशंकरः
 शस्त्रजालंजहाराशुयोगमायाबलेनसः ९१
 ततःकोटिभुजोदैत्योदंष्ट्राभीषणलोचनः
 शस्त्रहीनोऽपितरसाधावमानोहरंययौ ९२
 विशालकरबंधेनबबंधसमरेशिवम्
 ततस्तस्यकृपाणेनचिच्छेदकरकाननम् ९३
 सिंधुजेनभुजाक्रांतोरुद्रोभून्नीललोहितः
 लीलयायोधयामासरणेऽसौसिंधुनंदनः ९४
 छिन्नहस्तोऽपियुयुधेस्वर्भानुःशिरसायथा
 नियुद्धेननदीसूनुस्तोषयामासशंकरम् ९५
 परितुष्टोऽब्रवीच्छंभुर्वरंवरयदुर्लभम्
 जालंधरेणसोऽप्युक्तस्त्वंमेदेह्यात्मनःपदम् ९६
 ममदोःशस्त्रहीनस्यनावज्ञांकर्तुमर्हसि
 शीघ्रंप्रयच्छमेसिद्धिंनोचेत्त्वांसंहराम्यहम् ९७
 इत्युक्त्वासभुजोभूत्वाजघ्नेतंमुष्टिनोरसि
 ततःसुदर्शनंचक्रंपुरायन्निर्मितंस्वयम् ९८
 मुखादुद्गीर्यतद्धस्तेगृहीत्वातोलयद्रुषा
 सूर्यकोटिसहस्राभंग्रसंतंसचराचरम् ९९
 तेनचक्रेणचिच्छेदशिरोजालंधरस्यच
 ततस्तच्छीर्षमुत्प्लुत्यगगनेशतयोजनम् १००
 दंष्ट्राशतकरालास्यंस्वर्भूमिनयनंचयत्
 व्याघ्रगत्याततोयातंसदनंब्रह्मणोनृप १०१
 भूयःस्वर्गेततोदृष्ट्वामृडःशीर्षमधावत
 स्रवत्तद्रुधिरंभूरिप्रकुर्वद्भैरवस्वनम् १०२
 ततोदिशःप्रणष्टास्तागगनंविलयंगतम्

नतेजसांप्रकाशोऽस्तिचचालवसुधाभयात् १०३
 आपतंतंजघानाशुरुद्रश्चक्रेणतच्छिरः
 द्विधाभूत्वाथराजेंद्रपपातहिमवद्गिरौ १०४
 ततोजालंधरस्याशुशिरसःशकलेकिल
 विशतःसर्वभूतानांपश्यतांस्मवृषाकपौ १०५
 तस्यकंठात्समुद्भूतादैत्याःशतसहस्रशः
 तेहतास्तेनचक्रेणकपर्दिकरशालिना १०६
 जालंधरकबंधंतन्ननर्तरुधिरारुणम्
 पुनःपुन समुद्भूतास्तस्यकंठात्तुदानवाः १०७
 पुनः पुनर्बलवताछिन्नाश्चक्रेणशंभुना
 मेदसासिंधुपुत्रस्युपूरितासकलामही १०८
 मेदिनीमेदसैवैषाख्यातिंप्राप्तातुपार्थिव
 यत्रदैत्यवरस्यास्यशोणितंशैलतांगतम् १०९
 कैलासस्योत्तरेभागेतत्राभूच्छोणितंपुरम्
 अथमांसचयान्दृष्ट्वासर्वतोव्याप्यतिष्ठतः ११०
 तदासस्मारदेवेशश्चतुःषष्टिगणरंणे
 विज्ञानस्मरणाद्देव्यःसंप्राप्ताःशंकरांतिकम् १११
 कृतांजलिपुटाःप्रोचुःशिवकिंकरवामहे ११२
 महादेवउवाच-
 यएतेदैत्यमांसस्यराशयोगिरिसन्निभाः
 भक्षयध्वंयुताःशीघ्रंदत्तानुज्ञामयातुवः ११३
 ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा
 वाराहीचैवमाहेंद्रीसर्वाःस्वगणशोभिताः ११४
 एवंशंकरनिर्दिष्टादेव्यस्तामांससंचयान्
 क्रूरेणचक्षुषालोक्यनिन्युश्चादर्शनंक्षणात् ११५
 अथजालंधरवपुःक्षीणंक्रांतंशुशक्तिभिः
 ताभिर्ग्रस्तेशरीरेतुतस्यदेहाद्विनिःसृता ११६
 प्रभासाशंकरंप्राप्ताजगामादर्शनंक्षणात्
 तत्तेजःसूर्यसंकाशलंयंप्राप्तंमहेश्वरे ११७
 एवंसविलयंप्राप्तःत्रिदिशारिस्त्रिलोचनात्

वृणुध्वंचवरंसर्वाःप्रीतःप्राहमहेश्वरः ११८
 तदाताःसर्वयोगिन्यःपप्रच्छुर्जगदीश्वरम्
 मर्त्यलोकेषुयेलोकाभोगमोक्षवरेप्सवः ११९
 पूजयिष्यंतितेनित्यंस्वगृहेयोगिनीगणम्
 तत्तेषांवांछितंसर्वसिध्यतांत्वत्प्रसादतः १२०
 महादेवउवाच-
 यःकश्चित्पूजयेन्नित्यंभक्तिभावसमन्वितः
 युष्मद्गणंचतस्याहंवरदोऽस्मिधरातले १२१
 मद्भक्तःकेशवस्यापिद्वेष्टियोयोगिनीगणम्
 भैरवोऽहतदातस्यहरिष्येसुकृतंकृतम् १२२
 इतिदत्तवराहष्टायोगिन्योविभुनामृधे
 अत्रांतरेभवानींतांसस्मारवृषभंहरः १२३
 स्मृतमात्रापार्वतीसावृषभश्चागमत्क्षणात्
 सखीगणसमायुक्तासंप्राप्ताहरवल्लभा १२४
 संत्यक्त्वाभ्रामरींमूर्तिंहरस्यार्द्धसमारुहत्
 गिरिजासहितोराजन्महेशोमुमुदेततः १२५
 योगिनींप्रत्युवाचेदंपिबध्वंरुधिरंनृप
 जालंधरकबंधस्थंताःश्रुत्वाजहृषुर्भृशम् १२६
 मांसमेदोह्यसृक्पीत्वायोगिन्योननृतुर्मुदा
 ततोहरःप्रसन्नोऽभूत्तासांक्रीडनवीक्षणात् १२७
 स्वयंचभैरवरूपंकृत्वातन्मध्यगःपपौ
 तीक्ष्णदंष्ट्रामहाकायास्तदासन्योगिनीगणाः १२८
 ग्रसंतोऽद्यापिमांसानिकालेचापिपिबंत्यसृक्
 तेनजालंधरोदैत्योनोत्तिष्ठतिरणेहतः १२९
 ततस्तत्रसमाजग्मुर्ब्रह्माद्यादेवतागणाः
 ऋषयोमरुतोदेवास्तुवंतिस्ममहेश्वरम् १३०
 दिशःप्रसेदुःसुरभिर्ववौमरुद्दिवःप्रपेतुर्भुविपुष्पवृष्टयः
 कृताभिषेकस्यचतस्यनिःस्वनान्संनादितादुंदुभयोऽपिचक्रिरे १३१
 उपरिपरिमलांधैःसुस्वरंसंपतद्भिर्मधुकरनिकुरंबैरुह्यमाणाभरेण
 अविरलमधुधारासारसंसिक्तभूमिःसदसिसुरविमुक्ताप्रापतत्पुष्पवृष्टिः १३२

हतेतदासिंधुसुतेहरेणनाराचघातैस्त्रिजगत्तदाबभौ
 प्रसूनवृष्टिर्ननृतुस्तदांगनाजगुश्चयक्षाःसुरकिन्नराद्याः १३३
 शंभुर्वैरिजयोत्थितेनयशसास्फारांगकीर्तिर्गिरिं
 स्वभेजेसुरसिद्धचारणगणैःसंस्तूयमानःसदा
 गौरीचापिजगामचाशुगिरितःश्वेतः
 सखीसंवृतासंचक्रुस्त्वभिसेवनंसुमनसांवर्षेणदेवांगना १३४
 देवोऽसौकरुणामयःसुरगणान्स्वेस्वेपदेस्थापयन्
 प्रादादन्यदपिस्वकंवसुततोज्ञात्वापतिशंकरः
 किंवक्तव्यमतःपरंयदिभवेदीशानुकंपापरा
 कोऽयवात्रिदिवोधरातलमिदंस्यादात्मसात्सर्वतः १३५
 देवाःस्वराज्यमासाद्ययथापूर्वचकाशिरे
 बुभुजुर्यज्ञभागांस्तेलोकपालत्वमाश्रिताः १३६
 नारदउवाच-
 इतिजालंधरस्योक्तंयथावदनुपूर्वशः
 चरितंलोकवीरस्यराजन्नत्यद्भुतंतव १३७
 विष्णुस्त्यजतिनाद्यापिक्षीराब्धिंयद्वशोनृप
 सर्वोऽपिभुंक्तेस्वंकर्मकर्मतद्विद्ध्यसंशयम् १३८
 तुभ्यंदुःखनिरासायप्रोक्तमाख्यानमुत्तमम्
 यावद्देहोस्तिकर्माणिसुखदुःखानिकर्मतः १३९
 देहीभुंक्तेवशोराजन्त्राणंज्ञानतःपरम्
 कृष्णादीनांदेहबंधेसुखदुःखादिवर्तते १४०
 तत्रेतरेषांकिंवाच्यंयेवैराग्यपराङ्मुखाः
 ज्ञात्वेदृशींकर्मगतिसर्वेभ्योबलवत्तमाम् १४१
 धीरोभवप्रतीक्षस्वशुभकर्मागमंपुनः
 शत्रून्जित्वातुसमयेस्वंराज्यंपुनराप्स्यसि १४२
 इतिहासमिमंश्रुत्वानदुःखैपरिभूयते
 धर्मार्थकाममोक्षाश्चयथावच्चात्रकीर्तिताः १४३
 स्वर्ग्यपापहरंपुण्यंशोकमोहविनाशनम्
 ब्राह्मणोज्ञानमाप्नोतिराज्यंप्राप्नोतिक्षत्रियः १४४
 वैश्यश्चबर्हीसंपत्तिंश्रुत्वाशूद्रःसुखंलभेत्

योराजाभ्रष्टराज्योऽपिरतःसन्नेवसत्पथि १४५
 सराज्यं पुनराप्नोतिश्रवणान्नित्यमस्यतु
 आकरयैतत्सतांराजन्श्राव्यमन्यन्नरोचते १४६
 कलंचकोकिलालापंरूक्षंध्वांक्षरुतंयथा
 आख्यानमेतदनघंश्रुत्वासज्जनहत्प्रियः १४७
 हिरण्यतिलवस्त्राद्यैर्धेनुभूमिप्रदानतः
 संतोषयेद्वाचकंतुतस्मिंस्तुष्टेफलंलभेत् १४८
 देवताश्चप्रसीदेयुरर्चितेवाचकेगुरौ
 अन्नदानानिदद्याच्चब्राह्मणेभ्यःप्रपूजयेत् १४९
 जायतेविजयीनित्यंपुत्रपौत्रसमृद्धिमान्
 जायतेविष्णुलोकेयःशृणोत्याख्यानमुत्तमम् १५०
 इतिव्याजेनभोभूपतुलस्युत्पत्तिकारणम्
 येशृण्वंतिनरश्रेष्ठानतेषांपातकंक्वचित् १५१
 तुलसीमाहात्म्यमिदंपवित्रंपापनाशनम्
 श्रुत्वातुलभतेमोक्षमुक्त्वाचैवनसंशयः १५२
 स्वगृहेरोपिताचैवतुलसीपापनाशिनी
 दर्शनाद्ब्रह्महत्यापिनश्यतेनात्रसंशयः १५३
 कार्तिकेचैवमाघेतुलस्यापूजयेद्धरिम्
 वैशाखेतुविशेषेणपूजनंचहरेःस्मृतम् १५४
 एकेनैवप्रदक्षिणेनसकलंपापंगतंवैसदायेशूद्रा
 भुविसंतिदाननिरताःकालेनशुद्धिगताः
 तेपिस्युःसुरपूजनार्हतनवःपापाच्चदूरंगताःयेवै
 विष्णुजनाश्चदुर्लभतराह्यस्मिन्कलौसांप्रतम् १५५
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डेजालंधरोपाख्याने
 श्रीजालंधरवधमहोत्सवोनामाष्टादशोऽध्यायः १८

एकोनविंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

श्रीशैलःपर्वतोरम्यःकुत्रतिष्ठतिनारद
 किंतव्रवर्त्ततेतीर्थकस्यदेवस्यपूजनम्

कस्यांदिशिसमाख्यातोलोकेषुचवदाधुना १
 नारदउवाच-
 शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिश्रीशैलंपर्वतोत्तमम्
 यंश्रुत्वामुच्यतेलोकोबालहत्यादिपातकात् २
 तत्पर्वतवनंरम्यंमुनिभिश्चोपसेवितम्
 नानाद्रुमलताकीर्णनानापुष्पोपशोभितम् ३
 हंसकोकिलनादैश्चमयूरध्वनिनादितम्
 श्रीवृक्षैश्चकपित्थैश्चशिरीषैराजवृक्षकैः ४
 पारिजातकपुष्पैश्चकदंबोदुंबरैस्तथा
 नानापुष्पैःसुगंधाढ्यैर्वासितंतद्वनंगिरौ ५
 सर्वाभिर्ऋषिपत्नीभिःसशिष्याभिःसुसेवितम्
 केचिदभ्यासयुक्ताश्चकेचिद्व्याख्यानतत्पराः ६
 केचिदूर्ध्वभुजास्तत्रअंगुष्ठाग्रैःस्थिताःपरे
 शिवध्यानरताःकेचित्केचिद्विष्णुपरायणाः ७
 निराहाराश्चकेप्यत्रकेचित्पर्णाशनेरताः
 कंदमूलफलाहाराःकेचिन्मौनव्रताःस्थिताः ८
 एकपादाःस्थिताःकेचित्केचित्पद्मासनेस्थिताः
 केचिच्चैवनिराहारास्तपस्तेपुःसुदुष्करम् ९
 आश्रमाणिचपुण्यानिनद्यश्चविविधाःशुभाः
 देवखातान्यनेकानितडागानिबहूनिच १०
 पर्वतोऽयमहाराजदृश्यतेकिलसर्वतः
 मल्लिकार्जुनकोराजन्यत्रतिष्ठतिनित्यशः ११
 तच्चैवशिखरंरम्यंपर्वतोपरिसेवितम्
 शृंगदर्शनमात्रेणमुक्तिरेवनसंशयः १२
 दक्षिणांदिशमाश्रित्यवर्त्ततेपर्वतोत्तमः
 अत्रगंगामहद्रम्यापातालेतिसमाश्रिता १३
 तत्रचस्नानमात्रेणमहापापैःप्रमुच्यते
 श्रीशैलशिखरंदृष्ट्वावाराणस्यामृतौध्रुवम् १४
 केदारेह्युदकंपीत्वापुनर्जन्मनविद्यते
 तापसानांमहत्स्थानंयोगिनांचतथैवच १५

तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदर्शनंतस्यकारयेत्
अयंविज्ञानदेवोऽसौमहापातकनाशनः १६
सिद्धपुरंचनगरंरम्यंस्वर्गसुखावहम्
नित्यमप्सरसोयत्रगायंतिचरमंतिच १७
अतःपर्वताराजोऽयदर्शनेसौख्यकारकः
तस्यतैर्दर्शनंकार्यमुक्तिमिच्छंति येनराः १८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
श्रीशैलोपाख्यानेएकोनविंशोऽध्यायः१९

विंशोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच-
हरिद्वारंमहापुण्यंशृणुदेवर्षिसत्तम
यत्रगंगावहत्येवतत्रोक्तंतीर्थमुत्तमम् १
यत्रदेवावसंतीहऋषयोमनवस्तथा
यत्रदेवःस्वयंसाक्षात्केशवोनित्यमाश्रितः २
पुरापूर्वतुभोवत्सतीर्थंजातंमहत्तदा
यस्यदर्शनमात्रेणदूरतोयातिपातकम् ३
यत्रगंगामहारम्याजातापुण्यविशेषतः
विष्णुपादोदकीजातातच्चरणस्पर्शनात्ततः ४
भगीरथेनभोविद्वन्नानीतातत्रमार्गतः
उद्धारःपूर्वजानांतुकृतस्तेनमहात्मना ५
नारदउवाच-
कोऽयदेवसमाख्यातोभगीरथमहातपाः
येनतीर्थसमानीतंलोकानांहितकारणात् ६
गंगातीर्थमहत्पुण्यंसर्वपापप्रणाशनम्
लोकाःसर्वेवदंत्येवमेतत्तीर्थोत्तमोत्तमम् ७
गंगागंगेतियोब्रूयाद्योजनानांशतैरपि
मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति ८
कथंतेनसमानीताकिंकार्यंवदसुव्रत
महादेवउवाच-

येनगंगायथानीतागंगाद्वारेऽतिशोभने ६
 तत्सर्वसंप्रवक्ष्यामिक्रमानुक्रमयोगतः
 पूर्वमासीद्धरिश्चंद्रस्त्रैलोक्येसत्यपालकः १०
 रोहितस्तस्यपुत्रोऽभूदेकोविष्णुपरायणः
 तस्यापिचवृकःपुत्रोधर्मिष्ठःसत्पथिस्थितः ११
 तस्यपुत्रःसुबाहुश्चजातोस्मिन्वैकुलेतदा
 तस्यपुत्रोगरोनामनात्यंतंधार्मिकोऽभवत् १२
 कदाचित्कालयोगेनदुःखीजातोऽत्रकारणात्
 राजातुतत्रदेशेनतर्जितोधर्मकारणात् १३
 स्वकुटुंबंगृहीत्वातुगतोऽसौभार्गवाश्रमे
 रक्षितोभार्गवेणाथकृपयातत्रवैतदा १४
 तत्रपुत्रोह्यभूतस्यसगरोनामवैद्विज
 ववृधेचाश्रमेपुण्येभार्गवेणाभिरक्षितः १५
 उपवीतादिकंसर्वक्षत्रियस्यतदाकृतम्
 शस्त्राणांचतथाभ्यासोवेदानांतुतथैवच १६
 आग्नेयास्त्रंततोलब्ध्वाभार्गवात्सगरोनृपः
 जघानपृथिवींगत्वातालजंधान्सहैहयान् १७
 सशकान् पारदांश्चैवजघानसमहातपाः
 नारदउवाच-
 माहात्म्यंसगरस्याथवदशंकरविस्तरात् १८
 महादेवउवाच-
 सूर्यवंशीमहाराजोविख्यातःसमहाबली
 गरस्यव्यसनेतातहतंराज्यमभूत्किल १९
 हैहयैस्तालजंधाद्यैःशकैःसार्द्धंचनारद
 यवनाः पारदाश्चैवकांबोजाः पल्लवास्तथा २०
 एतेपंचगणाब्रह्मन्हैहयार्थेपराक्रमान्
 हतराज्यस्ततोराजासगरोऽथवनंययौ २१
 पत्न्याचानुगतोदुःखीसवैप्राणानवासृजत्
 तस्यपत्नीतुकल्याणीसगर्भाचब्रतान्विता २२
 सपत्न्याभार्गवस्तस्यवृतःपूर्वसुतेप्सया

सातुभर्तृचितांकृत्वावनेतंप्ररुदह २३
 और्वस्तांवारयित्वाचगरपत्नींतुनारद
 न्यवेदयततत्पुत्रंधर्मिष्ठंसात्त्विकंप्रियम् २४
 निवेदितेततोबालेमरणात्सान्यवर्त्तत
 ततोमासद्वयेजातेववर्द्धौर्वस्यचाश्रमे २५
 जातकर्मादियोगश्चऔर्वेणचतथाकृतः
 उपवीतादिकंसर्वजातंतत्रमहामुनेः २६
 तत्रवेदादिकंसर्वपठितंचौर्वयोगतः
 अध्याप्यवेदशास्त्राणिततोऽस्त्रप्रत्यपादयत् २७
 आग्नेयंतमहाभागअमरैरपिदुःसहम्
 सतेनासुबलेनाजौबलेनचसमन्वितः २८
 हैहयान्वैजघानाशुसंकुद्धःस्वबलेनच
 आजहारचलोकेषुसचकीर्तिमवापसः २९
 ततःशकाःसयवनाःकांबोजाःपल्लवास्तथा
 हन्यमानास्तदातेतुवसिष्ठंशरणंययुः ३०
 वसिष्ठोऽपिचतान्कृत्वासमयेनमहाद्युतिः
 सगरंवारयामासतेषांदत्त्वाऽभयंनृपः ३१
 सगरःस्वांप्रतिज्ञांतुगुरोर्वाक्यंनिशम्यच
 धर्मैर्जघानतांश्वेषांविकृतत्वंचकारह ३२
 अर्द्धशकनांशिरसोमुंडंकृत्वाविसर्जयत्
 यवनानांशिरःसर्वकांबोजानांतथैवच ३३
 पारदामुंडकेशाश्चपल्लवाःश्मश्रुरक्षकाः
 एवंविजित्यसर्वान्वैकृतवान्धर्मसंग्रहम् ३४
 सर्वधर्मजयीराजाविजित्येमांवसुंधराम्
 आशुसंस्कारयामासवाजिमेधायपार्थिवः ३५
 तस्यचारयतःसोऽश्वसमुद्रेपूर्वदक्षिणे
 वेलासमीपेऽपहतोभूमिंचैवप्रवेशितः ३६
 सतंदेशंतदापुत्रैःखानयामाससर्वतः
 नाश्वंप्रापुस्तदातेवैखन्यमानेमहार्णवे ३७
 तत्रैकमादिपुरुषंददृशुस्तेत्वरान्विताः

तमादिपुरुषंदेवंकपिलंजगतांप्रभुम् ३८
 तस्यचक्षुःसमुत्पन्नवह्निनाप्रतिबुध्यतः
 दग्धाःषष्टिसहस्राणिचत्वारस्तेऽवशेषिताः ३९
 हृषीकेतुःसुकेतुश्चतथाधर्मरथोपरः
 शूरःपंचजनश्चैवतस्यवंशकराद्विज ४०
 प्रादाच्चतस्मैभगवान्हरिःपंचवरान्स्वयम्
 वंशमोक्षंसुकीर्तिञ्चसमुद्रंतनयंविभुः ४१
 सागरत्वंचलेभेथकर्मणातेनतस्यवै
 तमाश्वमेधिकंसोऽश्वसमुद्रादुपलब्धवान्
 आजहाराश्वमेधानांशतंसचमहायशाः ४२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायां
 उत्तरखण्डेविंशोऽध्यायः २०

एकविंशोऽध्याय

नारदउवाच-

सगरस्यात्मजावीराःकथंजातामहाबलाः
 विक्रान्ताःषष्टिसहस्राविज्ञानेश्वरतद्वद १
 श्रीपार्वतीपतिरुवाच-
 द्वेपत्न्यौसगरस्यास्तांतपसादग्धकिल्बिषे
 और्वस्ताभ्यांवरंप्रादात्तोषितोमुनिसत्तमः २
 षष्टिपुत्रसहस्राणिएकावब्रेतरस्विनाम्
 एकावंशधरंत्वेकंयथेष्टंवरशालिनी ३
 तत्रैकासुषुवेतुंब्यांपुत्रान्शूरान्बहूनथ
 तेतुसर्वेऽपिधात्रीभिर्वर्द्धितास्तुयथाक्रमम् ४
 घृतपूर्णेषुकुंभेषुकुमाराःप्रीतिवर्द्धनाः
 कपिलानांतुदुग्धानांतेषां तत्रमहात्मनाम् ५
 तेनैवदुग्धयोगेनववृधुस्तेमहात्मनः
 एकःपंचजनोनामपुत्रोराजाबभूवह ६
 ततःपंचजनस्यासीदंशुमान्नामवीर्यवान्
 दिलीपस्तनयस्तस्यपुत्रोयस्यभगीरथः ७

यस्तुगंगासरिच्छ्रेष्ठामानयामाससुव्रतः
 समुद्रमानयित्वैनांदुहितृत्वमकल्पयत् ८
 नारदउवाच-
 कथंगंगासमानीताकितपस्तेनवैकृतम्
 तत्सर्वमेसमाचक्ष्वसुव्रतोऽसिदयानिधे ९
 महादेवउवाच-
 पूर्वजानांहितार्थायगतोऽसौहैमकेगिरौ
 तत्रगत्वातपस्तप्तवर्षाणामयुतंतदा १०
 आदिदेवःप्रसन्नोऽभूद्योऽसौदेवो निरंजनः
 तेनदत्ताइयंगंगाआकाशात्समुपस्थिता ११
 तत्रविश्वेश्वरोदेवोयत्रतिष्ठतिनित्यशः
 गंगादृष्ट्वाऽगतांतेनगृहीताजाह्नवीतदा १२
 जटाजूटेचसंधार्यवर्षाणामयुतंस्थितम्
 ननिःसृतातदागंगाईशस्यैवप्रभावतः १३
 विचारितंतदातेनक्वगतामममातृका
 सध्यानेनविचार्यैवगृहीताचेश्वरेणतु १४
 ततःकैलासमगमत्सतुभगीरथोनृपः
 तत्रगत्वामुनिश्रेष्ठह्यकरोदुल्बणंतपः १५
 आराधितस्तदातेनदत्तवानहमापगाम्
 एकंकेशंपरित्यज्यदत्तात्रिपथगातदा १६
 सगृहीत्वागतोगंगांपातालेयत्रपूर्वजाः
 अलकनंदातदानामगंगायाःप्रथमंस्मृतम् १७
 हरिद्वारेयदायाताविष्णुपादोदकीतदा
 तदेवतीर्थप्रवरंदेवानामपिदुर्लभम् १८
 तत्तीर्थेचनरःस्नात्वाहरिंदृष्ट्वाविशेषतः
 प्रदक्षिणंयेकुर्वन्तिनचैतेदुःखभागिनः १९
 ब्रह्महत्यादिपापानांराशयःसंत्यनेकशः
 विलयंयांतितेसर्वेहरेर्दर्शनतःसदा २०
 एकदाकेशवस्थानेहरिद्वारेह्यहंगतः
 तस्मात्तीर्थप्रभावाच्चजातोऽहविष्णुरूपवान् २१

येगच्छन्तिनरश्रेष्ठास्तेवैयांतिह्यनामयम्
 चतुर्भुजास्तुतेलोकाःनरानार्यश्चसर्वशः २२
 वैकुण्ठंयांतितेसर्वेहरेर्दर्शनमात्रतः
 ममाप्यधिकतीर्थतुहरिद्वारंसुशोभनम् २३
 तीर्थानांप्रवरंतीर्थचतुर्वर्गप्रदायकम्
 कलौधर्मकरंपुंसांमोक्षदंचार्थदंतथा २४
 यत्रगंगामहारम्यानित्यंवहतिनिर्मला
 एतत्कथानकंपुण्यंहरिद्वाराख्यमुत्तमम् २५
 उक्तंचशृण्वतांपुंसांफलंभवतिशाश्वतम्
 अश्वमेधेकृतेयागेगोसहस्रेतथैवच २६
 तत्पुण्यंलभतेविद्वान्हरेर्दर्शनमात्रतः
 गोहंताब्रह्महाचैवयेचान्येपितृघातकाः २७
 एवंविधानिपापानिबहून्यपिचवैद्विज
 विलयंयांतिसर्वाणिहरेर्दर्शनमात्रतः २८
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डेउमापतिनारद
 संवादेहरिद्वारमाहात्म्येगंगोत्पत्तिपूर्वकंहरिद्वारमाहात्म्यंनाम
 एकविंशोऽध्यायः २९

द्वाविंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-
 गांगंवक्ष्यामिमाहात्म्यंयथोक्तंमुनिसत्तम
 यस्यश्रवणमात्रेणअर्घनश्यतितत्क्षणात् १
 गंगागंगेतियोब्रूयाद्योजनानांशतैरपि
 मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति २
 चरणाब्जसमुद्भूतागंगानामेतिविश्रुता
 पापानांस्थूलराशीनांनाशिनीचेतिनारद ३
 नर्मदासरयूश्चैवतथावेत्रवतीनदी
 तापीपयोष्णीचंद्राचविपाशाकर्मनाशिनीम् ४
 पुष्यापूर्णातथादीपाविदीपासूर्यतेजसा
 सहस्रवृषदानात्तुयत्फलंलभतेध्रुवम् ५

तत्फलंसमवाप्रोतिगंगादर्शनतः क्षणात्
 इयंगंगामहापुरयाब्रह्मघ्नानांविशेषतः ६
 तेषांनिरययुक्तानांगंगापापप्रहारिणी
 चंद्रसूर्योपरागेचयत्फलंविद्यतेऽनघ ७
 तत्फलंसमवाप्रोतिगंगादर्शनमात्रतः
 यथासूर्योदयेताततमोगच्छतिदूरतः ८
 तथागंगाप्रभावेनविलयंयातिपातकम्
 मान्येयंसर्वदालोकेपवित्रापापनाशिनी ९
 कल्याणरूपासततंविष्णुनानिर्मितापुरा
 दिव्यरूपातुजननीदीनानांपावनीस्मृता १०
 देवानांचयथाविष्णुस्तथागंगोत्तमानदी
 येकुर्वन्तिनराःस्नानंमाघमासेनिरंतरम् ११
 नतेषांविद्यतेदुःखंकल्पानांचशतत्रयम्
 यत्रगंगाचयमुनायत्रचैवसरस्वती
 तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमुक्तिभागीनसंशयः १२
 महादेवउवाच-
 त्वद्वार्ताप्रियतोब्रवीमियदहंसास्तुस्तुतिस्तेप्रभोयद्भुजेतवतन्निवेदनमथोयद्यामि
 साप्रेष्यता
 यच्छांतःस्वपिमित्वदंघ्रियुगलेदंडप्रणामोऽस्तुनः
 स्वामिन्यच्चकरोमितेनसभवान्विश्वेश्वरःप्रीयताम् १३
 दृष्टेनवंदितेनापिस्पृष्टेनचधृतेनके
 नरायेनविमुच्यंतेतदेतद्यामुनंजलम् १४
 तावद्भ्रमंतिभुवनेमनुजाभवोत्थदारिद्र्यरोगमरणव्यसनाभिभूताः
 यावज्जलंतवमहानदिनीलनीलंपश्यंतिनोदधतिमूर्धसुसूर्यपुत्रि १५
 यत्संस्मृतिःसपदिकृततिदुष्कृतौघंपापावलद्यंजयतियोजनलक्षतोऽपि
 यन्नामनामजगदुच्चरितंपुनातिदिष्ट्याहिसापथिदृशोभविताद्यगंगा १६
 आलोकोत्कंठितेनप्रमुदितमनसावर्त्मयस्याःप्रयातंसद्यस्मिन्कृत्यमेतामथप्रथ
 मकृतीज
 शिवान्स्वर्गसिंधुम्
 स्नानंसंध्यानिवापःसुरयजनमपिश्राद्धविप्राशनाद्यंसर्वसंपूर्णमेतत्भवतिभगवत

:प्रीतिदंनान्तिचित्रम् १७

देवीभूतपरंब्रह्मपरमानंददायिनी

अर्घगृहाणमेगंगेपापंहरनमोस्तुते १८

साक्षाद्धर्मद्रवौघंमुररिपुचरणांभोजपीयूषसारं

दुःखस्याब्धेस्तरित्रंसुरमनुजनुतंस्वर्गसोपानमार्गम्

सर्वाहोहारिवारिप्रवरगुणगणंभासियासंवहंतीतस्यै

भागीरथिश्रीमतिमुदितमनादेविकुर्वेनमस्ते १९

स्वःसिंधोदुरिताब्धिमग्नजनतासंतारणिप्रोल्लसत्कल्लोला

मलकांतिनाशिततमस्तोमेजगत्पावनि

गंगेदेविपुनीहिदुष्कृतभयक्रांतंकृपाभाजनंमातर्माशरणा

गतंशरणदेरक्षाथभोभीषितम् २०

हंहोमानसकंपसेकिमुसखेत्रस्तोभयान्नारकात्किंते

भीतिरितिश्रुतिदुरितकृत्संजायतेनारकी

माभैषीःशृणुमेगतिंयदिमयापापाचल

स्पृद्धिनीप्राप्तातेनिरयंकथःकिमपरंकिंमेनधर्मधनम् २१

सर्वेशादिप्रशंसामुदमनुभवनंमज्जनंयत्रचोक्तंस्वर्नार्योवीक्ष्यहृष्टा

विबुधसुरपतिःप्राप्तिसंभावेन

नीरेश्रीजह्नुकन्येयमनियमरताःस्नांतियेतावकीने

देवत्वंतेलभंतेस्फुटमशुभकृतोप्यत्रवेदाःप्रमाणम् २२

बुद्धेसद्बुद्धिरेवंभवतुतवसखेमानसस्वस्तितेऽस्तु

आस्तांपादौपदस्थौसततमिहयुवांसाधुदृष्टीचदृष्टी

वाणिप्राणप्रियेधिप्रकटगुणवपुःप्राप्नुहिप्राणिपुष्टियस्मात्सर्वैर्भवद्भिः

सुखमतुलमहंप्राप्नुवंतीर्थपुण्यम् २३

श्रीजाह्नवीरविसुतापरमेष्ठिपुत्रीसिंधुत्रयाभरणतीर्थवरप्रयाग

सर्वेशमामनुगृहाणनयस्वचोर्ध्वमंतस्तमोदशविधंदलयस्वधाम्ना २४

वागीशविष्णवीशपुरंदराद्याःपापप्रणाशायविदांविदोऽपि

भजंतियत्तीरमनीलनीलंसतीर्थराजोजयतिप्रयागः २५

कलिदजासंगमवाप्ययत्रप्रत्यग्गतास्वर्गधुनीधुनोति

अध्यात्मतापत्रितयंजनस्यसतीर्थराजोजयतिप्रयागः २६

श्यामोवटःश्यामगुणोवृणोतिस्वच्छाययाश्यामलयाजनानाम्

श्यामश्रमंकृतं त्रयत्रदृष्टः सतीर्थराजोजयति प्रयागः २७
 ब्रह्मादयोऽप्यात्मकृतिं विहाय भजन्ति पुण्यात्मकभागधेयम्
 यत्रोज्जितादंडधरः स्वदंडं सतीर्थराजोजयति प्रयागः २८
 यत्सेवया देवनृदेवतादिदेवर्षयः प्रत्यहमामनन्ति
 स्वर्गचसर्वोत्तमभूमिराज्यं सतीर्थराजोजयति प्रयागः २९
 एनांसि हन्तीति प्रसिद्धवार्तानामप्रतापेन दृशो भवन्ति
 यस्य त्रिलोकीं प्रततापगोभिः सतीर्थराजोजयति प्रयागः ३०
 धत्तेऽभितश्चामरचारुकांतिं सितसितेयत्रसरिद्वरेण्ये
 आद्यो वटश्छत्रमिवातिभाति सतीर्थराजोजयति प्रयागः ३१
 ब्राह्मीनपुत्रीत्रिपथास्त्रिवेणी समागमे साक्षतया गमात्रात्
 यत्राप्नुतान् ब्रह्मपदं नयन्ति सतीर्थराजोजयति प्रयागः ३२
 केषांचिज्जन्मकोटिर्ब्रजति सुवचसां यामियामीति यस्मिन् केषां
 चित्प्रेप्सतां यं नियतमति यते द्वर्षवृंदं वरिष्ठम्
 यत्प्राप्तं भाग्यलक्षैर्भवति भवति नो वा स वाचामवाच्यो
 दिष्ट्या वेणी विशिष्टो भवति दृगतिथिः कं प्रयागप्रयागः ३३
 लोकानामक्षमाणां मखकृतिषु कलौ स्वर्गकामैर्जयस्तुत्यादिस्तोत्रैर्वचोभिः
 कथममरपदप्राप्तिचिन्ता तुराणाम्
 अग्निष्टोमाश्वमेधप्रमुखमखफलं सम्यगालोच्य सांगं
 ब्रह्माद्यैस्तीर्थराजोऽभिमतदउपदिष्टोऽयमेव प्रयागः ३४
 मया प्रमादात्तुरतादिदोषतः संध्याविधिर्नोऽसमुपासितोऽभूत्
 चेदत्र संध्यां चरते प्रसादतः संध्यास्तु पूर्णा खिलजन्मनोऽपि मे ३५
 अन्यत्रापि प्रगर्जन्महिमनितपसि प्रेमभिर्विप्रकृष्टैर्ध्यातः
 संकीर्तितो योऽभिमतपदविधातानि शंनिर्व्यपेक्षं
 श्रीमत्पांशुं त्रिवेणीपरिवृढमतुलं तीर्थराजं प्रयागंगो
 लंकारप्रकाशं स्वयममरवरं चेतनं तं नमामि ३६
 अस्माभिः सुतपोन्वतप्तकिमहोऽज्यंत किं वा ध्वराः
 पात्रेदानमदाय किं बहुविधं किं वा सुराश्चार्चिताः
 किं सतीर्थमसेवि किं द्विजकुलं पूजादिभिः सत्कृतं येन प्रापि सदा
 शिवस्य शिवदासाराजधानी स्वयम् ३७
 भाग्यैर्मेऽधिगता ह्यनेकजनुषां सर्वा धविध्वंसिनी

सर्वाश्चर्यमयीशिवपुरीसंसारसिंधोस्तरी
 लब्धंसञ्जनुषःफलंकुलमलंचक्रेपवित्रीकृतः
 स्वात्माचाप्यखिलंकृतंकिमपरंसर्वोपरिष्ठात्स्थितम् ३८
 जीवन्नरःपश्यतिभद्रलक्षमेवंवदंतीतिमृषानयस्मात्
 तस्मान्मयावैवपुषेदृशेनप्राप्तापिकाशीक्षणाभंगुरेण ३९
 काश्यांविधातुममरैरपिदिव्यभूमौसत्तीर्थलिगगणनार्चनतानशक्या
 यानीहगुप्तविवृतानिपुरातनानिसिद्धानियोजितकरःप्रणमामितेभ्यः ४०
 किंभीत्यादुरितव्रजात्किमुमुदापुण्यैरगरयैःकृतैः
 किंविद्याभ्यसनान्मदेनजडतादोषाद्विषादेनकिम्
 किंगर्वेणधनोदयादधनतातापेनकिंभोजनाः
 स्नात्वाश्रीमणिकर्णिकापयसिचेद्विश्वेश्वरोदृश्यते ४१
 अल्पस्फीतिनिरामयापितनुताप्रव्यक्तशक्यात्मताप्रोत्साहाढ्यबलेनकेव
 लमनोरागद्वितीयेनयत्
 अप्राप्यापिमनोरथैरविषयास्वप्नप्रवृत्तेरपिप्राप्तासा
 पिगदाधरस्यनगरीसद्योपवर्गप्रदा ४२
 मन्येनात्मकृतिर्नपूर्वपुरुषप्राप्तेर्बलंचात्रयन्नापीदंस्वजन
 प्रमाणमचलंकिंस्वापतापादिकम्
 यादुष्प्रापगयाप्रयागयमुनाकाशीसुपर्वागमात्प्राप्तिस्तत्र
 महाफलोविजयतेश्रीशारदानुग्रहः ४३
 यःश्राद्धसमयेदूरात्स्मृतोऽपिपितृमुक्तिदः
 तंगयायांस्थितंसाक्षान्नमामिश्रीगदाधरम् ४४
 पंथानंसमतीत्यदुस्तरमिमंदूरादवीयस्तरंक्षुद्रव्याघ्रतरक्षुकंटकफणिप्रत्यार्थिभिः
 संकुलम्
 आगत्यप्रथमव्ययंकृपणवाग्याचेज्जनः
 कर्परीश्रीमद्वारिगदाधरप्रतिदिनंत्वांद्रष्टुमुत्कंठते ४५
 सर्वात्मन्निजदर्शनेनचगयाश्राद्धेनवैदेवताः
 प्रीणन्विश्वमनीहवत्कथमिहौदासीन्यमालंबसे
 किंतेसर्वदनिर्दयत्वमधुनाकिंवाप्रभुत्वंकलेःकिंवासत्त्व
 निरीक्षणंनृषुचिरंकिंवास्यसेवारुचिः ४६
 गदाधरमयाश्राद्धसंचीर्णत्वत्प्रसादतः

अनुजानीहिमांदेवगमनायगृहंप्रति ४७
चतुर्णादैवतानांचस्तोत्रंस्वर्गार्थदायकम्
श्राद्धकालेपठेन्नित्यंस्नानकालेतुयःपठेत् ४८
सर्वतीर्थसमंस्नानंश्रवणात्पठनाज्जपात्
प्रयागस्यचगंगायायमुनायाःस्तुतेर्द्विज
श्रवणेनविनश्यंतिदोषाश्चैवतुर्कर्मजाः ४९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
उमापतिनारदसंवादेगंगाप्रयागयमुनास्तुतिर्नामद्वाविंशोऽध्यायः २२

त्रयोविंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-
शृणुनारदवक्ष्यामिमाहात्म्यंतुलसीभवम्
यच्छ्रुत्वामुच्यतेपापादाजन्ममरणांतिकात् १
पत्रंपुष्पंफलंमूलंशाखात्वक्स्कंधसंज्ञितम्
तुलसीसंभवंसर्वपावनंमृत्तिकादिकम् २
शरीरंदह्यतेयेषांतुलसीकाष्ठवह्निना
दत्वाचतुलसीकाष्ठंसर्वाङ्गेषुमृतस्यवै ३
पश्चाद्यःकुरुतेदाहंसोऽपिपापात्प्रमुच्यते
मरणेयस्यसंप्राप्तंकीर्तनंस्मरणंहरेः ४
तुलसीदारुणादाहोनतस्यपुनरावृत्तिः
यद्येकंतुलसीकाष्ठमध्यैकाष्ठशतस्यहि ५
दाहकालेभवेन्मुक्तिःकोटिपापायुतस्यच
गंगांभसाभिषेकेणयांतिपुण्यानिपुण्यताम् ६
तुलसीकाष्ठमिश्राण्यांतिदारूणिपुण्यताम्
तुलसीकाष्ठसंमिश्रायावत्प्रज्वलतेचिता ७
दह्यंतितस्यपापानिकल्पकोटिकृतानिवै
दह्यमानंनरंदृष्ट्वातुलसीकाष्ठवह्निना ८
नयंतितंविष्णुदूतानचवैयमकिंकराः
जन्मकोटिसहस्रैस्तुमुक्तोयातिजनार्दनम् ९
दह्यंतेयेनरालोकेतुलसीकाष्ठवह्निना

तान्विमानस्थितान्देवाः क्षिपंतिकुसुमांजलिम् १०
 नृत्यंत्यप्सरसः सर्वागीतंगायंति गायकाः
 जायंते वीक्ष्य तं विष्णुः संतुष्टः शंभुना सह ११
 गृहीत्वा तं करे शौरिर्गृह्णीत्वा स्य चांगतः
 मार्जयेत् सर्वपापानि पश्यतां त्रिदिवौ कसाम् १२
 महोत्सवं कारयित्वा जयशब्दपुरःसरम्
 ज्वलते यत्र चाज्येन तुलसीकाष्ठपावकः १३
 अग्न्यगारे श्मशाने वा दह्यते पातकं नृणाम्
 होमं कुर्वति ये विप्रास्तुलसीकाष्ठवह्निना
 सिक्ते सिक्ते तिले वापि अग्निष्टोमफलं लभेत् १४
 यो ददाति हरेर्धूपं तुलसीकाष्ठसंभवम्
 शतक्रतुसमं पुण्यं लभते गोशतं फलम् १५
 नैवेद्यं पच्यते यस्तु तुलसीकाष्ठवह्निना
 मेरुतुल्यं भवेद्दत्तं तदन्नं केशवस्य हि १६
 तुलसीपावकेनाथ यो दीपं कुरुते हरेः
 दीपलक्षसहस्राणां पुण्यं स लभते फलम् १७
 न तेन सदृशो लोके वैष्णवो भुवि दृश्यते
 यः प्रयच्छति कृष्णस्य तुलसीकाष्ठचंदनम् १८
 स जायते कृपापात्रं विष्णोर्वाडवसत्तम १९
 तुलसीदारुजातेन चंदनेन कलौ हरिम्
 विलिप्य भक्तितो नित्यं रमते हरिस्त्रिधौ २०
 तुलसीपंकलिप्रांगः कुरुते विष्णुपूजनम्
 पूजाशतदिनैकाह्वालभ्यते गोशतं फलम् २१
 विलेपार्थे तु कृष्णस्य तुलसीकाष्ठचंदनम्
 मंदिरेतिष्ठते यावत्तावत्पुण्यफलं शृणु २२
 तिलप्रस्थाष्टकंदत्वा यत्पुण्यं प्राप्नुयान्नरः
 तत्फलं जायते पुंसां प्रसादाच्च क्रपाणिनः २३
 यो ददाति पितॄणां तु पिंडे तुलसि संभवम्
 दलं संजायते तृप्तिः पत्रे पत्रे शताब्दिका २४
 तुलसीमूलमृत्स्नैव स्नानं कुर्याद्विशेषतः

तेनतीर्थेकृतंस्नानंयावच्चान्गेचमृत्तिका २५
 तदीययातुमंजर्यापूजनंचकरोतियः
 नानापुष्पैःकृतापूजायावच्चन्द्रदिवाकरौ २६
 यस्मिन्गृहेऽवतिष्ठेततुलसीवृक्षवाटिका
 दर्शनात्स्पर्शनाच्चैवब्रह्महत्यादिपातकम्
 तत्सर्वविलयंयातिदर्शनेनैवनारद २७
 महादेवउवाच-
 अथान्यत्तेप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकाग्रमानसः
 नकस्यापिचकथितंशृणुदेवर्षिसत्तम २८
 यत्रयत्रगृहेग्रामेवनेवातुलसीभवेत्
 तत्रतत्रजगत्स्वामीप्रीतात्माचवसेद्धरिः २९
 गृहेतस्मिन्नदारिद्र्यंनयायोगोबन्धुसंभवः
 नदुःखंनभयंरोगस्तुलसीयत्रतिष्ठति ३०
 सर्वत्रतुलसीपुण्यापुण्यक्षेत्रेष्विशेषतः
 संनिधौतस्यदेवस्यरोपणात्पृथिवीतले ३१
 तेषांविष्णुपदंनित्यंतुलस्यारोपणेकृते
 उत्पादान्दारुणान्रोगान्दुर्निमित्तान्यनेकशः
 तुलस्याभ्यर्चितेभक्त्याहंतशांतिकरोहरिः ३२
 तुलसीगंधमाघ्राययत्रगच्छतिमारुतः
 दिशोदशचताःपूताभूतग्रामश्चतुर्विधः ३३
 यस्मिन्गृहेमुनिश्रेष्ठतुलसीमूलमृत्तिका
 सर्वदातत्रतिष्ठंतिदेवताश्चशिवोहरिः ३४
 तुलसीवनजाछायायत्रयत्रभवेद्दिवज
 तर्पणंकुरुतेतत्रपितृणांदत्तमक्षयम् ३५
 तस्यमूलेस्थितोब्रह्मामध्येदेवोजनार्दनः
 मंजर्यावसतेरुद्रःतुलसीतेनपावनी ३६
 विनायस्तुलसींकुर्यात्संध्याकालेतुमार्जनम्
 तत्सर्वराक्षसहंतंनरकंचप्रयच्छति ३७
 तुलसीपत्रगलितंतोयंयःशिरसावहेत्
 गंगाफलमवाप्नोतिशतधेनुफलंलभेत् ३८

शिवालयेविशेषेणरोपयेत्तुलसीयदि
 बीजसंख्यावसेत्स्वर्गेप्रत्येकंयुगसंख्यया ३६
 उमयातुपुरादेविशंकरार्थंहिमालये
 रोपिताःशतवृक्षास्तुतुलस्याःप्रणतोऽस्म्यहम् ४०
 पर्वण्यवसरेयस्तुश्रावणेचाथरोपयेत्
 संक्रांतिदिवसेचैवतुलसीचातिपुण्यदा ४१
 तुलसीपूजयेन्नित्यंदरिद्रईश्वरोभवेत्
 सर्वसिद्धिकरामूर्तिःकृष्णःकीर्तिददातिच ४२
 शालग्रामशिलायत्रतत्रसंनिहितोहरिः
 तत्रस्नानंचदानंचवाराणस्यांशताधिकम् ४३
 कुरुक्षेत्रंप्रयागंचनैमिषारण्यमेवच
 तस्यकोटिगुणंपुण्यंशालग्रामशिलार्चनात् ४४
 शालग्राममयीमुद्रासंस्थितायत्रहिक्वचित्
 वाराणस्यांचयत्पुण्यंसर्वतत्रैवतद्भवेत् ४५
 ब्रह्महत्यादिकंपापंयत्किंचित्कुरुतेनरः
 तत्सर्वनाशयेदाशुशालग्रामशिलार्चनात् ४६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशतसहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
 उमापतिनारदसंवादेतुलसीशालग्राममाहात्म्यंनामत्रयोविंशोऽध्यायः २३

चतुर्विंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-
 प्रयागतीर्थमाहात्म्यंप्रवक्ष्यामियथाश्रुतम्
 महादानपराःपुण्यकर्माणोयत्रसंतिहि १
 यत्रगंगाचयमुनायत्रचैवसरस्वती
 तंदेवतीर्थप्रवरंदेवानामपिदुर्लभम् २
 ईदृशंत्रिषुलोकेषुभूतंनचभविष्यति
 ग्रहाणांचयथासूर्योनक्षत्राणायथाशशी ३
 तीर्थानामुत्तमंतीर्थंप्रयागाख्यमनुत्तमम्
 प्रातःकालेतुभोविद्वन्प्रयागेस्नानमाचरेत् ४
 महापापाद्विनिर्मुक्तःसयातिपरमंपदम्

देयं किंचिद्यथाशक्तिदारिद्र्याभावमिच्छता ५
 योनरस्तत्र गत्वा वै प्रयागे स्नानमाचरेत्
 धनिको दीर्घजीवी च जायते नात्र संशयः ६
 यत्र वटस्याक्षयस्य दर्शनं कुरुते नरः
 तेन दर्शनमात्रेण ब्रह्महत्या विनश्यति ७
 स चाक्षयवटः ख्यातः कल्पांतेऽपि च दृश्यते
 शेते विष्णुर्यस्य पत्रे अतो यमव्ययः स्मृतः ८
 तत्र पूजां प्रकुर्वन्ति मानवा विष्णुवल्लभाः
 सूत्रेणाच्छादितं कृत्वा पूजां चैव तु कारयेत् ९
 माधवाख्यस्तत्र देवः सुखं तिष्ठति नित्यशः
 तस्य वै दर्शनं कार्यं महापापैः प्रमुच्यते १०
 यत्र देवाश्च ऋषयो मनुष्याश्चापि सर्वशः
 स्वस्वस्थानं समाश्रित्य तत्र तिष्ठन्ति नित्यशः ११
 गोघ्नो वापि च चांडालो दुष्टो वा दुष्टचेतनः
 बालघाती तथाऽविद्वान्प्रियते तत्र वै तदा १२
 स वै चतुर्भुजो भूत्वा वै कुण्डे वसते चिरम्
 प्रयागे तु नरो यस्तु माघस्नानं करोति च १३
 न तस्य फलसंख्यास्ति शृणु देवर्षि सत्तम
 आपो नारा इति प्रोक्ता सर्वलोकेषु शुश्रुम १४
 तेन नारायणः प्रोक्तः स्नातानां भुक्तिमुक्तिदः
 ग्रहाणां च यथा सूर्यो नक्षत्राणां यथा शशी १५
 मासानां हितथा माघः श्रेष्ठः सर्वेषु कर्मसु
 मकरस्थे रवौ माघे प्रातः काले तथा मले १६
 गोः पदेऽपि जले स्नानं स्वर्गदं पापिनामपि
 योगोऽयं दुर्लभो विद्वन्त्रैर्लोक्ये स चराचरे १७
 अस्मिन् यो यत्नमापन्नः स्नायादपि दिनत्रयम्
 पंचवासपत्राप्यत्र स्नानं कुर्वन् प्रयागजम् १८
 चंद्रवद्वद्धते सोऽपि कुले वाडवसत्तम
 चराचराश्च ये जीवास्तथैव मनुजादयः १९
 प्रयागं तीर्थमाश्रित्य वै कुण्डं यांति तेऽचिरात्

येवसिष्ठादयस्तत्रऋषयःसनकादयः २०

तेऽपिप्रयागजंतीर्थसेवंतेचपुनःपुनः

यत्रविष्णुश्चरुद्रश्चयत्रैन्द्रश्चतथापुनः २१

तेऽपिसर्वेवसंतीहप्रयागेतीर्थसत्तमे

दानंतत्रप्रशंसंतिनियमांश्चतथैवच २२

तत्रस्नात्वाचपीत्वाचपुनर्जन्मनविद्यते २३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादेप्रयागमाहात्म्येचतुर्विंशोऽध्यायः २४

पञ्चविंशोऽध्यायः

नारदउवाच-

एवंतुलस्यामाहात्म्यंत्वत्प्रसादाच्छ्रुतंमया

सांप्रतंतुसमाचक्ष्वत्रिरात्रंतुलसीव्रतम् १

सदाशिवउवाच-

शृणुविप्रमहाबुद्धेव्रतमेतत्पुरातनम्

यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः २

पुरारैभ्यंतरेकल्पेराजाह्यासीत्प्रजापतिः

तस्यभार्याचविख्याताचंद्ररूपामहासती ३

सावैव्रतमिदंचक्रेसर्वकामफलप्रदम्

त्रिरात्रंतुव्रतंतस्याधर्मकामार्थमोक्षदम् ४

सफलंजीवितंतेषांयैःश्रुतंतुलसीव्रतम्

कार्तिकेशुक्लपक्षेतुनवम्यांचैवनारद ५

नियमस्थोव्रतीतिष्ठेद्भूमिशायीजितेंद्रियः

व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यशुचिःसंयतमानसः ६

स्वपेन्नियमपूर्वंतुलसीवनसंनिधौ

ततोमध्याह्नसमयेनद्यादौविमलेजले ७

स्नानंकृत्वापितृन्देवांस्तर्पयेद्विधिपूर्वकम्

सुवर्णकारयेद्देवंलक्ष्म्यासहजनार्दनम् ८

वित्तशाठ्यंनकर्तव्यमात्मनःश्रेयमिच्छता

वस्त्रयुग्मंततःकार्यपीतेशुक्लेऽपिवाससी

नवग्रहाणामारंभंशांतिकंविधिपूर्वकम् ९
 श्रपयित्वाचरुंतत्रवैष्णवंहोममाचरेत्
 द्वादश्यांदेवदेवेशंपूजयित्वाप्रयत्नतः १०
 अत्रणंशुद्धकलशंस्थापयेद्विधिपूर्वकम्
 पंचरत्नसमोपेतंपल्लवैश्चोषधीयुतम् ११
 तस्योपरिन्यसेत्पात्रेलक्ष्म्यासहजनार्दनम्
 स्थापयेत्तुलसीमूलेमंत्रैर्वेदपुराणकैः १२
 पयसाकेवलेनैवसिंचयेत्तुलसीवनम्
 पंचामृतेनसंस्त्राप्यदेवदेवंजगद्गुरुम् १३
 योऽनतरूपोऽखिलविश्वरूपोगर्भोदकेलोकविधिंविभर्त्ति
 प्रसीदतामेषसदेवदेवोयोमाययाविश्वकृदेषदेवी १४
 प्रार्थनामंत्रः आगच्छाच्युतदेवेशतेजोराशेजगत्पते
 सदैवतिमिरध्वंसीपाहिमांभवसागरात् १५
 आवाहनमंत्रः पंचामृतेनसुस्नानंतथागंधोदकेनच
 गंगादीनांचतोयेनस्नातोऽनतःप्रसीदतु १६
 स्नानमंत्रः श्रीखंडागुरुकूर्पूरंकुंकुमादिविलेपनम्
 भक्त्यादत्तंमयादेवलक्ष्म्यासहगृहाणवै १७
 विलेपनमंत्रः
 नारायणनमस्तेऽस्तुनरकार्णवतारण
 त्रैलोक्याधिपतेतुभ्यंददामिवसनेशुभे १८
 वस्त्रमंत्रः
 दामोदरनमस्तेस्तुत्राहिमांभवसागरात्
 ब्रह्मसूत्रंमयादत्तंगृहाणपुरुषोत्तम १९
 उपवीतमंत्रः
 पुष्पाणिचसुगंधीनिमालत्यादीनिवैप्रभो
 मयादत्तानिदेवेशप्रीतितःप्रतिगृह्यताम् २०
 पुष्पमंत्रः
 नैवेद्यंगृह्यतांनाथभक्ष्यभोज्यैःसमन्वितम्
 सर्वैरसैःसुसंपन्नंगृहाणपरमेश्वर २१
 नैवेद्यमंत्रः

पूगानिनागपत्राणिकर्पूरसहितानिच
 मयादत्तानिदेवेशतांबूलंप्रतिगृह्यताम् २२
 तांबूलमंत्रः
 धूपंदत्वागुरुभक्त्यागुग्गुलंघृतमिश्रितम्
 एवंपूजाप्रकर्तव्याघृतेनदीपमाचरेत् २३
 विविधंमुनिशार्दूलदीपंकृत्वासमाहितः
 लक्ष्मीनारायणस्याग्रेतुलसीवनसन्निधौ २४
 अर्घतत्रप्रदातव्यंदेवदेवायचक्रिणे
 नवम्यांनालिकेरेणपुत्रार्थमर्घमुत्तमम् २५
 दशम्यांबीजपूरंतुधर्मकामार्थसिद्धये
 एकादश्यांदाडिमेनदारिद्र्यंनाशयेत्सदा २६
 सप्तधान्येनसंयुक्तंवंशपात्रेणनारद
 फलसप्तकसंयुक्तंपत्रंपूगसमन्वितम् २७
 वस्त्रेणाच्छादितंकृत्वादेवस्याग्रेनिवेदयेत्
 मंत्रेणानेनविपेंद्रशृणुष्वैकाग्रमानसः २८
 तुलसीसहितोदेवसदाशंखेनसंयुतम्
 गृहाणार्घमहायादत्तंदेवदेवनमोस्तुते २९
 अर्घमंत्रः -
 एवंसंपूज्यदेवेशंलक्ष्म्यासहजनार्दनम्
 प्रार्थयेद्देवदेवेशंव्रतसंपूर्तिसिद्धये ३०
 उपोषितोऽहदेवेशकामक्रोधविवर्जितः
 व्रतेनानेनदेवेशत्वमेवशरणंमम ३१
 गृहीतेऽस्मिन्व्रतेदेवयदपूर्णकृतंमया
 सर्वतदस्तुसंपूर्णत्वत्प्रसादाञ्जनार्दन ३२
 नमःकमलपत्राक्षनमस्तेजलशायिने
 इदंव्रतंमयाचीर्णंप्रसादात्तवकेशव ३३
 अज्ञानतिमिरध्वंसिन्व्रतेनानेनकेशव
 प्रसादसुमुखोभूत्वाज्ञानदृष्टिप्रदोभव ३४
 ततोजागरणंरात्रौगीतपुस्तकवाचनम्
 नादनृत्यकलाभिज्ञैःपुण्याख्यानैःसुभोभनैः ३५

विभातायांतुशर्वर्यामुदितेविमलेरवौ
निमंत्र्यब्राह्मणान्भक्त्याश्राद्धंकुर्याच्चवैष्णवम् ३६
भोजयित्वायथाकामंपायसेनघृतेनच
तांबूलपुष्पगंधादिदक्षिणाभिःसमन्वितम् ३७
उपवीतानिवासांसिदत्वामालांचचंदनम्
दांपत्यत्रितयंभोज्यं वस्त्रभूषणकुंकुमैः ३८
वंशपात्राणिशक्त्याचविरूढैःपरिपूरयेत्
नालिकेरैश्चपक्वान्नैर्वस्त्रैश्चविविधैःफलैः ३९
सपत्नीकंगुरुंतत्रवस्त्राणिपरिधापयेत्
विभूषणानिदिव्यानिगंधमाल्यैःप्रपूजयेत् ४०
सर्वोपस्करसंयुक्तांगांदद्याच्चपयस्विनीम्
सदक्षिणांसवस्त्रांचतन्मेनिगदतःशृणु ४१
सर्वतीर्थेषुयत्पुण्यंस्नातानांजायतेनृणाम्
तत्फलंसलभेत्सर्वदेवदेवप्रसादतः ४२
भुक्त्वाचविपुलान्भोगान्सर्वकामान्मनोरमान्
वैष्णवंपदमाप्नोतिअन्तेविष्णोःप्रसादतः ४३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
उमापतिनारदसंवादेतुलसीत्रिरात्रव्रतवर्णनं नामपंचविंशोऽध्यायः २५

षड्विंशोऽध्यायः

नारदउवाच-
गुणाधिकेभ्योविप्रेम्योदातुकामोऽपिमानवः
कानिकानिचलोकेऽस्मिन्दद्यात्सर्वतथावद १
महादेवउवाच-
लोकेतत्त्वंहिसंज्ञायशृणुदेवर्षिसत्तम
अन्नमेवंप्रशंसंतिसर्वमन्नेप्रतिष्ठितम् २
तस्मादन्नंविशेषेणदातुमिच्छंतिमानवाः
अन्नेनसदृशंदानंनभूतंनभविष्यति ३
अन्नेनधार्यतेविश्वंजगत्स्थावरजंगमम्
अन्नमूर्जस्करंलोकेप्राणाह्यन्नेप्रतिष्ठिताः ४

दातव्यं भक्ष्यमेवान्नं ब्राह्मणाय महात्मने
 कुटुंबं पीडयित्वा पित्रात्मनो भूतिमिच्छता ५
 नारदासौ विदां श्रेष्ठो यो दद्यादन्नमर्थिने
 ब्राह्मणायार्तरूपाय पारलौकिकमात्मनः ६
 आत्मीयभूतिमन्विच्छेत्काले द्विजमुपस्थितम्
 श्रान्तमध्वनिवर्त्ततंगृहस्थंगृहमागतम् ७
 अन्नदः प्राप्नुते विद्वान्सुशीलो वीतमत्सरः
 क्रोधमुत्पतितंहित्वादिविचेहचयत्सुखम् ८
 नाभिनिन्देच्च अतिथिं न द्रुह्याच्च कथंचन
 ब्रह्मविदेऽप्येदन्नंतच्च दानं विशिष्यते ९
 श्रान्ताया दृष्टपूर्वाय अन्नमध्वनिवर्तिने
 यो दद्याच्च परिक्लिष्टं सर्वधर्ममवाप्नुयात् १०
 पितृदेवांस्तथा विप्रतिथींश्च महामुने
 यो नरः प्रीणयेतान्नैस्तस्य पुण्यमनंतकम् ११
 कृत्वा पिसुमहत्पापं यो दद्यादन्नमर्थिने
 ब्राह्मणाय विशेषेण स तु पापैः प्रमुच्यते १२
 ब्राह्मणेष्वक्षयं दानमन्नं शूद्रे महत्फलम्
 अन्नदानं च शूद्रे च ब्राह्मणे चावशिष्यते १३
 न पृच्छेद्भोत्रचरणं न च स्वाध्यायमेव च
 भिक्षुको ब्राह्मणो ह्यत्र दद्यादन्नं प्रयाति च १४
 अन्नदस्य शुभावृक्षाः सर्वकामफलान्विताः
 संभवन्ती ह लोके च हर्षयुक्तास्त्रिविष्टपे १५
 अन्नदानेन ये लोकास्तान् शृणुष्व महामुने
 विमानानि प्रकाशंते दिवितेषां महात्मनाम् १६
 नानासंस्थानरूपाणि नानाकामान्वितानि च
 सर्वकामफलाश्चापि वृक्षा भुवनसंस्थिताः १७
 हेमवाप्यः शुभाः सर्वा दीर्घिकाश्चैव सर्वशः
 घोषवन्ति च यानानि मुक्तान्यथ सहस्रशः १८
 भक्ष्यभोज्यमयाः शैलावासां स्याभरणानि च
 क्षीरं स्रवंत्यः सरितस्तथैवाज्यस्य पर्वताः १९

प्रासादाः शुभ्रवर्णाभाः शय्याश्चकनकोज्ज्वलाः

तदन्नं दातुमिच्छंतितस्मादन्नप्रदो भवेत् २०

एते लोकाः पुण्यकृतामन्नदानं महत्फलम्

तस्मादन्नं विशेषेण दातव्यं मानवैर्भुवि २१

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायां उत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादे अन्नदानप्रशं

सानाम षड्विंशोऽध्यायः २६

सप्तविंशोऽध्यायः

महादेव उवाच-

पानीयदानं परमं दानानामुत्तमं सदा

तस्माद्वापीश्च कूपांश्च तडागानि च कारयेत् १

अर्द्धपापं संहरंति पुरुषस्य विकर्मणः

कूपाः प्रवृत्तपानीयाः सुप्रवृत्तस्य नित्यशः २

स च तारयते वंशं यस्य खातजलाशये

गावः पिबंति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ३

निदाघकाले पानीयं यस्य तिष्ठति नारद

दुर्गे विषमकृच्छ्रे च न कदाचिदवाप्यते ४

तडागानां च वक्ष्यामि कृतानां ये गुणाः स्मृताः

त्रिषु लोकेषु सर्वत्र पूजितो यस्तडागवान् ५

अथ वामित्रसदनं मित्रमैत्रीविवर्द्धनम्

कीर्तिसंजननं श्रेष्ठं तडागस्योपलक्षयेत् ६

धर्म्यस्यार्थस्य कामस्य फलमाहुर्मनीषिणः

तडागं सुकृतं देशे क्षेत्रमध्ये महाश्रयम् ७

चतुर्विधानां भूतानां तडागस्योपलक्षयेत्

तडागानि च सर्वाणि दिशंति श्रेयमुत्तमम् ८

देवामनुष्यागंधर्वाः पितरो नागराक्षसाः

स्थावराणि च भूतानि संश्रयंति जलाशयम् ९

वर्षा ऋतौ तडागे तु सलिलं यत्र तिष्ठति

अग्निहोत्रफलं तस्य जायते नात्र संशयः १०

हेमं तेशिशिरे चैव सलिलं यस्य तिष्ठति
 गोसहस्रफलं तस्य लभते नात्र संशयः ११
 वसंतेऽपि तथा ग्रीष्मे सलिलं तिष्ठते यदि
 अतिरात्राश्वमेधाभ्यां फलमाहुर्मनीषिणः १२
 अथैतेषां तु वृक्षाणां रोपणे च गुणाञ्छृणु
 अतीतानागतौ चोभौ पितृवंशौ महाश्रुषे १३
 तारयेद्वृक्षरोपी च तस्माद्वृक्षांस्तुरोपयेत्
 पुत्रपौत्राभवंत्येते पादपानात्र संशयः १४
 परलोकं गतः सोऽपि लोकानां प्रोतिचाक्षयान्
 पुष्पैः सुरगणान्सर्वान् पत्रैश्चापि तथा पितृन् १५
 छायाया चातिथीन् सर्वान् पूजयन्ति महीरुहाः
 किन्नरो रगरक्षांसि देवगन्धर्वमानवाः १६
 तथा ऋषिगणाश्चैव संश्रयन्ति महीरुहान्
 पुष्पिताः फलवंतश्च तर्पयन्तीह मानवान् १७
 इह लोके परे चैव पुत्रास्ते धर्मतः स्मृताः
 तडागवृक्षरोपाश्च इष्टयज्ञाश्च ये द्विजाः १८
 एते स्वर्गान्नहीयन्ते ये चान्ये सत्यवादिनः
 सत्यमेव परं ब्रह्म सत्यमेव परं तपः १९
 सत्यमेव परो यज्ञः सत्यमेव परं श्रुतम्
 सत्यं देवेषु जागर्तिसत्यं च परमं पदम् २०
 तपो यज्ञाश्च पुण्यं च तथा देवर्षिपूजनम्
 आद्यो विधिश्च विद्या च सर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् २१
 सत्यं यज्ञस्तथा दानं मन्त्रा देवी सरस्वती
 व्रतचर्या तथा सत्यमोङ्कारः सत्यमेव च २२
 सत्येन वायुरभ्येति सत्येन तपते रविः
 सत्येन चाग्निर्दहति स्वर्गः सत्येन तिष्ठति २३
 पूजनं सर्वदेवानां सर्वतीर्थावगाहनम्
 सत्यं च वदते लोके सर्वमाप्नोत्यसंशयः २४
 अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतम्
 सर्वेषां सर्वयज्ञानां सत्यमेव विशिष्यते २५

सत्येनदेवाः प्रीयन्ते पितरोऽमृषयस्तथा
 सत्यमाहुः परंधर्मसत्यमाहुः परंपदम् २६
 सत्यमाहुः परंब्रह्मतस्मात्सत्यंवदामिते
 मुनयः सत्यनिरताः तपस्तप्त्वासुदुष्करम् २७
 सत्यधर्मरताः सिद्धास्ततः स्वर्गमितोगताः
 अप्सरोगणसंघुष्टैर्विमानैः परितोवृताः २८
 वक्तव्यंच सदा सत्यं न सत्याद्विद्यते परम्
 अगाधे विपुले सिद्धे सत्तीर्थे च शुचौ हृदि २९
 स्नातव्यं मनसा युक्तैः स्नानं तत्परमं स्मृतम्
 आत्मार्ये वा परार्थे वा पुत्रार्थे वा पिमानवाः
 अनृतं येन भाषन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ३०
 वेदाय ज्ञास्तथामन्त्राः संति विप्रेषु नित्यशः
 न भान्त्युज्झितसत्येषु तस्मात्सत्यं समाचरेत् ३१
 नारद उवाच-

तपसां मे फलं ब्रूहि पुनरेव विशेषतः
 सर्वेषां चैव वर्णानां ब्राह्मणानां तपो बलम् ३२
 प्रवक्ष्यामि तपो ध्यानं सर्वकामार्थसाधकम्
 सुदुश्चरं द्विजातीनां तन्मे निगदतः शृणु ३३
 तपो हि परमं प्रोक्तं तपसा विंदते फलम्
 तपो रतो ह्योनित्यं मोदते सह दैवतैः ३४
 तपसा प्राप्यते स्वर्गस्तपसा प्राप्यते यशः
 तपसामोक्षमाप्नोति तपसा विंदते महत् ३५
 ज्ञानविज्ञानसंपत्तिः सौभाग्यं रूपमेव च
 तपसालभते सर्वमनसा यद्यदिच्छति ३६
 नातप्ततपसो यांति ब्रह्मलोकं कदाचन
 यत्कार्यं किंचिदास्थाय पुरुषस्तप्यते तपः ३७
 तत्सर्वं समवाप्नोति परत्रेह च मानवः
 सुरापः परदारी च ब्रह्महा गुरुतल्पगः
 तपसा तरते सर्वं सर्वतश्च विमुच्यते ३८
 अपि सर्वेश्वरः स्थाणुर्विष्णुश्चैव सनातनः

ब्रह्माहुताशनःशक्रोयेचान्येतपसान्विताः ३६
 षडशीतिसहस्राणिमुनीनामूद्ध्वरेतसाम्
 तपसादिविमोदंतेसमेतादैवतैःसह ४०
 तपसाप्राप्यतेराज्यंशक्रःसर्वेपुरासुराः
 तपसापालयन्सर्वानहन्यहनिवृत्तिदाः ४१
 सूर्याचंद्रमसौदेवौसर्वलोकहितेरतौ
 तपसैवप्रकाशंतेनक्षत्राणिग्रहास्तथा ४२
 सर्वचतपसाभ्येतिसर्वचसुखमश्नुते
 तपस्तपतियोऽरण्येवनमूलफलाशनः ४३
 योऽधीतेश्रुतिमेवादौसमंस्यात्तपसामुने
 श्रुतेरध्यापनात्पुण्यंयदाप्नोतिद्विजोत्तमः ४४
 तदध्यायस्यजप्याच्चद्विगुणंफलमश्नुते
 जगद्यथानिरालोकंजायतेशशिभास्करो ४५
 विनातथापुराणंहिध्येयमस्मान्महामुने
 तप्यमानस्तपोज्ञानंयोधारयतिशास्त्रतः ४६
 संबोधयतिलोकंचतस्मात्पूज्यतमोगुरुः
 सर्वेषांचैवपात्राणांश्रेष्ठपात्रंपुराणवित् ४७
 पतनात्त्रायतेयस्मात्तस्मात्पात्रमुदाहृतम्
 धनंधान्यंहिरण्यंवावासांसिविविधानिच ४८
 येयच्छंतिसुपात्रायतेयांतिचपरांगतिम्
 गाश्चैवमहिषीर्वापिगजानश्वांश्चशोभनान् ४९
 यःप्रयच्छतिमुख्यायतत्पुण्यस्यफलंशृणु
 अक्षयंसर्वलोकानांसोऽश्वमेधफलंलभेत् ५०
 महींददातियस्तस्मैकृष्ठांफलवतींशुभाम्
 सतारयतिवैवंशान्दशपूर्वान्दशापरान् ५१
 विमानेनचदिव्येनविष्णुलोकंसगच्छति
 नयज्ञैस्तुष्टिमायांतिदेवाःप्रोक्षणकैरपि ५२
 बलिभिःपुष्पपूजाभिर्यथापुस्तकवाचनैः
 विष्णोरायतनेयस्तुकारयेद्धर्मपुस्तकम् ५३
 देव्याःशंभोर्गणेशस्यअर्कस्यचतथापुनः

राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोतिमानवः ५४
इतिहासपुराणाभ्यांपुण्यंपुस्तकवाचनम्
सर्वान्कामानवाप्नोतिसूर्यलोकंभिनत्तिसः ५५
सूर्यलोकंचभित्त्वासौब्रह्मलोकंसगच्छति
स्थित्वाकल्पशतान्यत्रराजाभवतिभूतले ५६
अश्वमेधसहस्रस्ययत्फलंसमुदाहृतम्
तत्फलंसमवाप्नोतिदेवाग्रेयोजयंपठेत् ५७
तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकार्यंपुस्तकवाचनम्
इतिहासपुराणाभ्यांविष्णोरायतनेशुभम्
नान्यत्प्रीतिकरंविष्णोस्तथान्येषांदिवौकसाम् ५८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
उमापतिनारदसंवादेवृक्षप्रपासरोवरतपोऽध्ययन
धर्मव्याख्यानमाहात्म्यंनामसप्तविंशोऽध्यायः २७

अष्टाविंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्
पुराणंपरमंपुण्यंसर्वपापहरंशुभम् १
कुमारेणचलोकानांनमस्कृत्यपितामहम्
प्रोक्तंचेदंममाख्यानंदेवर्षेब्रह्मसूनुना २
सनत्कुमारउवाच-
गतोऽहधर्मराजानंद्रष्टुंसंपूजितोमुदा
श्रुतिभिःपरयाभक्त्यातेनोक्तोऽस्मिसुखासने ३
मयातत्रोपविष्टेनदृष्टंकिंचिन्महाद्भुतम्
कांचनेनविमानेनवैडूर्यकृतवेदिना ४
मणिमुक्तविचित्रेणकिंकिणीजालशोभिना
आगतंपुरुषंतत्रआसनाद्देवसत्तम ५
ससंभ्रमंसमुत्थायदृष्ट्वाधर्मःस्वयंविभुः
गृहीत्वादक्षिणेपाणौपूजितोऽघेणवैततः ६
शिरस्याघ्रायदेवेशःपुरःस्थाप्यततःपरम्

पूजयित्वातुतंधर्मइदंवाक्यमुवाचह ७
 सुस्वागतंधर्मदर्शिन्प्रीतोऽस्मिदर्शनात्तव
 समीपेममतिष्ठस्वकिंचिज्ज्ञानंवदस्वमे ८
 पुनर्यास्यसितत्स्थानंयत्रब्रह्माव्यवस्थितः
 इत्युक्तेचततश्चान्योविमानवरमास्थितः ९
 आगतःपुरुषोदेवोयत्रतिष्ठतिधर्मराट्
 सपूजितोविमानस्थःप्रश्रयावनतेनच १०
 सामपूर्वतथोक्त्वातुयथापूर्वनरःस्वयम्
 किमनेनकृतंकर्मयस्यतुष्टोभवान्भृशम् ११
 अत्रमेकौतुकंजातंकृताहिस्वयमेवतु
 यदस्यभवतापूजासविस्मयमनंतरम् १२
 तथैवास्यकृतापूजाद्वितीयस्यनरस्यतु
 मेनेऽहशुभकर्माणौविमानंवरसत्तमौ १३
 यस्त्वमाभ्यांस्वयंपूजांकुरुषेधर्मकारणात्
 ब्रह्माविष्णुशिवाद्यैस्तुपूज्यसेत्वंसदानिशम् १४
 यस्येदृक्परमंपुण्यंकिमेतौकर्मचक्रतुः
 कथ्यतांममसर्वज्ञफलंदिव्यमवापतुः १५
 तच्छ्रुत्वासतुमांप्राहशृणुकर्मानयोःकृतम्
 यत्कृत्वार्हमिहायातौतच्छृणुष्वमहामते १६
 धर्मउवाच-

वैदिशंनामनगरंपृथिव्यामस्तिविश्रुतम्
 तत्राभूत्पृथिवीपालोधरापालइतिश्रुतः १७
 कस्मिन्कालेपुरादेवीशशापस्वगणंकुधा
 मदृतेनपरानारीभर्तुर्यन्मेनिवेशिता १८
 तस्माद्द्वादशवर्षाणिजंबुकस्त्वंभविष्यसि
 इत्युक्तःसचबभ्रामजंबुकोमेदिनीतलम् १९
 वेतसीवेत्रवत्योस्तुसंगमेलोकविश्रुते
 शापांतोभवितापुत्रइत्युक्तंगिरिकन्यया २०
 तत्रचानशनंकृत्वाक्षेत्रेप्राणांस्ततोऽत्यजत्
 दिव्यरूपवपुर्भूत्वाजगामविष्णुसन्निधौ २१

तत्राश्चर्यमहद्दृष्ट्वाधरापालोमहीपतिः
 विष्णोरायतनं कृत्वा क्षेत्रे प्राणंस्ततोऽत्यजत् २२
 दिव्यरूपवपुर्भूत्वा स्थापयामास तं प्रभुम्
 तस्मिन्पुरे नान्सर्वासन्नियोज्यास्य वीक्षणैः २३
 शुभमायतनं विष्णोस्तस्मिन् ग्रामे सदाजनैः
 पूर्णतु ब्राह्मणादीनां पूजयित्वा कदंबकम् २४
 इति हासपुराणं वाचकं तु विशेषतः
 पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठं विद्याश्रेष्ठं महामतिः २५
 पुस्तकं चापि संपूज्य गंधपुष्पादिभिः क्रमात्
 ततस्तमाहराजा सौवाचकं विनयान्वितः २६
 एतदायतनं विष्णोः कारितं च तवाग्रतः
 चातुर्वर्ग्यमिदं चापिश्रोतुकामं कदंबकम् २७
 तिष्ठतीह द्विजश्रेष्ठ कुरुपुस्तकवाचनम्
 यावत्संवत्सरं विप्रगृह्य वृत्तित्वनुत्तमाम् २८
 स्वर्णनिष्कशतं चात्र ततो दास्ये तथा परम्
 पूर्णवर्षे द्विजश्रेष्ठ श्रेयोऽथ महमात्मनः २९
 एवं प्रवर्तितं तत्र पुण्यं पुस्तकवाचनम्
 वर्षसंगतमात्रे तु तथा च मुनिसत्तम ३०
 अथायुषः क्षयाच्चायं कालधर्ममुपेयिवान्
 मया चास्य विमानं हिविष्णुना प्रेरितं दिवः ३१
 इत्येषा कर्मणां व्युष्टिः पुण्यमाख्यानसंज्ञकम्
 श्रुतं पाद्यं महत्पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ३२
 गंधपुष्पोपहारैस्तु न तुष्टिर्जायते तथा
 देवानामिह सर्वेषां पुराणश्रवणाद्यथा ३३
 स्वर्णरत्नादिवस्तूनां वस्त्राणां चापि कृत्स्नशः
 ग्रामाणां नगराणां च दानात्तुष्टिर्भवेन्न हि ३४
 यथा स्याद्धर्मश्रवणात् प्रीतिः सर्वदिवौकसाम्
 इति हासपुराणानां श्रवणे मुनिसत्तम ३५
 तथा स्यान्मे महाप्रीतिः साध्ये सर्वार्थकामिके
 कन्यादाने महाप्रीतिर्मम स्यान्मुनिसत्तम ३६

नतथारोचतेसाचयथापुस्तकवाचनात्
 अथकिंबहुनोक्तेननान्यत्प्रीतिकरंमम ३७
 पुण्याख्यानमृतेविप्रगुह्यमेतत्प्रकीर्तितम्
 यश्चायमपरोविप्रइहायातोनरोत्तमः ३८
 संगत्यानुगतश्चायंधर्मश्रवणमुत्तमम्
 श्रुत्वाभक्तिरभूदस्यश्रद्धयापरमात्मनः ३९
 कृत्वाप्रदक्षिणंतस्यवाचकस्यमहात्मनः
 एषविप्रोमुनिश्रेष्ठददौस्वर्णस्यमाषकम् ४०
 नान्यद्दानंकदाचक्रेलोभाविष्टेनचेतसा
 पात्रदानात्फलप्राप्तिस्त्वस्यजातानसंशयः ४१
 इत्येतत्कथितंकर्मआभ्यांचैवमहामुने ४२
 महादेवउवाच-

एतत्पुण्यस्यमाहात्म्यंयेशृण्वन्तिमनीषिणः
 नतेषांदुर्गतिःकच्चिज्जन्मजन्मनिजायते ४३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे
 उमापतिनारदसंवादेशास्त्रव्याख्यामहिमानामा
 ष्टाविंशोऽध्यायः २८

एकोनत्रिंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-

अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिशृणुदेवर्षिसत्तम
 गोपीचंदनमाहात्म्यंयथादृष्टंश्रुतंमया १
 ब्राह्मणोवाथवैश्योवाशूद्रोवाप्यथद्विजः
 गोपीचंदनलिप्तांगोमुच्यतेब्रह्महत्याया २
 तिलकंकुरुतेयस्तुगोपीचंदनसंभवम्
 मद्यपानादिदोषैस्तुमुच्यतेनात्रसंशयः ३
 गोपीचंदनलिप्तांगोवैष्णवोविष्णुतत्परः
 सर्वदोषैःप्रमुच्येतयथागंगांभसापुनः ४
 ब्रह्महामद्यपानीचस्वर्णस्तेयीतथैवच
 गुरुतल्पगमोवाथशूद्रोवाप्यथवैद्विजः ५

ससद्योमुच्यतेपापादाजन्मशतकारणात्
 द्वादशतिलकंप्रोक्तंसर्वेषांवैविशेषतः ६
 वैष्णवानांब्राह्मणानांकर्तव्यंभूतिमिच्छताम्
 दंडाकारंललाटेस्यात्पद्माकारंतुवक्षसि ७
 वेणुपत्रनिभंबाहुमूलेऽन्यद्दीपकाकृति
 उच्चैश्चक्राणिचत्वारिबाहुमूलेतुदक्षिणे ८
 नाममुद्राद्वयंनीचैःशंखमेकंतयोरपि
 मध्येततःपार्श्वयोस्तुद्वेद्वेपद्मेचधारयेत् ९
 वामऽपिचतुरःशंखान्नाममुद्रेचपूर्ववत्
 चक्रमेकंगदेद्वेद्वेतयोरितिविभेदतः १०
 ललाटेचगदामेकांनाममुद्रांतथाहृदि
 त्रीणित्रीणिविचित्राणिमध्येशाखावुभावुभौ ११
 हृदिपार्श्वेस्तनादूर्ध्वगदापद्मानिबाहुवत्
 त्रीणिचत्वारिचक्राणिकर्णमूलेद्वयोरधः १२
 एकमेकंतदन्येषुतिलकेषुचधारयेत्
 संप्रदायजमुद्रांतुधार्याशिष्टानुसारतः १३
 यथारुच्यथवाधार्यानतत्रनियमायतः
 आचांडालाद्विशुद्ध्यंतितिलकस्यैवधारणात् १४
 चांडालादधिकंमन्येवैष्णवानांहिनिंदकम्
 सचविष्णुसमोज्ञेयोनात्रकार्याविचारणा १५
 वैष्णवोब्राह्मणोयस्तुविष्णुध्यानेषुतत्परः
 नांतरस्तस्यवैज्ञेयःसवैविष्णुर्भवेदिह १६
 शंखचक्रधरोविप्रोवेदाध्ययनतत्परः
 सवैनारायणइतिवेदेचैवतुपठयते १७
 तप्तचक्रधरोविप्रःपंक्तिपावनपावनः
 तस्यभक्तियुतोब्रह्मन्महापापैःप्रमुच्यते १८
 तुलसीपत्रमालांवातुलसीकाष्ठसंभवाम्
 धृत्वावैब्राह्मणोभूयान्मुक्तिभागीनसंशयः १९
 विष्णुरूपोयतोविप्रोवैष्णवःसइहस्मृतः
 पंचत्वेयस्यतिलकंगोपीचंदनसंभवम् २०

विमानंससमारुह्ययातिविष्णोः परंपदम्
 कलौ नारदवक्ष्यामितिलकंगोपिचंदनम् २१
 ये कुर्वन्ति नरश्रेष्ठान तेषां दुर्गतिः क्वचित्
 शंखं चैव तथा चक्रं दक्षिणे चापि सव्यके २२
 हस्ते धृत्वा विशेषेण महापापैः प्रमुच्यते
 मद्यपानरता ये च ये च स्त्रीबालघातकाः २३
 अगम्यागमका ये वै दृश्यन्ते भुवि वा डव
 भक्तानां दर्शनादेव मुक्तिस्तेषां न संशयः २४
 संसारे तु च्छसारे स्मिन्कुतो वै वैष्णवाजनाः
 अहं हि वैष्णवो जातो विष्णोर्भक्तिप्रसादतः २५
 काश्यानि वसतां ह्यत्र रामरामेति संजपन्
 तेन पुण्यादियोगेन शिवो वै नात्र संशयः २६

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायां उत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादे गोपीचंदनमाहात्म्यं

नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः २६

त्रिंशोऽध्यायः

नारद उवाच -

ब्रह्मन्संवत्सराख्यस्य दीपस्य विधिमुत्तमम्
 सर्वव्रतप्रधानस्य माहात्म्यं प्रवदस्व मे १
 येन व्रतानि सर्वाणि कृतान्येव न संशयः
 सर्वकामसमृद्धिश्च सर्वपापक्षयो भवेत् २
 महादेव उवाच -
 वदामि तव देवर्षे रहस्यं पापनाशनम्
 यच्छ्रुत्वा ब्रह्महा गोघ्नो मित्रघ्नो गुरुतल्पगः ३
 विश्वासघाती क्रूरात्मा मुक्तिमाप्नोति शाश्वतीम्
 शतकुलानामुद्धृत्य विष्णोर्लोकं स गच्छति ४
 तदहं कथयिष्यामि दीपव्रतमनुत्तमम्
 संवत्सरप्रमाणस्य विधिं माहात्म्यमेव च ५
 हेमन्ते प्रथमे मासि प्राप्य ह्येकादशीं शुभाम्

ब्राह्मेमुहूर्त्तेचोत्थायकामक्रोधविवर्जितः ६
नदीसंगमतीर्थेषुतडागेषुसरित्सुच
स्नानंसमाचरेत्तत्रगृहेवानियतात्मवान् ७
स्नातोऽहसर्वतीर्थेतत्स्नानंदेहिमेसदा ८
स्नानमंत्रः

देवान्पितॄंश्चसंतर्प्यकृतजप्योजितेंद्रियः
ततःसंपूजयेद्देवलक्ष्मीनारायणंप्रभुम्
पंचामृतेनसंस्नाप्यततोऽगंधोदकेनच ९
स्नातोऽसिलक्ष्म्यासहितोदेवदेवजगत्पते
मांसमुद्धरदेवेशघोरात्संसारबंधनात् १०
ततःसंपूजयेद्देवलक्ष्म्यासहजनार्दनम्
मंत्रैस्तुवैदिकैर्भक्त्यातथापौराणिकैरपि ११
अतोदेवेतिगंधादिपौरुषेणापिवापुनः
नमोमत्स्यायदेवायकूर्मदेवायवैनमः १२
नमोवाराहदेवायनरसिंहायवैनमः
नमोऽस्तुबुद्धदेवायकल्किनेचनमोनमः १३
नमोऽस्तुरामदेवायविष्णुदेवायतेनमः
नमःसर्वात्मनेतुभ्यंशिरइत्यभिपूजयेत्
केशवादीनिनामानितैर्वासंपूजयेद्धरिम् १४
वनस्पतिरसोदिव्यःसुरभिर्गंधवाञ्छुचिः
धूपोऽयदेवदेवेशनमस्तेप्रतिगृह्यताम् १५
धूपमंत्रः -

दीपस्तमोनाशयतिदीपःकांतिंप्रयच्छति
तस्माद्दीपप्रदानेनप्रीयतांमेजनार्दनः १६
दीपमंत्रः -

नैवेद्यमिदमन्नाद्यंदेवदेवजगत्पते
लक्ष्म्यासहगृहाणत्वंपरमामृतमुत्तमम् १७
नैवेद्यमंत्रः -

अर्घ्यं दद्यात्ततोभक्त्याएवंध्यात्वाजनार्दनम्
फलेनचैवहस्तेनशंखेनादायचोदकम् १८

जन्मांतरसहस्रेण्यन्मयापातकंकृतम्
तत्सर्वनाशमायातुप्रसादात्तवकेशव १९
इतिअर्घमंत्रः -
ततःकुंभंनवंशुभ्रंघृतपूर्णसमानयेत्
लक्ष्मीनारायणस्याग्रेतैलपूर्णमथापिवा २०
तस्योपरिन्यसेत्पात्रंताम्रमृन्मयमेवच
नवतंतुसमांवर्तितस्मिन्पात्रेतुनिर्वपेत् २१
ततः प्रबोधयेद्दीपंस्थाप्यकुंभंसुनिश्चलम्
पुष्पगंधादिभिः पूज्यततः संकल्पयेच्छुचिः २२
मंत्रेणानेन देवर्षेः समीरेषु धामसु
कामोभूतस्य भव्यस्य सम्राडे को विराजते २३
दीपः संवत्सरं यावत् मया यं परिकल्पितः
अग्निहोत्रमविच्छिन्नं प्रीयतां मम केशव २४
ततो जितेंद्रियो भूत्वा श्रुतिज्ञानपरायणः
नालपेत्पतितान्पापांस्तथा पाखण्डिनो नरान् २५
रात्रौ जागरणं गीतं नृत्यवाद्यादिकैस्तथा
पुण्यपाठैश्च विविधैर्धर्माख्यानैरुपोषणैः २६
ततः प्रभातसमये कृतपूर्वाह्निकक्रियः
ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या यथा शक्त्या प्रपूजयेत् २७
स्वयंच पारणं कृत्वा प्रणिपत्य विसर्जयेत्
एवं संवत्सरं यावत् अहोरात्रं दृढव्रतः २८
दीपं पलसुवर्णेन तदर्द्धार्द्धेन वा पुनः
वर्तिस्तुराजती प्रोक्ता द्विपलार्द्धार्द्धिकापिवा २९
घृतपूर्णं तथा कुंभं ताम्रपात्रसमन्वितम्
लक्ष्मीनारायणो देवो यथा शक्त्या हिरण्यमयः ३०
कार्यो भक्तिमता पुंसामुक्तिद्वारमभीप्सता
ततो निमंत्रयेद्विद्वान्ब्रह्मणान्साधुसत्तमान् ३१
द्वादशोत्तमपक्षेतुविप्रान्धर्ममध्यमे तथा
अन्यथा कारयेत्त्रीन्वा एकं कर्म करं द्विजम् ३२
सपत्नीकं द्विजं शांतं क्रियावंतं विशेषतः

इतिहासपुराणजं धर्मज्ञं मृदुमेव च ३३
 पितृभक्तं गुरुपरं देवब्राह्मणपूजकम्
 पादार्घदानविधिनावस्त्रालंकारभूषणैः ३४
 संपूज्य पत्न्या सहितमेकं भक्त्या च पूर्ववत्
 लक्ष्मीनारायणं देवं दीपवर्तियुतं तथा ३५
 ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य घृतकुंभेन संयुतम्
 ब्राह्मणाय ततो दद्याद् ध्यात्वा नारायणं परम्
 मंत्रेणानेन देवर्षेण तमहं कथयामिते ३६
 अविद्यातमसा व्याप्ते संसारे पापनाशनः
 ज्ञानप्रदो मोक्षदश्च तस्माद् दत्तो मयानघ ३७
 इति दीपमंत्रः -
 दक्षिणां च यथा शक्त्या दत्त्वा विप्राय भक्तिः
 भोजयेद् ब्राह्मणान् पश्चाद् घृतपायसमोदकैः ३८
 वस्त्रैराच्छादयेत् पश्चात् सपत्नीकं तथा द्विजम्
 शय्यां सोपस्करां दद्याद्धेनुं चैव सवत्सकाम् ३९
 तेभ्यस्तु दक्षिणां दद्याद्यथा वित्तानुसारतः
 सुहृत्स्वजनबन्धूश्च भोजयेत् पूजयेत् तथा ४०
 एवं महोत्सवं कुर्याद् दीपव्रतसमापने
 ततो विसर्जयेत् पश्चात् प्रणिपत्य क्षमापयेत् ४१
 एवं कृते तु यत्पुण्यं तथा सांक्रांतिकैश्च यत्
 संवत्सराख्यदीपस्य तत्फलं प्राप्य तेनैः ४२
 मासव्रतैश्च यत्पुण्यं तत्पुण्यं प्राप्य तेनैः
 संवत्सरस्य दीपस्य व्रतेन चरितेन च ४३
 दानव्रतैर्यथा संख्यैर्यश्च योगव्रतैस्तथा
 तत्फलं समवाप्नोति दीपे सांवत्सरे कृते ४४
 गोभूहिरण्यदानानि गृहादीनां विशेषतः
 यत्फलं लभते विद्वान् तत्फलं दीपदो भवेत् ४५
 दीपदः कांतिमाप्नोति दीपदो धनमक्षयम्
 दीपदो ज्ञानमाप्नोति दीपदः परमं सुखम् ४६
 दीपदानाच्च सौभाग्यं विद्यामत्यंतं निर्मलाम्

आरोग्यं परमामृद्धिलभते नात्र संशयः ४७
 दीपदः सुभगाभार्यासर्वलक्षणसंयुताम्
 पुत्रान् पौत्रान् प्रपौत्रांश्च संततिं चाक्षयालभेत् ४८
 ब्राह्मणः परमं ज्ञानं क्षत्रियो राज्यमुत्तमम्
 वैश्यो धनपशून् सर्वाञ्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् ४९
 कुमारीचापि भर्तारं सर्वलक्षणसंयुतम्
 प्राप्नोति परमायुश्च पुत्रान् पौत्रांश्च पुष्कलान् ५०
 वैधव्यं नैव युवती कदाचिदपि पश्यति
 न वियोगमवाप्नोति दीपदानप्रभावतः ५१
 नाधयो व्याधयश्चैव जायंते दीपदानतः
 भयात् प्रमुच्यते भीतो बद्धो मुच्येत बन्धनात् ५२
 ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्दीपव्रतपरायणः
 मुच्यते नात्र संदेहो ब्रह्मणो वचनं यथा ५४
 चांद्रायणानि कृच्छ्राणि च रितानि न संशयः
 येन सांवत्सरो दीपो बोधितः शाश्वतो हरेः ५५
 ते धन्यास्ते महात्मानस्तैः प्राप्तं जन्म नः फलम्
 यैः संपूज्य हरिं भक्त्या दीपः सांवत्सरः कृतः ५६
 येऽपि संवर्त्तयंती ह दीपवर्ति विलोकनाः
 ते यांति परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ५७
 येन तैलं च वर्ति च यथा शक्त्या प्रदीपके
 प्रक्षेपयंति स तं ते यांति परमांगतिम् ५८
 गच्छंती दीपकं शांतिं न शक्नोति प्रबोधितुम्
 कथयत्यन्यलोकानां तेऽपि तत्फलभागिनः ५९
 स्तोकं स्तोकं च भिक्षित्वा तैलं दीपार्थमेव च
 करोति दीपकं विष्णोः पुण्यं तेनापि लभ्यते ६०
 दीपं प्रज्वाल्य मानं तु यः पश्यत्यधमो नरः
 कृतांजलिपुटो विष्णोर्विष्णुलोकमवाप्नुयात् ६१
 दीपप्रज्वालने बुद्धिं यो दद्यात् कुरुते स्वयम्
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकमवाप्नुयात् ६२
 अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम्

यस्यश्रवणमात्रेणमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ६३
 सरस्वत्यास्तटेरम्येसिद्धाश्रमइतिश्रुतः
 तत्रोवासद्विजःपूर्वकपिलोनामवेदवित् ६४
 ब्रतोपवासनिरतोदरिद्रःश्रोत्रियस्तथा
 भिक्षावृत्याचकुरुतेकुटुंबपरिपालनम् ६५
 ब्रतोपवासनियमैर्विष्णुमाराधयत्यसौ
 विष्णुसंपूज्यविधिवद्दीपंबोधयतेसदा ६६
 समादायचततैलंस्वगृहेपूज्यकेशवम्
 दीपंभक्त्याचपरयाबोधयेद्धरितुष्टये ६७
 एवंप्रवर्तमानस्यकपिलस्यमहात्मनः
 मार्जारस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्तुमूषकान्भक्षयेत्सदा ६८
 तत्रागच्छतिभक्ष्यार्थमूषकानामहर्निशम्
 कृत्वाध्यानंसभक्ष्यार्थंनित्यंनारायणाग्रतः ६९
 भक्षिताबहवस्तेनमूषकाद्विजवेशमनि
 येयेतैलार्थमायांतिवर्त्यपाहरणायच ७०
 तांस्तांस्तुभक्षयत्येवमूषकान्ध्यानतत्परः
 एवंप्रवर्तमानस्यकदाचित्कालपर्ययात् ७१
 एकादश्यांसकपिलोब्राह्मणःस्वगृहेशुचिः
 सोपवासःसपत्नीकःपूजयामासचाच्युतम् ७२
 ततोजागरणंचक्रेस्तुतिनृत्यपरायणः
 अर्द्धरात्रेतुसंप्राप्तेनिद्रयामोहितोद्विजः ७३
 मार्जारश्चागतस्तत्रतीक्ष्णदंष्ट्रोलघुक्रमः
 लक्षयामासनैवेद्यंगृहकोणेस्थितःसदा ७४
 अद्राक्षीन्मूषिकांक्षुद्रांतैलपानार्थमागताम्
 मंदतेजसिदीपेतुवर्त्यपाहरणोचिताम् ७५
 समुत्पत्यपदाक्रम्यतदासाबिलमाविशत्
 तस्याःपादेनवैवर्त्यादीपःसंबोधितोभृशम् ७६
 तैलपात्रंचनमितंसुप्रकाशोऽभवत्तदा
 ब्राह्मणोऽपिजजागारत्यक्त्वानिद्रांविमोहिनीम् ७७
 मार्जारोऽपिचतांरात्रीमजाग्रच्चखुभक्षकः

ततःप्रभातेविमलेकृत्वानित्यक्रियांद्विजः ७८
 ततश्चपारणंचक्रेविप्रोबंधुजनैःसह
 एवंप्रवर्त्तमानस्यकपिलस्यमहात्मनः ७९
 बभूवुःपुत्रपौत्राश्चधनधान्यमनुत्तमम्
 आरोग्यंपरमामृद्धिमवापमहतींश्रियम् ८०
 दीपव्रतप्रभावेनकपिलोमोक्षमागतः
 संभेद्यमंडलंपुण्यंसवितुःशशिनस्तथा ८१
 दीपज्योतिःस्वरूपेणपरमात्मानियुक्तवान्
 मूषिकापिचकालेनममारबिलमध्यतः ८२
 विमानवरमासाद्यविष्णुलोकंजगामसा
 मार्जारोऽपिचकालांतेमृतःस्वर्गजगामसः ८२
 विमानवरमारुह्यदेवगंधर्वसेवितम्
 अप्सरोभिःपरिवृतोविद्याधरगणैर्युतः ८३
 स्तूयमानोमहातेजाजयशब्दादिमंगलैः
 स्तूयमानःसवैनागैर्विष्णुलोकंजगामसः ८४
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच
 भुक्त्वाचविपुलान्भोगान्ततोराजाभवद्भुवि ८५
 सुधर्मानामधर्मात्मादेवब्राह्मणपूजकः
 रूपवान्सुभगश्चैवमहाबलपराक्रमः ८६
 तस्यप्रियतमाभार्यासर्वलक्षणसंयुता
 भर्तृभक्तातथाशीलानाम्नासारूपसुंदरी ८७
 सर्वासांचैवनारीणांमध्येसासुभगाभवत्
 पुत्राश्चबहवोजातास्तथादुहितरोधनाः ८८
 एवंविहरतोस्तद्वहंपत्योःप्रीतिपूर्वकम्
 आगतःकार्तिकोमासोहरिनेत्रावबोधकृत् ८९
 तस्मिन्दीपाःप्रबोध्यन्तेनारायणपरायणैः
 कृच्छ्रचांद्रायणादीनिव्रतानिनियमास्तथा ९०
 क्रियन्तेविष्णुभक्तैश्चसंसारभयभीरुभिः
 अथप्रबोधिनींप्राप्यराजाराज्ञीमथाब्रवीत् ९१
 भद्रेप्रबोधिनीपुण्याविष्णोर्नाभिसरोरुहे

करिष्याम्यद्यपूजांचसोपवासोजितेंद्रियः ६२
 स्नात्वाचपुष्करेतीर्थेपुंडरीकाक्षमच्युतम्
 पूजयिष्यामिदेवेशंलक्ष्म्यासहजनार्दनम् ६३
 इतिसावांछितंश्रुत्वाभर्तुःप्रियहितेरता
 उवाचवचनंगुह्यंभर्तारंचारुहासिनी ६४
 रूपसुंदर्युवाच-
 ममापिहृदयेकामःसमुत्पन्नोनराधिप
 रूपसौंदर्यवांछाचहृदयेममवर्त्तते ६५
 पुष्करंप्रथमंतीर्थंगंतुमिच्छेत्वयासह
 ततोराजातयासार्द्धमागतःपुष्करंतदा ६६
 हस्त्यश्वरथवृदैश्चसमागत्यपुरोहितैः
 ततःस्नात्वातथाध्यायन्तर्पयन्पितृदेवताः ६७
 पूजयामासदेवेशंपुंडरीकाक्षमच्युतम्
 दीपमालाकुलेतत्रसर्वतःसुमनोहरे ६८
 ददर्शल्लिखितंतत्रमार्जारंदेवतालये
 तंदृष्ट्वाप्राकृतंकर्मजन्मस्मृत्वानृपस्तदा ६९
 मुखपंकजमालोक्यप्रियायाःप्रजहासच
 रूपसुंदर्युवाच-
 ममसन्मुखमालोक्यभर्तःकिंस्मितकारणम् १००
 कथयामासहृष्टात्माप्राक्तनंकर्मणःफलम्
 राजोवाच-
 अहमासंपुरादेविमार्जारोब्राह्मणालये १०१
 भक्षितामूषकास्तत्रमयाशतसहस्रशः
 ततोनारायणस्याग्रेदीपःसंरक्षितोयतः १०२
 व्याजेनापिमयादेविप्राप्तंतत्कर्मणःफलम्
 विष्णुलोकमनुप्राप्यराज्यंप्राप्तंमयाधुना १०३
 रूपसुंदर्युवाच-
 ममापिस्मरणंजातंप्राकृतस्यचजन्मनः
 मूषिकाचाहमप्यासंच्छुद्राब्राह्मणवेश्मनि १०४
 कार्तिकेचप्रबोधिण्यामंदीभूतेचदीपके

वर्त्यग्राहरणार्थायनिर्गताहंतदाबिलात् १०५
 दृष्ट्वानारायणं देवं पूजितं कुसुमैस्तथा
 निद्राभिभूतं विप्रं च वर्त्तिः कृष्टामया तदा १०६
 उत्थितस्त्वं यदा तत्र मांगृहीतुं कृतक्षणः
 दृष्ट्वा त्वंच प्रणष्टाहं प्रविष्टा बिलमध्यतः १०७
 विशंत्याममपादेन दीपवर्त्तिर्विजृम्भिता
 तैलपात्रं च नमितं तेनाहं सुखभागिनी १०८
 तन्मयाराजराजेंद्रदीपंचैव प्रकाशितम्
 इदानीं च मया प्राप्तं रूपलावण्यमुत्तमम् १०९
 त्वंच भर्ता तथाराज्यं पुत्राश्चैवं विधं सुखम्
 दीपप्रबोधनाज्जातं ज्ञानमत्यंतदुर्लभम् ११०
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दीपव्रतमनुत्तमम्
 आवां हि परयाभक्त्या कुर्वश्चैव विशेषतः १११
 तदेतत्कर्मणः प्राप्तं फलं राज्यादिसंपदः
 पूर्वजन्मस्मृतं चापि सर्वपापक्षयस्तथा ११२
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन विधिमंत्रादिपूर्वकम्
 दीपव्रतं कृतं पुंभिः पुण्यं चंद्रार्कतारकम् ११३
 इति श्रुत्वा वचो राजा चक्रे दीपव्रतं तदा
 प्रियाया सह देवर्षे सम्यक् श्रद्धा समन्वितः ११४
 तस्मिंस्तु पुष्करे तीर्थे कृत्वा दीपव्रतं तु तौ
 अवापतुः परां मुक्तिं देवदानवदुर्लभाम् ११५
 एतद्दीपस्य माहात्म्यं ये शृण्वन्ति नराभुवि
 सर्वपापविनिर्मुक्ताः प्रयांति हरि मंदिरम् ११६
 ये च कुर्वन्ति पुरुषाः स्त्रियो वा भक्तितत्पराः
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता यांति ब्रह्मसनातनम् ११७
 दीपव्रतमिदं विद्वन्कथितं ते विमुक्तिदम्
 सर्वसौख्यप्रदं धन्यं महाव्रतमिदं तव ११८
 नेत्ररोगा विनश्यन्ति यथा पापप्रभावजाः
 आधयो व्याधयः सर्वे नश्यन्ते हि कृते क्षणात् ११९
 नदारिद्र्यं न शोकं च न मोहो न च विभ्रमः

गृहेलक्ष्मीःसमायातिजन्मजन्मनिवाडव ११६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादेदीपव्रतमाहात्म्यं

नामत्रिंशोऽध्यायः ३०

एकत्रिंशोऽध्यायः

नारदउवाच-

देवदेवजगन्नाथभक्तानामभयप्रद

व्रतंब्रूहिमहादेवकृपांकृत्वाममोपरि १

श्रीमहादेवउवाच-

सार्वभौमःपुराह्यासीद्धरिश्चंद्रोमहीपतिः

तस्यतुष्टोऽददद्ब्रह्मापुरींकामदुघांशुभाम् २

सर्वरत्नमयींदिव्यांबालार्कसदृशप्रभाम्

तत्रस्थितोमहीपालोसप्तद्वीपांवसुंधराम् ३

पालयामासधर्मेणपितापुत्रमिवौरसम्

प्रभूतधनधान्यस्तुपुत्रदौहित्रवानृपः ४

सपालयन्शुभंराज्यंपरंविस्मयमागतः

नतादृशमभूत्पूर्वराज्यंकस्यहिकर्हिचित् ५

नचेदृशंनरैरन्यैर्विमानमधिरोहितम्

कस्येहकर्मणोव्यष्टिर्येनाहंसुरराडिव ६

इतिचिंतापरोभूत्वाविमानवरमास्थितः

ददर्शपार्थिववरोमेरुंशिखरिणांवरम् ७

तत्रास्तेचमाहात्मासौद्वितीयइवभास्करः

आसीनंपर्वतवरेशैलपट्टेहिरण्यमये ८

सनत्कुमारंब्रह्मर्षिज्ञानयोगपरायणम्

दृष्ट्वाह्यवातरद्राजाप्रष्टुकामोऽथविस्मयम् ९

ववंदेचरणौहृष्टस्तेनापिसचनंदितः

सुखोपविष्टस्तुनृपःपप्रच्छमुनिपुंगवम् १०

भगवन्दुर्लभालोकेसंपन्नेयंयथामम

कर्मणाकेनलभ्येतकश्चाहंपूर्वजन्मनि ११

तत्त्वं कथय मे सर्वमनुग्राह्योऽस्मि ते यदि
 सनत्कुमार उवाच-
 शृणुराज न्प्रवक्ष्यामि पूर्ववृत्तस्य कारणम् १२
 येन कृत्वा विशेषेण तव चानुग्रहोऽभवत्
 त्वमासीः पूर्वजनुषिसुवैश्यः सत्यवाक् शुचिः १३
 स्वं कर्म ते परित्यक्तं ततस्त्यक्तस्तु बांधवैः
 सत्त्वं वृत्तिपरिक्षीणो भार्ययानुगतस्तथा १४
 निर्गतः स्वजनास्त्यक्त्वा परप्रेषणलिप्सया
 न च प्रेषणदोह्यासीत् काले दुर्भिक्षपीडितः १५
 ततः कदाचिद्गहने सरश्चोत्फुल्लपंकजम्
 दृष्ट्वा तत्र कृतो भावो गृहीवः पंकजानिवै १६
 एतावदुक्त्वा पुष्पाणि तान्यादाय पदे पदे
 आस्थितौ न गरीं पुण्यानां म्ना वाराणसीं शुभाम् १७
 ततो विक्रयतः कश्चि नैव गृह्णाति पंकजम्
 तन्मठान्निर्गतः कश्चित्तत्रैव प्रांगणे स्थितः १८
 तत्र स्थाने प्रविशतां श्रुतो वादित्रनिस्वनः
 कस्मिंश्च श्रूयते ह्येष वादित्रस्य च निस्वनः १९
 इति पृष्ठे तदा तूर्ये तेनोक्ते प्रस्थितोऽंतरम्
 काशिराजस्तु विख्यातं द्रद्युम्नस्तु पार्थिवः २०
 तस्यास्ति दुहिता ख्यातानाम्ना चन्द्रावती सती
 उपोषिता महाभागा जयंती मष्टमीं शुभाम् २१
 तत्रागतोऽसौ वैश्यस्तु यत्र तिष्ठति सा शुभा
 संतुष्टचित्तः स तदा हर्षस्तत्रागतो महान् २२
 तत्र स्थाने त्वया दृष्टो देववैतानिको विधिः
 आदित्यसहितो यत्र पूज्यते भगवान्हरिः २३
 तद्भक्त्या च त्वया पत्न्या सह पुष्पार्चनं कृतम्
 शेषैस्तु प्रकरस्तत्र कृतः पुष्पमयस्तथा २४
 तं दृष्ट्वा विस्मिता सा ह केनेहाभ्यर्चनं कृतम्
 ज्ञात्वा तत्कर्म तत्सर्वं कृतं संरक्षणं तथा २५
 ततस्तुष्टा तु सा तुभ्यं ददौ वित्तं बहुस्वयम्

त्वयावित्तनो गृहीतं भोजनायानुमंत्रितः २६
 न गृहीतं भोजनं च न च वित्तं त्वया तदा
 आदित्यो विष्णुसंयुक्तः पूजितोऽसौ यथाविधि २७
 ततः प्रभातसमये रक्षमाणस्तया सदा
 विश्रंभयित्वा तान्सर्वान्निर्गतोऽसि यथेच्छया २८
 तदेतदन्यजनुषिसुकृतं चार्जितं त्वया
 पंचत्वं च त्वया प्राप्तं स्वीयकर्मानुयोगतः २९
 तेन पुण्येन महता विमानमागमत्तदा
 तत्फलं भुज्यते भूपूर्वजन्मकृतं च यत् ३०
 हरिश्चंद्र उवाच-
 केनैव च विधानेन कस्मिन्मासे च सातिथिः
 कर्तव्या तन्मा च द्वानुग्राह्योऽस्मि ते यदि ३१
 सनत्कुमार उवाच-
 शृणुष्वा वहितो राजन्कथ्यमानं मया तव
 श्रावणस्य तु मासस्य कृष्णाष्टम्यां नराधिप ३२
 रोहिणीयदिलभ्येत जयंती नाम सातिथिः
 भूयो भूयो महाराज भवेज्जन्मनिकारणम् ३३
 विधानमस्यावक्ष्यामि यथोक्तं ब्रह्मणामम
 यत्कृत्वा मुक्तपापस्तु विष्णुलोकं प्रगच्छति ३४
 उपोषितस्ततः कृत्वा स्नानं कृष्णतिलैः सह
 स्थापयेद्व्रणं कुंभं पंचरत्नसमन्वितम् ३५
 वज्रमौक्तिकवैडूर्यपुष्परागेंद्रनीलकम्
 पंचरत्नप्रशस्तं तु इति कात्यायनोऽब्रवीत् ३६
 तस्योपरि न्यसेत्पात्रं सौवर्णं लक्ष्म्यान्वितम्
 सौवर्णं विन्यसेत्तत्र यशोदां नंदगेहिनीम् ३७
 ददमानां तु पुत्रस्य स्तनं वै विस्मिताननाम्
 पिबमानं स्तनं मातुरपरंपाणिना स्पृशत् ३८
 आलोक्य मातरं प्रेम्णा सुखयंतं मुहुर्मुहुः
 सौवर्णकारयेद्देवं यावच्छक्तिश्च विद्यते ३९
 द्विनिष्कमात्रं कर्तव्यं यदि शक्तिश्च विद्यते

त्रिलोहेनैवकर्तव्यंसौवर्णेनाथवापुनः ४०
 तद्वच्चरोहिणींकुर्यात्सौवर्णीराजतःशशी
 अंगुष्ठमात्रस्तुशशीरोहिणीचतुरंगुला ४१
 कर्णयोःकुंडलेदद्यात्कंठाभरणकंगले
 एवंकृत्वातुगोविंदमात्रासार्द्धजगत्पतिम् ४२
 क्षीरादिस्नपनंकृत्वाचंदनेनानुलेपयेत्
 श्वेतवस्त्रयुगच्छत्रंपुष्पमालोपशोभितम् ४३
 नैवेद्यैर्विविधैर्भक्षैःफलैर्नानाविधैरपि
 दीपंचकारयेत्तत्रपुष्पमंडपशोभितम् ४४
 गीतंनृत्यंचवाद्यंचकारयेद्भक्तिमान्बुधैः
 एवंकृत्वाविधानंतुयथाविभवसारतः
 गुरुं संपूजयेत् पश्चात्पूजांतत्रसमापयेत् ४५
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डेउमापति-
 नारदसंवादेजन्माष्टमीव्रतंनामएकत्रिंशोऽध्यायः ३१

द्वात्रिंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-
 दृष्ट्वाशतक्रतुंसिद्धंसमाप्तवरदक्षिणम्
 मधवाजातसंकल्पःपर्यपृच्छद्वृहस्पतिम् १
 भगवन्केनदानेनसर्वतःसुखमेधते
 यदक्षयंमहार्घंचतन्मेब्रूहिमहातपः २
 एवमिंद्रेणचोक्तोऽसौदेवदेवःपुरोहितः
 प्रहस्यतंमहाप्राज्ञोबृहस्पतिरुवाचह ३
 हिरण्यदानंगोदानंभूमिदानंचवासव
 एतत्प्रयच्छमानस्तुसर्वपापैःप्रमुच्यते ४
 सुवर्णरजतंवस्त्रंमणिरत्नंचवासव
 सर्वमेवभवेद्दत्तंवसुधांयःप्रयच्छति ५
 फालकृष्णमहींदत्वासबीजांसस्यमालिनीम्
 यावत्सूर्यकृतालोकस्तावत्स्वर्गेमहीयते ६
 यत्किंचित्कुरुतेपापंपुरुषोवृत्तिकर्षितः

अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनशुध्यति ७
 दशहस्तेनदंडोऽत्रत्रिंशद्वानिवर्तनम्
 दशतान्येवगोचर्मब्रह्मगोचर्मलक्षणम् ८
 सवृषंगोसहस्रंतुयत्रतिष्ठत्ययंत्रितम्
 बालवत्सप्रसूतानांतद्गोचर्मइतिस्मृतम् ९
 विप्रायदद्याच्चगुणान्वितायतपोयुतायप्रजितेंद्रियाय
 यावन्महीतिष्ठतिसागरांतातावत्फलंतस्यभवेदनंतम् १०
 यथाप्सुपतितःशक्रतैलबिंदुःप्रसर्पति
 एवंभूमिकृतंदानंसस्येसस्येप्रसर्पति ११
 यथाबीजानिरोहंतिप्रचीर्णानिमहीतले
 एवंकामान्प्ररोहंतिभूमिदानसमन्विताः १२
 अन्नदाःसुखिनो नित्यं वस्त्रदोरूपवान्भवेत्
 सनरःसर्वदोभूयोयोददातिवसुंधराम् १३
 यथागौर्भरतेवत्संक्षीरमुत्सृज्यक्षीरिणी
 एवंदत्तासहस्राक्षभूमिर्भरतिभूमिदम् १४
 शंखोभद्रासनंछत्रंवराश्ववरवारणाः
 भूमिदानस्यपुण्यस्यफलंस्वर्गःपुरंदर १५
 आदित्योवरुणोवह्निर्ब्रह्मासोमोहुताशनः
 शूलपाणिश्चभगवानभिनंदंतिभूमिदम् १६
 आस्फोटयंतिपितरोवर्णयंतिपितामहाः
 भूमिदाताकुलेजातःसनस्त्राताभविष्यति १७
 त्रीण्याहुरतिदानानिगावःपृथ्वीसरस्वती
 नरकादुद्धरंत्येतेजपवापनदोहनात् १८
 दुर्गतिंतारयंत्येतेविद्वद्भिर्विप्रधारणैः
 प्रावृतावस्त्रदायांतिनग्नायान्तिवस्त्रदाः १९
 तृप्तायांत्यन्नदातारःक्षुधितायांत्यन्नदाः
 कांक्षंतिपितरःसर्वेनरकाद्भयभीरवः २०
 गयांयास्यतियःपुत्रःसनस्त्राताभविष्यति
 एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् २१
 यजेतवाश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत्

लोहितोयस्तुवर्णेनपुच्छाग्रेयस्तुपांडुरः २२
 श्वेतःखुरविषाणाभ्यांसनीलोवृषउच्यते
 नीलःपांडुरलांगूलस्तोयमुद्धरतेतुयः २३
 षष्टिवर्षसहस्राणिपितरस्तेनतर्पिताः
 यच्चशृंगगतंपंकंकुलंतिष्ठतिचोद्धृतम् २४
 पितरस्तस्यचाश्रन्तिसोमलोकंमहाद्युतिम्
 आसीद्राज्ञोदिलीपस्यनृगस्यनहुषस्यच २५
 अन्येषांतुनरेंद्राणांपुनरन्योनगच्छति
 बहुभिर्वसुधादत्ताराजभिःसगरादिभिः २६
 यस्ययस्ययदाभूमिस्तस्यतस्यतदाफलम्
 ब्रह्मघ्नोवाथस्त्रीहंताबालघ्नःपतितोऽथवा २७
 गवांशतसहस्राणिहंतातत्तस्यदुःष्कृतम्
 स्वदत्तांपरदत्तांवायोहरेत्तुवसुंधराम् २८
 सचविष्ठाकृमिर्भूत्वापितृभिःसहपच्यते
 षष्टिवर्षसहस्राणिस्वर्गेतिष्ठतिभूमिदः २९
 प्रहर्ताचानुमंता च तावद्वैनरकंब्रजेत्
 भूमिदाद्भूमिहर्तुश्चनापरःपुण्यपापवान् ३०
 उद्धर्वाधस्तौचतिष्ठेतेयावदाभूतसंप्लवम् ३१
 अग्रेरपत्यंप्रथमंसुवर्णभूर्वैष्णवीसूर्यसुतास्तुगावः
 तेषांमनंतंफलमश्नुवीतयःकांचनंगांचमहींचदद्यात् ३२
 भूमिंयःप्रतिगृह्णातियश्चभूमिंप्रयच्छति
 उभौतौपुण्यकर्माणौनियतौस्वर्गगामिनौ ३३
 अन्यायेनहताभूमिर्यैर्नरैरपहारिता
 हरंतोहारयंतश्चहन्युस्तेसप्तमंकुलम् ३४
 हरेद्धारयतेयस्तुमंदबुद्धिस्तमोवृतः
 सबद्धोवारुणैःपाशैस्तिर्यग्योनिषुजायते ३५
 अश्रुभिःपतितैस्तेषांदानानामवकीर्तनम्
 ब्राह्मणस्य हते क्षेत्रे हतंत्रिपुरुषं कुलम् ३६
 वापीकूपसहस्रेणअश्वमेधशतेनच
 गवांकोटिप्रदानेनभूमिहर्तानशुद्ध्यति ३७

कृतंदत्तंतपोऽधीतंयत्किंचिद्धर्मसंस्थितम्
 अर्द्धांगुलस्यसीमायाहरणेनप्रणश्यति ३८
 गोतीर्थग्रामरथ्यांचशमशानग्राममेवच
 संपीडयनरकंयातियावदाभूतसंप्लवम् ३९
 पंचकन्यानृतेहंतिदशहंतिगवानृते
 शतमश्वानृतेहंतिसहस्रंपुरुषानृते ४०
 हंतिजातानजातांश्चहिरण्यार्थेऽनृतंवदन्
 सर्वभूम्यनृतेहंतिमास्मभूम्यनृतंवद ४१
 ब्रह्मस्वेनोरतिकुर्यात्प्राणैःकंठगतैरपि
 अग्निदग्धाःप्ररोहंतिब्रह्मदग्धोनरोहति ४२
 अग्निदग्धाःप्ररोहंतिसूर्यदग्धास्तथैवच
 राजदंडहताश्चैवब्रह्मशापहताहताः ४३
 ब्रह्मस्वेनचपुष्टानिअंगानिचमुहुर्महुः
 कार्यकालेविशीर्यंतैसिकताभितपोयथा ४४
 ब्रह्मस्वहरणंकुर्वन्नरोयातीहरौरवम्
 नविषंविषमित्याहुर्ब्रह्मस्वंविषमुच्यते ४५
 विषमेकाकिनंहंतिब्रह्मस्वंपुत्रपौत्रिकम्
 लोहचूर्णंचाशमचूर्णंविषंसंजरयेन्नरः ४६
 ब्रह्मस्वंत्रिषुलोकेषुकःपुमान्जरयिष्यति
 ब्रह्मस्वेनतुयत्सौख्यंदेवस्वेनतुयारतिः ४७
 तद्धनंकुलनाशायभवत्यात्मविनाशनम्
 ब्रह्मस्वंब्रह्महत्याचदरिद्रस्यतुयद्धनम् ४८
 गुरुमित्रहिरण्यंचस्वर्गस्थमपिपीडयेत्
 श्रोत्रियायकुलीनायदरिद्रायचवासव ४९
 संतुष्टायविनीतायसर्वस्वसहितायच
 वेदाभ्यासतपोज्ञानेन्द्रियसंयमशालिने ५०
 ईदृशायसुरश्रेष्ठयद्धत्तंहितदक्षयम्
 आमपात्रेयथान्यस्तंक्षीरंदधिघृतंमधु ५१
 भिनत्तिपात्रंदौर्बल्यान्नचपात्रंविनश्यति
 एवंगांचहिरण्यंचवस्त्रमन्नंमहीतिलान् ५२

अविद्वान्प्रतिगृह्णातिभस्मीभवतिकाष्ठवत्
 यस्तडागंनवंकुर्यात्पुराणंवापिखानयेत् ५३
 सर्वकुलंसमुद्धृत्यस्वर्गलोकेमहीयते
 वापीकूपतडागानिउद्यानप्रभवानिच ५४
 पुनर्नीतानिसंस्कारंददतेमौक्तिकंफलम्
 निदाघकालेपानीयस्यतिष्ठतिवासव ५५
 सदुर्गविषमंकृच्छ्रंनकदाचिदवाप्नुयात्
 एकाहंतुस्थितंतोयंपृथिव्यांदेवसत्तम ५६
 कुलानितारयेत्तस्यसप्तसप्तपरानपि
 दीपालोकप्रदानेनवपुष्मान्सभवेन्नरः ५७
 दक्षिणायाःप्रदानेनस्मृतिंमेधांचविंदति
 कृत्वापिपातकंकर्मयोदद्यादनुसंधिने ५८
 ब्राह्मणायविशेषेणनसपापैर्हिलिप्यते
 भूमेर्गावस्तथादासःप्रसह्यप्रहतायदा ५९
 ननिवेदयतेयस्तुतमाहुर्ब्रह्मघातकम्
 उपस्थितेविवाहेचयज्ञेदानेचवासव ६०
 मोहाच्चरतिविघ्नंयःसमृतोजायतेकृमिः
 धनंफलतिदानेनजीवितंजीवरक्षणात् ६१
 रूपमैस्वर्यमारोग्यमहिंसाफलमश्नुते
 फलमूलाशनात्पूजांस्वर्गःसत्येनलभ्यते ६२
 प्रायोपवेशनाद्राज्यंसर्वत्रसुखमश्नुते
 सुखाटयःशक्रदीक्षायांसुगामीचतृणाशनः ६३
 रूपीत्रिषवणस्त्रायीवायुंपीत्वाक्रतुंलभेत्
 नित्यस्त्रायीभवेद्दक्षःसंध्यावेदजपान्वितः ६४
 अहिंस्त्रोयातिवैराज्यंनाकपृष्ठमनाशकम्
 अग्निप्रवेशीनियतंब्रह्मलोकेमहीयते ६५
 रसानांप्रतिसंहारेपशून्पुत्रांश्चविंदति
 नाकेचिरंसवसतिउपवासीचयोभवेत् ६६
 सततंभूमिशायीयःसलभेदीप्सितांगतिम्
 वीरासनंवीरशयंवीरस्थानमुपासतः ६७

अक्षयास्तस्यलोकाःस्युःसर्वकामगमास्तथा
उपवासंचदीक्षांचअभिषेकंचवासव ६८
कृत्वाद्वादशवर्षाणिवीरस्थानाद्विशिष्यते
पावनंचरतेधर्मस्वर्गलोकेमहीयते ६९
बृहस्पतिमतंपुण्यंयेपठंतिद्विजोत्तमाः
तेषांचत्वारिवर्द्धंतेआयुर्विधायशोबलम् ७०
नारदउवाच-

इतींद्रायबृहस्पतिप्रणीतंधर्मशास्त्रकम्
मह्यंभक्तायसंप्रोक्तंमहेशेनाखिलंनृप ७१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादेधर्मकथनेद्वात्रिंशोऽध्यायः

३२

त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

नारदउवाच-

शनिपीडाकथंयातितन्मेवदसुरोत्तम
त्वन्मुखाच्छ्रूयतेयद्वैतेनजंतुःप्रमुच्यते १
महादेवउवाच-

देवर्षेशृणुवृत्तांतंतेनमुच्येतबंधनात्
ग्रहाणांग्रहराजोऽयसौरिःसर्वमहेश्वरः २
अयंतुदेवोविख्यातःकालरूपीमहाग्रहः
जटिलोवज्रोमाचदानवानांभयंकरः ३
तस्याख्यानंचलोकेऽस्मिन्प्रथितंनास्तिवैप्रभो
मयागुप्तंविशेषेणनोक्तंहिकस्यचित्कदा ४
रघुवंशेऽतिविख्यातोराजादशरथःपुरा
चक्रवर्तीमहावीरःसप्तद्वीपाधिपोऽभवत् ५
कृत्तिकांतेशनिंज्ञात्वादैवज्ञैर्ज्ञापितोहिसः
रोहिणींभेदयित्वाचशनिर्यास्यतिसांप्रतम् ६
शाकटंभेदमत्युग्रंसुरासुरभयंकरम्
द्वादशाब्दंतुदुर्भिक्षंभविष्यतिसुदारुणम् ७

एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सह पार्थिवः
 मंत्रयामास किमिदं भयंकरमुपस्थितम् ८
 आकुलं च जगद्दृष्ट्वा पौरजानपदादिकम्
 ब्रुवंति सर्वतो लोकाः क्षय एष समागतः ९
 देशाः स नगरा ग्रामा भयभीताः समन्ततः
 पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान् द्विजान् १०
 संविधानं किमत्रास्ति ब्रूत मां हि द्विजोत्तमाः ११
 वसिष्ठ उवाच -

प्राजापत्यमृक्षमिदं तस्मिन्भिन्ने कुतः प्रजाः
 अयं योगो ह्यसाध्यस्तु ब्रह्मशक्रादिभिस्तथा १२
 इति संचिंत्य मनसा साहसं परमं महत्
 समादाय धनुर्दिव्यं दिव्या युधसमन्वितम् १३
 रथमारुह्य वेगेन गतो नक्षत्रमंडलम्
 स पादं योजनं लक्षं सूर्यस्योपरि संस्थितम् १४
 रोहिणी पृष्ठमास्थाय राजा दशरथः पुरा
 रथेतुकां च नेदिव्ये मणिरत्नविभूषिते १५
 हंसवर्णहयैर्युक्ते महाकेतुसमुच्छ्रये
 दीप्यमानो महारत्नैः किरीटमुकुटोज्ज्वलः १६
 बभ्राज स तदा काशे द्वितीय इव भास्करः
 आकर्ण्य पूर्णाचापे तु संहारास्त्रं न्ययोजयत् १७
 संहारास्त्रं शनिर्दृष्ट्वा सुरासुरभयंकरम्
 हसित्वा तद्भयात् सौरिरिदं वचनमब्रवीत् १८
 शनिरुवाच -

पौरुषं तव राजेंद्र परं रिपुभयंकरम्
 देवासुरमनुष्याश्च सिद्धिविद्याधरो रगाः १९
 मया विलोकिताराजन् भस्मसाच्च भवंति ते
 तुष्टोऽहं तव राजेंद्र तपसा पौरुषेण च
 वरं ब्रूहि प्रदास्यामि मनसा यत्किमिच्छसि २०
 दशरथ उवाच -

रोहिणीं भेदयित्वा तु नगं तव्यंकदाचन

सरितःसागरायावत्यावच्चंद्रार्कमेदिनी २१
याचितंतुमयासौरेनान्यमिच्छामितेवरम्
एवमस्तुशनिःप्राहवरंदत्त्वातुशाश्वतम् २२
पुनरेवाब्रवीत्तुष्टोवरंवरयसुव्रत
प्रार्थयामासहृष्टात्मावरमन्यंशनेस्तदा २३
नभेत्तव्यंहिशकटंत्वयाभास्करनंदन

द्वादशाब्दंतुदुर्भिक्षंनकर्तव्यंकदाचन २४
शनिरुवाच-
द्वादशाब्दंतुदुर्भिक्षंनकदाचिद्भविष्यति
कीर्तिरेषात्वदीयाचत्रैलोक्येविचरिष्यति २५
वरद्वयंतुसंप्राप्यहृष्टरोमाचपार्थिवः
रथोपरिधनुर्मुक्त्वाभूत्वाचैवकृताञ्जलि २६
ध्यात्वासरस्वतींदेवींगणनाथंविनायकम्
राजादशरथःस्तोत्रंसौरेरिदमथाब्रवीत् २७
दशरथउवाच-

नमःकृष्णायनीलायशितिकंठनिभायच
नमःकालाग्निरूपायकृतांतायचवैनमः २८
नमोनिर्मांसदेहायदीर्घश्मश्रुजटायच
नमोविशालनेत्रायशुष्कोदरभयाकृते २९
नमःपुष्कलगात्रायस्थूलरोम्णेऽथवैनमः
नमोदीर्घायशुष्कायकालदंष्ट्रनमोस्तुते ३०
नमस्तेकोटराक्षायदुर्निरीक्ष्यायवैनमः
नमोघोरायरौद्रायभीषणायकपालिने ३१
नमस्तेसर्वभक्षायवलीमुखनमोस्तुते
सूर्यपुत्रनमस्तेस्तुभास्करेभयदायच ३२
अधोदृष्टेनमस्तेस्तुसंवर्तकनमोस्तुते
नमोमंदगतेतुभ्यंनिस्त्रिंशायनमोस्तुते ३३
तपसादग्धदेहायनित्यंयोगरतायच
नमो नित्यंक्षुधार्तायअतृप्तायचवैनमः ३४

ज्ञानचक्षुर्नमस्तेस्तुकश्यपात्मजसूनवे
 तुष्टोददासिवैराज्यंरुष्टोहरसितत्क्षणात् ३५
 देवासुरमनुष्याश्चसिद्धविद्याधरोरगाः
 त्वयाविलोकिताःसर्वेनाशंयांतिसमूलतः ३६
 प्रसादंकुरुमेदेववरार्होऽहमुपागतः
 एवंस्तुतस्तदासौरिर्ग्रहराजोमहाबलः ३७
 अब्रवीच्चपुनर्वाक्यंहृष्टरोमातुभास्करिः
 तुष्टोऽहतवराजेंद्रस्तवेनानेनसुव्रत
 वरंब्रूहिप्रदास्यामिस्वेच्छयारघुनंदन ३८
 दशरथउवाच-
 अद्यप्रभृतितेसौरेपीडाकार्यानकस्यचित्
 देवासुरमनुष्याणांपशुपक्षिसरीसृपाम् ३९
 शनिरुवाच-
 गृह्णंतीतिग्रहाःसर्वेग्रहाःपीडाकराःस्मृताः
 अदेयंयाचितंराजन्किंचिद्युक्तंवदाम्यहम् ४०
 त्वयाप्रोक्तमिदंस्तोत्रंयःपठिष्यतिमानवः
 एककालंद्विकालंवापीडामुक्तोभवेत्क्षणात् ४१
 देवासुरमनुष्याणांसिद्धविद्याधरक्षसाम्
 मृत्युंमृत्युगतोदद्याजन्मन्यंतेचतुर्थके ४२
 यःपुनःश्रद्धयायुक्तःशुचिर्भूत्वासमाहितः
 शमीपत्रैःसमभ्यर्च्यप्रतिमांलोहजांमम ४३
 माषौदनतिलैर्मिश्रंदद्याल्लोहंचदक्षिणाम्
 कृष्णांगांवृषभंवापियोवैदद्याद्विवजातये ४४
 मद्दिनेतुविशेषेणस्तोत्रेणानेनपूजयेत्
 पूजयित्वाजपेत्स्तोत्रंभूत्वाचैवकृतांजलि ४५
 तस्यपीडानचैवाहंकरिष्यामिकदाचन
 गोचरेजन्मलग्नेवादशास्वंतर्दशासुच ४६
 रक्षामिसततंतस्यपीडांचापिग्रहस्यच
 अनेनैवविधानेनपीडामुक्तंजगद्भवेत् ४७
 एवंयुक्त्यामयादत्तोवरस्तेरघुनंदन

वरत्रयंतुसंप्राप्यराजादशरथस्तदा ४८
मेनेकृतार्थमात्मानंनमस्कृत्यशनैश्चरम्
शनिनाचाभ्यनुज्ञातोरथमारुह्यवेगवान् ४९
स्वस्थानंगतवान् राजा प्राप्ताः श्रेयोऽभवत्तदा
यइदंप्रातरुत्थायशनिवारेस्तवंपठेत् ५०
पठयमानमिदंस्तोत्रंश्रद्धयायःशृणोतिच
नरःसमुच्यतेपापात्स्वर्गलोकेमहीयते ५१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे-
उमापतिनारदसंवादेदशरथकृतशनिस्तोत्रंनाम
त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३

चतुस्त्रिंशोऽध्यायः

नारदउवाच-

त्रिस्पृशाख्यंव्रतंब्रूहिसर्वेश्वरविशेषतः
यच्छ्रुत्वामुच्यतेलोकःकर्मबंधनतःक्षणात् १
महादेवउवाच-

सर्वपापौघशमनंमहादुःखविनाशनम्
शृणुकृष्णावतारंत्वंत्रिस्पृशाख्यंमहाव्रतम् २
कामदंसस्पृहाणांतुनिस्पृहाणांतुमोक्षदम्
त्रिस्पृशाख्यंव्रतंविप्रशृणुष्वगदतोमम ३
प्रत्यक्षमर्चितस्तेनकलिकालेचकेशवः
त्रिस्पृशाकीर्तनंनित्यंयःकरोतिमहामुने ४
नपुरश्चरणेचीर्णंसर्वपापक्षयोभवेत्
त्रिस्पृशानाममात्रेणक्षीयतेनात्रसंशयः ५
नागमैर्नपुराणाद्यैर्नमखैस्तीर्थकोटिभिः
बहुभिर्व्रतसंघैश्चपूजितैस्त्रिदशैरपि ६
मोक्षोभवतिविप्रेन्द्रत्रिस्पृशानकृतायदि
मोक्षार्थेदेवदेवेनदृष्टावैवैष्णवीतिथिः ७
द्विजानांदुर्विदंसांख्यंकलिकालेविशेषतः
अनिग्रहश्चेन्द्रियाणांस्थिरत्वंमनसोनहि ८

विषयैर्विप्रयुक्तानां ध्यानधारणवर्जिनाम्
 कामभोगप्रसक्तानां त्रिस्पृशामोक्षदायिनी ६
 मह्यंचैव पुरा प्रोक्ता चतुर्वक्त्रस्य सागरे
 क्षीरोदे प्रणतानां तु मत्स्यरूपेण च क्रिया १०
 त्रिस्पृशां ये करिष्यन्ति विषयैरपि संयुताः
 तेषामपि मया दत्तो मोक्षः सांख्यविवर्जिनाम् ११
 कामभोगप्रसक्तानां त्रिस्पृशामोक्षदायिनी
 बहुभिर्मुनिसंघैश्च कृते यंच महामुने १२
 कार्तिकेशु क्लृप्तं ते तु त्रिस्पृशा जायते यदि
 सोमेन सोमजेनापि पापकोटि विनाशिनी १३
 यस्याऽऽपोषणकृतो हत्या युक्तमहेशितुः
 हस्ताद्ब्रह्मकपालं तु तत्क्षणात्पतितं भुवि १४
 कलिकल्मषकोटयौघैर्मुक्ता देवी त्रिमार्गगा
 उपदेशान्माधवस्य त्रिस्पृशा समुपोषणात् १५
 हत्याष्टौ बाहुवीर्यस्य पूर्वजाता महामुने
 गता भृगूपदेशेन त्रिस्पृशा समुपोषणात् १६
 शतायुधेन विप्रेन्द्रनिहतो ब्राह्मणो वने
 ब्रह्महत्या विनिर्मुक्तः त्रिस्पृशा समुपोषणात् १७
 जीवोपदेशाच्छक्रस्य हत्या न मुचि संभवा
 विनष्टामुनिमुख्येन्द्र त्रिस्पृशा समुपोषणात् १८
 ब्रह्महत्यादि पापानि त्रिस्पृशा समुपोषणात्
 विलयं याति विप्रेन्द्र पापेष्वन्येषु का कथा १९
 न प्रयागेन काश्यां तु गोमत्यां कृष्णसन्निधौ
 मोक्षो भवति विप्रेन्द्र त्रिस्पृशायदि नो कृता २०
 मरणाच्च प्रयागे तु गोमत्यां कृष्णसन्निधौ
 स्नानमात्रेण गोमत्यां मुक्तिर्भवति शाश्वती २१
 गृहेऽपि जायते मुक्तिस्त्रिस्पृशा समुपोषणात्
 विषये वर्तमानस्य कामभोगान्वितस्य च २२
 निवृत्तविषयस्यापि मुक्तिः सांख्येन दुर्लभा
 तस्मात्कुरुष्व विप्रेन्द्र त्रिस्पृशां मोक्षदायिनीम् २३

नारदउवाच-

कीदृशंतत्सुरश्रेष्ठत्रिस्पृशाख्यमहाव्रतम्
मुक्तिदंयद्विवजातीनांत्वयाप्रोक्तंममाधुना २४

महादेवउवाच-

जाह्नव्यैसापुराविप्रत्रिस्पृशामाधवेनतु
प्राचीसरस्वतीतीरेकथितात्वनुकंपया २५

जाह्नव्युवाच-

कलिकल्मषकोट्यौघैर्ब्रह्महत्यादिकैर्युताः
कलिकालेहृषीकेशस्नानंकुर्वन्तिमज्जले २६
तेषांपापशतैर्दोषैर्देहोमेकलुषीकृतः

कथंयास्यतिमेदेवपातकंगरुडध्वज २७

प्राचीमाधवउवाच-

कथयामिनसंदेहोमापुत्रिरोदनंकुरु
श्यामोवटस्तुमेस्थानंप्राचीदेवीममाग्रतः २८
वहतेब्रह्मतनयादृष्ट्वाग्रेचसुरेश्वरीम्
स्नानंकुरुष्वनित्यंत्वंत्वत्रपूताभविष्यसि २९
यत्रब्रह्मसुताप्राचीतत्राहंनान्नसंशयः
तीर्थकोटिशतैर्युक्तःसुरैःसहवसाम्यहम् ३०
पवित्रंमत्प्रियंस्थानंहत्याकोटिविनाशनम्
संतुष्टेनमयादत्तंयस्मात्प्राणाधिकासिमे ३१
तीर्थकोटिसहस्राणिनित्यंतिष्ठन्तिजाह्नवि
प्राचीसरस्वतीतोयेसर्वदैवममाज्ञया ३२
ब्रह्मवधात्सुरापानात्गोधवादृषलीवधात्
ब्रह्मस्वहरणादेवमातापित्रोस्त्वपूजनात् ३३
चक्रियानाद्गुरुद्रोहादभक्ष्यस्यचभक्षणात्
सर्वपापस्यकरणात्प्राचीब्रह्मसुतासुते ३४
व्यपोहयतिपापानिसकृत्स्नानेनमेऽग्रतः
कुरुस्नानंसरिच्छ्रेष्ठेविपापात्वंभविष्यसि ३५

जाह्नव्युवाच-

नाहंशक्नोमिदेवेशआगंतुंनित्यमेवहि

कथंनश्यंतिपापानिकथयस्वेहमाधव ३६
 प्राचीमाधवउवाच-
 नशक्नोषियदागंतुंनित्यमेवहिजाह्मवि
 तदान्यत्संप्रवक्ष्यामियस्मान्मत्पादसंभवा ३७
 सरस्वत्यधिकायाचतीर्थकोटिशताधिका
 मखकोट्यधिकावापित्रतदानाधिकाचया ३८
 जपहोमाधिकायाचचतुर्वर्गफलप्रदा
 सांख्ययोगाधिकायाचत्रिस्पृशाक्रियतांशुभा ३९
 यस्मिन्मासेसमायातिसिताचयदिवासिता
 कर्तव्यासासरिच्छ्रेष्ठेकृतेपापात्प्रमुच्यते ४०
 जाह्नव्युवाच-
 कीदृशीत्रिस्पृशादेवममाख्याहिसुमाधव
 ईदृशोमहिमायस्यास्त्वयाप्रोक्तोममाधुना ४१
 दशम्येकादशीभद्रादिनैकस्मिन्यदाभवेत्
 त्रिस्पृशासाभवेद्देववान्यथावदमेप्रभो ४२
 कृष्णउवाच-
 आसुरीत्रिस्पृशादेवीयात्वयापरिकीर्तिता
 वर्जनीयाप्रयत्नेनवृत्तिहीनोयथापतिः ४३
 असुराणांतुसाप्रोक्ताआयुर्बलविनाशिनी
 वर्जनीयाप्रयत्नेनयथानारीरजस्वला ४४
 स्वजातिंचपरित्यज्ययागताधमजातिषु
 सैवत्याज्यंविशेषेणदशमीयुक्तंहिमद्दिनम् ४५
 यथारजस्वलासंगाद्दूष्यंतेज्ञानवर्जिताः
 तथैवदशमीयुक्तंमद्दिनंदूषितंनृणाम् ४६
 हत्यायुतशतंहंतित्रिस्पृशासमुपोषिता
 एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषेत्रयोदशी ४७
 त्रिस्पृशासातुविज्ञेयादशमीसहितानहि
 कृत्वापराधंमुच्येतप्रायश्चित्तेकृतेनरः ४८
 दशमीवेधजंदोषंनक्षमामिसुरापगे
 भुक्तंहालाहलंतेनविषस्यभक्षणांकृतम् ४९

दशमीमिश्रितं येन कृतमेकादशीव्रतम्
 इति मत्त्वानकर्तव्यं मद्दिनं दशमीयुतम् ५०
 जन्मकोटिकृतं पुण्यं संतानं यातिसंक्षयम्
 पातयेत्स्वकुलं स्वर्गान्नयते रौरवादिकम् ५१
 स्वदेहं शोधयित्वा तु कर्तव्यो मम वासरः
 वृद्धौ त्याज्या विनावेधाच्छ्रवणादिषु संयुता ५२
 जन्मपुण्यं क्षयं याति एकादश्युपवासिनाम्
 संवृद्धौ तु विशेषेण संदेहे समुपस्थिते ५३
 ममाज्ञया च कर्तव्या द्वादशीवल्लभामम ५४
 जाह्नव्युवाच-
 करिष्यऽहे जगन्नाथ त्रिस्पृशां वचनात्तव
 सर्वपापविनिर्मुक्ता भविष्यामि तवाज्ञया ५५
 श्रीकृष्ण उवाच-
 स्वस्थानं गच्छ भद्रं ते न भीः कार्या कदाचन
 तव देविसरिच्छ्रेष्ठे न पापं संक्रमिष्यति ५६
 स्नात्वा सरस्वतीतोये येऽचयित्वा च माधवम्
 प्रणमंति जगन्नाथं ते यांति परमांगतिम् ५७
 जाह्नव्युवाच-
 विधानं ब्रूहि मे ब्रह्मन् सर्वस्वेन करोम्यहम्
 प्रसादयामि देवेशं दामोदरमनामयम् ५८
 प्राचीमाधव उवाच-
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि त्रिस्पृशाया विधानकम्
 यं श्रुत्वापि सरिच्छ्रेष्ठे मुच्यते पातकैर्नरः ५९
 पलेन च पलार्धेन तदर्द्धेनापि वापगे
 प्रतिमाममसौवर्णाकार्या विभवसारतः ६०
 पात्रं ताम्रमयं कार्यं तिलैस्तु परिपूरितम्
 सजलं तु घटं शुभ्रं पंचरत्नसमन्वितम् ६१
 वेष्टितं पुष्पमालाभिः कर्पूरागुरुवासितम्
 न्यसेद्दामोदरं पश्चात् स्नापयित्वा विलिप्य च ६२
 परिधानं ततः कार्यं वस्त्रयुग्मेन चान्वितम्

मंत्रैस्तुपूजनंकार्यपुराणैःसमुदीरितैः
 पुष्पैःकालोद्भवैःशुभ्रैस्तुलसीपत्रैश्चकोमलैः ६३
 छत्रंतुविष्णवेदद्यात्पादुकाभ्यांसुसंयुतम्
 निवेद्यानिमनोज्ञानिफलानिसुबहून्यपि ६४
 उपवीतंतुदातव्यंसोत्तरीयंनवंदृढम्
 वैणवंदापयेद्दंडंसुरूपोसोन्नतंदृढम् ६५
 दामोदरायवैपादौजानुनीमाधवायच
 गुह्यंकामप्रदायेतिकटिंवामनमूर्तये ६६
 पद्मनाभायनाभितुजठरंविश्वयोनये
 हृदयंज्ञानगम्यायकंठंवैकुण्ठगामिने ६७
 सहस्रबाहवेबाहूचक्षुषीयोगरूपिणे
 संपूज्यविधिवद्भक्त्यादद्यादर्घविधानतः ६८
 शुभ्रेणनालिकेरेणशंखोपरिस्थितेनहि
 सूत्रैरावेष्टितेनैवहस्तयोरुभयोरपि ६९
 स्मृतोहरसिपापानियदिनित्यंजनार्दन
 दुःस्वप्नंदुर्निमित्तानिमनसादुर्विचिन्विता ७०
 नारकंतुभयंदैवभयदुर्गतिसंभवम्
 यन्ममस्यान्महादेवएहिकंपारलौकिकम् ७१
 तेनदेवेशमार्क्षगृहाणार्घनमोस्तुते
 कृपादृष्टिःसदैवास्तुदामोदरममोपरि ७२
 धूपंदीपंचनैवेद्यंकुर्यान्नीराजनंततः
 शीर्षोपरिसरिच्छ्रेष्ठेभ्रामयेद्वारिजंहरेः ७३
 कृत्वाविधानमेतद्धिपूजयेत्स्वगुरुंततः
 दद्यात्सुवर्णवस्त्राणिसोष्णीषंचैवकंचुकम् ७४
 उपानहोऽपिछत्रंचमुद्रिकांचकमंडलुम्
 भोजनंचैवतांबूलंसप्तधान्यंचदक्षिणाम् ७५
 गुरुंसंपूज्यदेवेशंकुर्याज्जागरणंहरेः
 गीतनृत्यसमायुक्तंतथाशास्त्रसमन्वितम् ७६
 निशांतेचैवदेवायदत्वाचार्घविधानतः
 स्नानादिकांक्रियांकृत्वाभुंजीयाद्वाडवैःसह ७७

शिवउवाच-

द्विजैतत्रिस्पृशाख्यानमद्भुतंरोमहर्षणम्
श्रुत्वातुलभतेपुण्यंगंगांस्नानसमुद्भवम् ७८
अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच
तत्फलंसमवाप्नोतित्रिस्पृशासमुपोषणात् ७९
पितृपक्षोमातृपक्षस्तथाचैवात्मपक्षकः
तैःसर्वैःसहसंमुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ८०
तीर्थकोटिषुयत्पुण्यंक्षेत्रकोटिषुयत्फलम्
तत्फलंसमवाप्नोतित्रिस्पृशासमुपोषणात् ८१
ब्राह्मणायेऽपिकुर्वन्तिक्षत्रियाःकृष्णमानसाः
वैश्यावाशूद्रजन्मानोयेतथान्यजातयः ८२
तेसर्वेमुक्तिमायांतिभुवंत्यक्त्वाद्विजोत्तम
मंत्राणामंत्रराजोऽथयथास्याद्वादशाक्षरः ८३
व्रतानांचयथाचैषायेनवैत्रिस्पृशाकृता
ब्रह्मणाचकृतापूर्वपश्चाद्राजर्षिभिःकृता ८४
अन्येषांकाकथावत्सत्रिस्पृशामुक्तिदायिनी
अनेनविधिनाब्रह्मंस्त्रिस्पृशासंभवंव्रतम् ८५
यःकरोतिनरोभक्त्याशृणुवक्ष्यामितत्फलम्
गंगावगाहनेब्रह्मन्वाराणस्यांतुयत्फलम् ८६
मन्वंतरसहस्रैस्तुत्रिस्पृशाकारकोहितत्
प्राचीचयमुनास्नानेवर्षैर्यत्कोटिभिःफलम् ८७
तत्फलंसमवाप्नोतित्रिस्पृशाव्रतकृन्नरः
तत्फलंतुकुरुक्षेत्रेसूर्यग्रहणकोटिभिः ८८
हेमभारशतैर्दानैस्त्रिस्पृशाकरणेनतत्
पापकोटिसहस्राणिहत्याकोटिशतानिच ८९
एकेनैवोपवासेनक्रियतेभस्मसाद्द्रुतम्
त्रिस्पृशायाव्रतंयत्तुअगतीनांगतिप्रदम् ९०
गतिमिच्छंतिविप्रर्षेमहत्पापशतानिच
स्वयंकृष्णेनकथितंपाराशर्यस्यचाग्रतः ९१
प्रकाशयतियश्चेदंलिखित्वावैष्णवंद्विजे

पापोघैर्ग्रथितस्यापितस्यमुक्तिर्भविष्यति ६२

पुरयैरवाप्यतेविद्वन्मन्वन्तरशतैरपि

त्रिस्पृशादुर्लभालोकेप्राप्यतेनैवमानवैः ६३

कलौयेत्रिस्पृशालब्ध्वानकुर्वन्तिनराधमाः

तेषांजन्मफलंचैवजीवितंविफलंभवेत् ६४

प्रेतत्वंतैःसमुत्तीर्णंविनाश्राद्धैर्विनासुतैः

कृतायैस्त्रिस्पृशाविद्वन्सकृतत्प्राप्यकलौयुगे ६५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांउत्तरखण्डे-

उमापतिनारदसंवादेत्रिस्पृशाख्यानंनामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४

पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-

अतस्त्वांसंप्रवक्ष्यामिउन्मीलनीमनुत्तमाम्

यस्याःश्रवणमात्रेणजन्मसंसारबंधनात् १

पापात्सामुच्यतेपापैःस्वर्गलोकेमहीयते

देवताःपितरश्चैवतस्यागतिमवाप्नुयुः २

विद्यार्थीलभतेविद्यांसर्वकामानवाप्नुयात्

तस्याब्रतान्नसंदेहःस्वर्गलोकेमहीयते ३

स्वस्थानंतत्रवैप्राप्तःशिवलोकेमहीयते

अतस्त्वंकुरुषेराजन्वैष्णवानांतुपूजनम् ४

वैष्णवानांतुयेराजन्सेवाकुर्वन्तिनित्यशः

तेषांदंडचकुरुषेनोवातेषांनराधिपः ५

भोजनानंतरंतेषांभोजनंकुरुतेनृप

तैरेवपूजितोविष्णुर्यैर्भक्त्यातुप्रपूजितः ६

शालग्रामशिलाभूतांदत्त्वामूर्द्धनिप्रत्यहम्

त्वंधारयसिभूपालकंठेनित्यंसुभक्तितः ७

धूपशेषंतुवैविष्णोर्भक्त्याभजसिभूपते

आरातिकंसदाकृत्वाभक्तानांवेदयेन्नृप ८

शंखोदकंहरेर्मूर्ध्निभ्रामयित्वातुभक्तितः

नित्यंविभर्षिशिरसिशेषंयच्छसिवैष्णवान् ९

नैवेद्यं प्रत्यहं कृत्वा सर्वोपस्करसंयुतम्
 विष्वक्सेनाय दत्त्वा वै स्वयं भुनक्ति वा डव १०
 विष्णोर्निवेदितं चान्नं वैष्णवैः सह भुज्यते
 नित्यं नाम सहस्रेण भक्त्यास्तौ षिजनार्दनम् ११
 दीपार्घदानं वै विष्णोः कुरुषे गीतनर्तनम्
 श्यामांकुरैः पूजयसे पूज्यं ते नृपसत्तम १२
 श्यामांकुरैः सदा वत्स पूजनं चातिदुर्लभम्
 पृथ्वीदानसमं पुण्यं दूर्वया पूजने कृते १३
 अतो वै नास्ति लोकेऽस्मिन्दूर्वायाः सदृशं भुवि
 तया वै पूजनं कार्यं विष्णुसायुज्यमिच्छता १४
 अतस्त्वं कुरुषे नित्यं पूजनं दूर्वया सह
 यवाक्षतैर्विशेषेण पूजनं कुरुषे नवा १५
 पक्षे पक्षे नृपश्रेष्ठ विधिवद्वा दशीव्रतम्
 यत्कृतं तु महाराज महापापप्रणाशनम् १६
 मोक्षदं सुखदं चैव तथा युष्यप्रदं सदा
 एतद्विष्णुव्रतं प्रोक्तं वैष्णवानां तु मोक्षदम् १७
 गृहस्थानां तु सुखदं यतीनां मुक्तिदायकम्
 सर्वरोगादिशमनं पवित्रं कायशोधनम् १८
 व्रतमेतच्च कुरुषे नो वाचैव नराधिप
 दशमीवेधरहितं कुरुषे जागरान्वितम् १९
 तुलसीपत्रनिकरैर्नित्यं पूजयसे हरिम्
 गोपीचंदनजंपत्रं भालेवानृपसत्तम २०
 धारितं सर्वलोकानां पवित्रीकरणं नृप
 अतस्त्वं च धारयसे गोपीचंदनसंभवम् २१
 ब्रह्महाहेमहारी च मद्यपानी तथैव च
 अगम्य गोमहापापी तथा ह्यनृतभाषितः २२
 ते सर्वे मुक्तिमायां तितिलकंधारणादृताः
 बिभर्षि कंठे नित्यं त्वंधात्रीफलसमुद्भवाम् २३
 मालां मुख्यायुतसमां तुलसीपत्रसंभवाम्
 शालग्रामशिलायुक्तां द्वारकायां समुद्भवाम् २४

नित्यं पूजयसे भूपभुक्तिमुक्तिफलप्रदाम्
 पद्मसंज्ञं पुराणं वै पठसे पुरतो हरेः २५
 चरितं दैत्यराज्यस्य प्रह्लादस्य च भूपते
 वासरं वासुदेवस्य सवेधं कुर्वतो नरान् २६
 निवारयसि भूपालशास्त्रं दृष्ट्वा प्रयत्नतः
 सवेधं वासरं विष्णोर्यस्मिन् राष्ट्रे प्रवर्तते २७
 लिप्यते तेन पापेन राजा भवति नारकी
 वेधं चतुर्विधं त्यक्त्वा समुपोष्य हरेर्दिनम्
 कुलकोटिं समुद्धृत्य विष्णुलोके महीयते २८
 गौतम उवाच-

शृणु भूपाल वक्ष्यामि वैष्णवाख्यं महाव्रतम्
 यं श्रुत्वा पापिनः सर्वे मुक्तिमायां तितत्क्षणात् २९
 द्वादशीसंभवं पुण्यं मयाख्यातं न कस्यचित् ३०
 वैष्णवोऽसि महाराज भक्तो भागवते नृणाम्
 वैष्णवं तु महागुह्यं तद्ब्रतं त्वं निशामय ३१
 उन्मीलनीनामपुराभक्त्या मे माधवेन तु
 कथिता सुप्रसन्नेन तांते भूपवदाम्यहम् ३२
 एकादशी अहोरात्रं प्रभाते घटिका भवेत्
 उन्मीलनी तु सा ज्ञेया विशेषेण हरिप्रिया ३३
 त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि पुण्यान्या यतनानि च
 कोट्यंशे नैव तुल्यानि मखावेदास्तपांसि च ३४
 उन्मीलनी समं किञ्चित् न भूतं न भविष्यति
 प्रयागो न कुरुक्षेत्रं न काशी न च पुष्करः ३५
 शैलो हिमाचलो नैव न मेरुर्गन्धमादनः
 शैलो न नीलनिषधो न विन्ध्यो नैव नैमिषम् ३६
 गोदावरी न कावेरी चन्द्रभागानवेदिका
 न तापी न पयोष्णी च नक्षिप्रानैव चन्दना ३७
 चर्मण्वती च सरयूश्चन्द्रभागानगण्डिका
 गोमती च विपाशा च शोणाख्यश्च महानदः ३८
 किमत्र बहुनोक्तेन भूयो भूयो नराधिप

उन्मीलनीसमंकिंचिन्नदेवःकेशवात्परः ३९
 उन्मीलनीमनुप्राप्ययैःकृतंकेशवार्चनम्
 पापचक्रसमूहस्यराशयःपतिताःक्षणात् ४०
 यस्मिन्मासेमहीपालतिथिरुन्मीलनीभवेत्
 तन्मासनाम्नागोविन्दःपूजनीयःप्रयत्नतः ४१
 जातरूपमयःकार्यमासनाम्नातुमाधवः
 स्वशक्त्याविश्वरूपस्तुश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ४२
 पवित्रोदकसंयुक्तं पंचरत्नसमन्वितम्
 गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं कुंभं स्रग्दामभूषितम् ४३
 पात्रं च सोदकं कार्यं गोधूमैश्चापि पूरितम्
 नानारत्नैश्च संयुक्तं नानागंधैः प्रपूजितम् ४४
 मल्लिकामोदसंयुक्तं जातीपुष्पैः प्रपूजितम्
 श्वेताख्यैस्तंदुलैश्चैव पूरणीयः प्रयत्नतः ४५
 प्रदद्याद्वस्त्रयुग्मं तु उपवीतं तु सोत्तरम्
 उपानहौतुराजर्षेः आतपत्रं शिरोपरि ४६
 भोजनं जलपात्रं च सप्तधान्यंतिलैः सह
 रूप्यं चैव तु कार्पासं पायसं मुद्रिकाहरेः ४७
 धेनुर्वात्रतु दातव्या वत्सालं कारसंयुता
 सुवर्णशृंगीरौप्यखुरीताम्रपृष्ठीतथैव च ४८
 कांस्यदोहीरत्नपुच्छीं दद्याद्द्वैगुरवे तदा
 शय्यांसोपस्करां दद्यात्साधवे भक्तिपूर्वकम् ४९
 धूपं दीपं तु नैवेद्यं फलपत्रं निवेदयेत्
 पूजनीयो महाभक्तैर्मन्त्रैरेभिस्तु केशवः ५०
 तुलसीपत्रसंयुक्तैः पुष्पैः कालोद्भवैस्तथा
 मासनाम्नैव चरणौ जानुनीविष्णुरूपिणे ५१
 गुह्ये तु गुह्यपतये कटे वै पीतवाससे
 ब्रह्ममूर्तिभूतेनाभावुदरे विश्वयोनये ५२
 हृदये ज्ञानगम्याय कंठे वै कुण्डमूर्तये
 ऊर्ध्वगायललाटे तु बाहौ दक्षांतकारिणे ५३
 उत्तमांगे सुरेशाय सर्वांगे सर्वमूर्तये

स्वनाम्नाचायुधादीनिपूजनीयानिभक्तिः ५४
 अर्घदानंप्रकर्तव्यं नालिकेरादिभिः समम्
 शंखोपरिजलेकृत्वा गंधपुष्पाक्षतान्वितम् ५५
 सूत्रेणावेष्टितं कृत्वा दद्यादर्घ्यविधानतः
 देवदेव महादेव श्रीकेशव जनार्दन ५६
 सुब्रह्मरयनमस्तेऽस्तु पुण्यराशिविवर्धन
 शोकमोहमहापापान्मामुद्धर भवार्णवात् ५७
 सुकृतं न कृतं किञ्चिज्जन्मकोटिशतैरपि
 तथापि मां महास्वामिन्मामुद्धर भवार्णवात् ५८
 ब्रतेनानेन देवेश ये चान्ये मम पूर्वजाः
 वियोनिं च गताश्चान्ये पापमृत्युवशंगताः ५९
 ये भविष्यन्ति येऽतीताः प्रेतलोकान्समुद्धर
 श्रान्तोऽस्म्यहमधीनस्य भक्तिरव्यभिचारिणी ६०
 दत्तमर्घ्यमया तुभ्यं भक्त्या गृह्णामि गदाधर
 दत्त्वार्घ्यं धूपदीपाद्यैर्नैवेद्यैर्विष्णुसंभवैः ६१
 स्तोत्रैर्नाराजनैर्गीतैर्भृत्यैः संतोषयेद्धरिम्
 वस्त्रैर्दानैश्च गोदानैर्भोजनैस्तोषयेद्गुरुम् ६२
 तथा तथा विधातव्यं गुरुर्वै प्रीतिमाप्नुयात्
 लोकानां तारणार्थाय धात्रा सृष्टो गुरुर्यतः ६३
 अतो वै गुरुपूजा च कर्तव्या वै प्रयत्नतः
 अहितं यो नाशयति स्वहितं दर्शयेत्सदा ६४
 स गुरुः स च विज्ञेयः सर्वधर्मार्थकोविदः
 अकुर्वन्वित्तशाठ्यं तु गुरवे तं निवेदयेत् ६५
 गुरोर्निवेदिते भूपपरिपूर्णं भवेद्ब्रतम्
 कृत्वा दिवा तनूकर्मभोजनं ब्राह्मणैः सह ६६
 कर्तव्यं नृपशार्दूलदिनं नेयं कथानकैः
 अनेन विधिना यस्तु कुर्यादुन्मीलनीव्रतम् ६७
 कल्पकोटि सहस्राणि वसते विष्णुसन्निधौ ६८

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे-

उमापतिनारदसंवादे उन्मीलनीव्रतं नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५

षट्त्रिंशोऽध्यायः

नारदउवाच-

कीदृशीस्यान्महादेवपक्षवर्द्धनिसंज्ञका
ययावैकृतयाजंतुर्महपापात्प्रमुच्यते १

श्रीमहादेवउवाच-

अमावायदिवापूर्णासंपूर्णाजायतेतदा
भूत्वावैनाडिकाषष्टिर्जायतेप्रतिपद्दिने
अश्वमेधायुतैस्तुल्यासाभवेत्पक्षवर्द्धिनी २

नारदउवाच-

पूजाविधितुपृच्छामिसांप्रतंदेवसत्तम
यत्कृतेतुमहादेवमहाफलमवाप्नुयात् ३

महादेवउवाच-

पूजाविधिंप्रवक्ष्यामिसांप्रतंद्विजनंदन
पूजितेचारचितेविष्णौफलंप्राप्नोत्यसंशयः ४

येनपूजाविधानेनतुष्टिंप्राप्नोतिमाधवः

अब्रह्मंजलपूर्णचकुंभंचंदनचर्चितम् ५

पंचरत्नसमायुक्तं पुष्पमालाभिवेष्टितम्

स्थाप्यंताम्रमयंपात्रंसगोधूमंघटोपरि ६

सौवर्णकारयेद्देवमाससंज्ञाभिनामकम्

पंचामृतेनविधिनास्नपनंसुमनोरमम् ७

कारयेद्देवदेवेशंजगन्नाथंजगत्पतिम्

विलेपनंतुकर्तव्यंकुंकुमागरुचंदनैः ८

वस्त्रयुग्मंचदातव्यंछत्रोपानहसंयुतम्

पूजयेद्देवताधीशंकुंभपात्रोपरिस्थितम् ९

पद्मनाभायवैपादौजानुनीविश्वमूर्तये

ऊरूवैज्ञानगम्यायकटीदानप्रदायच १०

उदरंविश्वनाथायहृदयंश्रीधरायच

कंठंकौस्तुभकंठायबाहूक्षत्रांतकारिणे ११

ललाटंव्योममूर्ध्नेतुशिरोवैसर्वरूपिणे

स्वनाम्नाचैवकमलांसर्वाङ्गीदिव्यरूपिणीम् १२

एवंविधिवत्संपूज्यततोऽघदापयेत्सुधीः
 नालिकेरेणशुभ्रेणदेवदेवस्यचक्रिणः १३
 अनेनैवार्घदानेनसंपूर्णजायतेव्रतम्
 संसारार्णवमग्रमांसमुद्धरजगत्पते १४
 त्वमीशःसर्वलोकानांत्वंसाक्षाच्चजगत्पतिः
 गृहाणार्घमयादत्तंपद्मनाभनमोस्तुते १५
 नैवेद्यानिसुहृद्यानिषड्रसानिविशेषतः
 देयानितुविशेषेणकेशवायसुभक्तितः १६
 नागपत्रंसकर्पूरंदद्याद्देवस्यभक्तितः
 घृतेनदीपकंकुर्यात्तिलतैलेनवापुनः १७
 कृत्वासम्यग्विधानेनगुरोःपूजांप्रकारयेत्
 वस्त्राणिचैवचोष्णीषंकंचुकंचप्रदापयेत् १८
 दक्षिणांचयथाशक्त्यागुरुवेसंप्रदापयेत्
 भोजनंचैवतांबूलंदत्त्वाचार्घप्रदापयेत् १९
 स्ववित्तस्यानुमानेनयथाशक्त्यातुनिर्द्धनैः
 कार्यासम्यक्प्रयत्नेनद्वादशीपक्षवर्द्धिनी २०
 ततोजागरणंकुर्याद्भीतनृत्यसमन्वितम्
 पुराणपाठसहितंहास्याह्लादसमन्वितम् २१
 स्तुवंतिचप्रशंसंतिजागरंचक्रपाणिनः
 नित्योत्सवोभवेत्तेषांगृहेवैदशजन्मसु २२
 अतोधन्यतमाचेयंकर्तव्यापक्षवर्द्धनी
 कृत्वातुसकलंपुण्यफलंप्राप्नोत्यसंशयम् २३
 पक्षवर्द्धनीमाहात्म्यंयेशृण्वंतिमनीषिणः
 तैःकृतंसत्कृतंसर्वयावदाभूतसंप्लवम् २४
 पंचाग्निसाधनेपुण्यंयच्चस्यात्तीर्थसाधने
 तत्पुण्यंसमवाप्नोतिविष्णोर्जागरकारणात् २५
 पक्षवर्द्धनिकापुण्यापवित्रापापनाशिनी
 उपवासकृताविप्रहत्याकोटिविनाशिनी २६
 वसिष्ठेनकृतापूर्वभारद्वाजेनवैमुने
 ध्रुवेणचांबरीषेणकृतेयंविष्णुवल्लभा २७

इयंकाशीसमापुण्याइयंवैद्वारकासमा
उपोषिताचभक्तेनवांछितंचददात्यसौ २८
इयंधन्याधन्यतमाहत्यायुतविनाशिनी
कर्तव्यातुविशेषेणवैष्णवैर्ज्ञानतत्परैः २९
अहोसर्वेश्वरोदेवःसंसेव्योव्रततत्परैः
किमन्यद्बहुनोक्तेनकर्तव्यंव्रतमुत्तमम् ३०
यथाचवर्द्धतेचंद्रःसितेपक्षेविशेषतः
तथावैवर्द्धतेभक्तकारणात्पक्षवर्द्धिनी ३१
सूर्योदयेयथाध्वांतंनश्यतेतत्क्षणादपि
तथाघंनाशमाप्नोतिकरणात्पक्षवर्द्धिनी ३२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे-
उमापतिनारदसंवादेपक्षवर्द्धिनीएकादशीमाहात्म्यं नाम

षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६

सप्तत्रिंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-

शृणुनारदवक्ष्यामिमाहात्म्यंजागरस्यच
यच्छ्रुत्वामुक्तिमाप्नोतिमहापापीनसंशयः १
नारदउवाच-

अहोविश्वेश्वरोविष्णुःपवित्रीकरणःसदा
तस्योपवासमाहात्म्यंश्रुतंहित्वन्मुखाच्छिव २
तथापिश्रोतुमिच्छामिमाहात्म्यंजागरस्यतु
कीदृक्जागरमाहात्म्यंरात्रोभक्तिस्तुकीदृशी ३
प्रहरेषुचयापूजावदविश्वेश्वरप्रभो
त्वंलोकेषुसदापूज्यस्त्वंहिदेवोजनार्दनः
त्वंहिविश्वेश्वरोदेवोयतोभक्तिर्जनार्दने ४
सर्वेषांचैवभक्तानांत्वंचश्रेष्ठउमापतिः
लोकेस्मिन्सर्वदाभक्त्यातवाख्यावर्त्ततेसदा ५
अतोयेनप्रकारेणलोकानांमुक्तिरेवच
विश्वेश्वरवदत्वंतुमाहात्म्यंजागरस्यतु ६

महादेवउवाच-

एकादश्यांजनोविष्णुरात्रौसंपूज्यभक्तिः
 कुर्याज्जागरणंविष्णोःपुरतोवैष्णवैःसह ७
 गीतंवाद्यंतथानृत्यंपुराणपठनंतथा
 धूपंदीपंचनैवेद्यंपुष्पंगंधानुलेपनम् ८
 फलमर्घतथाश्रद्धादानमिन्द्रियसंयमम्
 सत्यान्वितंचविप्रेन्द्रवचोयुक्तंक्रियान्वितम् ९
 विनिद्रंचमुदायुक्तोयःकरोतिनरःसदा
 सर्वपापविनिर्मुक्तोजायतेविष्णुवल्लभः १०
 रात्रौजागरणेप्राप्तेनिद्रांकुर्वतिवैष्णवाः
 हारितंचोपवासंतैर्व्रतंवैविष्णुसंज्ञकम् ११
 येकुर्वतिनराःप्राज्ञजागरेविष्णुसंज्ञके
 जागरंकृष्णभावेननस्वपंतिकदाचन १२
 कृष्णस्यनाममनसावदंतचपुनःपुनः
 तेतुधन्यतमाज्ञेयाअस्यांरात्रौविशेषतः १३
 क्षणेक्षणेतुगोदानंधट्यांचैवचतुर्गुणम्
 प्रहरेकोटिगुणितंचतुर्यामेष्वसंख्यकम् १४
 जागरेनिमिषार्द्धेतुकेशवाग्रेविशेषतः
 तत्फलंकोटिगुणितंतस्यसंख्यानविद्यते १५
 नर्त्तनंकुरुतेयस्तुकेशवाग्रेनरोत्तमः
 नफलंहीयतेतस्यआजन्ममरणांतिकम् १६
 साश्चर्यंचैवसोत्साहंपापालापादिवर्जितम्
 प्रदक्षिणसमायुक्तंनमस्कारपुरःसरम् १७
 नीराजनसमायुक्तमनिर्विण्णेनचेतसा
 यामेयामेमहाभागकुर्यादारातिकंहरेः १८
 षड्विंशगुणसंयुक्तमेकादश्यांचजागरम्
 यःकरोतिनरोभक्त्यानपुनर्जायतेभुवि १९
 यएवंकुरुतेभक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितः
 जागरंवासरेविष्णोर्लीयतेपरमात्मनि २०
 धनवान्वित्तशाठ्येनयःकरोतिप्रजागरम्

तेनात्माहारितोनूनंकितवेनदुरात्मना २१
 विष्णुजागरणेप्राप्तेउपहासंकरोतियः
 षष्टिवर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेकृमिः २२
 वेदविद्ब्राह्मणोयस्तुनर्त्तनेनविशेषतः
 उपहासपरःप्राप्तःसवैचांडालउच्यते २३
 निमिषंनिमिषार्द्धवायःकरोतिप्रजागरम्
 धर्मार्थकाममोक्षाणांप्राप्नोतिपदमव्ययम् २४
 वेदशास्त्ररतोनित्यंनित्यंवैयज्ञयाजकः
 रात्रौजागरणेप्राप्तेनिंदांकुर्वन्ब्रजत्यधः २५
 ममपूजांप्रकुर्वाणोविष्णुनिंदासुतत्परः
 एकविंशत्कुलेनैव नरकं प्रतिपद्यते २६
 विष्णुःशिवःशिवोविष्णुरेकमूर्तिर्द्विधास्थिताः
 तस्मात्सर्वप्रकारेणैवनिंदांप्रकारयेत्
 दष्टाःकलिभुजंगेनस्वपंतिमधुहाहनि २७
 कुर्वतिजागरंनैवमाययातेचमोहिताः
 प्राप्ताएकादशीयेषांकलौजागरणंविना २८
 तेविनष्टानसंदेहोयस्माज्जीवितमध्रुवम्
 उद्धृतंनेत्रयुग्मंतुदत्त्वावैवैष्णवंपदम् २९
 कृतंयेनैवपश्यंतिपापिनोहरिजागरम्
 अभावेवाचकस्याथगीतंनृत्यंतुकारयेत् ३०
 वाचकेसतिदेवर्षेपुराणंप्रथमंपठेत्
 अश्वमेधसहस्रस्यवाजपेयायुतस्यच ३१
 पुण्यंकोटिगुणंवत्सविष्णोर्जागरणेकृते
 पितृपक्षेमातृपक्षेभार्यापक्षेतुवाडव ३२
 कुलानुद्धरतेचैतान्कृत्वाजागरणंहरेः
 उपोषणदिनेविद्धेजागरंपूजनंहरेः ३३
 वृथादानादिकंसर्वकृतघ्नेषुकृतंयथा
 उपोषणदिनेविद्धेप्रारब्धेजागरेस्थितिम् ३४
 विहायस्थानंतद्विष्णुःशापंदत्वाप्रगच्छति
 अविद्धेवासरेविष्णोर्येकुर्वतिप्रजागरम् ३५

तेषांमध्येतुष्टुःसन्नृत्यंतुकुरुतेहरिः
 यावद्दिनानिकुरुतेजागरंकेशवाग्रतः ३६
 युगानितानितावंतिविष्णुलोकेमहीयते
 यावद्दिनानिवसतेविनाजागरणंहरेः ३७
 तावद्वर्षसहस्राणिशैरवान्ननिवर्तते
 एकदश्यांशयानस्तुविनाजागरणंहरेः ३८
 मूकवत्तिष्ठतेयोवैगानंपाठंनवाचरेत्
 सप्तजन्मानिमूकत्वंजायतेऽजागरेहरेः ३९
 योननृत्यतिमूढात्मापुरतोजागरेहरेः
 पंगुत्वंतस्यजानीयात्सप्तजन्मानिवाडव ४०
 यःपुनःकुरुतेगीतंनृत्यंजागरणंहरेः
 ब्राह्मंपदमदीयंचसत्यंवैतस्यवैष्णवम् ४१
 यःप्रबोधयतेलोकान्विष्णोर्जागरणेरतः
 वसेच्चिरंतुवैकुण्ठेपितृभिःसहवैष्णवः ४२
 मतिंप्रयच्छतेयस्तुहरेर्जागरणंप्रति
 षष्टिवर्षसहस्राणिश्वेतद्वीपेवसेन्नरः ४३
 यत्किंचित्क्रियतेपापंकोटिजन्मनिमानवैः
 श्रीकृष्णजागरेसर्वरात्रौनश्यतिवाडव ४४
 शालग्रामशिलाग्रेयेकुर्वतिप्रतिजागरम्
 यामेयामेफलंप्रोक्तंकोटयैदवसमुद्भवम् ४५
 संप्राप्तेवासरेविष्णोर्येनकुर्वतिजागरम्
 वृथास्यात्तत्कृतंतेषांवैष्णवानांचनिंदया ४६
 कामार्थौसंपदःपुत्राःकीर्तिलोकाश्चशाश्वताः
 यज्ञायुतैर्नलभ्यंतेद्वादशीजागरंविना ४७
 मतिर्नजायतेयस्यद्वादश्यांजागरंप्रति
 नहितस्याधिकारोऽस्तिपूजनेकेशवस्यहि ४८
 यावत्पदानिचलतिकेशवायतनंप्रति
 अश्वमेधसमानिस्युःजागरार्थंप्रगच्छतः ४९
 पादयोःपतितंयावद्धरण्यांपांशुगच्छताम्
 तावद्वर्षसहस्राणिजागरोवसतेदिवि ५०

तस्माद्गृहात्प्रगंतव्यं जागरेकेशवालये
 कलौमलविनाशायद्वादशीद्वादशीषुच ५१
 परापवादसंयुक्तं मनः प्रासादवर्जितम्
 शास्त्रहीनमगांधर्वतथादीपविवर्जितम् ५२
 शक्त्योपचाररहितमुदासीनं सनिंदनम्
 कलियुक्तं विशेषेण जागरं न वधामतम् ५३
 सशास्त्रं जागरं यच्च नृत्यगांधर्वसंयुतम्
 सवाद्यंतालासंयुक्तं सदीपं मधुभिर्युतम् ५४
 उच्चरैस्तु समायुक्तं यथोक्तैर्भक्तिभावितैः
 प्रसन्नं तुष्टिजननं समूढं लोकरं जनम् ५५
 गुणैर्द्वादशभिर्युक्तं जागरं माधवप्रियम्
 कर्तव्यं तत्प्रयत्नेन पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः ५६
 किं व्रतैर्बहुभिश्चरिणैस्तीर्थवासेन तस्य किम्
 द्वादशीवासरे प्राप्तेन कुर्याज्जागरं हरेः ५७
 प्रवासेन त्यजेद्यस्तु पथिस्विन्नोऽपि वाडव
 जागरं वासुदेवस्य द्वादश्यां तु समेप्रियः ५८
 मद्भक्तो न हरेः कुर्याज्जागरं पापमोहितः
 व्यर्थं मत्पूजनं तस्य मत्पूज्यं यो न पूजयेत् ५९
 न शैवो न च सौरोऽसौ न शाक्तो गणसेवकः
 यो भुंक्ते वासरे विष्णोर्ज्ञेयः पश्चधिको हि सः ६०
 विप्रियं च कृतं तेन दुष्टेनैव च पापिना
 मद्भक्तिबलमाश्रित्य यो भुंक्ते वै हरेर्दिने ६१
 स बाह्याभ्यंतरं देहं वेष्टितं पापकोटिभिः
 मुच्यंते वासरे विष्णोर्ये कुर्वन्ति प्रजागरम् ६२
 कूर्परं यमदूतानां दत्तं तेन यमस्य च
 कृत्वा जागरणं विष्णोरविद्धं द्वादशीव्रतम् ६३
 स्वर्गपि क्षामुनिश्रेष्ठमुक्ता तेनैव संशयः
 वांछितं नारकं सौख्यं विद्धं कृत्वा हरेर्दिनम् ६४
 निहताः पितरस्तेन देवानां वैवधः कृतः
 दत्तराज्यं तु दैत्यानां कृत्वा विद्धं हरेर्दिनम् ६५

योनृत्यतिप्रहृष्टात्माकृत्वावैकरताडनम्
 गीतंकुर्वन्मुखेनापिदर्शयन्कौतुकान्बहून् ६६
 पुरतोवासुदेवस्यरात्रौजागरणेस्थितः
 पठन्कृष्णचरित्राणिरंजयन्वैष्णवान्गणान् ६७
 मुखेनकुरुतेवाद्यंसंप्रहृष्टतनूरुहः
 दर्शयन्विधान्भृत्यान्स्वेच्छालापान्प्रकारयन् ६८
 भावैरेतैर्नरोयस्तुकुरुतेजागरेहरेः
 निमिषेनिमिषेपुण्यंतीर्थकोटिफलंस्मृतम् ६९
 अनुद्विग्नमनायस्तुधूपनीराजनंहरेः
 कुरुतेजागरेरात्रौसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ७०
 यानिकानिचपापानिब्रह्महत्यासमानिच
 कृष्णाहजागरात्तानिविलयंयांतिखंडशः ७१
 एकतःक्रतवःसर्वेसमाप्तवरदक्षिणाः
 एकतोदेवदेवस्यजागरःकृष्णवल्लभः ७२
 तत्रकाशीपुष्करंचप्रयागंनैमिषंगया
 शालग्राममहाक्षेत्रमर्बुदारण्यमेवच ७३
 पौष्करंमथुरातत्रसर्वतीर्थानिचैवहि
 यज्ञावेदाश्चचत्वारोब्रजंतिहरिजागरम् ७४
 गंगासरस्वतीतापीयमुनाचशतद्रुका
 चंद्रभागावितस्ताचनद्यःसर्वास्तुतत्रवै ७५
 सरांसिचहदाःसर्वेसमुद्राःसर्वएवहि
 एकादश्यांद्विजश्रेष्ठगच्छंतिकृष्णजागरम् ७६
 स्पृहणीयाहिदेवानांयेनराःकृष्णजागरे
 नृत्यंतिगीतंकुर्वन्तिवीणावाद्यप्रहर्षिताः ७७
 एवंजागरणंकृत्वासंपूज्यचमहाहरिम्
 द्वादश्यांपारणंकृत्वास्वशक्त्यावैष्णवैःसह ७८
 महादेवउवाच-
 शृणुब्रह्मन्प्रवक्ष्यामिद्वादशीमाहात्म्यमुत्तमम्
 द्वादशीतुसदाज्ञेयापुत्रदामोक्षदायिनी ७९
 प्रातःस्नात्वाहरिंपूज्यउपवासंसमर्पयेत्

अज्ञानतिमिरांधस्यव्रतेनानेनकेशव ८०
 प्रसीदसुमुखोभूत्वाज्ञानदृष्टिप्रदोभव
 पारणंचततःकुर्याद्यथासंभवमग्रतः ८१
 अतऊर्ध्वयथेष्टंतुकारयेच्चयथाविधि
 यदातुद्वादशीस्वल्पापारणेनभवेद्विवज ८२
 तदारात्रौतुकर्त्तव्यंपारणमुक्तिमिच्छता
 तदानरात्रिदोषःस्यान्निषिद्धंनभवेत्क्वचित् ८३
 यदुक्तंनिशिनस्त्रायान्महानिशिनभोजयेत्
 तत्पूर्वपरयामाभ्यांदिनवत्कर्मकारयेत् ८४
 यदाभवतिस्वल्पातुद्वादशीपारणेदिने
 उषःकालेद्वयंकुर्यात्प्रातर्मध्याह्निकंतथा ८५
 द्वादशीसाधितायेननरेणभुविसर्वदा
 तस्यपुण्यमहंवक्तुंनसमर्थोविशेषतः ८६
 साधयित्वाखिलान्कामान्प्राप्नुयुश्चमहाजनाः
 अंबरीषादयःसर्वेयेभक्ताभुविविश्रुताः ८७
 द्वादशींसाधयित्वातुतेगताविष्णुसद्गनि
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंयदुक्तंतुमयातव ८८
 नास्तिविष्णुसमोदेवोनतिथिर्द्वादशीसमा
 अत्रदत्तंचभुक्तंचतथापूजादिकंचयत् ८९
 तत्सर्वपूर्णतांयातिपूजितेमाधवेसति
 किंपुनर्बहुनोक्तेनभक्तानांवल्लभोहरिः ९०
 प्रददात्यखिलान्कामान्यावदाभूतसंप्लवम्
 द्वादश्यांचैवयद्दत्तंतत्सर्वंसफलंभवेत् ९१
 कुरुक्षेत्रेषुयद्दत्तंनिष्फलंनैवजायते
 तद्वच्चद्वादशीदत्तंभवेद्देवर्षिसत्तम ९२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे-
 उमापतिनारदसंवादेद्वादशीएकादशीजागरणमहिमानाम
 सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७

अष्टत्रिंशोऽध्यायः

महादेवउवाच-

एकस्मिन्समयेपुत्रगतोऽहविष्णुसन्निधौ
तत्रपृष्ठंमयापूर्वमाहात्म्यंद्वादशीभवम् १

नारदउवाच

कीदृशीस्यान्महादेवमहाद्वादशिकापरा
तस्याव्रतेफलंकीदृग्वदसर्वेश्वरप्रभो २

शिवउवाच-

इयमेकादशीब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदा
ऋक्षयोगैश्चसंयुक्ताकर्तव्यामुनिसत्तमैः ३
जयाचविजयाचैवजयंतीपापनाशिनी
सर्वपापहराश्चैताःकर्तव्याःफलकाङ्क्षिभिः ४
एकादश्यांयदाऋक्षंशुक्लपक्षेपुनर्वसुः
नाम्नासाचजयाख्यातातिथीनामुत्तमातिथिः ५
तामुपोष्यनरःपापान्मुच्यतेनात्रसंशयः
यदाचशुक्लद्वादश्यांनक्षत्रंश्रवणंभवेत् ६
विजयासासमाख्यातातिथीनामुत्तमातिथिः
सहस्रगुणितंदानंयस्यांवैविप्रभोजनम् ७
होमस्तथोपवासश्चसहस्राधिफलप्रदः
यदाचशुक्लद्वादश्यांप्राजापत्यंहिजायते ८
जयंतीनामसाप्रोक्तासर्वपापहरातिथिः
सप्तजन्मकृतंपापंस्वल्पंवायदिवाबहु ९
प्रक्षालयतिगोविंदस्तस्यामभ्यर्चितोध्रुवम्
यदावैशुक्लद्वादश्यांपुष्यंभवतिकर्हिचित् १०
तदातुसामहापुण्याभवितापापनाशिनी
योददातितिलप्रस्थंनित्यंसंवत्सरंप्रति ११
उपवासंचयस्तस्यांकरोत्येतत्समंस्मृतम्
तस्यांजगत्पतिर्देवस्तुष्टःसर्वेश्वरोहरिः १२
प्रत्यक्षतांप्रयात्येवतत्रानंतफलंस्मृतम्
सगरेणककुत्स्थेननहुषेणचसाधितः १३

तस्यामाराधितः कृष्णोदत्तवानखिलं भुवि
 वाचिकान्मानसाद्वापिकायजाञ्च विशेषतः १४
 सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः
 तामेकां समुपोष्याथ पुण्यं नक्षत्रसंयुताम् १५
 एकादशीसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः
 स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायो देवतार्चनम् १६
 यत्तस्यां क्रियते किञ्चित्तदक्षयफलं स्मृतम्
 तस्मादेषा प्रकर्तव्या यत्नेन फलकाङ्क्षिभिः १७
 पञ्चमेनाश्वमेधेन यदि स्नातो युधिष्ठिरः
 पर्यपृच्छत धर्मात्मा कृष्णं यदु कुलोद्बहम् १८
 युधिष्ठिर उवाच-
 उपवासस्य नक्तस्य त्वेकभुक्तस्य मे प्रभो
 किं पुण्यं किं फलं तस्य ब्रूहि सर्वजनार्दन १९
 श्रीभगवानुवाच-
 हेमन्ते चैव संप्राप्ते मासे मार्गे च शोभने
 कृष्णपक्षे च यापार्थद्वादशीतामुपोषयेत्
 दशम्यां चैकभुक्तश्च शुद्धचित्तो दृढव्रतः २०
 नक्तं चैव तथा ज्ञात्वा दशम्यां नियतः सदा
 दिवसस्याष्टमे भागे मन्दी भूते दिवाकरे २१
 नक्तं च तद्विजानीयान्न नक्तं निशि भोजनम्
 नक्षत्रदर्शनान्नक्तं गृहस्थस्य विधीयते २२
 यतेर्दिनाष्टमे भागे रात्रौ तस्य निषेधनम्
 ततः प्रभातसमये कृत्वा च नियमं व्रती २३
 मध्याह्ने च तथा पार्थ स्नानं शुचिः समाचरेत्
 अधमं कूपके स्नानं वाप्यां स्नानं च मध्यमम् २४
 तडागे चोत्तमं स्नानं नद्यां स्नानं ततः परम्
 पीडयन्ते जन्तवो यत्र जलमध्ये व्यवस्थिते २५
 तत्र स्नाने कृते पार्थ पापं पुण्यं समं भवेत्
 गृहे चैवोत्तमं स्नानं जलं चैव विशोधयेत् २६
 तस्मात्तु पाण्डव श्रेष्ठ गृहे स्नानं समाचरेत्

अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुंधरे २७
 मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयापूर्वसंचितम्
 क्रोधलोभौपरित्यज्यचैकचित्तोदृढव्रतः २८
 नालापेतांत्यजंचैवतथापाखंडिनोरान्
 मिथ्यावादरतांश्चैवतथाब्राह्मणनिंदकान् २९
 अन्यांश्चैवदुराचारानगम्यागमनेरतान्
 परद्रव्यापहारांश्चपरदाराभिगामिनः ३०
 केशवंपूजयित्वातुनैवेद्यंतत्रकारयेत्
 दीपंदद्याद्गृहेतत्रभक्तियुक्तेनचेतसा ३१
 तद्दिनेवर्जयेत्पार्थनिद्रांचैवतुमैथुनम्
 धर्मशास्त्रविनोदेनदिनंसर्वनिवारयेत् ३२
 रात्रौजागरणंकृत्वाभक्तियुक्तो नृपोत्तम
 विप्रेभ्योदक्षिणांदद्यात्प्रणिपत्यक्षमापयेत् ३३
 यथाकृष्णातथाशुक्लाविधिनैवंप्रकारयेत्
 एकादशीं द्विजः पार्थविभेदनैवकारयेत् ३४
 एवंहिकुरुते यस्तुशृणुतस्यहियत्फलम्
 शंखोद्धारेनरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवंगदाधरम् ३५
 एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीम्
 संक्रांतिषु चतुर्लक्षं यो ददाति नृपोत्तम ३६
 एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीम्
 प्रभासक्षेत्रे यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ३७
 तत्फलं जायते नूनमेकादश्युपवासिनः
 केदारे चोदकं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ३८
 तथा चैकादशी पार्थ गर्भवासक्षयंकरी
 अश्वमेधस्य यज्ञस्य पृथिव्यां यत्फलं लभेत् ३९
 तस्माच्छतगुणं पुण्यमेकादश्युपवासिनः
 तपस्विनो गृहे यस्य भुंजते च द्विजोत्तमाः ४०
 तत्फलं जायते नूनमेकादश्युपवासिनः
 गोसहस्रेण यत्पुण्यं दत्त्वा वेदांतपारगे ४१
 तस्माच्छतगुणं पुण्यमेकादश्युपवासिनः

येषां देहे त्रयो देवा ब्रह्म विष्णु महेश्वराः ४२
 वसन्ति तेषां तुल्या एकादश युपवासिनः
 तेनराः पुण्यकर्माणो ये भक्ता हरिपूजकाः ४३
 एकादशी व्रतस्यापि पुण्यसंख्यानविद्यते
 एतत्पुण्यं भवेत्तस्य यत्सुरैरपि दुर्लभम् ४४
 एतस्मादर्द्धपुण्यं तु प्राप्य तेन क्तभोजनात्
 नक्तस्यार्द्धभवेत्पुण्यमेकभक्तेन देहिनाम् ४५
 तावद्गर्जति तीर्थानि दानानि नियमानि च
 यावन्नोपोषयेज्जंतुर्वासरं विष्णुवल्लभम् ४६
 तस्मात्त्वं पांडव श्रेष्ठ व्रतमेतत्समाचर
 पुण्यसंख्यानं जानामि यत्त्वं पृच्छसि पांडव ४७
 एतद्धि कथितं पार्थ यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम्
 एकादशी समं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ४८
 युधिष्ठिर उवाच -
 उत्पन्ना सा कथं देव पुण्या चैकादशी तिथिः
 कथं पवित्रा विश्वेऽस्मिन् कथं वै देवता प्रिया ४९
 श्रीभगवानुवाच -
 पुरा कृतयुगे पार्थ मुरनामेति दानवः
 अत्यद्भुतो महारौद्रः सर्वदेवभयंकरः ५०
 इंद्रोऽपि निर्जितस्तेन सर्वदेवास्तथानृप
 महासुरेण तेनैव मृत्युना च दुरात्मना ५१
 स्वर्गान् निराकृतास्तेन विचरन्ति महीतले
 सशंका भयभीताश्च सर्वे गत्वामहेश्वरम् ५२
 इंद्रेण कथितं सर्वमीश्वरस्यापि चाग्रतः
 स्वर्गलोकपरिभ्रष्टा विचरन्ति महीतले ५३
 मर्त्येषु संस्थिता देवान शोभन्ते महेश्वर
 उपायं ब्रूहि मे देव ह्यमरायां तिकांगतिम् ५४
 महादेव उवाच -
 देवराज सुरश्रेष्ठ यत्रास्ते गरुडध्वजः
 शरण्यश्च जगन्नाथः परित्राता परायणः ५५

तत्रगच्छसुरश्रेष्ठसवोरक्षांविधास्यति
 ईश्वरस्यवचःश्रुत्वादेवराजोमहामतिः ५६
 त्रिदशैःसहितोयत्रगतस्तत्रयुधिष्ठिर
 जलमध्येप्रसुप्तंतदृष्ट्वादेवंगदाधरम् ५७
 कृतांजलिपुटोभूत्वाइंद्रःस्तोत्रमुदीरयत् ५८
 इंद्रउवाच-

ॐ नमोदेवदेवेशदेवदानववंदित
 दैत्यारेपुंडरीकाक्षत्राहिनोमधुसूदन ५९
 सुराःसर्वेसमायाताभयभीताश्चदानवात्
 शरणंत्वांजगन्नाथत्राहिमांभक्तवत्सल ६०
 त्राहिनोदेवदेवेशत्राहित्राहिजनार्दन
 त्राहिवैपुंडरीकाक्षदानवानांविनाशक ६१
 त्वत्समीपंगताःसर्वेत्वमेवशरणंप्रभो
 शरणागतानांदेवानांसहायंकुरुवैप्रभो ६२
 त्वंपतिस्त्वंमतिर्देवत्वंकर्तात्वंचकारणम्
 त्वंमातासर्वलोकानांत्वमेवजगतःपिता ६३
 भगवन्देवदेवेशशरणागतवत्सल
 शरणंतवचायाताभयभीताश्चदेवताः ६४
 देवतानिर्जिताःसर्वाःस्वर्गभ्रष्टाःकृताःप्रभो
 अत्युग्रेणहिदैत्येनमुरनाम्नामहौजसा
 इंद्रस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् ६५
 श्रीभगवानुवाच-

कीदृशोदानवःशक्रकिंरूपंकीदृशंबलम्
 क्वस्थानंतस्यदुष्टस्यकिंवीर्यकःपराक्रमः
 किंवरंतस्यदुष्टस्यममाख्याहिमहामते ६६
 इंद्रउवाच-

पूर्वबभूवदेवेशब्रह्मवंशसमुद्भवः
 तालजंघस्तुनाम्नाचअत्युग्रोऽपिमहासुरः ६७
 तस्यपुत्रोहिविख्यातोमुरनामेतिदानवः
 अत्युत्कटोमहावीर्योदेवतानांभयंकरः ६८

पुरीचंद्रावतीनाम्नातत्रस्थानेवसत्यसौ
 निर्जितादेवताःसर्वास्वर्गात्तेनविवासिताः ६६
 इंद्रोऽन्योरोपितस्तेनवातश्चैवहुताशनः
 चंद्रसूर्योऽकृतौचान्यौवायुर्वरुणएवच ७०
 सर्वमात्मकृतंतेनसत्यंसत्यंजनार्दन
 देवलोकःकृतस्तेनसर्वस्थानविवर्जितः ७१
 तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकोपमानोजनार्दनः
 हनिष्येदानवंदुष्टदेवतानांभयंकरम् ७२
 त्रिदशैःसहितोदेवोगतश्चंद्रावतींपुरीम्
 दृष्टोदेवैस्तुदैत्येन्द्रोगर्जमानःपुनःपुनः ७३
 तेनसर्वेजितादेवगताश्चैवदिशोदश
 हरिंनिरीक्ष्यप्रोवाचतिष्ठतिष्ठेतिदानवः ७४
 भगवानब्रवीत्तंचक्रोधसंरक्तलोचनः
 श्रीभगवानुवाच-
 रेदानवदुराचारममबाहुंनिरीक्ष्य ७५
 ततस्तेसम्मुखाःसर्वेविष्णुनादुष्टदानवाः
 हताबाणैःपुनर्दिव्यैर्जाताश्चभयविह्वलाः ७६
 चक्रंमुक्तंचकृष्णेनदैत्यसैन्येषुपांडव
 तेनच्छिन्नास्तुशतशोबहवोनिधनंगताः ७७
 एकोपिदानवस्तत्रयुध्यमानोमुहुर्मुहुः
 नष्टाःसर्वेसुरास्तेननिर्जितोमधुसूदनः ७८
 निर्जितंतेनदैत्येनबाहुयुद्धमजायत
 बाहुयुद्धंकृतंतेनदिव्यंवर्षसहस्रकम् ७९
 विष्णुश्चिंतांप्रपन्नश्चनष्टाःसर्वाश्चदेवताः
 विष्णुश्चनिर्जितस्तेनगतोबदरिकाश्रमम् ८०
 गुहासिंहावतीनामतत्रसुप्तोजनार्दनः
 योजनद्वादशवतीएकद्वाराचपांडव ८१
 तस्यांविष्टःप्रसुप्तश्चदानवोहंतुमुद्यतः
 महायुद्धेनतेनैवश्रांतोऽसौयोगमायया ८२
 दानवःपृष्ठतोलग्नोप्रविष्टःसतदागुहाम्

प्रसुप्तं तत्र मां दृष्ट्वा दानवो हर्षमागतः ८३
 इत्थं मां निर्जितं मत्वा प्रविष्टं शंकया हरिम्
 निःसंदेहं हनिष्यामि दानवानां भयंकरम् ८४
 निर्गता कन्यका तत्र विष्णुदेहाद्युधिष्ठिर
 रूपवती सुसौभाग्यादिव्यप्रहरणायुधा ८५
 तस्य तेजोऽशसंभूता महाबलपराक्रमा
 दृष्टा सा दानवे द्रेण मुरनाम्ना धनंजय ८६
 युद्धं समाहितं तेन स्त्रिया चैव प्रयाचितम्
 कन्यका युध्यते तत्र सर्वयुद्धविशारदा ८७
 हुंकारैर्भस्मसाज्जातो मुरनामामहासुरः
 निहते दानवे तस्मिंस्तत्र देवस्त्वबुध्यत ८८
 पतितं दानवं दृष्ट्वा ततो विस्मयमागतः
 केनायं चहतो रौद्रो ह्यत्युग्रो मम शात्रवः ८९
 अत्युग्रं च कृतं कर्म मम कारुण्यतः कृतम्
 कन्योवाच-

तेन देवाश्च गंधर्वास्यक्षोरगराक्षसाः ९०
 इंद्राद्याः सकला जित्वा स्वर्गाच्चैव निराकृताः
 हरिः सुप्तो मया दृष्टो मुरः पृष्ठे समागतः ९१
 संहरिष्यति त्रैलोक्यं सुप्ते चैव जनार्दने
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् ९२
 अहं च निर्जितो येन कथं सोऽपित्वयाजितः
 एकादश्युवाच-

त्वत्प्रसादाच्च भो स्वामिन् महादैत्यो मया हतः ९३
 श्रीभगवानुवाच-

आनंदं त्रिषु लोकेषु मुनयो देवतागताः
 ब्रूहि त्वं च मया भद्रे यत्ते मनसि रोचते
 ददामि च न संदेहो यत्सुरैरपि दुर्लभम् ९४
 एकादश्युवाच-

यदि तुष्टोऽसि मे देव सत्यमुक्तं जनार्दन
 वरमेकं तु वांछामि हृदये च जगत्पते ९५

प्रार्थयामिचदेवेशईप्सितंचमयाप्रभो
 यदिसत्यंजगन्नाथतिस्रोवाचोददासिमे ६६
 श्रीभगवानुवाच-
 सत्यंसत्यंमयाप्रोक्तंअवश्यंतवसुव्रते
 तिस्रोवाचोमयादत्तानचावाक्यंभवेदिह ६७
 एकादश्युवाच-
 त्रिभुवनेषुचदेवेशचतुर्युगेषुसांप्रतम्
 त्रिषुलोकेषुसर्वत्रतादृशंकुरुमेप्रभो ६८
 सर्वतीर्थप्रधानंहिसर्वविघ्नविनाशिनी
 सर्वसिद्धिकरीदेवीत्वत्प्रसादाद्भवाम्यहम् ६९
 मामुपोष्यंतियेभक्त्यातवभक्त्याजनार्दन
 सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषांयदितुष्टोऽसिमेप्रभो १००
 उपवासंचनक्तंचएकभक्तंकरोतिच
 तस्यवित्तंचधर्मचमोक्षंवैदेहिमाधव १०१
 विष्णुरुवाच-
 यत्त्वंवदसिकल्याणितत्सर्वंचभविष्यति
 सर्वान्मनोरथान्भद्रेदास्यसित्वंचनान्यथा १०२
 ममभक्ताश्चयेलोकेयेचभक्तास्तुकार्तिके
 चतुर्युगेषुविख्यातास्त्रिषुलोकेषुवैप्रभो १०३
 त्वांचशक्तिमहंमन्येएकादशीव्रतस्थिताः
 ममपूजांकरिष्यंतिमोक्षगास्तेनसंशयः १०४
 तृतीयाचाष्टमीचैवनवमीचचतुर्दशी
 एकादशीविशेषेणतिथिरेषाहरिप्रिया
 सर्वतीर्थाधिकंपुण्यंसत्यंसत्यंनसंशयः १०५
 इदंदत्त्वावरंतस्यैतिस्रोवाचोनसंशयः
 हृष्टापुष्टाचसंजाताएकादशीमहाव्रता १०६
 शत्रुंहंसिपरांतस्यददासिपरमांगतिम्
 त्वंहंसिसर्वविघ्नानिसर्वसिद्धिवरप्रदा १०७
 उभयोःपक्षयोःपार्थतुल्याएकादशीशुभा
 नशुक्लानैवकृष्णाचविभेदनैवकारयेत् १०८

विभेदोनैवकर्तव्यः समस्तव्रतकारिभिः
 दिवावायदिवारात्रौशृणोतिभक्तितत्परः १०९
 तिथिरेकाभवेत्सर्वापक्षयोरुभयोरपि
 उभयैकादशीस्वल्पाह्यंतेचैवत्रयोदशी ११०
 मध्येतुद्वादशीपूर्णात्रिस्पृशासाहरिप्रिया
 एकामुपोषयेत्तावैसहस्रैकादशीफलम् १११
 सहस्रगुणितं ह्येवंद्वादश्यांपारणैकृते
 अष्टम्येकादशीषष्ठीतृतीयाचचतुर्दशी ११२
 पूर्वविद्धानकर्तव्यापरविद्धामुपोषयेत्
 एकादशीह्यहोरात्रंप्रभातेघटिकाभवेत् ११३
 सातिथिः परिहर्तव्याउपोष्याद्वादशीयुता
 एवंविधामयाप्रोक्तापक्षयोरुभयोरपि ११४
 एकादश्यांप्रकुर्वीतह्युपवासंनसंशयः
 तेयांतिवैष्णवंस्थानंयत्रास्तेगरुडध्वजः ११५
 धन्यास्तेमानवालोकेविष्णुभक्तिपरायणाः
 एकादश्याश्चमाहात्म्यंसर्वकालेषुयःपठेत् ११६
 गोसहस्रफलंसोऽपिपुण्यंप्राप्नोतिमानवः
 दिवावायदिवारात्रौयेवैशृणवंतिभक्तितः ११७
 ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यंतेनात्रसंशयः
 विष्णुधर्मसमंनस्तिगीतार्थचनृपोत्तम
 एकादशीसमंनस्तिव्रतंपापप्रणाशनम् ११८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे-
 उमामहेश्वरसंवादेएकादश्युत्पत्तिमुरवधोनामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८

एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-
 वंदेविष्णुंविभुंसाक्षाल्लोकत्रयसुखावहम्
 विश्वेशंविश्वकर्तारंपुराणंपुरुषोत्तमम् १
 पृच्छामिदेवदेवेशसंशयोऽस्तिमहान्मम
 लोकानांचहितार्थायपापानांक्षयहेतवे २

मार्गशीर्षेसितेपक्षेभवेदेकादशीतुया
किंनामकोविधिस्तस्याःकोदेवस्तत्रपूज्यते
एतदाचक्ष्वमेस्वामिन्विस्तरेणयथातथम् ३
श्रीकृष्णउवाच-
साधुपृष्टंत्वयाराजन्साधुतेविमलंयशः
कथयिष्यामिराजेंद्रहरिवासरमुत्तमम् ४
उत्पन्नाचासितेपक्षेद्वादशीममवल्लभा
मार्गशीर्षोत्पत्तिरितिममदेहसमुद्भवा ५
सुरासुरवधार्थायह्युत्पन्नाभरतर्षभ
कथिताचमयासावैतवाग्रेराजसत्तम ६
पूर्वाचैकादशीराजंस्त्रैलोक्येसचराचरे
मार्गशीर्षेसितेपक्षेउत्पत्तिरितिनामतः ७
अतःपरंप्रवक्ष्यामिमार्गशीर्षेसितातुया
यस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ८
मोक्षानामेतिसाप्रोक्तासर्वपापहरापरा
देवंदामोदरंराजनूपूजयेच्चप्रयत्नतः ९
तुलस्यामंजरीभिश्चधूपैर्दीपैःप्रयत्नतः
पूर्वेणविधिनाचैवदशम्येकादशीतथा १०
मोक्षाचैकादशीनाम्नामहापातकनाशिनी
रात्रौजागरणंकार्यंनृत्यगीतस्तवैर्मम ११
शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिदिव्यांपौराणिकीकथाम्
यस्याःश्रवणमात्रेणसर्वपापक्षयोभवेत् १२
अधोयोनिगतश्चैवपितरोयस्यपापतः
अस्याश्चपुण्यदानेनमोक्षंयांतिनसंशयः १३
चंपकेनगरेरम्येवैष्णवैश्चविभूषिते
वैखानसोनामनृपःपुत्रवत्पालयेत्प्रजाः १४
वसंतिबहवोविप्रावेदवेदांगपारगाः
ऋद्धिमत्यःप्रजास्तस्यराज्ञोवैखानसस्यहि १५
एवंराज्यंप्रकुर्वाणोरात्रौस्वप्नस्यमध्यतः
स्वकीयपितरोदृष्ट्वाअधोयोनिगतानृप १६

एवंदृष्ट्वाचतान्सर्वान्विस्मयाविष्टमानसः
कथयामासवृत्तांतंस्वप्नजातंद्विजान्प्रति १७
राजोवाच-

मयास्वपितरोदृष्ट्वानरकोपगताद्विजाः
तारयेतितनूजत्वमस्मान्निरयसागरात् १८
एवंब्रुवाणास्तेनूनरोदमानामुहुर्मुहुः

मयादृष्टाद्विजश्रेष्ठाएतस्माच्चनमेसुखम् १९
एतद्राज्यंमममहत्सुखदायिनविद्यते
अश्वागजास्तथासर्वेरोचंतेमेनभोद्विजाः २०
नदारानसुतामह्यंरोचंतेद्विजसत्तमाः
किंकरोमिक्वगच्छामिहृदयंमेऽवरुध्यते २१
तद्ब्रतंतंतपोयोगंयेनैवममपूर्वजाः
मोक्षं प्रयांतिसद्योवैकथ्यतांचद्विजोत्तमाः २२
पुत्रेतुजीवितप्रायेबलीयसिमहात्मनि
पितास्तिनरकेघोरेतस्यपुत्रस्यकिंफलम् २३
ब्राह्मणाऊचुः -

पर्वतस्यमुनेराजन्निकटेचाश्रमोमहान्
गम्यतांराजशार्दूलभूतंभव्यंविजानतः २४
तेषांश्रुत्वाततोवाक्यंराजावैखानसोमहान्
जगामचाशुतत्रैवचाश्रमंपर्वतस्यच २५
ब्राह्मणैर्वेष्टितोराजाराजभिश्चसमन्वितः
आश्रमंविपुलंतस्यसंप्राप्तोराजसत्तमः २६
तत्रगर्वेदयजुर्वेदसामाध्ययनकोविदैः
वेष्टितंमुनिभिश्चैवद्वितीयंब्रह्मणोयथा २७
दृष्ट्वातंमुनिशार्दूलंराजावैखानसस्तथा
दंडवत्प्रणतिंकृत्वापस्पर्शचरणौमुनेः २८
पप्रच्छकुशलंतस्यसप्तस्वंगेष्वसौमुनिः
राज्येनिष्कंटकत्वंचराज्ञःसौख्यसमन्वितम् २९
राजोवाच -

तवप्रसादाद्भोस्वामिन्कुशलंमेऽङ्गसप्तसु
 भक्तायेविष्णुविप्रेषुकथंतेषांचविघ्नता ३०
 मयास्वपितरोदृष्टाःस्वप्नेचनरकेस्थिताः
 कस्यपुण्यस्यसामर्थ्यान्मोक्षंयांतिद्विजोत्तम ३१
 अयंमेसंशयःस्वामिन्प्रष्टुंतत्त्वामुपागतः
 उपायःकश्चिदेवात्रकर्तव्योमुनिसत्तम ३२
 एतद्वाक्यंततःश्रुत्वापर्वतोसुनिसत्तमः
 ध्यानस्तिमितनेत्रोऽभूत्तपस्वीब्रह्मसंनिभः ३३
 मुहूर्तमेकंध्यानस्थोभूपतिंप्रत्युवाचह
 ज्ञातंहितवराजेंद्रपितृणांपूर्वचेष्टितम् ३४
 पूर्वजन्मनितातस्तेक्षत्रियोराज्यगर्वितः
 सपत्न्याऋतुकालेतुराजधर्मप्रवर्तितः ३५
 गतोग्रामेतुतांत्यक्त्वाकार्यार्थीनिजयोषितम्
 तवपित्रातुतस्याश्चनदत्तमृतुदानकम् ३६
 तेनपापप्रभावेननरकेपितृभिःसह
 पतितोराजशार्दूलतवतातःसुदारुणे ३७
 ततःपुनरुवाचेदंराजावैखानसोमुनिम्
 केनव्रतप्रभावेनमोक्षस्तेषांभवेन्मुने ३८
 मुनिरुवाच-
 मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानामेतिनामतः
 सर्वैश्चेतद्ब्रतंकार्यपित्रेपुण्यंप्रदीयताम् ३९
 तेनपुण्यप्रभावेनमोक्षस्तेषांभविष्यति
 सत्यमेतन्महाभागब्रह्मणोवचनंयथा ४०
 मुनेर्वाक्यंततःश्रुत्वास्वगृहंपुनरागतः
 मार्गशीर्षस्तथामासःप्राप्तःकष्टेनतेनवै ४१
 मुनेर्वाक्येनतत्कृत्वाव्रतंवैखानसोनृपः
 अददत्पुण्यमखिलैःसार्द्धंपित्रेसभूमिपः ४२
 दत्तेपुण्यक्षणेनैवपुष्पवृष्टिरभूद्विवि
 वैखानसस्यतातोवैपितृभिर्मोक्षमाविशत् ४३
 राजानंचांतरिक्षेसगिरंपुण्यामुवाचह

स्वस्तिस्वस्तीतितेपुत्रप्रोच्यचैवंदिवंगतः ४४
 एवंयःकुरुतेराजन्मोक्षामेकादशींशुभाम्
 तस्यपापानिनश्यन्तिमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ४५
 नातःपरतराकाचित्मोक्षदैकादशीभवेत्
 पुण्यसंख्यांनजानामिराजन्मेप्रियकृद्ब्रतम् ४६
 चिंतामणिसमाह्येषानृणांमोक्षप्रदायिनी
 पठनाच्छ्रवणादस्यावाजपेयफलंलभेत् ४७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडे-
 उमापतिनारदसंवादेमार्गशीर्षशुक्लमोक्षदा
 एकादशीनामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३६

चत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-
 पौषस्यकृष्णपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत्
 किंनामकोविधिस्तस्याएतद्विस्तरतोवद
 एतदारुव्याहिभोस्वामिन्कोदेवस्तत्रपूज्यते १
 श्रीकृष्णउवाच-
 कथयिष्यामिराजेंद्रभवतःस्नेहबंधनात्
 तुष्टिर्मेनतथाराजन्यज्ञैर्बहुलदक्षिणैः २
 यथामेतुष्टिरायातिह्येकादशीव्रतेनवै
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्योहरिवासरः ३
 सत्यमेतन्नवैमिथ्याधर्मिष्ठानांविशारद
 पौषस्यकृष्णपक्षेयासफलानामनामतः ४
 तस्यांनारायणंदेवंपूजयेच्चयथाविधि
 पूर्वैरैवविधानेनकर्तव्यैकादशीशुभा ५
 नागानांचयथाशेषोपक्षिणांपन्नगाशनः
 देवानांचयथाविष्णुर्द्विपदानांयथाद्विजः ६
 व्रतानांचयथाराजन्श्रेष्ठाचैकादशीतिथिः
 तेजनाश्चैवभोराजन्पूज्यावैसर्वदामम ७
 हरिवासरसंलीनाःकुर्वत्येकादशीव्रतम्

इहैवधनसंयुक्तामृतामोक्षंलभंतिते ८
 सफलायांफलैराजन्पूजयेन्नामतोहरिम्
 नारिकेलफलैश्चैवक्रमुकैर्बीजपूरकैः ९
 जंबीरैर्दाडिमैश्चैवतथाधात्रीफलैःशुभैः
 लवंगैर्बदरीभिश्चतथामैश्चविशेषतः १०
 पूजयेद्देवदेवेशंधूपदीपैस्तथैवच
 सफलायांविशेषेणदीपदानंतुकारयेत् ११
 रात्रौजागरणंचैवकर्तव्यंसहवैष्णवैः
 यावन्निमेषोनेत्रस्यतावज्जागर्तियोनिशि १२
 एकाग्रमनसोराजन्तस्यपुण्यंशृणुष्वहि
 तत्समोनास्ति यज्ञोवैतीर्थंवातत्समंनहि १३
 सर्वव्रतानिराजेंद्रकलांनार्हतिषोडशीम्
 एवंवर्षसहस्राणितपसानैवयत्फलम् १४
 तत्फलंसमवाप्नोति यःकरोतिहिजागरम्
 श्रूयतांराजशार्दूलसफलायाःकथाशुभा १५
 चंपावतीतिविख्यातापुरीमाहिष्मतस्यच
 बभूवुस्तस्यराजर्षेःपुत्राःपंचकुमारकाः १६
 तेषांमध्येतुज्येष्ठोवैमहापापरतःसदा
 परदाराभिचारीचवेश्यासक्तश्चमद्यपः १७
 पितुर्द्रव्यंतुतेनैवगमितंपापकर्मणा
 असद्वृत्तिरतोनित्यंभूसुराणांतुनिंदकः १८
 वैष्णवानांचदेवानांनित्यंनिंदांकरोतिसः
 ईदृशंतुततोदृष्ट्वापुत्रंमाहिष्मतोनृपः १९
 नाम्नातुलुंपकइतिराजपुत्रेषुचापठत्
 राज्यान्निष्कासितस्तेनपित्राचैवतुबंधुभिः २०
 सचैवंपरिवारैस्तुत्यक्तश्चपरिपंथिवत्
 लुंपकोऽपितथात्यक्तश्चित्तयामासवैतदा २१
 त्यक्तोऽहबांधवैःपित्राराज्यान्निष्कासितःकिल
 इतिसंचिंत्यमानोऽसौमतिंपापेतदाकरोत् २२
 मयागंतव्यमेवास्तुदारुणोगहनेवने

तस्माच्चैवपुरंसर्वलुंपयिष्यामिवैपितुः २३
 इत्येवंसमतिकृत्वालुंपकोदैवयोगतः
 निर्जगामपुरात्तस्माद्गतोऽसौगहनेवने २४
 जीवघातरतो नित्यंस्तेयद्यूतकलानिधिः
 सर्वचनगरंतेनमुषितंपापकर्मणा २५
 स्तेयाभिगामीनगरेगृहीतःसनिशाचरैः
 उवाचतान्सुतोऽहवैराज्ञोमाहिष्मतस्यच २६
 सतैर्मुक्तःपापकर्माचागतोविपिनंपुनः
 आमिषाभिरतो नित्यंतरोर्वैफलभक्षणे २७
 आश्रमस्तस्यदुष्टस्यवासुदेवस्यसंनिधौ
 अश्वत्थोवर्त्ततेतत्रजीर्णश्चबहुवार्षिकः २८
 देवत्वंतस्यवृक्षस्यविपिनेवर्त्ततेमहत्
 तत्रैवनिवसंश्चैवलुंपकःपापबुद्धिमान् २९
 गतेबहुतिथेकालेकस्यचित्पुण्यसंचयात्
 पौषस्यकृष्णपक्षेतुदशम्यांदिवसेतथा ३०
 फलानिभुक्त्वावृक्षाणारात्रौशीतेनपीडितः
 लुंपकोनामपापिष्ठोवस्त्रहीनोगतेक्ष्णः ३१
 पीडयमानोऽतिशीतेनहरिवृक्षसमीपतः
 ननिद्रानसुखंतस्यगतप्राणइवाभवत् ३२
 आछाद्यदशनैरास्यमेवंनीतानिशाखिला
 भानूदयेऽपिपापिष्ठो नलेभेचेतनांतदा ३३
 लुंपकोगतसंज्ञस्तुसफलायादिनेतथा
 रवौमध्यंगतेचैवसंज्ञालेभेसलुंपकः ३४
 इतस्ततोविलोक्याथव्यथितश्चतदासनात्
 स्वलत्पद्भ्यांप्रचलितःखंजन्निवमुहुर्मुहुः ३५
 वनमध्येगतस्तत्रक्षुत्क्षामःपीडितोऽभवत्
 नशक्तिर्जीवघातेतुलुंपकस्यदुरात्मनः ३६
 फलानिचतदाराजन्नाजहारसलुंपकः
 यावत्समागतस्तत्रतावदस्तंगतोरविः ३७
 किंभविष्यतितातेतिसविलापंचकारह

फलानितत्रभूरीणिवृक्षमूलेन्यवेशयत् ३८
 इत्युवाचफलैरेभिःश्रीपतिस्तुष्यतांहरिः
 इत्युक्तालुंपकश्चैवनिद्रालेभेनवैनिशि ३९
 रात्रौजागरणंमेनेविष्णुस्तस्यदुरात्मनः
 फलैस्तुपूजनंमेनेसफलायास्तथानघ ४०
 अकस्माद्ब्रतमेवैतत्कृतवान्वैसलुंपकः
 तेनपुण्यप्रभावेनप्राप्तंराज्यमकंटकम् ४१
 सूर्यस्योदयनंयावत्तावद्विष्णुर्जगामह
 दिवितत्कालमुत्पन्नावागुवाचाशरीरिणी ४२
 राज्यंप्राप्स्यसिपुत्रत्वंसफलायाःप्रसादतः
 तथेत्युक्तेतुवचसिदिव्यरूपधरोऽभवत् ४३
 मतिरासीत्ततस्तस्यपरमावैष्णवीनृप
 दिव्याभरणशोभाढ्योलेभेराज्यमकंटकम् ४४
 कृतंराज्यंतुतेनैवंवर्षाणिदशपंचच
 मनोदास्तस्यपुत्रास्तुदाराःकृष्णप्रसादतः ४५
 आशुराज्यंपरित्यज्यपुत्रेचैवसमर्प्यच
 गतःकृष्णस्यसांनिध्यंयत्रगत्वानशोचति ४६
 एवंयःकुरुतेराजन्सफलाव्रतमुत्तमम्
 इहलोकेसुखंप्राप्यमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ४७
 धन्यास्तेमानवालोकेसफलायांचयेरताः
 तेषांचसफलंजन्मनात्रकार्याविचारणा ४८
 पठनाच्छ्रवणाच्चैवकरणाच्चविशांपते
 राजसूयस्ययज्ञस्यफलमाप्नोतिमानवः ४९

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायां-
 मुत्तरखंडेउमापतिनारदसंवादेपौषकृष्णासफलैकादशीनाम
 चत्वारिंशोऽध्यायः ४०

एकचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-
 कथितावैत्वयाकृष्णसफलैकादशीशुभा

कथयस्वप्रसादेनशुक्लपद्मस्ययाभवेत् १
 किन्नामकोविधिस्तस्याःकोदेवस्तत्रपूज्यते
 कस्मैतुष्टोहृषीकेशस्त्वमेवपुरुषोत्तमः २
 श्रीकृष्णउवाच-
 शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशुक्लापौषस्ययाभवेत्
 कथयामिमहाराजलोकानांहितकाम्यया ३
 पूर्वेणविधिनाराजन्कर्तव्यैषाप्रयत्नतः
 पुत्रदानामनाम्नासासर्वपापहरापरा ४
 नारायणोऽधिदेवोऽस्याकामदःसिद्धिदायकः
 नातःपरतराकाचित्तैलोक्येसचराचरे ५
 विद्यावंतंयशस्वंतंकरोतिचनरंहरिः
 शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिकथांपापहरांपराम् ६
 भद्रावत्यांपुराह्यासीत्पुर्यारजासुकेतुमान्
 तस्यराज्ञस्तथाराज्ञीचंपकानामवर्तते ७
 पुत्रहीनेनराज्ञाचकालेनीतोमनोरथैः
 नैवात्मजंनृपोलेभेवंशकर्तारमेवच ८
 तेनैवराज्ञाधर्मेणचिंतितंबहुकालतः
 किंकरोमिक्वगच्छामिसुतप्राप्तिःकथंभवेत् ९
 नराष्ट्रेनपुरेसौख्यंलेभेराजासुकेतुमान्
 साध्यस्वकांतयासार्द्धप्रत्यहंदुःखितोऽभवत् १०
 तावुभौदंपतीनित्यंचिंताशोकपरायणौ
 पितरोऽस्यजलंदत्तंकवोष्णमुपभुंजते ११
 राज्ञःपश्चान्नपश्यामोयोऽस्मान्संतर्पयिष्यति
 इत्येवंसंस्मरंतोऽस्यदुःखिताःपितरोऽभवन् १२
 नबांधवानमित्राणिनामात्याःसुहृदस्तथा
 रोचयंत्यस्यभूपस्यनगजाश्वाःपदातयः १३
 नैराश्यंभूपतेस्तस्यनित्यंमनसिवर्तते
 नरस्यपुत्रहीनस्यनास्तिवैजन्मनःफलम् १४
 अपुत्रस्यगृहंशून्यंहृदयंदुःखितंसदा
 पितृदेवमनुष्याणानानृणत्वंसुतंविना १५

तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसुतमुत्पादयेन्नरः
 इहलोकेयशस्तेषांपरलोकेशुभागतिः १६
 येषांतुपुण्यकर्तृणांपुत्रजन्मगृहेभवेत्
 आयुरारोग्यसंपत्तिस्तेषांगेहेप्रवर्तते १७
 पुत्रजन्मगृहेयेषांलोकानांपुण्यकारिणाम्
 पुण्यंविनानचप्राप्तिर्विष्णुभक्तिंविनानृप १८
 पुत्राश्चसंपदोवापिनिश्चयादितिमेमतिः
 एवंविचिंत्यमानोऽसौनशर्मलभतेनृपः १९
 प्रत्यूषेचिंतयद्राजानिशीथेचिंतयत्ततः
 स्वयमात्मविनाशंचचिंतयामासकेतुमान् २०
 आत्मघातेदुर्गतिंचचिंतयित्वातदानृपः
 दृष्ट्वात्मदेहंपतितमपुत्रत्वंतथैवच २१
 पुनर्विचार्यात्मबुद्ध्याआत्मनोहितकारणम्
 अश्वारूढस्ततोराजाजगामगहनंवनम् २२
 पुरोहितादयःसर्वेनजानंतिगतंनृपम्
 गंभीरेविपिनेराजामृगपक्षिनिषेविते २३
 विचचारतदाराजावनवृक्षान्विलोकयन्
 वटानश्चत्थबिल्वांश्चखर्जूरान्पनसांस्तथा २४
 बकुलान्सप्तपर्णाश्चित्तुकांस्तिलकानपि
 शालांस्तालांस्तमालांश्चददर्शसरलानृपः २५
 इंगुदीककुभांश्चैवश्लेष्मातकनगांस्तथा
 शल्लकान्करमर्दाश्चपाटलान्बदरानपि २६
 अशोकांश्चपलाशांश्चशृगालाञ्जशकानपि
 वनमार्जारमहिषान्शल्लकांश्चमरानपि २७
 ददर्शभुजगान्नाजावल्मीकादद्धनिःसृतान्
 तथा वनगजान् मत्तान् कलभैःसहसंगतान् २८
 यूथपांश्चचतुर्दंतान्करिणीयूथमध्यगान्
 तान्दृष्ट्वाचिंतयामासआत्मनःसगजानृपः २९
 तेषांसविचरन्मध्येराजाशोभामवापह
 महदाश्चर्यसंयुक्तंदृशेविपिनंनृपः ३०

मार्गेशिवारुतान्शृण्वन्नलूकविरुतंतथा
 तांस्तानृक्षमृगान्पश्यन्बभ्रामवनमध्यतः ३१
 एवंददर्शगहनंनृपोमध्यगतेरवौ
 क्षुत्तृड्भ्यांपीडितोराजाइतश्चेतश्चधावति ३२
 नृपतिश्चिंतयामाससंशुष्कगलकंधरः
 मयातुकिंकृतंकर्मप्राप्तंदुःखंयदीदृशम् ३३
 मयावैतोषितादेवायज्ञैः पूजाभिरेवच
 तथैवब्राह्मणादानैस्तोषितामिष्टभोजनैः ३४
 प्रजाश्चैवसदाकालंपुत्रवत्पालिताभृशम्
 कस्मादुःखंमयाप्राप्तमीदृशंदारुणंमहत् ३५
 इतिचिंतापरोराजाजगामैवाग्रतोवनम्
 सुकृतस्यप्रभावेनसरोदृष्टमनुत्तमम् ३६
 मीनसंस्पर्शमानंचपद्मैश्चापरशोभितम्
 कारंडैश्चक्रवाकैश्चराजहंसैश्चशोभितम् ३७
 मकरैर्बहुभिर्मत्स्यैरन्यैर्जलचरैर्युतम्
 समीपेसरसस्तस्यमुनीनामाश्रमान्बहून् ३८
 ददर्शराजालक्ष्मीवान्शकुनैःशुभशंसिभिः
 दक्षिणंप्रास्फुरन्नेत्रमथसव्येतरःकरः ३९
 प्रास्फुरन्नृपतेस्तस्यकथयञ्शोभनंफलम्
 तस्यतीरेमुनीन्दृष्ट्वाकुर्वाणन्नैगमंजपम् ४०
 हर्षेणमहताविष्टोबभूवनृपनंदनः
 अवतीर्यहयात्तस्मान्मुनीनामग्रतःस्थितः ४१
 पृथक्पृथग्ववंदेऽसौमुनींस्तान्शंसितव्रतान्
 कृतांजलिपुटोभूत्वादंडवच्चपुनःपुनः ४२
 प्रत्यूचुस्तेऽपिमुनयःप्रसन्नानृपतेवयम्
 राजोवाच-
 केभवंतोऽत्रकथ्यंतांकाचारूयाभवतामपि
 किमर्थसंगतायूयंसत्यंवदतमेऽग्रतः ४३
 मुनय ऊचुः-
 विश्वेदेवावयंराजन्स्नानार्थमिहचागताः

माघोनिकटमायातएतस्मात्पंचमेऽहनि ४४
अद्यचैकादशीराजन्पुत्रदानामनामतः
पुत्रंददात्यसौविष्णुःपुत्रदाकारिणानृणाम् ४५
राजोवाच-
एषवैसंशयोमह्यंपुत्रस्योत्पादनेमहान्
यदितुष्टाभवंतोवैपुत्रंमेदीयतांतदा ४६
मुनिरुवाच-
अद्यैवदिवसेराजन्पुत्रदानामवर्तते
एकादशीतिविख्यातंक्रियतांव्रतमुत्तमम् ४७
अभिषेकात्ततोऽस्माकंकेशवस्यप्रसादतः
अवश्यंतवराजेंद्रपुत्रप्राप्तिर्भविष्यति ४८
इत्येवंवचनात्तेषांकृतंराज्ञाव्रतोत्तमम्
मुनीनामुपदेशेनपुत्रदायाविधानतः ४९
द्वादश्यांपारणंकृत्वामुनीन्नत्वापुनःपुनः
आजगामगृहंराजाराज्ञीगर्भमथादधौ ५०
पुत्रोजातःसूतिकालेतेजस्वीपुण्यकर्मणा
पितरंतोषयामासप्रजापालोबभूवसः ५१
तस्माद्राजन्प्रकर्तव्यंपुत्रदाव्रतमुत्तमम्
लोकानांतुहितार्थायतवाग्रेकथितंमया ५२
एकचित्तास्तुयेमर्त्याःकुर्वतिपुत्रदाव्रतम्
पुत्रान्प्राप्येहलोकेतुमृतास्तेस्वर्गगामिनः
पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ५३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे-

उमापतिनारदसंवादेपौषशुक्लपुत्रदैकादशीनाम

एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१

द्विचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

साधुकृष्णजगन्नाथआदिदेवजगत्पते
कथयस्वप्रसादेनकृपांकुरुममोपरि १

माघस्यकृष्णपक्षेतुकावाचैकादशीभवेत्
किंनामकोविधिस्तस्याएतद्विस्तरतोवद २
श्रीभगवानुवाच-

शृणुत्वंनृपशार्दूलकृष्णमाघस्ययाभवेत्
षट्तिलानामविख्यातासर्वपापप्रणाशिनी १
षट्तिलायाःशृणुष्वत्वंकथांपापहरांशुभाम्
यांपुलस्त्योमुनिश्रेष्ठोदालभ्यंप्रतिचोक्तवान् २
दालभ्यउवाच-

मर्त्यलोकमनुप्राप्ताःपापंकुर्वन्तिजंतवः
ब्रह्महत्यादिपापैश्चयुक्तायेविविधादिभिः ३
परद्रव्यापहाराश्चपरव्यसनमोहिताः
कथंनयांतिनरकंब्रह्मंस्तद्ब्रूहितत्त्वतः ४
अनायासेनभगवन्दानेनाल्पेनकेनचित्
पापंप्रशमनंयातिएतन्मेवक्तुमर्हसि ५
पुलस्त्यउवाच-

साधुसाधुमहाभागगुह्यमेतत्सुदुर्लभम्
यन्नकस्यचिदाख्यातंविष्णुब्रह्मैन्द्रदैवतैः ६
तदहंकथयिकष्यामित्वयापृष्टोद्विजोत्तम
माघमासेतुसंप्राप्तेशुचिस्नातोजितेंद्रियः ७
कामक्रोधाभिमानेर्ष्यालोभपैशुन्यवर्जितः
देवदेवंचसंस्मृत्यपादौप्रक्षाल्यवारिभिः ८
भूमावपतितंगृह्यगोमयंतत्रमानवः
तिलान्प्रक्षिप्यकार्पासंपिंडिकाश्चैवकारयेत् ९
अष्टोत्तरशतंचैवनात्रकार्याविचारणा
ततोमाघेचसंप्राप्तेह्याषाढर्क्षभवेद्यदि १०
मूलंवाकृष्णपक्षस्यैकादशीनियमांस्ततः
गृह्णीयात्पुण्यकालेचविधानंतत्रमेशृणु ११
देवदेवंसमभ्यर्च्यसुस्नातःप्रयतःशुचिः
कृष्णनामानिसंकीर्त्यपुनःप्रस्खलितादिषु १२
रात्रौजागरणंकुर्यादादौहोमंचकारयेत्

अर्चयेद्देवदेवेशं द्वितीयेऽहिपुनर्हरिम् १३
 चंदनागुरुकपूरैर्नैवेद्यं कृसरंतथा
 संस्मृत्य नाम्ना च ततः कृष्णारुणेन पुनः पुनः १४
 कूष्माण्डैर्नारिकैश्च ह्यथवा बीजपूरकैः
 सर्वाभावेऽपि विप्रेन्द्रशस्तपूगफलैर्वृतम्
 अर्घदद्याद्विधानेन पूजयित्वा जनार्दनम् १५
 कृष्णकृष्णकृपालुस्त्वमगतीनां गतिर्भव
 संसारार्णवमग्रानां प्रसीद पुरुषोत्तम १६
 नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन
 सुब्रह्मण्य नमस्तेऽस्तु महापुरुष पूर्वज
 गृहाणार्घ्यं मया दत्तं लक्ष्म्या सह जगत्पते १७
 इत्यर्घमंत्रः
 ततस्तु पूजयेद्विप्रमुदकुंभं प्रदापयेत्
 छत्रोपानहवस्त्रैश्च कृष्णो मे प्रीयतामिति १८
 कृष्णाधेनुः प्रदातव्या यथा शक्तिद्विजोत्तमे
 तिलपात्रं द्विजश्रेष्ठ दद्यात्पात्रविचक्षणः १९
 स्नाने प्राशनकेशस्तास्तथा कृष्णतिलामुने
 तान्प्रदद्यात्प्रयत्नेन यथा शक्तिद्विजोत्तमे
 तिलप्ररोहजाः क्षत्रेयावत्संख्यास्तिलाद्विज २०
 तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते
 तिलस्नायी तिलोद्वर्ती तिलहोमी तिलोदकी २१
 तिलदाता च भोक्ता च षट् तिलाः पापनाशनाः
 नारद उवाच-
 कृष्णकृष्णमहाबाहो नमस्ते विश्वभावन २२
 षट् तिलैकादशीभूतं कीदृशं फलमस्ति वै
 सोपाख्यानं मम ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि यादव
 श्रीकृष्ण उवाच
 शृणु राजन्यथा वृत्तं दृष्टं तत्कथयामिते
 मर्त्यलोके पुरा ह्यासीद्ब्राह्मण्येकाच नारद
 व्रतचर्यारतानित्यं देवपूजारता सदा २३

मासोपवासनिरताममभक्ताचसर्वदा
 कृष्णोपवाससंयुक्ताममपूजापरायणा २४
 शरीरंकलेशितंचैवउपवासैर्द्विजोत्तम
 देवानांब्राह्मणानांचकुमारीणांचभक्तितः २५
 गृहादिकंप्रयच्छंतीसर्वकालंमहासती
 अतिकृच्छ्रतासातुसर्वकालंतुवैद्विज २६
 नदत्ताभिर्क्षुकेभिर्क्षुब्राह्मणानचतर्पिताः २७
 ततःकालेनमहतामयावैचिंतितंद्विज
 शुद्धमस्याःशरीरंहिब्रतैःकृच्छ्रैर्नसंशयः २८
 अर्चितोवैष्णवोलोकःकायक्लेशेनवैतया
 नदत्तमन्नदानंहियेनतृप्तिःपराभवेत् २९
 एवंज्ञात्वाअहंब्रह्मन्मर्त्यलोकमुपागतः
 कापालंरूपमास्थायभिक्षापात्रेचयाचिता ३०
 कस्मात्त्वमागतोब्रह्मन्क्वयासिवदमेऽग्रतः
 पुनरेवमयाप्रोक्तंदेहिभिक्षांचसुंदरि ३१
 तयाकोपेनमहतामृत्पिंडस्ताम्रभाजने
 क्षिप्तोयावदहंब्रह्मन्पुनःस्वर्गगतोद्विज ३२
 ततःकालेनमहतातापसीसुमहाव्रता
 सदेहास्वर्गमायाताव्रतचर्याप्रभावतः ३३
 मृत्पिंडिकाप्रदानेनगृहंप्राप्तमनोरमम्
 संजातंचैवविप्रर्षेधान्यराशिविवर्जितम् ३४
 गृहंयावन्निरीक्षेतनकिंचित्तत्रपश्यति
 तावद्गृहाद्विनिष्क्रांताममांतेचागताद्विज ३५
 क्रोधेनमहताविष्टमिदंवचनमब्रवीत्
 मयाव्रतैश्चकृच्छ्रैश्चउपवासैरनेकशः ३६
 पूजयाराधितोदेवःसर्वलोकस्यपालकः
 नतत्रदृश्यतेकिंचिद्गृहेममजनार्दन ३७
 ततश्चोक्तंमयातस्यैगृहंगच्छमहाव्रते
 आगमिष्यंतिसुतरांकौतूहलसमन्विताः ३८
 देवपत्न्योहिद्रष्टुंत्वांविस्मयाभिसमन्विताः

द्वारंनोद्घाटयविनाषट्तितापुण्यवाचनात् ३६

एवमुक्तामयासातुगतावैमानुषीतदा

अत्रांतरेसमायातादेवपत्न्यश्चवाडव ४०

ताभिश्चकथितंतत्रत्वांद्रष्टुंहिसमागताः

द्वारमुद्घाटयस्वाद्यत्वांप्रपश्यामशोभने ४१

मानुष्युवाच-

यदिमद्दर्शनंकार्यसत्यंवाच्यंविशेषतः

षट्तितायाव्रतंपुण्यंद्वारोद्घाटनकारणात् ४२

श्रीकृष्णउवाच-

एकापिनावदत्तत्रषट्तितालैकादशीव्रतम्

अन्ययाकथितंतत्रद्रष्टव्यामानुषीमया ४३

ततोद्वारंसमुद्घाटयदृष्टाताभिश्चमानुषी

नदेवीनचगंधर्वीनासुरीनचपन्नगी ४४

दृष्टापूर्वतथानारीयादृशीयंद्विजर्षभ

देवीनामुपदेशेनषट्तितायाव्रतंकृतम् ४५

मानुष्यासत्यव्रतयाभुक्तिमुक्तिफलप्रदम्

रूपकांतिसमायुक्ताक्षणेनसमवापसा ४६

धनंधान्यंचवस्त्रादिसुवर्णरौप्यमेवच

भवनंसर्वसंपन्नंषट्तितायाःप्रभावतः ४७

रूपकांतिसमायुक्ताक्षणेनसमपद्यत ४८

अतितृष्णानकर्तव्यावित्तशाठ्यंविवर्जयेत्

आत्मवित्तानुसारेणतिलान्वस्त्राणिदापयेत् ४९

लभतेचैवमारोग्यंनरोजन्मनिजन्मनि

नदारिद्र्यंनकष्टत्वंनचदौर्भाग्यमेवच ५०

संभवेद्वैद्विजश्रेष्ठषट्तितासमुपोषणात्

अनेनविधिनाभूपतिलदातानसंशयः ५१

मुच्यतेपातकैःसर्वैरनायासेनमानवः

दानंचविधिवत्पात्रेसर्वपातकनाशनम्

नानर्थःकश्चिन्नायासःशरीरेनृपसत्तम ५२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमा

पतिनारदसंवादेमाघकृष्णाषट्तिलैकादशीनामद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२

त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

साधुकृष्णत्वयाप्रोक्तमादिदेवोभवान्प्रभो
स्वेदजाम्रंडजाश्चैवउद्भिजाश्चजरायुजाः १
तेषांकर्त्ताविकर्त्तात्वंपालकःक्षयकारकः
माघस्यकृष्णपक्षेतुषट्तिलाकथितात्वया २
शुक्लेचकाभवेद्देवकथयस्वप्रसादतः
किंनामकोविधिस्तस्याःकोदेवस्तत्रपूज्यते ३

श्रीकृष्णउवाच-

कथयिष्यामिराजेंद्रशुक्लेमाघस्ययाभवेत्
जयानामेतिविख्यातासर्वपापहरापरा ४
पवित्रापापहंत्रीचकामदामोक्षदानृणाम्
ब्रह्महत्यापहंत्रीचपिशाचत्वविनाशिनी ५
नैवतस्याव्रतेचीर्णेप्रेतत्वंजायतेनृणाम्
नातःपरतराकाचित्पापघ्नीमोक्षदायिनी ६
एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्त्तव्यासाप्रयत्नतः
श्रूयतांराजशार्दूलकथापौराणिकीशुभा ७
पंकजेचपुराणेऽस्यामहिमाकथितोमया
एकदानाकलोकेवैइंद्रोराज्यंचकारह ८
देवास्तत्रसुखेनैवनिवसन्तिमनोरमे
पीयूषपाननिरताअप्सरोगणसेविताः ९
नंदनंतुवनंतत्रपारिजातोपसेवितम्
रमयन्तिरमन्तेऽत्रअप्सरोभिर्दिवौकसः १०
एकदारममाणोऽसौदेवेंद्रःस्वेच्छयानृप
नर्त्तयामासवैहर्षात्पंचाशत्कोटिनायकः ११
गंधर्वास्तत्रगायन्तिगंधर्वःपुष्पदंतकः
चित्रसेनस्तुतत्रैवचित्रसेनसुतातथा १२
मालिनीतिचनान्नातुचित्रसेनस्ययोषिता

मालिन्यास्तुसमुत्पन्नापुष्पदंतीचनामतः १३
 पुष्पदंतस्यपुत्रोऽसौमाल्यवान्नामनामतः
 पुष्पदंत्याश्चरूपेणमाल्यवानतिमोहितः १४
 तयाह्येवंकटाक्षैश्चमाल्यवांश्चवशीकृतः
 लावण्यंरूपसंपन्नंतस्यारूपंनिशामय १५
 बाहूतस्याश्चकामेनकंठपाशौकृताविव
 कर्णायतेतुनयनेरक्तांतेघूर्णितेतथा १६
 कर्णौतुशोभनौतस्याःकुण्डलाभ्यांनृपोत्तम
 कंबुग्रीवायुतासैवदिव्याभरणभूषिता १७
 पीनोन्नतौकुचौतस्यास्तौहेमकलशाविव
 मध्यंक्षामंचचार्वंग्यामुष्टिग्राह्यमनुत्तमम् १८
 नितंबौविस्तृतौचास्याविस्तीर्णाजघनस्थली
 चरणौशोभमानौचरक्तोत्पलसमद्युती १९
 ईदृश्यापुष्पवत्यासमाल्यवानतिमोहितः
 शक्रस्यपरितोषायनृत्यार्थंतौसमागतौ २०
 गायमानौतुतौतत्रअप्सरोगणसेवितौ
 मदनाभिपरीतांगौपुष्पदंतीचमाल्यवान् २१
 परस्परानुरागेणव्यामोहवशमागतौ
 नशुद्धगानंगायेतांचित्तभ्रमसमन्वितौ २२
 बद्धदृष्टीतथान्योन्यंकामबाणवशंगतौ
 ज्ञात्वालेखर्षभस्तत्रसंगतंमानसंतयोः २३
 तालक्रियामानलोपात्तथागीतविसर्जनात्
 चिंतयित्वातुमघवाह्यवमानंतथात्मनः २४
 कुपितश्चतयोरर्थेशापंदास्यन्निदंजगौ
 धिग्धिग्वांपतितौमूढावाज्ञाभंगकृतौमम २५
 युवांपिशाचौभवतांदंपतीभावधारिणौ
 मर्त्यलोकमनुप्राप्तौभुंजानौकर्मणःफलम् २६
 एवंमघवताशप्तावुभौदुःखितमानसौ
 हिमवंतंगिरिंप्राप्ताविंद्रशापाद्विमोहितौ २७
 उभौपिशाचतांप्राप्तौदारुणंदुःखमेवच

संतप्तमानसौतत्रहिमकृच्छ्रगतावुभौ २८
 गंधर्वत्वमप्सरस्त्वंनजानीतोविमौहितौ
 पीडयमानौनिदाधेनदेहपातकजेनच २९
 ननिशायांसुखंशांतिलभेतेकर्मपीडितौ
 परस्परंवादमानौचेरतुर्गिरिगह्वरे ३०
 पीडयमानौतुशीतेनतुषारप्रभवेनतौ
 दंतघर्षप्रकुर्वाणौरोमांचितवपुर्द्धरौ ३१
 ऊचेपिशाचःसतदातांपत्नींस्वांपिशाचिकाम्
 किमनल्पकृतंपापंदारुणंरोमहर्षणम् ३२
 येनप्राप्तंपिशाचत्वंस्वेनदुष्कृतकर्मणा
 नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचदुःखदम् ३३
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपातकंनसमाचरेत्
 इतिचिंतापरौतत्रतावास्तांदुःखकर्षितौ ३४
 दैवयोगात्तयोःप्राप्तामाघस्यैकादशीतिथिः
 जयानामेतिविख्यातातिथीनामुत्तमातिथिः ३५
 तस्मिन्दिनेतुसंप्राप्तेतावाहारविवर्जितौ
 आसातेतत्रनृपतेजलपानविवर्जितौ ३६
 नकृतोजीवघातश्चनपत्रफलभक्षणम्
 अश्वत्थस्यसमीपेतौसर्वदादुःखसंयुतौ ३७
 रविरस्तंगतोराजंस्तथैवस्थितयोस्तयोः
 प्राप्ताचैवनिशाघोरादारुणाप्राणहारिणी ३८
 वेपमानौततस्तौतुततःसुषुपतःक्षितौ
 परस्परेणसंलग्नौगात्रयोर्भुजयोरपि ३९
 ननिद्रानरतंतत्रनतौसौख्यमविंदताम्
 एवंतौराजशार्दूलशापेनेंद्रस्यपीडितौ ४०
 इत्थंतयोर्दुःखितयोर्निर्जगामनिशीथिनी
 मार्तंडउदयंप्राप्तोद्वादशीदिवसागमे ४१
 मयातुराजशार्दूलतयोर्मुक्तिर्धृताहदि
 जयायाःसुव्रतंचीर्णरात्रौजागरणंकृतम् ४२
 तस्माद्ब्रतप्रभावाच्चयथाजातंतथाशृणु

द्वादशीदिवसेप्राप्तेतथाचीर्णेजयाव्रते ४३
विष्णोःप्रभावान्नृपतेपिशाचत्वंतयोर्गतम्
पुष्पदंतीमाल्यवतौपूर्वरूपौबभूवतुः ४४
पुरातनस्नेहयुतौपूर्वालंकारधारिणौ
विमानमधिरूढौतौगतौनाकेमनोरमे ४५
देवेन्द्रस्याग्रतोगत्वाप्रणामंचक्रतुर्मुदा
तथाविधौतुतौदृष्ट्वामघवाविस्मितोऽब्रवीत् ४६
इंद्रउवाच-

वदतंकेनपुण्येनपिशाचत्वंहिवांगतौ
ममशापंचसंप्राप्तौकेनदेवेनमोचितौ ४७
माल्यवानुवाच-
वासुदेवप्रसादेनजयायास्तुव्रतेनच
पिशाचत्वंगतंस्वामिंस्तवभक्तिप्रभावतः ४८
इतिश्रुत्वातुमघवाप्रत्युवाचपुनस्तथा
पवित्रौपावनौजातौवन्दनीयौममापिच ४९
हरिवासरकर्तारौविष्णुभक्तिपरायणौ
हरिवासरसंल्लीनायेचकृष्णपरायणाः ५०
अस्माकमपिमर्त्यास्तेपूज्याश्चैवनसंशयः
विहरस्वयथासौख्यंपुष्पदंत्यासुरालये ५१
कृष्णउवाच-

एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्योहरिवासरः
जयातुराजशार्दूलब्रह्महत्यापहारिणी ५२
सर्वदानानितेनैवसर्वयज्ञाश्रयेणतः
दत्तानिकारिताश्चैवजयायास्तुव्रतंकृतम् ५३
कल्पकोटिर्भवेत्तावद्वैकुण्ठेमोदतेध्रुवम्
पठनाच्छ्रवणाद्राजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ५४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे
उमापतिनारदसंवादेमाघशुक्लजयैकादशीमाहात्म्यं नाम-
त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३

चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

फाल्गुनस्यासितेपक्षेकिंनमैकादशीभवेत्
कथयस्वप्रसादेनवासुदेवममाग्रतः १

श्रीकृष्णउवाच-

नारदःपरिपप्रच्छब्रह्माणं कमलासनम्
फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयानामनामतः
तस्याःपुण्यंद्विजश्रेष्ठकथयस्वप्रसादतः २
ब्रह्मोवाच-

शृणुनारदवक्ष्यामिकथांपापहराम्पराम्
यन्नकस्यचिदाख्यातंमयैतद्विजयाव्रतम् ३
पुरातनं व्रतं ह्येतत्पवित्रं पापनाशनम्
जयंददातिविजयानृपाणांवैनसंशयः ४
पुरारामोवनंयातोवर्षायेवचतुर्दश
न्यवसत्पंचवट्यांतुसहसीतःसलक्ष्मणः ५
तत्रैववसतस्तस्यरामस्यविजयात्मनः
रावणेनहतालौल्याद्भार्यासीतायशस्विनी ६
तेनदुःखेनरामोऽपिमोहमभ्यागतस्तदा
भ्रमन्जटायुषमथोददर्शविगतायुषम् ७
कबंधोनिहतःपश्चाद्भ्रमतारण्यमध्यतः
सुग्रीवेणसमंतस्यसखित्वंसमपद्यत ८
वानराणामनीकानिरामार्थसंगतानिच
ततोहनुमतादृष्टालंकोद्यानेतुजानकी ९
रामसंज्ञापनंतस्यैदत्तंकर्ममहत्कृतम्
पुनःसमेत्यरामेणसर्वतत्रनिवेदितम् १०
अथश्रुत्वारामचंद्रोवाक्यंचैवहनूमतः
सुग्रीवानुमतेनैवप्रस्थानंसमरोचयत् ११
सौमित्रेकेनपुण्येनतीर्यतेवरुणालयः
अगाधो नितरामेषयादोभिश्चसमाकुलः
उपायंनैवपश्यामियेनासौसुतरोभवेत् १२

लक्ष्मणउवाच-

आदिदेवस्त्वमेवासिपुराणपुरुषोत्तमः
बकदाल्भ्योमुनिश्चात्रवर्ततेद्वीपमध्यतः १३
अस्मात्स्थानाद्योजनार्द्धमाश्रमस्तस्यराघव
अन्येचब्राह्मणास्तत्रबहवोरघुनन्दन १४
तंपृच्छगत्वाराजेंद्रपुराणमृषिपुंगवम्
इतिवाक्यंततःश्रुत्वालक्ष्मणस्यातिशोभनम् १५
जगामराघवोद्रष्टुंबकदाल्भ्यमहामुनिम्
प्रणनाममुनिंमूर्ध्नारामोविष्णुमिवामरः १६
ज्ञात्वामुनिस्ततो रामंपुराणं पुरुषोत्तमम्
केनापिकारणेनैवप्रविष्टोमानुषीतनुम् १७
उवाचसंश्रुषिस्तुष्टःकुतोरामतवागमः १८
रामउवाच-

त्वत्प्रसादादहंविप्रतीरंनन्दनदीपतेः
आगतोऽस्मि ससैन्योऽत्रलंकांजेतुंसराक्षसाम् १९
भवतश्चानुकूलत्वात्तीर्यतेऽब्धिर्यथामया
तमुपायंवदमुनेप्रसादंकुरुसांप्रतम् २०
एतस्मात्कारणादेवद्रष्टुंत्वाहमिहागतः
रामस्यवचनंश्रुत्वाबकदाल्भ्योमहामुनिः २१
उवाचसुप्रसन्नात्मारामंराजीवलोचनम्
कर्तव्यमद्यतेरामव्रतानांव्रतमुत्तमम् २२
कृतेनयेनसहसाविजयस्तेभविष्यति
लंकांजित्वाराक्षसांश्चस्वच्छांकीर्तिमवाप्स्यसि २३
एकाग्रमानसोभूत्वाव्रतमेतत्समाचर
फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयैकादशीभवेत् २४
तस्याव्रतेनहेरामविजयस्तेभविष्यति
निःसंशयंसमुद्रंत्वंतरिष्यसिसवानरः २५
विधिस्तुश्रूयतांराजन्व्रतस्यास्यफलप्रदः
दशम्यांदिवसेप्राप्तेकुंभमेकंतुकारयेत् २६
हैमंवाराजतंवापिताम्रंवाप्यथमृन्मयम्

स्थापयेच्छोभितंचैवजलपूर्णसपल्लवम् २७
 सप्तधान्यान्यधस्तस्ययवानुपरिविन्यसेत्
 तस्योपरिन्यसेद्देवंहैमंनारायणंप्रभुम् २८
 एकादशीदिनेप्राप्तेप्रातःस्नानंसमाचरेत्
 निश्चलंस्थापयेत्कुंभंकंठमाल्यानुलेपनैः २९
 पूगीफलैर्नालिकेरैःपूजयेच्चविशेषतः
 गंधैर्धूपैश्चदीपैश्चनैवेद्यैर्विविधैरपि ३०
 कुंभाग्रेतद्दिनंरामनीयतेसत्कथादिभिः
 रात्रौजागरणंचैवतस्याग्रेकारयेद्बुधः ३१
 प्रकाशयेद्घृतदीपमखंडव्रतहेतवे
 द्वादशीदिवसेप्राप्तेमार्तंडस्योदयेसति ३२
 नीत्वाकुंभंजलोद्देशेनद्याःप्रस्त्रवणे तथा
 तडागेस्थापयित्वातंपूजयित्वायथाविधि ३३
 दद्यात्सदेवंतंकुंभंब्राह्मणेवेदपारगे
 कुंभेनसहराजेंद्रमहादानानिदापयेत् ३४
 अनेनविधिनारामयूथपैःसहसंगतः
 कुरुव्रतंप्रयत्नेनविजयस्तेभविष्यति ३५
 इतिश्रुत्वाततोरामोयथोक्तमकरोत्तदा
 कृतेव्रतेसविजयीबभूवरघुनंदनः ३६
 प्राप्तासीताजितालंकापौलस्त्योनिहतोरणे
 अनेनविधिनापुत्रयेकुर्वीतिनराव्रतम् ३७
 इहलोकजयप्राप्तिःपरलोकस्तथाक्षयः
 एतस्मात्कारणात्पुत्रकर्तव्यंविजयाव्रतम् ३८
 विजयायाश्चमाहात्म्यंसर्वकिल्बिषनाशनम्
 पठनाच्छ्रवणाच्चैववाजपेयफलंलभेत् ३९
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेफाल्गुनकृष्णार्णि
 वजयामाहात्म्यं नामचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४

पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीकृष्णउवाच-

माहात्म्यंविजयायाश्चश्रुतंकृष्णमहत्फलम्
फाल्गुनस्यार्जुनेपक्षेयन्नाम्रीतांवदाधुना १
श्रीकृष्णउवाच-

धर्मपुत्रमहाभागशृणुवक्ष्यामि तेऽधुना
योक्तापृष्टेनमांधात्रावसिष्टेनमहात्मना २
फाल्गुनस्यविशेषेणविशेषःकथितोनृप
आमलकीव्रतंपुण्यंविष्णुलोकफलप्रदम् ३
आमलक्यास्तलेगत्वाजागरंतत्रकारयेत्
कृत्वाजागरणंरात्रौगोसहस्रफलंलभेत् ४
मांधातोवाच -

आमलकीकदाह्येषाउत्पन्नाद्विजसत्तम
एतत्सर्वममाचक्ष्वपरंकौतूहलंहिमे ५
कस्मादियंपवित्राचकस्मात्पापप्रणाशिनी
कस्माज्जागरणंकृत्वागोसहस्रफलंलभेत् ६
वसिष्ठउवाच-

कथयामिमहाभागयथेयमभवत्क्षितौ
आमलकीमहावृक्षःसर्वपापप्रणाशनः ७
एकार्णवेपुराजातेनष्टेस्थावरजंगमे
नष्टेदेवासुरगणेप्रणष्टोरगराक्षसे ८
तत्रदेवादिदेवेशःपरमात्मासनातनः
जगामब्रह्मपरममात्मनःपदमव्ययम् ९
ततोऽस्यजाग्रतोब्रह्ममुखाच्छशिसमप्रभः
ष्ठीवनाद्विंदुरुत्पन्नःसभूमौनिपपातह १०
तस्माद्विंदोःसमुत्पन्नःस्वयंधात्रीनगोमहान्
शाखाप्रशाखाबहुलःफलभारेणनामितः ११
सर्वेषांचैववृक्षाणामादिरोहःप्रकीर्तितः
ब्रह्मणाथततःपश्चात्संसृष्टाश्चइमाःप्रजाः १२
देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगान्
असृजद्भगवान्देवोमहर्षीश्चतथामलान् १३
आजग्मुस्तत्रदेवास्तेयत्रधात्रीहरिप्रया

तांदृष्ट्वातेमहाभागपरंविस्मयमागताः १४
 नजानीमइमंवृक्षंचिंतयंतोऽभिसंस्थिताः
 एवंचिंतयतांतेषांवागुवाचाशरीरिणी १५
 आमलकीनगोह्येषप्रवरोवैष्णवोमतः
 अस्यसंस्मरणादेवलभेदोदानजंफलम् १६
 स्पर्शनाद्द्विगुणंपुण्यंत्रिगुणंधारणात्तथा
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसेव्याआमलकीसदा १७
 सर्वपापहराप्रोक्तावैष्णवीपापनाशिनी
 तस्यामूलेस्थितोविष्णुस्तदूर्ध्वेचपितामहः १८
 स्कंदेचभगवानुद्रःसंस्थितःपरमेश्वरः
 शाखासुमुनयःसर्वेप्रशाखासुचदेवताः १९
 पर्णेषुचासतेदेवाःपुष्पेषुमरुतस्तथा
 प्रजानांपतयःसर्वेफलेष्वेवव्यवस्थिताः २०
 सर्वदेवमयीह्येषाधात्रीचकथितामया
 तस्मात्पूज्यतमाह्येषाविष्णुभक्तिपरायणैः २१
 ऋषय ऊचुः -
 कोभवान्नहिजानीमःकस्मात्कारणतांगतः
 देवोवायदिवाचान्यःकथयस्वयथातथम् २२
 वागुवाच -
 यःकर्तासर्वभूतानांभुवनानांचसर्वशः
 विस्मितान्विदुषःप्रेक्ष्यसोऽहविष्णुःसनातनः २३
 तच्छ्रुत्वादेवदेवस्यभाषितंब्रह्मणःसुताः
 अनादिनिधनंदैवंस्तोतुंतत्रप्रचक्रमुः २४
 नमोभूतात्मभूतायआत्मनेपरमात्मने
 अच्युतायनमोनित्यमनंतायनमोनमः २५
 दामोदरायकवयेयज्ञेशायनमोनमः
 एवंस्तुतस्तुऋषिभिस्तुतोषभगवान्हरिः २६
 प्रत्युवाचमहर्षीस्तानभीष्टंकिंददामिवः
 ऋषय ऊचुः
 यदितुष्टोऽसिभगवन्नस्माकंहितकाम्यया २७

व्रतं किंचित्समाख्याहिस्वर्गमोक्षफलप्रदम्
 धनधान्यप्रदं पुण्यमात्मनस्तुष्टिकारकम् २८
 अल्पायासं बहुफलं व्रतानामुत्तमं व्रतम्
 कृतेन येन देवेश विष्णुलोके महीयते २९
 विष्णुरुवाच-
 फाल्गुने शुक्लपक्षे तु पुष्येण द्वादशी यदि
 भवेत्सा च महापुण्या महापातकनाशिनी ३०
 विशेषस्तत्र कर्तव्यः शृणु ध्वं द्विजसत्तमाः
 आमलकीं च संप्राप्य जागरंतत्र कारयेत् ३१
 सर्वपापविनिर्मुक्तो गोसहस्रफलं लभेत्
 एतद्द्वः कथितं विप्रव्रतानां व्रतमुत्तमम्
 अर्चयित्वा च्युतं तस्यां विष्णुलोकात् न मुच्यते ३२
 ऋषय ऊचुः -
 व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि परिपूर्णं कथं भवेत्
 केमन्त्राः केन मस्काराः देवताकाप्रकीर्तिता ३३
 कथं दानं कथं स्नानं कथं पूजाविधिः स्मृतः
 अर्घार्चनस्य मन्त्रं तु कथय स्वयथा तथम् ३४
 विष्णुरुवाच-
 श्रूयतां यो विधिः सम्यग् व्रतस्यास्य द्विजर्षभाः
 एकादश्यां निराहारः स्थित्वा चैव परेऽहनि ३५
 भोक्ष्येऽहं पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत
 इति कृत्वा तु नियमदंतधावनपूर्वकम् ३६
 नालपेत्पतितांश्चौरांस्तथा पाषंडिनोरान्
 दुर्वृत्तान् भिन्नमर्यादान् गुरुदारप्रधर्षकान् ३७
 अपराह्णे ततः स्नानं विधिना कारयेद्बुधः
 नद्यांतडागे कूपे वा गृहे वा नियतात्मवान् ३८
 मृत्तिकालंभनं पूर्वततः स्नानं च कारयेत्
 अश्वक्रांते रथक्रांते विष्णुक्रांते वसुंधरे ३९
 मृत्तिके हरमेपापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ४०
 इति मृत्तिकामन्त्रः -

त्वमंबुसर्वभूतानांजीवनंतनुरक्षकम्
 स्वेदजोद्भिज्जजातीनारसानांपतयेनमः ४१
 स्नातोऽहसर्वतीर्थेषुहृदप्रस्त्रवणेषुच
 नदीषुदेवखातेषुइदंस्नानंतुमेभवेत् ४२
 इतिस्नानमंत्रः
 जामदग्न्यंमुनिंचैवकारयित्वाहिरण्मयम्
 माषकस्यसुवर्णस्यतदद्धार्द्धेनवापुनः ४३
 गृहमागत्यपूजायाःपूजाहोमंतुकारयेत्
 ततश्चामलकींगच्छेत्सर्वोपस्करसंयुतः ४४
 आमलकींततोगत्वापरिशोध्यसमंततः
 स्थापयेत्सततंकुंभमव्रणंमंत्रपूर्वकम् ४५
 पंचरत्नसमोपेतंदिव्यगंधाधिवासितम्
 छत्रोपानद्युगोपेतंसितचंदनचर्चितम् ४६
 स्रग्दामलंबितग्रीवंसर्वधूपविधूपितम्
 दीपमालाकुलंकुर्यात्सर्वतःसुमनोहरम् ४७
 तस्योपरिन्यसेत्पात्रंदिव्यलाजैःप्रपूरितम्
 पात्रोपरिन्यसेद्देवंजामदग्न्यंमहाप्रभम् ४८
 विशोकायनमःपादौजानुनीविश्वरूपिणे
 उग्रायचततोऽप्यूरुकटीदामोदरायच ४९
 उदरंपद्मनाभायउरःश्रीवत्सधारिणे
 चक्रिणेश्वामबाहुंचदक्षिणंगदिनेनमः ५०
 वैकुण्ठायनमःकंठमास्यंयज्ञमुखायवै
 नासांविशोकनिधयेवासुदेवायचाक्षिणी ५१
 ललाटंवामनायेतिरामायेतिभ्रुवौनमः
 सर्वात्मनेतुतच्छीर्षनमइत्यभिपूजयेत् ५२
 इतिपूजामंत्रः
 ततोदेवाधिदेवायअर्घ्यंचैवप्रदापयेत्
 फलेनचैवशुभ्रेणभक्तियुक्तेनचेतसा ५३
 ततोजागरणंकुर्याद्भक्तियुक्तेनचेतसा
 नृत्यैर्गीतैश्चवादित्रैर्द्धर्माख्यानैःस्तवैरपि ५४

वैष्णवैश्चतथाख्यानैःक्षपयेत्सर्वशर्वरीम्
 प्रदक्षिणांततःकुर्याद्धात्र्यावैविष्णुनामभिः ५५
 अष्टाधिकंशतंचैवअष्टाविंशतिरेववा
 ततःप्रभातेसमयेकृत्वानीराजनंहरेः ५६
 ब्राह्मणंपूजयित्वातुसर्वतस्मैनिवेदयेत्
 जामदग्न्यघटेतत्रवस्त्रयुग्ममुपानहौ ५७
 जामदग्न्यस्वरूपेणप्रीयतांममकेशवः
 ततश्चामलकींस्पृष्ट्वाकृत्वाचैवप्रदक्षिणाम् ५८
 स्नानंकृत्वाविधानेनब्राह्मणान्भोजयेत्ततः
 ततश्चस्वयमशनीयात्कुटुंबेनसमावृतः ५९
 एवंकृतेनयत्पुण्यंतत्सर्वंकथयामिते
 सर्वतीर्थेषुयत्पुण्यंसर्वदानेषुयत्फलम् ६०
 सर्वयज्ञाधिकंचैवलभतेनात्रसंशयः
 एतद्वःसर्वमाख्यातंव्रतानामुत्तमंव्रतम् ६१
 एतावदुक्त्वादेवेशस्तत्रैवांतरधीयत
 तेचापिऋषयःसर्वेचक्रुःसर्वमशेषतः ६२
 तथात्वमपिराजेन्द्रकर्तुमर्हसिसत्तम
 व्रतमेतदुराधर्षसर्वपापप्रमोचनम् ६३
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमा
 पतिनारदसंवादेफाल्गुनशुक्लामलक्येकादशीनामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः४५

षट्चत्वारिंशोऽध्यायः-

युधिष्ठिरउवाच-
 फाल्गुनस्यसितेपक्षेश्रुताचामलकीतथा
 चैत्रस्यकृष्णपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् १
 श्रीकृष्णउवाच-
 शृणुराजेन्द्रवक्ष्यामिआख्यानंपापनाशनम्
 यल्लोमशोऽब्रवीत्पृष्टोमांधात्राचक्रवर्तिना २
 मांधातोवाच -
 भगवन्श्रोतुमिच्छामिलोकानांहितकाम्यया

चैत्रस्यप्रथमेपक्षेकानामैकादशीभवेत्
 कोविधिःकिंफलंतस्याःकथयस्वप्रसादतः ३
 लोमशउवाच-
 चैत्रमास्यसितेपक्षेनाम्नावैपापमोचनी
 एकादशीसमाख्यातापिशाचत्वविनाशिनी ४
 शृणुतस्याःप्रवक्ष्यामिकामदांसिद्धिदानृप
 कथांविचित्रांशुभदांपापघ्नींधर्मदायिनीम् ५
 पुराचैत्ररथोद्देशेअप्सरोगणसेविते
 वसंतसमयेप्राप्तेषट्पदाकुलितेवने ६
 गंधर्वकन्यावादित्रैरमंतिसहकिंनरैः
 पाकशासनमुख्याश्चक्रीडांतेत्रिदिवौकसः ७
 नापरंसुखदंकिंचिद्विनाचैत्ररथाद्वनम्
 तस्मिन्वनेतुमुनयस्तपंतिबहुलंतपः ८
 मेधाविनामानमृषिंतत्रस्थंब्रह्मचारिणम्
 अप्सरास्तंमुनिवरंमोहनायोपचक्रमे ९
 मंजुघोषेतिविख्याताभावंतस्यवितन्वती
 क्रोशमात्रंस्थितातस्यभयादाश्रमसन्निधौ १०
 गायंतीमधुरंसाधुपीडयंतीविपंचिकाम्
 गायंतीतामथालोक्यपुष्पचंदनसेविताम् ११
 कामोऽपिविजयाकांक्षीशिवभक्तान्मुनीश्वरान्
 तस्याःशरीरेसंवासमकरोन्मनसःसुतः १२
 कृत्वाभ्रुवौधनुष्कोटिगुणंकृत्वाकटाक्षकम्
 मार्गणौनयनेकृत्वापद्मयुक्तेयथाक्रमम् १३
 कुचौकृत्वापटकुटींविजयायोपचक्रमे
 मंजुघोषाभवत्तस्यकामस्यैववरूथिनी १४
 मेधाविनंमुनिदृष्ट्वासापिकामेनपीडिता
 यौवनोद्भिन्नदेहोऽसौमेधाव्यपिविराजते १५
 सितोपवीतसहितोदृष्टःस्मरइवापरः
 मेधावीवसतेचासौच्यवनस्याश्रमेशुभे १६
 मंजुघोषास्थितंतत्रदृष्ट्वासामुनिपुंगवम्

मदनस्यवशंप्राप्तमंदमंदमगायत १७
 रणद्वलयसंयुक्तांशिंजनूपुरमेखलाम्
 गायंतींतांतथाभूतांविलोक्यमुनिपुंगवः १८
 मदनेनससैन्येननीतोमोहवशंबलात्
 मंजुघोषासमागम्यमुनिदृष्ट्वातथाविधम् १९
 हावभावकटाक्षैस्तमोहयामासचांगना
 अधःसंस्थाप्यवीणांसासस्वजेतमुनीश्वरम् २०
 वलितेवलतावृक्षंवातवेगेनकंपितम्
 सोऽपिरेमेतयासार्द्धमेधावीमुनिपुंगवः २१
 तस्मिन्नेवततोदृष्ट्वातस्यास्तंदेहमुत्तमम्
 शिवतत्त्वंगतंतस्यकामतत्त्ववशंगतः २२
 ननिशानदिनंसोऽपिरमन्जानातिकामुकः
 बहुवर्षगतःकालोमुनेराचारलोपतः २३
 मंजुघोषादेवलोकगमनायोपचक्रमे
 गच्छंतीतंप्रत्युवाचरमतंमुनिसत्तमम्
 आदेशोदीयतांब्रह्मन्स्वदेशगमनायमे २४
 मेधाव्युवाच-
 अद्यैवत्वंसमायाताप्रदोषादौवरानने
 यावत्प्रभातसंध्यास्यात्तावत्तिष्ठममांतिके
 इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंभयभीताबभूवसा २५
 पुनर्वैरमयामासतमृषिंनृपसत्तम
 मुनेःशापभयाद्धीताबहुलान्परिवत्सरान् २६
 वर्षाणांपंचपंचाशन्नवमासदिनत्रयम्
 सारेमेमुनिनातस्यनिशार्द्धमिवचाभवत् २७
 सातंपुनरुवाचाथतस्मिन्कालेगतेमुनिम्
 आदेशोदीयतांब्रह्मन्गंतव्यंस्वगृहेमया २८
 मेधाव्युवाच-
 प्रभातमधुनाचास्तेश्रूयतांवचनंमम
 संध्यायावच्चकुर्वेऽहतावत्त्वंवैस्थिराभव २९
 इतिवाक्यंमुनेःश्रुत्वाजातानंदसमाकुला

स्मितंकृत्वातुसाकिंचित्प्रत्युवाचशुचिस्मिता ३०
अप्सराउवाच-

कियत्प्रमाणाविप्रेन्द्रतवसंध्यागतानघ
मयिप्रसादंकृत्वातुगतकालोविचार्यताम् ३१
इतितस्यावचःश्रुत्वाविस्मयोत्फुल्ललोचनः
गतकालस्यविप्रेन्द्रःप्रमाणमकरोत्तदा ३२
समाश्चसप्तपंचाशद्गतास्तस्यतयासह
चुक्रोधसततस्तस्यैज्वालामालीबभूवह ३३
नेत्राभ्यांविस्फुलिगान्समुंचमानोऽतिकोपनः
कालरूपांतुतांदृष्ट्वातपसःक्षयकारिणीम् ३४
दुःखार्जितंक्षयंतीतंतपोदृष्ट्वातयासह
सकंपोष्ठोमुनिस्तत्रप्रत्युवाचाकुलेंद्रियः ३५
तांशशापाथमेधावीत्वंपिशाचीभवेतिच
धिक्त्वांपापेदुराचारेकुलटेपातकप्रिये ३६
तस्यशापेनसादग्धाविनयावनतास्थिता
उवाचवचनंसुभूःप्रसादंवांछतीमुनिम्
प्रसादंकुरुविप्रेन्द्रशापस्यानुग्रहंकुरु ३७
सतांसंगोहिभवतिवचोभिःसप्तभिःपदैः
त्वयासहममब्रह्मन्नीतावैबहुवत्सराः
एतस्मात्कारणात्स्वामिन्प्रसादंकुरुसुव्रत ३८
मुनिरुवाच-

शृणुमेवचनंभद्रेशापानुग्रहकारकम्
किंकरोमित्वयापापेक्षयंतीतंमहत्तपः ३९
चैत्रस्यकृष्णपक्षेतुभवेदेकादशीशुभा
पापमोचनिकानामसर्वपापक्षयंकरी ४०
तस्याव्रतेकृतेशुभ्रेपिशाचत्वंप्रयास्यति
इत्युक्त्वासोऽपिमेधावीजगामपितुराश्रमम् ४१
तमागतंसमालोक्यच्यवनःप्रत्युवाचतम्
किमेतद्विहितंपुत्रत्वयापुण्यंक्षयंकृतम् ४२
मेधाव्युवाच-

पातकंवैकृतंतातरमिताचाप्सरामया
प्रायश्चित्तंब्रूहितातयेनपापक्षयोभवेत् ४३

च्यवनउवाच-

चैत्रस्यचासितेपक्षेनाम्नावैपापमोचनी
अस्याव्रतेकृतेपुत्रपापराशिः क्षयंव्रजेत् ४४
इतिश्रुत्वापितुर्वाक्यंकृतंतेनव्रतोत्तमम्
गतंपापंक्षयंतस्यतपोयुक्तोबभूवसः ४५
साप्येवंमंजुघोषाचकृत्वैतद्ब्रतमुत्तमम्
पिशाचत्वाद्विनिर्मुक्तापापमोचनिकाव्रतात्
दिव्यरूपधरासावैगतानाकेवराप्सराः ४६
लोमशउवाच-

पापमोचनिकांराजन्येकुर्वन्तिनरोत्तमाः
तेषांपापंचयत्किंचित्तत्सर्वंचक्षयंव्रजेत् ४७
पठनाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत्
ब्रह्महाहेमहारीचसुरापोगुरुतल्पगः ४८
व्रतस्यचास्यकरणात्पापमुक्ताभवंतिते
बहुपुण्यप्रदं ह्येतत्करणाद्ब्रतमुत्तमम् ४९
इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापतिनारदसं
वादेचैत्रकृष्णैकादशीपापमोचनीनामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६

सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

वासुदेवनमस्तुभ्यंकथयस्वममाग्रतः
चैत्रस्यशुक्लपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् १

श्रीकृष्णउवाच-

शृणुष्वैकमनाराजन्कथांपुण्यांपुरातनीम्
वसिष्ठोयामकथयत्प्राग्दिलीपायपृच्छते २
दिलीपउवाच-

भगवञ्छ्रोतुमिच्छामिकथयस्वप्रसादतः
चैत्रमासिसितेपक्षेकिंनामैकादशीभवेत् ३

वसिष्ठउवाच-

साधुपृष्टं त्वयाराजन्कथयामितवाग्रतः
 चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु कामदानामनामतः ४
 एकादशीपुण्यतमापापैर्धनदवानलः
 शृणुराजन्कथामेतां पापघ्नीं पुण्यदायिनीम् ५
 पुराणागपुरे रम्ये हेमरत्नविभूषिते
 पुंडरीकमुखानागानि वसन्ति महोत्कटाः ६
 तस्मिन्पुरे पुंडरीको राजा राज्यं चकार सः
 गन्धर्वैः किन्नरैश्चैव अप्सरोभिश्च सेव्यते ७
 वराप्सरास्तु ललिता गन्धर्वोललितस्तथा
 उभौरागेण संरक्तौ दंपती कामपीडितौ ८
 रेमा ते स्वगृहे रम्ये धनधान्ययुते तदा
 ललितायाश्च हृदये पतिर्वसति सर्वदा ९
 हृदये तस्य ललितानित्यं वसति भामिनी
 एकदा पुंडरीकोऽथ क्रीडते सदसि स्थितः १०
 गीतंगानं प्रकुरुते ललितो दयितां विना
 पदबंधस्वलज्जिह्वो बभूव ललितां स्मरन् ११
 मनोभावं विदित्वा स्य कर्कटो नागसत्तमः
 पदबंधच्युतिं तस्य पुंडरीके न्यवेदयत् १२
 श्रुत्वा कर्कोटकवचः पुंडरीको भुजंगराट्
 क्रोधसंरक्तनयनो बभूव अतिभयंकरः १३
 शशापललितं तत्र गायन्तं मदनानुरम्
 राक्षसो भवदुर्बुद्धे क्रव्यादः पुरुषादकः १४
 यतः पत्नीव शोपेतो गायमानो ममाग्रतः
 वचनात्तस्य राजेंद्ररक्षोरूपो बभूव सः १५
 रौद्राननो विरूपाक्षो दृष्टमात्रो भयंकरः
 बाहू योजनविस्तीर्णौ मुखं कंदरसन्निभम् १६
 चंद्रसूर्यनिभे नेत्रे ग्रीवापर्वतसंनिभा
 नासारंध्रे तु विवरे अधरौ योजनायतौ १७
 शरीरं तस्य राजेंद्र उत्थितं योजनाष्टकम्

ईदृशोराक्षसोभूत्वाभुञ्जानःकर्मणःफलम् १८
 ललितातुतथालोक्यस्वपतिंविहृताकृतिम्
 चिंतयामासमनसादुःखेनमहतार्दिता १९
 किंकरोमिक्वगच्छामिपतिःशापेनपीडितः
 इतिसंस्मृत्यसंस्मृत्यमनसाशर्मनालभत् २०
 चचारपतिनासार्द्धललितागहनेवने
 बभ्रामविपिनेदुर्गेकामरूपीसराक्षसः २१
 निर्धृणःपापनिरतोविरूपःपुरुषादकः
 नसुखंलभतेरात्रौनदिवापापपीडितः २२
 ललितादुःखितातीवपतिंदृष्ट्वातथाविधम्
 बभ्रामतेनसार्द्धसारुदतीगहनेवने २३
 दृष्ट्वाश्रमपदंरम्यंमुनिसंशांतविग्रहम्
 शीघ्रंजगामललितानमस्कृत्याग्रतःस्थिता २४
 तांदृष्ट्वासमुनिःप्राहदुःखितांहिदयापरः
 कात्वंकस्मादिहायातासत्यंवदममाग्रतः २५
 ललितोवाच-
 वीरधन्वेतिगंधर्वःसुतातस्यमहात्मनः
 ललितांनाममांविद्धिपत्यर्थमिहचागताम् २६
 भर्तामिपापदोषेणराक्षसोऽभून्महामुने
 रौद्ररूपोदुराचारस्तंदृष्ट्वानास्तिमेसुखम् २७
 सांप्रतंशाधिमांब्रह्मन्यत्कृत्यंतद्वदप्रभो
 कुरुष्वतद्ब्रतंभद्रेविधिपूर्वमयोदितम् २८
 ऋषिरुवाच-
 चैत्रमासस्यरंभोरुशुक्लपक्षोऽस्तिसांप्रतम्
 कामदैकादशीनामपापघ्नीललितेपरा २९
 कुरुष्वतद्ब्रतंभद्रेविधिपूर्वमयोदितम्
 अस्यव्रतस्ययत्पुण्यंतत्स्वभर्त्रेप्रदीयताम् ३०
 दत्तेपुण्येक्षणात्तस्यशापदोषःप्रयास्यति
 इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यंललिताहर्षिताभवत् ३१
 उपोष्यैकादशींराजन्द्वादशीदिवसेतथा

विप्रस्यैवसमीपेतद्वासुदेवस्यचाग्रतः ३२
 वाक्यमुवाचललितास्वपत्युस्तारणायवै
 मयातुतद्ब्रतंचीर्णकामदायाउपोषणम् ३३
 तस्यपुण्यप्रभावेनगच्छत्वस्यपिशाचता
 ललितावचनादेववर्त्तमानोऽपितत्क्षणे ३४
 गतपापःसललितोदिव्यदेहोबभूवह
 राक्षसत्वंगतंतस्यप्राप्तागंधर्वतापुनः ३५
 हेमरत्नसमाकीर्णोरिमेललितयासह
 विमानवरमारूढौपूर्वरूपाधिकौचतौ ३६
 दंपतीअत्यशोभेतांकामदायाःप्रभावतः
 इतिज्ञात्वानृपश्रेष्ठकर्तव्यैषाप्रयत्नतः ३७
 लोकानांतुहितार्थायतवाग्रेकथितामया
 ब्रह्महत्यादिपापघ्नीपिशाचत्वविनाशनी ३८
 नातःपरतराकाचित्त्रैलोक्येसचराचरे
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन्वाजपेयफलंलभेत् ३९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति
 नारदसंवादेचैत्रशुक्लाकामदानामसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७

अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

वैशाखस्यासितेपक्षेकिंनमैकादशीभवेत्
 महिमानंकथयमेवासुदेवनमोऽस्तुते १

श्रीकृष्णउवाच-

सौभाग्यदायिनीराजन्निहलोकेपरत्रच
 वैशाखकृष्णपक्षेतुनाम्नाचैववरूथिनी २
 वरूथिन्याव्रतेनैवसौख्यंभवतिसर्वदा
 पापहानिश्चभवतिसौभाग्यप्राप्तिरेवच ३
 दुर्भगायाकरोत्येनांसास्त्रीसौभाग्यमाप्नुयात्
 लोकानांचैवसर्वेषांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ४
 सर्वपापहरानृणांगर्भवासनिकृंतनी

वरूथिन्याव्रतेनैवमांधातास्वर्गतिंगतः ५
 धुंधुमारादयश्चान्येराजानोबहवस्तथा
 ब्रह्मकपालनिर्मुक्तोबभूवभगवान्भवः ६
 दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यतियोनरः
 कुरुक्षेत्रेविग्रहेस्वर्णभारंददातियः
 तत्तुल्यंफलमाप्नोतिवरूथिन्याव्रतंचरन् ७
 श्रद्धावान्यस्तुकुरुतेवरूथिन्याव्रतंनरः
 वांछितंलभतेसोऽपिइहलोकेपरत्रच ८
 पवित्रापावनीह्येषामहापातकनाशिनी
 भुक्तिमुक्तिप्रदाचैवकर्तृणांनृपसत्तम ९
 अश्वदानान्नृपश्रेष्ठगजदानंविशिष्यते
 गजदानाद्भूमिदानंतिलदानंततोऽधिकम् १०
 तस्माच्चस्वर्णदानंवैअन्नदानंततोऽधिकम्
 अन्नदानात्परंदानंनभूतंनभविष्यति ११
 पितृदेवमनुष्याणांतृप्तिरन्नेनजायते
 तत्समंकविभिःप्रोक्तंकन्यादानंनृपोत्तम १२
 धेनुदानंचतत्तुल्यमित्याहभगवान्स्वयम्
 प्रोक्तेभ्यःसर्वदानेभ्योविद्यादानंविशिष्यते १३
 तत्फलंसमवाप्नोतिनरःकृत्वावरूथिनीम्
 कन्यावित्तेनजीवंतियेनराःपापमोहिताः १४
 पुण्यक्षयंतैगच्छंतिनिरयंयातनामयम्
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेननग्राह्यंकन्यकाधनम् १५
 यश्चगृह्णातिलोभेनकन्यांक्रीत्वाचतद्धनम्
 सोऽन्यजन्मनिराजेंद्रओतुर्भवतिनिश्चितम् १६
 कन्यांपुण्येनयोदद्याद्यथाशक्तिस्वलंकृताम्
 तत्पुण्यसंख्यांनृपतेचित्रगुप्तो न शक्नुयात् १७
 तत्तुल्यंफलमाप्नोतिनरःकृत्वावरूथिनीम्
 कांस्यंमांसंमसूरांश्चचणकान्कोद्रवांस्तथा १८
 शाकंमधुपरान्नंचपुनर्भोजनमैथुने
 वैष्णवोव्रतकर्ताचदशम्यांदशवर्जयेत् १९

द्यूतं क्रीडां च निद्रां च तांबूलं दंतधावनम्
 परापवादं पैशुन्यं स्तेयं हिंसां तथारतिम् २०
 क्रोधं चैवानृतं वाक्यमेकादश्यां विवर्जयेत्
 कांस्यं मांसं सुरां क्षौद्रं तैलं पतितभाषणम् २१
 व्यायामं च प्रवासं च पुनर्भोजनमैथुनम्
 वृषपृष्ठं मसूरान्नं द्वादश्यां परिवर्जयेत् २२
 अनेन विधिनाराजन् विहितायैर्वरूथिनी
 सर्वपापक्षयं कृत्वा दद्यात्प्रांतेऽक्षयां गतिम्
 रात्रौ जागरणं कृत्वा पूजितो मधुसूदनः २३
 सर्वपापविनिर्मुक्तास्ते यांति परमां गतिम्
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या पापभीरुभिः २४
 क्षपारितनयाद्भीतो नरः कुर्याद्वरूथिनीम्
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन् गोसहस्रफलं लभेत्
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते २५
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुमापतिनारदसंवादे वैशा
 खकृष्णवरूथिनीएकादशीनाम अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८

एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच-
 वैशाखशुक्लपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत्
 किं फलं कोविधिस्तत्र कथयस्व जनार्दन १
 श्रीकृष्ण उवाच-
 इदमेव पुरापृष्ठं रामचन्द्रेण धीमता
 वसिष्ठं प्रति राजेन्द्रयत्नं मामनुपृच्छसि २
 राम उवाच-
 भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतम्
 सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखनिवृत्तनम् ३
 मया दुःखानि भुक्तानि सीताविरहजानितु
 ततोऽहं भयभीतोऽस्मि पृच्छामि त्वां महामुने ४
 वसिष्ठ उवाच-

साधुपृष्टं त्वयारामतवैषानैष्ठिकीमतिः
 त्वन्नामग्रहणेनैव पूतो भवति मानवः ५
 तथापि कथयिष्यामि लोकानां हितकाम्यया
 पवित्रं पावनानां च ब्रतानामुत्तमं ब्रतम् ६
 वैशाखस्य सिते पक्षे रामचैकादशी भवेत्
 मोहिनीनाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा पराः ७
 मोहजालात् प्रमुच्यन्ते पातकानां समूहतः
 अस्या ब्रतप्रभावेन सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ८
 अतः कारणतो रामकर्तव्यैषा भवादृशैः
 पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशिनी ९
 शृणुष्वैकमनारामकथां पापहरां पराम्
 यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति १०
 सरस्वत्यास्तटे रम्ये पुरी भद्रावती शुभा
 द्युतिमान्नाम नृपतिस्तत्र राज्यं करोति वै ११
 चंद्रवंशोद्भवो नाम धृतिमान्सत्यसंगरः
 तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् १२
 धनपाल इति ख्यातः पुण्यकर्मप्रवर्तकः
 प्रपाकूपमठारामतडागगृहकारकः १३
 विष्णुभक्तिरतः शांतस्तस्या सन्पंचपुत्रकाः
 सुमना द्युतिमांश्चैव मेधावी सुकृतस्तथा १४
 पंचमो धृष्टबुद्धिश्च महापापरतः सदा
 परस्त्रीसंगनिरतो विटगोष्ठीविशारदः १५
 द्यूतादिव्यसनासक्तः परस्त्रीरतिलालसः
 न च देवार्चने बुद्धिर्न पितृन्न द्विजान् प्रति १६
 अन्यायवर्ती दुष्टात्मा पितुर्द्रव्यक्षयंकरः
 अभक्ष्यभक्षकः पापी सुरापानेरतः सदा १७
 वेश्याकंठे क्षिप्तबाहुर्भ्रमन् दुष्टश्च तुष्पथे
 पित्रानिष्कासितो गेहात्परित्यक्तश्च बांधवैः १८
 स्वदेहभूषणान्येव क्षयं नीतानि तेन वै
 गणिकाभिः परित्यक्तो निन्दितश्च धनक्षयात् १९

ततश्चिन्तापरोजातोवस्त्रहीनःक्षुधार्दितः
 किंकरोमिक्वगच्छामिकेनोपायेनजीव्यते २०
 तस्करत्वंसमारब्धंतत्रैवनगरेपितुः
 गृहीतोराजपुरुषैर्मुक्तश्चपितृगौरवात् २१
 पुनर्बद्धःपुनस्त्यक्तःपुनर्बद्धःससंभ्रमैः
 धृष्टबुद्धिर्दुराचारोनिबध्यनिगडैर्दृढैः २२
 कशाघातैस्ताडितश्चपीडितश्चपुनःपुनः
 नस्थातव्यंहिमंदात्मंस्त्वयामदेशगोचरे २३
 एवमुक्त्वाततोराज्ञामोचितोदृढबंधनात्
 निर्जगामभयात्तस्यगतोऽसौगहनंवनम् २४
 क्षुत्तृषापीडितश्चायमितश्चेतश्चधावति
 सिंहवन्निजघानासौमृगशूकरचित्रलान् २५
 आमिषाहारनिरतोवनेतिष्ठतिसर्वदा
 करेशरासनंकृत्वानिषंगंपृष्ठसंगतम् २६
 अरण्यचारिणोहंतिपक्षिणश्चपदाचरन्
 चकोरांश्चमयूरांश्चकंकतित्तिरमूषिकान् २७
 एतानन्यान्हिनस्त्यंधोधृष्टबुद्धिस्तुनिर्घृणः
 पूर्वजन्मकृतैःपापैर्निमग्नःपापकर्दमे २८
 दुःखशोकसमाविष्टःपीडयमानोदिवानिशम्
 कौडिन्यस्याश्रमपदंप्राप्तःपुण्यागमात्क्वचित् २९
 माधवेमासिजाह्नव्याःकृतस्नानंतपोधनम्
 आससादधृष्टबुद्धिःशोकभारेणपीडितः ३०
 तद्वस्त्रबिंदुस्पर्शेनगतपापोहताशुभः
 कौडिन्यस्याग्रतःस्थित्वाप्रत्युवाचकृतांजलि ३१
 धृष्टबुद्धिरुवाच-
 भोभोब्रह्मन्द्विजश्रेष्ठदयांकृत्वाममोपरि
 येनपुण्यप्रभावेनमुक्तिर्भवतितद्वद ३२
 कौडिन्यउवाच-
 शृणुष्वैकमनाभूत्वायेनपापक्षयस्तव
 वैशाखस्यसितेपक्षेमोहिनीनामविश्रुता ३३

एकादशीव्रतंतस्याः कुरुमद्वाक्यनोदितः
मेरुतुल्यानिपापानि क्षयंगच्छंति देहिनाम् ३४
बहुजन्मार्जितान्येषामोहिनीसमुपोषिता
इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा धृष्टबुद्धिः प्रसन्नधीः ३५
व्रतंचकार विधिवत् कौण्डिन्यस्योपदेशतः
कृते व्रते नृपश्रेष्ठ गतपापो बभूव सः ३६
दिव्यदेहस्ततो भूत्वा गरुडोपरि संस्थितः
जगाम वैष्णवं लोकं सर्वोपद्रववर्जितम् ३७
इतीदृशं रामचंद्र उत्तमं मोहिनीव्रतम्
नातः परतरं किंचित्त्रैलोक्ये सचराचरे ३८
यज्ञादितीर्थदानानि कलां नार्हति षोडशीम्
पठनाच्छृणाद्राजन् गोसहस्रफलं लभेत् ३९
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमापति
नारदसंवादे वैशाखशुक्ले मोहन्येकादशीनाम एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९

पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच—
ज्येष्ठस्य कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत्
श्रोतुमिच्छामि माहात्म्यं तद्वदस्व जनार्दन १
श्रीकृष्ण उवाच—
साधुपृष्टं त्वयाराजन् लोकानां हितकाम्यया
बहुपुण्यप्रदा ह्येषामहापातकनाशिनी २
अपरानामराजेंद्र अपरापुत्रदायिनी
लोके प्रसिद्धितां याति अपरां यस्तु सेवते ३
ब्रह्महत्याभिभूतोऽपि गोत्रहाभ्रूणहातथा
परापवादवादी च परस्त्रीरसिकोऽपि च ४
अपरासेवनाद्राजन् विपाप्मा भवति ध्रुवम्
कूटसाक्ष्यं कूटमानं तुलाकूटं करोति यः ५
कूटवेदं पठेद्यस्तु कूटशास्त्रं तथैव च
ज्योतिषी गणकः कूटः कूटायुर्वेदिको भिषक् ६

कूटसाक्ष्यसमायुक्तोविज्ञेयानरकौकसः
 अपरासेवनाद्राजन्पापैर्मुक्ताभवंतिते ७
 क्षत्रियः क्षात्रधर्मयस्त्यक्त्वायुद्धात्पलायते
 सयातिनरकंघोरंस्वीयधर्मबहिष्कृतः ८
 अपरासेवनात्सोऽपिपापं त्यक्त्वादिवं व्रजेत्
 विद्यावान्यः स्वयंशिष्योगुरुनिंदां करोति च ९
 समहापातकैर्युक्तो निरयं याति दारुणम्
 अपरासेवनात्सोऽपि सद्गतिं प्राप्नुयान्नरः १०
 महिमानमपरायाः शृणुराजन्वदाम्यहम्
 मकरस्थेरवौमाघे प्रयागे यत्फलं नृणाम् ११
 काश्यां यत्प्राप्यते पुण्यमुपरागे निमज्जनात्
 गयायां पिंडदानेन पितृणां तृप्तिदोयथा १२
 सिंहस्थिते देवगुरौ गौतम्यां स्नातको नरः
 कन्यागते गुरौ राजन्कृष्णवेणी निमज्जनात् १३
 यत्फलं समवाप्नोति कुंभकेदारदर्शनात्
 बदर्याश्रमयात्रायां तत्तीर्थसेवनादपि १४
 यत्फलं समवाप्नोति कुरुक्षेत्रे रविग्रहे
 गजाश्वहेमदानेन यज्ञं कृत्वा सदक्षिणम् १५
 तादृशं फलमाप्नोति अपराव्रतसेवनात्
 अर्धप्रसूतां गां दत्वा सुवर्णं वसुधां तथा १६
 नरो यत्फलमाप्नोति अपरायाव्रतेन तत्
 पापद्रुमकुठारीयं पापे धनदवानलः १७
 पापांधकारतरणिः पापसारंगकेसरी
 बुद्बुदा इव तोयेषु पुत्तिका इव जंतुषु १८
 जायंते मरणाद्यैव एकादश्याव्रतं विना
 अपरांसमुपोष्यैव पूजयित्वा त्रिविक्रमम् १९
 सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते
 लोकानां च हितार्थाय तवाग्रे कथितं मया
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलं लभेत् २०

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमापति

नारदसंवादे ज्येष्ठकृष्णपरेकादशीनामपंचाशत्तमोऽध्यायः ५०

एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

अपरायाश्चमाहात्म्यं श्रुतं सर्वजनार्दन
ज्येष्ठस्य शुक्लपक्षे तु स्याद्घातां वदमानद १

श्रीकृष्णउवाच-

एनां वक्ष्यति धर्मात्मा व्यासः सत्यवतीसुतः
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो वेदवेदांगपारगः २

युधिष्ठिरउवाच-

श्रुतामे मानवा धर्मा वा सिष्ठाश्च श्रुता मया
द्वैपायन यथावत्त्वं वैष्णवान्वक्तुमर्हसि ३

श्रीवेदव्यासउवाच -

श्रुतास्तु मानवा धर्मा वैदिकाश्च श्रुतास्त्वया
कलौ युगेन शक्यं ते ते वै कर्तुं नराधिप ४
सुखोपायमल्पधनमल्पक्लेशं महाफलम्
पुराणानां च सर्वेषां सारभूतं महामते ५
एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि
द्वादश्यां तु शुचिर्भूत्वा पुष्पैः संपूज्य केशवम् ६
अन्नं भुंजीत सत्कृत्य पश्चाद्विप्रपुरःसरम्
सूतकेऽपि न भोक्तव्यं नाशौचे च जनाधिप ७
यावज्जीवं व्रतमिदं कर्त्तव्यं पुरुषर्षभ
स्वर्गतिं प्राप्नुमिच्छद्भिरत्र नैवास्ति संशयः ८
आपपापादुराचाराः पापिष्ठा धर्मवर्जिताः
एकादश्यां न भुंजानान् ते यांति यमांतिकम् ९
इति तद्वचनं श्रुत्वा कं पितोऽश्वत्थपत्रवत्
भीमसेनो महाबाहुर्नत्वोवाच गुरुं प्रति १०
भीमसेनउवाच-

पितामह महाबुद्धेशृणु मे परमं वचः
युधिष्ठिरश्च कुंती च तथा द्रुपदनंदिनी ११

अर्जुनोनकुलश्चैवसहदेवस्तथैवच
 एकादश्यांनभुञ्जंतिकदाचिदपिसुब्रताः १२
 तेमांब्रुवंतिवैनित्यंमाभुञ्जवत्वंवृकोदर
 अहंतानब्रुवंतातबुभुक्षादुःसहामम १३
 दानंदास्यामिविधिवत्पूजयिष्यामिकेशवम्
 भीमसेनवचःश्रुत्वाव्यासोवचनमब्रवीत् १४
 व्यासउवाच-

यदिस्वर्गमभीष्टंतेनरकंदुष्टमेवच
 एकादश्यांनभोक्तव्यंपक्षयोरुभयोरपि १५
 भीमसेनउवाच-

पितामहमहाबुद्धेकथयामितवाग्रतः
 एकभक्तेनशक्नोमिउपवासेकुतःप्रभो १६
 वृकोऽपिनामयोवह्निःससदाजठरेमम
 अतिवेलंयदाशनामितदासमुपशाम्यति १७
 नैकंशक्नोम्यहंकर्तुमुपवासंमहामुने
 येनैवप्राप्यतेस्वर्गस्तत्कर्त्तास्मियथातथम्
 तदेकंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोऽहमाप्नुयाम् १८
 व्यासउवाच-

वृषस्थेमिथुनस्थेवायदाचैकादशीभवेत्
 ज्येष्ठमासेप्रयत्नेनसोपोष्योदकवर्जिता १९
 गंडूषाचमनंवारिवर्जयित्वोदकंबुधः
 उपभुञ्जीतनैवेहव्रतभंगोऽन्यथाभवेत् २०
 उदयादुदयंयावद्वर्जयित्वोदकंनरः
 श्रूयतांसमवाप्नोतिद्वादशद्वादशीफलम् २१
 ततःप्रभातेविमलेद्वादश्यांस्नानमाचरेत्
 जलंसुवर्णदत्त्वाचद्विजातिभ्योयथाविधि २२
 भुञ्जीतकृतकृत्यस्तुब्राह्मणैःसहितोवशी
 एवंकृतेचयत्पुण्यंभीमसेनशृणुष्वतत् २३
 संवत्सरेतुयाश्चैवएकादश्योभवंतिहि
 तासांफलमवाप्नोतिह्यत्रमेनास्तिसंशयः २४

इतिमांकेशवःप्राहशंखचक्रगदाधरः
 सर्वान्परित्यज्यपुमान्मामेकंशरणंब्रजेत् २५
 एकादश्यांनिराहारस्ततःपापात्प्रमुच्यते
 द्रव्यशुद्धिःकलौनास्तिसंस्कारःस्मार्त्तएवच २६
 वैदिकस्तुकुतश्चापिप्राप्तेदुष्टेकलौयुगे
 किंनुतेबहुनोक्तेनवायुपुत्रपुनःपुनः २७
 एकादश्यांनभुंजीतपक्षयोरुभयोरपि
 एकादश्यांसितेपक्षेज्येष्ठेमास्युदकंविना २८
 पुण्यंफलमवाप्नोतिचक्षुष्ववृकोदर
 संवत्सरेतुयाप्रोक्ताःशुक्लःकृष्णावृकोदर २९
 उपोषिताहिसर्वाःस्युरेकादश्योंसंशयः
 धनधान्यप्रदापुण्यापुत्रारोग्यशुभप्रदा ३०
 उपोषितानरव्याघ्रइतिसत्यंब्रवीमि
 यमदूतामहाकायाःकरालाःकृष्णरूपिणः ३१
 दंडपाशधराशौद्रानोपसर्पितितंनरम्
 पीतांबरधरासौम्याश्चक्रहस्तामनोजवाः ३२
 अंतकालेनयंत्येतेवैष्णवान्वैष्णवीपुरीम्
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनउपोष्योदकवर्जिता ३३
 जलधेनुंतदादत्त्वासर्वपापैःप्रमुच्यते
 ततस्त्वमस्यांकौंतेयसोपवासोऽचनंहरेः ३४
 कुरुसर्वप्रयत्नेनसर्वपापप्रशांतये
 स्वप्नेनमेऽपराधोस्तिदंतरागतयापिवा ३५
 भोक्ष्येपरेऽह्निदेवेशह्यशनंवासराद्धरेः
 इत्युच्चार्यततोमंत्रउपवासपरोभवेत् ३६
 सर्वपापविनाशायश्रद्धादमसमन्वितः
 मेरुमंदरमात्राघंस्त्रियापुंसाचयत्कृतम् ३७
 सर्वतद्भस्मतांयातिएकादश्याःप्रभावतः
 नशक्नुवंतियेदातुंजलधेनुंनराधिप ३८
 सकांचनःप्रदातव्योघटकोवस्त्रसंयुतः
 तोयस्यनियमंयोऽस्याकुरुतेवैसपुण्यभाक् ३९

फलंकोटिसुवर्णस्ययामेयामेश्रुतंफलम्
 स्नानंदानंजपंहोमंयदस्यांकुरुतेनरः ४०
 तत्सर्वंचाक्षयंप्राप्तमेतत्कृष्णप्रभाषितम्
 किंवापरेणधर्मेणनिर्जलैकादशींविना ४१
 उपोष्यसम्यक्विधिवद्वैष्णवंपदमाप्नुयात्
 सुवर्णमन्नंवासोवायदस्यांसंप्रदीयते ४२
 तदस्यकुरुशार्दूलसर्वंचाप्यक्षयंभवेत्
 एकादश्यांदिनेयोऽन्नभुंक्तेपापंभुनक्तिसः ४३
 इहलोकेसचांडालोमृतःप्राप्नोतिदुर्गतिम्
 येचदास्यंतिदानानिद्वादश्यांसमुपोषिताः ४४
 ज्येष्ठमासेसितेपक्षेप्राप्स्यंतिपरमंपदम्
 ब्रह्महामघपःस्तेनोगुरुद्वेषीसदानृती ४५
 मुच्यंतेपातकैःसर्वैर्निर्जलायैरुपोषिता
 विशेषंशृणुकौंतेयनिर्जलैकादशीदिने ४६
 यत्कर्त्तव्यंनरैःस्त्रीभिर्दानंश्रद्धासमन्वितैः
 जलशायीचसंपूज्योदेयाधेनुस्तथाम्मयी ४७
 प्रत्यक्षावानृपश्चेष्टघृतधेनुरथापिवा
 दक्षिणाभिःसुपुष्टाभिर्मिष्टान्नैश्चपृथग्विधैः ४८
 तोषणीयाःप्रयत्नेनद्विजाधर्मभृतांवर
 तुष्टाभवंतिवैविप्रास्तैस्तुष्टैर्मोक्षदोहरिः ४९
 आत्मद्रोहःकृतस्तैर्हि यैरेषानह्युपोषिता
 पापात्मानोदुराचारामुष्टास्तेनात्रसंशयः ५०
 कुलानांशतमागामिअतीतानांतथाशतम्
 आत्मनासहतैर्नीतंवासुदेवस्यमंदिरम् ५१
 शातैर्दातैर्दानपैरर्चयद्भिस्तथाहरिम्
 कुर्वद्भिर्जागरंरात्रौयैरेषासमुपोषिता ५२
 अन्नं वस्त्रं तथा गावोजलं शय्यासनं शुभम्
 कमंडलुं तथा छत्रं दातव्यं निर्जलादिने ५३
 उपानहौ यो ददाति पात्रभूते द्विजोत्तमे
 स सौवर्णेन यानेन स्वर्गलोके महीयते ५४

यश्चेमांशृणुयाद्भक्त्यायश्चापिपरिकीर्तयेत्
 उभौतौस्वर्गमाप्नोतिनात्रकार्याविचारणा ५५
 यत्फलं संहित्यायां राहुग्रस्तेदिवाकरे
 कृत्वाश्राद्धं लभेन्मर्त्यस्तदस्याः श्रवणादपि ५६
 नियमं च प्रकर्तव्यं दंतधावनपूर्वकम्
 एकादश्यां निराहारो वर्जयिष्यामि वैजलम् ५७
 केशवप्रीणनार्थाय अन्यदा च मनादृते
 द्वादश्यां देवदेवेशः पूजनीयस्त्रिविक्रमः ५८
 गंधैर्धूपैस्तथा पुष्पैर्वासोभिः प्रियदर्शनैः
 पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेतमुदीरयेत् ५९
 देवदेवहृषीकेशसंसारार्णवतारक
 उदकुंभप्रदानेन नयमां परमां गतिम् ६०
 ज्येष्ठे मासितु वै भीमया शुक्लैकादशी शुभा
 निर्जला समुपोष्यात्र जलकुंभान्सर्करान् ६१
 प्रदाय विप्रमुख्येभ्यो मोदते विष्णुसन्निधौ
 ततः कुंभाः प्रदातव्या ब्राह्मणानां च भक्तिः ६२
 भोजयित्वा ततो बिप्रान् स्वयं भुंजीत तत्परः
 एवं यः कुरुते पूर्णाद्द्वादशीं पापनाशिनीम् ६३
 सर्वपापविनिर्मुक्तो पदं गच्छत्यनामयम्
 ततः प्रभृतिभीमेन कृताह्येकादशी शुभा
 पांडवद्द्वादशी नाम्ना लोके ख्याता बभूव ह ६४
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितयामुत्तरखण्डे उमापतिनारदसं
 वादे ज्येष्ठशुक्लानिर्जलैकादशीनामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१

द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच-
 आषाढकृष्णपक्षे तु किं वै एकादशी भवेत्
 कथयस्व प्रसादेन वासुदेव ममाग्रतः १
 श्रीकृष्ण उवाच-
 व्रतानामुत्तमं राजन् कथयामि तवाग्रतः

सर्वपापक्षयकरं सर्वमुक्तिप्रदायकम् २
 आषाढस्यासितेपक्षे योगिनीनामनामतः
 एकादशीनृपश्रेष्ठमहापातकनाशिनी ३
 संसारार्णवमग्नानां पोतभूतासनातनी
 जगत्रयेसारभूतायोगिनीव्रतकारिणाम् ४
 कथयामितवाग्रेऽहकथां पौराणिकीं शुभाम्
 अलकायां राजराजः शिवभक्तिपरायणः ५
 तस्यासीत्पुष्पबटुको हेममालीतिनामतः
 तस्य पत्नी सुरूपा च विशालाक्षीतिनामतः ६
 स तस्यां चासक्तमना कामपाशवशंगतः
 मानसात्पुष्पनिचयमानीयस्वगृहे स्थितः ७
 पत्नीप्रेमरसासक्तो न कुबेरालयंगतः
 कुबेरो देवसदने करोति शिवपूजनम् ८
 मध्याह्नसमये राजन् पुष्पागमसमीक्षकः
 हेममालीस्वभवेनेरमतेकांतया सह ९
 यक्षराट्प्रत्युवाचाथ कालातिक्रमकोपितः
 कस्मान्नायातिभो यक्षा हेममालीदुरात्मवान्
 निश्चयः क्रियतामस्य इत्युवाच पुनः पुनः १०
 यक्षा ऊचुः -
 वनिताकामुको गेहे रमते स्वेच्छयानृप
 तेषां वाक्यं समाकर्ण्य कुबेरः कोपपूरितः ११
 आह्वयामास तं तूर्णं बटुकं हेममालिनम्
 ज्ञात्वा कालात्ययं सोऽपि भयव्याकुललोचनः १२
 अस्नात एव आगत्य कुबेरस्याग्रतः स्थितः
 तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धः क्रोधसंरक्तलोचनः १३
 प्रत्युवाच रुषाविष्टः कोपप्रस्फुरिताधरः
 धनद उवाच -
 आः पापदुष्टदुर्वृत्तकृतवान् देवहेलनम् १४
 अष्टादशकुष्ठवृत्तो वियुक्तः कांतया तया
 अस्मात्स्थानादपध्वस्तो गच्छस्व प्रमथाधम १५

इत्युक्तेवचनेतस्यतस्मात्स्थानात्पपातसः
 महादुःखाभिभूतश्चकुष्ठैःपीडितविग्रहः १६
 नसुखंदिवसेतस्यननिद्रांलभतेनिशि
 छायायांपीडिततनुर्निदाघेऽत्यतपीडितः १७
 शिवपूजाप्रभावेनस्मृतिस्तस्यनलुप्यते
 पातकेनाभिभूतोऽपिपूर्वकर्मस्मरत्यसौ १८
 भ्रममाणस्ततोगच्छन्हिमाद्रिंपर्वतोत्तमम्
 तत्रापश्यन्मुनिवरंमार्कण्डेयंतपोनिधिम् १९
 यस्यायुर्विद्यतेराजन्ब्रह्मणोवयसासमम्
 ववंदेचरणौतस्यदूरतःपापकर्मकृत् २०
 मार्कण्डेयोमुनिवरोदृष्ट्वातंकंपितंतथा
 परोपकरणार्थायसमाहूयेदमब्रवीत् २१
 कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वंकुतोनिंद्यतरोह्यसि
 इत्युक्तःसप्रत्युवाचमार्कण्डेयंमहामुनिम् २२
 हेममाल्युवाच-
 राजराजस्यानुचरोहेममालीतिनामतः
 मानसात्पद्मनिचयमानीयप्रत्यहंमुने २३
 शिवपूजनवेलायांकुबेरायसमर्पये
 एकस्मिन्दिवसेचैवकालश्चाविदितोमया २४
 पत्नीसौख्यप्रसक्तेनशोकव्याकुलचेतसा
 ततःक्रुद्धेनशप्तोऽस्मिराजराजेनवैमुने २५
 कुष्ठाभिभूतःसंजातोवियुक्तःकांतयातया
 अधुनातवसान्निध्यंप्राप्तोऽस्मि शुभकर्मणा २६
 सतांस्वभावतश्चित्तंपरोपकरणेक्षमम्
 इतिज्ञात्वामुनिश्रेष्ठमांप्रशाधिकृतागसम् २७
 मार्कण्डेयउवाच-
 त्वयासत्यमिहप्रोक्तंनासत्यंभाषितंयतः
 अतोब्रतोपदेशंतेकथयामिशुभप्रदम् २८
 आषाढेकृष्णपक्षेतुयोगिनीव्रतमाचर
 अस्यव्रतस्यपुण्येनकुष्ठंयास्यतिवैध्रुवम् २९

इतिवाक्यमृषेःश्रुत्वादंडवत्पतितोभुवि
 उत्थापितःसमुनिनाबभूवातीवहर्षितः ३०
 मार्कण्डेयोपदेशेनव्रतंतेनकृतंयथा
 अष्टादशेवकुष्ठानिगतानितस्यसर्वशः ३१
 मुनेर्वाचाततःसम्यग्व्रतेचीर्णेऽभवत्सुखी
 ईदृग्विधंनृपश्रेष्ठकथितंयोगिनीव्रतम् ३२
 अष्टाशीतिसहस्राणिद्विजान्भोजयतेतुयः
 तत्समंफलमाप्नोतियोगिनीव्रतकृन्नरः ३३
 महापापप्रशमनंमहापुण्यफलप्रदम्
 पठनाच्छ्रवणान्मर्त्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते ३४

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति
 नारदसंवादेआषाढकृष्णयोगिन्येकादशीमाहात्म्यंनाम-
 द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२

त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-
 आषाढस्यसितेपक्षेकाचएकादशीभवेत्
 किंनामकोविधिस्तस्याएतद्विस्तरतोवद १
 श्रीकृष्णउवाच-
 कथयामिमहापुण्यांस्वर्गमोक्षप्रदायिनीम्
 शयनींनामनामेतिसर्वपापहरांपराम् २
 यस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत्
 सत्यंसत्यंमयाप्रोक्तंनातःपरतरंनृणाम् ३
 पापिनांपापनाशायसृष्टाधात्रामहोत्तमा
 अतःपरानराजेंद्रवर्त्ततेमोक्षदायिनी ४
 एतस्मात्कारणाद्राजन्श्रूयतांगतिरुत्तमा
 भवेन्नराणांश्रोतृणांकथायाःश्रवणादपि ५
 तेसदावैष्णवाराजन्ममभक्तिपरायणाः
 आषाढेवामनश्चैवपूज्यतेपरमेश्वरः ६
 वामनःपूजितोयेनकमलैःकमलेक्षणः

आषाढस्यसितेपक्षेकामिकायादिनेतथा ७
 तेनार्चितंजगत्सर्वत्रयोदेवाःसनातनाः
 कृताचैकादशीयेनहरिवासरमुत्तमम् ८
 युधिष्ठिरउवाच-
 संशयोऽस्तिमहान्मेऽत्रश्रूयतांपुरुषोत्तम
 कथंसुप्तोऽसिदेवेशकथंचबलिमाश्रितः ९
 कथंचभूमौसंवेशःकिंकुर्वीतिजनाःपरे
 एतद्वदमहाप्राज्ञसंशयोऽस्तिमहान्मम १०
 श्रीकृष्णउवाच -
 श्रूयतांराजशार्दूलकथांपापहरांपराम्
 यस्याःश्रवणमात्रेणसर्वपापक्षयोभवेत् ११
 बलिनामापूर्वमासीद्वैत्यस्त्रेतायुगेनृप
 पूजयंश्चैवमानित्यंमद्भक्तोमत्परायणः १२
 यज्ञैस्तुविधिवद्दैत्योयजतेमांसनातनम्
 भक्त्याचपरयाराजन्यज्ञकृद्ब्रतकृत्तथा १३
 परंविचार्यबहुधामघोनाचैवसूक्तिभिः
 गुरुणादैवतैःसार्द्धंबहुधापूजितोऽप्यहम् १४
 ततोवामनरूपेणअवतारेचपंचमे
 अत्युग्ररूपेणतदासर्वब्रह्मांडरूपिणा १५
 वाक्छलेनजितादैत्याःसत्यमाश्रित्यसंस्थितः
 शुक्रस्तंवारयामासयन्नारायणइत्ययम् १६
 याचितावसुधाराजन्सार्द्धत्रयपदीमया
 संकल्पोदकमात्रेतुकरेतेनैवचार्पिते १७
 रूपमीदृग्विधंराजंस्तदाशृणुमयाकृतम्
 भूर्लोकेचरणौन्यस्यभुवर्लोकेतुजानुनी १८
 स्वर्लोकेचकटिन्यस्यमहर्लोकेतथोदरम्
 जनलोकेचहृदयंतपोलोकेतुकंठकम् १९
 सत्यलोकेमुखंस्थाप्यमस्तकंचतदूर्ध्ववक्त्रम्
 चंद्रसूर्यग्रहाश्चैवनक्षत्राणितथैवच २०
 देवाःसेन्द्राश्चनागाश्चयक्षगंधर्वकिन्नराः

स्तुवंतोवेदसंभूतैःसूक्तैश्चविविधैस्तथा २१
 करेगृहीत्वाचबलित्रिपदैःपूरितामही
 अर्द्धचतस्यपृष्ठेचपदंन्यस्तंमयातदा २२
 गतोरसातलंराजन्दानवोममपूजकः
 क्षिप्तोऽधोदानवश्चैवकिमकुर्वततःपरम् २३
 विनयेनानतोसौवैसुप्रसन्नोजनार्दनः
 आषाढशुक्लपक्षेतुकामिकाहरिवासरः २४
 तस्यामेकाचमूर्तिर्मेबलिमाश्रित्यतिष्ठति
 द्वितीयाशेषपृष्ठेवैक्षीरसागरमध्यतः २५
 स्वपित्येवमहाराजयावदागामिकार्तिकी
 तावद्भवेत्सुधर्मात्मासर्वधर्मोत्तमोत्तमः २६
 व्रतंचकुरुतेमर्त्यःसयातिपरमांगतिम्
 एतस्मात्कारणाद्राजन्कर्तव्याचप्रयत्नतः २७
 नातःपरतराकाचित्पवित्रापापनाशिनी
 यस्यांस्वपितिदेवेशःशंखचक्रगदाधरः २८
 तस्यांचपूजयेद्देवंशंखचक्रगदाधरम्
 रात्रौजागरणंकृत्वाभक्त्याचैवविशेषतः २९
 नास्याःपुण्यस्यसंख्यानंकर्तुंशक्तश्चतुर्मुखः
 एवंयःकुरुतेराजन्नेकादश्याव्रतोत्तमम् ३०
 सर्वपापहरंचैवभुक्तिमुक्तिप्रदायकम्
 सचलोकेममसदाश्वपचोऽपिप्रियंकरः ३१
 दीपदानेनपालाशपत्रेभुक्ताव्रतेनच
 चातुर्मास्यंनयंतीहतेनराममवल्लभाः ३२
 चातुर्मास्येहरौसुप्तेभूमिशायीभवेन्नरः
 श्रावणेवर्जयेच्छाकंदधिभाद्रपदेतथा ३३
 दुग्धमाश्वयुजित्याज्यंकार्तिकेद्विदलंत्यजेत्
 अथवाब्रह्मचर्यस्थःसयातिपरमांगतिम् ३४
 एकादश्याव्रतेनैवपुमान्पापैर्विमुच्यते
 कर्तव्यासर्वदाराजन्विस्मर्तव्यानकर्हिचित् ३५
 शयनीबोधिनीमध्येयाकृष्णैकादशीभवेत्

सैवोपोष्यागृहस्थस्यनान्याकृष्णाकदाचन ३६
शृणुयाच्चैवयोराजन्कथांपापहरांपराम्
अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ३७
इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वरसंवा
देदेवशयन्येकादशीनामत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३

चतुष्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

श्रावणस्यसितेपक्षेकिंनामैकादशीभवेत्
तन्नःकथयगोविंदवासुदेवनमोऽस्तुते १

श्रीकृष्णउवाच-

शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिआख्यानंपापनाशनम्
यत्प्रोक्तंब्रह्मणापूर्वंपृच्छतेनारदायवै २

नारदउवाच-

भगवन्श्रोतुमिच्छामित्वत्तोऽहकमलासन
श्रावणस्यासितेपक्षेकिंनामैकादशीभेत् ३
कोदेवःकोविधिस्तस्याःकिंपुण्यंकथयप्रभो
इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मावचनमब्रवीत् ४

ब्रह्मोवाच-

शृणुनारदतेवच्चिम्लोकानांहितकाम्यया
श्रावणैकादशीकृष्णाकामिकानामनामतः ५
अस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत्
अस्यांयजतिदेवेशंशंखचक्रगदाधरम् ६
श्रीधराख्यंहरिंविष्णुंमाधवंमधुसूदनम्
पूजयेद्ध्यायतेयोवैतस्यपुण्यंफलंशृणु ७
नगंगायांनकाश्यांचनैमिषेनचपुष्करे
तत्फलंसमवाप्नोतियत्फलंकृष्णपूजनात् ८
गोदावर्यांगुरौसिंहेव्यतीपातेचदंडके
यत्फलंसमवाप्नोतितत्फलंकृष्णपूजनात् ९
ससागरवनोपेतांयोददातिवसुंधराम्

कामिकाव्रतकारीचह्युभौसमफलौस्मृतौ १०
 प्रसूयमानांयोधेनुंदद्यात्सोपस्करांनरः
 तत्फलंसमवाप्नोतिकामिकाव्रतकारकः ११
 श्रावणेश्रीधरंदेवंपूजयेद्योनरोत्तमः
 तेनैवपूजितादेवागंधर्वोरगपन्नगाः १२
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकामिकादिवसेहरिः
 पूजनीयोयथाशक्तिमानुषैःपापभीरुभिः १३
 येसंसाराणवेमग्नाःपापपंकसमाकुले
 तेषामुद्धरणार्थायकामिकाव्रतमुत्तमम् १४
 नातःपरतराकाचित्पवित्रापापहारिणी
 एवंनारदजानीहिस्वयमाहपरोहरिः १५
 अध्यात्मविद्यानिरतैर्यत्फलंप्राप्यतेनरैः
 ततोबहुतरंविद्धिकामिकाव्रतसेविनाम् १६
 रात्रौजागरणंकृत्वाकामिकाव्रतकृन्नरः
 नपश्यतियमंरौद्रंनैवगच्छतिदुर्गतिम् १७
 नपश्यतिकुयोनिंचकामिकाव्रतसेवनात्
 कामिकायाव्रतेचीर्णैकैवल्यंयोगिनोगताः १८
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्यानियतात्मभिः
 तुलसीप्रभवैःपत्रैःयोनरःपूजयेद्धरिम् १९
 नलिप्यतेसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा
 सुवर्णभारमेकंतुरजतंचचतुर्गुणम् २०
 तत्फलंसमवाप्नोतितुलसीदलपूजनात्
 रत्नमौक्तिकवैडूर्यप्रवालादिभिरर्चितः २१
 नतुष्यतितथाविष्णुस्तुलसीदलतोयथा
 तुलसीमंजरीभिश्चपूजितोयेनकेशवः २२
 यादृष्टानिखिलाघसंघशमनीस्पृष्टावपुःपावनी
 रोगाणामभिवंदितानिरसिनीसिक्तांतकत्रासिनी
 प्रत्यासत्तिविधायिनीभगवतःकृष्णस्यसंरोपिता
 न्यस्तातच्चरणेविमुक्तिफलदातस्यैतुलस्यैनमः २३
 दीपंददातियोमर्त्योदिवारात्रंहरेर्दिने

तस्यपुण्यस्यसंख्यातुंचित्रगुप्तेनवेत्यलम् २४
 कृष्णाग्रेदीपकोयस्यज्वलत्येकादशीदिने
 पितरस्तस्यतृप्यंतिअमृतेनदिविस्थिताः २५
 घृतेनदीपंप्रज्वाल्यतिलतैलेनवापुनः
 प्रयातिसूर्यलोकंचदीपकोटिशतार्चितः २६
 अयंतवाग्रेकथितःकामिकामहिमामया
 अतोनरैःप्रकर्तव्यासर्वपातकहारिणी २७
 ब्रह्महत्यापहरणीभूणहत्याविनाशिनी
 वैष्णवस्थानदात्रीचमहापुण्यफलप्रदा २८
 श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्यानरःश्रद्धासमन्वितः
 विष्णुलोकमवाप्नोतिसर्वपापैःप्रमुच्यते २९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 उमामहेश्वरसंवादेश्रावणकृष्णैकादशीनामचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५४

पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच
 श्रावणस्यसितेपक्षेकिंनमैकादशीभवेत्
 कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूदन १
 श्रीकृष्णउवाच-
 शृणुष्वावहितोराजन्कथांपापहरांपराम्
 यस्याःश्रावणमात्रेणवाजपेयफलंभवेत् २
 द्वापरस्ययुगस्यादौपुरामाहिष्मतीपुरे
 राजामहीजिदाख्यातोराज्यंपालयतिस्वकम् ३
 पुत्रहीनस्यतस्यैवनतद्राज्यंसुखप्रदम्
 अपुत्रस्यसुखंनास्तिइहलोकेपरत्रच ४
 चिंतयास्यसुतस्यैवंकालोबहुतरोगतः
 नप्राप्तश्चसुतोराज्ञासर्वसौख्यप्रदोनृणाम् ५
 दृष्ट्वात्मानंप्रवयसंराजाचिंतापरोऽभवत्
 तदागतःप्रजामध्येइदंवचनमब्रवीत् ६
 इहजन्मनिभोलोकानमयापातकंकृतम्

अन्यायोपार्जितं वित्तं क्षिप्तं कोशे मयानहि ७
 ब्रह्मस्वदेवद्रविणं न गृहीतं मया क्वचित्
 न्यासापहारो न कृतः परस्य बहुपापदः
 पुत्रवत्पालितो लोको धर्मेण विजितामही ८
 दुष्टेषु पातितो दंडो बंधुपुत्रोपमेष्वापि
 शिष्टास्तु पूजितानित्यं न द्वेष्याश्च मया जनाः ९
 इत्येवं ब्रुवतो मार्गधर्मयुक्तं द्विजोत्तमाः
 कस्मान्मम गृहे पुत्रो न जातस्तद्विमृश्यताम् १०
 इति वाक्यं द्विजाः श्रुत्वा सप्रजाः सपुरोहिताः
 मंत्रयित्वा नृपहितं जग्मुस्ते गहनं वनम् ११
 इतस्ततश्च पश्यन्त आश्रमानृषिसेवितान्
 नृपतेर्हितमिच्छन्तो ददृशुर्मुनिसत्तमम् १२
 तप्यमानं तपोघोरं निरालंबं निरामयम्
 निराहारं जितात्मानं जितक्रोधं सनातनम् १३
 लोमशं धर्मतत्त्वज्ञं सर्वशास्त्रविशारदम्
 दीर्घायुषं महात्मानं स केशं ब्रह्मसंमितम् १४
 कल्पे कल्पे गते तस्य एकं लोम विशीर्यते
 अतो लोमशनामायं त्रिकालज्ञो महामुनिः १५
 तं दृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे आजग्मुस्तस्य सन्निधिम्
 यथान्यायं यथार्हं तेन मश्च कुर्यथोदितम् १६
 विनयावनताः सर्वे ऊचुस्ते च परस्परम्
 अस्मद्भाग्यवशादेव प्राप्तोऽयमुनिसत्तमः
 तास्तथा सप्रजा वीक्ष्य उवाच ऋषिसत्तमः १७
 लोमश उवाच -
 किमर्थमिह संप्राप्तः कथय ध्वंसकारणम्
 दर्शनाद्धृष्टमनसः स्तुवंतश्चैव मां किमु १८
 असंशयं करिष्यामि भवतां यद्वितं भवेत्
 परोपकृतये जन्ममादृशानां संशयः १९
 जना ऊचुः -
 श्रूयतामभिधास्यामो वयं स्वागमकारणम्

संशयच्छेदनार्थायतवसान्निध्यमागताः २०
 पद्मयोनेः परतरस्त्वत्तः श्रेष्ठो न विद्यते
 अतः कार्यवशात्प्राप्ताः समीपं भवतो वयम् २१
 महीजिन्नामराजासौ पुत्रहीनोऽस्ति सांप्रतम्
 वयंतस्य प्रजाब्रह्मन् पुत्रवत्तेन पालिताः २२
 तं पुत्ररहितं दृष्ट्वा तस्य दुःखेन दुःखिताः
 तपः कर्तुमिहायातामतिं कृत्वा तु नैष्ठिकीम् २३
 तस्य भाग्येन दृष्टोऽसि ह्यस्माभिस्त्वं द्विजोत्तम
 महतां दर्शने नैव कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् २४
 उपदेशं वद मुने राज्ञः पुत्रो यथा भवेत्
 इति तेषां वचः श्रुत्वा मुहूर्तं ध्यानमास्थितः
 प्रत्युवाच मुनिर्ज्ञात्वा तस्य जन्मपुरातनम् २५
 लोमश उवाच -
 पुरा जन्मनि वैश्योऽयं धनहीनो नृशंसकृत्
 वाणिज्यकर्मनिरतो ग्रामाद् ग्रामांतरं भ्रमन् २६
 ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशमी दिवसे तथा
 मध्यगेद्युमणौ प्राप्ते ग्रामसीमिजलाशयम् २७
 कूपिकांसजलां दृष्ट्वा जलपाने मनोदधे
 सद्यस्ततः सवत्सा च धेनुस्तत्र समागता २८
 तृष्णातुरानि दाघार्ता तस्यामंबुपपौ तु सा
 पिबंतीं वारयित्वा तामसौ तोयं पपौ स्वयम् २९
 कर्मणा तेन पापेन पुत्रहीनो नृपो भवेत्
 कस्यापि जन्मनः पुण्यात्प्राप्तं राज्यमकंठकम् ३०
 लोका ऊचुः -
 पुण्यात्पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने
 पुण्योपदेशं कथययेन पापक्षयो भवेत्
 यथा भवत्प्रसादेन पुत्रो भवति भूपतेः ३१
 लोमश उवाच -
 श्रावणेशुक्लपक्षे तु पुत्रदानामविश्रुता
 एकादशी वांछितदा कुरुध्वं तद्ब्रतं जनाः ३२

इति श्रुत्वानमस्कृत्य मुनिमेत्यपुनर्व्रतम्
 यथाविधियथान्यायंकृतं तैर्जागरान्वितम् ३३
 तस्य पुण्यं सुविमलं दत्तं नृपतये जनैः
 दत्ते पुण्येऽथ साराज्ञी गर्भमाधत्त शोभनम् ३४
 प्राप्तो प्रसवकाले सा सुषुवे पुत्रमूर्जितम्
 श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे ३५
 द्वादश्यां वासुदेवाय पवित्रारोपणं स्मृतम्
 हेमरौप्यताम्रक्षौमैः सूत्रैः कौशेयपद्मजैः ३६
 कुशैः काशैश्च कार्पासैर्ब्राह्मण्याकर्तितैः शुभैः
 स्नात्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य शोधयेत् ३७
 गोदोहांतरिते काले पूर्वेद्युरधिवासनम्
 ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य गुरुपादौ प्रणम्य च ३८
 गीतमंगलनिर्घोषः कुर्याज्जागरणं ततः
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याभिल्लाः शूद्रास्तथैव च ३९
 स्वधर्मावस्थिताः सर्वे भक्त्या कुर्युः पवित्रकम्
 ततः पवित्रं गुरवे दद्याद्वैविधिपूर्वकम् ४०
 ब्राह्मणान् वैष्णवांश्चैव गंधपुष्पादिनार्चयेत्
 अतो देवेति मंत्रेण द्विजो विष्णौ निवेदयेत् ४१
 शूद्रस्तु मूलमंत्रेण यथाविष्णौ तथा शिवे
 वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं नरैः ४२
 भुक्तिं मुक्तिं च इच्छद्भिः संसारे शोकसागरे
 न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः ४३
 तस्य सांवत्सरी पूजानिष्फला वैष्णवस्य तु
 श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्यानरः पापात् प्रमुच्यते
 इह पुत्रसुखं प्राप्य परत्र स्वर्गं तिभवेत् ४४

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहिता
 यामुत्तरखंडे उमापतिनारदसंवादेश्रावणशुक्लापवित्रारोपणी पुत्रदैकादशी
 नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५

षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

भाद्रस्यकृष्णपक्षेतुकिंनमैकादशीभवेत्
एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंकथयस्वजनार्दन १

श्रीकृष्णउवाच-

शृणुष्वैकमनाराजन्कथयिष्यामिविस्तरात्
अजेतिनामतःप्रोक्तासर्वपापप्रणाशिनी २
पूजयित्वाहृषीकेशं व्रतमस्यांकरोति यः
पापानितस्य नश्यंति व्रतस्य श्रवणादपि ३
नातः परतराराजन्लोकद्वयहिताय वै
सत्यमुक्तं मया ह्येतन्नासत्यं मम भाषितम् ४
हरिश्चन्द्र इति ख्यातो बभूव नृपतिः पुरा
चक्रवर्ती सत्यसंधः समस्ताया भुवः पतिः ५
कस्यापि कर्मणः प्राप्तौ राज्यभ्रष्टो बभूव सः
विक्रीतौ वनिता पुत्रौ स च कारात्मविक्रयम् ६
पुल्कसस्य च दासत्वं गतो राजा स पुण्यकृत्
सत्यमालंब्य राजेन्द्रमृतचैलापहारकः ७
सोऽभवन्नृपतिश्चेष्टो न सत्याञ्चलितस्तथा
एवं च तस्य नृपतेर्बहवो वत्सरागताः ८
ततश्चिंतापरो राजा स बभूवातिदुःखितः
किं करोमि क्व गच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भवेत् ९
इति चिंतयतस्तस्य मग्नस्य वृजिनार्णवे
आजगाम मुनिः कश्चिज्ज्ञात्वा राजानमातुरम् १०
परोपकारणार्थाय निर्मिता ब्रह्मणा द्विजाः
सतंदृष्ट्वा द्विजवरं न नाम नृपसत्तमः ११
कृतांजलिपुटो भूत्वा गौतमस्याग्रतः स्थितः
कथयामास वृत्तांतमात्मनो दुःखसंयुतम् १२
श्रुत्वानृपतिवाक्यानि गौतमो विस्मयान्वितः
उपदेशं नृपतये व्रतस्यास्य ददौ मुनिः १३
मासि भाद्रपदे राजन्कृष्णपक्षेति शोभना

एकादशीसमायाताञ्जानामेतिपुण्यदा १४
 अस्याःकुरुव्रतराजन्पापस्यांतोभविष्यति
 तवभाग्यवशादेषासप्तमेऽहिसमागता १५
 उपवासपरोभूत्वारात्रौजागरणंकुरु
 एवमस्याव्रतेचीर्णेतवपापक्षयोध्रुवम् १६
 तवपुण्यप्रभावेणचागतोऽहनृपोत्तम
 इत्येवंकथयित्वाचमुनिरंतरधीयत १७
 मुनिवाक्यंनृपःश्रुत्वाचकारव्रतमुत्तमम्
 कृतेतस्मिन्व्रतेराज्ञःपापस्यांतोऽभवत्क्षणात् १८
 श्रूयतांराजशार्दूलप्रभावोऽस्यव्रतस्यच
 यद्दुःखंबहुभिर्वर्षैर्भोक्तव्यंतत्क्षयोभवेत् १९
 निस्तीर्णदुःखोराजासीद्ब्रतस्यास्यप्रभावतः
 पत्न्यासहसमायोगंपुत्रजीवनमापसः २०
 दिविदुंदुभयोनेदुःपुष्पवर्षमभूद्विवः
 एकादश्याःप्रभावेनप्राप्यराज्यमकंटकम् २१
 स्वर्गलेभेहरिश्चंद्रःसपुरःसपरिच्छदः
 ईदृग्विधंव्रतराजन्येकुर्वन्तिचमानवाः २२
 सर्वपापविनिर्मुक्तास्त्रिदिव्यांतितेनृप
 पठनाच्छ्रवणाद्वापिअश्वमेधफलंलभेत् २३
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति-
 नारदसंवादेभाद्रपदकृष्णाजैकादशीनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः५६

सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच -
 नभस्यस्यसितेपक्षेकिंनमैकादशीभवेत्
 कोदेवःकोविधिस्तस्यएतदाख्याहिकेशव १
 श्रीकृष्णउवाच-
 कथयामिमहीपालकथामाश्चर्यकारिणीम्
 कथयामासयांब्रह्मानारदायमहात्मने २
 नारदउवाच-

कथयस्वप्रसादेनचतुर्मुखनमोऽस्तुते
 नभस्यशुक्लपक्षेतुकिंनमैकादशीभवेत्
 एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविष्णोराराधनायवै ३
 ब्रह्मोवाच-
 वैष्णवोऽसिमुनिश्रेष्ठसाधुपृष्टंकिलत्वया
 नातःपरतरालोकेपवित्राहरिवासरात् ४
 पद्मानामेतिविख्यातानभस्यैकादशीसिता
 हृषीकेशःपूज्यतेऽस्याकर्तव्यंव्रतमुत्तमम् ५
 कथयामितवाग्रेऽहकथांपौराणिकींशुभाम्
 यस्याःश्रवणमात्रेणमहापापंप्रणश्यति ६
 मांधातानामराजर्षिर्विवस्वद्वंशसंभवः
 बभूवचक्रवर्तिससत्यसंधःप्रतापवान् ७
 धर्मतःपालयामासप्रजाःपुत्रानिवौरसान्
 नतस्यराज्येदुर्भिक्षनाधयोव्याधयस्तथा ८
 निरातंकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमेधिताः
 न्यायेनोपार्जितंवित्तंतस्यकोशेमहीपते ९
 स्वस्वधर्मेप्रवर्ततेसर्वेवर्णाश्रमास्तथा
 कामधेनुसमाभूमिस्तस्यराज्येमहीपतेः १०
 तस्यैवंकुर्वतोराज्यंबहुवर्षगणागताः
 अथैकस्मिंश्चसंप्राप्तेविपाकःकर्मणःखलु ११
 वर्षत्रयंतद्विषयेनववर्षबलाहकः
 तेनभग्नाःप्रजास्तस्यबभूवुःक्षुधयार्दिताः १२
 स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः
 बभूवविषयस्तस्याभाग्येनदैवपीडितः
 अथप्रजाःसमागम्यराजानमिदमब्रुवन् १३
 प्रजाऊचुः -
 श्रोतव्यंनृपशार्दूलप्रजानांवचनंत्वया
 आपोनाराइतिप्रोक्ताःपुराणेषुमनीषिभिः १४
 अयनंभगवतस्तस्मान्नारायणइतिस्मृतः
 पर्जन्यरूपोभगवान्विष्णुःसर्वगतःस्थितः १५

सएवंकुरुतेवृष्टिंवृष्टेरन्नंततःप्रजाः
 तदभावेनृपश्रेष्ठक्षयंगच्छंतिवैप्रजाः
 तथाकुरुनृपश्रेष्ठयोगःक्षेमोयथाभवेत् १६
 राजोवाच-
 सत्यमुक्तंभवद्भिश्चनमिथ्याभिहितंक्वचित्
 अन्नंब्रह्मयतःप्रोक्तमन्नेसर्वप्रतिष्ठितम् १७
 अन्नाद्भवंतिभूतानिजगदन्नेनवर्तते
 इत्येवंश्रूयतेलोकेपुराणेबहुविस्तरे १८
 नृपाणामपचारेणप्रजानांपीडनंभवेत्
 नाहंपश्याम्यात्मकृतमेवंबुद्ध्याविचारयन् १९
 तथापिप्रयतिष्यामिप्रजानांहितकाम्यया
 इतिकृत्वामतिराजापरिमेयपरिच्छदः २०
 नमस्कृत्यविधातारंजगामगहनंवनम्
 चचारमुनिमुख्यांश्चआश्रमान्तापसैःश्रितान् २१
 ददर्शाथब्रह्मसुतमृषिमांगिरसंनृपः
 तेजसाद्योतितदिशंद्वितीयमिवपद्मजम् २२
 तंदृष्ट्वाहर्षितोराजाअवतीर्यस्ववाहनात्
 नमश्चक्रेऽस्यचरणौकृतांजलिपुटोवशी २३
 मुनिस्तमभिनंद्याथस्वस्तिवाचनपूर्वकम्
 पप्रच्छकुशलंराज्येसप्तस्वंगेषुभूपतेः २४
 निवेदयित्वाकुशलं पप्रच्छानामयंनृपः
 दत्तासनोगृहीतार्घ्यउपविष्टोऽस्यसंनिधौ २५
 प्रत्युवाचमुनिंराजापृष्टोह्यागमकारणम् २६
 राजोवाच-
 भगवन्धर्मविधिनाममपालयतोमहीम्
 अनावृष्टिश्चसंवृत्तानाहंवेद्म्यत्रकारणम् २७
 संशयच्छेदनायात्रआगतोऽहतवांतिके
 योगक्षेमविधानेनप्रजानांकुरुनिर्वृतिम् २८
 ऋषिरुवाच-
 एतत्कृतयुगंराजन्युगानामुत्तमंममत्

अत्रब्रह्मपरलोकाधर्मश्चात्रचतुष्पदः २६
 अस्मिन्युगेतपोयुक्ताब्राह्मणानेतराजनाः
 विषयेतवराजेंद्रवृषलोऽयतपस्यति ३०
 एतस्मात्कारणाच्चैवनवर्षतिबलाहकः
 कुरुतस्यवधेयत्वेनदोषःप्रशाम्यति ३१
 राजोवाच-
 नाहमेनंवधिष्यामितपस्यंतमनागसम्
 धर्मोपदेशंकथयउपसर्गविनाशनम् ३२
 ऋषिरुवाच-
 यद्येवंतर्हि नृपतेकुरुष्वैकादशीव्रतम्
 नभस्यस्यसितेपक्षेपघ्नानामेतिविश्रुता ३३
 तस्याव्रतप्रभावेनसुवृष्टिर्भविताध्रुवम्
 सर्वसिद्धिप्रदाह्येषासर्वोपद्रवनाशिनी ३४
 अस्याव्रतंकुरुनृपसप्रजःसपरिच्छदः
 इतिवाक्यमृषेःश्रुत्वाराराजास्वगृहमागतः ३५
 भाद्रमासेसितेपक्षेपघ्नाव्रतमथाकरोत्
 प्रजाभिःसहसर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यसमन्वितः ३६
 एवंव्रतेकृतेराजन्प्रववर्षबलाहकः
 जलेनप्लाविताभूमिरभवत्सस्यशालिनी ३७
 ऋषीश्वरप्रभावेनलोकाःसौख्यंप्रपेदिरे
 एतस्मात्कारणादेवंकर्तव्यंव्रतमुत्तमम् ३८
 दध्योदनयुतंतस्यांजलपूर्णघटंद्विजे
 वस्त्रसंवेष्टितंदत्त्वाछत्रोपानहमेवच ३९
 नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंज्ञक
 अघौघसंक्षयंकृत्वासर्वसौख्यप्रदोभव ४०
 भुक्तिमुक्तिप्रदश्चैवलोकानांसुखदायकः
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन्सर्वपापैःप्रमुच्यते ४१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे

उमापतिनारदसंवादेभाद्रपदशुक्लापद्यैकादशीनाम-

सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः५७

अष्ट पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूदन
इषस्यकृष्णपक्षेतुकिं नामैकादशीभवेत् १

श्रीकृष्णउवाच-

आश्विनेकृष्णपक्षेतुइंदिरानामनामतः
तस्याव्रतप्रभावेनमहापापंप्रणश्यति २
अधोयोनिगतानांचपितृणांगतिदायिनी
शृणुष्ववहितोराजन्कथांपापहरांपराम् ३
यस्याःश्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत्
पुराकृतयुगेराजन्बभूवनृपनंदनः ४
इंद्रसेनइतिख्यातःपुरामाहिष्मतीपतिः
सराजापालयामासधर्मेणयशसान्वितः ५
पुत्रपौत्रसमायुक्तोधनधान्यसमन्वितः
माहिष्मत्यधिपोराजाविष्णुभक्तिपरायणः ६
जपन्गोविंदनामानिमुक्तिदानिनराधिपः
कालंनयतिविधिवदध्यात्मध्यानचिंतकः ७
एकस्मिन्दिवसेराज्ञिसुखासीनेसदोगते
अवतीर्यागमत्तत्रह्यंबरान्नारदोमुनिः ८
तमागतमभिप्रेक्ष्यप्रत्युत्थायकृतांजलि
पूजयित्वाथविधिनाचासनेसंन्यवेशयत् ९
सुखोपविष्टंसमुनिंप्रत्युवाचनृपोत्तमः
राजोवाच-

त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठसर्वचकुशलंमम १०
अद्यक्रतुक्रियाःसर्वाःसफलास्तवदर्शनात्
प्रसादंकुरुदेवर्षेब्रूह्यागमनकारणम् ११
नारदउवाच-

श्रूयतांनृपशार्दूलमद्वचोविस्मयप्रदम्
ब्रह्मलोकादहंप्राप्तोयमलोकंनृपोत्तम १२
शमनेनार्चितोभक्त्याउपविष्टोवरासने

धर्मशीलः सत्यवांस्तुभास्करिंसमुपासते १३
 बहुपुण्यप्रकर्त्ताचव्रतवैकल्यदोषतः
 सभायांश्राद्धदेवस्यमयादृष्टः पितातव १४
 कथितस्तेनसंदेशस्तन्निबोधजनेश्वर
 इंद्रसेनइतिख्यातोराजामाहिष्मतीपतिः १५
 तस्याग्रेकथयब्रह्मन्स्थितंमांयमसंनिधौ
 केनापिचांतरायेणपूर्वजन्मोद्भवेनच १६
 स्वर्गप्रेषयमांपुत्रइंदिरापुण्यदानतः
 इत्युक्तोऽहसमायातः समीपंतवपार्थिव १७
 पितुः स्वर्गकृतेराजन्निंदिराव्रतमाचर
 तेनव्रतप्रभावेनस्वर्गयास्यतितेपिता १८
 राजोवाच-
 कथयस्वप्रसादेनभगवन्निंदिराव्रतम्
 विधिनाकेनकर्त्तव्यंकस्मिन्पक्षेतिथौतथा १९
 नारदउवाच-
 शृणुराजेन्द्रतेवच्चिव्रतस्यास्यविधिंशुभम्
 आश्विनस्यासितेपक्षेदशमीदिवसेशुभे २०
 प्रातःस्नानंप्रकुर्वीतश्रद्धायुक्तेनचेतसा
 ततोमध्याह्नसमयेस्नानंकृत्वासमाहितः २१
 पितृणांप्रीतयेश्राद्धंकुर्याच्छ्रद्धासमन्वितः
 एकभक्तंततःकृत्वारात्रौभूमौशयीतच
 प्रभातेविमलेजातेप्राप्तेचैकादशीदिने २२
 मुखप्रक्षालनंकुर्यादंतधावनवर्जितम्
 उपवासस्यनियमंगृहीयाद्भक्तिभावतः २३
 अद्यस्थित्वानिराहारःसर्वभोगविवर्जितः
 श्वोभोक्ष्येपुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत २४
 इत्येवंनियमंकृत्वामध्याह्नसमयेतथा
 शालग्रामशिलाग्रेतुस्नानंकुर्याद्यथाविधि २५
 पूजयित्वाहृषीकेशंधूपगंधादिभिस्तथा
 रात्रौजागरणंकुर्यात्केशवस्यसमीपतः २६

ततःप्रभातसमयेप्राप्तेवैद्वादशीदिने
 अर्चयित्वाहरिभक्त्याश्राद्धंकुर्याद्यथाविधि २७
 पितृणांप्रीतयेश्राद्धंकुर्याच्छ्रद्धासमन्वितः
 गोधूमचूर्णैर्यद्वाद्धंकृतमेध्यकृतंभवेत् २८
 यवैर्व्रीहितिलैर्माषैर्गोधूमैश्चणकैस्तथा
 ब्राह्मणान्भोजयेद्राजन्दक्षिणाभिःप्रपूजितान् २९
 बंधुदौहित्रपुत्राद्यैःस्वयंभुंजीतवाग्यतः
 अनेनविधिनाराजन्कुरुव्रतमतंद्रितः ३०
 विष्णुलोकंप्रयास्यंतिपितरस्तवभूपते
 इत्युक्त्वानृपतिंराजन्मुनिरंतरधीयत ३१
 यथोक्तविधिनाराजाचकारव्रतमुत्तमम्
 अंतःपुरेणसहितःपुत्रभृत्यसमन्वितः ३२
 कृतेव्रतेतुकोतैयपुष्पवृष्टिरभूद्विवः
 तत्पितागरुडारूढोजगामहरिमंदिरम् ३३
 इंद्रसेनोऽपिराजर्षिःकृत्वाराज्यमकंटकम्
 राज्येनिवेश्यतनयंजगामत्रिदिवंस्वयम् ३४
 इंदिराव्रतमाहात्म्यंतवाग्रेकथितंमया
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन्सर्वपापैःप्रमुच्यते ३५
 भुक्त्वेहनिखिलान्भोगान्विष्णुलोकेवसेच्चिरम् ३६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 उमापतिनारदसंवादेआश्विनकृष्णैर्दिरैकादशीनामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८

एकोनिषष्टितमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-
 कथयस्वप्रसादेनममाग्रेमधुसूदन
 इषस्यशुक्लपक्षेतुकिंनामैकादशीभवेत् १
 श्रीकृष्णउवाच-
 शृणुराजेंद्रवक्ष्यामिमाहात्म्यंपापनाशनम्
 शुक्लपक्षेचाश्विनस्यभवेदेकादशीतुया २
 पापांकुशेतिविख्यातासर्वपापहरापरा

पद्मनाभाभिधानंमांपूजयेत्तत्रमानवः ३
 सर्वाभीष्टफलंप्राप्तौस्वर्गमोक्षप्रदंनृणाम्
 तपस्तप्त्वापुनस्तीव्रंचिरंसुनियतेन्द्रियः ४
 यत्फलंसमवाप्नोतितन्नत्वागरुडध्वजम्
 कृत्वापिबहुशःपापंनरोमोहसमन्वितः ५
 नयातिनरकंनत्वासर्वपापहरंहरिम्
 पृथिव्यांयानितीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ६
 तानिसर्वाण्यवाप्नोतिविष्णोर्नामानुकीर्तनात्
 देवंशार्ङ्गधरंविष्णुंयेप्रपन्नाजनार्दनम् ७
 नतेषांयमलोकस्ययातनाजायतेक्वचित्
 उपोष्यैकादशीमेकांप्रसंगेनापिमानवः
 नयातियातनांयामींपापंकृत्वापिदारुणम् ८
 वैष्णवःपुरुषोभूत्वाशिवनिंदांकरोति यः
 नविंदेद्वैष्णवंलोकंसयातिनरकंध्रुवम् ९
 शैवःपाशुपतोभूत्वाविष्णुनिंदांकरोतिचेत्
 रौरवेपच्यतेघोरेयावदिन्द्राश्चतुर्दश १०
 नेदृशंपावनंकिंचित्रिषुलोकेषुविद्यते
 यादृशंपद्मनाभस्यव्रतंपातकनाशनम् ११
 तावत्पापानिदेहेऽस्मिन्तिष्ठंतिमनुजाधिपम्
 यावन्नोपवसेजंतुःपद्मनाभदिनंशुभम् १२
 अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच
 एकादश्युपवासस्यकलांनार्हतिषोडशीम् १३
 एकादशीसमंकिंचिद्ब्रतंलोकेनविद्यते
 व्याजेनापिकृतायैश्चनतेयांतिहिभास्करिम् १४
 स्वर्गमोक्षप्रदाह्येषाशरीरारोग्यदायिनी
 कलत्रसुतदाह्येषाधनमित्रप्रदायिनी १५
 नगंगानगयाराजन्नचकाशीचपुष्करम्
 नचापिकौरवंक्षेत्रंपुण्यंभूपहरेर्दिनात् १६
 रात्रौजागरणंकृत्वासमुपोष्यहरेर्दिनम्
 अनायासेनभूपालप्राप्यतेवैष्णवंपदम् १७

दशैवमातृकेपक्षेराजेंद्रदशपैतृके
 प्रियायादशपक्षेतुपुरुषानुद्धरेन्नरः १८
 चतुर्भुजादिव्यरूपानागारिकृतकेतनाः
 स्रग्विणः पीतवस्त्राश्चप्रयांतिहरिमंदिरम् १९
 बालत्वेयौवनत्वेचवृद्धत्वेचनृपोत्तम
 उपोष्यैकादशीं नूनं नैव प्राप्नोति दुर्गतिम् २०
 पापांकुशामुपोष्यैव आश्विनस्य सितेनरः
 सर्वपापबिनिर्मुक्तो हरिलोकं स गच्छति २१
 दत्त्वा हेमतिलाभूमिं गामन्नमुदकं तथा
 उपानच्छत्रवस्त्रादीन्नपश्यति यमं नरः २२
 यस्य पुण्यविहीनानि दिनान्यायांति यांति च
 सलोहकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न जीवति २३
 अवंध्यं दिवसं कुर्याद् हरिद्रोऽपि नृपोत्तम
 सदा चरन् यथा क्तिस्नानदानादिकाः क्रियाः २४
 होमस्नानजपध्यानसत्रादिपुण्यकर्मणाम्
 कर्तारो नैव पश्यंति घोरां तां यमयातनाम् २५
 दीर्घायुषो धनाढ्याश्च कुलीनारोगवर्जिताः
 दृश्यंते मानवा लोके पुण्यकर्तार ईदृशाः २६
 किमत्र बहून्ोक्तेन यांत्यधर्मेण दुर्गतिम्
 आरोहंति दिवं धर्मैर्नात्र कार्या विचारणा २७
 इति ते कथितं राजन्यत्पृष्टोऽह त्वयानघ
 पापांकुशायामाहात्म्यं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि २८

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमापति
 नारदसंवादे आश्विनशुक्लपापांकुशैकादशीमाहात्म्यनामैकोनषष्टितमोऽध्यायः

५६

षष्टितमोऽध्यायः

युधिष्ठिर उवाच-

कथयस्व प्रसादेन मयि स्नेहाज्जनार्दन
 कार्तिकस्यासिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् १

श्रीकृष्णउवाच-

श्रूयतांराजशार्दूलकथयामितवाग्रतः
कार्तिकेकृष्णपक्षेत्तुरमानामसुशोभना २
एकादशीसमाख्यातामहापापहरापरा
अस्याःप्रसंगतोराजन्माहात्म्यंप्रवदामिते ३
मुचुकुन्दइतिख्यातोबभूवनृपतिःपुरा
देवेंद्रेणसमंतस्यमित्रत्वमभवन्नृप ४
यमेनवरुणेनैवकुबेरेणापिसर्वथा
बिभीषणेनयस्यैवसखित्वमभवन्नृप ५
विष्णुभक्तःसत्यसंधोबभूवनृपतिःपरः
तस्यैवंशासतोराजन्राज्यंनिहतकंटकम् ६
बभूवदुहितागेहेचंद्रभागासरिद्वरा
शोभनायचसादत्ताचंद्रसेनसुतायवै ७
सकदाचित्समायातःश्वशुरस्यगृहेनृप
एकादशीव्रतदिनंसमायातंसुपुण्यदम् ८
समागतेव्रतदिनेचंद्रभागात्वचिंतयत्
किंभविष्यतिदेवेशममभर्त्तातिदुर्बलः ९
क्षुधानक्षमतेसोढुंपिताचैवोग्रशासनः
पटहस्ताडयतेयस्यसंप्राप्तेदशमीदिने १०
नभोक्तव्यंनभोक्तव्यंनभोक्तव्यंहरेर्दिने
श्रुत्वापटहनिर्घोषंसोभनस्त्वब्रवीत्प्रियाम् ११
किंकर्त्तव्यंमयाकांतेदेहिशिक्षांवरानने
चंद्रभागोवाच -
मत्पितुर्वैश्वमनिप्रभोभोक्तव्यंनद्यकेनचित् १२
गजैरश्वैश्चकलभैरन्यैःपशुभिरेव च
तृणमन्नंतथावारिनभोक्तव्यंहरेर्दिने १३
मानवैश्चकुतःकांतभुज्यतेहरिवासरे
यदित्वंभोक्ष्यसेकांतततोगर्हाप्रयास्यसि १४
एवंविचार्यमनसासुदृढमानसंकुरु
शोभनउवाच-

सत्यमेतत्प्रियेवाक्यंकरिष्येऽहमुपोषणम् १५
 दैवेनविहितंयद्धितत्तथैवभविष्यति
 इतिदृढांमतिकृत्वाचकारनियमंव्रते १६
 क्षुधयापीडिततनुःसबभूवातिदुःखितः
 इतिचिंतयतस्तस्यआदित्योऽस्तमगाद्विरिम् १७
 वैष्णवानांनराणांसानिशाहर्षविवर्द्धनी
 हरिपूजारतानांचजागरासक्तचेतसाम् १८
 बभूवनृपशार्दूलशोभनस्यातिदुःखदा
 रवेरुदयवेलायांशोभनःपंचतांगतः १९
 दाहयामासराजातंराजयोग्यैश्चदारुभिः
 चंद्रभागानात्मदेहंददाहपतिनासह २०
 कृत्वौद्धवदैहिकंतस्यतस्थौजनकवेश्मनि
 शोभनश्चनृपश्रेष्ठरमाव्रतप्रभावतः २१
 प्राप्तोदेवपुरंरम्यमंदराचलसानुनि
 अनुत्तममनाधृष्यमसंख्येयगुणान्वितम् २२
 हेमस्तंभमयैसौधैरत्नवैडूर्यमंडितैः
 स्फाटिकैर्विविधाकारैर्विचित्रैरुपशोभितैः २३
 सिंहासनसमारूढःसुश्वेतच्छत्रचामरः
 किरीटकुंडलयुतोहारकेयूरभूषितः
 स्तूयमानश्चगंधर्वैरप्सरोगणसेवितः २४
 शोभनःशोभतेयत्रराजराजोपरोयथा
 सोमशर्मेतिविख्यातोमुचुकुंदपुरेऽभवत् २५
 तीर्थयात्राप्रसंगेनभ्रमन्विप्रोददर्शितम्
 नृपजामातरंज्ञात्वातत्समीपंजगामसः २६
 शोभनोऽपितदाज्ञात्वासोमशर्माणमागतम्
 आसनादुत्थितःशीघ्रंनमश्चक्रेद्विजोत्तमम् २७
 चकारकुशलप्रश्नंश्चशुरस्यनृपस्यच
 कांतायाश्चंद्रभागायास्तथैवनगरस्यच २८
 सोमशर्मोवाच-
 कुशलंवर्त्ततेराजन्श्चशुरस्यगृहेतव

चंद्रभागाकुशलिलीसर्वतःकुशलंपुरे २९
स्ववृत्तंकथ्यतांराजन्नाश्चर्यंविद्यतेऽद्भुतम्
पुरंविचित्रंरुचिरंनदृष्टंकेनचित्क्वचित् ३०
एतदाचक्ष्वनृपतेकुतःप्राप्तमिदंत्वया
शोभनउवाच-

कार्तिकस्यासितेपक्षेयानामैकादशीरमा ३१
तामुपोष्यमयाप्राप्तंद्विजेंद्रपुरमध्रुवम्
ध्रुवंभवतियेनैवतत्कुरुष्वद्विजोत्तमः ३२
द्विजउवाच-

कथमध्रुवमेतद्धिकथंहिभवतिध्रुवम्
तत्त्वंकथयराजेंद्रतत्करिष्यामिनान्यथा ३३
शोभनउवाच-

मयैतद्विहितंविप्रश्नद्धाहीनं ब्रतोत्तमम्
तेनाहमध्रुवंमन्येध्रुवंभवतितच्छृणु ३४
मुचुकुंदस्यदुहिताचंद्रभागासुशोभना
तस्यैकथयवृत्तांतंध्रुवमेतद्भविष्यति ३५
कृष्णउवाच-

सश्रुत्वावचनंतस्यमुचुकुंदपुरंगतः
उवाचसर्ववृत्तांतंचंद्रभागाग्रतोद्विजः ३६
सोमशर्मोवाच -

प्रत्यक्षंदयितःकांतस्तवदृष्टोमयाशुभे
इंद्रतुल्यमनाधृष्यंदृष्टंतस्यपुरंमया
अध्रुवंतेनतत्प्रोक्तंध्रुवंभवतितत्कुरु ३७
चंद्रभागोवाच-

तत्रमांनयविप्रर्षेपतिदर्शनलालसाम्
आत्मनोब्रतपुण्येनकरिष्यामिपुरंध्रुवम् ३८
आवयोर्द्विजसंयोगोयथाभवतितत्कुरु
प्राप्यतेहिमहत्पुण्यंकृत्वायोगंवियुक्तयोः ३९
इतिश्रुत्वासहतयासोमशर्माजगामह
आश्रमंवामदेवस्यमंदराचलसंनिधौ ४०

वामदेवोऽशृणोत्सर्ववृत्तांतंकथितंतयोः
 अभ्यषिञ्चच्चन्द्रभागांवेदमंत्रैरथोज्ज्वलाम् ४१
 ऋषिमंत्रप्रभावेनविष्णुवासरसेवनात्
 दिव्यदेहाबभूवासौदिव्यांगतिमवापह ४२
 पत्युःसमीपमगमत्प्रहर्षोत्फुल्ललोचना
 जहर्षशोभनोऽतीवदृष्ट्वाकांतांसमागताम् ४३
 समाहूयस्वकेवामेपार्श्वेतांसंन्यवेशयत्
 अथोवाचप्रियंहर्षाच्चन्द्रभागाप्रियंवचः ४४
 शृणुकांतहितंवाक्यंयत्पुण्यंविद्यतेमयि
 अष्टवर्षाधिकाजातायदाहंपितृवेशमनि ४५
 ततःप्रभृतियच्चीर्णमयाचैकादशीव्रतम्
 यथोक्तविधिसंयुक्तंश्रद्धायुक्तेनचेतसा
 तेनपुण्यप्रभावेनभविष्यतिपुरंध्रुवम् ४६
 सर्वकामसमृद्धंचयावदाभूतसंप्लवम्
 एवंसानृपशार्दूलरमतेपतिनासह ४७
 दिव्यभोगादिव्यरूपादिव्याभरणभूषिता
 शोभनोऽपितयासार्द्धरमतेदिव्यविग्रहः ४८
 रमाव्रतप्रभावेनमंदराचलसानुनि
 चिंतामणिसमाह्येषाकामधेनुसमाथवा ४९
 रमाभिधानानृपतेतवाग्रेकथितामया
 तस्यामाहात्म्यमनघश्रुतंसर्वत्वयानृप ५०
 मयातवाग्रेकथितंमाहात्म्यंपापनाशनम्
 एकादशीव्रतानांचपक्षयोरुभयोरपि ५१
 यथाकृष्णातथाशुक्लाविभेदनैवकारयेत्
 सेवितैकादशीनृणांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ५२
 धेनुःश्वेतायथाकृष्णाउभयोःसदृशंपयः
 तथैवतुल्यफलदंस्मृतमेकादशीद्वयम् ५३
 एकादशीव्रतानांयोमाहात्म्यंशृणुतेनरः
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ५४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति-

नारदसंवादेकार्तिककृष्णारमैकादशीनामषष्ठितमोऽध्यायः ६०

एकषष्ठितमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

श्रुतरमायामाहात्म्यं त्वत्तः कृष्णयथातथम्
कार्तिकेशुक्लपक्षेयातामेकथयमानद १

श्रीकृष्णउवाच-

शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिशुक्लेचोर्जदलेतुया
सायथानारदेप्रोक्ताब्रह्मणालोककारिणा २

नारदउवाच -

प्रबोधिन्याश्चमाहात्म्यं वदविस्तरतो मम
यस्यां जागर्ति गोविन्दो धर्मकर्मप्रवर्तकः ३

ब्रह्मोवाच-

प्रबोधिन्याश्चमाहात्म्यं पापघ्नं पुण्यवर्द्धनम्
मुक्तिप्रदं सुबुद्धीनां शृणुष्व मुनिसत्तम ४
तावद्गर्जति तीर्थानि आसमुद्रसरांसि च
यावत्प्रबोधिनी विष्णोस्तिथिर्नायाति कार्तिके ५

तावद्गर्जति विप्रेन्द्रगंगाभागीरथी क्षितौ
यावन्नायाति पापघ्नी कार्तिके हरिबोधिनी ६

अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानि च
एकेनैवोपवासेन प्रबोधिन्या लभेन्नरः ७

यद्दुर्लभं यदप्राप्यत्रैलोक्यस्य न गोचरम्
तदप्यप्रार्थितं पुत्रं ददाति हरिबोधिनी ८

एश्वर्यसंपदं प्रज्ञां राज्यं च सुखसंपदः

ददात्युपोषिताभक्त्या जनेभ्यो हरिबोधिनी ९

मेरुमन्दर मात्राणि वपापान्युक्तानि यानि च
एकेनैवोपवासेन दहते पापनाशिनी १०

पूर्वजन्मसहस्रेषु यत्पापं समुपार्जितम्
निशि जागरणं चास्या दहते तूलराशिवत् ११

उपवासं प्रबोधिनीं यः करोति स्वभावतः

विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तंलभतेफलम् १२
 यथोक्तंकुरुतेयस्तुविधिवत्सुकृतंनरः
 स्वल्पंमुनिवरश्रेष्ठमेरुतुल्यंभवेत्फलम् १३
 विधिहीनंतुयःकुर्यात्सुकृतंमेरुमात्रकम्
 अणुमात्रंतदाप्रोतिफलंधर्मस्यनारद १४
 येध्यायंतिमनोवृत्त्यायेकरिष्यंतिबोधिनीम्
 वसंतिपितरोहृष्टाविष्णुलोकेचतस्यवै १५
 विमुक्तानारकैर्दुःखैर्यातिविष्णोःपरंपदम्
 कृत्वातुपातकंधोरं ब्रह्महत्यादिकंनरः १६
 कृत्वातुजागरंविष्णोर्द्धौतपापोभवेन्नरः
 दुष्प्राप्यंयत्फलंविप्रश्चमेधादिकैर्मखैः १७
 प्राप्यतेतत्सुखेनैवप्रबोधिण्यास्तुजागरे
 आप्लुत्यसर्वतीर्थेषुप्रदत्त्वाकांचनंमहीम् १८
 तत्फलंसमवाप्नोति यत्कृत्वाजागरंहरेः
 जातःसएवसुकृतीकुलंतेनैवपावितम् १९
 कार्तिकेमुनिशार्दूलकृतायेनप्रबोधिनी
 यथाध्रुवंनृणांमृत्युर्धनंगात्रंतथाध्रुवम् २०
 इतिज्ञात्वामुनिश्रेष्ठकर्तव्यंवैष्णवंदिनम्
 यानिकानिचतीर्थानित्रैलोक्येसंभवंतिच २१
 तानितस्यगृहेसम्यग्यःकरोतिप्रबोधिनीम्
 किंतस्यबहुभिःपुण्यैःकृतायेनप्रबोधिनी २२
 पुत्रपौत्रप्रदाह्येषाकार्तिकेहरिबोधिनी
 सज्ञानीचसयोगीचसतपस्वीजितेंद्रियः २३
 भोगोमोक्षश्चतस्यास्तिउपास्तेहरिबोधिनीम्
 विष्णोःप्रियतराह्येषाधर्मसारसहायिनी २४
 यःकरोतिनरोभक्त्याभुक्तिभाक्सभवेन्नरः
 प्रबोधिनीमुपोषित्वागर्भेनविशतेनरः २५
 सर्वधर्मान्परित्यज्यतस्मात्कुर्वीतनारद
 कर्मणामनसावाचापापंयत्समुपार्जितम् २६
 तत्क्षालयतिगोविंदःप्रबोधिण्यांतुजागरे

स्नानंदानंजपः पूजांसमुद्दिश्य जनार्दनम् २७
 नरो यत्कुरुते वत्सप्रबोधि न्यातदक्षयम्
 ये च यंति नरास्तस्यां भक्त्या देवं च माधवम् २८
 समुपोष्य प्रमुच्यंते पापैस्तैः शतजन्मजैः
 महाव्रतमिदं पुत्रमहापापौघनाशनम् २९
 प्रबोधवासरं विष्णोर्विधिवत्समुपोषयेत्
 व्रतेनानेन देवेशं परितोष्य जनार्दनम् ३०
 विराजयन् दिशः सर्वाः प्रयाति हरि मंदिरम्
 कर्तव्यैषा प्रयत्नेन नरैः कांतिधनार्थिभिः ३१
 बाल्ये यत्संचितं पापं यौवने वाद्धके तथा
 शतजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ३२
 तत्क्षालयति गोविंदश्चास्यामभ्यर्चितो नृणाम्
 धनधान्यवहापुण्या सर्वपापहरा परा ३३
 तामुपोष्य हरेर्भक्त्या दुर्लभं न भवेत् क्वचित्
 चंद्रसूर्योपरागे च यत्फलं परिकीर्तितम् ३४
 तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रबोधि न्यां प्रजागरे
 स्नानंदानंजपो होमः स्वाध्यायोऽभ्यर्चनं हरेः ३५
 तत्सर्वकोटिगुणितं प्रबोधि न्यां कृतं तु यत्
 जन्मप्रभृतियत्पुण्यं नरेणोपार्जितं भवेत् ३६
 वृथा भवति तत्सर्वमकृत्वा कार्तिके व्रतम्
 अकृत्वा नियमं विष्णोः कार्तिकं यः क्षिपेन्नरः ३७
 न जन्मार्जितपुण्यस्य फलं प्राप्नोति नारद
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देवदेवं जनार्दनम् ३८
 उपसेवेत विप्रेन्द्र सर्वकामफलप्रदम्
 परान्नं वर्जयेद्यस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः ३९
 परान्नं वर्जनाद्वत्सचांद्रायणफलं लभेत्
 नित्यं शास्त्रविनोदेन कार्तिके मधुसूदनः ४०
 सदहेत्सर्वपापानि यज्ञायुतफलं लभेत्
 न तथा तुष्यते यज्ञैर्नदानैर्वाजपादिभिः ४१
 यथाशास्त्रकथालापैः कार्तिके मधुसूदनः

येकुर्वंतिकथांविष्णोर्येशृण्वन्तिशुभान्विताः ४२
 श्लोकार्द्धश्लोकपादंवाकार्तिकेगोशतंफलम्
 सर्वधर्मान्परित्यज्यकार्तिकेकेशवाग्रतः ४३
 शास्त्रावधारणंकार्यश्रोतव्यंचमहामुने
 श्रेयसालोभबुद्ध्याचयःकरोतिहरेःकथाम् ४४
 कार्तिकेमुनिशार्दूलकुलानांतारयेच्छतम्
 नियमेननरोयस्तुशृणुतेवैष्णवीकथाम् ४५
 कार्तिकेतुविशेषेणगोसहस्रफलंलभेत्
 प्रबोधवासरेविष्णोःशृणुतेयोहरेःकथाम् ४६
 सप्तद्वीपवतीदानेतत्फलंलभतेमुने
 श्रुत्वाविष्णुकथांदिव्यांयेऽचयंतिकथाविदम् ४७
 स्वशक्त्यामुनिशार्दूलतेषांलोकोऽक्षयःस्मृतः
 गीतशास्त्रविनोदेनकार्तिकंयोनयेन्नरः ४८
 नतस्यपुनरावृत्तिर्मयादृष्टाकलिप्रिय
 गीतंनृत्यंचवाद्यंचभव्यांविष्णुकथांमुने ४९
 यःकरोतिसपुण्यात्मात्रैलोक्योपरिसंस्थितः
 बहुपुष्पैर्बहुफलैःकर्पूरागुरुकुंकुमैः ५०
 हरेःपूजाविधातव्याकार्तिकेबोधवासरे
 यस्मात्पुण्यमसंख्यातंप्राप्यतेमुनिसत्तम ५१
 फलैर्नानाविधैर्द्रव्यैःप्रबोधिन्त्यांतुजागरे
 शंखेतोयंसमादायअर्घोदेयोजनार्दने ५२
 यत्फलंसर्वतीर्थेषुसर्वदानेषुयत्फलम्
 तत्फलंकोटिगुणितंदत्त्वार्धबोधवासरे ५३
 गुरुपूजाततःकार्याभोजनाच्छादनादिभिः
 दक्षिणाभिश्चदेवर्षेतुष्टयर्थंचक्रपाणिनः ५४
 भागवतंशृणुतेयस्तुपुराणंचपठेन्नरः
 प्रत्यक्षरंभवेत्तस्यकपिलादानजंफलम् ५५
 कार्तिकेमुनिशार्दूलस्वशक्त्यावैष्णवंव्रतम्
 यःकरोतियथोक्तंतुमुक्तिस्तस्यसुनिश्चला ५६
 केतक्याएकपत्रेणपूजितोगरुडध्वजः

समाःसहस्रंसुप्रीतोभवतिमधुसूदनः ५७
 अगस्तिकुसुमैर्देवंपूजयेद्योजनार्दनम्
 दर्शनात्तस्यदेवर्षेनरकाग्निःप्रणश्यति ५८
 मुनिपुष्पार्चितोविष्णुःकार्तिकेपुरुषोत्तमः
 ददात्यभिमतान्कामान्शशिसूर्यग्रहेयथा ५९
 विहायसर्वपुष्पाणिमुनिपुष्पेणकेशवम्
 कार्तिकेयोऽचयेद्भक्त्यावाजिमेधफलंलभेत् ६०
 तुलसीदलानिपुष्पाणियेयच्छंतिजनार्दने
 कार्तिकेसकलंवत्सपापंजन्मायुतंदहेत् ६१
 दृष्टास्पृष्टाथवाध्याताकीर्तितानामतस्तुता
 रोपितासिंचितानित्यंपूजितातुलसीशुभा ६२
 नवधातुलसीभक्तियेकुर्वतिदिनेदिने
 युगकोटिसहस्राणितन्वंतिसुकृतंमुने ६३
 यावच्छाखाप्रशाखाभिर्बीजपुष्पदलैर्मुने
 रोपितातुलसीपुंभिर्वर्द्धतेवसुधातले ६४
 तेषांवंशेतुयेजातायेभविष्यंतियेगताः
 आकल्पवर्षसाहस्रंतेषांवासोहरेर्गृहे ६५
 यत्फलंसर्वपुष्पेषुसर्वपत्रेषुनारद
 तुलसीदलेनचैकेनकार्तिकेप्राप्यतेतुतत् ६६
 संप्राप्तंकार्तिकंदृष्ट्वानियमेनजनार्दनः
 पूजनीयोमहाविष्णुःकोमलैस्तुलसीदलैः ६७
 इष्ट्वाक्रतुशतैर्देवान्दत्त्वादानान्यनेकशः
 तुलसीदलैस्तुतत्पुण्यंकार्तिकेकेशवार्चने ६८
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति
 नारदसंवादेकार्तिकेशुक्लैकादशीमाहात्म्यंनानैकषष्टितमोऽध्यायः ६९

द्विषष्टितमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच -

भगवञ्छ्रोतुमिच्छामिब्रतानामुत्तमंब्रतम्
 सर्वपापहरंविष्णोःफलदंब्रतिनांचयत् १

पुरुषोत्तममासस्य कथां ब्रूहि जनार्दन
 कोविधिः किं फलं तस्य को देवस्तत्र पूज्यते २
 अधिमासे च संप्राप्ते ब्रूहि जनार्दन
 कस्य दानस्य किं पुण्यं किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो ३
 कथं स्नानं च किं जाप्यं कथं पूजाविधिः स्मृतः
 किं भोज्यमुत्तमं चान्नमासेऽस्मिन् पुरुषोत्तमे ४
 श्रीकृष्ण उवाच-

कथयिष्यामिराजेंद्र भवतः स्नेहकारणात्
 पुरुषोत्तममासस्य माहात्म्यं पापनाशनम् ५
 अधिमासे तु संप्राप्ते भवेदेकादशी तु या
 कमलानामसानाम्नातिथिनामुत्तमातिथिः ६
 तस्या ब्रतप्रभावेन कमलाभिमुखी भवेत्
 ब्राह्मे मुहूर्त्ते चोत्थाय संस्मृत्य पुरुषोत्तमम् ७
 स्नात्वा चैव विधानेन नियमं कारयेद्ब्रती
 गृहे त्वेकगुणं जाप्यं नद्यां तु द्विगुणं स्मृतम् ८
 गवांगोष्ठे सहस्रोर्ध्वमग्न्यागारे शतान्वितम्
 शिवक्षेत्रेषु तीर्थेषु देवतानां च सन्निधौ ९
 लक्षं तु लस्याः सांनिध्ये ह्यनंतं विष्णुसन्निधौ
 अवंत्यामभवत्कश्चिच्छिवशर्मा द्विजोत्तमः १०
 तस्यात्मजास्तु पंचासन्कनिष्ठो दोषवानभूत्
 तदापित्रा परित्यक्तस्त्यक्तः स्वजनबांधवैः ११
 कुकर्मणः प्रभावेन गतो दूरतरं वनम्
 एकदा दैवयोगेन तीर्थराजं समागतः १२
 क्षुत्क्षामो दीनवदनस्त्रिवेण्यां स्नानमाचरत्
 मुनीनामाश्रमांस्तत्र विचिन्वन् दुधयार्दितः १३
 हरि मित्रमुनेस्तत्र ददर्शाश्रममुत्तमम्
 पुरुषोत्तममासे वै जनानां च समागमे १४
 तत्राश्रमे कथयतां कथां कल्मषनाशिनीम्
 ब्राह्मणानां मुखात्तेन श्रद्धया कमलाश्रुता १५
 एकादशी पुण्यतमा भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी

जयशर्माविधानेनश्रुत्वेमांकमलातिथिम् १६
एकादशीपुण्यतमाभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी
व्रतंकृतंचतैः सार्द्धंस्थित्वाशून्यालयेतदा १७
निशीथेसमनुप्राप्तेलक्ष्मीस्तत्रसमागता
वरंददामिभोविप्रकमलायाःप्रभावतः १८
जयशर्मोवाच -
कात्वंकस्यासिरंभोरुप्रसन्नाचकथंमम
इंद्राणीसुरनाथस्यभवानीशंकरस्यवा १९
गंधर्वीकिन्नरीवाथवधूर्वाचंद्रसूर्ययोः
त्वत्सदृक्षानदृष्टाचनश्रुताचशुभानने २०
लक्ष्मीरुवाच-
प्रसन्नासांप्रतंजातावैकुण्ठादहमागता
प्रेरितादेवदेवेनकमलायाःप्रभावतः २१
पुरुषोत्तममासस्ययापक्षेप्रथमेभवेत्
तस्याव्रतंत्वयाचीर्णंप्रयागेमुनिसंनिधौ २२
व्रतस्यास्यप्रभावेनवशगाहंनसंशयः
तववंशेभविष्यंतिमानवाद्विजसत्तम २३
मत्प्रसादादवाप्स्यंतिसत्यंतेव्याहृतंमया
ब्राह्मणउवाच-
प्रसन्नायदिमेपद्मेव्रतंविस्तरतोवद २४
यत्कथासुप्रवर्ततेसाधवोयेजनाद्विजाः
लक्ष्मीरुवाच-
श्रोतृणांपरमंश्राव्यंपवित्राणामनुत्तमम् २५
दुःस्वप्ननाशनंपुण्यंश्रोतव्यंयत्नतस्ततः
उत्तमःश्रद्धयायुक्तःश्लोकंश्लोकार्द्धमेववा २६
पठित्वामुच्यतेसद्योमहापातककोटिभिः
मासानांपरमोमासःपक्षिणांगरुडोयथा २७
नदीनांचयथागंगातिथिनांद्वादशीतिथिः
अद्यापिनिर्जराःसर्वेभारतेजन्मलिप्सवः २८
तमर्चयंतिविविधानारायणमनामयम्

येयजंतिसदाभक्त्यादेवंनारायणंप्रभुम् २९
 तानर्चयंतिसततंब्रह्माद्यादेवतागणाः
 येऽपिनामपरायेचहरिकीर्तनतत्पराः ३०
 हरिपूजापरायेचतेकृतार्थाःकलौयुगेः
 शुक्लेवायदिवाकृष्णेभवेदेकादशीद्वयम् ३१
 गृहस्थानांभवेत्पूर्वायतीनामुत्तरास्मृता
 एकादशीद्वादशीचरात्रिशेषेत्रयोदशी
 तत्रक्रतुशतंपुण्यत्रयोदश्यांतुपारणे ३२
 एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहमपरेऽहनि
 भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंमेभवाच्युत ३३
 अमुंमंत्रंसमुच्चार्यदेवदेवस्यचक्रिणः
 भक्तिभावेनतुष्टात्माउपवासंसमाचरेत् ३४
 कुर्यादिवस्यपुरतोजागरंनियतोव्रती
 गीतैर्वाद्यैश्चनृत्यैश्चपुराणपठनादिभिः ३५
 ततःप्रातःसमुत्थायद्वादशीदिवसेव्रती
 स्नात्वाविष्णुंसमभ्यर्च्यविधिवत्प्रयतेंद्रियः ३६
 पंचामृतेनसंस्नाप्यएकादश्यांजनार्दनः
 द्वादश्यांचपयःस्नानाद्धरेःसारूप्यमश्नुते ३७
 अज्ञानतिमिरांधस्यव्रतेनानेनकेशव
 प्रसीदसन्मुखोभूत्वाज्ञानदृष्टिप्रदोभव ३८
 एवंविज्ञाप्यदेवेशंदेवदेवंगदाधरम्
 ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्यातेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम् ३९
 ततःस्वबंधुभिःसार्द्धंनारायणपरायणः
 कृत्वापंचमहायज्ञान्स्वयंभुंजीतवाग्यतः ४०
 एवंयःप्रयतःकुर्यात्पुण्यमेकादशीव्रतम्
 सयातिविष्णुभवनंपुनरावृत्तिदुर्लभम् ४१
 इत्युक्त्वाकमलातस्मैवरंदत्त्वातिरोदधे
 सोऽपिविप्रोधनीभूत्वापितुर्गेहंसमागतः ४२
 श्रीकृष्णउवाच-
 एवंयःकुरुतेराजन्कमलाव्रतमुत्तमम्

शृणुयाद्वासरेविष्णोःसर्वपापैःप्रमुच्यते ४३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमापति-
नारदसंवादेपुरुषोत्तममासस्यकृष्णाकमलानामैकादशीनाम-

द्विषष्टिमोऽध्यायः ६२

त्रिषष्टितमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच -

श्रुतानिबहुधर्माणिब्रतानिचजगत्प्रभो
एकादशीसमंकिञ्चिच्छ्रुतंनैवजनार्दन १
पुनस्त्वेकादशींब्रूहिपापघ्नीपुण्यदायिनीम्
यांकृत्वामनुजोलोकेप्राप्नुयात्परमंपदम् २
श्रीकृष्णउवाच-

शुक्लेवायदिवाकृष्णेयदाचैकादशीभवेत्
नत्याज्याजगतीपालमोक्षसौख्यविवर्द्धनी ३
एकादशीकलौराजन्भवबंधविमोचनी
कामदासर्वकामानांपापानांपापहाभुवि ४
रविवारेऽथमांगल्येसंक्रमेवानृपोत्तम
एकादशीसदोपोष्यापुत्रपौत्रविवर्द्धनी ५
एकादशीव्रतंक्वापिनत्याज्यंविष्णुवल्लभैः
आयुःकीर्तिप्रदंनित्यंसंतानारोग्यवित्तदम् ६
मोक्षदंरूपदंराज्यंनित्यमेकादशीव्रतम्
येकुर्वन्तिमहीपालश्रद्धयापरयायुताः ७
यथोक्तविधिनालोकेतेनराविष्णुरूपिणः
जीवन्मुक्तास्तुभूपालदृश्यन्तेनात्रसंशयः ८
युधिष्ठिरउवाच-

जीवन्मुक्ताःकथंकृष्णविष्णुरूपाःकथंपुनः
पापरूपाश्चदृश्यन्तेपरंकौतूहलंहिमे ९
श्रीकृष्णउवाच-

येचराजन्कलौभक्त्यानिर्जलंव्रतमुत्तमम्
एकादश्याःप्रकुर्वन्तिविधिदृष्टेनकर्मणा १०

नकथंविष्णुरूपास्तेजीवन्मुक्ताःकथंनहि
 सर्वपापहरंपुण्यं व्रतमेकादशीसमम् ११
 नकिंचिद्विद्यतेराजन्सर्वकामप्रदंनृणाम्
 एकाशनंदशम्यांचनंदायांनिर्जलंव्रतम् १२
 पारणं चैवभद्रायांकृत्वाविष्णुसमानराः
 श्रद्धावान्यस्तुकुरुतेकामदायाव्रतंशुभम् १३
 वांछितंलभतेसोऽपिहलोकेपरत्रच
 पवित्रापावनीह्येषामहापातकनाशिनी १४
 भुक्तिमुक्तिप्रदाचैवकर्तृणांनृपसत्तम
 कामदायांविधानेनपूजयेत्पुरुषोत्तमम् १५
 पुष्पधूपादिभिश्चैव नैवेद्यैर्विविधैस्तथा
 कांस्यमांसमसूरांश्चचणकान्कोद्रवांस्तथा १६
 शाकंमधुपरान्नंचपुनर्भोजनमैथुनम्
 वैष्णवोव्रतकर्त्ताचदशम्यांदशवर्जयेत् १७
 द्यूतंक्रीडांतथानिद्रांतंबूलंदंतधावनम्
 परापवादंपैशून्यंस्तेयंहिंसांतथारतिम् १८
 क्रोधंचवितथंवाक्यमेकादश्यांविवर्जयेत्
 कांस्यंमांसमसूरांश्चतैलंवितथभाषणम् १९
 व्यायामंचप्रवासंचपुनर्भोजनमैथुनम्
 वृषपृष्ठंपरान्नंचशाकंचद्वादशीदिने २०
 अनेनविधिनाराजन्विहितायैश्चकामदा
 रात्रौजागरणंकृत्वापूजितःपुरुषोत्तमः २१
 सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयांतिपरमांगतिम्
 पठनाच्छ्रवणाद्राजन्गोसहस्रफलंलभेत् २२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे
 उमापतिनारदसंवादेपुरुषोत्तममासस्यशुक्लाकामदानामैकादशीनाम-
 त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३

चतुःषष्टितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

चातुर्मास्यांतुनियमायेकेचिद्भुविविश्रुताः
तानहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वमहेश्वर १
चातुर्मास्येहरौसुप्तेकर्त्तव्यंकिंजनार्दने
षड्रसानांपरित्यागेनखकेशविधारणे
अन्यैश्चनियमैःस्वामिन्त्यत्फलंतद्ब्रवीहिमे २
सूतउवाच-

एतच्छ्रुत्वात्वसौदेवःप्रहस्योत्फुल्ललोचनः
प्रोवाचतंद्विजवरंनारदंतपसान्निधिम् ३
महादेवउवाच-

शृणुत्वमिहदेवर्षेकथयामिसविस्तरम्
आषाढस्यसितेपक्षेएकादश्यामुपोषितः ४
चातुर्मास्यव्रतानीहगृह्णीयाद्भक्तिपूर्वकम्
भूमिशय्यासमारूढोयोगनिद्रांगतेहरौ ५
नयेतचतुरोमासान्यावद्भवतिकार्तिकी
प्रतिष्ठानप्रवर्त्तितथायज्ञादिकाःक्रियाः ६
विवाहव्रतसंबंधअन्यन्माङ्गल्यकर्मच
भूपयानंतथायात्राअन्याश्चविविधाःक्रियाः ७
प्रसुप्तेचजगन्नाथेअच्युतेगरुडध्वजे
व्रतक्रियांचरेद्यस्तुतस्यव्रतफलंशृणु ८
अश्वमेधसहस्रैस्तुयत्फलंप्राप्नुयान्नरः
चातुर्मास्यव्रतैश्चरीर्णैस्तत्फलंसमवाप्नुयात् ९
मिथुनस्थेसहस्रांशौस्वापयेन्मधुसूदनम्
तुलाराशौगतेसूर्येपुनरुत्थापयेद्धरिम् १०
अधिमासेतुपतितेतदाचैषविधिक्रमः
स्थापयेत्प्रतिमांविष्णोःशंखचक्रगदाधरीम् ११
पीतांबरधरांसौम्यांपर्यंकेस्थापयेत्शुचौ
श्वेतवस्त्रसमाच्छन्नेसोपधानेतुनारद १२
इतिहासपुराणज्ञोविष्णुभक्तोऽथवापुनः
स्नापयित्वादधिक्षीरमधुलाजघृतस्तथा १३
समालभ्यशुभैर्गर्धैर्धूपैःपुष्पैर्मनोरमैः

पूजितांकुसुमैः शुभ्रैर्मन्त्रिणानेनवाडव १४
 सुप्तेत्वयिजगन्नाथेजगत्सुप्तंभवेदिदम्
 विबुद्धेत्वयिबुध्येतजगत्सर्वचराचरम् १५
 एवतांप्रतिमांविष्णोःस्थापयित्वातुनारद
 तस्यैवाग्रेस्वयंवाचागृहीयान्नियमंततः १६
 स्त्रीवानरोवातद्भक्तोधर्माधर्मविभागतः
 चतुरोवार्षिकान्मासान्देवस्योत्थापनावधि १७
 गृहीयान्नियमानेतान्दंतधावनपूर्वकम्
 उपवासंततःकृत्वाप्रभातेविमलेसति १८
 नित्यंकर्मचरित्वातुविष्णोरग्रेजितात्मवान्
 तेषांफलानिवक्ष्यामितत्कृतृणांपृथक्पृथक् १९
 मधुरत्वंलभेद्विद्वान्पुरुषोगुडवर्जनात्
 तथैवसंततिंदीर्घतैलस्यवर्जनाद्यतः २०
 घृतस्यवर्जनाद्विप्रसुंदरांगःप्रजायते
 कटुतैलपरित्यागीशत्रुनाशमवाप्नुयात् २१
 सुगंधतैलत्यागेनसौभाग्यमतुलंलभेत्
 पुष्पभोगपरित्यागीस्वर्गेविद्याधरोभवेत् २२
 योगाभ्यासीनरोयस्तुसब्रह्मपदमाप्नुयात्
 कट्वम्लमधुरक्षारतीक्ष्णकाषायषड्रसान् २३
 वर्जयेद्यस्तुवैरूप्यंदौर्गन्ध्यानाप्नुयान्नरः
 तांबूलवर्जनाद्भोगीरक्तकंठस्तुजायते २४
 घृतत्यागाच्चलावण्यंसदास्निग्धतनुर्भवेत्
 फलत्यागाच्चविपेंद्रबहुपुत्रश्चजायते २५
 पलाशपत्राशनकृद्रूपवान्भोगवान्भवेत्
 दीप्तिमान्दीप्तिकरणःसाक्षाद्द्रव्यपतिर्भवेत् २६
 दधिदुग्धपरित्यागीगोलोकंलभतेनरः
 मौनव्रतीभवेद्यस्तुतस्याज्ञाऽस्खलिताभवेत् २७
 इंद्रासनमवाप्नोतिस्थालीपाकस्यवर्जनात्
 एवमादिपरित्यागाद्धर्मस्थोधर्मनंदनः २८
 नमोनारायणायेतिजप्त्वाशतगुणंफलम्

एकएवसवैस्वर्गेविद्याधरपतिर्भवेत् २९
 पुष्करस्नानमात्रेणगंगायाःस्नानजंफलम् ३०
 भूमौभुंक्तेसदायस्तुसपृथिव्यधिपोभवेत्
 विष्णोश्चैवगृहेकुर्यादुपलेपनमार्जनम् ३१
 कल्पस्थायीभवेद्विद्वन्वैकुण्ठेनात्रसंशयः
 प्रदक्षिणंचयःकुर्याच्छतमष्टोत्तरंनरः ३२
 हंसयुक्तविमानेनदिव्येनसहगच्छति
 गीतवाद्यकरोविष्णोर्गांधर्वलोकमाप्नुयात् ३३
 पंचगव्याशनोविद्वन्चांद्रायणफलंलभेत्
 नित्यंशास्त्रविनोदेनलोकान्यस्तुप्रबोधयेत् ३४
 सव्यासरूपीविष्णवग्रेततोविष्णुपदंलभेत्
 तुलसीदलपूजांतुकृत्वाविष्णुपुरंब्रजेत् ३५
 कृत्वाप्रोक्षणकंदिव्यंस्थानमप्सरसांलभेत्
 शीतांबुनागृहेस्नानात्निर्मलंदेहमाप्नुयात् ३६
 उष्णोदकंपरित्यज्यस्नानंवैपौष्करंलभेत्
 पत्रेषुयोनरोभुंक्तेकुरुक्षेत्रफलंलभेत् ३७
 भुंक्तेशिलायांयोनित्यंतस्यपुण्यंप्रयागजम्
 धर्मोदयजलत्यागीनरोगैःपरिभूयते ३८
 ताम्रपात्रेषुभुंजानोनैमिषंफलमाप्नुयात्
 कांस्यपात्रंपरित्यज्यशेषपात्रमुपाचरेत् ३९
 अलाभेसर्वपात्राणामृन्मयंपात्रमुत्तमम्
 स्वगृहीतैःकृतैर्वापिपात्रैःपालाशसंभवैः ४०
 यस्तुसंवत्सरंपूर्णअग्निहोत्रमुपासते
 पात्रैर्वाभोजनंविद्वान्सेवतेतत्समंस्मृतम् ४१
 चांद्रायणसमंप्रोक्तंब्रह्मपात्रेषुभोजने
 एकैकंभोजनंविद्वन्ब्रह्मपात्रेषुभुंजतः ४२
 त्रिरात्रेणसमंप्रोक्तंमहापातकनाशनम्
 एकादश्युपवासेनयत्पुण्यंपरिकीर्तितम् ४३
 सर्वदानफलंचैवसर्वतीर्थफलंलभेत्
 नचापिनरकंपश्येत्पद्मपत्रेषुभोजनात् ४४

ब्राह्मणोयातिवैकुण्ठेऽन्योजनःस्वर्गमाप्नुयात्
 एषब्रह्ममहावृक्षःपापहासर्वकामदः ४५
 मध्यमंवर्जितंपत्रंशूद्रजातेनृपोत्तम
 भुञ्जन्नरकमाप्नोतियावदिन्द्राश्चतुर्दश ४६
 वर्जयेन्मध्यमंपत्रंशेषपत्रेषुभोजनम्
 मध्यपत्रेचयःशूद्रोभोजनंकुरुतेद्विज ४७
 कपिलांब्रह्मणेदत्त्वाशुद्धिर्भवतिनान्यथा
 कपिलांदोहयेद्यस्तुशूद्रोभुङ्क्तेनिजेगृहे ४८
 दशवर्षसहस्राणिविष्टायांजायतेकृमिः
 कृमियोनिविनिर्मुक्तःपशुयोनिमवाप्नुयात् ४९
 कपिलंयोह्यनङ्वाहंशूद्रोभूत्वात्रवाहयेत्
 यावंतितस्यरोमाणितावद्वर्षाणिनारद ५०
 कुंभीपाकेषुपच्येतसनरोनात्रसंशयः
 अजाचैवगृहेतस्यशूद्रस्यचविशेषतः ५१
 तस्यावैदुग्धपानेनशूद्रोयातीहरौरवम्
 ब्राह्मणैःसहव्यापारोयस्यशूद्रस्यदृश्यते ५२
 सविप्रोवेदबाह्यःस्याच्छूद्रःकौलिकउच्यते
 व्यापारेप्रेरितोविप्रःशूद्राज्ञांचकरोतियः ५३
 यावत्पदानिचलतेतावद्भवतिनारकी
 उदकार्थंतुयोविप्रःशूद्रेणप्रेषितोगृहे ५४
 तदुदकंमद्यतुल्यंपीत्वावैनरकंव्रजेत्
 शूद्रेणसर्वदानित्यंदानंदेयंद्विजन्मने ५५
 तेषांचैवतुवैभक्तिःकर्तव्याचविशेषतः
 इहलोकेसुखंभुक्त्वापरलोकंचगच्छति ५६
 पांचभौतिकमेतद्धिअनर्थकमुदाहृतम्
 अतोदेयंहिगुरवेयतोऽनतफलंलभेत् ५७
 अस्मिन्कलियुगेघोरेपापाचारेदुरात्मनः
 निंदांकुर्वतिविप्रेन्द्रजनानांपुण्यकर्मणाम् ५८
 निंदयालभतेदुःखंयावदाभूतसंप्लवम्
 नानाधर्माःप्रवर्ततेकलौचैवमहामते ५९

धर्मोऽयदुर्लभलोके धर्मकामार्थमोक्षदः
 भूमिशायी भवेद्यस्तु नरः कोऽपि महीतले ६०
 दशवर्षसहस्राणि नरोगैः परिपीडयते
 बहुपुत्रो धनैर्युक्तो ह्यकुष्ठी जायते नरः ६१
 नक्तभोजी नरो यस्तु तीर्थयात्राफलं लभेत्
 अयाचितेन चाप्रोतिवापी कूपक्रियाफलम् ६२
 वर्जयेद्यस्तु वै द्रोहं प्राणहिंसापराङ्मुखः
 अहिंसापरमो धर्म इति वेदेषु गीयते ६३
 दानं दया दम इति सर्वत्र हि श्रुतं मया
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्यं वै महतामपि ६४
 गुरवे ये प्रयच्छन्ति शरीरं पुत्रपौत्रकम्
 तत्र दानप्रभावेन विष्णोर्वल्लभतामियात् ६५
 शूद्रेण दीक्षितो यस्तु शूद्रः शूद्रेण दीक्षितः
 उभौ तौ पापिनौ प्रोक्तौ यावदाभूतसंप्लवम् ६६
 हिंसा मतिं यदा दत्ते शूद्रो वै पापसत्तमः
 एकविंशतिकुलं तेन नरकं प्रतिपात्यते ६७
 कलौ पाखंडिनः शूद्रादृश्यं ते बहवो भुवि
 तेषां संभाषणा देव नरको भवति द्विज ६८
 ब्रह्मज्ञानरता ये च गायत्रीजापिनो द्विज
 तेषां दर्शनमात्रेण ब्रह्महत्यादिने दिने ६९
 शंखचक्रधरा विप्रा विष्णुधर्मेषु संमताः
 वेदधर्मरतानि त्यपंक्तिपावनपावनाः ७०
 चातुर्मास्यमिदं कर्म कर्त्तव्यं तैः सदानरैः
 किमन्यद्बहुनोक्तेन भूयो भूयश्च वाडव ७१
 ते धन्याः पृथिवीमध्ये नरा ये वैष्णवा भुवि
 तेषां कुलं धन्यतमं जातिर्धन्यतमा स्मृता ७२
 मधुभक्षयते यस्तु सुप्ते देवे जनार्दने
 महत्पापं भवेत्तस्य वर्जने यच्छृणुष्व तत् ७३
 सर्वयज्ञैश्च विविधैर्यत्फलं तदवाप्नुयात्
 दाडिमं मातुलिगं च नालिकेरं च वर्जयेत् ७४

देवोवैमानिकोभूत्वाह्यंतेविष्णुपदं व्रजेत्
 वित्तवान्सुभगश्चैवकुलेश्रीमतिजायते ७५
 यःक्षिपेदेकभक्तेननरोमासचतुष्टयम्
 यावंतिचमुहूर्तानिउदितोदितभास्करे ७६
 ताद्वर्षसहस्राणिविष्णुलोकेमहीयते
 ब्रीहिंश्चयवगोधूमान्वर्जयेद्यस्तुमानवः ७७
 अश्वमेधादिकेकृतेविधिवद्वैसदक्षिणे
 यत्फलंमुनिभिःप्रोक्तंतत्फलंलभतेनरः ७८
 धनधान्यसमायुक्तोबहुपुत्रश्चजायते
 तुलसीतिलदर्भैश्चयेकुर्वतिचतर्पणम् ७९
 तत्फलंकोटिगुणितंचातुर्मास्येविशेषतः
 यदासुप्तेहृषीकेशेकुर्याच्चैतत्त्रयान्वितम् ८०
 तेऽपियुगसहस्राणिमोदंतेविष्णुसंनिधौ
 पदंवापदमर्द्धवाक्त्रुचांचार्द्धत्रुचांतथा ८१
 विष्णवग्रेयेप्रगायंतिमुक्तास्तेवैनसंशयः
 मैथुनंवर्जयेद्यस्तुसुप्तेदेवेजनार्दने ८२
 एकमन्वंतरंसोऽपिविष्णुलोकेमहीयते
 दधिदुग्धंतथातक्रंगुडंशाकंतथैवच ८३
 वर्जनादेवभोविप्रमुक्तिभागीनसंशयः
 स्नानमामलकेनैवयेकुर्वतिचमानवाः ८४
 दिनेदिनेमहत्पुण्यंप्राप्नुवंतिचतेमुने
 धात्रीफलंपापहरंप्रवदंतिमनीषिणः ८५
 त्रैलोक्यतारणार्थायनिर्मिताब्राह्मणापुरा
 संध्यामौनंचरेद्यस्तुभुंक्तेमासचतुष्टयम् ८६
 मन्वंतराणिचत्वारिवैकुण्ठेमोदतेपुनः
 स्वयंपाकीनरोयस्तुभुंक्तेमासचतुष्टयम् ८७
 दशवर्षसहस्राणिइंद्रलोकेमहीयते
 चतुरोवार्षिकान्मासान्मौनंचैवसमाचरेत् ८८
 सचविष्णुपुरंगच्छेद्ब्रह्मंचतदनंतरम्
 मौनभोजीनरोयस्तुकदाचिन्नावसीदति ८९

मौनेनभुंजमानास्तुराक्षसास्त्रिदिवंगताः
कृमिकीटसमायुक्तं पक्वान्नमशुचीभवेत् ६०
गवां मांससमं ज्ञेयमन्नं चापि द्विजोत्तम
तदन्नमशुचिज्ञेयं ग्रसते मानुषो यदि ६१
एतद्वै भोजनं प्रोक्तं राक्षसानां प्रियं सदा
तोषितो हि पुरा ब्रह्मा तेन दत्तं महात्मना ६२
मौनेन भोजयित्वा तु स्वर्गप्राप्तान संशयः
संजल्पन् भुंजते यस्तु ते नान्नमशुचीभवेत् ६३
पापं सकेवलं भुंक्ते तस्मान्मौनं समाचरेत्
उपवाससमं भोज्यं ज्ञेयं मौनेन नारद ६४
पंचप्राणाहुतीर्यस्तु मौनभोजी नरोत्तमः
पंचवै पातकान्यस्य नश्यंति नात्र संशयः ६५
न कुर्यात्संधितं वस्त्रं पितृकर्मणि वा डव
अशुच्यङ्गे स्थितं चैव वस्त्रं तदशुचीभवेत् ६६
कटिपृष्ठस्थिते वस्त्रे पुरीषं कुरुते तु यः
मूत्रं वा मैथुनं वा पितृवस्त्रं परिवर्जयेत् ६७
पितृकर्मविशेषेण वर्जनीयं च वा डव
सर्वदा च मुने प्राज्ञैर्देवार्चाचक्रपाणिनः ६८
कर्तव्या च विशेषेण शुचिभिर्विजितेन्द्रियैः
संप्रसुप्ते हृषीकेश तृणशाककुसुम्भिकाः ६९
संधितानि च वस्त्राणि वर्जितानि प्रयत्नतः
चातुर्मास्ये हरौ सुप्ते यस्तु एतानि वर्जयेत् १००
नरकं न तु संगच्छेत् यावदाभूतसंप्लवम्
मद्यं मांसं न भक्षेत शाशकं सौकरं तथा १०१
चातुर्मास्ये विशेषेण सुप्ते देवे जनार्दने
सोऽपि देवत्वमाप्नोति अहिंसा निरतो नरः १०२
मिथ्याक्रोधं तथा रौद्र्यं तथा पर्वसु मैथुनम्
वर्जितं येन विप्रेन्द्र सोऽश्वमेधफलं लभेत् १०३
ब्रह्मचर्ये प्रजावृद्धिरायुर्वृद्धिस्तथैव च
पुष्पपत्रफलं शय्याभ्यङ्गं च विलेपनम् १०४

वृथादुग्धानिमांसंचमद्यंचपरिवर्जयेत्
 चातुर्मास्येहरौसुप्तेनियतंयद्विवर्जितम् १०५
 प्रथमतस्तुदातव्यंब्राह्मणायनसंशयः
 तद्धनंचाक्षयंविद्वन्प्रदत्तंयद्विवजातये १०६
 कोटिकोटिगुणंविप्रलभतेनात्रसंशयः
 येनकेनापिविप्रेन्द्रनियमेनार्चितोहरिः १०७
 ददातिविष्णुभवनंनानात्रकार्याविचारणा
 चातुर्मास्येहरौसुप्तेनियमंयोनकारयेत् १०८
 सोऽपिनरकमाप्नोतितस्यजन्मवृथागतम्
 यत्पुमान्कारयेन्नित्यंद्विजोक्तंविधिमुत्तमम् १०९
 तथोक्तान्नियमांश्चैवसयातिपरमंपदम्
 त्रिवर्गरहितंदानंदत्तंभवतिनिष्फलम् ११०
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनदेवदेवंजनार्दनम्
 तोषयेन्नियमैर्दानैर्यथाशक्त्यानरोत्तमः १११
 अकृतस्नानदानंचब्राह्मणानांचपूजनम्
 वृथागतंतुतत्सर्वयावदिंद्राश्चतुर्दश ११२
 नारदउवाच-
 कीदृशंब्रह्मचर्यंचवदविश्वेश्वरप्रभो
 येनचीर्णेनगोविंदःपरितुष्टोभवेन्नृणाम् ११३
 महादेवउवाच-
 स्वदारनिरतश्चैवब्रह्मचारीस्मृतोबुधैः
 चांडालादधिकोविद्वन्यःस्वभार्यापरित्यजेत् ११४
 ऋतावभिगमंकृत्वब्रह्मचर्यंविधीयते
 परित्यजतियोभार्याभक्तांदोषविवर्जिताम् ११५
 पापकर्मानरोलोकेभूणहत्यामवाप्नुयात्
 अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच ११६
 एकादश्युपवासस्यकलांनार्हतिषोडशीम्
 स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायंदेवतार्चनम् ११७
 चातुर्मास्यकृतंयच्चसर्वंहिचाक्षयंभवेत्
 एककालंद्विकालंवापुराणंशृणुतेतुयः ११८

सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकंसगच्छति
हरौसुप्तेविशेषेणहरेर्नामपठन्जपन् ११६
तत्फलंकोटिगुणितंलभतेद्विजसत्तम
वैष्णवोब्राह्मणोयस्तुपूजनंयःकरोतिहि १२०
सएवसर्वधर्मात्मापूज्यएवसंशयः
चातुर्मास्यमिदंपुण्यंपवित्रंपापनाशनम्
श्रुत्वातुलभतेपुण्यंगंगास्नानफलंलभेत् १२१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्र्यांसंहितायामुमापतिनारद-
संवादेउत्तरखण्डेचातुर्मास्यमहिमानामचतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४

पञ्चषष्टितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

चातुर्मास्यव्रतानांचप्रब्रूह्यद्यापनंविभो
उद्यापनेकृतेसर्वसंपूर्णभवतिध्रुवम् १
महादेवउवाच-

व्रतंकृत्वामहाभागयदिनोद्यापनंचरेत्
यस्तुकर्त्ताकर्मणांसनसम्यक्फलभाक्भवेत् २
व्रतवैकल्यमासाद्यकुष्ठीचांधःप्रजायते
एतस्मात्कारणाच्चैवकुर्यादुद्यापनंद्विज ३
गृहीत्वानियमानेतान्पालयित्वायथाविधि
सुप्तोत्थितेजगन्नाथेगत्वाब्राह्मणसंनिधौ ४
क्षमापयेद्देवदेवंयथाविधिचविस्तरात्
तैलत्यागेघृतंदद्याद्घृतत्यागेपयःस्मृतम् ५
मौनेपिंडास्तिलादेयाःसहिरण्याद्विजातये
भोजनेभोजनंदद्याद्ध्योदनसमन्वितम् ६
अन्नंदद्याद्विशेषेणहिरण्येनसमन्वितम्
अन्नदानान्मुनिश्रेष्ठविष्णुलोकेमहीयते ७
पालाशपात्रेयोभुंक्तेनरोमासचतुष्टयम्
भाजनंघृतपूर्णतुदद्यादुद्यापनेद्विज ८
षड्संभोजनंदद्याद्ब्राह्मणेनक्तभोजने

अयाचितेह्यनङ्वाहंसहिरण्यंप्रदापयेत् ९
 माषंत्यजन्मुनिश्रेष्ठगांचदद्यात्सवत्सकाम्
 धात्रीस्नानेनरोदद्यात्स्वर्णमाषिकमेवच १०
 फलानानियमेचैवफलानिचप्रदापयेत्
 धान्यानानियमेधान्यमथवाशालयःस्मृताः ११
 तद्वद्भूशयनेशय्यांसतूलांगेंदुकान्विताम्
 ब्रह्मचर्यकृतंयेनचातुर्मास्येद्विजोत्तम १२
 दंपत्योर्भोजनंदेयमुभयोर्भक्तिपूर्वकम्
 सभोगंदक्षिणोपेतंसशाकंलवणंतथा १३
 नित्यस्नानेनरोदद्यान्निस्त्रेहेसर्पिःसक्तवः
 नखकेशव्रतेचैवप्रादेशंपरिकल्पयेत् १४
 उपानहौप्रदातव्यौउपानहविवर्जनात्
 आमिषस्यपरित्यागात्सवत्साकपिलास्मृता १५
 नित्यंदीपप्रदोयस्तुसौवर्णदीपमावहेत्
 तंदीपंघृतसंयुक्तंदद्याच्चैवद्विजन्मने १६
 विष्णुभक्तायविप्रायपरिपूर्णव्रतेप्सया
 शाकस्यनियमेशाकंमाषेसौवर्णमाषकम् १७
 मैथुनानांतुनियमेरौष्यंदद्याद्विजातये
 नागवल्ल्यास्तुनियमेकर्पूरंसहरिण्यकम् १८
 कालेकालेद्विजश्रेष्ठयत्कृतंनियमेनतु
 तत्तद्देयंविशेषेणपरलोकगतीप्सया १९
 आदौस्नानादिकंकृत्वाविष्णोरग्रेप्रकाशयेत्
 अनादिनिधनोदेवःशंखचक्रगदाधरः
 तस्याग्रेकेनकुर्वंतियतोविष्णुस्तुपापहा २०
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापतिनारद
 संवादेचातुर्मास्योद्यापनंनामपंचषष्ठितमोऽध्यायः ६५

षट्षष्ठितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

यमस्याराधनंब्रूहिमद्धितार्थसुरोत्तम

कथंनगम्यतेदेवनरेणनरकांतरे १
 श्रूयतेयमलोकेतुसदावैतरणीनदी
 अनाधृष्यात्वपाराचदुस्तराबहुशोणिता २
 दुस्तरासर्वभूतानांसाकथंसुतराभवेत्
 भयमेतन्महादेवयमलोकंप्रतिप्रभो ३
 तस्यनिर्मोचनार्थायब्रूहिकृत्यमशेषतः
 भगवन्देवदेवेशकृपांकृत्वाममोपरि ४
 महादेवउवाच-
 द्वारवत्यांपुराविप्रस्नातोऽहलवणांभसि
 ददृशेमुनिमायांतमुद्गलंनामवाडव ५
 ज्वलंतमिवचादित्यंतपसाद्योततांगकम्
 मांप्रणम्यमुनिःप्राहमुद्गलोविस्मयान्वितः ६
 मुद्गलउवाच-
 अकस्मान्मूर्च्छितोदेवपतितोऽस्मिधरातले
 प्रज्वलंतिममांगानिगृहीतोयमकिंकरैः ७
 बलादाकृष्यमाणोऽहपुरुषोगुष्ठमात्रकः
 बद्धोयमभटैर्गाढनीतोऽस्मि शमनांतिकम् ८
 क्षणात्सभायांपश्यामियमंपिंगललोचनम्
 कृष्णमुखंमहारौद्रंमृत्युव्याधिशतान्वितम् ९
 वातपित्तश्लेष्मदोषैर्मूर्तिमद्भिस्तुसेवितम्
 कायशोषज्वरातंकस्फोटिकालूतकादिभिः १०
 ज्वालांगमर्दशीर्षार्तिभगंदरबलक्षयैः
 कंठमालाक्षिरोगैश्चमूत्रकृच्छ्रज्वरव्रणैः ११
 विमूर्च्छिकागलग्राहहृद्रोगैर्भूततत्स्करैः
 इत्थंबहुविधैरौद्रेर्नानारूपैर्भयंकरैः १२
 कपालशिरोहस्तैश्चसंग्रामेनरकेतथा
 राक्षसैर्दानवैर्घोरैरुपविष्टैःपुरःस्थितैः १३
 धर्माधिकारिभिश्चात्रचित्रगुप्तादिलेखकैः
 व्याघ्रसिंहवराहैश्चशिखासर्पैःसुदुद्धरैः १४
 वृश्चिकैर्दंष्ट्रिभिर्भूतैःकीटकैर्मत्कुणादिभिः

वृकचित्रादिशुनकैःकंकैर्गृध्रैश्चजंबुकैः १५
 तस्करैर्भूतदारिद्रैर्मरिभिर्डाकिनीग्रहैः
 मुक्तकेशैःश्वासकासैर्भुक्कुटीकुटिलाननैः १६
 बृहत्प्रतापैर्नोभीतैःशासकैःपापकर्मणाम्
 यमःसभायांशुशुभेसेव्यमानःपरिग्रहैः १७
 भीमाटविकजीवैश्चयथाव्यालांजनोगिरिः
 ततोविश्वेश्वरःप्राहसमयःकिंकरान्प्रति १८
 नामभ्रातैर्भवद्भिश्चसमानीतःकथंमुनिः
 भीमकस्यात्मजोग्रामेकौडिन्येमुद्गलाभिधः १९
 क्षीणायुःक्षत्रियःसोऽस्तिअनेयोमुच्यतामसौ
 श्रुत्वैतत्तेगतास्तस्मादायाताःपुनरेवते २०
 धर्मराजंपुनःप्राहुःसर्वेतेयमकिंकराः
 तत्रास्माभिर्गतैर्देहीक्षीणायुर्नोपलक्षितः २१
 यमउवाच-

किंकारणमदृश्यास्तेप्रायेणभवतांनराः
 सुकृताद्वादशीयैस्तुरव्यातावैतरणीनदी २२
 उज्जयिन्यांप्रयागेवायमुनायांचयेमृताः
 तिलहस्तिहिरण्यादिदत्तंयैस्तुगवाहिकम् २३
 दूताऊचुः -

तद्ब्रतंकीदृशंब्रह्मन्ब्रूहिसर्वमशेषतः
 किंतत्रदेवकर्तव्यंपुरुषैस्तवतोषदम् २४
 येनकृतानरश्रेष्ठद्वादशीकृष्णपक्षजा
 उपवासेचतेनैवकथंपापात्प्रमुच्यते २५
 तद्ब्रतंकेनविधिनाकर्तव्यंचयथावद
 सुप्रसन्नेनवक्तव्यंदयांकृत्वादयानिधे २६
 श्रीमुद्गलउवाच-

दूतानांवचनंश्रुत्वाउवाचमधुरंतदा
 सर्ववदामिभोदूतायथादृष्टंयथाश्रुतम् २७
 यमउवाच-

मार्गशीर्षादिमासेतुयाइमाःकृष्णपक्षजाः

तासुपूर्वासुविधिवद्भूतावैतरणीव्रतम् २८
 प्रतिमासंचकर्तव्यंयावद्वर्षभवेद्ध्रुवम्
 यांतुकृत्वातुभोदूतामुच्यतेनात्रसंशयः २९
 उपवासस्यनियमःकर्तव्योविष्णुतुष्टिदः
 अद्यमेदेवदेवेशउपवासोभविष्यति ३०
 द्वादश्यांपूज्यगोविंदंभक्तिभावसमन्वितम्
 स्वप्नेन्द्रियस्यवैकल्याद्भोजनंयच्चमैथुनम् ३१
 तत्सर्वंक्षममेदेवकृपांकृत्वाममोपरि
 एवंवैनियमंकृत्वामध्याहेतीर्थमाव्रजेत् ३२
 मृद्भोमयतिलान्नीत्वागंतव्यंविधिपूर्वकम्
 स्नानंतत्रप्रकर्तव्यंव्रतसंपूर्णहेतवे ३३
 अश्वक्रांतेतिमंत्रेणस्नानंकुर्याद्विशेषतः
 अश्वक्रांतेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसुंधरे ३४
 मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयापूर्वसंचितम्
 तयाहतेनपापेनसर्वपापैःप्रमुच्यते ३५
 काश्यांचैवतुसंभूतास्तिलावैविष्णुरूपिणः
 तिलस्नानेनगोविंदःसर्वपापंव्यपोहति ३६
 विष्णुदेहोद्भवादेविमहापापापहारिणी
 सर्वपापंहरत्वंवैसर्वेषांहिनमोऽस्तुते ३७
 तुलसीपत्रकंधृत्वानामोच्चारणपूर्वकम्
 स्नानंसुकृतिभिःप्रोक्तंकर्तव्यंविधिपूर्वकम् ३८
 एवंस्नात्वासमुत्तीर्यपरिधायसुवाससी
 तर्पयित्वापितृन्देवांस्ततोविष्णोस्तुपूजनम् ३९
 संस्थाप्यचाव्रणंकुंभंपंचपल्लवसंयुतम्
 पंचरत्नसमोपेतंदिव्यस्त्रगंधवासितम् ४०
 जलपूर्णंसद्रव्यंचताम्रपात्रसमन्वितम्
 तत्रस्थंश्रीधरंदेवंदेवदेवंतपोनिधिम् ४१
 पूर्णेनविधिनाराजन्कुर्यात्पूजांगरीयसीम्
 मृद्भोमयादिरचितंमंडलंकारयेच्छुभम् ४२
 तंडुलैःशुक्लधौतैश्चअश्मपिष्टैश्चकारयेत्

धर्मराजःप्रकर्त्तव्योहस्ताद्यवयवान्वितः ४३
 नदीवैतरणीताम्रांस्थापयित्वातदग्रतः
 पूजयेच्चपृथक्सम्यक्समावाहनपूर्वकम् ४४
 आवाहयामिदेवेशंयमंवैविश्वरूपिणम्
 इहाभ्येहिमहाभागसान्निध्यंकुरुकेशव ४५
 इदंपाद्यंश्रियःकांतसोपविष्टंहरेप्रभो
 विश्वोद्यानरतो नित्यंकृपांकुरुममोपरि ४६
 भूतिदायनमःपादावशोकायचजानुनी
 उरूनमःशिवायेतिविश्वमूर्तेनमःकटिम् ४७
 कंदर्पायनमोमेढ्रमादित्यायफलंतथा
 दामोदरायजठरंवासुदेवायवैस्तनौ ४८
 श्रीधरायमुखंकेशान्केशवायेतिवैनमः
 पृष्ठंशार्ङ्गधरायेतिचरणौवरदायच ४९
 स्वनाम्नाशंखचक्रासिगदापरशुपाणये
 सर्वात्मनेनमस्तुभ्यंशिरइत्यभिधीयते ५०
 मत्स्यंकूर्मचवाराहंनारसिंहंचवामनम्
 रामंरामंचकृष्णंचबुधंकल्किंनमोऽस्तुते ५१
 सर्वपापौघनाशार्थंपूजयामिनमोनमः
 एभिश्चसर्वशोमंत्रैर्विष्णुंध्यात्वाप्रपूजयेत् ५२
 धर्मराजनमस्तेऽस्तुधर्मराजनमोऽस्तुते
 दक्षिणाशापतेतुभ्यंनमोमहिषवाहन ५३
 चित्रगुप्तनमस्तुभ्यंविचित्रायनमोनमः
 नरकार्तिप्रशांत्यर्थंकामान्यच्छममेप्सितान् ५४
 यमायधर्मराजायमृत्यवेचांतकायच
 वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ५५
 वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमः
 नीलायचैवदध्नायनित्यंकुर्यान्नमोनमः ५६
 एवंद्वादशभिःपूज्योनामभिर्धर्मराट्प्रभुः
 वैतरणीसुदुःपारेपापघ्निसर्वकामदे ५७
 इहाभ्येहिमहाभागेगृहाणार्घमयाकृतम्

यमद्वारपथेघोरेख्यातावैतरणीनदी ५८
 तस्यामुद्धरणार्थायजन्ममृत्युजरातिगा
 यादुस्तरादुष्कृतिभिः सर्वप्राणिभयापहा ५९
 यस्यांभयात्प्रमज्जंतिप्राणिनोयातनापराः
 तर्तुकामस्तुतांघोरंजयादेविनमोनमः ६०
 तस्यांदेवाधितिष्ठंतियासावैतरणीनदी
 साचापिपूजिताभक्त्याप्रीत्यर्थकेशवस्यच ६१
 यस्यास्तटेप्रविशंतिऋषयःपितरस्तथा
 साचापिसिंधुरूपेणपूजितापापहारिका ६२
 तरीतुतांप्रदास्यामिसर्वपापविमुक्तये
 पुण्यार्थसंप्रवक्ष्यामितुभ्यंवैतरणीनदीम् ६३
 मयासिपूजिताभक्त्याप्रीत्यर्थकेशवस्यच
 कृष्णकृष्णजगन्नाथसंसारादुद्धरस्वमाम् ६४
 नामग्रहणमात्रेणसर्वपापंहरस्वमे
 यज्ञोपवीतंपरमंकारितंनवतंतुभिः ६५
 प्रतिगृहीष्वदेवेशप्रीतोयच्छममेप्सितम्
 इदंतवचतांबूलंयथाशक्त्यासुशोभनम् ६६
 प्रतिगृहीष्वदेवेशमामुद्धरभवार्णवात्
 पंचवर्तीप्रदीपोऽयदेवेशारार्तिकंतव ६७
 मोहांधकारद्युमणेभक्तियुक्तोभवार्तिहत्
 परमान्नंसुपक्वान्नंसमस्तरससंयुतम् ६८
 निवेदितंमयाभक्त्याभगवन्प्रतिगृह्यताम्
 द्वादशाक्षरमंत्रेणयथासंख्यजपेनच ६९
 प्रीयतांमेश्रियःकांतःप्रीतोयच्छतुवांछितम्
 पंचगावःसमुत्पन्नामथ्यमानेमहोदधौ ७०
 तासांमध्येतुयानंदातस्यैधेन्वैनमोनमः
 गांसंपूज्यविधानेनअर्घ्यंदद्यात्समाहितः ७१
 सर्वकामदुघेदेविसर्वातकनिवारिणी
 आरोग्यंसंततिंदीर्घां देहिनंदिनिमेसदा ७२
 पूजिताचवसिष्ठेनविश्वामित्रेणधीमता

कपिलेहरमेपापंयन्मयापूर्वसंचितम् ७३
 गावोममाग्रतःसंतुगावोमेसंतुपृष्ठतः
 नाकेमामुपतिष्ठंतुहेमशृंगीपयोमुचः ७४
 सुरभ्यःसौरभेयाश्चसरितःसागरायथा
 सर्वदेवमयेदेविसुभद्रेभक्तवत्सले ७५
 एवंसंपूज्यविधिवद्द्याद्गोषुगवाह्निकम्
 सौरभेयःसर्वहिताःपवित्राःपापनाशनाः ७६
 प्रतिगृह्णंतुमेग्रासंगावस्त्रैलोक्यमातरः
 गंगदायैनमोभूत्यैसर्वपापप्रहाणये ७७
 अनेनैवतुमंत्रेणगदांवैधारयेद्बुधः
 पंनमःपद्मनाभायपद्मंवैधारयेत्सुधीः ७८
 चंचक्ररूपिणेविष्णोधारणंचक्रजंस्मृतम्
 शंशंखरूपिणेतुभ्यंनमोऽस्तुसुखकारिणे ७९
 मंत्रेणानेनवैदूताधारणंशंखजंस्मृतम्
 चतुर्णामायुधानांतुधारणंमुनिभिःस्मृतम् ८०
 अग्निहोत्रंयथानित्यंवेदस्याध्ययनंतथा
 ब्राह्मणस्यतथैवेदंतप्तमुद्रादिधारणम् ८१
 चंदनेनसुगंधेनगोपिकाचंदनेनतु
 धारणंचविशेषेणब्राह्मणैर्वेदपारगैः ८२
 चांडालोऽपिभवेच्छुद्धोधारणाच्चनसंशयः
 ऊर्ध्वपुंड्रमृजुंसौम्यंसचिह्नंधारयेद्यदि ८३
 सचांडालोऽपिशुद्धात्मापूज्यएवसदाद्विजैः
 चांडालानांगृहेदूतास्तुलसीयत्रदृश्यते ८४
 तत्रत्यातुलसीग्राह्याभक्तिभावेनचेतसा ८५
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेउत्तरखंडेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुमापतिनारद
 संवादेयमाराधनंनामषट्षष्टितमोऽध्यायः ६६

सप्तषष्टितमोऽध्यायः

महेश्वरउवाच-

इतिश्रुतंधर्ममुखान्मुद्गलोद्विजसत्तमः

कथयित्वाममाग्रेवैगतोयादृच्छिकोमुने १
 गोपिकाचंदनंयत्रतिष्ठतेवैद्विजोत्तम
 तद्गृहंतीर्थरूपंचविष्णुनाभाषितंकिल २
 शोकमोहौनतत्रास्तांभवत्यशुभंक्वचित्
 गोपिकाचंदनंयस्यतिष्ठतिद्विजसद्यनि ३
 सुखिनःपूर्वजास्तेषांसंततिर्वर्द्धतेसदा
 गोपिकाचंदनंयस्यवर्त्ततेऽहर्निशंगृहे ४
 गोपीपुष्करजामृत्स्नापवित्राकायशोधिनी
 उद्धर्तनाद्विनश्यंतिव्याधयोह्याधयश्चये ५
 अतोदेहेधृतंपुंभिर्मुक्तिदंसर्वकामिकम्
 तावद्गर्जतितीर्थानितावत्क्षेत्राणिसर्वदा ६
 गोपिकाचंदनंयावन्नदृष्टंनश्रुतंद्विज
 इदंध्येयमिदंपूज्यंमलदोषविनाशनम् ७
 यस्यसंस्पर्शनादेवपूतोभवतिमानवः
 अंतकालेतुमर्त्यानांमुक्तिदंपावनंपरम् ८
 किंवदामिद्विजश्रेष्ठमुक्तिदंगोपिचंदनम्
 विष्णोस्तुतुलसीकाष्ठंतथावैमूलमृत्तिका ९
 गोपिकाचंदनंचैवतथावैहरिचंदनम्
 चत्वारिह्येतानिसंमील्यअंगमुद्धर्तयेत्सुधीः १०
 तेनतीर्थकृतंसर्वजंबूद्वीपेषुसर्वदा
 तिलकंकुरुतेयस्तुगोपिकाचंदनद्रवैः ११
 सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिविष्णोःपरंपदम्
 पितुःश्राद्धादिकंतेनगयांगत्वातुवैकृतम् १२
 येनवापुरुषेणापिविधृतंगोपिचंदनम्
 मद्यपोब्रह्महाचैवगोघ्नोवाबालहातथा
 मुच्यतेतत्क्षणादेवगोपीचंदनधारणात् १३
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुमापतिनारदसंवादे-
 गोपीचंदनमाहात्म्येसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७

अष्टषष्टितमोऽध्यायः

महेश्वरउवाच-

शृणुनारदवक्ष्यामिवैष्णवानांचलक्षणम् १
 यच्छ्रुत्वामुच्यतेलोकोब्रह्मत्यादिपातकात्
 तेषांवैलक्षणंयादृक्स्वरूपंयादृशंभवेत् २
 तादृशंमुनिशार्दूलशृणुतुत्वंवच्मिसांप्रतम्
 विष्णोरयंतोह्यासीत्तस्माद्वैष्णवउच्यते ३
 सर्वेषांचैववर्णानांवैष्णवःश्रेष्ठउच्यते
 येषांपुण्यतमाहारस्तेषांवंशेतुवैष्णवः ४
 क्षमादयातपःसत्यंयेषांवैतिष्ठतिद्विज
 तेषांदर्शनमात्रेणपापंनश्यतितूलवत् ५
 हिंसाधर्माद्विनिर्मुक्तयस्यविष्णौस्थितामतिः
 शंखचक्रगदापद्मंनित्यंवैधारयेत्तुयः ६
 तुलसीकाष्ठजांमालांकंठेवैधारयेद्यतः
 तिलकानिद्वादशधानित्यंवैधारयेद्बुधः ७
 धर्माधर्मतुजानातियःसवैष्णवउच्यते
 वेदशास्त्ररतोनित्यंनित्यंवैयज्ञयाजकः ८
 उत्सवांश्चचतुर्विंशत्कुर्वतिचपुनःपुनः
 तेषांकुलंधन्यतमंतेषांवैयशउच्यते ९
 तेवैलोकेधन्यतमाजाताभागवतानराः
 एकएवकुलेयस्यजातोभागवतोनरः १०
 तत्कुलंतारितंतेनभूयोभूयश्चवाडव
 अंडजाउद्भिजाश्चैवयेजरायुजयोनयः ११
 तेतुसर्वेऽपिविज्ञेयाःशंखचक्रगदाधराः
 येषांदर्शनमात्रेणब्रह्महाशुद्ध्यतेसदा १२
 किंतुवक्ष्यामिदेवर्षेतेभ्योधन्यतमाभुवि
 वैष्णवायेतुदृश्यंतेभुवनेऽस्मिन्महामुने १३
 तेवैविष्णुसमाश्चैवज्ञातव्यास्तत्त्वकोविदैः
 कलौधन्यतमालोकेश्रुतामेनात्रसंशयः १४
 विष्णोःपूजाकृतातेनसर्वेषांपूजनंकृतम्

महादानंकृतं तेन पूजिता येन वैष्णवाः १५
 फलंपत्रं तथा शाकमन्नं वा वस्त्रमेव च
 वैष्णवेभ्यः प्रयच्छंति ते धन्या भुवि सर्वदा १६
 अर्चितो वैष्णवो यैस्तु सर्वेषां चैव पूजनम्
 कृतं यैरर्चितो विष्णुस्ते वै धन्यतमामताः १७
 तेषां दर्शनमात्रेण शुद्ध्यते पातकान्नरः
 किमन्यद्बहुनोक्तेन भूयो भूयश्च वाडव १८
 अतो वै दर्शनं तेषां स्पर्शने सुखदायकम्
 यथा विष्णुस्तथा चायं नान्तरं वर्तते क्वचित् १९
 इति ज्ञात्वा तु भोवत्स सर्वदा पूजयेद्बुधः
 एक एव तु यैर्विप्रो वैष्णवो भुवि भोज्यते
 सहस्रं भोजितं तेन द्विजानां नात्र संशयः २०
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमापतिनारद
 संवादे वैष्णवमाहात्म्यं नाम अष्टषष्टितमोऽध्यायः ६८

एकोनसप्ततितमोऽध्यायः

नारद उवाच-

उपवासासमर्थानां सदैवामरसत्तम
 एकाया द्वादशीपुण्यातां वदस्व ममानघ १

शिव उवाच-

मासि भाद्रपदेशुक्ले द्वादशीश्रवणान्विता
 सा वै सर्वप्रदा पुण्या ह्युपवासे महाफला २
 संगमे सरितः स्नात्वा द्वादशीं तामुपोषितः
 अयत्नात्समवाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् ३
 बुधश्रवणसंयुक्ताया च वै द्वादशी भवेत्
 अतीव महती तस्यां कृतं सर्वमथाक्षयम् ४
 द्वादशीश्रवणोपेता यदा भवति नारद
 संगमे सरितां स्नात्वा लभेद्भोदानजं फलम् ५
 जलपूर्णं तदा कुंभं स्थापयित्वा विचक्षणः
 तस्योपरि न्यसेत्पात्रं स्थापयित्वा जनार्दनम् ६

ततस्तस्याग्रतोदेयनैवेद्यंघृतपाचितम्
 सोदकांश्चनवान्कुंभान्दद्याच्छक्त्याविचक्षणः ७
 एवंसंपूज्यगोविंदंजागरंतत्रकारयेत्
 प्रभातेविमलेस्नात्वासंपूज्यगरुडध्वजम् ८
 पुष्पधूपादिनैवेद्यैःफलैर्वस्त्रैःसुशोभनैः
 पुष्पांजलिततोदद्यान्मंत्रमेनमुदीरयेत् ९
 नमोनमस्तेगोविंदबुधश्रवणसंयुत
 अघौघसंक्षयंकृत्वासर्वसौख्यप्रदोभव १०
 अन्नंतुब्राह्मणेपूतंवेदवेदांगपारगे
 पुराणज्ञेविशेषेणविधिवत्संप्रदापयेत् ११
 अनेनविधिनाचैवनद्यास्तीरेनरोत्तमः
 सर्वनिर्वर्तयेत्सम्यगेकचित्तरतोऽपिसन् १२
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्
 महत्परणयेयद्वृतंभूमिदेवशृणुष्वतत् १३
 यंश्रुत्वामानवोलोकेमहादुःखात्प्रमुच्यते
 देशोदासरकोनामतस्यभागेचपश्चिमे १४
 तत्रविद्वन्मरुदेशःसर्वसत्वभयंकरः
 सुतप्तसिकताभूमिर्यत्रदुष्टामहोरगाः १५
 अल्पच्छायाद्रुमाकीर्णामृतप्राणिसमाकुला
 शमीखदिरपालाशकरीरैःपीलुभिःसह १६
 तत्रभीमाद्रुमगणाःकंटकैरचितादृढैः
 जग्धप्राणजनाकीर्णयत्रभूर्दृश्यतेक्वचित् १७
 तथापिजीवाजीवंतिसर्वेकर्मनिबंधनात्
 नोदकंनोदकाधाराविद्वंस्तत्रबलाहकाः १८
 पक्षांतरगतैःकैश्चिच्छुभिस्तृषितैःसमम्
 उत्क्रांतजीविनोविप्रदृश्यंतेनुखगोत्तमाः १९
 तस्मिंस्तथाविधेदेशेकश्चिद्दैववशाद्वणिक्
 निजसार्थपरिभ्रष्टःप्रविष्टोमरुजांगले २०
 बभ्रामोद्भ्रांतहृदयःक्षुत्तृट्भ्यांश्रमपीडितः
 क्वग्रामःक्वजलंक्वाहंयास्यामिनबुबोधह २१

अथप्रेतान्ददर्शासौक्ष्ण्यव्याकुलेंद्रियान्
 उत्कटान्खलिनोभीमान्निर्मासान्नौद्रदर्शनान् २२
 प्रेतस्कंधसमारूढमेकं विकृतदर्शनम्
 ददर्शबहुभिः प्रेतैः समन्तात्परिवारितम् २३
 अगच्छमानमत्युग्रं प्रेतशब्दपुरःसरम्
 प्रेतोऽपि दृष्ट्वा तां घोरामटवीमागतं नरम् २४
 प्रेतस्कंधान्महीं गत्वा तस्यांतिकमुपागमत्
 प्रणिपत्य वणिक् श्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् २५
 अस्मिन् घोरतरे देशे प्रवेशो भवतः कथम्
 तमुवाच वणिक् धीमान्सार्थभ्रष्टस्य मेवने २६
 प्रवेशो दैवयोगेन पूर्वकर्मकृतेन च
 तृषामेबाधतेऽत्यर्थं क्षुधाचैव भृशं तथा २७
 प्राणांतिकमनुप्राप्तं वचनं भ्रमतीव मे
 अत्रोपायं न पश्यामि जीवेयं येन केनचित् २८
 इत्येवमुक्ते प्रेतस्तं वणिजं वाक्यमब्रवीत्
 फुल्लांशमीं समाश्रित्य प्रतीक्ष त्वं मुहूर्तकम् २९
 कृतातिथ्यो मया पश्चाद्गमिष्यसि यथा सुखम्
 एवमुक्तस्तथा चक्रे स वणिक् तृष्णयार्दितः ३०
 मध्याह्नसमये प्राप्ते प्रेतस्तं देशमागतः
 फुल्लांसवृक्षांशीतोदांवारिधानीं मनोरमाम् ३१
 दध्योदनसमायुक्तां वर्द्धमानेन संयुताम्
 अवतीर्य ततः स्वन्नं प्रादादतिथयेतदा ३२
 स तत्राशनमात्रेण परंतृप्तिं त्वमागतः
 वितृष्णो विज्वरश्चैव क्षणेन समपद्यत ३३
 ततश्च प्रेताः संप्राप्ताः सोऽस्माद्भागं क्रमाद्ददौ
 दध्योदनात्सपानीयात्प्रेतास्तृप्तिं परांगताः ३४
 अतिथिं तर्पयित्वा तु प्रेतलोकं च सर्वतः
 ततः स्वयंसंबुभुजे भुक्तशेषं यथा सुखम् ३५
 तस्य भुक्तवतः स्वन्नं पानीयं च क्षयं ययौ
 प्रेताधिपंतस्तं वै वणिग्वचनमब्रवीत् ३६

आश्चर्यमेतत्परमं वनेऽस्मिन्प्रतिभाति मे
 अन्नं पानं च परमं संप्राप्तं च कुतस्तव ३७
 स्वल्पेनैव तथान्नेन त्वमेतांस्तु बहून्पि
 अतर्पयः कथं त्वेते निर्मासाभिन्नकुक्षयः ३८
 कथमस्यां सुघोरायामटव्यां च कृतालयाः
 तदेतत्संशयं छिंधि परं कौतूहलं मम ३९
 एवमुक्तः स वणिजाप्रेतो वचनमब्रवीत्
 वाणिज्यसक्तस्य पुराजन्मातीते ममानघ ४०
 सकलेन गरेनास्ति ममान्यो हि दुरात्मकः
 धनलोभान्न कस्यापि दत्ताभिज्ञामया तदा ४१
 सखाचैव ततश्चासीद्ब्राह्मणो गुणवान्मम
 श्रावणद्वादशीयोगे मासि भाद्रपदे ततः ४२
 सकदाचिन्मया सार्द्धं तार्पीनाम नदीं ययौ
 तस्याश्च संगमः पुण्यो यत्रासीच्चंद्रभागया ४३
 चंद्रभागा चंद्रसुता तापी चैवार्कनंदिनी
 तयोः शीतोष्णसलिले प्रविवेश सह द्विजः ४४
 श्रावणद्वादशीयोगे नराश्च समुपोषिताः
 चंद्रभागासुतो येन वारिधानीं ददुर्द्विजे ४५
 दध्योदनयुतां सार्द्धं संपूर्णैर्वर्द्धमानकैः
 छत्रोपानद्युगं वस्त्रं प्रतिमां च तथा हरेः ४६
 प्रददौ विप्रमुख्येभ्यो हरस्याग्रे महामते
 वित्तसंरक्षणार्थाय तस्यास्तीरे ब्रूते मया ४७
 सोपवासेन दत्तैकावारिधानी मनोरमा
 तत्कृत्वा हंगृहं प्राप्तः ततः कालेन केनचित् ४८
 पंचत्त्वमहमासाद्य नास्तिक्यात्प्रेततांगतः
 अस्यामटव्यां घोरायां यथा ह्यहिकुलं तथा ४९
 श्रावणद्वादशीयोगे वारिधान्यर्पिता मया
 सेयं मध्याह्नसमये लभ्यते च दिने दिने ५०
 ब्रह्मस्वरूपिणः सर्वे पापाः प्रेतत्वमागताः
 परदारगताः केचित् स्वामिद्रोहरताश्च ये ५१

भूतप्रेतजरूपेणतेजाताह्यत्रमानवाः
 देशेमरुस्थलेत्वस्मिन्ममैतेमित्रतांगताः ५२
 अक्षयोभगवान्विष्णुःपरमात्मासनातनः
 दीयतेयत्समुद्दिश्यह्यक्षयंतत्प्रकीर्तनम् ५३
 अक्षयेनापिचान्नेनतृप्ताएतेपुनःपुनः
 प्रेतत्वभावंदौर्बल्यंनविमुंचतिकर्हिचित् ५४
 पूजयित्वाहमन्नैस्त्वामतिथिंसमुपस्थितम्
 प्रेतभावाद्विनिर्मुक्तोयास्यामिपरमांगतिम् ५५
 मयाविहीनाःकिंत्वेतेवनेऽस्मिन्भृशदारुणे
 पीडामनुभविष्यन्तिदारुणांकर्मयोनिजाम् ५६
 एतेषांतुमहाभागममानुग्रहकाम्यया
 प्रत्येकंनामगोत्राणिगृहीष्वलिखितानिच ५७
 अस्तिकक्षागताचैवतवसंपुटिकाशुभा
 हिमवंतमथासाद्यतत्रत्वंलप्स्यसेनिधिम् ५८
 गयाशीर्षंतोगत्वाश्राद्धंकुरुमहामते
 इत्याज्ञाप्यसवैप्रेतोवणिजंचयथासुखम् ५९
 विसर्जयामासतदासवैप्रायात्समुत्सुकः
 समासाद्यगृहंतत्रपश्चात्प्रायाद्धिमालयम् ६०
 ततोदृष्टंनिधितत्रगृहीत्वाससमागतः
 षष्ठांशंप्रतिगृह्याथगयाशीर्षंततोऽभ्यगात् ६१
 तत्रगत्वागयायांसश्राद्धंकृत्वामहामतिः
 प्रेतानांतुयथोद्दिष्टंश्राद्धंसम्यग्विधानतः ६२
 प्रत्येकंनामगोत्राणिगृहीत्वापिंडमुत्सृजत्
 यस्ययस्यभवेच्छ्राद्धंसकरोतिदिनेवणिक् ६३
 ससतस्यतदास्वप्नेदर्शयत्यात्मनस्तनुम्
 ब्रवीतिचमहाभागप्रसादाद्भवतोऽनघ ६४
 प्रेतभावंमयात्यक्तंप्राप्तोऽस्मिपरमांगतिम्
 एवंकृत्वाविधानेनगयाशीर्षमहामनाः ६५
 पश्चाज्जगामस्वगृहंविष्णुंध्यायन्पुनःपुनः
 मासिभाद्रपदेप्राप्तेशुक्लपक्षेतथासुधीः ६६

श्रवणद्वादशीयोगेसंगमेसरितांपुनः
 जगामसमहाबुद्धिःसर्वोपस्करसंयुतः ६७
 संगमेसरितांस्नात्वाद्वादशींतामुपोषितः
 तत्रस्नात्वापिदत्त्वातुपूजयित्वाजनार्दनम् ६८
 अनंतरंब्राह्मणस्यह्युपहारांस्तदाददौ
 शास्त्रोक्तेनापिविधिनाह्येकचित्तरतोऽपिसः ६९
 निवर्त्तयामासतदावणिजोबुद्धिमान्सवै
 वर्षेवर्षेतुसंप्राप्तेमासिभाद्रपदेतथा ७०
 श्रवणद्वादशीयोगेसंगमेसरितांपुनः
 एवंवैकृतवान्सर्वविष्णुमुद्दिश्यसत्वरम् ७१
 कालेनचातिमहतापंचत्वंसमुपागतः
 अवापपरमंस्थानंदुर्लभंसर्वमानवैः ७२
 क्रीडतेऽद्यापिवैकुण्ठेविष्णुदूतैःससेवितः
 एवंकुरुत्वंभोब्रह्मन्श्रवणद्वादशीव्रतम् ७३
 सर्वसौभाग्यदंचैवइहलोकेपरत्रच
 सुबुद्धिजननंचैवसर्वपापहरंपरम् ७४
 श्रवणद्वादशीयोगेयःकुर्याद्ब्रतमीदृशम्
 व्रतस्यास्यप्रभावेनविष्णुलोकंचगच्छति ७५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमा
 पतिनारदसंवादेश्रवणद्वादशीव्रतनामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ६६

सप्ततितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक
 कथयस्वसुरश्रेष्ठयेनदुःखंनपश्यति १

महेशउवाच-

शृणुवाडववक्ष्यामित्रिरात्रंसरितःशुभम्
 येनचीर्णेननरकोमानवानांनजायते २
 आयुरारोग्यमतुलंसौभाग्यंसुखसंपदम्
 संतानंचाक्षयंप्राप्यस्वर्गलोकेमहीयते ३

आषाढमासिसंप्राप्तेनदीपूरेणसंयुता
 सततंतोयसंस्थानेपुराणेसाचविश्रुता ४
 वर्षर्तौघनसंपूर्णेकर्तव्यासाव्रतेनवा
 तोयोधैःपरिपूर्णासासकलैःस्यान्नदीयदा ५
 व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यतदाकार्यप्रयत्नतः
 कृतंप्रतिपदाछंदःदर्शनंतुदिनत्रयम् ६
 यथाप्राप्तंनदीपूरंस्त्रीभिस्तीरजलस्यतु
 अथवातज्जलंकुंभेकृष्णेकृत्वागृहंनयेत् ७
 प्रातःस्नायीतथानद्यांगत्वाअभ्यर्चयेत्सुधीः
 त्रिरात्रस्योपवासस्ययथाशक्तोभवेद्दिवज ८
 अशक्तश्चैकभक्तेनकुर्याच्चैवाप्युपोषणम्
 दीपंदद्यादविच्छिन्नंप्रातःसायंचपूजनम् ९
 महानदींसमुच्चार्यनाम्नाचवरुणंतथा
 जलमूलेतुसंस्थाप्यकेशवंजलशायिनम् १०
 नमोदेव्यैचगंगेतिगौतमीतिनदीतिच
 सिंधोचैवचकावेरिसरस्वतिनमोऽस्तुते ११
 तापीपयोष्णीपूर्णेतिमहेंद्रसुखदेतिच
 काश्यपीगंडकीचैवसिंधुनद्यैनमोनमः १२
 वरुणायनमस्तेऽस्तुजलवासहरिप्रिय
 यादोनाथरसेशानकल्याणंदेहिमेसदा १३
 गृहाणार्घमयादत्तंदेहिमेवांछितंफलम्
 कूष्माण्डैर्नालिकेरैश्चफलैःकालोद्भवैःशुभैः १४
 नैवेद्यंघृतपक्वंतुसरितःसंप्रकल्पयेत्
 नमस्तेकेशवानंतजलशायिन्नमोऽस्तुते १५
 परिपालयमामीशगोविंदवरदोभव
 एवंपूजाप्रकर्तव्यायथाकालंक्रमेणतु १६
 प्रार्थनाचोपचारैस्तुत्रिरात्रनियमःशुचिः
 पारणेनतुसंपूज्यजलपात्रंसमाचरेत् १७
 फलपुष्पैस्तथाविद्वन्स्त्रीभिर्बालैर्नरैरपि
 गीतवादित्रसहितैर्नदीकुंभपरिप्लुतैः १८

जलेजलेसमास्थाप्यफलपुष्पैः प्रपूजयेत्
धान्यैर्नानाविधैश्चैव जलप्रक्षेपणैरपि १९
हास्यैर्गीतैश्च नृत्यैश्च गृहमागत्य यत्नतः
सप्तधान्यैः पूरितानि वंशपात्राणि पूजयेत् २०
सप्तवापंचवात्रीण्यथाशक्त्या प्रपूरयेत्
त्रिरात्रं च नदीतोयं नपि बेद्धितमुल्लसन् २१
पारणेतु हविष्यान्नं हतं वा ह्यन्यथा भवेत्
कृते स्नानार्चने चैव नोपयोज्यं नदीजलम् २२
शुच्यन्नानि च भोज्यानि दापयत् त्रितयं तथा
सप्तैव वंशपात्राणि सप्त वै मणिकास्तथा २३
हविष्यान्नं च भुञ्जीत कट्वम्लमधुवर्जितम्
माषान्नं च शिलापिष्टं यत्नेन परिवर्जयेत् २४
एवं वर्षत्रयं कुर्याद् ब्रतमेतद्विवर्जितम्
वर्षत्रये समाप्यैवं तस्योद्यापनमाचरेत् २५
कृष्णाङ्गां कृष्णवस्त्रां च तिलान्दद्याच्च नारद
दंपतीपरिदाप्यैवं सुवर्णं चापि शक्तितः २६
हैमं च वरुणं कुर्यान् नदीरूपेण नारद
मण्डलं वारुणं चैव सर्वतोभद्रमेव च २७
कुंभं तत्र प्रतिष्ठाप्य सोपहारं प्रतिष्ठितम्
संपूज्य विधिवद्भक्त्या ततो विप्राय दापयेत् २८
ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या यथावित्तानुसारतः
गुरवेर्चितशीलाय सर्वशास्त्ररताय च २९
एवं कृते तदा विद्वन्परिपूर्णं ब्रतं भवेत्
सौभाग्यसुखसंपत्तिः संततिश्चाक्षया भवेत् ३०
नदुर्गतिमवाप्नोति चिरं स्वर्गं महीयते
देवपत्नीभिराचीर्णमृषिपत्नीभिरेव च ३१
नागसिद्धाङ्गनाभिश्च ब्रतमेतत्पुराकृतम्
नदीत्रिरात्रमनुलं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि
सौभाग्यं संततिं चैव निश्चयं प्राप्नुते सदा ३२
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमापतिनारद

संवादेनदीत्रिरात्रव्रतं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ७०

एकसप्ततितमोऽध्यायः

ऋषय ऊचुः -

सूतजीवचिरंसाधोत्वयातिकरुणात्मना
संवादो ह्यद्भुतः प्रोक्तो यश्चासीन्नारदेशयोः १
भगवन्नाममहिमानारदेन महात्मना
कीदृक्श्रुतः समाख्याहि श्रद्धया शृण्वतां गुरो २
सूत उवाच -

शृणु ध्वं मुनयः सर्वे पुरावृत्तं वदाम्यहम्
यस्मिञ्छ्रुते द्विजश्रेष्ठाः कृष्णे भक्तिर्विवर्द्धते ३
एकदानारदो द्रष्टुं पितरं सुसमाहितः
जगाम मे रुशिखरं सिद्धचारणसेवितम् ४
तत्र देवं समासीनं ब्रह्माणं जगतां पतिम्
नमस्कृत्या ब्रवीद्विप्रानारदो मुनिसत्तमः ५
नारद उवाच -

नाम्नोऽस्य यावती शक्तिर्वद विश्वेश्वरप्रभो
कीदृक्तु नाममहिमा अव्ययस्य महात्मनः ६
योऽयं विश्वेश्वरः साक्षादयं नारायणो हरिः
परमात्मा हृषीकेशः सर्वजीवेषु संगतः ७
मायाविमोहिताः सर्वे भगवंतमधोक्षजम्
नैव जानन्त्यसारेऽस्मिन्नरामूढाः कलौ युगे ८
ब्रह्मोवाच -

अस्मिन्कलौ विशेषेण नामोच्चारणपूर्वकम्
भक्तिः कार्या यथावत्स तथा त्वं श्रोतुमर्हसि ९
दृष्टं परेषां पापानामनुक्तानां विशोधनम्
विष्णोर्जिष्णोः प्रयत्नेन स्मरणं पापनाशनम् १०
मिथ्याज्ञात्वा ततः सर्वहरेर्नामपठन् जपन्
सर्वपापविनिर्मुक्तो याति विष्णोः परंपदम् ११
ये वदन्ति नरानित्यं हरिरित्यक्षरद्वयम्

तस्योच्चारणमात्रेणविमुक्तास्तेनसंशयः १२
 प्रायश्चित्तानिसर्वाणिकृष्णानुस्मरणंपरम्
 प्रातर्निशितथासायंमध्याह्नादिषुसंस्मरन् १३
 नारायणमवाप्नोतिसद्यःपापक्षयंनरः
 विष्णुसंस्मरतादेवसमस्तक्लेशसंक्षये १४
 मुक्तिंप्रयातिस्वर्गाप्तिस्तस्यविष्णोस्तुकीर्तनात्
 वासुदेवेमनोयस्यजपहोमार्चनादिषु १५
 तदक्षयंविजानीयाद्यावदिंद्राश्चतुर्दश
 क्वनाकपृष्ठगमनंपुनरावृत्तिलक्षणम् १६
 क्वजपोवासुदेवस्यमुक्तिबीजमनुत्तमम्
 तन्मुखंपरमंतीर्थयत्रावर्त्तवितन्वती १७
 नमोनारायणायेतिभातिप्राचीसरस्वती
 तस्मादहर्निशंविष्णुस्मरणात्पुरुषोत्तमः १८
 नयातिनरकंपुत्रसंक्षीणकलिकल्मषः
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंभाषितंममसुव्रत १९
 नामोच्चारणमात्रेणमहापापात्प्रमुच्यते
 रामरामेतिरामेतिरामेतिचपुनर्जपन् २०
 सचांडालोऽपिपूतात्माजायतेनात्रसंशयः
 कुरुक्षेत्रंतथाकाशीगयावैद्वारिकातथा २१
 सर्वतीर्थकृतंतेननामोच्चारणमात्रतः
 कृष्णकृष्णेतिकृष्णेतिइतिवायोजपन्पठन् २२
 इहलोकंपरित्यज्यमोदतेविष्णुसंनिधौ
 नृसिंहेतिमुदाविप्रसततंप्रजपन्पठन् २३
 महापापात्प्रमुच्येतकलौभागवतो नरः
 ध्यायन्कृतेयजन्यज्ञैस्त्रेतायांद्वापरेऽचयन् २४
 यदाप्नोतितदाप्नोतिकलौसंकीर्त्यकेशवम्
 एतज्ज्ञात्वानिमग्नाश्चजगदात्मनिकेशवे २५
 सर्वपापपरिक्षीणायांतिविष्णोःपरंपदम्
 मत्स्यःकूर्मोवराहश्चनृसिंहोवामनस्तथा २६
 रामोरामश्चकृष्णश्चबुद्धःकल्कीततःस्मृतः

एतेदशावताराश्चपृथिव्यांपरिकीर्तिताः २७
 एतेषांनाममात्रेणब्रह्महाशुध्यतेसदा
 प्रातःपठन्जपन्ध्यायन्विष्णोर्नामयथातथा २८
 मुच्यतेनात्रसंदेहःसवैनारायणोभवेत्
 सूतउवाच-
 श्रुत्वावैनारदोह्येतद्विस्मयंपरमंगतः २९
 उवाचपितरंतत्रकिमुक्तंदेवसत्तम
 देवाःसहस्रशःसंतिरुद्राःसंतिसहस्रशः ३०
 पितरःसंतिशतशःयक्षाश्चकिन्नरास्तथा
 भूताःप्रेताःपिशाचाश्चयेकेचिद्देवयोनयः ३१
 तेषांनाम्नाचमाहात्म्यंश्रुतंदृष्टंतथानच
 श्रीविष्णोर्नाममाहात्म्यंयादृशंचश्रुतंमया ३२
 यस्यवैनाममात्रेणमुच्यतेनात्रसंशयः
 किंवैतीर्थकृतेदेवपृथिव्यामटनेकृते ३३
 यस्यवैनाममहिमाश्रुत्वामोक्षमवाप्नुयात्
 तन्मुखंतुमहत्तीर्थतन्मुखंदेत्रमेवच ३४
 यन्मुखेरामरामेतितन्मुखंसर्वकामिकम्
 कानिवैतस्यनामानिकतिवीर्याणिसुव्रत ३५
 तत्सर्वंचविशेषेणममब्रूहिपितामह
 ब्रह्मोवाच-
 व्यापकोऽयसदाविष्णुःपरमात्मासनातनः ३६
 अनादिनिधनःश्रीमान्भूतात्माभूतभावनः
 यस्मादहंहिसंजातोसोऽयविष्णुःसदावतु ३७
 सोऽयकालस्यकालोवैसोऽयममतुपूर्वजः
 अक्षयःपुंडरीकाक्षोमतिमानव्ययःपुमान् ३८
 शेषशायीसदाविष्णुःसहस्रशीर्षामहत्प्रभुः
 सर्वभूतमयःसाक्षाद्विश्वरूपोजनार्दनः ३९
 कैटभारिरयंविष्णुर्धातादेवोजगत्पतिः
 तस्याहंनामगोत्रंचनवेद्भिपुरुषर्षभ ४०
 वेदवाद्यप्यहंतातनाहंज्ञाताकदाचन

अतस्त्वंगच्छदेवर्षेयत्रास्तिकिलविश्वराट् ४१
 सचतत्त्वंमुनिश्रेष्ठसर्वतैकथयिष्यति
 सएवपुरुषःश्रीमान्कैलासाधिपतिःसदा ४२
 सर्वेषांविष्णुभक्तानामयंश्रेष्ठःपरात्परः
 पंचवक्त्रोह्युमाकांतःसर्वदुःखनिबर्हणः ४३
 विश्वेश्वरोविश्वनाथःसर्वदाभक्तवत्सलः
 तत्रगच्छसुरश्रेष्ठतत्सर्वकथयिष्यति ४४
 पितुर्वचनमाकर्ण्यतत्रगंतुंप्रचक्रमे
 विज्ञातुंनाममाहात्म्यंकैलासभवनंप्रति ४५
 यत्रविश्वेश्वरोदेवोनित्यंतिष्ठतिभूतिदः
 ददर्शनारदस्तत्रदेवंतंसुरपूजितम् ४६
 कैलासशिखरासीनंदेवदेवंजगद्गुरुम्
 पंचवक्त्रंदशभुजंत्रिनेत्रंशूलपाणिनम् ४७
 कपालिनंसखट्वांगंतीक्ष्णंशूलासिधारिणम्
 पिनाकधारिणंभीमंवरदंवृषवाहनम् ४८
 भस्मांगंव्यालशोभाढ्यंशशांककृतशेखरम्
 नीलजीमूतसंकाशंसूर्यकोटिसमप्रभम् ४९
 क्रीडंतंतत्रदेवेशंसाष्टांगंदंडवत्पुनः
 तंदृष्ट्वातुमहादेवोविस्मयोत्फुल्ललोचनः ५०
 वैष्णवानांपरःश्रेष्ठःप्राहवाडवसत्तमम्
 कस्मादिहसमायातोवददेवर्षिसत्तम ५१
 नारदउवाच-
 एकस्मिन्नेवकालेतुगतोऽहंब्रह्मणोतिकम्
 श्रुतंतत्रमयादेवविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ५२
 ब्रह्मणाकथितंतत्रममाग्रेदेवसत्तम
 नाम्नोऽस्ययावतीशक्तिःसाश्रुताब्रह्मणोमुखात् ५३
 तत्रपृष्ठंमयापूर्वंविष्णोर्नामसहस्रकम्
 तदाहंब्रह्मणाचोक्तंनाहंजानामिनारद ५४
 जानात्ययंमहारुद्रस्तत्सर्वकथयिष्यति
 महाश्चर्यंतुसंप्राप्यह्यागतस्तवसन्निधौ ५५

अस्मिन्कलियुगेघोरेऽल्पायुषश्चैवमानवाः
 विधर्मेषुरतानित्यं नामनिष्ठानवैपुनः ५६
 पाखंडिनस्तथाविप्राधर्मेषुविरताः सदा
 संध्याहीनव्रतभ्रष्टादुष्टामलिनरूपिणः ५७
 यथाविप्रास्तथाक्षत्रावैश्याश्चैवपुनः पुनः
 एवंशूद्रास्तथान्येचनवैभागवतानराः ५८
 शूद्राद्विजातिबाह्याश्चकलौविश्वेश्वरप्रभो
 धर्माधर्मौनजानंतिहितंवाऽहितमेववा ५९
 एवंज्ञात्वाह्यहंस्वामिन्नागतः संनिधौतव
 पुनश्चनाममाहात्म्यंश्रुतं वैब्रह्मणोमुखात् ६०
 त्वंदेवः सर्वदेवानां त्वं नाथो मम सर्वदा
 त्रिपुरारिश्च विश्वात्मा धाता त्वंच पुनः पुनः ६१
 कथयस्व प्रसादेन विष्णोर्नामसहस्रकम्
 सौभाग्यजननं पुंसां परं भक्तिकरं सदा ६२
 ब्राह्मणानां ब्रह्मदं च क्षत्रियाणां जयप्रदम्
 वैश्यानां धनदं नित्यं शूद्राणां सुखदायकम् ६३
 तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्सकाशान्महेश्वर
 त्वंसमर्थोऽसि भक्तानां सर्वदा केशवं प्रति ६४
 कथयस्व प्रसादेन यदि गोप्यं न सुव्रत
 इदं पवित्रं परमं सर्वतीर्थमयं सदा ६५
 अतो वै श्रोतुमिच्छामि वद विश्वेश्वरप्रभो
 श्रुत्वानारदवाक्यानि विस्मयोत्फुल्ललोचनः ६६
 रोमांचितस्ततो जातो विष्णोर्नामानि संस्मरन्
 ईश्वर उवाच -
 एतद्गोप्यं परं ब्रह्मन् विष्णोर्नामसहस्रकम् ६७
 एतच्छ्रुत्वानरो वत्सनलभे दुर्गतिं क्वचित्
 कदाचिच्च गते काले पार्वती मामुवाच ह ६८
 पार्वत्युवाच -
 कैलासाधिपते मह्यं कथयस्व यथा तथम्
 त्वं किं जपसि देवेश परैश्वर्यसमाहितः ६९

सदात्वंभस्मलिप्तांगःकृत्तिवासाःसदाकथम्
जटाधरःकथंजातोवदविश्वेश्वरप्रभो ७०
त्वंदेवःसर्वदेवानांत्वंगुरुःसर्वकर्मणाम्
त्वंपतिर्ममविश्वेशविश्वनाथजगत्प्रभो ७१
महादेवउवाच-

इतिपृष्ठंममब्रह्मन्पार्वत्याचपुनःपुनः
तदासर्वमयाख्यातंतस्याश्चाग्रेविशेषतः ७२
शृणुनारदवक्ष्यामियदुक्तंपार्वतींप्रति
येनप्रसन्नोभगवान्मुक्तिदातानसंशयः ७३
ममायंतुपितासाक्षाद्बन्धुश्चैवतुसर्वदा
तस्याहंसर्वदाभक्तोह्ययंममपतिःसदा ७४
तदहंसंप्रवक्ष्यामिशृणुष्वगदतोमम
सूतउवाच-

एवमुक्त्वानारदायकथयामासवैद्विजाः ७५
उमायैयत्पुराप्रोक्तंविष्णोर्नामसहस्रकम्
महेशाच्चैवतत्प्राप्तंकैलासेनारदेनवै ७६
कदाचिद्दैवयोगेनकैलासात्ससमागतः
नैमिषारण्यसंज्ञंतुतीर्थवैपरमाद्भुतम् ७७
तत्रस्थात्तृषयःसर्वेदृष्ट्वातंत्तृषिसत्तमम्
पूजांचक्रुर्विशेषेणनारदायमहात्मने ७८
आगतंनारदंज्ञात्वाविस्मयोत्फुल्ललोचनाः
पुष्पवृष्टिंप्रचक्रुस्तेवैष्णवाद्विजसत्तमाः ७९
पाद्यमर्घ्यततःकृत्वाकृत्वाचारार्तिकंततः
निवेद्यफलमूलानिदंडवत्पतिताभुवि ८०
ऊचुश्चकृतकृत्याःस्मदेशेह्यस्मिन्महामुने
भवतोदर्शनंजातंपवित्रंपापनाशनम् ८१
त्वत्प्रसादाच्चदेवेशपुराणानिश्रुतानिच
ब्रह्मन्केनप्रकारेणसर्वपापक्षयोभवेत् ८२
विनादानेनतपसाविनातीर्थतपोमखैः
विनादानैर्विनाध्यानैर्विनाचेंद्रियनिग्रहैः

विनाशास्त्रसमूहैश्चकथंमुक्तिरवाप्यते ८३

नारदउवाच-

कैलासशिखरासीनंदेवदेवंजगद्गुरुम्
प्रणिपत्यमहादेवंपर्यपृच्छदुमाप्रियम् ८४

पार्वत्युवाच-

भगवंस्त्वंपरोदेवःसर्वज्ञःसर्वपूजितः
सत्त्वमत्यर्च्यतेदेवैरिन्द्रसूर्यादिकैरपि ८५
लभंतेऽभिमतांसिद्धिसर्वेऽभ्यर्च्यवरप्रदम्
त्वंजन्ममृत्युरहितःस्वयंभूःसर्वशक्तिमान् ८६
सदाध्यायसिक्किंस्वामिन्दिग्वासामदनांतकः
तपश्चरसिकस्मात्त्वंजटिलोभस्मधूसरः ८७
किंवाजपसिदेवेशपरंकौतूहलंहिमे
अनुग्राह्यायदातेऽस्मितत्वंकथयसुव्रतम् ८८
महादेवउवाच-

नेदंकस्यापिकथितंगोपनीयमिदंमम
किंतुवक्ष्यामितेभद्रेत्वंभक्तासिप्रियासिमे ८९
पुरासत्ययुगेदेविविशुद्धमतयोऽखिलाः
यजंतिविष्णुमेवैकंज्ञात्वासर्वेश्वरेश्वरम् ९०
प्रयांतिपरमामृद्धिमैहिकामुष्मिकींप्रिये
यांनप्राप्ताःसुराःसर्वेऽमृषयःक्लेशसंयुताः ९१
तेतांगतिंप्रपद्यंतेयेनामकृतनिश्चयाः
मन्मुखादपिसंश्रुत्यदेवाविष्णुबहिर्मुखाः ९२
वेदैःपुराणैःसिद्धातैर्भिन्नैर्विभ्रांतचेतसः
निश्चयंनाधिगच्छंतिकिंतत्त्वंकिंपरंपदम् ९३
तुलापुरुषदानाद्यैरश्वमेधादिभिर्मखैः
वाराणसीप्रयागादितीर्थस्नानादिभिःप्रिये ९४
गयाश्राद्धादिभिःपित्र्यैर्वेदपाठादिभिर्जपैः
तपोभिरुग्रैर्नियमैर्यमैर्भूतदयादिभिः ९५
गुरुशुश्रूषणैःसेव्यैर्धर्मैर्वर्णाश्रमान्वितैः
ज्ञानध्यानादिभिःसम्यक्चरितैर्जन्मकोटिभिः ९६

नयांतितत्परंश्रेयोविष्णुंसर्वेश्वरेश्वरम्
 सर्वभावैःसमाश्रित्यपुराणपुरुषोत्तमम् ६७
 अनन्यगतयोमर्त्याभोगिनोऽपिपरंतपे
 ज्ञानवैराग्यरहिताब्रह्मचर्यादिवर्जिताः ६८
 सर्वधर्मोज्झिताविष्णोर्नाममात्रैकजल्पिनः
 सुखेनयांगतिंयांतिनतांसर्वेऽपिधार्मिकाः ६९
 स्मर्त्तव्यःसततंविष्णुर्विस्मर्त्तव्योनजातुचित्
 सर्वेविधिनिषेधाःस्युरेतस्यैवविधिंकराः १००
 किंतुब्रह्मादयोदेवाऋषयश्चनिरंहसः
 निर्भयंविष्णुनामैवयथेष्टंपदमागताः १०१
 अलब्ध्वाचात्मनःपूजांसम्यगाराधितोहरिः
 मयास्मादपिचश्रेष्ठंवाञ्छताहंकृतात्मना १०२
 ततःसाक्षाज्जगन्नाथप्रसन्नोभक्तवत्सलः
 अंशांशेनात्मनैवैतान्पूजयामासकेशवः १०३
 देवान्पितृन्द्विजान्हव्यकव्याद्यैःकरुणामयः
 ततःप्रभृतिपूज्यंतेत्रैलोक्येसचराचरे १०४
 ब्रह्मादयःसुराःसर्वेप्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः
 मांचोवाचयथामत्तःपूज्यःश्रेष्ठोभविष्यसि १०५
 त्वामाराध्यतथाशंभोगृहीष्यामिवरंसदा
 द्वापरादौयुगेभूत्वाकलयामानुषादिषु १०६
 स्वागमैःकल्पितैस्त्वंचजनान्मद्विमुखान्कुरु
 मांचगोपययेनस्यात्सृष्टिरेषोत्तरोत्तरा १०७
 एषमोहंसृजाम्याशुयोजनान्मोहयिष्यति
 त्वंचरुद्रमहाबाहोमोहशास्त्राणिकारय १०८
 अतथ्यानिवितथ्यानिदर्शयस्वमहाभुज
 प्रकाशंकुरुचात्मानमप्रकाशंचमांकुरु १०९
 ततस्तंप्रणिपत्याहमवोचंपरमेश्वरम्
 ब्रह्महत्यासहस्रस्यपापंशाम्येत्कथंचन ११०
 नपुनस्त्वदविज्ञानंकल्पकोटिशतैरपि
 तस्मान्मयाकृतास्पृष्टाःपवित्राःस्यांकथंहरे १११

तन्मेकथयगोविंदपायश्चित्तंयदिच्छसि
 ततःप्रसन्नोभगवानवोचत्तत्त्वमात्मनः ११२
 येनाहमधिकस्तस्मादभवंनगनंदिनि
 तमेवतपसानित्यंभजामिस्तौमिचित्तये ११३
 परमोविष्णुरेवैकस्तज्ज्ञानंमुक्तिसाधनम्
 शास्त्राणांनिर्णयस्त्वेषस्तदन्यन्मोहनायच ११४
 दानंविनाचयामुक्तिःसाम्यंचममविष्णुना
 तीर्थादिमात्रतोज्ञानंममाधिक्यंचविष्णुतः ११५
 अभेदश्चास्मदादीनांमुक्तानांहरिणातथा
 इत्यादिसर्वमोहायकथ्यतेसतिनान्यथा
 तेनाद्वितीयमहिमोजगत्पूज्योऽस्मिपार्वति ११६
 पार्वत्युवाच -
 तन्मेकथयदेवेशयथाहमपिशंकर
 सर्वेश्वरीनिरुपमातवस्यांसदृशीप्रभो ११७
 महादेवउवाच-
 साधुसाधुत्वयापृष्टंविष्णोर्भगवतःप्रिये
 नाम्नांसहस्रं वक्ष्यामिमुख्यं त्रैलोक्यमुक्तिदम् ११८
 अस्यश्रीविष्णोर्नामसहस्रस्तोत्रस्यश्रीमहादेवऋषिरनुष्टुपच्छंदः
 ह्रींबीजंश्रींशक्तिःक्लींकीलकंचतुर्वर्गधर्मकामार्थमोक्षार्थेजपेविनियोगः
 ॐवासुदेवायविद्महेमहाहंसायधीमहि
 तन्नोविष्णुःप्रचोदयात् अंगन्यासकरन्यासौविधिपूर्वयदापठेत्
 तत्फलंकोटिगुणितंभवत्येवनसंशयः ११९
 श्रीवासुदेवःपरंब्रह्मइतिहृदये
 मूलप्रकृतिरितिशिरः
 महावराहइतिशिखा
 सूर्यवंशध्वजइतिकवचम्
 ब्रह्मादिकाम्यललितजगदाश्चर्यशैशवइतिनेत्रम्
 यथार्थखंडिताशेषइत्यस्त्रम्
 नमोनारायणायेतिन्यासंसर्वत्रकारयेत्
 ओंनमोनारायणायपुरुषायमहात्मने

विशुद्धसत्वधिष्ण्यायमहाहंसायधीमहि
 ॐ हां हीं हूं हैं हौं हः
 क्लींकृष्णायविष्णवेहींरामायधीमहितन्नोदेवः प्रचोदयात्
 कर्णौनृसिंहायविद्यहेश्रींश्रीकंठायधीमहितन्नोविष्णुः प्रचोदयात्
 ओंवासुदेवायविद्यहेदेवकीसुतायधीमहितन्नः कृष्णः प्रचोदयात्
 ॐ हां हीं हूं हैं हौं हः
 क्लींकृष्णायगोविंदायगोपीजनवल्लभायस्वाहा
 इतिमंत्रम् समुच्चार्यजपेद्वाविष्णुमव्ययम्
 श्रीनिवासंजगन्नाथंतस्यस्तोत्रंपठेत्सुधीः १२०
 ॐ वासुदेवः परंब्रह्मपरमात्मापरात्परः
 परंधामपरंज्योतिः परंतत्त्वं परंपदम् १२१
 परः शिवः परोध्येयः परंज्ञानंपरागतिः
 परमार्थः परंश्रेयः परानंदः परोदयः १२२
 परोव्यक्तात्परंव्योमपरमर्द्धिः परेश्वरः
 निरामयोनिर्विकारोनिर्विकल्पोनिराश्रयः १२३
 निरंजनोनिरातंकोनिर्लेपोनिरबग्रहः
 निर्गुणोनिष्कलोऽनतोऽभयोऽचित्योऽबलोचितः १२४
 अतीन्द्रियोमितोपारोऽनीशोऽनीहोऽव्ययोऽक्षयः
 सर्वज्ञः सर्वगः सर्वः सर्वदः सर्वभावनः १२५
 सर्वशास्तासर्वसाक्षीपूज्यः सर्वस्यसर्वशृक्
 सर्वशक्तिः सर्वसारः सर्वात्मासर्वतोमुखः १२६
 सर्वावासः सर्वरूपः सर्वादिः सर्वदुःखहा
 सर्वार्थः सर्वतोभद्रः सर्वकारणकारणम् १२७
 सर्वातिशयितः सर्वाध्यक्षः सर्वसुरेश्वरः
 षड्विंशकोमहाविष्णुर्महागुह्योमहाविभुः १२८
 नित्योदितोनित्ययुक्तोनित्यानंदः सनातनः
 मायापतिर्योगपतिः कैवल्यपतिरात्मभूः १२९
 जन्ममृत्युजरातीतः कालातीतोभवातिगः
 पूर्णः सत्यः शुद्धबुद्धस्वरूपोनित्यचिन्मयः १३०
 योगप्रियोयोगगम्योभवबंधैकमोचकः

पुराणपुरुषःप्रत्यक्चैतन्यःपुरुषोत्तमः १३१
 वेदांतवेद्योदुर्ज्ञेयस्तपत्रयविवर्जितः
 ब्रह्मविद्याश्रयोनाद्यःस्वप्रकाशःस्वयंप्रभुः १३२
 सर्वोपेयउदासीनःप्रणवःसर्वतःसमः
 सर्वानवद्योदुष्प्राप्यस्तुरीयस्तमसःपरः १३३
 कूटस्थःसर्वसंश्लिष्टोवाङ्मनोगोचरातिगः
 संकर्षणःसर्वहरःकालःसर्वभयंकरः १३४
 अनुल्लङ्घ्यश्चित्रगतिर्महारुद्रोदुरासदः
 मूलप्रकृतिरानंदःप्रद्युम्नोविश्वमोहनः १३५
 महामायोविश्वबीजंपरशक्तिःसुखैकभूः
 सर्वकाम्योऽनतलीलःसर्वभूतवशंकरः १३६
 अनिरुद्धःसर्वजीवोहृषीकेशोमनःपतिः
 निरुपाधिप्रियोहंसोक्षरःसर्वनियोजकः १३७
 ब्रह्मप्राणेश्वरःसर्वभूतभृद्देहनायकः
 क्षेत्रज्ञःप्रकृतिःस्वामीपुरुषोविश्वसूत्रधृक् १३८
 अंतर्यामीत्रिधामांतःसाक्षीत्रिगुणईश्वरः
 योगिगम्यःपद्मनाभःशेषशायीश्रियःपतिः १३९
 श्रीसदोपास्यपादाब्जो नित्यश्रीःश्रीनिकेतनः
 नित्यं वक्षःस्थलस्थश्रीःश्रीनिधिःश्रीधरोहरिः १४०
 वश्यश्रीर्निश्चलःश्रीदोविष्णुःक्षीराब्धिमंदिरः
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कोमाधवोजगदार्तिहा १४१
 श्रीवत्सवक्षानिःसीमकल्याणगुणभाजनः
 पीतांबरोजगन्नाथोजगन्नाताजगत्पिता १४२
 जगद्वंधुर्जगत्स्त्रिगुणजगद्धाताजगन्निधिः
 जगदेकस्फुरद्वीर्योऽनहंवादीजगन्मयः १४३
 सर्वाश्चर्यमयःसर्वसिद्धार्थःसर्वरंजितः
 सर्वामोघोद्यमोब्रह्मरुद्राद्युत्कृष्टचेतनाः १४४
 शंभोःपितामहोब्रह्मपिताशक्राद्यधीश्वरः
 सर्वदेवप्रियःसर्वदेवमूर्तिरनुत्तमः १४५
 सर्वदेवैकशरणंसर्वदेवैकदैवतम्

यज्ञभुग्यज्ञफलदोयज्ञेशोयज्ञभावनः १४६
 यज्ञत्रातायज्ञपुमान्वनमालीद्विजप्रियः
 द्विजैकमानदोविप्रकुलदेवोसुरांतकः १४७
 सर्वदुष्टांतकृत्सर्वसज्जनानन्यपालकः
 सप्तलोकैकजठरःसप्तलोकैकमंडनः १४८
 सृष्टिस्थित्यंतकृच्चक्रीशार्ङ्गधन्वागदाधरः
 शंखभृन्नंदकीपद्मपाणिर्गरुडवाहनः १४९
 अनिर्देश्यवपुःसर्वपूज्यस्त्रैलोक्यपावनः
 अनंतकीर्तिर्निःसीमपौरुषःसर्वमंगलः १५०
 सूर्यकोटिप्रतीकाशोयमकोटिदुरासदः
 मयकोटिजगत्स्त्रष्टावायुकोटिमहाबलः १५१
 कोटींदुजगदानंदीशंभुकोटिमहेश्वरः
 कंदर्पकोटिलावणयोदुर्गकोटचरिमर्दनः १५२
 समुद्रकोटिगंभीरस्तीर्थकोटिसमाह्वयः
 कुबेरकोटिलक्ष्मीवाञ्छक्रकोटिविलासवान् १५३
 हिमवत्कोटिनिष्कंपःकोटिब्रह्मांडविग्रहः
 कोटचक्षुमेधपापघ्नोयज्ञकोटिसमार्चनः १५४
 सुधाकोटिस्वास्थ्यहेतुःकामधुक्कोटिकामदः
 ब्रह्मविद्याकोटिरूपःशिपिविष्टःशुचिश्रवाः १५५
 विश्वंभरस्तीर्थपादःपुण्यश्रवणकीर्तनः
 आदिदेवोजगजैत्रोमुकुंदःकालनेमिहा १५६
 वैकुण्ठोऽनंतमाहात्म्योमहायोगेश्वरोत्सवः
 नित्यतृप्तोलसद्भावोनिःशंकोनरकांतकः १५७
 दीनानाथैकशरणंविश्वैकव्यसनापहः
 जगत्कृपाक्षमोनित्यंकृपालुःसज्जनाश्रयः १५८
 योगेश्वरःसदोदीर्णोवृद्धिक्षयविवर्जितः
 अधोक्षजोविश्वरेताःप्रजापतिशताधिपः १५९
 शक्रब्रह्मार्चितपदःशंभुब्रह्मोर्ध्वधामगः
 सूर्यसोमेक्ष्णोविश्वभोक्तासर्वस्यपारगः १६०
 जगत्सेतुर्धर्मसेतुधरोविश्वधुरंधरः

निर्ममोऽखिललोकेशोनिःसंगोऽद्भुतभोगवान् १६१
 वश्यमायोवश्यविश्वोविष्वक्सेनःसुरोत्तमः
 सर्वश्रेयःपतिर्दिव्यानर्घ्यभूषणभूषितः १६२
 सर्वलक्षणलक्षणयःसर्वदैत्येन्द्रदर्पहा
 समस्तदेवसर्वस्वं सर्व दैवत नायकः १६३
 समस्तदेवकवचंसर्वदेवशिरोमणिः
 समस्तदेवतादुर्गःप्रपन्नाशनिपंजरः १६४
 समस्तभयहन्नामाभगवान्विष्टरश्रवाः
 विभुःसर्वहितोदकोहतारिःस्वर्गतिप्रदः १६५
 सर्वदैवतजीवेशोब्राह्मणादिनियोजकः
 ब्रह्मशंभुःपरार्थायुर्ब्रह्मज्येष्ठःशिशुःस्वराट् १६६
 विराड्भक्तपराधीनःस्तुत्यःस्तोत्रार्थसाधकः
 परार्थकर्ताकृत्यज्ञःस्वार्थकृत्यसदोज्झितः १६७
 सदानन्दःसदाभद्रःसदाशांतःसदाशिवः
 सदाप्रियःसदातुष्टःसदापुष्टसदार्चितः १६८
 सदापूतोपावनाग्रयोवेदगुह्योवृषाकपिः
 सहस्रनामात्रियुगश्चतुर्भुजः १६९
 भूतभव्यभवन्नाथोमहापुरुषपूर्वजः
 नारायणोमुंजकेशःसर्वयोगविनिःसृतः १७०
 वेदसारोयज्ञसारःसामसारस्तपोनिधिः
 साध्यःश्रेष्ठःपुराणर्षिःनिष्ठाशांतिःपरायणः १७१
 शिवत्रिशूलविध्वंसीश्रीकण्ठैकवरप्रदः
 नरःकृष्णोहरिर्धर्मनन्दनोधर्मजीवनः १७२
 आदिकर्तासर्वसत्यःसर्वस्त्रीरत्नदर्पहा
 त्रिकालजितकन्दर्पउर्वशीसृङ्मुनीश्वरः १७३
 आद्यःकविर्हयग्रीवःसर्ववागीश्वरेश्वरः
 सर्वदेवमयोब्रह्मागुरुर्वागीश्वरीपतिः १७४
 अनन्तविद्याप्रभवोमूलाविद्याविनाशकः
 सर्वज्ञदोजगज्जाड्यनाशकोमधुसूदनः १७५
 अनेकमन्त्रकोटीशःशब्दब्रह्मैकपारगः

आदिविद्वान्वेदकर्त्तावेदात्माश्रुतिसागरः १७६
 ब्रह्मार्थवेदहरणः सर्वविज्ञानजन्मभूः
 विद्याराजो ज्ञानमूर्तिर्ज्ञानसिंधुरखंडधीः १७७
 मत्स्यदेवो महाशृंगोजगद्बीजबहिर्दृक्
 लीलाव्याप्ताखिलांभोधिश्चतुर्वेदप्रवर्त्तकः १७८
 आदिकूर्मोऽखिलाधारस्तृणीकृतजगद्भरः
 अमरीकृतदेवौघः पीयूषोत्पत्तिकारणम् १७९
 आत्माधारो धराधारो यज्ञांगो धरणीधरः
 हिरण्याक्षहरः पृथ्वीपतिः श्राद्धादिकल्पकः १८०
 समस्तपितृभीतिघ्नः समस्तपितृजीवनम्
 हव्यकव्यैकभुक् हव्यकव्यैकफलदायकः १८१
 रोमांतर्लीनजलधिः क्षोभिताशेषसागरः
 महावराहो यज्ञघ्नध्वंसको यज्ञिकाश्रयः १८२
 श्रीनृसिंहो दिव्यसिंहः सर्वानिष्टार्थदुःखहा
 एकवीरोऽद्भुतबलो यंत्रमंत्रैकभंजनः १८३
 ब्रह्मादिदुःसहज्योतिर्युगांताग्रचतिभीषणः
 कोटिवज्राधिकनखोजगदुष्प्रेक्ष्यमूर्तिधृक् १८४
 मातृचक्रप्रमथनो महामातृगणेश्वरः
 अचिंत्यामोघवीर्याढ्यः समस्तासुरघस्मरः १८५
 हिरण्यकशिपुष्ठेदीकालः संकर्षणीपतिः
 कृतांतवाहनासह्यः समस्तभयनाशनः १८६
 सर्वविघ्नांतकः सर्वसिद्धिदः सर्वपूरकः
 समस्तपातकध्वंसी सिद्धमंत्राधिकाह्वयः १८७
 भैरवेशो हरार्तिघ्नः कालकोटिदुरासदः
 दैत्यगर्भश्राविनामा स्फुटद्रुब्रह्मांडगर्जितः १८८
 स्मृतमात्राखिलत्राताऽद्भुतरूपो महाहरिः
 ब्रह्मचर्यशिरःपिंडीदिक्पालोऽद्वागभूषणः १८९
 द्वादशार्कशिरोदामारुद्रशीर्षैकनूपुरः
 योगिनीग्रस्तगिरजात्राता भैरवतर्जकः १९०
 वीरचक्रेश्वरोऽत्युग्रोऽपमारिः कालशंबरः

क्रोधेश्वरोरुद्रचंडीपरिवारादिदुष्टभुक् १६१
 सर्वाक्षोभ्योमृत्युमृत्युःकालमृत्युनिवर्तकः
 असाध्यसर्वरोगघ्नःसर्वदुर्ग्रहसौम्यकृत् १६२
 गणेशकोटिदर्पघ्नोदुःसहाशेषगोत्रहा
 देवदानवदुर्दर्शोजगद्भयदभीषणः १६३
 समस्तदुर्गतित्राताजगद्भक्षकभक्षकः
 उग्रशौबरमार्जारःकालमूषकभक्षकः
 अनन्तायुधदोर्दंडीनृसिंहोवीरभद्रजित् १६४
 योगिनीचक्रगुह्येशःशक्रारिपशुमांसभुक्
 रुद्रोनारायणोमेषरूपशंकरवाहनः १६५
 मेषरूपशिवत्रातादुष्टशक्तिसहस्रभुक्
 तुलसीवल्लभोवीरोवामाचारोऽखिलेष्टदः १६६
 महाशिवःशिवारूढोभैरवैककपालधृक्
 किल्लीचक्रेश्वरःशक्रदिव्यमोहनरूपदः १६७
 गौरीसौभाग्यदोमायानिधीर्मायाभयापहः
 ब्रह्मतेजोमयोब्रह्मश्रीमयश्चत्रयीमयः १६८
 सुब्रह्मण्योबलिध्वंसीवामनोऽदितिदुःखहा
 उपेंद्रोनृपतिर्विष्णुःकश्यपान्वयमंडनः १६९
 बलिस्वराज्यदःसर्वदेवविप्रान्नदोऽच्युतः
 उरुक्रमस्तीर्थपादस्त्रिपदस्थस्त्रिविक्रमः २००
 व्योमपादःस्वपादांभःपवित्रितजगत्त्रयः
 ब्रह्मेशाद्यभिवंद्यांघ्रिर्दुतधर्मांघ्रिधावनः २०१
 अचिंत्याद्भुतविस्तारोविश्ववृक्षोमहाबलः
 राहुमूर्धापरांगच्छिद्भृगुपत्नीशिरोहरः २०२
 पापत्रस्तःसदापुण्योदैत्याशानित्यखंडनः
 पूरिताखिलदेवाशोविश्वार्थैकावतारकृत् २०३
 स्वमायानित्यगुप्तात्माभक्तचिन्तामणिःसदा
 वरदःकार्तवीर्यादिराजराज्यप्रदोऽनघः २०४
 विश्वश्लाघ्यामिताचारोदत्तात्रेयोमुनीश्वरः
 पराशक्तिसदाश्लिष्टोयोगानंदःसदोन्मदः २०५

समस्तेन्द्रारितेजोहृत्परमामृतपद्मपः
 अनुसूयागर्भरत्नभोगमोक्षसुखप्रदः २०६
 जमदग्निकुलादित्योरेणुकाद्भुतशक्तिकृत्
 मातृहत्यादिनिर्लेपःस्कन्दजिद्विप्रराज्यदः २०७
 सर्वक्षत्रांतकृद्वीरदर्पहाकार्तवीर्यजित्
 सप्तद्वीपावतीदाताशिवार्चकयशप्रदः २०८
 भीमःपरशुरामश्चशिवाचार्यैकविश्वभुक्
 शिवाखिलज्ञानकोशोभीष्माचार्योऽग्निदैवतः २०९
 द्रोणाचार्यगुरुर्विश्वजैत्रधन्वाकृतांतजित्
 अद्वितीयतपोमूर्तिर्ब्रह्मचर्यैकदक्षिणः २१०
 मनुःश्रेष्ठःसतांसर्त्महीयान् वृषभोविराट्
 आदिराजःक्षितिपितासर्वरत्नैकदोहकृत् २११
 पृथुर्जन्माद्येकदक्षोगीःश्रीःकीर्तिःस्वयंवृतः
 जगद्धृत्तिप्रदश्चक्रवर्त्तिश्रेष्ठोद्वयास्त्रधृक् २१२
 सनकादिमुनिप्राप्यभगवद्भक्तिवर्द्धनः
 वर्णाश्रमादिधर्माणांकर्त्तावक्ताप्रवर्त्तकः २१३
 सूर्यवंशध्वजोराजोराघवःसद्गुणार्णवः
 काकुत्स्थोवीरराड्राजाराजधर्मधुरंधरः २१४
 नित्यस्वस्थाश्रयःसर्वभद्रग्राहीशुभैकदृक्
 नररत्नरत्नगर्भोर्धर्माध्यक्षोमहानिधिः
 सर्वश्रेष्ठाश्रयःसर्वशास्त्रार्थग्रामवीर्यवान् २१५
 जगद्विशोदाशरथिःसर्वरत्नाश्रयो नृपः
 समस्तधर्मसूःसर्वधर्मद्रष्टाऽखिलाघहा २१६
 अतीन्द्रोज्ञानविज्ञानपारदश्चक्षमांबुधिः
 सर्वप्रकृष्टशिष्टेष्टोहर्षशोकाद्यनाकुलः
 पित्राज्ञात्यक्तसाम्राज्यःसपन्नोदयनिर्भयः २१७
 गुह्यदेशार्पितैश्वर्यःशिवस्पृद्धाजटाधरः
 चित्रकूटाप्तरत्नाद्रिर्जगदीशोवनेचरः २१८
 यथेष्टामोघसर्वास्त्रोदेवेन्द्रतनयाक्षिहा
 ब्रह्मेन्द्रदिनतैषीकोमारीचघ्नोविराधहा २१९

ब्रह्मशापहताशेषदंडकारण्यपावनः
 चतुर्दशसहस्रोग्रक्षोघ्नैकशरैकधृक् २२०
 खरारिस्त्रिशिरोहंतादूषणघ्नोजनार्दनः
 जटायुषोऽग्निगतिदोऽगस्त्यसर्वस्व मंत्रराट् २२१
 लीलाधनुःकोट्यपास्तदुंदुभ्यस्थिमहाचयः
 सप्ततालव्यधाकृष्टध्वस्तपातालदानवः २२२
 सुग्रीवराज्यदोहीनमनसैवाभयप्रदः
 हनुमद्भुद्रमुख्येशसमस्तकपिदेहभृत् २२३
 सनागदैत्यबाणैकव्याकुलीकृतसागरः
 सन्लेच्छकोटिबाणैकशुष्कनिर्दग्धसागरः २२४
 समुद्राद्भुतपूर्वैकबंधसेतुर्यशोनिधिः
 असाध्यसाधकोलंकासमूलोत्कर्षदक्षिणः २२५
 वरदृप्तजगच्छल्यपौलस्त्यकुलकृतनः
 रावणिघ्नःप्रहस्तच्छित्कुंभकर्णभिदुग्रहा २२६
 रावणैकशिरश्छेत्तानिःशंकेंद्रैकराज्यदः
 स्वर्गास्वर्गत्वविच्छेदीदेवेंद्रानिद्रताहरः २२७
 रक्षोदेवत्वहृद्धर्माधर्मत्वघ्नःपुरुष्टुतः
 नतिमात्रदशास्यारिर्दत्तराज्यविभीषणः २२८
 सुधावृष्टिमृताशेषस्वसैन्योज्जीवनैककृत्
 देवब्राह्मणनामैकधातासर्वामरार्चितः २२९
 ब्रह्मसूर्येन्द्ररुद्रादिवृन्दार्पितसतीप्रियः
 अयोध्याखिलराजन्यःसर्वभूतमनोहरः २३०
 स्वामितुल्यकृपादंडोहीनोत्कृष्टैकसत्प्रियः
 स्वपक्षादिन्यायदर्शीहीनार्थाधिकसाधकः २३१
 व्याधव्याजानुचितकृतारकोखिलतुल्यकृत्
 पार्वत्याधिक्यमुक्तात्माप्रियात्यक्तःस्मरारिजित् २३२
 साक्षात्कुशलवच्छेन्द्रादितातोऽपराजितः
 कोशलेंद्रोवीरबाहुःसत्यार्थत्यक्तसोदरः २३३
 शरसंधाननिर्धूतधरणीमंडलोदयः
 ब्रह्मादिकाम्यसांनिध्यसनाथीकृतदैवतः २३४

ब्रह्मलोकाप्तचांडालाद्यशेषप्राणिसार्थकः
 स्वनीतगर्दभाश्वादिश्चिरायोध्यावनैककृत् २३५
 रामद्वितीयःसौमित्रिर्लक्ष्मणःप्रहर्तेन्द्रजित्
 विष्णुभक्ताप्तरामांघ्रिपादुकाराज्यनिर्वृतः २३६
 भरतोऽसह्यगंधर्वकोटिघ्नोलवणांतकः
 शत्रुघ्नोवैद्यराजायुर्वेदगर्भौषधीपतिः २३७
 नित्यामृतकरोधन्वंतरिर्यज्ञोजगद्धरः
 सूर्यारिघ्नःसुराजीवोदक्षिणेशोद्विजप्रियः २३८
 छिन्नमूर्धायदेशार्कःशेषांगस्थापितामरः
 विश्वार्थाशेषकद्रास्त्रशिरच्छेदाक्षताकृतिः २३९
 वाजपेयादिनामाग्निर्वेदधर्मपरायणः
 श्वेतद्वीपपतिःसांख्यप्रणेतासर्वसिद्धिराट् २४०
 विश्वप्रकाशितज्ञानयोगमोहतमिस्रहा
 देवहूत्यात्मजःसिद्धःकपिलःकर्दमात्मजः २४१
 योगस्वामीध्यानभंगसगरात्मजभस्मकृत्
 धर्मोवृषेन्द्रःसुरभीपतिःशुद्धात्मभावितः २४२
 शंभुस्त्रिपुरदाहैकस्थैर्यविश्वरथोद्वहः
 भक्तशंभुजितोदैत्यामृतवापीसमस्तपः २४३
 महाप्रलयविश्वैकद्वितीयाखिलनागराट्
 शेषदेवःसहस्राक्षःसहस्रास्यशिरोभुजः २४४
 फणामणिकणाकारयोजिताब्ध्यंबुदक्षितिः
 कालाग्निरुद्रजनकोमुशलास्त्रोहलायुधः २४५
 नीलांबरोवारुणीशोमनोवाक्कायदोषहा
 असंतोषोदृष्टिमात्रपातितैकदशाननः २४६
 बलिसंयमनोघोरोरौहिणेयःप्रलंबहा
 मुष्टिकघ्नोद्विविदहाकालिदीकर्षणोबलः २४७
 रेवतीरमणःपूर्वभक्तिखेदाच्युताग्रजः
 देवकीवसुदेवाह्वकश्यपादितिनंदनः २४८
 वार्ष्णेयःसात्वतांश्रेष्ठःशौरिर्यदुकुलोद्वहः
 नराकृतिःपरंब्रह्मसव्यसाचीवरप्रदः २४९

ब्रह्मादिकाम्यलालित्यजगदाश्चर्यशैशवः
 पूतनाघ्नः शकटभिद्यमलार्जुनभञ्जनः २५०
 वातासुरारिः केशिघ्नोधेनुकारिर्गवीश्वरः
 दामोदरोगोपदेवो यशोदानन्ददायकः २५१
 कालीयमर्दनः सर्वगोपगोपीजनप्रियः
 लीलागोवर्द्धनधरोगोविन्दोगोकुलोत्सवः २५२
 अरिष्टमथनः कामोन्मत्तगोपीविमुक्तिदः
 सद्यः कुवल्यापीडघातीचाणूरमर्दनः २५३
 कंसारिरुग्रसेनादिराज्यव्यापारितापरः
 सुधर्मांकितभूर्लोकोजरासंधबलांतकः २५४
 त्यक्तभग्नजरासंधोभीमसेनयशःप्रदः
 सांदीपनमृतापत्यदाताकालांतकादिजित् २५५
 समस्तनारकित्रातासर्वभूपतिकोटिजित्
 रुक्मिणीरमणोरुक्मिशासनोनरकांतकः २५६
 समस्तसुंदरीकांतोमुरारिर्गरुडध्वजः
 एकाकीजितरुद्रार्कमरुदाद्यखिलेश्वरः २५७
 देवेन्द्रदर्पहाकल्पद्रुमालंकृतभूतलः
 बाणबाहुसहच्छिन्ननद्यादिगणकोटिजित् २५८
 लीलाजितमहादेवो महादेवैकपूजितः
 इंद्रार्थार्जुननिर्भगजयदः पांडवैकधृक् २५९
 काशिराजशिरश्छेत्तारुद्रशक्त्यैकमर्दनः
 विश्वेश्वरप्रसादाक्षः काशीराजसुतार्दनः २६०
 शंभुप्रतिज्ञाविध्वंसीकाशीनिर्दग्धनायकः
 काशीशगतकोटिघ्नोलोकशिक्ताद्विजार्चकः २६१
 युवतीव्रतयोवश्यः पुराशिववरप्रदः
 शंकरैकप्रतिष्ठाधृक्स्वांशशंकरपूजकः २६२
 शिवकन्याव्रतपतिः कृष्णरूपशिवारिहा
 महालक्ष्मीवपुर्गौरीत्रातावैदलवृत्रहा २६३
 स्वधाममुचुकुंदैकनिष्कालयवनेष्टकृत्
 यमुनापतिरानीतपरिलीनद्विजात्मजः २६४

श्रीदामरंकभक्तार्थभूम्यानीतेन्द्रवैभवः
 दुर्वृत्तशिशुपालैकमुक्तिदोद्वारकेश्वरः २६५
 आचांडालदिकप्राप्यद्वारकानिधिकोटिकृत्
 अक्रूरोद्धवमुख्यैकभक्तस्वच्छंदमुक्तिदः २६६
 सबालस्त्रीजलक्रीडामृतवापीकृतार्णवः
 ब्रह्मास्त्रदग्धगर्भस्थपरीक्षिजीवनैककृत् २६७
 परिलीनद्विजसुतानेताऽजुनमदापहः
 गूढमुद्राकृतिग्रस्तभीष्माद्यखिलकौरवः २६८
 यथार्थखंडिताशेषदिव्यास्त्रपार्थमोहहृत्
 गर्भशापछलध्वस्तयादेवोर्वीभयापहः २६९
 जराव्याधारिगतिदः स्मृतिमात्राखिलेष्टदः
 कामदेवोरतिपतिर्मन्मथः शंबरान्तकः २७०
 अनंगोजितगौरीशोरतिकांतः सदेप्सितः
 पुष्पेषुर्विश्वविजयिस्मरः कामेश्वरीप्रियः २७१
 उषापतिर्विश्वकेतुर्विश्वदृष्टोऽधिपूरुषः
 चतुरात्माचतुर्व्यूहश्चतुर्युगविधायकः २७२
 चतुर्वेदैकविश्वात्मासर्वोत्कृष्टांशकोटिशः
 आश्रमात्मापुराणर्षिव्यासः शाखासहस्रकृत् २७३
 महाभारतनिर्माताकवीन्द्रोबादरायणः
 कृष्णद्वैपायनः सर्वपुरुषार्थैकबोधकः २७४
 वेदांतकर्ताब्रह्मैकव्यंजकः पुरुवंशकृत्
 बुद्धोऽध्यानजिताशेषदेवदेवोजगत्प्रियः २७५
 निरायुधोजगजैत्रः श्रीधरोदुष्टमोहनः
 दैत्यवेदबहिःकर्त्तावेदार्थश्रुतिगोपकः २७६
 शौद्धोदनिर्दष्टदृष्टिः सुखदः सदसस्पतिः
 यथायोग्याखिलकृपः सर्वशून्योऽखिलेष्टदः २७७
 चतुष्कोटिपृथक्त्वंप्रज्ञापारमितेश्वरः
 पाखंडवेदमार्गेशः पाखंडश्रुतिगोपकः २७८
 कल्कीविष्णुयशःपुत्रः कलिकालविलोपकः
 समस्तम्लेच्छदुष्टघ्नः सर्वशिष्टद्विजातिकृत् २७९

सत्यप्रवर्त्तकोदेवद्विजदीर्घक्षुधापहः
 अश्ववारादिरेवंतःपृथ्वीदुर्गतिनाशनः २८०
 सद्यःक्षमाऽनतलक्ष्मीकृन्नष्टनिःशेषधर्मवित्
 अनंतस्वर्णयोगैकहेमपूर्णाखिलद्विजः २८१
 असाध्यैकजगच्छास्ताविश्ववंद्योजयध्वजः
 आत्मतत्त्वाधिपःकर्तृश्रेष्ठोविधिरुमापतिः २८२
 भर्तृश्रेष्ठःप्रजेशाग्रचोमरीचिर्जनकाग्रणीः
 कश्यपोदेवराजेंद्रःप्रह्लादोदैत्यराट्शशी २८३
 नक्षत्रेशोरविस्तेजःश्रेष्ठःशुक्रःकवीश्वरः
 महर्षिराट्भृगुर्विष्णुरादित्येशोबलिस्वराट् २८४
 वायुर्वह्निःशुचिःश्रेष्ठःशंकरोरुद्रराट्गुरुः
 विद्वत्तमश्चित्ररथोगंधर्वाग्रचोक्षरोत्तमः २८५
 वर्णादिरग्रचस्त्रीगौरीशक्त्याग्रचाशीश्चनारदः
 देवर्षिराट्पांडवाग्रचोऽजुनोवादःप्रवादराट् २८६
 पवनःपवनेशानोवरुणोयादसांपतिः
 गंगातीर्थोत्तमोद्यूतंछलकाग्रचंवरोषधम् २८७
 अन्नंसुदर्शनोऽस्त्राग्रचंवज्रप्रहरणोत्तमम्
 उच्चैःश्रवावाजिराजएरावतइभेश्वरः २८८
 अरुंधत्येकपत्नीशोह्यश्वत्थोऽशेषवृक्षराट्
 अध्यात्मविद्याविद्याग्रचःप्रणवच्छंदसांवरः २८९
 मेरुर्गिरिपतिमार्गोमासाग्रचःकालसत्तमः
 दिनाद्यात्मापूर्वसिद्धःकपिलःसामवेदराट् २९०
 तार्क्ष्यःखगेंद्रःमृत्वग्रचोवसंतःकल्पपादपः
 दातृश्रेष्ठःकामधेनुरार्तिघ्नाग्रचसुहृत्तमः २९१
 चिंतामणिर्गुरुश्रेष्ठोमाताहिततमःपिता
 सिंहोमृगेंद्रोनागेंद्रोवासुकिर्नृवरोनृप २९२
 वर्णेशोब्राह्मणश्चेतःकरुणाग्रचंनमोनमः
 इत्येतद्वासुदेवस्यविष्णोर्नामसहस्रकम् २९३
 सर्वापराधशमनंपरंभक्तिविवर्द्धनम्
 अक्षयंब्रह्मलोकादिसर्वस्वगैकसाधनम् २९४

विष्णुलोकैकसोपानंसर्वदुःखविनाशनम्
 समस्तसुखदंसद्यःपरंनिर्वाणदायकम् २६५
 कामक्रोधादिनिःशेषमनोमलविशोधनम्
 शांतिदंपावननृणांमहापातकिनामपि २६६
 सर्वेषांप्राणिनामाशुसर्वाभीष्टफलप्रदम्
 समस्तविघ्नशमनंसर्वारिष्टविनाशनम् २६७
 घोरदुःखप्रशमनंतीव्रदारिद्र्यनाशनम्
 ऋणत्रयापहंगुह्यंधनधान्ययशस्करम् २६८
 सर्वैश्वर्यप्रदंसर्वसिद्धिदंसर्वधर्मदम्
 तीर्थयज्ञतपोदानव्रतकोटिफलप्रदम् २६९
 जगज्जाड्यप्रशमनंसर्वविद्यापवर्त्तकम्
 राज्यदंभ्रष्टराज्यानांरोगिणांसर्वरोगहृत् ३००
 वंध्यानांसुतदंचायुःक्षीणानांजीवितप्रदम्
 भूतग्रहविषध्वंसिग्रहपीडाविनाशनम् ३०१
 मांगल्यंपुण्यमायुष्यंश्रवणात्पठनाज्जपात्
 सकृदस्याखिलावेदाःसांगामंत्राश्चकोटिशः ३०२
 पुराणशास्त्रस्मृतयःश्रुतास्युःपठितास्तथा
 जप्त्वाचैकाक्षरंश्लोकंपादंवापठतिप्रिये ३०३
 नित्यंसिध्यतिसर्वेष्टमचिरात्किमुताखिलम्
 नानेनसदृशंसद्यःप्रत्ययंसर्वकर्मसु ३०४
 इदंभद्रेत्वयागोप्यंपाठयंस्वार्थैकसिद्धये
 नावैष्णवायदातव्यंविकल्पोपहतात्मने ३०५
 भक्तिश्रद्धाविहीनायविष्णुसामान्यदर्शिने
 देयंपुत्रायशिष्यायसुहृदेहितकाम्यया ३०६
 मत्प्रसादादृतेनेदंग्रहीष्यंत्यल्पमेधसः
 कलौसद्यःफलंकल्पग्रामंनेष्यतिनारदः ३०७
 लोकानांभाग्यहीनानांयेनदुःखंविनश्यति
 द्वित्रेषुवैष्णवेष्वेतदार्यावर्तेभविष्यति ३०८
 नास्तिविष्णोःपरंधामनास्तिविष्णोःपरंतपः
 नास्तिविष्णोःपरोधर्मोनास्तिमंत्रोह्यवैष्णवः ३०९

नास्तिविष्णोः परं सत्यं नास्तिविष्णोः परोमखः
 नास्तिविष्णोः परं ध्यानं नास्तिविष्णोः परागतिः ३१०
 किंतस्य बहुभिर्मत्रैः शास्त्रैर्वा बहुविस्तरैः
 वाजपेयसहस्रैर्वा भक्तिर्यस्य जनार्दने ३११
 सर्वतीर्थमयो विष्णुः सर्वशास्त्रमयः प्रभुः
 सर्वक्रतुमयो विष्णुः सत्यं सत्यं वदाम्यहम्
 आब्रह्मसारसर्वस्वं सर्वमेतन्मयोदितम् ३१२
 पार्वत्युवाच-
 धन्यास्म्यनुगृहीतास्मि कृतार्थास्मि गत्पते
 यन्मयेदं श्रुतं स्तोत्रं त्वद्रहस्यं सुदुर्लभम् ३१३
 अहो बत महत्कष्टं समस्तदुःखहेहरौ
 विद्यमानेऽपि देवेशे मूढाः क्लिश्यंति संसृतौ ३१४
 यमुद्दिश्य सदानाथं महेशोऽपि दिगंबरः
 जटिलो भस्मलिप्तांगो तपस्वी वीक्ष्य तेजनैः ३१५
 ततोऽधिकोऽस्ति देवः कोलक्ष्मीकां तान्मधुद्विषः
 यत्तत्त्वं चिंत्य ते नित्यं त्वया योगेश्वरेण हि ३१६
 ततः परं किमधिकं पदं श्रीपुरुषोत्तमात्
 तमविज्ञाय कं मूढाः यजंते ज्ञानमानिनः ३१७
 मुषितास्मि त्वयानाथ चिरं यदयमीश्वरः
 प्रकाशितो न मे यस्मात् त्वदाद्यादिव्यशक्तयः ३१८
 अहो सर्वेश्वरो विष्णुः सर्वदेवोत्तमोत्तमः
 भवदादिगुरुर्मूढैः सामान्य इव वीक्ष्यते ३१९
 महीयसां हि माहात्म्यं भजमाना भजन्ति ते
 द्विषतोऽपि वृथा पापानुपेक्ष्यन्ते क्षमान्विताः ३२०
 मया पिबाल्ये स्वपितुः प्रजादृष्टा बुभुक्षिताः
 दुःखादशक्त्या पोष्टुं श्रियमाराध्य वैभृताः ३२१
 तया संनिहिताभ्यश्च प्रजाभ्यो भवदादयः
 विलसन्ति सशक्राद्याः ससुहन्मित्रबांधवाः ३२२
 तया विना क्व देवत्वं क्वैश्वर्यं क्व परिग्रहः
 सर्वे भवन्ति जीवंतो यातनास्वेव संस्थिताः ३२३

तामृतेनैवधर्मोऽथकामोमोक्षोऽपिदूरतः
 क्षुधितानांदुर्गतानांकुतोयोगसमाधयः ३२४
 सचसंसारसारैकःसर्वलोकैकनायकः
 वशगाकमलायस्यत्यक्त्वातामपिशंकरः ३२५
 अनौद्धत्येनशौचेनरूपेणार्जवसंपदा
 सर्वातिशयवीर्येणसंपूर्णस्यमहात्मनः ३२६
 कस्तेनतुल्यतामेतिदेवदेवेनविष्णुना
 यस्यांशांशावतारेणविनासर्वविलीयते ३२७
 जगदेतत्तथाप्याहुर्दोषायैतद्विमोहिताः
 नास्यजन्मनवामृत्युर्नाप्राप्यंस्वार्थमेवच ३२८
 कामाद्यासक्तचित्तत्वात्किंतुसर्वेश्वरप्रभो
 त्वन्मयत्वात्प्रमादाद्वाशक्नोमिपठितुंनचेत् ३२९
 विष्णोःसहस्रनामैतत्प्रत्यहंवृषभध्वज
 नाम्नैकेनतुयेनस्यात्तत्फलंब्रूहिमेप्रभो ३३०
 महादेवउवाच-
 रामरामेतिरामेतिरमेरामेमनोरमे
 सहस्रनामतत्तुल्यंरामनामवरानने ३३१
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापतिनारद
 संवादेविष्णोर्नामसहस्रंसंपूर्णनामैकसप्ततितमोऽध्यायः ७१

द्विसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच-
 ब्राह्मणावाक्षत्रियावावैश्यावागिरिकन्यके
 शूद्रावाथविशेषेणपठंत्यनुदिनंयदि १
 धनधान्यसमायुक्तायांतिविष्णोःपरंपदम्
 श्लोकंवाश्लोकमर्द्धंवापादंपादार्द्धमेववा २
 पठनान्मोक्षमाप्नोति यावदाभूतसंप्लवम्
 विन्यासेनयुतंदेविविष्णोर्नामसहस्रकम् ३
 येपठंतिनरश्रेष्ठास्तेयांतिपदमव्ययम्
 एककालंद्विकालंवात्रिकालंवाथयःपठेत् ४

धनायुर्वर्धतेतस्ययावदिन्द्राश्चतुर्दश
 पुत्रान्पौत्रांस्तथालक्ष्मीसंपदंविपुलांलभेत् ५
 किमन्यद्बहुनोक्तेनभूयोभूयोवरानने
 विष्णोर्नामसहस्रंतुपरंनिर्वाणदायकम् ६
 पूजनंप्रथमतस्त्यकृतंयेननरेणतु
 संपूर्णपूजितेविष्णौतस्यपूजाचवार्षिकी ७
 व्यग्रत्वंचनकर्त्तव्यंपठनेतुविशेषतः
 यदिचेत्क्रियतेपाठेह्यायुर्वित्तंचनश्यति ८
 यावंतिभुवितीर्थानिजंबुद्विपेषुसर्वदा
 तानितीर्थानितत्रैवविष्णोर्नामसहस्रकम् ९
 तत्रैवगंगायमुनाचवेणीगोदावरीतत्रसरस्वतीच
 सर्वाणितीर्थानिवसंतितत्रयत्रस्थितंनामसहस्रकंतत् १०
 इदंपवित्रंपरमंभक्तानांवल्लभंसदा
 ध्येयंहिदासभावेनभक्तिभावेनचेतसा ११
 परंसहस्रनामारुख्येपठंतिमनीषिणः
 सर्वपापविनिर्मुक्तास्तेयांतिहरिसंनिधौ १२
 अरुणोदयकालेतुयेपठंतिजपंतिच
 आयुर्बलंचतेषांश्रीर्वर्द्धतेचदिनेदिने १३
 रात्रौजागरणेप्राप्तेकलौभागवतोनरः
 पठनान्मुक्तिमाप्नोतियावदिन्द्राश्चतुर्दश १४
 एकैकेनतुनाम्नावैहरौतुलसिकारणात्
 पूजासाचैवविज्ञेयाकोटियज्ञफलाधिका १५
 मार्गेचगच्छमानास्तुयेपठंतिद्विजातयः
 नदोषामार्गजास्तेषांभवंतिकिलपार्वति १६
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामिमाहात्म्यंकेशवस्यतु
 येशृण्वंतिनरश्रेष्ठास्तेपुण्याःपुण्यरूपिणः १७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमापति
 नारदसंवादेसहस्रनाममहिमानामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२

त्रिसप्ततितमोऽध्यायः

महादेवउवाच-

ॐरामरक्षास्तोत्रस्यश्रीमहर्षिर्विश्वामित्रऋषिः

श्रीरामोदेवता

अनुष्टुप्छंदः

विष्णुप्रीत्यर्थेजपेविनियोगः १

अतसीपुष्पसंकाशंपीतवाससमच्युतम्

ध्यात्वावैपुंडरीकाक्षंश्रीरामंविष्णुमव्ययम् २

पातुवोहृदयंरामःश्रीकंठःकंठमेवच

नाभिंपातुमखत्राताकटिंमेविश्वरक्षकः ३

करौपातुदाशरथिःपादौमेविश्वरूपधृक्

चक्षुषीपातुवैदेवसीतापतिरनुत्तमः ४

शिखांमेपातुविश्वात्माकर्णौमेपातुकामदः

पार्श्वयोस्तुसुरत्राताकालकोटिदुरासदः ५

अनंतःसर्वदापातुशरीरंविश्वनायकः

जिह्वांमेपातुपापघ्नोलोकशिक्षाप्रवर्तकः ६

राघवःपातुमेदंतान्केशान्क्षतुकेशवः

सक्थिनीपातुमेदत्तविजयोनामविश्वसृक् ७

एतारामबलोपेतांरक्षांयावैपुमान्पठेत्

सचिरायुःसुखीविद्वान्लभतेदिव्यसंपदम् ८

रक्षांकरोतिभूतेभ्यःसदारक्षातुवैष्णवी

रामेतिरामभद्रेतिरामचंद्रेतियःस्मरेत् ९

विमुक्तःसनरःपापान्मुक्तिंप्राप्नोतिशाश्वतीम्

वसिष्ठेनइदंप्रोक्तंगुरवेविष्णुरूपिणे १०

ततोमेब्रह्मणःप्राप्तमयोक्तंनारदंप्रति

नारदेनतुभूर्लोकेप्रापितंसुजनेष्विह ११

सुप्त्वावाथर्हवापिमार्गेगच्छंतएववा

येपठन्तिनरश्रेष्ठास्तेनराःपुण्यभागिनः १२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमा

पतिनारदसंवादेरामक्षास्तोत्रंनामत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३

चतुःसप्ततितमोऽध्यायः

महादेवउवाच-

शृणुदेविप्रवक्ष्यामिधर्ममाहात्म्यमुत्तमम्
यच्छ्रुत्वानपुनर्जन्मजायतेभुविकर्हिचित् १
धर्मादर्थचकामंचमोक्षंचैतत्त्रयंलभेत्
तस्माद्धर्मसमीहेतविद्वान्यःसबुधःस्मृतः २
तपसाचैवदानेनव्रतेननियमेनच
तपसाप्राप्यतेस्वर्गःसात्विकेनतथैवच ३
इहायातोलभेद्राज्यंक्रोधलोभविवर्जितः
जन्मांतरेणमुक्तिःस्यात्पदंविंदतिवैष्णवम् ४
तपसाराजसेनेहराजसश्चैवजायते
तप्त्वातामसभावेनक्रूरकर्माहिनिष्ठुरः ५
तपस्तद्रक्षसांचोक्तंभुक्तिदंतामसात्मनाम्
यत्तप्तंसात्विकंचैवतत्तपोभवतिध्रुवम् ६
रजस्तमोभ्यांनियतंतपस्यांवेनेसतांवायुभुजांसुनिर्जने
तपस्विनांचैवधनादिवांच्छतांवेनेऽपिदोषाःप्रभवंतिरागिणाम् ७
गृहेऽपिपंचेंद्रियनिग्रहस्तपस्त्वकुत्सितेकर्मणियःप्रवर्तते
निवृत्तरागस्यतपोवनंगृहंगृहाश्रमोऽतोगदितःस्वधर्मः ८
सुदुस्तरःसत्त्वजितेंद्रियाणांसंहन्यतेश्रेष्ठतमःशुभाश्रमः
गृहस्तुधर्मःप्रवरोमनीषिणांब्रह्मादिभिश्चाभिहितोनगात्मजे ९
तप्त्वातपस्वीविपिनेक्षुधार्तोगृहंसमायातिसदान्नदातुः
भक्त्यासचान्नंप्रददातितस्मैतपोविभागंभजतेहितस्य १०
गृहाश्रमंज्येष्ठमिहाश्रमाणांसम्यक्चयःपालयतेमनुष्यः
इहैवभुंजन्समनुष्यभोगान्स्वर्गं प्रयातीतिनसंशयोऽत्र
गृहंसदापालयतांनराणांपापंसमायातिकथंहिदेवि ११
गृहाश्रमःपुण्यतमःसर्वदातीर्थवद्गृहम्
अस्मिन्गृहाश्रमेपुण्येदानंदेयंविशेषतः १२
देवानांपूजनंयत्रअतिथीनांचभोजनम्
पथिकानांचशरणंअतोधन्यतमोमतः १३
तद्गृहंतुसमाश्रित्ययेऽचयंतिद्विजान्नराः

आयुर्लक्ष्मीस्तथापुत्रानहीयंतेकदाचन १४
 शृणुसुंदरिवक्ष्यामिमहापापविशोधनम्
 सर्वसंपत्करंदानंइहामुत्रफलप्रदम् १५
 शुभेकालेसमायातेसमभ्यर्च्यस्वदैवतम्
 नित्यंनैमित्तिकंकृत्वादद्यादानंस्वशक्तितः १६
 गृहीत्वापरद्रव्यंचद्विजदेवेभ्यएवहि
 दद्यात्सनिरयंदृष्ट्वापश्चाद्यातिपरांगतिम् १७
 शतानीकोयथादानात्सपुत्रश्चैवतारितः
 दत्त्वान्येचद्विजेभ्यश्चसगंताधर्मतोदिवम् १८
 धर्मस्थानेषुयैर्दत्तंतेषांधर्ममुदाहृतम्
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामिवित्तदानंसमासतः १९
 देहशुद्धिकरंदानंनभूतंनभविष्यति
 पापहीनोयेनपुमान्जायतेनात्रसंशयः २०
 भोगान्भुक्त्वाततश्चायंयातिविष्णुंसनातनम्
 पुरावैब्रह्मणाप्रोक्तंभार्गवायमहात्मने २१
 पापयुक्तायरामायतुलावृषभमेवच
 पापकर्मरतश्चैवभवबंधक्रियोनृपः २२
 अभक्षभक्षगरताभूणहागुरुतल्पगः
 एतेप्यनृतवादीचप्रसूयंतेवियोनिषु २३
 अयाज्ययाजनंकृत्वायाचयित्वातुनिंदितान्
 सदाकोपसमायुक्ताःसाधूनांपीडनेरताः २४
 विश्वासोपहताश्चैषामसुभिर्धर्मनिंदकाः
 पापैरेभिःसमायुक्ताज्ञात्वात्मानंगतायुषम् २५
 इतिज्ञात्वातुतैर्देविदानंदेयंविशेषतः
 बहवोधर्मकर्तारिवैष्णवाभुविविश्रुताः २६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति-
 नारदसंवादेदानधर्मोनामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४

पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः-

महादेवउवाच-

गंडिकायास्तुमाहात्म्यं वक्ष्ये देवि विधानतः
 यथा गंगा तथा सा च कथितानगनंदिनि १
 शालग्रामशिलायत्रजायते बहुधा तथा
 माहात्म्यं चैव तस्याश्च कथितं मुनिसत्तमैः २
 अंडजा उद्भिजा यत्र स्वेदजाश्च जरायुजाः
 यस्यादर्शनमात्रेण पुण्यरूपास्तु पार्वति ३
 उत्तरे सा तु संभूता गंडिका तु महानदी
 संस्मृता संस्मृतानूनं पापं हंत्यगनंदिनि ४
 यत्र नारायणो देवो नित्यं तिष्ठति भूतिदः
 शंखचक्रधरास्तस्य समीपे निवसंतिये ५
 ते मृत्युं समनुप्राप्य दिव्यरूपाश्चतुर्भुजाः
 ऋषयस्तत्र तिष्ठन्ति देवाश्चैवं विशेषतः ६
 रुद्रानागास्तथा यक्षानात्रकार्या विचारणा
 तस्याः समीपे ह्येकोऽयस्थलो वै विष्णुरूपधृक् ७
 स्थलेऽस्मिन् वर्तते मूर्तिर्बहुरूपातिमुक्तिदा
 चतुर्विंशतिभूतानां जातयः संति तत्र वै ८
 एका वै मत्स्यरूपा च कृष्णरूपातिमुक्तिदा
 अन्या च या बुधैः प्रोक्ता स्थले वै विष्णुसंज्ञके ९
 कल्किना मीतथा पुण्या कपिलायामयोदिता
 अन्यास्तु विविधा कारादृश्यंते बहुधा अपि १०
 तिष्ठन्ति मूर्त्तयः सर्वानानारूपा ह्यनेकशः
 सा गंगामहती पुण्या धर्मकामार्थमुक्तिदा ११
 यस्यां भूमौ हृषीकेशो नियमेन समन्वितः
 वर्त्ततेऽद्यापि तत्रैव मया सह न संशयः १२
 भ्रूणहत्या बालहत्या गोहत्या च विशेषतः
 यस्याः स्पर्शनमात्रेण मुच्यते सर्वकिल्बिषात् १३
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्यजातयः
 सर्वे ते वै विमुच्यन्ते दर्शनाद्गंडिकां बुनः १४
 इयं वेशी समा पुण्या पापिनां तु विशेषतः
 मुच्यते ब्रह्महायत्र इतरेषां तु का कथा १५

सर्वदासर्वकालेतुअहंगच्छामिपार्वति
 तीर्थानांतीर्थराजोऽयब्रह्मणाभाषितःकिल १६
 तत्रस्नानंचदानंचमुनिभिःपरिकल्पितम्
 आषाढेपुण्यकालेतुतत्रगच्छामिसुंदरि १७
 मासैकविधिनाचैवस्नानंतत्रकरोम्यहम्
 तारकंतत्रविशदंजपामितुनिरंतरम् १८
 अतोऽहवैष्णवोजातोविष्णुक्षेत्रेयतोगतः
 विष्णुनानिर्मितंपूर्वक्षेत्रंतुमहत्तरम् १९
 वैष्णवानांचगतिदंपावनंपरमंस्मृतम्
 भवेऽस्मिन्मानुषेजन्मदुर्लभंदेविसर्वदा २०
 दुर्लभंगण्डिकातीर्थंविष्णुक्षेत्रंतुदुर्लभम्
 अतोह्याषाढमासेतुगंतव्यंद्विजसत्तमैः २१
 तत्रगत्वाविशेषेणशंखचक्रादिधारणम्
 कर्तव्यंतुद्विजश्रेष्ठैःपवित्रंपरमंस्मृतम् २२
 शंखतीर्थंतुवामेवैदक्षिणेचक्रचिह्नितम्
 द्विजानांमुक्तिदंप्रोक्तंधारितव्यंप्रयत्नतः २३
 ब्राह्मणैश्चविशेषेणशंखचक्रादिधारणं
 धृतेसतिमहादेविवैष्णवास्तेहिमानवाः २४
 नगण्डिकासमंतीर्थंनव्रतंद्वादशीसमम्
 नदेवःकेशवादन्योभूयोभूयोवरानने २५
 गंडिकायास्तुमाहात्म्यंयेशृण्वंतिनरोत्तमाः
 इहलोकेसुखंभुक्त्वाविष्णुलोकेहियांतिते २६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमापति
 नारदसंवादेगंडिकातीर्थमाहात्म्यंनामपंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५

षट्सप्ततितमोऽध्यायः

महादेवउवाच-

शृणुसुंदरिवक्ष्यामिस्तोत्रंचाभ्युदयंततः
 यच्छ्रुत्वामुच्यतेपापीब्रह्महानात्रसंशयः १
 धातावैनारदंप्राहृतदहंतुब्रवीमिते

तमुवाचततोदेवःस्वयंभूरमितद्युतिः २
 प्रगृह्यरुचिरंबाहुंस्मारयेच्चौर्ध्वदेहिकम्
 भगवान्नारायणःश्रीमान्देवश्चक्रायुधोहरिः ३
 शार्ङ्गधारीहृषीकेशःपुराणपुरुषोत्तमः
 अजितःखड्गभृज्जिष्णुःकृष्णश्चैवसनातनः ४
 एकशृंगोवराहस्त्वंभूतभव्यभवात्मकः
 अक्षरंब्रह्मसत्यंतुआदौचांतेचराघवः ५
 लोकानांतुपरोधर्मोविष्वक्सेनश्चतुर्भुजः
 सेनानीरक्षणस्त्वंचवैकुण्ठस्त्वंजगत्प्रभुः ६
 प्रभवश्चाव्ययस्त्वंचउपेंद्रोमधुसूदनः
 पृश्निगर्भोर्धृतार्चिस्त्वंपद्मनाभोरणांतकृत् ७
 शरणयंशरणंचत्वामाहुःसेन्द्रामहर्षयः
 ऋक्सामश्रेष्ठोवेदात्माशतजिह्वोमहर्षयः ८
 त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारस्त्वमोँकारःपरंतपः
 शतधन्वावसुःपूर्ववसूनांत्वंप्रजापतिः ९
 त्रयाणामपिलोकानांआदिकर्तास्वयंप्रभुः
 रुद्राणामष्टमोरुद्रःसाध्यानामपिपंचमः १०
 आश्विनौचापिकर्णौतेसूर्यचंद्रौचचक्षुषी
 अंतेचादौचमध्येचदृश्यसेत्वंपरंतपः ११
 प्रभवोनिधनंचास्यनविदुःकोभवानिति
 दृश्यसेसर्वलोकेषुगोषुचब्रह्मणेषुच १२
 दिक्षुसर्वासुगगनेपर्वतेषुगुहासुच
 सहस्रनयनःश्रीमाञ्छतशीर्षःसहस्रपात् १३
 त्वंधारयसिभूतानिवसुधांचसपर्वताम्
 अंतःपृथिव्यांसलिलेसर्वसत्वमहोरगः १४
 त्रींल्लोकान्धारयन्नास्तेदेवगंधर्वदानवान्
 अहंतैहदयंरामजिह्वादेवीसरस्वती १५
 देवारोमाणिगात्रेषुनिर्मितास्तेस्वमायया
 निमिषस्तेस्मृतारात्रिरुन्मेषोदिवसस्तथा १६
 संस्कारस्तेभवेद्देहोनतदस्तिविनात्वया

जगत्सर्वशरीरेतत्स्थैर्यचवसुधातलम् १७
अग्निःकोपःप्रसादस्तेशेषःश्रीमांश्चलद्धमणः
त्वयालोकास्त्रयःक्रांताःपुराणैर्विक्रमैस्त्रिभिः १८
त्वयेन्द्रश्चकृतो राजाबलिर्बद्धो महासुरः
लोकान्संहृत्य कालस्त्वं निवेश्यात्मनिकेवलम् १९
करोष्येकार्णवं घोरं दृश्यादृश्ये च नान्यथा
त्वया सिंहवपुः कृत्वा परमं दिव्यमुत्तमम् २०
भयदः सर्वभूतानां हिरण्यकशिपुर्हतः
त्वमश्वदनुभूत्वा पातालतलमाश्रितः २१
संहतं परमं हव्यं रहस्यं वै पुनः पुनः
यत्परं श्रूयते ज्योतिर्यत्परं श्रूयते परः २२
यत्परं परतश्चैव परमात्मेति कथ्यते
परोमंत्रः परं तेजस्तमेव हि निगद्यसे २३
हव्यं कव्यं पवित्रं च प्राप्तिः स्वर्गापवर्गयोः
स्थित्युत्पत्तिविनाशांस्ते त्वामाहुः प्रकृतेः परम् २४
यज्ञश्च यजमानश्च होता चाध्वर्युरेव च
भोक्ता यज्ञफलानां च त्वं वै वेदैश्च गीयसे २५
सीतालद्धमीर्भवान्विष्णुर्देवः कृष्णः प्रजापतिः
वधार्थं रावणस्य त्वं प्रविष्टो मानुषीतनुम् २६
तदिदं च त्वया कार्यं कृतं धर्मभृतां वर
निहतो रावणो रामप्रहृष्टा देवताः कृताः २७
अमोघं देववीर्यं तेन ते मोघः पराक्रमः
अमोघदर्शनं रामनचमोघस्तवस्तवः २८
अमोघास्ते भविष्यन्ति भक्तिमंतो नरा भुवि
ये च त्वां देवसंभक्ताः पुराणं पुरुषोत्तमम् २९
इममार्षस्तवं पुण्यमिति हासं पुरातनम्
ये नराः कीर्तयिष्यन्ति नास्तितेषां पराभवः ३०
कथमिह हि पराभवं व्रजेयुः पुरुषवराः पुरुषोत्तमे हि भक्ताः
न हि जगति चतुर्भुजप्रियाणां त्रिदशैहास्ति वरप्रदो विशिष्टः ३१
स्तोत्राणां प्रवरं स्तोत्रं राघवस्य महात्मनः

त्रिकालेयः पठेन्नित्यं महापातकवानपि ३२
 संध्याकाले द्विजश्रेष्ठैः श्राद्धकाले विशेषतः
 पठनीयं प्रयत्नेन भक्तिभावेन चेतसा ३३
 इदं गोप्यं हि परमं नारव्येयं कर्हिचित्क्वचित्
 पठनान्मुक्तिमाप्नोति सात्त्वतः स भवेद्ध्रुवम् ३४
 प्रथमं पिंडपूजां ते ब्राह्मणैर्द्विजसत्तमैः
 पठितव्यमिदं स्तोत्रं श्राद्धमक्षयमाप्नुयात् ३५
 इदं पवित्रं परमं जनानां मुक्तिदायकम्
 लिखित्वा वै गृहे यस्तु धारयेत्सु समाधिना ३६
 आयुः श्रीश्च बलं तस्य वृद्धिं याति दिने दिने
 लिखित्वा ब्राह्मणे दद्याद्भीमान्यो वै कदाचन ३७
 विमुक्ताः पूर्वजास्तस्य याति विष्णोः परंपदम्
 चतुर्णां चैव वेदानां पाठे चैव तु यत्फलम् ३८
 समवाप्नोति जापेन नरः स्तोत्रं पठन् जपन्
 धृत्वा वै शंखचक्रादि ब्राह्मणैर्वेदतत्परैः ३९
 श्राद्धकाले महादेवि अक्षयं तद्भवेद्ध्रुवम्
 कंठे पद्माक्षमालां च शंखचक्रादिधारणम् ४०
 ततः श्राद्धं प्रकुर्वीत इदं स्तोत्रं पठन् जपन्
 विधिना भक्तिभावेन पूर्णं भवति नान्यथा ४१
 अतो भक्तिमता पुंसां पठनीयं प्रयत्नतः
 पठनात् सर्वमाप्नोति स नरः सुखमेधते ४२
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमामहेश्वर-
 संवादे आभ्युदयिकमूर्ध्वदैहिकस्तोत्रं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६

सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

महादेव उवाच-
 पप्रच्छाहं जगन्नाथं व्रतानामुत्तमं व्रतम्
 पुत्रपौत्रविवृद्ध्यर्थं सुखसौभाग्यदायकम् १
 तवाग्रे संप्रवक्ष्यामि शृणु सुंदरि सांप्रतम्
 इदं कथानकं दिव्यमृषीणां व्रतमुत्तमम् २

रजस्वलातुयानारीसहसापापरूपिणी
 कृतेनचव्रतेनैवमहापापैः प्रमुच्यते
 पितृणामक्षयं देयं धर्मकामार्थसाधनम् ३
 श्रीविष्णुरुवाच-
 पूर्वमासीन्महाबाहुर्ब्राह्मणो वेदपारगः
 सदाध्ययनशीलस्तु देवशर्मा इति द्विजः ४
 अग्निहोत्रक्रियायुक्तः षट्कर्मनिरतः सदा
 सर्ववर्णेषु संपूज्यः सपुत्रपशुबांधवः ५
 तस्य ब्राह्मणमुख्यस्य भग्नगृहवाहिनी
 प्राप्ते भाद्रपदे मासे शुक्लपक्षे तु पंचमी ६
 पितुः क्षयाहं कुरुते यतात्मा च जितेन्द्रियः
 रात्रौ निमंत्रयेद्विप्रान्सुखसौभाग्यदायकान् ७
 प्रभाते विमले प्राप्ते भांडान्यन्यानि कारयेत्
 पाकं सर्वेषु पात्रेषु सकारयति जायया ८
 अष्टादशरसोपेतं पितृणां प्रीतिदायकम्
 आकारणं ततो दत्त्वा विप्राणां च पृथक् पृथक् ९
 सर्वे विप्रास्तु संप्राप्तमध्याह्ने वेदपाठकाः
 अर्घपाद्यादिविधिवत्कृतवान् द्विजसत्तमः १०
 रजसादूषितः श्राद्धे प्रक्षाल्य विधिवत्तदा
 गृहमध्ये गताः सर्वे आसने ते निरूपिताः ११
 प्रदत्तं भोजनं तेन मिष्टान्नेन विशेषतः
 विधिना च कृतं श्राद्धं पिंडदानप्रपूर्वकम् १२
 तांबूलंदक्षिणांचैव वस्त्राणिविविधानि च
 सर्वददौ द्विजेभ्यो वै पितृध्यानपरायणः १३
 विप्राविसर्जिताः सर्वे आशीर्वादपरायणाः
 गोत्रिणां बांधवानां च अन्येषां च बुभुक्षताम् १४
 दत्तमन्नं तदा तेन भोजने विधिपूर्वकम्
 निशायांतु कुटीद्वारे उपविष्टो यदा तदा १५
 ब्राह्मण्यावारिसंगृह्य पादप्रक्षालनं कृतम्
 तदा शुनीबलीवदौ परस्परमभाषताम् १६

शृणुकांतवचोमह्यंयादृक्कृतवतीवधूः
 तादृशंसंप्रवक्ष्यामिनान्यथाप्रब्रवीम्यहम् १७
 कदाचिद्वैवयोगेनगताहंपुत्रसद्यनि
 तत्रस्थितंपयःपातुंवध्वादृष्टंनतत्पुनः १८
 पीतंपयस्तुसर्पेणतदृष्टंतुमयापुनः
 पश्चात्पीतंमयासम्यक्दृष्टंवध्वातदापुनः १९
 तेनसंपर्कदोषेणकटिर्भग्राचमेसदा
 तेनदुःखेनभोस्वामिन्जाताहंदुःखभागिनी
 भग्राकटिश्चसंजाताह्याहारोनैवरोचते २०
 बलीवर्द्धउवाच-
 शृणुत्वंशुनिवक्ष्यामिममदुःखस्यकारणम्
 अस्मिन्वैदिवसेप्राप्तेब्राह्मणानांतुभोजनम् २१
 कारितंममपुत्रेणममचिंतातुनोकृता
 नोदकंनतृणंचैवनदत्तंकेनचित्क्वचित् २२
 अनाहारोह्यहंपापीबद्धोऽस्मिन्यापभावितः
 पूर्वपापविशेषेणजातंशुनिनसंशयः २३
 तद्वाक्यंतुतदादेविश्रुतंपुत्रेणधीमता
 ममायंतुपितासाक्षाज्जातोममगृहेपशुः २४
 इयंतुजननीसाक्षान्ममचैवनसंशयः
 दैवयोगाच्छुनीजाताकिंकरोमिसुनिश्चयम् २५
 एवंविचार्यासौविप्रोनैवनिद्रामवापसः
 रात्रौचिंतापरोभूत्वास्मरन्विश्वेश्वरंपरम् २६
 नानाधर्मपरोऽहचममैवंचकथंशुभम्
 विचारयित्वाचततोरत्रौसुप्तस्तदापुनः २७
 प्रभातेविमलेप्राप्तेऋषीणांपुरतोगतः
 तेषांमध्येवसिष्ठेनतस्यसुस्वागतंकृतम् २८
 ब्रूहित्वंब्राह्मणश्रेष्ठतवागमनकारणम्
 इतिपृष्टस्तदाविप्रःप्रणाममकरोत्तदा २९
 अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेसफलाक्रिया
 अद्यमेपितरस्तृप्तादुर्लभात्तवदर्शनात् ३०

यथोक्तंचकृतंश्राद्धंद्विजाश्चैवसुभोजिताः
 कुटुंबिनांतुसर्वेषांभोजनंकारितंतथा ३१
 भोजनानंतरंप्राप्ताशुनीतत्रउवाचह
 अस्माकंतुगृहेह्येकोबलीवर्दस्तुवर्त्तते ३२
 तंपतिंप्रतिवाक्यंयद्विवजमत्तःशृणुष्वतत्
 गृहेस्थितंदुग्धभांडमहिनादूषितंमया ३३
 दृष्टंमेमहतीचिंतातदाजातानसंशयः
 अनेनपयसाचैवपक्वमन्नंयदाभवेत् ३४
 तदात्रसर्वेविप्राश्चम्रियंतेभोजनात्ततः
 एवंविचार्यतत्स्वामिन्दुग्धंपीतंतदामया ३५
 तदादृष्टंतुवध्वावैतयामेताडनंकृतम्
 चरामितेनसंभग्राकिंकरोमिसुदुःखिता ३६
 तस्यादुःखंतुसंस्मृत्यवृषःप्राहशुनींप्रति
 शृणुशुनिप्रवक्ष्यामिममदुःखस्यकारणम् ३७
 अस्याहंतुपितासाक्षात्पूर्वजन्मनिवैशुनि
 अद्यवैभोजिताविप्रादत्तमन्नंतुभूरिशः ३८
 नतृणंनोदकंचैवममाग्रेसंनिवेदितम्
 तेनदुःखेनमेदुःखंजातंबहुतरंतदा ३९
 एतत्कथानकंश्रुत्वारात्रौनिद्रामवापन
 ममचिंतातुतत्रैवजातावैऋषिसत्तम ४०
 वेदाध्ययनशीलोऽहकुशलोवेदकर्मणि
 अनयोश्चमहद्दुःखंकिंकरोमीतिचिंतयन्
 आगतस्त्वत्समीपेतुममकष्टंनिवारय ४१
 ऋषिरुवाच-
 उग्रजन्मन्शृणुष्वत्वंपूर्वजन्मनियत्कृतम्
 अयंवैतुद्विजश्रेष्ठोकुंडनेनगरेशुभे ४२
 मासेभाद्रपदेचैवपंचमीयासमागता
 तद्ब्रतंतेननाज्ञातंपितुःश्राद्धादिकारणात् ४३
 स्त्रीधर्मेणतुसंप्राप्ताक्षयहेतुतदानघ
 तयाचैवकृतंसर्वब्राह्मणानांचभोजनम् ४४

नज्ञातंचकृतंतेनपापिष्ठेनदुरात्मना
 प्रथमेऽहनिचांडालीद्वितीयेब्रह्मघातिनी ४५
 तृतीयेरजकीप्रोक्ताचतुर्थेऽहनिशुध्यति
 तेनपापेनसाजाताशुनीस्वगृहचारिणी
 बलीवर्दस्त्वयंजातःकर्मणानेनसुव्रत ४६
 उग्रजन्मोवाच-
 व्रतंदानंतथायज्ञंतीर्थवाममसुव्रत
 ब्रूहियेनविशेषेणमुक्तिःपित्रोर्भवेन्मम ४७
 ऋषिरुवाच-
 मासेभाद्रपदेशुक्लेजायतेऋषिपंचमी
 रजसाविकृतंपापंनश्यतेकरणाद्यतः ४८
 पुत्रपौत्रप्रदात्रीचपितृणांमुक्तिदायिनी
 नद्याकूपेतडागेवाब्राह्मणस्यगृहेतथा ४९
 गोमयमंडलंकुर्यात्कुंभंतत्रैवविन्यसेत्
 तस्योपरिन्यसेत्पात्रमृषिधान्येनपूरितम् ५०
 यज्ञोपवीतसूत्रंचसहिरण्यंफलंतथा
 स्थाप्याश्चऋषयःसप्तसुखसौभाग्यदायकाः ५१
 आवाहयित्वातेसर्वेपूजनीयाव्रतस्थितैः
 नैवेद्यमृषिधान्यंचऋषिधान्यंतुभोजनम् ५२
 एकभक्तेनकर्तव्यमृषीणामर्चनंतदा
 पूजयेत्परयाभक्त्यामंत्रेणविधिपूर्वकम् ५३
 निर्वापंसघृतंदेयंदक्षिणासंयुतंतदा
 देयंविप्रायविधिवदृषीणांप्रीयतांप्रति ५४
 कथांश्रुत्वाविधानेनकृत्वाचैवप्रदक्षिणाम्
 धूपंदीपंचनैवेद्यमर्घ्यंदद्यात्पृथक्पृथक् ५५
 ऋषयःसंतुमेनित्यंव्रतसंपूर्णकारिणः
 पूजांगृहंतुमदत्तांऋषिभ्योऽस्तुनमोनमः ५६
 पुलस्त्यःपुलहश्चैवक्रतुःप्राचेतसस्तथा
 वसिष्ठमरिचात्रेयाअर्घंगृहंतुवोनमः ५७
 एवंपूजाप्रकर्तव्याधूपैर्दपिर्मनोरमैः

पितृणां जायते मुक्तिः कृतस्यास्य प्रभावतः ५८
 पूर्वकर्मविपाकेन रजसादोषभावतः
 कृतं ह्येवं तु भोवत्समुक्तिस्तस्य न संशयः ५९
 तद्ब्रतं च कृतं तेन मुक्त्यर्थं पितृहेतवे
 ते गता मुक्तिमार्गेण आशीर्वादपरायणाः ६०
 ऋषिपञ्चमीव तं पुण्यं विप्राय परिकीर्तितम्
 ये कुर्वन्ति नरश्रेष्ठास्ते ज्ञेयाः पुण्यभागिनः ६१
 ये कुर्वन्ति नरश्रेष्ठ ऋषिब्रतमनुत्तमम्
 भुक्त्वा त्रभोगान् विपुलान्यान्ति विष्णोः पदं तु ते ६२
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पञ्चपञ्चाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमापतिनारद
 संवादे ऋषिपञ्चमीव्रतं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ७७

अष्टसप्ततितमोऽध्यायः -

महादेव उवाच -
 अथातः संप्रवक्ष्यामि अपामार्जनमुत्तमम्
 पुलस्त्येन यथोक्तं तु दालभ्याय महात्मने १
 सर्वेषां रोगदोषाणां नाशनं मङ्गलप्रदम्
 तत्तेऽहं तु प्रवक्ष्यामि शृणु त्वं न गनंदिनि २
 श्रीदालभ्य उवाच -
 भगवन्प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवैः
 कुष्ठग्रहाभिभूताश्च सर्वकाले ह्युपद्रुताः ३
 आभिचारिककृत्याद्या बहुरोगाश्चदारुणाः
 न भवंति मुनिश्रेष्ठ तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ४
 पुलस्त्य उवाच -
 ब्रतोपवासनियमैर्विष्णुर्वै तोषितस्तु यैः
 ते न रानैव रोगार्ता जायन्ते मुनि सत्तम ५
 यैर्न कृतं ब्रतं पुण्यं न दानं न तपस्तदा
 न तीर्थदेवपूजाचनान्नदत्तं तु भूरिशः ६
 ते वै लोकास्तदा ज्ञेयारोगदोषैः प्रपीडिताः
 आरोग्यं परमामृद्धिं मनसा यद्यदिच्छति ७

तत्तदाप्रोत्यसंदिग्धंविष्णोःसेवीविशेषतः
 नाधिंप्राप्रोतिनव्याधिंनविषग्रहबंधनम् ८
 कृत्यास्पर्शभयंनापितोषितेमधुसूदने
 समस्तदोषनाशश्चसर्वदाचशुभाग्रहाः ९
 देवानामप्यधृष्योऽसौतोषितेचजनार्दने
 यःसर्वेषुचभूतेषुयथात्मनितथापरे १०
 उपवासादिनातेनतोषितोमधुसूदनः
 तोषितेतत्रजायंतेनराःपूर्णमनोरथाः ११
 अरोगाःसुखिनोभोगभोक्तारोमुनिसत्तम
 तेषांचशत्रवोनैवनचरोगाभिचारिकम् १२
 ग्रहरोगादिकंचैवपापकार्यंनजायते
 अव्याहतानिकृष्णस्यचक्रादीन्यायुधानिवै
 रक्षंतिसकलापद्भ्योयेनविष्णुरुपासितः १३
 श्रीदालभ्यउवाच-
 अनाराधितगोविंदायेनरादुःखभागिनः
 तेषांदुःखाभिभूतानांयत्कर्तव्यंदयालुभिः १४
 पश्यद्भिःसर्वभूतस्थंवासुदेवंसनातनम्
 समदृष्टिभिरप्यत्रतन्मेब्रूहिविशेषतः १५
 श्रीपुलस्त्यउवाच-
 तद्वक्ष्यामिमुनिश्रेष्ठसमाहितमनाःशृणु
 रोगदोषाशुभहरंविज्वरादिविनाशनम् १६
 शिखायांश्रीधरंन्यस्यशिखाधःश्रीकरंतथा
 हृषीकेशंतुकेशेषुमूर्ध्नानारायणंपरम् १७
 ऊर्ध्वश्रोत्रेन्यसेद्विष्णुंललाटेजलशायिनम्
 विभुंवैभूयुगेन्यस्यभ्रूमध्येहरिमेवच १८
 नरसिंहनासिकाग्रेकर्णयोरर्णवेशयम्
 चक्षुषोःपुंडरीकाक्षंतदधोभूधरंन्यसेत् १९
 कपोलयोःकल्किनाथंवामनंकर्णमूलयोः
 शंखिनंशंखयोन्यस्यगोविंदंवदनेतथा २०
 मुकुंददंतपंक्तौतुजिह्वायांवाक्पतितथा

रामंहनौतुविन्यस्यकंठेवैकुंठमेवच २१
 बलघ्नबाहुमूलाधश्चांसयोःकंसघातिनम्
 अजंभुजद्वयेन्यस्यशार्ङ्गपाणिंकरद्वये २२
 संकर्षणंकरांगुष्ठेगोपमंगुलिपंक्तिषु
 वक्षस्यधोक्षजंन्यस्यश्रीवत्संतस्यमध्यतः २३
 स्तनयोस्त्वनिरुद्धंचदामोदरमथोदरे
 पद्मनाभंतथानाभौनाभ्यधश्चापिकेशवम् २४
 मेढ्रेधराधरंदेवंगुदेचैवगदाग्रजम्
 पीतांबरधरंकट्यामूरुयुग्मेमधोर्द्विषम् २५
 मुरद्विषंपिंडकयोजनयुग्मेजनार्दनम्
 फणीशंगुल्फयोन्यस्यक्रमयोश्चत्रिविक्रमम् २६
 पादांगुष्ठेश्रीपतिंचपादाधोधरणीधरम्
 रोमकूपेषुसर्वेषुविष्वक्सेनंन्यसेद्बुधः २७
 मत्स्यंमांसेतुविन्यस्यकूर्ममेदसिविन्यसेत्
 वाराहंतुवसामध्येसर्वास्थिषुतथाच्युतम् २८
 द्विजप्रियंतुमज्जायांशुक्रेश्वेतपतिंतथा
 सर्वांगेयज्ञपुरुषंपरमात्मानमात्मनि २९
 एवंन्यासविधिंकृत्वासाक्षान्नारायणोभवेत्
 यावन्नव्याहरेत्किंचित्तावद्विष्णुमयःस्थितः ३०
 गृहीत्वातुसमूलाग्रान्कुशान्शुद्धान्समाहितः
 मार्जयेत्सर्वगात्राणिकुशाग्रैरिहशांतिकृत् ३१
 विष्णुभक्तोविशेषेणरोगग्रहविषादिते
 विषात्तानारोगिणांचकुर्याच्छांतिमिमांशुभाम् ३२
 जायतेतेनभोविप्रसर्वरोगप्रणाशनम्
 ॐ नमःश्रीपरमार्थायपुरुषायमहात्मने ३३
 अरूपबहुरूपायव्यापिनेपरमात्मने
 वाराहनारसिंहंचवामनंचसुखप्रदम् ३४
 ध्यात्वाकृत्वानमोविष्णोर्नान्यंगेषुविन्यसेत्
 निष्कल्मषायशुद्धायव्याधिपापहरायवै ३५
 गोविंदपद्मनाभायवासुदेवायभूभृते

नमस्कृत्वाप्रवक्ष्यामियत्तत्सिध्यतुमेवचः ३६
 त्रिविक्रमायरामायवैकुण्ठायनरायच
 श्रीवाराहनृसिंहायवामनायमहात्मने ३७
 हयग्रीवायशुभ्रायहृषीकेशहराशुभम्
 परोपतापमहितंप्रमुक्तंचाभिचारिकम् ३८
 गरस्पर्शमहारोगप्रयोगंजरयाजर
 नमोऽस्तुवासुदेवायनमःकृष्णायखड्गिने ३९
 नमःपुष्करनेत्रायकेशवायादिचक्रिणे
 नमःकिंजल्कवर्णाग्रचपीतनिर्मलवाससे ४०
 महादेववपुष्कंधधृतचक्रायचक्रिणे
 दंष्ट्रोद्धृतक्षितितलत्रिमूर्तिपतयेनमः ४१
 महायज्ञवराहायश्रीवल्लभनमोस्तुते
 तप्तहाटककेशांतज्वलत्पावकलोचनः ४२
 वज्राधिकनखस्पर्शदिव्यसिंहनमोऽस्तुते
 कश्यपायातिह्रस्वायऋग्यजुःसामलक्षण ४३
 तुभ्यंवामनरूपायक्रमतेगांनमोनमः
 वाराहाशेषदुःखानिसर्वपापफलानिच ४४
 मर्दमर्दमहादंष्ट्रमर्दमर्दचतत्फलम्
 नृसिंहकुलिशस्पर्शदंतप्रांतनखोज्ज्वल ४५
 भंजभंजनिनादेनदुःखान्यस्यार्त्तिनाशन
 ऋग्यजुःसामभिर्वाग्भिःकामरूपधरादिधृक् ४६
 प्रशमंसर्वदुःखानिनयत्वस्यजनार्दनः
 एकाहिकंद्व्याहिकंचतथात्रिदिवसज्वरम् ४७
 चातुर्थिकंतथात्युग्रंतथावैसततज्वरम्
 दोषोत्थंसन्निपातोत्थंतथैवागंतुकज्वरम् ४८
 शमनयतुगोविंदोभित्वाछित्वास्यवेदनाम्
 नेत्रदुःखंशिरोदुःखंदुःखंतूदरसंभवम् ४९
 अनुच्छ्वासंमहाश्वासंपरितापंसवेपथुम्
 गुदघ्राणांघ्निरोगांश्चकुष्ठरोगंतथाक्षयम् ५०
 कामलादींस्तथारोगान्प्रमेहादींश्चदारुणान्

येवातप्रभवारोगालूताविस्फोटकादयः ५१
 तेसर्वेविलयंयांतुवासुदेवापमार्जिताः
 विलयंयांतितेसर्वेविष्णोरुच्चारणेनवा ५२
 क्षयंगच्छंतुचाशेषास्तेचक्राभिहताहरेः
 अच्युतानंतगोविंदनामोच्चारणभेषजात् ५३
 नश्यंतिसकलारोगाःसत्यंसत्यंवदाम्यहम्
 स्थावरंजंगमंयच्चकृत्रिमंचापियद्विषम् ५४
 दंतोद्धवंनखोद्धूतमाकाशप्रभवंचयत्
 भूतादिप्रभवंयच्चविषमत्यंतदुःसहम् ५५
 शमंनयतुतत्सर्वकीर्तितोऽस्यजनार्दनः
 ग्रहान्प्रेतग्रहांश्चैवतथान्याज्छाकिनीग्रहान् ५६
 मुखमंडलिकान्क्रूरान्रेवतींवृद्धिरेवतीम्
 वृद्धिकाख्यानग्रहांश्चोग्रांस्तथामातृग्रहानपि ५७
 बालस्यविष्णोश्चरितंहंतुबालग्रहानपि
 वृद्धानांयेग्रहाःकेचिद्बालानांचापियेग्रहाः ५८
 नृसिंहदर्शनादेवनश्यंतेतत्क्षणादपि
 दंष्ट्राकरालवदनोनृसिंहोदैत्यभीषणः ५९
 तंदृष्ट्वातेग्रहाःसर्वेदूरंयांतिविशेषतः
 श्रीनृसिंहमहासिंहज्वालामालोज्ज्वलानन ६०
 ग्रहानशेषान्सर्वेशनुदस्वास्यविलोचन
 येरोगायेमहोत्पातायेद्विषोयेमहाग्रहाः ६१
 यानिचक्रूरभूतानिग्रहपीडाश्चदारुणाः
 शस्त्रक्षतेषुयेरोगाज्वालगर्दभिकादयः ६२
 विस्फोटकादयोयेचग्रहागात्रेषुसंस्थिताः
 त्रैलोक्यरक्षाकर्तस्त्वंदुष्टदानववारण ६३
 सुदर्शनमहातेजश्छिंधिछिंधिमहाज्वरम्
 छिंधिवातंचलूतांचछिंधिघोरंमहाविषम् ६४
 उदंडामरशूलंचविषज्वालासगर्दभम्
 ॐहांहांहूंहूंप्रधारेणकुठारेणहनद्विषः ६५
 ॐनमोभगवतेसुदर्शनायदुःखदारणविग्रह

यानिचान्यानिदुष्टानिप्राणिपीडाकराणिवै ६६
 तानिसर्वाणिसर्वात्मापरमात्माजनार्दनः
 किञ्चिद्रूपंसमास्थायवासुदेवनमोस्तुते ६७
 क्षिप्त्वासुदर्शनंचक्रंज्वालमालाविभीषणम्
 सर्वदुष्टोपशमनंकुरुदेववराच्युत ६८
 सुदर्शनमहाचक्रगोविंदस्यवरायुध
 तीक्ष्णधारमहावेगसूर्यकोटिसमद्युते ६९
 सुदर्शनमहाज्वालछिंधिछिंधिमहारव
 सर्वदुःखानिरक्षांसिपापानिचविभीषण ७०
 दुरितंहनचारोग्यंकुरुत्वंबोसुदर्शन
 प्राच्यांचैवप्रतीच्यांचदक्षिणोत्तरतस्तथा ७१
 रक्षांकरोतुविश्वात्मानरसिंहःस्वगर्जितैः
 भूम्यांतरिक्षेचतथापृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतः
 रक्षांकरोतुभगवान्बहुरूपीजनार्दनः ७२
 यथाविष्णुमयंसर्वसदेवासुरमानुषम्
 तेनसत्येनसकलंदुःखमस्यप्रणश्यतु ७३
 यथायोगेश्वरोविष्णुःसर्वदेवेषुगीयते
 तेनसत्येनसकलंदुःखमस्यप्रणश्यतु ७४
 परमात्मायथाविष्णुर्वेदांगेषुचगीयते
 तेनसत्येनविश्वात्मासुखदोऽस्त्वस्यकेशवः ७५
 शांतिरस्तुशिवंचास्तुप्रणाशंयातुचासुखम्
 वासुदेवशरीरोत्थैःकुशैःसंमार्जितमया ७६
 अपामार्जितगोविंदनमोनारायणस्तथा
 तथापिसर्वदुःखानांप्रशमोवचनाद्धरेः ७७
 शांताःसमस्तदोषास्तेग्रहाःसर्वेविषाणिच
 भूतानिचप्रशाम्यंतिसंस्मृतेमधुसूदने ७८
 एतेकुशाविष्णुशरीरसंभवाजनार्दनोऽहस्वयमेवचाग्रतः
 हतंमयादुःखमशेषमस्यवैस्वस्थोभवत्वेषवचोयथाहरेः ७९
 शांतिरस्तुशिवंचास्तुप्रणश्यतुसुखंचयत्
 यदस्यदुरितंकिञ्चित्क्षिप्तंतल्लवणांभसि ८०

स्वास्थ्यमस्यसदैवास्तुहृषीकेशस्यकीर्तनात्
 यद्यतोऽत्रागतं पापं तत्तु तत्र प्रगच्छतु ८१
 एतद्रोगेषु पीडासु जंतूनां हितमिच्छुभिः
 विष्णुभक्तैश्च कर्तव्यमपामार्जनकंपरम् ८२
 अनेन सर्वदुःखानि विलयं यांत्यशेषतः
 सर्वपापविशुद्ध्यर्थं विष्णोश्चैवापमार्जनम् ८३
 आर्द्रशुष्कं लघुस्थूलं ब्रह्महत्यादिकं तु यत्
 तत्सर्वं नश्यते तूर्णतमो वद्रविदर्शनात् ८४
 नश्यंति रोगादोषाश्च सिंहात्क्षुद्रमृगा यथा
 ग्रहभूतपिशाचादिश्च वणादेव नश्यतु ८५
 द्रव्यार्थलोभपरमैर्न कर्तव्यं कदाचन
 कृतेपामार्जने किञ्चिन्नग्राह्यं हितकाम्यया ८६
 निरपेक्षैः प्रकर्तव्यमादिमध्यांतबोधकैः
 विष्णुभक्तैः सदाशातैरन्यथासिद्धिदं भवेत् ८७
 अतुलेयं नृणां सिद्धिरियं रक्षापरानृणाम्
 भेषजंपरमं ह्येतद्विष्णोर्यदपमार्जनम् ८८
 उक्तं हि ब्रह्मणा पूर्वं पुलस्त्याय सुताय वै
 एतत्पुलस्त्यमुनिदालभ्या योतंस्वयम् ८९
 सर्वभूतहितार्थाय दालभ्येन प्रकाशितम्
 त्रैलोक्ये तदिदं विष्णोः समाप्तं चापमार्जनम् ९०
 तवाग्रे कथितं देवियतो भक्तासि मे सदा
 श्रुत्वा तु सर्वभक्त्या च रोगान्दोषान् व्यपोहति ९१
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमापतिनारद
 संवादे अपामार्जनस्तोत्रं नाम अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ७८

एकोनाशीतितमोऽध्यायः -

महादेव उवाच -

अपामार्जनकं दिव्यं परमाद्भुतमेव च
 पठितव्यं विशेषेण पुत्रकामार्थसिद्धये १
 एतत्स्तोत्रं पठेत्प्राज्ञः सर्वकामार्थसिद्धये

एककालंद्विकालंवायेपठंतिद्विजातयः २
 आयुश्चश्रीर्बलंतस्यवर्द्धयंतिदिनेदिने
 ब्राह्मणोलभतेविद्यांक्षत्रियोराज्यमेववा ३
 वैश्योऽधनसमृद्धिंचशूद्रोभक्तिंचविंदति
 अन्यैश्चलभतेभक्तिंपठनाच्छ्रवणाज्जपात् ४
 सामवेदफलंतस्यजायतेनगनन्दिनि
 अखिलंपापसंघातंतत्क्षणादेवनश्यति ५
 इतिज्ञात्वातुभोदेविपठितव्यंसमाहितैः
 पुत्राश्चैवतथालक्ष्मीःसंपूर्णाभवतिध्रुवम् ६
 लिखित्वाभूर्जपत्रेतुयोधारयतिवैष्णवः
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिविष्णोःपरंपदम् ७
 पठित्वाश्लोकमेकंतुतुलसीयःसमर्पयेत्
 सर्वतीर्थकृतंतेनतुलस्याःपूजनेकृते ८
 एतत्स्तोत्रंतुपरमंवैष्णवंमुक्तिदायकम्
 पृथ्वीदानसमंपाठाद्विष्णुलोकंतुगच्छति ९
 जपेत्स्तोत्रंविशेषेणविष्णुलोकस्यवांछया
 बालानांजीवनार्थायपठितव्यंसमाहितैः १०
 रोगग्रहाभिभूतानांबालानांशांतिकारकम्
 भूतग्रहविषंचैवपठनादेवनश्यति ११
 कंठेतुलसिजांमालांधृत्वाविप्रोहियःपठेत्
 सचवैवैष्णवोज्ञेयोविष्णुलोकंसगच्छति १२
 कंठेमालाधृतायेनशंखचक्रादिचिह्नितः
 वैष्णवःप्रोच्यतेविप्रःस्तोत्रंचैतत्पठन्सदा १३
 इहलोकंपरित्यज्यविष्णुलोकंसगच्छति
 मोहमायापरित्यक्तोदंभतृष्णाविवर्जितः १४
 एतत्स्तोत्रंपठेद्विव्यंपरंनिर्वाणमाप्नुयात्
 तेधन्याःसंतिभूर्लोकेयेविप्रावैष्णवाःस्मृताः १५
 स्वात्मावैतारितस्तैस्तुसकुलंनात्रसंशयः
 तेवैधन्यतमालोकेनारायणपरायणाः
 तैर्भक्तिश्चसदाकार्यतिवैभागवतानराः १६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुमापतिनारद
संवादेअपामार्जनमहिमानामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ७६

अशीतितमोऽध्यायः

श्रीपार्वत्युवाच-
अहोविष्णोश्चमाहात्म्यंवदविश्वेश्वरप्रभोः
यन्माहात्म्यंपुनःश्रुत्वानभवेजायतेक्वचित् १
महादेवउवाच-
शृणुसुन्दरिवक्ष्यामिविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम्
श्रुत्वातुलभतेपुण्यं ह्यंतेमोक्षमवाप्नुयात् २
देवव्रतंमहाप्राज्ञं ध्यानयोगपरायणम्
आश्रयंसर्वशास्त्राणांयतेंद्रियमकल्मषम् ३
अप्रधृष्यंमहाभागंदेवैरपिसवासवैः
सत्यसंधंजितक्रोधंसमत्वेपरिनिष्ठितम् ४
नारायणेजगन्नाथेशरण्येभक्तवत्सले
परांनिष्ठामनुप्राप्तंवाङ्मनःकायकर्मभिः ५
गुणनामाश्रयंशांतंभीष्मंकुरुपितामहम्
प्रणम्यशिरसाभूमौपप्रच्छेदंयुधिष्ठिरः ६
युधिष्ठिरउवाच-
केचिदाहुःपरंधर्मकेचिदाहुःपरंधनम्
केचिद्दानंप्रशंसंतिसमुदायंतथापरे ७
सांख्यंकेचित्प्रशंसंतियोगमन्येतथापरम्
केचिज्ज्ञानंप्रशंसंतिकेचिदाहुःपरंश्रुतम्
सम्यक्ध्यानंपरंकेचित्केचिद्वैराग्यमुत्तमम् ८
अग्निष्टोमादिकंकर्मतथाकेचित्परंविदुः
आत्मज्ञानंपरंकेचित्समलोष्टाश्मकांचनाः ९
यमांश्चनियमांश्चैवकेचिद्वैराग्यमुत्तमम्
कारुण्यंचपरेकेचिदहिंसांचतपस्विनः १०
शौचंकेचित्परंपाहुःकेचिद्देवार्चनंनराः
व्यामोहंचात्रगच्छंतिव्यामुग्धाःपापकर्मभिः ११

यदेतेषु परं कृत्यमनुष्ठेयं महात्मभिः
 वक्तुमर्हसि धर्मज्ञसर्वशास्त्रभृतां वर १२
 महादेव उवाच-
 भूर्लोकैयाकथाजाता भैष्मी यौधिष्ठिरी सति
 तामहं संप्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै
 एतान् प्रश्नांस्तदा श्रुत्वा प्राह भीष्मो युधिष्ठिरम् १३
 भीष्म उवाच-
 श्रूयतामिदमत्यन्तं गूढं संसारमोचनम्
 श्रोतव्यं यत्त्वया सम्यग्ज्वातव्यं धर्मनन्दन १४
 अत्रैवोदाहरंतीमं पुण्यं चैव पुरातनम्
 पुंडरीकस्य संवादं महर्षे नारदस्य च १५
 ब्राह्मणः श्रुतिसंपन्नः पुंडरीको महामतिः
 आश्रमे प्रथमे तिष्ठन् गुरुणां वशगः सदा १६
 जितेन्द्रियो जितक्रोधः संध्योपासनतत्परः
 वेदवेदांगनिपुणः शास्त्रेषु च विचक्षणः १७
 समिद्धिः साधुहव्येन सायं प्रातर्हुतानलः
 ध्यात्वा जगत्पतिं विष्णुं सम्यगाराधयद्विभुम् १८
 तपः स्वाध्यायनिरतः साक्षाद्ब्रह्मसुतो यथा
 उदके धनपुष्पाद्यैरसकृत् पूजयन् गुरुम् १९
 मातापित्रोश्च शुश्रूषुर्भिक्षाहारी विमत्सरः
 ब्रह्मविद्यामधीयानः प्राणायामपरायणः २०
 तस्य सर्वात्मभूतस्य संसारे निस्पृहस्य च
 महात्मनो बुद्धिरासीत् संसारार्णवतारिणी २१
 मातरं पितरं चैव भातृनथ सुहृज्जनान्
 मित्राणि मातुलांश्चैव सखीन् संबंधिबांधवान् २२
 धनधान्यसमृद्धं च ग्रहं वा शक्रसंनिभम्
 क्षेत्राणि सुमहार्हाणि सर्वसस्योद्भवानि च २३
 परित्यज्य महासत्त्वस्तृणानीव महासुखी
 विचचार महीं रम्यां शाकमूलफलाशनः २४
 गंगां च यमुनां चैव गोमतीमथ गंडिकाम्

शतद्रुचपयोष्णींचसरयूंचसरस्वतीम् २५
 प्रयागंनर्मदांचैवशोणंचैवमहानदम्
 प्रभासंविंध्यतीर्थानिहिमवत्प्रभवानिच २६
 आश्रमेषुचयानिस्युनैमिषेषुष्करादिषु
 कुरुक्षेत्रेचयानिस्युस्तथागोवर्द्धनादिषु २७
 अन्यानिसुमहातेजास्तीर्थानिसुसमाहितः
 विचचारमहायोगीयथाकालेयथाविधि २८
 कदाचिदात्मवान्धीरःशालग्रामंतपोधनः
 पुंडरीकोमहाभागःपूर्वकर्मवशानुगः २९
 संसेव्यमानंमुनिभिस्तत्त्वविद्भिस्तपोधनैः
 मुनीनामास्पदंरम्यंपुराणेष्वपिविश्रुतम् ३०
 भूषितंचैवचक्राद्यैश्चक्रांकितशिलातलम्
 रम्यंविविक्तविस्तीर्णंसदाविष्णुप्रसादकम् ३१
 किंचचक्रांकितास्तत्रप्राणिनःपुण्यदर्शनाः
 विचिरंतियथाकामंपूजय तीर्थप्रदर्शिनः ३२
 तस्मिन्क्षेत्रेमहापुण्येशालिग्रामेमहामतिः
 स्नात्वादेवहृदेतीर्थेसरस्वत्यांचसुव्रतः ३३
 जातिस्मर्यांचक्रकुंडेचक्रनद्याश्रितेषु च
 तथान्यान्यपितीर्थानितस्मिन्नेवचचारसः ३४
 ततःक्षेत्रप्रभावेनतीर्थानांचैवतेजसा
 मनःप्रसादमभजत्तस्मिन्नेवमहामनाः ३५
 सोऽपितीर्थविशुद्धात्मापुंडरीकस्तपोधनः
 तत्रैववसतिंचक्रेध्यानयोगपरायणः ३६
 तत्रैवसिद्धिमाकांक्षन्नाराध्यगरुडध्वजम्
 शास्त्रोक्तेनविधानेनभक्त्यापरमयापुनः ३७
 उवासचिरमेकाकीनिर्द्वंद्वःसजितेंद्रियः
 शाकमूलफलाहारःसंतुष्टःसमदर्शनः ३८
 यमैश्चनियमैश्चैवतथैवासनबंधनैः
 प्राणायामैश्चतीर्थैश्चप्रत्याहारैश्चसंततैः ३९
 धारणाभिस्तथाध्यानैःसमाधिभिरतंद्रितः

योगाभ्यासंसदासम्यक्चक्रेविगतकिल्बिषः ४०
 वैदिकैश्चांगिकैश्चैव तथा पौराणिकैरपि
 आराधयति सर्वेशं ततः शुद्धिमवापसः ४१
 रागद्वेषविनिर्मुक्तः स्वधर्मैव रूपवान्
 आराधयामास देवं तद्गतेनांतरात्मना ४२
 तु तोष भगवान् विष्णुः पुंडरीकायतेक्षणः
 भगवान्नारदमिति प्रसन्नोऽस्म्यस्य धीमतः ४३
 ततः कदाचित्तं देशं नारदः परमार्थवित्
 जगाम सुमहातेजाः साक्षादादित्यसन्निभः ४४
 तं द्रष्टुकामो भगवान् पुंडरीकं तपोनिधिम्
 विष्णुभक्तिपरीतात्मा वैष्णवानां हितेरतः ४५
 सदृष्ट्वानारदं प्राप्तं तेजोमंडलमंडितम्
 महामतिर्महोदारः सर्ववेदैकभाजनम् ४६
 प्राञ्जलिप्रणतो भूत्वा प्रहृष्टेनांतरात्मना
 अर्घदत्त्वा विधानेन प्रणाममकरोत्पुनः ४७
 कोऽयमत्यद्भुताकारस्तेजस्वी हृद्यवेषधृक्
 आतोद्यहस्तः सुमुखोजयमंडलमंडितः ४८
 विवस्वानथवा वहिरिन्द्रो वरुण एव वा
 इति संचिंतयन् स्थित्वा जगाद परमद्युतिम् ४९
 पुंडरीक उवाच-
 को भवानिह संप्राप्तः कुतो वा परमद्युतिः
 त्वद्दर्शनं हि भगवन्प्रायेण भुवि दुर्लभम् ५०
 नैव दृष्टः पुमान्वापि मया तव समः प्रभो
 वक्तुमर्हस्य शेषेण यत्प्रदिष्टं मया नघ ५१
 नारद उवाच-
 नारदोऽहमनुप्राप्तस्त्वद्दर्शनकुतूहलात्
 प्रभावं भगवद्भक्तं त्वादृशं सततं द्विज ५२
 स्मृतः संतोषितो वापि पूजितो वा द्विजोत्तमः
 पुनाति भगवद्भक्तश्चांडालोऽपि यदृच्छया ५३
 दासोऽह वासुदेवस्य देवदेवस्य शार्ङ्गिणः

शंखचक्रगदापाणेस्त्रैलोक्यस्यैकचक्षुषः ५४
 इत्युक्तो नारदेनासौ भक्तिपर्याकुलात्मना
 प्रोवाच मधुरं विप्रं तद्दर्शनसुविस्मितः ५५
 पुंडरीक उवाच-
 धन्योऽहं देहिनां मध्ये सुपूज्योऽहं सुरैरपि
 कृतार्थाः पितरो मेऽद्य संप्राप्तं जन्मनः फलम् ५६
 अनुगृहीष्व देवर्षे त्वद्भक्तस्य विशेषतः
 तं करिष्याम्यहं विद्वन्भ्राम्यमाणः स्वकर्मभिः ५७
 कर्तव्यं परमं गुह्यं उपदेष्टुं त्वमर्हसि
 त्वंगतिः सर्वभूतानां वैष्णवानां विशेषतः ५८
 नारद उवाच-
 अनेकानीह शास्त्राणि कर्माणि च तथा द्विज
 धर्मवर्गबहुविधं तथैव भुवि मानसम् ५९
 वैलक्षण्यं च जगत्स्तस्माद्देवद्विजोत्तम
 अन्यथा सर्वसत्त्वानां सुखं वा दुःखमेव च ६०
 विज्ञानमात्रं क्षणिकं निरात्मकमिदं जगत्
 इति कैश्चित्परिज्ञातं बाह्यार्थनिरपेक्षकम् ६१
 अव्यक्ताज्जायते नित्यं नित्यान्नित्यमिदं जगत्
 इत्येवं प्राहुरपरे तत्रैव लयमेति च ६२
 आत्मनो बहवः प्रोक्तानित्याः सर्वगतास्तथा
 अन्ये मतिमतां श्रेष्ठास्तत्त्वालोकनतत्पराः ६३
 यावच्छरीरमात्मानं प्रतिपन्नास्तथापरे
 हस्ति कीटादिदेहेऽपि महांतमंडमेव च ६४
 यथाऽद्य जगतो वृत्तिस्तथा कालांतरेष्वपि
 प्रवाहो नित्यमेवैष कर्तृतिचके च न ६५
 यद्यत्प्रत्यक्षविषयं तत्तदत्र न विद्यते
 कुतः स्वर्गादयः संतीत्यन्ये विजितमानसाः ६६
 निरीश्वरमिदं प्राहुः सेश्वरं च तथापरे
 अत्यंतभिन्नमतयः परमार्थपराङ्मुखाः ६७
 एवमन्येऽपि कुहकायथामतियथाश्रुतम्

वदंतिविविधैर्भेदैः स्वयुक्तिस्थितिकारकाः ६८
 तर्केष्ववहितोभूत्वा कथयामितपोधन
 परमार्थमिमं पुण्यं घोरं संसारनाशनम् ६९
 तन्मूलमनुजानंति ततो देवादयो नराः
 प्रमाणेनोपलभ्यंते न प्रमाणं विमोहितैः ७०
 अनागतमतीतं च विप्रकृष्टमतीव यत्
 न गृहीतं यथाशक्त्या वर्तमानार्थनिष्ठितम् ७१
 आगमो मुनिभिः प्रोक्तो पूर्वरूपक्रमागतः
 प्रमाणं स तु विज्ञेयः परमार्थप्रसाधकः ७२
 यदभ्यासबलाज्ज्ञानं रागद्वेषमलापहम्
 उत्पद्यते द्विजश्रेष्ठ सोऽयमागमसंज्ञकः ७३
 फलं कर्मचयत्तत्त्वं विज्ञानं दर्शनं विभुम्
 जात्यादिकल्पनाहीनं द्वितीयागमलक्षणम् ७४
 आत्मसंवेदनं नित्यं सनातनमतीन्द्रियम्
 चिन्मात्रममृतं ज्ञेयमनंतमजमव्ययम् ७५
 व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण व्यक्तस्थितमनंजनम्
 व्याप्ताविष्णुरिति ख्यातं ख्यातभिन्नमवस्थितम् ७६
 योगिध्येयमविज्ञेयं परमार्थपराङ्मुखैः
 लक्ष्यते बुद्धिभिर्भिन्नमभिभिन्नं चात्मनि ७७
 शृणुष्व अवहितस्तात कथयामितवानघ
 यत्प्रोक्तं ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छतो मम सुव्रत ७८
 कदाचिद् ब्रह्मलोकस्थं ब्रह्माणं च पितामहम्
 प्रणिपत्य यथान्यायमपृच्छमजमव्ययम् ७९
 किमु ज्ञानं परं प्रोक्तं कश्च योगः परोमतः
 एतन्मे तत्त्वतो ब्रह्मन् समाचक्ष्व पितामह ८०
 ब्रह्मोवाच-
 शृणुष्व अवहितस्तात ज्ञानयोगमनुत्तमम्
 अल्पग्रन्थं प्रभूतार्थमदुःखोपासनक्रियम् ८१
 यः परंपरया प्रोक्तः पुरुषः पञ्चविंशकः
 स एव सर्वभूतात्मा तेन इत्यभिधीयते ८२

नारायणोजगद्धामपरमात्मासनातनः
 जगतःसृष्टिसंहारपरिपालनतत्परः ८३
 त्रयाणामात्मनांचैकोदेवदेवःसनातनः
 आराध्यःसर्वदाब्रह्मन्तेपश्यंतिजगत्पतिम् ८४
 यथाजगदवस्थानंयथाकालांतरेपुनः
 भूतंभव्यंभविष्यंचविप्रकृष्टंतथैवच ८५
 स्थूलंसूक्ष्मंतथाचान्यत्पश्यंतिज्ञानचक्षुषा
 तच्चित्तास्तद्गतप्राणानारायणपरायणाः ८६
 अन्यथामंदबुद्धीनांप्रतिभातिदुरात्मनाम्
 कुतर्कज्ञानदुष्टानांविभक्तेन्द्रियवादिनाम् ८७
 नारदउवाच-

श्रूयतामन्यदपिवैकथ्यमानंमयानघ
 ब्रह्मणैवपुराप्रोक्तंजगतःकारणात्मना ८८
 देवानामिंद्रमुख्यानामृषीणांचैवसुव्रत
 हितानिकथयामासपृच्छतांकमलासनः ८९
 ब्रह्मोवाच-

नारायणपरोधर्मस्तथालोकाश्चशाश्वताः
 नारायणपरायज्ञाःशास्त्राणिविविधानिच ९०
 वेदाःसांगास्तथाचान्येविष्णुर्विश्वेश्वरोहरिः
 पृथिव्यादीनिविबुधाःपंचभूतानिसोऽव्ययः ९१
 सर्वविष्णुमयंज्ञेयंविबुधैःसकलंजगत्
 तथापिमानुषाःपापनजानंतिविमोहिताः ९२
 तस्यैवमाययाव्याप्तंचराचरमिदंजगत्
 तन्मनास्तद्गतप्राणोजानातिपरमार्थवित् ९३
 ईश्वरःसर्वभूतानांविष्णुस्त्रैलोक्यपालकः
 तस्मिन्नेतज्जगत्सर्वतिष्ठतिप्रभवत्यपि ९४
 जगत्संहरतेरुद्रःपालनेविष्णुरुच्यते
 उत्पत्तौचाहमेवात्रतथान्येलोकपालकाः ९५
 सर्वाधारोनिराधारःसकलोनिष्कलस्तथा
 अणुर्महांस्तथाप्यन्यत्तस्माच्चपरतःपरः ९६

तमेव शरणं यात सर्वसंहारकर्मगम्
 सपिताजनितास्माकं कीर्तितो मधुसूदनः ६७
 एवमुक्ताः सुराः सर्वे ब्रह्मणा पद्मयोनिना
 प्रणेमुः सर्वलोके शं देवं विष्णुं जनार्दनम् ६८
 तस्मात्त्वमपि विप्रर्षे नारायणपरो भव
 तदन्यः कोमहोदारः प्रार्थितं दातुर्महति ६९
 पितरं मातरं चैव तमेव पुरुषोत्तमम्
 परिगृहीष्वलोकेशं देवदेवं जगत्पतिम् १००
 अग्निकार्येण वै तेन तपसा ध्येनेन वै
 तोषयेद्देवदेवेशं गुरुं नित्यमतन्द्रितः १०१
 स्वर्गे क्षयं तथा भोगमनुष्ठेयं तथैव च
 परिगृहीष्वविप्रर्षे तमेव पुरुषोत्तमम् १०२
 किं तेन मन्त्रैर्बहुभिः किं तेन बहुभिर्व्रतैः
 ॐ नमो नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः १०३
 चीरवासाजटीविप्रदंडीमुंडितएव वा
 विभूषितो वा विप्रेन्द्रनलिगंधर्मकारणम् १०४
 येनृशंसादुरात्मानः पापाचारपराः सदा
 तेऽपियांति परं स्थानं नारायणपरायणाः १०५
 लिप्यंते न च पापौघैर्वैष्णवं वीतकिल्बिषाः १०६
 पुनंति सकलं लोकं अहिंसाजितमानसाः १०७
 क्षत्रबंधुरिति ख्यातो राजा प्राणिविहिंसकः
 प्राप्तवान् परमं धाम वैष्णवं केशवा लयात् १०८
 अंबरीषो महासत्त्वो राजा परमतत्त्ववित्
 हृषीकेशं समाराध्य वैष्णवं पदमाप्तवान् १०९
 अन्ये ब्रह्मर्षयः शांता बहवः संशितव्रताः
 ध्यात्वा च परमात्मानं संसिद्धिं परमांगताः ११०
 प्रह्लादः परमाह्लादः पुरा नारायणं हरिम्
 सेवितोऽभ्यर्चितो ध्यातस्तेनैव परिरक्षितः १११
 भरतो नाम तेजस्वी राजा परमधार्मिकः
 उपास्यैनं चिरं कालं परां मुक्तिमवाप्तवान् ११२

ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोऽथभिक्षुकः
 केशवाराधनंहित्वानैवयांतिपरांगतिम् ११३
 जन्मांतरसहस्रेषुयस्यस्यान्मतिरीदृशी
 दासोऽहविष्णुभक्तानामितिसर्वार्थसाधकः ११४
 सयातिविष्णुसालोक्यंपुरुषोनात्रसंशयः
 किंपुनस्तद्गतप्राणाःपुरुषाःसंशितव्रताः ११५
 अनन्यमानसैर्नित्यंध्यातव्यस्तत्त्वचिंतकैः
 नारायणोजगद्व्यापीपरमात्मासनातनः ११६
 भीष्मउवाच-
 इत्येवमुक्तादेवर्षिस्तत्रैवांतरधीयत
 परोपकारनिरतो नारदःपरमार्थवित् ११७
 पुंडरीकोऽपिधर्मात्मानारायणपरायणः
 ॐ नमोनारायणायेतिमंत्रमष्टाक्षरंजपन् ११८
 प्रसीदममविश्वात्मन्नितिवाचंवदन्सदा
 हत्पुंडरीकेगोविंदंप्रतिष्ठाप्यामृतात्मकम् ११९
 तपस्वीविमलेसौम्येशालग्रामेतपोधनः
 उवासचिरमेकाकीनिर्द्वन्द्वोनिष्परिग्रहः १२०
 स्वप्नेऽपिकेशवान्नान्यत्पश्यतीतिमहामतिः
 निद्रापिनैवतस्यासीत्पुरुषार्थविरोधिनी १२१
 तपसाब्रह्मचर्येणशौचेनचविशेषतः
 जन्मजन्मांतरारूढेसंस्कारेचयथातथा १२२
 प्रसादाद्देवदेवस्यसर्वलोकस्यसाक्षिणः
 अवापपरमांसिद्धिंवैष्णवींवीतकिल्बिषः १२३
 शंखचक्रगदापाणिंपीतवाससमच्युतम्
 श्यामलंपुंडरीकाक्षंसददर्शसदाकृतिम् १२४
 सिंहाव्याघ्रास्तथाचान्येमृगाःप्राणिविहिंसकाः
 विरोधंसहजंहित्वासमेतास्तस्यसंनिधौ १२५
 विचरंतियथाकामंप्रसन्नैर्द्रियवृत्तयः
 परस्परहितंरम्यंसंप्राप्तंपांडुनंदन १२६
 तथाप्रसन्नंसलिलंसरसांसरितामपि

ऋतवःसुप्रन्नाश्चविमलेंद्रियसंयुताः १२७
 मारुताश्चसुखस्पर्शवृक्षाःपुष्पफलान्विताः
 आनुकूल्यंययुःसर्वेपदार्थास्तस्यधीमतः १२८
 प्रसन्नमभवत्तस्मैप्रसन्नंसचराचरम्
 प्रसन्नेदेवदेवेशोगोविंदेभक्तवत्सले १२९
 ततःकदाचिद्भगवान्पुंडरीकस्यधीमतः
 आविरासीजगन्नाथःपुंडरीकायतेक्षणः १३०
 शंखचक्रगदापाणिःपीतवासाःसमुज्ज्वलः
 पुंडरीकविशालाक्षश्चंद्रबिंबनिभाननः १३१
 किंकिणीकुंडलीहारीकेयूरीकटिसूत्रवान्
 श्रीवत्सांकःपीतवासाःकौस्तुभेनविभूषितः १३२
 वनमालापरीतांगःस्फुरन्मुकुटकुंडलः
 स्फुरताब्रह्मसूत्रेणमुक्तादामविलंबिना १३३
 विराजमानोदेवेशश्चामरव्यजनादिभिः
 देवैःसिद्धैःसदेवैर्द्रैर्गन्धर्वैर्मुनिभिवरैः १३४
 यक्षैर्नागवरैश्चैवसेव्यमानोऽप्सरोगणैः
 तंदृष्ट्वादेवदेवेशंपुंडरीकोऽनघःस्वयम् १३५
 ततोबुद्ध्यामहात्मानंतुष्टावचजनार्दनम्
 प्रांजलिप्रणतोभूत्वाप्रहृष्टेनांतरात्मना १३६
 पुंडरीकउवाच-
 नमोऽस्तुविष्णवेतुभ्यंसर्वलोकैकचक्षुषे
 निरंजनायनित्यायनिर्गुणायमहात्मने १३७
 त्वमीशःसर्वभूतानांतथैवचनिरीश्वरः
 तथाभयार्तिनाशायगोविंदोगरुडध्वजः १३८
 अनुग्रहेणभूतानांअनेकाकारधारिणे
 त्वयिसर्वमिदंप्राहुस्त्वन्मयंचैवकेवलम् १३९
 त्वमस्माज्जगतोभिन्नोनिर्मितंचजगत्त्वया
 नमोस्तुनाभिप्रसवनलिनायनमोनमः १४०
 नमःसमस्तवेदांतविश्रुतात्मविभूतये
 त्वमेवसर्वदेवेशकारणंकैटभार्दन १४१

प्रसीदहृदयावासशंखचक्रगदाधर
 नमःसमस्तभूतानामादिभूतायभूभृते १४२
 अनेकरूपरूपायविष्णवेप्रभविष्णवे
 यस्यब्रह्मादयोदेवानविदंतिसुरेश्वराः १४३
 महिमानंतपोमेयंतस्मैतुभ्यंनमाम्यहम्
 वाचामगोचरोयस्यमहिमातवनाप्यते १४४
 जात्यादिभिरसंस्पृष्टःसदाध्येयोऽसितत्त्वतः
 तथाविभेदरूपेणभक्तानामनुकंपया १४५
 मत्स्यकूर्मादिरूपेणदृश्यसेपुरुषोत्तम
 भीष्मउवाच-
 पुंडरीकोजगन्नाथंसंस्तुवन्पुरुषोत्तमम् १४६
 तमेवा लोकयद्वीरचिरप्रार्थितदर्शनम्
 तमाहभगवान्विष्णुःपद्मनाभस्त्रिविक्रमः १४७
 पुंडरीकंमहाभागंतथागंभीरयागिरा १४८
 श्रीभगवानुवाच-
 प्रीतोऽस्मि वत्सभद्रंतेपुंडरीकमहामते
 वरंवृष्णीष्वदास्यामियत्तेमनसिवर्त्तते १४९
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंदेवदेवस्यभाषितम्
 एवंविज्ञापयामासपुंडरीकोमहामतिः १५०
 पुंडरीकउवाच-
 क्वाहमत्यंतदुर्बुद्धिःक्वभवंतोहितैषिणः
 यद्धितंममदेवेशतदाज्ञापयमाधव १५१
 एवमुक्तःसभगवान्सुप्रीतश्चततोऽब्रवीत्
 पुंडरीकंमहाभागंकृतांजलिमुपस्थितम् १५२
 आगच्छकुशलंतेऽस्तुमयैवसहसुव्रत
 उपकारीचनित्यात्मा मयात्वंसर्वदासह १५३
 भीष्मउवाच-
 एवमुक्तवतिप्रीत्याश्रीधरेभक्तवत्सले
 दिविदुंदुभयोनेदुःपुष्पवर्षपपातह १५४
 ब्रह्मादयस्तथादेवाःसाधुसाध्वितिचाब्रुवन्

जगुःसिद्धाश्चगंधर्वाःकिन्नराश्चविशेषतः १५५
तत्रैवतमुपादायदेवदेवोजगत्पतिः
जगामगरुडारूढःसर्वलोकनमस्कृतः १५६
तस्मात्त्वमपिराजेंद्रविष्णुभक्तिसमन्वितः
तच्चित्तस्तद्गतप्राणस्तद्भक्तानांहितेरतः १५७
अर्चयित्वायथायोग्यंभजस्वपुरुषोत्तमम्
शृणुष्वतत्कथांपुण्यांसर्वपापप्रणाशिनीम् १५८
येनोपायेनराजेंद्रविष्णुभक्तिसमन्वितः
प्रीतोभवतिविश्वात्मातत्कुरुष्वसुविस्तरम् १५९
अश्वमेधशतैरिष्ट्वावाजपेयशतैरपि
प्राप्नुवंतिनरानैवनारायणपराङ्मुखाः १६०
सकृदुच्चरितंयेनहरिरित्यक्षरद्वयम्
बद्धःपरिकरस्तेनमोक्षायगमनंप्रति १६१
लाभस्तेषांजयस्तेषांकुतस्तेषांपराजयः
येषामिंदीवरश्यामोहदयस्थोजनार्दनः १६२
यइदंशृणुयान्नित्यंपठेद्वापिसमाहितः
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकंसगच्छति १६३
ईश्वरउवाच-
एतद्वैनाममाहात्म्यंश्रुत्वावैनगनंदिनि
धर्मार्थकाममोक्षास्तुभवंतिचनसंशयः १६४
शुक्लेकुलेऽवतीर्णोयोब्राह्मणोवेदतत्परः
वैष्णवोविष्णुरूपोऽसौनान्योविप्रस्तुकर्हिचित् १६५
मुखेनामोच्चरन्विष्णोर्हृदयेध्यानतत्परः
शंखचक्रधरोविद्वन्मालांतुलसिजांदधत् १६६
जीवन्मुक्तःसविज्ञेयोभुक्त्वाभोगांस्त्वनेकशः
एकविंशतिकुलैःसार्द्धंविष्णुलोकेसमोदते १६७
पुंडरीकोयथाशक्त्यामुक्तोह्यत्रनसंशयः
भक्तिभावेनगोविंदस्तुष्टिंप्राप्नोतिशाश्वतीम् १६८
कलौवैहरिगीतंतुस्वगृहेवाविशेषतः
सामगानसमंप्रोक्तंदेवार्चनसमाधिषु १६९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहियांउत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादेविष्णुमहिमानामाशीतितमोऽध्यायः ८०

एकाशीतितमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

गंगायाश्चैवमाहात्म्यंपुनर्वदमहामते
यच्छ्रुत्वामुनयःसर्वेवीतरागाःपुनः पुनः १
माहात्म्यंकीदृशंचैवतस्याःसर्वेश्वरप्रभो
उत्पत्तिश्चश्रुतापूर्वमहिमानश्रुतोमया
त्वमाद्यःसर्वभूतानांत्वंदेवश्चसनातनः २
महादेवउवाच-

बृहस्पतिसमंबुद्ध्याशक्रतुल्यपराक्रमम्
शरतल्पगतंभीष्मंऋषयोद्रष्टुमाययुः ३
अत्रिर्वसिष्ठश्चभृगुःपुलस्त्यःपुलहाक्रतुः
अंगिरागौतमोऽगस्त्यःसुमतिस्त्वापुरात्मवान् ४
विश्वामित्रःस्थूलशिराःसर्वज्ञःप्रमथाधिपः
रैभ्योबृहस्पतिर्व्यासःपावनःकश्यपोध्रुवः ५
दुर्वासाजमदग्निश्चमार्कण्डेयोऽथगालवः
उशनाथभरद्वाजःक्रतुरास्तीकएवच ६
स्थूलाक्षःसर्वलोकाक्षःकण्वोमेधातिथिःकुशः
नारदःपर्वतश्चैवसुधन्वाच्यवनोद्विजः ७
मतिभूर्भुवनोधौम्यःशतानंदोकृतव्रणः
जामदग्न्योऽथरामश्चऋचीकश्चैवमादयः ८
तान्प्रणम्ययथान्यायंधर्मपुत्रःसहानुजः
पूजयामासविधिवज्रगत्पूज्यांस्तुतेजसः ९
तेपूजितामहात्मानःसुखासीनास्तपोधनाः
भीष्माश्रिताःकथाश्चक्रुर्दिव्यधर्माश्रितास्तथा १०
कथांतेतुततस्तेषांऋषीणांभावितात्मनाम्
प्रणम्यशिरसाभीष्मंप्रच्छेदंयुधिष्ठिरः ११
युधिष्ठिरउवाच-

केदेशास्तुमहापुण्याःकेशैलाःकेऽपिचाश्रमाः
सेव्याधर्मार्थिभिर्नित्यंतन्मेब्रूहिपितामह १२
भीष्मउवाच-

अत्रैवोदाहरंतीममितिहासनरोत्तम
शिलोच्छ्रवृत्तेःसंवादंसिद्धस्यचयुधिष्ठिर १३
कश्चित्सिद्धःपरिक्रम्यसमस्तांपृथिवीमिमाम्
उच्छ्रवृत्तेःशिबेराजन्गृहंप्राप्तोमहात्मनः १४
आत्मविद्यासुतत्वज्ञःसर्वदासजितेंद्रियः
रागद्वेषपरित्यक्तःकुशलीज्ञानकर्मसु १५
वैष्णवेषुसदाश्रेष्ठोविष्णुधर्मपरायणः
अनिन्दकोवैष्णवानांसदाधर्मपरायणः १६
योगाभ्यासरतो नित्यंशंखचक्रविधारकः
त्रिकालपूजातत्वज्ञःश्रीकण्ठेऽनुरतःसदा १७
वेदविद्यासुविदुषोधर्माधर्मविचारकः
वेदपाठव्रतोनित्यंनित्यंचातिथिपूजकः १८
सतीर्थमतियुक्तस्तुशिलोच्छेषुस्थितःसदा
चतुर्वेदेषुयद्ध्यानंगीतंयद्यत्स्वयंभुवा १९
तत्सर्वसचजानातिद्विजोविष्णुस्वरूपधृक्
नानाधर्मार्थविशदोह्यव्ययेष्टमतिःसदा २०
एकस्मिन्नेवकालेतुगतोऽसौवैशिबेर्गृहम्
तंदृष्ट्वाविधिवच्चैवकृत्वातिथ्यंमहामनाः २१
शिबिःसंपृच्छयामासदेशानांहितकारणम् २२
उच्छ्रवृत्तिरुवाच-

केदेशाःकेजनपदाःकेशैलाःकेऽपिचाश्रमाः
पुण्याद्विजवरप्रीत्यामह्यंनिर्देष्टुमर्हसि २३
सिद्धउवाच-
तेदेशास्तेजनपदास्तेशैलास्तेऽपिचाश्रमाः
पुण्यास्त्रिपथगायेषांमध्येनित्यंसरिद्वरा २४
तपसाब्रह्मचर्येणयज्ञैस्त्यागेनवापुनः
गतिंतांनलभेज्जंतुर्गंगांसंसेव्ययांलभेत् २५

स्नातानांतत्रपयसिगांगेयेनियतात्मनाम्
 तुष्टिर्भवतियापुंसांनसाक्रतुशतैरपि २६
 अपहत्यतमस्तीव्रंयथाभात्युदयेरविः
 तथापहत्यपाप्मानंभातिगंगाजलाप्लुतः २७
 अग्निंप्राप्ययथाविप्रतूलराशिर्विनश्यति
 तथागंगावगाहश्चसर्वपापंव्यपोहति २८
 यस्तुसूर्याशुसंतप्तंगांगेयंसलिलंपिबेत्
 सगोनीहारनिर्मुक्तःपावकाद्धिविशिष्यते २९
 चांद्रायणसहस्रंतुपादेनैकेनयःपुमान्
 संप्लुतश्चापिगंगायांयोनरःसविशिष्यते ३०
 लंबेदधःशिरायस्तुवर्षाणामयुतंनरः
 मासमेकंतुगंगांभःसेवतेयोनरोत्तमः ३१
 ब्रह्महत्याविनिर्मुक्तोयातिविष्णोरनामयम्
 इयंवेणीसमापुण्यापवित्रापापनाशिनी ३२
 यस्याःस्मरणमात्रेणबालहामुच्यतेक्षणात्
 सप्रयागस्तीर्थराजोवैष्णवानांहिदुर्लभः ३३
 स्नात्वायत्रनरश्रेष्ठवैकुण्ठेसत्वरं व्रजेत्
 प्रियाप्रियेनजानातिधर्माधर्मौनविंदति ३४
 स्नात्वाचैवतुगंगायांमहापापात्प्रमुच्यते ३५
 गंगागंगेतियोब्रूयाद्योजनानांशतैरपि
 मुच्यतेसर्वपापेभ्योविष्णुलोकंसगच्छति ३६
 ब्रह्महाचैवगोघ्नोवासुरापीबालघातकः
 मुच्यतेसर्वपापेभ्योदिवंयातिचसत्वरम् ३७
 दर्शनमाधवस्याथवरस्यदर्शनंतथा
 वेण्यांस्नानंप्रकुर्वाणोवैकुण्ठंप्रतिगच्छति ३८
 उदितेचयथासूर्येविलयंयातिवैतमः
 तथैवतस्यांपापानिनश्यंतिस्नानमात्रतः ३९
 गंगाद्वारेकुशावर्तेगल्लिकेनीलपर्वते
 स्नात्वाकनखलेतीर्थेपुनर्जन्मनविद्यते ४०
 एवंज्ञात्वानरश्रेष्ठोगंगास्नायीपुनःपुनः

स्नानमात्रेणभोराजन्मुच्यतेकिल्बिषादतः ४१

देवानांप्रवरोविष्णुर्यज्ञानांचाश्वमेधकः

अश्वत्थःसर्ववृक्षाणांनदीभागीरथीसदा ४२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

उमापतिनारदसंवादेगंगामाहात्म्यंनामैकाशीतितमोऽध्यायः ८१

द्व्यशीतितमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

वैष्णवानांलक्षणंचकीदृशंप्रतिपादितम्

महिमाकीदृशश्चैववदविश्वेश्वरप्रभो १

महादेवउवाच -

विष्णोरयंयतःप्रोक्तोह्यतोवैवैष्णवोमतः

सर्वस्यादिस्तुविज्ञेयोब्रह्मारूपधरस्ततः २

यतःसकाशात्संजाताब्राह्मणावेदपारगाः

तेवैष्णवास्तुविज्ञेयानैवान्येतुकदाचन ३

शौचसत्यज्ञांतियुक्तोरागद्वेषविवर्जितः

वेदविद्याविचारज्ञोयःसवैष्णवउच्यते ४

अग्निहोत्ररतोनित्यंनित्यंचातिथिपूजकः

पितृभक्तोमातृभक्तःसवैवैष्णवउच्यते ५

दयाधर्मेणसंयुक्तस्तथापापपराङ्मुखः

शंखचक्रांकितोयोवैसवैवैष्णवउच्यते ६

कंठेमालाधरोयस्तुमुखेरामंसदोच्चरेत्

गानंकुर्यात्सदाभक्त्यासनरोवैष्णवःस्मृतः ७

पुराणेषुरतानित्यंयज्ञेषुचरताःसदा

तेनरावैष्णवाज्ञेयाःसर्वधर्मेषुसंमताः ८

तेषांनिंदांप्रकुर्वंतियेनराःपापकारिणः

तेमृतास्तुकुयोनिंवैगच्छंतियेनराःपुनःपुनः ९

गोपालनाम्नीमूर्तिचयेऽचयंतिद्विजाःसदा

धातुमात्रमयींकृत्वाचतुर्हस्तांसुशोभिताम् १०

पूजांकुर्वंतियेविप्रास्तेज्ञेयाःपुण्यभाजिनः

कृत्वापाषाणजामूर्तिकृष्णारव्यांरूपसुन्दरीम् ११
 पूजांकुर्वतियेविप्रास्तेज्ञेयाःपुण्यमूर्त्तयः
 शालग्रामशिलायत्रयत्रद्वारवतीशिला १२
 उभयोःसंगमोयत्रमुक्तिस्तत्रनसंशयः
 मूर्तिमंत्रेणसंस्थाप्यपूजनंक्रियतेयदि १३
 तदर्चनंकोटिगुणंधर्मकामार्थमोक्षदम्
 नवधातत्रवैभक्तिःकर्तव्याचजनार्दने
 अतःपाषाणजामूर्तिस्तथाधातुमयीत्वया १४
 तस्यांभक्तैःप्रकर्तव्यंध्यानंपूजनमेवच
 राजोपचारकींपूजामूर्तौतत्रप्रकल्पयेत् १५
 सर्वात्मानंस्मरेन्नित्यंभगवंतमधोक्षजम्
 दीनानाथैकशरणंलोकानांवृत्तिकारणम् १६
 मूर्तौतत्रस्मरेन्नित्यंमहापातकनाशनम्
 गोपालोऽयतथाकृष्णोरामोऽयमितिचब्रुवन् १७
 पूजांकरोतियःसम्यक्सवैभागवतो नरः
 गोकुलेतुयथारूपंधृतंवैकेशवेनतु १८
 तादृग्रूपंप्रकर्तव्यंवैष्णवैर्नरसत्तमैः
 आत्मसंतोषणार्थायस्वरूपंकारयेद्बुधः १९
 यतोभक्तिस्तुबहुलाजायतेनात्रसंशयः
 शंखचक्रगदादीनिविष्णोश्चैवायुधानिच २०
 तस्यांमूर्तौविशेषेणकर्तव्यानिप्रमाणतः
 चतुर्भुजांद्विनेत्रांचशंखचक्रगदाधराम् २१
 पीतवासःपरीधानांशोभमानांगरीयसीम्
 वनमालांदधानांतालसद्वैडूर्यकुंडलाम् २२
 मुकुटेमणिसंयुक्तांकौस्तुभोद्भासितांसदा
 सौवर्णांचाथरौप्यांवाताम्रजांचाथपैत्तलीम् २३
 कारयेत्परयाभक्त्यावैष्णवैर्द्विजसत्तमैः
 आगमोक्तैर्वेदमंत्रैःप्रतिष्ठाप्यविशेषतः २४
 पश्चाद्वैअर्चनंकार्ययथाशास्त्रानुसारतः
 षोडशोपचारैर्मंत्रैःपूजनंविधिपूर्वकम् २५

पूजितेतुजगन्नाथेसर्वेदेवाश्चपूजिताः
 अतोयेनप्रकारेणपूजनीयोमहाप्रभुः २६
 अनादिनिधनोदेवःशंखचक्रगदाधरः
 सर्वददातिसर्वेशोवैष्णवान्पुण्यरूपिणः २७
 यथाविष्णुस्तथाशर्वोनांतरंवर्त्ततेक्वचित्
 एवंज्ञात्वातुभोदेविह्युभयोर्मूर्तिकल्पनम् २८
 शिवपूजांप्रकुर्वाणोविष्णुनिंदासुतत्परः
 रौरवेषुनरकेषुवसतेनात्रसंशयः २९
 अहंविष्णुरहंरुद्रोह्यहंब्रह्मापितामहः
 सर्वभूतेषुसततंसंवसामिपुनःपुनः ३०
 पार्वत्युवाच-
 केदासावैष्णवाःकेतुकेभक्ताभुविकीर्तिताः
 तेषांवैलक्षणंब्रूहियथार्थवैमहेश्वर ३१
 महादेवउवाच-
 शूद्राभवंतिवैदासावैष्णवानारदादयः
 प्रह्लादश्चांबरीषाद्याभक्तास्तेनगनंदिनि ३२
 ब्रह्मक्रियारतो नित्यंवेदवेदांगपाठकः
 शंखचक्रांकितोयस्तुसवैवैष्णवउच्यते ३३
 द्विजसेवारतो नित्यंनित्यंविष्णुप्रपूजकः
 शृणोतिबहुधाचैवपुराणंवेदसंमितम् ३४
 सशूद्रोहरिदासस्तुइत्युक्तोनगनंदिनि
 पंचवर्षत्वमाश्रित्यकृताभक्तिरनेकधा ३५
 सवैभक्तइतिप्रोक्तःसर्वसाधुषुसंमतः
 ध्रुवादयस्तेविज्ञेयाअंबरीषादयश्चये ३६
 भक्ताश्चमुनिभिःप्रोक्ताःसर्वकालेषुभामिनि
 कलौधन्यतमाःशूद्राविष्णुध्यानपरायणाः ३७
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायांतिविष्णोःसनातनम्
 शंखचक्रांकितोयस्तुविष्णुभक्तिप्रकारकः ३८
 चतुर्विधमहोत्साहकर्त्ताचैवविशेषतः
 सशूद्रोविष्णुदासस्तुयथादृष्टंयथाश्रुतम् ३९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमा
महेश्वरसंवादेदासवैष्णवानांमहिमानामद्वयशीतितमोऽध्यायः ८२

त्रयशीतितमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

सर्वेषांचैवमासानांविधिंब्रूहिमहेश्वर
महोत्सवःप्रकर्तव्यःकोविधिस्तत्रसंमतः १
कोदेवःपूजनंकस्यमहिमाकीदृशोभवेत्
कस्यांतिथौप्रकर्तव्यंतन्मेवदसुरेश्वर २
मासंप्रतिकिमुक्तंचवैष्णवान्पुण्यकर्मणः
धन्याहंकृतकृत्याहंसुभगाहंधरातले
विष्णोःकथांशृणोमीतिदर्शनात्स्पर्शनात्तव ३

शिवउवाच-

उत्सवानांविधिंब्रूमोमासंप्रतितवानघे
यानाकार्यपुनर्देविगीतवादित्रहर्षिता ४
तत्रादौचसितेपक्षेचैत्रमासेसुशोभने
एकादश्यांविशेषेणदोलारूढंप्रपूजयेत् ५
कुर्याद्भक्त्यासदादेविउत्सवंविधिपूर्वकम्
दोलारूढंप्रपश्यंतिकृष्णंकलिमलापहम् ६
अपराधसहस्रैस्तुमुक्तास्तेनगनंदिनि
तावत्तिष्ठंतिपापानिकोटिजन्मकृतान्यपि ७
यावन्नांदोलयेद्देवंविश्वेशंविश्वनायकम्
कलौवैयेप्रपश्यंतिदोलारूढंजनार्दनम् ८
गोघ्नादिकाःप्रमुच्यंतेकाकथाइतरेष्वपि
दोलोत्सवेप्रहृष्टास्तुरुद्रेणसहिताःसुराः ९
कुर्वंतिप्रांगणेनृत्यंगीतवाद्यंचहर्षिताः
ऋषयोगणगंधर्वारंभाद्यप्सरसांगणाः १०
वासुकिप्रमुखानागास्तथादेवाःसुरेश्वराः
दोलायांचसमायांतिविष्णुदर्शनलालसाः ११
दोलायात्रानिमित्तंतुदोलाह्वेमधुमाधवे

भूतानिसन्तिभूपृष्ठेयेकेचिद्देवयोनयः १२
 समायांतिमहादेविकृष्णोदोलास्थितेध्रुवम्
 विष्णुंदोलास्थितंदृष्ट्वात्रैलोक्यस्योत्सवोभवेत् १३
 तस्मात्कार्यशतंत्यक्तवादोलाह्वेउत्सवंकुरु
 प्रह्लादस्तुसमायातिविष्णुर्दोलाधिरोहणम् १४
 कुरुतेचमहादेविवरदंतमनुस्मरन्
 दोलास्थितस्यकृष्णस्ययेकुर्वन्तिप्रजागरम् १५
 सर्वपुण्यफलप्राप्तिर्निमेषैकेनजायते
 दोलायांसंस्थितंविष्णुंपश्यन्तिमधुमाधवे १६
 क्रीडन्तिविष्णुनासार्द्धदेवदेवेनवंदिताः
 दक्षिणाभिमुखंदेवंदोलारूढंसुरेश्वरि १७
 सकृद्दृष्ट्वातुगोविंदमुच्यतेब्रह्महत्यया
 ॐदोलारूढायविद्महेमाधवायचधीमहि
 तन्नोदेवःप्रचोदयात् १८
 इदंगायत्र्यापूजनम्
 माधवायगोविंदायश्रीकंठायनमोनमः
 पूजनंमंत्रपूर्वचकर्तव्यंविधिपूर्वकम् १९
 गुरवेदक्षिणांदद्याद्यथाशक्त्यासमाहितः
 गायन्विष्णोःसदाभक्त्यापरिपूर्णततोभवेत् २०
 किमन्यद्बहुनोक्तेनभूयोभूयोवरानने
 दोलायांसंस्थितोविष्णुःसर्वपापापहारकः २१
 पूजितोयैर्नरैःसम्यक्सदासर्वददातिच
 यत्रदेवाःसगंधर्वाःकिन्नराऋषयस्तथा २२
 आयांतिबहुधातत्रदोलारूढेनसंशयः २३
 ॐनमोभगवतेवासुदेवायेतिमंत्रेणपूजनंतत्रकारयेत्
 षोडशोपचारैःपूजाचकर्तव्याविधिपूर्वकम्
 धर्मार्थमुख्यायेकामास्तेसर्वेप्राप्नुयुर्ध्रुवम् २४
 अंगन्यासंकरन्यासंन्यासंशारीरकंचयत्
 तत्सर्वंतुप्रकर्तव्यंमंत्रेणानेनसुव्रत २५
 आगमोक्तेनमंत्रेणकर्तव्योहिमहोत्सवः

श्रीलक्ष्म्यासहितंदेवंदोलायांचप्रकल्पयेत् २६
 देवाग्रेवैष्णवाःस्थाप्यानारदाद्याःसुरर्षयः
 विष्वक्सेनादिकाभक्तास्थाप्यास्तेह्यग्रतःसदा २७
 पंचवादित्रनिर्घोषैःकुर्यादारार्तिकंबुधः
 यामेयामेतथादेविपूजनीयःप्रयत्नतः २८
 नालिकेरैस्तथाशुभ्रैःकदलैर्वातथापुनः
 अर्घदद्यात्ततोदेविपूजनीयःप्रयत्नतः २९
 देवदेवजगन्नाथशंखचक्रगदाधर
 अर्घगृहाणमेदेवकृपांकुरुममोपरि ३०
 तच्छेषवैष्णवानांतुदद्यात्प्राच्छादिकंपुनः
 वादनंनर्तनंतत्रकर्तव्यंवैष्णवैर्नरैः ३१
 आंदोलनंततःसर्वैःकर्तव्यंचविशेषतः
 पृथिव्यांयानितीर्थानिक्षेत्राणिचसुरेश्वरि ३२
 सर्वान्येतानिवैतत्रद्रष्टुमायांतितद्दिने
 एवंज्ञात्वासदादेविकर्तव्यःसोत्सवोमहान् ३३
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रायाश्चान्यजातयः
 शंखचक्रगदाधाराज्ञातव्यानगनंदिनि ३४
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर-
 संवादे दोलामहोत्सवोनामत्र्यशीतितमोऽध्यायः ८३

चतुरशीतितमोऽध्यायः-

महादेवउवाच-
 अस्मिन्वैचैत्रमासेतुकार्योदमनकोत्सवः
 द्वादश्यांतुतथासम्यग्विधिःकार्योविशेषतः १
 वैष्णवैःश्रद्धयापुण्योजनतानंदवर्द्धनः
 देवानंदसमुद्भूतादिव्यादमनमंजरी २
 निवेद्यावैष्णवैर्भक्तैःसर्वपूजाफलेप्सुभिः
 चैत्रेतुशुक्लपक्षेतुद्वादश्यांनगनंदिनि ३
 कारयेत्परयाभक्त्यामहोत्सवमनास्तथा
 तत्रादौचस्वयंगत्वाआरामंप्रतिचानघे ४

गुर्वाज्ञयाप्रकर्त्तव्यंपूजनंरतिनासह
 कामदेवनमस्तेऽस्तुविश्वमोहनकारक ५
 विष्णोरर्थेविचेष्ट्यामिकृपांकुरुममोपरि
 गीतवादित्रनिर्घोषैरानेतव्योगृहंप्रति ६
 एकादश्यांसुरश्रेष्ठिह्यधिवासनपूर्वकम्
 कर्त्तव्यंपूजनंतत्ररात्रौभक्त्यातुवैष्णवैः ७
 कर्त्तव्यमग्रतस्तस्यसर्वतोभद्रमंडलम्
 स्थापयित्वातुदेवेशंरतिनासहतत्रवै ८
 आच्छाद्यश्वेतवस्त्रेणदमनंस्थापयेद्बुधः
 तत्रवैपूजनंकार्यंवैष्णवैर्द्विजसत्तमैः ९
 क्लींकामदेवायनमोर्हीरत्यैचतथानमः
 एंद्यादिदिशिसंस्थाप्यकंदर्पंपूजयेद्बुधः १०
 गंधंपुष्पंतथाधूपंदीपमारार्तिकंतथा
 रात्रौभक्त्याप्रकर्त्तव्यंविधिनात्रसुरेश्वरि ११
 मदनायनमइतिप्राच्याम्
 मन्मथायनमइतिआग्न्येय्याम्
 कंदर्पायनमइतियाम्ये
 अनंगायनमइतिरक्षोदिशि
 भस्मशरीरायनमःइतिवारुण्याम्
 स्मरायनमइतिवायव्याम्
 ईश्वरायनमःइतिकौबेर्याम्
 पुष्पबाणायनमः
 इतिईशान्याम्
 चतुर्दिक्षुचसर्वासुपूजनंतत्रकारयेत्
 पूजितेकेशवेचात्रसर्वेदेवाःसुपूजिताः १२
 अक्षतगंधधूपदीपैर्नैवेद्यैस्तांबूलैश्चदमनकंपूजयित्वातु
 तत्पुरुषायविद्महेकामदेवायधीमहि
 तन्नोऽनगःप्रचोदयात्
 इतिवैकामगायत्र्याअष्टोत्तरशतवारंतंदमनकंअभिमंत्रयनमस्कुर्यात्
 नमोस्तुपुष्पबाणायजगदाह्लादकारिणे

मन्मथायजगन्नेत्रेरतिप्रीतिकरायच १३
 देवदेवनमस्तेऽस्तुश्रीविश्वेशनमोस्तुते
 रतिपतेनमस्तेस्तुनमस्तेविश्वमंडन १४
 नमस्तेस्तुजगन्नाथसर्वबीजनमोस्तुते
 एतैर्नानाविधैर्मन्त्रैरागमोक्तैर्विशेषतः १५
 पूजनीयःप्रयत्नेनलक्ष्म्यासहजनार्दनः
 ततोनिवेद्यतत्कर्मजागरंकारयेद्बुधः १६
 देवदेवजगन्नाथवाञ्छितार्थप्रदायक
 हृत्स्थान्पूरयमेविष्णोकामान्कामेश्वरीप्रिय १७
 इत्येतैर्बहुभिर्मन्त्रैःपूजनीयःप्रयत्नतः
 श्रीनिवासोजगन्नाथोभक्तानांशमभीप्सकः १८
 ततोदमनकमुष्टिगृहीत्वातत्रमूलमंत्रेण
 श्रीश्रीविष्णवादिदेवेभ्योदमनकंनिवेदयेत्
 ततोगंधादिभिर्महतीपूजागीतवाद्यनृत्यैश्चमहोत्सवःकार्यः
 देवाग्रेस्थापितःकलशोदकंदेवस्यपादयोर्निक्षिप्यजलक्रीडातस्मिन्दिनेकर्त्तव्य

†

ततःस्वगुरुं वस्त्रालंकारद्रविणैःश्रद्धयाप्रपूजयेत्
 ततःस्वयंवैष्णवैर्बुधभिःसहअशनीयात् १९
 महादेवउवाच-
 ततोदमनकमंजर्यायोवैविष्णुं प्रपूजयेत्
 पूजितेवैजगन्नाथेह्यहंवैपूजितःसदा २०
 ब्रह्महाहेमहारीचमद्यपोमांसभक्षकः
 मुच्यतेपातकाद्देविदृष्ट्वादमनकोत्सवम् २१
 एवंदमनकोदेविपूजितोयैःसुवैष्णवैः
 सर्वतीर्थकृतं तैस्तुमंजर्यापूजनंकृतम् २२
 वेदाध्ययनंकृतंतेनशास्त्राध्ययनमेवच
 अग्निहोत्रंकृतंतेनमंजर्यापूजितोहरिः २३
 तत्कुलंतुमहज्ज्ञेयंब्राह्मंवाचाथक्षात्रियम्
 शौद्रं वैश्यंचयच्चान्यद्धन्यंधन्यतरंस्मृतम् २४
 यस्मिन्कुलेऽवतीर्याथोत्सवोदमनकःकृतः

सचधन्यस्तुधन्योवैयेनविष्णुःप्रपूजितः २५
 दमनकेनतुतथासंप्राप्तेमधुमाधवे
 संपूज्यगोसहस्रस्यदेविसंलभतेफलम् २६
 मल्लिकाकुसुमैर्देवंसंतेगरुडध्वजम्
 योऽचयेत्परयाभक्त्यामुक्तिभागीभवेत्तुसः २७
 मरुकोदमनकश्चैवसद्यस्तुष्टिकरोहरेः
 अतःपूजाप्रकर्तव्यावैष्णवैर्नरसत्तमैः २८
 गोसहस्रंकृतंतेनकन्यादानंतथैवच
 पृथ्वीदानंकृतंतेनविष्णोर्वैपूजनेकृते २९
 एकामेकांगृहीत्वातुमंजरींदमनस्यतु
 यःपूजयतिदेवेशंसंप्राप्तेमधुमाधवे ३०
 पुण्यसंख्यांनजानेवैतस्याहंनगनंदिनि
 सवैचतुर्भुजोभूत्वाइहलोकेपरत्रच
 धर्मानर्थाश्चकामांश्चप्रभुंतेवैष्णवंपदम् ३१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 दमनकमहोत्सवोनामचतुरशीतितमोऽध्यायः ८४

पञ्चाशीतितमोऽध्यायः

महादेवउवाच-
 वैशाख्यांपूर्णमास्यांवैजलस्थंजगदीश्वरम्
 पूजयेद्वैष्णवोभक्त्याकृतोत्साहोमुदान्वितः १
 गीतंवाद्यंतथानृत्यंकृत्वापुण्यंमहोत्सवम्
 एकादश्यांसुरश्रेष्ठंपश्येद्वाथप्रहर्षितः २
 गीतंगायन्हरेर्भक्त्याकर्तव्यःसोत्सवःशुभः
 शयनंकुरुदेवेशजलेऽस्मिन्वैसुरेश्वर ३
 त्वयिसुप्तेजगत्सुप्तंभवत्येवनसंशयः
 घनागमेप्रकुर्वीतजलस्थवैजनार्दनम् ४
 येनरास्तुसुरश्रेष्ठेनदाहोनरकेभवेत्
 स्वर्णपात्रेतथारौप्येताम्रेवाचसुरेश्वरि ५
 मृन्मयेवाथकर्तव्यंशयनंविष्णुसंज्ञकम्

तत्रतोयंचसंस्थाप्यशीतलंगंधवासितम् ६
 तस्मिंस्तोयेततोविष्णोःस्थापनंकारयेद्बुधः
 गोपालनाम्नीमूर्तिश्चरामनाम्नीतथापिवा ७
 शालग्रामशिलावापिस्थापनीयाविशेषतः
 प्रतिमांवामहाभागतस्यपुण्यमनंतकम् ८
 यावद्धराधरालोकायावच्चंद्रदिवाकरौ
 तावत्तस्यकुलेकश्चिन्नभवेद्देविनारकी ९
 तस्माज्ज्येष्ठेमहादेवितोयस्थंपूजयेद्धरिम्
 वीततापोनरस्तिष्ठेद्यावदाभूतसंप्लवम् १०
 सुशीतलेतथातोयेतुलसीदलवासितम्
 शुचिशुक्रगतेकालेपूजयेद्धरणीधरम् ११
 शुचिशुक्रगतेकालेयेऽचयिष्यंतिकेशवम्
 जलस्थंविविधैःपुष्पैर्मुच्यंतेयमपीडनात् १२
 जलप्रेष्ठोयतोविष्णुर्जलशायीजलप्रियः
 तस्माद्ग्रीष्मेविशेषेणजलस्थंपूजयेद्धरिम् १३
 नीरमध्येस्थितंकृत्वाशालग्रामसमुद्भवम्
 येनार्चितोमहाभक्त्यासभवेत्कुलपावनः १४
 कर्कराशिगतेसूर्येमिथुनस्थेविशेषतः
 येनार्चितोहरिर्भक्त्याजलमध्येतुसुंदरि १५
 द्वादश्यांतुविशेषेणजलस्थजलशायिनः
 येनार्चनंकृतंतेनकोटियज्ञशतंकृतम् १६
 निक्षिप्यजलपात्रेतुमासेमाधवसंज्ञके
 माधवंयेऽचयिष्यंतिदेवास्तेतुनराभुवि १७
 पात्रेगंधोदकंकृत्वायःक्षिपेद्गरुडध्वजम्
 द्वादश्यांपूजयेद्रात्रौमुक्तिभागीभवेत्तुसः १८
 अश्रद्धधानःपापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः
 हेतुनिष्ठश्चपंचैतेनपूजाफलभागिनः १९
 तथामहादेविप्रभुंजलस्थंजगदीश्वरम्
 पूजयेद्योनरोनित्यंमहापापैःप्रमुच्यते २०
 ॐहीहींरामायनमः

इतिमंत्रेणदेवेशिपूजनंतत्रवैस्मृतम्
 ॐक्लींकृष्णायगोविंदायगोपीजनवल्लभायनमः
 इतिमंत्रेणगिरिजेउदकंचाभिमंत्रयेत्
 देवदेवमहाभागश्रीवत्सकृतलांछन २१
 महादेवनमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वभावन
 अर्घगृहाणभोदेवमुक्तिमेदेहिसर्वदा २२
 नानाविधैःसुपुष्पैश्चपूजयेद्गुरुडासनम्
 सर्वबाधाविनिर्मुक्तोविष्णोःसायुज्यतामियात् २३
 रात्रौजागरणंतत्रद्वादश्यांसुसमाहितः
 भक्तिपूर्वभजेद्देवंविष्णुमव्ययमक्षयम् २४
 एवंवैशाखसंबंधीभक्तिभावेनतत्परैः
 उत्सवोविष्णुसंज्ञस्तुकर्तव्योभक्तिमिच्छुभिः २५
 आगमोक्तेनमंत्रेणविधितत्रप्रकारयेत्
 कृतेसतिमहादेविकोटियज्ञसमंफलम् २६
 रागद्वेषविनिर्मुक्तोमहामोहनिवर्तकः
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिविष्णोःसनातनम् २७
 ब्राह्मणोभक्तिभावेनयःकरोत्युत्सवंभुवि
 सर्वपापविनिर्मुक्तोवैकुण्ठगच्छतेध्रुवम् २८
 वेदाध्ययनहीनोऽपिशास्त्राध्ययनवर्जितः
 हरिभक्तितुसंप्राप्यलभतेवैष्णवंपदम् २९
 आत्मारामःसदामुक्तोविजितात्माभवेत्तुसः
 सवैविष्णुपदंयातियावच्चंद्रदिवाकरौ ३०
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
 संवादेशयनमहोत्सवोनामपञ्चाशीतितमोऽध्यायः ८५

षडशीतितमोऽध्यायः-

महादेवउवाच-
 श्रावणेमासिसंप्राप्तेपवित्रारोपणोविधिः
 यस्मिन्कृतेतुदेवेशिदिव्यभक्तिःप्रजायते १
 पवित्रारोपणंविष्णोःकर्तव्यंश्रद्धयाबुधैः

संपूर्णाजायतेतस्यपूजापार्वतिवार्षिकी २
 पवित्रारोपणेविष्णोर्जायतेसुखमात्मनः
 संपूजितेसदाविष्णौनानासुखमवाप्नुयात् ३
 सूत्रंवाससमानीयब्राह्मण्याकर्तितंतथा
 स्वेनैवकर्तितंसूत्रंतेनैवचप्रकारयेत् ४
 सच्छूद्रयाकर्तितंसूत्रंतद्ग्राह्यंवातथैवच
 अन्यथाविक्रयेणापिग्राह्यंचापियथातथम् ५
 क्षौमेनैवप्रकर्तव्यःपवित्रारोपणेविधिः
 रूप्येणवातथाकार्यंपवित्रंविष्णुदैवतम् ६
 सौवर्णेनापिदेवेशिकर्तव्यंविधिपूर्वकम्
 अभावेसर्वधातूनांग्राह्यंसूत्रंतथाबुधैः ७
 कृत्वातुत्रिवृतंसूत्रंप्रक्षाल्यमुदकेनतु
 लिगेलिंगप्रमाणंचप्रतिमायांतथाविधिः ८
 पादौवैजानुपर्यंतंतथानाभिसमंस्मृतम्
 ज्येष्ठमध्यंकनिष्ठंचपवित्रंकारयेद्बुधः ९
 संवत्सरदिनैस्तद्वत्तदद्धाद्धैनसंख्यया
 सूत्रेणैवप्रकर्तव्यंग्रंथिनाष्टोत्तरंशतम् १०
 तदद्धसंख्यकेनापियुक्तंवातत्रपार्वति
 लिगेवैलिंगसंशंतुगंगानागैश्चसंयुतम् ११
 प्रतिमायांतथादेविपवित्रंवनमालकम्
 यथाशोभातथाकार्ययेनविष्णुःप्रसीदति १२
 एकंवैसुपवित्रंतुगंधारख्यंकारयेत्सदा
 तंतुनायच्चसंयुक्तंकर्तव्यंवैष्णवैर्नरैः १३
 देवानांचतथाप्रोक्तंपवित्रंविष्णुदैवतम्
 अंबरीषाद्याभक्ताश्चअन्येऽपिचध्रुवादयः १४
 पवित्राणिततःपश्चाद्वातव्यानीहपार्वति
 प्रतिपद्धनदस्योक्तापवित्रारोपणेतिथिः १५
 लक्ष्म्यादेव्याद्वितीयातुतिथीनामुत्तमातिथिः
 तृतीयातुतवप्रोक्ताचतुर्थीगणपस्यच १६
 पंचमीचंद्रमसश्चैवषष्ठीवैकार्तिकस्यच

सप्तमीचरवेः प्रोक्तादुर्गायाश्चाष्टमीस्मृता १७
 नवमीचैवमातृणांयमस्यदशमीतथा
 एकादशीतुसर्वेषांद्वादशीमाधवस्यच १८
 त्रयोदशीतुकामस्यशर्वस्योक्ताचतुर्दशी
 तद्वत्पंचदशीख्याताधातुर्वैह्यर्चनेपुनः १९
 एतावैतिथयः प्रोक्ताः पवित्रारोपणोचिताः
 कनिष्ठेद्वादशप्रोक्तामध्यमेद्विगुणास्मृताः २०
 त्रिगुणाश्चोत्तमेचैवग्रंथयश्चपवित्रके
 कर्पूरकेसराभ्यांवाचंदनेनहरिद्रया २१
 रंजयित्वातुतत्सर्वस्थाप्यनवकरंडके
 देवस्ययजनंयत्रस्थाप्यानिदेववत्तदा २२
 आदौदेवार्चनंकृत्वावासनंसपवित्रकम्
 अधिवासितेपवित्रेतुततोवैपूजनंस्मृतम् २३
 पवित्रेषुचयद्देवास्तेषांनिकटमाचरेत्
 ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रस्त्रयोवैसूत्रदेवताः २४
 क्रियाचपौरुषीवीराचतुर्थीचापराजिता
 जयाचविजयाचैवमुक्तिदाचसदाशिवा २५
 मनोन्मनीतुनवमीदशमीसर्वतोमुखी
 ग्रंथीनांदेवताश्चैवसूत्रेषुविनिवेशयेत् २६
 आवाहनमुद्रयावैशास्त्रोक्तविधिनाततः
 आवाह्यतत्रताःसम्यक्संनिधीकरणंस्मृतम् २७
 संनिधीकरणमुद्रयासंनिधीकरणम्
 रक्ष्यामुद्रयासंरक्ष्यधेनुमुद्रयाअमृतीकृत्य
 आनीयदेवस्याग्रेकलशोदकंगृहीत्वा
 आगमोक्तेनमंत्रेणप्रोक्षणंविधायक्लींकृष्णायइतिमंत्रेणप्रोक्षणंगंधधूपदीप
 नैवेद्यादिकंदत्त्वातांबूलादिकंदत्त्वाषोडशोपचारादिनापवित्रदेवता
 अभ्यर्च्यगंधपवित्रंधूपितंकृत्वादेवाभिमुखः सन्
 नमस्कारमुद्रयादेवंअभिमंत्रयीत
 आमंत्रितोमहादेवसार्द्धं देव्यागणादिभिः
 मंत्रैर्वा लोकपालैश्चसहितःपरिवारकैः २८

आगच्छभगवन्विष्णोविधिसंपूर्णहेतवे
 प्रातस्त्वत्पूजनंकुर्मःसान्निध्यंनियतंकुरु २९
 तद्गंधंचपवित्रंचदेवस्यराघवस्यच
 श्रीविष्णोश्चरणेतत्निक्षिप्यप्रातः
 स्वक्रियांविधायपुण्याहस्वस्तिवाचनजयजयशब्दैर्घटादिवादित्र
 निर्घोषतूर्यादिशब्दैःपवित्रैःपूजांकुर्यात्
 ततःप्रथमंज्येष्ठंततोमध्यमंकनिष्ठंच
 एभिःसर्वैर्यथाक्रमेणपूजांकुर्यात्
 ॐवासुदेवायविद्महेविष्णुदेवाधीयमहि
 तन्नोदेवःप्रचोदयात्
 इतिपवित्रदानंअथवास्वमंत्रैः
 ततोवैमहतींपूजांविष्णोःकुर्यात्प्रसादिनीम्
 ययावैकृतयादेविविष्णुरात्माप्रसीदति ३०
 समंताद्दीपमालाचक्रव्याचविधानतः
 चतुर्विधंतथाचान्नं नैवेद्यंकारयेद्बुधः ३१
 पवित्राणिततोदद्यात्पूजितानितुशोभने
 भक्त्याचैवविशेषेणश्रीगुरुंपूजयेत्ततः ३२
 वस्त्रालंकारविधिनापूजनीयोगुरुर्महान्
 पूजयित्वागुरुंतत्रपवित्रंधारयेत्ततः ३३
 अथयेवैष्णवाःसंतितेभ्यस्तांबूलादिकंदत्त्वापूर्णाहुतिमग्नयेदत्त्वाश्रीनिवासायश्र
 ीकृष्णा
 यकर्मनिवेदयेत्
 मंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंतुकेशव
 यत्पूजितोमयासम्यक्संपूर्णयातुमेधुवम् ३४
 ततउद्वास्यइष्टबंधुभिस्तथावैष्णवैर्विप्रैर्वासहितःसन्मृष्टमन्नंस्वयंभुंजीत
 एतत्पूजनकंदिव्ययेश्वरवंतिद्विजोत्तमाः
 सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोःपरंपदम् ३५
 यावत्तपतिवैचंद्रोयावत्तपतिवैरविः
 पवित्रारोपकस्तद्वत्तप्यतेनात्रसंशयः ३६
 पृथिव्यांयानिदानानिनिनियमाश्चतथापुनः

सर्वेवैपूर्णतांयांतिपवित्रारोपणेकृते ३७
 उत्सवानांचराजायंपवित्रारोपणोविधिः
 ब्रह्महाशुध्यतेतत्रनात्रकार्याविचारणा ३८
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंयदुक्तंनगनंदिनि
 पवित्रारोपणेपुण्यंदर्शनेतुतथास्मृतम् ३९
 शूद्रैर्वाथमहाभागेपवित्रारोपणोविधिः
 कृतोयैर्भक्तिभावेनतेवैधन्यतमाःस्मृताः ४०
 धन्योऽहकृतकृत्योऽहसौभाग्योऽधरणीतले
 मयातुयाकृताभक्तिर्वैष्णवीमुक्तिदायिनी ४१
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेपवित्रारोपणंनामषडशीतितमोऽध्यायः ८६

सप्ताशीतितमोऽध्यायः -

महेश्वरउवाच-

चैत्रेतुचंपकेनैवजातीपुष्पेणवापुनः
 पूजनीयःप्रयत्नेनकेशवःक्लेशनाशनः १
 दमनकैर्मरुकैश्चैवबिल्वपुष्पैरथापिवा
 पूजयेज्जगतामीशंविष्णुंसर्वेश्वरेश्वरम् २
 शतपत्रैस्तथादिव्यैरक्तैर्वासुसमाहितः
 पूजयंतिनराविष्णुंचैत्रमासेसुरेश्वरि ३
 वैशाखेतुसदादेविह्यर्चनीयोमहत्प्रभुः
 केतकीपत्रमादायवृषस्थेचदिवाकरे ४
 येनार्चितोहरिर्भक्त्याप्रीतोमन्वंतरंशतम्
 ज्येष्ठेमासेतुसंप्राप्तेनानापुष्पैःप्रपूजयेत् ५
 पूजितेदेवदेवेशेसर्वेदेवाःसुपूजिताः
 कृत्वापापसहस्राणिमहापापशतानिच ६
 तेपियास्यंतिभोदेवियत्रविष्णुःश्रियासह
 आषाढेमासिसंप्राप्तेपूजांकुर्याद्विशेषतः ७
 करवीरैरक्तपुष्पैस्तथाब्जैर्वासदानराः
 पूजांकुर्वंतियेविष्णोस्तेज्ञेयाःपुण्यभागिनः ८

जातरूपनिभैर्विष्णुकदंबकुसुमैस्तथा
 येऽचयिष्यन्तिगोविंदनतेषांसौरिजंभयम् ६
 घनागमेघनश्यामःकदंबकुसुमार्चितः
 ददातिवांछितान्कामान्यावदिंद्राश्चतुर्दश १०
 यथापद्मालयांप्राप्यप्रीतोभवतिमाधवः
 कदंबकुसुमंलब्ध्वाप्रीतोभवतिलोककृत् ११
 तुलसीकृष्णतुलसीवज्रुलैर्वासुरेश्वरि
 सर्वदापूजितोविष्णुःकष्टंहरतिनित्यशः १२
 श्रावणेमासिसंप्राप्तेयेऽचयन्तिजनार्दनम्
 अतसीपुष्पमादायतथादूर्वादलेनतु १३
 नानापुष्पैर्विशेषेणपूजनीयःप्रयत्नतः
 ददातिविपुलान्कामान्यावदाभूतसंप्लवम् १४
 भाद्रमासेतुसंप्राप्तेशृणुत्वंनगनंदिनि
 चंपकैर्वाश्वेतपुष्पैरक्तसिंदूरकैस्तथा १५
 कह्लारैर्वामहादेविसर्वकामफलंलभेत्
 आश्विनेवैशुभेमासेकर्तव्यंविष्णुपूजनम् १६
 यूथिकानवजातीभिस्तथानानाविधैःशुभैः
 पूजनीयःप्रयत्नेनभक्तिपूर्वसदाजनैः १७
 पद्मान्येवसमानीययेऽचयन्तिजनार्दनम्
 धर्मार्थकाममोक्षांस्तेलभन्तेमानवाभुवि १८
 कार्तिकेमासिसंप्राप्तेपूजनीयोमहेश्वरः
 यावन्तिऋतुपुष्पाणिदेयानिमाधवस्यच १९
 तिलानितिलपुष्पाणितैर्वाह्यर्चनकंचरेत्
 पूजितेसतिदेवेशिअनंतफलमश्नुते २०
 बकुलपुष्पैःपुन्नागैश्चंपकैर्वाजनार्दनम्
 कार्तिकेपूजयिष्यन्तितेदेवानहिमानवाः २१
 मार्गशीर्षेप्रयत्नेनपूजनीयःसदाप्रभुः
 नानापुष्पैःसनैवेद्यैर्धूपैर्निराजनैस्तथा २२
 मार्गशीर्षेविशेषेणदिव्यैःपुष्पैःप्रपूजयेत्
 पौषमासेमहादेविस्वर्चनंशुभदंस्मृतम् २३

नानातुलसिपत्रैश्चमृगनाभिजलैस्तथा
माघमासेतुसंप्राप्तेनानापुष्पैःप्रपूजयेत् २४
पूजितेदेवदेवेशेवांछितंलभतेध्रुवम्
कर्पूरजातथापूजानानानैवेद्यमोदकैः २५
फाल्गुनेचैवसंप्राप्तेह्यर्चनंमाधवस्यच
कृत्वावासंतिकींपूजांपुष्पाण्यादायसर्वशः २६
नवीनैर्वाथदेवेशिसर्वैर्वापूजयेत्ततः
पूजितेतुजगन्नाथेवैकुण्ठपदमव्ययम्
प्राप्नोतिपुरुषो नित्यंश्रीविष्णोश्चप्रसादतः २७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेउमा
महेश्वरसंवादेमासिकपुष्पोनामसप्ताशीतितमोऽध्यायः ८७

अष्टाशीतितमोऽध्यायः-

सूतउवाच-

अतःपरंकार्तिकमाहात्म्यंप्रस्तूयते

सूत उवाच-

एकदाद्वारकामागादृषिःकृष्णदिदृक्षया
पुष्पाण्यादायदिव्यानिकल्पवृक्षोत्थितानिच १
नारदंस्वागतेनासौकृष्णःसत्कारमाचरत्
इदमर्घ्यमिदंपाद्यमित्युवाचासनंददत् २
नारदस्तानिपुष्पाणिकृष्णायोपाजहारच
कृष्णःषोडशसाहस्रस्त्रीभ्यस्तानिव्यभज्यत ३
विस्मृत्यसत्यभामांतुसर्वाभ्यस्तान्यदात्प्रभुः
सत्यभामाततःक्रुद्धाक्रोधागारंसमाविशत् ४
समाज्ञायततःकृष्णस्तत्रगत्वासमाहितः
सत्यभामांमानयित्वागरुडंमनसास्मरन् ५
स्मृतमात्रस्तुगरुडस्तदागत्याग्रतःस्थितः
आरुह्यवेगात्पत्रंतमित्युवाचप्रियांप्रभुः ६
सत्येत्वंमाकृथाःक्रोधंत्वत्कृतेदेवतैःसह
विरुध्यदेवराजानंरोपयिष्येतवांगणे ७

कल्पद्रुममहाभागेऽपराधमेक्षमांकुरु
 इतिकृत्वाप्रतिज्ञांतुकृष्णः ससत्यभामया ८
 देवलोकमगात्तूर्णयत्रदेवः सवृत्रहा
 याचितः कल्पवृक्षार्थमुत्तरंदत्तवान्प्रभुम् ९
 नायंदेवद्रुमोभूम्यांप्राप्तुयोग्यस्त्वयाप्रभो
 तदाक्रुद्धोमहाबाहुर्वृक्षमुत्पाटयमूलतः १०
 वाहमारोपयामासवेगेनबलवत्तरः
 तदावज्रधरोवेगाद्वज्रमुद्यम्यवीर्यवान् ११
 गरुडंताडयामासकल्पवृक्षंत्यजेरिति
 तदापत्ररथः पत्रंकुलिशस्यापिगौरवात् १२
 एकं विसर्जयामासत्वरयाप्रजगामच
 तेनवज्रप्रहारेणत्रयोभूवपतत्रिणः १३
 मयूरोनकुलश्चाषः कृष्णोद्वारावतीमगात्
 आगत्यसत्यभामायागृहेचैनमरोपयत्
 तदैवनारदोऽभ्यागात्सत्ययामानितोबहु १४
 सत्यभामोवाच-
 ईदृशः कल्पवृक्षोऽयपतिरेतादृशः प्रभुः
 भवेभवेकथंप्राप्यस्तदाख्यातुभवान्मम १५
 इतिपृष्टस्तदाप्राहनारदोमुनिसत्तमः
 प्राप्यतेसत्यभामेऽयतुलापुरुषदानतः १६
 सत्यभामातदाकृष्णंकल्पवृक्षसमन्वितम्
 नारदायैवसाप्रादात्तोलयित्वाविधानतः
 सर्वोपस्करमाकृष्यनारदस्त्रिदिवंययौ १७
 सूतउवाच-
 श्रियः पतिमथामंत्र्यगतेदेवर्षिसत्तमे
 हर्षोत्फुल्लाननासत्यावासुदेवमथाब्रवीत् १८
 सत्यभामोवाच-
 धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफलं जीवितं च मे
 मज्जन्मनिनिदाने च धन्यौ तौ पितरौ मम १९
 यौ मां त्रैलोक्यसुभगां जनयामासतुर्ध्रुवम्

षोडशस्त्रीसहस्राणांवल्लभाहंयतस्तव २०
 यस्मान्मयादिपुरुषःकल्पवृक्षसमन्वितः
 यथोक्तविधिनासम्यङ्नारदायसमर्पितः २१
 यद्द्वार्तामपिजानंतिभूमिसंस्थानजंतवः
 सोऽयकल्पद्रुमोगेहेममतिष्ठतिसांप्रतम् २२
 त्रैलोक्याधिपतेश्चाहंश्रीपतेरतिवल्लभा
 अतोऽहप्रष्टुमिच्छामिकिंचित्त्वांमधुसूदन २३
 यदि त्वंमत्प्रियकरःकथयस्वात्रविस्तरात्
 श्रुत्वातच्चपुनश्चाहंकरोमिहितमात्मनः २४
 यथाकल्पंत्वयादेववियुक्तास्यानकर्हिचित्
 सूतउवाच-
 इतिप्रियावचःश्रुत्वास्मेरास्योऽयगदाग्रजः २५
 सत्याकरेकरंकृत्वागमत्कल्पतरोस्तलम्
 निषिद्ध्यानुचरंलोकंसविलासंप्रियान्वितः २६
 प्रहस्यसत्यामामंत्र्यप्रोवाचजगतांपतिः
 तत्प्रीतिपरितोषार्थंलसत्पुलकितांगजः २७
 कृष्णउवाच-
 नमेत्वत्तःप्रियतमाकाचिदन्यानितंबिनी
 षोडशस्त्रीसहस्राणांप्रियेप्राणसमाह्वसि २८
 त्वदर्थंदैवराजेनविरोधोदैवतैःसह
 त्वयायत्प्रार्थितंकांतेशृणुयच्चमहद्भवेत् २९
 अदेयमथवाकार्यमकथ्यमपियत्पुनः
 त्वत्कृतंतुकथंप्रश्नंकथयामिनतुप्रिये
 पृच्छस्वसर्वंकथयेयत्तेमनसिवर्तते ३०
 सत्योवाच-
 दानं ब्रतंतपोवापिकितुपूर्वमयाकृतम्
 येनाहंमर्त्यजामर्त्येभवानीवाऽभवंकिल ३१
 तवांगाद्धहरानित्यंगरुडोपरिगामिनी
 इंद्रादिदेवतावासमगमंचत्वयासह ३२
 अतस्त्वांप्रष्टुमिच्छामिकिंकृतंतुमयाशुभम्

जन्मांतरेचकिंशीलाकाचाहंकस्यकन्यका ३३

श्रीकृष्णउवाच-

शृणुष्वैकमनाःकांतेयत्वंवैपूर्वजन्मनि

पुण्यं व्रतं कृतवती तत्सर्वं कथयामि ते ३४

आसीत्कृतयुगस्यांतेमायापुर्याद्विजोत्तमः

आत्रेयोदेवशर्मेतिवेदवेदांगपारगः ३५

आतिथेयोऽग्निशुश्रूषुःसौरव्रतपरायणः

सूर्यमाराधयन्नित्यंसाक्षात्सूर्य्यइवापरः ३६

तस्यातिवयसश्चासीन्नाम्नागुणवतीसुता

अपुत्रःसस्वशिष्यायचंद्रनाम्नेददौसुताम् ३७

तमेवपुत्रवन्मेनेसचतंपितृवद्वशी

तौकदाचिद्वनंयातौकुशेध्वहरणार्थिनौ ३८

हिमाद्रिपादजवनेचेरतुस्तौयतस्ततः

तौततोराक्षसंघोरमायांतंसमपश्यताम् ३९

भयविह्वलसर्वांगावसमर्थौपलायितुम्

निहतौरक्षसातेनकृतांतसमरूपिणा ४०

तौतुक्षेत्रप्रभावेणधर्मशीलतयापुनः

वैकुण्ठभवनंनीतौमद्गणैर्मत्समीपगैः ४१

यावज्जीवंतुयत्ताभ्यांसूर्यपूजादिकंकृतम्

तेनवैकर्मणाताभ्यांसुप्रीतोऽहकिलाभवम् ४२

शैवाःसौराश्चगाणेशावैष्णवाःशक्तिपूजकाः

मामेवप्राप्नुवंतीहवर्षाभिःसागरंयथा ४३

एकोऽहपंचधाजातःक्रीडयन्नामभिःकिल

देवदत्तोयथाकश्चित्पुत्राद्याह्वाननामभिः ४४

ततश्चतौमद्भवनाधिवासिनौविमानयानौरविवर्चसावुभौ

मत्तुल्यरूपौममसन्निधानगौदिव्यांगनाचंदनभोगभोगिनौ ४५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायां
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८

एकोनवतितमोऽध्यायः

श्रीकृष्णउवाच-

ततो गुणवती श्रुत्वारक्षसानिहता बुधौ
पितृभर्तजदुःखार्त्ता करुणं पर्यदेव यत् १

गुणवत्युवाच-

हानाथ हापितस्त्यक्त्वा गच्छतं क्व मया विना
बालाहं किं करोम्यद्यह्यनाथा भवता विना २
कोनुमामास्थितांगे हे भोजनाच्छादनादिभिः
अकिञ्चित्कुशलांस्नेहात्पालयिष्यति दुःखिताम् ३
हतभाग्यागतसुखा हतेशा हतजीविता
शरणं कं व्रजाम्यद्यत्वननाथा बत बालिशा ४

श्रीकृष्णउवाच-

एवं बहु विलप्याथ कुररीव भृशतुरा
पपात भूमौ विकलारंभावात् हता यथा ५
चिरादाश्वस्यसा भूमौ विलप्य करुणं बहु
निमग्नः खजलधौ शोकार्त्ता समवर्त्तत ६
साग्रहोपस्करान्सर्वान् विक्रीय शुभकर्मकृत्
तयोश्चक्रे यथा शक्तिपारलौकिकसत्क्रियाम् ७
तस्मिन्नेव पुरे वासं चक्रे प्रभृतिजीवितम्
विष्णुभक्तिपराशांता सत्यशौचाजितेन्द्रिया ८
व्रतद्वयं तथा सम्यगाजन्ममरणात्कृतम्
एकादशीव्रतं सम्यक्सेवनं कार्तिकस्य च ९
एतद् व्रतद्वयं कांते ममातीव प्रियं करम्
भुक्तिमुक्तिकरं सम्यक्पुत्रसंपत्तिकारकम् १०
कार्तिके मासिये नित्यं तुलासंस्थे दिवाकरे
प्रातः स्नास्यंति ते मुक्ता महापातकिनोऽपि च ११
संमार्जनं गृहे विष्णोः स्वस्तिकादिनिवेदनम्
विष्णुपूजां प्रकुर्वीति जीवन्मुक्ताश्च तेनराः १२
स्नानं जागरणं दीपं तुलसीवनसेवनम्
कार्तिकेये प्रकुर्वीति तेनरा विष्णुमूर्तयः १३

इत्थंदिनत्रयमपिकार्तिकेयेप्रकुर्वते
 देवानामपितेवंध्याःकिंयैराजन्मतःकृतम् १४
 इत्थंगुणवतीसम्यक्प्रत्यब्दंप्रतिनीयते
 नित्यंविष्णोःपरिकरेभक्तातत्परमानसा १५
 कदाचिज्जरसासाथकृशांगीज्वरपीडिता
 स्नातुंगंगांगताकांतेकथंचिच्छनकैस्तथा १६
 यावज्जलांतरगताकंपिताशीतपीडिता
 तावत्साविह्वलापश्यद्विमानंप्राप्तमंबरात् १७
 शंखचक्रगदापद्महस्तैरासन्नमंबरात्
 विष्णुरूपधरैःसम्यग्वैनतेयध्वजांकितैः १८
 आरोहयन्विमानंतमप्सरोगणसेवितम्
 चामरैर्वीज्यमानांतांवैकुण्ठमनयन्गणाः १९
 अथसातद्विमानस्थाज्वलदग्निशिखोपमा
 कार्तिकव्रतपुण्येनमत्सान्निध्यगताभवत् २०
 अथब्रह्मादिदेवानांयथाप्रार्थनयाभुवम्
 आगच्छतागणाःसर्वेयातास्तेऽपिमयासह २१
 एतेपियादवाःसर्वेमद्गणाएवभामिनि
 पितातेदेवशर्माभूत्सत्राजिदधिपोह्ययम् २२
 यश्चंद्रशर्मासोऽक्रूरस्त्वंसागुणवतीशुभे
 कार्तिकव्रतपुण्येनबहुमत्प्रीतिवर्द्धनी २३
 ममद्वारेत्वयापूर्वतुलसीवाटिकाकृता
 तस्मादयंकल्पवृक्षस्तवांगणतःशुभे २४
 कार्तिकेदीपमानंचयत्त्वयातुकृतंपुरा
 त्वद्देहगेहसंस्थेयंतस्माल्लक्ष्मीस्थिराभवत् २५
 यच्चव्रतादिकंसर्वविष्णवेभर्तृरूपिणे
 निवेदितवतीतस्मान्ममभार्यात्वमागता २६
 आजन्ममरणात्पूर्वकार्तिकेयद्ब्रतंकृतम्
 कदाचिदपितेनैवमद्वियोगंनपश्यसि २७
 एवंयेकार्तिकेमासिनराव्रतपरायणाः
 मत्सान्निध्यंगतास्तेऽपिप्रीतिदात्वंयथामम २८

यज्ञदानव्रततपःकारिणोमानवाःखलु
कार्तिकव्रतपुण्यस्यनाप्नुवंतिकलामपि २९
इत्थंनिशम्यभुवनाधिपतेस्तदानींप्राक्पुण्यजन्मभववैभवजातहर्षा
विश्वेश्वरंत्रिभुवनैकनिदानभूतंकृष्णंप्रणम्यवचनंनिजगादसत्या ३०
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांकार्तिकमाहात्म्येश्रीकृष्ण
सत्यभामासंवादेसत्यापूर्वजन्मवर्णनंनामैकोननवतितमोऽध्यायः ८९

नवतितमोऽध्यायः

सत्योवाच-

सर्वेऽपिकालावयवास्तवकालस्वरूपिणः
समानास्तुकथंनार्थमासानांकार्तिकोवरः १
एकादशीतिथीनांचमासानांकार्तिकःप्रियः
कथंतेदेवदेवेशकारणंकिंचकथ्यताम् २

श्रीकृष्णउवाच-

साधुपृष्टंत्वयासत्येशृणुष्वैकाग्रमानसा
पृथोर्वैन्यस्यसंवादंदेवर्षेनारदस्यच ३
एवमेवपुरापृष्टोनारदःपृथुनाप्रिये
उवाचकार्तिकाधिक्येकारणंसर्वविन्मुनिः ४

नारदउवाच-

शंखनामाभवत्पूर्वमसुरःसागरात्मजः
त्रिलोकीमथनेशक्तोमहाबलपराक्रमः ५
जित्वादेवान्निराकृत्यस्वर्गलोकान्महासुरः
इंद्रादिलोकपालानामधिकारांस्तथाहरत् ६
तद्भयादथतेदेवाःसुवर्णाद्रिगुहांगताः
न्यवसन्बहुवर्षाणि सावरोधाःसवासवाः ७
सुवर्णाद्रिगुहादुर्गसंस्थितास्त्रिदशायदा
तद्वश्यानबभूवुस्तेतदादैत्योव्यचारयत् ८
हताधिकारास्त्रिदशामयायद्यपिनिर्जिताः
भवन्तिबलयुक्तास्तेकरणीयंममात्रकिम् ९
अद्यज्ञातंमयादेवावेदमंत्रबलान्विताः

तान्हरिष्येततःसर्वेबलहीनाभवंतिहि १०
 इतिमत्वाततोदैत्योविष्णुमालक्ष्यनिद्रितम्
 सत्यलोकाञ्जहाराशुवेदानांचगणंप्रभुः ११
 नीतास्तुतेनतेवेदास्तद्भयात्तेनिराक्रमन्
 तोयेनिविविशुस्तेऽत्रयज्ञमंत्रसमन्विताः १२
 तान्मार्गमाणःशंखोऽपिसमुद्रांतर्गतोभ्रमन्
 नददर्शततोदैत्यःक्वचिदेकत्रसंस्थितान् १३
 अथब्रह्मासुरैःसार्द्धंविष्णुंशरणमन्वयात्
 पूजोपकरणंगृह्यवैकुण्ठभवनंगतः १४
 तत्रतस्यप्रबोधायगीतवाद्यादिकाःक्रियाः
 चक्रुर्देवागंधपुष्पधूपदीपान्मुहुर्मुहुः १५
 अथप्रबुद्धोभगवांस्तद्भक्तिपरितोषितः
 ददृशेतैःसुरैस्तत्रसहस्रार्कसमद्युतिः १६
 उपचारैःषोडशभिःसंपूज्यत्रिदशास्तदा
 दंडवत्पतिताभूमौतानुवाचाथकेशवः १७
 विष्णुरुवाच-
 वरदोऽहसुरगणागीतवाद्यादिमंगलैः
 मनोऽभिलषितान्कामान्सर्वानिवददामिवः १८
 इषस्यशुक्लैकादश्यायावदुद्धोधिनीभवेत्
 निशातुर्याशशेषेणगीतवाद्यादिमंगलैः १९
 कुर्वन्तिमनुजानित्यंभवद्भिर्यद्यथाकृतम्
 तेमत्प्रियकरानित्यंमत्सांनिध्यंव्रजंतिहि २०
 पाद्यार्घाचमनीयाद्यैर्भवद्भिर्यद्यथाकृतम्
 तदद्भुतगुणंयस्माज्जातंवःसुखकारणम् २१
 वेदाःशंखहताःसर्वेतिष्ठंत्युदकसंस्थिताः
 तानानयाम्यहंदेवाहत्वासागरनंदनम् २२
 अद्यप्रभृतिवेदास्तुमंत्रबीजमखान्विताः
 प्रत्यब्दंकार्तिकेमासिविश्रमंत्वप्सुसर्वदा २३
 अद्यप्रभृत्यहमपिभवामिजलमध्यगः
 भवंतोऽपिमयासार्द्धमायांतुसमुनीश्वराः २४

कालेऽस्मिन्नेवकुर्वतिप्रातःस्नानंद्विजोत्तमाः
 तेसर्वयज्ञावभृथैः सुस्नाताःस्युर्नसंशयः २५
 येकार्तिकेव्रतंसम्यङ् नित्यंकुर्वतिमानवाः
 तेदेहांतेत्वयाशक्रप्राप्यामद्भवनंसदा २६
 विघ्नेभ्योरक्षणंतेषांययाकार्यममाज्ञया
 देयात्वयाचवरुणपुत्रपौत्रादिसंततिः २७
 धनवृद्धिर्धनाध्यक्षत्वयाकार्याममाज्ञया
 ममरूपधराःसाक्षाज्जीवन्मुक्ताश्चतेनराः २८
 आजन्ममरणाद्यैश्चकृतमेतद्ब्रतोत्तमम्
 यथोक्तविधिनासम्यक्तेमान्याभवतामपि २९
 एकादश्यांयतश्चाहंभवद्भिःप्रतिबोधितः
 अतश्चैषातिथिर्मान्यासदैवप्रीतिदामम ३०
 व्रतद्वयंसम्यगिदंनरैःकृतंकृष्णस्यसान्निध्यदमस्तिनान्यत्
 दानानितीर्थानितपांसियज्ञाःस्वर्लोकदानेनसदासुरोत्तमाः ३१
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेशंखासुरवधउद्यमोनामनवतितमोऽध्यायः ६०

एकनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच-
 इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुःशफरीतुल्यरूपधृक्
 सपपातांजलौविंध्येनिवासेकश्यपस्यच १
 सतंकमंडलौक्षिप्रंकृपयाक्षिप्तवान्मुनिः
 तावत्सनममौतत्रततःकूपेन्यवेशयत् २
 तत्रापिनममौतावत्कासारेप्राक्षिपत्सताम्
 एवंससागरेक्षिप्तस्तत्रसोऽप्यन्ववर्द्धत ३
 ततोऽवधीत्सतंशंखंविष्णुर्वैमत्स्यरूपधृक्
 अथतंस्वकरेधृत्वाबदरीवनमागतः ४
 तत्राहूयऋषीन्सर्वानिदमाज्ञापयद्विभुः
 श्रीकृष्णउवाच-
 जलांतरेविशीर्णास्तुयूयंवेदान्प्रमार्जथ ५

आनयध्वंचत्वरिताःसरहस्यंजलांतरात्
तावत्प्रयागेतिष्ठामिदेवतागणसंयुतः ६
नारदउवाच-

ततस्तैःसर्वमुनिभिस्तपोबलसमन्वितैः
उद्धारिताःषडंगास्तेवेदायज्ञसमन्विताः ७
तेषुयावन्मितंयेनलब्धंतावन्मितस्यहि
ससएवऋषिर्जातस्तदाप्रभृतिपार्थिव ८
अथसर्वेऽपिसंगम्यप्रयागंमुनयोययुः
विष्णवेसविधात्रेतेलब्धान्वेदान्यवेदयन् ९
लब्ध्वावेदान्सयज्ञांस्तुब्रह्माहर्षसमन्वितः
अयजच्चाश्वमेधेनदेवर्षिगणसंवृतः १०
यज्ञातेदेवदेवेशसिद्धपन्नगगुह्यकाः
निपत्यदंडवद्भूमौविज्ञप्तिं तत्रचक्रिरे ११
देवाऊचुः

देवदेवजगन्नाथविज्ञप्तिंशृणुनःप्रभो
हर्षकालोऽयमस्माकंतस्मात्त्वंवरदोभव १२
स्थानेऽस्मिन्नृषयोवेदान्नष्टान्प्रापुःपुनःस्वयम्
यज्ञभागान्वयंप्राप्तास्त्वत्प्रसादाद्रमापते १३
स्थानमेतदपिश्रेष्ठं पृथिव्यांपुण्यवर्द्धनम्
भुक्तिमुक्तिप्रदंचास्तुप्रसादाद्भवतःसदा १४
कालोऽप्ययंमहापुण्योब्रह्मघ्नादिविशुद्धिकृत्
दत्ताक्षयकरश्चास्तुबरमेतद्वदस्वनः १५

श्रीविष्णुरुवाच

ममाप्येतन्मतंदेवायद्भवद्भिरुदाहतम्
तत्तथास्तुलभत्वेतद्ब्रह्मक्षेत्रमितिप्रथाम् १६
सूर्यवंशोद्भवोराजागंगामत्रानयिष्यति
सासूर्यकन्ययाचात्रकालिद्यासंगमिष्यति १७
यूयंचसर्वेब्रह्माद्यानिवसध्वंमयासह
तीर्थराजेऽतिविख्यातंतीर्थमेतद्भविष्यति १८
दानंतपोव्रतंहोमोजपपूजादिकाःक्रियाः

अनंतफलदाः संतुमत्सांनिध्यप्रदाः सदा १६
 ब्रह्महत्यादिपापानि बहुजन्मकृतान्यपि
 दर्शनादस्य तीर्थस्य विनाशं यांतु तत्क्षणात् २०
 देहत्यागं तथा धीराः कुर्वन्ति मम सन्निधौ
 मत्तनुं प्रविशंत्येव पुनर्जन्मनि नो नराः २१
 पितृन्निर्दिश्ये श्राद्धं कुर्वन्त्यत्र समागताः
 तेषां पितृगणाः सर्वे यांतु ते मत्सलोकताम् २२
 कालोऽप्येष महापुण्यफलदोऽस्तु सदानृणाम्
 सूर्य्ये मकरगे प्रातः स्नायिनां पापनाशनम् २३
 मकरस्थरवौ माघे प्रातः स्नानं प्रकुर्वताम्
 दर्शनादेव पापानि यांति सूर्याद्यथा तमः २४
 सलोकत्वं सरूपत्वं समीपत्वं त्रयं क्रमात्
 नृणां ददाम्यहं स्नानान्माघे मकरगे रवौ २५
 यूयं मुनीश्वराः सर्वे शृणुध्वं वरदोऽस्मि वः
 बदरीवनमध्येऽहं सदा तिष्ठामि सर्वगः २६
 अन्यत्र दशभिर्वर्षैस्तपसा वाप्यते फलम्
 तदत्र दिवसैकेन भवद्भिः प्राप्यते सदा २७
 स्थानस्य दर्शनं तस्य ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः
 जीवन्मुक्तास्तदा तेषु पापं नैवावतिष्ठते २८

सूत उवाच-

एवं देवान् देवदेवस्तदुक्त्वा तत्रैवांतर्द्धान्मागात्सवेधाः
 देवाः सर्वेऽप्यशकैस्तत्र तस्थुश्चांतर्द्धानं प्रापुरिन्द्रादयस्ते २९
 इमां च गाथां शृणुयान्नरोत्तमो यः श्रावयेद्वापि विशुद्धचित्तः
 स तीर्थराजं बदरीवनं यत्कृत्वा फलं मांसमवाप्नुयाच्च ३०

इति श्रीपाद्मे महापुराणे उत्तरखण्डे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायां कार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेशं खासुरवधोवेदागमे प्रयागमाहात्म्यं नामैकनवति-
 तमोऽध्यायः ६१

द्विनवतितमोऽध्यायः

पृथुरुवाच-

महाफलं त्वया प्रोक्तं मुने कार्तिकमाघयोः
 तयोः स्नानविधिं सम्यङ् नियमानपिनारद
 उद्यापनविधिं चैवं यथावद्वक्तुमर्हसि १
 नारद उवाच-
 त्वं विष्णोरंशसंजातो नाज्ञातं विद्यते तव
 तथापि वदतः सम्यङ् माहात्म्यं शृणु वेनज २
 आश्विनस्य तु मासस्य या शुक्लैकादशी भवेत्
 कार्तिकव्रतनियमं तस्यां कुर्यादतं द्रितः ३
 रात्र्यां तुर्यां शेषायां मुदो तिष्ठत्सदा व्रती
 नैर्ऋत्यां संव्रजे द्वासाद्बहिः सोदकभाजनः ४
 दिवासं ध्यासु कर्णस्थं ब्रह्मसूत्र उदङ्मुखः
 अंतर्धाय तृणं भूमौ शिरः प्रावृत्य वाससा ५
 वक्त्रं नियम्य यत्नेन ष्ठीवनश्चासवर्जितः
 कुर्यान्मूत्रपुरीषे च रात्रौ चेद्दक्षिणामुखः ६
 गृहीतशिशनश्चोत्थाय गृहीत्वा शुचि मृत्तिकां
 गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतं द्रितः ७
 एकालिगे गुदे पंच तथा वामकरे दश
 उभयोः सप्तदातव्यास्तथा तिस्रस्तु पादयोः ८
 एतद्विवर्तिगुणं प्रोक्तं ब्रह्मचारिवनस्थयोः
 यतश्चतुर्गुणं रात्रौ तदर्द्धं शौचमाचरेत् ९
 तदर्द्धमपि मार्गस्थः स्त्रीशूद्राणां तदर्द्धकम्
 शौचकर्मविहीनस्य सकलानिष्फलाः क्रियाः १०
 मुखशुद्धिविहीनस्य नो मंत्राः फलदाः स्मृताः
 दंतजिह्वाविशुद्धिं च ततः कुर्यात्प्रयत्नतः ११
 आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजाः पशुवसूनि च
 ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहि वनस्पते १२
 इति मंत्रं समुच्चार्य द्वादशांगुलकं सदा
 समिधा क्षीरवृक्षास्य क्षयाहोपोषणं विना १३
 प्रतिपद्दर्शनवमीषष्ठीश्चार्कदिनं विना
 चंद्रसूर्योपरागे च न कुर्यादंतधावनम् १४

कंटकीवृक्षकार्पासनिर्गुडीब्रह्मवृक्षजम्
 बिल्वैरंडविगंधाढ्यं वर्जयेदंतधावनम् १५
 ततोविष्णोः शिवस्यापि गृहं गच्छेत्प्रसन्नधीः
 गंधपुष्पसुतांबूलान् गृहीत्वा भक्तितत्परः १६
 तत्र देवस्य पादार्घ्याद्युपचारान्मृथक्पृथक्
 कृत्वा स्तुत्वा पुनर्नत्वा कुर्याद्गीतादिमंगलम् १७
 तालवेणुमृदंगादिध्वनियुक्तान्सनृत्तकान्
 पुष्पैर्गन्धैः सतांबूलैर्गायनानपि चार्चयेत् १८
 देवालये गानपरायतस्ते विष्णुमूर्तयः
 तपांसियज्ञदानानि कृतानि च जगद्गुरोः १९
 तुष्टिदानिकलौनित्यं भक्त्या देवस्य सत्पतेः
 क्वत्वं वससि देवेश मया पृष्टस्तु पार्थिव २०
 विष्णुरेवं तदा प्राह मद्भक्तिपरितोषितः
 नाहं वसामि वैकुण्ठे योगिनां हृदये न च २१
 मद्भक्त्या यत्र गायंति तत्र तिष्ठामि नारद
 सत्पुराणकथां श्रुत्वामद्भक्तानां च गायनम् २२
 नेच्छंति ये नरामूढा मद्द्वेष्यास्ते भवंति हि
 तेषां पूजादिकं गंधपुष्पादिक्रयते नरैः २३
 तेन प्रीतिं तथा यामिन तथा मत्प्रपूजनात्
 शिरीषोन्मत्तगिरिजामल्लिकाशाल्मलीभवैः २४
 अर्कजैः कर्णिकारैश्च विष्णुर्नार्च्यस्तथाक्षतैः
 जपाकुंदशिरीषैश्च यूथिकामालतीभवैः २५
 केतकीभवपुष्पैश्च नैवार्च्यः शंकरस्तथा
 गणेशंतुलसीपत्रैर्दुर्गानैव च दूर्वया २६
 मुनिपुष्पैस्तथा सूर्यलक्ष्मीकामो न चार्चयेत्
 सुगंधीनि प्रशस्तानि पूजायां सर्वदैवतु २७
 एवं पूजाविधिं कृत्वा देवदेवं क्षमापयेत्
 मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर २८
 यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे
 ततः प्रदक्षिणं कृत्वा दंडवत्प्रणिपत्य च २९

पुनःक्षमापयेद्देवंगायनाद्यंक्षमापयेत्
 विष्णोःशिवस्यापिचपूजनादिकंकुर्वीतिसम्यङ्निशिकार्तिकेये
 निर्धूतपापाःसहपूर्वजैस्तेप्रयांतिविष्णोर्भवनंमनुष्याः ३०
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेनियमवर्णनंनामद्विनवतितमोऽध्यायः ६२

त्रिनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

नाडीद्वयावशिष्टायांरात्रौगच्छेज्जलाशयम्
 तिलगंधाक्षतैःपुष्पैर्दीपाद्यैःसहितःशुचिः १
 मानुषेदेवखातेचनद्यांनद्योश्चसंगमे
 क्रमाद्दशगुणंस्नानंतीर्थेऽनतफलंस्मृतम् २
 विष्णुंस्मृत्वाततःकुर्यात्संकल्पंसवनस्यतु
 तीर्थादिदेवतादिभ्यःक्रमादर्घ्यादिदापयेत् ३
 ॐनमःकमलनाभायनमस्तेजलशायिने
 नमस्तेऽस्तुहृषीकेशगृहाणार्घ्यंनमोऽस्तुते ४
 वैकुण्ठेचप्रयागेचतथाबदरिकाश्रमे
 यतोविष्णुर्विचक्रमेत्रेधासनिदधेपदम् ५
 अतोदेवामामवंतुयतोविष्णुर्विचक्रमे
 तैरेवसहितैःसर्वैर्मुनिदेवसमन्वितैः ६
 कार्तिकेऽहकरिष्यामिप्रातःस्नानंसुरोत्तम
 प्रीत्यर्थंदेवदेवेशदामोदरमयासह ७
 ध्यात्वाहंत्वांचदेवेशजलेऽस्मिन्स्नातुमुद्यतः
 तवप्रसादात्पापंमेदामोदरविनश्यतु ८
 नित्यनैमित्तिकेकृष्णेकार्तिकेपापनाशने
 गृहाणार्घ्यंमयादत्तराधयासहितोहरे ९
 व्रतिनाकार्तिकेमासिस्नातस्यविधिवन्मम
 गृहाणार्घ्यंमयादत्तराधयासहितोहरे १०
 स्मृत्वाभागीरथींविष्णुंशिवंसूर्यजलेविशेत्
 नाभिमात्रेजलेतिष्ठन्व्रतीस्नायाद्यथाविधि ११

तिलामलकचूर्णेनगृहीस्नानंसमाचरेत्
 वनस्थानांयतीनांचतुलसीमूलमृत्तिका १२
 सप्तमीदर्शनवमीद्वितीयादशमीषुच
 त्रयोदश्यांचनस्नायाद्धात्रीफलतिलैःसह १३
 आदौकुर्यान्मलस्नानंमंत्रस्नानंततःपरम्
 स्त्रीशूद्राणांवेदोक्तैर्मंत्रैस्तेषांपुराणजैः १४
 स्नानमन्त्राः
 त्रिधाभूद्देवकार्याययःपुराभक्तिभावतः
 सविष्णुःसर्वपापघ्नःपुनातुकृपयात्रमाम् १५
 विष्णोराज्ञामनुप्राप्यकार्तिकव्रतकारणात्
 रक्षंतुदेवास्तेसर्वेमांपुनंतुसदैवते १६
 वेदमंत्राःसबीजास्तुसरहस्याःसवीर्यकाः
 कश्यपाद्याश्चमुनयोमांपुनंतुसदैवते १७
 गंगाद्याःसरितःसर्वास्तीर्थानिजलदानदाः
 सप्तसागराःसर्वेमांपुनंतुजलाशयाः १८
 पतिव्रतास्त्वदित्याद्यायक्षाःसिद्धाःसपन्नगाः
 ओषध्यःपर्वताश्चाशुमांपुनंतुत्रिलोकजाः १९
 एभिःस्नात्वाव्रतीमंत्रैर्हस्तन्यस्तपवित्रकः
 देवर्षीन्मानवपितृस्तर्पयेच्चयथाविधि २०
 यावंतःकार्तिकेमासिवर्ततेपितृतर्पणे
 तिलास्तत्संख्यकाब्दानिपितरःस्वर्गवासिनः २१
 ततो जलाद्विनिष्क्रम्यशुचिवस्त्रावृतोव्रती
 प्रातःकालोदितंकर्मसमाप्यार्चेद्धरिंपुनः २२
 तीर्थादिदेवान्संस्मृत्यपुनरर्चाप्रदापयेत्
 गंधपुष्पफलैर्युक्तोभक्तितत्परमानसः २३
 अर्घमंत्रः
 व्रतिनःकार्तिकेमासिस्नातस्यविधिवन्मम
 गृहाणार्घ्यमयादत्तंदनुजेंद्रनिषूदन २४
 ततश्चब्राह्मणान्भक्त्याभोजयेद्वेदपारगान्
 गंधपुष्पैःसतांबूलैःप्रणमेच्चपुनःपुनः २५

तीर्थानिदक्षिणेपादेवेदाश्चमुखमाश्रिताः
 सर्वाङ्गेसंस्थितादेवाः पूजिताः स्युर्द्विजार्चनात् २६
 अव्यक्तरूपिणो विष्णोः स्वरूपं ब्राह्मणाभुवि
 नावमान्या नो विरोध्याः कदाचिच्छुभमिच्छता २७
 तां वै हरिप्रियां देवितुलसीमर्चयेद्ब्रती
 प्रदक्षिणमस्कारान्कुर्यादेकाग्रमानसः २८
 देवैस्त्वं निर्मिता पूर्वमर्चिता सिमुनीश्वरैः
 नमोनमस्ते तुलसिपापं हरिप्रिये २९
 ततो विष्णुकथां श्रुत्वा पौराणीं स्निग्धमानसः
 तं ब्राह्मणं मुनिं विप्रं पूजयेद्भक्तिमान्ब्रती ३०
 एवं पूर्णविधिं सम्यक्पूर्वोक्तं भक्तिमान्नरः
 करोति यः स लभते नारायणसलोकताम् ३१
 रोगापहं पापविनाशकृत्परं सद्बुद्धिदं पुत्रधनादिसाधनम्
 मुक्तेर्निदानं न हि कार्तिकव्रताद्विष्णुप्रियादन्यतमं हि भूतले ३२
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे स्नानविधिवर्णनो नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ६३

चतुर्नवतितमोऽध्यायः

नारद उवाच-

कार्तिकव्रतिनां पुंसां नियमाये प्रकीर्तिताः
 ताञ्छृणुष्वमयाराजन्कथ्यमानान्समंततः १
 सर्वामिषाणि मांसानि क्षौद्रं सौवीरकं तथा
 राजमाषादिकं चापि नैवाद्यात् कार्तिकव्रती २
 द्विदलं तिलतैलं च तथा न्नमश्रुदूषितम्
 भावदुष्टं शब्ददुष्टं वर्जयेत् कार्तिकव्रती ३
 परान्नं च परद्रोहं परदारागमं तथा
 तीर्थे प्रतिगृहं नापि गृहीयात् कार्तिकव्रती ४
 देवदेवद्विजानां च गुरोश्च व्रतिनस्तथा
 स्त्रीराजमहतां निंदां वर्जयेत् कार्तिके व्रती ५
 प्राणयंगमामिषं चूर्णं फलेजंबीरमामिषम्

धान्येमसूरिकाप्रोक्ताचान्नंपर्युषितंतथा ६
 अजागोमहिषीक्षीरादन्यदुग्धादिचामिषम्
 द्विजक्रीतारसाःसर्वेलवणंभूमिजंतथा ७
 ताम्रपात्रस्थितंगव्यंजलंपल्वलसंस्थितम्
 आत्मार्थपाचितंचान्नमामिषंतस्मृतंबुधैः ८
 ब्रह्मचर्यमधःसुप्तिःपत्रावल्यांचभोजनम्
 चतुर्थकालेभुंजीतकुर्यादेवंसदाव्रती ९
 नरकस्यचतुर्दश्यां तैलाभ्यंगंचकारयेत्
 अन्यत्रकार्तिकस्त्रायितैलाभ्यंगंनकारयेत् १०
 पलांडुलशुनंशिगुछत्राकंगृजनंतथा
 नालिकांमूलकंहिंगुवर्जयेत्कार्तिकव्रती ११
 अलाबुंचापिवृताकंकूष्मांडंबृहतीफलम्
 श्लेष्मातकंकपित्थंचवर्जयेद्वैष्णवव्रती १२
 रजस्वलांत्यजम्लेच्छपतितव्रात्यकैःसह
 द्विजातिवेदबाह्यैश्चनवदेत्कार्तिकव्रती १३
 श्वभिर्दृष्टंचकाकैश्चसूतकान्नंचवर्जयेत्
 द्विःपाचितंचदग्धान्नंचवर्जयेत्कार्तिकव्रती १४
 तैलाभ्यंगंतथाशय्यांपरान्नकांस्यभोजनम्
 कार्तिकेवर्जयेद्यस्तुपरिपूर्णव्रतीभवेत् १५
 एतानिवर्जयेन्नित्यंव्रतीसर्वव्रतेष्वपि
 कृच्छ्राद्यंचापिकुर्वीतस्वशक्त्याविष्णुतुष्टये १६
 क्रमात्कूष्मांडंवृताकंबृहतीमूलकंतथा
 श्रीफलंचकलिगंचफलंधात्रीभवंतथा १७
 नारिकेरंमहालाबुंपटोलंबदरीफलम्
 चर्मवैकतकंचापिबिसंवैकटफलंतथा १८
 शाकान्येतानिवर्ज्यानि क्रमात्प्रतिपदादिषु
 धात्रीफलंरवौतद्वर्जयेत्सर्वदागृही १९
 एभ्योऽपिवर्जयेत्किंचिद्यद्विष्णुप्रीतयेनरः
 तत्पुनर्ब्राह्मणेदत्त्वाभक्षयेत्सर्वदैवहि २०
 एवमेवहिमाघेऽपिकुर्याद्वैनियमान्व्रती

हरिजागरणंतत्रविधिप्रोक्तंचकारयेत् २०
 यथोक्तकारिणंदृष्ट्वाकार्तिकव्रतिनंनरम्
 यमदूताःपलायंतेगजाःसिंहार्दितायथा २१
 वरंविष्णुव्रतंहेतदथयज्ञशताधिकम्
 यज्ञकृत्प्राप्नुयात्स्वर्गवैकुण्ठंकार्तिकव्रती २२
 भुक्तिमुक्तिप्रदानीहयानिक्षेत्राणिभूतले
 वसंतितानितद्देहेकार्तिकव्रतकारिणः २३
 दुःस्वप्नंदुष्कृतंकिंचिन्मनोवाक्कायकर्मजम्
 कार्तिकव्रतिनंदृष्ट्वाविलयंयांतितत्क्षणात् २४
 कार्तिकव्रतिनःपुंसोविष्णुवाक्यप्रणोदिताः
 रक्षांकुर्वंतिशक्राद्याराज्ञोवैकिंकरायथा २५
 विष्णुव्रतकरानित्यंयत्रतिष्ठंतिपूजिताः
 ग्रहभूतपिशाचाद्यानैवतिष्ठंतितत्रवै २६
 कार्तिकव्रतिनःपुण्यंयथोक्तव्रतकारिणः
 नसमर्थोभवेद्वक्तुंब्रह्मापीहचतुर्मुखः २७
 विष्णुप्रियंसकलकल्मषनाशनंचसर्वत्रपुत्रधनधान्यसमृद्धिकारि
 ऊर्जेव्रतंसनियमंकुरुतेमनुष्यःकिंतस्यतीर्थपरिशीलनसेवयाच २८
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेनियमवर्णनोनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ६४

पञ्चनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच
 अथोर्जव्रतिनःसम्यगुद्यापनविधिंनृप
 तच्छृणुष्वमयाख्यातंकिंविधानंसमासतः १
 ऊर्जशुक्लचतुर्दश्यांकुर्यादुद्यापनंव्रती
 व्रतसंपूर्णतार्थायविष्णुप्रीत्यर्थमेवच २
 तुलस्याउपरिष्ठात्तुकुर्यान्मंडपिकांशुभाम्
 सुतोरणांचतुर्द्वारांपुष्पचामरशोभिताम् ३
 द्वारेषुद्वारपालांश्चपूजयेन्मृन्मयान्पृथक्
 पुण्यशीलंसुशीलंचजयंविजयमेवच ४

तुलसीमूलदेशेचसर्वतोभद्रमालिखेत्
 चतुर्भिर्वर्णकैःसम्यक्शोभाढ्यंसमलंकृतम् ५
 तस्योपरिष्ठात्सपिधानंपंचरत्नसमन्वितम्
 महाफलेनसंयुक्तंकुंभंतत्रनिधायच ६
 पूजयेत्तत्रदेवेशंशंखचक्रगदाधरम्
 कौशेयपीतवसनंयुक्तंजलधिकन्यया ७
 इंद्रादिलोकपालांश्चपूजयेन्मंडलेव्रती
 द्वादश्यांप्रतिबुद्धःसत्रयोदश्यांयतःसुरैः ८
 दृष्टोऽचितश्चतुर्दश्यांतस्मात्पूज्यस्तथाधिकम्
 तस्यामुपवसेद्भक्त्याशांतःप्रयतमानसः ९
 पूजयेद्देवदेवेशंसौवर्णं गुर्वनुज्ञया
 उपचारैःषोडशभिर्नानाभक्ष्यसमन्वितैः १०
 रात्रौजागरणंकुर्याद्गीतवाद्यादिमंगलैः
 गीतंकुर्वितियेद्भक्त्याजागरेचक्रपाणिनः ११
 जन्मांतरशतोद्भूतैस्तेमुक्ताःपापसंचयैः
 जागरेवासरेविष्णोर्गीतंनृत्यंचकुर्वताम् १२
 गोसहस्रंचददतांतत्फलंसमुदाहृतम्
 गीतनृत्यादिकंकुर्वन्दर्शयेत्कौतुकानिच १३
 पुरतोवासुदेवस्यरात्रौयोहरिजागरे
 पठन्विष्णुचरित्राण्योरंजयतिवैष्णवान् १४
 मुखेनकुरुतेवाद्यंस्वेच्छालापांश्चदर्शयन्
 भावैरेतैर्नरोयस्तुकुरुतेहरिजागरम् १५
 दिनेदिनेतस्यपुण्यंतीर्थकोटिसमंस्मृतम्
 ततस्तुपौर्णिमास्यांवैसपत्नीकान्द्विजोत्तमान् १६
 त्रिंशन्मिताननेकान्वास्वशक्त्यावानिमंत्रयेत्
 वरान्दत्त्वायतोविष्णुर्मत्स्यरूपीअभूत्तदा १७
 तस्यांदत्तंहृतंजप्तंतदक्षयफलंस्मृतम्
 अतस्तान्भोजयेद्विप्रान्पायसान्नादिनाव्रती १८
 अतोदेवाइतिद्वाभ्यांजुहुयात्तिलपायसम्
 प्रीत्यर्थंदेवदेवस्यदेवानांचपृथक्पृथक् १९

दक्षिणांचयथाशक्तिप्रदद्यात्प्रणमेच्चतान्
 पुनर्देवंसमभ्यर्च्यदेवांश्चतुलसीं तथा २०
 ततो गांकपिलांतत्र पूजयेद्विधिवद्ब्रती
 गुरुं ब्रतोपदेष्टारं वस्त्रालंकरणादिभिः २१
 सपत्नीकंसमभ्यर्च्य गांच तस्मै प्रदापयेत्
 युष्मत्प्रसादाद्देवेशः प्रसन्नो मे भवेत्तदा २२
 व्रतादस्माच्च यत्पापं सप्तजन्मकृतं मया
 तत्सर्वनाशमायातु स्थिरामेचास्तु संततिः २३
 मनोरथाश्च सफलाः संतु नित्यं ममार्चनात्
 देहांते वैष्णवं स्थानं प्राप्नुयामतिदुर्लभम् २४
 इति क्षमाप्य तान्विप्रान्प्रसाद्य च विसर्जयेत्
 तामर्चां गुरवे दद्याद्ब्रह्मयुक्तांतदा ब्रती २५
 तदा सुहृद्गुरुयुतः स्वयं भुंजति भक्तिमान्
 कार्तिकेवाथ तपसि विधिरेवं विधः स्मृतः २६
 एवं यः कुरुते सम्यक् कार्तिकस्य व्रतं नरः
 विपाप्मासविनिर्मुक्तो विष्णुसन्निध्य गोभवेत् २७
 सर्वव्रतैः सर्वतीर्थैः सर्वदानैश्च यत्फलम्
 तत्कोटिगुणितं ज्ञेयं सम्यगस्य विधानतः २८
 ते धन्यास्ते महापुण्यास्तेषां सर्वफलोदयः
 विष्णुभक्तिरतायेस्युः कार्तिके व्रतकारिणः २९
 देहस्थितानि पापानि वितर्कं याति तद्भयात्
 क्वयास्यामो वदंत्येवं यद्ययं व्रतकृन्नरः ३०
 इत्यूर्जव्रतनियमान् शृणोति भक्ताये चैतत्कथयंति चैव वैष्णवाग्रे
 ते सम्यग् व्रतकरणात्फलं लभेरन्तत्सर्वकलुषविनाशनं लभन्ते ३१
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे कार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे उद्यापनवर्णनो नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ६५

षण्णवतितमोऽध्यायः

पृथुरुवाच-

यत्त्वया कथितं ब्रह्मन् व्रतमूर्जस्य विस्तरात्

तत्रयातुलसीमूलेविष्णोःपूजात्वयोदिता १
तेनाहंप्रष्टुमिच्छामिमाहात्म्यंतुलसीभवम्
कथंसातिप्रियाविष्णोर्देवदेवस्यशार्ङ्गिणः २
कथमेषासमुत्पन्नाकस्मिंस्थानेचनारद
एतद्ब्रूहिसमासेनसर्वज्ञोऽसिमतोहिमे ३
नारदउवाच-

पुरारुद्रेणदैत्येन्द्रेसिंधुसूनौनिपातिते
प्रणम्यशिरसारुद्रंदेवाब्रह्मादयोऽब्रुवन्
शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिमाहात्म्यंतुलसीभवम् ४
सेतिहासंपुरावृत्तंतत्सर्वकथयामिते
पुराशक्रःशिवंद्रष्टुमगात्कैलासपर्वतम्
सर्वदेवैःपरिवृतस्त्वप्सरोगणसेवितः ५
यावद्गतःशिवगृहंतावत्तत्राशुदृष्टवान्
पुरुषंभीमकर्माणंदंष्ट्रानयनभीषणम् ६
सपृष्टस्तेनकस्त्वंभोक्वगतोजगदीश्वरः
एवंपुनःपुनःपृष्टःसयदानोचिवानृप ७
ततःक्रुद्धोवज्रपाणिस्तन्निर्भर्त्स्यवचोऽब्रवीत्
रेमयापृच्छमानोऽपिनोत्तरंदत्तवानसि ८
अतस्त्वांहन्मिवज्रेणकस्तेत्रातास्तिदुर्मते
इत्युदीर्यततोवज्रीवज्रेणचाहनददृढम् ९
तेनास्यकंठेनीलत्वमगाद्वज्रंचभस्मतां
ततोरुद्रप्रजज्वालतेजसाप्रदहन्निव १०
दृष्ट्वाबृहस्पतिस्तूर्णकृतांजलिपुटोऽभवत्
इंद्रश्चदंडवद्भूमौकृत्वास्तोतुंप्रचक्रमे ११
बृहस्पतिरुवाच-

नमोदेवाधिदेवायत्र्यंबकायकपर्दिने
त्रिपुरघ्नायशर्वायनमोंधकनिषूदिने १२
विरूपायातिरूपायबहुरूपायशंभवे
यज्ञविध्वंसकर्त्रेचयज्ञानांफलदायिने १३
कालांतकायकालायकालभोगधरायच

नमोब्रह्मशिरोहंत्रेब्राह्मणायनमोनमः १४

नारदउवाच-

एवंस्तुतस्तदाशंभुःद्विजर्षभंजगादह
संहरन्नयनज्वालांत्रिलोकीदहनक्षमाम् १५
वरंवरयभोब्रह्मन्प्रीतःस्तुत्यानयातव
इंद्रस्यजीवदानेनजीवतित्वंप्रथांब्रज १६
बृहस्पतिरुवाच-

यदितुष्टोऽसिदेवत्वंयाहींद्रंशरणागतम्
अग्निरेषशमंयातुभालनेत्रसमुद्भवः १७
ईश्वरउवाच-

पुनःप्रवेशमायातिभालनेत्रेकथंत्वयम्
एनंत्यक्ष्याम्यहंदूरेयथेंद्रं नैवपीडयेत् १८
नारदउवाच-

इत्युक्त्वातंकरेधृत्वाप्राक्षिपल्लवणांभसि
सोऽपतत्सिंधुगंगायाःसागरस्यचसंगमे १९
तदासबालरूपत्वमगात्तत्ररुरोदच
रुदतस्तस्यशब्देनप्राकंपद्धरणीमुहुः २०
स्वर्गश्चसत्यलोकश्चतत्स्वनाद्धिरीकृतौ
श्रुत्वाब्रह्माययौतत्रकिमेतदिति विस्मितः २१
तावत्समुद्रस्योत्संगेतंबालंसददर्शह
दृष्ट्वाब्राह्मणमायांतंसमुद्रोऽपिकृतांजलि २२
प्रणम्यशिरसाबालंतस्योत्संगेन्यवेशयेत्
ततोब्रह्माब्रवीद्वाक्यंकस्यायंशिशुरद्भुतः २३
निशम्येतिवचोधातुर्वाक्यंतुसागरोऽब्रवीत्
ब्रह्माउवाच-

सरित्पतेकुतोलब्धोबालोह्येषमहाबलः २४
यस्यनादेनसंत्रस्तादेवासुरमहोरगाः
समुद्रउवाच-

भोब्रह्मन्सिंधुगंगायांजातोऽयममपुत्रकः २५
जातकर्मादिसंस्कारान्कुरुष्वस्यजगद्गुरो

नारदउवाच-

इत्थंवदतिपाथोधौसबालःसागरात्मजः २६
ब्रह्माणमग्रहीत्कूर्चैर्विधुन्वंतंमुहुर्मुहुः
धुन्वतस्तस्यकूर्चंतुनेत्राभ्यामागमज्जलम्
कथंचिन्मुक्तकूर्चोऽथब्रह्माप्रोवाचसागरम् २७
ब्रह्मोवाच-

नेत्राभ्यांविधृतंयस्मादनेनैतज्जलंमम
तस्माज्जलंधरइतिख्यातोनाम्नाभवत्यसौ २८
अधुनैवैषतरुणःसर्वशस्त्रास्त्रपारगः
अवध्यःसर्वभूतानांविनारुद्रंभविष्यति २९
यातियत्रसमुद्भूतस्तत्रेदानींगमिष्यति ३०
नारदउवाच-

इत्युक्त्वाशुक्रमाहूयराज्येतंचाभ्यषेचयत्
आमंत्र्यसरितांनाथंब्रह्मांतर्द्धानमन्वगात् ३१
अथतद्दर्शनोत्फुल्लनयनः सागरस्तदा
कालनेमिसुतांवृंदांतद्भार्यार्थमयाचत ३२
तेकालनेमिप्रमुखास्ततोऽसुरास्तस्मैसुतांतांप्रददुःप्रहर्षिताः
सचापितान्प्राप्यसुहृद्वरान्वशीशशासगांशुक्रसहायवान्बली ३३
इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेजालंधरोत्पत्तिवर्णनंनामषण्णवतितमोऽध्यायः ६६

सप्तनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

येदेवैर्निर्जिताःपूर्वदैत्याःपातालसंस्थिताः १
तेहिभूमंडलंजातानिर्भयास्तमुपासितुम्
कदाचिच्छिन्नशिरसंराहुंदृष्ट्वासदैत्यराट्
पप्रच्छभार्गवंविप्रंकेनेदंविहितंप्रभो २
भार्गवस्तस्यशिरसश्छेदंराहोःशशंसह
अमृतार्थंसमुद्रस्यमथनंदेवकारितम् ३
रत्नापहरणंचैवदैत्यानांचपराभवम्

तच्छ्रुत्वाक्रोधरक्ताक्षःस्वपितुर्मथनंतदा ४

सदूतंप्रेषयामासघस्मरंशक्रसंनिधौ

दूतस्त्रिविष्टपंगत्वासुधर्माप्राप्यसत्वरम् ५

गर्वादखर्वमौलिस्तुदेवेन्द्रंवाक्यमब्रवीत्

दूतउवाच-

जलंधरोऽब्धितनयःसर्वदैत्यजनेश्वरः ६

दूतोऽहप्रेषितस्तेनसयदाहशृणुष्वतत्

कस्मात्त्वयाममपितामथितःसागरोऽद्रिणा ७

नीतानिसर्वरत्नानितानिशीघ्रंप्रयच्छमे

इतिदूतवचःश्रुत्वाविस्मितस्त्रिदशाधिपः

उवाचघस्मरंघोरंभयरोषसमन्वितः ८

ईश्वरउवाच-

शृणुदूतमयापूर्वमथितःसागरोयथा

अद्रयोमद्भयाद्भीताःस्वकुक्षिस्थास्तथाकृताः ९

अन्येऽपिमद्विवषस्तेनरक्षितादितिजास्तथा

तस्मात्तद्रत्नजातंतुमयाप्यपहतंकिल १०

शंखोऽप्येवंपुरादेवानद्विषत्सागरात्मजः

ममानुजेननिहतःप्रविष्टःसागरोदरम् ११

तद्गच्छकथयस्वास्यसर्वमथनकारणम् १२

नारदउवाच-

इत्थंविसर्जितोदूतस्तदेन्द्रेणागमद्गृहम्

तदिन्द्रवचनं दैत्यराजायाकथयत्तदा १३

तन्निशम्यतदादैत्योरोषात्प्रस्फुरिताधरः

उद्योगमकरोत्तूर्णसर्वदेवजिगीषया १४

तदोद्योगेसुरेन्द्रस्यदिग्भ्यःपातालतस्तथा

दितिजाःप्रत्यपद्यंतशतशःकोटिशस्तथा १५

अथशुंभनिशुंभाद्यैर्बलाधिपतिकोटिभिः

गत्वात्रिविष्टपं दैत्योयुद्धायाधिष्ठितोऽभवत् १६

निर्ययुस्त्वमरावत्यादेवायुद्धायदंशिताः

पुरमावृत्यतिष्ठन्तिदृष्ट्वादैत्यबलमहत् १७

ततःसमभवद्युद्धंदेवदानवसेनयोः
 मुशलैःपरिघैर्बाणैर्गदापरशुशक्तिभिः १८
 तेऽन्योन्यंसमधावेतांजघ्नतुश्चपरस्परम्
 क्षणेनाभवतांसेनेरुधिरौघपरिप्लुते १९
 पतितैःपात्यमानैश्चगजाश्चरथपत्तिभिः
 व्यराजतरणेभूमिःसंध्याभ्रपटलैरिव २०
 तत्रयुद्धेहतान्दैत्यान्भार्गवस्तूदतिष्ठयत्
 विद्ययाऽमृतजीविन्यामंत्रितैस्तोयबिंदुभिः २१
 देवास्तत्रतथायुद्धेजीवयेदंगिरस्सुतः
 दिव्यौषधीःसमानीयद्रोणदेश्याःपुनःपुनः २२
 दृष्ट्वादेवांस्तथायुद्धेपुनरेवसमुत्थितान्
 जलंधरःक्रोधवशोभार्गवंवाक्यमब्रवीत् २३
 जलंधरउवाच-
 मयादेवाहतायुद्धेउत्तिष्ठंतिकथंपुनः
 तवसंजीवनीविद्यानैवान्यत्रेतिविश्रुतम् २४
 भृगुरुवाच-
 दिव्यौषधीःसमानीयद्रोणाद्रेरंगिराःसुरान्
 जीवयत्येषवैशीघ्रंद्रोणाद्रिसमपाहर २५
 नारदउवाच-
 इत्युक्तःसतुदैत्येद्रोनीत्वाद्रोणाचलंतदा
 प्राक्षिपत्सागरेतूर्णंपुनरागान्महाहवम् २६
 अथदेवान्हतान्दृष्ट्वाद्रोणाद्रिमगमदुरुः
 तावत्तत्रगिरींद्रंतनददर्शसुरार्चितः २७
 ज्ञात्वादैत्यहतंद्रोणंविषरणोभयविह्वलः
 आगत्यदूराद्व्याजहेश्चासाकुलितविग्रहः २८
 पलायध्वंपलायध्वंनायंजेतुंहिशक्यते
 रुद्रांशसंभवोह्येषस्मरध्वंशक्रचेष्टितम् २९
 श्रुत्वातद्वचनंदेवाभयविह्वलितास्तदा
 दैत्यैस्तैर्वध्यमानास्तेपलायंतदिशोदश ३०
 देवान्विदारितान्दृष्ट्वादैत्यःसागरनंदनः

शंखभेरीजयरवैःप्रविवेशामरावतीम् ३१
 प्रविष्टेनगरंदैत्येदेवाःशक्रपुरोगमाः
 सुवर्णाद्रिगुहांप्राप्यन्यवसन्दैत्यतापिताः ३२
 ततश्चसर्वेष्वसुराधिकारेष्विन्द्रादिकानांविनिवेशयत्तदा
 शुंभादिकान्दैत्यवरान्पृथक्पृथक्स्वयंसुवर्णाद्रिगुहामगात्पुनः ३३
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे
 कार्तिकमाहात्म्येअमरावतीविजयोनामसप्तनवतितमोऽध्यायः ६७

अष्टनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

पुनर्दैत्यंसमायांतदृष्ट्वादेवाःसवासवाः
 भयप्रकंपिताःसर्वेविष्णुंस्तोतुंप्रचक्रमुः १
 देवाऊचुः
 नमोमत्स्यकूर्मादिनानास्वरूपैःसदाभक्तकार्योद्यतायार्तिहंत्रे
 विधात्रादिसर्गस्थितिध्वंसकर्त्रेगदाशंखपद्धारिहस्तायतेऽस्तु २
 रमावल्लभायासुराणांनिहंत्रेभुजंगादिनाथायपीतांबराय
 मखादिक्रियापाककर्त्रेविकर्त्रेशरण्यायतस्मैनताःस्मोनताःस्मः ३
 नमोदैत्यसंतापितामर्त्यदुःखाचलध्वंसदंभोलयेविष्णवेते
 भुजंगेशतल्पेशयायार्कचंद्रद्विनेत्रायतस्मैनतास्मोनताःस्मः ४

नारदउवाच-

संकष्टनाशनंस्तोत्रंनित्यंस्तुपठेन्नरः
 सकदाचिन्नसंकष्टैपीडयतेकृपयाहरेः ५
 इतिदेवाःस्तुतियावत्कुर्वन्तिदनुजद्विषः
 तावत्सुराणामापत्तिर्विज्ञाताविष्णुनातदा ६
 सहसोत्थायदैत्यारिःकृपयाखिन्नमानसः
 आरुह्यगरुडंवेगाल्लक्ष्मींवचनमब्रवीत् ७

विष्णुरुवाच-

जलंधरेणतेभ्रात्रादेवानांकदनंकृतम्
 तैराहूतोगमिष्यामियुद्धायाद्यत्वरान्वितः ८
 लक्ष्मीरुवाच-

अहंतेवल्लभानाथभक्ताचयदिसर्वदा
तत्कथंतेममभ्रातायुद्धेवध्यःकृपानिधे ६
श्रीभगवानुवाच-

रुद्रांशसंभवत्वाच्चब्रह्मणोवचनादपि
प्रीत्याचतवनैवायंममवध्योजलंधरः १०
नारदउवाच-

इत्युक्तवागरुडारूढःशंखचक्रगदासिभृत्
विष्णुर्वेगाद्ययौयोद्धुंयत्रदेवाःस्तुवंतिते ११
अथारुणानुजात्युग्रपक्षवातप्रपीडिताः
वात्याविवर्तितादैत्याबभ्रमुःखेयथाघनाः १२
ततोजलंधरोदृष्ट्वादित्यान्वात्याप्रपीडितान्
नोवाचवचनंक्रोधात्ततोविष्णुंसमभ्ययात् १३
ततःसमभवद्युद्धंविष्णुदैत्येन्द्रयोर्महत्
आकाशंकुर्वतोर्बाणैरंतेनिरवकाशवत् १४
विष्णुर्दैत्यस्यबाणौघैर्ध्वजंच्छत्रंधनुर्हयान्
चिच्छेदतंचहृदयेबाणेनैकेनताडयन् १५
ततोदैत्यंसमुत्पत्यगदापाणिस्त्वरान्वितः
आगत्यगरुडंमूर्ध्निपातयामासभूतले १६
विष्णुर्गदांचखड्गेनचिच्छेदप्रहसन्निव
तावत्ससुहृदेविष्णुंजघानदृढमुष्टिना १७
ततस्तौबाहुयुद्धेनयुयुधातेमहाबलौ
बाहुभिर्मुष्टिभिश्चैवजानुभिर्नादयन्महीम् १८
एवंसुरुचिरंयुद्धंकृत्वाविष्णुःप्रतापवान्
उवाचदैत्यराजानंमेघगंभीरयागिरा १९
विष्णुरुवाच-

वरंवरयदैत्येन्द्रप्रीतोऽस्मितवविक्रमात्
अदेयमपितेददिमयत्तेमनसिवर्तते २०
जलंधरउवाच-

यदिभावुकतुष्टोऽसिवरमेतंददस्वमे
मद्भगिन्यासहतयामद्गृहेसगणोवस २१

नारदउवाच-

तथेत्युक्तवासभगवान्सर्वदेवगणैः सह
जलंधरं नामपुरमगमद्रमया सह २२
जलंधरश्च देवानामधिकारेषु दानवान्
स्थापयित्वासहर्षः सन्पुनरागान्महीतले २३
देवगंधर्वसिद्धेषु यत्किंचिद्रत्नसंज्ञितम्
तदात्मवशगंकृत्वा तिष्ठत्सागरनंदनः २४
पातालभवने दैत्यं निशुभंच महाबलम्
स्थापयित्वासशेषादीननयद्भूतलंबली २५
देवगंधर्वसिद्धौघान्यक्षरासमानुषान्
स्वपुरे नागरान्कृत्वा शशासभुवनत्रयम् २६
एवं जलंधरः कृत्वा देवांश्च वशवर्त्तिनः
धर्मेण पालयामास प्रजाः पुत्रानिवौरसान् २७
न कश्चित् व्याधितो नैव दुःखितो न कृशस्तथा
नदीनो दृश्यते तस्मिन् धर्माद्राज्यं प्रशासति २८
एवं महीं शासति दानवैर्धर्मेण सम्यक् च यदृच्छया हम्
कदाचिदागामथ तस्य लक्ष्मीं विलोकितुं श्रीरमणं च सेवितुम् २९
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे कार्तिकमाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे जलंधरप्रवेशो नाम अष्टनवतितमोऽध्यायः ६८

नवनवतितमोऽध्यायः

नारदउवाच-

समांसंपूज्यविधिवद्दानवैर्द्रोऽतिभक्तितः
संप्रहस्य तदा वाक्यं जगाद नृपसत्तम १

जलंधरउवाच-

कुतस्त्वागम्यते ब्रह्मन् किंच दृष्टं त्वया क्वचित्
यदर्थमिह चायातस्तदा ज्ञापय मामुने २

नारदउवाच-

गतः कैलासशिखरं दैत्येन्द्राहं यदृच्छया
तत्रो मया सहासीनं दृष्टवानस्मि शंकरम् ३

योजनायुतविस्तीर्णेकल्पद्रुममहावने
 कामधेनुशताकीर्णेचिंतामणिसुदीपिते ४
 तंदृष्ट्वामहदाश्चर्यवितर्कोमेऽभवत्तदा
 क्वापीदृशीभवेदृद्धिस्त्रिलोक्यावानवेति च ५
 तावत्तवापिदैत्येन्द्रसमृद्धिःसम्भृतामया
 तद्विलोकनकामोऽहत्वत्सान्निध्यमिहागतः ६
 त्वत्समृद्धिमिमांषश्यन्स्त्रीरत्नरहितांध्रुवम्
 तर्कयामिशिवादन्यत्रिलोक्यान्समृद्धिमान् ७
 अप्सरोनागकन्याश्चयद्यपित्वद्वशेस्थिताः
 तथापितानपार्वत्यारूपेणसदृशाध्रुवम् ८
 यस्यालावण्यजलधौनिमग्नश्चतुराननः
 स्वधैर्यममुचत्पूर्वतयाकान्योपमीयते ९
 वीतरागोऽपिहियथामदनारिःस्वलीलया
 विश्वतंत्रोऽपितपसासचात्मवशगःकृतः १०
 सौंदर्यगहनेभ्रामन्शबरीरूपयापुरा
 यस्याःपुनःपुनःपश्यन्रूपंधाताविसर्जने ११
 ससर्जाप्सरसस्तास्तास्तत्समैकापिनाभवत्
 अतःस्त्रीरत्नसंभोक्तुःसमृद्धिस्तस्यसावरा १२
 तथानतवदैत्येन्द्रसर्वरत्नाधिपस्यच
 एवमुक्त्वातमामंत्र्यगतेमयिसदैत्यराट् १३
 तद्रूपश्रवणादासीदनंगज्वरपीडितः
 अथसंप्रेषयामासदूतंचसिंहिकासुतम् १४
 त्र्यंबकायतदाकिंचिद्विष्णुमायाविमोहितः
 कैलासमगमद्राहुःसर्वशुक्लेंदुवर्चसम् १५
 कात्स्न्येनकृष्णपक्षेंदुवर्चसंस्वांगजेनतु
 निवेदितस्तदादेशान्नंदिनाचप्रवेशितः
 त्र्यंबकाभूलतासंज्ञाप्रेरितोवाक्यमब्रवीत् १६
 राहुरुवाच-
 देवपन्नगसेव्यस्यत्रैलोक्याधिपतेःप्रभोः
 सर्वरत्नेश्वरस्यत्वमाज्ञांशृणुवृषध्वज १७

श्मशानवासिनोनित्यमुंडमालाधरस्यच
दिगंबरस्यतेभार्याकथं हैमवतीशुभा १८
अहंरत्नाधिनाथोऽस्मि साचस्त्रीरत्नसंज्ञका
तस्मान्ममैवसायोग्यानैवभिक्षाशिनस्तव १९
नारदउवाच-

वदत्येवंतदाराहौभूमध्याच्छूलपाणिनः
अभवत्पुरुषोरौद्रस्तीव्राशनिसमस्वनः २०
सिंहास्यःप्रचलजिह्वःसज्वलन्नयनोमहान्
ऊर्ध्वकेशःशुष्कतनुर्नृसिंहइवचापरः २१
सतंखादितुमारेभेदृष्ट्वाराहुर्भयातुरः
अधावदतिवेगेनबहिःसचदधारतम् २२
सचराहुर्महाबाहुर्मैघगंभीरयागिरा
उवाचदेवदेवेशंपाहिमांशरणागतम् २३
ब्राह्मणंमांमहादेवखादितुंसमुपागतः
एतस्माद्रक्षदेवेशशरणागतवत्सल २४
महादेवोवचःश्रुत्वाब्राह्मणस्यतदाब्रवीत्
नैवासौवध्यतामेतिदूतोऽयपरवान्यतः २५
मुंचेतिपुरुषःश्रुत्वा राहुंतत्याजसोबरे
राहुंत्यक्त्वासपुरुषोमहादेवंव्यजिज्ञपत् २६
पुरुषउवाच-

क्षुधामांबाधतेस्वामिन्क्षुत्क्षामश्चास्मि सर्वथा
किंभक्ष्यंममदेवेशतदाज्ञापयमांप्रभो २७
ईश्वरउवाच-

संभक्ष्यात्मनःशीघ्रंमांसंत्वंहस्तपादयोः २८
नारदउवाच-

सशिवेनैवमाज्ञप्तश्चखादपुरुषःस्वयम्
हस्तपादोद्भवंमांसंशिरःशेषोयदाभवत् २९
दृष्ट्वाशिरोऽवशेषंतुसुप्रसन्नःसदाशिवः
पुरुषंभीमकर्माणंतमुवाचसविस्मयः ३०
ईश्वरउवाच-

त्वंकीर्तिमुखसंज्ञोहिभवमद्वारगःसदा
त्वदर्चा नैवकुर्वतिनैवतेमत्प्रियंकराः ३१
नारदउवाच-
तदाप्रभृतिदेवस्यद्वारेकीर्तिमुखःस्थितः
नार्चयंतीहयेपूर्वतेषामर्चावृथाभवेत् ३२
राहुर्विमुक्तोयस्तेनसोऽपतद्वर्बरस्थले
अतःसबर्बरोद्धूतइतिभूमौपृथांगतः ३३
ततश्चराहुःपुनरेवजातमात्मानमस्मिन्नितिमन्यमानः
समेत्यसर्वकथयांबभूवजलंधरायेशविचेष्टितंतत् ३४
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेकार्तिकामाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेदूतसंवादोजालंधरोपाख्यानं नाम नवनवतितमो-
ऽध्यायः ६६

शततमोऽध्यायः

नारदउवाच-
जालंधरस्तुतच्छ्रुत्वाकोपाकुलितविग्रहः
निर्जगामाशुदैत्यानांकोटिभिःपरिवारितः १
गतस्तस्याग्रतःशुक्रोराहुर्दृष्टिस्थितोऽभवत्
मुकुटश्चापतद्भूमौवेगात्प्रस्वलितस्तदा २
दैत्यसैन्यवृतैस्तत्रविमानानांशतैस्तदा
व्यराजतनभःपूर्णप्रावृषीवबलाहकैः ३
तस्योद्योगंतदादृष्ट्वादेवाःशक्रपुरोगमाः
अलक्षितत्वरजग्मुःशूलिनंतेव्यजिज्ञपन् ४
देवाऊचुः
नजानासिकथंस्वामिन्देवाविज्ञापयंतिभो
तदस्मद्रक्षणार्थायजहिसागरनंदनम् ५
नारदउवाच-
इतिदेववचःश्रुत्वाप्रहस्यवृषभध्वजः
महाविष्णुंसमाहूयवचनंचेदमब्रवीत् ६
ईश्वरउवाच-

जालंधरः कथं विष्णोर्नहतः संगरे त्वया
तद्भयाच्चापयातोऽसित्यक्त्वा वैकुण्ठमात्मनः ७

भगवानुवाच-

तवांशसंभवत्वाच्च भ्रातृत्वाच्च तथा श्रियः
नमयानिहतः संख्ये त्वमेनं जहि दानवम् ८

ईश्वर उवाच-

नायमेभिर्महातेजाः शस्त्रास्त्रैर्वध्यते मया
देवैः सर्वैः स्वतेजोऽंशः शस्त्रार्थे दीयतां मम ९

नारद उवाच-

अथ विष्णुमुखा देवाः स्वतेजांसि ददुस्तदा
तान्येकत्वं गतानी शोदृष्ट्वा तेजो महांस्तदा १०
तेनाकरोन्महादेवः सहसा शस्त्रमुत्तमम्
चक्रं सुदर्शनं नाम ज्वालामालातिभीषणम् ११
तेजः शेषेण च तदा वज्रं चकृतवान्हरः
तावज्जलंधरोदृष्टः कैलासतलभूमिषु १२
हस्त्यश्वरथपत्तीनां कोटीभिः परिवारितः
तंदृष्ट्वा हर्षिताः सर्वे देवा जग्मुर्यथागतम् १३
गणाश्च समनह्यंत युद्धायाति त्वरान्विताः
नंदीभवक्त्रसेनानीमुखाः सर्वे शिवाज्ञया १४
अवतेरुर्गणाः सर्वे कैलासाद्युद्धदुर्मदाः
ततः समभवद्युद्धं कैलासोपत्यकाभुवि १५
प्रमथाधिपदैत्यानां घोरं शस्त्रास्त्रसंकुलम्
भेरीमृदंगशंखौघनिस्वनैर्वीरहर्षणैः १६
गजाश्चरथशब्दैश्च नादिताभूर्व्यकंपत
शक्तितोमरबाणौघैर्मुशलप्रासपट्टिशैः १७
व्यराजत नभः पूर्णमुल्काभिरिव संवृतम्
निहतैरथ नागाश्चैः सर्वाभूमिर्व्यराजत १८
वज्राहताश्च लशिरः शकलैरिव संवृता
प्रमथाहतदैत्यौघैर्दैत्याहतगणैस्तथा १९
वसासृङ्मांसपंकाद्यैर्भूरगम्याभवत्तदा

प्रमथाहतदैत्यौघान्भार्गवःसमजीवयत् २०
 युद्धेपुनःपुनश्चैवमृतसंजीवनीबलात्
 तंदृष्ट्वाव्याकुलीभूत्वागणाःसर्वेभयार्दिताः २१
 शशंसुर्देवदेवेशंतत्सर्वशुक्रचेष्टितम्
 अथरुद्रमुखात्कृत्याबभूवातीवभीषणा २२
 तालजंघोदरीवक्रास्तनापीडितभूरुहा
 सायुद्धभूमिमासाद्यभक्षयंतीमहासुरान् २३
 भार्गवंस्वकरेधृत्वाजगामांतर्हिताभवत्
 विधृतंभार्गवंदृष्ट्वादैत्यसैन्यगणास्तदा २४
 प्रम्लानवदनादर्पान्निजघ्नुर्युद्धदुर्मदाः
 अथाभज्यतदैत्यानांसेनागणभयार्दिता २५
 वायुवेगहतायद्वत्प्रकीर्णतृणसंहतिः
 भग्नांगतभयात्सेनांदृष्ट्वाहर्षगणाययुः २६
 निशुंभशुंभसेनान्यौकालनेमिश्चवीर्यवान्
 त्रयस्तेवारयामासुर्गणसेनांमहाबलाः २७
 मुंचतःशरवर्षाणिप्रावृषीवबलाहकाः
 ततोदैत्यशरौघास्तेशलभानामिवव्रजाः २८
 रुरुधुःखंदिशःसर्वागणसेनामकंपयन्
 गणाःशरशतैर्भिन्नारुधिरासारवर्षिणः २९
 वसंतेकिंशुकाभासानप्राज्ञायतकिंचन
 पतिताःपात्यमानाश्चछिन्नाभिन्नास्तदागणाः ३०
 त्यक्त्वासंग्रामभूमिंतेसर्वेऽपिविमुखाभवन् ३१
 ततःप्रभग्नंस्वबलंविलोक्यगजास्यनंदीश्वरकार्तिकेयाः
 चिरान्वितादैत्यवरान्प्रसह्यनिवारयामासुरमर्षणास्ते ३२
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेदैत्यसेनावधोनामशततमोऽध्यायः १००

एकाधिकशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

तेगणाधिपतीन्दृष्ट्वा नंदीभमुखषण्मुखान्

अमर्षादभ्यधावतद्वद्वयुद्धायदानवाः १
 नंदिनंकालनेमिश्चशुंभोलंबोदरंतथा
 निशुंभःषण्मुखंवेगादभ्यधावतदंशितः २
 निशुंभःकार्तिकेयस्यमयूरपंचभिःशरैः
 हृदिविव्याधवेगेनमूर्छितःसपपातच ३
 ततःशक्तिधरःशक्तियावज्जग्राहरोषितः
 तावन्निशुंभवेगेनस्वशक्त्यातमपातयत् ४
 ततो नंदीश्वरोबाणैःकालनेमिमविध्यत
 सप्तभिश्चहयान्केतून्स्त्रिभिःसारथिमच्छिनत् ५
 कालनेमिस्तुसंकुद्धोऽधनुश्चिच्छेदनंदिनः
 तदपास्यसशूलेनतंवक्षस्यहनदृढम् ६
 सशूलभिन्नहृदयोहताश्वोहतसारथिः
 अद्रेःशिखरमामुच्यशैलाद्रिंसोऽप्यपातयत् ७
 अथशुंभोगणेशश्चरथमूषकवाहनौ
 युध्यमानौशरव्रातैःपरस्परमविध्यताम् ८
 अथशुंभंगणाध्यक्षोहृदिविव्याधपत्रिणा
 सारथिपंचभिर्बाणैःपातयामासभूतले ९
 ततःशुंभोऽतिकुद्धोऽपिबाणषष्ठ्यागणाधिपम्
 मूषकंचत्रिभिर्विद्ध्वाननादजलदस्वनः १०
 मूषकःशरभिन्नांगश्चचालकृतवेदनः
 लंबोदरःसमुत्तीर्यपदातिरभवन्नृप ११
 ततोलंबोदरःशुंभंहत्वापरशुनाहृदि
 अपातयत्तदाभूमौमूषकंचारुहत्पुनः १२
 कालनेमिर्निशुंभश्चउभौलंबोदरंशरैः
 युगपजघ्नतुःकोपात्तोत्रेणैवमहाद्विपम् १३
 तंपीडयमानमालोक्यवीरभद्रोमहाबलः
 अभ्यधावतवेगेनभूतकोटियुतस्तदा १४
 कूष्माण्डाभैरवाश्चापिवेतालायोगिनीगणाः
 पिशाचायोगिनीसंघागणाश्चापितमन्वयुः १५
 ततःकिलकिलाशब्दैःसिंहनादैःसघुर्घुरैः

विनादिताडमरुकैः पृथिवीसमकंपत १६
 ततोभूतानिधावंतिभक्षयंतिस्मदानवान्
 उत्पतंतिपतंतिस्मननृतुश्चरणांगणे १७
 नंदीचकार्तिकेयश्चसमायातौत्वरान्वितौ
 निजघ्नतूरणेदैत्यान्निरंतरशरव्रजैः १८
 छिन्नभिन्नाहतैर्दैत्यैः पातितैर्भत्सितैस्तथा
 व्याकुलासाभवत्सेनाविषणवदनातदा १९
 प्रविध्वस्तांततः सेनांदृष्ट्वासागरनंदनः
 रथेनातिपताकेनगणानभिययौबली २०
 हस्त्यश्वरथसंहादः शंखभेरीरवस्तदा
 अभवत्सिंहनादश्चसेनयोरुभयोस्तदा २१
 जालंधरशरव्रातैर्नीहारपटलैरिव
 द्यावापृथिव्योराच्छन्नमंतरंसमपद्यत २२
 गणेशंपंचभिर्विध्वाशैलाद्रिमपिपंचभिः
 वीरभद्रंचविंशत्याननादजलदस्वनः २३
 कार्तिकेयस्ततोदैत्यंशक्त्याविव्याधसत्वरः
 व्याघूर्णः शक्तिनिर्भिन्नः किंचिद्व्याकुलमानसः २४
 ततः क्रोधपरीताक्षः कार्तिकेयंजलंधरः
 गदयाताडयामाससचभूमितलेऽपतत् २५
 तथैवनंदिनंवेगादपातयतभूतले
 ततोगणेश्वरः क्रुद्धोगदांपरशुनाच्छिनत् २६
 वीरभद्रस्त्रिभिर्बाणैर्हृदिविव्याधदानवम्
 सप्तभिश्चहयान्केतून्धनुश्छन्नंचचिच्छिदे २७
 ततोऽतिक्रुद्धोदैत्येन्द्रः शक्तिमुद्यम्यदारुणाम्
 गणेशंपातयामासरथमन्यंसमारुहत् २८
 अभ्ययादथवेगेनवीरभद्रंरुषान्वितः
 ततस्तौसूर्यसंकाशौयुधुधातेपरस्परम् २९
 वीरभद्रस्तस्यहयांस्तथाबाणैरपातयत्
 धनुश्चिच्छेददैत्येन्द्रोयुधुधेपरिघायुधः ३०
 सवीरभद्रंत्वरयाभिगम्यजघानदैत्यः परिधेनमूर्ध्नि

सचापिदैत्यःप्रविभिन्नमूर्द्धापपातभूमौरुधिरंसमुद्गिरन् ३१

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेदैत्यसेनापराभवोनामएकाधिकशततमोऽध्यायः १०१

द्व्यधिक शततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

पतितंवीरभद्रंतुदृष्ट्वारुद्रगणाभयात्
आगतास्तेरणंहित्वाक्रोशमानामहेश्वरम् १
अथकोलाहलंश्रुत्वागणानांचंद्रशेखरः २
अभ्ययादृषमारूढःसंग्रामंप्रहसन्निव
रुद्रमायांतमालोक्यसिंहनादैर्गणाःपुनः ३
निवृत्ताःसंगरेदेत्यान्निजघ्नुःशरवृष्टिभिः
दैत्याश्चभीषणंरुद्रंदृष्ट्वासर्वेविदुद्रुवुः ४
कार्तिकव्रतिनंदृष्ट्वापातकानीवतद्भयात्
अथजालंधरोदैत्यान्विद्रुतान्प्रेक्ष्यसंगरे ५
रोषादधावच्चंडीशंमुंचन्बाणान्सहस्रशः
शुभोनिशुभोऽश्वमुखःकालनेमिर्बलाहकः ६
खड्गरोमाप्रचंडश्चघस्मरश्चशिवंययुः
बाणांधकारसंच्छन्नंदृष्ट्वागणबलंशिवः ७
तद्बाणजालंविच्छिद्यस्वबाणैरावृणोन्नभः
दैत्यांश्चबाणवात्याभिःपीडितानकरोत्तदा ८
प्रचंडजालबाणौघैरपातयतभूतले
खड्गरोम्णःशिरःकोपात्तथापरशुनाच्छिनत् ९
बलाहकस्यचशिरःखट्वागेनाकरोद्विवधा
बद्धवाचघस्मरं दैत्यंपाशेनाभ्यहनाद्भुवि १०
वृषभेणहताःकेचित्केचिद्बाणैर्निराकृताः
नशेकुरसुराःस्थातुंगजाःसिंहार्दितायथा ११
ततःकोपपरीतात्मावेगाद्गुद्रंजलंधरः
आह्वयामाससमरेतीव्राशनिसमस्वनः १२
जलंधरउवाच-

युध्यस्वाद्यमयासार्द्धकिमेभिर्निहितैस्तव
 यच्चकिंचिद्वलन्तेऽस्तितद्दर्शयजटाधर १३
 नारदउवाच
 इत्युक्तवाबाणसप्तत्याजघानवृषभध्वजम्
 तानप्राप्तान्शितैर्बाणैश्चिच्छेदप्रहसन्निव १४
 ततोहयान्ध्वजंछत्रंधनुश्चिच्छेदसप्तभिः
 सच्छिन्नधन्वाविरथोगदामादायवीर्यवान् १५
 अभ्यधावच्छिवस्तावद्गदाबाणैर्द्विधाकरोत्
 तथापिमुष्टिमुद्यम्यययौरुद्रजिघांसया १६
 तावच्छिवेनबाणौघैःक्रोशमात्रमपाकृतः
 ततोजालंधरोदैत्योमत्वारुद्रंबलाधिकम् १७
 ससर्जमायांगांधर्वीमद्भुतारुद्रमोहिनीम्
 ततो जगुश्चननृतुर्गंधर्वाप्सरसारंगणाः १८
 तालवेणुमृदंगांश्चवादयन्तःपरस्परम्
 तंदृष्ट्वामहदाश्चर्यरुद्रोनादविमोहितः १९
 पतितान्यपिशस्त्राणिकरेभ्योनविवेदसः
 एकाग्रभूतमालोक्यरुद्रं दैत्योजलंधरः २०
 कामार्तःसञ्जगामाशुयत्रगौरीस्थिताभवत्
 युद्धेशुंभनिशुंभारुयौस्थापयित्वामहाबलौ २१
 दशदोर्दंडपंचास्यस्त्रिनेत्रश्चजटाधरः
 महावृषभमारूढःसबभूवजलंधरः २२
 अथरुद्रंसमायांतमालोक्यभववल्लभा
 अभ्याययौसखीमध्यात्तद्दर्शनपथेऽभवत् २३
 यावद्दर्शचार्वर्गीपार्वतींदनुजेश्वरः
 तावत्सवीर्यमुमुचेजडांगश्चाभवत्तदा २४
 अथज्ञात्वातदागौरीदानवंभयविह्वला
 जगामांतर्हितातावत्सातदोत्तरमानसम् २५
 तामदृष्ट्वातदादैत्यःक्षणाद्विद्युल्लतामिव
 जवेनायात्पुनर्युद्धंयत्रदेवोवृषध्वजः २६
 पार्वत्यपिमहाविष्णुंसस्मारमनसातदा

तावद्दर्शितं देवीसोपविष्टं समीपगम् २७

पार्वत्युवाच

विष्णोजलंधरो दैत्यः कृतवान्परमाद्भुतम्
तत्किं न विदितं तेऽस्ति चेष्टितं तस्य दुर्मतेः २८

श्रीभगवानुवाच-

तेनैव दर्शितः पंथावयमप्यन्वयामहे
नान्यथा स भवेद्ब्रह्मः पातिव्रत्यात्सुरक्षितः २९

नारद उवाच-

जगाम विष्णुरित्युक्त्वा पुनर्जालंधरं पुरम्
अथ रुद्रश्च गंधर्वानुगतः संगरे स्थितः ३०
अंतर्द्धानगतां मायां दृष्ट्वा तु बुबुधेतदा
ततः शिवो विस्मितमानसः पुनर्जगाम युद्धाय जलंधरं रुषा ३१
स चापि दैत्यः पुनरागतं शिवं दृष्ट्वा शरौघैः समवाकिरद्रणे ३२

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे कार्तिकमाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे दैत्यकपटवर्णनो नाम द्व्यधिकशततमोऽध्यायः १०२

त्र्यधिकशततमोऽध्यायः-

नारद उवाच-

विष्णुर्जालंधरं गत्वा तद्दैत्यपुटभेदनम्
पातिव्रत्यस्य भंगाय वृन्दायाश्चाकरोन्मतिम् १
अथ वृन्दारका देवीस्वप्नमध्ये ददर्श ह
भर्तारं महिषारूढं तैलाभ्यक्तं दिगंबरम् २
कृष्णप्रसूनभूषाढ्यं क्रव्यादगणसेवितम्
दक्षिणाशांगतं मुंडंतमसाव्यावृतं तदा ३
स्वपुरं सागरे मग्नं सहसैवात्मना सह
ततः प्रबुद्धा सा बालास्वस्वप्नं प्रविचिन्वती ४
ददर्शोदितमादित्यं सच्छिद्रं निश्चलं मुहुः
तदनिष्टमिति ज्ञात्वा रुदती भयविह्वला ५
कुत्र चिन्नालभच्छर्मगोपुराट्टालभूमिषु
ततः सखीद्वययुतानगरोद्यानमागमत् ६

तत्रापिसागताबालानालभत्कुत्रचित्सुखम्
 वनाद्वनांतरंयातानैववेदात्मनस्तदा ७
 ततोभ्रमंतेसाबालाददर्शातिविभीषणौ
 राक्षसौसिंहवदनौदंष्ट्रानयनभीषणौ ८
 तौदृष्ट्वाविह्वलातीवपलायनपरातदा
 ददर्शतापसंशांतंसशिष्यंमौनमास्थितम् ९
 ततस्तत्कंठआसज्यनिजांबाहुलतांभयात्
 मुनेमांरक्षशरणमागतामित्यभाषत १०
 मुनिस्तांविह्वलांदृष्ट्वा राक्षसानुगतांतदा
 हुंकारेणैवतौघोरौचकारविमुखौरुषा ११
 यद्धुंकारभयत्रस्तौदृष्ट्वातौगगनंगतौ
 प्रणम्यदंडवद्भूमौवृंदावचनमब्रवीत् १२
 वृंदोवाच
 रक्षिताहंत्वयाघोराद्भयात्तस्मात्कृपानिधे
 किंचिद्विज्ञप्तुमिच्छामिकृपयातन्निशामय १३
 जलंधरोहिमेभर्तारुद्रंयोद्धुंगतःप्रभो
 सतत्रास्तिकथंयुद्धेतन्मेकथयसुव्रत १४
 नारदउवाच-
 मुनिस्तद्वाक्यमाकर्ण्यकृपयोर्ध्वमवैक्षत
 तावत्कपीशावायातौतंप्रणम्याग्रतःस्थितौ १५
 ततस्तद्भूलतासंज्ञानियुक्तौगगनंगतौ
 गत्वाक्षणाद्धादागत्यवानरावग्रतःस्थितौ १६
 शिरःकबंधहस्तौतौदृष्ट्वाब्धितनयस्यसा
 पपातमूर्छिताभूमौभर्तृव्यसनदुःखिता १७
 कमंडलुजलैःसिक्तामुनिनाश्वासितातदा
 स्वभर्तृभालेसाभालंकृत्वाखिन्नारुरोदह १८
 वृंदोवाच-
 यःपुरासुखसंवादैर्विनोदयसिमांविभो
 सकथंनवदस्यद्यवल्लभांमामनागसम् १९
 येनदेवाःसगंधर्वानिर्जिताहरिणासह

सकथंतापसेनत्वं त्रैलोक्यविजयीहतः २०

नारदउवाच-

रुदित्वेतितदावृंदातंमुनिंवाक्यमब्रवीत्

वृंदोवाच

कृपानिधेमुनिश्रेष्ठजीवनंमेऽस्यसुप्रियम् २१

त्वमेवास्यपुनःशक्तोजीवनायमतोमम

अथतद्वाक्यमाकर्ण्यप्रहस्यमुनिरब्रवीत् २२

मुनिरुवाच

नायंजीवयितुंशक्योरुद्रेणनिहतोयुधि

तथापित्वत्कृपाविष्टएवंसंजीवयाम्यहम् २३

नारदउवाच

इत्युक्त्वांतर्दधेयावत्तावत्सागरनंदनः

वृंदामालिङ्ग्यतद्वक्त्रंचुचुंभेप्रीतमानसः २४

अथवृंदापिभर्तारंदृष्ट्वाहर्षितमानसा

रेमेतद्वनमध्यस्थातद्युक्ताबहुवासरम् २५

कदाचित्सुरतस्यांतेदृष्ट्वाविष्णुंतमेवहि

निर्भर्त्स्यक्रोधसंयुक्तावृंदावचनमब्रवीत् २६

वृंदोवाच

धित्तवेदंहरेशीलंपरदाराभिगामिनः

ज्ञातोऽसित्वंमयासम्यङ्मायाप्रत्यक्षतापसः २७

यौत्वयामाययाद्वास्थौस्वकीयौदर्शितौमम

तावेवराक्षसौभूत्वाभार्यातवहरिष्यथ २८

त्वंचापिभार्यादुःखार्तोवनेकपिसहायवान्

भ्रमसर्वेश्वरेणायंयस्तेशिष्यत्वमागतः २९

इत्युक्त्वासातदावृंदाप्राविशद्धव्यवाहनम्

विष्णुनावार्यमाणापितस्मिन्नासक्तमानसा ३०

ततोहरिस्तामनुसंस्मरन्मुहुर्वृंदाचिताभस्मरजोवगुंठितः

तत्रैवतस्थौमुनिसिद्धसंघैः प्रबोध्यमानोपिययौनशांतिम् ३१

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये

श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेवृंदाचिताग्निप्रवेशोनामत्र्यधिकशततमोऽध्यायः

१०३

चतुरधिकशततमोऽध्यायः-

नारदउवाच-

ततो जलंधरो दृष्ट्वारुद्रमद्भुतविक्रमम्
चकार मायया गौरीं त्र्यंबकं मोहयंस्तदा १
रथोपरि गतां दृष्ट्वारुदंतीं च तदा शिवः
शुंभनिशुंभदैत्यैश्च वध्यमानां ददर्श सः २
गौरीं तथा विधां दृष्ट्वा शिवोऽप्युद्विग्नमानसः
अवाङ्मुखः स्थितस्तूष्णीं विस्मृत्य स्वपराक्रमम् ३
ततो जलंधरो वेगात् त्रिभिर्विव्याध सायकैः
आपुंखमग्नैस्तं रुद्रं शिरस्युरसि चोदरे ४
ततो जज्ञे सतां मायां विष्णुना संप्रबोधितः
रौद्ररूपधरो जातो ज्वालामालातिभीषणः ५
तस्यातीव महारौद्ररूपं दृष्ट्वा महासुराः
न शेकुः प्रमुखे स्थातुं भेजिरे च दिशो दश ६
ततः शापं ददौ देवस्तयोः शुंभनिशुंभयोः
मम युद्धादपक्रांतौ गौर्यावध्यौ भविष्यथः ७
पुनर्जलंधरो वेगाद् द्ववर्षं निशितैः शरैः
बाणां धकारसंच्छन्नं यथा भूमि तलं महत् ८
यावद्भुद्रः प्रचिच्छेद तस्य बाणां स्त्वरान्वितः
तावत्स परिघेणाशुजघान वृषभं बली ९
वृषस्तेन प्रहारेण परावृत्तो रणांगणात्
रुद्रेणाकृष्यमाणोऽपि न तस्थौ रणभूमिषु १०
ततः परमसंकुद्धो रुद्रो रौद्रवपुर्द्धरः
चक्रं सुदर्शनं वेगाच्चिक्षेपादित्यवर्चसम् ११
प्रदहद्रोदसी वेगात् तदा साद्यजलंधरम्
जहार तच्छिरः कायान्महदायतलोचनम् १२
रथात्कायः पपातो व्यर्नादयन् वसुधातलम्
तेजश्च निर्गतं देहात् तद्बुद्रे लयमागमत् १३

दृष्ट्वादेहोद्भवंतेजस्तद्वौरीशेलयंगतम्
अथचेंद्रादयोदेवाहर्षादुत्फुल्ललोचनाः १४

प्रणम्यशिरसारुद्रंशशंसुर्विष्णुचेष्टितम्
देवाऊचुः

महादेवत्वयादेवारक्षिताःशत्रुजाद्भयात् १५
किंचिदन्यत्समुद्भूतं तत्र किंकरवामहै
वृंदालावण्यसंभ्रांतोविष्णुस्तिष्ठतिमोहितः १६
ईश्वरउवाच

गच्छध्वंशरणंदेवाविष्णोर्मोहापनुत्तये
शरण्यांमोहिनींमायांसावःकार्यकरिष्यति १७

नारदउवाच

इत्युक्त्वांतर्दधेदेवःसहभूतगणैस्तथा
देवाश्चतुष्टुवर्मूलप्रकृतिंभक्तवत्सलाम् १८
देवाऊचुः

यदुद्भवाःसत्वरजस्तमोगुणाःसर्गस्थितिध्वंसनिदानकारणम्
यदिच्छयाविश्वमिदंभवाभवौतनोतिशुद्धांप्रकृतिंनताःस्मताम् १९
येहित्रयोविंशतिभेदिसंज्ञिताजगत्यशेषेसमधिष्ठितापुरा
यद्रूपकर्माणिजडास्त्रयोऽपितेदेवाविदुर्नप्रकृतिंनताःस्मताम् २०
यद्भक्तियुक्ताःपुरुषास्तुनित्यंदारिद्र्यव्यामोहपराभवादिकम्
नप्राप्नुवंत्येवहिभक्तवत्सलांसदैवविष्णोःप्रकृतिंनताःस्मताम् २१
नारदउवाच

स्तोत्रमेतत्त्रिसंध्यंयःपठेदेकाग्रमानसः
दारिद्र्यमोहदुःखानिनकदाचित्स्पृशंतितम् २२
इतिस्तुवंतस्तेदेवास्तेजोमंडलमास्थिताम्
ददृशुर्गनेतत्रज्वालाव्याप्तदिगंतराम् २३
तन्मध्याद्भारतींसर्वेददृशुर्व्योमचारिणीम्
अहमेवत्रिधाभिन्नातिष्ठामित्रिविधैर्गुणैः २४
गौरीलक्ष्मीस्वराचेतिरजःसत्त्वतमोगुणैः
तत्रगच्छततंकार्यविधास्यंतचवःसुराः २५
नारदउवाच-

शृण्वतामिति देवानामंतर्द्धानमगान्महः
 देवानां विस्मयोत्फुल्लनेत्राणां तत्तदानृप २६
 ततः सर्वेऽपिते देवा गत्वा तद्वाक्यं नोदिताः
 गौरीं लक्ष्मीं स्वरांचैव प्रणेमुर्भक्तितत्पराः २७
 ततस्तास्तान्सुरान्दृष्ट्वा प्रणतान्भक्तवत्सलाः
 बीजानि प्रददुस्तेभ्यो वाक्यान्यूचुश्च भूमिप २८
 देव्य ऊचुः
 इमानि क्षेत्रबीजानि विष्णुर्यत्रावतिष्ठति
 निर्वपध्वंततः कार्यं भवतां सिद्धिमेष्यति २९
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे जालंधरवधो नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः १०४

पञ्चाधिशततमोऽध्यायः

नारद उवाच
 क्षिप्तेभ्यस्तत्र बीजेभ्यो वनस्पत्यस्त्रयो भवन्
 धात्री च मालती चैव तुलसी च नृपोत्तम १
 धात्र्युद्धवा स्मृता धात्री माभवामालती स्मृता
 गौरी भवा च तुलसी तमः सत्त्वरजोगुणाः २
 स्त्रीरूपिण्यौ वनस्पत्यौ दृष्ट्वा विष्णुस्तदानृप
 उत्तस्थौ संध्रमाद्वंदारूपातिशयमोहितः ३
 ददर्श तास्तदामोहात्कामासक्तेन चेतसा
 तंचापि तुलसी धात्र्यौ रागेणैवावलोकताम् ४
 यच्च लक्ष्म्या पुरा बीजं मायैव समर्पितम्
 तस्मात्तदुद्धवानारीतस्मिन्नीर्ष्यायुता भवत् ५
 अतः सा बर्बरीत्या ख्यामा धवस्यातिगर्हिता
 धात्री तुलस्यै तद्रागात्तस्य प्रीतिप्रदे सदा ६
 ततो विस्मृतदुःखोऽसौ विष्णुस्ताभ्यां सहैव तु
 वैकुण्ठमगमद्दृष्टः सर्वदेवनमस्कृतः ७
 कार्तिकोद्यापने विष्णोस्तस्मात्पूजाविधीयते
 तुलसीमूलदेशेतु प्रीतिदासाय तः स्मृता ८

तुलसीकाननंराजन्गृहेयस्यावतिष्ठते
 तद्गृहंतीर्थरूपंतुनायांतियमकिंकराः ६
 सर्वपापहरंपुण्यंकामदंतुलसीवनम्
 रोपयंतिनरश्रेष्ठानतेपश्यंतिभास्करिम् १०
 दर्शनंनर्मदायास्तुगंगास्नानंतथैवच
 तुलसीवनसंसर्गःसममेतत्त्रयंस्मृतम् ११
 रोपणात्पालनात्सेकाद्दर्शनात्स्पर्शान्नृणाम्
 तुलसीदहतेपापंवाङ्मनःकायसंचितम् १२
 तुलसीमंजरीभिर्यःकुर्याद्धरिहरार्चनम्
 नसगर्भगृहंयातिमुक्तिभागीनसंशयः १३
 पुष्करादीनितीर्थानिगंगाद्याःसरितस्तथा
 वासुदेवादयोदेवास्तिष्ठंतितुलसीदले १४
 तुलसीमंजरीयुक्तोयदिप्राणान्विमुंचति
 विष्णोःसायुज्यमाप्नोतिसत्यंसत्यंनृपोत्तम १५
 तुलसीमृत्तिकालिप्तोयस्तुप्राणान्विमुंचति
 यमोऽपिनेक्षितुंशक्तोयुक्तंपापशतैरपि १६
 तुलसीकाष्ठजंयस्तुचंदनंधारयेन्नरः
 तद्देहंनस्पृशेत्पापंक्रियमाणमपीहयत् १७
 तुलसीविपिनच्छायायत्रयत्रभवेन्नृप
 तत्रश्राद्धंप्रकर्तव्यंपितृणांदत्तमक्षयम् १८
 धात्रीछायासुयःकुर्यात्पिंडदानंनृपोत्तम
 तृप्तिं चयांतिपितरस्तस्ययेनरकेस्थिताः १९
 मूर्ध्निपाणौमुखेचैवदेहेचनृपसत्तम
 धत्तेधात्रीफलंयस्तुसविज्ञेयोहरिःस्वयम् २०
 धात्रीफलंचतुलसीमृत्तिकाद्वारकोद्भवा
 यस्यदेहेस्थितानित्यंसजीवन्मुक्तउच्यते २१
 धात्रीफलविमिश्रैस्तुतुलसीदलमिश्रितैः
 जलैःस्नातिनरस्तस्यगंगास्नानफलंस्मृतम् २२
 देवार्चनंनरःकुर्याद्धात्रीपत्रैःफलैरपि
 सुवर्णपुष्पैर्विविधैरर्चनस्याप्नुयात्फलम् २३

तीर्थानिमुनयोदेवायज्ञाःसर्वेऽपिकार्तिके
 नित्यंधात्रींसमाश्रित्यतिष्ठन्त्यर्केतुलाश्रिते २४
 द्वादश्यांतुलसीपत्रंधात्रीपत्रंतुकार्तिके
 लुनातिसनरोगच्छेन्निरयानतिगर्हितान् २५
 धात्रीछायांसमाश्रित्यकार्तिकेऽन्नभुनक्तियः
 अन्नसंसर्गजंपापमावर्षतस्यनश्यति २६
 धात्रीमूलेतुयोविष्णुंकार्तिकेऽचयतेनरः
 विष्णुक्षेत्रेषुसर्वेषुपूजितस्तेनसर्वदा २७
 धात्रीतुलस्योर्माहात्म्यमपिदेवश्चतुर्मुखः
 नसमर्थोभवेद्वक्तुंयथादेवस्यशार्ङ्गिणः २८
 धात्रीतुलस्युद्भवकारणंचशृणोतियःश्रावयतेचभक्त्या
 विधूतपाप्मासहपूर्वजैश्चस्वर्गव्रजत्यग्रचविमानसंस्थः २९
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेकार्तिकमाहात्म्येश्री
 कृष्णसत्यभामासंवादेधात्रीतुलस्योर्माहात्म्यंनामपंचाधिकशततमोऽध्यायः१०

५

षडधिकशततमोऽध्यायः

पृथरुवाच
 सेतिहासमिमंब्रह्मन्माहात्म्यंकथितंत्वया
 अत्याश्चर्यकरंसम्यक्तुलस्यास्तुश्रुतंमहत् १
 यदूर्जव्रतिनःपुंसःफलंमहदुदाहृतम्
 तत्पुनर्ब्रूहिमाहात्म्यंकेनचीर्णमिदंकथम् २
 नारदउवाच
 आसीत्सह्याद्रिविषयेकरवीरपुरेपुरा
 ब्राह्मणोधर्मवित्कश्चिद्धर्मदत्तोऽतिविश्रुतः ३
 विष्णुव्रतकरःशश्वद्विष्णुपूजारतःसदा
 द्वादशाक्षरविद्यायांजपनिष्ठोऽतिथिप्रियः ४
 कदाचित्कार्तिकेमासिहरिजागरणायसः
 रात्र्यातुर्याशशेषायांजगामहरिमंदिरम् ५
 हरिपूजोपकरणान्प्रगृह्यव्रजतातदा

तेनदृष्टासमायाताराक्षसीभीमनिःस्वना ६
 वक्रदंष्ट्राननाजिह्वानिमग्नारक्तलोचना
 दिगंबराशुष्कमांसांलंबोष्ठीघर्घरस्वना ७
 तांदृष्ट्वाभयवित्रस्तःकंपितावयवस्तदा
 पूजोपकरणैर्वेगात्पयोभिश्चाहनद्भयात् ८
 संस्मृत्यचहरेर्नामतुलसीयुतवारिणा
 साहतापातकंतस्मात्तस्याःसर्वमगात्क्षयम् ९
 अथसंस्मृत्यसापूर्वजन्मकर्मविपाकजम्
 स्वांदशामब्रवीत्सर्वादंडवत्तंप्रणम्यसा १०
 कलहोवाच
 पूर्वकर्मविपाकेनदशामेतांगताह्यहम्
 तत्कथंतुपुनर्विप्रयाम्युत्तमगतिंशुभाम् ११
 नारदउवाच
 तांदृष्ट्वाप्रणतामग्रेवदमानांस्वकर्मतत्
 अतीवविस्मितोविप्रस्तदावचनमब्रवीत् १२
 धर्मदत्तउवाच
 केनकर्मविपाकेनत्वंदशामीदृशींगता
 कुतस्त्वंकाचकिंशीलातत्सर्वकथयस्वमे १३
 कलहोवाच
 सौराष्ट्रनगरेब्रह्मन्भिक्षुनामाभवद्विवजः
 तस्याऽहगृहिणीपूर्वकलहाख्यातिनिष्ठुरा १४
 नकदाचिन्मयाभर्तुर्वचसापिशुभंकृतम्
 नार्पितंतस्यमिष्टान्नंभर्तुर्वचनभंगया १५
 कलहप्रिययानित्यंभयोद्विग्नस्तदाद्विजः
 परिणेतुंतदाऽन्यासमतिंचक्रेपतिर्मम १६
 ततोगरंसमादायप्राणास्त्यक्तामयाद्विज
 अथबध्वाबध्यमानांमांविनिन्युर्यमानुगाः १७
 यमश्चमांतदादृष्ट्वाचित्रगुप्तमपृच्छत
 यमउवाच
 अनयाकिंकृतंकर्मचित्रगुप्तविलोकय १८

प्राप्नोत्वेषाकर्मफलं शुभं वा शुभमेव च
 चित्रगुप्तस्ततो वाक्यं भर्त्सयन्समुवाच ह १९
 चित्रगुप्त उवाच
 अनया तु शुभं कर्म कृतं किञ्चिन्न विद्यते
 मिष्टान्नं भुक्तमनयान भर्तरितदर्पितम् २०
 अतश्च वल्गुलीयो न्यांस्वविष्टादावतिष्ठतु
 भर्तुर्द्वेषकरी त्वेषानित्यं कलहकारिणी २१
 विष्टादाशूकरी योन्यां ततस्तिष्ठत्वियं हरे
 पाकभाण्डे सदा भुक्तं नित्यं चैवानयायतः २२
 तस्माद्दोषाद्विडालीतुस्वजातापत्यभक्षिणी
 भर्तारमनयोद्दिश्य ह्यात्मघातः कृतो यतः २३
 तस्मात्प्रेतपिशाचेषु तिष्ठत्वेषातिनिदिता
 ततश्चैव मरुदेशं प्रापितव्या भटैः सह २४
 तत्र प्रेतशरीराख्याचिरं तिष्ठत्वियं ततः
 इत्थं योनित्रयं त्वेषाभुनक्त्वा शुभकारिणी २५
 कलहोवाच-
 साहं पञ्चशताब्दानि प्रेतदेहे स्थिता किल
 क्षुतृङ्भ्यां पीडितानित्यं दुःखितास्वेन कर्मणा २६
 ततः क्षुत्पीडितानित्यं शरीरं वणिजस्त्वहम्
 आयाता दक्षिणं देशं कृष्णावेण्यास्तु संगमे २७
 तत्तीरं संश्रितायावत्तावत्तस्य शरीरतः
 शिवविष्णुगणैर्दूरमपाकृष्टाबलादहम् २८
 ततः क्षुत्क्षामयादृष्टो भ्रमं त्यात्वं मया द्विज
 प्रक्षिप्ततुलसीवारिसं सगर्गतपापया २९
 तत्कृपां कुरु विप्रेन्द्र कथं मुक्तिमियाम्यहम्
 योनित्रयादतिभयादस्माच्च प्रेतदेहतः ३०
 इत्थं निशम्य कलहावचनं द्विजश्च तत्कर्मपाकभवविस्मयदुःखयुक्तः
 तद्ग्लानिदर्शनकृपाचलचित्तवृत्तिर्ध्यात्वा चिरं सवचनं निजगाददुःखात् ३१
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पञ्चपञ्चाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिक
 माहात्म्ये कलहोपाख्यानं नाम षडधिकशततमोऽध्यायः १०६

सप्ताधिकशततमोऽध्यायः

धर्मदत्तउवाच

विलयंयांतिपापानितीर्थदानव्रतादिभिः
 प्रेतदेहस्थितायास्तेतेषुनैवाधिकारिता १
 त्वद्ग्लानिदर्शनादस्मात्स्विन्नंचमममानसम्
 नैवनिर्वृतिमायातित्वामनुद्धृत्यदुःखिताम् २
 पातकंचतवात्युग्रंयोनित्रयविपाकदम्
 नैवान्यैः क्षीयतेपुण्यैः प्रेतत्वंचातिगर्हितम् ३
 तस्मादाजन्मजनितंयन्मयाकार्तिकव्रतम्
 तत्पुण्यस्यार्द्धभागेनसद्गतिंत्वमवाप्नुहि ४
 कार्तिकव्रतपुण्येननसाम्यंयांतिसर्वथा
 यज्ञदानानितीर्थानिव्रतान्यपियतोध्रुवम् ५

नारदउवाच

इत्युक्त्वाधर्मदत्तोऽसौयावत्तामभ्यषेचयत्
 तुलसीमिश्रतोयेनश्रावयन्द्वादशाक्षरम् ६
 तावत्प्रेतत्वंनिर्मुक्ताज्वलदग्निशिखोपमा
 दिव्यवपुर्धराजातालावण्याद्भासितादिशः ७
 ततःसादंडवद्भूमौप्रणनामाथतंद्विजम्
 उवाचचतदावाक्यंहर्षगद्गदभाषिणी ८

कलहोवाच

त्वत्प्रसादाद्विवजश्रेष्ठविमुक्तानिरयादहम्
 पापाब्धौमञ्जमानायास्त्वंनोभूतोऽसिमेध्रुवम् ९
 नारदउवाच

इत्थंसावदतीविप्रंददर्शायातमंबरात्
 विमानंभास्वरंयुक्तंविष्णुरूपधरैर्गणैः १०
 अथसातद्विमानाग्रचद्वास्थाभ्यामधिरोहिता
 पुण्यशीलसुशीलाभ्यामप्सरोगणसेवितम् ११
 तद्विमानंतदापश्यद्धर्मदत्तःसविस्मयः
 पपातदंडवद्भूमौदृष्ट्वातौपुण्यरूपिणौ १२
 पुण्यशीलसुशीलौतमुत्थाप्यप्रणतंद्विजम्

अभ्यनन्दयतांवाक्यमूचतुर्द्धर्मशालिनौ १३
गणाऊचतुः
साधुसाधुद्विजश्रेष्ठयस्त्वंविष्णुरतःसदा
दीनानुकंपीधर्मज्ञोविष्णुव्रतपरायणः १४
आजन्मसच्छुभंहेतद्यत्त्वयाकार्तिकव्रतम्
कृतंतस्यार्द्धदानेनयदस्याःपूर्वसंचितम् १५
जन्मांतरशतोद्भूतंपापंतद्विलयंगतम्
हरिजागरणाद्यैश्चविमानमिदमागमत् १६
वैकुण्ठभवनंविष्णोःसान्निध्यंचस्वरूपता
तेधन्याःकृतकृत्यास्तेतेषांचसफलोभवः १७
यैर्भक्त्याराधितोविष्णुर्धर्मदत्तत्वयायथा
सम्यगाराधितोविष्णुःकिंनयच्छतिदेहिनाम् १८
औत्तानचरणिर्येनध्रुवत्वेस्थापितःपुरा
यन्नामस्मरणादेवदेहिनोयांतिसद्गतिम् १९
ग्राहगृहीतोनागेंद्रोयन्नामस्मरणात्पुरा
विमुक्तःसन्निधिंप्राप्तोजातोयोजयसंज्ञकः २०
अतस्त्वयार्चितोविष्णुःस्वसान्निध्यंप्रदास्यति
बहून्यब्दसहस्राणिभार्याद्वययुतस्यते २१
ततःपुण्यक्षयेजातेयदायास्यसिभूतले
सूर्यवंशोद्भवोराजाविख्यातस्त्वंभविष्यसि २२
नाम्नादशरथस्तत्रभार्याद्वययुतःपुनः
तृतीयंयानयाचापियातेपुण्यार्द्धभागिनी २३
तत्रापितवसान्निध्यंविष्णुर्यास्यतिभूतले
आत्मानंतवपुत्रत्वेप्रकल्प्यामरकार्यकृत् २४
तवाजन्मव्रतादस्माद्विष्णुसंतुष्टिकारकात्
नयज्ञानचदानानिनतीर्थान्यधिकानिते २५
धन्योऽसि विप्रप्रयतस्त्वयैतद्ब्रतंकृतंतुष्टिकरंजगद्गुरोः
यदर्धभागाच्चफलान्मुरारेःप्रणीयतेस्माभिरियंसलोकताम् २६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
कार्तिकमाहात्म्येश्रीकृष्णसत्यभामासंवादेकलहोपाख्यानोनाम

सप्ताधिकशततमोऽध्यायः १०७

अष्टाधिकशततमोऽध्यायः

नारदउवाच

इत्थंतद्वचनंश्रुत्वाधर्मदत्तःसविस्मयः

प्रणम्यदंडवद्भूमौवाक्यमेतदुवाचह १

धर्मदत्तउवाच

आराधयंतिसर्वेऽपिविष्णुंभक्तार्त्तिनाशिनम्

यज्ञैर्दानैर्व्रतैस्तीर्थैस्तपोभिश्चयथाविधि २

विष्णुप्रीतिकरंतेषांविष्णुसान्निध्यकारकम्

यत्कृत्वातानिचीर्णानिसर्वाण्यपिभवंतिहि ३

गणावूचतुः

साधुपृष्टंत्वयाविप्रशृणुष्वैकाग्रमानसः

सेतिहासांकथांविप्रकथ्यमानांपुराभवाम् ४

कांतिपुर्यांपुराचोलचक्रवर्त्तीनृपोऽभवत्

यस्यनाम्नाचतेदेशाश्चोलारख्याअभवन्किल ५

यस्मिन्शासतिभूचक्रंदरिद्रोनैवदुःखितः

पापबुद्धिःसरुग्वापिनैवकश्चिदभून्नरः ६

यस्याप्यत्यंतयज्ञस्यताम्रपर्णीतटावुभौ

सुवर्णयूपैःशोभाढ्यावास्तांचैत्ररथोपमौ ७

सकदाचिदगाद्राजाह्वनंतशयनंद्विज

यत्रासौजगतांनाथोयोगनिद्रामुपासते ८

तत्रश्रीरमणंदेवंसंपूज्यविधिवन्नृपः

मणिमुक्ताफलैर्दिव्यैःस्वर्णपुष्पैश्चशोभनैः ९

प्रणम्यदंडवद्वावदुपविष्टःसतत्रवै

तावद्ब्राह्मणमायांतमपश्यद्देवसन्निधौ १०

देवार्चनार्थमायांतंतुलस्युदकपाणिनम्

स्वपुरीवासिनंतत्रविष्णुदासावयंद्विजम् ११

तत्राभ्येत्यसविप्रर्षिर्देवदेवमपूजयत्

विष्णुसूक्तेनसंस्त्राप्यतुलसीमंजरीदलैः १२

तुलसीपूजयातस्यरत्नपूजां तथाकृताम्
 आच्छादितांसमालोक्यराजाक्रुद्धोऽब्रवीद्वचः १३
 राजोवाच
 माणिक्यस्वर्णपूजात्रशोभाढ्यायामयाकृता
 ऋविष्णुदासकथंसेयमाच्छन्नातुलसीदलैः १४
 विष्णुभक्तिंनजानासिवराकोऽसिमतोमम
 यस्त्विमामतिशोभाढ्यांपूजामाच्छादयस्यहो १५
 इतितद्वचनंश्रुत्वासक्रोधःसद्विजोत्तमः
 राज्ञोगौरवमुल्लंघ्यजगादवचनंतदा १६
 विष्णुदासउवाच
 राजन्मुक्तिंनजानासिगर्वितोऽसिनृपश्रिया
 किंस्विद्विष्णुव्रतंपूर्वत्वयाचीर्णवदस्वतत् १७
 गणावूचतुः
 तद्ब्राह्मणवचःश्रुत्वाप्रहस्यसनृपोत्तमः
 विष्णुदासंतदागर्वादुवाचवचनंद्विज १८
 इत्थंचेत्यस्यसेविप्रविष्णुभक्त्यातिगर्वितः
 भक्तिस्तेकियतीविष्णोर्दरिद्रस्याधनस्यच १९
 यज्ञदानादिकंचैवविष्णुतुष्टिकरंकृतम्
 नापिदेवालयंपूर्वत्वयाविप्रक्वचित्कृतम् २०
 ईदृशस्यापितेगर्वएषतिष्ठतिभक्तितः
 तच्छृण्वंतुवचोमेऽद्यसर्वेप्येतेद्विजोत्तमाः २१
 साक्षात्कारमहंविष्णोरेषवादोगमिष्यति
 यथातुसर्वेऽपिततोभक्तिंज्ञास्यथचावयोः २२
 गणावूचतुः
 इत्युक्त्वासनृपोगच्छन्निजंराजगृहंद्विजः
 आरेभेवैष्णवंसत्रंकृत्वाचार्यतुमुद्गलम् २३
 ऋषिसंघसमाजुष्टंबभूवबहुदक्षिणम्
 यद्वद्ब्रह्मकृतंपूर्वगयाक्षेत्रेसमृद्धिमत् २४
 विष्णुदासोऽपितत्रैवतस्थौदेवालयेव्रती
 पंचैतान्नियमान्कृत्वाविष्णुतुष्टिकरान्सदा २५

माघोर्जयोर्व्रतंसम्यक्तुलसीवनपालनम्
 एकादशीव्रतंजाप्यंद्वादशाक्षरविद्यया २६
 उपचारैःषोडशभिर्गीतनृत्यादिमंगलैः
 नित्यंविष्णोस्तथापूजांव्रतान्येतानिसोऽकरोत् २७
 नित्यंसंस्मरणंविष्णोर्गच्छन्भुञ्जन्स्वपन्नपि
 सर्वभूतस्थितंविष्णुमपश्यत्समदर्शनः २८
 माघकार्तिकयोर्नित्यंविशेषनियमानपि
 अकरोद्विष्णुतुष्ट्यर्थसोद्यापनविधितथा २९
 एवंसमाराधयतोःश्रियःपतितयोस्तुचोलेश्वरविष्णुदासयोः
 अगादनेहाबहुतद्ब्रतस्थयोस्तन्निष्ठकर्मेन्द्रियकर्मणोस्तयोः ३०
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 कार्तिकमाहात्म्ये श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे कलहोपाख्याने
 अष्टाधिकशततमोऽध्यायः १०८

नवाधिकशततमोऽध्यायः

गणावूचतुः
 कदाचिद्विष्णुदासोऽथकृत्वानित्यविधिंद्विजः
 पाककर्माकरोद्यावदहरत्कोप्यलक्षितः १
 तमदृष्ट्वाप्यसौपाकंपुनर्नैवाकरोत्तदा
 सायंकालार्चनस्यासौव्रतभंगभयाद्विजः २
 द्वितीयेऽहिततःपाकंकृत्वायावत्सविष्णवे
 उपहारार्पणंकर्तुंतावत्कोप्यहरत्पुनः ३
 एवंसप्तदिनंतस्यपाकंकोप्यहरद्विज
 जातःसविस्मयःसोऽथमनस्येवव्यचारयत् ४
 अहोनित्यंसमभ्येत्यकःपाकंहरतेमम
 क्षेत्रसंन्यासिनांस्थानमत्याज्यंसर्वथामया ५
 पुनःपाकंविधायात्रभुज्यतेयदिचेन्मया
 सायंकालार्चनंचैतत्परित्याज्यंकथंमया ६
 किंचित्पाकंविधायैतद्भोक्तव्यंतुमयानहि
 अनिर्वेद्यहरौसर्ववैष्णवैर्नैवभुज्यते ७

उपोषितोऽहचकथंतिष्ठाम्यत्रव्रतस्थितः
 अद्यसंरक्षणं सम्यक्पाकस्यात्रकरोम्यहम् ८
 इतिपाकंविधायासौतत्रैवालक्षितःस्थितः
 तावद्दर्शचांडालंपाकान्नहरणेस्थितम् ९
 क्षुत्क्षामंदीनवदनमस्थिचर्मावशेषितम्
 तमालोक्यद्विजाग्रयोभूत्कृपयापन्नमानसः १०
 विलोक्यान्नहरंविप्रस्तिष्ठतिष्ठेत्यभाषत
 कथमत्तिभवानूक्षंघृतमेतद्दूहाणभोः ११
 इत्थंब्रुवंतंविप्राग्र्यंआयातंचविलोक्यसः
 वेगादधावत्तद्धीत्यामूर्च्छितश्चपपातह १२
 भीतंतंमूर्च्छितंदृष्ट्वाचांडालंसद्विजोत्तमः
 वेगादभ्येत्यकृपयास्ववस्त्रां तैरवीजयत् १३
 अथोत्थितंतमेवासौविष्णुदासोव्यलोकयत्
 साक्षान्नारायणंदेवंशंखचक्रगदाधरम् १४
 पीतांबरंचतुर्बाहुंश्रीवत्सांकंकिरीटिनम्
 अतसीपुष्पसंकाशंकौस्तुभोरःस्थलंविभुम् १५
 तंदृष्ट्वासात्विकैर्भावैरावृतोद्विजसत्तमः
 स्तोतुंचापिनमस्कर्तुंतदानालंबभूवसः १६
 अथशक्रादयोदेवास्तत्रैवाभ्याययुस्तदा
 गंधर्वाप्सरसश्चापिजगुश्चननृतुर्मुदा १७
 विमानशतसंकीर्णंदेवर्षिगणसंकुलम्
 गीतवादित्रनिर्घोषंस्थानंतदभवत्तदा १८
 ततोविष्णुःसमालिङ्ग्य स्वभक्तं सात्त्विकं तथा
 सायुज्यमात्मनोदत्त्वानयद्वैकुण्ठमंदिरम् १९
 विमानवरसंस्थानमास्थितंविष्णुसन्निधौ
 दीक्षितश्चोलनृपतिर्विष्णुदासंददर्शह २०
 वैकुण्ठभवनंयातंचविष्णुदासंविलोक्यसः
 स्वगुरुमुद्गलंवेगादाह्वयेत्थंवचोऽब्रवीत् २१
 चोलउवाच
 यत्स्पर्धयामयाचैतद्यज्ञदानादिकंकृतम्

सविष्णुरूपधृग्विप्रोयातिवैकुण्ठमंदिरम् २२
 दीक्षितेनमयासम्यक्सत्रेऽस्मिन्विष्णवेत्वया
 हुतमग्नौकृताविप्रादानाद्यैःपूर्णमानसाः २३
 नैवाद्यापिसमेदेवःप्रसन्नोजायतेध्रुवम्
 भक्त्यैवतस्यविप्रस्यसाक्षात्कारंददौहरिः २४
 तस्माद्नैश्चयज्ञैश्चनैवविष्णुःप्रसीदति
 भक्तिरेवपरंतस्यनिदानंदर्शनेविभोः २५

गणावूचतुः

इत्युक्तुवाभागिनेयंस्वमभिषिच्यनृपासने
 आबाल्यादीक्षितोयज्ञेसापुत्रत्वमगाद्यतः २६
 तस्मादद्यापितद्देशेसदाराज्यांशभागिनः
 स्वस्त्रेयाएवजायंतेतत्कृताचारवर्तिनः २७
 यज्ञवाटंततोऽभ्येत्यवह्निकुंडाग्रतःस्थितः
 त्रिरुच्चैर्व्याजहाराशुविष्णुंसंबोधयंस्तदा २८
 विष्णोभक्तिंस्थिरांदेहिमनोवाक्कायकर्मभिः
 इत्युक्त्वासोऽपतद्ब्रह्मैसर्वेषामेवपश्यताम् २९
 मुद्गलस्तुतदाक्रोधाच्छिखामुत्पाटयत्स्वकाम्
 ततस्त्वद्यापितद्गोत्रेमुद्गलाविशिखाभवन् ३०
 तावदाविरभूद्विष्णुःकुंडाग्नौभक्तवत्सलः
 तमालिग्यविमानाग्रचंसमारोहयदच्युतः ३१
 तमालिग्यात्मसारूप्यंदत्त्वावैकुण्ठमंदिरम्
 तेनैवसहदेवेशोजगामत्रिदशैर्वृतः ३२

नारदउवाच

योविष्णुदासःसतुपुण्यशीलोयश्चोलभूपःससुशीलनामा
 एतावुभौतत्समरूपभाजौद्वाःस्थौकृतौतेनरमाप्रियेण ३३

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेकलहोपाख्यानं नामनवाधिकशततमोऽध्यायः १०६

दशाधिकशततमोऽध्यायः

धर्मदत्तउवाच

जयश्चविजयश्चैवविष्णोर्द्वास्थौमयाश्रुतौ
किंतुताभ्यांपुराचीर्णयस्मात्तद्रूपधारिणौ १
गणावूचतुः
तृणबिंदोस्तुकन्यायांदेवहूत्यांपुराद्विज
कर्मस्यतुदृष्ट्यैवपुत्रौद्वौसंबभूवतुः २
ज्येष्ठोजयःकनिष्ठोऽभूद्विजयश्चेतिनामतः
अन्यस्यामभवत्पश्चात्कपिलोयोगधर्मवित् ३
जयश्चविजयश्चैवविष्णुभक्तिरतौसदा
संनियम्येन्द्रियग्रामंधर्मशीलौबभूवतुः ४
नित्यमष्टाक्षरीजाप्यौविष्णुव्रतकरावुभौ
साक्षात्कारंददौविष्णुस्तयोर्नित्यार्चनेसदा ५
मरुत्तेनकदाचित्तावाहूतौयज्ञकर्मणि
जग्मतुर्यज्ञकुशलौदेवर्षिगणसेवितौ ६
जयस्तत्राभवद्ब्रह्मायाजकोविजयोऽभवत्
ततोयज्ञविधिकृत्स्नंपरिपूर्णचक्रतुः ७
मरुतोऽवभृथस्नातस्ताभ्यांवित्तंददौबहु
तत्समादायतौवित्तंजग्मतुःस्वाश्रमंप्रति ८
यजनायतदाविष्णोस्तुष्ट्यर्थतौतदामुने
तद्धनंविभजंतोवैपस्पृद्धतिपरस्परम् ९
जयोऽब्रवीत्समोभागःक्रियतामितितत्रसः
विजयश्चाब्रवीत्तत्रयल्लब्धयेनतस्यतत् १०
ततोजयोऽशपत्क्रोधाद्विजयंक्षुब्धमानसः
गृहीत्वानददास्येतत्तस्माद्ग्राहोभवेतितम् ११
विजयस्तस्यतंशापंश्रुत्वासोऽप्यशपच्चतम्
मदभ्रांतोशपद्यस्मात्तस्मान्मातंगतांब्रज १२
तौतथाचख्यतुर्विष्णुंदृष्ट्वानित्यार्चनेविभुम्
शापयोस्तुनिवृत्तिंतौययाचातेरमापतिम् १३
भक्तावावांकथंदेवग्राहमांतगयोनिगौ
भविष्यावःकृपासिंधोतच्छापोविनिवर्त्यताम् १४
श्रीभगवानुवाच

मद्भक्तयोर्वचोऽसत्यं न कदाचिद्भविष्यति
 मयापि नान्यथा कर्तुं शक्यते तत्कदाचन १५
 प्रह्लादवचनात्स्तंभोऽप्याविर्भूतो ह्यहं पुरा
 तथांबरीषवाक्येन जातो मार्गस्वयंकिल १६
 तस्माद्ध्रुवमिमौ शापावनुभूय स्वयंकृतौ
 लभेतां मत्पदं नित्यमित्युक्त्वा तर्दधे हरिः १७
 गणावूचतुः
 ततस्तौ ग्राहमातंगा बभूतां गंडकी तटे
 जातिस्मरौ च तद्योन्यामपि विष्णुव्रते स्थितौ १८
 कदाचित्सगजः स्नातुं कार्तिके गंडकीं गतः
 तावज्जग्राह च ग्राहः संस्मरञ्छापकारणम् १९
 ग्राहगृहीतोऽसौ नागः संस्मारश्रीपतिं तदा
 तावदाविरभूद्विष्णुः शंखचक्रगदाधरः २०
 ततस्तौ ग्राहमातंगौ चक्रं क्षिप्त्वासमुद्धृतौ
 दत्त्वा च निजसारूप्यं वैकुण्ठमनयद्विभुः २१
 तदा प्रभृतितत्स्थानं हरिश्चेत्रमिति श्रुतम्
 चक्रसंघर्षणाद्यस्मिन्पाषाणोऽपि हिलांछितः २२
 ताविमौ विश्रुतौ लोके जयश्च विजयश्च ह
 नित्यं विष्णुप्रियौ द्वाः स्थौ पृष्टौ यौ हित्व याद्विज २३
 अतस्त्वमपि धर्मज्ञ नित्यं विष्णुव्रते स्थितः
 त्यक्तमात्सर्यदंभो हि भवस्व समदर्शनः २४
 तुलामकरमेषेषु प्रातः स्नायी सदा भव
 एकादशीव्रते तिष्ठ तुलसीवनपालकः २५
 ब्राह्मणानपि गाश्चापि वैष्णवांश्च सदा भज
 मसूराश्चारनालाश्च वृंताकानपि खादमा २६
 एवं त्वमपि देहांते तद्विष्णोः परमं पदम्
 प्राप्नोषि धर्मदत्तत्वं तद्भक्त्यैव यथावयम् २७
 तवाजन्मव्रतात्तस्माद्विष्णुसंतुष्टिकारकात्
 नयज्ञानचदानानि न तीर्थान्यधिकानि वै २८
 धन्योऽसि विप्राग्रचयतस्त्वयैतद्ब्रतं कृतं तुष्टिकरं जगद्गुरोः

यत्पुण्यभागाप्तफलंमुरारेःप्रणीयतेस्माभिरियंसलोकताम् २९

नारदउवाच

इत्थंतौधर्मदत्तंतमुपदिश्यविमानगौ

तयाकलहयासार्द्धवैकुण्ठभवनंगतौ ३०

धर्मदत्तोप्यसौजातप्रत्ययस्तद्व्रतेस्थितः

देहांतेतद्विभोःस्थानंभार्याभ्यामन्वितोऽभ्यगात् ३१

इतिहासमिमंपुराभवंशृणुतेयश्चपुमान्यथाविधि

हरिसंनिधिकारिणींमतिंलभतेऽसौकृपयाजगद्गुरोः ३२

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तर

खण्डेकार्तिकमाहात्म्येश्रीकृष्णसत्यभामासंवादेकलहो

पाख्यानेगणपूर्वपुण्यवर्णनोनामदशाधिशततमोऽध्यायः११०

एकादशाधिकशततमोऽध्यायः

पृथुरुवाच

कृष्णवेण्यातटाद्यस्मात्शिवविष्णुगणैःपुरा

वणिकशरीरात्कलहानिर्मिताकथितात्वया १

प्रभावोऽयतयोर्नद्योःकिंवाक्षेत्रस्यतस्यवा

तन्मेकथयधर्मज्ञविस्मयोऽत्रमहान्मम २

नारदउवाच

कृष्णाकृष्णतनुःसाक्षाद्वेण्यादेवोमहेश्वरः

तत्संगमप्रभावंतुनालंवक्तुंचतुर्मुखः ३

तथापितत्समुत्पत्तिकीर्तयिष्यामितच्छृणु

चाक्षुषस्यांतरेपूर्वमनोर्देवःपितामहः ४

सह्याद्रिशिखरेरम्येयजनायोद्यतोऽभवत्

सकृत्वायज्ञसंभारान्सर्वदेवगणैर्वृतः ५

युक्तोहरिहराभ्यांचतद्गिरेःशिखरंययौ

भृगवादयोमुनिगणामुहूर्तेब्रह्मदैवते ६

तस्यदीक्षाविधानायसमाजंतत्रचक्रिरे

अथज्येष्ठांस्वरांपत्नींविष्णुराह्वयतद्विजैः ७

साशनैराययौतावद्भृगुर्विष्णुमुवाचह

भृगुरुवाच

विष्णोस्वरात्वयाहूताआयातिनहिसत्त्वरा ८

मुहूर्तातिक्रमश्चायंकार्योदीक्षाविधिःकथम्

विष्णुरुवाच

नायातिचेत्स्वराशीघ्रंगायत्र्यत्रविधीयताम् ९

एषापिनभवत्यस्यभार्याकिंपुण्यकर्मणि

नारदउवाच

एवमेवहिरुद्रोऽपिविष्णोर्वाक्यममोदत १०

तच्छ्रुत्वासभृगुर्वाक्यंगायत्रीं ब्रह्मणस्तदा

निवेश्यदक्षिणेभागेदीक्षाविधिमथाकरोत् ११

यावद्दीक्षाविधितस्यविधेश्चक्रुर्विधानतः

तावदभ्याययौतत्रस्वरायज्ञस्थलेनृप १२

ततस्तांदीक्षितांदृष्ट्वागायत्रीं ब्रह्मणासह

सपत्नीर्षापराक्रोधात्स्वरावचनमब्रवीत् १३

स्वरोवाच

अपूज्यायत्रपूज्यन्तेपूज्यानांचव्यतिक्रमः

त्रीणितत्रभविष्यन्तिदुर्भिक्षंमरणंभयम् १४

ममासनेकनिष्ठेयंभवद्भिःसन्निवेशिता

तस्मात्सर्वेजडीभूतानानारूपाभविष्यथ १५

इदंचदक्षिणेभागेह्युपविष्टामदासने

तस्माल्लोकैःसदाऽदृश्यातनुर्वहतुनिम्नगा १६

नारदउवाच

ततस्तच्छापमाकर्ण्यगायत्रीकंपितातदा

समुत्थायाशपद्देवैर्वार्यमाणापितांस्वराम् १७

तवभर्तायथाब्रह्माममाप्येषतथाखलु

वृथाशपस्त्वंयस्मान्मांभवत्वमपिनिम्नगा १८

नारदउवाच

ततोहाहाकृताःसर्वेशिवविष्णुमुखाःसुराः

तदालोकत्रयंह्येतद्विनाशंयास्यतिध्रुवम् १९

देवाऊचुः

देविसर्वेवयंशप्ताब्रह्माद्यायत्त्वयाधुना
 यदिसर्वेजडीभूताभविष्यामोऽत्रनिम्नगाः २०
 तदालोकत्रयं ह्येतद्विनाशं यास्यति ध्रुवम्
 अविवेकः कृतस्तस्माच्छापोऽयविनिवर्त्यताम् २१
 स्वरोवाच
 नार्चितो हि गणाध्यक्षो यज्ञादौ यत्सुरोत्तमाः
 तस्माद्विघ्नं समुत्पन्नं मत्क्रोधजमिदं खलु २२
 नापि मद्ब्रचनं ह्येतदसत्यं जायते खलु
 तस्मात्स्वांशैर्जडीभूता यूयं भवत निम्नगाः २३
 आवामपि सपत्न्यौ च स्वांशाभ्यामपि निम्नगे
 भविष्यावोऽत्र वै देवाः पश्चिमाभिमुखावहे २४
 नारद उवाच
 इति तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः
 जडीभूता भवन्नद्यः स्वांशैरेव तदानृप २५
 तत्र विष्णुरभूत्कृष्णवेश्या देवो महेश्वरः
 ब्रह्मा ककुद्घिनी गंगा पृथगेवाभवत्तदा २६
 देवास्वानपितानं शान्जडीकृत्वा विर्यक्षणाः
 सह्याद्रिशिखरेभ्यस्ताः पृथगा सन्सुनिम्नगाः २७
 देवांशैः पूर्ववाहिन्यो बभूवुः सरितां वराः
 गायत्री च स्वराचैव पश्चिमाभिमुखे तदा २८
 योगेनाभवतां नद्यौ सावित्रीति प्रथांगते
 ब्रह्मणा स्थापितौ तत्र यज्ञे हरिहरावुभौ २९
 महाबलातिबलिनौ नाम्ना देवौ बभूवतुः
 तयोर्नद्योस्तु माहात्म्यं नाहं वक्तुं क्षमो नृप
 ययुर्ब्रह्मादयो देवाः स्वांशैस्तिष्ठन्ति चापगाः ३०
 कृष्णोद्भवं पापहरं परं यः शृणोति यः श्रावयते च भक्त्या
 स्यात्तस्य पुण्या सकला क्रियापितद्दर्शनस्नानसमुद्भवं फलम् ३१
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिकमाहात्म्ये
 सत्य भामासंवादे कृष्णवेश्यामाहात्म्यवर्णनो नाम
 एकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११

द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः

श्रीकृष्णउवाच

इतितद्वचनं श्रुत्वा पृथुर्विस्मितमानसः
 संपूज्य नारदं भक्त्या विससर्ज तदा प्रिये १
 तस्माद्ब्रतत्रयं ह्येतन्ममातीव प्रियं करम्
 माघकार्तिकयोस्तद्वत्तथैवैकादशीव्रतम् २
 वनस्पतीनां तु लसीमासानां कार्तिकः प्रियः
 एकादशीतिथीनां च क्षेत्राणां द्वारकामम ३
 एतेषां सेवनं यस्तु करोति च जितेंद्रियः
 समेवल्लभतां याति न तथा यजनादिभिः ४
 पापेभ्यो न भयं तेन कर्तव्यं नियमादपि
 एतेषां सेवनं कान्ते कुर्वतामत्प्रसादतः ५
 सत्यभामोवाच

विस्मापनीयं तन्नाथ यत्त्वया कथितं मम
 परदत्तेन पुण्येन कलहामुक्तिमागता ६
 इत्थं प्रभावो मासोऽयं कार्तिकस्ते प्रियंकरः
 स्वामिद्रोहादिपापानि स्नानदानैर्गतानियत् ७
 दत्तं चलभते पुण्यं यत्परेण कृतं विभो
 अदत्तं केन मार्गेण लभते चापि मानवः ८
 श्रीकृष्णउवाच

अदत्तान्यपि पुण्यानि पापानि च यथानरैः
 प्राप्यन्ते कर्मणा येन तद्यथा वन्निशामय ९
 देशग्रामकुलानि स्युर्भागभांजिकृतादिषु
 कलौ तु केवलं कर्त्ता फलभुक् पुण्यपापयोः १०
 अकृतेऽपि हि संसर्गे व्यवस्थेयमुदाहृता
 संसर्गात् पुण्यपापानि यथा यांति निबोधतत् ११
 एकत्र मैथुनाद्यानादेकपात्रस्थभोजनात्
 फलार्द्धं प्राप्नुयान्मर्त्यो यथावत् पुण्यपापयोः १२
 अध्यापनाद्याजनाद्वाप्येकपक्त्यशनादपि
 तुर्यांशं पुण्यपापानां नित्यं प्राप्नोति मानवः १३

एकासनादेकयानान्निःश्वासस्यांगसंगतः
 षडंशफलभागीस्यान्नयतंपुण्यपापयोः १४
 स्पर्शनाद्भाषणाद्वापिपरस्यस्तवनादपि
 दशांशंपुण्यपापानानित्यंप्राप्नोतिमानवः १५
 दर्शनश्रवणाभ्यांचमनोध्यानात्तथैवच
 परस्यपुण्यपापानांशतांशंप्राप्नुयान्नरः १६
 परस्यनिंदां पैशुन्यंधिक्कारंचकरोतियः
 तत्कृतंपातकंप्राप्यस्वपुण्यंप्रददातिसः १७
 कुर्वतःपुण्यकर्माणिसेवांयःकुरुतेनरः
 पत्नीभृतकशिष्येभ्योयदन्यःकोऽपिमानवः १८
 तस्यसेवानुरूपेणद्रव्यंकिंचिन्नदीयते
 सोऽपिसेवानुरूपेणतत्पुण्यफलभाग्भवेत्
 एकपंक्यशनतांयस्तुलंघयेत्परिवेषणम् १९
 तस्यपापषडंशंतुलभेद्वैपरिवेषकः
 स्नानसंध्यादिकंकुर्वन्त्यःस्पृशेद्वाप्रभाषते २०
 सपुण्यकर्मषष्ठांशंदद्यात्तस्मैसुनिश्चितम्
 धर्मोद्देशेनयोद्रव्यमपरंयाचतेनरः २१
 तत्पुण्यकर्मजंतस्यधनदस्त्वाप्नुयात्फलम्
 अपहत्यपरद्रव्यंपुण्यकर्मकरोतियः २२
 कर्मकृत्पापभाक्तत्रधनिनस्तद्भवंफलम्
 नापनुद्यन्नृणंयस्तुपरस्यम्रियतेनरः २३
 धनीतत्पुण्यमाधत्तेस्वधनस्यानुरूपतः
 बुद्धिदस्त्वनुमंताचयश्चोपकरणप्रदः २४
 बलकृच्चापिषष्ठांशंप्राप्नुयात्पुण्यपापयोः
 प्रजाभ्यःपुण्यपापानांराजाषष्ठांशमुद्धरेत् २५
 शिष्याद्गुरुःस्त्रियोभर्तापितापुत्रात्तथैवच
 स्वपतेरपिपुण्यस्ययोषिदर्द्धमवाप्नुयात् २६
 चित्तस्यानुव्रताशश्चद्वर्ततेतुष्टिकारिणी
 परहस्तेनदानादिकुर्वतःपुण्यकर्मणि २७
 विनाभृतकपुत्राभ्यांकर्त्ताषष्ठांशमुद्धरेत्

वृत्तिदोवृत्तिसंभोक्तुःपुण्यमष्टांशमुद्धरेत् २८

आत्मनोवापरस्यापियदिसेवांनकारयेत् २९

श्रीकृष्णउवाच

इत्थं ह्यदत्तान्यपिपुण्यपापान्यायांतिनित्यं परसंचितानि

शृणुष्व चेमं इतिहासमग्र्यं पुराभवं पुण्यमतिप्रदं च ३०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे

कार्तिकमाहात्म्ये श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे पुण्यपापांशकथनं नाम

द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ११२

त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः

श्रीकृष्णउवाच

पुरावंतीपुरेवासीविप्रत्रासीद्धनेश्वरः

ब्रह्मकर्मपरिभ्रष्टः पापनिष्ठः सुदुर्मतिः १

रसकंबलचर्मादिविक्रयानृतवर्त्तनः

स्तेयवेश्यासुरापानद्यूतसंसक्तमानसः २

देशादेशांतरंगच्छन् क्रयविक्रयकारणात्

माहिष्मतीं पुरीयातः कदाचित्सधनेश्वरः ३

महिषेण कृता पूर्वतस्मान्माहिष्मती भवत्

यस्यावप्रतटाभातिनर्मदापापनाशिनी ४

कार्तिकव्रतिनस्तत्र नानाग्रामागतान्नरान्

सदृष्ट्वा विक्रयं कुर्वन्मासमेकमुवासह ५

सनित्यं नर्मदातीरे भ्रमन् विक्रयकारणात्

ददर्श ब्राह्मणान् स्नातान् जपदेवार्चने रतान् ६

कांश्चित्पुराणं पठतः कांश्चित् च्छ्रवणे रतान्

नृत्यगायनवादित्रविष्णुस्तवनतत्परान् ७

विष्णुमुद्रांकितान्कांश्चिन्मालातुलसिधारिणः

ददर्श कौतुकाविष्टस्तत्र तत्र धनेश्वरः ८

नित्यं परिभ्रमंस्तत्र दर्शनस्पर्शभाषणात्

वैष्णवानां तथा विष्णोर्नामश्रावादिसोऽलभत् ९

एवं मासं स्थितः सोऽथ कार्तिको दद्यापने विधौ

क्रियमाणेददर्शासौभक्तैर्जागरणंहरेः १०
 पौर्णमास्यांततोऽपश्यद्विविधंपूजनादिकम्
 दक्षिणाभोजनाद्यंचदीपदानंव्रतस्थितैः ११
 ततोऽकास्तमयेचैवंदीपोत्सवविधितदा
 क्रियमाणंददर्शासौप्रीत्यर्थं त्रिपुरद्विषः १२
 त्रिपुराणांकृतोदाहोयतस्तस्यांशिवेनतु
 अतस्तुक्रियतेतस्यांतिथौभक्तैर्महोत्सवः
 ममरुद्रस्ययःकश्चिदंतरंपरिकल्पयेत् १३
 तस्यपुण्यक्रियाःसर्वानिष्फलाःस्युर्नसंशयः
 तत्रनृत्यादिकंपश्यन्बभ्रामसधनेश्वरः
 तावत्कृष्णाहिनादष्टोविकलःसपपातह
 जनास्तंपतितंवीक्ष्यपरिवब्रुःकृपान्विताः १४
 तुलसीमिश्रितैस्तोयैस्तन्मुखंसिषिचुस्तदा
 अथदेहेपरित्यक्तेतंबद्धवायमकिंकराः १५
 बाध्यमानंकशाघातैर्निन्युःसंयमिनींरुषा
 चित्रगुप्तस्तुतंदृष्ट्वानिर्भर्त्स्यावेदयत्तदा १६
 यमायतेनबाल्यात्तुर्मयदुष्कृतंकृतम्
 चित्रगुप्तउवाच
 नैवास्यदृश्यतेकिंचिदाबाल्यात्सुकृतंक्वचित् १७
 दुष्कृतंशक्यतेवक्तुंशतवर्षैर्नभास्करे
 पापमूर्तिरयंदुष्टःकेवलंदृश्यतेविभो १८
 तस्मादाकल्पमर्यादंनिरयेपरिपाच्यताम्
 श्रीकृष्णउवाच
 निशम्येत्यंवचःक्रोधाद्यमःप्राहस्वकिंकरान् १९
 दर्शयन्नात्मनोरूपंकालाग्निसदृशप्रभम्
 यमउवाच
 भोप्रेतापनयस्वैनंबध्यमानंस्वमुद्गरैः २०
 कुंभीपाकेक्षिपस्वाशुतैलक्वथनशब्दिते
 यावत्क्षिप्तस्तुतत्रासौतावच्छीतलतांययौ २१
 कुंभीपाकोयथावह्निःप्रह्लादक्षेपणात्पुरा

तदृष्ट्वामहदादश्चर्यं प्रेतपोविस्मयान्वितः २२

वेगादागत्यतत्सर्वयमायाकथयत्तदा

यमस्तुकौतुकं श्रुत्वा प्रेतपेन निवेदितम् २३

आः किमेतदिति प्रोच्य सम्यगेतद्विचारयत्

तावदभ्यागतस्तत्र नारदः प्रहसंस्त्वरन् २४

यमेन पूजितः सम्यक्तं दृष्ट्वा वाक्यमब्रवीत्

नारद उवाच

नैवायं निरयान्भोक्तुं क्षमः सवितृनन्दन २५

यस्मादेतस्य संजातं कर्म यन्निरयापहम्

यः पुण्यकर्मणां कुर्याद्दर्शनस्पर्शभाषणम् २६

तत्षडंशमवाप्नोति पुण्यस्य नियतं नरः

असंख्यातैस्तु संसर्गैः कृतवानेष यद्धरेः २७

कार्तिकव्रतिभिर्मासं तस्मात्पुण्यांशभागयम्

परिचर्याकरस्तेषां संपूर्णव्रतपुण्यभाक् २८

अतोऽस्योर्जव्रतोद्भूतपुण्यसंख्या न विद्यते

कार्तिकव्रतिनां पुंसां पातकानि महान्त्यपि २९

नाशयत्येव सर्वाणि विष्णुः सद्भक्तवत्सलः

अंते तन्नामभिस्तोयैस्तुलसीमिश्रितैस्त्वयम् ३०

वैष्णवानुग्रहीयस्मान्नरके नैव पच्यते

तस्मान्निहतपापोऽयसद्भूतिं यातुमर्हति ३१

आर्द्रैः शुष्कैर्यथा पापैर्निरये भोगसंनिधिः

प्राप्य ते सुकृतैस्तद्वत्स्वर्गभोगस्य संनिधिः ३२

तस्मादकामपुण्यो हियक्षयो निश्चितस्त्वसौ

विलोक्य नरकान्सर्वान् पापभोगमवाप्नुयात् ३३

श्रीकृष्ण उवाच

इत्युक्त्वा गतवति नारदेऽथ सौरिस्तद्वाक्यश्रवणविबुद्धतत्सुकर्मा

विप्रतं पुनरनयत्स्वकिंकरेण तान्सर्वान्निरयगणान्प्रदर्शयिष्यन् ३४

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्रसंहितायामुत्तरखंडे कार्तिकमाहात्म्ये

श्रीकृष्णसत्यभामासंवादे धनेश्वरोपाख्याने त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ११३

चतुर्दशाधिक शततमोऽध्यायः

श्रीकृष्णवाच

ततो धनेश्वरं नीत्वानिरयान्प्रेतपोऽब्रवीत्
प्रदर्शयिष्यंस्तान्सर्वान्यमस्यानुचरस्तदा १

प्रेतपञ्चवाच

पश्येमान्निरयान्घोरान्धनेश्वरमहाभयान्
येषु पापकरानित्यं पच्यंते यमकिंकरैः २
तप्तवालुकनामायं निरयो घोरदर्शनः
यस्मिन्नेते दग्धदेहाः क्रंदंते पापकारिणः ३
अतिथीन्वैश्वदेवान्तेजुत्क्षामानागतान्गृहे
येनार्चंति नरास्ते हि पच्यंते स्वेन कर्मणा ४
गुर्वग्निब्राह्मणान्देवान्स्तथामूर्द्धाभिषिक्तकान्
ताडयंति पदायेवैते निर्दग्धांघ्रयस्त्वमे ५
षड्भेदस्त्वेष निरयोनानापापैः प्रपद्यते
तथैव चांधतामिस्रो द्वितीयो निरयो महान् ६
पश्य सूचीमुखैर्देहोभिद्यते पापकर्मणा
क्रिमिभिर्घोरवक्त्रैश्च तत्संपर्कागमैर्द्विज ७
असावपि स्थितः षोढाश्वकाकमृगपक्षिभिः
परममभिदोमर्त्याः पच्यंते तेषु पापिनः ८
तृतीयः क्रकचो ह्येष निरयो घोरदर्शनः
यत्रेमे क्रकचैर्मर्त्याः पाटयंते पापकारिणः ९
असिपत्रवनाद्यैस्तुषट्प्रकारो व्यवस्थितः
पत्नीपुत्रादिभिर्येवैवियोगं कारयंति हि १०
इष्टैरन्यैरपि परान् पच्यंते तद्भयेनराः
असिपत्रैश्छिद्यमाना छेदभीत्यापलायिताः ११
पच्यंते पापिनः पश्य क्रंदमाना इतस्ततः
अर्गलाख्यो महाघोरश्चतुर्थो निरयो ह्ययम् १२
पश्य नानाविधैः पाशैराबध्य यमकिंकरैः
मुद्गराद्यैर्वध्यमानाः क्रंदंते ते च पापिनः १३
सज्जनान्ब्राह्मणाद्यांश्च विरुंधंती ह्येनराः

कंठग्रहाद्यैस्तेपापाःपच्यंतेयमकिंकरैः १४
 असावपिहिषड्भेदोवधभेदादिभिःस्थितः
 कूटशाल्मलिनामानंनिरयंपश्यपंचमम् १५
 यत्रांगारनिभाएतेशाल्मल्याद्याःस्थिताद्विज
 यत्रषोढाविपच्यंतेयातनाभिरिमेनराः १६
 परदारापरद्रव्यपरद्रोहरताःसदा
 रक्तपूयमिमंपश्यषष्ठंनिरयमद्भुतम् १७
 अधोमुखाविपच्यंतेयत्रपापकृतोनराः
 अभक्ष्यभक्षकानिंदापैशुन्यादिरताइमे १८
 भज्यमानावध्यमानाःक्रंदंतेभैरवान्स्वरान्
 षट्प्रकारैर्विगंधाढ्यैरसावपिचसंस्थितः १९
 कुंभीपाकःसप्तमोऽयनिरयोघोरदर्शनः
 षोढास्तैलादिभिर्द्रव्येर्धनेश्वरविलोकय २०
 महापातकिनोयत्रक्वथ्यंतेयमकिंकरैः
 बहून्यब्दसहस्राणिसोन्मज्जननिमज्जनैः २१
 चत्वारिंशन्मितानेतान्द्व्यधिकान्पश्यरौरवान्
 अकामात्पातकंशुष्कंकामादार्द्रमुदाहतम् २२
 आर्द्रशुष्कादिभिःपापैर्द्विप्रकारानवस्थितान्
 चतुरशीतिसंख्याकैःपृथग्भेदैरवस्थितान् २३
 यत्प्रकीर्णमपांक्तेयमलिनीकरणंतथा
 ज्ञातिभ्रंशकरंतद्दुपपातकसंज्ञकम् २४
 अतिपापंमहापापंसप्तधापातकंस्मृतम्
 एभिःसप्तसुपच्यंतेनिरयेषुयथाक्रमम् २५
 कार्तिकव्रतिभिर्यस्मात्संसर्गोह्यभवत्तव
 तत्पुण्योपचयादेतेनिर्हतानिरयाःखलु २६
 श्रीकृष्णउवाच
 दर्शयित्वेतिनिरयान्प्रेतपस्तमथाहरत्
 धनेश्वरंयक्षलोकंपश्चादासीत्सतत्रहि २७
 धनदस्यानुगःसोऽयधनयक्षेतिसस्मृतः
 यदाख्यायाकरोत्तीर्थमयोध्यायांतुगाधिजः २८

एवंप्रभावःखलुकार्तिकोऽयमुक्तिप्रदोमुक्तिकरश्चयस्मात्
प्रयात्यनेकार्जितपातकोऽपिब्रतस्थसंदर्शनतोऽपिमुक्तिम् २६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेकार्तिक
माहात्म्येधनेश्वरोपाख्यानेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४

पञ्चदशाधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच

इत्युक्त्वावासुदेवोऽसौसत्यभामामतिप्रियाम्

सायंसंध्यादिकंकर्तुंजगामजननीगृहम् १

एवंप्रभावःप्रोक्तोयंकार्तिकःपापनाशनः

विष्णुप्रियकरोनित्यंभुक्तिमुक्तिप्रदःसदा २

हरिजागरणंप्रातःस्नानंतुलसिसेवनम्

उद्यापनंदीपदानंब्रतान्येतानिकार्तिके ३

पंचकैर्ब्रतकैरेभिःसंपूर्णकार्तिकव्रतम्

फलंप्राप्नोतितत्प्रोक्तंभुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ४

ऋषयऊचुः

विष्णोःप्रियोऽतिफलदःप्रोक्तोऽयरोमहर्षणे

कार्तिकस्यविधिःसम्यक्पावनःपापनाशनः ५

अवश्यमेवकर्तव्यःप्राप्यदुःखनिवारणः

मोक्षार्थिभिर्नरःसम्यग्भोगकामैरथापिवा ६

एवंस्थितेयथाकश्चिद्ब्रतस्थःसंकटेस्थितः

दुर्गारण्यस्थितोवापिव्याधिभिःपरिपीडितः

कथंतेनप्रकर्तव्यंकार्तिकव्रतकंशुभम् ७

सूतउवाच

यस्मादत्यंतफलदंकर्तव्यंतुयथानरैः

तत्सर्वकथयिष्येऽहशृणुध्वंमुनिपुंगवाः ८

विष्णोःशिवस्यवाकुर्यादालयेहरिजागरम्

शिवविष्णुग्रहाभावेसर्वदेवालयेष्वपि ९

दुर्गारण्यस्थितोयश्चयदिवायद्गतोभवेत्

कुर्यात्तदाश्वत्थमूलेतुलसीनांवनेष्वपि १०

विष्णुनामप्रधानानां गायनाद्विष्णुसन्निधौ
 गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः ११
 वाद्यकृत्पुरुषश्चापि वाजपेयफलं लभेत्
 सर्वतीर्थावगाहोत्थं नर्तकः फलमाप्नुयात् १२
 सर्वमेतल्लभेत्पुण्यं तेषां तु द्रव्यदः पुमान्
 प्रशंसादर्शनाभ्यां हितत्षडंशमवाप्नुयात् १३
 आपद्गतो यदाप्यंभोनलभेत्स्त्रपनायसः
 व्याधितो वा पुनः कुर्याद्विष्णोर्नामापमार्जनम् १४
 उद्यापनविधिं कर्तुं न शक्तो यो ब्रूते स्थितः
 ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्या ब्रूतसंपूर्णहेतवे १५
 यस्मादत्यंतफलदो न त्याज्यः सर्वदानरैः
 अव्यक्तरूपिणो विष्णोः स्वरूपं ब्राह्मणाभुवि १६
 तत्संतुष्ट्या सुसंतुष्टः सर्वदा स्यान्न संशयः
 अशक्तो दीपदाने तु परदीपं प्रबोधयेत् १७
 तेषां वारक्ष्णं कुर्याद्वा तादिभ्यः प्रयत्नतः
 अभावे तु लसीनां तु पूजयेद्वैष्णवं द्विजम् १८
 यस्मात्संनिहीतो विष्णुः स्वभक्तेष्वेव सर्वदा
 सर्वाभावे ब्रूती कुर्याद्ब्राह्मणानां गवामपि १९
 सेवां वा श्वत्थवटयोर्व्रतसंपूर्णहेतवे २०
 ऋषय ऊचुः
 कथं त्वया श्वत्थवटौ गोब्राह्मणसमौ कृतौ
 सर्वेभ्योऽपि तरुभ्यस्तौ कस्मात्पूज्यतरौ कृतौ २१
 सूत उवाच
 अश्वत्थरूपी भगवान् विष्णुरेव न संशयः
 रुद्ररूपी वटस्तद्वत्पालाशो ब्रह्मरूपधृक् २२
 दर्शनं पूजनं सेवा तेषां पापहरा स्मृता
 दुःखापघ्वाधिदुष्टानां विनाशकरणी ध्रुवम् २३
 ऋषय ऊचुः
 कथं वृक्षत्वमापन्ना ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः
 एतत्कथय सर्वज्ञ संशयोऽत्र महान्हिनः २४

सूतउवाच

पार्वतीशिवयोर्देवैः सुरतं कुर्वतोः किल
अग्निर्ब्राह्मणरूपेण प्रेषितो विघ्नकृत्पुनः २५
ततः सा पार्वती क्रुद्धा शशाप त्रिदिवौ कसः
रतोत्सवसुखभ्रंशात्कंपमानारुषातदा २६

पार्वत्युवाच

कृमिकीटादयोऽप्येते जानंति सुरतं सुखम्
तद्विघ्नकरणाद्देवा ह्युद्भिज्जत्वमवाप्स्यथ २७

सूतउवाच

एवं सा पार्वती देवानशपत् क्रुद्धमानसा
तस्माद्ब्रह्मत्वमापन्नाः सर्वे देवगणाः किल २८
तस्मादिमौ विष्णुमहेश्वरा बुभौ बभूवतुर्बोधिवटौ मुनीश्वराः
बोधिस्त्वगादार्किदिने स्पृशत्वमस्पृश्यतामर्कजविष्टियोगात् २९
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिक
माहात्म्ये अश्वत्थवटप्रशंसनं नाम पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ११५

षोडशाधिकशततमोऽध्यायः

ऋषय ऊचुः

अस्पृश्यत्वे कथं जातः सूत बोधितरुस्त्वयम्
स्पृश्यत्वं च कथं प्राप्तं तथा च शनिवासरे
एतद्विस्तरतः सर्वं वक्तुमर्हति नो भवान् १

सूतउवाच

समुद्रमथ नाद्या निरत्नान्यापुः सुरेश्वराः
श्रियं च कौस्तुभं तेषां विष्णवे प्रददुः सुराः २
यावदंगीचकारा सौलक्ष्मीं भार्यार्थमात्मनः
तावद्विज्ञापयामास लक्ष्मीस्तं च क्रपाणिनम् ३
लक्ष्मीरुवाच

असंस्कृत्य कथं ज्येष्ठां त्वं कनिष्ठां प्रणीयसे
तस्मान्ममाग्रजामेतामलक्ष्मीं मधुसूदन ४
विवाह्य नय मां पश्चादेषधर्मः सनातनः ५

सूतउवाच

इति तद्वचनं श्रुत्वा सविष्णुर्लोकभावनः
उद्दालकाय मुनये सुदीर्घतपसे तदा ६
आत्मवाक्यानुरोधेन तामलक्ष्मीं ददौ किल
स्थूलास्यां शुभ्रदशनां राजतीं बिभ्रतीं तनुम् ७
विततारं क्तनयनारूक्षपिंगशिरोरुहाम्
समुनिर्विष्णुवाक्यात्तामंगीकृत्य स्वमाश्रमम् ८
वेदध्वनिसमायुक्तमानयामास धर्मवित्
होमधूमसुगंधाढ्यं विद्याघोषविनादितम् ९
आश्रमं तं समालोक्य व्यथिता सा ब्रवीदिदम्
ज्येष्ठोवाच

न हि वासोऽनुरूपोऽयं वेदध्वनियुतो मम
नात्रागमिष्ये भो ब्रह्मन्त्रयस्वान्यत्रमाचिरम् १०
उद्दालक उवाच

कथं नायासिकिंवात्रवर्तते संमतं तव
तव योग्या च वसतिः का भवेच्च वदस्व तत् ११
ज्येष्ठोवाच

वेदध्वनिर्भवेद्यस्मिन्नतिथीनां च पूजनम्
यज्ञदानादिकं वापि नैव तत्र वसाम्यहम् १२
परस्परानुरागेण दांपत्यं यत्र वर्तते
पितृदेवार्चनं यत्र नैव तत्र वसाम्यहम् १३
दुरोदर रताय त्रपरद्रव्यापहारिणः
परदार रताश्चापि तत्र स्थाने रतिर्मम १४
गोवधो मद्यपानं च यत्र संजायते निशम्
ब्रह्महत्यादिपापानि तस्मिन् स्थाने रतिर्मम
वृद्धसंजनविप्राणां यत्र स्यादपमाननम्
निष्ठुरं भाषणं यत्र तत्र नित्यं वसाम्यहम् १५

सूतउवाच

इति तद्वचनं श्रुत्वा विषण्णवदनोऽभवत्
उद्दालकमुनिर्विष्णोर्वाक्यं स्मृत्वा न चोचिवान् १६

सोऽगच्छद्यत्रतत्रास्यपूजामालोक्यसाब्रवीत्
 नायामीतिततःसोऽपिभ्रमादत्यातुरोऽभवत्
 उद्दालकस्ततोवाक्यंतामलक्ष्मीमुवाचह १७
 उद्दालकउवाच
 अश्वत्थवृक्षमूलेऽस्मिन्नलक्ष्मिस्थीयतांक्षणम्
 आवासस्थानमालोक्ययावदायाम्यहंपुनः १८
 सूतउवाच
 इतितत्रससंस्थाप्यजगामोद्दालकस्तदा
 प्रतीक्षंतीचिरंतत्रयदातन्नदर्शसा १९
 तदारुरोदकरुणंभर्तृत्यागेनदुःखिता
 तत्रस्थारुदतीलक्ष्मीर्वैकुण्ठभुवनेऽशृणोत् २०
 तदाविज्ञापयामासविष्णुमुद्विग्नमानसा २१
 लक्ष्मीरुवाच
 स्वामिन्मद्भगिनीज्येष्ठाभर्तृत्यागेनदुःखिता
 तामाश्वासयितुंयाहिकृपालोयद्यहंप्रिया २२
 सूतउवाच
 लक्ष्म्यासहततोविष्णुस्तत्रागच्छत्कृपान्वितः
 आश्वासयदलक्ष्मींतामिदंवचनमब्रवीत् २३
 श्रीविष्णुरुवाच
 अश्वत्थवृक्षमासाद्यसदाऽलक्ष्मिस्थिराभव
 ममांशसंभवोह्येषआवासस्तेमयाकृतः २४
 प्रत्यहंयेऽचयिष्यंतित्वांज्येष्ठांगृहधर्मिणः
 तेष्वियंश्रीःकनिष्ठातेभगिनीनिश्चलास्तुवै २५
 सूतउवाच
 इत्यूर्जस्यचमाहात्म्यंयेऽशृण्वन्तिपठन्तिच
 तेषांविष्णुपुरेवासोभवेदाभूतसंप्लवम् २६
 रोगापहंपातकनाशकृत्परंसुबुद्धिदंपुत्रधनादिसाधनम्
 मुक्तेर्निदानंनहिकार्तिकाद्वैविष्णुप्रियादन्यदिहास्तिभूतले २७
 विष्णुप्रियंसकलकल्मषनाशनंचसत्पुत्रपौत्रधनधान्यसमृद्धिकारि
 ऊर्जव्रतंसनियमंकुरुतेमनुष्यःकिंतस्यतीर्थपरिशीलनसेवयाच २८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेअलक्ष्म्युपाख्यानं नाम षोडशाधिकशततमोऽध्यायः १

१६

सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच

इतिसर्वसमाकर्ण्यसत्राजितसुतातदा
हरेर्वाक्यं महाभागासत्यावचनमब्रवीत् १

सत्योवाच

कार्तिकस्यचमाहात्म्यंनश्रुतंविस्तरात्प्रभो
सर्वेषामेवमासानांकार्तिकःप्रवरःकथम् २

श्रीकृष्णउवाच

साधुपृष्टंत्वयासत्येकार्तिकव्रतमादरात्
शौनकायपुराप्रोक्तंसूतेनसुमहात्मना ३

सूतउवाच

श्रूयतांतत्प्रवक्ष्यामि एतत्प्रश्नोत्तरं शुभम्
ईश्वरेणपुराप्रोक्तंपृच्छतेषण्मुखायवै ४

कार्तिकेयउवाच

बहूनिपद्मनाभस्यरहस्यानिश्रुतानिच
यथाहिप्रोच्यमानानिवैष्णवेनत्वयाप्रभो ५
संसारसागरेप्राप्तादुःखोरुलहरीवृते
तेषामुत्तारणार्थायकथयस्वप्रयत्नतः ६
कार्तिकस्यविधिश्चैवस्नानस्यवदतांवर
येनदुःखांबुधिंतातसंतरिष्यंतिमानवाः ७
फलंवैष्णवधर्मस्यकथयस्वसुविस्तरम्
येनधर्मप्रभावेनपदंगच्छतिवैष्णवम् ८
दीपदानस्यमाहात्म्यंमुनिपुष्पस्यसुव्रत
गोपीचंदनमाहात्म्यंतुलस्यास्तुतथाविभो ९
मालतीपुष्पमाहात्म्यंवारिजानांतथावद
धात्रीफलानांमाहात्म्यंतथादमनकस्यच १०

केतकीपुष्पमाहात्म्यं नैवेद्यस्यपरंतप
तीर्थोदकस्यमाहात्म्यंमाघस्नानफलंविभो ११
फलंब्रह्मसुरश्रेष्ठब्रह्मपत्रेषुभोजनात्
नीराजनफलंस्थाणोपरदीपप्रवेधनात् १२
पुष्करक्षेत्रमाहात्म्यंशूकरस्यतथाविभो
शालग्रामस्यमाहात्म्यंस्वस्तिकस्यविधानकम् १३
दानानांचफलंब्रह्मपरात्रस्यचवर्जनात्
मासोपवासस्यफलंखट्वायामोक्षणाद्विभो १४
दीपावल्याश्चमाहात्म्यंप्रबोधिण्याश्चसुव्रत
पंचभीष्मस्यमाहात्म्यंकथयस्वसुविस्तरात् १५
ईश्वरउवाच

साधुपृष्टंत्वयावत्सलोकोद्धरणहेतवे
कथयामिनसंदेहस्त्वत्समोनास्तिवैष्णवः १६
सत्पुत्रेणत्वयावत्सतारितोऽहनसंशयः
निश्चलाकेशवेभक्तिस्त्वयितिष्ठतिसर्वदा १७
नरेभ्योवैष्णवंधर्मयोददातिद्विजोत्तमः
ससागरमहीदानेतत्पुण्यंलभतेहिसः १८
कार्तिकस्यचमासस्यकोट्यंशेनापिनार्हति
एकतःसर्वतीर्थानिसर्वदानानिचैकतः १९
एकतोगोप्रदानानिसर्वेयज्ञाःसदक्षिणाः
एकतःपुष्करेवासंकुरुक्षेत्रेहिमालये २०
एकतोमथुरातीर्थेवाराणस्यांचशूकरे
एकतःकार्तिकोवत्ससर्वदाकेशवप्रियः २१
सूतउवाच

इत्युक्त्वामुनिशार्दूलपुनर्वाक्यंजगौहरः
कार्तिकस्नानमाहात्म्यंकथयिष्येसुविस्तरात् २२
ईश्वरउवाच

ब्राह्मंकृतयुगंप्रोक्तंत्रेतातुक्षत्रियंस्वयम्
द्वापरंवैश्यमित्याहुःशूद्रंकलियुगंस्मृतम् २३
कलौवत्समनुष्याणांशैथिल्यंस्नानकर्मणि

तथापिकथयिष्यामिस्नानंकार्तिकमाघयोः २४
 यस्यहस्तौचपादौनवाङ्मनश्चसुसंयतम्
 विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलभाङ्नरः २५
 अश्रद्धानःपापात्मानास्तिकश्छिन्नमानसः
 हेतुवादीचपंचैतेनतीर्थफलभागिनः २६
 प्रातरुत्थाययोविप्रस्तीर्थस्नायीसदाभवेत्
 सर्वपापविनिर्मुक्तःपरंब्रह्माधिगच्छति २७
 स्नानंचतुर्विधंप्रोक्तंस्नानविद्भिःषडानन
 वायव्यंवारुणंदिव्यंब्राह्मंचेतितथास्मृतम् २८
 वायव्यंगोरजःस्नानंवारुणंसागरादिषु
 ब्राह्म्यब्राह्मणमंत्रोक्तंदिव्यंमेघांबुभास्करम् २९
 स्नानानांचैवसर्वेषांविशिष्टं तत्रवारुणम्
 ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्योमंत्रवत्स्नानमाचरेत् ३०
 तूष्णीमेवहिशूद्रस्यस्त्रीणांचैवषडानन
 बालाचतरुणीवृद्धानरनारीनपुंसकाः ३१
 पापैःसर्वैःप्रमुच्यन्तेस्नानात्कार्तिकमाघयोः
 स्नातावैकार्तिकेलोकाःप्राप्नुवंतीप्सितंफलम् ३२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिक
 माहात्म्येश्रीशिवषडाननसंवादेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ११७

अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच
 पुनःप्रोवाचभगवान्महादेवोवृषध्वजः
 श्रोतारमुपसंगम्यभक्तियुक्तंषडाननम् १
 ईश्वरउवाच
 कार्तिकोवैष्णवोमासःसर्वमासेषुचोत्तमः
 अस्मिन्मासेत्रयस्त्रिंशद्देवाःसंनिहिताःकलौ २
 ऊर्जेमासिमहाभागौभोजनानिद्विजातये
 तिलधेनुंहिरण्यंचरजतंभूमिवाससी ३
 गोप्रदानानिदास्यंतिसर्वभावेनसुव्रत

सर्वेषामेवदानानांकन्यादानंविशिष्यते ४
 ब्राह्मणायात्रयेकन्यांदास्यंतिविधिवन्नराः
 वैकुण्ठेवसतिस्तेषांयावदिन्द्राश्चतुर्दश ५
 रोमकालेतुसंप्राप्तेसोमोभुङ्क्तेतुकन्यकाम्
 ऋतुकालेतुगंधर्वावह्निस्तुकुचदर्शने ६
 तावद्विवाहयेत्कन्यांयावन्नर्तुमतीभवेत्
 विवाहस्त्वष्टवर्षायाःकन्यायाःशस्यतेबुधैः ७
 दातव्याश्रोत्रियायैवब्राह्मणायतपस्विने
 साक्षादधीतवेदायविधिनाब्रह्मचारिणे ८
 कन्यावरप्रमाणायाएषएवविधिःस्मृतः
 यावंतिचैवरोमाणिकन्यायाश्चतनौसुत ९
 तावद्वर्षसहस्राणिरुद्रलोकेमहीयते
 सहस्रमेवधेनूनांशतंचानुडुहांसमम् १०
 दशानुडुत्समंयानंदशयानसमोहयः
 हयदानसहस्रेभ्योगजदानंविशिष्यते ११
 गजदानसहस्राणांस्वर्णदानंचतत्समम्
 स्वर्णभारसहस्राणांविद्यादानंचतत्समम् १२
 विद्यादानात्कोटिगुणंभूमिदानंविशिष्यते
 भूमिदानसहस्रेभ्योगोप्रदानंविशिष्यते १३
 गोप्रदानसहस्रेभ्योह्यन्नदानंविशिष्यते
 अन्नाधारमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् १४
 तस्माद्देयंप्रयत्नेनकार्तिकेशिखिवाहन
 त्रीणितुल्यप्रदानानित्रीणितुल्यफलानिच १५
 कार्तिकेयउवाच
 अन्यानपिमहादेवधर्मान्मेवक्तुमर्हसि
 यान्कृत्वासर्वपापानिप्रक्षाल्यत्रिदशोभवेत् १६
 सूतउवाच
 इतिपृष्टस्तदाशंभुःपुनर्वक्तुंप्रचक्रमे
 यावत्किंबहुधास्तुत्वात्तच्छृणुध्वंतपोधनाः १७
 ईश्वरउवाच

परान्नवर्जयेद्यस्तुकार्तिकेनियमेकृते
 परान्नवर्जनादेवलभेच्चांद्रायणफलम् १८
 तंप्राप्तंकार्तिकं दृष्ट्वा परान्नं यस्तुवर्जयेत्
 दिनेदिनेतुकृच्छ्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः १९
 कार्तिकेवर्जयेत्तैलंकार्तिकेवर्जयेन्मधु
 कार्तिकेवर्जयेत्कांस्यंसंघान्नंचविशेषतः २०
 राक्षसीं योनिमाप्नोतिसकृन्मांसस्य भक्षणात्
 षष्टिवर्षसहस्राणिविष्टायां परिपच्यते २१
 तन्मुक्तोजायतेपापोविष्टाशीग्रामसूकरः
 प्रवृत्तानांतुभक्षणांकार्तिकेनियमेकृते २२
 अवश्यंविष्णुरूपत्वं प्राप्यतेमोक्षदंपदम्
 नकार्तिकसमोमासोनदैवंकेशवात्परम् २३
 नवेदसदृशंशास्त्रंनतीर्थंगंगयासमम्
 नसत्यंनसमंवृत्तंनकृतेनसमंयुगम् २४
 नतृप्तीरसनातुल्यानदानसदृशंसुखम्
 नधर्मसदृशंमित्रंनज्योतिश्चक्षुषासमम् २५
 अव्रतेनक्षिपेद्यस्तुमासंदामोदरप्रियम्
 कर्मभ्रष्टःसविज्ञेयोहीनयोनिषुजायते २६
 कार्तिकःप्रवरोमासोवैष्णवानांसदाप्रियः
 समुद्रगानदीपुण्यादुर्लभास्नानशालिनाम् २७
 कुलशीलवतीकन्यादुर्लभादंपतीनृणाम्
 दुर्लभाजननीलोकेपिताचैवविशेषतः २८
 दुर्लभंसाधुसन्मानंदुर्लभोधार्मिकःसुतः
 दुर्लभोद्वारिकावासोदुर्लभंकृष्णदर्शनम् २९
 दुर्लभंगोमतीस्नानंदुर्लभंकार्तिकव्रतम्
 ब्राह्मणेभ्योमहींदत्त्वाग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ३०
 यत्फलंलभतेवत्सतत्फलंभूमिशायिनः
 भोजनंद्विजदंपत्योःपूजयेच्चविलेपनैः ३१
 कंबलानिचरत्नानिवासांसिविविधानिच
 तूलिकाश्चप्रदातव्याःप्रच्छादनपटैःसह ३२

उपानहावातपत्रंकार्तिकेदेहिपावके
 यःकरोतिनरोनित्यंकार्तिकेपत्रभोजनम् ३३
 नदुर्गतिमवाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश
 सर्वकामफलंतस्यसर्वतीर्थफलंलभेत् ३४
 नचापिनरकंपश्येद्ब्रह्मपत्रेषुभोजनात्
 ब्रह्माण्डस्मृतःसाक्षात्पालाशःसर्वकामदः ३५
 मध्यमंवर्जयेत्पत्रंकार्तिकेशिखिवाहन
 ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चत्रयोदेवास्त्रिपत्रके ३६
 एश्वरंवर्जयेत्पत्रब्रह्माविष्णुरनुत्तमः
 सर्वपुण्यमवाप्नोतिशेषपत्रेषुभोजनात् ३७
 भोजनान्मध्यपत्रेतुकपिलापयसस्तथा
 प्राशनान्मुनिशार्दूलनरोनरकमाप्नुयात् ३८
 अज्ञानाद्भुजतेयस्तुशूद्रोवाकपिलापयः
 कपिलांब्राह्मणेदत्त्वाशुद्धोभवतिकार्तिके ३९
 तिलदानंनदीस्नानंसर्वदासाधुदर्शनम्
 भोजनंब्रह्मपत्रेषुकार्तिकेमुक्तिदायकम् ४०
 मौनीपालाशभोजीचजलस्त्रायीसदाक्षमी
 कार्तिकेक्षितिशायीचहन्यात्पापंयुगार्जितम् ४१
 जागरंकार्तिकेमासियःकरोत्यरुणोदये
 दामोदराग्रेसेनानीर्गोसहस्रफलंलभेत् ४२
 पितृपक्षेऽन्नदानेनज्येष्ठाषाढेचवारिणा
 कार्तिकेतत्फलंपुंसांपरदीपप्रबोधनात् ४३
 बोधनात्परदीपस्यवैष्णवानांचसेवनात्
 कार्तिकेफलमाप्नोतिराजसूयाश्वमेधयोः ४४
 नदीस्नानंकथाविष्णोर्वैष्णवानांचदर्शनम्
 नभवेत्कार्तिकेयस्यहरेत्पुण्यंदशाब्दिकम् ४५
 पुष्करंयःस्मरेत्प्राज्ञःकर्मणामनसागिरा
 कार्तिकेमुनिशार्दूललक्षकोटिगुणंभवेत् ४६
 प्रयागोमाघमासेतुपुष्करंकार्तिकेतथा
 अवंतीमाघवेमासिहन्यात्पापंयुगार्जितम् ४७

धन्यास्तेमानवालोकेकलिकालेविशेषतः
 कुर्वतिस्कंदनित्यंयेसर्वथाहरिसेवनम् ४८
 किंदत्तैर्बहुभिःपिंडैर्गयाश्राद्धादिभिर्मुने
 तारितास्तेनपितरोनरकाच्चनसंशयः ४९
 क्षीरादिस्त्रपनंविष्णोःक्रियतेपितृकारणात्
 कल्पकोटिंदिवंप्राप्यवसंतित्रिदशैःसह ५०
 कार्तिकेनार्चितोयैस्तुकृष्णस्तुकमलेक्ष्णः
 जन्मकोटिषुविप्रेन्द्रनतेषांकमलागृहे ५१
 दष्टामुष्टाविनष्टास्तेपतिताःकलिकंदरे
 यैर्नार्चितोहरिर्भक्त्याकमलैरसितैःसितैः ५२
 पद्मेनैकेनदेवेशंयोऽचयेत्कमलापतिम्
 वर्षायुतसहस्रस्यपापस्यकुरुतेक्षयम् ५३
 अपराधसहस्राणितथासप्तशतानिच
 पद्मेनैकेनदेवेशःक्षमेतप्रणतोऽचितः ५४
 तुलसीपत्रलक्षेणकार्तिकेयोऽचयेद्धरिम्
 पत्रेपत्रेमुनिश्रेष्ठमौक्तिकंलभतेफलम् ५५
 तुलसीगंधमिश्रंतुयत्किंचित्क्रियतेसुत
 कल्पकोटिसहस्राणिप्रीतोभवतिकेशवः ५६
 मुखेशिरसिदेहेतुकृष्णोत्तीर्णांतुयोबहेत्
 तुलसीषण्मुखप्रीत्यानतस्यस्पृशतेकलि ५७
 कृष्णोत्तीर्णैस्तुनिर्माल्यैर्योगात्रंपरिमार्जयेत्
 सर्वरोगैस्तथापापैर्मुक्तोभवतिपण्मुख ५८
 विष्णोरंगारशेषेण्यस्यांगंस्पृशतेसुत
 दुरितानिविनश्यंतिव्याधयोयांतिसंक्षयम् ५९
 शंखोदकंहरेर्भक्तिर्निर्माल्यंपादयोर्जलम्
 चंदनंधूपशेषंतुब्रह्महत्यापहारकम् ६०

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीशिवकार्तिकेयसंवादेप्रश्नोत्तरोनामअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ११८

एकोनविंशत्यधिक शततमोऽध्यायः

ईश्वरउवाच

माघस्नानस्यमाहात्म्यंशृणुभागवतोत्तम
त्वत्समोनास्तिलोकेऽस्मिन्विष्णुभक्तोमहामते १
चक्रतीर्थेहरिंदृष्ट्वामथुरायांचकेशवम्
यत्फलंलभतेमर्त्योमाघस्नानेनतत्फलम् २
जितेंद्रियःशांतमनाःसदाचारेणसंयुतः
स्नानंकरोतियोमाघेसंसारीनभवेत्पुनः ३

श्रीकृष्णउवाच

शूकरस्यचमाहात्म्यंकथयिष्येतवाग्रतः
यस्यविज्ञानमात्रेणसान्निध्यंममसर्वदा ४
सूतउवाच

इत्युक्त्वाभगवान्कृष्णःसत्यायैबहुधाजगौ
तदहंसंप्रवक्ष्यामितच्छृणुध्वंतपोधनाः ५

श्रीकृष्णउवाच

पंचयोजनविस्तीर्णेशूकरेहरिमंदिरे
यस्मिन्वसतियोजीवोगर्दभोऽपिचतुर्भुजः ६
त्रीणिहस्तसहस्राणित्रीणिहस्तशतानिच
त्रयोहस्ताशूकरस्यपरिमाणंविधीयते ७
षष्टिवर्षसहस्राणियोऽन्यत्रकुरुतेतपः
तत्फलंलभतेदेविप्रहरार्द्धेनशूकरे ८
सन्निहत्यांकुरुक्षेत्रेराहुग्रस्तेदिवाकरे
तुलापुरुषदानेनतत्फलंपरिकीर्तितम् ९
काश्यांदशगुणंप्रोक्तंवेण्यांशतगुणंभवेत्
सहस्रगुणितंप्रोक्तंगंगासागरसंगमे १०
अनंतंचैवविज्ञेयंशूकरेहरिमंदिरे
अन्यत्रददतेलक्षंसंविधानेनकार्तिक ११
इहैवैकेनदत्तेनशूकरेतत्समंभवेत्
शूकरेचतथावेण्यांगंगासागरसंगमे १२
सकृदेवनरःस्नात्वाब्रह्महत्यांव्यपोहति

अलर्केणपुराप्राप्तासप्तद्वीपावसुंधरा
 शूकरक्षेत्रमाहात्म्यंश्रुत्वाचैवषडानन १३
 मार्गशीर्षस्यद्वादश्यांशुक्लायांब्रजपुत्रक
 कार्तिकेयउवाच
 भगवन्श्रोतुमिच्छामिब्रतानामुत्तमंब्रतम्
 विधिमासोपवासस्यफलंचास्ययथोचितम् १४
 यथाविधिनरैःकार्याब्रतचर्यायथाभवेत्
 आरभ्यतेयथापूर्वसमाप्यंहियथाविधि १५
 यावत्संख्यंतुकर्तव्यंतत्प्रब्रूहिमहेश्वर
 ब्रतमेतत्सुखश्रीदंविस्तरेणममानघ १६
 श्रीरुद्रउवाच
 पावकेसाधुसर्वं तेयत्पृष्टंप्रब्रुवेऽनघ
 भक्त्यामतिमतांश्रेष्ठशृणुष्वगदतोमम १७
 सुराणांचयथाविष्णुस्तपतांचयथारविः
 मेरुःशिखरिणांयद्वद्वैनतेयश्चपक्षिणाम् १८
 तीर्थानांतुयथागंगाप्रजानांतुयथावणिक
 श्रेष्ठंसर्वब्रतानांतुतद्वन्मासोपवासनम् १९
 सर्वब्रतेषुयत्पुण्यंसर्वतीर्थेषुचैवहि
 सर्वदानोद्भवंचैवलभेन्मासोपवासकृत् २०
 अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्विविधैर्भूरिदक्षिणैः
 नतत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलंघनात् २१
 तेनजप्तंहुतंदत्तंपस्तप्तंकृतंस्वधा
 यःकरोतिविधानेननरोमासमुपोषणम् २२
 उद्दिश्यवैष्णवंयज्ञमामभ्यर्च्यजनार्दनम्
 गुरोराज्ञांततोलब्ध्वाकुर्यान्मासोपवासनम् २३
 वैष्णवानियथोक्तानिकृत्वासर्वब्रतानितु
 द्वादश्यादीनिपुण्यानिततोमासमुपावसेत् २४
 अतिकृच्छ्रंचपाराकंकृत्वाचांद्रायणंततः
 मासोपवासंकुर्वीतगुरोर्विप्राज्ञयाततः २५
 आश्विनस्यामलेपक्षेएकादश्यामुपोषितः

व्रतमेनंतुगृहीयाद्यावत्रिंशद्दिनानितु २६
 वासुदेवंसमभ्यर्च्यकार्तिकंसकलंनरः
 मासंचोपवसेद्यस्तुसमुक्तिफलभागभवेत् २७
 अच्युतस्यालयेभक्त्यात्रिकालंकुमुदैःशुभैः
 मालतींदीवरैर्बुधैःकमलैश्चसुगंधिभिः २८
 कुसुमोशीरकर्पूरैर्विलिप्यवरचंदनैः
 नैवेद्यापूपदीपाद्यैरर्चयेच्चजनार्दनम् २९
 मनसाकर्मणावाचापूजयेद्गरुडध्वजम्
 कुर्वन्नरःस्त्रीविधवाबृहद्भक्तिर्जितेंद्रियः ३०
 नाम्नामेवतथालापविष्णोःकुर्यादहर्निशम्
 भक्त्याविष्णोःस्तुतिर्वाच्यामिथ्यालापविवर्जिता ३१
 सर्वसत्त्वदयायुक्तःशांतवृत्तिरहिंसकः
 सुप्तोबाह्यासनस्थोवावासुदेवंप्रकीर्तयेत् ३२
 स्मृत्यालोकनगंधादिस्वादनंपरिकीर्तनम्
 अन्नस्यवर्जयेद्वासंग्रासानांसंप्रमोक्षणम् ३३
 गात्राभ्यंगंशिरोभ्यंगंतांबूलंसविलेपनम्
 व्रतस्थोवर्जयेत्सर्वयच्चान्यच्चनिराकृतम् ३४
 नव्रतस्थःस्पृशेत्किंचिद्विकर्मस्थंनचालयेत्
 देवतायतनेतिष्ठन्नगृहस्थश्चरेत्ध्रुवम् ३५
 कृत्वामासोपवासंतुयथोक्तविधिनानरः
 नारीवाविधवासाध्वीवासुदेवंसमर्चयेत् ३६
 अन्यूनाधिकमेवंतुव्रतंत्रिंशद्दिनैरिदम्
 कृत्वामासोपवासंतुसंयतात्माजितेंद्रियः ३७
 ततोऽचयेदेवपुण्यंद्वादश्यांगरुडध्वजम्
 पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गंधधूपविलेपनैः ३८
 वस्त्रालंकारवाद्यैश्चतोषयेदच्युतंनरः
 संस्त्रापयेद्धरिभक्त्यातीर्थचंदनवारिभिः ३९
 चंदनेनानुलिप्तांगंधूपपुष्पैरलंकृतम्
 वस्त्रदानादिभिश्चैवभोजयित्वाद्विजोत्तमान् ४०
 दद्याच्चदक्षिणांतेभ्यःप्रणिपत्यक्षमापयेत्

एवंमासोपवासाद्धिकृत्वाभ्यर्च्यजनार्दनम् ४१
 भोजयित्वाद्विजांश्चैवविष्णुलोकेमहीयते
 एवंमासोपवासातिकृत्वाविप्रान्त्रयोदश ४२
 निर्यापयेत्ततस्तान्वैविधिनायेनतच्छृणु
 कारयेद्वैष्णवंयज्ञमेकादश्यामुपोषितः ४३
 पूजयित्वातुदेवेशमाचार्यानुज्ञयाहरिम्
 अर्चयित्वायथाशक्त्याह्यभिवाद्यगुरुंतथा ४४
 ततोनुभोजयेद्विप्रान्नमस्कारपुरःसरम्
 विशुद्धकुलचारित्रविष्णुपूजनतत्परान् ४५
 पूजयित्वातथासर्वान्भोजयित्वात्रयोदश
 तांबूलवस्त्रयुग्मानिभोजनाच्छादनानिच ४६
 योगपट्टानिसूत्राणिब्रह्मसूत्राणिचैवहि
 दद्याच्चैवद्विजाग्रयेभ्यःपूजयित्वाप्रणम्यच ४७
 ततोनुपूजयेच्छक्त्याशय्यांस्तरणसंस्कृताम्
 साच्छादनांशुभांश्चेष्टांसोपसोपधानामलंकृताम् ४८
 कारयित्वात्मनोमूर्तिकांचनींतुस्वशक्तितः
 न्यसेत्तस्यांतुशय्यायामर्चयित्वास्त्रगादिभिः ४९
 आसनंपादुकांछत्रंवस्त्रयुग्ममुपानहौ
 पवित्राणिचपुष्पाणिशयायामुपकल्पयेत् ५०
 एवंशय्यांतुसंकल्पप्रणिपत्यचतान्द्विजान्
 प्रार्थयेच्चानुमोदार्थंविष्णुलोकंब्रजाम्यहम् ५१
 ततोब्रजेन्नरश्रेष्ठोविष्णोःस्थानमनामयम्
 मंडपस्थांस्तुतान्विप्रानितिवाच्यंमुहुर्मुहुः ५२
 मंत्रहीनंक्रियाहीनंसर्वहीनंद्विजोत्तमाः
 सर्वसंपूर्णतांयातुभवद्वाक्यप्रसादतः
 विधिर्मासोपवासस्ययथावत्परिकीर्तितः ५३

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहिताया
 मुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्येश्रीकृष्णसत्यभामासंवादेमासो
 पवासकथनंनानैकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः११६

विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच

इतिवाक्यंसमाकर्ण्यपुनःपप्रच्छपावकिः

शालग्रामार्चनंभूयस्तच्छृणुध्वंतपोधनाः १

कार्तिकेयउवाच

भगवन्योगिनांश्रेष्ठसर्वेधर्माःश्रुतामया

शालग्रामार्चनंब्रूहिविस्तरेणममप्रभो २

ईश्वरउवाच

साधुसाधुमहाप्राज्ञयन्मांहिपरिपृच्छसि

तदहंसंप्रवक्ष्यामिश्रूयतांममवत्सल ३

शालग्रामशिलायांतुत्रैलोक्यंसचराचरम्

महाशयमहासेननित्यंतिष्ठतिसंहितम् ४

दृष्टंप्रणमितयेनस्त्रापितंपूजितंतथा

यज्ञकोटिगुणंपुण्यंगवांकोटिफलंलभेत् ५

छिन्नस्तेनतथावत्सगर्भवासःसुदारुणः

पीतयेनसदाविष्णोःशालग्रामशिलाजलम् ६

कामासक्तोऽपियोनित्यंभक्तिभावविवर्जितः

शालग्रामशिलापुत्रपूजयित्वाच्युतोभवेत् ७

शालग्रामशिलाबिंबंहत्वाकोटिविनाशनम्

स्मृतंसंकीर्तितंध्यातंपूजितंचनमस्कृतम् ८

शालग्रामशिलांदृष्ट्वायांतिपापान्यनेकशः

सिंहंदृष्ट्वायथायांतिवनेमृगगणाभयात् ९

नमस्कारंतुमनुजःशालग्रामशिलार्चने

भक्त्यावायदिवाऽभक्त्याकृत्वामुक्तिमवाप्नुयात् १०

वैवस्वतभयंनास्तितथामरणजन्मनोः

यःकरोतिनरोनित्यंशालग्रामशिलार्चनम् ११

गंधपाद्याघनैवेद्यैर्दीपैर्धूपैर्विलेपनैः

गीतैर्वाद्यैस्तथास्तोत्रैःशालग्रामशिलार्चनम् १२

कुरुतेमानवोयस्तुकलौभक्तिपरायणः

कल्पकोटिसहस्राणिरमतेविष्णुसद्गनि १३

शालग्रामनमस्कारोभावेनापिनरैः कृतः
 मानुषत्वं कथं तेषां मद्भक्तायेन राभुवि १४
 मद्भक्तास्तीव्रपापिष्ठामत्प्रभुं न न मंतिये
 वासुदेवं न ते ज्ञेयामद्भक्ताः पापमोहिताः १५
 मद्भक्तोऽपि च यो भूत्वा भुंक्ते त्वेकादशी दिने
 स याति ह्यंधतामिस्त्रे निरयं मम घातकः १६
 मल्लिंगस्पर्शनं कार्यं नान्या शुद्धिर्विधीयते
 याति थिर्दयिता विष्णोः साति थिर्ममवल्लभा १७
 यस्तां नोपवसेन्मर्त्यः स पापी श्वपचाधिकः
 शालग्रामशिलायां तु सदा पुत्रवसाम्यहम् १८
 दंतदेवेन तुष्टेन स्वस्थानं मम भक्तितः
 पद्मकोटि सहस्रैस्तु पूजिते मयि यत्फलम् १९
 तत्फलं कोटिगुणितं शालग्रामशिलार्चनात्
 पूजितोऽहनतैर्मर्त्यैर्नमितोऽहनतैर्नरैः २०
 न कृतं मर्त्यलोके यैः शालग्रामशिलार्चनम्
 शालग्रामशिलाग्रे तु यः करोति ममार्चनम् २१
 तेनार्चितोऽहं सेनानीर्युगानामेकविंशतिम्
 किमर्चि तैर्लिंगशतैर्विष्णुभक्तिविवर्जितैः २२
 शालग्रामशिलाबिंबनार्चितं यदि पुत्रक
 अनर्हं मम नैवेद्यं पत्रं पुष्पं फलं जलम् २३
 शालग्रामशिलाग्रे तु सर्वयातिपवित्रताम्
 भुक्त्वान्यदेव नैवेद्यं द्विजश्चांद्रायणं चरेत् २४
 भुक्त्वा केशव नैवेद्यं यज्ञकोटिफलं लभेत्
 पादोदकेन देवस्य हत्याकोटिसमन्विताः २५
 शुद्ध्यंति नात्र संदेहस्तथा शंखोदकेन हि
 यो हि माहेश्वरो भूत्वा वैष्णवं च न पूजयेत् २६
 द्वेष्टा च याति नरकं यावदिंद्राश्चतुर्दश
 ज्येष्ठाश्रमी गृहे यस्य मुहूर्तमपि विश्रमेत् २७
 पितामहायुगान्यष्टौ भवत्यमृतभोजिनः
 संसारे दुःखकांतारे निमज्ज्यंते न राधमाः २८

वर्षकोटिसहस्राणिकृष्णाराधनवर्जिताः
 स्नेहादभ्यर्चि तैर्लिङ्गैः शालग्रामसमुद्भवैः २९
 मुक्तिं प्रयांति मनुजा योगसांख्येन वर्जिताः
 मल्लिङ्गकोटिभिर्दृष्टैर्यत्फलं पूजितैः स्तुतैः ३०
 शालग्रामशिलायां तु एकस्यामिहतद्भवेत्
 द्वादशैव शिलायो वै शालग्रामसमुद्भवाः ३१
 अर्चयेद्वैष्णवो नित्यं तस्य पुण्यं न बोधमे
 कोटिलिङ्गसहस्रैस्तु पूजितैर्जाह्नवीतटे ३२
 काशीवासे युगान्यष्टौ दिने नैकेन तद्भवेत्
 किंपुनर्बहुना यस्तु पूजयेद्वैष्णवो नरः ३३
 नाहं ब्रह्मादयो देवाः संख्यां कर्तुं समीहते
 तस्माद्भक्त्या च मद्भक्तैः प्रीत्यर्थं मम पुत्रक ३४
 कर्तव्यं मम तद्भक्त्या शालग्रामशिलार्चनम्
 शालग्रामशिलारूपीयत्र तिष्ठति केशवः ३५
 तत्र देवा सुरा यक्षा भुवनानि चतुर्दश ३६
 सुराणां कीर्तनैः सर्वैः कोटिभिश्च फलं लभेत्
 तत्फलं कीर्तनादेव केशवे सुकृतं कलौ ३७
 शालग्रामशिलाग्रे तु सकृत्पिण्डेन तर्पिताः
 वसन्ति पितरस्तस्य न संख्यातत्र विद्यते ३८
 येऽपि वंति नरा भक्त्या शालग्रामशिलाजलम्
 पंचगव्यसहस्रैस्तु प्राशितैः किं प्रयोजनम् ३९
 प्रायश्चित्ते समुत्पन्ने किं दानैः किमु पोषणैः
 चांद्रायणैः सुचीर्णैश्च पीत्वा पादोदकं हरेः ४०
 यः करोति तडागे तु प्रतिमां जलशायिनीम्
 कोटिभिश्चापि किं कार्यमन्यदेवैश्च पूजितैः ४१
 विष्णुमुख्यास्तु वै देवास्तत्र जल्पन्ति वै सह
 प्रमाणमस्ति सर्वस्य सुकृतस्य हि पुत्रक ४२
 फलप्रमाणं नैवास्ति शालग्रामशिलार्चन
 यो ददाति शिलां विष्णोः शालग्रामसमुद्भवाम् ४३
 विप्राय विष्णुभक्ताय तेनेष्टं क्रतुभिः शतैः

गृहेऽपिवसतस्तस्यगंगास्नानंदिनेदिने ४४
 सस्त्रातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः
 शालग्रामशिलातोयैरभिषेकंसमाचरेत् ४५
 स्वर्गेमर्त्येचपातालेपाषाणाःसन्तिवैगुह
 शालग्रामशिलाग्राव्णानास्तिनास्तिसमापुनः ४६
 मानुषेदुर्लभेलोकेसफलंतस्यजीवितम्
 तिलप्रस्थशतंभक्त्यायोददातिदिनेदिने ४७
 तत्फलंसमवाप्नोतिशालग्रामशिलार्चनात्
 पत्रंपुष्पंफलंतोयंमूलंदूर्वादलंतथा ४८
 जायतेमेरुणातुल्यंशालग्रामेसमर्पितम्
 विधिहीनोऽपियःकश्चित्क्रियामंत्रविवर्जितः ४९
 चक्रांकभुजआप्नोतिसम्यक्शास्त्रोदितंफलम्
 यत्तुपूर्वमयादृष्टंकेशवेक्लेशनाशनम् ५०
 तत्सर्वकथयिष्यामितवस्त्रेहेनपुत्रक
 क्वत्वंवससिहेविष्णोकिमाधारःकिमाश्रयः ५१
 कथंवाप्रीयसेदेवतत्सर्वकथयस्वमे
 श्रीकृष्णउवाच
 निवसामिसदाशंभोशालग्रामोद्भवेऽश्मनि ५२
 तत्रैवरथचक्रांकेयानिनामानिमेश्वरा
 द्वारदेशेसमेचक्रेदृश्येतेनांतरंयदि
 वासुदेवःसविज्ञेयःशुक्लश्चैवातिशोभनः ५३
 प्रद्युम्नःसूर्यवक्त्रस्तुनीलदीप्तिस्तथैवच
 सुषिरंच्छिद्रबहुलंदीर्घाकारंतुतद्भवेत् ५४
 अनिरुद्धस्तुपीताभोवर्तुलश्चातिशोभनः
 रेखात्रयांकितोद्वारिदृष्टपद्मेनचिह्नवत् ५५
 श्यामोनारायणोदेवोनाभिचक्रेतथोन्नते
 दीर्घं रेषासमोपेतोदक्षिणेषुषिरान्वितः ५६
 ऊर्ध्वमुखंचजानीयात्सुंदरंहरिरूपिणम्
 कामदंमोक्षदंचैवअर्थदंचविशेषतः ५७
 परमेष्ठीचशुक्लाभःपद्मचक्रसमन्वितः

बिंबाकृतिस्तथापृष्ठेसुषिरंचातिपुष्कलम् ५८
 कृष्णवर्णस्तथाविष्णुर्मूलेचक्रेसुशोभने
 द्वारोपरितथारेखालक्ष्यतेमध्यदेशतः ५९
 कपिलोनरसिंहश्चपृथुचक्रःसुशोभितः
 ब्रह्मचर्येणपूज्योसावन्यथाविघ्नदोभवेत् ६०
 वाराहःशक्तिलिगस्तुचक्रेचविषमेस्मृते
 इंद्रनीलनिभःस्थूलस्त्रिरेखोनाभितःशुभः ६१
 दीर्घाकांचनवर्णयाबिंदुत्रयविभूषिता
 मत्स्याख्यासाशिलाज्ञेयाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा ६२
 कूर्मस्तथोन्नतःपृष्ठेवर्तुलश्चक्रपूरितः
 हरितंवर्णमाधत्तेकौस्तुभेनतुचिह्नितः ६३
 हयग्रीवोहयाकारोरेखापंचकभूषितः
 बहुबिंदुसमाकीर्णःपृष्ठेनीलंचरूपकम् ६४
 वैकुण्ठमविभिन्नांगंचक्रमेकं तथा ध्वजम्
 द्वारोपरितथारेखागुंजाकारासुशोभना ६५
 श्रीधरस्तुतथादेवश्चिह्नितोवनमालया
 कदंबकुसुमाकारोरेखापंचकभूषितः ६६
 वर्तुलश्चापिह्रस्वश्चवामनःपरिकीर्तितः
 अतसीकुसुमप्रख्योबिंदुनापरिशोभितः ६७
 सुदर्शनस्ततोदेवःश्यामवर्णोमहाद्युतिः
 वामपार्श्वेगदाचक्रेरेखाचैवतुदक्षिणे ६८
 दामोदरस्तथास्थूलोमध्येचक्रं प्रतिष्ठितम्
 दूर्वाभंद्वारसंकीर्णपीतरेखंतथैवच ६९
 नानावर्णोह्यनंतस्तुनानाभोगेनचिह्नितः
 अनेकमूर्तिकोभिन्नःसर्वकामफलप्रदः ७०
 विदिक्षुदिक्षुसर्वासुयस्योर्ध्वं दृश्यतेमुखम्
 पुरुषोत्तमःसविज्ञेयोभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ७१
 दृश्यतेशिखरेलिगंशालग्रामशिलोद्भवम्
 यस्ययोगेश्वरोदेवोब्रह्महत्यांव्यपोहति ७२
 आरक्तःपद्मनाभस्तुपंकजं वक्त्रसंयुतम्

तस्याभ्यर्चनतो नित्यं द्रविद्रस्त्वीश्वरो भवेत् ७३
 चक्रांकितं हिरण्यांगं रश्मिजालं विनिर्दिशेत्
 सुवर्णरेखा बहुलं स्फाटिकद्युतिशोभितम् ७४
 अतिस्निग्धा सिद्धिकरी कृष्णा कीर्तिददाति च
 पाण्डुरापापदहनी पिता पुत्रफलप्रदा ७५
 नीलाप्रयच्छती लक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी
 रूक्षा उद्वेगजननी वक्रादारिद्र्यभागिनी ७६
 एकं सुदर्शनं ज्ञेयं लक्ष्मीनारायणं द्वयम्
 तृतीयं चाच्युतं विद्याच्चतुर्थं तु जनार्दनम् ७७
 पंचमं वासुदेवं च षष्ठं प्रद्युम्नमेव च
 संकर्षणं सप्तमं च अष्टमं पुरुषोत्तमम् ७८
 नवमं च नवव्यूहं दशमं तु तदात्मकम्
 एकादशं चानिरुद्धं द्वादशं द्वादशात्मकम् ७९
 अत ऊर्ध्वं तु चक्राणि दृश्यन्ते ऽनतसंज्ञके
 खंडिते त्रुटिते भग्ने सालग्रामे न दोषभाक् ८०
 इष्टाचयस्य यामूर्तिः स तां यत्नेन पूजयेत्
 स्कंधे कृत्वा तु यो ऽध्वानं वहते शैलनायकम् ८१
 तस्य वश्यं भवेत् सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम्
 शालग्रामशिला यत्र तत्र संनिहितो हरिः ८२
 तत्र दानं जपः स्नानं वाराणस्याः शताधिकम्
 कुरुक्षेत्रे प्रयागे च नैमिषे पुष्करे तथा ८३
 तत्र कोटिगुणं पुण्यं वाराणस्यां महाफलम्
 ब्रह्महत्यादिकं पापं यत्किंचित् कुरुते नरः ८४
 तत्सर्वं निर्दहत्याशु शालग्रामशिलार्चनम्
 शालग्रामोद्भवो देवो यत्र द्वारावतीभवः ८५
 उभयोः संगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः
 ब्रह्मचारिगृहस्थैश्च वानप्रस्थैश्च भिक्षुभिः ८६
 भोक्तव्यं विष्णुनैवेद्यं नात्र कार्या विचारणा
 तत्पूजनेन मंत्राश्च न जपो न च भावना ८७
 नस्तुतिर्नापि चाचारः शालग्रामशिलार्चने

शालग्रामशिलाग्रेतुकृत्वास्वस्तिकमादरात् ८८
 कार्तिकेतुविशेषेणपुनात्यासप्तमंकुलम्
 अणुमात्रंतुयःकुर्यान्मंडलंकेशवाग्रतः ८९
 मृदाधातुविकारैश्चकल्पकोटिंदिवंवसेत्
 यस्तुसंवत्सरंपूर्णमग्निहोत्रमुपासते ९०
 कार्तिकेस्वस्तिकंकृत्वासममेतन्नसंशयः
 अगम्यागमनेचैवह्यभक्षस्यतुभक्षणे ९१
 तत्पापंनाशमायातिमंडयित्वाहरेर्गृहम्
 मंडलंकुरुतेनित्यंयानारीकेशवाग्रतः
 सप्तजन्मानिवैधव्यंनप्राप्नोतिकदाचन ९२
 इति श्रीपाद्मेहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
 श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेशालिग्राममाहात्म्यंनाम
 विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२०

एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

ईश्वरउवाच
 धात्रीच्छायांसमाश्रित्यकुर्यात्पिंडंतुयोगुह
 मुक्तिंप्रयांतिपितरःप्रसादान्माधवस्यतु १
 मूर्ध्निपाणौमुखेचैवदेहेचैवतुयोनरः
 धत्तेधात्रीफलंवत्सधात्रीफलविभूषितः २
 धात्रीफलकृताहारोनरोनारायणोभवेत्
 यःकश्चिद्वैष्णवोलोकेधत्तेधात्रीफलंगुह ३
 प्रियोभवतिदेवानांमनुष्याणंचकाकथा
 नजह्यात्तुलसीमालांधात्रीमालांविशेषतः ४
 यावत्तिष्ठतिकंठस्थाधात्रीमालानरस्यहि
 तावत्तस्यशरीरेतुप्रतिष्ठतिचकेशवः ५
 धात्रीफलंतुतुलसीमृत्तिकाद्वारकोद्भवा
 सफलंजीवितंतस्यत्रितयंस्यवेश्मनि ६
 यावद्दिनानिवहतेधात्रीमालांकलौनरः
 तावद्युगसहस्राणिवैकुण्ठेवसतिर्भवेत् ७

मालायुगमंवहेद्यस्तुधात्रीतुलसिसंभवम्
 वहतेकंठदेशेतुकल्पकोटिंदिवंवसेत् ८
 संनियम्येंद्रियग्रामंशालग्रामशिलार्चनम्
 यःकुर्यान्मानवोभक्त्यापुष्पेपुष्पेऽश्वमेधजम् ९
 सुराणांचयथाविष्णुःपुष्पाणांतुलसीतथा
 तुलस्यानुदिनंदेवयोऽचयेद्गरुडध्वजम् १०
 जन्मदुःखजरारोगैर्मुक्तोऽसौमुक्तिमाप्नुयात्
 तुलसीमालयाविष्णुःपूजितोयेनकार्तिके ११
 यमाक्षरकृतांमालांस्फुटंशौरिःप्रमार्जति
 श्रीचंदनंसकर्पूरमगुरुंचसकुंकुमम् १२
 केतकीदीपदानंचसर्वदाकेशवप्रियम्
 कार्तिकेकेतकीपुष्पंदत्तयेनकलौयुगे १३
 दीपदानंमहासेनकुलानांतारयेच्छतम्
 सरोरुहाणितुलसीकेतकीमुनिपुष्पकम् १४
 कार्तिकेचदिनान्येवदीपदानंतुपंचमम्
 केतकीमालयायेनकार्तिकेपुष्पमंडपम् १५
 केशवस्यकृतंवत्सवसतिर्दिवितस्यच
 केतकीपुष्पकेनैवपूजितोगरुडध्वजः १६
 समाःसहस्रंसुप्रीतोजायतेमधुसूदनः
 अर्चयित्वाहृषीकेशंकुसुमैःकेतकीभवैः १७
 पुण्यंतद्भवनंयातिकेशवस्यशिवंगुह
 दमनकेनापिदेवेशंसंप्राप्तेमधुमाधवे १८
 समभ्यर्च्यमुनिश्रेष्ठअर्चनाल्लभतेफलम्
 अगस्तिकुसुमैर्देवयोऽचयेतजनार्दनम् १९
 दर्शनात्तस्यभोविप्रनरकाग्निःप्रणश्यति
 नतत्करोतिविप्रर्षेतपसातोषितोहरिः २०
 यत्करोतिमहासेनमुनिपुष्पैरलंकृतः
 विहायसर्वपुष्पाणिमुनिपुष्पेणकेशवम् २१
 कार्तिकेयोऽचयेद्भक्त्यावाजिमेधफलंलभेत्
 मुनिपुष्पकृतांमालांयोददातिजनार्दने २२

देवेन्द्रोऽपिमुनिश्रेष्ठकुरुतेतस्यसत्कथाम्
 गवामयुतदानेनयत्फलंप्राप्यतेगुह २३
 मुनिपुष्पेणचैकेनकार्तिकेलभतेफलम्
 कौस्तुभेनयथाप्रीतोयथाचवनमालया २४
 तुलसीदलेनसंप्रीतःकार्तिकेचतथाहरिः
 सितउवाच
 प्रश्रयावनतंदृष्ट्वाकुमारंभक्तितत्परम् २५
 पुनःप्रोवाचभगवान्महादेवोवृषध्वजः
 ईश्वरउवाच
 शृणुदीपस्यमाहात्म्यंकार्तिकेशिखिवाहन २६
 पितरश्चैववाञ्छंतिसदापितृगणैर्वृताः
 भविष्यतिकुलेऽस्माकंपितृभक्तःसुपुत्रकः २७
 कार्तिकेदीपदानेनयस्तोषयतिकेशवम्
 घृतेनदीपकोयस्यतिलतैलेनवापुनः २८
 ज्वलतेयस्यसेनानीरश्वमेधेनतस्यकिम्
 तेनेष्टंक्रतुभिःसर्वैःकृतंतीर्थावगाहनम् २९
 दीपदानंकृतंयेनकार्तिकेकेशवाग्रतः
 कृष्णपक्षेविशेषेणपुत्रपंचदिनानिच ३०
 पुण्यानितेषुयोदत्तेदीपंसोऽक्षयमाप्नुयात्
 एकादश्यांपरैर्दत्तंदीपंप्रज्वाल्यमूषिका ३१
 मानुष्यंदुर्लभंप्राप्यपरांगतिमवापसा
 लुब्धकोऽपिचतुर्दश्यांपूजयित्वामहेश्वरम् ३२
 निर्भक्षःपरमंप्राप्यविष्णुलोकंजगामसः
 श्वपाकस्याश्रयाद्वैश्यादीपंकृत्वापरैःकृतम् ३३
 शुद्धालीलावतीभूत्वाजगामस्वर्गमक्षयम्
 गोपःकश्चिदमावस्यांपूजांदृष्ट्वातुशार्ङ्गिणः ३४
 मुहुर्मुहुर्जयेत्युक्त्वा राजराजेश्वरोऽभवत्
 तस्माद्दीपाःप्रदातव्यारात्रावस्तमतेरवौ ३५
 गृहेषुसर्वगोष्ठेषुसर्वेष्वायतनेषुच
 देवालयेषुदेवानांश्मशानेषुसरस्सुच ३६

घृतादिनाशुभार्थाययावत्पंचदिनानिच
पापिनःपितरोयेचलुप्तपिंडोदकक्रियाः
तेपियांतिपरांमुक्तिं दीपदानस्यपुण्यतः ३७
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये
दीपगंधधात्रीमाहात्म्यवर्णनोनामएकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२१

द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

कार्तिकेयउवाच
दीपावलिफलं नाथविशेषाद्ब्रूहि सांप्रतम्
किमर्थं क्रियते सा तु तस्याः का देवता भवेत् १
किंच तत्र भवेद्देयं किं न देयं वद प्रभो
प्रहर्षः कोऽत्र निर्दिष्टः क्रीडाकात्रप्रकीर्तिता २
सूतउवाच
इति स्कंदवचः श्रुत्वा भगवान् कामशोषणः
सा धूक्त्वा कार्तिकं विप्राः प्रहसन्निदमब्रवीत् ३
श्रीशिवउवाच
कार्तिकस्यासिते पक्षेत्रयोदश्यां तु पावके
यमदीपं बहिर्दद्यादपमृत्युर्विनश्यति ४
मृत्युना पाशहस्तेन कालेन भार्यया सह
त्रयोदशी दीपदानात्सूर्यजः प्रीयतामिति ५
कार्तिके कृष्णपक्षे च चतुर्दश्यां विधूदये
अवश्यमेव कर्त्तव्यं स्नानं च पापभीरुभिः ६
पूर्वविद्धा चतुर्दश्या कार्तिकस्य सिते तरे
पक्षे प्रत्यूषसमये स्नानं कुर्यादतंद्रितः ७
तैले लक्ष्मीर्जले गंगादीपावल्यां चतुर्दशीम्
प्राप्तः स्नानं हियः कुर्याद्यमलोकं न पश्यति ८
अपामार्गस्तथा तुं बीप्रपुन्नाटं च वाहलम्
भ्रामयेत्स्नानमध्ये तु नरकस्य क्षयाय वै ९
सीतालोष्टसमायुक्तसकंटकदलान्वित
हरपापमपामार्गभ्राम्यमाणः पुनः पुनः १०

अपामार्गप्रपुन्नाटंभ्रामयेच्छिरसोपरि
 ततश्चतर्पणंकार्ययमराजस्यनामभिः ११
 यमायधर्मराजायमृत्यवेचांतकायच
 वैवस्तायकालायसर्वभूतक्षयायच १२
 औदुंबरायदध्रायनीलायपरमेष्ठिने
 वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमः १३
 नरकायप्रदातव्योदीपःसंपूज्यदेवताः
 ततःप्रदोषसमयेदीपान्दद्यान्मनोहरान् १४
 ब्रह्मविष्णुशिवादीनांभवनेषुविशेषतः
 कूटागारेषुचैत्येषुसभासुचनदीषुच १५
 प्राकारोद्यानवापीषुप्रतोलीनिष्कुटेषुच
 मंदुरासुविविक्तासुहस्तिशालासुचैवहि १६
 एवंप्रभातसमयेह्यमावास्यांतुपावकं
 स्नात्वादेवान्पितृन्भक्त्यासंपूज्याथप्रणम्यच १७
 कृत्वातुपार्वणंश्राद्धंदधिक्षीरघृतादिभिः
 भोज्यैर्नानाविधैर्विप्रान्भोजयित्वाक्षमापयेत् १८
 ततोपराह्णसमयेपोषयेन्नागरान्प्रिय
 तेषांगोष्ठींचमानंचकृत्वासंभाषणंनृपः १९
 वक्तृणांवत्सरंयावत्प्रीतिरुत्पद्यतेगुह
 अप्रबुद्धेहरौपूर्वस्त्रीभिर्लक्ष्मीःप्रबोधयेत् २०
 प्रबोधसमयेलक्ष्मींबोधयित्वातुसुस्त्रिया
 पुमान्वैवत्सरंयावल्लक्ष्मीस्तं नैवमुंचति २१
 अभयंप्राप्यविप्रेभ्योविष्णुभीतासुरद्विषः
 सुप्तंक्षीरोदधौज्ञात्वालक्ष्मींपद्माश्रितांतथा २२
 त्वंज्योतिःश्रीरविश्चंद्रोविद्युत्सौवर्णतारकः
 सर्वेषांज्योतिषांज्योतिर्दीपज्योतिःस्थितातुया २३
 यालक्ष्मीर्दिवसेपुण्येदीपावल्यांचभूतले
 गवांगोष्ठेतुकार्तिक्यांसालक्ष्मीर्वरदामम २४
 शंकरश्चभवानीचक्रीडयाद्यूतमास्थितौ
 भवान्याभ्यर्चितालक्ष्मीर्धेनुरूपेणसंस्थिता २५

गौर्याजित्वापुराशंभुर्नग्नोद्यूतेविसर्जितः
 अतोऽयशंकरोदुःखीगौरीनित्यंसुखेस्थिता २६
 प्रथमंविजयोयस्यतस्यसंवत्सरंसुखम्
 एवंगतेनिशीथेतुजनेनिद्रार्धलोचने २७
 तावन्नगरनारीभिस्तूर्यडिंडिमवादनैः
 निष्कास्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीश्चगृहांगणात् २८
 पराजयेविरुद्धंस्यात्प्रतिपद्युदितेरवौ
 प्रातर्गोवर्द्धनःपूज्योद्यूतरात्रौसमाचरेत् २९
 भूषणीयास्तथागावोवर्ज्यावहनदोहनात्
 गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक ३०
 विष्णुबाहुकृतोच्छ्रायगवांकोटिप्रदोभव
 यालक्ष्मीर्लोकपालानांधेनुरूपेणसंस्थिता ३१
 घृतंवहतियज्ञार्थेममपापंव्यपोहतु
 अग्रतःसंतुमेगावोगावोमेसंतुपृष्ठतः
 गावोमेहृदयेसंतुगवांमध्येवसाम्यहम् ३२
 इतिगोवर्द्धनपूजा
 सद्भावेनैवसंतोष्यदेवान्सत्पुरुषान्नरान्
 इतरेषामन्नपानैर्वाक्यदानेनपंडितान् ३३
 वस्त्रैस्तांबूलदीपैश्चपुष्पकर्पूरकुंकुमैः
 भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरंतःपुरनिवासिनः ३४
 ग्रामर्षभंचदानैश्चसामंतान्नृपतिर्धनैः
 पदातिजनसंघांश्चग्रैवेयैःकटकैःशुभैः ३५
 स्वानमात्यांश्चतान् राजातोषयेत्स्वजनान्पृथक्
 यथार्थतोषयित्वातुततोमल्लान्नटांस्तथा ३६
 वृषभांश्चमहोक्षांश्चयुद्ध्यमानान्परैःसह
 राजान्यांश्चापियोधांश्चपदातीन्ससमलंकृतान् ३७
 मंचारूढःस्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणान्
 योधयेद्वासयेच्चैवगोमहिष्यादिकंचयत् ३८
 वत्सानाकर्षयेद्गोभिरुक्तिप्रत्युक्तिवादनात्
 ततोपराह्णसमयेपूर्वस्यांदिशिपावके ३९

मार्गपालद्यंप्रबध्नीयादुर्गस्तंभेऽथपादपे
 कुशकाशमयींदिव्यालंबकैर्बहुभिर्गुह ४०
 वीक्षयित्वागजानश्चान्मार्गपाल्यास्तलेनयेत्
 गावैर्वृषांश्चमहिषान्महिषीर्घटिकोत्कटाः ४१
 कृतहोमैर्द्विजैर्द्रैस्तुबध्नीयान्मार्गपालिकाम्
 नमस्कारंततः कुर्यान्मंत्रेणानेनसुव्रतः ४२
 मार्गपालिनमस्तुभ्यंसर्वलोकसुखप्रदे
 मार्गपालीतलेस्कंदयांतिगावोमहावृषाः ४३
 राजानोराजपुत्राश्चब्राह्मणाश्चविशेषतः
 मार्गपालद्यंसमुल्लंघ्यनिरुजः सुखिनोहिते ४४
 कृत्वैतत्सर्वमेवेहरात्रौदैत्यपतेर्बलेः
 पूजांकुर्यात्ततः साक्षाद्भूमौमंडलकेकृते ४५
 बलिमालिख्यदैत्येन्द्रंवर्णकैः पंचरंगकैः
 सर्वाभरणसंपूर्णविंध्यावलिसमन्वितम् ४६
 कूष्माण्डमयजंभोरुमधुदानवसंवृतम्
 संपूर्णहृष्टवदनंकिरीटोत्कटकुंडलम् ४७
 द्विभुजदैत्यराजानंकारयित्वास्वकेपुनः
 गृहस्यमध्येशालायांविशालायांततोऽचयेत् ४८
 मातृभ्रातृजनैः सार्द्धंसंतुष्टोबंधुभिः सह
 कमलैः कुमुदैः पुष्पैः कल्हारैरक्तकोत्पलैः ४९
 गंधपुष्पान्नैवेद्यैः सक्षीरैर्गुडपायसैः
 मद्यमांससुरालेह्यचोष्यभक्ष्योपहारकैः ५०
 मंत्रेणानेनराजेंद्रः समंत्रीसपुरोहितः
 पूजांकरिष्यतेयोवैसौख्यंस्यात्तस्यवत्सरम् ५१
 बलिराजनमस्तुभ्यंविरोचनसुतप्रभो
 भविष्येद्रसुरारातेपूजेयंप्रतिगृह्यताम् ५२
 एवंपूजाविधिकृत्वारात्रौजागरणंततः
 कारयेद्वैक्षणंरात्रौनटनर्तकगायकैः ५३
 लोकैश्चापिगृहस्यांतेसपर्याशुक्लतंडुलैः
 संस्थाप्यबलिराजानंफलैः पुष्पैश्चपूजयेत् ५४

बलिमुद्दिश्यवैतत्रकार्यसर्वचपावके
 यानियान्यक्षयान्याहुः ऋषयस्तत्त्वदर्शिनः ५५
 यदत्रदीयतेदानंस्वलपंवायदिवाबहु
 तदक्षयंभवेत्सर्वविष्णोःप्रीतिकरंशुभम् ५६
 रात्रौयेनकरिष्यंतितवपूजांबलेर्नराः
 तेषामश्रोत्रियंधर्मसर्वत्वामुपतिष्ठतु ५७
 विष्णुनाचस्वयंवत्सतुष्टेनबलयेपुनः
 उपकारकरंदत्तमसुराणांमहोत्सवम् ५८
 तदाप्रभृतिसेनानेप्रवृत्ताकौमुदीसदा
 सर्वोपद्रवविद्रावासर्वविघ्नविनाशिनी ५९
 लोकशोकहराकाम्याधनपुष्टिसुखावहा
 कुशब्देनमहीज्ञेयामुदहर्षेततोद्वयम् ६०
 धातुत्वेनिगमैश्चैवतेनैषाकौमुदीस्मृता
 कौमोदंतेजनायस्मान्नानाभावैःपरस्परम् ६१
 हृष्टतुष्टाःसुखापन्नास्तेनैषाकौमुदीस्मृता
 कुमुदानिबलेर्यस्यांदीयंतेतेनषण्मुख ६२
 अघार्थपार्थिवैःपुत्रतेनैषाकौमुदीस्मृता
 एकमेवमहोरात्रंवर्षेवर्षेचकार्तिके ६३
 दत्तंदानवराजस्यआदर्शमिवभूतल
 यःकरोतिनृपोराज्येतस्यव्याधिभयंकुतः ६४
 सुभिक्षंक्षेममारोग्यंतस्यसंपदनुत्तमा
 नीरुजश्चजनाःसर्वेसर्वोपद्रववर्जिताः ६५
 कौमुदीक्रियतेतस्माद्भावंकर्तुमहीतले
 योयादृशेनभावेनतिष्ठत्यस्यांचषण्मुख ६६
 हर्षदुःखादिभावेनतस्यवर्षप्रयातिहि
 रुदितेरोदतेवर्षहृष्टेवर्षप्रहर्षितम् ६७
 भुक्तेभोक्ताभवेद्वर्षस्वस्थेस्वस्थंभविष्यति
 तस्मात्प्रहृष्टैःकर्तव्याकौमुदीचशुभैर्नरैः ६८
 वैष्णवीदानवीचेयंतिथिःप्रोक्ताचकार्तिके ६९
 दीपोत्सवंजनितसर्वजनप्रसादंकुर्वतियेशुभतयाबलिराजपूजाम्

दानोपभोगसुखबुद्धिमतांकुलानांहर्षप्रयातिसकलंप्रभुदंचवर्षम् ७०
 स्कंदैतास्तिथयोनूनद्वितीयाद्याश्चविश्रुताः
 मासैश्चतुर्भिश्चततःप्रावृट्कालेशुभावहाः ७१
 प्रथमाश्रावणेमासितथाभाद्रपदेपरा
 तृतीयाश्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकेभवेत् ७२
 कलुषाश्रावणेमासितथाभाद्रोपदेमला
 आश्विनेप्रेतसंचाराकार्तिकेयाम्यकामता ७३
 गुहउवाच
 कस्मात्साकलुषाप्रोक्ताकस्मात्सानिर्मलामता
 कस्मात्साप्रेतसंचाराकस्माद्याम्याप्रकीर्तिता ७४
 सूतउवाच
 इतिस्कंदवचःश्रुत्वाभगवान्भूतभावनः
 उवाचवचनंशलक्षणंप्रहसन्वृषभध्वजः ७५
 महेशउवाच
 पुरावृत्रवधेवृत्तेप्राप्तेराज्येपुरंदरे
 ब्रह्महत्यापनोदार्थमश्वमेधःप्रवर्तितः ७६
 क्रोधादिंद्रेणवज्रेणब्रह्महत्यानिषूदिता
 षड्विधासाक्षितौक्षिप्तावृक्षतोयमहीतले ७७
 नार्याभ्रूणहणिवह्नौसंविभज्ययथाक्रमम्
 तत्पापश्रवणात्पूर्वद्वितीयायादिनेनच ७८
 नारीवृक्षनदीभूमिवह्निभ्रूणहनस्तथा
 कलुषीभवनंजातोह्यतोर्थकलुषास्मृता ७९
 मधुकैटभयोरक्तेपुरामग्रानुमेदिनी
 अष्टांगुलापवित्रासानारीणांतुरजोमलम् ८०
 नद्यःप्रावृण्मलासर्वावह्निरूर्ध्वमषीमलः
 निर्यासमलिनावृक्षाःसंगाद्भ्रूणहनोमलाः ८१
 कलुषानिचरंत्यस्यांतेनैषाकलुषामता
 देवर्षिपितृधर्माणांनिंदकानास्तिकाःशठाः ८२
 तेषांसावाङ्मलात्पूताद्वितीयातेननिर्मला
 अनध्यायेषुशास्त्राणिपाठयंतिपठंतिच ८३

सांख्यकास्तार्किकाःश्रौतास्तेषांशब्दापशब्दजात्
 मलात्पूताद्वितीयायांतोर्थेनिर्मलाचसा ८४
 कृष्णस्यजन्मनावत्सत्रैलोक्यंपावितंभवेत्
 नभस्येतेविनिर्दिष्टानिर्मलासातिथिर्बुधैः ८५
 अग्निष्वात्ताबर्हिषदआज्यपाःसोमपास्तथा
 पितृन्पितामहान्प्रेतसंचारात्प्रेतसंचरा ८६
 प्रेतास्तुपितरःप्रोक्तास्तेषांतस्यांतुसंचरः
 पुत्रपौत्रेस्तुदौहित्रैःस्वधामं त्रैस्तुपूजिताः ८७
 श्राद्धदानमखैस्तृप्तायांत्यतःप्रेतसंचरा
 महालयेतुप्रेतानांसंचारोभुविदृश्यते ८८
 तेनैषाप्रेतसंचाराकीर्तिताशिखिवाहन
 यमस्यक्रियतेपूजायतोऽस्यापावकेनरैः ८९
 तेनैषायाम्यकाप्रोक्तासत्यंसत्यंमयोदितम्
 एतत्कार्तिकमाहात्म्यंयेश्वरवंतिनरोत्तमाः ९०
 कार्तिकस्नानजंपुण्यंतेषांभवतिनिश्चितम् ९१
 कार्तिकेचद्वितीयायांपूर्वाह्णिकममर्चयेत्
 भानुजायांनरःस्नात्वायमलोकंनपश्यति ९२
 कार्तिकेशुक्लपक्षेतुद्वितीयायांतुशौनक
 यमोयमुनयापूर्वभोजितःस्वगृहेऽचितः ९३
 द्वितीयायांमहोत्सर्गोनारकीयाश्चतर्पिताः
 पापेभ्योविप्रयुक्तास्तेमुक्ताःसर्वनिबंधनात् ९४
 आशंसिताश्चसंतुष्टाःस्थिताःसर्वेयदृच्छया
 तेषांमहोत्सवोवृत्तोयमराष्ट्रसुखावहः ९५
 अतोयमद्वितीयेयंत्रिषुलोकेषुविश्रुता
 तस्मान्निजगृहेविप्रनभोक्तव्यंततोबुधैः ९६
 स्नेहेनभगिनीहस्ताद्भोक्तव्यंपुष्टिवर्द्धनं
 दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्योविधानतः ९७
 स्वर्णालंकारवस्त्राणिपूजासत्कारसंयुतम्
 भोक्तव्यंसहजायाश्चभगिन्याहस्ततःपरम् ९८
 सर्वासुभगिनीहस्ताद्भोक्तव्यंबलवर्द्धनम्

ऊर्जेशुक्लद्वितीयायांपूजितस्तर्पितोयमः ६६
महिषासनमारूढोदंडमुद्गरभृत्प्रभुः
वेष्टितः किंकरैर्हृष्टैस्तस्मैयाम्यात्मनेनमः १००
यैर्भगिन्यः सुवासिन्योवस्त्रदानादितोषिताः
नतेषां वत्सरं यावत्कलहोनरिपोर्भयम् १०१
धन्यं यशस्यमायुष्यं धर्मकामार्थसाधनम्
व्याख्यातंसकलंपुत्रसरहस्यं मयानघ १०२
यस्यांतिथौ यमुनयायमराजदेवः संभोजितः प्रतितिथौ स्वसृसौ हृदेन
तस्मात्स्वसुः करतलादिहयोभुनक्ति प्राप्नोति वित्तशुभसंपदमुत्तमांसः १०३
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे कार्तिकमाहात्म्ये
द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२२

त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

कार्तिकेय उवाच
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि ब्रतानामुत्तमं ब्रतम्
विधिमासोपवासस्य फलं चास्य यथोदितम् १
यथाविधिनरैः कार्या ब्रतचर्या यथाभवेत्
आरभ्य ते यथापूर्वं समाप्यं हियथाविधि २
यावत्संख्यं तु कर्तव्यं तत्प्रब्रूहि महेश्वर
ब्रतमेतत्सुरश्रेष्ठ विस्तरेण ममानघ ३
श्रीरुद्र उवाच
साधुपावकिसर्वं ते यत्पृष्टं प्रब्रूवेऽनघ
भक्त्या मतिमतां श्रेष्ठशृणुष्व गदतो मम ४
सुराणां च यथाविष्णुस्तपतां च यथारविः
मेरुः शिखरिणां यद्वद्वैनतेयश्च पक्षिणाम् ५
तीर्थानां तु यथा गंगा प्रजानां तु यथा वणिक्
श्रेष्ठं सर्वब्रतानां तु तद्वन्मासोपवासनम् ६
सर्वब्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु चैव हि
सर्वदानोद्भवं चैवलभेन्मासोपवासकृत् ७
अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्विविधैर्भूरिदक्षिणैः

नतत्पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिलंघनात् ८
 तेन जप्तं हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतास्वधा
 यः करोति विधानेन नरो मासमुपोषणम् ९
 उद्दिश्य वैष्णवं यज्ञं समभ्यर्च्य जनार्दनम्
 गुरोराज्ञां ततो लब्ध्वा कुर्यान्मासोपवासनम् १०
 वैष्णवानि यथोक्तानि कृत्वा सर्वव्रतानि तु
 द्वादश्यादीनि पुण्यानि ततो मासमुपावसेत् ११
 अतिकृच्छ्रं च पाराकं कृत्वा चांद्रायणं ततः
 मासोपवासं कुर्वीत ज्ञात्वा देहबलाबलम् १२
 वानप्रस्थो यतिर्वापिनारीवाविधवामुने
 मासोपवासं कुर्वीत गुरोर्विप्राज्ञया ततः १३
 आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः
 व्रतमेतत्तु गृह्णीयाद्वाव त्रिंशद्दिनानि तु १४
 वासुदेवं समभ्यर्च्य कार्तिकं सकलं नरः
 मासं चोपवसेद्यस्तु समुक्तिफलभागभवेत् १५
 अच्युतस्यालये भक्त्या त्रिकालं कुमुदैः शुभैः
 मालतीं दीवरैः पद्मैः कमलैस्तु सुगंधिभिः १६
 कुंकुमोशीरकपूरैर्विलिप्य वरचंदनैः
 नैवेद्यधूपदीपाद्यैरर्चयेच्च जनार्दनम् १७
 मनसा कर्मणा वाचा पूजयेद्गुरुडध्वजम्
 कुर्वन्नरस्त्रीविधवा बृहद्भक्तिर्जितेन्द्रियः १८
 नाम्नामेव तथा लापं विष्णोः कुर्यादहर्निशम्
 भक्त्या विष्णोस्तुतिर्वाच्या मिथ्या लापविवर्जिता १९
 सर्वसत्त्वदया युक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः
 सुप्तो बाह्यासनस्थो वा वासुदेवं प्रकीर्तयेत् २०
 स्मृत्वा लोकनगंधादिस्वादितं परिकीर्तितम्
 अन्नस्य वर्जयेद्द्रुगासं ग्रासानां सम्प्रमोक्षणम् २१
 गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं सविलेपनम्
 व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वं यच्चान्यच्च निराकृतम् २२
 न व्रतस्थः स्पृशेत्किंचिद्विकर्मस्थं न चालयेत्

देवतायतनेतिष्ठन्गृहस्थश्चाचरेद्रवतम् २३
 कृत्वामासोपवासंतुयथोक्तविधिनानरः
 नारीवाविधवासाध्वीवासुदेवंसमर्चयेत् २४
 अन्यूनाधिकमेवंतुव्रतंत्रिंशद्दिनैरिति
 कृत्वामासोपवासंतुसंयतात्माजितेंद्रियः २५
 ततोऽचयेदेवपुण्यंद्वादश्यांगरुडध्वजम्
 पूजयेत्पुष्पमालाभिर्गन्धधूपविलेपनैः २६
 वस्त्रालंकारवाद्यैश्चतोषयेदच्युतनरः
 संस्त्रापयेद्धरिभक्त्यातीर्थचंदनवारिभिः २७
 चंदनेनानुलिप्तांगंधूपपुष्पैरलंकृतम्
 वस्त्रदानादिभिश्चैवभोजयित्वाद्विजोत्तमान् २८
 दद्याच्चदक्षिणांतेभ्यःप्रणिपत्यक्षमापयेत्
 विप्रान्क्षमापयित्वातुविसृज्याभ्यर्च्यपूज्यच २९
 एवंवित्तानुसारेणभक्तियुक्तेनशक्तितः
 एवंमासोपवासान्हिकृत्वाभ्यर्चजनार्दनम् ३०
 भोजयित्वाद्विजांश्चैवविष्णुलोकेमहीयते
 एवंमासोपवासांतैवृत्वाविप्रांस्त्रयोदश ३१
 निर्यापयेत्ततस्तान्वैविधिनायेनतच्छृणु
 कारयेद्वैष्णवंयज्ञमेकादश्यामुपोषितः ३२
 पूजयित्वातुदेवेशमाचार्यानुज्ञयाहरिम्
 अर्चयित्वायथाशक्त्याह्यभिवाद्यगुरुंतथा ३३
 ततोनुभोजयेद्विप्रान्नमस्कारपुरःसरम्
 विशुद्धकुलचारित्रान्विष्णुपूजनतत्परान् ३४
 पूजयित्वातथासर्वान्भोजयित्वात्रयोदश
 तांबूलवस्त्रयुग्मानिभोजनाच्छादनानिच ३५
 योगपट्टानिसूत्राणिब्रह्मसूत्राणिचैवहि
 दत्त्वाचैवद्विजाग्रयेभ्यःपूजयित्वाप्रणम्यच ३६
 ततोनुपूजयेद्भक्त्याशय्यास्तरणसंस्कृताम्
 साच्छादनांशुभांश्चेष्टांसोपधानामलंकृताम् ३७
 कारयित्वात्मनोमूर्तिकांचनींतुस्वशक्तितः

न्यसेत्तस्यांतुशय्यायामर्चयित्वास्त्रगादिभिः ३८
 आसनं पादुकाच्छत्रं वस्त्रयुग्ममुपानहौ
 पवित्राणि च पुष्पाणि शय्यायामुपकल्पयेत् ३९
 एवं शय्यांतु संकल्प्य प्रणिपत्य च तान् द्विजान्
 प्रार्थयेच्चानुमोदार्थं विष्णुलोकं ब्रजाम्यहम् ४०
 ततो ब्रजेन्नरः प्रेष्ठं विष्णोः स्थानमनामयम्
 मंडपस्थांस्तु तान् विप्रानितिवाच्यं मुहुर्मुहुः ४१
 मंत्रहीनं भक्तिहीनं क्रियाहीनं द्विजोत्तमाः
 सर्वसंपूर्णतां यातु भवद्वाक्यप्रसादतः
 विधिर्मासोपवासस्य यथावत्परिकीर्तितः ४२
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे श्रीकृष्णसत्यभामा
 संवादे मासोपवासकथनं नाम त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२३

चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

ईश्वर उवाच

प्रबोधि न्याश्च माहात्म्यं पापघ्नं पुण्यवर्द्धनम्
 मुक्तिदं तत्त्वबुद्धीनां शृणुष्व सुरसत्तम १
 तावद्गर्जति सेनानि गंगाभागीरथीक्षितौ
 यावन्नायाति पापघ्नी कार्तिके हरिबोधिनी २
 तावद्गच्छंति तीर्थानि आसमुद्रसरांसि च
 यावत्प्रबोधिनी विष्णोस्तिथिर्नायाति कार्तिके ३
 अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानि च
 एकेनैवोपवासेन प्रबोधि न्यां यथाऽभवत् ४
 दुर्लभं चैव दुष्प्राप्यं त्रैलोक्ये सचराचरे
 तदपि प्रार्थितं विप्रददाति प्रतिबोधिनी ५
 ऐश्वर्यसंसृतिं ज्ञानं राज्यं च सुखसंपदम्
 ददात्युपोषिता विप्रहेलया हरिबोधिनी ६
 मेरुमंदरतुल्यानि पापान्युपार्जितानि च
 एकेनैवोपवासेन दहते हरिबोधिनी ७
 उपवासं प्रबोधि न्यां यः करोति स्वभावतः

विधिनानरशार्दूलयथोक्तंलभतेफलम् ८
 पूर्वजन्मसहस्रेषुपापंयत्समुपार्जितम्
 जागरेणप्रबोधिन्त्यांदह्यतेतूलराशिवत् ९
 शृणुषणमुखवक्ष्यामिजागरस्यचलक्षणम्
 यस्यविज्ञानमात्रेणदुर्लभोनजनार्दनः १०
 गीतंवाद्यंचनृत्यंचपुराणपठनंतथा
 धूपंदीपंचनैवेद्यंपुष्पंगंधानुलेपनम् ११
 फलमर्घ्यंचश्रद्धाचदानमिंद्रियसंयमम्
 सत्यान्वितंविनिद्रंचमुदायुक्तंक्रियान्वितम् १२
 साश्चर्चंचैवसोत्साहमालस्यादिविवर्जितम्
 प्रदक्षिणादिसंयुक्तंनमस्कारपुरःसरम् १३
 नीराजनसमायुक्तमनिर्विण्णेनचेतसा
 यामेयामेमहाभागकुर्वन्नीराजनंहरेः १४
 एतैर्गुणैःसमायुक्तंकुर्याज्जागरणंविभोः
 एकाग्रमानसोयस्तुनपुनर्जायतेभुवि १५
 यएवंकुरुतेभक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितैः
 जागरंवासरेविष्णोर्नीयतेपरमांगतिम् १६
 पुरुषसूक्तेनयोनित्यंकार्तिकेअर्चयेद्धरिम्
 वर्षकोटिसहस्राणिपूजितस्तेनकेशवः १७
 यथोक्तेनविधानेनपंचरात्रोदितेनवै
 कार्तिकेत्वर्चयेन्नित्यंमुक्तिभागीभवेन्नरः १८
 नमोनारायणायेतिकार्तिकेयोऽचयेद्धरिम्
 समुक्तोनारकैर्दुःखैःपदंगच्छत्यनामयम् १९
 हरेर्नामसहस्रंचगजराजस्यमोक्षणम्
 कार्तिकेपठतेयस्तुपुनर्जन्मनविंदति २०
 युगकोटिसहस्राणिमन्वंतरशतानिच
 द्वादश्यांकार्तिकेमासिजागरीवसतेदिवि २१
 कुलेतस्यचसंजाताःशतशोऽथसहस्रशः
 प्राप्नुवंतिपदंविष्णोस्तस्मात्कुर्वीतजागरम् २२
 कार्तिकेपश्चिमेयामेस्तवंगानंकरोतियः

श्वेतद्वीपेतुवसतेपितृभिःसहभामिनि २३
 नैवेद्यदानंहरयेकार्तिकेदिनसंक्षये
 युगानिवसतेस्वर्गेतावन्तिमुनिसत्तमाः २४
 अक्षयंमुनिशार्दूलमालतीकमलार्चनम्
 अर्चयेद्देवदेवेशं सयातिपरमंपदम् २५
 कार्तिकेशुक्लपक्षेतुकृत्वाह्येकादशीनरः
 प्रातर्दत्त्वाशुभान्कुंभान्सयातिमममंदिरम् २६
 कार्तिकेयउवाच
 भगवन्नुच्यतांपुण्यं व्रतानांपरमं व्रतम्
 कर्तव्यं कार्तिकेमासिभवताभीष्मपंचकम् २७
 विधानंतस्यचफलंतथैवसुरसत्तम
 कथयस्वप्रसादान्मेमुनीनांचपितामह २८
 ईश्वरउवाच
 प्रवक्ष्यामिमहापुण्यं व्रतं विधिमतांवरः
 भीष्मेणैतद्यतः प्राप्तं व्रतं पंचदिनात्मकम् २९
 सकाशाद्वासुदेवस्य तेनोक्तं भीष्मपंचकम्
 व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुंकः शक्तः केशवादृते ३०
 कार्तिकेशुक्लपक्षेतुशृणुधर्मपुरातनम्
 वसिष्ठभृगुगर्गाद्यैश्चीर्णकृतयुगादिषु ३१
 अंबरीषेणभोगाद्यैश्चीर्ण त्रेतायुगादिषु
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्येणजपहोमक्रियादिभिः ३२
 क्षत्रियैश्च तथा वैश्यैः सत्यशौचपरायणैः
 दुष्करंसत्यहीनानामशक्यं बालचेतसाम् ३३
 दुष्करं भीष्ममित्याहुर्न शक्यं प्राकृतैर्नरैः
 यस्तत्करोति विप्रेन्द्रतेन सर्वकृतं भवेत् ३४
 व्रतंचैतन्महापुण्यं महापातकनाशनम्
 अतो नरैः प्रयत्नेन कर्तव्यं भीष्मपंचकम् ३५
 कार्तिकस्यामले पक्षे स्नात्वासम्यग्विधानतः
 एकादश्यांतु गृह्णीयाद् व्रतं पंचदिनात्मकम् ३६
 प्रातः स्नात्वा विशेषेण मध्याह्ने च तथा व्रती

नद्यानिर्भरगर्तेवासमालभ्यचगोमयम् ३७
 यवव्रीहितिलैःसम्यक्पितृन्संतर्पयेत्क्रमात्
 स्नात्वाभौतवासादृढव्रतः ३८
 भीष्मायोदकदानंचअर्घ्यंचैवप्रयत्नतः
 पूजाभीष्मस्यकर्तव्यादानंदद्यात्प्रयत्नतः ३९
 पंचरत्नविशेषेणदत्त्वाविप्राययत्नतः
 वासुदेवोऽपिसंपूज्योलक्ष्मीयुक्तःसदाप्रभुः ४०
 पंचकेपूजयित्वातुकोटिकल्पानितुष्यति
 यत्किंचित्क्रियतेसर्वपंचधातुप्रकल्पयेत् ४१
 संवत्सरव्रतानांचलभतेसकलफलम्
 कृत्वातूदकदानंतुतथार्घ्यस्यचदापनम् ४२
 मंत्रेणानेनयःकुर्यान्मुक्तिभागीभवेन्नरः ४३
 वैयाघ्रपादगोत्रायसांकृतेप्रवरायच
 अपुत्रायददाम्येतदुदकंभीष्मवर्मणे ४४
 वसूनामवतारायशंतनोरात्मजायच
 अर्घ्यंददामिभीष्मायआजन्मब्रह्मचारिणे ४५
 इतिअर्घ्यमंत्रः
 अनेनविधिनायस्तुपंचकंतुसमापयेत्
 अश्वमेधसमंपुण्यंप्राप्नोत्यत्रनसंशयः ४६
 पंचाहमपिकर्तव्यंनियमंचप्रयत्नतः
 नियमेनविनापुत्रनभाव्यंव्रतकर्मणा ४७
 उत्तरायणहीनायभीष्मायप्रददौहरिः
 उत्तरायणहीनोऽपिशुद्धिलग्नविनाशुभाः ४८
 ततःसंपूजयेद्देवंसर्वपापहरंहरिम्
 अनंतरंप्रयत्नेनकर्तव्यंभीष्मपंचकम् ४९
 स्नापयेत्तजलैर्भक्त्यामधुक्षीरघृतेनच
 तथैवपंचगव्येनगंधचंदनवारिणा ५०
 चंदनेनसुगंधेनकुंकुमेनाथकेशवम्
 कर्पूरोशीरमिश्रेणलेपयेद्गुरुडध्वजम् ५१
 अर्चयेद्गुचिरैःपुष्पैर्गंधधूपसमन्वितैः

गुग्गुलुंघृतंसंयुक्तंदहेत्कृष्णायभक्तिमान् ५२
 दीपकंतुदिवारात्रौदद्यात्पंचदिनादिषु
 नैवेद्यदेवदेवस्यपरमान्ननिवेदयेत् ५३
 एवमभ्यर्चयेद्देवंसंस्मृत्यचप्रणम्यच
 ॐ नमोवासुदेवायजपेदष्टोत्तरंशतम् ५४
 जुहुयाच्चघृताभ्यक्तैस्तिलव्रीहियवादिभिः
 षडक्षरेणमंत्रेणस्वाहाकारान्वितेनच ५५
 उपास्यपश्चिमांसंध्याप्रणम्यगरुडध्वजम्
 जपित्वापूर्ववन्मंत्रक्षितिशायीभवेद्ब्रती ५६
 सर्वमेतद्विधानंतुकार्यपंचदिनानितु
 विशेषोऽत्रव्रतेह्यस्मिन्यदन्यूनंशृणुष्वतत् ५७
 प्रथमेऽह्निहरेःपादौपूजयेत्कमलैर्व्रती
 द्वितीयेबिल्वपत्रेणजानुदेशंसमर्चयेत् ५८
 ततोनुपूजयेच्छीर्षमालत्याचक्रपाणिनः
 कार्तिक्यादेवदेवस्यभक्त्यातद्गतमानसः ५९
 अर्चित्वातंहृषीकेशमेकादश्यांसमासतः
 निष्प्राश्यगोमयंसम्यगेकादश्यामुपावसेत् ६०
 गोमूत्रमंत्रवद्भूमौद्वादश्यांप्राशयेद्ब्रती
 क्षीरंचैवत्रयोदश्यांचतुर्दश्यांतथादधि ६१
 संप्राश्यकायशुद्ध्यर्थंलंघयित्वाचतुर्दिनम्
 पंचमेदिवसेस्नात्वाविधिवत्पूज्यकेशवम् ६२
 भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यातेभ्योदद्याच्चदक्षिणाम्
 पापबुद्धिंपरित्यज्यब्रह्मचर्येणधीमता ६३
 मद्यमांसंपरित्यज्यमैथुनंपापकारिणम्
 शाकाहारेणमुन्यन्नैःकृष्णार्चनपरोनरः ६४
 ततो नक्तंसमाशनीयात्पंचगव्यपुरःसरम्
 एवंसम्यक्समाप्तस्ययथोक्तंफलमाप्नुयात् ६५
 मद्यपोयत्पिबेन्मद्यंजन्मनोमरणांतिकम्
 एतद्ब्रीह्यव्रतंकृत्वाप्राप्नोतिपरमंपदम् ६६
 स्त्रीभिर्ब्राह्मणवाक्येनकर्तव्यंधर्मवर्द्धनम्

विधवाभिश्चकर्तव्यंमोक्षसौख्याभिवृद्धये ६७
 सर्वकामसमृद्ध्यर्थं पुण्यार्थमपि पावके
 नित्यस्नाने तथा दाने ये कार्तिकमुपासते ६८
 वैश्वदेवश्चकर्तव्यो विष्णुध्यानपरायणैः
 आरोग्यपुत्रदो वत्समहापातकनाशनः ६९
 तीर्थेषु कार्तिकं कुर्यात्सर्वयत्नेन षण्मुख
 संवत्सरव्रतानां तु समाप्तिः कार्तिके मता ७०
 पापस्य प्रतिमाकार्यारौद्रवस्त्रातिभीषणा
 खड्गहस्ता विनिष्क्रांता लोहदंष्ट्रा करालिनी ७१
 तिलप्रस्थोपरिस्थाप्या कृष्णवस्त्राभिवेष्टिता
 रक्तपुष्पकृता पीडा ज्वलत्कांचनकुंडला ७२
 संपूज्य परयाभक्त्या धर्मराजस्य नामभिः
 इममुच्चारयेन्मंत्रं गृहीतकुसुमांजलि ७३
 यदन्यजन्मनिकृतमिह जन्मनि वा पुनः
 पापं प्रशममायातु तव पादप्रसादतः ७४
 एवं संपूज्य विधिवत् प्रतिमां तां च कांचनीम्
 कृत्वा पूजां यथाशक्त्या विप्राणां वेदवादिनाम् ७५
 प्रीतये देवदेवस्य कृष्णस्याक्लिष्टकर्मणः
 ब्राह्मणाय प्रदातव्यं धर्मो मे प्रीयतामिति ७६
 वाचकाय प्रदातव्या यथाशक्त्या च दक्षिणा
 दद्याद्धिरण्यं गाश्चैव कृष्णो मे प्रीयतामिति ७७
 कृतकृत्यस्थितो भूत्वा विरक्तः संयतो भवेत्
 अन्येषामपि दातव्यं स्वशक्त्या दानमुत्तमम् ७८
 शांतचित्तो निरपराधः परंपदमवाप्नुयात्
 नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ७९
 अष्टपादैकनयनः शंकुकर्णः खरस्वनः
 जडीद्विजिह्वस्ताम्राक्षो मृगराजतनुच्छदः ८०
 चिंतनीयो महादेवो यस्य रूपं न विद्यते
 इंदभीष्मेषु कथितं शरतल्पगतेन मे ८१
 तदेतत्ते मया ख्यातं दुष्करं भीष्मपंचकं

धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिरमहाव्रतम्
 यत्कृत्वा ब्रह्महागोघ्नः सर्वपापैः प्रमुच्यते ८२
 यद्भ्रीष्मपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या मेकादशी प्रभृतिपञ्चदशी निरुद्धम्
 उक्तं न भोजनपरस्य तदानिषेधस्तस्मिन्व्रतेशु भफलं प्रददाति विष्णुः ८३
 सूत उवाच
 एतत्सर्वाधिकं पुण्यं दुर्लभं भुवने कृतम्
 इदं गुह्यं मया ख्यातं शास्त्रसारसमुच्चयम् ८४
 सुराणां गोपितं सर्वमतिगुह्यं च मोक्षदम्
 श्रुत्वा चैकपदे देवि अगम्या गमने रताः ८५
 कन्या विक्रीस्वसा विक्रीह्युभयं तु विमोचयेत्
 मोक्षदं च इदं शास्त्रं प्रकाशने तरेजने ८६
 श्रुत्वा चैकपदे यस्तु मोक्षं गच्छति मानवः
 गोपनीयं प्रयत्नेन ये चापित्यागिनो नराः ८७
 न तेषां कथ्यते पुण्यं सत्यं सत्यं च षण्मुख
 इत्येतत्सर्वमाख्यातं कार्तिकस्य तु यत्फलम् ८८
 श्रीविष्णुरुवाच
 कथितं देवदेवेन पुत्राय हितकाम्यया
 पितुस्तद्वाक्यमाकर्ण्य षण्मुखो हर्षनिर्भरः ८९
 ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे तं देवं जगदायुषम्
 कृतकृत्या वयं जाताः श्रुत्वा कार्तिकजं फलम् ९०
 अपरं नास्ति श्रोतव्यं प्राप्तं मे जन्मनः फलम्
 माहात्म्यमेतदाकर्ण्य पूजयेद्यस्तु पाठकम् ९१
 गोभूहिरण्यवस्त्रैश्च विष्णुतुल्यो यतो हि सः
 वाचके पूजिते यस्माद्विष्णुर्भवति पूजितः ९२
 तथा तं पूजयेन्नित्यं यदीच्छेत्स फलं शुभम्
 धर्मशास्त्रं पुराणं च वेदविद्यादिकं च यत् ९३
 पुस्तकं वाचकायैव दातव्यं धर्ममिच्छता
 पुराणविद्यादातारो ह्यनंतफलभोजिनः ९४
 यः पठेत्तदं भक्त्या श्रुत्वा चैवावधारयेत्
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ९५

धनंधान्यंयशःपुत्रानायुरारोग्यमेवच

माहात्म्यश्रवणादेवलभ्यतेचनसंशयः ६६

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेकार्तिकमाहात्म्ये

श्रीकृष्णसत्यभामासंवादेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२४

पञ्चविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

ऋषय ऊचुः

सूतसूतमहाभागत्वयालोकहितैषिणा

कथितंकार्तिकारूपायानंभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् १

अधुनामाघमाहात्म्यंवदनोलोमहर्षणे

श्रुतेनयेनलोकानांसंशयःक्षीयतेमहान् २

पुराकेनमहाभागलोकेऽस्मिन्संप्रकाशितम्

माघस्नानस्यमाहात्म्यंसेतिहासंतदादिश ३

सूतउवाच

साधुसाधुमुनिश्रेष्ठायूयंकृष्णपरायणः

यत्पृच्छथमुदायुक्ताभक्त्याकृष्णकथामुहुः ४

कथयिष्यामिमाघस्यमाहात्म्यंपुण्यवर्धनम्

पापघ्नंशृण्वतांपुंसांस्नातानांचारुणोदये ५

एकदापार्वतीविप्राःशंकरंलोकशंकरम्

पप्रच्छविनयोपेतास्पृष्ट्वातच्चरणांबुजम् ६

पार्वत्युवाच

देवदेवमहादेवभक्तानामभयप्रद

प्रसीदनाथविश्वेशयत्पृच्छेतद्वदाधुना ७

श्रुतानानाविधाधर्मास्त्वत्तःपूर्वमयाविभो

अधुनाश्रोतुमिच्छामिमाहात्म्यंमाघजंवद ८

तत्तुकेनपुराचीर्णकोविधिःकाचदेवता

तत्सर्वंविस्तराद्ब्रूहियतस्त्वंभक्तवत्सलः ९

महेशउवाच

अध्वराऽवभृथस्नातऋषिभिःकृतमंगलः

पूजितोनागरैःसर्वैःस्वपुरान्निर्गतोबहिः १०

दिलीपोभूभृतांश्रेष्ठोमृगयारसिकोनृपः
 कौतूहलसमाविष्टआखेटव्यूहसंवृतः ११
 उपानद्रूढपादस्तुनीलोष्णीषउरच्छदी
 बद्धगोधांगुलित्राणोधनुष्पाणिःसरीसृपः १२
 बद्धक्षुद्रासिधानुष्कैस्तथाभूतैश्चपत्तिभिः
 गांधारेषुसुरम्येषुवनेषुविपुलेषुच १३
 उल्लंघितमहास्रोतायुवापंचास्यविक्रमः
 मुदाक्रीडतितैःसार्द्धकुंजेषुमृगयन्मृगान् १४
 हन्यतांहन्यतामेषमृगोवैषपलायते
 इतिजल्पन्स्वभृत्येषुस्वयमुत्पत्यहंतिच १५
 इतस्ततःपुनर्यातिक्वचित्पश्यन्वनस्थलीम्
 विटपोड्डीनसंत्रस्तलीनकेकिकुलाकुलाम् १६
 हरिणीगणवित्रस्तांधावच्छावकदिङ्मुखाम्
 क्वचित्फेरवफेत्कारतारारावविभीषणाम् १७
 खड्गयूथैःक्वचिल्लक्ष्मींदधानामिवदंतिनाम्
 क्वचित्कोटरसंदष्टोलूकनादविनादिनीम् १८
 मृगारिपदमुद्राभिर्मुद्रितांचक्वचित्क्वचित्
 शार्दूलनखनिर्भिन्नरोहिद्रक्तारुणांक्वचित् १९
 पीवरस्तनभारार्तसुस्त्रिगधमहिषीगणैः
 अवरोधाजिरक्षोणींसूचयंतीमनःक्वचित् २०
 क्वचिद्वृक्षघनच्छन्नावन्यपुष्पसुगंधिनीम्
 क्वचिल्लतागृहद्वाराभृंगशब्दसुशोभनाम् २१
 अर्धनिःसृतनिर्मोकनागभीमबृहद्विलाम्
 बिलेषुलीनाजगरैर्भीमांनिर्मोकसर्पिणीम् २२
 क्वचिद्वावानलज्वालांशिलाज्योतिःसुशोभनाम्
 फूत्कारशब्दसंपूर्णमृगव्याघ्रसमाकुलाम् २३
 प्रविमुंचञ्चुनांयूथंशशकेषुक्वचित्क्वचित्
 पल्वलेषुचविश्रम्यपुनर्यातिवनान्तरम् २४
 एवंव्रजतिराजेन्द्रेव्याधवर्गेचवल्गति
 कुर्वन्कोलाहलंतत्रसारंगोनिर्गतोवनात् २५

स्फालवेगक्रमाक्रांतदुर्गमार्गमहीतलः
 कदाचिद्गुणारूढः कदाचिद्भूमिगोचरः २६
 वक्रस्रोतोऽतिगंभीरंकण्टकद्रुमसंकुलम्
 प्रविष्टोविषमारण्यंराजाऽसौतत्पदानुगः २७
 दूराद्दूरतरंगत्वादेशाद्देशंचनिर्जनम्
 मृगादर्शनसंरम्भसंशुष्कगलकन्धरः २८
 ताम्रतालुमुखःस्विन्नःश्रांतपत्तिःस्खलद्धवनिः
 अतीत्यदीर्घमार्गान्सतृषार्तोमध्यगेरवौ २९
 ददर्शाग्रेतुकासारंस्पर्धयंतमपांपतिम्
 घनपादपतीरस्थंसुतीर्थंविमलंशुभम् ३०
 विशालंविकचांभोजंमधुमत्तमधुव्रतम्
 पद्मिनीपत्रपालाशच्छन्नंमरकतैरिव ३१
 स्वच्छंदमुच्छलन्मत्स्यंस्वच्छंसाधुमनोयथा
 चलञ्जलचरैर्मिश्रंवीचिराजिविराजितम् ३२
 अंतर्ग्राहगणक्रूरंखलानामिवमानसम्
 क्वचिच्छैवालदुर्गम्यंकृपणस्यैवमंदिरम्
 नानाविहङ्गसर्वार्तिशमयंतंदिवानिशम् ३३
 दातारमिवसर्वस्वैरापन्नार्तिप्रणाशनम्
 तर्पयंतंनिजांभोभिःश्वापदान्स्वपितृनिव ३४
 हरंतंसर्वसंतापंहिमांशुरिवचाह्निकम्
 तंदृष्ट्वाभूद्गतग्लानिश्चातकोजलदंयथा ३५
 तत्रपीतजलोराजाकृतमाध्याह्निकक्रियः
 भुक्त्वाखेटकमांसानिसहायैःसहितोनृपः ३६
 उवाससरसस्तीरेसुरम्यांकथयन्कथाम्
 ततःशरासनेबाणंकृत्वारात्रौस्थितस्तरौ ३७
 व्याधाःसंधानमास्थायरुरुधुःककुभांपथः
 एवंस्थितेषुवीरेषुवनेविस्तार्यवागुराम् ३८
 निशार्धेनिर्गतंयूथंसूकराणांतटेतटे
 चरित्वासरसीकंदान्पपातव्याधसंकुले ३९
 राज्ञाविद्धाश्चतेक्रोडाव्याधैश्चबहवोहताः

क्षणेनैव वराहास्ते विद्धाः पेतुर्महीतले ४०
 तान्दृष्ट्वा तु मुलं नादं व्याधाश्चक्रुः सुदर्पिताः
 धावंतः प्रमुदायुक्ता मिलिता यत्र भूपतिः ४१
 तानादाय भटैर्भूयोनिः सृतः सरसीतटात्
 स्वपुरंगंतु कामोऽसौ दृष्ट्वान्पथितापसम् ४२
 ब्राह्मणं वृद्धहारीतं शंखचक्रसुशोभितम्
 नियमैर्दुष्करैरुग्रैः परिक्षीणकलेवरम् ४३
 अस्थिशेषं महद्वातं विस्फुरत्कर्कशत्वचम्
 दधानं हारिणं चर्मवसानं मृदुवल्कलम् ४४
 कुर्वाणं नैगमं जाप्यं नखलोमजटाधरम्
 तं वनाश्रमिणं दृष्ट्वा मार्गदत्त्वाससंभ्रमः ४५
 प्रणम्य शिरसाराजाकृतपद्मांजलिस्थितः
 अथ चैनमलंकारैर्द्विजोनिश्चित्य भूमिपम् ४६
 उवाच श्रेयसे हेतोः परोपकृतिवाञ्छया
 किमर्थं गम्यते राजन् काले पुण्यतमेशुभे ४७
 माघमासे विहायैव प्रातः स्नानं सरोवरे
 प्रत्युवाच ततो राजानाहं जाने द्विजोत्तम ४८
 माघस्नानफलं कीदृक्तन्मे कथय विस्तरात्
 इति भूपवचः श्रुत्वा प्राह वै खानसो मुनिः ४९
 भगवान्द्युमणिः शीघ्रमभ्युदेतितमोपहा
 स्नानकालोऽयमस्माकं न कथाऽवसरो नृप ५०
 स्नात्वा गच्छ वसिष्ठं तं पृच्छ स्वस्वकुलप्रभुम्
 इत्युक्त्वा तापसो मौनी प्रातः स्नानाय निर्गतः ५१
 प्रत्यावृत्य दिलीपोऽपि तत्र स्नात्वा यथाविधि
 पुनः स्वनगरीं वीरोगतोऽसौ हर्षपूरितः ५२
 अन्तःपुरे निवेद्याथ वानप्रस्थकथां पुनः
 श्वेताश्वरथमारुह्य सुश्वेतच्छत्रचामरः ५३
 सालंकारः सुवासाश्च संवृत्तो मंत्रिभिः सह
 जयशब्दान् पुनः शृण्वन्स्तुतो मागधबन्दिभिः ५४
 वसिष्ठस्याश्रमं यात ऋषिवाक्यमनुस्मरन्

तत्रैवनत्वाब्रह्मर्षिर्विनयाचारपूर्वकम् ५५
 दत्तासनोगृहीतार्घ्यआशीर्भिः समलंकृतः
 सानंदमुनिनापृष्टः कुशलंभूपतिर्यदा ५६
 तदाब्रवीद्वचोराजाहर्षयन्मुनिमानसम्
 सोऽपिवैखानसेनोक्तंप्रच्छमधुराकृतिः ५७
 दिलीपउवाच
 भगवंस्त्वत्प्रसादेनश्रुताविस्तरतोमया
 आचारोदंडनीतिश्चराजधर्माश्चयेपरे ५८
 चतुर्णामपिवर्णानामाश्रमाणांचयाः क्रियाः
 दानानितद्विधानानियज्ञाश्चविधयस्तथा ५९
 व्रतानितत्प्रदिष्टानिविष्णोराराधनंतथा
 अधुनाश्रोतुमिच्छामिमाघस्नानेचयत्फलम्
 विधेयंयद्विधानेनतन्मेब्रह्मन्मुनेवद ६०
 वसिष्ठउवाच
 सम्यगुक्तंपरंश्रेयो लोकत्रयहितावहम्
 निर्मलीकरणंतेनमुनिनावनवासिना ६१
 कटाक्षैः कामिनीनांतेप्रत्यासन्नमखंडिताः
 कामयंतेमृगार्केतेस्त्रोतसिस्नातुमेवच ६२
 विनावह्निंविनायज्ञमिष्टापूर्तंविनाप्रिये
 वांच्छंतिसद्गतिंस्नातुंप्रातर्माघेबहिर्जले ६३
 गोभूहिरण्यमाणिक्यस्वर्णधेन्वादिकानिये
 अदत्त्वेच्छंतिचैकार्णेमाघंस्नातानराधिप ६४
 त्रिःसप्ताहव्रतैः कृच्छ्रैः पराकैश्चनिजांतनुम्
 अशोष्येच्छंतियेस्वर्गतपसिस्नांतुतेसदा ६५
 हरेः पूजाचवैशाखेतपः पूजाचकार्तिके
 तपोहोमस्तथादानंत्रयंमाघेविशिष्यते ६६
 सानुबंधोऽतिपर्यासोधराधीशोभवेद्ध्रुवम्
 कैवल्योत्पादकाबुद्धिययावानभवेत्पुनः ६७
 पदध्यावरिवस्यासाविहितादिव्यलोचनैः
 तदनन्तपोदानंमाघेमासिनृपोत्तम ६८

सकामोवाप्रजायेवाहरयेतद्विनापिवा
 कायशुद्धिब्रतीभूत्वाचतुर्द्धास्नानजंफलम् ६६
 निरन्नाश्रदितिःसस्त्रौमाघेद्वादशवत्सरे
 पुत्रांश्चद्वादशादित्यान्लभेत्रैलोक्यदीपकान् ७०
 सुभगारोहिणीमाघादानशीलात्वरुंधती
 शचीचरूपसंपन्नाप्रासादेसप्तभूमिके ७१
 विमलीकृतशोभाढ्योनर्तकीललिताजिरे
 द्वीपवर्णसमुच्छिन्नेरूपवत्स्त्रीजनाकुले ७२
 गीतवादित्रनिर्घोषेमंगलाचारशोभिते
 वेदध्वनिपवित्रेचविद्वद्विप्रैरलंकृते ७३
 सुरार्चनरतेरम्येसदातिथिनिषेविते
 मुदितांस्तेवसंतीहयैःस्नानंमकरेरवौ ७४
 यैर्दत्तंबहुमाघेचमुरारिश्चार्चितःस्तुतः
 इष्टवस्तुपरित्यागान्नियमस्यतुपालनात् ७५
 धर्मसूतिःसदामाघःपापमूलंनिकृंतति
 काममूलःफलद्वारानिष्कामोज्ञानदःसदा ७६
 येलोकाज्ञानशीलानांयेलोकाविपिनौकसाम्
 येलोकाविष्णुभक्तानांतेमाघस्त्रायिनांसदा ७७
 देवलोकान्निवर्ततेपुण्यैरन्यैःपरंतप
 कदाचिन्ननिवर्ततेमाघस्नानरतानराः ७८
 माघेस्नात्वातुयोधेनुंदद्यान्मर्त्यःपयस्विनीम्
 तस्यायावंतिरोमाणिसर्वांगेचनृपोत्तम ७९
 तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते
 माघस्नानंप्रकुर्वाणोदद्यात्सगुडांस्तिलान् ८०
 पातकंतस्यप्रक्षाल्यनिर्मलोभातिवैनरः
 सर्वेषांधान्यराशीनांतिलाःपापप्रणाशनाः ८१
 तस्मान्माघेप्रयत्नेनतिलादेयानृपोत्तम
 माघस्नानंप्रकुर्वाणोदद्याद्ब्राह्मणभोजनम् ८२
 पितृन्संतर्प्यशुद्धात्मायातिविष्णोःपरंपदम्
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमाघोदानेननीयते ८३

अदानंनक्षिपेन्माघंसर्वदानृपसत्तम
 वित्तानुसारंज्ञात्वावैमाघेदानंसदाददेत् ८४
 माघस्नानंतुयःकुर्यादुपानहकमंडलून्
 ददातिब्राह्मणेभ्यश्चसस्वर्गेतिष्ठतिध्रुवम् ८५
 माघस्नानमयंराजन्कुर्वाणस्तपउत्तमम्
 दानंविनाक्षिपेन्नैवदानात्स्वर्गमवाप्यते ८६
 दानेनप्राप्यतेस्वर्गोदानेनप्राप्यतेसुखम्
 दानेनहीयतेपापंमहापातकजंनृप ८७
 अदानंनतपोभातिह्यसूर्यगगनंयथा
 असंततिकुलंयद्वादाचारेणविनागृहम् ८८
 नातःपरतरंकिंचित्पवित्रंपापनाशनम्
 विद्याधरायसंगीतंभृगुणामणिपर्वते ८९
 राजोवाच
 ब्रह्मन्कदाभृगुर्विप्रोनिजगादमहीधरे
 तस्मैधर्मोपदेशंचकथ्यतांमेकुतूहलात् ९०
 वसिष्ठउवाच
 द्वादशाब्दंपुराराजन्नववर्षबलाहकः
 तेनोद्विग्नाःप्रजाःक्षीणागताःसर्वादिशोदश ९१
 खिलीभूतेतदामध्येहिमवद्विंध्ययोर्नृप
 स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिते ९२
 सोपप्लवेतदालोकेलुप्तधर्मेचनिष्प्रभे
 फलमूलान्नपानीयशून्येवैभूमिमंडले ९३
 विंध्यपादतरुच्छन्नरम्यरेवातटाश्रमात्
 सहशिष्यैश्चनिर्गम्यहिमाद्रिंसगतोभृगुः ९४
 तत्रतिष्ठतिकैलासगिरेःपश्चिमतोगिरिः
 मणिकूटइतिख्यातोहेमरत्नशिलोच्चयः ९५
 अधोऽधस्फटिकश्चेतोमध्येनीलशिलोगिरिः
 भूतिभिःसर्वतःशुक्लोनीलकंठइवाबभौ ९६
 सर्वत्रासौनीलशिलोहेमरेखांतरांतरः
 स्फुरद्विद्युल्लतःकृष्णोजीमूतइवराजते ९७

मूर्ध्निनीलशिलःशैलअधःकांचनमेखलः
 नारायणइवाभातिपरिवीतइवांबरः ६८
 अमेखलासुनीलाभोमध्येमध्येसितोपलः
 सतारकमिवव्योमशुशुभेसमहीधरः ६९
 लब्ध्वात्मनस्तनुंशुभ्रांदीप्तदिव्यौषधीधरः
 बहुद्योतकरोभातिद्वितीयइवचंद्रमाः १००
 अधित्यकासुसंगीतैःकिन्नरीणांसकीचकैः
 रंभापत्रपताकाभिःशोभतेससदाऽचलः १०१
 हरितोपलवैदूर्यपद्मरागशिताश्मनाम्
 रुग्रश्ममंडलैःसोऽगइंद्रचापैरिवावृतः १०२
 सर्वधातुमयैर्हेमैर्नानारत्नैःप्रशोभितः
 सोऽग्निज्वालैरिवात्युच्चैःशृंगैःसर्वत्रवेष्टितः १०३
 तस्यागत्यनितंबेषुसतृणासुशिलासुच
 विद्याधर्यःप्रदेवंतेस्वपतीन्कामविक्लवाः १०४
 निरुद्धांतर्मरुन्मार्गाजितक्लेशाविरागिणः
 ध्यायंत्यहर्निशंब्रह्मरम्यसानुगुहासुच १०५
 साक्षसूत्रकराःसिद्धाअर्धोन्मीलितलोचनाः
 आराधयंतिभूतेशंसुंदरीषुदरीषुच १०६
 मंदारकुसुमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखः
 एषनिर्भरिणीवारिभंकारमुखरःसदा १०७
 उपत्यकासुखेलद्धिर्वनस्थैःकलभैर्गजैः
 कस्तूरीमृगयूथैश्चचारुचित्रमृगैस्तथा १०८
 विलसद्भ्रामरीवृंदैर्विचित्रैःश्वापदैस्तथा
 नदत्पारावतैश्चैवचकोरैश्चापिकोकिलैः १०९
 राजहंसमयूरैश्चसदारम्यःसपर्वतः
 सेव्यमानःसदादेवैर्गुह्यकैरप्सरोगणैः ११०
 राजोवाच-
 वह्नाश्चर्यमयःशैलःसर्वसिद्धिसमाश्रयः
 भगवन्कियदुच्छ्रायःकियदायामविस्तरः १११
 ऋषिरुवाच

षट्त्रिंशद्योजनोच्छ्रायोमस्तकेदशयोजनः
 आयामविस्तराभ्यांसमूलेषोडशयोजनः ११२
 हरिचंदनमंदारचूतराजिविराजितः
 देवदारुद्रुमाकीर्णःसरलार्जुनशोभितः ११३
 कालागरुलवंगैश्चनिकुंजैश्चलतागृहैः
 विराजतेगिरिश्रेष्ठःसदापुष्पफलप्रदः ११४
 तंदृष्ट्वापर्वतरम्यंतदादुर्भिक्षपीडितः
 भृगुश्चकारतत्रैववसतिहृष्टमानसः ११५
 तिस्मिन्मनोहरेशैलेकंदरेषुवनेषुर्चा
 चिरकालंतपस्तेपेतपःसुनिरतोभृगुः
 एवंप्रतिष्ठतिराजेंद्रद्विजेस्वाश्रमवासिनि ११६
 अवतीर्यागतौशैलाद्द्वौविद्याधरदंपती
 समागम्यमुनिंनत्वास्थितौतावतिदुःखितौ ११७
 तथाविधौचतौदृष्ट्वांजुवाक्यंद्विजोऽब्रवीत्
 वदविद्याधरप्रीत्यायुवांकिमतिदुःखितौ ११८
 श्रुत्वातस्यमुनेर्वाक्यंप्राहविद्याधरोद्विजम्
 श्रूयतांतापसश्रेष्ठममदुःखस्यकारणम् ११९
 सुकृतस्यफलंप्राप्यप्राप्तोऽस्मिन्निदशालयम्
 लब्ध्वाऽपिदेवतादेहंमुखंव्याघ्रस्यमेऽभवत् १२०
 नजानेकर्मणःकस्यविपाकोऽयमुपस्थितः
 इतिसंस्मृत्यसंस्मृत्यनलेभेशर्ममेमनः १२१
 अन्यच्चश्रूयतांविप्रयेनमेह्याकुलंमनः
 जायेयंममकल्याणीमधुवाणीसूरूपिणी १२२
 नृत्यगीतकलाभिज्ञासर्वसद्गुणशालिनी
 यस्मिन्कालेकुमारीयंतदाचाऽमलयानया १२३
 विपंचींपरिवादिन्यातंत्रीभिःसप्तभिर्भृशम्
 वीणावादरसाभिज्ञस्तोषितनारदोमुनिः १२४
 मुग्धभावेपिगायंत्यात्वनयारक्तकंठया
 विचित्रस्वरनादज्ञोदेवराजोऽपितोषितः १२५
 अस्याःकौतुकभिन्नांग्यावादयंत्याविपंचिकाम्

नानावक्रगतिस्त्रिगन्धंश्रुत्वातंपंचमध्वनिम् १२६
 तुतोषोब्धिन्नरोमांचोधुन्वन्मौलिमहेश्वरः
 शीलौदार्यगुणग्रामरूपयौवनसंपदा १२७
 नानयासदृशीनाकेकाचिदस्तिनितंविनी
 क्वेयंदेवमुखीरामाक्वाहंव्याघ्रमुखःपुमान् १२८
 इतिब्रह्मन्सदाचिंत्यदह्यामिहदिसर्वदा
 इतिविद्याधरप्रोक्तंश्रुत्वाचेद्वाकुनंदनः १२९
 त्रिकालज्ञोभृगुःप्राहप्रहसन्दिव्यलोचनः
 शृणुविद्याधरश्रेष्ठविचित्रंकर्मणांफलम् १३०
 प्राप्यप्राज्ञानमुह्यंतिमुह्यंतिज्ञानचेतसः
 मक्षिकापदमात्रंतुयथाहिविषमंविषम् १३१
 क्रियात्वविहिताल्पापिविपाकेदारुणातथा
 उपोष्यैकादशीमाघेतैलाभ्यंगःकृतस्त्वया १३२
 द्वादश्यांप्राग्भवेदेहेतेनव्याघ्रमुखोभवान्
 उपोष्यैकादशींपुण्यांद्वादश्यां तैलसेवनात् १३३
 कुरूपंप्राप्तवान्देहंपुराह्येवंपुरुरवाः
 दृष्ट्वात्मनःकुकायंसतेनदुःखेनदुःखितः १३४
 गिरिराजंसमागम्यदेवतासरसस्तटे
 स्थित्वाचपरमप्रीत्याशुचिःस्नातःकुशासने १३५
 नवनीलघनश्यामंनलिनायतलोचनम्
 शंखचक्रगदापद्मधरंपीतांवरावृतम् १३६
 कौस्तुभेनविराजंतंवनमालाधरंहरिम्
 चिंतयन्हृदयेराजानिग्रहीताखिलेंद्रियः १३७
 मासत्रयंनिराहारस्तपस्तेपेसुदारुणम्
 अल्पेनतपसातुष्टःसप्तजन्मकृतार्चनः १३८
 संस्मरंस्तस्यभूपस्यतदाप्रादुरभूत्स्वयम्
 माघस्यशुक्लपक्षेतुद्वादश्यांमकरेवौ १३९
 शंखाद्भिरभिषिच्याशुमुदातंचक्रवर्तिनम्
 वासुदेवोददौतस्मैस्मारयंस्तैलचेष्टितम् १४०
 अतीवसुंदरंरूपंकमनीयंमनोहरम्

येनतंचकमेदेवीउर्वशीदेवनायिका १४१
 इत्थंलब्धवरोराजाकृतकृत्यःपुरंगतः
 इतिकर्मगतिंज्ञात्वाकिंविद्याधरखिद्यते १४२
 भवान्परिजिहीर्षुश्चेद्दानवस्यविरूपताम्
 शीघ्रंमद्वचनादेवप्राचीनाघविनाशनम् १४३
 माघमासेकुरुस्नानंमणिकूटनदीजले
 मुनिसिद्धसुरैर्जुष्टेकथयिष्यामितद्विधिम् १४४
 तवभाग्यवशान्माघोनिकटःपंचमेऽहनि
 पौषस्यैकादशींशुक्लामारभ्यस्थंडिलेशयः १४५
 मासमेकंनिराहारस्त्रिकालंस्नानमाचर
 त्रिकालमर्चयन्विष्णुंत्यक्तभोगोजितेंद्रियः १४६
 माघस्यैकादशीशुक्लायावद्विद्याधरोत्तम
 ततोनिर्दग्धपापंत्वांद्वादश्यांपुण्यवासरे १४७
 अभिषिच्यशिवैस्तोयैर्मंत्रपूतैरहंसुर
 कामवक्त्रोपमंवक्त्रंकरिष्यामितवानघ १४८
 देवतावदनोभूत्वात्वंविद्याधरसत्तम
 अनयावरवर्णिन्यासार्द्धक्रीडयथासुखम् १४९
 ज्ञातमाघप्रभावस्त्वंमाघस्नानंसदाकुरु
 यथामनोरथावाप्तिर्जायतेतवसर्वदा १५०
 इत्युक्तंभृगुणातस्मैसर्वज्ञेनमहात्मना
 विद्याधरायराजेंद्रपुनर्गाथाउदाहता १५१
 माघस्नानैर्विपन्नाशमाघस्नानैरघक्षयः
 सर्वयज्ञाधिकोमाघःसर्वदानफलप्रदः १५२
 माघोगर्जतियज्ञेभ्योमाघोयोगाच्चगर्जति
 तीव्राच्चतपसोमाघोभोविद्याधरगर्जति १५३
 पुष्करेचकुरुक्षेत्रेब्रह्मावर्तेपृथूदके
 अविमुक्तेप्रयागेचगंगासागरसंगमे १५४
 यत्फलंदशभिर्वर्षैःप्राप्यतेनियमैर्नरैः
 तत्फलंप्राप्यतेमाघेऽयहस्नानान्नसंशयः १५५
 स्वर्गलोकेचिरंरागोयेषांमनसिवर्तते

यत्रक्वापिजलेतैस्तुस्नातव्यंमकरेरवौ १५६
 आयुरारोग्यसंपत्तिरूपसौभाग्यतागुणाः
 येषांमनोरथस्तैस्तुनत्याज्यंमाघमज्जनम् १५७
 येचबिभ्यन्तिनरकाद्येदरिद्राञ्चसंचितात्
 सर्वथातैःप्रयत्नेनमाघेकार्यनिमज्जनम् १५८
 दारिद्र्यपापदौर्भाग्यपंकप्रक्षालनायच
 माघस्नानान्नचान्योऽस्तिउपायोराजसत्तम १५९
 श्रद्धाहीनानिकर्माणितथात्यल्पफलानिवै
 फलंददातिसंपूर्णमाघस्नानंयथातथा १६०
 अकामोवासकामोवायत्रक्वापिबहिर्जले
 इहामुत्रचदुःखानिमाघस्नायीनविंदति १६१
 पक्षद्वयेयथाचंद्रोवर्द्धतेक्षीयतेतथा
 पातकंक्षीयतेमाघेपुण्यराशिश्चवर्धते १६२
 यथाचखन्याजायन्तेरत्नानिविविधानिच
 स्नानात्पुण्यानिजायन्तेनराणांमाघतस्तथा १६३
 कामधेनुर्यथाकामंचिंतामणिस्तुचिंतितम्
 माघस्नानंददातीहतद्वत्सर्वान्मनोरथान् १६४
 कृतेतपःपरंज्ञानंत्रेतायांयजनंतथा
 द्वापरेतुकलौज्ञानंमाघःसर्वयुगेषुच १६५
 सर्वेषामेववर्णानामाश्रमाणांचभूपते
 माघस्नानंतुधर्मस्यधाराभिरभिवर्षति १६६
 वसिष्ठउवाच
 इतिवाक्यंभृगोःश्रुत्वातस्मिन्नेवाश्रमेसुरः
 सहैवभृगुणामाघेगिरौनिर्भरिणीतटे १६७
 यथोक्तविधिनास्नानमकरोद्भार्ययासह
 भृगोरनुग्रहात्सोऽथसंप्राप्यमनसेप्सितम् १६८
 देवतावदनोभूत्वामुमुदेमणिपर्वते
 आजगामभृगुर्विध्यंतमनुग्राह्यहर्षितः १६९
 मणिमयगिरिराजेस्नानमात्रेणमाघेमदनवदनरूपस्तत्रविद्याधरोऽभूत्
 क्षपितनियमदेहोविध्यपादावतीर्णोभृगुरपिसहशिष्यैराजगामाथरेवाम् १७०

अखिलभुवनसारंमाघमाहात्म्यमेतद्विवजवरभृगुणोक्तंभूपविद्याधराय
विविधफलविचित्रंयःशृणोतीहनित्यंरुचिरसकलकामान्देववत्प्राप्नुयात्सः

१७१

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेमाघमाहात्म्ये
वसिष्ठदिलीपसंवादेपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२५

षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

वसिष्ठउवाच

अधुनामाघमाहात्म्यंप्रवक्ष्यामि नृपोत्तम

पृच्छतेकार्तवीर्यायदत्तात्रेयेणभाषितम् १

दत्तात्रेयंहरिसाक्षाद्वसंतंसह्यपर्वते

पप्रच्छतंद्विजंगत्वाराजामाहिष्मतीपतिः २

सहस्रार्जुनउवाच

भगवन्योगिनांश्रेष्ठसर्वेधर्माःश्रुतामया

माघस्नानफलंब्रूहिकृपयाममसुव्रत ३

दत्तात्रेयउवाच

श्रूयतांनृपशार्दूलएतत्प्रश्नोत्तरंशुभम्

ब्रह्मणोक्तंपुराह्येतन्नारदायमहात्मने ४

तत्सर्वंकथयिष्यामिमाघस्नानफलंमहत्

यथादेशंयथातीर्थंयथाविधियथाक्रियम् ५

अस्मिन्वैभारतेवर्षेकर्मभूमौविशेषतः

अमाघस्नायिनानृणांनिष्फलंजन्मकीर्तितम् ६

असूर्यगगनंयद्वदचन्द्रमुडुमंडलम्

तद्वन्नाभातिसत्कर्ममाघस्नानंविनानृप ७

व्रतैर्दानैस्तपोभिश्चनतथाप्रीयतेहरिः

माघमज्जनमात्रेणयथाप्रीणातिकेशवः ८

नसमंविद्यतेकिंचित्तेजःसौरेणतेजसा

तद्वत्स्नानेनमाघस्यनसमाःक्रतुजाःक्रियाः ९

प्रीतयेवासुदेवस्यसर्वपापापनुत्तये

माघस्नानंप्रकुर्वीतस्वर्गलाभायमानवः १०

किंरक्षितेनदेहेनसुपुष्टेनबलीयसा
 अध्रुवेणाप्यशुचिनामाघस्नानंविनाभवेत् ११
 अस्थिस्तंभंस्नायुबद्धंमांसक्षतजलेपनम्
 चर्मावनद्धं दुर्गंधपात्रंमूत्रपुरीषयोः १२
 जराशोकविपद्वाप्यंरोगमंदिरमातुरम्
 रजस्वलमनित्यंचसर्वदोषसमाश्रयम् १३
 परोपतापितापार्तपरद्रोहिपरंविषम्
 लोलुपंपिशुनंक्रूरंकृतघ्नंक्षणिकंतथा १४
 दुष्पूरंदुर्धरंदुष्टंदोषत्रयसमन्वितम्
 अशुचिस्राविसच्छिद्रंतापत्रयविमोहितम् १५
 निसर्गतोऽधर्मरतंतृष्णाशतसमाकुलम्
 कामक्रोधमहालोभनरकद्वारसंस्थितम् १६
 क्रिमिविड्भस्मभवतिपरिणामेशुनांहविः
 ईदृक्शरीरंव्यर्थं हिमाघस्नानविवर्जितम् १७
 बुद्धुदाइवतोयेषुपूतिकाइवजंतुषु
 जायंतेमरणायैवमाघस्नानविवर्जिताः १८
 अवैष्णवोहतोविप्रोहतंश्राद्धमयोगिच
 अब्रह्मण्यंहतंक्षेत्रमनाचारंहतंकुलम् १९
 सदंभश्चहतोधर्मःक्रोधेनैवहतंतपः
 अदृढंचहतंज्ञानंप्रमादेनहतंश्रुतम् २०
 गुर्वभक्ताहतानारीब्रह्मचारीतयाहतः
 अदीप्तेऽग्नौहतोहोमोहताभुंक्तिरसाक्षिका २१
 उपजीव्याहताकन्यास्वार्थेपाकक्रियाहता
 शूद्रभिक्षोहतोयागःकृपणस्यहतंधनम् २२
 अनभ्यासाहताविद्याहतोराजाविरोधकृत्
 जीवनार्थंहतंतीर्थजीवनार्थंहतंव्रतम् २३
 असत्याचहतावाणीतथापैशुन्यवादिनी
 संदिग्धश्चहतोमंत्रोव्यग्रचित्तोहतोजपः २४
 हतमश्रोत्रियेदानंहतोलोकश्चनास्तिकः
 अश्रद्धयाहतंसर्वकृतंयत्पारलौकिकम् २५

इहलोकोहतोनृणांदरिद्राणांयथानृप
 मनुष्याणांतथाजन्ममाघस्नानंविनाहतम् २६
 मकरस्थेरवौयोहिनस्नात्यनुदितेरवौ
 कथंपापैःप्रमुच्येतकथंसत्रिदिवंब्रजेत् २७
 ब्रह्महाहेमहारीचसुरापोगुरुतल्पगः
 माघस्नायीविपापःस्यात्तत्संसर्गीचपंचमः २८
 माघमासेरटंत्यापःकिंचिदभ्युदितेरवौ
 ब्रह्मघ्नवासुरापंवाकंपतंतंपुनीमहे २९
 उपपापानिसर्वाणिपातकानिमहांत्यपि
 भस्मीभवंतिसर्वाणिमाघस्नानोद्यतंनरम् ३०
 कंपंतिसर्वपापानिमाघस्नानसमागमे
 नाशकालोऽयमस्माकंयदिस्नास्यतिवारिणि ३१
 एवंक्रोशंतिपापानिदृष्ट्वास्नानोद्यतंनरम्
 पावकाइवदीप्यंतेमाघस्नानैर्नरोत्तमाः ३२
 विमुक्ताःसर्वपापेभ्योमेघेभ्यइवचंद्रमाः
 आर्द्रशुष्कलघुस्थूलंवाङ्मनःकर्मभिःकृतम् ३३
 माघस्नानंदहेत्पापंपावकःसमिधोयथा
 प्रामादिकंचयत्पापंज्ञानाज्ञानकृतंचयत् ३४
 स्नानमात्रेणतन्नश्येन्मकरस्थेदिवाकरे
 निष्पापास्त्रिदिवंयांतिपापिष्ठायांतिशुद्धताम् ३५
 संदेहोनात्रकर्तव्योमाघस्नानेनराधिप
 सर्वेऽधिकारिणोमाघेविष्णुभक्तौयथानृप ३६
 सर्वेषांस्वर्गदोमाघःसर्वेषांपापनाशनः
 एषएवपरोमंत्रोह्येतदेवपरंतपः ३७
 प्रायश्चित्तंपरंचैतन्माघस्नानमनुत्तमम्
 नृणांजन्मांतराभ्यासान्माघस्नानेमतिर्भवेत् ३८
 अध्यात्मज्ञानकौशल्यंजन्माभ्यासाद्यथानृप
 संसारकर्दमालेपप्रक्षालनविशारदम् ३९
 पावनंपावनानांचमाघस्नानपरंनृप
 स्नांतिमाघेनयेराजन्सर्वकामफलप्रदे ४०

कथंतेभुंजतेभोगांश्चंद्रसूर्यग्रहोपमान्
 शृणुराजन्महाश्चर्यमाघस्नानप्रभावजम् ४१
 कुब्जिकानामकल्याणीब्राह्मणीभृगुवंशजा
 बालवैधव्यदुःखार्तातपस्तेपेसुदुस्तरम् ४२
 विंध्यपादेमहाक्षेत्रेरेवाकपिलसंगमे
 तत्रसाव्रतिनीभूत्वानारायणपरायणा ४३
 सदाचारवतीनित्यंनित्यंसंगविवर्जिता
 जितेंद्रियाजितक्रोधासत्यवागल्पभाषिणी ४४
 सुशीलादानशीलाचदेहशोषणशालिनी
 पितृदेवद्विजेभ्यश्चदत्वाहुत्वातथानले ४५
 षष्ठेकालेचसाभुङ्क्तेह्युच्छवृत्तिःसदानृप
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रपाराकतप्तकृच्छ्रादिभिर्व्रतैः ४६
 पुण्यान्नयतिसामासान्नर्मदायाश्चरोधसि
 एवंतयातपस्विन्यावल्कलिन्यासुशीलया ४७
 सुमहासत्त्वशालिन्याधृतिसंतोषयुक्तया
 षष्टिर्माघास्तयास्नातारेवाकपिलसंगमे ४८
 ततःसातपसाक्षीणातस्मिंस्तीर्थेमृतानृप
 माघस्नानजपुण्येनतेनसावैष्णवेपुरे ४९
 उवासप्रमुदायुक्ताचतुर्युगसहस्रकम्
 सुंदोपसुंदनाशायपश्चात्पद्मभवात्पुनः ५०
 तिलोत्तमेतिनाम्नासाब्रह्मलोकेऽवतारिता
 तेनपुण्यस्यशेषेणरूपस्यैकायनंययौ ५१
 अयोनिजाबलारत्नंदेवानामपिमोहिनी
 लावण्यहृदनीतन्वीसाभूदप्सरसांवरा ५२
 निपुणस्यविधेःस्रष्टुर्नूनामाश्चर्यकारिणी
 तामुत्पाद्यविधातावैतुष्टोऽनुज्ञांतदाददौ ५३
 एणशावाक्षिगच्छत्वंदैत्यनाशायसत्वरम्
 ततःसाब्रह्मणोलोकाद्वीणामादायभामिनी ५४
 गतापुष्करमार्गेणयत्रतौदेववैरिणौ
 तत्रस्नात्वातुरेवायाःपवित्रेनिर्मलेजले ५५

परिधायांबरंरक्तबंधूककुसुमप्रभम्
 रणद्वलयिनीचारुसिंजन्मेखलनूपुरा ५६
 लोलमुक्तावलीकंठीचलत्कुंडलशोभना
 माधवीकुसुमापीडाकंकेलीविटपेस्थिता ५७
 गायंतीसुस्वरंसापिपीडयंतीतुवल्लकीम्
 मूर्च्छयंतीस्वरषट्कंसुस्निग्धंकोमलंकलम् ५८
 ऋद्धिं तिलोत्तमाबालातिष्ठंत्यशोककानने
 दृष्ट्वादैत्यभटैरिंदोःकलेवसुखदाहृदि ५९
 तांदृष्ट्वाविस्मितैराजन्सानंदैःसैनिकैर्भृशम्
 त्वरमाणैरदृष्ट्वैवगत्वासुंदोपसुंदयोः ६०
 कथितासंभ्रमेणैव वर्णयित्वापुनःपुनः
 हेदैत्यौनविजानीमोदेवीवादानवीनुकिम् ६१
 नागांगनाथवायक्षीस्त्रीरत्नं सर्वथातुसा
 युवारत्नभुजौलोकेरत्नभूताहिसाबला ६२
 वर्ततेनातिदूरेडग्रेअशोकेशोकहारिणी
 गत्वातांपश्यतंशीघ्रमन्मथस्यापिमोहिनीम् ६३
 इतिसेनापतीनांतौश्रुत्वावाचंमनोहराम्
 चषकंसीधुनस्त्यक्त्वाविहायजलसेचनम् ६४
 उत्तमस्त्रीसहस्राणित्यक्त्वातस्माञ्जलाशयात्
 शतभारायसींकूरांकालदंडोपमांगदाम् ६५
 भिन्नाभिन्नांगृहीत्वातुजवेनाभिप्लुतंगतौ
 यत्रशृंगारसञ्जासाहतुंचंडीवसंस्थिता ६६
 राजन्संधुक्षयंतीवदैत्ययोर्मन्मथानलम्
 स्थित्वातस्याःपुरोजाल्मौतद्रूपेणविमोहितौ ६७
 विशेषान्मधुनामत्तावूचतुस्तौपरस्परम्
 भ्रातर्विरमभार्येयंममास्तुवरवर्णिनी ६८
 त्वमेवार्यत्यजैतांमेभार्यातुमदिरेक्षणाम्
 इत्याग्रहेणसंरब्धौमातंगाविवसोन्मदौ ६९
 अन्योन्यंकालनिर्दिष्टौगदयाजघ्नतुस्तदा
 परस्परप्रहारेणगतासूपतितौभुवि ७०

तौमृतौसैनिकैर्दृष्ट्वाकृतःकोलाहलोमहान्
 कालरात्रिसमाकेयंहाकिमेतदुपस्थितम् ७१
 एवंवदत्सुसैन्येषुदैत्यौसुंदोपसुंदकौ
 पातयित्वागिरेःशृंगेहादिनीवत्तिलोत्तमा ७२
 प्रस्थितागगनंशीघ्रंद्योतयंतीदिशोदश
 देवकार्यततःकृत्वाआगताब्रह्मणःपुरः ७३
 ततस्तुष्टेनदेवेनविधिनासानुमोदिता
 स्थानंसूर्यरथेदत्तंतवचंद्राननेमया ७४
 भुङ्क्त्वभोगाननेकांस्त्वंयावत्सूर्योबरेस्थितः
 इत्थंसाब्राह्मणीराजन्भूत्वाचाप्सरसांवरा ७५
 भुङ्क्तेद्यापिरवेलोकेमाघस्नानफलंमहत्
 तस्मात्प्रयत्नतोरान्श्रद्धधानैःसदानरैः ७६
 स्नातव्यंमकरादित्येवांच्छद्भिःपरमांगतिम्
 नानवाप्तोऽत्रतस्यास्तिपुरुषार्थोहिकश्चन ७७
 नाक्षीणंपातकंकंचिन्माघेमञ्जतियोनरः
 तुलयंतिनतेनात्रयज्ञाःसर्वेसदक्षिणाः ७८
 माघस्नानेनराजेंद्रतीर्थेचैवविशेषतः
 नचान्यत्स्वर्गदंकर्मनचान्यत्पापनाशनम् ७९
 नचान्यन्मोक्षदंयस्मान्माघस्नानसमंभुवि ८०

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे
 माघमाहात्म्येवसिष्ठदिलीपसंवादेमाघस्नानप्रशंसायांसुंदोपसुंददैत्यवधोनाम
 षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२६

सप्तविंशत्यधिक शततमोऽध्यायः

कार्तवीर्यउवाच
 हेतुनाकेनविप्रर्षेमाघस्नानेमहाद्भुतः
 प्रभावोवर्ण्यतेनूनंतन्मेकथयसुव्रत १
 गतपापोयदेकेनद्वितीयेनदिवंगतः
 वैश्योऽसौमाघपुण्येनब्रूहिमेतत्कुतूहलम् २
 दत्तात्रेयउवाच

निसर्गात्सलिलंमेध्यंनिर्मलंशुचिपांडुरम्
मलहंपुरुषव्याघ्रद्रावकंदाहनाशनम्
तारकंसर्वभूतानांपोषणंजीवनंचयत् ३
आपोनारायणोदेवःसर्ववेदेषुपठ्यते
ग्रहाणांचयथासूर्योनक्षत्राण्यथाशशी
मासानांचतथामाघःश्रेष्ठःसर्वेषुकर्मसु ४
मकरस्थेरवौमाघेप्रातःकालेतथाऽमले
गोष्पदेऽपिजलेस्नानंस्वर्गदंपापिनामपि ५
योगोऽयदुर्लभोराजंस्त्रैलोक्येसचराचरे
अस्मिन्योगेत्वशक्तोऽपिस्रायाद्यदिदिनत्रयम् ६
दद्यात्किंचिदशक्तोऽपिदरिद्राभाववांच्छया
त्रिस्नानेनापिमाघस्यधनिनोदीर्घजीविनः ७
पंचवासप्तवाहानिचंद्रवद्धर्तेफलम्
संप्राप्तेमकरादित्येपुण्येपुण्यप्रदेनृणाम् ८
सत्कार्यास्तिथयःसर्वास्नानदानादिकर्मसु
कर्तारंदापयंतीहह्यक्षयंशाश्वतंपदम् ९
तस्मान्माघेबहिःस्रायादात्मनोहितकाम्यया
अथातःसंप्रवक्ष्यामिमाघस्नानविधिंपरम् १०
कर्तव्योनियमःकश्चिद्ब्रतरूपीनरोत्तमैः
फलातिशयहेतोर्वैकिंचिद्भोज्यंत्यजेद्बुधः ११
भूमौशयीतहोतव्यमाज्यंतिलविमिश्रितम्
त्रिकालंचार्चयेद्विष्णुंवासुदेवंसनातनम् १२
दातव्योदीपकोऽखडोदेवमुद्दिश्यमाधवम्
इंधनंकंबलंवस्त्रमुपानत्कुंकुमंघृतम् १३
तैलंकार्पासकोष्ठंचतूलघृतूलवटींपटीम्
अन्नंचैवयथाशक्तिदेयंमाघेनराधिप १४
सुवर्णरत्तिकामात्रंदद्याद्वेदविदेतथा
तद्दानमक्षयंराजन्समुद्रइवसर्वदा १५
परस्याग्निंसेवेतत्यजेच्चैवप्रतिग्रहम्
माघांतेभोजयेद्विप्रान्यथाशक्तिनराधिप १६

देयाचदक्षिणातेभ्यश्चात्मनःश्रेयइच्छता
 एकादशीविधानेनमाघस्योद्यापनंतथा १७
 कर्तव्यंश्रद्धधानेनह्यक्षय्यस्वर्गवांछया
 अनंतपुण्यावाप्त्यर्थंविष्णुसंप्रीतिहेतवे १८
 मकरस्थेरवौमाघेगोविंदाच्युतमाधव
 स्नानेनानेनभोदेवयथोक्तफलदोभव १९
 इतिमंत्रंसमुच्चार्यस्नायान्मौनीसमाहितः
 वासुदेवंहरिकृष्णंमाधवंचस्मरेत्पुनः २०
 गृहेऽपिसजलंकुंभंवायुनानिशिपीडितम्
 तत्स्नानंतीर्थसदृशंसर्वकामफलप्रदम् २१
 तत्रव्रतेनदातव्यंसान्नंचोपस्कुरान्वितम्
 तत्स्नानस्यप्रभावेणनरोननिरयंव्रजेत् २२
 तप्तेनवारिणास्नानंयद्वहेक्रियतेनरैः
 षडब्दफलदंतद्धिमकरस्थेदिवाकरे २३
 बहिःस्नानंतुवाप्यादौद्वादशाब्दफलंस्मृतम्
 तडागेद्विगुणंराजन्नद्यांचैवचतुर्गुणम् २४
 शतधादेवखातेषुशतधातुमहानदे
 शतंचतुर्गुणंराजन्महानद्याश्चसंगमे २५
 सहस्रगुणितंसर्वतत्फलंमकरेरवौ
 गंगायांस्नानमात्रेणलभतेमानवोनृप २६
 गंगायांयेऽवगाहंतिमाघमासेनृपोत्तम
 चतुर्युगसहस्रंतुनपतंतिसुरालयात् २७
 दिनेदिनेसहस्रंतुसुवर्णानांविशांपते
 तेनदत्तंतुगंगायांयोमाघेस्नातिमानवः २८
 शतेनगुणितंमाघेसहस्रंराजसत्तम
 निर्दिष्टमृषिभिःस्नानंगंगायामुनसंगमे २९
 पापौघभूरिभारस्यदाहार्थंचप्रजापतिः
 प्रयागंविदधेभूपप्रजानांचहितेस्थितः ३०
 शृणुस्थानमिदंसम्यक्सितासितजलंकिल
 पापरूपपशूनांचब्रह्मणाविहितंपुरा ३१

सितासितजलेमज्जेदपिपापशतान्वितः
 मकरस्थेरवौमाघेनैवगर्भेषुमज्जति ३२
 सूनारतोऽपियोमर्त्यः प्रयागेस्नानमाचरेत्
 माघेमासिनरव्याघ्रसयातिपरमंपदम् ३३
 सितासितातुयाधारासरस्वत्याविगर्भिता
 तन्मार्गविष्णुलोकस्यसृष्टिकर्ताससर्जवै ३४
 दुस्तरावैष्णवीमायादेवैरपिसुदुर्जया
 प्रयागेदह्यतेसातुमाघेमासिनराधिप ३५
 तेजोमयेषुलोकेषुभुक्त्वाभोगाननेकशः
 पश्चाच्चक्रिणिलीयंतेप्रयागेमाघमज्जनात् ३६
 उपस्पृशतियोमाघेमकरार्केसितासिते
 नतत्पुण्यंचसंख्यातुंचित्रगुप्तोऽपिवेत्यलम् ३७
 सन्निमज्जतियोमाघेमकरस्थसितासिते
 तस्यपुण्यस्यमाहात्म्यंवक्तुंब्रह्मापिनक्षमः ३८
 संवत्सरशतंसाग्रंनिराहारस्ययत्फलम्
 प्रयागेमाघमासेतुत्र्यहस्नानस्यतत्फलम् ३९
 स्वर्णभारसहस्रेणकुरुक्षेत्ररविग्रहे
 यत्फलंलभतेमाघेवेण्याःस्नानाद्दिनेदिने ४०
 राजसूयसहस्रस्यराजन्नविकलंफलम्
 सितासितेतुमाघेचस्नानानांभवतिध्रुवम् ४१
 पृथिव्यांयानितीर्थानिपुर्यःसप्तचयाःपुनः
 वेण्यांस्नातुंसमायांतिमाघेमासिनृपोत्तम ४२
 सर्वतीर्थानिकृष्णानिपापिनांसंगदोषतः
 भवंतिशुक्लवर्णानिप्रयागेमाघमज्जनात् ४३
 आकल्पसंचितंपापंजन्मभिर्यन्नैर्नृप
 तद्भवेद्भस्मसान्माघेस्नातानांचसितासिते ४४
 वाङ्मनःकायजंपापंनरस्यविलयंव्रजेत्
 प्रयागेमाघमासेतुत्र्यहस्नातस्यनिश्चितम् ४५
 प्रयागेमाघमासेयस्यहंस्नातिचमानवः
 पापंत्यक्त्वादिवंयातिजीर्णांत्वचमिवोरगः ४६

कुरुक्षेत्रसमागंगायत्रकुत्रावगाहिता
 तस्माद्दशगुणापुण्यायत्रविंध्येनसंगता ४७
 तस्माच्छतगुणागंगाकाश्यामुत्तरवाहिनी
 काश्याः शतगुणाः प्रोक्तागंगायामुनसंगमे ४८
 सासहस्रगुणातासांभवेत्पश्चिमवाहिनी
 याराजन्दर्शनादेवब्रह्महत्यापहारिणी ४९
 यापश्चाद्वाहिनीगंगाकालिद्यासहसंगता
 हंतिकोटिकृतंपापंसामाघेनृपदुर्लभा ५०
 यत्कथ्यतेऽमृतंराजन्सावेणीभुविकीर्तिता
 तस्यांमाघेमुहूर्ततुदेवानामपिदुर्लभम् ५१
 ब्रह्माविष्णुर्महादेवोरुद्रादित्यमरुद्गणाः
 गंधर्वालोकपालाश्चयक्षकिन्नरपन्नगाः ५२
 अग्निमादिगुणैः सिद्धायेचान्येतत्त्ववादिनः
 ब्रह्माणीपार्वतीलक्ष्मीः शचीमेनादितिर्दितिः ५३
 सर्वास्तादेवपत्न्यश्चतथानागांगनानृप
 घृताचीमेनकारंभाउर्वशीचतिलोत्तमा ५४
 गणाह्यप्सरसांसर्वेपितृणांचगणास्तथा
 स्नातुमायांतितेसर्वेमाघेवेण्यांनराधिप ५५
 कृतेयुगेस्वरूपेणकलौप्रच्छन्नरूपिणः
 प्रयागेमाघमासेतुत्र्यहस्नानस्ययत्फलम् ५६
 नाश्वमेधसहस्रेणतत्फलंलभतेभुवि
 त्र्यहस्नानफलंमाघेपुराकांचनमालिनी ५७
 राक्षसायददौभूपतेनमुक्तः सपापकृत्
 कार्तवीर्यउवाच
 भगवन्राक्षसः कोऽसौसाकाकांचनमालिनी ५८
 कथंदत्तवतीधर्मकथंवातस्यसद्गतिः
 एतत्कथययोगीन्द्रअत्रिसंतानभास्कर
 यदित्वमन्यसेश्राव्यंपरंकौतूहलंहिमे ५९
 दत्तात्रेयउवाच
 शृणुराजन्विचित्रंत्वमितिहासंपुरातनम्

यस्यस्मरणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ६०
 अप्सरारूपसंपन्नानाम्राकांचनमालिनी
 प्रयागेमाघमासेसास्नात्वायातिहरालयम् ६१
 निकुंजगिरिराजस्यतिष्ठतागिरिरूपिणा
 दृष्टागगनमारूढातेनवृद्धेनरक्षसा ६२
 तेजस्विनीसुहेमाभासुश्रोणीदीर्घलोचना
 चंद्राननासुकेशीचपीनोन्नतपयोधरा ६३
 तांदृष्ट्वारूपसंपन्नामुवाचराक्षसस्तदा
 कात्वंकमलपत्राक्षिकुतआगम्यतेत्वया ६४
 आर्द्रचवसनंकस्मात्साद्रतिकबरीकुतः
 कुत्रआगम्यतेभीरुकुतस्तेखेचरीगतिः ६५
 केनपुण्येनवाभद्रेतवतेजोमयंवपुः
 अतीवरूपसंपन्नंसंभूतंचमनोहरम् ६६
 त्वद्वस्त्रबिंदुपातेनमममूर्धिसुलोचने
 क्षणेनह्यगमच्छांतिंकूरंमेमानसंसदा ६७
 नीरस्यमहिमाकोऽयमेतद्व्याख्यातुमर्हसि
 त्वंमेशीलवतीभासिनाकृतिर्निर्गुणाभवेत् ६८
 अप्सरा उवाच

श्रूयतामप्सराश्चाहंभोरक्षःकामरूपिणी
 प्रयागतश्चागताऽहनाम्राकांचनमालिनी ६९
 आर्द्रःपरिकरोमेऽतसुस्नाताऽहसितासिते
 गंतव्यंतुमयारक्षःकैलासेतुनगोत्तमे ७०
 तत्रास्तेपार्वतीनाथःसुरासुरसुपूजितः
 वेशीवारिप्रभावेणरक्षस्तेक्रूरतागता ७१
 जाताहंयेनपुण्येनगंधर्वस्यसुमेधसः
 कन्यकादिव्यरूपातुतत्सर्वकथयामिते ७२
 कलिगाधिपतेराज्ञस्त्वहमासीच्चवेश्यका
 रूपलावण्यसंपन्नासौभाग्यमदगर्विता ७३
 अन्यासांयुवतीनांचतत्पुरेऽहशिरोमणिः
 तज्जन्मनिमयारक्षोभुक्त्वाभोगान्यथेच्छया ७४

मोहितं तत्पूरं सर्वमया यौवनसंपदा
 रत्नानि च विचित्राणि भूषणानि धनानि च ७५
 वासांसि चित्ररूपाणि कर्पूरा गुरुचंदनम्
 एतच्चोपार्जितं सर्वमयामोहनरूपया ७६
 नाहं जानामि हेम्रोतं स्वनिवासे निशाचर
 संसेवंते युवानो मे चरणौ कामपीडिताः ७७
 मया ते वंचिताः सर्वे सर्वस्वेन तु मायया
 अन्योन्यस्पर्धाभावेन मृताः केचित्तु कामिनः ७८
 इत्थं तन्नगरे रम्ये सकले मे गतिस्तदा
 प्राप्ते तु वार्द्धके कालेषु शोचहृदयं मम
 नदत्तं न हुतं जप्तं न ब्रतं चरितं मया ७९
 नाराधितो मया देवश्चतुर्वर्गफलप्रदः
 नमया पूजिता देवी दुर्गा दुर्गतिनाशिनी
 सर्वपापहरो विष्णुर्न स्मृतो भोगलुब्धया ८०
 न च संतर्पिता विप्रान् कृतं प्राणिनां हितम्
 अणुमात्रमिदं पुण्यं न कृतं च प्रमादतः ८१
 पातकं तु कृतं भद्रतेन मे दह्यते मनः
 बहुधैवं विलप्याहं ब्राह्मणं शरणंगता ८२
 ब्रह्मण्यं वेदविद्वांसं तस्य राज्ञः पुरोहितम्
 सहिपृष्टो मयारक्षः कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ८३
 पापस्यास्य द्विजश्रेष्ठ कथं यास्यामि सद्गतिम्
 स्वेनैव कर्मणा तप्तां वराकीं दीनमानसाम् ८४
 पापपंकनिमग्नां त्वं मामुद्धर कचग्रहैः
 मयिकारुण्यं जंवारि वर्षहर्षदृशा द्विज ८५
 सज्जने साधवः सर्वे साधुः साधुरसज्जने
 इत्यसौ मद्ब्रूचः श्रुत्वा च कारानुग्रहं मयि ८६
 द्विज उवाच
 निषिद्धाचरणं जाने सर्वं तेऽहं वरानने
 कुरु मे सत्त्वं वाक्यं याहि क्षेत्रं प्रजापते ८७
 तत्र गत्वा कुरु स्नानं तेन पापक्षयस्तव

सर्वमनोगतंभद्रेत्वदीयंशोचितंमया ८८
 नाहमन्यत्प्रपश्यामियत्तेपापप्रणाशनम्
 प्रायश्चित्तं परंतीर्थेस्नानं च ऋषिभिः स्मृतम् ८९
 किंतु तीर्थेत्यजेद्भीरुमनसाप्यशुभंकृतम्
 प्रयागस्नानशुद्धात्वंस्वर्गयास्यसिनिश्चितम् ९०
 प्रयागस्नानमात्रेण नृणांस्वर्गो न संशयः
 अन्यदेशकृतं पापं तत्क्षणादेव भामिनि ९१
 प्रयागे विलयं याति पापं तीर्थकृतं विना
 शृणु भीरुपुराशक्रोगौ तमस्य मुनेर्वधूम् ९२
 दृष्ट्वा कामवशं प्राप्तस्तांगतो गुप्तकामुकः
 उग्रेण तेन पापेन तदैव जनितं फलम् ९३
 ऋषिस्त्रीगंतुरिंद्रस्य तस्याश्च पुरतस्तदा
 कुत्सितं गर्हितं जातमिति लज्जाकरं वपुः ९४
 तद्भर्तुः शापमाहात्म्यात्सहस्रभगचिह्नितम्
 अधोमुखस्ततो भूत्वा देवराजो विनिर्गतः ९५
 निनिंदस्वकृतं कर्म सोऽभिभूतः सलज्जितः
 मेरोः शिरसितो यादृच्छेत्तयोजनविस्तृते ९६
 तत्र गत्वा प्रविष्टुहेमांभोरुहकोरके
 तत्र स्थो गर्हयन्नित्यमात्मानं मन्मथं तथा ९७
 धिक्तां कामात्मतां लोके सद्यः पातकदायिनीम्
 यया हिनरकं याति सर्वलोकविगर्हितः ९८
 आयुः कीर्तिर्यशोधर्मधैर्यध्वंसकरी तथा
 धिङ्मन्मथं दुराचारमापदां नियतं पदम् ९९
 देहस्थं दुर्दमं शत्रुसंतुष्टं सदा वशम्
 इत्थं वादिनि प्रच्छन्नेवासवेपद्यसद्यनि १००
 आखंडलं विना भीरुदेवलोको न शोभते
 ततो देवाः सगंधर्वा लोकपालाः सकिन्नराः १०१
 शच्या सहसमागम्य पप्रच्छुस्ते बृहस्पतिम्
 भगवन् बलभिदेवं नैव जानीमहे वयम् १०२
 क्व तिष्ठति गतः कुत्र कुत्र वामृगयामहे

ननाकःशोभतेतेनविनादेवगणैःसह १०३
 सुपुत्रेणविनायद्वत्कुलंश्रीमगदुणान्वितम्
 उपायश्चिंत्यतांसद्यःस्वर्लोकेयेनशोभते १०४
 सनाथःसुश्रियायुक्तोनविलंबोऽत्रयुज्यते
 इतितेषांवचःश्रुत्वागुरुर्वचनमब्रवीत् १०५
 जानेऽहस्वापराधेनलज्जयायत्रतिष्ठति
 रभसालब्धकार्यस्यभुंक्तेसमघवाफलम् १०६
 नृणांनीतिपरित्यागाद्विपाकाःस्युर्भयंकराः
 अहोराज्यमदैर्मत्तःकृत्याकृत्यमचिंतयन् १०७
 कृतवान्निघ्नमानंहिदृष्टादृष्टक्षयंकरम्
 कुर्वतिबालिशायत्रदैवोपहतबुद्धयः १०८
 अपराधाद्यथाजन्मस्यादिहामुत्रनिष्फलम्
 अधुनातत्रगच्छामोयत्रशक्रःसतिष्ठति १०९
 इत्युक्त्वानिर्गताःसर्वेबृहस्पतिपुरोगमाः
 दृष्ट्वासरसिविस्तीर्णेस्वर्णपंकजकाननम् ११०
 तुष्टुवुर्देवराजानंप्रबोधोयेनजायते
 ततोगुरोःप्रबोधेननिर्गतःपद्मकुङ्मलात् १११
 दीनाननोविरूपस्तुब्रीडाकुंचितलोचनः
 जग्राहचरणाविंद्रोगुरोस्तस्याग्रजन्मनः ११२
 त्राहिमांनिष्कृतिंब्रूहिपापस्यास्यबृहस्पते
 देवराजवचःश्रुत्वाजगौविप्रोबृहस्पतिः ११३
 शृणुदेवेन्द्रवक्ष्येऽहमुपायंपापनाशनम्
 प्रयागस्नानमात्रेणतत्क्षणादेवपातकात् ११४
 मुच्यसेदेवराजत्वंतत्रयामःसहैवते
 अथपुरोधसासार्धमागत्यबलमर्दनः ११५
 सस्त्रौसितासितेतीर्थेसद्योमुक्तोह्यघैस्ततः
 अथदेवगुरुस्तस्मैप्रसन्नस्तुवरंददौ ११६
 प्रयागस्नानमात्रेणक्षीणंपापंत्वयानघ
 क्षीणपापस्यतेशक्रमत्प्रसादेनसत्वरम् ११७
 सहस्रमेतद्योनीनांसहस्रंस्यादृशांतव

तदैवद्विजवाक्येनशुशुभेचशचीपतिः ११८
 लोचनानांसहस्रेणपंकजैरिवमानसम्
 अथवृन्दारकैःसर्वैर्ऋषिभिश्चाभिपूजितः ११९
 गन्धर्वैःस्तूयमानस्तुगतःशक्रोऽमरावतीम्
 इत्थंसद्योविपापोऽभूत्प्रयागेपाकशासनः १२०
 याहित्वमपिकल्याणिप्रयागंदेवसेवितम्
 सद्यःपापविनाशायतथास्वर्गतयेदृढम् १२१
 इतितस्यवचःश्रुत्वासेतिहासंसमंगलम्
 तदैवसंभ्रमापन्नानत्वापादौद्विजस्यतु १२२
 त्यक्त्वाबन्धुजनंसर्वदासदासीगृहंतथा
 सकलान्विषयान्रक्षोविषग्रासानिवस्फुटम् १२३
 वपुश्चक्ष्णविध्वंसिपश्यंतीनिर्गताह्यहम्
 नरकार्णवसंपातदारुणांतरवह्निना १२४
 हृदयेकुण्ठपव्याघ्रतदातत्तप्यमानया
 मयागत्वाकृतंस्नानंमाघेमासिसितासिते १२५
 तस्यस्नानस्यमाहात्म्यंशृणुवृद्धनिशाचर
 त्र्यहात्पापक्षयोजातःसप्तविंशतिभिर्दिनैः १२६
 शेषैर्मैयदभूत्पुण्यंतेनदेवत्वमागता
 रममाणातुकैलासेगिरिजायाःप्रियासखी १२७
 जातिस्मरातथाजाताप्रयागस्यप्रभावतः
 स्मृत्वाप्रयागमाहात्म्यंमाघेमाघेव्रजाम्यहम् १२८
 इतिराक्षसयत्पृष्टंत्वयाविस्मितचेतसा
 तन्मयाकथितंसर्वचरितंप्रीतयेतव १२९
 मत्प्रीतयेचरित्रंस्वंत्वंब्रूहिममराक्षस
 कर्मणाकेनजातोऽसिविरूपोऽतिभयंकरः १३०
 श्मश्रुलोदीर्घदंष्ट्रंश्चक्रव्यादोगिरिगह्वरे
 राक्षसउवाच
 इष्टं ददाति गृह्णाति गुह्यं वदति पृच्छति १३१
 प्रीत्या हि सज्जनो भद्रे तच्च सर्वं त्वयि स्थितम्
 त्वया संभावितो नूनं मन्येऽहं वामलोचने १३२

भाविनीनिष्कृतिःसद्यस्त्वयास्यक्रूरकर्मणः
 अतोवक्ष्यामितेभद्रेदुष्कृतंयत्स्वयंकृतम् १३३
 निवेद्यसज्जनेदुःखंततःसर्वसुखीभवेत्
 शृणुसुश्रोणयहंकाश्यांबहवृचोवेदपारगः १३४
 जातःपुराद्विजःश्रेष्ठःकुलेमहतिनिर्मले
 राज्ञांदुष्कृतिनांभीरुशूद्राणांचतथाविशाम् १३५
 वाराणस्यांकृतोघोरोमयादुष्टप्रतिग्रहः
 बहुधाबहुधावारंनिषिद्धःकुत्सितोबहु १३६
 चांडालस्यापिनत्यक्तोमयादुष्टप्रतिग्रहः
 अन्यच्चपातकंतत्रममाभून्मूढचेतसः
 तन्नास्तिदुष्कृतंकर्ममयायत्रनयत्कृतम् १३७
 अन्यच्चश्रूयतांदोषःक्षेत्रस्यवरवर्णिनि
 अविमुक्तेऽणुमात्रंयत्तदधमैरुतांब्रजेत्
 नधर्मस्तुमयाकश्चित्संचितस्तत्रजन्मनि १३८
 ततोबहुतिथेकालेमृतस्तत्रैवशोभने
 अविमुक्तप्रभावेणनचाहंनरकंगतः १३९
 अविमुक्तेमृतःकश्चिन्नरकंनेतिकिल्बिषी
 अविमुक्तेकृतंकिंचित्पापंवज्रीभवेदृढम् १४०
 वज्रलेपेनपापेनतेनमेजन्मराक्षसम्
 रौद्रंक्रूरतरंपापंसंभूतंहिमपर्वते १४१
 द्विर्जातो गृध्रयो नौ प्राक्त्रिव्याघ्रो द्विःसरीसृपः
 एकवारमुलूकस्तुविड्वराहस्ततःपरम् १४२
 इदंतुदशमंजन्मराक्षसंममभामिनी
 अतीतानिसहस्राणिवर्षाणिममजन्मनः १४३
 नास्तिमेनिष्कृतिर्भद्रि एतस्माद्दुःखसागरात्
 अत्रत्रियोजनंसुभूर्निर्जतुहिमयाकृतम् १४४
 अनागसांचभूतानांबहूनांचकृतःक्षयः
 कर्मणातेनमेसुभूर्दह्यतेसततंमनः १४५
 त्वद्दर्शनसुधासिक्तंगतंशैत्यंमनोमम
 तीर्थफलतिकालेनसद्यःसाधुसमागमः १४६

अतःसत्संगतिसुभ्रूःप्रशंसंतिमनीषिणः
 एतत्तेकथितंसर्वस्वदुःखंहृद्गतमया १४७
 विरलःसज्जनःसुभ्रूःस्वात्मायस्यनखिद्यते
 जानास्यत्रोचितंत्वंहि किंचिन्नोवच्यतःपरम् १४८
 अस्यदुःखोदधेःपारंकथंयामीतिचिंतयन्
 सज्जनानांसमाभूतिःसर्वेषामुपजीवनम् १४९
 क्षीरार्णवःपयोदत्तेहंसायनबकायकिम्
 दत्तात्रेयउवाच
 इतितस्यवचःश्रुत्वादयार्द्राकृतमानसा १५०
 धर्मदानेमतिकृताजगौकांचनमालिनी
 करिष्येनिष्कृतिंरक्षदानींखलुमाशुचः १५१
 प्रतिज्ञांतुदृढांकृत्वायतिष्येतवमुक्तये
 बहवोहिकृतामाघावर्षेवर्षेयथाविधि १५२
 श्रद्धापूर्वमयाभद्रब्रह्मक्षेत्रेसितासिते
 तांवदामितुसंख्यातितस्यधर्मस्यराक्षस १५३
 गूढोधर्मोहिकर्तव्यइत्युचुर्विबुधाजनाः
 आर्तेदानंप्रशंसंतिमुनयोवेदवादिनः १५४
 सागरेवर्षतोभद्रकिंमेघस्यफलंभवेत्
 अनुभूतंमयारक्षःस्वयंतत्पुण्यजंफलम् १५५
 तत्तुदास्यामितेमित्रसद्यःपापविनाशनम्
 निष्पीडयाथततोवस्त्रंजलंकृत्वाकरांबुजे १५६
 ददौसामाघजंपुण्यंतस्मैवृद्धायरक्षसे
 शृणुराजन्विचित्रंहिप्रभावंमाघधर्मजम् १५७
 तदैवंप्राप्यतत्पुण्यंविमुक्ताराक्षसीतनुः
 संभूतोदेवताकारस्तेजोभास्करविग्रहः १५८
 देवयानंसमारूढःसहर्षोत्फुल्ललोचनः
 द्योतमानस्तदाव्योम्निभासयन्प्रभयादिशः १५९
 दिव्यरूपधरोरेजेद्वितीयइवभास्करः
 ततोऽभिनंदयामाससतांकांचनमालिनीम् १६०
 भद्रेवेत्तीश्वरोदेवःकर्मणांयःफलप्रदः

तत्त्वयोपकृतंसर्वयत्रमेनास्तिनिष्कृतिः १६१
 इदानीमपिकारुण्यात्प्रसीदानुग्रहंकुरु
 शिद्धान्विधेहिमेदेविसर्वनीतिमयीं शुभाम् १६२
 सर्वधर्मकरीं नूनं न कुर्वे पातकं यथा
 तां श्रुत्वा त्वदनुज्ञातः पश्चाद्यामि सुरालयम् १६३
 दत्तात्रेय उवाच
 एतन्निशम्य ते नोक्तं प्रियं धर्ममयं वचः
 अतिप्रीत्या ब्रवीद्धर्मराजन्कांचनमालिनी १६४
 धर्मभजस्व सततं त्यज भूतहिंसां सेवस्व साधुपुरुषान् जहिकामशत्रुम्
 अन्यस्य दोषगुणकीर्तनमाशु हित्वासत्यं वदार्चय हरिं ब्रजदेव लोकम् १६५
 देहेऽस्थिमांसरुधिरेस्वमतिं त्यज त्वं जायासुतादिषु स दाममतां विमुंच
 पश्यानि शंजगदिदं क्षणभंगुरं हि वैराग्यभावरसिको भव योगनिष्ठः १६६
 प्रीत्या मयानि गदितं तव धर्ममार्गं चित्तो निधेहि सकलं भव शील युक्तः
 संत्यज्य राक्षसतनुं धृतदेवदेहो ज्योतिर्मयो ब्रजयथा सुखमाशुनाकम् १६७
 श्रुत्वा धर्मं ततो हृष्टः संतुष्टो राक्षसोऽब्रवीत्
 भव प्रमुदितानि त्यं सर्वदा शिवमस्तु ते १६८
 आचन्द्रार्करमस्व त्वंकैलासे शिवसन्निधौ
 उमयाऽखडितं प्रेम तवास्तु वरवर्णिनि १६९
 धर्मनिष्ठा तपोनिष्ठामातस्त्वं भव सर्वदा
 मास्तु लोभः शरीरे ते आपन्नार्तिसदा हर १७०
 इत्युक्त्वा तु प्रणम्याथ स तां कांचनमालिनीम्
 जगाम राक्षसः स्वर्गगंधर्वैर्बहुभिः स्तुतः १७१
 देवकन्यास्तदागत्य ववर्षुः पुष्पवृष्टिभिः
 तस्याः कांचनमालिन्या मूर्ध्नि हर्षसमाकुलाः १७२
 तामालिग्य ततः प्रोचुः कन्यकास्तु प्रियं वचः
 कृतं भद्रे त्वया चित्रं राक्षसस्य विमोक्षणम् १७३
 दुष्टस्यास्य भयात्कश्चिद्विशत्यस्मिन्नकानने
 अधुना निर्भया ह्यत्र विचरामो यथा सुखम् १७४
 श्रुत्वा तद्वचनं राजस्तासां कांचनमालिनी
 हृष्टा तेनैव दानेन कृतकृत्या तदा सती १७५

तंराक्षसंकांचनमालिनीवरागन्धर्वकन्यापरिमोच्यसत्वरम्
क्रीडंत्यमूभिः प्रययौहरालयंप्रीत्यासपूर्णाचपरोपकारया १७६
संवादमेनंवरकन्यकेरितंभक्त्यापरंयःशृणुयाच्चमानवः
नबाध्यतेजातुसदासराक्षसैर्धर्मेमतिस्तस्यभृशंहिजायते १७७
इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहिताया
मुत्तरखण्डेमाघमासमाहात्म्येदिलीपवसिष्ठसंवादेराक्षसमोक्षोनाम
सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२७

अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः

वसिष्ठउवाच
कथितंमाघमाहात्म्यंदत्तात्रेयेणभाषितम्
अधुनाऽहंप्रवक्ष्यामिमाघस्नानस्ययत्फलम् १
सर्वक्रतुवरिष्ठंतुसर्वदानफलप्रदम्
सर्वव्रततपस्तुल्यंमाघस्नानंपरंतप २
स्नानेनमाघस्यविशुद्धमानसापितृन्दिविस्थाप्यकुलद्वयस्यवै
स्वर्गप्रयांतिस्वयमुज्ज्वलाननावरैर्विमानैरुचिरैश्चकामगैः ३
येमानवाःपापकृतोऽपिसर्वदासदादुराचाररताविमार्गगाः
स्नात्वाहिमाघेहरिमर्चयंतियेमुंचंतितेपीहमहाघसंचयम् ४
सत्येनहीनाःपितृमातृदुःखदाह्यनाश्रमस्थाःकुलधर्मवर्जिताः
येदांभिकास्तेऽपिनराः सतांगतिंस्नानैःप्रयांत्यत्रहिमाघसंभवैः ५
पुण्येषुतीर्थेषुचमाघमासेस्नानंनराणामतिदुर्लभंभुवि
तस्माद्यतोब्रह्मविदांपदंनरैःसंप्राप्यतेनात्रविचारणामम ६
माघेतपोदानजपप्रसेवनंस्थानंहरेःपूजनमक्षयंनृप
तस्माद्यथाशक्तिनरैःप्रयत्नतःस्नात्वाप्रदेयंवसनान्नकांचनम् ७
माघेऽन्नदाताऽमृतपःसुरालयेहेमश्चदाताबलभित्समीपगः
दीपाग्निवासांसिददन्नरःसदासूर्यस्यलोकेवसतिप्रभामयः ८
यज्ञैःसुदानैःसुतपोभिरुज्ज्वलैःसुब्रह्मचर्यार्चनयोगसेवया
शुद्धाभवंतीहतथानपापिनःस्नानैर्यथापुण्यभवैस्तुमाघजैः ९
दुःखौघसंतप्तिमसह्ययातनांयाम्यांनतेयांत्यपिपापकारिणः
येमाघमासेवरतीर्थमज्जनंकुर्वन्तिचाधोदितसूर्यमंडले १०

स्नात्वाचमाघेहरिमर्चयंतियेस्वर्गच्युताभूपतयोभवन्ति
 भव्याःसुरूपाःसुभगाःप्रियंवदाधर्मान्विताभूरिधनाःशतायुषः ११
 दीप्तानलेकाष्ठचयोयथाहुतोभस्मावशेषोभवतीहतत्क्षणात्
 स्नानेनमाघस्यतथाविलीयतेक्षुद्रोऽपिपापौघमहाघसंचयः १२
 कायेनवाचामनसापिपातकंज्ञातंयदज्ञातमलंकृतंनरैः
 स्नानंचमाघेवरतीर्थसंभवंसर्वदहद्वृष्णुरिवाशु हृद्गतः १३
 संभुज्यमानाघफलंहिपार्थिवप्रमादतोपीहनृणांकदाचन
 स्नानंहिमाघस्ययतःप्रसज्यतेतदैवतत्संक्षयमेतिनिश्चितम् १४
 गंधर्वकन्याःपृथिवीशशापजंसंभुज्यमानाघफलंदुरत्ययम्
 स्नानाद्विमुक्ताःखलुमाघमासजाद्वाक्यात्पुरालोमशजातमद्भुतम् १५
 सूतउवाच
 श्रुत्वैतत्पार्थिवः प्रीत्यानत्वातत्पादपंकजम्
 श्रद्धयापरयानम्रस्तंप्रच्छपुरोधसम् १६
 भगवन्ब्रूहिकन्याभिःशापोह्यभिगतःकुतः
 कस्यापत्यानितास्तासांनामकिंकीदृशंवयः १७
 कथंलोमशवाक्येनविपाकाच्छापसंभवात्
 विमुक्ताःकुत्रताः सस्त्रुर्मासंताः कतिसंख्यया १८
 वसिष्ठउवाच
 श्रूयतांराजशार्दूलधर्मगर्भांकथांपराम्
 यथाऽरणिर्वह्निगर्भाधर्मसूर्वहिसूरिव १९
 गंधर्वःसुखसंगीतिस्तस्यकन्याप्रमोदिनी
 सुशीलस्यसुशीलाचसुस्वरास्वरवेदिनः २०
 सुताराचंद्रकांतस्यचंद्रिकासुप्रभस्यच
 इमानिवरनामानि तासामप्सरसानृप २१
 कुमार्यः पंचसर्वास्तावयसासुसमाःपुनः
 चंद्रादिवविनिष्क्रांताश्चंद्रिकेवसमुज्ज्वलाः २२
 चंद्राननाः सुकेशिन्यश्चंद्रामृतरसाधराः
 नेत्रेष्वानंदकारिण्यः कौमुदीकुमुदेष्विव २३
 लावण्यपिंडसंभूताश्चारुरूपामनोहराः
 उदिभन्नकुचकुंभिन्यःपद्मिन्येवमाधवे २४

उन्मील्ययौवनंकांतंवल्लीवनवपल्लवैः
 हेमगौराश्चहेमाभाहेमालंकारभूषिताः २५
 हेमचंपकमालिन्योहेमच्छविसुवाससः
 स्वरग्रामावलीहासुविविधामूर्च्छनासुच २६
 तालदानविनोदेषुवेणुवीणाप्रवादने
 मृदंगनादसंभिन्नंलास्यमार्गलवेषुच २७
 चित्रादिषुविनोदेषुकलासुचविशारदाः
 एवंभूतास्तुताःकन्यामुमुहुःक्रीडनेवने २८
 पितृभिर्लालिताःसत्यश्चेरुश्चधनदालये
 कौतुकादेकदापंचमिलित्वामासिमाधवे
 कन्यामंदारपुष्पाणिविचिन्वंत्योवनाद्वनम् २९
 गौरींसमाराधयितुंवरांगनाःकदाचिदच्छोदसरोवरंययुः
 हेमांबुजानिप्रवराणिताःपुनस्तस्मादुपादायवरोत्पलैःसह ३०
 वैडूर्यशुद्धस्फटिकाच्छविद्रुमेस्नात्वातडागेपरिधायचांबरम्
 मौनेनचस्थंडिलपिंडिकामयीस्वर्णस्यसिक्ताभिरुमांविनिर्ममुः ३१
 समर्चितांचंदनचंद्रकुंकुमैरभ्यर्च्यगौरींवरपंकजादिभिः
 नानोपचारैश्चसुभक्तिभावितास्तालप्रयोगैर्नृतुःकुमारिकाः ३२
 गांधारमाश्रित्यवरंस्वरंततो गेयंसुतारध्वनिभिःसुमूर्च्छितम्
 एणीदृशस्ताःप्रजगुःकलाक्षरंचारुप्रबंधंगतिभिस्तुसुस्वरम् ३३
 तस्मिन्सुनादेरसवर्षहर्षदेकन्यास्वलंनिर्भरनृत्यवृत्तिषु
 अच्छोदतीर्थप्रवरेतदागतःस्नातुंमुनेर्वेदनिधेःसुताग्निपः ३४
 रूपेणनिःसीमतरोवराननःसरोजपत्रायतलोचनोयुवा
 विशालवक्षाःसुभुजोऽतिसुंदरःश्यामच्छविःकामइवापरोहिसः ३५
 सब्रह्मचारीसशिखोविराजतेदंडेनयुक्तोधनुषैवमन्मथः
 एणाजिनप्रावरणःसुसूत्रधृग्हेमाभमौजीकटिसूत्रमेखलः ३६
 तंदृष्ट्वाब्राह्मणंबालास्तास्तत्रसरसस्तटे
 जहर्षुःकौतुकाविष्टाःकोऽयनोनयनातिथिः ३७
 संत्यक्तनृत्यगीतास्तास्तस्यालोकनतत्पराः
 हरिण्योलुब्धकेनेवविद्धाःकामेनसायकैः ३८
 पश्यपश्येतिजल्पंत्योमुग्धाःपंचसुसंभ्रमम्

तस्मिन्विप्रवरेयूनिकामदेवभ्रमंययुः ३९
 पुनःपुनस्तमभ्यर्च्यनयनैःपंकजैरिव
 पश्चाद्विचारमायासुस्ताश्चकन्याःपरस्परम् ४०
 यद्ययंकामदेवोहिरतिहीनःकथं व्रजेत्
 अथायमश्विनौदेवौतौनूनंयुग्मचारिणौ ४१
 गंधर्वःकिन्नरोवाथसिद्धोवाकामरूपधृक्
 ऋषिपुत्रोथवाकश्चित्कश्चिद्वामानुषोत्तमः ४२
 अस्तुवाकश्चिदेवायंधात्रासृष्टोहिनःकृते
 यथाभाग्यवतामर्थेनिधानंपूर्वकर्मभिः ४३
 तथास्माकंकुमारीणांगौर्यानीतोवरोत्तमः
 करुणाजलकल्लोलप्लवार्दीकृतचित्तया ४४
 मयावृतस्त्वयाचायंत्वयावृतस्तथामया
 एवंपंचसुकन्यासुवदंतीषुनृपोत्तम ४५
 श्रुत्वातद्वचनंतत्रकृत्वामाध्याह्निकीःक्रियाः
 आलोच्यहृदयेसोऽपिविघ्नमेतदुपस्थितम् ४६
 ब्रह्मविष्णुगिरिशायःसुरायेचसिद्धमुनयःपुरातनाः
 तेऽपियोगबलिनोविमोहितालीलयातदबलाभिरद्भुतम् ४७
 योषितांनयनतीक्ष्णसायकैर्भ्रूलतासुदृढचापनिर्गतैः
 धन्विनामकरकेतुनाहतःकस्यनोपततिहामनोमृगः ४८
 तावदेवनयधीर्विराजतेतावदेवजनताभयंभजेत्
 तावदेवदृढचित्तताभृशंतावदेवगणनाकुलस्यच ४९
 तावदेववतपसःप्रगल्भतातावदेवयमधारणंनृणाम्
 यावदेववनितेक्षणबाणैर्मोहयंत्युरुमदैर्नमानुषाः ५०
 मोहयंतुमदयंतुरागिणांयोषितःसुललितैर्मनोहरैः
 मोहयंतिमदयंतिमामिमंधर्मरक्षणपरंहिकैर्गुणैः ५१
 मांसशुक्रमलमूत्रनिर्मितेयोषितांवपुषिनिर्घृणेऽशुचौ
 कामिनश्चपरिकल्प्यचारुतांमारमंतुसुविमूढचेतसः ५२
 दारुणोहिपरिकीर्तितोंगनासन्निधिर्विमलबुद्धिभिर्बुधैः
 यावदत्रनसमीपगाइमास्तावदेवहिगृहं व्रजाम्यहम् ५३
 समीपंतस्ययावद्धिनागच्छंतिवरांगनाः

वैष्णवेनप्रभावेणतावदंतर्दधेद्विजः ५४
 तस्ययोगबलाद्भूपगतस्यादर्शनंतदा
 दृष्ट्वातदद्भुतंकर्मऋषिपुत्रस्यधीमतः ५५
 वित्रस्तनयनाबालाःकुरंग्यइवकातराः
 संभ्रांतनयनाःशून्याददृशुस्तादिशोदश ५६
 इंद्रजालंस्फुटंवेत्तिमायांजानातिवापुनः
 दृष्टोऽप्यदृष्टरूपोऽभूदित्यूचुश्चपरस्परम् ५७
 व्याप्तंतुहदयंतासांसदैवविरहाग्निना
 ज्वलद्वावानलेनेवसुस्निग्धंसांद्रकाननम् ५८
 त्यक्तवैंद्रजालिकींविद्यांकांतदर्शयसत्वरम्
 स्वात्मानंनोमनोयुक्तंप्राग्ग्रासेमक्षिकोपमम् ५९
 हाकष्टंदर्शितःकस्माद्धात्रात्वंघटितःपुनः
 ज्ञातंमहानुसंतापहेतोर्नस्त्वंविनिर्मितः ६०
 कच्चित्तेनिर्दयंचेतःकच्चिदस्मासुनोमनः
 कच्चिद्धूर्तोऽसि हेकांत कच्चिन्मुष्णासि नोमनः ६१
 कच्चिन्नप्रत्ययोस्मासुकच्चिदऽस्मान्परीक्षसे
 कच्चिन्नर्मकलाशीलःकच्चिन्मायाविशारदः ६२
 कच्चिच्चित्तेप्रवेष्टुंचवेत्सिविज्ञानलाघवम्
 कच्चिन्निष्क्रमणोपायंनजानासिकुतःपुनः ६३
 कच्चिद्विनापराधंतुत्वमस्मासुप्रकुप्यसे
 कच्चिद्दुःखंविजानासिपरेषांविप्रलंभजम् ६४
 त्वद्दर्शनंविनानूनंहृदयेश्वरसांप्रतम्
 नजीवामोऽथजीवामःपुनस्त्वद्दर्शनाशया ६५
 अस्मांश्चनीयतांतत्रयत्रशीघ्रंगतोभवान्
 त्वद्दर्शनहरोधाताव्यदधादंकुरच्छिदम् ६६
 सर्वथादर्शनंदेहिकारुण्यंभजसर्वथा
 पर्यंतंनप्रपश्यंतिसर्वथासज्जनाजनाः ६७
 इत्थंविलप्यताःकन्याःप्रतीक्ष्यचबहुक्षणम्
 पितृर्भियागृहंगंतुंशीघ्रमारेभिरेगतिम् ६८
 तत्प्रेमनिगडैर्बद्धाभृशंविरहविक्लवाः

कथंचिद्धैर्यमालंब्यताःस्वंस्वंगृहमागताः ६६
 आगत्यपतिताःसर्वाजलयंत्रसमीपतः
 किमेतन्मातृभिःपृष्टाःकुतःकालात्ययोऽभवत् ७०
 कन्याऊचुः
 क्रीडंत्यःकिन्नरीभिस्तुसार्धसंगीतकमुदा
 संस्थितास्तेननज्ञातंदिवसादिसरोवरे ७१
 पथिश्रान्तावयमातःसन्तापस्तेननस्तनौ
 मोहेनमहतावक्तुंनकेनाप्युत्सहामहे ७२
 इत्युक्त्वालुलुठुस्तत्रमणिभूमौकुमारिकाः
 आकारंगोपयंत्यस्तामुग्धाजल्पन्तिमातृभिः ७३
 काचिन्नर्तयतिक्रीडामयूरंनमुदातदा
 नपाठयतितंकीरंपंजरेऽन्याकुतूहलात् ७४
 लालयेन्नकुलंनान्यानोल्लासयतिसारिकाम्
 अपरातीवसंमुग्धानैवक्रीडतिसारसैः ७५
 भेजिरेनविनोदांस्तारेमिरैनैवमंदिरे
 ऊचिरेबांधवैर्नालंवीणावाद्यंनचक्रिरे ७६
 कल्पद्रुमप्रसूनंयद्रसवत्तुसुधोपमम्
 मंदारकुसुमामोदिनपपुर्मधुरंमधु ७७
 योगिन्यइवताःकन्यानासाग्रन्यस्तलोचनाः
 अलक्ष्यध्यानसंतानाःपुरुषोत्तममानसाः ७८
 चंद्रकांतमणिच्छन्नेस्त्रवद्वारिकणद्रवे
 क्षणंवातायनेस्थित्वाजलयंत्रेक्षणंक्षणात् ७९
 रचयन्तिक्षणंशय्यांदीर्घिकांभोजिनीदलैः
 वीज्यमानासखीभिस्ताःशीतलैःकदलीदलैः ८०
 इत्थंयुगसमांरात्रिमन्वानास्तावरस्त्रियः
 कथंचिद्धीरतांकृत्वाविह्वलाःसज्वराइव ८१
 प्रातर्व्योममणिंदृष्ट्वामन्यमानाःस्वजीवितम्
 विज्ञाप्यमातरंस्वांस्वांगौरींपूजयितुंगताः ८२
 स्नात्वातेनविधानेनपुष्पैर्धूपैर्यथातथा
 विधायपूजनंदेव्यागायंत्यस्तत्रताःस्थिताः ८३

एतस्मिन्नंतरेविप्रः स्नातुंसोऽपिसमागतः
 पित्राश्रमपदात्तस्मादच्छोदेचसरोवरे ८४
 मित्रंदृष्ट्वैवरात्र्यंतेनलिन्यइवकन्यकाः
 उत्फुल्लनयनाजातास्तंदृष्ट्वाब्रह्मचारिणम् ८५
 गत्वातदैवताःकन्याःसमीपंब्रह्मचारिणः
 सव्यापसव्यबंधेनभुजपाशंचचक्रिरे ८६
 गतोऽसिधूर्तपूर्वेद्युर्गतुमद्यनशक्यसे
 वृतस्त्वनूनमस्माभिर्नात्रतेऽस्तुविचारणा ८७
 इत्युक्तोब्राह्मणःप्राहप्रसन्बाहुपाशगः
 युष्माभिरुच्यतेभद्रमनुकूलंप्रियंवचः ८८
 प्रथमाश्रमनिष्ठस्यकिंतुनाद्यापिमेव्रतम्
 वेदाभ्यसनशीलस्यपारंयातिगुरोःकुले ८९
 आश्रमेयत्रयोधर्मोरक्षणीयःसपंडितैः
 विवाहोऽयमतोमन्येनधर्मइतिकन्यकाः ९०
 आकरयंतस्यवाक्यानितमूचुस्तावचस्ततः
 सकलध्वनिसोत्कंठाःकोकिलाइवमाधवे ९१
 धर्मादर्थोर्थतःकामःकामाद्धर्मफलोदयः
 इत्येवनिश्चितंशास्त्रंवर्णयंतिविपश्चितः ९२
 सकामोधर्मवाहुल्यात्पुरस्तेसमुपागतः
 सेव्यतांविविधैर्भोगैःस्वर्गभूमिरियंततः ९३
 श्रुत्वातद्वचनंतासांप्राहगंभीरयागिरा
 तथ्यंवोवचनंकिंतुसमाप्येहस्वकंव्रतम् ९४
 प्राप्यनुज्ञांगुरोःसर्ववैवाहंकर्मनान्यथा
 इत्युक्त्वापुनरूचुस्ताःस्फुटंमूढोऽसिसुन्दरः ९५
 दिव्यौषधंब्रह्मरसायनंचसिद्धिर्निधेःसाधुकलावरांगनाः
 मंत्रस्तथासिद्धिरसश्चधर्मतोनेमानिषेध्याःसुधियासमागताः ९६
 कार्यंहिदैवाद्यदिसिद्धमागतंतस्मिन्नुपेक्षानचयातिनीतिगः
 यस्मादुपेक्षानपुनःफलप्रदातस्मान्नदीर्घीकरणंप्रशस्यते ९७
 सांद्रानुरागाःकुलजन्मनिर्मलाःस्नेहार्द्रचित्ताःसुगिरःस्वयंवराः
 कन्याःसुरूपाःखलुचारुयौवनाधन्यालभंतेऽन्ननरास्तुनेतरे ९८

क्ववयंवरसुन्दर्यःक्वचाऽयतापसोबटुः
 दुर्घटस्यविधानेहिमन्येधातातिपंडितः ६६
 तस्मादस्मानिदानींतुस्वीकुर्यान्मंगलंभवान्
 गांधर्वेणविवाहेनह्यन्यथानोनजीवितम् १००
 श्रुतवाक्यस्ततःप्राहब्राह्मणोधर्मवित्तमः
 भोमृगादयःकथंत्याज्योधर्मोधर्मधनैरैः १०१
 धर्मश्चार्यश्चकामश्चमोक्षश्चैतच्चतुष्टयम्
 यथोक्तंसफलंज्ञेयंविपरीतंतुनिष्फलम् १०२
 नाकालेऽहव्रतीकुर्यामतोदारपरिग्रहम्
 नक्रियाफलमाप्नोतिक्रियाकालंनवेत्तियः १०३
 यतोधर्मविचारेऽस्मिन्प्रसक्तंमममानसम्
 तस्माच्छृणुतहेकन्यानसमीहेस्वयंवरम् १०४
 एवंज्ञात्वाशयंतस्यसमीक्ष्यैताःपरस्परम्
 करात्करंविमुच्याथजग्राहंघ्रीप्रमोदिनी १०५
 भुजौजग्रहतुस्तस्यसुशीलासस्वरातथा
 आलिलिगसुताराचचुचुंबेचंद्रिकामुखम् १०६
 तथापिनिर्विकारोऽसौप्रलयानलसन्निभः
 शशापब्रह्मचारीताःक्रोधेनात्यंतमूर्च्छितः १०७
 पिशाच्यइवमांलग्नास्तत्पिशाच्योभविष्यथ
 एवन्तेनाशुशप्तास्तास्तंसंत्यज्यपुरास्थिताः १०८
 किमेतच्चेष्टितंपापह्यनागसिजनेत्वया
 प्रियेकृत्येऽप्रियंकृत्वाधित्ताधर्मज्ञतांतव १०९
 अनुरक्तेषुभक्तेषुमित्रेषुद्रोहकारिणः
 पुंसोलोकद्वयेसौख्यंनशंयातीतिनःश्रुतम् ११०
 तस्मात्त्वमपिनःशापात्पिशाचोभवसत्वरम्
 इत्युक्त्वोपरताबालानिःश्वसंत्यःक्षुधाकुलाः १११
 तदाचान्योन्यसंरंभात्तस्मिन्सरसिपार्थिव
 ताःकन्याब्रह्मचारीसःसर्वेपैशाचमागताः ११२
 पिशाच्याःसपिशाचश्चक्रंदमानाःसुदारुणम्
 क्षपयंतिविपाकंतंपूर्वोपात्तस्यकर्मणः ११३

स्वकालेतुफलत्येवपूर्वोपात्तंशुभाशुभम्
 स्वच्छायाइवदुर्वारंदेवानामपिपार्थिव ११४
 क्रंदंतिपितरस्तासांमातरस्तत्रतस्यच
 अप्रमादश्चबालानां दैवंहिदुरतिक्रमम् ११५
 ततऊर्ध्वपिशाचास्तेआहारार्थेसुदुःखिताः
 इतस्ततश्चधावंतोवसंतिसरसस्तटे ११६
 एवंबहुतिथेकालेलोमशोमुनिसत्तमः
 पौषेमासिचतुर्दश्यामच्छोदेस्नातुमागतः ११७
 दृष्ट्वातंब्राह्मणंसर्वेपिशाचाःक्षुत्समाकुलाः
 धावंतोहतुकामास्तेमिलित्वायूथवर्तिनः ११८
 दह्यमानासुतीव्रेणतेजसालोमशस्यच
 असमर्थाःपुरःस्थातुंसर्वेतेदूरतःस्थिताः ११९
 तत्रवेदनिधिर्विप्रस्तदैवहिसमागतः
 समीक्ष्यलोमशंराजन्साष्टांगंप्रणिपत्यसः १२०
 उवाचसूनृतांवाचंबद्ध्वाशिरसिचांजलिम्
 महाभाग्योदयेविप्रसाधूनांसंगतिर्भवेत् १२१
 गंगादिसर्वतीर्थेषुयोनरःस्नातिसर्वदा
 यःकरोतिसतांसंगंतयोःसत्संगतिर्वरा १२२
 गुरुणांसंगमोविप्रदृष्टादृष्टफलोभुवि
 स्वर्गदोरोगहारीचकिंतुसोपद्रवोमतः १२३
 इत्युक्त्वाकथयामासपूर्ववृत्तांतमद्भुतम्
 इमागंधर्वकन्यास्ताबटुःसोऽयममात्मजः १२४
 सर्वेपिशाचरूपेणमिथःशापविमोहिताः
 दीनाननास्तुतिष्ठंतितवाग्रेमुनिसत्तम १२५
 त्वद्दर्शनेनबालानानिस्तारोऽद्यभविष्यति
 सूर्योदयेतमःस्तोमःकिंनलीयेतगह्वरे १२६
 श्रुत्वातल्लोमशोराजन्कृपार्द्रीकृतमानसः
 प्रत्युवाचमहातेजास्तंमुनिंपुत्रदुःखितम् १२७
 मत्प्रसादाच्चबालानांस्मृतिःसपदिजायताम्
 धर्मचवच्चितंयेनमिथःशापोलयंब्रजेत् १२८

वेदनिधिरुवाच

महर्षेकथ्यतांधर्मोमुच्यंतेयेनबालकाः

नायंकालोविलंबस्यशापाग्निर्दारुणोयतः १२९

लोमशउवाच

मयासार्धप्रकुर्वतुमाघस्नानंविधानतः

शापान्मुच्यंतिमाघांतेनान्यथानिष्कृतिर्भवेत् १३०

शापःपापफलंविप्रपापनाशोभवेन्नृणाम्

माघस्नानेनतीर्थेचइतिमेनिश्चितामतिः १३१

सप्तजन्मकृतंपापंवर्तमानंचपातकम्

माघस्नानंदहेत्सर्वपुण्यतीर्थेविशेषतः १३२

प्रायश्चित्तंनपश्यंतियस्मिन्पापेमुनीश्वराः

पातकंपुण्यतीर्थेषुनश्येत्तदपिमाघतः १३३

ज्ञानकृन्मानसेमाघस्तस्मान्मोक्षफलप्रदः

हिमवत्पृष्ठतीर्थेषुसर्वपापप्रणाशनः १३४

इंद्रलोकप्रदोच्छोदेनिर्दिष्टोवेदवादिभिः

सर्वपापहरोमाघोमोक्षदोबदरीवने १३५

पापहादुःखहारीचसर्वकामफलप्रदः

रुद्रलोकप्रदोमाघोनार्मदेपापनाशनः १३६

यामुनःसूर्यलोकायभवेत्कल्मषनाशनः

सारस्वतोऽघविध्वंसीब्रह्मलोकफलप्रदः १३७

विशालफलदोमाघोविशालायांद्विजोत्तम

पातकंधनदावाग्निर्गर्भहेतुक्रियापहः १३८

विष्णुलोकायमोक्षायजाह्नवःपरिकीर्तितः

शरयूगंडकीसिंधुश्चंद्रभागाचकौशिकी १३९

तापीगोदावरीभीमापयोष्णीकृष्णवेशिका

कावेरीतुंगभद्राचअन्यायाश्चसमुद्रगाः १४०

आशुमाघीनरोयातिस्वर्गलोकंविकल्मषः

नैमिषेविष्णुसायुज्यंपुष्करेब्रह्मणोंतिकम् १४१

आखंडलस्यलोकोहिकुरुक्षेत्रेतुमाघतः

माघोदेवहदेविप्रयोगसिद्धिफलप्रदः १४२

प्रभासेमकरादित्येस्नानाद्द्रुगणोभवेत्
 देवक्यादेवतादेहो नरोभवतिमाघतः १४३
 माघस्नानेनभोविप्रगोमत्यांनपुनर्भवः
 हेमकूटेमहाकालेओंकारेअमरेश्वरे १४४
 नीलकंठेर्बुदेमाघाद्द्रुलोकेमहीयते
 सर्वासांसरितांविप्रसंगमेमकरेरवौ १४५
 स्नानेनसर्वकामानामवाप्तिर्जायतेनृणाम्
 माघस्तुप्राप्यतेधन्यैःप्रयागेद्विजसत्तम
 अपुनर्भवदंतत्रसितासितजलयतः १४६
 गायंतिदेवाःसततंदिविस्थामाघःप्रयागेकिलनोभविष्यति
 स्नानान्नरायत्रनगर्भवेदनांपश्यंतितिष्ठंतचविष्णुसन्निधौ १४७
 मज्जंतियेऽपित्र्यहमत्रमानवास्तीर्थेप्रयागेबहुपापकंचुकाः
 व्रजंतितेनोनिरयेषुधर्मिणःस्वर्गेशुभेचारुचरंतिदेववत् १४८
 तीर्थैर्व्रतैर्दानतपोभिरध्वरैःसार्धंविधात्रातुलयाधृतंपुरः
 माघेप्रयागस्यतयोर्द्वयोरभून्माघोगरीयानतएवसोऽधिकः १४९
 वातांबुपर्णाशनदेहशोषणैस्तपोभिरुग्रैश्चिरकालसंचितैः
 योगैश्चसंयांतिनरानतांगतिंस्नानेनमाघस्यहियांतियांगतिम् १५०
 स्नाताश्चयेमकरभास्करोदयेतीर्थेप्रयागेसुरसिंधुसंगमे
 तेषांगृहद्वारमलंकरोतिकिंभृंगावलिकुंजरकर्णताडिता १५१
 योराजसूयाद्धयमेधयज्ञतःस्नानात्फलंसंप्रददातिचाधिकम्
 पापानिसर्वाणिविलोप्यलीलयानूनंप्रयागःसकथंनसेव्यते १५२
 अवंतिविषयेराजावीरसेनोऽभवत्पुरा
 नर्मदातीरमागत्यराजसूयंचकारसः १५३
 षोडशैरश्वमेधैश्चस्वर्णवाटविराजितैः
 स्वर्णभूषणयूपाढ्यैरीजेसोऽपियथाविधि १५४
 प्रददौधान्यराशींश्चद्विजेभ्यःपर्वतोपमान्
 वदान्योदेवताभक्तोगोप्रदःससुवर्णदः १५५
 ब्राह्मणोभद्रकोनाममूर्खोहीनकुलस्तथा
 कृषीवलोदुराचारःसर्वधर्मबहिष्कृतः १५६
 कृषिकर्मसमुद्विग्नोबंधुभिश्चाप्यसंस्कृतः

इतस्ततःपरिभ्रम्यनिर्गतःक्षुत्प्रपीडितः १५७
 दैवतःसार्थमाविश्यप्रयागंससमागतः
 महामार्गीपुरस्कृत्यसस्त्रौतत्रदिनत्रयम् १५८
 अनघःस्नानमात्रेणभूत्वेहसद्विजोत्तमः
 प्रयागाच्चलितस्तत्रपुनर्यस्मात्समागतः १५९
 सराजासोऽपिविप्रश्चविपन्नावेकदातदा
 तयोर्गतिःसमादृष्टामयाशक्रस्यसन्निधौ १६०
 तेजोरूपंबलंस्त्रैणंदेवयानंविभूषणम्
 पारिजातमयीमालानृत्यंगीतंतयोःसमम् १६१
 इतिदृष्टंहिमाहात्म्यंक्षेत्रस्यकथमुच्यते
 माघःसितासितेविप्रराजसूयैःसमोमतः १६२
 धनुस्त्रिशतविस्तीर्णैःसितनीलांबुसंगमे
 अपुनरावृत्तिर्माघीराजसूयीपुनर्भवेत् १६३
 माघमासीयवातोऽपिसितासितजलंस्पृशेत्
 अधर्म्यनस्पृशेन्नूनंमहापातकहाहिसः १६४
 किमत्रबहुनोक्तेनश्रूयतांद्विजनिश्चितम्
 समुद्भूतफलंपापंतीर्थेमाघःप्रणाशयेत् १६५
 अत्रतेकथयिष्यामिसावधानमतिःशृणु
 पिपिशाचमोचनंनामइतिहासंपुरातनम्
 शृण्वंत्यप्सरसोबालाःशृणोतुत्वत्सुतस्तथा
 मत्प्रसादात्स्मृतिर्लब्ध्वापैशाच्यान्मुक्तिकामिनः १
 पुरादेवद्युतिर्विप्रोवैष्णवोवेदपारगः १६६
 पिशाचान्मोचयामासकरुणाप्लुतमानसः १६७
 दिलीपउवाच
 कुत्रस्थितःकस्यपुत्रोनियमःकोऽस्यवाजपः
 केनवावैष्णवोवृत्तःकेपिशाचाश्चमोचिताः १६८
 एतद्विस्तरतःसर्वंकीर्तयस्वमहामुने
 कौतूहलंमहापुण्यंशृणुमस्त्वत्प्रसादतः १६९
 वसिष्ठउवाच
 प्लक्षप्रस्रवणोपुण्येसरस्वत्यास्तटेशुभे

तत्राश्रमपदंतस्यशैलमाश्रित्यशोभनम् १७०
 शालैस्तालैस्तमालैश्चबिल्वैर्बकुलपाटलैः
 तित्तिडीचिरिबिल्वैश्चचूतचंपककांचनैः १७१
 करंजैःकोविदारैश्चकेसरैःकुंजराशनैः
 तिलकैःकर्णिकारैश्चकुंभैःखादिरतिंदुकैः १७२
 वानीरैःसाल्वजंबीरैःपीलूदुंबरवेतसैः
 शाकोटैरटरूषैश्चकरहाटैर्वटद्रुमैः १७३
 घोंटाकुटजपालाशैरशोकैःशोकहारिभिः
 जंबूनिंबकदंबैश्चक्षीरिकाकरमर्दकैः १७४
 बीजपूरैःसनारिगैरंभाराजिविराजितैः
 पनसैरसवद्विश्चनारिकेलैःसदाफलैः १७५
 सप्तच्छदैस्त्रिपत्रैश्चशिरीषामलकैःशुभैः
 कर्कधूलकुचैरक्षैःपारिभद्रैर्वचादिभिः १७६
 केतकैःसिंदुवारैश्चतगरैःकुन्दमल्लिकैः
 पद्मेन्दीवरकल्लारमालतीयूथिकादिभिः १७७
 मालतीमोगरैश्चैवजातीफलविराजितैः
 पुन्नागैःकिंशुकैश्चैवबर्वरीतुलसीद्रुमैः १७८
 आश्रमोरमणीयःसद्रुमैर्नानाविधैर्नृप
 वनमध्येनदीयातिपुण्यतोयासरस्वती १७९
 कूजंतिसारसास्तत्रमदस्निग्धकलंसदा
 नंदंतिकोकिलाःशब्दगुंजंतिचमधुव्रताः १८०
 बहुकोलाहलंभूपतद्वनंशुकसारिभिः
 चरंतिश्वापदास्तत्रविविधाःकाननोत्तमे १८१
 सदाफलंसदापुष्पंपरागकणधूसरम्
 आच्छन्नंकाननंसर्वमधुवृक्षैःसमंततः १८२
 नवपल्लवसंजातमंजरीभरवल्लिभिः
 आश्लिष्टमभितोरम्यंप्रियाभिरिववल्लभः १८३
 तस्यशापभयात्त्रस्तोवातोवातिसमंततः
 नवर्षत्यश्मभिर्मेघानशोषयतिभास्करः १८४
 वननोपद्रवंतद्विसदासिद्धनिषेवितम्

आह्लादजनकंनित्यंवनंचैत्ररथंयथा १८५
 तस्मिन्वसतिधर्मात्मादेवद्युतिर्द्विजोत्तमः
 पुत्रःसुमित्रोविप्रस्यलब्धोलक्ष्मीपतेर्वरात् १८६
 नियमःश्रूयतांतस्यसर्वदानियतात्मनः
 ग्रीष्मेपंचतपानित्यंसूर्यन्यस्तविलोचनः १८७
 वर्षत्कादंबिनीयावद्वर्षास्वभ्रावकाशगः
 वातेप्रवातेनिष्कंपोदुःसहोहिमवानिव १८८
 वसत्यप्सुसहेमंतेहृदेसारस्वतेद्विज
 उपस्पृशतिकालेसत्रिवारंवारिनिर्मलम् १८९
 पितृन्देवानृषीन्नित्यंसंतर्पयतिश्रद्धया
 ब्रह्मयज्ञपरोनित्यंसत्यवादीजितेंद्रियः १९०
 भूमौविश्राम्यविश्रातःप्रदध्यौप्रार्थयन्हरिम्
 वन्यैर्जुहोत्यग्निहोत्रंश्रद्धयातिथिपूजकः १९१
 चांद्रायणविधानेनकालंनयतिसर्वदा
 स्वयंविगलितैःपत्रैःफलैर्वृत्तिसमीहते १९२
 अनुद्विग्नस्तपोनिष्ठोवेदवेदांगपारगः
 धमनीविकरालोसावस्थिमात्रकलेवरः १९३
 इत्थंजगामवर्षाणांसहस्रंतस्यकानने
 तदाजज्वालशैलोऽसौतपसस्तस्यतेजसा १९४
 सोढुंनशक्यतेभूतैस्तेजस्तस्यमहात्मनः
 वैश्वानरइवाभातिप्रज्वलंस्तपसाद्विज १९५
 गतवैराणिभूतानिसमजायंततद्वने
 मृगव्याघ्राखुमार्जारामिथःक्रीडंतिनिर्भयाः १९६
 अन्योऽपिनियमस्तस्यश्रूयतामतिदुर्लभः
 नारायणंत्रिकालंसंपूजयतिनित्यशः १९७
 पुष्पाणांतुसहस्रेणविकचेनसुगंधिना
 वेदसूक्तविधानेनविष्णुध्यानपरायणः १९८
 विष्णोःसंप्रीतयेविप्रःकुरुतेकर्मचाखिलम्
 दधीचेर्वरदानात्ससंजातोवरवैष्णवः १९९
 एकदामासिवैशाखेएकादश्यामहामुनिः

पूजांकृत्वाहरेरम्यांविचित्रामकरोत्स्तुतिम् २००
 तदैवखगमारुह्यदेवोदेवोहरिःस्वयम्
 आजगामपुरस्तस्यतयास्तुत्यातिहर्षितः २०१
 तंदृष्ट्वागरुडारूढंप्रत्यक्षंजलदच्छविम्
 चतुर्बाहुंविशालाक्षंसर्वालंकारभूषितम् २०२
 उद्धूतपुलकोविप्रःसानंदजललोचनः
 जगामशिरसाभूमौकृतकृत्यमनास्तदा २०३
 नममौतेनहर्षेणसब्रह्मांडोदरेऽपिहि
 नसस्मारनिजंदेहंब्रह्मभूतइवाभवत् २०४
 ततःसंभाषितःप्रीत्याहरिणावैष्णवोमुनिः
 देवद्युतेविजानामिमद्भक्तस्त्वंमदाश्रयः २०५
 संन्यस्ताखिलकर्मासिमद्भावोमन्मनाःसदा
 वरंब्रूहिप्रसन्नोऽस्मिस्तोत्रेणानेनचानघ २०६
 इतिश्रुत्वाहरेर्वाक्यंप्रत्युवाचसतापसः
 देवदेवारविंदाक्षस्वमायाधृतविग्रह २०७
 त्वद्दर्शनात्सदादेवदुर्लभोनापरोवरः
 ब्रह्मादयःसुराःसर्वेयोगिनःसनकादयः २०८
 त्वांसाक्षात्कर्तुमिच्छंतिसिद्धाश्चकपिलादयः
 अहंममेतिपाशायेमोहलोभाःशुभाशुभाः २०९
 सहेतुकाश्चदह्यंतेदृष्टेत्वयिपरावरे
 जन्मनःकर्मणोबुद्धेराविर्भूतंफलंमम २१०
 यदृष्टोऽसिजगन्नाथप्रार्थयेकिमतःपरम्
 नवरार्थंहिदेवेशत्वत्पादपंकजंहृदि २११
 चिंतयामिसदाभक्त्यात्वद्गतेनांतरात्मना
 इममेववरंयाचेत्वद्भक्तिरचलामम २१२
 अस्तुवैकमलानाथप्रार्थयेनापरंवरम्
 इतिश्रुत्वावचस्तस्यप्रसन्नवदनोहरिः २१३
 प्रत्युवाचप्रसन्नात्माएवमस्तुद्विजोत्तम
 अन्यस्तेतपसःकश्चित्प्रत्यूहो न भविष्यति २१४
 एतच्चत्वत्कृतंस्तोत्रंयेपठिष्यंतिमानवाः

तेषांमद्विषयाभक्तिर्निश्चलाचभविष्यति २१५
 धर्मकार्यचयत्किंचित्सांगं सर्वभविष्यति
 ज्ञानेचपरमानिष्ठातेषांस्थास्यतिनिश्चला २१६
 इत्युक्त्वांतर्हितस्तत्रदेवदेवोजनार्दनः
 देवद्युतिस्तदारभ्यनारायणपरोऽभवत् २१७
 दिलीपउवाच
 महर्षेऽनुगृहीतोऽस्मि कथयापावनीकृतः
 अनयाविष्णुसंगत्यागंगयेवाहमद्यवै २१८
 किंतस्तोत्रं समाख्याहि प्रसन्नो येन माधवः
 तस्यानघस्यविप्रस्यमहत्कौतूहलं मम २१९
 त्वत्प्रसादादहं विप्रमन्ये प्राप्तं मनोरथम्
 महतां संगतिः कस्य महत्त्वाय न कल्पते २२०
 कथयस्व प्रसादेन विष्णोस्तोत्रमनुत्तमम्
 येन तुष्टः स भगवान् ददौ तस्य च दर्शनम् २२१
 वसिष्ठ उवाच
 कथयामि रहस्यं ते यज्ज्ञप्तं स्तोत्रमुत्तमम्
 प्राग्गृहीतं सुपर्णेन गरुडान्मयि चागतम् २२२
 अध्यात्मगर्भसारं तन्महोदय करं शुभम्
 सर्वपापहरं भूपस्वात्मज्ञानकरं परम् २२३
 ओं नमो वासुदेवाय नमो विश्वाय च क्रिणे
 भक्तप्रियाय कृष्णाय जगन्नाथाय शार्ङ्गिणे २२४
 स्तोतास्तुत्यः स्तुतिः सर्वजगद्विष्णुमयं यदा
 तदा संस्तूयते केन भक्तिर्मोदकरी नृणाम् २२५
 यस्य देवस्य निःश्वासो वेदाः सांगाः स सूत्रकाः
 कास्तुतिः प्रमुदेतस्य भक्त्याऽहमुखरोऽभवत् २२६
 चक्रवद्भ्रमते सर्वत्रैलोक्यं स चराचरम्
 अतस्त्वं गीयते देव चक्रपाणि वरायुध २२७
 वेदो न वक्तियंसाक्षान्न च वाग्वेत्ति नो मनः
 मद्विधस्तं कथं स्तौति भक्तिमान्वाक्यं भवेत् २२८
 ब्रह्मादिब्रह्मविष्णुस्त्वं त्वमेव सकलाश्रयः

स्रष्टाब्रह्मनिदानंचशुद्धं ब्रह्मत्वमेवच २२६
 किोऽयकायस्तवविभोभित्त्वास्पृशतिकायिनम्
 कायदोषैर्नचाघ्रातस्तस्मै नमोस्तुयोगिने १
 देवभावेनजागर्तिननिद्रातिनिजात्मनि
 सुखसंदोहबुद्धिर्यासात्वंविष्णो न संशयः २३०
 महदादयो महाभावास्तथावैकारिका गुणाः
 त्वमेवनाथ तत्सर्वं नानात्वं मूढकल्पना २३१
 केशकेशवरूपाभिः कल्पनातिसृभिस्तथा
 त्वमेव कल्पसे ब्रह्मपुमानिवसुतादिभिः २३२
 विदोषं विगुणं चैकं चिन्मूर्तिरखिलं जगत्
 कवीनां भातियत्तत्त्वं तं विष्णुं नौमि निर्मलम् २३३
 यस्य ज्ञानेन कुर्वति कर्मापिश्रुतिभाषितम्
 निरीषणा जगन्मित्राः शुद्धं ब्रह्म न मामितत् २३४
 ध्वस्तेतरच्च सन्मात्रं यत्प्रबोधादुपासते
 योगिनः सर्वभूतेषु सद्रूपं नौमितं हरिम् २३५
 ब्रह्माहमिति गायंति यं ज्ञात्वाैकं वराद्विजाः
 पश्यन्तो हित्व यातुल्यं देवतं नौमि माधवम् २३६
 माययामोहवैचित्र्यं तथाहं ममतां नृणाम्
 यो नाशयति पापौघान्नमस्तस्मै चिदात्मने २३७
 प्रयाणे वा प्रयाणे च यन्नामस्मरतां नृणाम्
 सद्यो नश्यंति पापौघान्नमस्तस्मै चिदात्मने २३८
 मोहानललसज्ज्वालाज्वलल्लोकेषु सर्वदा
 यत्पादांभोरुहच्छायां प्रविष्टश्च न दह्यते २३९
 यस्य स्मरणमात्रेण न मोहो नैव दुर्गतिः
 नरोगानैव दुःखानि तमनंतं न माम्यहम् २४०
 कामयन्ते प्रजानैव धिषणाभ्यः समुत्थिताः
 लोकमात्मैव पश्यन्ति यं बुद्धैकचराजनाः २४१
 शब्दार्थः संविदर्थश्च विष्णोर्नामपरो यदि
 सत्येन तेन संसारो मासं स्पृशतु माधव २४२
 नारायणो जगद्व्यापी यदि वेदादिसंमतः

सत्येनतेननिर्विघ्नाविष्णुभक्तिर्ममास्तुवै २४३
 योनबीजंविनाबीजंबीजेयोबीजभावितः
 सविष्णुर्भवबीजंमेसितविद्यासिनाद्यतु २४४
 त्रितनुर्नटवद्यस्तुसृष्टिस्थितिलयेषुच
 गुणैर्भवतिकार्येषुसप्रसीदतुमेहरिः २४५
 दशधेहाऽवतीर्णोयोधर्मत्राणायकेवलम्
 अभ्यर्थितःसुरैःसर्वैःसप्रसीदतुमेहरिः २४६
 ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतंप्राणिहन्मंदिरेऽमलः
 एकोवसतियोदेवःसप्रसीदतुमेहरिः २४७
 इच्छांचक्रेसदेवाग्रेएकश्चैवबहुस्तथा
 प्रविष्टोदेवताःस्रष्टासप्रसीदतुमेहरिः २४८
 हृत्खगःखसमःखादिःखातीतःखक्रियःखगः
 खंब्रह्माखादिभुक्चांतेखमूर्तिस्त्वंमखाशनः २४९
 यद्भासायन्मुदायस्यमाययासज्यतेजगत्
 जाड्यंदुःखमसत्यंचसभवानेवतन्मयः २५०
 त्वत्सृष्टमोदतेविश्वंत्वत्त्यक्तमशुचिर्भवेत्
 तत्संगतोऽप्यसंगस्त्वंविकारस्तेनतेनहि २५१
 भूतयोगजचैतन्यंचार्वाकायमुपासते
 सौगताब्रवतेतर्कैस्त्वांबुद्धिंक्षणभंगुराम् २५२
 शरीरपरिमाणंत्वांमन्यंतेजिनदेवताः
 ध्यायंतिपुरुषंसांख्यास्त्वामेवप्रकृतेःपरम् २५३
 जन्मादिरहितःपूर्वयःस्यादानंदलक्षणम्
 त्वामेवोपनिषद्ब्रह्मचिंतयंतिपरस्परम् २५४
 खादिभूतानिदेहश्चमनोबुद्धींद्रियाणिच
 विद्याविद्येत्वमेवात्रनान्यत्त्वतोऽस्तिकिंचन २५५
 त्वंधातासर्वभूतानांत्वमेवशरणंमम
 त्वमग्निस्त्वंहविःशक्रोहोतामंत्रःक्रियाफलम् २५६
 त्वमस्तिनास्तिवैकुण्ठत्वामहंशरणंगतः
 त्वंकर्मफलदाताचदीक्षितानांक्रियाफलम् २५७
 त्वंहेतुःसर्वभूतानांत्वमेवशरणंमम

युवतीनांयथायूनियूनांचयुवतौयथा २५८
 मनोऽभिरमतेतद्वत्प्रीतिर्मेरमतांत्वयि
 अपिपापंदुराचारंनरंत्वत्प्रणतंहरे २५९
 नेक्षंतेकिंकरायाम्याउलूकास्तपनंयथा
 तापत्रयमघौघश्चतावत्पीडयतेजनम् २६०
 यावत्स्मरतिनोनाथभक्त्यात्वत्पादपंकजम् २६१
 यंनस्पृशंतिगुणजातिशरीरधर्मायंनस्पृशंतिगतयस्त्वखिलेंद्रियाणाम्
 यंचस्पृशंतिमुनयोगतसंगमोहास्तस्मैनमोभगवतेहरयेकरोमि २६२
 स्थूलंविलाप्यकरणेकरणंनिदानेतत्कारणंकरणकारणवर्जितेच
 इत्थंविलाप्यमुनयःप्रविशंतित्रतस्मैनमोस्तुहरयेमुनिसेविताय २६३
 यद्ध्यानसंवहनघूर्णवशीकृतांतामैश्वर्यचारुगुणिर्नीसुखमोक्षलक्ष्मीम्
 आलिङ्ग्यशेरतइहात्मसुखैकभाजस्तस्मैनमोऽस्तुहरयेमुनिसेविताय २६४
 जन्मादिभावविकृतेर्विरहस्वभावेयस्मिन्नयंपरिधुनोतिषडूर्मिवर्गः
 यंतापयंतिनसदामदनादिदोषास्तंवासुदेवममलंप्रणतोऽस्मिहार्दम् २६५
 यद्ध्यानसंगतमलंविजहात्यविद्यांयद्ध्यानवह्निपतितंजगदेतिनाशम्
 यज्ज्ञानमुल्लसदसिद्यतिसंशयारितंत्वांहरिंविंशदिबोधघनंनमामि २६६
 चराचराणिभूतानिसर्वाणिचहरेर्वशे
 यथात्रतेनसत्येनपुरस्तिष्ठतुमेहरिः २६७
 यथानारायणःसर्वजगत्स्थावरजंगमम्
 तेनसत्येनमेरूपंप्रदर्शयतुकेशवः २६८
 भक्तिर्यथाहरौमेऽस्तितद्वरिष्ठागुरौयदि
 ममास्तितेनसत्येनस्वंदर्शयतुकेशवः २६९
 तस्यैवंशपथैःसत्यैर्भक्तितस्यानुचिंतयन्
 दर्शयामासचात्मानंसप्रीतःपुरुषोत्तमः २७०
 ततोदत्त्वावरंतस्यपूरयित्वामनोरथम्
 जगामकमलाकांतःस्तुत्याविप्रेणतोषितः २७१
 कृतकृत्योद्विजःसोऽपिवासुदेवपरायणः
 शिष्यैःसार्धंजपन्स्तोत्रंतस्मिन्नास्तेतपोवने २७२
 कीर्तयेद्यदंस्तोत्रंशृणुयाद्योऽपिमानवः
 अश्वमेधस्ययज्ञस्यप्राप्नोतिविपुलंफलम् २७३

आत्मविद्याप्रबोधंचलभतेब्राह्मणःसदा
 नपापेजायतेबुद्धिर्नैवपश्यत्यमंगलम् २७४
 बुद्धिस्वास्थ्यंमनःस्वास्थ्यंस्वास्थ्यमैन्द्रियकंतथा
 नृणांभवतिसर्वेषामस्यस्तोत्रस्यकीर्तनात् २७५
 विचार्यार्थजपेद्यस्तुश्रद्धयातत्परोनरः
 सविधूयेहपापानिलभतेवैष्णवंपदम् २७६
 लभतेवांछितान्कामान्पुत्रपौत्रान्पशून्तथा
 दीर्घमायुर्बलंवीर्यलभतेससदापठन् २७७
 तिलपात्रसहस्रेणगोसहस्रेणयत्फलम्
 तत्फलंसमवाप्नोति यइमांकीर्तयेत्स्तुतिम् २७८
 धर्मार्थकाममोक्षाणांययंकामयतेसदा
 अचिरात्तमवाप्नोतिस्तोत्रेणानेनमानवः २७९
 आचारेविनयेधर्मेज्ञानेतपसिसन्नये
 नृणांभवतिनित्यंधीरिमांसंशृण्वतांस्तुतिम् २८०
 महापातकयुक्तोवायुक्तोवाह्युपपातकैः
 सद्योभवतिशुद्धात्मास्तोत्रस्यपठनात्सकृत् २८१
 प्रज्ञालक्ष्मीर्यशःकीर्तिज्ञानधर्मविवर्धनम्
 दुष्टग्रहोपशमनंसर्वाशुभविनाशनम् २८२
 सर्वव्याधिहरंपथ्यंसर्वारिष्टनिषूदनम्
 दुर्गतिस्तरणंस्तोत्रंपठितव्यंद्विजातिभिः २८३
 नक्षत्रग्रहापीडासुराजचोरभयेषुच
 अग्निचोरनिपातेषुसद्यःसंकीर्तयेदिदम् २८४
 सिंहव्याघ्रभयंनास्तिनाभिचारभयंतथा
 भूतप्रेतपिशाचेभ्योराक्षसेभ्यस्तथैवच २८५
 पूतनाजृम्भकेभ्यश्चविघ्नेभ्यश्चैवसर्वदा
 नृणांक्वचिद्भयंनास्तिस्तवेह्यस्मिन्प्रकीर्तिते २८६
 वासुदेवस्यपूजांयःकृत्वास्तोत्रमुदीरयेत्
 लिप्यतेपातकैर्नासौपद्यपत्रमिवांभसा २८७
 गंगादिपूयतीर्थेषुयास्त्रानैर्नाप्यतेगतिः
 तांगतिसमवाप्नोतिपठन्पुण्यामिमांस्तुतिम् २८८

एककालंद्विकालंवात्रिकालंवापियःपठेत्
 सर्वदासर्वकालेषुसोऽक्षयंसुखमश्नुते २८६
 चतुर्णामपिवेदानांत्रिरावृत्याचयत्फलम्
 तत्फलंलभतेस्तोत्रमधीयानःसकृन्नरः २८७
 अक्षय्यंधनमाप्नोतिस्त्रीणांभवतिवल्लभः
 पूजांविंदतिलोकेऽस्मिच्छ्रद्धयासंस्मरन्हरीम् २८८
 सर्वदासंपदायुक्तोविपदं नैवगच्छति
 गोभिर्नहियतेस्तोत्रंनित्यंयःकीर्तयेद्धियत् २८९
 अलक्ष्मीकालकर्णीचदुःस्वप्नदुर्विचिंतितम्
 सद्योनश्यंतिभक्तानामेतंसंशृण्वतांस्तवम् २९०
 प्रातरुत्थाययोऽधीतेशुचिर्विष्णुपरायणः
 अक्षय्यंलभतेसौख्यमिहलोकेपरत्रच २९१
 देवद्युतिप्रणीतंवैविष्णुप्रीतिकरंशुभम्
 विष्णुप्रसादजननंविष्णुदर्शनकारकम् २९२
 योगसारमिदंनामस्तोत्रंपरमपावनम्
 यःपठेत्सततंभक्त्याविष्णुलोकंसगच्छति २९३
 इतितेकथितंस्तोत्रंगुह्यंपापप्रणाशनम्
 अतऊर्ध्वंप्रवक्ष्यामिपिशाचस्यविमोचनम् २९४
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहिता
 यामुत्तरखण्डेमाघमाहात्म्येवसिष्ठदिलीपसंवादे
 योगसारस्तोत्रकथनंनामअष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२८

एकोनत्रिंशाधिक शततमोऽध्यायः

वसिष्ठउवाच
 श्रूयतांयेपिशाचाश्चमोचितास्तेनतद्वने
 आसीद्राजाचित्रनामाद्राविडेविषयेपुरा १
 सोमान्वयेमहावीरःशूरःशस्त्रास्त्रपारगः
 गजवाजिरथौघैश्चसंपन्नोविक्रमीसदा २
 स्वर्णैर्नानाविधैरत्नैःपूर्णकोशोमहाधनः
 मध्येनारीसहस्रस्यसदाक्रीडतितत्परः ३

स्त्रैणः कामीसदालुब्धश्चंडकोपः सपार्थिवः
 नकरोतिवचोधर्म्यसचिवैः समुदीरितम् ४
 विष्णुनिंदतिसोऽत्यर्थवैष्णवान्द्वेष्टिसर्वदा
 कोऽसौ विष्णुः क्वदृष्टोऽसौ क्वचास्तेकेन कीर्त्यते ५
 इत्थं न सहते विष्णुं सराजा दैवमोहितः
 नारायणं भजंते ये तान् पीडयति कोऽपितः ६
 न ब्राह्मणान्न वेदांश्च वैदिकं कर्म न व्रतम्
 न दानं मन्यते दातुं पाखंडस्थिति संस्थितः ७
 अनीत्या चंडदंडैश्च प्रजापीडां करोति सः
 निष्ठुरो निर्दयः क्रूरः पुण्यकार्यपराङ्मुखः ८
 च्युताचारोऽच्युतद्वेष्टा च्युताग्निश्च च्युतक्रियः
 सोऽनुशास्ति जनं भूपः कालरूप इवापरः ९
 ततो बहुतिथे काले सराजा पंचतांगतः
 वैदिकेन विधानेन लेभे नैवोर्ध्वं दैहिकम् १०
 अथ किं करयूथेन पीडयमानो भृशं तदा
 अयः कीलमये मार्गे तप्तसिक्ता प्रपूरिते ११
 चंडार्करश्मि संतप्ते वृक्षच्छायाविवर्जिते
 तप्तांगारप्रकीर्णे च वह्निज्वाला समाकुले १२
 लोहतुंडैश्च काकोलैर्हन्यमानः सुदारुणैः
 वृकैर्दष्टाकरालैश्च श्वभिर्घोरैश्च भक्षितः १३
 शृणवन् क्रंदितमन्येषां नृणां किल्बिषकारिणाम्
 जगाम पार्थिवो लोकमंतकस्य भयावहम् १४
 शृणु भूपतिं तस्य तस्मिँल्लोके सुदुःसहाम्
 निरयान्निरयं यातः पर्यायेण स भूपतिः १५
 आदौ प्रयातस्तामिस्त्रेदारुणे भूरिदुःखदे
 पुनश्चैवांधतामिस्त्रेयत्रदुःखं निरंतरम् १६
 गतोऽनंतरमत्युग्रं महारौरवरौरवम्
 नरकं कालसूत्रं च महानरकमेव च १७
 पश्चान्मग्नः स भूपालो दुस्तरे दुःखमूर्छितः
 संजीवने महावीचौ तापने संप्रतापने १८

प्रतापनरकराजादुःखाग्निप्लुष्टमानसः
 संपातंचसकाकोलंकुडूमलंपूतिमृत्तिकम् १९
 लोहशंकुमृगीयंत्रपंथानंशाल्मलिनदीम्
 प्रविष्टोऽथमहाभीमंदुर्दर्शदुर्गमंपुनः २०
 असिपत्रवनंचैवलोहचारकमेवच
 एवमेतेषुसर्वेषुपतित्वापापकृन्नृपः २१
 अविंदन्नरकेघोरेसंतापंयातनामयम्
 विष्णुप्रद्वेषघोषेणयुगानामेकविंशतिः २२
 भुक्त्वाचयातनांयाम्यानिस्तीर्णनरकोनृपः
 समयाद्गिरिराजेतुपिशाचोऽभूत्तदामहान् २३
 सभ्राम्यतिदिशःसर्वावनेतस्मिन्बुभुक्षितः
 नपश्यत्यशनंतोयंमेरावपिसदागिरौ २४
 कदाचित्पर्यटन्सोऽथपिशाचःशोकपीडितः
 प्लक्षप्रस्त्रवणारण्यंप्रविष्टोभाविसत्फलम् २५
 बिभीतकतरुच्छायांसमाश्रित्यसुदुःखितः
 हाहतोऽस्मीतिचाक्रंदद्घोरमुच्चैःपुनःपुनः २६
 क्णुत्तृङ्भ्यामुह्यमानस्यसर्वभूतद्रुहोमम
 जन्मनोस्यदुरंतस्यकथमंतोभविष्यति २७
 आदौपापसमुद्रेऽस्मिन्दुःखकल्लोलमालिनी
 करावलंबनंकोद्यनिमग्नस्यप्रदास्यति २८
 इत्थंतस्यपिशाचस्यरोदनंदीनचेतसः
 देवद्युतिरधीयानःशुश्रावकरुणामयम् २९
 समागम्यततस्तत्रतंपिशाचंददर्शसः
 विकरालमुखंभीमंपिशंगनयनंकृशम् ३०
 ऊर्ध्वमूर्धजकृष्णांगंयमदूतमिवापरम्
 ललज्जिह्वंचलंबोष्ठदीर्घजंघंशिराकुलम् ३१
 दीर्घाङ्घ्रिशुष्कतुंडंचगर्ताक्षंशुष्कपंजरम्
 अथामुंकौतुकाविष्टःपप्रच्छमुनिपुंगवः ३२
 देवद्युतिवाच
 कोऽसित्वंभीषणाकारःकुतोरोदिषिदारुणम्

अवस्थेयंकुतोब्रूहिकिंचाहंकरवाणिते ३३
 ममाश्रमप्रविष्टाहिदुःखभाजोनजंतवः
 मोदंतेकेवलंसर्वेवैष्णवेभवनेयथा ३४
 वदत्वंसत्वरंभद्रदुःखस्यैतस्यकारणम्
 कालक्षेपंनकुर्वतिप्राप्तेऽथेहिमनीषिणः ३५
 वसिष्ठउवाच
 श्रुत्वैतद्वचनंप्रीतःपिशाचस्त्यक्तरोदनः
 उवाचदीनयावाचाप्रश्रयावनतस्तदा ३६
 पिशाचउवाच
 सर्वांगव्यापिसंतापंजहारत्वद्वचोमयि
 ग्रीष्मेदावानलोद्भूतंवर्षन्मेघइवाचले ३७
 यन्मेऽस्ति सुकृतं किंचित्तेन दृष्टोऽसि मे द्विज
 न ह्यसंचितपुण्यानां सद्भिरेकत्र संगमः ३८
 इत्युक्त्वा कथयामास पूर्ववृत्तांतमात्मनः
 विष्णुद्वेषप्रदोषेण दशमेतामहंगतः ३९
 यन्नाम प्राणान्मुक्तो हि स्मृत्वा विष्णुपदं ब्रजेत्
 पापिष्ठो हि हरौ तस्मिन्मम द्वेषोऽभवद्दिवज ४०
 यः पालयति भूतानि धर्मयाति जगत्त्रये
 योऽतरात्मा च भूतानां तस्मिन्द्वेषो ममाभवत् ४१
 कर्मणां फलदो योऽत्र सर्ववेदेषु गीयते
 तपोभिरिज्यते विप्रैः समद्वेषवशंगतः ४२
 त्यक्तक्रियैः प्रियारण्यैर्निःसंगैकचरैश्च यः
 वेदांते यतिभिश्चित्यः समद्वेषी हरिर्द्विज ४३
 ब्रह्मादयः सुराः सर्वयोगिनः सनकादयः
 मुक्त्यर्थमर्चयंतीह स विष्णुर्द्वेषितो मया ४४
 आदौ मध्येऽवसाने यो विश्वधाता सनातनः
 यस्य नैवादि मध्यांताः समद्वेषपदं ययौ ४५
 यन्मया सुकृतं कर्म कृतं प्राक्तनजन्मनि
 विष्णुद्वेषाग्निना दग्धं तत्सर्वं भस्मसादभूत् ४६
 कथंचिदस्य पापस्य सीमां द्रक्ष्यामि चेदहम्

मुक्त्वानारायणं नान्यमर्चयिष्यामि देवताम् ४७
 विष्णुद्वेषाच्चिरं भुक्त्वामयानरकयातनाम्
 निरयान्निसृतः सोऽह पैशार्ची योनिमागतः ४८
 अधुना कर्ममत्रैः कैरथानीतस्त्वदाश्रमम्
 यत्र त्वद्दर्शनाकार्त्तमेनष्टदुःखमयं तमः ४९
 प्राप्य ते मरणं यत्र बन्धनं श्रीः सुखं वधूः
 स तत्र नीयते स्वेन कर्मणा गलहस्तिना ५०
 इदानीमुचितं कर्म ब्रूहि पैशाच्यनाशनम्
 परोपकारकार्ये हि न धन्यामन्दगामिनः ५१
 देवद्युतिरुवाच
 अहो मुष्णाति मायेयं देवासुरनृणां स्मृतिम्
 यया देवेष्वपि द्वेषो जायते धर्मनाशनः ५२
 स्रष्टापालयिता हं तां जगतां यो महेश्वरः
 आत्मा च सर्वभूतानां तं मूढो द्वेष्टिकः कथम् ५३
 भवन्ति सर्वकर्माणि सफलानि यदर्पणात्
 तद्भक्तिविमुखो मर्त्यः को न याती ह दुर्गतिम् ५४
 श्रुतिस्मृतिसदाचारविहितं कर्म केवलम्
 सेवितव्यं चतुर्वर्णैर्भजन्नारायणं सदा ५५
 अन्यथानिरयं याति विना ह्यागमसेवनात्
 अतो वेदविरुद्धार्थं शास्त्रोक्तं कर्म संत्यजेत् ५६
 स्वबुद्धिरचितैः शास्त्रैः प्रतार्ये ह तु बालिशान्
 विघ्नंति श्रेयसो मार्गं लोकनाशाय केवलम् ५७
 विष्णुं निन्दन्ति वेदांश्च तपो निन्दन्ति सद्दिवजान्
 तेन ते नरकं याति ह्यसच्छास्त्रनिषेवणात् ५८
 अयमेव यथाराजाद्रविडो निरयंगतः
 द्विषन्नारायणं देवं देवदेवं जगत्प्रभुम् ५९
 तस्माद्देवेषां हि देवेषु ब्राह्मणेषु विशेषतः
 संत्यजेत्पुण्यकामोऽत्र वेदबाह्यां क्रियां त्यजेत् ६०
 इत्युक्त्वा कथयामास पिशाचाय हितं मुनिः
 प्रयागं गच्छ भो भद्रमाघमासं विचारय ६१

यत्र ते निश्चिता मुक्तिः पैशाच्यान्नात्र संशयः
 तत्राप्लुता दिवं यांति श्रुतिरेषा सनातनी ६२
 विजहाति नरस्तत्र प्राक्तनं कर्म दुष्कृतम्
 प्रयागस्नानतो नास्ति क्वाप्यन्यदधिकं परम् ६३
 प्रायश्चित्तं तपो रूपं दानरूपं क्रियात्मकम्
 यागयोगाधिकं विद्धि प्रयागं पापिनामपि ६४
 स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं तत्पृथिव्या मपावृतम्
 सितासितोदवेणीयातां हित्वा भुवि नापरा ६५
 पापनैगडबद्धस्य छेद नैककुठारिका
 क्वविष्णुः सूर्यतेजोऽग्निर्गङ्गायामुनसंगमः ६६
 क्ववराकीर्णं तुच्छापापराशितृणां हतिः
 मलीमसघनध्वंसे यथा शरदि चंद्रमाः ६७
 भाति पापक्षया दूर्ध्वं नरो वेणीजलाप्लुतः
 सितासितस्य माहात्म्यमहं वक्तुं न ते क्षमः ६८
 यत्तु यकणसंस्पृष्टो मुक्तः केरलको द्विजः
 इति वाक्यमृषेः श्रुत्वा पिशाचस्तुष्टमानसः ६९
 मुक्तदुःख इव प्रीतः पप्रच्छ प्रणयान्मुनिम्
 कथं केरलदेशीयो द्विजो मुक्तो महामुने ७०
 एतं कथय वृत्तांतं संश्रित्य करुणां मयि ७१
 देवद्युतिरुवाच
 पिशाचशृणु पुण्यां मे कथां कथयतः शुभाम्
 केरले वसुनामात्रब्राह्मणो वेदपारगः ७२
 दायादैर्ह तवित्तस्तु निर्धनो बंधुवर्जितः
 जन्मभूमिं परित्यज्य महादुःखेन दुःखितः ७३
 देशादेशं परिभ्राम्य कालेन महता पुनः
 प्रविश्य समहारण्य मीषद्वयाधिप्रपीडितः ७४
 गच्छंस्तीर्थांतरं श्रांतः क्षुत्क्षामो विंध्यपर्वते
 दुर्भिक्षेणमृतिं लेभे न दाहं चौर्ध्वदेहिकम् ७५
 तेन कर्मविपाकेन तत्रैव गिरिगह्वरे
 प्रेतीभूतश्चिरं कालमुवास निर्जने वने ७६

शीतातपपरिक्लिष्टोनिराहारो निरूदकः
 दिगंबरो व्युपानत्को गिराहा हेतिनिःश्वसन् ७७
 इतस्ततः परिभ्राम्य वायुभूतः स केरलः
 द्विजो न शरणं लेभेन सुखं कुत्रचित्तदा ७८
 संशोचति स्म दुःखार्ते नैव पश्यति स द्रुतिम्
 सर्वदा दत्तदानं स भुङ्क्ते स्वं कर्मणः फलम् ७९
 हविर्जुह्वति नाग्नौ ये गोविंदं नार्चयंतिये
 भजंते नात्मविद्यां ये सुतीर्थविमुखाश्च ये ८०
 सुवर्णवस्त्रतांबूलमणिमन्नफलं जलम्
 आर्तेभ्यो न प्रयच्छंतिसर्वे ते कृतहीनकाः ८१
 ब्रह्मस्वं च परस्वं च स्त्रीधनानि हरंतिये
 बलेन छद्मनावापि धूर्ताश्च परवंचकाः ८२
 दांभिकः कुहकाश्चौरा ये च पावकवृत्तयः
 बालवृद्धा तुरस्त्रीषु निर्दयाः सत्यवर्जिताः ८३
 अग्निदागरदा ये च ये चान्ये कूटसाक्षिणः
 अगम्या गामिनः सर्वे ये चान्ये ग्रामयाजिनः ८४
 पितृमातृसृषापत्यस्वदारत्यागिनश्च ये
 ये कदर्याश्च लुब्धाश्च नास्तिका धर्मदूषकाः ८५
 त्यजंति स्वामिनं युद्धे त्यजंति शरणागतम्
 गवां भूमेश्च हंतारो ये चान्ये रत्नदूषकाः ८६
 परापवादिनः पापादेवता गुरुनिंदकाः
 महाक्षेत्रेषु सर्वेषु प्रतिग्रहरताश्च ये ८७
 परद्रोहरता ये च यथाच प्राणिहिंसकाः
 कुप्रतिग्राहिणः सर्वे ते भवंति पुनः पुनः ८८
 प्रेतराक्षसपैशाचतिर्यग्वृक्षकुयोनिषु
 न तेषां सुखलेशोऽस्ति इह लोके परत्र च ८९
 तस्मात्त्यक्त्वानिषिद्धार्थं विहितं कर्म चाचरेत्
 यज्ञदानंतपस्तीर्थमंत्रदेवं गुरुं भजेत् ९०
 विपाकं कर्मणां दृष्ट्वा यो निकोटिषु दुस्तरम्
 चतुर्भिरपि वर्णैश्च सेव्यो धर्मो निरंतरम् ९१

इतिप्रेतगतिंदृष्ट्वापापबीजोत्थितांहिसः
 कृत्वाधर्मोपदेशंचपुनस्तस्मैद्विजोऽब्रवीत् ६२
 इत्थंसकेरलःप्रेतोवर्तमानोगिरौतदा
 अतिवाह्यचिरंकालमपश्यत्पथिकंपथि ६३
 वहंतंद्वौकरंडौचवेणीजलयुतौतथा
 गायंतंप्रमुखादेवंपुण्यश्लोकंजनार्दनम् ६४
 तंदृष्ट्वासहसाप्रेतोमार्गरोधंचकारसः
 दर्शयामासचात्मानंमाभैषीरित्युवाचसः ६५
 पानीयंपातुमिच्छामित्वत्तःकार्पाटिकोत्तम
 नपास्यसिजलंचेन्मांप्राणयास्यंतिमेदृढम् ६६
 इतिप्रेतवचःश्रुत्वापांथःप्रत्याहकौतुकात्
 कार्पटीकउवाच
 कस्त्वंदुःखाभिभूतस्तुकृशोम्लानोदिगंबरः ६७
 जीवशेषोमुमूर्षुश्चविकृतोभयवर्धनः
 नवधूममयाकारश्चंडश्चंचललोचनः ६८
 पद्भ्यामस्पृष्टभूमिस्त्वंनिर्मासोदरबाहुकः
 इतितद्वचनंश्रुत्वाप्रेतोवाक्यमथाब्रवीत् ६९
 प्रेतउवाच
 शृणुधर्मिष्ठतेवच्चिमेनाहमीदृशोऽभवम्
 ब्राह्मणोऽदत्तदानोऽहलोभीचमलिनक्रियः १००
 परान्नंचसदाभुक्तमेकाकीमिष्टभोजनः
 मयादत्तानभिक्षापिहंतकारोऽनपुष्कलः १०१
 नकृतोवैश्वदेवस्तुप्रक्षिप्तोऽनबहिर्बलि
 भूतानांतुतृषार्तानांनहतापयसाचतृट् १०२
 कदाचित्पितरोनैवतर्पिताऽटतामहीम्
 नचश्चाद्धंकृतंक्वापिपूजितानैवदेवताः १०३
 वर्षातपपरित्राणंनदत्तंपादरक्षणम्
 जलपात्रंनदत्तंचतांबूलंनौषधंमया १०४
 नगृहेवसतिर्दत्तानातिथ्यंकस्यचित्कृतम्
 अंधवृद्धाधनानाथदीनाःपानान्नतोषिताः १०५

गवांग्रासोनदत्तोवैनरोगीपरिमोचितः
 नदत्तानहुताविप्रपवित्राश्चतिलामया १०६
 पृथिव्यांतिलदातारोनभवंतितुमद्विधाः
 व्यतीपातेनदत्तंहिकींचित्स्वर्णमहाफलम् १०७
 संक्रांतावुपरागेचनदत्तंसूर्यचन्द्रयोः
 पर्वाण्यन्यानि सर्वाणि जग्मुः शून्यानि मे द्विज १०८
 तिथयः कार्तिके मुख्या जाता वंध्याः स दामम
 पितृभ्यो नैव दत्तं वा अष्टकासु मघासु च १०९
 द्विजानां न कृता प्रीतिर्मन्वादिषु युगादिषु
 न दत्तस्तिलतैलेन प्रदीपः कार्तिके मया ११०
 न स्नातो माघमासे ऽह रूपसौभाग्यकामदे
 द्विजाय वेदविदुषे गौतम्यां सिंहगे गुरौ १११
 मया संकल्पितं द्रव्यं न दत्तं पूर्वजन्मनि
 न स्नातो ऽह कृष्णवेण्यां तथा कन्यागते गुरौ ११२
 अग्निं प्रज्वाल्य काष्ठौघैः स्नातानां पौषमाघयोः
 शीतार्तानां च विप्राणां न कृतो जाड्यनिग्रहः ११३
 माघवादिषु मासेषु न दत्तं शीतलं जलम्
 मयानारोऽपितोऽश्वत्थो न्यग्रोधो नैव वर्धितः ११४
 बन्दी गृहान्मयामुक्तिर्न कृता प्राणिनां क्वचित्
 न प्राणिभयसं त्रस्तोरक्षितः शरणागतः ११५
 नोपोष्यात्र त्रिरात्राणि तोषितो मधुसूदनः
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रपाराकं तथा चांद्रायणं द्विज ११६
 अथान्यत्तप्तकृच्छ्रं च तथा सांतपनानि च
 व्रतान्येतानि पुण्यानि जुष्टानीन्द्रादिभिः सुरैः ११७
 चरित्वानमया तानि देहः संशोषितः पुरा
 इत्थं पूर्वभवो वंध्यो मम जातो द्विजोत्तम ११८
 पश्य द्विज महाक्रूरामद्भुतामत्र जन्मनि
 गतिं दूरप्रबोधांतु मम पूर्वस्य कर्मणः ११९
 संति मां सानि मार्गेषु वृकव्याघ्रहतानि वै
 फलान्यन्यानि शैलेस्मिन् शुक्रैस्त्यक्तानि सर्वतः १२०

पुण्यानिचसुगंधीनिफलानिरसवंतिच
 मूलानितुसुभक्ष्याणिमृदूनिमधुराणिच १२१
 नानाविधानितिष्ठन्तिमधूनि सुबहून्यपि
 स्रोतसांनिर्भराणांचसन्तिवारीणि सर्वशः १२२
 सुलभेषुपदार्थेषुसर्वेष्वेतेषुपर्वते
 नेक्षेहमशनंक्वापिदैवेनापिहतंसदा १२३
 वाताहारेणजीवामियथाजीवंतिपन्नगाः
 पुनर्जीवामिभोविप्रदेवयोनिप्रभावतः १२४
 बलेनप्रज्ञयानित्यमंत्रपौरुषविक्रमैः
 सहायैश्चैवमित्रैश्चनालभ्यलभतेनरः १२५
 लाभालाभेसुखेदुःखेविवाहेमृत्युजीवने
 भोगेरोगेवियोगेचदैवमेवहिकारणम् १२६
 कुरूपाःकुकुलामूर्खाःकुत्सिताचारनिंदिताः
 शौर्यविक्रमहीनाश्चदैवाद्राज्यानिभुञ्जते १२७
 काणाःखंजाअभव्याश्चनीतिहीनाश्चदुर्गुणाः
 नपुंसकाश्चदृश्यन्तेदैवाद्राज्येप्रतिष्ठिताः १२८
 यैर्दत्ताश्चतिलागावोहिरण्यवसनानिच
 गौरीकन्याचयैर्दत्तायैर्दत्ताचवसुंधरा १२९
 शय्यासनानितांबूलमंदिराणिधनानिच
 भक्ष्यभोज्यानिदत्तानिचंदनान्यगरूणिच १३०
 अटव्यांपर्वताग्रेचग्रामेवानगरेऽपिवा
 पुरःपुरःश्चतिष्ठन्तितेषांभोगाःप्रयत्नतः १३१
 संत्यत्रपर्वतेऽन्येऽपिराक्षसाबलवत्तराः
 राक्षसाश्चपिशाचाश्चपिशाच्यश्चातिदारुणाः १३२
 कदाचिच्चकथंचिच्चक्वापियत्रस्वकर्मणा
 लभन्तेचान्नपानानिपर्यटन्तोवनेवने १३३
 इतिश्रुत्वाऽत्रतेभ्यश्चमाभयंभवतांभवेत्
 शुचिङ्गोविंदभक्तंत्वांनतेद्रष्टुमपिक्षमाः १३४
 विष्णुभक्तितनुत्राणंनारायणपरायणम्
 नस्पृशन्तिनपश्यन्तिराक्षसाःप्रेतपूतनाः १३५

भूतवेतालगंधर्वाः शाकिन्यश्चार्यकाग्रहाः
 रेवत्योवृद्धरेवत्योमुखमंडयस्तथाग्रहाः १३६
 यक्षाबालग्रहाः क्रूरादुष्टावृद्धग्रहाश्चये
 तथामातृग्रहाभीमाग्रहाश्चान्येविनायकाः १३७
 कृत्याः सर्पाश्चकूष्मांडायेचान्येदुष्टजंतवः
 नपश्यन्तिपरंविप्रवैष्णवंब्राह्मणंशुचिम् १३८
 शुचिरक्षन्तिभूतानिधर्मिष्ठंपीडयन्तिन
 रक्षन्तिचशुचिर्नित्यंग्रहनक्षत्रदेवताः १३९
 गोविंदनामजिह्वाग्रेहृदिवेदस्तुसंस्थितः
 शुचिश्चदानशीलश्चत्वंसर्वत्राकुतोभयः १४०
 एवंब्राह्मणतिष्ठामिभुञ्जानःकर्मणःफलम्
 नशोचामीतिमत्वाऽहविमृश्यचपुनःपुनः १४१
 नदुनोमितथातावद्यावज्जंबालिनीतटे
 सारसोदीरितंवाक्येश्रुतंपर्यटतामया १४२
 ब्राह्मणउवाच
 सारसोदीरितंवाक्यंकीदृशंहिश्रुतंत्वया
 तदहंश्रोतुमिच्छामिब्रूहित्वंप्रेतसत्वरम् १४३
 प्रेतउवाच
 ब्रवीमिसारसंवाक्यंशृणुकार्पाटिकोत्तम
 धूसरानामकक्षेऽस्मिन्नदीगिरिसमुद्भवा १४४
 सदाजलशयोत्तालामत्तदंतिकुलाकुला
 महाककुभशोभाढ्यास्त्रिगन्धजंबूमनोहरा १४५
 तस्यास्तीरमहंप्राप्तोगाहमानोवनंघनम्
 मयितिष्ठतिवैतत्रफलभोजनकाम्यया १४६
 वनांतरात्समुड्डीयसारसोलक्ष्मणायुतः
 आगत्यपुलिननंद्याःसेवितुंबहुपक्षिभिः १४७
 पीत्वातत्रैवपानीयंरमित्वाभार्ययासह
 सुप्तःपक्षपुटेवामेप्रवेश्यचशिरोमुखम् १४८
 एतस्मिन्नंतरेदृष्टःपादपादवतीर्यच
 रक्ताननःसुरक्ताक्षोदंडीदृढनखावलि १४९

लोमशोदीर्घलांगूलश्चलचेष्टोहिवानरः
यत्रासौसारसःसुप्तस्तत्रवेगेनचागतः १५०
समागत्यचजग्राहसारसंचरणेदृढम्
कराभ्यांकूरयाबुद्ध्यापश्यतांबहुपक्षिणाम् १५१
उड्डीयोड्डीयतेसर्वेगताश्चान्यत्रखेचराः
सारसीभीतभीताचविरावान्कुर्वतीस्थिता १५२
सारसोभग्ननिद्रस्तुत्रासाञ्चलितलोचनः
अवलोकितवाञ्छीघ्नंतदोत्ताम्यशिरोधराम् १५३
विलोक्यवानरंदुष्टंहंतुकामंसुदारुणम्
तदासंभाषयामासगिरामधुरयाखगः १५४
अपराधंविनामांत्वंकिंशाखामृगबाधसे
सापराधाजनालोकेवध्यंतेभूमिपैरपि १५५
नपीडयितुमर्हंतित्वादृशाउत्तमाजनाः
अस्मानहिंसकान्साधून्परवृत्तिपराङ्मुखान् १५६
जलशैवालभक्षांश्चखेचरान्वनवासिनः
स्वदाररतिशीलांश्चपरदाराभिवर्जितान् १५७
नपीडयितुमर्हंतित्वद्विधावानरोत्तम
परापवादपैशुन्यान्द्विजान्परमसेवकान् १५८
शाखामृगविमुंचाशुसर्वथामामनागसम्
जानामितवजन्माहंनत्वंवेत्सितुमामकम् १५९
इत्याकर्ण्यवचस्तस्यमुमोचसारसंतदा
चपलोवानरःशीघ्रमाहदूरेव्यवस्थितः १६०
वानरउवाच
ब्रूहिरेत्वंकथंवेत्सिममजन्मपुरातनम्
त्वंपक्षीज्ञानहीनश्चतिर्यक्चाहंवनेचरः १६१
सारसउवाच
जानेऽहतावकंजन्मजातिस्मरमितिस्फुटम्
त्वंहि विंध्याधिपोराजाप्राग्भवेपर्वतेश्वरः १६२
अहंपूज्यतमोविप्रस्तववंशेपुरोहितः
तेनप्रत्यभिजानामित्वांसम्यग्वानरोत्तम १६३

इमांपालयताभूमिंप्रजाःसर्वाःप्रपीडिताः
 त्वयाविवेकहीनेनभृशंसंचयताधनम् १६४
 प्रजापीडानतापोत्थवह्निज्वालैस्तुवानर
 प्राक्त्वंदग्धःपुनःक्षिप्तःकुंभीपाकेऽतिदारुणे १६५
 पुनःपुनःश्चदग्धेनजातेनचपुनःपुनः
 नारकेणशरीरेणसमास्त्रिंशद्गतंत्वया १६६
 कुर्वतादारुणाञ्छब्दान् रुदताचपुनःपुनः
 कुंभीपाकानलेतीव्राह्मणुभूताश्चयातनाः १६७
 निस्तीर्णनरकोभूयःपापशेषेणसांप्रतम्
 प्राप्तोऽसिवानरंजन्मयेनमांहंतुमिच्छसि १६८
 विप्रस्योपवनात्पूर्वपक्वरंभाफलानिवै
 अननुज्ञाप्यभुक्तानित्वयापहत्यपौरुषात् १६९
 विपाकःकर्मणस्तस्यफलतेपश्यदारुणः
 वानरस्त्वंवनेवासोह्यधुनातेनवर्तसे १७०
 अशुभस्यशुभस्यापिपुराविहितकर्मणः
 भोगःक्रीडतिभूतेषुनोल्लंघ्यस्त्रिदशैरपि १७१
 इत्थंत्वज्जन्मजानामियथावत्तुसहेतुकम्
 प्राप्तःसारसदेहोऽपिज्ञानेनापरिमोहितः १७२
 प्रेतउवाच
 इतिश्रुत्वाकथांविप्रवानरोप्याहसारसम्
 सम्यग्वेत्तिभवान्नूनंकथंत्वंपक्षितांगतः १७३
 सारसउवाच
 कथयिष्यामितत्कर्मयेनाहंदुर्गतिंगतः
 पक्षियोनिंगतोयेनतत्सर्वश्रोतुमर्हसि १७४
 धान्यंखारिशतंसाग्रमुत्सृष्टंहित्वयापुरा
 बहुभ्योब्राह्मणेभ्यश्चचर्मदायांरविग्रहे १७५
 पौरोहित्यमदाल्लोभाद्वंचयित्वाद्विजांस्तथा
 किंचिद्वत्तातुतेभ्यश्चगृहीतमखिलंमया १७६
 विप्रसाधारणद्रव्यग्रहणोत्पन्नपातकात्
 पतितःकालसूत्रेऽहनरकेरक्तकर्दमे १७७

चलत्क्रिमिसुसंपूर्णेदुर्गधेपूयफेनिले
 आनाभेस्तत्रमग्नोस्मिलिहन्पूयमधोमुखः १७८
 तथोपरिमहागृध्रैर्भक्ष्यमाणस्तुवायसैः
 क्रिमिभिस्तुद्यमानस्तुममदेहोनिरंतरम् १७९
 तस्मिञ्छोणितपंकेऽहनिरुच्छ्वासोऽभवंतदा
 मुहूर्तोऽपिमहाकल्पसमोजातोममात्रवै १८०
 यातनाश्चानुभूताश्चसमास्त्रिरयुतंमया
 वक्तुंचतन्नशक्नोमिदुःखंवानरनारकम् १८१
 पौरोहित्यंमहाघोरंपापदंचस्वभावतः
 देवोपजीवनंयत्रब्राह्मणस्योपजीवनम् १८२
 राज्ञःप्रतिग्रहोघोरस्तेनदग्धाद्विजातयः
 तेषामपिहरेद्द्रव्यंपुरोधास्तेननारकी १८३
 राजायत्कुरुतेपापंपुरादेहेनधीयते
 तस्यतेनपुरोधाश्चगीयतेतत्त्वदर्शिभिः १८४
 दैवात्कथमपिप्राप्तउत्तारोनरकांबुधेः
 मयादौदैवयोगेनशकुनित्वमुपस्थितम् १८५
 अपहत्यपुराकांस्यभाजनंभगिनीगृहात्
 आक्षिकायमयादत्तंतेनमेसारसीगतिः १८६
 इयंचब्राह्मणीपूर्वकांस्यचोरीसुदारुणा
 तेनेयंसारसीजाताममभार्यासधर्मिणी १८७
 इत्थंवानरतेसर्वकथितंकर्मणःफलम्
 वृत्तंचवर्तमानंचभविष्यंशृणुसांप्रतम् १८८
 अहंहंसोभविष्यामित्वंचहंसोभविष्यसि
 हंसीयमपिमद्भार्यासारसीचभविष्यति १८९
 देशेचकामरूपेवैस्थास्यामोवैयथासुखम्
 योगिनींभाविकल्याणीयास्यामस्तदनंतरम् १९०
 ततश्चमानुषंजन्मप्राप्यामोदुर्लभंपुनः
 श्रेयस्तद्विपरीतंचप्राणिभिर्यत्रसाध्यते १९१
 एवंसर्वाञ्छिवोजंतून्मोहयित्वास्वमायया
 सुखैर्भुनक्तिदुःखैश्चनास्मानेवतुकेवलम् १९२

अयंलोकेप्रवृत्तश्चमार्गोविविधनिर्मितः
 धर्माधर्ममयोऽत्यर्थेसुखदुःखफलात्मकः १६३
 सेवितःप्राणिभिःसर्वैःसर्वदावापुनःपुनः
 देवासुरनरव्याघ्रक्रिमिकीटजलेचरैः १६४
 नातिक्रान्तोहिकेनापिपंथाऽयदुःखकंटकः
 विरक्तान्योगिनोध्यायंविनावेदांतपारगान् १६५
 अणोर्वापिगुरोर्वापिपुण्यापुण्यस्यकर्मणः
 ददातीहफलंज्ञात्वादेशंकालंमहेश्वरः १६६
 इत्थंविधिविधानज्ञांमायांज्ञात्वेश्वरस्यच
 नशोचंतितनप्यंतिनव्यथंतिमहाधियः १६७
 नान्यथाशक्यतेकर्तुंविपाकःपूर्वकर्मणाम्
 उपायैःप्रज्ञयावापिशखामृगसुरैरपि १६८
 पुरात्वंभूपतिर्जातःपश्चाज्जातोऽसिनारकी
 अधुनावानरोभूयोजन्मप्राप्स्यसितादृशम् १६९
 इतिमत्वाविशोकस्त्वंशाखामृगयथासुखम्
 प्रतीक्षांकुरुकालस्यरममाणोऽत्रकानने २००
 अहमप्येवमीशानमायाबद्धोवनेवने
 क्षपयिष्यामिवैजन्मधैर्यमास्थायसारसम् २०१
 वानरउवाच
 मयात्वंपूजितःपूर्वनौमित्वामधुनाप्यहम्
 जातिस्मरोऽसिजानामिसर्वमत्पूर्वदैहिकम् २०२
 तिष्ठसारससारस्याशिवमस्तुसदातव
 त्वद्वाक्याद्गतमोहोऽहविचरिष्यामिसर्वदा २०३
 प्रेतउवाच
 इमंरम्यंविचित्रंचपावनंपरमंद्विज
 पक्षिवानरसंवादंश्रुतंयावन्नदीतटे २०४
 तावन्ममापिबोधोऽभूत्तेनशोकःक्षयंगतः
 इदानींजाह्नवीतोयमाहात्म्यंपरमाद्भुतम् २०५
 दृष्ट्वात्रब्राह्मणश्रेष्ठत्वांयाचेजाह्नवीजलम्
 प्रेतत्वात्तर्तुकामोऽहतीव्रातृष्णाप्रपीडितः २०६

अस्मिन्नेवाचलेदृष्टंमयाश्चर्यचवैद्विज
 गंगातोयस्यतावद्धिपातुमिच्छामितञ्जलम् २०७
 पारियात्रोद्भवःकोऽपिब्राह्मणोग्रामयाजकः
 अयाज्ययाजनाद्विध्येसंभूतोब्रह्मराक्षसः २०८
 अस्मत्संगस्यलोभेनस्थितोऽसौहायनाष्टकम्
 तस्यास्थीनिसुपुत्रेणसंचितानिद्विजोत्तम २०९
 क्षिप्तान्यानीयगंगायांतीर्थेकनखलेऽमले
 तत्क्षणादेवमुक्तोऽसौराक्षसत्वात्सुदारुणात् २१०
 इतिगंगाजलस्नानमहिमामहदद्भुतम्
 साक्षादृष्टोमयातेनगांगेयंप्रार्थितंजलम् २११
 पुरस्ताद्यत्कृतस्तीर्थेमयाभूरिपरिग्रहः
 नकृतस्तुप्रतीकारस्तस्यजाप्यादिलक्षणः २१२
 तेनमेप्रेतरूपस्यदुर्लभोदकभोजनम्
 सहस्रंयत्रवर्षाणामतीतंविंध्यपर्वते २१३
 इतितेकथितंसर्वंहित्वालज्जांगरीयसीम्
 इदानींधार्मिकश्रेष्ठजलदानेनसत्वरम् २१४
 संतर्पयममप्राणान्कंठमात्रावलंबितान्
 दुर्लभंप्रेतभावेऽपिजीवितंप्राणिनामिह २१५
 शरीरंरक्षणीयंहिसर्वथासर्वदानैः
 नहीच्छंतितनुत्यागमपिकुष्ठादिरोगिणः २१६
 देवद्युतिरुवाच
 इतितद्वचनंश्रुत्वाविस्मयंपरमंगतः
 पथिकश्चिंतयामासकृपांप्रेतेसमुद्ब्रहन् २१७
 पापपुण्यफलंलोकेप्रत्यक्षंदृश्यतेखलु
 देवदानवमानुष्यंतिर्यक्त्वंक्रिमिकीटकम् २१८
 नानायोनिषुजन्मानिनानाव्याधिप्रपीडनम्
 मरणंबालवृद्धानामंधत्वंकुब्जतातथा २१९
 ऐश्वर्यचदरिद्रत्वंपांडित्यंमूर्खतातथा
 एताश्चरचनालोकेभवंतिकथमन्यथा २२०
 तेधन्याःकर्मभूमौयेन्यायमार्गार्जितंधनम्

सत्पात्रेभ्यःप्रयच्छंतिकुर्वन्तिचात्मनोहितम् २२१
 भूमिरत्नहिरण्यानिगावोधान्यंगृहंगजाः
 रथाश्ववसनग्रामाःसिद्धमन्नफलंजलम् २२२
 कन्यादिव्यौषधमन्नछत्रोपानद्वरासनम्
 शय्यातांबूलमाल्यानितालवृत्तं वरासनम् २२३
 सर्वमेतत्प्रदातव्यंलोकत्रयजिगीषुभिः
 दत्तं हि प्राप्यतेस्वर्गेदत्तमेव हि भुज्यते २२४
 छत्रचामरयानानिवराश्ववरवारणाः
 हर्म्याणिवरशय्याश्च गोमहिष्योवरस्त्रियः २२५
 अन्नभूषणमुक्ताश्च पुत्रादास्यो महाकुलम्
 आयुरारोग्यमैश्वर्यं कलाविद्यासुकौशलम् २२६
 दानस्यैव फलं सर्वं प्राप्यते भुवि मानवैः
 तस्माद्देयं प्रयत्नेन नादत्तमुपतिष्ठति २२७
 धर्मिष्ठेन तु पांथेन गाथेयं समगायत
 इति श्रुत्वा पुनः प्रेतः प्रोवाच ह्यार्तमानसः २२८
 मन्ये धर्मज्ञकल्पोऽसि पांथ त्वं नात्र संशयः
 देहि मे जीवनं वारिचातकाय घनो यथा २२९
 एतस्मिन् प्राणदाने हि मा विलंबं कृथा बहु
 ततः प्रत्याह पांथस्तु वचनं न्यायगर्भितम् २३०
 भृगुक्षेत्रेशृणु प्रेतपितरौ मम तिष्ठतः
 तदर्थं तीर्थराजस्य मया वारिसमाहृतम् २३१
 तत्सितासितपानीयं मध्ये च प्रार्थितं त्वया
 नजाने धर्मसंदेहः किमत्र मम युज्यते २३२
 बलाबलं विचारार्थं करिष्ये प्रबलं विधिम्
 वेदेभ्यो धर्मशास्त्रेभ्यो नाहं मानेन केवलम् २३३
 हयमेधादियज्ञेभ्यः सर्वेभ्योऽप्यधिकं मतम्
 ऋषिभिर्देवताभिश्च प्राणिनां प्राणरक्षणम् २३४
 इति दत्त्वा वरं वारिकृत्वा प्रेतस्य रक्षणम्
 पित्रर्थं पुनरादाय जलं नेष्यामि पावनम् २३५
 एष मे प्रबलोभाति शुद्धधर्मप्रदो विधिः

परोपकरणादन्यत्सर्वमल्पंस्मृतं बुधैः २३६
 परोपकारिभिर्दत्ता अपि प्राणानृभिर्मुदा
 अद्भिः परोपकारः स्यात्किं न लब्धं मया पुनः २३७
 दधीचिनापुरागीतः श्लोकोऽयं श्रूयते भुवि
 सर्वधर्ममयः सारः सर्वधर्मज्ञसंमतः २३८
 परोपकारः कर्तव्यः प्राणैरपि धनैरपि
 परोपकारजं पुण्यं तुल्यं क्रतुशतैरपि २३९
 इत्युक्त्वा प्रददौ तोयं गंगायामुनसंभवम्
 प्रेताय प्राणरक्षार्थं सधर्मिष्ठो वरोद्विजः २४०
 प्रेतः प्रीतो जलं पीत्वा ह्यभिषिच्य शिरस्तथा
 प्रजहौ प्रेतदेहं तं दिव्यदेहोऽभवत्क्षणात् २४१
 तदाश्चर्यमहदृष्ट्वानिजगाद स केरलः
 अहो विमुक्तः प्रेतत्वाद्देही पानीऽब्दिदुभिः २४२
 ब्रह्मापि नैव शक्नोति मन्येवक्तुमपांगुणम्
 गङ्गातोयं महादेवो धत्ते केकथमन्यथा २४३
 अचिंत्यशक्तिगंगां भस्ति लमात्रं तु यः पिबेत्
 देवो भवेत्स सिद्धो वा गर्भे नैव च संविशेत् २४४
 न गंगा सदृशी सिद्धिर्न गंगा सदृशी मतिः
 न गंगा सदृशी मुक्तिर्न गंगा सर्वाधिकायतः २४५
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन महाभक्त्या च धार्मिक
 करस्थं तस्यैव ल्यं योगंगां सेवते सदा २४६
 आयुष्मान्भव पांथ त्वं माधर्मविरतो भव
 त्वयाऽहं तारितः सद्यो गंगां बुकण दानतः २४७
 इत्युक्त्वा प्रस्थितो नाकं पिशाचस्तु स केरलः
 आशीर्भिरभिनं द्याथ पांथं बंधुवरं नरम् २४८
 प्रेतं विमोक्ष्य पांथोऽपि पुनरादाय तज्जलम्
 गतस्तेनैव मार्गेण स्मरंस्तीर्थोदकौ तु कम् २४९
 वसिष्ठ उवाच
 इत्थं प्रयागमाहात्म्यं श्रुत्वा न त्वाचतं मुनिम्
 प्रयागं सहसामाघे पिशाचः सत्वरंगतः २५०

स्नात्वासितासितेसोऽपिमाघमासेद्विजोत्तम
 पिशाचः क्षीणपापस्तुपैशार्चीविजहौतनुम् २५१
 दिव्यदेहस्ततोभूत्वाद्राविडोभूपतिस्तदा
 स्तुवन्नारायणं देवं भक्त्या दोषविवर्जितः २५२
 गन्धर्वैः स्तूयमानस्तुनाकनारीसुपूजितः
 उत्तमेन विमानेन पुरंदरपुरं ययौ २५३
 इतिते कथितं विप्रपूर्ववृत्तं सकौतुकम्
 इतिहासं द्विजश्रेष्ठ सद्यः पातकनाशनम् २५४
 ज्ञानदं मोक्षदं विप्रश्रुतं दुर्गतिनाशनम्
 इतिते कथितं सर्वपुरावृत्तं सकौतुकम् २५५
 इतिहासं द्विजश्रेष्ठ श्रुतं दुर्गतिनाशनम्
 अधुना तु मया सार्धमिमाः कन्याः सुतश्च ते २५६
 त्वंचायातु प्रयागं वै सर्वे सद्गतिमीप्सवः
 माघस्नानं प्रकुर्मोऽत्र देवानामपि दुर्लभम् २५७
 तत्र मोक्षयन्ति पैशाच्यं सद्यः पापसमुद्भवम् २५८
 महेश उवाच
 एवं वसिष्ठ वक्राब्जकथामधुरसंमुदा
 पीत्वा प्रमुदिताः सर्वे निस्तीर्णानरकार्णवात् २५९
 प्रस्थितास्तेन सार्धं ते सत्वरं व्योम्नि हर्षिताः
 दिलीपशृणु तत्सर्वं तत्तीर्थं तु सितासितम् २६०
 सत्वरं व्योममार्गेण काममासाद्य दुःसहाः
 समागम्य तदा तत्र संहृष्ट हृदयाश्च ते २६१
 अथो चेलो मशस्तत्र सदयंगगनांगणे
 पश्यन्तु श्रद्धया सर्वे तीर्थराजमिमं भुवि २६२
 विना ज्ञानं प्रयागेऽस्मिन् मुच्यन्ते सर्वजंतवः
 इष्ट्वा त्रैवमहायज्ञं स्रष्टुकामः प्रजापतिः २६३
 अवाप सृष्टिं सामर्थ्यं ततः सृष्टिं चकार सः
 अन्ननारायणः स स्त्रीपत्नीकामः सितासिते २६४
 अतः सलब्धवान् लक्ष्मीं भार्याममृतमंथने
 उषित्वा चात्र षण्मासं स्नात्वा वेण्यां यथेच्छया २६५

त्रिपुरंघातयामासत्रिबाणेनत्रिशूलभृत्
 इमानित्रीणिकुंडानिदीप्तान्यजस्रवह्निभिः २६६
 एषतृप्तिंगतोवह्निर्यःकेनापिचपुष्यति
 अत्रदेवास्त्रयस्त्रिंशत्तृप्तामुमुदिरेभृशम् २६७
 आविर्भूतोमहेशोऽत्रनीलकंठःकपालभृत्
 अनिशंससुरैःसेव्यआयातोजलयेबटुः २६८
 मृकंडसूनुनाकल्पेप्रविश्ययन्मुखेस्थितम्
 लोकेज्वालाकुलेसोऽययोगरूपीजनार्दनः २६९
 सेयंभागीरथीशंभोःसर्वदुःखापहारिणी
 सिद्ध्यर्थसेव्यतेसिद्धैर्भुक्तिमुक्तिफलप्रदा २७०
 अनिशंभूतिदायाचस्वर्गमार्गेह्यनुत्तमा
 स्वर्गहेतुश्चयादेवीसेयंभागीरथीनदी २७१
 यदंभःस्नानमात्रेणविकर्तनसलोकताम्
 लभंतेप्राणिनःसर्वेनदीसायमुनास्वयम् २७२
 अनयोःपुण्यनद्योश्चसंगमःसुखदोमुने
 अत्रस्नातानपच्यंतेनरकेज्ञानभाविताः २७३
 विनाज्ञानंप्रयागेऽस्मिन्मुच्यंतेसर्वजंतवः
 अन्यच्चश्रूयतांविप्रइतिहासंपुरातनम् २७४
 शृण्वतांसर्वपापघ्नंसर्वरोगविनाशनम्
 ऋचीकेनपुराशप्तोगंधर्वोवायसोऽभवत् २७५
 शापंमुमोचसोऽत्रैवस्नातःसद्यःसितासिते
 वासवस्यतुशापेनस्वर्गाद्भ्रष्टाप्सरोर्वशी २७६
 स्वर्गकामाचसासस्त्रौलेभेस्वर्गततोचिरात्
 पुत्रं चशंकरंलेभेययातिर्नाहुषोमुने २७७
 पुत्रकामःप्रयागेहिस्नात्वापुण्येसितासिते
 धनकामःपुराशक्रःसुस्नातोऽत्रद्विजोत्तम २७८
 धनदस्यनिधीन्सर्वाञ्जहारसचमायया
 कश्यपोऽत्रतपस्तेपेशिवाराधनतत्परः २७९
 अस्मिंस्तीर्थेभरद्वाजोयोगसिद्धिमवाप्तवान्
 अस्मिंस्तीर्थेपुराविप्रयोगेशाःशांतमानसाः २८०

योगस्यफलभूमिंतुलेभिरेसनकादयः
 अस्मिन्माघेतुयेस्नातागंगायामुनसंगमे २८१
 तारारूपाश्चतेसर्वे तैर्व्याप्तंसकलंजगत्
 विंदंतिकामिनःकामान्मुक्तियांतिमुमुक्षवः २८२
 विंदंतिसाधकाःसिद्धिंप्रयागेहिद्विजोत्तम
 सांप्रतंमुक्तिकामास्तुकन्याश्चापिसुतश्चते २८३
 मद्वाक्यादत्रमज्जंतुसर्वेत्वंचसितासिते
 प्राक्कालीनाघविध्वंसिवेणीजलबलेनतु २८४
 लभंतामखिलंलक्ष्मींप्राप्तशापमहाफलाम्
 एवमार्षवचःसत्यमतींद्रियमलंघनम् २८५
 श्रुत्वाचोत्कंठचित्तास्तेसर्वेस्नानायचोद्यताः
 प्रयागंप्राप्यदुष्प्राप्यं पैशाच्यंविजहुःक्षणात् २८६
 विमुक्ताःशापदुःखेनतनुंस्वांस्वांचलेभिरे
 दृष्ट्वावेदनिधिःपुत्रंताःकन्यादिव्यरूपिणीः २८७
 तुष्टावलोमशंप्रीत्याप्रसन्नेनांतरात्मना
 त्वदनुग्रहमात्रेणोत्तीर्णःपापमहार्णवः २८८
 इदानीमुचितंब्रूहिबालानामृषिसत्तम
 लोमशउवाच
 कुमारोधीतवेदोऽयसमाप्तनियमोयुवा २८९
 आसांतुसानुरागाणांगृह्णातुकरपंकजम्
 ततोलोमशवाक्येनस्वपितुर्वचनात्तदाः २९०
 विवाहविधिनाचाशुब्रह्मचारीसधार्मिकः
 शुभद्रव्यैश्चमन्त्रैश्चऋषिभिःकृतमंगलः २९१
 पंचानामपिकन्यानांपाणिंजग्राहधर्मतः
 आनंदिन्यस्तदासर्वाःकन्याःपूर्णमनोरथाः २९२
 बभूवःसकुमारश्चसंतुष्टश्चबभूवह
 दत्त्वानुज्ञांमुनिःसोऽथलोमशस्तैर्नमस्कृतः २९३
 जगामस्वाश्रमंमेरुपर्वतंसुरसेवितम्
 ततोवेदनिधीराजन्स्नुषाःपंचसुतंतथा
 पुरस्कृत्यमुदायुक्तो धनदस्यपुरंययौ २९४

इतिनृपवरमाघेस्नानसंजातपुण्यान्मुनिवरवचसाद्राक्तीर्थराजप्रयागे
 सकलकलुषमुक्ताः पंचगंधर्वकन्याअलमभिगतलाभात्प्राप्यतर्षचजग्मुः २६५
 परमिममितिहासंपावनंतीर्थभूतंवृजिनविलयहेतुंयः शृणोतीहनित्यम्
 सभवतिखलुपूर्णः सर्वकामैरभीष्टैर्व्रजतिचसुरलोकेदुर्लभो धर्मयुक्तः २६६
 इतिहासमिमंश्रुत्वापूजयेद्यस्तुपाठकम्
 गोभिर्हिरण्यवस्त्रैश्चब्रह्मतुल्योयतोहिसः २६७
 वाचकेपूजितेयस्माद्विष्णुर्भवतिपूजितः
 तस्मात्प्रपूजयेन्नित्यंयदीच्छेत्सफलंभवम् २६८
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे माघमाहात्म्ये
 वसिष्ठदिलीपसंवादेगंधर्वकन्यापरिणयोनामैकोनत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः
 १२६

त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच
 श्रुतंकार्तिकमाहात्म्यंमाघस्यचमयाविभो
 अधुनाश्रोतुमिच्छामिमुक्तिदंकर्मचोत्तमम् १
 श्रेष्ठाभक्तिस्तुकाप्रोक्तावदविश्वेश्वरप्रभो
 येनविज्ञानमात्रेणनराःसुखमवाप्नुयुः २
 महादेवउवाच
 तल्लीनचित्तःसपुमान्साभक्तिःपरमामता
 दयाधर्मपरोनित्यंविष्णुधर्मेषुतत्परः ३
 फलमूलजलाहारीशंखचक्रप्रधारकः
 त्रिकालंपूजयेद्विष्णुंसाभक्तिःसात्विकीमता ४
 उत्तमासात्विकीप्रोक्ता राजसीचैवमध्यमा
 कनिष्ठातामसीचैवत्रिविधाभक्तिरुच्यते ५
 श्रीधरेतुप्रकर्तव्यामुक्तिकामफलेप्सुभिः
 अहंकारेणरूपेणदंभमात्सर्यमायया ६
 येकुर्वन्तिजनाभक्तिंतामसीसाउदाहता
 परस्योत्सादनार्थंवादंभमुद्दिश्यवाऽथवा ७
 याभक्तिःक्रियतेदेवेतामसीसाप्रकीर्तिता

विषयान्प्रतिसंधाययशश्चर्यमेववा ८
 अर्चादावर्चयेद्योमांपृथग्भावःसराजसः
 कर्मक्षयार्थेकर्तव्याब्राह्मणैर्ज्ञानतत्परैः ९
 विष्णौह्यात्मार्षणींबुद्धिंसाभक्तिःसात्त्विकीमता
 अतोवैसर्वथादेविसंसेव्यःसर्वदाहरिः १०
 तामसेनतुभावेनतामसत्वंहिलभ्यते
 राजसोराजसेनैवसात्त्विकेनतुसात्त्विकः ११
 वेदाध्यायरतःश्रीमान्रागद्वेषविवर्जितः
 शंखचक्रधरोविप्रःसर्वदाशुचिरुच्यते १२
 कर्मकांडेप्रवृत्तोयःसर्वदाविष्णुनिंदकः
 निंदकस्तज्जनानांचमहाचंडालउच्यते १३
 वेदाध्यायरतानित्यंनित्यंवैयज्ञयाजकाः
 अग्निहोत्ररतानित्यंविष्णुधर्मपराङ्मुखाः
 निंदन्तिविष्णुधर्माश्चवेदबाह्याःसुरेश्वरि १४
 कुर्वन्तिशांतिंविबुधाःप्रहृष्टाःक्षेमंप्रकुर्वन्तिपितामहाद्याः
 स्वस्तिप्रयच्छन्तिमुनींद्रमुख्यागोविंदभक्तिंवहतांनराणाम् १५
 शुभाग्रहाभूतपिशाचयुक्ताब्रह्मादयोदेवगणाःप्रसन्नाः
 लक्ष्मीस्थिरातिष्ठतिमंदिरेचगोविंदभक्तिंवहतांनराणाम् १६
 गंगागयानैमिषपुष्कराणिकाशीप्रयागंकुरुजांगलानि
 तिष्ठन्तिदेहेकृतभक्तिपूर्वगोविंदभक्तिंवहतांनराणाम् १७
 एवमाराधयेद्विद्वान्भगवंतंश्रियासह
 कृतकृत्योभवेन्नित्यंसविप्रोनात्रसंशयः १८
 क्षत्रियोवाथवैश्योवाशूद्रोवासुरसत्तमे
 भक्तिंकुर्वन्विशेषेणमुक्तियातिसवैनरः १९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेविष्णु
 भक्तिमहिमावर्णनं नाम त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३०

एकत्रिंशाधिक शतमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच

शालग्रामशिलाशुद्धामूर्त्यःसंतिभूतले

तासांचैवतुमूर्तीनांपूजनंकतिधास्मृतम् १
 ब्राह्मणैः कतिपूज्यास्ताः क्षत्रियैर्वासुरेश्वर
 वैश्यैर्वापिकथंशूद्रैः स्त्रीभिर्वापिसमादिश २
 महादेवउवाच
 शालग्रामशिलापुण्यापवित्राधर्मकारिणी
 यस्यादर्शनमात्रेण ब्रह्महाशुध्यतेनरः ३
 तद्गृहंसर्वतीर्थानांप्रवरंश्रुतिनोदितम्
 यत्रेयंसर्वदामूर्तिः शालग्रामशिलाशुभा ४
 ब्राह्मणैः पंचपूज्यास्युश्चतस्रः क्षत्रियैस्तथा
 वैश्यैस्तिस्त्रस्तथापूज्याएकापूज्याप्रयत्नतः ५
 तस्यादर्शनमात्रेण शूद्रोमुक्तिमवाप्नुयात्
 अनेनविधिनादेवियेनराः पूजयंतिवै ६
 भोगान्सर्वास्तत्रभुक्त्वायांतिविष्णोः सनातनम्
 इयंसामहतीमूर्तिः सर्वदापापहारिणी ७
 कैलासाद्यंफलंदेविजायतेपूजनाद्यतः
 तत्रगंगाचयमुनागोदावरीसरस्वती ८
 तिष्ठतेचशिलायत्रसर्वतत्रनसंशयः
 किमत्रबहुनोक्तेनभूयोभूयोवरानने ९
 पूजनंमनुजैः सम्यक्कर्तव्यंमुक्तिमिच्छुभिः
 भक्तिभावेनदेवेशियेऽचयंतिजनार्दनम् १०
 तेषांदर्शनमात्रेण ब्रह्महाशुध्यतेजनः
 दासभावेनयेशूद्राः स्वर्चनंकुर्वतेसदा ११
 तेषांपुण्यंनजानंतिब्रह्माद्याश्चसुरेश्वरि
 भक्तिभावेनयेविप्राहरिमभ्यर्चयंतिवै १२
 एकविंशतिकुलं तैस्तुतारितंतेषुजन्मसु
 शंखचक्रांकितोयस्तुविप्रः पूजनमाचरेत् १३
 पूजितंतुजगत्सर्वं तेनविष्णुप्रपूजनात्
 पितरः संवदंत्यस्मत्कुलेजाताश्चवैष्णवाः १४
 तत्कुलंतारितं तैस्तुयावदाभूतसंप्लवम्
 तेतुचास्मान्समुद्धृत्यनयंतेविष्णुमंदिरम् १५

सएवदिवसोधन्योधन्यामाताऽथबांधवाः
 पितातस्यचवैधन्योधन्यावैसुहृदस्तथा १६
 सर्वेधन्यतमाज्ञेयाविष्णुभक्तिपरायणाः
 तेषांदर्शनमात्रेणमहापापात्प्रमुच्यते १७
 उपपातकानिसर्वाणिमहांतिपातकानिच
 तानिसर्वाणिनश्यंतिवैष्णवानांचदर्शनात् १८
 पावकाइवदीप्यंतेयेनरावैष्णवाभुवि
 विमुक्ताःसर्वपापेभ्योमेघेभ्यइवचंद्रमाः १९
 आर्द्रशुष्कंलघुस्थूलंवाङ्मनःकर्मभिःकृतम्
 तत्सर्वनाशमायातिवैष्णवानांचदर्शनात् २०
 हिंसादिकंचयत्पापंज्ञानाज्ञानंकृतंचयत्
 तत्सर्वनाशमायातिदर्शनाद्वैष्णवस्यच २१
 निःपापास्त्रिदिव्यांतिपापिष्ठायांतिशुद्धिताम्
 दर्शनादेवसाधूनांसत्यंतुभ्यंमयोदितम् २२
 संसारकर्दमालेपप्रक्षालनविशारदः
 पावनःपावनानांचविष्णुभक्तोनसंशयः २३
 प्रत्यहंविष्णुभक्तायेस्मरंतिमधुसूदनम्
 तेतुविष्णुमयाज्ञेयाविष्णुस्तत्रनसंशयः २४
 नवनीलघनश्यामंनलिनायतलोचनम्
 शंखचक्रगदापद्मधरंपीतांबरवृतम् २५
 कौस्तुभेनविराजंतंवनमालाधरंहरिम्
 उल्लसत्कुंडलज्योतिःकपोलवदनश्रिया २६
 विराजितंकिरीटेनवलयांगदनूपुरैः
 प्रसन्नवदनांभोजंचतुर्बाहुंश्रियान्वितम् २७
 एवंध्यायंतियेविप्राविष्णुंचैवतुपार्वति
 तेविप्राविष्णुरूपाश्चवैष्णवास्तेनसंशयः २८
 तेषांदर्शनमात्रेणभक्त्यावाभोजनेनवा
 पूजनेनचदेवेशिवैकुण्ठंलभतेध्रुवम् २९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेशाल
 ग्रामशिलापूजनमाहात्म्यंनमैकत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३१

द्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः -

पार्वत्युवाच

अनंतवासुदेवस्यकीदृशंस्मरणंस्मृतम्
यच्छ्रुत्वानपुनर्मोहोमानुषाणांप्रजायते १
महादेवउवाच
दृष्टतत्वेनदेवेशिस्मरंतिविष्णुंनित्यशः
तृषातुरोयथावारितद्वद्विष्णुंस्मराम्यहम् २
हिमेनाकुलितंविश्वंस्मरत्यग्निंयथातथा
तद्वदेवतुवैविष्णुंस्मरंतिविबुधादयः ३
पतिव्रतायथानारीपतिंस्मरतिनित्यशः
तथास्मरंतिलोकेशंविष्णुंविश्वेश्वरेश्वरम् ४
भयार्तःशरणंयद्वदर्थलोभीयथाधनम्
पुत्रकामोयथापुत्रंतथाविष्णुंस्मराम्यहम् ५
दूरस्थोऽपियथागेहंचातकोमाधवंयथा
ब्रह्मविद्यांब्रह्मविदस्तथाविष्णुंस्मराम्यहम् ६
हंसामानसमिच्छंतिऋषयःस्मरणंहरेः
भक्ताश्चभक्तिमिच्छंतितथाविष्णुंस्मराम्यहम् ७
प्राणिनांवल्लभोदेहोयत्रआत्माऽवतिष्ठति
आयुर्वाच्छंतियेजीवास्तथाविष्णुंस्मराम्यहम् ८
भ्रमराश्चयथापुष्पंचक्रवाकादिवाकरम्
यथात्मवल्लभाभक्तिस्तथाविष्णुंस्मराम्यहम् ९
अंधेनाकुलितालोकादीपंवांच्छंतिवैयथा
तथावैपुरुषालोकेस्मरणंकेशवस्यच १०
यथाश्रमार्त्ताविश्रामंनिद्राव्यसनिनोयथा
गतालस्यायथाविद्यांतथाविष्णुंस्मराम्यहम् ११
मातंगाःपार्वतींभूमिंसिंहावनगजादिकम्
तथैवस्मरणंविष्णोःकर्तव्यंपापभीरुभिः १२
सूर्यकांतेरवेर्योगाद्वह्निस्तत्रप्रजायते
एवंवैसाधुसंयोगाद्धरौभक्तिःप्रजायते १३
शीतरश्मेर्यथाकांतश्चंद्रयोगादपःश्रयेत्

एवंवैष्णवसंयोगान्मुक्तिर्भवतिशाश्वती १४
 कुमुद्वतीयथासोमंदृष्ट्वापुष्पंविकासते
 तद्वदेवेकृताभक्तिर्मुक्तिदासर्वदानृणाम् १५
 यथानलायाःसंत्रस्ताभ्रमरीस्मरणंचरेत्
 तेनस्मरणयोगेननलासारूप्यतामियात् १६
 गोपीभिर्जारबुद्ध्याचविष्णोश्चस्मरणंकृतम्
 ताश्चसायुज्यतांनीतास्तथाविष्णुंस्मराम्यहम् १७
 केऽपिवैदुष्टभावेनच्छद्मभावेनकेचन
 केचापिलोभभावेनचिंतयंतिजनार्दनम् १८
 भक्त्यावास्नेहभावेनद्वेषभावेनवापुनः
 केऽपिस्वामित्वभावेनबुद्ध्यावाबुद्धिपूर्वकम् १९
 येनकेनापिभावेनचिंतयंतिजनार्दनम्
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायांतिविष्णोःसनातनम् २०
 अहोविष्णोश्चमाहात्म्यमद्भुतंलोमहर्षणम्
 यदृच्छयापिस्मरणंत्रिधामुक्तिप्रदायकम् २१
 नधनेनसमृद्धेनविपुलाविद्ययातथा
 एकेनभक्तियोगेनसमीपेदृश्यतेक्षणात् २२
 सांनिध्येऽपिस्थितोदूरेनेत्रयोरंजनंयथा
 भक्तियोगेनदृश्येनभक्तैश्चैवसनातनः २३
 इदंतत्त्वमिदंतत्त्वमोहितोदेवमायया
 भक्तितत्त्वंयदाप्राप्तंतदाविष्णुमयंजगत् २४
 इंद्राद्यैरमृतंप्राप्तंसुखार्थेशृणुसुंदरि
 तथापिदुःखितास्तेवैभक्त्याविष्णोर्यथाविना २५
 भक्तिमेवामृतंप्राप्यपुनर्दुःखंनजायते
 वैकुण्ठाख्यंपदंप्राप्यमोदतेविष्णुसन्निधौ २६
 वारित्यक्त्वायथाहंसःपयःपिबतिनित्यशः
 एवंधर्मान्परित्यज्यविष्णोर्भक्तिसमाश्रयेत् २७
 अन्यभक्तिंपरित्यज्यविष्णुभक्तिसमाश्रयेत्
 तोयंबद्ध्वातुवस्त्रेणकृतंकार्यंकथंभवेत् २८
 प्राप्यदेहंविनाभक्तिंक्रियतेसवृथाश्रमः

विष्णुभक्तिंविनाधर्मानुपदिशंतियेजनाः
 तेपतंतिसदाघोरेनरकेनात्रसंशयः २९
 बाहुभ्यांसागरंतर्तुयद्वन्मूर्खोऽभिवांछति
 संसारसागरंतद्विष्णुभक्तिंविनानरः ३०
 विष्णुभक्तिंचरक्षंतिकर्मणापात्यतेयदि
 अकिंचनःस्पृहायुक्तोमेरौधत्तेयथास्पृहाम् ३१
 तवभक्तौतथादेवमयाहिक्रियतेस्पृहा
 जन्मांतरेहिसाभक्तिर्मामकीयत्करोतिहि ३२
 वह्निर्यथेहस्वल्पोऽपिदहतेविविधंवनम्
 तद्वदेवतुसाभक्तिरणुमात्राकृतामया ३३
 शतैश्चश्रूयतेभक्तिःसहस्रैरपिबुध्यते
 तेषांमध्येतुदेवेशिभक्तोह्येकःप्रजायते ३४
 बुद्धिंपरेषांदास्यंतिलोकेबहुविधाजनाः
 स्वयमाचरतेसोऽपिनरःकोटिषुदृश्यते ३५
 पूजयाहस्यतेभक्तिर्जयेनपरिहस्यते
 एवंभावोहिदेवेशेभक्तिस्तेनैवगृह्यते ३६
 सागरेचयथापातःकूपेत्राणोपवेशनम्
 यस्यभावोहितद्वच्चभक्तिःसातेनगृह्यते ३७
 मूलेसिक्तस्यवृक्षस्यपत्रंशाखासुदृश्यते
 भजनादेवभोदेविफलमग्रेप्रतिष्ठितम् ३८
 पानीयहारिणायद्वत्घटेचित्तंप्रधीयते
 तद्वद्देवेहरौचित्तंधृत्वामोक्षमवाप्नुयात् ३९
 शैशवेचयथामातागुडंस्तोकंददातिवै
 पुनर्याचतिवैबालोगुडंवैलोभकारणात् ४०
 नीरेनीरंयथाक्षिप्तंदुग्धेदुग्धेघृतेघृतम्
 तद्वद्भेदनं पश्यंतिविष्णुभक्तिप्रसादतः ४१
 भानुःसर्वगतोयद्वह्निःसर्वगतोयथा
 भक्तिःस्थितस्तथाभक्तःकर्मभिर्नैवबाध्यते ४२
 अजामिलःस्वधर्मंचत्यक्त्वापापंसमाचरन्
 पुत्रंनारायणंस्मृत्वामुक्तिंवैप्राप्तवान्ध्रुवम् ४३

दिवारात्रौचयेभक्तानाममात्रोपजीविनः
 वैकुण्ठवासिनस्तेवैतत्रवेदाहिसाक्षिणः ४४
 अश्वमेधादियज्ञानांफलंस्वर्गेऽपिदृश्यते
 तत्फलंतुसमग्रंवैभुक्त्वावैसंपतंतच ४५
 विष्णुभक्तिस्तथादेविभुक्त्वाभोगाननेकशः
 वैकुण्ठप्राप्यवातेषांपुनरागमनंकदा ४६
 विष्णुभक्तिःकृतायेनविष्णुलोकेवसत्यसौ
 दृष्टांतंपश्यदेवेशिविष्णुभक्तिप्रसादतः ४७
 ग्रावाणोजलमध्यस्थाःशतशस्तेनतारिताः
 विनाजलंसोमकांतोविष्णुभक्तस्यमानसम् ४८
 दर्दुरोवसतेनीरषट्पदोहिवनांतरे
 गंधंवेत्तिकुमुद्वत्याभक्तोभक्तौतथाहरेः ४९
 गंगातटेवसंत्येकेएकेवैशतयोजनम्
 कश्चिद्वृगाफलंवेत्तिविष्णुभक्तिंपरस्तथा ५०
 कर्पूरागुरुभारंहिउष्ट्रोवहतिनित्यशः
 मध्यगंधंनजानातितथाविष्णुंबहिर्मुखाः ५१
 मृगाःशालंहिजिघ्रंतिकस्तूरीगंधमिच्छवः
 स्वनाभिस्थंनजानंतितथाविष्णुंबहिर्मुखाः ५२
 उपदेशोहिमूर्खाणांवृथावैनगनंदिनि
 तथैवविष्णुभक्तेर्हिउपदेशोबहिर्मुखे ५३
 अहिनाचपयःपीतंतत्पयोहिविषायते
 तथावैचान्यभक्तानांविष्णुभक्तिर्विषायते ५४
 चक्षुर्विनायथादीपंदृष्ट्वादपणमेवच
 समीपस्थानपश्यंतितथाविष्णुंबहिर्मुखाः ५५
 पावकोहियथाधूमैरादर्शोपिमलेनच
 यथोल्बेनावृतोगर्भोदेहेकृष्णस्तथावृतः ५६
 दुग्धेसर्पिःस्थितंयद्वत्तिलेतैलंतुसर्वदा
 चराचरेतथाविष्णुर्दृश्यतेनगनंदिनि ५७
 एकसूत्रेमणिगणाधार्यतेबहवोयथा
 एवंब्रह्मादिभिर्विश्वसंप्रोतंब्रह्मचिन्मये ५८

यथाकाष्ठेस्थितोवह्निर्मथनादेवदृश्यते
 एवंसर्वगतोविष्णुर्ध्यानादेवप्रदृश्यते ५९
 आदिरेकोभवेद्दीपस्तस्माज्जाताःसहस्रशः
 एवमेकःस्थितोविष्णुःसर्वव्याप्यप्रतिष्ठति ६०
 यथासूर्योदयेज्योतिःपुष्करेतिष्ठतेसदा
 दृश्यतेबहुधानीरेलोकेविष्णुस्तथाहिसः ६१
 मारुतःप्रकृतिस्थोऽपिनानागंधवहःसदा
 ईश्वरःसर्वजीवस्थोभुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ६२
 शर्कराविषसंयोगान्नीरंभवतियादृशम्
 संभूत्वातादृशोह्यात्माकर्मणःफलमश्नुते ६३
 उर्वीचनीरसंयोगान्नानावृक्षाप्रजायते
 प्रकृतेर्गुणसंयोगान्नानायोनिषुजायते ६४
 गजेवैमशकेचैवदेवेवामानुषेऽपिवा
 नाधिकोनचन्यूनोवैनिष्ठोदेहेसनिश्चलः ६५
 ब्रह्मादिस्तंबपर्यतायेचात्रभुविमानवाः
 देवायज्ञास्तथानागागंधर्वाःकिन्नरादयः ६६
 तेषुसर्वेषुदृश्यंतेजलेचंद्रमसोयथा
 ससच्चिदानंदशिवःसमहेशोहिदृश्यते ६७
 सवैविष्णुस्तथाप्रोक्ताःसोऽयसर्वगतोहरिः
 वेदांतवेद्यःसर्वेशःकालातीतोह्यनामयः ६८
 ऋएवंतंवेत्तियोदेविसभक्तोनात्रसंशयः
 एकोहिबहुधाज्ञेयोबहुधाप्येकएवसः ६९
 नामरूपविभेदेनजल्प्यतेबहुधाभुवि
 चक्षुषानरवेज्योतिर्भानुनाचक्षुरेधते ७०
 परमात्मातथाचात्माप्रतिदेहेतुसर्वदा
 घटेघटेयथाकाशस्तस्मिन्भग्नेयथास्थितः ७१
 रूपेरूपेतथात्वंहिभग्नेतस्मिन्सुनिश्चलः
 यथाकाष्ठमयरूपंपततेप्रभुणाविना ७२
 क्रिमिभेदमयोदेहोपततेचात्मनाविना
 हेम्नोभवंतिवर्णाश्चवह्निनायांतिपूर्ववत् ७३

तद्वज्रीवाः प्रपद्यन्ते भक्ता वै पूर्व रूपताम्
 स्वघनेनावृतं सूर्यमूढाः पश्यन्ति निष्प्रभम् ७४
 तथाऽज्ञानधियो मूढान् जानन्ति तमीश्वरम्
 निर्विकल्पं निराकारं वेदां तैः परिपाठयते ७५
 निराकाराच्च साकारं स्वेच्छया च प्रकाशते
 तस्मात्संजातमाकाशं निःशब्दं गुणवर्जितम् ७६
 आकाशात्मा रूपा जातः स शब्दं च तदाऽभवत्
 वातादजायत ज्योतिर्ज्योतिषश्चाभवज्जलम् ७७
 तज्जले रुक्मगर्भश्च विराड् वै विश्वरूपधृक्
 तस्य नाभिसरो जे च ब्रह्मांडानां च कोटयः ७८
 प्रकृतिः पुरुषस्तस्मान्निर्मितं तु त्रिधा जगत्
 तयोर्द्वयोश्च संयोगात्तत्त्वयोगोऽभ्यजायत ७९
 सात्त्विकी विष्णुसंभूतिर्ब्रह्मा वै राजसः स्मृतः
 शिवस्तु तामसः प्रोक्त एभिः सर्वप्रवर्तितम् ८०
 एका ब्राह्मी स्थितिर्लोके कर्मबीजानुसारतः
 तया संहरते विष्णुः सर्वलोकानुशेषतः ८१
 तिष्ठत्यसौ तदा तत्र भगवान्विष्णुरव्ययः
 एवं सर्वगतो विष्णुरादिमध्यान्त एव च ८२
 अविद्यया न जानन्ति लोका वै कर्मनिश्चिताः
 वर्णोचितानि कर्माणि यः कालेषु प्रकाशयेत् ८३
 यत्कर्म विष्णुदैवत्यं न हि गर्भस्य कारणम्
 वेदां तशास्त्रे मुनिभिः सर्वं दैवविचार्यते ८४
 ब्रह्मज्ञानमिदं देहे तदहं परिकीर्तये
 शुभाशुभस्य कार्यचकारणं मन एव हि ८५
 मनसा शुद्ध्यते सर्वं तदा ब्रह्मसनातनम्
 मन एव सदा बंधुर्मन एव सदारिपुः ८६
 मनसा तारिताः केचिन्मनसा यातिताश्च के
 मध्ये सर्वपरित्यागः बाह्ये कर्म तथा चरन् ८७
 एवमेव कृतं कर्म कुर्वन्नपि न लिप्यते
 पद्मपत्रं यथानीरले शैरपि न लिप्यते ८८

अग्निरग्नौ यथाक्षिप्तो भक्त्या च किंप्रयोजनम्
 यदा भक्तिरसो ज्ञातो न मुक्तीरोचते तदा ८९
 योगैरष्टविधैर्विष्णुर्न प्राप्यश्चेह जन्मनि
 भक्त्या वा प्राप्यते विष्णुः सर्वदा सुलभो भवेत् ९०
 वेदां तैः प्राप्यते ज्ञानं ज्ञानेन ज्ञेयमेव च
 तत्तु ज्ञेयं यदा प्राप्तं तदा शून्यमिदं जगत् ९१
 बलेन प्राप्यते विष्णुर्योगैरष्टविधैश्च किम्
 सर्वेषामेव भावानां भावशुद्धिः प्रशस्यते ९२
 आलिङ्ग्यते यथा कांता यथा भावस्तथा फलम्
 उपानद्युक्तपादो हि वेत्ति चर्ममयीं महीम् ९३
 बुद्धिर्यथा विधायस्य तद्वत्समन्यते जगत्
 दुग्धेन सितो निंबोऽपि कटुभावं न तु त्यजेत् ९४
 प्रकृतिं याति भूतानि उपदेशो निरर्थकः
 छित्वा वै सहकारं च फलं पत्रं कथं लभेत् ९५
 इंद्रियाणां सुखार्थेन वृथा जन्म कथं नयेत्
 स्थाल्यां वै डूर्यमय्यां हि पच्यते चौषधं यथा ९६
 दह्यते चागदस्तद्वद्ब्रूथा जन्म कथं भवेत्
 निधानं च गृहे क्षिप्त्वा शुभः सेवां कथं चरेत् ९७
 त्यक्त्वा वै कुण्ठनाथं तमन्यमार्गे कथं रमेत्
 भक्तिहीनैश्च तुर्वे दैः पठितैः किंप्रयोजनम् ९८
 श्वापचो भक्तियुक्तस्तु त्रिदशैरपि पूज्यते
 स्वकरेकं कणं बद्धादर्पणैः किंप्रयोजनम् ९९
 ब्रह्मरुद्रादिभिर्देवैर्दत्तैश्चर्याश्च सेवकाः
 अर्पितं नैव गृह्णन्ति प्रभोश्चैव तु किंचन १००
 अकिंचनाय भक्त्या यदा तुं नालं गतो वरम्
 निःशरीरस्य कृष्णस्य तत्र ध्यानं कथं भवेत् १०१
 साकारं बहवो दृष्ट्वा गता भक्त्या च तत्पदम्
 पूजाभक्तिः कथं शून्ये साकारे कथ्यते बुधैः १०२
 शून्यमार्गे कथं याति आधारेण विनानरः
 साकारो यः स्वयं स्वामी निराकारः स वै प्रभुः १०३

साकारोहिसुखेनैवनिराकारो न दृश्यते
 सेवारसश्च साकारे निराकारेण वैरसः १०४
 साकारेण निराकारो ज्ञायते स्वयमेव हि
 हरिस्मृतिप्रसादेन रोमांचिततनुर्यदा १०५
 नयनानंदसलिलं मुक्तिर्दासी भवेत्तदा
 बाल्ये च यत्कृतं पापं तत्कथं न विनश्यति १०६
 पूजादानव्रतैस्तीर्थैर्जपहोमैस्त्वदर्पितैः
 निजधर्मपरित्यज्य तपोघोरं कथंचरेत् १०७
 स्वधर्मे निधनं श्रेयः परमधर्मो भयावहः
 विधिसंत्यज्य शास्त्रीयं तपोघोरं कथंचरेत् १०८
 आश्रमेण विना मूढो नैव सिद्धिं वाप्नुयात्
 ब्रह्मणानिर्मिता वर्णाः स्वेस्वे धर्मे नियोजिताः १०९
 स्वधर्मेणागतं द्रव्यं शुक्लद्रव्यं तदुच्यते
 शुक्लद्रव्येण यद्दानं दीयते श्रद्धयान्वितम् ११०
 स्वल्पेनापि महत्पुण्यं तस्य संख्या न विद्यते
 नीचसंगेन यद्द्रव्यमानीतं गृहकर्मसु १११
 तेन द्रव्येण यद्दानं कृतं वैमनुजादिभिः
 तत्फलं न भवेत्ते वै नैव तत्फलभागिनः ११२
 यादृशं कुरुते कर्म इंद्रियाणां सुखेच्छया
 तादृशीं यो निमाप्नोति मूढो हि ज्ञानदुर्बलः ११३
 इह यत्कुरुते कर्म तत्परत्रोपभुज्यते
 पुण्यमाचरतः पुंसो यदि दुःखं प्रजायते ११४
 तदा तापो न कर्त्तव्यस्तत्कर्म पूर्वदेहजम्
 पापमाचरतः पुंसो जायते दुःखमेव च ११५
 न कर्त्तव्यस्तदा हर्षः सुखे तत्र सुरेश्वरि
 रज्जुबद्धाश्च पशवः प्रभुणा स्वेच्छया यथा ११६
 नीयंते कर्मबंधेन मनुजा अपि भूतले
 शाखामृगो वनचरो नृत्यते च गृहे गृहे ११७
 एवं च कर्मणा जीवानीयंते सर्वयोनिषु
 क्रीडता कंदुको यद्वत्प्रेर्यते प्रभुणेच्छया ११८

कर्मणावातथाजंतुर्नीयतेसुखदुःखयोः
 प्राणीस्वकर्मभिर्बद्धोनशक्तोबंधनिग्रहे ११९
 देवोवैकर्मभिर्बद्धाऋषयश्चतथापरे
 कैलासेरुद्रदेहस्थाभुजंगाविषभोजिनः १२०
 असमर्थाःसुधाभोक्तुंकर्मयोनिर्बलीयसी
 नीरोगदेहदातायोबुधैःसूर्योहिकथ्यते १२१
 तद्रथेसारथिःपंगुःकर्मयोनिर्बलीयसी
 इंद्रद्युम्नोहिराजर्षिगर्जत्वंकर्मणागतः १२२
 समर्थस्वामिनातस्मिन्कर्मयोनिर्वृथाकृता
 रुद्रब्रह्मादयोदेवामानवाश्चासुराश्चये १२३
 तेसर्वेकर्मबद्धाश्चविचरन्तिमहीतले
 कर्माधीनंजगत्सर्वंविष्णुनानिर्मितंपुरा १२४
 तत्कर्मकेशवाधीनंरामनाम्नाविनश्यति
 सर्वत्रापिस्थितंतोयंमुक्तिदंतुसितासिते १२५
 एवमाचरतांकर्ममुक्तिदंकेशवार्चनम्
 इंद्रियाणांसुखार्थाययःकर्ममनसाचरेत् १२६
 अहंकृतेनमन्येतकेवलंदेहमेवहि
 मनसासंस्मरन्जंतुःप्रायश्चित्तंसमाचरेत् १२७
 सपूर्वकर्मभोक्ताचअग्रेकर्मनवर्द्धते
 प्रशंसन्तिग्रहान्केचित्केचित्प्रेतपिशाचकान् १२८
 केचिद्देवान्प्रशंसन्तिह्योषधीःकेचिदूचिरे
 केचिन्मंत्रंचसिद्धिंचकेचिद्बुद्धिपराक्रमम् १२९
 उद्यमंसाहसंधैर्यकेचिन्नीतिंबलंतथा
 अहंकर्मप्रशंसाभिःसर्वेकामानुवर्तिनः १३०
 इतिमेनिश्चिताबुद्धिःकथ्यतेपूर्वसूरिभिः
 यदापुण्यमयोजंतुःपापंकिंचिन्नःविद्यते १३१
 ज्ञानंहिद्विविधंचैवतदापुण्यंसुभवेत्
 पापंपुण्यंसमंयस्यतदाकर्मसुविद्यते १३२
 समंयोगंयदाद्वंद्वंतदानंदपदंव्रजेत्
 बाह्येसर्वपरित्यागीमनसासंस्पृहीभवेत् १३३

तद्वृथाचरितंतस्यतेनतत्पापभोगिनः
 बाह्येकरोतिकर्माणिमनसानिःस्पृहोभवेत् १३४
 त्यागोऽसौमध्यमोज्ञेयोनतुपूर्णफलंलभेत्
 बाह्यमध्येपरित्यज्यबुद्ध्याशून्यावलंबनम् १३५
 त्यागःसउत्तमोज्ञेयोयोगिनामपिदुर्लभः
 क्रोधात्सर्वत्यजंत्येकेकेचिद्वादप्रभावतः १३६
 कष्टात्सर्वत्यजंत्येकेत्यागाःसर्वेनुमध्यमाः
 सुबुद्ध्याश्रद्धयायुक्तोनक्रोधादिवशंगतः १३७
 कर्मणांह्यवलिप्तोऽपिसुगतिंयातिमानवः
 शुचीनांश्रीमतांगेहेधीमतांयोगिनामपि १३८
 योगाद्भ्रष्टस्तुजायेतकुलेवैद्विजपूर्वके
 स्वल्पेनैवतुकालेनपूर्णयोगंचविंदति १३९
 चिदानंदपदंगच्छेद्योगभक्तिप्रसादतः
 पंकेनैवयथापंकंरुधिरंरुधिरेणवै १४०
 हिंसयाकर्मणाकर्मकथंक्षालयितुंक्षमः
 हिंसाकर्ममयोयज्ञःकथंकर्मक्षयेक्षमः १४१
 स्वर्गकामकृतायज्ञास्वर्गेतेचाल्पसौख्यदाः
 अनित्यानितुसौख्यानिभवंतिचबहून्यपि १४२
 नित्यंसौख्यंनतेष्वस्तिविनाभक्त्याहरेःक्वचित्
 सार्वभौमसुखंराज्यंस्वर्गेचापितथासुखम् १४३
 अन्यत्किंचिन्नवांछामिगर्भवासाद्विभेम्यहम्
 ग्रावावैभिद्यतेलोहैर्माणिक्यं नैवभिद्यते १४४
 नानाकाममयीबुद्ध्याविष्णुभक्तिर्नभिद्यते
 बकोजलचरान्भुंक्तेमंडूकादींश्चवर्जयेत् १४५
 तथायमःसर्वहंतावर्जयेत्कृष्णसेवकान्
 योरक्षतिसहर्ताचसवैपालकउच्यते १४६
 अपराधशतैर्युक्तंस्वस्थानेयत्रवासिता
 यथाकृतापराधस्यकृष्णस्तस्यकृपाकरः १४७
 फलंचलभतेवाद्यरक्षकःकिंकरोतिचेत्
 एवमात्माचदेहेस्मिन्परवश्यकृपाकरः १४८

प्राप्तो न पारः शनकैर्मल्लैर्युक्तानवापिता
 व्याधस्य मुक्तिदाता च कुब्जकातारिता स्वयम् १४६
 ब्रह्माद्यैर्दुर्लभः स्वप्ने सुलभो गोपमन्दिरे
 गोपोच्छिष्टं यदा भुक्तं तदा ते तारिताः स्वयम् १५०
 योगिभिर्गीयते नित्यं परमात्मा जनार्दनः
 अव्ययः पुरुष श्रीमान् दृष्ट्वा तैर्देवि विस्मये १५१
 एतत्स्मरणं कदिव्यं ये पठन्ति दिने दिने
 सर्वपापविनिर्मुक्ता यांति विष्णोः सनातनम् १५२
 अनया भावबुद्ध्या च पठन् विष्णुसन्निधौ
 इह लोके सुखं भुक्त्वा परं पदमवाप्नुयात् १५३
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पञ्चपञ्चाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे
 विष्णुस्मरणं नाम द्वात्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३२

त्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच
 द्वीपेऽस्मिन्यानि तीर्थानि तानि मे वद सुव्रत
 द्वीपानां द्वीपराजोऽयं सर्वदा भुवि निर्मितः
 संख्यया त्वं वद स्वामिन् कृपां कृत्वा ममोपरि १
 महादेव उवाच
 सर्वगः सर्वभूतेषु द्रष्टव्यः सर्वतो भुवि
 सप्तलोकेषु यत्किंचिद् दृश्यते स चराचरम् २
 तत्त्वं तेन विना देवि न दृष्टं श्रुतं मया
 अतो विष्णुर्महादेवः केशवः क्लेशनाशनः
 तीर्थरूपेण वर्तेत द्वीपे ह्यस्मिन् सुरेश्वरि ३
 तानि तीर्थानि वक्ष्यामि सांप्रतं नात्र संशयः
 प्रथमं पुष्करं क्षेत्रं तीर्थानां प्रवरं शुभम्
 वाराणसी द्वितीयं तु क्षेत्रं मुक्तिप्रदायकम् ४
 तृतीयं नैमिषं क्षेत्रं मृषीणां पावनं स्मृतम्
 प्रयागं वै चतुर्थं तु तीर्थानां मुत्तमं स्मृतम् ५
 कार्मुकं पञ्चमं प्रोक्तं उत्पन्नगन्धमादने

एकादशंकान्यकुब्जंयत्रतिष्ठतिवामनः ६
 सप्तमंविश्वकायंतुअवरेपर्वतेशुभे
 अष्टमंगौतमाख्यंचमंदरेनिर्मितंपुरा ७
 मदोत्कटंतुनवमंदशमंरथचैत्रकम्
 एकादशंकान्यकुब्जंयत्रतिष्ठतिवामनः ८
 द्वादशंमलयंचैवकुब्जाम्रकमतःपरम्
 विश्वेश्वरंगिरिकर्णकैदारंगतिदायकम् ९
 बाह्यंहिमवतःपृष्ठेगोकर्णेगोपकंतथा
 स्थानेश्वरंहिमाद्रौचबिल्वकेबिल्वपत्रिकम् १०
 श्रीशैलेमाधवंतीर्थभद्रंभद्रेश्वरेतथा
 वाराहेविजयंप्रोक्तंवैष्णवंवैष्णवेगिरौ ११
 रौद्रंतुरुद्रकोटेतुपैत्र्यंकालिजरेगिरौ
 कंपिलेकापिलंतीर्थमुकुटेककोटकंतथा १२
 शालग्रामोद्भवंतीर्थगल्लिकायांसुरेश्वरि
 नर्मदायांशिवाख्यंतुमायायांविश्वरूपकम् १३
 उत्पलाक्षंसहस्राक्षंजातंवैरेवतेगिरौ
 गंगायांपितृतीर्थंचविष्णुपादोद्भवंतथा १४
 विपाशायांविपापाचपाटलेपुंड्रवर्द्धनम्
 नारायणंसुपार्श्वेतुत्रिकूटेविष्णुमंदिरम् १५
 विपुलेविपुलंनामकल्याणंमलयाचले
 कौरवंकोटितीर्थंचसुगंधंगंधमादने १६
 कुब्जाम्रकेत्रिसंध्यंतुगंगांद्वारेहरिप्रियम्
 शैलंविंध्यप्रदेशेतुबदर्यासारस्वतंस्मृतम् १७
 कालिद्यांकालरूपंचसह्येवैसायकंस्मृतम्
 चांद्रंचंद्रप्रदेशेतुरमणंतीर्थनायकम् १८
 यमुनायांमृगाख्यंतुकरवीरेकुरूद्धवम्
 विनायकेपर्वतेवैउमाख्यंतीर्थमेवच १९
 आरोग्यंभास्करेदेशेमहाकालेमहेश्वरम्
 तीर्थंअभयदंनामामृताख्यंविंध्यकंधरे २०
 मंडपेविश्वरूपंचस्वाहाख्यंईश्वरेपुरे

वैगलेयंप्रचंडायांचांडिकंमरकंटके २१
 सोमेश्वरंतथातीर्थेप्रभासेपुष्करंतथा
 देवमात्रंसरस्वत्यांपारावततटेस्थितम् २२
 महालयंमहापद्मेपयोष्ण्यांपिंगलेश्वरम्
 सिंहिकायांतथातीर्थसौरवेरविसंज्ञकम् २३
 कार्तिकंकृत्तिकाक्षेत्रेशांकरंशंकरेगिरौ
 उत्पलारुयंततोदिव्यंसुभद्रासिंधुसंगमे २४
 गाणपत्यंततश्चैवपर्वतोविष्णुसंज्ञके
 जालंधरेततःप्रोक्तंतीर्थंविष्णुमुखंचयत् २५
 तारेवैतारकंप्रोक्तंपर्वतेविष्णुसंज्ञके
 देवदारुवनेपौंड्रपौष्कंकाश्मीरमंडले २६
 भौमंहिमंहिमाद्रौचतुष्टिकंपौष्टिकंपुनः
 कपालमोचनंतीर्थजातंमायापुरेतथा २७
 शंखोद्धारंततश्चैवदेवंवैशंखधारकम्
 पिंडेवैपिंडनामानंसिद्धेवैखानसंभवेत् २८
 अच्छोदेविष्णुकामंतुधर्मकामार्थमोक्षदम्
 औषध्यंचोत्तरेकूलेकुशद्वीपेकुशोदकम् २९
 मन्मथंहेमकूटेतुकुमुदेसत्यवादनम्
 वदंत्यावाश्चकंतीर्थंविंध्येवैमातृकंस्मृतम् ३०
 चित्तेब्रह्ममयंतीर्थंतीर्थानांपावनंस्मृतम्
 एतेषांसर्वतीर्थानामुत्तमंशृणुसुंदरि ३१
 विष्णोर्नाममयंतीर्थंनभूतंनभविष्यति
 ब्रह्महाहेमहारीवाबालहागोघ्नएवच ३२
 मुच्यतेनाममात्रेणप्रसादात्केशवस्यतु
 कलौद्वारवतीरम्याधन्योदेवोजनार्दनः ३३
 येपश्यंतिनरादेवंमुक्तिस्तेषांसुनिश्चला
 एवंधन्यतमंदेवंविष्णुंसर्वेश्वरंप्रभुम् ३४
 चिंतयामिमहादेविविद्वत्संस्थोजनार्दनम्
 अष्टोत्तरंतुतीर्थानांशतमेतदुदाहृतम् ३५
 योजपेच्छृणुयाद्वापिसर्वपापैःप्रमुच्यते

एषुतीर्थेषुयःस्नात्वापश्येन्नारायणंहरिम् ३६
सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिविष्णोःसनातनम्
जगन्नाथंमहातीर्थंलोकानांपावनंस्मृतम् ३७
येगच्छन्तिनरश्रेष्ठास्तेपियांतिपरांगतिम्
शताष्टकंमहापुण्यंश्रावयेत्पितृकर्मणि ३८
इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिविष्णोःसनातनम्
गोदानेश्राद्धदानेवाअहन्यहनिवापुनः ३९
देवार्चनविधौविद्वान्परंब्रह्माधिगच्छति ४०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखण्डेजंबूद्वी
पतीर्थवर्णनंनामत्रयस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३३

चतुस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
वेत्रवत्यास्तुमाहात्म्यंवक्ष्यामिशृणुसुंदरि
यत्रस्नात्वाविमुच्यंतेयावदाभूतसंप्लवम् १
वृत्रेणचकृतःकूपोमहागंभीरसंज्ञकः
कूपात्सानिःसृतादेवीमहापापौघनाशिनी २
यथागंगातथेयंचसरिच्छ्रेष्ठासुरोत्तमे
अस्यादर्शनमात्रेणपापौघाःशमयन्तिच ३
शृणुदेविप्रवक्ष्यामिइतिहासंपुरातनम्
यच्छ्रुत्वापापिनोदोषैर्विमुक्ताःकर्मबंधनात् ४
चंपकेनगरेचैवराजाराज्यंकरोतिसः
सदादुष्टोदुष्टरूपोजनानांसप्रपीडकः ५
अधर्मोधर्मरूपश्चविष्णुनिंदापरायणः
देवद्विजनिहंताचआश्रमाणांविदूषकः ६
वेदनिंदापरःश्रीमान्मूर्खोवानिर्घृणःशठः
असच्छास्त्रेषुनिरतःपरदाराभिमर्शकः ७
विदारुणेतिनामाचसंजातोमूर्खएवच
कदाचिद्देवयोगेनआगतस्तांनदींप्रति ८
आखेटकसमायुक्तःस्वयंकुष्ठीसुरेश्वरि

महापापादयंजातोब्राह्मणानांचनिंदनात् ६
 वृथावादीदुरात्माचशठोवैनिर्घृणःपशुः
 वेदनिंदारतो नित्यंगोशास्त्राणांप्रदूषकः १०
 एवंविधोवनेभ्राम्यंस्तृषार्तःससुहृद्वृतः
 अश्वादुत्तीर्यराजाऽसौजलंपीत्वागृहंगतः ११
 तेनैवोदकपानेनगतंकुष्ठंनसंशयः
 बुद्धिस्तुनिर्मलाजातातस्यराज्ञोविशेषतः १२
 विष्णौभक्तिःसमुत्पन्नातदातस्यसुरेश्वरि
 ततःप्रभृतिकालेनस्नानंवैकृतवान्सदा १३
 निर्मलोबहुरूपाढ्योजातस्तत्रसुरेश्वरि
 इहलोकेसुखंभुक्त्वाकृत्वायज्ञाननेकशः १४
 विप्रेभ्योदक्षिणांदत्त्वासगतोवैष्णवंपदम्
 इतिज्ञात्वातुभोदेविवेत्रवत्यांविशेषतः १५
 स्नानंकुर्वंतियेविप्रास्तेमुक्तानगनंदिनि
 राजन्योवाथवैश्योवाशूद्रोवासुरसत्तमे १६
 यत्रस्नानंप्रकुर्वंतितेमुक्ताःपापबंधनात्
 कार्तिकेवाऽथमाघेवाबाह्योवावेदनिंदकः १७
 सरितांसंगमेस्नात्वा मुच्यतेदेविकिल्बिषात्
 साभ्रमत्याःसमंयत्रतस्याःसंगःप्रदृश्यते १८
 तत्रस्नात्वाविशेषेणमुच्यतेब्रह्महासदा
 खेटकंनगरंदिव्यंस्वर्गरूपंतुवाऽनघे १९
 ब्रह्मणातत्रवैदेवियोगाश्चबहवःकृताः
 तत्रस्नात्वाचभुक्त्वाचपुनर्जन्मनविद्यते २०
 साद्वितीयास्मृतागंगाकलौदेविविशेषतः
 येनराःसुखमिच्छंतिधनमिच्छंतियेनराः २१
 स्वर्गमिच्छंतियेलोकास्तेवैस्नात्वापुनःपुनः
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायांतिविष्णोःसनातनम् २२
 सूर्यवंशेचयेजाताःसोमवंशेतथैवच
 आगतावेत्रवत्यांतुस्नात्वानिर्वृतिमागताः २३
 दर्शनाद्धरतेदुःखंस्पर्शनान्मानसंह्यघम्

स्नात्वाभुक्त्वा तथा देवि मुक्तिभागी न संशयः २४

स्नानाज्जपात्तथा होमादनंतं फलमश्नुते

गत्वा वाराणसी तीर्थं भक्त्या चांद्रायणं चरेत् २५

तत्र गत्वामहत्पुण्यं तत्पुण्यं सुरसत्तमे

वेत्रवत्यां विशेषेण पंचत्वं यदि गच्छति २६

स वै चतुर्भुजो भूत्वा याति विष्णोः परं पदम्

पृथिव्यां यानि तीर्थानि ये देवाः पितरस्तथा २७

ते सर्वे च वसंती ह वेत्रवत्यां सुरेश्वरि

किमन्यद्बहुनोक्तेन भूयो भूयो वरानने २८

वेत्रवत्याः समं तीर्थं पृथिव्यां न सनातनि

अहं विष्णुस्तथा ब्रह्मा देवाश्च परमर्षयः २९

तिष्ठंति देवताः सर्वे वेत्रवत्यां महेश्वरि

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं च विशेषतः ३०

स्नानं कुर्वंति ये तत्र ते वै मुक्तान संशयः ३१

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायां उत्तरखण्डे वेत्रवती

माहात्म्ये चतुस्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३४

पञ्चत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेव उवाच

सा भ्रमत्यास्तु माहात्म्यं वक्ष्ये देवि यथा तथम्

कश्यपो वै मुनिश्रेष्ठस्तपो वै तप्तवान्महत् १

अनेकवर्षपर्यंतं तेन तप्तं महत्तपः

अर्बुदे पर्वते रम्ये नानाद्रुमसमाकुले २

तत्र गत्वा तपस्तप्तं ऋषिणा कश्यपेन वै

सरस्वती यत्र रम्या पवित्रा पापनाशिनी ३

एकस्मिन् दिवसे देवि गतोऽसौ नैमिषं प्रति

तदा ते ऋषयः सर्वे कथां चक्रुर्नेकशः ४

तदा ते स्तुद्विजैः सम्यक्पृष्टोऽसौ कश्यपो मुनिः

अहो कश्यपनः प्रीत्यै गंगेहानीयतां प्रभो ५

भवन्नाम्ना तु सा गंगा भविष्यति सरिद्वरा

तेषांवाक्यमुपाकर्ण्यनमस्कृत्यद्विजांश्चतान् ६
 आगतोह्यर्बुदारण्येसरस्वतीतीरसंनिधौ
 तत्रतप्तं तदातेनतपःपरमदुष्करम् ७
 आराधितोह्यहंतेनकश्यपेनद्विजेनवै
 प्रत्यक्षोऽहतदाजातस्तस्यद्विजवरस्यच ८
 वरंवरयभद्रंतेयत्तेमनसिवर्त्तते ९
 कश्यपउवाच
 वरंदातुंसमर्थोऽसिदेवदेवजगत्पते
 शिरःस्थितायागंगेयंपवित्रापापहारिणी १०
 ममदेयाविशेषेणमहादेवनमोस्तुते
 तदादेविमयोक्तंचगृहीष्वत्वंद्विजोत्तम ११
 जटामेकांपरित्यज्यदत्तागंगातदामया
 तांगृहीत्वाद्विजश्रेष्ठःस्वस्थानंहर्षतोययौ १२
 केशरन्ध्रंनामतीर्थवासोवैकश्यपस्यच
 गतस्तत्रतुदेवेशिमुनिभिःपरिवारितः १३
 कश्यपेनसमानीताकाश्यपीसासरिद्वरा
 यस्यादर्शनमात्रेणब्रह्महामुच्यतेकिल १४
 पार्वत्युवाच
 स्नानमात्रेणकिंपुण्यंतत्रतीर्थेवदस्वमे
 विश्वनाथकृपालुस्त्वंदयांकुरुममोपरि १५
 दर्शनेकिंभवेत्पुण्यंस्नानेकिंवददेवराट्
 महिमाकीदृशोब्रह्मन्सर्वत्वंवक्तुमर्हसि १६
 महादेवउवाच
 मयाश्रुतान्यनेकानितीर्थान्यायतनानिच
 श्रीविष्णोश्चप्रसादाच्चनद्यःसागरगाःप्रभोः १७
 गंगाचयमुनारेवातापीचैवमहानदी
 गोदावरीतुंगभद्राकौशिकीगल्लिकातथा १८
 कावेरीवेदिकाभद्रासरयूःपापहारिणी
 अन्याश्चविविधानद्यःसर्वपापहराभुवि १९
 प्रयागस्तीर्थराजश्चकाशीपुष्करएवच

नैमिषारण्यसंज्ञंतुतीर्थचामरकंटकम् २०
 उत्तमंद्वारकाक्षेत्रमर्बुदारण्यमुत्तमम्
 एवंविधानिदिव्यानिक्षेत्राणिविविधानिच २१
 श्रुतानितत्रदेवेशिमायाविष्णोःप्रसादतः
 पूर्वभगीरथेनैवयाचितोऽहतुपार्वति २२
 तदादत्ताइयंगंगाविष्णोर्लोकमभीप्सुना
 कश्यपायपुनर्दत्ताऋषीणांवचनान्मया २३
 इयंवैकाश्यपीगंगारोगदोषहरासदा
 इयंयाकथ्यतेलोकेयुगेवैनामपूर्वकम् २४
 तदहंकथयिष्यामिशृणुसुंदरितत्वतः
 कृतेकृतवतीनामत्रेतायांगिरिकर्णिका २५
 द्वापरेचंदनानामकलौसाभ्रमतीस्मृता
 दिनेदिनेविशेषेणस्नानार्थंतुनराश्वये २६
 सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोःसनातनम्
 प्लक्षावतरणेतीर्थेसरस्वत्यांतथेश्वरि २७
 केदारेचकुरुक्षेत्रेयत्फलंस्नानतोभवेत्
 तत्फलंतुनृणांनूनंसाभ्रमत्यादिनेदिने २८
 भवतीतिनसंदेहोव्यासस्यवचनंयथा
 नभस्येपरपक्षेतुप्रत्यहंवासुरेश्वरि २९
 अमावास्यादिनेसम्यक्श्राद्धदानेचयत्फलम्
 नरस्तत्फलमाप्नोतिसाभ्रमत्यावगाहनात् ३०
 कार्तिक्यांकृत्तिकायोगेश्रीस्थलेमाधवाग्रतः
 तत्फलंलभतेमर्त्योसाभ्रमत्यावगाहनात् ३१
 एषाश्रेष्ठतमादेविसर्वलोकेषुपावनी
 इयंधन्यतमादेविपवित्राह्यघनाशिनी ३२
 यस्यांवैसाभ्रमत्यांचएतेतिष्ठंतिनित्यशः
 पूर्वसंबन्धिनोयेचउत्तरेयेतथापुनः ३३
 पाश्चात्यादाक्षिणात्याश्चसर्वेयांतिचनित्यशः
 तीर्थयात्रामिषेणैवखेटकेब्रह्मसन्निधौ ३४
 आयांतिसर्वदादेविकार्तिक्यांचनसंशयः

तत्रश्राद्धंप्रकुर्वतितथावैविप्रभोजनम् ३५
 नानाधर्मान्प्रकुर्वतिनानायज्ञांश्चनित्यशः
 विविधानिचदानानिप्रकुर्वतिजनाःसदा ३६
 चतुर्युगेषुसर्वेषुनात्रकार्याविचारणा
 यवक्रीतोऽथरैभ्यश्चकाक्षीवानुशिजस्तथा ३७
 भृग्वंगिरास्तथाकण्वोमेधावीचपुनर्वसुः
 बन्दीचगुणसंपन्नःप्राच्यादिशिउपश्रिताः ३८
 उदीच्यांयेमहाभागामधुमत्प्रमुखास्तथा
 सुबन्धुश्चमहाभागोदत्तात्रेयश्चवीर्यवान् ३९
 शिखीदीर्घतमाश्चैवगौतमःकश्यपस्तथा
 श्वेतकेतुःकहोडश्चपुलहोदेवलस्तथा ४०
 विश्वामित्रभरद्वाजौजमदग्निश्चवीर्यवान्
 ऋचीकपुत्रोगर्गश्चऋषिरुद्दालकस्तथा ४१
 देवशर्माऽथधौम्यश्चास्तीकःकश्यपस्तथा
 लोमशोनाभिकेतुश्चलोमहर्षणएवच ४२
 ऋषिरुग्रश्रवाश्चैवभार्गवश्चयवनस्तथा
 वालखिल्यादयोयेचसर्वेगच्छंतितत्रवै ४३
 कृतस्नानानिराहाराःसदाविष्णुपरायणाः
 शंखचक्रगदाधरास्तटेतिष्ठंतिनित्यशः ४४
 पितृतीर्थगयानामसर्वतीर्थवरंशुभम्
 यत्रास्तेदेवदेवेशःस्वयमेवपितामहः ४५
 गीतायाःपितृभिर्गाथाश्राद्धभागमपीप्सुभिः
 एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् ४६
 यजेतवाश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत्
 तथावाराणसीपुण्यापितृणांवल्लभासदा ४७
 याचैवममसांनिध्याद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदा
 ममाज्ञयातुदेवेशोबिंदुमाधवसंज्ञकः ४८
 नित्यंतिष्ठतिदेवेशिवाराणस्यांविशेषतः
 अतोऽधन्यतमाश्रेष्ठापुरीयंममसर्वदा ४९
 पितृणांवल्लभंतीर्थपुण्यंवैविमलेश्वरम्

पितृतीर्थप्रयागंचसर्वतीर्थसमन्वितम् ५०
 साभ्रमत्युदकेदेविआयांतिवचनान्मम
 वटेश्वरश्चभगवान्माधवेनसमन्वितः ५१
 दशाश्वमेधकंपुण्यंगंगाद्वारंतथैवच
 मन्त्रियोगाच्चदेवेशिसाभ्रमत्यांवसंतिहि ५२
 नदाथललितादेवीतीर्थयत्सप्तधारकम्
 तथामित्रपदंनामकेदारंशंकरालयम् ५३
 गंगासागरमित्याहुःसर्वतीर्थमयंशुभम्
 तीर्थं ब्रह्मसरस्तद्वच्छतद्रुसलिलेहदे ५४
 तीर्थतुनैमिषंनामआज्ञायाममसर्वदा
 साभ्रमत्युदकेदेविनिवसंतिनसंशयः ५५
 श्वेतावल्कलिनीपुण्याततःश्वेताहिरण्मयी
 हस्तिमत्यथवार्त्तघ्नीनदीसागरगामिनी ५६
 पितृणांवल्लभाह्येताःश्राद्धकोटिफलप्रदः
 तत्रश्राद्धानिदेयानिपुत्रैःपितृहितायवै ५७
 पाटलंवाडवाख्यंचनगरंतत्रसुंदरि
 साभ्रमत्यांसदाएताःप्राप्तानद्योविशेषतः ५८
 तत्रस्नानंचदानंचयेकुर्वन्तिनराभुवि
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायांतिविष्णोःसनातनम् ५९
 जंबूद्वीपंमहापुण्यंयत्रपुण्यंविवर्द्धते
 तत्रार्याख्यंमहापुण्यंसर्वकामफलप्रदम् ६०
 नीलकंठमितिरुष्यातंतीर्थंनंदहृदस्तथा
 तथारुद्रहृदस्तीर्थपुण्यंरुद्रमहालयम् ६१
 मंदाकिनीमहापुण्यातथाच्छेदामहानदी
 साभ्रमत्यांवहंत्येतेस्वात्मनादर्शनीकृते ६२
 धूम्रामित्रपदंतद्वद्वैजनाथंदृषद्वरम्
 क्षिप्रानदीमहाकालंतथाकालिजरोगिरिः ६३
 गंगोद्भूतंहरोद्भेदंनर्मदाकारमेवच
 गंगापिंडप्रदानेनसमान्याहुर्मनीषिणः ६४
 एतानिब्रह्मतीर्थानिसाभ्रमत्युत्तरेतटे

गुप्तीकृतानिदेवेशिदेवैर्ब्रह्मपुरोगमैः ६५
 स्मरणादपिलोकानांपापघ्नानिमहेश्वरि
 किंपुनःश्राद्धदातृणांमानवानांसुरेश्वरि ६६
 ॐकारंपितृतीर्थचकावेरीकपिलोदकम्
 संभेदश्चंडवेगायास्तथैवामरकंटकम् ६७
 कुरुक्षेत्राच्छतगुणमस्मिन्स्नानादिकंभवेत्
 वार्तघ्नीसंगमेदेविगणेश्वरपुरःसरम् ६८
 साभ्रमत्यांपुरानीतंगणैस्तीर्थकदंबम्
 एषतूद्देशतःप्रोक्तस्तीर्थानांसंगमोमया ६९
 वागीशापिनशक्नोतितीर्थानांतत्त्वविस्तरम्
 सत्यंतीर्थं दयातीर्थं तीर्थमिंद्रियविग्रहः ७०
 तस्यास्तीर्थेप्रयत्नेनस्नानंकुर्यान्नसंशयः
 प्रातःकालोमुहूर्तास्त्रीन्संगवस्तावदेवतु ७१
 तदास्नानादिकंतीर्थेदेवानांप्रीतिदायकम्
 मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तःस्यादपराह्णस्ततःपरम् ७२
 पितृणांप्रीतिजननंस्नानपिंडादितर्पणम्
 सायाह्नस्त्रिमुहूर्तःस्याच्छ्राद्धंतत्रनकारयेत् ७३
 राक्षसीनामसावेलागर्हितासर्वकर्मसु
 अहोमुहूर्ताविख्यातादशपंचचसर्वदा ७४
 तत्राष्टमोमुहूर्तोयःसकालःकुतुपःस्मृतः
 मध्याह्नेसर्वदायस्मान्मंदीभवतिभास्करः ७५
 तस्मादनंतफलदःपितृणांपिंडदानतः
 मध्याह्नःखड्गपात्रंचतथानेपालकंबलः ७६
 रूप्यंदर्भास्तथागावोदौहित्रंकुतपास्तिलाः
 पापंकुत्सितमित्याहुस्तस्यसंतापकारकाः ७७
 अष्टावेतेयतस्तस्मात्कुतपाइतिविश्रुताः
 ऊर्ध्वमुहूर्तात्कुतुपात्यन्मुहूर्तचतुष्टयम् ७८
 महूर्तपंचकंचैतच्छ्राद्धकालेसमिष्यते
 विष्णोर्देहात्समुद्भूताःकुशाःकृष्णतिलाःस्मृताः ७९
 श्राद्धस्यरक्षणार्थायैवमाहुर्दिवौकसः

तिलोदकांजलिर्देयोजलस्थैस्तीर्थवासिभिः ८०
 सदर्भहस्तैरेकेनश्राद्धमेवंनहिंस्यते
 साभ्रमत्यांनामधेयैरितितीर्थप्रवेशनम् ८१
 कारयित्वामयादेविदत्तावैकश्यपायच
 ममभक्तःकश्यपोसौवल्लभोममसर्वदा ८२
 दत्तातस्मादियंगंगापवित्रापापनाशिनी
 साभ्रमत्यांमहाभागेतीर्थेवैब्रह्मचारिके ८३
 आत्मानंचप्रतिष्ठाप्यतन्नाम्नाशंकरोह्यहम्
 स्थितोलोकहितार्थायब्रह्मचारीशसंज्ञकः ८४
 साभ्रमत्यामुपकंठेब्रह्मचारीशसंज्ञके
 कलौभक्तोविशेषेणपूजनंकुरुतेयदा ८५
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिशैवंपदमहत्
 महद्भिरव्याधिभिश्चैवपीडितोयदिगच्छति ८६
 यस्याशुनश्यतिव्याधिर्दर्शनाच्चमहेश्वरि
 गत्वावैतस्यसंस्थानेउपवासीजितेंद्रियः ८७
 पूजनंकुरुतेभक्त्यारात्रौतिष्ठन्सुनिश्चलः
 तदाहंयोगिरूपेणदर्शनंतस्ययामिहि ८८
 ददामिवांछितान्कामान्सत्यंसत्यंवरानने
 ममस्थानेविशेषेणसमायांतिचयेजनाः ८९
 तेषांव्याधिप्रशमनंकरोमिसुचिरादहम्
 चतुरशीतिसंज्ञेयोव्याधिःसंकथितोमया ९०
 ससव्याधिर्विनश्येतदर्शनादेवसुंदरि
 नलिगंवर्ततेतत्रमामकंनगनंदिनि ९१
 स्नानमात्रंतुतत्रैवमामकंनात्रसंशयः
 एकस्मिन्नेवकालेतुअस्यांभूमौमहातपाः ९२
 राजावैसूर्यवंशीयोब्रह्मदत्तस्तुवीर्यवान्
 तेनराज्ञातपस्तप्तंबहुकालंसुरेश्वरि ९३
 पंचाग्निसाधनंतेनकृतंचबहुधाततः
 मासोपवासकादीनितपस्तप्तान्यनेकशः ९४
 एवंबहुतरंकालंराज्ञातप्तंतपोमहत्

प्रत्यक्षोऽहतदाजातोवरार्थवरवर्णिनि ६५
 ब्रह्मदत्तशृणुष्वत्वंमहद्वाक्यंनरेश्वर
 यंयंवांछयसेनित्यंतंतदधिनसंशयः ६६
 तेनोक्तंममदेवेशवांछितंयदिदीयते
 एकएववरोदेवदीयतांममसर्वदा ६७
 ममनाम्नाहिदेवेशईश्वरोभुविजायताम्
 तेनवाक्येनसंतुष्टोवरोदत्तोमयाऽनघे ६८
 तदाहंतेनवैसार्द्धनिवसामिसुरेश्वरि
 अत्रस्थित्वानिराहारोभक्तिकुर्यादशेषतः ६९
 ददामिवांछितान्कामान्यावदिंद्राश्चतुर्दश
 अत्रागत्यतुयेविप्रारुद्रजाप्यादिकंचयत् १००
 प्रकुर्वतिविशेषेणतेषांदधिशृणुष्वतत्
 स्त्रीसौख्यंपुत्रसौख्यंचलक्ष्मीवृद्धिकरंपुनः १०१
 यशश्चर्यमेवापितथारोगादिनाशनम्
 तत्सर्वंप्राप्यतेक्षिप्रंवांछितंवैकलौयुगे १०२
 अस्मिन्कलौयुगेघोरेमद्भक्ताभुविपार्वति
 अत्रागत्यप्रतिष्ठाप्यउषित्वादिनपंचकम् १०३
 ददामिवांछितानर्थान्सत्यंसत्यंसुरेश्वरि
 ब्रह्मदत्तंतुतन्नाम्नाद्वितीयंब्रह्मचारिणम् १०४
 गंगाधरंप्रतिष्ठाप्यउषित्वादिनपंचकम्
 सराजागतवांस्तत्रस्वकेराज्येततःपुनः १०५
 ब्रह्मदत्तस्तुविरख्यातोलोकेवैपरमोमहान्
 राज्यंचकारधर्मज्ञोह्ययुतंवर्षसंज्ञकम् १०६
 ततःकतिपयेकालेराज्यंभुक्त्वासवैनृपः
 गतवाञ्छिवलोकंतंब्रह्माख्यंपदमुत्तमम् १०७
 देवौद्वौतत्रवर्त्तेतेममनामाभिधायकौ
 एकोवैब्रह्मचारीशोअन्योगंगाधरःस्मृतः १०८
 ममस्थानेविशेषेणपूजांकुर्वतियेजनाः
 तेषांसर्वददामीहवांछितंनात्रसंशयः १०९
 स्थानमेवसदालिगंगंतव्यंचनृभिःसदा

तत्रपुष्पंचधूपंचनैवेद्यंविधत्तथा ११०
 यःकरोतिनरःप्राज्ञःससर्वलभतेध्रुवम्
 बिल्वपत्रैश्चपुष्पैश्चतथावाचंदनादिभिः १११
 पूजांकुर्वीतिमत्स्थानेतेषांसर्वददाम्यहम्
 यइदंशृणुयान्नित्यंब्रह्मचारिकथानकम् ११२
 इहलोकेसुखंप्राप्यव्रजतेशिवसंनिधौ
 यत्रगंगाधरोदेवोनित्यंतिष्ठतिभूतिदः ११३
 ब्रह्मचारीशसंज्ञस्तुद्वितीयोवर्त्ततेसदा
 ताभ्यांध्यानसमायोगाच्छिवत्वमश्नुतेध्रुवम् ११४
 दर्शनान्नश्यतेरोगःपूजनादायुरामुयात्
 स्नानात्तत्रतुदेवेशिमुक्तिभागीनसंशयः ११५
 शृणुसुंदरिवक्ष्यामितीर्थपरममद्भुतम्
 राजखड्गइतिख्यातंसाभ्रमत्यांविशेषतः ११६
 सूर्यवंशसमुत्पन्नोराजावैकर्त्तनस्तथा
 दुराचारीतुपापात्माब्राह्मणानांचनिंदकः ११७
 गुरुद्रोहीसदारुष्टोनिंदकःसर्वकर्मणाम्
 परदाररतोनित्यंनित्यंविष्णुप्रदूषकः ११८
 प्रजापीडनकंनित्यंकरोतिबहुधाततः
 एवंविधःसदुष्टात्मापृथिव्यांवर्त्ततेसदा ११९
 कियत्येवंगतेकालेशृणुसुंदरितत्त्वतः
 पापेनदैवयोगाच्चकुष्ठत्वंसमजायत १२०
 निरीक्ष्यस्वंशरीरंतुविचार्यचपुनःपुनः
 किंकर्त्तव्यमितिध्यायन्इतिचिंतापरोऽभवत् १२१
 कदाचिद्दैवयोगाच्चक्रीडार्थगतवान्वने
 तत्रसाभ्रमतीतीरंसमासाद्यसतिष्ठति १२२
 तत्रस्नानंकृतंतेनपीतंपानीयमुत्तमम्
 तत्रस्नानेनसपदिशरीरंदिव्यसंज्ञकम् १२३
 सुसौवर्णमयीमूर्तिर्दृश्यतेनगनंदिनि
 तत्तदैवतुसंजातःसराजानात्रसंशयः १२४
 दिव्यरूपमनुप्राप्यकियत्कालंततो नृपः

राज्यंभुक्त्वातुदेवेशिगतोवैपरमंपदम् १२५
 तदातीर्थमिदंजातंराजखड्गेतिसंज्ञकम्
 अत्रस्नानंप्रकुर्वतिदानंयोवैददातिच १२६
 इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिविष्णोःसनातनम्
 नरोगोवर्त्ततेतेषांनशोकश्चकदाचन १२७
 प्रत्यहंकुरुतेस्नानंखड्गेऽस्मिन्नाजसंज्ञके
 योनरःप्राप्नुयात्स्वर्गब्रह्माद्यैःसचपूज्यते १२८
 कृतेसत्येश्वरोनामत्रेतायांभुवनेश्वरः
 राजेश्वरसमाख्यातोद्वापरेनगनंदिनि १२९
 अस्मिन्कलियुगेघोरेगुप्तीभूतोऽथविश्वराट्
 अतोवैतीर्थसंभूतंराजखड्गेतिसंज्ञकम् १३०
 पितृणांतर्पणंचात्रश्रद्धयायेप्रकुर्वते
 तेनराःपुण्यकर्माणःपृथिव्यांपरिकीर्तिताः १३१
 ब्रह्मघ्नाबालहंतारःस्नानंयेऽत्रप्रकुर्वते
 तैर्दोषैरहितास्तेचगच्छंतिशिवसन्निधौ १३२
 नीलोत्सर्गकरिष्यंतिसाभ्रमत्यांनराश्चये
 तेषांवैपितरस्तृप्तायावदाभूतसंप्लवम् १३३
 इदमाख्यानकंदिव्यंराजखड्गेतिसंज्ञकम्
 येशृण्वंतिनरादेविनतेषांविद्यितेभयम् १३४
 रोगादोषाविनश्यंतिश्रवणात्पठनात्ततः १३५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेसाभ्रमतीमाहात्म्यंनामपंचत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३५

षट्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः-

पार्वत्युवाच
 साभ्रमत्यपियान्देशान्नंदिकुंडाद्विनिःसृता
 गच्छंतीपावयामासकान्कान्देशान्वदस्वमे
 चकारकानितीर्थानिविलंघ्यार्बुदपर्वतम् १
 सूतउवाच
 इतितत्रोदितेदेव्यामहादेवःसविश्वराट्

उवाचवचनंतांवैपार्वतीविश्वमोहिनीम् २
 महादेवउवाच
 नंदिकुंडात्प्रथमतःतीर्थात्परमपावनात्
 कपालमोचनंतीर्थमुनिभिःसंप्रकारितम् ३
 सर्वतेजोधिकंतीर्थपावनात्पावनंपरम्
 अत्रमयापरित्यक्तंकपालंब्रह्मसंज्ञकम् ४
 कपालमोचनंतीर्थमतोजातंहिपार्वति
 पावनंसर्वभूतानांप्रकटलोकविश्रुतम् ५
 कपालकुंडमाख्यातंतत्तीर्थतीर्थराजकम्
 यत्रदेवास्तथानागागंधर्वाःकिंनरादयः ६
 निवसन्तिमहात्मानस्तीर्थेवैनिर्मलेशुभे
 त्रैलोक्येविश्रुतंतीर्थदानदंमुक्तिदायकम् ७
 तत्रस्नात्वाशुचिर्भूत्वाकपालेशंप्रपूजयेत्
 उपोष्यरजनीमेकांकृत्वाब्राह्मणभोजनम् ८
 तत्रापिवस्त्रदानेनअग्निहोत्रफलंलभेत्
 तस्मिंस्तीर्थेतुयःकश्चिद्दर्शनव्रतमास्थितः ९
 संत्यज्यदेहमात्मानंशिवलोकंव्रजेद्ध्रुवम्
 अस्मिंस्तीर्थेपुरास्नानात्सौदासोब्रह्महृत्यया १०
 मोचितोविमलंज्ञानंप्राप्तवान्वैसुरेश्वरि
 भागीरथ्यान्वयेजातःसुदासाख्योमहाबली ११
 तस्यपुत्रोमित्रसहःसौदासेतिचविश्रुतः
 वसिष्ठशापतःप्राप्तःसौदासोराक्षसीतनुम् १२
 साभ्रमत्यांकृतस्नानोविमुक्तःशापजादघात्
 अत्रगंगाचयमुनागोदावरीसरस्वती १३
 नंदितीर्थेवसंत्येताःपवित्राःपुण्यदाःसदा
 गोदानंभूमिदानंचशय्यादानंतथैवच १४
 कन्यादानंविशेषेणकर्तव्यंज्ञानिभिनरैः
 एतद्दानसमंप्रोक्तंसाभ्रमत्यावगाहनम् १५
 यत्रवैसकलान्येवपतितानी भूतले
 वारिणास्पर्शमात्रेणशुद्धत्वंयांतितान्यपि १६

अत्रश्राद्धंप्रकुर्वाणो नरो वैभक्तितत्परः
 पितरस्तस्य संतुष्टा गच्छन्ति परमं पदम् १७
 एतदारुणानकं दिव्यं येशृण्वन्ति नराः सदा
 सर्वपापविनिर्मुक्ता विष्णोः सायुज्यमाप्नुयुः १८
 कर्मणा मनसा वाचा येस्तु वन्ति महेश्वरम्
 न तेषां विद्यते दुःखं यावदाभूतसंप्लवम् १९
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमा
 महेश्वरसंवादे नंदितीर्थमहिमानामषट्त्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३६

सप्तत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः

महादेव उवाच
 अथ नंदिप्रदेशात्तु यथा सा भ्रमती नदी
 समायाता विकीर्णचवनं विप्रर्षिसेवितम् १
 बहुधा जलवेगेन पर्वतानां च रोधसः
 सप्तधा प्रविभक्ता च दक्षिणोदधिगामिनी २
 आद्या सा भ्रमती पुण्याद्वितीया सेटिका तथा
 तृतीया वल्किनी पुण्या चतुर्थी च हिरण्मयी ३
 सर्वपापहरा प्रोक्ता हस्तिमत्यथ पंचमी
 वेत्रवती सा च षष्ठी वृत्रेण निर्मिता पुरा ४
 इयं सा परमा देवी वृत्रकूपा द्विनिःसृता
 वेत्रवती ततो जाता महापापप्रणाशिनी ५
 भद्रामुखी शुभप्राया सप्तमी लोकपावनी
 एतैस्तु सप्तभिर्देवि तांस्तान् जनपदांस्तथा ६
 पवित्रीकृत्य चैकेन सप्तस्रोता प्रतिष्ठिता
 विकीर्णतीर्थे यः श्राद्धं पितृनुद्दिश्य दास्यति ७
 गयापिंडप्रदानस्य फलं यत्तद्भविष्यति
 अवकीर्णच्युता ये च लुप्तपिंडोदकक्रियाः ८
 ते विकीर्णे प्रमुच्यन्ते दत्तपिंडोदकक्रियाः
 तत्र श्राद्धंतु यः कुर्याद्भाग्यं भवेद्भुवम् ९
 तस्मात्त्रयीविधानेन श्रद्धया श्राद्धमाचरेत्

अस्मिंस्तीर्थेष्वेकसप्तनद्युदयेद्विजाः १०
 स्नानंकुरुतविप्रेन्द्राऋषिलोकमभीप्सवः
 इत्युक्तंकश्यपेनाथद्विजान्प्रतिविशेषतः ११
 यदिचेत्क्रियतेस्नानंसर्वदुःखापहंसदा
 तीर्थानांप्रवरंतीर्थक्षेत्राणामुत्तमोत्तमम् १२
 तीर्थमेतद्विकीर्णचशुभदंरोगदोषहृत्
 कुर्वत्यत्रविशेषेण्येस्नानंसर्वदाकलौ १३
 तेनराःपुण्यभाजोहिजायंतेनात्रसंशयः
 गयातीर्थसमंतीर्थविकीर्णपावनंपरम्
 पितृणांपुण्यदंनित्यंलोकानांदुःखनाशनम् १४
 इतिविकीर्णतीर्थम्
 तीर्थादस्मात्परंतीर्थंश्वेतोद्भवमनुत्तमम्
 यत्रश्वेतानदीजातामत्पृष्ठोदरभस्मना १५
 विश्रुतात्रिषुलोकेषुसर्वपापप्रणाशिनी
 हरांगभस्मसंयोगात्जातादेवैस्तुमानिता १६
 तस्यांस्नातःशुचिर्दातस्त्रिरात्रमुषितःपुमान्
 महाकालेश्वरंदृष्ट्वारुद्रलोकेमहीयते १७
 पिंडपितृभ्योयोदद्यात्तस्यास्तीरेकुशैस्तिलैः
 सुतृप्ताःपितरस्तस्यभवंतीतिनसंशयः १८
 श्वेतगंगामहापुण्यादुःखदारिद्र्यमोचनी
 यत्रस्नानेनभोदेविपरंसुखमवाप्यते १९
 तस्यावैसंगमेपुण्येनित्यंतिष्ठामिपार्वति
 येऽत्रदानंप्रकुर्वन्तिस्नानंचतत्रसुंदरि २०
 तदनंतफलंतस्यभवेद्वैनात्रसंशयः
 तत्रभूतेश्वरोदेवःसंगमेवसतेध्रुवम् २१
 तत्रधूपंचदीपंचपुष्पमारार्तिकंतथा
 येकुर्वन्तिनरश्रेष्ठास्तेनराःपुण्यरूपिणः २२
 बिल्वदलंसमादाययोददातिशिवोपरि
 वांछितंलभतेनित्यंश्वेतायांशिवसंनिधौ २३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचात्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे

उमामहेश्वरसंवादेश्वेतातीर्थनामसप्तत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः १३७

अष्टत्रिंशाधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

गणतीर्थततो गच्छेत्तीर्थयात्रापरायणः

त्रिविष्टपमिति प्रोक्तं गणैस्तु चंदनातटे १

त्रिविष्टपेनरः स्नात्वा पूर्णमास्यां समाहितः

संशयो नात्र कर्तव्यो मुच्यते ब्रह्महत्याया २

चतुरो वर्षिकान्मासान् स्थितिर्यस्य त्रिविष्टपे

सोऽपि पुण्यो महाभागे रुद्रलोके महीयते ३

गणतीर्थेनरः स्नात्वा कृष्णाष्टम्यामुपोषितः

बकुलासंगमे स्नात्वा स्वर्गं गच्छति मानवः ४

तस्मिंस्तीर्थेनरः स्नात्वा बकुलेशं विलोक्य च

गणेश्वरप्रसादेन गाणपत्यमवाप्नुयात् ५

इंदपवित्रं परमं पुण्यायुष्यविवर्द्धनम्

श्रुत्वा तु लभते पुण्यं गंगास्नानसमं नरः ६

अत्र स्थित्वानिराहारो जितेन्द्रियः समाहितः

जपत्येवं परं देवं गणेश्वरं मनोरमम् ७

संप्राप्नोत्यखिलान्भोगान्सत्यं सत्यं वरानने

अत्र राजा सोमवंशी विश्वदत्तः सवीर्यवान् ८

तेन तपो महत्तप्तं बहुकालं सुरेश्वरि

गाणपत्यं तदा प्राप्तं श्रीगणेशप्रसादतः ९

वसिष्ठो वामदेवश्च होडः कौशीतको मुनिः

भरद्वाजो गिराश्चैव विश्वामित्रोऽथ वामनः १०

एते वै मुनयः सर्वे पुण्यरूपामहेश्वरि

नित्यं सेवां प्रकुर्वन्ति श्रीगणेशप्रसादतः ११

अपुत्रो लभते पुत्रान्निर्द्धनो लभते धनम्

अविद्यो लभते विद्यां मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् १२

किमन्यद्बहुनोक्तेन भूयो भूयो वरानने

योऽत्र स्नानं प्रकुर्वीत पूजनं वा करोति च १३

सर्वपापविनिर्मुक्तोयातिविष्णोःपरंपदम्
शिवायविष्णुरूपायविष्णवेशिवरूपिणे १४
नांतरंदेविपश्यामिश्रीविष्णोश्चप्रसादतः १५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचात्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
संवादेबकुलासंगमेगणतीर्थनामाष्टत्रिंशाधिकशततमोऽध्यायः१३८

एकोन चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
साभ्रमत्युत्तरेकूलेअग्नितीर्थमितिश्रुतम्
तस्याश्चोत्तरपूर्वेणनातिदूरेकृतास्पदम् १
तीर्थपालेश्वरंनामचंडीयत्रप्रतिष्ठिता
पीठंतद्योगमातृणांसर्वसिद्धिविधायकम् २
यत्रताःसर्वदेवानांकार्यार्थेमातरःस्थिताः
परमंयत्नमास्थायलोकानुग्रहकारणात् ३
त्रिरात्रमुषितोभूत्वातस्मिंस्तीर्थेदृढव्रतः
अभिगच्छेत्तमीशानंदेवेशंचंडिकेश्वरम् ४
साभ्रमत्यांकृतस्नानोमातृतीर्थस्यसंनिधौ
समाधिविधिनायुक्तोगच्छेद्वैमातृमंडलम् ५
गोसहस्रप्रदानस्यफलंप्राप्नोतिमानवः
अग्नितीर्थेनरःस्नात्वाचामुंडादर्शनेकृते ६
नभयंजायतेतस्यरक्षोभूतपिशाचजम्
गोखुराचनदीयत्रसाभ्रमत्यांतुसंगता ७
तत्रतीर्थसहस्राणितिष्ठंतीतिसुरेश्वरि
श्राद्धंतत्रप्रकर्तव्यंतिलचूर्णेनपार्वति ८
पिंडान्दत्त्वाद्विजान्भोज्यञ्चक्षयंपदमाप्नुयात्
यत्रकुक्कर्मोराजापापिष्ठोदुर्द्धरःखलः ९
मूढोऽहकारसंयुक्तोद्विजानांपरिनिंदकः
गोघ्नोऽपिबलहाचैवपापिष्ठोदुर्दमःसदा १०
राज्यंचकुर्वतस्तस्यपुरेपिंडारसंज्ञके
तदामृत्तिःसमापन्नाधर्मेयोगेसुरेश्वरि ११

मृतोऽसौ तत्र संजातः प्रेतरूपो महेश्वरि
 पीतास्यः शुष्कतुण्डश्च पीतरोमाऽथ कर्कशः १२
 उच्चस्तरो बहुरोमाक्षुत्पिपासाप्रपीडितः
 वायुभक्षप्रकुर्वाणः प्रगच्छति इतस्ततः १३
 बहुप्रेतैः समायुक्तो हाहेतिकरुणोरुदन्
 किंकर्तव्यमिति प्राहुः प्रेतास्ते वै समीपगाः १४
 तेऽपि तदारोदमानाः क्षुत्पिपासादिपीडिताः
 अन्ये प्रेतादुरात्मानो राज्ञः संगतिमाययुः १५
 राज्ञा सार्द्धं गच्छन्ति लोकान् विजनकान् बहून्
 नोदकमथ वाचा न्नमार्गे दृश्यते कदा १६
 ते प्रेतादुष्टरूपाश्च विचरन्ति महीतले
 भक्षन्ति शवमांसानि पिबन्ति रुधिरं सदा १७
 एवं कुकर्दमो राजा सदा तैः परिवारितः
 कदाचिद्दैवयोगेन गुरोराश्रममन्वगात् १८
 पूर्वजन्मकृतं पुण्यं तेन योगेन संगतः
 पार्वत्युवाच
 किंकृतं तेन वै पुण्यं वद विश्वेश्वरप्रभो १९
 अयं पापी दुरात्मा च ब्राह्मणानां च दुःखदः
 सत्संगतिः कथं जाता तन्मे दुस्तरतो वद २०
 महादेव उवाच
 एतेन नरदेवेन पूर्वजन्मनियत्कृतम्
 तत्सर्वं कथयिष्यामि शृणु त्वं नगनंदिनि २१
 पूर्वजन्मन्ययं देवि ब्राह्मणो वेदपाठकः
 संपूज्य च महादेवं कृत्वा चातिथिपूजनम् २२
 भोजनं कुरु ते नित्यमसौ वाडवसत्तमः
 तेन पुण्यप्रभावेन पुरोऽपि डारसंज्ञके २३
 राजा वै तत्र संजातः कुकर्दम इति श्रुतः
 कर्मणामनसा चैव न कृतं पुण्यमेव च २४
 तेन देवा भियोगेन मृतो वै प्रेतराडभूत्
 शुष्कास्यः शुष्करूपश्च पीतवर्णः करालकः २५

पूर्वजन्मकृतं पुण्यं न नश्यति सुरेश्वरि
 तेन पुण्याभियोगेन संगतो गुरुणाश्रमे २६
 कहोडो वर्तते तत्र तेन दृष्टोऽथ प्रेतराट्
 शुष्कास्यः शुष्करूपश्च पीतवर्णः करालकः २७
 गंभीराक्षो महापापी दुष्टैः प्रेतैश्च संयुतः
 ऊर्ध्वरो माजटा युक्तः कालरूपो भयंकरः २८
 एवं दृष्ट्वा तदा देवि विह्वलो वाडवोऽभवत्
 कहोड उवाच
 अस्मिन् मनोरमे चाहं स्थाने वै परमाद्भुते २९
 अग्निपालेश्वरे तीर्थे नित्यं तिष्ठामि भूमिप
 यजमानस्त्वमस्माकं कथं जातोऽसि प्रेतराट् ३०
 दुरात्मा दुष्टरूपश्च कालरूपो भयंकरः
 केन कर्मविपाकेन जातो वै भूतलेशुभे ३१
 प्रेत उवाच
 शृणु वाडव मे पापं पूर्वजन्मनियत्कृतम्
 अहं कुकर्दमो राजापुरे पिंडारसंज्ञके ३२
 तत्र स्थेन मया देवयत्कृतं तच्छृणुष्व हि
 ब्रह्मणां हिंसनं चैव पुराऽसत्यादिभाषणम् ३३
 प्रजानां पीडनं चैव जीवानां हिंसनं सदा
 गवां वैदुःखकर्ताऽहं ब्राह्मणव्रतलोपनः ३४
 अस्नातः सर्वदा विप्रसंजनानां विदूषकः
 विष्णुनिंदापरो नित्यं वैष्णवानां च निंदकः ३५
 दुराचारो दुरात्मा च वृषली संयुतः सदा
 तत्र तत्र भुञ्जानो नाऽहं शौचपरायणः ३६
 तेन कर्माभियोगेन मृतो वै द्विजराट् ततः
 पेतयोनिं प्रपन्नोऽस्मि दुःखी जातो ह्यनेकधा ३७
 यस्य मातापितानास्ति यस्य स्वजनबांधवाः
 तस्य बंधुर्गुरुर्मातापितापि गुरुरेव च ३८
 इति ज्ञात्वा तु भो ब्रह्मन्मुक्तिं दातुं त्वमर्हसि ३९
 कहोड उवाच

शृणुत्वनृपतिश्रेष्ठकरिष्येवचनंतव
 मुक्तियास्यतिवैसद्योभवांस्त्वहनसंशयः ४०
 एकादशपुरोगाश्चप्रेतायेतवसंगताः
 तेचापिमुक्तिमायांतिसुतीर्थेऽस्मिन्विशेषतः ४१
 तदावैतेनविप्रेणतीर्थेगत्वासुरेश्वरि
 सर्वैश्चकारयामासतिलपिंडोदकक्रियाः ४२
 नमासोनतिथिर्देवीतीर्थेगत्वापुनःपुनः
 कर्तव्यंश्राद्धकर्मादिब्रह्मणोक्तंपुरामम ४३
 कृतेकर्मणिदेवेशिमुक्तास्तेतीर्थराजके
 विमानवरमारूढास्तेगतामामकींपुरीम् ४४
 संगतागोखुरायत्रसाभ्रमत्यासुरेश्वरि
 तत्रस्नानंचदानंचकोटियज्ञफलंलभेत् ४५
 यत्राग्नितीर्थंवर्तेतकपालेश्वरसंज्ञकम्
 तत्रमुक्तिस्तुसंप्रोक्तासत्यंसत्यंभवेद्ध्रुवम् ४६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 उमामहेश्वरसंवादेअग्निपालेश्वरमहिमानामैकोन
 चत्वारिंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १३६

चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच
 भोदेव्यन्यत्प्रवक्ष्यामिहिरण्यासंगमंमहत्
 यदासाभ्रमतीगंगासप्तस्रोतापुराभवत् १
 तदासाब्रह्मतनयासप्तस्रोतेतिविश्रुता
 सप्तमंतद्विरण्याख्यंस्रोतइत्यभिधीयते २
 तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वापापीगतिमवाप्नुयात्
 ऋक्षुमंजुमयोर्मध्येसत्यवान्नामपर्वतः ३
 तस्यप्राक्सुमहत्तीर्थंहिरण्यासंगमंशुभम्
 तत्रस्नात्वाचपीत्वाचशुभांगतिमवाप्नुयात् ४
 वनस्थल्यांततोगच्छेदृष्ट्वानारायणंहरिम्
 तीर्थमप्सरसांपुण्यंहिरण्यासंगमेश्वरम् ५

यत्रोर्वशीपुराजातासमस्ताप्सरसांशुभा
 नरनारायणौतत्रतपस्तेपतुरुत्तमम् ६
 हिरण्यासंगमेरम्येमहापापहरेशुभे
 यत्रवैऋषयःसर्वेमज्जंतिवीतकल्मषाः ७
 वसिष्ठाद्याश्चयेविप्रावालखिल्यादयश्चये
 यत्रमज्जंतिदेवेशिहिरण्यासहसंगमे ८
 यत्रहिरण्मयरूपंस्नानाद्वैभवतिध्रुवम्
 कपिलागोसहस्रस्यदानेनैवतुयत्फलम् ९
 तत्फलंसमवाप्नोतिहिरण्यासंगमेसदा
 दशाश्वमेधेयत्पुण्यंग्रहणेचंद्रसूर्ययोः १०
 तदनंतगुणंप्रोक्तंहिरण्यासंगमेपुनः
 तुलापुरुषदानेचयत्फलंसमवाप्नुयात् ११
 तत्फलंसमवाप्नोतिहिरण्यासंगमेसदा
 हिरण्याक्षोमहादैत्यस्तेनतप्तमहत्तपः १२
 हिरण्यसदृशंतत्रशरीरमभवत्पुरा
 जनमेजयेतथाराज्ञियत्रस्नानंप्रकुर्वति १३
 ब्रह्महत्यागतादेविहिरण्यासंगमेतदा
 विश्वामित्रोऽथराजर्षिःस्नानार्थवैसमागतः १४
 स्नानंकृत्वाविशेषेणगतोऽसौमामकींपुरीम् १५
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चाथसुरेश्वरि
 स्नानंयेऽत्रप्रकुर्वन्तितेगच्छन्तिशिवालयम् १६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
 संवादेहिरण्यासंगमंतीर्थनामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४०

एकचत्वारिंशदधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 ततोदेविप्रवक्ष्यामिहिरण्यासंगमादनु
 धर्मावतीनदीयत्रसंगतासहगंगया १
 तत्रस्नात्वानरोधन्यस्त्रिदिवंयात्यसंशयम्
 यत्रधर्मकृतंतीर्थयःपश्यतिसपुण्यभाक् २

श्राद्धंतत्रैवयेकुर्युर्मुच्यंतेपितृजादृणात्
 ततश्चमधुरातीर्थसर्वपापप्रणाशनम् ३
 स्नातव्यंमधुरातीर्थेद्रष्टव्योमधुहाहरिः
 यत्रविश्रांतवान्कृष्णोजरासंधभयाकुलः ४
 कंसासुरवधेवृत्तेगंतुकामःकुशस्थलीम्
 उषित्वासप्तरात्रंतुसदेवश्चंदनातटे ५
 भोजवृष्णयंधकवृतोवीरैर्यादवपुंगवैः
 मधुरातीर्थमासाद्यस्नानंकृत्वाविधानतः ६
 मधुरादित्यनामानंयत्रस्थापितवान्हरिः
 अष्टादशसहस्राणिविप्राणांयज्ञशालिनाम् ७
 स्थापयित्वाययौदत्वायानानिविविधानिच
 तत्रतीर्थसहस्राणितिष्ठंतिचसुरेश्वरि ८
 श्राद्धंतत्रप्रकर्तव्यंपितृणांहितकाम्यया
 नभेतव्यंजरासंधान्मत्तीर्थेवसतांसदा ९
 इत्युक्त्वातान्द्विजान्कृष्णःप्रययौद्वारकांप्रति
 तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वामधुरार्कंप्रपूजयेत् १०
 माघस्यशुक्लसप्तम्यांकपिलागोप्रदानतः
 चिरंसौख्यानिभुंक्त्वेहपदमादित्यमाव्रजेत् ११
 शृणुसुन्दरिवक्ष्यामिइतिहासंपुरातनम्
 यंश्रुत्वामुच्यतेलोकोब्रह्महत्यादिपातकात् १२
 एकस्मिन्समयेदेविमांडव्योऋषिसत्तमः
 गङ्गाद्वारेमहापुण्यंतप्तवांस्तुमहत्तपः १३
 पत्राशीचफलाशीचवायुभक्षकरःसदा
 अहोरात्रंसदादेविविष्णुध्यानपरायणः १४
 योगाभ्यासरतोनित्यंनित्यंधर्मपरायणः
 तस्मिन्देशेतुवैदेविराजावैविश्वमोहनः १५
 गजाश्वरथपत्तीनांसंपदोबहुलाभुवि
 सोमचंद्रेतिविख्यातःपुत्रस्तस्यसुलक्षणः १६
 एकदातुतदादेविगतोह्याखेटकेवने
 तत्रगत्वातदातेनकृत्वाह्याखेटकक्रियाः १७

स्वात्मानं रमयामास स्वलोकैः परिवारितः
 क्रीडारते तदाराज्ञिरात्रिर्जातासुरेश्वरि १८
 तस्यां रात्रौ तदाराजा उवासा खेटके वने
 तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां मुहूर्ते ब्रह्मसंज्ञके १९
 हतोऽश्वोऽथ विशेषेण चौरैणात्र दुरात्मना
 तदा हाहेति शब्दोऽभूत्क्व गतः क्व गतो हरिः २०
 तदाराज्ञो भयात्सर्वे गंतुकामाः समुत्सुकाः
 चौरैणापहतश्चाश्व इत्येवं संवदंति हि २१
 निरीक्ष्यमाणास्ते सर्वे हरिद्वारं समागताः
 ऋषिस्तत्र तु मांडव्यस्तपस्तपति नित्यशः २२
 ध्यानेन च समायुक्तो दृष्टोऽसौ तैर्भटैस्तदा
 अयं चौरः सदा पापी ध्यानं कृत्वा प्रतिष्ठति २३
 बद्ध्वा श्वं तु समायातो ज्ञात्वा राजभटैस्तदा
 एवं विचार्य ते सर्वे गृहीत्वा तं महामुनिम् २४
 राज्ञे निवेदयामासुस्तं चौरं मुनिसत्तमम्
 अश्वापहारी ह्यानीतश्चौरोऽयं नृपसर्वदा २५
 आज्ञादत्ता तदा तेन शूलिकारो पण्डितः
 तदा तैस्तु भटैः सर्वैर्मिलित्वा बन्धनं कृतम् २६
 पश्चाद्वै शूलिकाप्रोतस्तत्क्षणात्तु कृतस्तदा
 न ज्ञातं तेन तत्कर्म शूलिकायाः प्रतोदनम् २७
 यतो योगसमारूढो विष्णुर्ध्यानपरायणः
 शूलिकाप्रोतं न ज्ञातं कतिचित्कालयोगतः २८
 मांडव्योऽहं मृषि श्रेष्ठः केन कर्म इदं कृतम्
 त्रिकालज्ञानी सर्वज्ञो भगवांस्तच्चिंतयत् २९
 धर्मस्य च इदं कर्म न चान्यस्य कदाचन
 योगारूढः स धर्मात्मा गतोऽसौ धर्मसंनिधौ ३०
 तत्र गत्वा उवाचे दंशृणु त्वं धर्मसांप्रतम्
 त्वं वै धर्म इति ख्यातो लोके वेदे च सर्वदा ३१
 शूलिकाप्रोतं न कर्म कथंचैव त्वया कृतम्
 तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो देवनसंशयः ३२

धर्मउवाच

शृणुष्वत्वंद्विजश्रेष्ठपूर्वजन्मनिपातकम्
तदहंकथयिष्यामि कृपांकुरुमोपरि ३३
बालत्वेतु इदं कर्म पूर्वजन्मजपातकम्
तच्छृणुष्वमहाप्राज्ञभवेऽस्मिन्पातनंकृतम् ३४
एकस्मिन्समयेविप्रत्वंगतोविजनेवने
तत्रगत्वात्वयाविप्रजीवःशलभसंज्ञकः ३५
आरोऽपितःसवैशूल्यांकर्मणातेनदुःखितः
राज्ञाशूलेऽपितस्त्वंवैकर्मणानेनसुव्रत ३६
सर्वथैवप्रभोक्तव्यंकृतंकर्मशुभाशुभम्
अल्पमात्रमिदंकर्मत्वयाभुक्तंनसंशयः ३७
सुखीभवतुविप्रेन्द्रगच्छत्वंहियथेच्छया
एतद्वाक्यंततःश्रुत्वामांडव्योद्विजसत्तमः ३८
उवाचवचनंतत्रसकोपादारुणेक्षणः

मांडव्यउवाच

रेपापिष्ठदुराचारकिंकृतंबहुपातकम् ३९
येनकृत्वाइदंकर्मशूलिकायाःप्रतोदनम्
ममवाक्यप्रकोपेनशूद्रस्त्वंभवसर्वथा ४०
कियताकालयोगेनवंशेवैचंद्रसंज्ञके
जातोविदुरनामारुख्योविष्णुभक्तिपरायणः ४१
तीर्थयात्रामिषेणैवगतःसाभ्रमतींनदीम्
यत्रधर्मावतीसंगोवर्ततेचससुरेश्वरि ४२
तत्रवैकृतवान्स्नानंविदुरोधर्मरूपवान्
त्यक्तंतत्रहिशूद्रत्वंधर्मावत्यांनसंशयः ४३
एतस्मात्कारणाद्देवियत्रस्नानंप्रकुर्वते
तेनराःपुण्यकर्माणोगच्छंतिपरमंपदम् ४४
अत्रश्राद्धंचदानंचयेकुर्वंतिनराभुवि
इहलोकेपरामृद्धिंप्राप्यतैर्दिविमुद्यते ४५

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

उमामहेश्वरसंवादेसाभ्रमतीमाहात्म्येमधुरादित्यमाहात्म्यं

नामैकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४१

द्विचत्वारिंशदधिक शततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच

कंबुतीर्थेनरःस्नात्वाकृत्वावापितृतर्पणम्
अर्चयेद्देवदेवेशंनारायणमनामयम् १
दत्त्वादानानिविधिवद्ब्रह्मणेभ्योविधानतः
विष्णुलोकमवाप्नोतितीर्थस्यास्यप्रभावतः २
अत्रराजर्षिणापूर्वविश्वामित्रेणधीमता
तपस्तप्तंविशेषेणप्रजाकामेनसुंदरि ३
वायुभक्षोनिराहारोयत्रासीदनिलाशनः
विष्णुपूजापरोनित्यंविष्णुध्यानपरायणः ४
तपसानेनसंजातःप्रजाकाममवाप्तवान्
प्रजाकामोनरोयश्चकंबुतीर्थंहिगच्छति ५
सप्रजांलभतेनित्यंसत्यंसत्यंवरानने ६
इतिकंबुतीर्थमाहात्म्यम्
ततोगच्छेत्सुरश्रेष्ठेतीर्थनामकपीश्वरम्
संनिधौरक्तसिंहस्यमहापातकनाशनम् ७
बध्यमानेपुरासेतौरामरावणविग्रहे
गृहीत्वापर्वतश्रेष्ठंविशेषात्कपिभिःकृतम् ८
नाम्नाकपीश्वरादित्यंचक्रुस्तीर्थमनुत्तमम्
यत्रतीर्थेनरःस्नात्वाकृत्वावापितृतर्पणम् ९
दृष्ट्वाकपीश्वरादित्यमुच्यतेब्रह्महत्यया
तत्रस्नानंप्रकर्तव्यंचैत्राष्टम्यांविशेषतः १०
हनुमत्प्रमुखैस्तत्रस्नातंयत्रदिनत्रयम्
कपितीर्थप्रभावोऽयभवत्यैसमुदीरितः ११
अस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वापूजयित्वाकपीश्वरम्
रूपवान्बहुभोगश्चजायतेनात्रसंशयः १२
बलंवांछितियोलोकोधर्मवापुत्रमेवच
सर्वसतुलभेन्नित्यंकपितीर्थप्रभावतः १३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
संवादेकपितीर्थमाहात्म्यं नाम द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४२

त्रिचत्वारिंशदधिक शततमोऽध्यायः

एकधारंततोगच्छेत्तीर्थपरमपावनम्
एकधारेनरःस्नात्वाएकरात्रमुपोषितः १
अर्चयन्स्वामिदेवेशंकुलानांतारयेच्छतम्
स्वामितीर्थसमंज्ञेयंयत्रतीर्थेऽवगाहनम् २
रुद्रलोकेनरोगच्छेत्तीर्थस्यास्यप्रभावतः
यत्रस्नात्वाचपीत्वाचब्रह्मलोकेचगच्छति ३
त्रैलोक्येपुण्यकर्माणस्तटेऽस्मिन्संवसंतिहि ४
नभयंविद्यतेतेषांखड्गधारादिकंचयत्
सत्सर्वमाशुनश्येततीर्थेह्येकप्रधारके ५
इति एकधारतीर्थवर्णनम्
सप्तधारंततोगच्छेत्तीर्थानांतीर्थमुत्तमम्
सप्तसारस्वतं नामयत्कृतेमुनिभिःकृतम् ६
त्रेतायुगेमंकितीर्थकृतंमंकिमहर्षिणा
द्वापरेपांडुपुत्रैस्तुसप्तधारंप्रवर्तितम् ७
सप्तधारकतांप्राप्तंतीर्थहरजटाच्युतम्
सप्तरूपाणिगंगायायामिलोकेषुसप्तसु ८
वहंतितानिपुण्यानितीर्थेऽस्मिन्सप्तधारके
सप्तधारेकृतंश्राद्धंपितॄणांतृप्तिदायकम् ९
शृणुदेविप्रवक्ष्यामिइतिहासंपुरातनम्
यच्छ्रुत्वादेवदेवेशिब्रह्मलोकंब्रजेद्ध्रुवम् १०
कौषीतकस्यपुत्रोवैमंकिनामेतेविश्रुतः
विष्णुध्यानरतो नित्यंविष्णुलोकप्रपूजकः ११
वेदाध्ययनकर्ताचअग्निहोत्रपरायणः
सुरूपाविश्वरूपेतिस्त्रियौद्वेस्तस्तुतद्ब्रह्मे १२
ताभ्यांपुत्रविहीनाभ्यांदृष्ट्वादेविविशंकितः
किंकर्तव्यमितिध्यायन्नतिचिंतापरोऽभवत् १३

स्थिरोवंशस्तुपुत्रेणह्यन्यथानरकंव्रजेत्
 एवंचिंताप्रकुर्वाणो न सुखं लभते क्वचित् १४
 तदा स्वगृहमुत्सृज्यगतो वै गुरुसन्निधौ
 नमो वै गुरुवे तुभ्यं देवानामुपकारिणे १५
 त्वं नाथः सर्वलोकानां ब्राह्मणानां च रक्षकः
 यज्ञानां त्वं प्रकर्त्ता च द्विजराज नमोस्तुते १६
 अपुत्रोऽहं तु विप्रर्षे किं कर्त्तव्यमिति प्रभो
 वद त्वं तु यथा सर्वपुत्रो भवति निश्चितम् १७
 अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गे नैव च नैव च
 येन केनाप्युपायेन पुत्रस्य जननं चरेत् १८
 इति वाक्यं तु संस्मर्य ह्यागतस्तव सन्निधौ १९
 गुरु उवाच
 गच्छ त्वं मुनि शार्दूलयत्र साभ्रमती नदी
 तत्र गत्वामुनि श्रेष्ठपुत्रान्वै प्राप्स्यसे ध्रुवम् २०
 तद्वाक्यं तु समाकर्ष्य नमस्कृत्वा तु दंडवत्
 सगतो विप्रराजस्तु नदीं साभ्रमतीं प्रति २१
 मंकिनामा तु विप्रर्षिस्तत्र गत्वा तपो महत्
 अतप्यत तदा देविया वद्वर्षचतुष्टयम् २२
 यत्र तीर्थं कृतं तेन मंकिना ब्रह्मवादिना
 त्रेतायुगे तदा देवितदा तीर्थं महाद्भुतम् २३
 जातं तत्र न संदेहः पुत्रदं सार्वकामिकम्
 अद्यापि मंकितीर्थाभं न भूतं न भविष्यति २४
 स वै द्विजवरो मंकिः पुत्रान् प्राप्य यथा सुखम्
 भोगान्ना विधान्भुक्त्वा सगतो मंदिरं मम २५
 एतदाख्यानं कंदिव्यं पवित्रं परमं महत्
 पुत्रसौख्यादिकं सर्वलभते श्रवणादतः २६
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचापंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमामहेश्वर
 संवादे सप्तधारतीर्थमहिमानामत्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४३

चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

ब्रह्मवल्लीमहतीर्थततो गच्छेत्सुरेश्वरि
 तस्यतीर्थस्यस्वरूपं साक्षाच्छृणुसुरोत्तम १
 यत्र साभ्रमतीतोयं ब्रह्मवल्ल्यं भसासह
 युज्यते ब्रह्मतीर्थतत्प्रयागेन समं स्मृतम् २
 तत्र पिंडप्रदानेन तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी
 पितृणां जायते नूनं ब्रह्मणो वचनं यथा ३
 गयाश्राद्धसमं पुण्यं ब्रह्मवल्ल्यां विशेषतः
 यत्र ज्ञात्वा प्रकुर्वति पितरस्तृप्तिमाप्नुयुः ४
 गोदानं भूमिदानं च अन्नदानं तथैव च
 एतद्दानसमं पुण्यं ब्रह्मवल्ल्यां विशेषतः ५
 अत्रैव सनकाद्यास्तु स्नात्वा च विधिपूर्वकम्
 परं ब्रह्मपदध्यानाद्विष्णुलोकमवाप्नुयुः ६
 पुष्करे चैव गंगायां क्षेत्रे चामरकंटके
 तत्र गत्वा तु देवेशि यत्फलं लभते नरः ७
 तत्फलं समवाप्नोति ब्रह्मवल्ल्यां विशेषतः
 चंद्रसूर्योपरागे च दानं ये ददते नराः ८
 तत्फलं समवाप्नोति ब्रह्मवल्ल्यां सुरेश्वरि
 दिव्यरूपधरास्ते च शंखचक्रगदाधराः ९
 तेऽपि स्वर्गे हि गच्छन्ति स्नानं कृत्वा सुरेश्वरि
 धृत्वा तुलसिजां मालां नारायणमनुस्मरन्
 वैकुण्ठं दिव्यमानंदं याति वैपदमव्ययम् १०
 इति ब्रह्मवल्लीतीर्थमाहात्म्यम्
 वृषतीर्थततो गच्छेत्खंडतीर्थेऽतिविश्रुतम्
 तत्र स्नात्वा दिवंगावो गोलोकं च पुराश्रिताः ११
 खंडरूपेण धर्मेण यागावोलोकमातरः
 शापाद्भ्रष्टावितास्ते न खंडतीर्थमथोच्यते १२
 पार्वत्युवाच
 शापो हिलोकमातृणां गवांकस्य पुराऽभवत्

कथंलोकात्परिभ्रष्टाःकथंधर्मेणरक्षिताः १३
 महादेवउवाच
 पुरावृषेणगोलोकेक्रीडतासहमातृभिः
 मुक्तंतथाशकृन्मूत्रंपतितंहरमूर्द्धनि १४
 ततस्तासांददौशापतेनदोषेणवैहरः
 नष्टसंज्ञास्वल्लोकाच्चगावोयास्यथमेदिनीम् १५
 गावःशप्ताभगवतासंप्रसाद्यपुनर्हरम्
 प्राप्स्यामहेपुनर्लोकंइतिदेवंययाचिरे १६
 यदासाभ्रमतीतीर्थेब्रह्मवल्लीसमीपतः
 खंडसंज्ञहृदेस्नात्वास्वर्गवैप्राप्स्यथध्रुवम् १७
 ततस्तस्मिन्ह्रदेस्नात्वागावोगोपतिनासह
 स्वर्गगताशुद्धतमामहादेवसमीपतः १८
 गोहृदेतुनरःस्नात्वाकृत्वावैपितृतर्पणम्
 गवांलोकमवाप्नोतिदाहप्रलयवर्जितम् १९
 तत्रस्थित्वानिराहारोगोपिंडंचददातिवै
 सनरःसुखमेधेतयावदिंद्राश्चतुर्दश २०
 गवांकोटिप्रदानेनयत्फलंप्राप्यतेध्रुवम्
 तत्फलंसमवाप्नोतिखंडतीर्थेनसंशयः २१
 गृहीत्वावृषमूत्रंचतीर्थयःपिबतेनरः
 तत्क्षणादेवशुद्धिःस्यात्खंडतीर्थेनसंशयः २२
 खंडतीर्थात्परंतीर्थेनभूतंनभविष्यति
 येगच्छंतिसुरश्रेष्ठेतेनराःपुण्यभागिनः २३
 तत्रगत्वासुरश्रेष्ठेगवांपूजनमाचरेत्
 वृषभंचततःपूज्यस्नानंकृत्वासमाहितः २४
 पूजनाद्वैनसंदेहोगोलोकेतुवसेच्चिरम्
 तत्रगत्वाविशेषेणसौवर्णीगांददंतिये २५
 तेनराभुंजतेसौख्यंयावदिंद्राश्चतुर्दश
 दशधेनुंततःकृत्वायोददातिद्विजातये २६
 खंडतीर्थेसुरश्रेष्ठेतदनंतफलंस्मृतम्
 तत्रगत्वातुकर्तव्यंपिप्पलारोपणंबुधैः २७

तत्कृतेसतिदेवेशिपितृलोकंसगच्छति
 पंचवामलकीर्दिव्यायेकुर्वतिप्ररोपणम् २८
 इहलोकेसुखंभुक्त्वाहरिलोकं व्रजंतिते २९
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेखंडतीर्थनामचतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४४

पञ्चचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच
 ततोगच्छेःमहत्तीर्थेसंगमेश्वरमुत्तमम्
 यत्रहस्तिमतीपुण्यासाभ्रमत्याहिसंगता १
 शापंकौडिन्यमुनितःप्राप्यशुष्काभवन्नदी
 बहिश्चर्येतिनाम्नावैलोकेख्यातिमुपागता २
 तत्तीर्थसंप्रवक्ष्यामिपुण्यं त्रैलोक्यविश्रुतम्
 सर्वपापहरंपुण्यं त्रैलोक्येचापिविश्रुतम् ३
 यत्रतीर्थेनरःस्नात्वादृष्ट्वादेवंमहेश्वरम्
 मुच्यतेसर्वपापेभ्योरुद्रलोकंप्रगच्छति ४
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामि एतच्छापस्यकारणम्
 यथैहशुष्करूपाहिजाताशापस्यकारणात् ५
 यत्रसाभ्रमतीपुण्यागंगानाममहानदी
 तत्रहस्तिमतीनामगंगयासहसंगता ६
 तत्रारब्धंचमुनिनातपोवैपरमंमहत्
 एवंबहुगतेकालेऋषिणापरमात्मना ७
 आराधितोहृषीकेशोनारायणनिरंजनः
 तस्यास्तटेतुदेवेशिवर्षाणिचबहून्यपि ८
 गतानिचविशेषेणमुनेस्तस्यतुपार्वति
 कदाचिदैवयोगाच्चवर्षाकालःसमागतः ९
 नदीतत्रतुसंपूर्णकालयोगेनसुव्रते
 तत्कौडिन्येनऋषिणास्थानंत्यक्तंतदानि १०
 रात्रौदुःखंमहज्जातंहाहेतिकरुणोरुदन्
 किंकर्तव्यमितिध्यायन्नतिचिंतापरोऽभवत् ११

आश्रमोहिमहादिव्योऽष्टौषिणैवसमायुतः
 सगतोवारियोगेनहस्तिमत्यांसुरोत्तमे १२
 फलानिचैवमूलानिपुस्तकानिबहून्यपि
 तानितस्यांगतान्येववारियोगेनसुन्दरि १३
 सकौण्डिन्योऽष्टौषिश्रेष्ठःशशापतानदीकिल
 उदकेनविनात्वंचभविष्यसिकलौयुगे १४
 एवंसदत्त्वावैशापंहस्तिमत्यामहेश्वरि
 गतोऽसौविप्रप्रवरोविष्णुलोकंसनातनम् १५
 अद्यापिवर्ततेतीर्थसंगमेश्वरसंज्ञकम्
 यदृष्ट्वामुच्यतेपापीब्रह्महत्यादिपातकात् १६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
 संवादेसोमेश्वरतीर्थमहिमानमपंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४५

षट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 ततो गच्छेत्तदेवेशतीर्थरुद्रमहालयम्
 केदारानुपमंसाक्षाद्गुह्येणपरिनिर्मितम् १
 श्राद्धं तत्रैवकर्तव्यंपितृणां तृप्तिकारणम्
 तत्रश्राद्धप्रदानेनपितरः सपितामहाः २
 तृप्ताःसमभिगच्छंतिरुद्रस्यपरमंपदम्
 वृषमुत्सृजतेयस्तुतत्ररुद्रमहालये ३
 कार्तिक्यामथवैशाख्यांरुद्रेणसहमोदते
 केदारेउदकंपीत्वापुनर्जन्मनविद्यते ४
 अत्रतुस्नानमात्रेणमुक्तिभागीनसंशयः
 एकस्मिन्समयेदेवित्यक्त्वाकैलासमागतः ५
 साभ्रमतींमहागंगांज्ञात्वालोकहितायवै
 तत्रस्नात्वाचपीत्वाचकृत्वातीर्थमनुत्तमम् ६
 ततोहंचस्वकंस्थानंकैलासंप्रतिभामिनि
 तदनंतरंमहापुण्यंतीर्थंजातंमहालयम् ७
 रुद्रमहालयमितल्केख्यातिंगमिष्यति

कार्तिक्यामथवैशाख्यांयेगच्छंतिसुरोत्तमे
नतेषांविद्यतेदुःखसर्वसंसारजंपुनः ८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
संवादेरुद्रमहालयतीर्थनामषट्चत्वारिंशाधिकशततमोऽध्यायः १४६

सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

देविवैश्रूयतांतीर्थं देवानामपिदुर्लभम्
खड्गतीर्थमितिख्यातंसर्वपापप्रणाशनम् १
खड्गतीर्थेनरःस्नात्वादृष्ट्वाखड्गेश्वरंशिवम्
ननरोदुर्गतिंगच्छेत्स्वर्गलोकंप्रगच्छति २
खड्गधारेश्वरंदेवयःपश्यतिसुरोत्तमे
कार्तिक्यांतुविशेषेणपूजनंतत्रकारयेत् ३
अयंविश्वेश्वरोदेवःसर्वदाभुविवल्लभे
सर्वददातिसर्वेशोवांच्छितार्थप्रदायकः ४
वैशाखेराज्यकामार्थीयःपश्यतितमीश्वरम्
तमर्थंलभतेक्षिप्रंविश्वनाथप्रसादतः ५
पुष्पैर्धूपैश्चनैवेद्यैर्द्विर्वागनगनंदिनि
फलप्रदानैर्बिल्वैश्चविश्वेशंपूजयेत्ततः ६
धनधान्यप्रदंचाशुपुत्रपौत्रादिसंपदः
प्राप्यंतेनात्रसंदेहःश्रीविश्वेश्वरपूजनात् ७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
संवादेखड्गतीर्थनामसप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४७

अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

साभ्रमत्यास्तटेतीर्थं गयातीर्थमनुत्तमम्
चित्रांगवदनं नाममालार्काधिष्ठितं शुभम् १
कल्पपादपसंतानैर्मदारैश्चोपशोभितम्
चूतनिंबकदंबैश्चकाश्मर्यश्चत्थतिदुकैः २

तस्मादपहरेत्कुष्ठं योजनस्मृतिविभ्रमात्
यस्य संजायते कुष्ठं तस्य मालार्कको हरेत् ३
यातु वेदोक्तविधिनानारीतत्राभिषिंचति
मृतवत्साऽथ वा वंध्यापुत्रं प्राप्नोति साचिरात् ४
संध्यास्नानं जपो होमः स्वाध्यायो देवतार्चनम्
कृतं भास्करभक्तेन मालार्के ह्यक्षयं भवेत् ५
अत्र गत्वा तु देवेशि श्रीरवेर्व्रतमाचरेत्
इह लोके सुखं भुक्त्वा रवेर्लोकं हियाति वै ६
मृतवत्सो हिराजर्षिस्तत्र गत्वाऽकरोत्तपः
स राजा प्राप्तवान् पुत्रं श्रीमालार्कप्रसादतः ७
अत्र गत्वा विशेषण उपवासी जितेंद्रियः
मालार्कपूजयेद्यो वै मुक्तिभागी भवेद्ध्रुवम् ८
वसिष्ठप्रमुखा विप्रा देवा इन्द्रादयः सदा
निवसन्ति सुरश्रेष्ठे मालार्के रविसन्निधौ ९
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमामहेश्वर
संवादे मालार्कतीर्थनाम अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४८

एकोनपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेव उवाच
तीर्थादस्मात्परं तीर्थं मालार्कतिरतः स्थितम्
चंदनेश्वरमागच्छेदामोदस्थानमुत्तमम् १
दुःशासनस्य रुधिरं पीत्वा भीमो महाबलः
प्रतिज्ञामात्मनः सर्वां पूरयित्वा सुदारुणाम् २
कराभ्यां रुधिराक्ताभ्यां द्रौपद्याः केशबंधनम्
कृत्वा दत्त्वा द्विजातिभ्यो तीर्थयात्रांततोऽगमत् ३
सा भ्रमत्यास्तटे रम्ये गतो वै भ्रातृभिः सह
आनीतः सा भ्रमत्यांयः स्वर्गाच्चंदनपादपः ४
स तु लिगतया जातः पुण्यतीर्थप्रभावतः
तत्र स्नात्वा च पीत्वा च कृत्वा वै पितृ तर्पणम् ५
न नरो निरयं गच्छेद्भुद्रलोकमवाप्नुयात्

चंदनेशंततोदृष्ट्वाविश्वेशंलोकशंकरम् ६
 पूजयेच्चयथाशक्त्यायत्रगत्वानशोचति
 यत्रकैवर्तकोराजापूजांकृत्वाह्यनेकशः ७
 सगतःशिवलोकंतयत्रगत्वानशोचति
 मज्जंतिऋषयोयत्रयत्रदेवःसनातनः ८
 साक्षाद्विष्णुःपरमात्मानित्यंतिष्ठतिभूतिदः
 इयंसाभ्रमतीधन्याधन्योविश्वेश्वरःप्रभुः ९
 यत्रतीर्थान्यनेकानिजातानिभुविपार्वति
 अत्रचामर्दकीपुण्यैःफलैर्नानाविधैःशुभैः १०
 कर्तव्यमर्घदानंचविधिनातत्रसुंदरि ११

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेचंदनेश्वरमाहात्म्यं नामैकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १४६

पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 जंबूतीर्थततोगच्छेत्स्नानार्थपापनाशनम्
 कलिकालेचयत्पुंसांस्वर्गसोपानवत्स्थितम् १
 यत्रजांबवतापूर्वदशांगेपर्वतोत्तमे
 स्थापितंऋक्षराजेशंलिगंसुरगणार्चितम् २
 रामेणहियदापूर्वहतोवैरावणोऽसुरः
 तदाजांबवतादिक्षुभेरीघोषैःप्रघोषितम् ३
 जितंवैरामचंद्रेणरावणोनिहतोरणे
 लब्ध्वासीतेतिसंघुष्यस्नातंतीर्थवरेशुभे ४
 स्थापितंतत्रलिगंतुस्वनाम्नातुसुरेश्वरि
 तत्रस्नात्वानरःसद्यःस्मृत्वारामंसहानुजम् ५
 जाबवंतेश्वरंस्नात्वारुद्रलोकेमहीयते
 यत्रयत्रहिभोदेविश्रीरामस्मरणंकृतम्
 भवबंधविमोक्षोहिदृश्यतेसचराचरे ६
 अहंरामस्तुविज्ञेयोरामोवैरुद्रएवच
 एवंज्ञात्वातुतेदेविनभेदोवर्ततेक्वचित् ७

रामरामेतिरामेतिमनसायेजपंतित्तिच
 तेषांसर्वार्थसिद्धिश्चभविष्यतियुगेयुगे ८
 अहंहिसर्वदादेविश्रीरामस्मरणंचरे
 यंश्रुत्वातुपुनर्देविनभवोजायतेक्वचित् ९
 काश्यांहिनिवसन्नित्यंश्रीरामंकमलेक्षणम्
 स्मरामिसततंदेविभक्त्याचविधिपूर्वकम् १०
 जांबवतातदापूर्वस्मृत्वारामंसुशोभनम्
 जांबवंतमितिरख्यातंप्रस्थाप्यजगतांगुरुम् ११
 तत्रस्नात्वाचभुक्त्वाचकृत्वादेवस्यपूजनम्
 शिवलोकमवाप्नोतियावदिंद्राश्चतुर्दश १२
 अत्रहिस्नानमात्रेणयथाजांबवतोबलम्
 तथावैबलमाप्नोतिश्रीविश्वेशप्रसादतः १३
 अत्रगत्वातुभूदानंपुमान्यश्चकरोतिवै
 फलंसहस्रगुणितंजांबवंतेशदर्शनात् १४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउ-
 मामहेश्वरसंवादेजांबवततीर्थमाहात्म्यंनामपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५०

एकपञ्चाशदधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 अस्मात्तीर्थात्परंतीर्थंइंद्रग्राममितिस्मृतम्
 यत्रस्नात्वापुराशक्रोविमुक्तोघोरकिल्बिषात् १
 पार्वत्युवाच
 केनेहकर्मणाशक्रःप्राप्तवान्घोरकिल्बिषम्
 विपाप्माचकथंसोऽभूदिति विस्तरतोवद २
 महादेवउवाच
 इंद्रःसुरेश्वरःपूर्वनमुचिश्चासुरेश्वरः
 अशस्त्रवधमन्योऽन्यसमयंतौप्रचक्रतुः ३
 अथेंद्रस्तुनभोवाणीनिर्देशान्नमुचिंतदा
 जघानफेनमादायब्रह्महत्यातदाऽभवत् ४
 पप्रच्छचगुरुंशक्रःपापनिर्नाशकारणम्

बृहस्पतेरथादेशात्साभ्रामत्युत्तरेतटे ५
 अस्मिन्स्थानेसमागत्यस्थानंचक्रेसुरेश्वरः
 तस्येहस्नानमात्रेणगतपापस्यतत्क्षणात् ६
 पूर्णेदुधवलाकांतिःशरीरेसमजायत
 धवलेश्वरमीशानंस्थापयामासवृत्रहा ७
 इंद्रनाम्नाचतल्लिंगंविश्रुतंपृथिवीतले
 पूर्णिमास्यांतथादर्शसंक्रांतौग्रहणेतथा ८
 श्राद्धेकृतेपितृणांतुतृप्तिर्द्वादशवार्षिकी
 धवलेश्वरमासाद्ययःकुर्याद्विप्रभोजनम् ९
 एकस्मिन्भोजितेविप्रेसहस्रंभोजितंभवेत्
 हिरण्यभूमिवासांसिदातव्यानिस्वशक्तितः १०
 शुक्लागौब्राह्मणेदेयासवत्साचपयस्विनी
 अत्रागत्यतुयोविप्रोरुद्रजाप्यादिकंचरेत् ११
 तत्कृतंकोटिगुणितंश्रीमहेशप्रसादतः
 अत्रतीर्थेनरोयस्तुउपवासादिकंचरेत् १२
 सएवसर्वकामाढ्योभवत्येवनसंशयः
 बिल्वपत्रंसमानीययःपूजयतितंप्रभुम् १३
 धर्ममर्थंचकामंचलभतेमानवोभुवि
 सोमवारेविशेषेणयेगच्छंतिनरोत्तमाः १४
 तेषारोगंतथादोषंशमयेद्धवलेश्वरः
 रवौवाऽथविशेषेणअर्चनंकुरुतेयदा १५
 तेषांमहिमातुभोदेविनज्ञातःकर्हिचिन्मया
 दूर्वयाचारकपुष्पैर्वाकल्हारैःकमलैर्दलैः १६
 पूजनंकुर्वतेयेऽत्रतेनराः पुण्यभागिनः
 श्वेतार्कपुष्पमानीयधवलेशंप्रपूज्यतु १७
 वांच्छितंलभतेनित्यंधवलेशप्रसादतः
 कृतेवैनीलकंठस्तुसर्वेषांशंकरःसदा १८
 त्रेतायुगेसविख्यातोहरोवैभगवान्प्रभुः
 द्वापरेशर्वसंज्ञस्तुकलौवैधवलेश्वरः १९
 अत्रार्थेयत्पुरावृत्तंतच्छृणुष्वसुरेश्वरि

नन्दिर्नामपुरावैश्यइन्द्रग्रामेसमावसत् २०
 शिवध्यानपरोभूत्वाशिवपूजांचकारसः
 नित्यंतपोवनस्थंहिलिगंधवलसंज्ञकम् २१
 उषस्युषसिचोत्थायप्रत्यहंशिववल्लभः
 नन्दीलिगार्चनरतोबभूवातिशयेनहि २२
 यथाशास्त्रेणविधिनापुष्पार्चनपरोऽभवत्
 एकदामृगयालुब्धःकिरातोभूतहिंसकः २३
 पापीपापसमाचारश्चरन्साभ्रमतीतटे
 अनेकश्चापदाकीर्णहैन्यमानोमृगान्शरैः २४
 एवंविचरमाणोऽसौकिरातोभूतहिंसकः
 यदृच्छयागतस्तत्रयत्रलिगंसुपूजितम् २५
 धवलेश्वरविख्यातंअनेकाश्चर्यमंडितम्
 दृष्टंसुपूजितंलिगंनानापुष्पैःफलैस्तथा २६
 एवंलिगंसमालिग्यगतःसाभ्रमतीतटे
 तत्रपीत्वापयःसोऽथमुखंगंडूषपूरितम् २७
 कृत्वाचैकेनहस्तेनमृगमांसंसमुद्धहन्
 करेणैकेनपूजार्थबिल्वपत्राणिवैदधत् २८
 शीघ्रमागत्यलिगांतेपदापूजांसमाहनत्
 पुष्पाणितानिसर्वाणिविधूतानिइतस्ततः २९
 स्नापनंतस्यलिगस्यकृतंगंडूषवारिणा
 करेणैकेनपूजार्थबिल्वपत्राणिसोऽपयत् ३०
 द्वितीयेनकरेणैवमृगमांसंसमर्पयत्
 दंडप्रणामसंयुक्तःसंकल्पंमनसाऽकरोत् ३१
 अद्यप्रभृतिपूजांवैकरिष्यामिप्रयत्नतः
 त्वंमेस्वामीचभक्तोऽहमद्यप्रभृतिशंकर ३२
 एवंनियमवान्भूत्वाकिरातोगृहमागमत्
 तथाप्रभातसमयेदेवायतनमागतः ३३
 नन्दीददर्शतंसर्वकिरातेनचयत्कृतम्
 अव्यवस्थंचतंदृष्ट्वाअमेध्यंशिवसन्निधौ ३४
 विधूतानिचसर्वाणिहिंसकेनदुरात्मना

चिंतायुक्तोभवन्नंदीजातंकिंचित्रमद्यमे ३५
 कथितानिचविघ्नानिशिवपूजारतस्यहि
 उपस्थितानितान्येवममभाग्यविपर्ययात् ३६
 एवंविमृश्यसुचिरंप्रक्षाल्यशिवमंदिरम्
 यथागतेनमार्गेणनंदीस्वगृहमागमत् ३७
 ततो नंदिनमालक्ष्यपुरोधागतमानसम्
 अब्रवीद्वचनंतंतुकस्मात्त्वंगतमानसः ३८
 पुरोहितंप्रतितदानंदीवचनमब्रवीत्
 अद्यदृष्टंमयाविप्रअमेध्यंशिवसन्निधौ ३९
 केनेदंकारितंतत्रनजानामीहकिंचन
 ततःपुरोधावचनंनंदिनंचाब्रवीत्तथा ४०
 येनविस्वलितंतत्रपुष्पादीनांप्रपूजनम्
 सोऽपिमूढोनसंदेहःकार्याकार्येषुमंदधीः ४१
 तस्माच्चिंतानकर्तव्यात्वयापुनरपिप्रभो
 प्रभातेचमयासार्द्धगम्यतांतच्छिवालयम् ४२
 निरीक्षणार्थदुष्टस्यतस्यदंडंकरोम्यहम्
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंनंदीतस्यपुरोधसः ४३
 आस्थितःस्वगृहेनक्तंदूयमानेनचेतसा
 तस्यांरात्र्यांव्यतीतायांआहूयचपुरोधसम् ४४
 गतःशिवालयंनंदीसमंतेनमहात्मना
 प्रक्षाल्यपूजनंकृत्वानानारत्नपरिच्छदम् ४५
 पंचोपचारसंयुक्तंकृत्वावैब्राह्मणैःसह
 एवंयामद्वयंजातंस्तूयमानस्यनंदिनः ४६
 आयातोऽसौमहाकालस्तथारूपोमहाबलः
 कालरूपोमहारौद्रोधनुष्पाणिःप्रतापवान् ४७
 तंदृष्ट्वाभयसंत्रस्तोनंदीतत्रन्यलीयत
 पुरोधाश्चैवसहसाभयभीतस्तदाभवत् ४८
 किरातेनकृतंतत्रयथापूर्वमविस्वलन्
 तांपूजांसपदाहत्यबिल्वपत्रंसमर्पयत् ४९
 नैवेद्येनपलेनैवकिरातःशिवमार्चयत्

दंडवत्पतितोभूमौउत्थायस्वगृहंगतः ५०
 तंदृष्ट्वामहदाश्चर्यंचिंतयामासवैचिरम्
 पुरोधसातदानंदीसहव्याकुलचेतसा ५१
 तेनपृष्टास्तदाविप्राःकथ्यतांचयथातथम्
 संप्रधार्यततःसर्वेमिलित्वाधर्मशास्त्रतः ५२
 ऊचुःसर्वेतदाविप्रानंदिनंजातशंकितम्
 ईशविघ्नंसमुत्पन्नंदुर्निवार्यसुरैरपि ५३
 तस्मादानयलिगंत्वंस्वगृहेवैश्यसत्तम
 तथेतिमत्वाऽसौनंदीशिवस्योत्पाटनंमहत् ५४
 कृत्वास्वगृहमानीप्रतिष्ठाप्ययथाविधि
 सुवर्णपीठिकांकृत्वानवरंभासुशोभिताम् ५५
 उपाहारैरनेकैश्चपूजयामासवैतदा
 अथापरेद्युरायातःकिरातःशिवमंदिरम् ५६
 यावद्विलोकयामासलिगमैशनंदृष्टवान्
 मौनंविहायसहसासाक्रोशमिदमब्रवीत् ५७
 हेशंभोक्वगतोऽसित्वंदर्शयात्मानमद्यवै
 यदनोदर्शनंहेयंत्यक्षयाम्यद्यकलेवरम् ५८
 हेशंभोहेजगन्नाथत्रिपुरांतकशंकर
 हेरुद्रहेमहादेवदर्शयात्मानमात्मना ५९
 एवंचक्षेपमधुरैर्वाक्यैःक्षिप्त्वासदाशिवम्
 किरातोऽसौक्षुरिकयाधीरोवैजठरंस्वकम् ६०
 बिभेद्याशुततोबाहुमासाद्योच्चैरुषाब्रवीत्
 हेशंभोदर्शयात्मानंकुतोमांत्यज्ययास्यसि ६१
 इतिक्षिप्त्वाततोत्राणिमांसमुद्धृत्यसर्वतः
 तस्मिन्गर्तेकरेणैवकिरातःसहसाक्षिपत् ६२
 स्वच्छंचहृदयंकृत्वासाभ्रमत्यांनिमज्जतु
 तथैवजलमानीयबिल्वपत्रंत्वरान्वितः ६३
 पूजयित्वायथान्यायंदंडवत्पतितोभुवि
 यदाध्यानस्थितस्तत्रकिरातःशिवसन्निधौ ६४
 प्रादुर्भूतस्तदारुद्रःप्रमथैःपरिवारितः

कर्पूरगौरोद्युतिमान्कपर्दीचंद्रशेखरः ६५
 तंगृहीत्वाकरेरुद्रउवाचपरिसांत्वयन्
 भोभोवीरमहाप्राज्ञमद्भक्तोऽसिमहामते ६६
 वरंवृणीष्वभोभक्तयत्तेमनसिवर्त्तते
 एवमुक्तःसरुद्रेणमहाकालोमुदान्वितः ६७
 पपातदंडवद्भूमौभक्त्यापरमयायुतः
 ततोरुद्रंबभाषेदंनवरंप्रार्थयाम्यहम् ६८
 अहंदासोऽस्मितेरुद्रत्वंमेस्वामीनसंशयः
 एतत्श्लाघ्यतमंलोकेदेहिजन्मनिजन्मनि ६९
 त्वंमाताचपितात्वंचत्वंबंधुश्चसखाचमे
 त्वंगुरुस्त्वंमहामंत्रोमत्रैर्वेद्योऽसिसर्वदा ७०
 निष्कामंवाक्यमाकर्ण्यकिरातस्यतदाभवः
 ददौपार्षदमुख्यत्वंद्वारपालत्वमेवच ७१
 तदाडमरुनादेननादितंभुवनत्रयम्
 भेरीभांकारशब्देनशंखानांनिनदेनच ७२
 तदादुंदुभयोनेदुःपटहाश्चसहस्रशः
 नंदीतंनादमाकर्ण्यविस्मयात्त्वरितोययौ ७३
 तपोवनंयत्रशिवःस्थितःप्रमथसंवृतः
 किरातोहितथादृष्टोनंदिनाचतदाभृशम् ७४
 उवाचप्रसृतोवाक्यंसनंदीविस्मयान्वितः
 किरातंस्तोतुकामोऽसौपरमेनसमाधिना ७५
 इहानीतस्त्वयाशंभुस्त्वंभक्तोऽसिपरंतपः
 त्वद्भक्तोऽहमिहप्राप्तोमांनिवेदयशंकरे ७६
 तच्छ्रुत्वावचनंतस्यकिरातस्त्वरयान्वितः
 नंदिनंचकरेगृह्यशंकरंसमुपागतः ७७
 प्रहस्यभगवानुद्रःकिरातंवाक्यमब्रवीत्
 ब्रूहिकोऽसौत्वयानीतोगणानामिहसन्निधौ ७८
 किरातउवाच
 त्वद्भक्तोऽसौतदादेवतवपूजारतोह्यसौ
 प्रत्यहरत्तमाणिक्यपुष्पैश्चौच्चावचैरिह ७९

जीवितेन धनेनापि पूजितोऽसि न संशयः
 तस्माच्चानीहि भो स्वामिन्नं दिनं भक्तवत्सल ८०
 महादेव उवाच
 जानाम्यहं महाभाग नंदिनं वैश्यवर्त्तनम्
 त्वं मे भक्तः सखा चेति महाकाल महामते ८१
 उपाधिरहिताये च ये निष्कपटमानसाः
 ते प्रियास्ते च मे भक्तास्ते विशिष्टानरोत्तमाः
 तावुभौ स्वीकृतौ तेन पार्षदत्वेन शंभुना ८२
 ततो विमानानि बहुनि तत्र समागतान्येव महाप्रभाणि
 किरातवर्येण स वैश्यवर्य उद्धारितस्तेन महाप्रभेण ८३
 कैलासलोकमापन्नौ विमानैर्वेगवत्तरैः
 सारूप्यमेव संप्राप्तौ ईश्वरस्य महात्मनः ८४
 नीराजितौ गिरिजया पुत्रवत्तौ गणवुभौ ८५
 उवाचे दंततो देवी प्रहस्य गजगामिनी
 यथा त्वं हि महादेव तथा चेतौ न संशयः ८६
 सारूप्येण च गत्या च हास्यभावैः सुपूजितैः
 देव्यास्तद्वचनं श्रुत्वा किरातो वैश्य एव च ८७
 सद्यः पराङ्मुखौ भूत्वा शंकरस्य च पश्यतः
 ऊचतुस्त्वरया युक्तौ गणौ रुद्रस्य पश्यतः ८८
 उभावप्यनुकंप्यौ च भवता हि त्रिलोचन
 तव द्वारिस्थितौ नित्यं भवावस्तेन मोनमः ८९
 तयोर्भावं स भगवान् विदित्वा प्रहसन् भवः
 उवाच परया भक्त्या भवतोरस्तु वाञ्छितम् ९०
 ततः प्रभृतिद्वावेतौ द्वारपालौ बभूवतुः
 शिवद्वारिस्थितौ देवि मध्याह्ने शिवदर्शिनौ ९१
 एको नंदी महाकालोद्वावेतौ शिववल्लभौ
 ये पापिनोऽप्यधर्मिष्ठा अंधामूकाश्च पंगवाः ९२
 कुलहीना दुरात्मानः श्वपचाद्या हि मानवाः
 यादृशास्तादृशाश्चान्येऽप्याराध्य धवलेश्वरम् ९३
 गतास्तेऽपि गमिष्यन्ति नात्र कार्या विचराणा

अत्रस्नानंचदानंचसांनिध्यंशंकरस्यच ६४
 साभ्रमत्यांकृतस्नानाधवलेश्वरपूजकाः
 तेरुद्रलोकंगच्छंतिनात्रकार्याविचारणा ६५
 अत्रस्नानंचदानंचयेकुर्वन्तिनरोत्तमाः
 धर्मार्थकामभोगाश्चभुक्त्वायांतिहरालयम् ६६
 चंद्रसूर्योपरागेचपितुःसांवत्सरेदिने
 यत्फलंलभतेमर्त्यस्तत्फलंप्राप्नुयाद्ध्रुवम् ६७
 स्वर्गात्कामदुघादेविनित्यमायातिसर्वथा
 आगत्यतंशिवंदेवंसमभ्यर्च्ययथातथा ६८
 सागच्छतिसुरश्रेष्ठेस्वर्गप्रतिनसंशयः
 तेनदुग्धाभियोगेनलिगंतद्धवलीकृतम् ६९
 धवलेश्वरंनामततःसंजातंभुविसर्वदा
 जंतवोऽत्रसदादेविम्रियंतेकालनोदिताः
 तेतेशिवपदंयांतियावच्चंद्रदिवाकरौ १००
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडेउमा
 महेश्वरसंवादेधवलेश्वरमाहात्म्यंनामैकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५१

द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 तीर्थानांप्रवरंतीर्थसाभ्रमत्यास्तटेस्थितम्
 बालापइतिविख्यातंभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् १
 तपस्विधारितंतीर्थविबुधानांसमाश्रयम्
 तत्रकन्यातपस्तेपेपरमंसुदृढव्रता २
 कन्याकणवमुनेःसाध्वीरूपेणाप्रतिमाभुवि
 बालाबालावतीनामकुमारीब्रह्मचारिणी ३
 व्रतंचचारसावित्र्यानियमैर्बहुभिर्युता
 भर्तामिभास्करोभूयादितिनिश्चित्यभामिनि ४
 समास्तस्यसमाक्रांतादशसाभ्रमतीतटे
 चरंत्यानियमांस्तांस्तान्भक्त्यापरमदुश्चरान् ५
 तस्यास्तुतेनव्रतेनतपसाव्रतचर्यया

भक्त्याचभगवान्प्रीतः परयाभक्तिसंपदा ६
 आजगामाश्रमपदं देवदेवो दिवाकरः
 आस्थाय रूपं विप्रर्षेः प्रविष्टस्तु महामनाः ७
 सातदृष्ट्वोग्रतपसावरिष्ठं ब्रह्मवित्तमम्
 वानप्रस्थविधानेन पूजयामास तं द्विजम् ८
 उवाच रविभक्तासाकल्याणीतं तपोधनम्
 भगवन्मुनिशार्दूलकिमाज्ञापयसि प्रभो ९
 सर्वतुभ्यं यथाशक्ति दास्यामि स्वतनुं विना
 सूर्यभक्तास्मि ते पाणिं दास्यामि न कथंचन १०
 ब्रतैश्च नियमैश्चापितपोभिश्च तपोधन
 सूर्यस्तोषयितव्यो मे देवस्त्रिभुवनेश्वरः ११
 इत्युक्तवत्यां तस्यां तु स्मयन्निव निरीक्ष्यताम्
 उवाच नियमस्थां तां सां त्वयन्निव भास्करः १२
 उग्रं चरसि कल्याणितपः परमदुष्करम्
 यदर्थं च समारंभस्तव बालेतथैव तत् १३
 तपसालभ्यते सर्वं सर्वतपसि तिष्ठति
 देवत्वं प्राप्यते भद्रे तपसामोक्ष एव च १४
 इमानि पंच सुभगे बदराणि प्रतीच्छ मे
 दत्त्वा सबदराण्यस्यैपचेत्युक्त्वा रविर्ययौ १५
 अपृष्ट्वा तां तु कल्याणीं ब्रह्मरूपी विहायताम्
 स्थितोऽसौ नातिदूरेण इंद्रग्रामे महायशाः १६
 स्थित्वा जिज्ञासया भावं तस्याश्च ब्राह्मणो रविः
 बदराणामुपवनं कारयामास भास्करः १७
 ततः सा प्रयता बाला प्राञ्जलिर्विगतश्रमा
 पाकाय बदराणां सा पावकं समधिश्रयत् १८
 अपचत्परमा देवि बदराणि महाप्रभा
 तस्याः पचंत्याः सुमहान्कालोऽगाच्च सुरेश्वरि १९
 भस्मपुंजो महान् जातो दिनं च क्षयमन्वगात्
 हुताशनेन दग्धस्तु महान्वैकाष्टसंचयः २०
 पादौ प्रक्षाल्य सा पश्चात्पावके चारुदर्शने

ददाहबदरार्थचब्राह्मणप्रियकाम्यया २१
 दग्ध्वादग्ध्वापुनःपादौउपर्याधार्यतेऽनघे
 अथास्याःकर्मतदृष्ट्वाप्रीतोदेवोदिवाकरः २२
 ततःसंदर्शयामासकन्यायैरूपमात्मनः
 उवाचपरमप्रीतस्तांकन्यांसुदृढव्रताम् २३
 सूर्यउवाच
 प्रीतोऽस्मिबालेभक्त्यातेतपसाव्रतचर्यया
 यस्मादभिमतःकामोबालेसंपद्यतांतव २४
 अस्मिंस्तीर्थेतपोयुक्तामद्वहेत्वनिवत्स्यसि
 इदंचतीर्थप्रवरंतवनाम्नाचलक्षितम् २५
 बालापइतिविख्यातंसाभ्रमत्यास्तटेस्थितम्
 विख्यातंत्रिषुलोकेषुब्रह्मर्षिभिस्तुस्तुतंपुरा २६
 बालातीर्थेनरःस्नात्वात्रिरात्रमुषितःशुचिः
 रक्तादित्यमुखंदृष्ट्वासूर्यस्योदयनंप्रति २७
 सूर्यलोकमवाप्नोतिनात्रकार्याविचारणा
 सूर्यवारेऽथसंक्रांतौसप्तम्यांतुविशेषतः २८
 विषुवत्ययनेचापिचंद्रसूर्यग्रहेऽपिच
 स्नात्वासंतर्पयेद्देवान्पितृनथपितामहान् २९
 गुडधेनुंततोदद्याद्ब्राह्मणेभ्योगुडोदनम्
 करवीरैर्जपापुष्पैरक्तादित्यप्रपूजनम् ३०
 येकुर्वन्तिनरास्तेवैसूर्यलोकेवसन्तिवै
 रक्तांधेनुंनरोदद्यादेकंचैवधुरंधरम् ३१
 सयज्ञफलमाप्नोतिननरोनिरयंब्रजेत्
 व्याधितोमुच्यतेरोगात्बद्धोमुच्येतबंधनात्
 तीर्थेऽस्मिन्पिंडदानेनतृप्तिंयांतिपितामहाः ३२
 महादेवउवाच
 तथान्यदपिमाहात्म्यंतीर्थस्यास्यतपोधने
 श्रूयतांयत्पुरावृत्तंव्यासेनकथितंमहत् ३३
 पुरात्रमहिषोवृद्धोजरयाजर्जरीकृतः
 अशक्तोभारमुद्धोढुंसार्थवाहस्तमत्यजत् ३४

सनिदाधेजलंपातुंजगामचमहानदीम्
 दैवात्पंकेनिमग्नोऽसौततोमृत्युवशंगतः ३५
 प्लवितास्थिर्जलेपुण्येतीर्थस्यास्यप्रभावतः
 कान्यकुब्जेश्वरसुतोराजाजातिस्मरोऽभवत् ३६
 संस्मृत्यचस्ववृत्तांतंप्रभावंतीर्थजंमहत्
 आगत्यतज्जलेस्नात्वाददौदानान्यनेकशः ३७
 सतत्रस्थापयामासदेवदेवंमहेश्वरम्
 अत्रतीर्थेनरःस्नात्वासंपूज्यमहिषेश्वरम् ३८
 रक्तादित्यमुखंदृष्ट्वासर्वपापैःप्रमुच्यते
 साभ्रमत्युदकंयत्रपूर्वतःपश्चिमंव्रजे ३९
 प्रयागादपितत्पुण्यंसर्वकामप्रदंमहत्
 दत्तंद्विजेन्द्रेषुहुतंयदग्नौश्राद्धंकृतंजाप्यमिहाक्षयंस्यात् ४०
 गोभूतिलाःकांचनवस्त्रधान्यंशय्यासनंवाहनछत्रदानम्
 यंयंवांछयतेकामंतंतंप्राप्नोतिमानवः ४१
 श्रीमहेशप्रसादाच्चतीर्थस्यास्यप्रभावतः
 बालापेंद्रंइदंतीर्थंपुण्यपापहरंसदा ४२
 यंदृष्ट्वामुनयःसर्वेवीतरागाःसदैवतु
 यत्रमाहिषनामेतिश्वेताख्यंपुण्यदंमहत् ४३
 यत्रस्नात्वातुदेवेशिपुनर्जन्मनविद्यते
 गोदावर्याकृतेस्नानेयत्फलंलभतेनरः ४४
 तत्फलंलभतेदेविअत्रतीर्थेनसंशयः ४५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे
 बालापेंद्रंतीर्थनामद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५२

त्रिपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 अन्यत्तीर्थंप्रवक्ष्यामिदुर्द्धर्षेश्वरमुत्तमम्
 यस्यस्मरणमात्रेणपापोऽपिपुण्यवान्भवेत् १
 वृत्तेदेवासुरेयुद्धेदैत्येचनिधनंगते
 दुर्धर्षचव्रतंकृत्वायत्रभार्गवनंदनः २

समाराध्यमहादेवंदुर्द्धर्षलोककारणम्
 मृतसंजीवनीमापयत्रविद्यांहित्र्यंबकात् ३
 दैत्यार्थमुशनस्तीर्थविख्यातंजगतीतले
 काव्यतीर्थेकृतस्नानःपूज्यदेवंमहेश्वरम् ४
 दुर्द्धर्षेश्वरसंज्ञं वै सर्वपापैः प्रमुच्यते
 अत्रवृत्तं तु श्रोतव्यं त्वया च न गनंदिनि ५
 पुरायदाभवद्युद्धं वृत्रवासवयोरिह
 तदासुरैर्जिता देवामघवान्वै सुरेश्वरः
 किं कर्तव्यमिति ध्यात्वागतोऽसौ तं गुरुं प्रति ६
 इन्द्र उवाच
 अस्माकं त्वं गुरुः साक्षाद्देवानां पालकः सदा
 ऋषीणां त्वं वरः श्रीमान्कृपांकुरुदयानिधे ७
 वृत्रेण निर्जितोऽहं च क्व गच्छामि च सुव्रत ८
 बृहस्पतिरुवाच
 शृणु देवेन्द्र वक्ष्यामि येन त्वं हि सदा सुखी
 मम वाक्यं कुरुष्वैव यदीच्छेच्छुभमात्मनः ९
 सा भ्रमत्यांतदा गच्छ तत्र गत्वा सुखी भव
 दुर्द्धराख्यो यत्र देवो नित्यं तिष्ठति भूतिदः १०
 ददाति वांछितान् कामान्सत्यं सत्यं सुरेश्वर
 गुरोर्वचनमाकर्ण्य स गतस्तान् दीप्तिं ११
 तत्र स्नात्वा तु देवेशो महेशं तम पूजयत्
 स्नानाच्च पूजना देवसंतुष्टः श्रीमहेश्वरः १२
 महादेव उवाच
 यं यं प्रार्थयसे नित्यं तत्सर्वं हि ददाम्यहम्
 श्रुत्वा वाक्यं तु देवेशो ह्युवाच परमं वचः १३
 इन्द्र उवाच
 त्वं नाथः सर्वलोकानां त्वमेव कारणं पदम्
 त्वं हि विश्वेश्वरो देवो सर्वदालक्ष्यसे मया १४
 यदि त्वं मे प्रसन्नोऽसि विश्वेश्वर सुरेश्वर
 वृत्रं हनन् महादेव एष कामो महान्मम १५

महादेवउवाच

तववाक्यात्तुदेवेशवृत्रोऽसौनिहतोमया
मयायद्दीयतेशस्त्रंतदृह्णीष्वसुरेश्वर १६
तेनैवचासुयोगेनहनिष्यसिनसंशयः १७

इंद्रउवाच

किमस्त्रंवदविश्वेशयेनवृत्रंहिहन्म्यहम्
वज्रादप्यधिकंकिंतन्निर्मितंतुत्वयाकदा १८

महादेवउवाच

इदंपाशुपतंह्यस्त्रंनिर्मितंतुमयापुरा
नदत्तंकस्यचिच्छक्रतवार्थेरक्षितंमया १९
अत्रस्नातंत्वयादेवपूजनंवैत्वयाकृतम्
अतस्त्वंगृह्णमेशस्त्रंयेनवृत्रंहनिष्यसि २०
श्रीमहेशप्रसादाच्चप्राप्तंमघवताततः
तेनपाशुपतास्त्रेणहतोवृत्रोमहाबलः २१
तत्सर्वमत्रसंजातंदुर्द्धर्षेशप्रसादतः
स्नानमात्रात्तुदेवेशिपूजनादेवसांप्रतम् २२
तीर्थप्रभावात्संप्राप्तंसत्यंसत्यंवरानने
एवंज्ञात्वातुदेवेशितत्रवैस्नानमाचरेत्
दर्शनंतुमहेशस्यसर्वपापप्रणाशनम् २३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खण्डेदुर्द्धर्षेश्वरमाहात्म्यंनामत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५३

चतुष्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

साभ्रमत्यास्तटेगुप्तंतीर्थपरमपावनम्
खड्गधारमितिख्यातंकलौगुप्तंभविष्यति १
यत्रप्रसंगतःस्नात्वापीत्वावापोयदृच्छया
सर्वपापविनिर्मुक्तोरुद्रलोकेमहीयते २
यत्रसाभ्रमतीपुण्याकश्यपानुगतासती
रुद्रेणहिजटाजूटेधृतापातालगामिनः ३
खड्गधारेतिवैनाम्नारुद्रस्तत्रैवसंस्थितः

यत्रस्नात्वादिवंयाताःपापिनोऽपिसुरेश्वरि ४
 अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम्
 किरातेनकृतंयच्चव्रतंपरमदुष्करम् ५
 पार्वत्युवाच
 किंनामवैकिरातोऽभूत्किंतेनव्रतमाहितम्
 तत्सर्वश्रोतुमिच्छामियथातथ्येनकथ्यताम् ६
 नह्यन्योविद्यतेलोकेत्वांविनावदतांवरः
 तस्मात्कथयभोदेवसर्वशुश्रूषणेहितम् ७
 महादेवउवाच
 आसीत्पुरामहारौद्रश्चंडोनामदुरात्मवान्
 क्रूरःशठोनैष्कृतिकोभूतानांचभयावहः ८
 जालेनमत्स्यान्दुष्टात्माघातयत्यनिशंततः
 भल्लैर्मृगान्श्चापदांश्चकृष्णसारान्सशल्लकान् ९
 खगान्नानाविधांश्चैवविध्वाकांश्चित्प्रपातयेत्
 पक्षिणोघातयन्क्रुद्धोबर्हिणश्चविशेषतः १०
 लुब्धकोहिमहापापोदुष्टोदुष्टजनप्रियः
 भार्यातथाविधातस्यपुंश्चलीचमहामया ११
 एवंविहरतस्तस्यबहुकालोव्यवर्तत
 एकदानिशिपापीयान्श्रीवृक्षोपरिसंस्थितः १२
 कोलंहंतुंधनुःपाणिःशरंसंयोज्यकार्मुके
 एवंनिशागतातस्यजाग्रतोनिमिषस्यहि
 माघमासेसितायांवैचतुर्दश्यांनगात्मजे १३
 श्रीवृक्षपत्राणिबहूनित्रसंच्छेदयामासरुषान्वितोऽपि
 श्रीवृक्षमूलेपरिवर्तमानंलिगंचतस्योपरितानिपेतुः १४
 श्रीवृक्षपर्णानिचदैवयोगात्जातंचसर्वंशिवपूजनंतत् १५
 गंडूषकारिणातेनस्त्रपनंचमहत्कृतम्
 अज्ञानिनाचतेनैवपुष्कसेनदुरात्मना १६
 माघमासेसितेपक्षेचतुर्दश्यांविधूदये
 पुष्कसोहिदुराचारोनिष्पन्नोगतकल्मषः १७
 तस्यभार्याप्रचंडाचआगतातस्यसन्निधौ

निराशाचनिराहारायत्रासौपुष्कसःस्थितः १८
 नप्राप्तःशूकरस्तेनमृगोऽपिमहिषोऽपिवा
 अशनार्थंचतस्यैवअन्नमादायभामिनी १९
 तेनदृष्टाप्रचंडासाआयांतीक्रूरलोचना
 सातस्यभार्यानिद्यांवैजलमध्येपपातह २०
 तावत्तयोक्तश्चंडात्माएहिशीघ्रंचभक्षय
 समानीतंत्वदर्थंचमत्स्यमांसंमयाधुना २१
 कृतंकिंमूढपूर्वेद्युर्मांसंपार्श्वेनदृश्यते
 नाशितंचत्वयामूढकुटुंबंलंघतेतव २२
 एतच्छ्रुत्वातुवचनंचंडायाश्चंडरूपवान्
 शिवरात्र्युपवासेनरात्रौजागरणेनच २३
 शुद्धांतःकरणोजातःस्नातुंनद्यांशुचिव्रतः
 यावत्स्नातिसदुष्टात्मातावत्श्चातत्रचागतः २४
 शुनातदाभक्षितंचसर्वमांसंसुरेश्वरि
 चंडाप्रकुपितातंचश्चानंहंतुमुपस्थिता २५
 निवारिताहिचंडेनचंडाप्रकुपितातदा
 नहंतव्यस्त्वयाचैषकिमनेनाशुभंकृतम् २६
 तयोक्तंभक्षितंचान्नंअनेनैवदुरात्मना
 किंत्वंभक्षयितामूढभविताद्यबुभुक्षितः २७
 पुष्कसउवाच
 यच्छुनाभक्षितंचान्नंतेनाहंपरितोषितः
 किमनेनशरीरेणनश्वरेणगतायुषा २८
 येपुष्यंतिशरीरंवैसर्वभावेनभामिनि
 मूढास्तेपापिनोज्ञेयालोकद्वयबहिष्कृताः २९
 तस्मान्मानंपरित्यज्यकामंचापिदुरात्मताम्
 स्वस्थाभावविमर्शेनतत्त्वबुद्ध्यास्थिराभव ३०
 अहमेतच्छरीरंवैखङ्गधारव्रतेनच
 त्यक्त्याम्यद्यवरारोहेकिंचिरंजीवनेनमे ३१
 इत्युक्तवाखङ्गमाकृष्ययावद्भिनत्तिकंस्वकम्
 आगताश्चगणास्तावद्ब्रह्मवःशिवनोदिताः ३२

विमानानिबहून्यत्रआगतानितदंतिके
 दृष्ट्वासचैवतान्येवंविमानानिगणांस्तथा ३३
 उवाचपरयाभक्त्यापुष्कसोऽपिचतान्प्रति
 कस्मात्समागतायूयंसर्वेरुद्राक्षधारिणः ३४
 सर्वेस्फटिकसंकाशाःसर्वेचंद्रार्द्धशेखराः
 कपर्दिनश्चर्मपरीतवाससोभुजंगभोगैःकृतहारभूषणाः ३५
 श्रियान्वितारुद्रसमानवीर्यायथातथंभोवदतोचितंमम
 पुष्कसेनतदापृष्टाऊचुस्तेरुद्रपार्षदाः ३६
 गणाऊचुः
 प्रेषितास्मोवयंचंडशिवेनपरमेष्ठिना
 आगच्छत्वरितोभूत्वासस्त्रीकोयानमारुह ३७
 लिगार्चनंकृतंयच्चत्वयारात्रौशिवस्यच
 तेनकर्मविपाकेनप्राप्तोऽसिपरमांगतिम् ३८
 तथोक्तोवीरभद्रेणउवाचप्रहसन्निव
 किंमयासुकृतंचीर्णपापिनापुष्कसेनहि ३९
 मृगयारसिकेनैवमूढेनचदुरात्मना
 पापाचारोह्यहंनित्यंकथंस्वर्गेवसाम्यहम् ४०
 कथंलिगार्चनंचाद्याकृतमस्तितदुच्यताम्
 परंकौतुकमापन्नःपृच्छामिकृपयावद ४१
 वीरभद्रउवाच
 देवदेवोमहादेवोयोगंगाधरसंज्ञकः
 परितुष्टोऽद्यतेचंडसभार्यस्यउमापतिः ४२
 प्रासंगिकंत्वयाचाद्यकृतमर्चनमेवच
 कोलंनिरीक्षमाणेनविल्बपत्राणिचैवहि ४३
 छेदितानित्वयाचंडपतितानितदैवहि
 लिगस्यमस्तकेतानितेनत्वंसुकृतीप्रभो ४४
 तवैवंजागरोजातोमहावृक्षोपरिध्रुवम्
 तेनैवजागरेणैवतुतोषजगदीश्वरः ४५
 छलेनैवमहाभागकोलसंदर्शनेनहि
 शिवरात्रिदिनंव्याधप्रसंगेनाप्युपोषितम् ४६

तेनोपवासेनचजागरेणतुष्टोह्यसौदेववरोमहात्मा
 तवप्रसादायमहानुभावोददातिसर्वान्वरदोवरांश्च ४७
 एवमुक्तस्तदातेनवीरभद्रेणधीमता
 पुष्कसोऽपिविमानाग्रचमारुरोहचपश्यताम् ४८
 गणानांदेवतानांचसर्वेषांप्राणिनामपि
 तदादुंदुभयोनेदुर्भेरीतूर्याण्यनेकशः ४९
 वीणावेणुमृदंगानिलास्यनाट्ययुतानिच
 जगुर्गंधर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ५०
 चामरैर्विज्यमानोहिछत्रैश्चविविधैरपि
 महोत्सवेनमहताह्वानीतःशिवसन्निधौ ५१
 पुष्कसोऽपितदाप्राप्तस्तीर्थस्नानशिवार्चनात्
 किंपुनःश्रद्धयाभक्त्याशिवायपरमात्माने ५२
 पुष्पादिकंफलंगंधंतांबूलाक्षतमेवच
 येप्रयच्छंतिलोकेऽस्मिन्स्तेरुद्रानात्रसंशयः ५३
 महादेवउवाच
 तदाप्रभृतितत्तीर्थंखड्गधारेतिविश्रुतम्
 एतत्तीर्थंकलौगुप्तंभविष्यतिसुरेश्वरि ५४
 माघमासेऽथवैशाखेकार्तिक्यांचविशेषतः
 स्नानंयेनप्रकुर्वन्तिमुक्तास्तेनगनंदिनि ५५
 वसिष्ठोवामदेवश्चभरद्वाजोऽथगौतमः
 स्नानार्थेवैसमायांतिदेवंद्रष्टुं पिनाकिनम् ५६
 त्रियुगेवर्त्ततेलिङ्गंकलौनैवतुपार्वति
 विश्वामित्रेणऋषिणादत्तशापोह्यहंतदा ५७
 पार्वत्युवाच
 कथंशापस्तुऋषिणादत्तश्चैवसुरेश्वर
 तदहंश्रोतुमिच्छामित्वत्तोदेवनसंशयः ५८
 महादेवउवाच
 एकस्मिन्समयेदेविविश्वामित्रोमहातपाः
 आगतःखड्गधारेऽस्मिन्स्तीर्थेवैपरमाद्भुते ५९
 साभ्रमत्यांकृतस्नानोदर्शनंकृतवान्मम

तत्रतिष्ठतिनित्यं वै पूजां कुर्वन्ननेकधा ६०
 तत्रकोऽपिमहादुष्टः कौलिकः पापरुपधृक्
 मांसदत्तं तदा तेन शिवस्योपरिभामिनि ६१
 दृष्ट्वा तदपि मांसं च विश्वामित्रोऽथ वै पुनः
 अब्रवीच्च तदा तत्र दुष्कृतं पापिनाकृतम् ६२
 न दत्तस्तस्य दंडो हि शर्वेण परमात्मना
 तस्मादहं हि निश्चित्य शापं दास्येन संशयः ६३
 विचार्यैवं तदा तेन शप्तोऽहं देवि वै तदा ६४
 अस्मिन्कलियुगे घोरे गुप्तस्त्वं भव सर्वथा
 इति दत्त्वा तथैव शापं गतवान्मुनिसत्तमः ६५
 तदा प्रभृतिभो देवि गुप्तोऽहं ऋषिशापतः
 मम स्थाने विशेषेण पूजनं कुरुते यदि ६६
 तेषां हि दुरितं यच्च नश्यते तत्क्षणादपि
 मृन्मयीं मामकीं मूर्तिकृत्वा ये पूजयन्ति वै ६७
 अत्र स्थाने विशेषेण मामके तु वसन्ति हि
 खड्गधारे श्वर इति नाम्ना ख्यातः कलौ युगे ६८
 कृते वै मंदिरं नाम त्रेतायां गौरवः स्मृतः
 द्वापरे विश्वविख्यातः कलौ खड्गेश्वरः स्मृतः ६९
 दक्षिणं भागमाश्रित्य मम स्थानं सुरेश्वरि
 इति ज्ञात्वा तु तत्रैव कृत्वा मूर्तिसदा बुधः ७०
 पूजनं कुरुते नित्यं वांछितं फलमाप्नुयात्
 धर्मार्थकाममोक्षांश्च लभते मानवो भुवि ७१
 धूपं दीपं च नैवेद्यं तथा वै चंदनादिकम्
 येऽप्यन्ति हि देवेशि लोकनाथे महेश्वरि
 नदुःखं तु भवेत्तेषां सत्यं सत्यं वरानने ७२

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्रसहितायामुत्तर
 खंडे धारेश्वरमाहात्म्यं नाम चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५४

पञ्चपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेव उवाच

खड्गधारादक्षिणतस्तीर्थपरमपावनम्
 दुग्धेश्वरमितिप्रोक्तंसर्वपापप्रणाशनम् १
 यस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वादृष्ट्वादुग्धेश्वरंहरम्
 पुमान्सद्योविमुच्येतदुःखात्पापसमुद्भवात् २
 दधीचिनातपस्तप्तंसाभ्रमत्यास्तटेशुभे
 चन्द्रभागामहत्पुण्यंगंगायासंगतायतः ३
 तत्रस्नानंचदानंजपःपूजातपस्तथा
 सर्वमक्षयतांयातिदुग्धतीर्थप्रभावतः ४
 पार्वत्युवाच
 दुग्धेश्वरसमुत्पत्तिंश्रोतुमिच्छामिवैप्रभो
 महिमादुग्धतीर्थस्यकथ्यतांचसुरेश्वर ५
 महादेवउवाच
 पुरादेवासुरेयुद्धेदैत्यैर्देवाःपराजिताः
 पलायनपराभूत्वादधीचाश्रममागताः ६
 मुक्त्वातत्रायुधान्येवगतादेवादिशोदश
 पश्चात्कोलाहलंश्रुत्वादधीचोदैत्यसंभवम् ७
 पीतवांस्तानिशस्त्राणिजलेनाप्लाव्यभार्गवः
 कालेनतेसुराःसर्वेअस्त्राण्यादातुमुत्सुकाः ८
 गुरुणासहिताःसर्वेपरस्परमुदान्विताः
 नकुलैःसहसर्पाश्चक्रीडंतेतेपरस्परम् ९
 एवंविधान्यनेकानिसाश्चर्याणितदाश्रमे
 पश्यंतोविबुधाःसर्वेविस्मयंपरमंगताः १०
 ददृशुस्तेमुनिवरंआसनोपरिसंस्थितम्
 यत्रसाभ्रमतीपुण्यामिलिताचंद्रभागया ११
 वर्चसापरमेणैवभ्राजमानंयथारविम्
 विभावसुद्वितीयंचसुवर्चाभार्ययासह १२
 यथाब्रह्माहिसावित्र्यातथाऽसौमुनिसत्तमः
 दृष्टःसुरवरैःसर्वैःप्रणिपातपुरःसरम् १३
 ऊचिरेतंतदादेवाबृहस्पतिपुरोगमाः
 त्वंदातात्रिषुलोकेषुविदितःपूर्वमेवच १४

याच्ञार्थचवयंसर्वेत्वत्सकाशंसमागताः
 भयभीतावयंसर्वेऽस्त्राणिनोदातुमर्हसि १५
 इत्युक्तोमुनिवर्योऽसौदेवानाहमहामतिः
 पीतानितानिभोदेवाजलेनाप्लाव्यमंत्रतः १६
 ततोदेवाब्रुवन्विप्रं दैत्यानांनिधनायच
 देह्यस्थीनित्वराविप्रदत्तानीतिद्विजोऽवदत् १७
 इत्युक्त्वातान्स्वपत्नीसंप्रेषयामासचाश्रमम्
 तदोवाचद्विजोहृष्टोदेवान्स्मत्वामहामतिः १८
 पीतानितानिभोदेवागृहीध्वंचयथातथम्
 इत्युक्त्वाचद्विजोदेवियोगमास्थाययोगवित् १९
 ततोब्रुवन्सुराविप्रंस्मयंतंछलयागिरा
 त्वयिजीवतिभोब्रह्मन्कुतोस्थीनिलभामहे २०
 प्रहस्योवाचविप्रर्षिस्तिष्ठध्वंक्षणेमेकतः
 स्वयमेवचभोदेवास्त्यक्ष्याम्यद्यकलेवरम् २१
 इत्युक्त्वासद्विजोदेवियोगमास्थाययोगवित्
 ब्रह्मलोकंगतःसद्योयतोनावर्त्ततेपुनः २२
 ततःसर्वेसुरास्तत्रदृष्ट्वातं विलयंगतम्
 चिंतयंतःसुरगणाःकथंचविशसामहे २३
 सुरभिंचाह्वयामासतामुवाचशचीपतिः
 कलेवरंद्विजेंद्रस्यलिहत्वंवचसामम २४
 तथेतिचवचोमत्वातत्क्षणादेवलिह्यतत्
 निर्मासंचकृतंसद्यस्तयाधेन्वाकलेवरम् २५
 जगृहुस्तानिचास्थीनिचक्रुःशस्त्राणिवैसुराः
 तस्यवंशोद्धवंत्वस्त्रमासीद्ब्रह्मशिरस्तथा २६
 शस्त्राण्यस्त्राणिकृत्वातेमहाबलपराक्रमाः
 ययुर्देवास्त्वरायुक्तावृत्रघातनतत्पराः २७
 ततःसुवर्चातुदधीचपत्नीसंप्रेषितायासुरकार्यसिद्धये
 विलोकयामाससमेत्यतत्रमृतंपतिंदेहमथोविशस्तम् २८
 ज्ञात्वातुतत्सर्वमथोसुराणांकृत्यंतदानींचचुकोपसाध्वी
 ददौतदाशापमतीवरुष्टातदासुवर्चाऋषिवर्यपत्नी २९

अहोसुरादुष्टतराश्चसर्वेह्यनेकशप्ताश्चतथैवलुब्धाः
तस्मात्तुसर्वेह्यप्रजाभवन्तुसेन्द्रासुराद्यप्रभृतीत्युवाच ३०
एवंशापंददौतेषांसुराणांसातपस्विनी
उपविश्याश्चत्थमूलेसाभ्रमत्यास्तटेस्थिता ३१
सगर्भासासतीसाध्वीस्वोदरंविददारह
निर्गतोजठराद्गर्भोदधीचस्यमहात्मनः ३२
साक्षाद्गुद्रावतारोऽसौपिप्पलादोमहाप्रभुः
प्रहस्यजननीगर्भउवाचवचनंमहत् ३३
सुवर्चातंपिप्पलादंचिरंतिष्ठास्यसन्निधौ
अश्चत्थस्यमहाभागसर्वेषांशुभदोभव ३४
तथैवभाषमाणासासुवर्चातनयंप्रति
पतिंप्रत्यगमत्साध्वीपरमेनसमाधिना ३५
एवंदधीचपत्नीसापतिनास्वर्गमास्थिता
तेदेवाःकृतशस्त्रास्त्रदैत्यान्प्रतिसमुत्सुकाः ३६
आजगमुश्चेन्द्रमुख्याश्चमहाबलपराक्रमाः
कामधेनुःप्रसुस्त्रावययौयत्रद्विजःक्षयम् ३७
मुनेःप्रभावतोदुग्धंलिगरूपंव्यजायत
दुग्धेश्वरमितिरुयातंदेविसाभ्रमतीतटे ३८
तदाप्रभृतितीर्थंहितन्नाम्नाप्रथितंभुवि
अतुलंयस्यमाहात्म्यंश्रवणात्पातकापहम् ३९
येशृण्वन्तिनराभक्त्यादुग्धेश्वरसमुद्भवम्
तेऽपिपापविनिर्मुक्तायांतिरुद्रपदंमहत् ४०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तर
खंडेदुग्धेश्वरमाहात्म्यंनामपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५५

षट्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
दुग्धेश्वरस्यपूर्वेतुतीर्थपरमपावनम्
चंद्रभागेतिवैनाम्नानदीयत्रतुसंगता १
तत्रचंद्रेश्वरोदेवो नित्यंतिष्ठतिपुण्यदः

योहरः सर्वदा व्यापी लोकानां सुखदोमहान् २
 अत्र स्नानं प्रकुर्वति ध्यानं कुर्वति नित्यशः
 तत्फलं प्राप्नुयुस्ते वै सा भ्रमत्यां शिवार्चनात् ३
 सोमेनात्र तपस्तप्तं कालं बहुतरं किल
 तस्माच्चन्द्रेश्वरो नाम स्थापितो वै महेश्वरः ४
 शुक्रेणापितपस्तप्तं चन्द्रभागा समीपतः
 अतस्तीर्थाधिकं तीर्थपावनं सर्वदा भुवि ५
 कलौ गुप्तं तु ऋषिणा कारितं वै सुरेश्वरि
 यत्र हेममयं लिङ्गं दृश्यते नात्र संशयः ६
 अत्र स्नात्वा च पीत्वा च कृत्वा वै शिवपूजनम्
 येनराः संगमिष्यन्ति धर्मान् थाल्लभन्ति ते ७
 वृषोत्सर्गादिकं कर्म ये कुर्वन्ति विशेषतः
 भुक्त्वा स्वर्गपदं ते वै पश्चाद्द्यान्ति हरालयम् ८
 स्नानार्थे प्रत्यहं देवि चन्द्रभागा समीपतः
 आगमिष्यन्ति ये लोकास्ते ज्ञेयाः पुण्यभागिनः ९
 गत्वा परतटे ये वै ह्यर्चयन्ति च तं शिवम्
 चन्द्रेश्वरेति नामानं श्रीहरं पापकृन्तनम् १०
 अत्र गत्वा विशेषेण रुद्रजाप्यादिकं तथा
 ये कुर्वन्ति नरश्रेष्ठास्ते ज्ञेयाः शिवरूपिणः ११
 सर्वदा तु सुरश्रेष्ठ यत्र स्नानं प्रकुर्वते
 तेनरा विष्णुरूपाणि विज्ञेयानात्र संशयः १२
 येऽत्र श्राद्धं प्रकुर्वन्ति तिलपिण्डेन वा पुनः
 तेऽपि विष्णुपदं याति पिण्डदानप्रभावतः १३
 अत्र दानं प्रकर्त्तव्यं स्नानं वै विधिपूर्वकम्
 यत्र स्नात्वा तु मुच्यन्ते ब्रह्महत्यादिकिल्बिषात् १४
 तटे स्मिन् ये विषेण वटं चारोपयन्ति ते
 मृताः शिवपदं याति यावच्चन्द्रदिवाकरौ १५

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायां उत्तर
 खंडे उमा० चंद्रेश्वरचंद्रभागामहिमानामष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५६

सप्तपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः-

महादेवउवाच

दुग्धेश्वरसमीपतेतुतीर्थचातीवपावनम्
रम्यंतत्पिप्पलादस्यनाम्नावैप्रथितंभुवि १
यत्रकृत्वातपःपूर्वमातुर्वचनतोमुनिः
उत्पादयामासकृत्यांवडवानलसम्मिताम् २
पितुरानृण्यमन्विच्छन्दधीचस्यमहात्मनः
तत्रस्नात्वाचपीत्वाचब्रह्महत्यांव्यपोहति ३
साभ्रमत्यास्तटेगुप्तंपिप्पलादंसुरेश्वरम्
तत्रस्नात्वातुभोदेविमुक्तिभागीभवेन्नरः ४
आरोपणंपिप्पलानांकर्तव्यंविधिपूर्वकम्
कृतेसतिमहादेविमुच्यतेकर्मबंधनात् ५
पार्वत्युवाच

किमर्थंसातुकृत्यावैउत्पन्नातांनिबोधय
तयावैकृत्ययापूर्वकिंकृतंवदमेप्रभो ६
येनपुत्रेणसानीतापितुरानृण्यकारणात् ७
महादेवउवाच
दाधीचोऽऋषिवर्योऽसौह्यागतस्तपकारणात्
अत्रतेनमहत्तप्तमृषिणापरमात्मना ८
तत्रकोलासुरोनामविघ्नार्थवैसमागतः
तेनविघ्नंबहुतरंकृतंवैनात्रसंशयः ९
तदृष्टंतुसुपुत्रेणकहोडेनचधीमता
कृत्याह्युत्पादितातत्रहननार्थंसुरेश्वरि १०
तयावैनिहतोदैत्यःकोलोनाममहासुरः
तस्मात्तीर्थमहज्जातंकलौगुप्तंतुपार्वति ११

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादेपिप्पलादतीर्थनाम सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः१५७

अष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

पिप्पलादात्ततस्तीर्थेपिचुमंदार्कमुत्तमम्
 तीर्थसाभ्रमतीतीरेव्याधिदौर्गध्यनाशनम् १
 पुराकोलाहलेयुद्धेदानवैर्निर्जिताःसुराः
 वृक्षेषुविविशुस्तत्रसूक्ष्माःप्राणपरीप्सया २
 तत्रबिल्वेस्थितःशंभुरश्वत्थेहरिरव्ययः
 शिरीषेऽभूत्सहस्राक्षोनिंबेदेवःप्रभाकरः ३
 एवमादियथायोग्यंवृक्षेषुविबुधास्तथा
 यावत्कोलाहलोदैत्योविष्णुना प्रभविष्णुना ४
 हतोमहाहवेतावत्स्थितास्तेवृक्षमाश्रिताः
 येनयेनहियोवृक्षोविबुधेनसमाश्रितः ५
 सतुतन्मयतांयातस्तस्मात्तन्नविनाशयेत्
 इतिसूर्यस्यविश्रामात्पिचुमंदार्कमुत्तमम् ६
 तीर्थरोगहरंस्नानात्साभ्रमत्यास्तटेऽभवत्
 अत्रगत्वाविशेषेणतंरविंयदिपूजयेत् ७
 पूजयित्वासुरश्रेष्ठेलभतेवांछितंफलम्
 अत्रद्वादशनामानिगत्वायेवैपठंतिच ८
 तेनराःपुण्यकर्माणोयावज्जीवंनसंशयः
 आदित्यंभास्करंभानुरविंविश्वप्रकाशकम् ९
 तीक्ष्णंशुंचैवमार्तंडंसूर्यंचैवप्रभाकरम्
 विभावसुंसहस्राक्षंतथापूषणमेवच १०
 एवंद्वादशनामानियःपठेत्प्रयतःसुधीः
 धनंवैपुत्रपौत्रांश्चलभतेनगनंदिनि ११
 एकैकंनामआश्रित्ययोऽचयेतनरोभुवि
 सप्तजन्मभवेद्विप्रोधनाढ्योवेदपरागः १२
 क्षत्रियोलभतेराज्यंवैश्योऽधनमवाप्नुयात्
 शूद्रोऽवलभतेभक्तिंतस्मात्सूक्तंपरंजपेत् १३
 निंबार्कतःपरंतीर्थंनभूतंनभविष्यति
 अत्रस्नात्वाचपीत्वाचमुक्तिभागीभवेद्ध्रुवम् १४
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तरखंडे उमामहेश्वर
 संवादेनिंबार्कदेवतीर्थनामाष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १५८

एकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

तस्माद्दूरतरेदेविसिद्धक्षेत्रमनुत्तमम्
अनिरुद्धोवृतःपूर्वउषार्थेचित्रलेखया १
नीतोबाणासुरपुरंतिष्ठतिस्मगृहेपुरा
पाशैर्बाणैश्चसंरुद्धःकोटराक्षीमथास्मरत् २
साक्षाद्यावैष्णवीशक्तिःसदारक्षणतत्परा
सेयंदेवीनदीतीरेकृष्णेनात्रप्रतिष्ठिता ३
जित्वाबाणासुरंसंख्येद्वारकांप्रतिगच्छता
अनिरुद्धस्यस्तोत्रेणसाक्षात्सांनिध्यमागता ४
तत्रतीर्थेनरःस्नात्वावर्षमेकंप्रयत्नतः
कोटराक्षीमुखंदृष्ट्वालक्ष्मीमाप्नोतिपुष्कलाम् ५
सिद्धतीर्थेनरःस्नात्वादृष्ट्वाकोटरवासिनीम्
सिंहयुक्तेनयानेनरुद्रलोकेमहीयते ६
यस्यांवैस्मरणादेवमुक्तःसोऽपवरानने
अतोयेऽत्रप्रगच्छंतितेनरामुक्तिभागिनः ७
तत्रगत्वाविशेषेणस्नानंकृत्वातुपार्वति
कोटराक्ष्यास्ततःस्तोत्रंपठेद्वैबुद्धिपूर्वकम् ८
कोटराक्षीविश्वरूपामहामायाबलाधिका
त्रिपुरात्रिपुरघ्नीचशिवावैशिवरूपिणी ९
कन्यासारस्वतीप्रोक्तादुर्गादुर्गतिहारिणी
भैरवीभैरवाक्षीचलक्ष्मीदेवीजनप्रिया १०
एतानिबहुधोक्तानिनामानिचसुरेश्वरि
येपठंतिनरश्रेष्ठास्तेयांतिशिवसन्निधौ ११
अनिरुद्धकृतंस्तोत्रंयेजपंतिमनीषिणः
मुच्यंतेकष्टबंधात्तेसत्यंसत्यंवरानने १२
तीर्थानांपरमंतीर्थंकोटरानिर्मितंभुवि
दर्शनादेवनश्यंतिपापानांराशयस्तथा १३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तर
खण्डेकोटरातीर्थनामैकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १५६

षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

अस्मात्तीर्थात्परंतीर्थतीर्थराजेतिविश्रुतम्
 सप्तनद्योवहंत्यत्रचंदनोदकमिश्रितम् १
 अन्यतीर्थाच्छतगुणंस्नानंचात्रविशिष्यते
 देवानांप्रवरोदेवोयत्रास्तेवामनःस्वयम् २
 द्वादश्यामाघमासस्यदद्याद्यस्तिलधेनुकम्
 विमुक्तःसर्वपापेभ्यःकुलानांतारयेच्छतम् ३
 पानीयमप्यत्रतिलैर्विमिश्रंदद्यात्पितृभ्यःप्रयतोमनुष्यः
 श्राद्धंकृतंतेनसमाःसहस्रंरहस्यमेतत्पितरोवदन्ति ४
 तीर्थेऽस्मिन्भोजयेद्योवैब्राह्मणान्गुडपायसैः
 एकस्मिन्भोजितेविप्रेसहस्रंभोजितंभवेत् ५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तर
 खंडेवामनतीर्थनामषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः १६०

एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

सोमतीर्थततो गच्छेद्गुप्तंसाभ्रमतीतटे
 पातालात्तत्रनिर्गत्यकालाग्निरभवद्भवः १
 सोमतीर्थेनरःस्नात्वा दृष्ट्वासोमेश्वरंशिवम्
 सोमपानफलंसाक्षाद्भवतीतिनसंशयः २
 रूपवान्सुभगोभोगीसर्वशास्त्रविशारदः
 नरोभवतिलोकेऽस्मिन्परत्रचशिवं व्रजेत् ३
 अत्रेतिहासंवक्ष्यामिशृणुसुंदरितत्वतः
 यंश्रुत्वामुच्यतेचात्रब्रह्महत्यादिपातकात् ४
 कौषीतकेनऋषिणातपस्तप्तंविशेषतः
 निराहारीसवैजातःपर्णाशनरतःपरम् ५
 वायुभक्षस्ततःकुर्वन्नात्मध्यानपरायणः
 एवंबहुयुगंतत्रतप्तंतेनमहत्तपः ६
 कदाचिद्दैवयोगेनसुप्रसन्नोमहेश्वरः

यंयंप्रार्थयसेविप्रतत्सर्वंप्रददाम्यहम् ७
 कौषीतकउवाच
 तवप्रसादाद्देवेशअत्रलिंगंप्रजायताम्
 अत्रसोमेश्वरइतिख्यातोदेवोभवेद्धुरुवम् ८
 यत्रस्नात्वाचभुक्त्वाचवांछितंफलमाप्नुयात्
 अत्रस्थानेविशेषेणरुद्रजाप्यादिकंयदि ९
 कारयंतिनरश्रेष्ठाधर्मानर्थाल्लभंतिते
 अपुत्रोलभतेपुत्रनिर्धनोलभतेधनम् १०
 राज्यकामीतुतद्राज्यंलभतेनात्रसंशयः
 यदिचेत्त्वंप्रसन्नोऽसितत्सर्वं देहिमेप्रभो ११
 ईश्वरउवाच
 तदाचैवसुरेशेनसर्वदत्तंद्विजन्मने
 तदाप्रभृतितत्तीर्थंसोमलिगेतिविश्रुतम् १२
 चंदनैर्वाबिल्वपत्रैरेऽचयंतिसदाशिवम्
 लभंतेमानुषेदेहेसौख्यंपुत्रादिसंभवम् १३
 सोमवारेतथाप्राप्तेयोगच्छतिहरालयम्
 वाछितंलभतेनित्यंसोमलिगप्रसादतः १४
 अत्रगत्वातुयोदेवियद्दातिफलादिकम्
 ययाकामनयाचैवतंतंप्राप्नोतिनिश्चितम् १५
 श्वेतैर्वाकरवीरैश्चपारिजातैस्तथापुनः
 येऽचयंतिचतंदेवंश्रीमहेशंपिनाकिनम् १६
 तेलभंतेसुरश्रेष्ठेशैवंपदमनुत्तमम् १७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायांउत्तर
 खण्डेसोमतीर्थवर्णनंनानैकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६१

द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 ततो गच्छेत्तथादेवितीर्थंकापोतिकंपुनः
 यत्रसाभ्रमतीतोयंप्राचीनंसंप्रवर्त्तते १
 पिंडं ददाति यस्तत्रपितृतर्पणपूर्वकम्

वन्यैःफलैस्तथापुष्पैःसदापर्वणिपर्वणि २
 काकादिभ्यश्चश्चादिभ्योबलिसंददतेतुयः
 यमस्यपंथानंसोऽपिससुखंनिस्तरेन्नरः ३
 तत्रतीर्थेनरःस्नात्वावैशाख्यांगौरसर्षपैः
 पूजयेद्देवमीशानंप्राचीनेश्वरमुत्तमम् ४
 आत्मानंतारयेत्सोऽथपितृनथपितामहान्
 कपोतोयत्रचात्मानंदत्वाचातिथयेमुदा ५
 स्तुतोदेवगणैःसर्वैर्विमानेनदिवंगतैः
 तदाप्रभृतितत्तीर्थंकापोतमितिविश्रुतम् ६
 तत्रस्नात्वानरःपीत्वाब्रह्महत्यांव्यपोहति
 पार्वत्युवाच
 कपोतेनकथंदत्तंशरीरंचवदप्रभो
 निमित्तंकिंतथादेवनाहंवेद्घिसुरेश्वर ७
 महादेवउवाच
 अत्रतीर्थेतिदेवेशिवटोवैपरमोमहान्
 तस्यशाखाह्यनंताश्चदृश्यंतेविपुलाभुवि ८
 तत्रजीवावसंतीहपक्षिणोबहवस्तथा
 कपोतेनगृहंतत्रकारितंतुसुरेश्वरि ९
 तत्रतिष्ठतिपक्षीशोनित्यंविष्णुपरायणः
 कुटुंबेनसमायुक्तोशाखायांवसतिध्रुवम् १०
 एकस्मिन्वासरेदेविद्वादश्यांविष्णुवासरे
 श्येनस्तत्रसमायातोह्यतिथित्वेनभामिनि ११
 कपोतभोदेहिमांसंतवशारीरकंमम
 नोचेच्छापंप्रदास्यामिइत्युक्तंनगनंदिनि १२
 अद्यवैवासरेविष्णोःक्षुधार्तोऽहसमागतः
 तस्माद्देयंहिमांसंतत्क्षुधार्तायममप्रभो १३
 श्येनोक्तंतत्तुवैश्रुत्वाकपोतोवैष्णवोमहान्
 तेनदत्तंतदादेविशरीरंनात्रसंशयः १४
 तेनदानप्रभावेनतीर्थंजातंसुरोत्तमे
 कापोतकंमहत्तीर्थंपावनानांचपावनम् १५

अत्रतीर्थेनरःस्नात्वाकृत्वावैशिवपूजनम्
ददातिचातिथिभ्यश्चमिष्टमन्नंसुरोत्तमे १६
इहलोकेसुखंभुक्त्वायातिविष्णोःसनातनम्
दत्त्वावैस्वशरीरंतुकपोतोऽथमहात्मने १७
सगतोवैष्णवंतत्रयावच्चंद्रदिवाकरौ
अतोगत्वातुभोदेविअतिथिंपूजयेत्सदा
पूजितेचातिथौतत्रसर्वचलभतेध्रुवम् १८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडेकपोततीर्थनामद्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६२

त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
तीर्थानांप्रवरंतीर्थमहापातकनाशनम्
गोतीर्थमिति विख्यातंकाश्यपहृदसमीपतः १
यानिकानिचपापानिब्रह्महत्यासमानिच
गोतीर्थेतुततःस्नात्वा नश्यंतेनात्रसंशयः २
गावःकृष्णांतनुंप्राप्यपूर्वपातकयोगतः
यत्रतीर्थेततःस्नात्वाशुक्लत्वंपुनरागताः ३
तत्रतीर्थेनरःस्नात्वादत्वागोभ्योगवाह्निकम्
गोमातृणांप्रसादेनमातृणामनृणीभवेत् ४
गोतीर्थेतुनरोगत्वास्नात्वागांतुपयस्विनीम्
ददातिविप्रमुख्येभ्यःसयातिब्रह्मणःपदम् ५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडेसाभ्रमतीमाहात्म्येगोतीर्थनामत्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६३

चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
अत्रतीर्थमहच्चान्यत्कश्यपाख्यंसुरेश्वरि
यत्रहृदोमहानासीन्नगदेवविनिर्मितः १
तत्रकुशेश्वरोनामदेवोयत्रविराजते

यत्रकुंडंतथारम्यंकश्यपेनविनिर्मितम् २
 तत्रस्नात्वातुभोदेविननरोनिरयंब्रजेत्
 अग्निहोत्रकराविप्रानित्यंवेदपरायणाः ३
 निवसंतिमहदेविकाश्यपायांबहुश्रुताः
 यथाकाशीतथाचेयंगरीऋषिनिर्मिता ४
 काश्यपेनयतश्चात्रतप्तंबहुतरंतपः
 गंगावैतपसायेनआनीतेशजटोद्भवा ५
 सागंगाकाश्यपीदेविमहापातकनाशिनी
 यस्यादर्शनमात्रेणमुच्यंतेदुष्टकिल्बिषात् ६
 गोदानंचप्रशंसंतिरथदानंतथैवच
 श्राद्धंकृत्वातुतत्रैवदानंदेयंप्रयत्नतः ७
 कलौयुगेतथाघोरेमहापातकनाशनम्
 कश्यपाख्यंसमंतीर्थनभूतंनभविष्यति ८
 यत्रवैदेवताःसर्वाऋषयोवीतकल्मषाः
 नित्यंतिष्ठंतिदेवेशीर्थराजप्रसादतः ९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेसाभ्रमती
 माहात्म्येकश्यपहृदमाहात्म्यंनामचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६४

पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 भूतालयंततोगच्छेत्तीर्थपापहरंपदम्
 भूतालयोवटोयत्रयत्रप्राचीतुचंदना १
 भूतालयेनरःस्नात्वाकृष्णाष्टम्यामुपोषितः
 यस्तुकृष्णतिलान्दद्यान्नसप्रेतोऽभिजायते २
 पितृनुद्दिश्ययोदद्यादुदकुंभंतिलैःसह
 पूर्वजान्प्रेतभावात्समोचयेन्नात्रसंशयः ३
 यस्यनाम्नानरःस्नातिप्रेतत्वात्सविमुच्यते
 चतुर्दश्यामथाष्टम्यांप्रभातेविमलोदके ४
 तीर्थेभूतालयेस्नात्वादृष्ट्वाभूतालयंवटम्
 भूतेश्वरप्रसादेनभूतेभ्योनलभेद्भयम् ५

इति श्रीभूतेश्वरतीर्थम्
अतस्तीर्थात्परंतीर्थघटेश्वरमिति स्मृतम्
यत्र स्नात्वा तु तं दृष्ट्वा मुक्तिभागी भवेद्भुवम् ६
यत्र साभ्रमती तीर्थघटो वै परमो महान्
दृष्ट्वा चैव महादेवं मुच्यते नात्र संशयः ७
तत्र गत्वा विशेषेण प्लक्ष्मपूजां करोति यः
मनसा भीषितान्कामान् लभते मानवो भुवि ८
इति घटेश्वरतीर्थम्
ततो गच्छेन्नरो भक्त्या वैद्यनाथेति विश्रुतम्
तत्र स्नात्वा नरस्तीर्थेशिवपूजनतत्परः ९
पितृन्संतर्प्य विधिना सर्वयज्ञफलं लभेत्
विजयो देवसंभूतः सर्वपापक्षयंकरः
यं दृष्ट्वा विविधान्कामान् प्राप्नुयुस्ते नराः सदा १०

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे
विजयीतीर्थमाहात्म्यं नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः १६५

षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेव उवाच
वैद्यनाथात्परंतीर्थं सर्वसिद्धिप्रदायकम्
तीर्थानामुत्तमं तीर्थं देवतीर्थमनुश्रुतम् १
विभीषणाद्राक्षसेन्द्राद्वृहीत्वा करमोजसा
प्रारब्धो धर्मपुत्रेण राजसूयो महाक्रतुः २
दिग्जयेदक्षिणे जातेन कुलेन हि पांडुना
साभ्रमत्यास्तटे देवि पांडुरार्येति विश्रुता ३
स्थापिता परया भक्त्या भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी
स्नातः साभ्रमतीतो ये पांडुरार्यानि मस्य च ४
अणिमाद्या सिद्धयोऽष्टौ तथा मे धाम हीयसीम्
नरः प्राप्नोति वै नूनं नात्र कार्या विचारणा ५
पांडुरार्यानि मस्कृत्य शुद्धभावेन मानवः
संवत्सरकृता पूजा दातव्या तत्त्वबुद्धिभिः ६

तत्रतीर्थेतनुत्यक्त्वापांडुरार्यासमीपतः
 कैलासशिखरंप्राप्यचंडेश्वरगणोभवेत् ७
 पुराहनूमतातत्रतपस्तप्तंसुदुष्करम्
 समुद्रप्लवनेशक्तिर्जातातीर्थप्रभावतः ८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहिता
 यामुत्तरखंडेपांडुरार्यातीर्थनामषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६६

सप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

अत्रतीर्थात्परंतीर्थचंडेशइतिविश्रुतम्
 यत्रचंडेश्वरोदेवोनित्यंतिष्ठतिभूतिदः १
 यंदृष्ट्वामुच्यतेपापादज्ञानादथवाकृतात्
 सर्वाभिर्देवताभिश्चमिलित्वानगरंकृतम्
 चंडेशइतिविख्यातंनाम्नाचैवमहेश्वरि २
 इति चंडेशतीर्थम्
 अत्रतीर्थात्परंतीर्थगणपत्यंततोभुवि
 साभ्रमत्यांसमीपेतुविख्यातंदेविनिर्मितम् ३
 तत्रस्नात्वानरोदेविमुच्यतेनात्रसंशयः
 मन्येसाभ्रमतीर्तीरेजनानांहितकाम्यया ४
 पृथिव्यांयानितीर्थानिसागरांतानियानिच
 तानिसर्वाणिसंत्यज्यतीर्थेवैपरमाद्भुते ५
 श्राद्धंकरोतियस्तत्ररुद्रभक्त्याजितेंद्रियः
 फलंप्राप्नोतिशुद्धात्मासर्वयज्ञसमुद्भवम् ६
 पितृनुदिश्ययत्किंचिद्गणतीर्थेप्रदीयते
 तत्सर्वजायतेक्षिप्रंगणनाथप्रसादतः ७
 तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वावृषंविप्रायदापयेत्
 सर्वलोकानतिक्रम्यसगच्छेत्परमांगतिम् ८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 गणतीर्थनामसप्तषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६७

अष्ट षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच

ततोगच्छेन्महादेवि वार्त्रघ्न्यागिरिकन्यया
शक्रश्चैव तया साध्व्यासंगमं यत्र लब्धवान् १
तत्र स्नानं प्रकुर्वीत न रानियतमानसाः
दशानामश्वमेधानां यत्फलं स्नानकृल्लभेत् २
तत्र यः कुरुते श्राद्धं पिडान् वै तिलचूर्णजान्
पुनाति पुरुषो वंशान् सप्त सप्त परावरान् ३
संपूज्य विधिवत्स्नात्वा संगमे गणनायकम्
न विघ्नैरभिभूयेत लक्ष्म्या नैव विहीयते ४

पार्वत्युवाच

कस्मिन् कार्यसमारंभे समायातः पुरंदरः
स्वर्गलोकादिमं लोकमेतदाख्यातुमर्हसि ५
वार्त्रघ्नीच नदीकेन निरुक्तेन निगद्यते
पुरंदर पुरंदेव ब्रह्मघोषनिनादितम्
संभावयतियोऽजस्रं मम तत्संगमं वद ६

महादेवउवाच

अस्मिंश्चैव तु भूलोके प्रश्नोऽयं समभूत्पुरा
युधिष्ठिरेति विख्यातो राजा वै धार्मिको महान् ७
पृष्टवान्स तु भीष्माय धर्मिणे ज्ञानरूपिणे
तेनोक्तं यत्तु तद्देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रतः ८
दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च
वृत्रवासवयोर्युद्धमभवत्ल्लोमहर्षणम् ९
ततः पराजितः शक्रः कृत्वा वृत्रेण संविधम्
अद्रोहे सरणं त्यक्त्वा जगाम शरणं मम १०
वार्त्रघ्न्यासंगमे पुण्ये तोषयामास शंकरम्
अथांतरिक्षेऽहं देवि दर्शनं दत्तवांस्तदा ११
मम गात्रात्तु यद्भस्म पतितं काश्यपीतटे
भस्म गात्रेति तत्पुण्यं लिङ्गं देवि विनिर्मितम् १२
भूतेश्वरं भस्म गात्रं ब्रह्मणा संप्रतिष्ठितम्

तस्यवैदर्शनादेवब्रह्महत्यालयं व्रजेत् १३
 मुच्यते सर्वपापेभ्यः श्राद्धं कृत्वा युगादिषु
 तदहं सुप्रसन्नोऽभूदिन्द्राय सुमहात्मने १४
 यद्यत्त्वं वांछसे देव तत्सर्वं हि ददामिते
 अनेन वज्रयोगेन शीघ्रं वृत्रं हनिष्यसि १५
 शक्र उवाच
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन दितिजं च दुरासदम्
 वज्रेण निहनिष्यामि पश्य तस्ते सुरोत्तम १६
 एवमुक्त्वा तदा इंद्रो गतवांश्चासुरं प्रति
 तदा दुन्दुभयो नेदुर्देव सैन्ये विशेषतः १७
 मृदंगडिंडिमाश्चैव भेरीतूर्याण्यनेकशः
 असुराणां च सर्वेषां वृत्तिलोभो महानभूत् १८
 बलवान्मघवाचैव क्षणेन समजायत्
 तमाविष्टं तो ज्ञात्वा ऋषयः पन्नगास्तथा १९
 स्तुवंति शक्रमीशानं स्तुत्याजयजयेति च
 गच्छतस्तस्य शक्रस्य युद्धकामस्य सन्निधौ
 ऋषिभिः स्तूयमानस्य रूपमासीत् सुदुर्भरम् २०
 महादेव उवाच
 वृत्रस्य सहसा देवितदा संग्राममूर्द्धनि
 अभवन् यानि लिगानि शरीरे तानि मे शृणु २१
 ज्वलतास्यो भवद्धोरो वैवर्ण्यमभवत्परम्
 गात्रकंपश्च सुमहान्श्वासः सोष्मा व्यजायत् २२
 रोमहर्षश्च तीव्रोऽभूच्छ्वासश्चैव महानभूत्
 निष्पपात महाघोरा उल्काः पार्श्वं प्रपेदिरे २३
 गृध्रावटाः श्येनकंकावचो मुंचन्सुदारुणाः
 वृत्रस्योपरिते सर्वे चक्रवत्परिबभ्रमुः २४
 ततः स गजमास्थाय इंद्रस्तत्र समागतः
 वज्रोद्यतकरस्तत्र शक्रस्तं दैत्यमासदत् २५
 अमानुषमथो नादं समुमोच सुरेश्वरः
 वृत्रासुरस्य यततः शक्रो वज्रमपातयत् २६

सवज्रःसुमहातेजाःकालाग्निसदृशोमहान्
 समुद्रस्यतटेवृत्रंशक्रोदैत्यमपातयत् २७
 ततोनादःसमभवत्पुनरेवसमततः
 वृत्रंविनिहतंदृष्ट्वासर्वदेवभयंकरम् २८
 पुष्पवृष्टिस्तुमहतीइंद्रमूर्ध्निपपातह
 वृत्रंहत्वासभगवान्दानवेशंभयंकरम् २९
 स्तूयमानोऽमरैःसार्द्धंदेवदानींतमाविशत्
 अथवृत्रशरीरात्तुनिर्गतंतेजउत्तमम् ३०
 ब्रह्महत्यामहाघोराऋद्रलोकभयंकरी
 करालवदनासाचविकृताकृष्णपिंगला ३१
 कपालमालिनीचैवसुकृशानगनंदिनि
 रुधिराक्ताचपापिष्ठामीनगंधातिभीषणा ३२
 सानिष्क्रम्यमहादेवितादृग्रूपाभयावहा
 इंद्रमन्वेषयामासतदावैसुरसत्तमे ३३
 निर्धावतीततःसातुदृष्ट्वाशक्रंमहौजसम्
 कंठेजग्राहदेवेन्द्रं सुलग्नासाभवत्तदा ३४
 सचतस्मिन्समुद्भ्रान्तोब्रह्महत्याकृतेभये
 निलिल्यबिसमध्येऽसौस्थितोवर्षगणान्बहून् ३५
 तयागृहीतोभोदेविनिश्चेष्टःसमपद्यत
 तस्याव्यपोहनेशक्रःप्रयत्नंचचकारह ३६
 नशक्तोऽभून्महादेविब्रह्महत्यांव्यपोहितुम्
 तयागृहीतमात्रस्तुदेवेन्द्रोनिष्ठरूपधृक् ३७
 पितामहमुपागम्यशिरसाप्रत्यपूजयत्
 ज्ञात्वागृहीतंशक्रंतुद्विजप्रवरहत्यया ३८
 ब्रह्मासंचितयामासतदावैसुरसत्तमे
 साचिंत्यमानाब्रह्माणमुपगम्याब्रवीद्वचः ३९
 प्राप्तस्मिभगवन्देवत्वत्सकाशं हिमानद
 यत्कर्तव्यंमयादेवतद्भवान्वक्तुमर्हति ४०
 तामुवाचमहाभागेब्रह्महत्यांपितामहः
 स्वरेणमधुरेणाथसंक्षेपेणयथातथम् ४१

मुच्यतां देवराजोऽयमत्प्रियंकुरुभामिनि
ब्रूहि किं ते करोम्यद्यकामं त्वं किमिहेच्छसि ४२
हत्योवाच

शक्रादपगमिष्यामिव चनात्तेनरोत्तम
देवदेवनमस्तेस्तु निवासं च ददस्व मे ४३
महादेव उवाच

तथेति तां प्रतिज्ञाय हत्यां चापि पितामहः
उपायमथ शक्रस्य ब्रह्महत्यापनोदने ४४
ततो वह्निं समाहूय ब्रह्मावचनमब्रवीत्
शक्रहत्या चतुर्थांशं जातवेदो गृहाण भो ४५
अग्निरुवाच

मम मोक्षस्य को हेतुर्ब्रह्महत्याकृते प्रभो
एतदिच्छामि विज्ञातुं तत्त्वतो लोकपूजित ४६
ब्रह्मोवाच

यस्त्वांज्वलं तमासाद्य न होष्यति नरः क्वचित्
बीजौषधितिलानग्रेफलमूलसमित्कुशान् ४७
तदैवत्यक्षतित्वांच तत्रैव च निवत्स्यति
ब्रह्महत्याहव्यवाहव्येतुते मनसोज्वरः ४८
ततः सपरिजग्राहतद्वचो हव्यकव्यभुक्
पितामहश्च भगवान् तथा तदलभत्प्रियम् ४९
ततो वृक्षौषधितृणान्याहूय स पितामहः
इममर्थं महाभागे वक्तुं समुपचक्रमे ५०
ततो वृक्षौषधितृणैस्तथैवोक्तं यथा तथम्
व्यथितान्यग्निवद्देवि ब्रह्माणं वाक्यमब्रुवन् ५१
अस्माकं ब्रह्महत्यायाः कथयंतः पितामह
स्वभावा निहिता तस्मान्न पुनर्हंतुमर्हसि ५२
वयमग्निं तथा शीतं वर्षं च पवने रितम्
सहामः सततं देवतथा छेदनभेदनम् ५३
ब्रह्मोवाच

अकारणं नरो यस्तु युष्मच्छेदनभेदनम्

करिष्यतिमहामोहात्तमेषानुप्रयास्यति ५४
 महादेवउवाच
 ततोमहौषधितृणैरोमित्युक्तंमहात्मभिः
 ब्रह्माणमपिसंपूज्यजग्मुश्चाथयथागतम् ५५
 आहूयाप्सरसोदेवस्तोलोकपितामहः
 वाचामधुरयाप्राहसांत्वयन्निवसत्तमे ५६
 इयंवृत्रादनुप्राप्ताब्रह्महत्यावराङ्गनाः
 चतुर्थमस्याभागंचमयोक्तंसंप्रतीच्छथ ५७
 अप्सराऊचुः
 ग्रहणेकृतबुद्धीनांदेवेशतवसासनात्
 संमोक्षसमयोऽस्माकंचिंतनीयःपितामह ५८
 पितामहउवाच
 रजस्वलासुनारीषुयोवैमैथुनमाचरेत्
 तमेषायास्यतिक्षिप्रंव्येतुवोमनसोज्वरः ५९
 महादेवउवाच
 तथेतिहृष्टमनसःप्रत्युक्ताह्यप्सरोगणाः
 स्वानिस्थानानिसंप्राप्यरेमिरेशैलजेतदा ६०
 ततश्चलोककृद्देवःपुनरेवपितामहः
 आपःसंचिंतयामासततस्ताश्चसमागमन् ६१
 ताश्चसर्वाःसमागम्यब्रह्माणममितौजसम्
 इदमूचुर्वचोदेविप्रणिपत्यपितामहम् ६२
 इमाःस्मदेवसंप्राप्तास्त्वत्सकाशमरिंदम
 शासनात्तवदेवेशसमाज्ञापयतत्प्रभो ६३
 ब्रह्मोवाच
 इयंवृत्रादनुप्राप्तापुरुहूतंभयानका
 ब्रह्महत्याचतुर्थांशयूयमस्याःप्रतीच्छथ ६४
 आपऊचुः
 एवंभवतुलोकेशयत्त्वंवदसिनःप्रभोः
 मोक्षस्यसमयंनस्त्वंसंचिंतयितुमर्हसि ६५
 त्वंहिदेवेन्द्रसर्वस्यजगतःपरमागतिः

कोऽन्येभ्योहिप्रसादोऽपियःकृच्छ्रान्नःसमुद्धरेत् ६६
ब्रह्मोवाच

अल्पमेवमतिकृत्वायोनरोबुद्धिमोहितः ६७

श्लेष्ममूत्रपुरीषाणियुष्मासुप्रतिमोक्षति

तमेवयास्यतित्तिप्रतत्रैवचनिवत्स्यति

ततोवैभवितामोक्षइतिसत्यंब्रवीमिवः ६८

महादेवउवाच

ततोविमुच्यदेवेन्द्रं ब्रह्महत्यासुरेश्वरि

गतातिहृष्टोदेवेशोह्यभवद्देवशासनात् ६९

एवंशक्रेणसंप्राप्ताब्रह्महत्यापुरायुगे

अस्मिंस्तीर्थे तपस्तप्त्वा शुद्धात्मा त्रिदिवं ययौ ७०

अश्वमेधंततः कृत्वा विपाप्मा समपद्यत

इति साभ्रमतीतीर्थे वार्त्रघ्नीयं नगात्मजे ७१

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे

वार्त्रघ्नीमाहात्म्यं नामाष्टषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६८

एकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः

महेशउवाच

ततः परं देवनदी वार्त्रघ्नीसंगमात्किल

प्रविष्टा भद्रया सार्द्धं सागरं वरुणालयम् १

समुद्रोऽपितया तावदागम्य प्रियकाम्यया

साभ्रमत्यानुरागेण कृतवान्प्रियमेलनम् २

भद्रावापि सुभद्राया वयस्यासानदीपुरा

सहायमकरोन्मार्गे साक्षात् श्रीरूपधारिणी ३

तयोस्तु संगमः पुण्यः सागरस्योत्तरे तटे

तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा मृष्टं वारिददाति यः ४

नमस्कृत्य वराहाय वारुणं स्थानमाप्नुयात्

प्रविश्य भगवान् विष्णुस्तेन मार्गेण सागरम् ५

जित्वा वैदानवान्सर्वान् देवानां परिपंथिनः

देवो यज्ञवराहश्च संक्षोभ्य मकरालयम्

क्रीडित्वासुचिरंकालंकर्दमालेननिर्ययौ ६
पार्वत्युवाच

देवयज्ञवराहस्यसाभ्रमत्यांप्रवेशनम्
निर्गमंकर्दमालेनब्रूहित्वंममविस्तरात् ७
महादेवउवाच

अंतर्भूक्रीडितमिदंवराहस्यहरेःपुरा
तत्सर्वंकथयिष्यामिशृणुत्वंनगनंदिनि ८
योऽयवैभगवान्साक्षाद्धृतवान्सूकरंवपुः
देवानांकार्यसिद्ध्यर्थरूपंधृत्वासुरेश्वरः ९
धृत्वावैपृथिवींदेवींनिर्गतःकर्दमालयम्
तत्रतीर्थमहज्जातंवराहाख्यंतुसुंदरि १०
तत्रस्नातिनरोयस्तुमुक्तिभाक्सनसंशयः
अत्रश्राद्धंप्रकुर्वीतपितृणांमुक्तिहेतवे
विमुक्तस्तैःसमंलोकंप्रयातिसुखदंमहत् ११

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडेवाराहतीर्थनामैकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १६६

सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः-

महादेवउवाच
अत्रतीर्थात्परंतीर्थसङ्गमाख्यमितिश्रुतम्
अत्रसाभ्रमतीगंगामलितासागरेणु १
तत्रस्नानंचदानंचकर्तव्यंविधिपूर्वकम्
यत्रस्नात्वातुमुच्यंतेमहापातकिनोऽपिये २
तत्रश्राद्धंप्रकर्तव्यंस्वानांचहितमिच्छता
यत्रवैतुकृतेश्राद्धेपितृलोकेवसेद्धरुवम् ३
यत्रवैसागरोदेवोनित्यंमिलतिगंगया
ब्रह्महातत्रमुच्येतकिमन्यैरितैरघैः ४
यत्रतीर्थंनजानंतिलोकावैमंदबुद्धयः
तदावैममनाम्नाचकर्तव्यंतीर्थमुत्तमम् ५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडेसङ्गमतीर्थनामसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७०

एकसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
संगमस्यसमीपेतुसत्तीर्थलोकविश्रुतम्
आदित्याख्यं परंतस्मान्नभूतं न भविष्यति १
यस्य वैदर्शनं कार्यस्नानं वैपुष्करेण तु
पूजनं चार्कपुष्पेण करवीरैस्तथा पुनः २
तत्र श्राद्धं च दानं च कुर्युर्वै मानवाः सदा
इदमादित्यकं तीर्थं पवित्रं पापनाशनम् ३
दर्शनात्पुण्यदतीर्थं महापातकिनामपि ४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडेसत्तीर्थमाहात्म्यं नामैकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७१

द्विसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
तस्मात्तीर्थात्परं तीर्थं नीलकण्ठेति विश्रुतम्
तस्य वैदर्शनं कार्यमुक्तिं चैवेच्छता सदा १
बिल्वपत्रैस्तथा धूपैर्दीपैर्वाथ सुरेश्वरि
वाञ्छितं लभते मर्त्यो नीलकण्ठस्य दर्शनात् २
उपवासपरो देवि निर्जने सौस्थितः सदा
यद्यद्वाञ्छंति ये लोकास्तेषां तत्तद्ददाति च ३
कलौ सा तु महादेवि विख्याता काश्यपीति वै ४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तर
खंडे नीलकण्ठमाहात्म्यं नाम द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७२

त्रिसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
दुर्गया संगता यत्र देवि सा भ्रमती नदी

संगमः सागरेणाथस्नानंतत्रसमाचरेत् १
 वीतदोषाभविष्यंतिकलौवैनात्रसंशयः
 तत्रश्राद्धंप्रकर्तव्यंदुर्गयासंगमेतथा २
 तत्रगत्वाविशेषेणब्राह्मणानांचभोजनम्
 दानंगोमहिषीणांचकर्तव्यंविधिपूर्वकम् ३
 इयंधन्याधन्यतमापवित्रापापनाशिनी
 यांदृष्ट्वाचापिभोदेविमुच्यतेपातकैर्नरः ४
 यथागंगातथाचेयंज्ञेयासाभ्रमतीनदी
 कलौदेविविशेषेणबहुकालफलप्रदा ५
 यदिचेच्छतशोजिह्वामुखेवैमामकेसति
 तस्याअपिनशक्नोमिगुणान्वक्तुंकदाचन ६
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
 संवादेसाभ्रमतीमाहात्म्यंनामत्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७३

चतुःसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

महादेवउवाच
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामिव्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम्
 यंश्रुत्वामुच्यतेलोकोब्रह्महत्यादिपातकात् १
 उत्पतिःस्वप्रकाशस्यभक्तानांसुखहेतवे
 तिथिर्वापिसमासोवैसंजातःपुण्यकारकः २
 यस्यनामगृणन्देविमुक्तिलभतिशाश्वतीम्
 सएवपरमात्माचकारणानांचकारणम् ३
 विश्वात्माविश्वरूपीचसर्वेषांभगवान्प्रभुः
 द्वादशार्काधृतायेननृसिंहेनमहात्मना
 सएवप्रकटीजातोभक्तानांशमभीप्सया ४
 पार्वत्युवाच
 अवताराह्यसंख्याताःकथिताःसुरसत्तम
 नृसिंहाख्यंपरंधामवदविश्वेश्वरप्रभो
 येनविज्ञानमात्रेणसुखलोकमवाप्नुयात् ५
 महादेवउवाच

हिरण्यकशिपुं हत्वा देवदेवं जगद्गुरुम्
 सुखासीनं तदुत्संगे स्थितो वचनमब्रवीत् ६
 प्रह्लादो ज्ञानिनां श्रेष्ठः पितृहन्तारमुत्तमम् ७
 प्रह्लाद उवाच
 नमस्ते भगवन् विष्णो नृसिंहाद्भुतरूपिणे
 त्वद्भक्तो हं सुरश्रेष्ठत्वां पृच्छामि च तत्त्वतः ८
 स्वामिंस्त्वयि ममाभिन्ना भक्तिर्जाता ह्यनेकधा
 कथं तेऽहं प्रियोजातः कारणं वद मे प्रभो ९
 नृसिंह उवाच
 कथयामि महाप्राज्ञ शृणुष्वैकाग्रमानसः
 भक्तेर्यत्कारणं वत्स प्रियत्वस्य च यत्पुनः १०
 पुरा कस्य द्विजस्यापि जातस्त्वं नाप्यधीतवान्
 नाम्ना तु वसुदेवो हि वेश्यायामतिलं पटः ११
 तस्मिन् जन्मनि नैवं च चकार सुकृतं कियत्
 भुक्त्वामधुघृतं चैव वेश्यासंगमलालसः १२
 मद्ब्रतस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवानघ
 प्रह्लाद उवाच
 विस्तराद्ब्रूद देवेश कस्य पुत्रस्य किं व्रतम् १३
 वेश्यायां वर्तमानेन कथं चिद्धि कृतं मया
 ममोपरि कृपां कृत्वा सर्वकथय सांप्रतम् १४
 नृसिंह उवाच
 सृष्ट्यर्थं तु पुरा ब्रह्मा च क्रेह्येतदनुत्तमम्
 मद्ब्रतस्य प्रभावेन निर्मितं सचराचरम् १५
 ईश्वरेण व्रतं चीर्णं वधार्थं त्रिपुरस्य च
 व्रतस्यास्य प्रभावेन त्रिपुरस्तु निपातितः १६
 अन्यैश्च बहुभिर्देवैर्ऋषिभिश्च पुरातनैः
 राजभिश्च महाप्राज्ञैर्विहितं व्रतमुत्तमम् १७
 व्रतस्यास्य प्रभावेन सर्वे सिद्धिं मवाप्नुयुः
 मम ते वै प्रिया जाता दिवि भोगाननेकशः १८
 भुक्त्वामयि विलीनास्तु प्रह्लाद त्वं विशस्व माम्

कार्यार्थमवतारस्तेमच्छरीरतृथग्यतः १९
 नतेषांपुनरावृत्तिर्महाकल्पशतैरपि
 दरिद्रोलभते लक्ष्मीं धनदस्य च यादृशी २०
 ततः कामीलभेत् कामं राज्यार्थं राज्यमुत्तमम्
 आयुष्कामोलभेदायुर्यादृशंच शिवस्य हि २१
 अवैधव्यकरं स्त्रीणां पुत्रदं भाग्यदं तथा
 धनधान्यकरं चैव तथा शोकविनाशनम् २२
 स्त्रियोवापुरुषावापि कुर्वन्ति ब्रतमुत्तमम्
 तेभ्यो ददाम्यहं सौख्यं भुक्तिमुक्तिफलं तथा २३
 बहुनोक्तेन किं वत्स ब्रतस्यास्य फलस्य हि
 मद्ब्रतस्य फलं वक्तुं नाहं शक्नो न शंकरः २४
 प्रह्लाद उवाच
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन श्रुतं ब्रतमुत्तमम्
 ब्रतस्यास्य फलं श्रोतुं त्वयि मे भक्तिकारणम् २५
 अधुना श्रोतुमिच्छामि ब्रतस्यास्य विधिं परम्
 कस्मिन्मासे भवेदेव कस्मिंश्चिद्वासरे प्रभो २६
 एतद्विस्तरतो देव वक्तुमर्हसि सांप्रतम्
 विधिना येन वै स्वामिन्समग्रफलभाग्भवेत् २७
 नृसिंह उवाच
 प्रह्लादवत्स भद्रं ते शृणुष्वैकमना ब्रतम्
 वैशाखे सितपक्षे तु चतुर्दश्यां समाचरेत् २८
 ममाविर्भावसंयुक्तं मम संतुष्टिकारणम्
 शृणु पुत्रममोत्पत्तिं भक्तानां सुखहेतवे २९
 पश्चिमायां दिशायांच संजातं कारणांतरात्
 मौलिस्तानमिदं क्षेत्रं पवित्रं पापनाशनम् ३०
 तस्मिन् क्षेत्रे तु विख्यातो ब्राह्मणो वेदपारगः
 हारीत इति नाम्ना च ज्ञानध्यानपरायणः ३१
 तस्य स्त्री तु महापुण्या सती रूपा सदा प्रभो
 लीलावती तु नाम्ना च भर्तुर्वशपरासदा ३२
 ताभ्यां तपो महत्तप्तं कालं बहुतरं सुत

एकविंशयुगाश्चैवयातास्तत्रनसंशयः
 तस्मिन्देवेत्रेतुवैताभ्यांप्रत्यक्षोवाभवत्तदा ३३
 नृसिंहउवाच
 ययंवांछयसेब्रह्मंस्तददामिनसंशयः
 ताभ्यामुक्तंतदातस्मैदीयतेचेद्वरोमम ३४
 त्वादृशोममपुत्रस्तुह्यधुनैवभवत्विति
 मयोक्तंतुतदावत्सपुत्रोऽहतेनसंशयः ३५
 विश्वकर्माह्यहंसाक्षात्परमात्मापरात्परः
 उदरेऽहनवत्स्यामियतोऽहवैसनातनः ३६
 हारीतेनतदाचोक्तंभवत्वेवंनसंशयः
 तदाप्रभृतिवैक्षेत्रेस्थितोऽहभक्तकारणात् ३७
 अत्रागत्यप्रकुर्वीतदर्शनंभक्तसत्तमः
 तस्याहंसकलांबाधांनाशयामिनिरंतरम् ३८
 एतस्मात्कारणाच्चैवव्रतंवैविधिपूर्वकम्
 येकुर्वीतिनरश्रेष्ठानतेषांविद्यतेभयम् ३९
 बालरूपमयंध्यात्वाताभ्यांसहविशेषतः
 पूजनंकुरुतेरात्रौसवैनारायणोभवेत् ४०
 चतुर्भुजंमहादंष्ट्रंकालरूपंदुरासदम्
 सूर्यकोटिप्रतीकाशंयमकोटिदुरासदम्
 सिंहवच्चमुखंयस्यनरवच्चांगसंयुतम् ४१
 श्रीनृसिंहंदिव्यसिंहंकालरूपंभजेत्सदा
 एवंज्ञात्वाविशेषेणयःस्थानंमामकंव्रजेत् ४२
 व्रतंपवित्रंपरमंश्रीकदंबप्रदंमहत्
 अंतेमुक्तिप्रदंचैवभक्तानांचनसंशयः ४३
 येनवैक्रियमाणेनसहस्रद्वादशीफलम्
 स्वातीनक्षत्रसंयोगेशनिवारेतुमद्ब्रतम् ४४
 सिद्धियोगस्यसंयोगेवणिजेकरणेतथा
 योगैःसर्वैश्चसंयोगंहत्याकोटिविनाशनम् ४५
 एतदन्यतरैर्योगेमद्दिनंपापनाशनम्
 विज्ञायमद्दिनंयस्तुलंघयेत्सतुपापकृत् ४६

अकर्तानरकंयातियावच्चंद्रदिवाकरौ
 प्राप्तेममदिनेवत्सदंतधावनपूर्वकम् ४७
 ममाग्रेव्रतसंकल्पमद्भक्तोविजितेंद्रियः
 अद्याहंतेविधास्यामिव्रतंनिर्विघ्नतानय ४८
 व्रतस्थेननकर्तव्यंदुष्टसंभाषणादिकम्
 ततोमध्याह्नसमयेनद्यादौविमलेजले ४९
 गृहेवादेवखातेवातडागेवाथशोभने
 वैदिकेनतुमंत्रेणस्नानंकुर्याद्विचक्षणः ५०
 मृत्तिकागोमयेनैवतथाधात्रीफलेनच
 तिलैश्चविधिवत्स्नायात्सर्वपापौघशांतये ५१
 परिधायशुभेवस्त्रेनित्यकर्मसमारभेत्
 ततो गृहं विलिप्याथ कुर्यादष्टदलं शुभम् ५२
 कलशं तत्र संस्थाप्य ताम्रं त्रसमन्वितम्
 तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तंडुलैः परिपूरितम् ५३
 हैमीं च तत्र मन्मूर्तिं स्थाप्य लक्ष्म्या समन्विताम्
 निर्माय शक्त्या स्वर्णेन स्नाप्य पंचामृतैस्ततः ५४
 ततो ब्राह्मणमाहूय आचार्यनातिलोलुपम्
 शास्त्रज्ञमग्रतः कृत्वा ततो देवं समर्चयेत् ५५
 मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पस्तवकशोभितम्
 ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पूज्योऽहचयथाविधि ५६
 उपचारैः षोडशभिर्म त्रैर्नियमैश्च यः
 ततः पौराणिकैर्मत्रैः पूजनीयो विशेषतः ५७
 चंदनं च सकर्पूरं घनकुंकुममिश्रितम्
 कालोद्भवानि पुष्पाणि तथा तुलसीदलानि च ५८
 श्रीनृसिंहाय यो दद्यात्समुक्तो नात्र संशयः
 कृष्णागुरुमयं धूपं सर्वदा हरिवल्लभम् ५९
 हरये गुरवे दद्यात्सर्वकामार्थसिद्धये
 महादीपः प्रकर्तव्यो ह्यज्ञानध्वांतनाशनः
 महानीराजनं कुर्याद्धटानादपुरःसरम् ६०
 नैवेद्यं शर्करां चापि भक्ष्य भौज्य समन्वितम्

ददामितेरमाकांतसर्वपापक्षयंकुरु ६१
 नैवेद्यमंत्र
 नृसिंहाच्युतदेवेशतवजन्मदिनेशुभे
 उपवासंकरिष्यामिसर्वभोगविवर्जितः ६२
 तेनप्रीतोभवस्वामिन्पापंजन्मनिराकुरु
 रात्रौजागरणंकार्यगीतवादित्रनिःस्वनैः ६३
 पुराणपठनंनित्यंश्रीनृसिंकथाश्रयम्
 ततःप्रभातसमयेस्नानंकृत्वाह्यनंतरम् ६४
 पूर्वोक्तेनविधानेनपूजयेन्मांप्रतर्पयन्
 वैष्णवंकारयेच्छ्राद्धंमदग्रेस्वस्थमानसः ६५
 ततोदानानिदेयानिवक्ष्यमाणानियान्युत
 पात्रेभ्यःसद्विजेभ्योहिलोकद्वयजिगीषया ६६
 सहस्वर्णमयोदेवोममसंतोषकारकः
 गोभूतिलहिरण्यादिप्रददातिद्विजातये ६७
 शय्यासतूलिकादेयासप्रधान्यसमन्विता
 अन्यानिचयथाशक्त्यादेयानिनिजशक्तितः ६८
 वित्तशाठ्यंनकुर्वीतयथोक्तफलकांक्षया
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात्तेभ्योदद्यात्सुदक्षिणाम् ६९
 निर्धनैरपिकर्तव्यंदेयंशक्त्यनुसारतः
 सर्वेषामेववर्णानामधिकारोऽस्तिमद्ब्रूते
 मद्भक्तैस्तुविशेषेणकर्तव्यंमत्परायणैः ७०
 ततःप्रार्थनामंत्रः
 मद्भंशेयेनराजातायेभविष्याश्चमानवाः
 तानुद्धरस्वदेवेशदुःखदाद्भवसागरात् ७१
 पातकार्णवमग्नस्यव्याधिभिश्चांबुचारिभिः
 जीवैस्तुपरिभूतस्यमहादुःखगतस्यमे ७२
 करावलंबनंदेहिशेषशायीजगत्पते
 व्रतेनानेनदेवेशभुक्तिमुक्तिप्रदोभव ७३
 एवंप्रार्थ्यततोदेवंविसृज्यचयथाविधि
 उपहारादिकंसर्वेआचार्यायनिवेदयेत् ७४

दक्षिणाभिश्चसंतोष्याब्राह्मणांश्चविसर्जयेत्
 ममध्यानसमायुक्तोभुञ्जीतसहबन्धुभिः ७५
 अकिञ्चनोपिनियतमुपोष्यतिचतुर्दशीम्
 सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यतेनात्रसंशयः ७६
 यइदंशृणुयाद्भक्त्याव्रतंपापप्रणाशनम्
 तस्यश्रवणमात्रेणब्रह्महत्यांव्यपोहति ७७
 पवित्रंपरमंगुह्यंकीर्तयेद्यस्तुमानवः
 सर्वकामनवाप्नोतिव्रतस्यास्यफलंसदा ७८
 यइदंकुरुतेशक्त्याकालेमध्याह्नसंज्ञके
 लीलावत्यासहस्रमृषिंश्रीनृसिंहप्रसादतः ७९
 पूजयेत्परयाभक्त्यामुक्तिंप्राप्नोतिशाश्वतीम्
 तस्मिन्देवेत्रेतुयोगत्वाश्रीनृसिंहंप्रपूजयेत् ८०
 वाञ्छितलभतेनित्यश्रीनृसिंहप्रसादतः
 श्रीनृसिंहमहद्रूपकालकोटिदुरासद ८१
 भैरवशहरार्तिघ्नबालरूपनमोस्तुते
 श्रीनृसिंहायरूपायबालायबालरूपिणे ८२
 व्यापकायसुनंदायस्वात्मप्रकटरूपिणे
 सर्वजीवात्मकायैवविश्वेशायस्वरात्मने ८३
 मार्तण्डमण्डलस्थायदयासिंधोनमोस्तुते
 चतुर्विंशस्वरूपायकालरुद्राग्निरूपिणे ८४
 जगदेकस्वरूपायनृसिंहायनमोस्तुते
 भालेदधारयोदेवोनृसिंहोवीरभद्रजित् ८५
 द्वादशादित्यबिंबानिसुतप्तानिप्रमाणतः
 तत्रसिंधुमहापुण्यानदीरम्याविशेषतः ८६
 तस्याःसमीपेनगरंवर्त्ततेऽद्यापिसुंदरि
 मौलिस्तानेतिविख्यातंसर्वदादेवनिर्मितम् ८७
 वसतिर्वर्त्ततेतत्रहारीतस्यमहात्मनः
 लीलावतीतुतत्रैवतिष्ठतेनात्रसंशयः ८८
 प्रतिशब्दोभवेत्तत्रसिंधुनद्याःसमीपतः
 कलौयुगेतुसंप्राप्तेम्लेच्छावैपापचारिणः ८९

निवसंतितुतत्रैवबहवोनात्रसंशयः
 नृसिंहजन्मनियथाशब्दोऽभूदद्भुतःपरः ६०
 नृसिंहेतिनृसिंहेतियउच्चैर्नदतेनरः
 तादृशःप्रतिशब्दोवैजायतेनगनंदिनि ६१
 ब्रह्महाहेमहारीवासुरापोगुरुतल्पगः
 सिंधौगत्वाविशेषेणस्नानंकुर्वतियोजनाः ६२
 मुच्यतेनात्रसंदेहःश्रीनृसिंहप्रसादतः
 दशारात्रिप्रमाणेनमानवायेवसंतिहि ६३
 तेज्ञेयाःपुण्यकर्माणोनासत्यंमामकंवचः
 निवसंतिकलौतत्रवर्णयेद्विजपूर्वकाः ६४
 म्लेच्छवत्तेऽपिविज्ञेयावेदबाह्याःसुरोत्तमैः
 मांसंखादंतितेतत्रमद्यपानंपपुःसदा ६५
 अतोह्यधर्मरूपास्तेपापिष्ठानात्रसंशयः
 संध्याहीनायथाविप्रावेदबाह्यास्तथैवच ६६
 निवसंतिपुरेतस्मिन्पश्चिमायांसुरेश्वरि
 एकमेवपरंतीर्थंनृसिंहाख्यंसुविस्तरम्
 यंश्रुत्वामुच्यतेपापान्नरःसद्योनसंशयः ६७
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेनृसिंहोत्पत्ति
 नामचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७४

पञ्चसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच
 भगवन्सर्वतत्त्वज्ञश्रीविष्णोस्त्वत्प्रसादतः
 श्रुतानानाविधाधर्मालोकनिस्तारहेतवः १
 अधुनाश्रोतुमिच्छामिगीतामाहात्म्यमप्यहम्
 श्रुतेनयेनदेवेशहरौभक्तिर्विवर्द्धते
 तद्वदस्वाधुनादेवयद्यहंतववल्लभा २
 ईश्वरउवाच
 अतसीपुष्पसंकाशंखगेंद्रासनमच्युतम्
 शयानंशेषशय्यायांमहाविष्णुमुपास्महे ३

कदाचिदासनेरम्येसुखासीनंमुरद्विषम्
 आनंदयित्रीलोकानांलक्ष्मीःपप्रच्छसादरात् ४
 श्रीरुवाच
 शयालुरसिदुग्धाब्धौभगवन्केनहेतुना
 उदासीनइवैश्वर्यजगंतिस्थापयन्निव ५
 ईश्वरउवाच
 इतिदेव्यावचःश्रुत्वामुरभिज्ञानगर्वितम्
 उवाचश्लक्ष्णयावाचाविस्मयस्मेरलोचनः ६
 श्रीभगवानुवाच
 नाहंसुमुखिनिद्रालुर्निजंमाहेश्वरंवपुः
 दृशातत्वानुवर्त्तिन्यापश्याम्यंतर्निमग्नया ७
 कुशाग्रयाधियादेवियदंतयोर्योगिनोहृदि
 पश्यंतियच्चवेदानांसारंमीमांसतेभृशम् ८
 तदेवमक्षरंज्योतिरात्मरूपमनामयम्
 अखंडानंदसंदोहनिष्पादिद्वैतवर्जितम् ९
 यदाश्रयाजगद्वृत्तिर्यन्मयाचानुभूयते
 नयेनरहितंकिंचिज्जगत्तत्त्वंचराचरम् १०
 निर्मथ्यबहुधालोक्यवेदशास्त्रांबुधिसुधीः
 द्वैपायनोयदासाद्यगीताशास्त्रंनिसृष्टवान् ११
 यदास्थायमहानंदमानंदीकृतमानसः
 निद्रालुरिवदेवेशिदुग्धाब्धौप्रतिभामिवै १२
 इतितस्यमुरारातेर्मितमानंदवद्वचः
 साहर्षोत्फुल्ललोलाक्षीलक्ष्मीश्रुत्वाविसिस्मरे १३
 श्रीरुवाच
 भवानेवहृषीकेशध्येयोऽसियमिनांसदा
 तस्मात्त्वत्तःपरंयत्तच्छ्रोतुंकौतूहलंहिमे १४
 चराचराणांलोकानांकर्ताहर्तास्वयंप्रभुः
 यथास्थितस्ततोऽन्यत्वंयदिमांबोधयाच्युत १५
 श्रीभगवानुवाच
 मायामयमिदंदेविवपुर्मेनतुतात्त्विकम्

सृष्टिस्थित्योपसंहारक्रियाजालोपबृंहितम् १६
 अतोऽन्यदात्मनोरूपं द्वैताद्वैतविवर्जितम्
 भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यंतरहितंप्रिये १७
 शुद्धसंवित्प्रभालाभंपरानंदैकसुंदरम्
 रूपमैश्वरमात्मैक्यगम्यंगीतासुकीर्तितम् १८
 इत्याकर्ण्यवचोदेविदेवस्यामिततेजसः
 शंकमानाहवाक्येषुपरस्परविरोधिषु १९
 स्वयंचेत्यपरमानंदमवाङ्मनसगोचरम्
 कथंगीताबोधयतिइतिमेच्छिंधिसंशयम् २०
 ईश्वरउवाच
 श्रियःश्रुत्वावचोयुक्तमितिहासपुरःसरम्
 आत्मानुगामिनींदृष्टिंगीतांबोधितवान्प्रभुः २०
 अहमात्मापरेशानिपरापरविभेदतः
 द्विधाततःपरःसाक्षीनिर्गुणोनिष्कलःशिवः २१
 अपरःपंचवक्त्रोऽहद्विधातस्यापिसंस्थितिः
 शब्दार्थभेदतोवाच्योयथात्माहंमहेश्वरः २२
 गीतानांवाक्यरूपेणयन्निरुच्छिद्यतेदृढः
 मदीयपाशबंधोऽयसंसारविषयात्मकः २३
 यदाभ्यासपराधीनौपंचवक्त्रमहेश्वरौ
 इतितस्यवचःश्रुत्वागीतासारमहोदधेः २४
 इदंपरविभेदेनबुध्यतेभवभीरुभिः
 तमपृच्छदिदंलक्ष्मीरंगप्रत्यंगसंस्थितम् २५
 माहात्म्यंसेतिहासंचसर्वतस्यैन्यवेदयत्
 श्रीभगवानुवाच
 शृणुसुश्रोणिवक्ष्यामिगीतासुस्थितिमात्मनः २६
 वक्त्राणिपंचजानीहिपंचाध्यायाननुक्रमात्
 दशाध्यायाभुजाश्चैकउदरंद्वौपदांबुजे २७
 एवमष्टादशाध्यायावाङ्मयीमूर्तिरैश्वरी
 विज्ञेयाज्ञानमात्रेणमहापातकनाशिनी २८
 अतोध्यायंतदर्धवाश्लोकमर्द्धतदर्धकम्

अभ्यस्यतिसुमेधायः सुशर्मैव समुच्यते २९
 श्रीरुवाच
 सुशर्मानामकोदेव किंजातीयः किमात्मकः
 कुतस्तस्य च वै मुक्तिः केना जायत हेतुना ३०
 श्रीभगवानुवाच
 सुशर्मानामदुर्मेधाः सीमापापात्मनामभूत्
 जातो नात्मविदां वंशे विप्राणां क्रूरकर्मणाम् ३१
 न ध्यानं न जपो होमो न चैवातिथिपूजनम्
 केवलं विषयेष्वेव बलाढ्येनाभिवर्तते ३२
 कृषिकर्मरतो नित्यं पर्णजीवी सुराप्रियः
 मांसोपहारी सुचिरं कालमेवं निनाय सः ३३
 आनेतु कामः पर्णानि पर्यटन् ऋषिवाटिकाम्
 ततः स तत्र दष्टोऽभूत् कालसर्पेण मूढधीः ३४
 कालधर्मसमासाद्य गत्वा च निरयान्बहून्
 पुनरागत्य मर्त्येषु बलीवर्दत्वमीयवान् ३५
 पंगुना केन विक्रीतः स स्वजीवनहेतवे
 नयन्पृष्ठेन शरदः सप्ताष्टौ कष्टतो नयत् ३६
 कदाचित्पंगुना सोऽपि चिरमावर्तितो जवात्
 पपात तरसा भूमौ मूर्च्छां च प्रतिपेदिवान् ३७
 विकलांगो विवृत्ताक्षः फेनसंततिमुद्गिरन्
 न जीवति न मृत्युं वा प्रतिपेदे स्वकर्मणा ३८
 कौतुकाकृष्टलोकेऽस्मिस्तस्मिन् जनसमागमे
 श्रेयसे तस्य सुकृती कश्चित्पुण्यं वितीर्णवान् ३९
 कर्माणि स्वान्यनुस्मृत्य ददुरन्ये च केचन
 गणिकाकापितत्र स्थालोकयात्रानुवर्तिनी ४०
 अज्ञातनिजपुण्यासा किञ्चिदुत्सृष्टवत्यभूत्
 परेतनगरीमादौ सनीतः कालकिंकरैः ४१
 गणिकादत्तपुण्येन पुण्यवानिति मोचितः
 पुनरागत्य भूर्लोकं कुलशीलवतांगृहे ४२
 द्विजन्मनामसौ जज्ञे जातिं स्वामनुसंस्मरन्

कालेमहतिजिज्ञासुःश्रेयःस्वाज्ञाननोदनम् ४३
 उपेत्यगणिकांदत्तंख्यापयित्वासपृष्टवान्
 आचष्टमांशुकोनित्यंपंजरस्थःपठत्यसौ ४४
 तेनपूतांतरात्माहंतत्पुण्यंपर्यकल्पयम्
 ताभ्यांशुकस्तुपृष्टोऽसौव्याख्यातुमुपचक्रमे ४५
 आख्यायिकांपुरावृत्तांस्मृत्वाजातिंनिजामपि
 शुकउवाच

पुराविद्वानहंभूत्वावैदुष्यस्मयमोहितः ४६
 रागद्वेषेणविद्वत्सुगुणवत्स्वपिमत्सरी
 कालेनाहंततःप्रेत्यप्राप्यलोकाञ्जुगुप्सितान् ४७
 सोऽहकीरकुलेऽभूवंसद्गुरावतिनिंदकः
 कालेधर्मणिदुष्कर्मापितृभ्यांचवियोजितः ४८
 निदाघेऽध्वनिसंतप्तेआनीतोऽमृषिपुंगवैः
 पातितःपंजरस्थोऽहमाश्रमेमहदाश्रये ४९
 आवर्तयद्भ्योगीतानामाद्यमध्यायमादरात्
 श्रुत्वाऋषिकुमारेभ्यःपाठंचाकरवंमुहुः ५०
 एतस्मिन्नंतरेकश्चिद्वागुरिश्चौरकर्मकृत्
 मामाहत्यतदाक्रीणादितिवृत्तमुदाहतम् ५१
 श्रीभगवानुवाच

अध्यायोऽयपुराम्नातोयेनपापमनोदयम्
 पूतांतरात्मायेनासौमोचितश्चद्विजोत्तमः ५२
 एवमन्योन्यमाभाष्यतन्माहात्म्यंप्रशस्यच
 तेजपंतोनिशंधीरामुक्तिंगेहेप्रपेदिरे ५३
 तस्मादध्यायमाद्यंयःपठतेशृणुतेस्मरेत्
 अभ्यसेत्तस्यनभवेद्भवांभोधिर्दुरुत्तरः ५४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेसतीश्वर
 संवादेगीतामाहात्म्येपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७५

षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

आदिमस्यैवमाख्यानमुदीरितमनुत्तमम्
 शृणुमाहात्म्यमन्येषामध्यायानामपींदिरे १
 दक्षिणस्यांदिशि श्रीमानासीदाम्नायवादिनाम्
 पुरेपुरंदराह्वानेदेवशर्मेतिविश्रुतः २
 अर्चितातिथिराम्नातोवेदशास्त्रविशारदः
 आहर्ताक्रतुसंघानांतापसानांप्रियःसदा ३
 देवान्संतर्पयामासहव्यैर्हुतवहंचिरम्
 नचोपलेभेधर्मात्माशांतिमेकांतिकींततः ४
 निःश्रेयसंसजिज्ञासुस्तापसाननुवासरम्
 सिषेवेसत्यसंकल्पाननल्पैरेवकल्पकैः ५
 एवमाचरतस्तस्यकालेमहतिगच्छति
 मुक्तकर्माततःकश्चित्प्रादुरासीत्पुराभुवि ६
 अनुभूतनिराकांक्षीनासाग्रन्यस्तलोचनः
 शांतचेताःपरंब्रह्मध्यायन्नानंदनिर्भरः ७
 पादौतस्योपसंगृह्यप्रणतेनांतरात्मना
 चकारविधिवत्तस्मैविद्वानतिथिसत्क्रियाम् ८
 तंचशुद्धेनभावेनपरितुष्टंतपस्विनम्
 प्रणतःपरिपप्रच्छनिर्वाणस्थितिमात्मनः ९
 सतस्मैकथयामासपुरेऽसौपुरनामनि
 मित्रवंतमजापालमुपदेष्टारमात्मवित् १०
 सचाभिवंद्यतत्पादावेत्यसौपुरमूर्जितम्
 तस्योत्तरदिशोभागेददर्शविपुलंवनम् ११
 मारुतांदोलितानेककुसुमामोदसुंदरम्
 उन्मत्तभ्रमरोद्गीतनादापूरितदिङ्मुखम् १२
 तस्मिन्वनेसरितीरेनिषीदंतंशिलातले
 मित्रवंतंददर्शार्थसानंदस्तिमितेक्षणम् १३
 अपिस्वाभाविकंवैरंहित्वान्योन्यंविरोधिभिः
 सत्वैरावृतमुद्यानेमंदस्यंदनभास्वति १४
 शांतेषुमृगयूथेषुदशानंदमनोज्ञया
 कृपानुविद्धयाभूमिनिषिंचंतमिवामृतम् १५

उपेत्यविनयेनामुमुन्मनाःप्रीतमानसः
 किञ्चिदानम्रशिरसातेनापिसतुसत्कृतः १६
 उपतस्थेततोविद्वान्मित्रवंतमनन्यधीः
 समाप्तध्यानकालंसपर्यपृच्छत्समाहितः १७
 देवशर्मोवाच
 आत्मानंवेत्तुमिच्छामितदमुष्मिन्मनोरथे
 लब्धसिद्धिमुपायंमामुपदेष्टुंत्वमर्हसि १८
 श्रीभगवानुवाच
 परामृश्यक्षणं सोऽपिमित्रवानिदमब्रवीत्
 मित्रवानुवाच
 विद्वन्विद्विपुरावृत्तमुच्यमानमिदंमया १९
 अस्तिगोदावरीतीरेप्रतिष्ठानाभिधंपुरम्
 तत्रदुर्दमनामासीदन्वयेचमनीषिणाम् २०
 तत्रास्तिविक्रमोनामसेव्यमानोमहीपतिः
 दानानिप्रत्यहंगृह्णन्वर्त्ततेउदरंभरः २१
 कालेनकालपाशेनबद्धानीतोयमालयम्
 निरयेषुसमग्रेषुयातनाअनुभूयच २२
 कस्मिंश्चित्सकुलेजातोदुर्वृत्तानांद्विजन्मनाम्
 भवांतरानुवर्तिन्याविद्ययासपुरस्कृतः २३
 उपयेमेदुराधर्षाकिन्यकामधमेकुले
 कालेनसावयोहित्वाशैशवंयौवनंययौ २४
 पीनस्तनीचसुश्रोणीमदविह्वललोचना
 पतिंनसेहेदुर्वृत्तंचकमेस्वपतीन्परान् २५
 वृत्तिमाहर्तुकामस्मिन्निर्गतासापुराद्वहिः
 संगताकामुकेनासौचिरंचांडालजन्मना २६
 दधेगर्भमसौतस्मात्साचकन्योपपद्यते
 सैवभार्यापितस्यासीत्पूर्वपापप्रसंगतः २७
 सैववृद्धाततःकालेडाकिनीसमजायत
 कुसंगात्कुमतिर्जातादुष्टनारीप्रसंगतः २८
 चखादव्याधितंव्याधमसृगास्वादलालसा

भ्रमंतीविपिनेघोरेजनैर्दृष्ट्वाबहिष्कृता २९
 परेतलोकमासाद्यव्याधौव्याघ्रोऽभ्यवर्त्तत
 नरकान्दारुणान्भुक्त्वाजीवहिंसाप्रभावतः ३०
 सापिकालेनदुष्टात्मातृत्युवेगमुपागता
 निरयानेत्यदुर्द्धर्षनजाजायतमद्वहे ३१
 तामन्याअप्यहंविद्वन्पालयन्काननांतरे
 अपश्यन्द्वीपिनघोरंजिघांसंतमिवाखिलम् ३२
 समालोक्यतमायांतभयेनप्रपलायितम्
 अजायूथंपरित्यज्यमयामरणभीरुणा ३३
 उपदुद्रावसद्वीपीपूर्ववैरमनुस्मरन्
 अजातुतत्समीपेऽगात्सत्वरंसरिदंतिके ३४
 तत्रसाभयमुत्सृज्यहित्वावैरमनर्गला
 अवतस्थेसचद्वीपीतूष्णीमासीदमत्सरः ३५
 तंतथाविधमालोक्यसावक्तुमुपचक्रमे
 द्वीपिन्नभीप्सितंभुङ्क्वमांसमुद्धृत्यसादरः ३६
 नेयंभवतितेबुद्धिःकथंवैरमतिंत्यजः
 इत्याकर्ष्यतदावाक्यंप्राहद्वीपीविमत्सरः ३७
 स्थानेऽस्मिन्मेगतोद्वेषःक्षुत्पिपासाचनिर्ययौ
 नप्रार्थयामितेनत्वांसमीपेसमुपस्थिताम् ३८
 सैवमुक्तापुनःप्राहजाताहंनिर्भयाकथम्
 किमत्रकारणंवेत्सियदिमेवक्तुमर्हसि ३९
 एवमुक्तःपुनर्द्वीपीतामाहाजानवेद्म्यहम्
 पुरोगतमिमंप्रष्टुमहांतमितिनिर्गतौ ४०
 ताभ्यामुभाभ्यामागत्यपृष्टोऽहबहुविस्मयः
 अहंचसहितस्ताभ्यामपृच्छंवानरेश्वरम् ४१
 मयापृष्टःसविप्रेदमब्रवीत्सादरंकपिः
 शृणुवक्ष्याम्यजापालवृत्तमत्रपुरातनम् ४२
 इदमायतनंपश्यपुरोवनगतंमहत्
 अत्रत्र्यंबकलिगंहिद्रुहिणेनप्रतिष्ठितम् ४३
 सुकर्मानाममेधावीपर्युपास्तेतपश्चरन्

वनपुष्पाण्यपाहृत्यसुरपूज्यंपुरोभवम् ४४
 संस्त्राप्यसरिदंभोभिःकेवलंकर्मणावसन्
 कालेमहतितस्यागादतिथिःकश्चिदंतिकम् ४५
 उपाहृत्यफलाहारंसतस्मैपर्यकल्पयत्
 तेनातिथ्येनसंप्रीतःसुकर्माणमभाषत ४६
 किमिदंकर्मणोमूलंफलंभुक्त्वातुतिष्ठसि
 गतानुगतयावृत्त्याकिंवाकेवलमीहसे ४७
 सएवमुक्तःप्रायेणप्रीतेनात्मविदातदा
 प्रत्युवाचवचःस्पष्टमात्मनोहितमुत्तमम् ४८
 विद्वन्नवेद्यितत्वेनफलमेतस्यकर्मणः
 बुभुत्सयापरःशंभुःसेव्यतेकेवलंयया ४९
 फलमेतस्यसेवायाःपरिपाकंकपर्दिनः
 यन्मांसमनुगृह्णासिसंस्पृश्यात्ममनोरथम् ५०
 तस्यैवंसूनृतंवाक्यंश्रुत्वाप्रीतस्तपोधनः
 द्वितीयमालिलेखाऽसौगीताध्यायंशिलातले ५१
 आदिदेशाशुतंविप्रंपठनाभ्यसनायच
 फलिष्यत्यात्मनःस्वैरंपरितस्तेमनोरथः ५२
 इत्युक्त्वांतर्दधेधीमान्पुरतस्तस्यपश्यतः
 विस्मितस्तस्यचादेशात्सोऽन्वतिष्ठदनारतम् ५३
 ततःकालेनमहताभावितात्माप्रसन्नधीः
 यत्रयत्रचचारासौशांतंतत्तत्तपोवनम् ५४
 नद्वंद्वबाधानैवक्षुत्पिपासानचवाभयम्
 तपसातस्यजानीहिद्वितीयाध्यायजापिनः ५५
 मित्रवानुवाच
 एवमुक्तश्चतेनाऽहख्यापयित्वापरांकथाम्
 अनुज्ञातप्रसंनेनच्छागीव्याघ्रयुतोगमम् ५६
 गत्वाशिलातलेपश्यमध्यायंलिखितंपठेत्
 तस्यैवावर्तनादाप्तंतपसःपारमुत्तमम् ५७
 तेनत्वमपिकल्याणनित्यमाहर्तुमर्हसि
 अध्यायंतेनतेमुक्तिरदूरस्थाभविष्यति ५८

देवशर्मासमादिष्टस्तेनमित्रवतास्वयम्
अभ्यर्च्यप्रणतोभूत्वापुरंदरपुरंययौ ५६
तत्रात्मविदमासाद्यदेवतायतनेक्वचित्
वृत्तमेतन्निवेद्यादावध्यायमपठत्ततः ६०
शिक्षितस्तेनपूतात्मापठन्नध्यायमादरात्
द्वितीयमाससादोच्चैर्निरवद्यंपरंपदम् ६१
द्वितीयस्येदमाख्यानंकथितंशृणुसांप्रतम्
तृतीयस्याथवक्ष्यामिमाहात्म्यमपिचेंदिरे ६२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेगीता
माहात्म्येसतीश्वरसंवादेष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७६

सप्त सप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच
जनस्थानेजडोनामद्विजन्माकौशिकान्वयी
हित्वाजात्युचितंधर्मवणिग्वृत्त्यांमनोदधे १
व्यसनीपरदारेषुदीव्यन्नक्षैःपिबन्मधु
मृगयानिरतो नित्यंकालमेवंनिनायसः २
क्षीणेवित्तेततोरात्रौचौर्यामारब्धवांस्ततः
प्रतिपेदेधनंतेनयज्वनांयष्टमर्थिनाम् ३
सदूरमगमत्तेनवाणिज्यायौत्तरांदिशम्
कस्तूरिमगुरुंकृष्णंचामरांश्चंद्रिकोज्ज्वलान् ४
गृहीत्वावृत्यचानिन्येपंचषादध्वयोजनात्
अथापरस्मिन्नहनिप्रियादर्शनदोहनि ५
दूरमध्वानमुल्लंघ्यरवावस्तमितेसति
ध्वांतेप्रसर्पतिस्वैरंदिशोदशतरोस्तले ६
गतोवशंसदस्यूनांनिजघ्नेतैश्चसत्वरम्
धर्मलोपादसौजज्ञेघोरश्चोग्रतरोग्रहः ७
पिपासितोबुभुक्षार्तोलेलिहानश्चसृक्किणी
उर्ध्वकेशोऽतिजंघालुःपृष्ठलग्नोदरोमहत् ८
अस्थिमात्रशरीरोऽभूद्वृत्तनयनोभृशम्

अत्रांतरे सुतस्तस्य धर्मात्मा वेदकोविदः ९
 पर्यपालय दत्तार्थं दिदृक्षुस्तदा गमत्
 नित्यमन्वेषयन् वार्त्तापांथेभ्यो नोपलब्धवान् १०
 ततः कदाचिदायाते सहायिनि च मानवे
 तस्माद्विदितवृत्तांतः शुशोच पितरंबहु ११
 ततो विमृश्य मेधावी चिकीर्षुः पारलौकिकम्
 वाराणसीं स संभारः स गंतुमुपचक्रमे १२
 मार्गे निवासान्सप्ताष्टौ नीत्वा तस्य तरोस्तले
 संध्यां प्रचक्रमे कर्तुं यत्रास्य निहतः पिता १३
 तत्राध्यायं स गीतानां तृतीयं संजजाप ह
 ततो घोरस्वरस्तत्र व्योममध्ये परामृशत् १४
 ददर्श घोरमाकाशात्पतंतं पितरंततः
 विस्मयेन भयेनापि विकलीकृतचेतनः १५
 तेजसाभूयसा व्याप्तमालुलोके पुरोऽम्बरे
 किंकिणीकोटिं संकीर्णं तेजसा व्याप्तदिङ्मुखम् १६
 विमानमग्रतोऽपश्यद्विव्यमध्यग्रचेतनः
 तत्रापश्यत् समारूढं दिव्याभिः स्त्रीभिरावृतम् १७
 संस्तूयमानं मुनिभिः पितरं पीतवाससम्
 प्रणतस्तं समालोक्य युयुजे तेन शाशिषा १८
 ततोऽपृच्छदिदं वृत्तं स च तस्मै न्यवेदयत्
 दुस्त्यजात्कर्मणो वत्सवपुषो पुण्यकारणात् १९
 मोचितोऽस्मि त्वया दैवादध्यायं जपतांतिके
 तन्निवर्त्तस्व जपतः सांप्रतं त्वामुपस्थितम् २०
 वाराणसीं यदर्थं यत्तदनुष्ठितमात्मनः
 श्रीभगवानुवाच
 एवमुक्तः स च प्राह पितरं दीप्ततेजसम् २१
 सुत उवाच
 हितं ममानुशाधित्वं कार्यमन्यन्मयानुकिम्
 श्रीभगवानुवाच
 ततः प्राह पिता पुत्रं कार्यमेतत्त्वयानघ २२

यन्मयाचरितं कर्म भ्रात्राममतुतकृतम्
 सयातो नरकं घोरं तं मोचयितुमर्हसि २३
 अन्ये मदन्वये ये वै निरयं प्रतिपेदिरे
 ते च मोचयितव्यास्ते इति मेऽस्ति मनोरथः २४
 इत्येवमुक्तः पुत्रस्तं पुनः प्राह कृतांजलि
 कर्मणा केन तान्सर्वान् मोचयामि तदादिश २५
 एवं निवेदितो वाक्यं पिता सुतमुवाच ह
 पितो वाच
 येनाहं मोचितो वत्स तदनुष्ठातुमर्हसि २६
 अनुष्ठाय तदुत्पन्नं तेभ्यः पुण्यं समुत्सृज
 ततोऽहमिव ते सर्वे पूर्वे संत्यज्य यातनाम् २७
 गमिष्यन्त्यचिरेणैव तद्विष्णोः परमं पदम्
 ससंदिष्टो वदत्पुत्रो यद्येवं तात नारकान् २८
 सर्वानपि विमोक्षयामि यदि ते रोचते वचः
 एवमस्तु शिवं भूयादुपपन्नं महत्प्रियम् २९
 इत्यादिश्य पिता पुत्रं ययौ विष्णोः परं पदम्
 सोऽपि तस्मात्परावृत्य जनस्थानं प्रपद्य च ३०
 सुन्दरस्य पुरः शौरेश्चालये कालमभ्यगात्
 सकुर्वाणोः समादीनि पित्राच यदुदीरितम् ३१
 उत्ससर्ज कृतं पुण्यं मोचयिष्यन् स नारकान्
 अत्रांतरे पदे विष्णोर्यातनापदमीयुषः ३२
 नारकान् मोचयिष्यंतः किं कराय मम भ्ययुः
 तेन ते पूजिताः सर्वे सत्क्रियाभिरनेकधा ३३
 कुशलं परिपृष्टास्ते सर्वतः सुखमूचिरे
 एमं सत्कृत्य मेधावी पितृलोकमहेश्वरः ३४
 हेतुमागमने पृच्छते च तस्मै न्यवेदयन्
 विद्धि कीनाशनाथत्वं शेषपर्यंकशायिना ३५
 शौरिणा प्रहितान् स्मान्समादेष्टुं त्वदंतिके
 अस्मन्मुखेन देवस्त्वां कुशलं परिपृच्छति ३६
 नारकान् प्राणिनः सर्वान् विमोक्तुं च नियच्छति

इत्याकर्ण्यसमादिष्टं विष्णोरमिततेजसः ३७
 न तेन मूर्ध्ना संभाव्य दध्यौ किञ्चन चेतसा
 विमुक्तान्निरयात्सर्वास्तान्विलोक्य मदोत्कटान् ३८
 स तैरनुगतः सर्वैर्विष्णोरायतनततः
 ययौ स वरयानेन यत्रास्ते दुग्धवारिधिः ३९
 तदन्त उदितानेकसूर्यकोटिसमप्रभम्
 इंदीवरदलश्याममालुलोकजगद्गुरुम् ४०
 शय्याफणिफणारत्नमरीच्यामिश्रतेजसम्
 विलोक्य मानमानंदनिर्भरं प्रीतमानसम् ४१
 भावानुगैर्दृगालीकैः श्रियाप्रेम्णेक्षितं मुहुः
 योगिभिः परितो जुष्टं ध्याननिष्पंदतारकैः ४२
 स्तूयमानं महेंद्रेण पराजेतुं विरोधिनः
 आम्रायवचसामंते ब्रह्मणो निःसृतैर्मुखात् ४३
 मूर्तिमद्भिर्वचोभिश्च गीयमानं गुणोत्करम्
 संप्रीतं चाप्युदासीनमपि सर्वासु योनिषु ४४
 योगसंचितपुण्यानां यौगपद्येन जंतुषु
 विलोकमानमात्मानमखिलं सचराचरम् ४५
 आमोघन्नमालोकैरात्मानं दीप्तिपूरितैः
 आबिभ्राणं वपुर्व्यापि द्योतितं भोगिनस्विषा ४६
 इंदीवरदलश्यामं ज्योत्स्नये वनभस्तलम्
 विलोक्य तं स तुष्टावधिया बहुलयानतः ४७
 यम उवाच
 नमः समस्तनिर्माणनिर्मलीभूतचेतसे
 वदनोद्गीर्णवेदाय विश्वरूपाय वेधसे ४८
 बलवेगसुदुर्द्धर्षदानवेन्द्रमदद्गुहे
 नमः स्थितौ च सत्त्वाय विश्वाधाराय विष्णवे ४९
 नमः पातकसंघातजिष्णवेऽखिलदेहिनाम्
 ईषदुन्मीलल्लालाटनेत्राग्निप्रभवार्चिषे ५०
 त्वंहि सर्वस्य लोकस्य गुरुरात्मा महेश्वरः
 विसृज्य वैष्णवान्सर्वान तस्त्वमनुकंपसे ५१

व्यापयन्नखिलंलोकंमाययापरिबृंहितम्
 नतयापरिभूतोऽसिनचतत्प्रभवैर्गुणैः ५२
 अंतरावर्तमानोऽपिनताभ्यामभिभूयसे
 दृशाविषयवर्तिन्यानिग्रहीतमनाअपि ५३
 तयाफलाभिगामिन्याआत्मन्येवाभिलीयसे
 नतवास्तिमहिम्नोतोयथानिरवधिःस्वयम् ५४
 मौनमेवात्रयुक्तंमेविषयोऽसिकथंगिराम्
 इतिस्तुत्वाततोवाक्यमिदमाहकृतांजलि ५५
 विनियोगादमीयुक्तादेहिनोनिर्गुणामया
 समादिशयदन्यन्मेकार्यमस्तिजगद्गुरो ५६
 इतिविज्ञापितस्तेनतमाहमधुसूदनः
 मेघगंभीरयावाचासिंचन्निवसुधारसैः ५७
 पापादुद्धार्यतेलोकोमयासमयवर्तिना
 त्वयिविन्यस्तभारोऽहनानुशोचामिदेहिनः ५८
 तदाचरनिजंकर्मप्रयाहिस्वंनिकेतनम्
 श्रीभगवानुवाच
 इत्युक्त्वांतर्द्धेदेवःसोऽपिस्वपुरमाययौ ५९
 सोऽपिस्वजातिजान्सर्वान्निरयस्थाननेकशः
 उद्धृत्यवरयानेनविष्णुलोकंययौस्वयम् ६०
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेगीता
 माहात्म्येसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७७

अष्टसप्तत्यधिक शततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच
 चतुर्थस्यापिमाहात्म्यमाख्यास्याम्यधुनाशृणु
 बदरीत्वंसमुत्सृज्ययेनकन्येदिवंगते १
 श्रीरुवाच
 कथंकन्येदिवंगतेबदरीत्वंविसृज्यवै
 तेकचास्तांपुरादेवकथंप्राप्तेतुमुख्यताम् २
 एतद्वेदितुमिच्छामिनाथवक्तुंत्वमर्हसि

नतुतृप्यामिशृण्वंतीपरमांचकथामिमाम् ३
 श्रीभगवानुवाच
 अस्तिभागीरथीतीरेनाम्नावाराणसीपुरी
 भरतोनामयुक्तात्मातत्रविश्वेश्वरालये ४
 नित्यमात्मरतस्तुर्यजपत्यध्यायमादरात्
 तदभ्यासाददुष्टात्मानद्वंद्वैरभिभूयते ५
 कालेकदाचनक्रीडन्ययौसनगराद्वहिः
 उपांत्यवर्तिनोदेवान्दिदृक्षुःसतपोधनः ६
 विशश्रामतयोर्मूलेबदर्योर्न्यपतत्फले
 उपधायतयोरेकामन्यामालंब्यचांग्रिणा ७
 तपस्विनिततोयातेबदर्योश्चतथाद्वयम्
 शुष्कंनिष्पत्रशाखंचदिवसैःपंचषैरभूत् ८
 गृहेक्वचनविप्राणांजज्ञातेकन्यकेततः
 वर्द्धमानंतयोर्युग्मंसप्तभिःपरिवत्सरैः ९
 विहत्यदूरदेशेभ्योयतिमायांतमैक्ष्यत
 गृहीत्वाचरणौतस्यवचःसूनृतमब्रवीत् १०
 त्वत्प्रसादादेवमुनेमोचितंद्वंद्वमावयोः
 उत्सृज्यबदरीभावंमानुष्यंप्रतिपद्यते ११
 एवमुक्तोमुनिस्ताभ्यांविस्मृतःप्रत्युवाचसः
 कदावत्सेयुवांकेनहेतुनामोचितेमया १२
 युवयोर्बदरीत्वेचहेतुंब्रूतांनवेद्म्यहम्
 ऊचतुःकन्यकेतस्मैबादर्येहेतुमात्मनः १३
 आदौविमोचनेतस्मादुस्त्यजादपिकारणम्
 अस्तिगोदावरीतीरेतीर्थपुण्यप्रदंनृणाम् १४
 छिन्नपापमितिख्यातंपरांकोटिमवापयत्
 तत्रसत्यतपानामतपस्तेपेसुदारुणम् १५
 ग्रीष्मेमहतिदीप्तानांमध्यगोजातवेदसाम्
 वर्षासुजलधाराभिर्नित्यमासिक्तमूर्द्धजः १६
 शिशिरेचवसन्नप्सुबिभ्रत्कंटकितांतनुम्
 विशुद्धःसततंकालेतपस्तप्त्वाससंयमी १७

आत्मन्येवमतिचक्रेपरांप्राप्यसुनिर्वृतिम्
 सदाफलानिबिभ्रत्सुसांद्रच्छायेषुशाखिषु १८
 निर्मत्सरेषुसत्त्वेषुबध्वाप्रीतिपरामपि
 तपःफलानुसंधानेवैदुष्येनोपपादितम् १९
 ब्रह्माप्येनंस्वयंपृच्छन्नुपतस्थेतमन्वहम्
 तेनसंकोचहीनत्वाद्ब्रह्मण्यनुगतेन्वहम् २०
 तद्ध्यानानुगतव्यक्तिववृधेतस्यतत्तपः
 विमुक्तकल्पमन्वानःसमृद्धादात्मनःपदात् २१
 अंतरायशतंचक्रेततोभीतःपुरंदरः
 आहूयाप्सरसांमध्यादावांतुल्यंसमादिशत् २२
 कुरुतंतत्तपोविघ्नमनेनाचरितंयुवाम्
 योमांपदादवष्टभ्यस्वराज्यंभोक्तुमिच्छति २३
 इतिसंदेशमापन्नेपुरस्ताच्चबिडौजसः
 गोदावरीमगच्छावःसमुनिर्यत्रवर्तते २४
 मृदंगैर्मदगंभीरैर्वेणुभिःकलवादिभिः
 कलंगीतंसमारब्धंतन्वंगीभिःसमन्वितम् २५
 उद्वहंत्यौपृथुश्रोणींघनपीनपयोधरे
 स्मयस्मेरमुखांभोजेकिंचिदाकुंचितालके २६
 मणिकुंडलदृष्टांसेपुंडरीकोज्ज्वलेक्षणे
 तनुमध्येसुवृत्तोरुवहंत्यौचसमेपदे २७
 आनर्तायोवनस्यार्थेस्वरताललयानुगाम्
 दर्शयंत्यौस्वतःकृत्स्नांगतिंभावानुगामिनीम् २८
 मृदूपक्रममुत्पन्नमंदमंदंविबद्धनम्
 गर्जयामासदिक्चक्रंतत्तयोर्नृत्यमानयोः २९
 ततोंगहारवेगेनवायुर्वासःसुशीतलः
 ईषदुच्छसितेचैलेदर्शयंत्यौपयोधरौ ३०
 उद्वर्धयंतीकंदर्पमुल्बणागतिरावयोः
 कोपमुत्पादयामासुमुनेरविकृतात्मनः ३१
 ततःशापंददौकोपाञ्जलमुत्सृज्यपाणिना
 बदरीत्वंप्रपद्येथांजाह्नवीरोधसीतिनौ ३२

आवाभ्यांपारतंत्र्येणयद्दुश्चरितमास्थितम्
 तत्क्षमस्वविनम्राभ्यामुनिःपश्चात्प्रसादितः ३३
 ततःशापविमोक्षंनौकल्पयामासपुण्यधीः
 भरतागमनांतोयमितिसत्यतयामुनिः ३४
 मर्त्येषुजन्मलाभश्चस्मृतिश्चातीतजन्मनाम्
 आवयोरंतिकंगत्वाबदरीभूतयोस्ततः ३५
 स्मरतातुर्यमध्यायंभवतानिष्कृतिःकृता
 तत्तावत्प्रणमावस्त्वांशापादेवनकेवलात ३६
 घोरादेवतुसंसारात्त्वयैतेनविमोचिते
 श्रीभगवानुवाच
 एवमुक्तोमुनिस्ताभ्यामतिप्रीतमनास्ततः ३७
 पूजितस्तेसमामंत्रययथागतमसौययौ
 कन्येचतुर्थमध्यायंजपेतांनित्यमादरात् ३८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेगीता
 माहात्म्येअष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः १७८

एकोनाशीत्यधिक शततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच
 पंचमस्याधुनादेविमहात्म्यंलोकपूजितम्
 कथयामिसमासेनसावधानाशृणुप्रिये १
 पिंगलोनामभद्रेषुपुरुकुत्सपुरेद्विजः
 अवदातेकुलेजातोविश्रुतेवेदवादिनाम् २
 कुलोचितानिशास्त्राणितथावेदान्विसृज्यसः
 तौर्यत्रिकेमतिंचक्रेवादयन्मुरजादिकम् ३
 कृतश्रमस्ततस्तत्रगीतेनृत्येचवादने
 परांप्रसिद्धिमासाद्यनृपसद्यविवेशसः ४
 समातस्थेसतेनासौपुराभूमिभुजासह
 परदारानुपाहत्यबुभुजेताग्रनन्यधीः ५
 ततउत्सिक्तगर्वोऽयसूचमानोनिरंकुशः
 परच्छिद्राणिचामुष्मैविविक्तेसनिरंतरम् ६

तस्यासीदरुणानामभार्याहीनकुलोद्भवा ७
 भ्रमत्यन्वेषयंतीसाकामुकेनविहारिणी
 तमंतरायमन्वानानिशीथिन्यानिजालये ८
 निजघानशिरश्छित्त्वानिचखानमहीतले
 वियोजितस्तःप्राणैरुपेत्ययमसादनम् ९
 दुर्जयान्नरकान्भुक्त्वागृध्रोऽभूद्विजनेवने
 भगंदरेणरोगेणसापिहित्वावरांतनुम् १०
 उपेत्यनरकान्घोरान्जज्ञेतत्रवनेशुकी
 कणानादातुकामांतांसंचरंतीमितस्ततः ११
 विददारनखैस्तीक्ष्णैर्गृध्रोवैरमनुस्मरन्
 नृकपालेपयःपूर्णेनिपतंतीततःशुकीम् १२
 अभिदुद्रावगृध्रोऽपिनिजघ्नेसचजालिकैः
 पत्नीवियोजिताप्राणैर्नृकपालजलेततः १३
 तत्रैवनिममज्जासावेत्यक्रूरतरःखगः
 पितृलोकंप्रपेदातेनीतौतौयमकिंकरैः
 प्राकृतंदुष्कृतंकर्मस्मरंतौभयभागिनौ १४
 ततोयमःसमालोक्यतयोःकर्मजुगुप्सितम्
 अकस्मादेवतत्स्नानान्मरणेसुकृतंमहत् १५
 अनुजज्ञेततोलोकमीप्सितंगंतुमेतयोः
 महापातकसंघातैरपिदुर्द्धर्षमानसौ १६
 ततोविस्मयमापन्नौस्मृत्वातौदुष्कृतंनिजम्
 उपेत्यप्रणतौभूत्वावैवस्वतमपृच्छताम् १७
 संचितंदुष्कृतंपूर्वमावाभ्यामपिगर्हितम्
 लोकानामीप्सितानांतुकोहेतुस्तद्वदस्वनौ १८
 एवमुक्तस्ततस्ताभ्यामाहवैवस्वतोवचः
 आसीद्गंगातटेनाम्नाबुद्ध्वाब्रह्मसनातनम् १९
 एकाकीनिर्ममःशांतोवीतरागोविमत्सरः
 गीतानापंचमाध्यायमावर्त्तयतिसर्वदा २०
 तेनपुण्येनपूतात्माबुद्ध्वाब्रह्मसनातनम्
 पापीयानपियंश्रुत्वातनुमुत्सृष्टवानसौ २१

निर्मलीकृतदेहस्यगीताभिर्भावितात्मनः

तत्कपालजलंप्राप्ययुवांयातौपवित्रताम् २२

तद्गच्छतंयुवांलोकात्मनोरथपथिस्थितान्

गीतानांपंचमाध्यायमाहात्म्येनपवित्रितौ २३

एवंतौबोधितौतेनमुदितौसमवर्तिना

व्योमयानंसमारुह्यजग्मतुर्वैष्णवंपदम् २४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेगीता

माहात्म्येएकोनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १७६

अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

षष्ठाध्यायस्यमाहात्म्यंप्रवक्ष्यामिवरानने

यदाकर्णयतांनृणांमुक्तिःकरतलेस्थिता १

अस्तिगोदावरीतीरेप्रतिष्ठानंपुरंमहत्

पिप्पलेशाभिधानोऽहयत्रास्मिस्मेरलोचने २

यत्रगोदावरीतीरशीकरैरवशीतलैः

हंसाःपक्षपुटैःकीर्णैर्हरंतियमिनांश्रमम् ३

स्फुरत्पद्मावलीकोशपरागसुरभीकृतम्

श्लाघ्यंगोदावरीतोयंयेनतेनिर्जरानराः ४

धिक्सुधामौषधीशस्यविकृत्क्षयविधायिनीम्

महाराष्ट्रवधूकानांमज्जंतीनामुनीश्वराः ५

स्पृशंतियत्रवक्त्राणिफुल्लपंकजशंकया

यत्रखेलन्महाराष्ट्रक्वणत्कंकणसुंदराः ६

हरंतिध्वनयोलीनांमनांस्यपितपस्विनाम्

अत्युच्चसौधशिखरविहारिवनितामुखम् ७

पश्यन्ननुदिनंयत्रक्षीयतेमृगलाच्छनः

अंत्युच्चसौधवलभीमहामणिमरीचिभिः ८

चुंब्यंतेमुनिगंधर्वैर्दूर्वाचंदनचंचलैः

यस्मिन्नाधूयमानानापताकानांसमीरणैः ९

गतश्रमारवेयानिभवंतिरथवाजिनः

राशीकृतैर्मलयजैरसंख्यातैर्वणिग्गणैः १०
 यस्मिन्नुपलशेषोऽसौलक्ष्यतेमलयाचलः
 पुंजीकृतानिदृश्यंतेयत्रमुक्ताफलान्यपि ११
 नगरीदेवताहास्यस्तबकाइवसर्वतः
 तत्रज्ञानश्रुतिर्नाम्नामेदिनीवल्लभोऽभवत् १२
 यस्मिन्नुद्धरतिक्षोणींशेषोऽयमणिसंनिभां
 अपिप्रतापमार्तंडमंडलीतीव्रतेजसि १३
 नित्यमध्वरधूमेनश्यामलाःकल्पशाखिनः
 असाधारणदातृत्वंपश्यंतइवलज्जया १४
 यदध्वरपुरोडाशचर्वणास्वादलंपटाः
 नतत्यजुःसुपर्वाणिःप्रतिष्ठानपुरंमनाक् १५
 यस्यदानांबुधाराभिःप्रतापज्योत्स्नयानिशम्
 मखधूमैश्चसंपुष्टाववृषुःसमयेघनाः १६
 स्वल्पमात्रमपिक्वापिनपदंप्रापुरीतयः
 नीतयःप्रसरंतिस्मयस्मिन्शासतिमेदिनीम् १७
 वापिकूपतडागानांच्छघनायोऽनुवासरम्
 हृदयस्थानिमेदिन्यानिधानानिव्यलोकयत् १८
 पांडुराभिःपताकाभिःप्रासादोयस्यराजते
 वियद्गंगातरंगोघैर्हिमाद्रिरिवसानुमान् १९
 दानैस्तपोभिर्यज्ञैश्चप्रजानांपालनेनच
 तुष्टाःस्वर्गौकसस्तस्मैवरंदातुंसमागमन् २०
 ततोतरिक्षमार्गेणधुन्वानाःपक्षसंहतीः
 मृणालधवलादेवीदेवहंसाविनिर्गताः २१
 त्वरयागच्छतांतेषामन्योन्यंतत्रभाषिणाम्
 भद्राश्चप्रमुखाद्वित्राःपुरस्तान्निर्ययुर्जवात् २२
 सर्वैर्मिलद्भिरूचुस्तेपुरस्तद्गच्छतोजवात्
 कथंवेगेननिर्याताभवंतःपुरतःस्थिताः २३
 सर्वैर्मिलित्वागंतव्यमस्मिन्नध्वनिदुर्गमे
 प्रकाशमानंपुरतस्तेजःपुंजनपश्यथ २४
 ज्ञानश्रुतेर्महीभर्तुःपुण्यमूर्तेरतिस्फुटम्

निशम्येतिवचःसम्यक्पाश्चात्यानापुरःस्थिताः २५
 हंसाहसित्वासावज्ञमूचुर्वचनमुच्चकैः
 रैक्याभिधस्यदुर्द्धर्षतेजसोब्रह्मवादिनः २६
 किंनुज्ञानश्रुतेरस्यराज्ञस्तीव्रतरंमहः
 इतिशुश्रावहंसानांगिरोज्ञानश्रुतिर्नृपः २७
 अत्युच्चसौधभवनमारुह्यचसुखंस्थितः
 ततःसारथिमाहूयभूपालोविस्मयान्वितः २८
 संदिदेशमहात्माऽसौ रैक्यआनीयतामिति
 ततोऽवधार्यभूपालवचःपीयूषगर्भितम् २९
 निर्जगाममहोनाम्नासारथिःप्रथयन्मुदम्
 यत्रवाराणसीनामनगरीमुक्तिदायिनी ३०
 यत्रविश्वेश्वरोनामह्युपदेष्टाजगत्पतिः
 ततोगयाभिधेक्षेत्रेयत्रदेवोगदाधरः ३१
 उद्धर्तुमखिलान्लोकान्वसत्युत्फुल्ललोचनः
 ततोगौरीगुरोःपार्श्वेसर्वैस्तीर्थैरनेकधा ३२
 पर्यटन्गतवान्यत्रकेदारःपापदारणः
 यमालोक्यसकृन्मर्त्यामुक्ताःस्युर्नात्रसंशयः ३३
 महापापविर्निमुक्ताभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान्
 ततोगौडेषुनिर्यातोयत्रास्तेपुरुषोत्तमः ३४
 यस्यावलोकनादेवनराःस्वर्लोकगामनिः
 ततोद्वारावतींप्रागान्नगरींमुक्तिदायिनीम् ३५
 यत्रास्तेगोमतीतीरेरुक्मिणीवल्लभोहरिः
 स्नात्वाचगोमतीतीर्थेपंचकृष्णान्विलोक्यच ३६
 मर्त्योमुक्तिमवाप्नोतिभुक्त्वाभोगान्यथेप्सितान्
 ततःसमुद्रमासाद्यसोमनाथंवलोक्यच ३७
 भुक्तिमुक्तिप्रदं देवंततो निरगमन्सुधीः
 अवंतिकांपुरींप्राप्नोतिभुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ३८
 यत्रोमयासुखं क्रीडन्महाकालोस्तिशंकरः
 अथोकारं समासाद्य शर्मदं नर्मदा तटे
 भुक्तिमुक्तिप्रदातारं त्वरयानिर्गतस्ततः ३९

अश्वमेधकरं नाम्नानगरं पर्यटंस्ततः
 यत्र शार्ङ्गधरः साक्षादास्ते लक्ष्मीपतिः स्वयम् ४०
 ततो विष्णुगयां प्राप्तः कुरुडं लोणारसंज्ञितम्
 यत्र स्नात्वा च पीत्वा च मुच्यते बन्धनान्नरः ४१
 ततः कोल्हापुरं नामगतो रुद्रगयां प्रति
 आस्ते भगवती यत्र लक्ष्मीर्भक्तिप्रदायिनी ४२
 पञ्चनद्यां नरः स्नात्वा महालक्ष्मीं विलोक्य च
 भुक्त्वा भोगान्यथा कामं भक्तिं च प्रतिपद्यते ४३
 ततोऽमलगिरिं नाम नगरीं प्रतिपद्य च
 नन्दिकेश्वरमारुह्य सोमनाथोऽस्ति यत्र तु ४४
 दृष्ट्वा चतुर्भुजं देवं वरदानोद्यतं शिवम्
 सोमनाथं नृणां मुक्तिर्भवत्येव न संशयः ४५
 तुङ्गभद्रानदीतीरे दृष्ट्वा हरिहरं ततः
 युगे युगे भुजायस्य पतन्त्यवनिमण्डले ४६
 यद्विलोक्य नराः सर्वे रम्यं हरिहरं वपुः
 भुक्त्वा भोगान्यथा कामं मुच्यन्ते बन्धनान्नराः ४७
 स्वर्गे कल्पशतं स्थित्वा मुक्तसंसारबन्धनाः
 ततः स्वामिनमालोक्य लोकानां स्वामिनं विभुम् ४८
 यमालोक्य न पश्यन्ति निरयं जातु चिन्नराः
 स्वर्गे कल्पशतं स्थित्वा मुक्तसंसारवासनाः ४९
 मुक्तिं च प्रतिदद्यन्ते नात्र कार्या विचारणा
 ततः श्रीशैलमासाद्य सिद्धगन्धर्वसेवितम् ५०
 गिरिजावल्लभो यत्र मल्लिनाथोऽभिधानतः
 उद्धर्तुं मखिलाँल्लोकान्संसाराम्भोधिमध्यतः ५१
 स्वर्गे कल्पशतं स्थित्वा मुक्तसंसारबंधनाः
 मुक्तिं च प्रतिपद्यन्ते नात्र कार्या विचारणा ५२
 ततः श्रीशैलमासाद्य सिद्धगन्धर्वसेवितम्
 गिरिजावल्लभो यत्र मल्लिनाथोऽभिधानतः ५३
 उद्धर्तुं मखिलाँल्लोकान्संसारान्बुधिमध्यतः
 काले काले परं ज्योतिर्यः संदर्शयते स्वयम् ५४

अवलोकयतां नृणां यमनुस्मरतामपि
 दूरे तिष्ठन्ति सं त्रस्ता दूरं निरययातनाः ५५
 स्वर्गे लोके सुखं भुक्त्वा मुक्तं संसारबन्धनाः
 मुक्तिं च प्रतिपद्यन्ते मानवानात्र संशयः ५६
 रामोऽस्ति सानुजः सार्द्धं जानक्या पित्तो गतः
 तत्र स्नात्वा च पीत्वा च मुच्यते नरकाद्ध्रुवम् ५७
 कल्पकोटिशतं भुक्त्वा स्वर्गलोकसुखं नराः
 मुक्तं संसारवर्त्मानो मुक्तियांति न संशयः ५८
 ततो निवृत्य आयातः पश्यन्भीमरथी तटे
 द्विभुजं विठ्ठलं देवं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ५९
 यत्र गोदावरी जन्मस्थानं ब्रह्मगिरिर्महान्
 गौतमालयमासाद्य यत्रास्तेऽयं बकोहरः ६०
 अरुणावरुणयोर्मध्ये यत्र गोदावरी नदी
 तत्र स्नात्वा च पीत्वा च ब्रह्महत्याविलीयते ६१
 असंख्यतीर्थं संपन्नं दृष्ट्वा ब्रह्मगिरिं नराः
 मुक्तिमेव प्रपद्यन्ते मुक्ताः संसारदुःखतः ६२
 गौतम्युभयतीरस्थतीर्थान्वेषणकौतुकी
 ततो जगाम सूतस्तु मथुरां पापनाशिनीम् ६३
 यत्र स्वायंभुवं देवं भजन्ति सुरमानवाः
 आद्यं भगवतः स्थानं महन्मुक्तिप्रदायकम् ६४
 त्रैलोक्येशजनिस्थानं विख्यातं वेदशास्त्रयोः
 नानादेवगणैर्जुष्टं द्विजर्षिगणसेवितम् ६५
 कालिदीकूलसंशोभिह्यर्द्धचंद्रप्रभाकृति
 सर्वतीर्थनिवासैकपूर्णमानंदसुंदरम् ६६
 गोवर्द्धनगिरिप्रख्यं पुण्यद्रुमलतावृतम्
 द्विषड्वनं महापुण्यं विश्रांतिश्रुतिसारभृत् ६७
 ततः काश्मीरनगरमपश्यत्प्रत्यगुत्तरम्
 दृष्ट्वा धर्मधुरं क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं समंततः ६८
 यत्राभ्रं लिहगेहानां पंक्तयः शंखपाण्डुराः
 ताजाताधूर्जटेः स्पष्टाः सहासदशा इव ६९

भक्तिप्रसादमालानांसुवर्णकलशैर्वृतम्
 स्वःसिंधोःपतितानीवहेमपद्मानिमारुतैः ७०
 यत्रप्रासादशिखरेनीलपट्टपताकिकाः
 शैवालवलयभांतिस्वःसिंधोर्लतिकाइव ७१
 यत्रकाश्मीरमाश्रित्यनित्यंवसतिभारती
 नौचेद्युगपदेवेदंकथंलिखतिवाङ्मयम् ७२
 विश्रामंत्याःसरस्वत्याश्चिरंयत्रमदालसाः
 मृणालचंचवोहंसावाहनानिचरंत्यमी ७३
 कलाविशेषंप्रहितायत्रबोद्धुं विरंचिना
 ताराइवविराजंतेहंसायाताःसमंततः ७४
 स्थलपद्मानिदृश्यंतेकरस्पर्शसुखानिच
 शयनायनितं बिन्यायस्मिन्दानववैरिणा ७५
 उपन्यासैर्द्विजातीनांयत्रनश्रूयतेस्फुटम्
 मूकोऽपिनिर्जरोवाचापदकल्लोलडंबरः ७६
 यस्मिन्नध्वरधूमेनव्याप्तंगगनमंडलम्
 अपिचक्षालितंमेघैःकालिमानंनमुंचति ७७
 गलितायाःसुधायास्तुयत्राध्वरमहार्चिषा
 लांछितंछद्मनास्थानंदृश्यतेतुहिनत्विषि ७८
 जन्माभ्यासवशादेवपठंतिबटवःस्वयम्
 यत्रोपाध्यासान्निध्यमाश्रित्यसकलाःकलाः ७९
 यत्रब्राह्मणपत्नीनांकंकणध्वनिहंकृतिः
 लुंपत्यनुदिनंभ्राम्यद्भ्रमराणांचगर्जितम् ८०
 यत्रब्राह्मणपत्नीनांकपोलफलकंमुहुः
 स्पृशन्समीरणोमंदंवातिशापभयादिव ८१
 माणिक्येश्वरनामासौयत्रशीतांशुशेखरः
 वसत्यनुदिनंदेवोवरदानायदेहिनाम् ८२
 अर्चितोभूपतीन्जित्वामणिकेशेनचादृतः
 माणिक्येश्वरइत्याख्यांतदाप्रभृतियोदधौ ८३
 राज्ञाकाश्मीरदेवेशदिग्जयोत्सवकारिणा
 असौसुपूजितोयस्मान्माणिक्यैर्भूरिभूतिभिः ८४

संसेवमानंतद्वारिछायांशकटिकोपरि
 कंडूयमानमंगानियंतरैक्यमपश्यत ८५
 राज्ञापिकथितैस्तैस्तैश्चिह्नैः परिचितंजवात्
 प्रणतः सारथी रैक्यंप्रणम्यतमभाषत ८६
 सारथिरुवाच
 कस्मिन्ब्रह्मन्किन्नमामासिस्वच्छंदोऽसिनिरंतरम्
 किमर्थमत्रविश्रांतः किंचकर्तुंचिकीर्षसि ८७
 इत्याकर्ण्यचतद्वाक्यंपरमानंदनिर्भरः
 स्मृत्वासारथिमित्यूचेवयंपूर्णमनोरथाः ८८
 परंकेनापिबहुनापरिचर्याविधायिना
 भवितव्यमनोवृत्तिंजानतास्माकमेवहि ८९
 हृदयस्थितमादायरैक्याभिप्रायमादरात्
 शनैर्निरगमद्यंतायत्रास्तेवसुधाधिपः ९०
 ततः प्रणम्यभूपालंयथावृत्तंन्यवेदयत्
 बद्धांजलिपुटोहृष्टः सारथिः स्वामिदर्शनात् ९१
 ततोनिशम्यतद्वाक्यंविस्मयस्मेरलोचनः
 श्रद्धालुरभवद्भूपो रैक्यसंभावनाविधौ ९२
 आदायाश्चतरीयुग्मयुक्तांशकटिकामगात्
 मुक्ताहारदुकूलानिसहस्रंचगवानृपः ९३
 गतोऽसौतत्रयत्रास्तेयोगीकाश्मीरमंडले
 तन्निवेद्यपुरोराजादंडवत्पतितोभुवि ९४
 आनम्यपरयाभक्त्यारैक्योराज्ञेचुकोपह
 रेशूद्रमामकंवृत्तंनजानासिदुरीश्वर ९५
 गृहाणशकटीमेतामुत्थाप्याश्चतरीयुताम्
 वस्त्राणिमुक्ताहारांश्चगाश्चदोग्धरीरपिस्वयम् ९६
 इत्थमाज्ञतवान्भूपोरैक्यस्यभयमादधे
 ततः शापभयाद्राजातत्पदांभोरुहद्वयम् ९७
 गृह्णन्भक्त्याप्रसीदेतिब्रह्मन्नित्यूचिवान्स्वयम् ९८
 राजोवाच
 भगवंस्तवमाहात्म्यमेतदत्युद्धतंकुतः

प्रसन्नीभूयभगवन्नाख्याहिममतत्त्वतः ६६

रैक्यउवाच

गीतानांषष्ठमध्यायंजपामिप्रत्यहंनृप

तेनैवतेजोराशिर्मेसुराणामपिदुःसहः १००

गीतानांषष्ठमध्यायरैक्यादभ्यस्ययत्नतः

ज्ञानश्रुतिर्महीपालोमुक्तिमापततःसुधीः १०१

रैक्योऽपिसुखमालेभेमाणिक्येश्वरसन्निधौ

गीतानांषष्ठमध्यायंजपन्मोक्षप्रदायकम् १०२

मरालवेषमास्थायवरदानार्थमागताः

दिवौकसोऽपिनिर्जग्मुःस्वैरंविस्मयकारिताः १०३

इममध्यायमप्येकंयोजयेत्सततंनरः

सोऽपितत्पदवीमेतिविष्णोरेवनसंशयः १०४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेगीता

माहात्म्येअशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८०

एकाशीत्यधिक शततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

अथतेवर्णयिष्यामिसप्तमाध्यायगौरवम्

यदाकर्ण्यसुधापूरपूर्तिर्भवतिकर्णयोः १

अस्तिपाटलिपुत्राख्यंदुर्गमुत्तुङ्गगोपुरम्

तत्राभूद्ब्राह्मणोनामशंकुकर्णोदयार्णवः २

वैश्यवृत्तिसमासाद्यधनमर्जितवान्बहु

पितृव्रतर्पयामासपूजयामासनोसुरान् ३

पार्थिवान्भोजयांश्चक्रेधनार्जनपरायणः

तुरीयपाणिग्रहणंमंगलार्थंगृहांतरे ४

तनुजैर्बधुभिःसार्धसंप्रतस्थेकदाचन

रजन्यांधर्मकल्पायांनिद्रालोस्तस्यदोस्तले ५

दशतिस्मसमागत्यदंदशूकःकुतश्चन

सदष्टमात्रोऽसाध्यात्मा मणिमंत्रौषधादिभिः ६

क्षणैःकतिपयैरेवगतासुरभवत्ततः

पिचुमंददलैर्नालैरवगुंठितविग्रहम् ७
 तमारोप्यतरुस्कंधेसूनवोगृहमाययुः
 ततःकालेनबहुनाततोजातःसरीसृपः ८
 तद्वासनानिबद्धात्माजन्मपूर्वमनुस्मरन्
 वंचयित्वासुतानेतान्पूरयामिगृहाद्वहिः ९
 आत्मनःकोटिसंख्याकंयत्रास्तेस्थापितंवसु
 ततोनारायणबलिश्चद्वयापरयान्विताः १०
 कृतवंतःपरेतस्यसूनवोहिद्विजन्मनः
 एकदास्वप्नमागत्यपीडितःसर्पजन्मना ११
 अभाषयन्मनोवृत्तंपुत्राणामग्रतःपिता
 ततस्तेप्रातरुत्थायपरंविस्मयमोहिताः १२
 इतरेतरमाख्यायपर्यंतस्तेनिरंकुशाः
 एकस्तत्रपितृस्नेहादुद्धर्तुमपिवांछति १३
 अन्योद्रविणलोभेननिहतुंसर्पमीहते
 इतरस्तुपितृस्नेहरसमोहितमानसः १४
 किंवाअहिमयोनस्याच्छोचन्नोदितिकेवलम्
 मध्यमस्तुततःपुत्रोवंचयित्वासहोदरौ १५
 केनापिछद्मनोत्थायजगामनिजमालयम्
 ततःशनैःसमाहूयगृहिणींगुणशालिनीम् १६
 कुद्दालहस्तोनिरगाद्यत्रास्तेपन्नगःपिता
 तेनाविदितवित्तेनचिह्नैर्निश्चित्यतत्त्वतः १७
 स्थानमागत्यतंहंतुंवल्मीकंलोभबुद्धितः
 भार्ययोत्सार्यतेमृत्स्नास्वयंतेनचखन्यते १८
 निखन्यमानादत्युग्रोवल्मीकादहिरुत्थितः
 ततोगरलगंडूषैर्निर्गतैरतिदुःसहैः १९
 गिरःसकथयांचक्रेफणीफूत्कारमारुतैः २०
 अहिरुवाच
 कस्त्वंकिमर्थमायातःकथंवाखन्यतेबिलम्
 केनवाप्रहितोमूढतदाख्याहिममाग्रतः २१
 पुत्रउवाच

पुत्रस्तेऽहशिवोनामहेमग्रहणकौतुकी
आगतोरात्रलब्धस्यस्वप्नस्यतुसुविस्मितः २२
शिवउवाच
इत्थमाकर्ण्यपुत्रस्यगिरंलोकविगर्हिताम्
वक्तुमारभतस्पष्टंहसन्नुच्चैःफणीतदा २३
सर्पउवाच
यदिपुत्रोऽसिमेतूर्णमामुन्मोचयबंधनात्
निक्षेपार्थायसंजातंपन्नगंपूर्वजन्मनः २४
पुत्रउवाच
पितःकथंतेमुक्तिःस्यादित्याचक्ष्वममाग्रतः
परित्यक्त्वाखिलंलोकमागतोस्मियथानिशि २५
पितोवाच
नतीर्थानिनदानानिनतपांसिनचाध्वराः
मामुन्मोचयितुंपुत्रप्रभवंतिचसर्वथा २६
गीतानांसप्तमाध्यायमंतरेणसुधामयम्
जंतोर्जरामृत्युदुःखनिराकरणकारणम् २७
सप्तमाध्यायिनंविप्रमदीयेश्राद्धवासरे
भोजयश्रद्धयापुत्रतेनमुक्तिर्नसंशयः २८
अन्यानपिद्विजान्वत्सवेदविद्याविशारदान्
संभोजययथाशक्तिपरमश्रद्धयान्वितः २९
इत्याकर्ण्यपितुर्वाक्यमुरगत्वमुपेयुषः
तेसर्वेसूनवोऽकुर्वन्त्यथादिष्टंततोऽधिकम् ३०
शंकुकर्णस्ततःश्रीमानुत्सृज्यतनुमौरगीम्
कृत्वाविभागंपुत्राणांदिव्यंदेहमुपाददे ३१
विभज्यदत्तंपित्रायद्द्रव्यंतत्कोटिसंख्यया
तेनतेसूनवःसर्वेमुमुदुःसाधुवृतयः ३२
वापीकूपसरोयज्ञदेवप्रासादहेतवे
अन्नशालांततःकुर्वन्पुत्रास्तेधर्मबुद्धयः ३३
सप्तमाध्यायजपतोमुक्तिभाजोभवंस्ततः
षष्ठमिष्टमंज्ञात्वानिर्वारिणार्पितदृष्टयः ३४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेगीता
माहात्म्येएकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८१

द्वयसशीत्यधिक शततमोऽध्यायः

शिवउवाच

अष्टमाध्यायमाहात्म्यंशृणुवक्ष्यामिपार्वति
यस्यश्रवणमात्रेणपरांमुदमवाप्स्यसि १
आमर्दकंपुरंनान्नाविश्रुतंदक्षिणापथि
द्विजन्माभावशर्मेतितत्रासीद्गणिकापतिः २
खादन्मांसंपिबन्मद्यंचोरयन्साधुसंपदः
रममाणःपरस्त्रीभिराखेटककुतूहली ३
अत्यवाहयदत्युगोगरीयांसंमनोरथम्
सुहृदांविटगोष्ठ्यांचतालीफलसुधारसम् ४
निपीयकंठपर्यंतमजीर्णेनातिपीडितः
मृतःकालेनपापात्माजातस्तालीतरुर्महान् ५
तस्यच्छायामुपाश्रित्यनिबिडामतिशीतलाम्
अभूतादंपतीकौचिद्ब्रह्मराक्षसतांगतौ ६
देव्युवाच

किंजातीयौकिमात्मानौकिंवृत्तावित्युदीरय
कर्मणाकेनवादेवब्रह्मराक्षसतातयोः ७

शिवउवाच

वेदवेदांगतत्वज्ञःसर्वशास्त्रार्थकोविदः
सदाचारोऽभवत्कश्चिद्विवजोनामकुशीवलः ८
जायाचतस्यकुमतिनामधेयादुराशया
ससभार्योमहादानान्याददानोऽतिलोभवान् ९
महिषींकालपुरुषंहयादीननुवासरम्
अप्रयच्छन्द्विजातिभ्योदानलब्धांवरटिकाम् १०
कालेनदंपतीप्रेतौब्रह्मराक्षसरूपिणौ
पर्यटंतौमहीमेतांचुत्तृषाकुलविग्रहौ ११
विशश्रमतुरागत्यमूलंतालीतरोस्ततः

कथमेतन्महादुःखमावयोरपगच्छति १२
 कथंवाजायतेमुक्तिर्ब्रह्मराक्षसयोनितः
 इतिपृष्ठोगृहियाऽसौब्राह्मणःसमभाषत १३
 ब्रह्मविद्योपदेशेनविनाध्यात्मविचारणात्
 विनाकर्मविधिज्ञानात्कथंमुच्येतसंकटात् १४
 भार्योवाच
 किंतद्रूढब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषोत्तम
 एतावदुक्तेतत्पत्न्यायदाश्चर्यमभूच्छृणु १५
 अष्टमाध्यायश्लोकार्द्धश्रवणात्सतरुस्तदा
 विहायतालीरूपंतद्वभूवद्विजसत्तमः १६
 सद्योज्ञानविधूतात्माविमुक्तःपापकंचुकात्
 तन्माहात्म्याद्विनिर्मुक्तौदंपतीतौबभूवतुः १७
 एतावदेवमुक्तंचदैवान्निर्गत्यतन्मुखतात्
 ततोंतरिक्षादायांतक्वणत्किंकिणिकंशुभम् १८
 दिविदिव्यांगनावक्त्रचंद्रमंडलमंडितम्
 अप्सरोवदनांभोजभ्राम्यद्रुभ्रमरसंकुलम् १९
 निर्मथ्यमानदुग्धाब्धिवेलाडिंडिरपांडुरैः
 गंगातरंगसुभगैश्चामरैरुपशोभितम् २०
 गायद्रुधर्वसुभगंनृत्यत्सुरवधूशतम्
 दिव्यंविमानमारूढौदंपतीजग्मतुर्दिवम् २१
 अत्रत्यंवृत्तमखिलमेतद्विस्मयकारकम्
 ततोलिलेखमेधावीश्लोकार्द्धमिदमादरात् २२
 ययौवाराणसीनामनगरीमुक्तिदायिनीम्
 आराधयितुमन्विच्छन्देवदेवंजनार्दनम् २३
 सतत्रकर्तुमारेभेतपःपरमुदारधीः
 अत्रांतरेजगन्नाथोदेवदेवोजनार्दनः २४
 पृष्ठोदुग्धाब्धिसुतयासंयोज्यकरसंपुटम्
 निद्रापथंविहायैवस्थीयतेकथ्यतामिति २५
 श्रीभगवानुवाच
 काश्यांभागीरथीतीरेतपस्यतितरांद्विजः

भावशर्मातिमेधावीमद्भक्तिरसपूरितः २६
 जपन्गीताष्टमाध्यायश्लोकार्द्धनियतेंद्रियः
 संतुष्टवानहंदेवितदीयतपसाभृशम् २७
 चिरंविचारयन्नेवतत्तपःसदृशंफलम्
 दातुमुत्कंठितमनावर्तेयंसांप्रतंप्रिये २८
 पार्वत्युवाच
 हरिःप्रसन्नभूतोऽपिचिंतांप्रापयदिप्रभो
 भावशर्माहरेर्भक्तःप्राप्तःकिंतत्फलंपुनः २९
 श्रीमहादेवउवाच
 ततःप्रसादमासाद्यप्रसन्नस्यमुरद्विषः
 सुखमात्यंतिकंप्रापभावशर्माद्विजोत्तमः
 लेभिरेपदवींसर्वेतदीयाअपिवंशजाः ३०
 तत्कर्मवशतोयेवैसंप्राप्तायातनांपुरा
 एतदेवाष्टमाध्यायमाहात्म्यंकिंचिदेवते ३१
 कथितंमृगशावाक्षिद्रष्टव्यंतुसदैवच ३२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सा०उत्तरखंडेगीता
 माहात्म्येद्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८२

त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच
 अतःपरंप्रवक्ष्यामिनवमाध्यायमादरात्
 संश्रृणुष्वस्थिरीभूयतुहिनाचलकन्यके १
 अस्तिमाहिष्मतीनामनगरीनर्मदातटे
 तत्रासीन्माधवोनामद्विजन्मासशिवोद्विजः २
 वेदवेदांगतत्वज्ञःकालेकालेऽतिथिप्रियः
 अर्जयित्वाबहुधनंविद्ययैवविशुद्धधीः ३
 महांतमध्वरंकर्तुंसमारेभेकदाचन
 आलंभनार्थमानीतश्छागःपूजितविग्रहः ४
 वाचमूचेहसन्नुच्चैर्जगद्विस्मयकारकः
 किमेतैर्बहुभिर्यागैर्विधिवद्विहितैरपि ५

विनश्चरफलैर्जन्मजरामरणहेतुभिः
 एतावत्यपिमेविप्रदशेयंदृश्यतामिति ६
 छागस्यैवंवचोतीवकुतूहलपरंजनाः
 निशम्यविस्मयंयाताःकृतमंडपवासिनः ७
 ततोबद्धांजलिपुटोद्विजातिस्तिमितेक्षणः
 प्रणम्यश्रद्धाधानस्तमपृच्छच्छागमादरात् ८
 द्विजउवाच
 किंजातीयःकिमात्मात्वंकिंवृत्तमितिमेवद
 केनवाकर्मणावासीच्छागत्वमितिकारणम् ९
 छागउवाच
 आसंपुराद्विजातीनामन्वयेचातिनिर्मले
 आहर्ताक्रतुसंधानांवेदविद्याविशारदः १०
 एकदाममगेहिन्यापुत्ररोगप्रशांतये
 छागःप्रयाचितोमत्तःचंडिकाभक्तिनम्रया ११
 ततोनिहन्यमानस्यचंडिकामंडपस्थले
 छागस्यजननीमांतुशशापब्रह्मवादिनी १२
 अशास्त्रीयाध्वनापापमत्सुतंयज्जिघांससि
 द्विजात्यधमतेनत्वमजायोनिमवाप्स्यसि १३
 ततोऽहप्रेत्यकालेनछागोऽभूवंद्विजोत्तम
 निस्तीर्यचानेकविधायोनिसंतापयातनाः १४
 विप्रउवाच
 जातिस्मरत्वमप्यस्तिपशुयोनिमुपेयुषः
 त्वदीयजन्मशुश्रूषाकुतूहलरसोन्मुखम् १५
 छागउवाच
 मनःसर्वान्द्विजानेतानपितत्कथयाखिलम्
 कदाचिन्मर्कटोभूवमाहितुंडिकशिक्षया १६
 क्रीडद्भिर्वीक्षितोडिंभैर्नृत्यन्प्रतिगृहांगणे
 उदारानात्मनोदारान्विलोक्यतनयानपि १७
 क्रियापराङ्मुखोजातस्त्यक्तनर्तनसंभ्रमः
 ततोवर्तुलदंडैश्चदुःसहैराहितुंडिकः १८

मामुच्चैस्ताडयांचक्रेरुषालोहितलोचनः
 ततोऽहमूर्च्छितोऽभूवंचरत्क्षतजसंततिः १९
 आजिघ्नन्ननुदकमगमंकालधर्मताम्
 ततोऽहमासीच्छुनकःपरिभ्राम्यन्गृहेगृहे २०
 कुक्षिंभरिरहंमार्गेत्यक्तोच्छिष्टान्नभक्षकः
 कदाचिदाविशंस्वांतरात्मवेश्ममहानसम् २१
 बुभुक्षितोभक्षयितुंस्थालीस्थापितमोदनम्
 जिघ्रन्भूमितलंपश्यन्दिशोदशशनैर्भयात् २२
 शंकमानोजनरवात्पार्श्वेचविलिहन्निव
 ततःकदाचिदागत्यवीक्षितस्तनुजैर्निजैः २३
 जाययाचजरत्याहंताडितोलकुटादिभिः
 ततोभग्नकटिर्यातोबहुशोणितमुद्वहन् २४
 निर्जगामबहिर्गेहात्कथंचिन्मूर्च्छयाकुलः
 अंगेषुपूतिगंधेषुक्रिमिगर्भेषुकालतः २५
 ततःकदश्चतांप्राप्तःशौण्डिकस्यचवेश्मनि
 अश्वोभवमहंविद्वन्मृतःकालक्रमादिह २६
 कदाचिच्चत्वरेतेनसमानीतोजनाकुले
 विक्रयायजरालीढपतयालुरदावलि २७
 जाययाद्वारकायात्रांकर्तुमुद्यतयासकृत्
 मौल्येनाल्पीयसाक्रेतुंतुरंगंचेष्टमानया २८
 जगृहेहंतयादाम्नाअल्पेनवसुनाजरन्
 गंतुंचारभतद्वित्रैःपुत्रैरारुह्यमांसमम् २९
 शनैःशनैसरस्तीरेमग्नोऽहगाढकर्दमे
 तत्राहंकुटिलग्रीवश्चापतन्कर्दमान्तरे ३०
 ताडयमानोमुहुःपुत्रैःलकुटोपलपाणिभिः
 उत्थाप्यमानोबहुधाप्राणान्मोचितवानहम् ३१
 ततोनिश्चित्यमांतत्रमृतंभग्नोद्यमाःसुताः
 आक्रुश्यमातरंदीनांप्रावृत्यनिर्ययुर्गृहम् ३२
 ततःसंप्रेत्यबहुनाकालेनछागतांगतः
 निस्तीर्णानिकहीनोच्चयोनिसंतापयातनः ३३

द्विजउवाच

किमनेनमहाछागदुःखजातेननित्यशः
यथावदंजसामह्यंसुखमात्यंतिकंभवेत् ३४

छागउवाच

आश्चर्यं कथयिष्यामि पुनरन्यदपि द्विज
स्वस्थमापृच्छमानस्य तवास्त्यदि कौतुकम् ३५
अस्ति नाम्ना कुरुक्षेत्रं नगरं मोक्षदायकम्
सूर्यवंशोऽभवत्तत्र चंद्रशर्मा महीपतिः ३६
सूर्योपरागसमये श्रद्धया परयानिवतः
दानं सकालपुरुषं दातुं समुपचक्रमे ३७
समाहूय द्विजन्मानं वेदवेदांगपारगम्
स्नातुं पुण्योदकैः पुण्यैर्ययौ सार्द्धं पुरोधसा ३८
अथोच्चैः कालपुरुषो वाचमूचे ह सन्निव
अन्ये नैव प्रगृह्णन्ति क्षेत्रे चारवपि किंचन ३९
सूर्योपरागसमये कुरुक्षेत्राभिधेस्थले
दानं च कालपुरुषं जिघृक्षसि कथं द्विज ४०
ज्ञात्वापि निश्चितं सर्वमेतत्पातककारकम्
प्रवर्तसे कथं कर्तुं धनलोभान्धयाधिया ४१
इत्थमाकर्ण्य तद्वाक्यं जगद्विस्मयकारकम्
किमनेन महादानभयेनेत्यवदद्विवजः ४२
एवंविधमहादानपातकागाधवारिधिम्
जानामितरितुं सम्यगुपायमहमेव हि ४३
ततः स्नात्वा महीपालः परिधाय च वाससी
शुचिः प्रसन्नहृदयः सितमाल्यानुलेपनः ४४
अवलंब्य करां भोजं पार्श्ववर्तिपुरोधसः
समाययौ सेव्यमानः स तत्कालोचितैर्जनैः ४५
समागत्य च भूपालः संप्रादात्कालपुरुषम्
यथोचितेन विधिना तस्मै भक्त्या द्विजन्मने ४६
निर्भिद्य कालपुरुषहृदयं निर्दयोदयः
पापात्मानिर्ययौ कश्चिच्चांडालो रक्तलोचनः ४७

किंचप्रापितकालस्यपरनिंदारसोत्सवे
 निंदाचांडालिकादेहपार्श्वमागादिवजन्मनः ४८
 एतच्चांडालयुगलंनिर्गत्यारुणलोचनम्
 ततःसंचरितंचक्रेप्रसह्यांगेद्विजन्मनः ४९
 गीतानानवमाध्यायंजपन्नेवहृदिस्थितः
 कंपमानंद्विजंकिंचित्तूष्णींपश्यतिभूपतौ ५०
 अंतर्निद्राणगोविंदंकंपमानमिवांबुधिम्
 मरुदांदोलनैर्विद्वान्द्विजन्मापापसंश्रयम् ५१
 ततोगीताक्षरोद्भूतैर्वैष्णवैःपरिपीडितम्
 पलायमानंचांडालयुगलंनिष्फलोद्यमम् ५२
 तन्निश्चक्रामवेगेनद्विजातेःपार्श्ववर्तियत्
 शरीरेवर्तमानंचपरनिंदारसोत्सवे ५३
 इत्थंकलितवृत्तांतःप्रत्यक्षंचितिवल्लभः
 पर्यपृच्छद्भूजन्मानंविस्मयस्मेरलोचनः ५४
 कथमापदियंघोरानिस्तीर्णामहतीत्वया
 कंमंत्रंजपताविप्रकंवासंस्मरतासुरम् ५५
 कःपुमान्काचसायोषित्कथमेतावुपस्थितौ
 कथंचशांतिमापन्नावित्युदीरयमेद्विज ५६
 द्विजउवाच
 चांडालमूर्तिमासाद्यमूर्तिकिल्बिषमुल्बणम्
 योषिन्मूर्तिमयींनिंदाद्वयमेतदवैम्यहम् ५७
 गीतायानवमाध्यायमंत्रमालामयास्मृता
 तन्माहात्म्यमिदंसर्वत्वमवेहिमहीपते ५८
 गीतायानवमाध्यायंजपामिप्रत्यहनृप
 निस्तीर्णाश्चापदस्तेनकुप्रतिग्रहसंभवाः ५९
 अभ्यस्यनवामाध्यायंराजातस्मादिवजन्मनः
 तावुभावपिलेभातेपरांनिर्वृतिमुत्तमाम् ६०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेगीता
 माहात्म्येऽथशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८३

चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

देव्युवाच

सर्वज्ञसर्वचैतन्यसर्वेश्वरगिरांगुरो
धन्यास्मि शिवमान्येन दृश्यमानेन यत्त्वया १
निरूपितमिदं पुण्यं नवमाध्यायवैभवम्
अनेकविस्मयस्वादुकथानकमयं मधु २
शृण्वं त्याममदेवेशनतृप्तिर्जातु जायते
अकुंठाश्रवणोत्कंठावर्द्धते वृषभध्वज ३
आसीन्ममहिमांभोधेगीतानां श्रुतिजीवितम्
तत्रापि दशमाध्यायं प्रधानं मुनयोजगुः ४
तमुद्दिश्य महाध्यायमभिधेहिकथानकम्
शिव उवाच

शृणु सुश्रोणि निश्रेणीं स्वर्गदुर्गस्य दुर्लभाम् ५
सीमामिव प्रभावानां पावनीं परमांकथाम्
आसीत्काशीपुरे विप्रः पुण्यकीर्तिपरायणः ६
प्रशांतचेतानिर्मुक्तहिंसाकार्कश्यसाहसः
निवृत्तिनिरतो नित्यं जितेन्द्रियतया तथा ७
धीरधीरिति विख्यातो नंदीवमयि भक्तिमान्
निस्तीर्णनिगमांभोधिः सर्वशास्त्रार्थकोविदः ८
तस्य ध्यानपराधीनचेतसः प्रतिगच्छतः
अंतरात्मनि निर्मग्नमनसस्तत्त्वचक्षुषः ९
करावलंबनंतस्य धावन् प्रीत्या ददाम्यहम्
कदाचन च मत्कारकारकं विमना मुनिः १०
आचांतः किंच नासाग्रपरमानंदमेदुराम्
दृशमासाद्य निद्राण्ण करणो यमिवास्थितः ११
उपाधास्य विशालाक्षि विशालां द्वारदेहलीम्
अशेतनिशिनिः शंकंतावल्लंबेक्षणः क्षणम् १२
मामपृच्छद्भृंगिरिटिः प्रणम्य पादपंकजम्
अनेन विधिना केन विहितं तव दर्शनम् १३
तपस्तप्तं हुतं जप्तं किमनेन महात्मना

दत्तेप्रतिपदंदेवोयस्यहस्तावलंबनम् १४
 अयंनलभतेगंतुकस्मादस्मात्पुराद्बहिः
 यदृच्छयायदाकाशीसीमामुल्लंघ्यगच्छति १५
 नपश्यतितदासर्वान्पार्श्वस्थानपिदेहिनः
 अत्रहेतुमहंज्ञातुमिच्छामिस्वामिभाषिताम् १६
 अनुग्राह्योस्मिचेद्वक्तुंयुक्तंचेत्तदुदीरय
 भृंगिरितेरिमंप्रश्नंसमाकर्ण्यहमूचिवान् १७
 कदाचिदासंकैलासंपार्श्वेपुन्नागकानने
 रणत्वेचरसुश्रोणिपूर्णस्तबककानने १८
 कलकंठकुलालापकल्लोलितदिगंतरे
 गरुत्मदादिदात्यूहसमूहस्वरसंकुले १९
 भ्रमद्गुरुघटीयंत्रप्रोल्लसद्विंदुदंतुरे
 प्रबुद्धसारणिप्रांतकदलीकंदलालसे २०
 कस्तूरीहरिणोपेतेकिंनरस्वरमोहिते
 रोमंथमंथरापांगैर्मृगैःक्वापिनिषेविते २१
 हंसैःकीरेषुपांडित्यंकुर्वाणैःसंकुलेशुकैः
 निर्हृदिक्वणिनीरंध्रसमीरणविलोडिते २२
 माधवीपुष्पनिर्यासशीधुक्षीबमधुव्रते
 उन्मीलित्त्रिवलीपुष्पगुच्छसौरभनिर्भरे २३
 प्रोत्फुल्लबकुलामोदमदमंथरषट्पदे
 सोमादुद्धूतपीयूषक्षालितक्षितिमंडले २४
 अध्यास्यवेदिकामेकामहंक्षणमवस्थितः
 उदंडशाखिसंघट्टस्फुटन्मंथामुखोत्करैः २५
 प्रकंपिताचलच्छायोववौचंडसमीरणः
 पश्चादभून्महाघोषोनिर्घोषितदरीतटः २६
 अवातरत्ततःकश्चित्पक्षीगगनगह्वरात्
 शारदानरिदच्छायःकज्जलानामिवोच्चयः २७
 तमसामिवसंघातःपक्षच्छेदीवपर्वतः
 अवष्टभ्यक्षितिंपद्मांपक्षीमांप्रणनामसः २८
 आनीयपद्ममल्लानमसौमत्पादयोर्व्यधात्

अथासौस्पष्टयावाचापक्षीस्तोत्रमुदीरयत् २६
 जयदेवचिदानंदसुधासिंधोजगत्पते
 सदासद्भावनासंगकल्लोलानंतविग्रह ३०
 अद्वैतवासनामत्यामलत्रयविवर्जित
 जितेंद्रियपराधीनसमाधिप्राप्यविग्रह ३१
 निरुपाधिविनिर्मुक्तनिराकारनिरामय
 निःसीमनिरहंकारनिरावरणनिर्गुण ३२
 शरणागतसंत्राणप्रवीणचरणांबुज
 भीममालमहाव्यालज्वालादग्धमनोभव ३३
 कुठारभिन्नदैत्येंद्रगंडूषितमहाविभो
 त्रिपुरप्रमदाभालसिंदूरोद्धूलिमार्जन ३४
 कात्यायनीकुचांभोजवरकुंकुमचर्चित
 नमःप्रमाणदूरायनमःप्रमतिरूपिणे ३५
 नमश्चैतन्यनाथायनमस्त्रैलोक्यरूपिणे
 वंदेतवपदांभोजंयोगिप्रवरचुंबितम् ३६
 अपारभवपाथोऽधिपारावतरणाद्भुतम्
 वाचस्पतिरपिस्तोत्रेभवतो न प्रगल्भते ३७
 सहस्रवदनस्यापिफणींद्रस्यनचातुरी
 त्वद्वर्णनेमहादेवकोऽहमल्पमतिःखगः ३८
 स्तोत्रमेतत्समाकर्ण्यकृतंतेनपतत्रिणा
 तमवोचमहंकोऽसिकुतस्त्योसिविहंगम ३९
 हंसेनसदृशःकायोवर्णःकाकेनसंनिभः
 प्रयोजनंकमुद्दिश्यप्राप्तोसीहतदुच्यताम् ४०
 इतिपक्षीमयापृष्टःप्रश्रयानतकंधरः
 जगादश्लक्ष्णयावाचापक्षीवाक्यविदांवरः ४१
 देवेशधूर्जटेविद्धिमांमरालंस्वयंभुवः
 कर्मणायेनमेकाक्षर्यजातमाधुनिकंविभो ४२
 तदाकर्ण्यसर्वज्ञपृष्ठंयदितदुच्यते
 मानसात्सरसःपृथ्वद्यंयातःप्राप्तोस्मिसंकटम् ४३
 सौराष्ट्रनगरादारात्सरसिस्फुटदंबुजे

बालेंदुखंडधवलान्मृणालकवलानहम् ४४
 आदायबलमाश्रित्यनिरगांगगनंद्रुतम्
 विहायसस्ततस्तस्मादकस्मादपतंभुवि ४५
 अथमोहपरीतात्मासर्वथाविकलेंद्रियः
 वेपमानवपुर्मोहात्स्पृष्टःशीतैःसमीरणैः ४६
 प्रबुद्धःपतनेहेतुमपश्यन्नात्मनस्तदा
 अहोकिमेतदापन्नमद्यपातःकथंमम ४७
 कालिमायेनकायेस्मिन्पक्वकपूरपांडुरे
 इत्यहंविस्मयाविष्टोयावत्कुर्वेविचारणम् ४८
 तावदंबुरुहाद्वाणीमश्रौषमहमीदृशीम्
 उत्तिष्ठहंसवक्ष्यामिकारणंपातकाष्ण्ययोः ४९
 अथोत्थायसमागत्यमयामध्येसरोवरे
 दृष्टराजीविनीरम्याराजीवैःपंचभिर्युता ५०
 कारणंप्रष्टुमारेभेकाष्ण्यस्यपतनस्यच
 अथतत्रघनश्यामान्स्वर्णवर्णांबरावृतान् ५१
 चतुर्भुजान्गदाशंखचक्रपंकेरुहायुधान्
 किरीटहारकेयूरकुंडलद्युतिचित्रितान् ५२
 अद्राक्षमंतरिक्षस्थान्पुरुषानयुतानिषट्
 नत्वाप्रदक्षिणीकृत्यपंचपद्मांसरोजिनीम् ५३
 आत्मीयंपातमारभ्यपृष्टंतदखिलंमया
 पद्मिन्युवाच
 कलहंसगतोऽसित्वंमांविलंध्यविहायसा ५४
 तेनपातकयोगेनपतितोऽसिमहीतले
 तेनैवकालिमाकायेपक्षिसत्तमलक्ष्यते ५५
 भवंतंपतितंवीक्ष्यकृपापूर्णैर्नचेतसा
 मध्यमेनामुनाब्जेनवदताजातसौरभम् ५६
 आघ्रायषट्पदाःषष्टिसहस्राणिदिवंययुः
 एतेयेभवतांदृष्टाःनीलोत्पलसमत्विषः ५७
 सर्वेतेसप्तमेऽतीतेजन्मन्यासन्मुनेःसुताः
 अस्यैवसरसस्तीरेतेपुस्तेपरमंतपः ५८

कदाचित्कामिनीकाचिच्चंपकस्तबकस्तनी
 चलापांगकालाकांततरंगितरसालिनी ५६
 नासामुक्ताफलज्योत्स्नाचुंबितस्मितदीधितिः
 वीणांविन्यस्यकुचयोर्वनेऽस्मिन्मधुरंजगौ ६०
 गायंत्यास्वरमाकर्ण्यब्राह्मणाहरिणाइव
 तांसमागत्यतेसर्वेसममेवव्यलोकयन् ६१
 मयादृष्टाममैवेयमित्यूचुस्तेपरस्परम्
 मुष्टामुष्टिततस्तेषांभ्रातृणामभवद्रणः ६२
 अन्योन्यमुष्टिनिष्पिष्टवक्षसस्त्यक्तजीविताः
 तेभुक्त्वानिरयान्घोरान्बभूवुःसारसाभुवि ६३
 तदातेश्चापदान्जघ्नुर्दग्धावन्येनवह्निना
 ततोमातंगतामेत्यपथिपांथानघातयन् ६४
 वनेविषोदकंपीत्वातेययुर्यममंदिरम्
 खरोष्ट्रकपिमार्जारजन्मान्यासाद्यचक्रमात् ६५
 ततोमधुव्रताजातावर्ततेऽत्रसरोवरे
 अद्यमेगंधमाघ्रायप्रापुस्तेवैष्णवंपदम् ६६
 शृणुपक्षींद्रवक्ष्यामियेनमय्यस्तिवैभवम्
 एतस्माज्जन्मनःपूर्वेतृतीयेजन्मनिक्षितौ ६७
 सरोजवदनानामद्विजातेःकन्यकाऽभवम्
 पातिव्रत्यैकनिरतागुरुशुश्रूषणेरता ६८
 कदाचित्सारिकामेकांपाठयंत्याविलंबितम्
 सारिकाभवपापेत्वंपत्याशप्तास्मिकुप्यता ६९
 प्रेत्यसारित्वमासाद्यपातिव्रत्यप्रसादतः
 मुनीनामेवसदनेकन्याकाचित्पुपोषमाम् ७०
 गीतानांदशमाध्यायंविभूतिरिति विश्रुतम्
 प्रातःपठतिविप्रोसावश्रौषंतमघापहम् ७१
 कालेनसारिकादेहमहंहित्वाविहंगम
 दशमाध्यायमाहात्म्यादप्सराश्चाभवंदिवि ७२
 पद्मावतीतिविख्यातापद्मायादयितासुखी
 कदाचनमयायांत्याविमानेनविहायसा ७३

एतत्सरोवरं रम्यं विलोक्य विमलांबुजम्
 अवतीर्य जलक्रीडायावदारभ्यते मया ७४
 दुर्वासास्तावदायातो विवस्त्रातेन वीक्षिता
 तद्भयात्पद्मिनीरूपं धृतमेतन्मया स्वयम् ७५
 पद्मां पद्मद्वयं चैव द्वयं हस्तद्वयेन च
 मुखेन पंचमांभोजमिति पंचांबुजास्म्यहम् ७६
 दृष्टातेन मुनीन्द्रेण कोपज्वलितचक्षुषा
 अनेनैव स्वरूपेण तिष्ठ पापेशतंसमाः ७७
 इति शापं समुत्सृज्य स चैवांतर्दधे क्षणात्
 विभूत्यध्यायमाहात्म्याद्वाणीमेन विलीयते ७८
 मद्बिलं घनमात्रेण पतितो सिमहीतले
 अद्य शापनिवृत्तिर्मेतिष्ठ तस्ते खगोत्तम ७९
 निशामय मया गीयमानमध्यायमुत्तमम्
 यस्याकर्णनमात्रेण त्वमद्यैव विमोक्ष्यसे ८०
 इत्यसौ दशमाध्यायं पपाठ श्लक्ष्णया गिरा
 तमाकर्ण्य तया दत्तमादाय च सरोरुहम् ८१
 मया समर्पितं तुभ्यं पद्मिनी पद्ममुत्तमम्
 इत्युक्त्वा स जहौ देहं तदद्भुतमिवाभवत् ८२
 भृंगिरिति रुवाच
 पुरातने भवे कोऽयं ब्रह्महंसोऽभवत् कथं
 तवाग्रतः कुतो हेतोरुत्सर्जकलेवरम् ८३
 इति भृंगिरिति वाक्यमाकर्ण्य हंतदाब्रुवम्
 द्विजवेश्मनि पूर्वस्मिन् जन्मन्ययमजायत ८४
 सुतपा इति विख्यातो ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः
 वसन् गुरुकुले कुर्वन् वेदाध्ययनमन्वहम् ८५
 गुरुशुश्रूषणं सम्यग्विदधाति च भक्तितः
 शयानस्य गुरोः शय्यानिद्रितः स पदास्पृशत् ८६
 तेन पापेन तिर्यक्त्वमयं स्वर्गेऽपिलब्धवान्
 पद्मयोनिमरालानां मध्ये जातस्ततो द्विजः ८७
 अस्मिञ्जन्मन्यमुष्येह पुरास्मल्लोकनावधि

गीतानांदशमाध्यायंनलिन्याकथितंततः ८८
 आकर्यविहगोलेभेब्रह्मज्ञानमनुत्तमम्
 सोऽयविप्रकुलेजातोदशमाध्यायवैभवात् ८९
 जन्माभ्यासवशादस्यशिशोरपिमुखांबुजात्
 गीतानांदशमाध्यायःसमुल्लसतिसर्वदा ९०
 तदर्थपरिणामेनसर्वभूतेष्ववस्थितम्
 शंखचक्रधरंदैवमयंपश्यतिसर्वदा ९१
 यस्मिन्यस्मिन्यदैवास्यदृष्टिःस्निग्धाशरीरिणः
 ससमुक्तोभवेत्सर्वःसुरापोब्रह्महाऽपिवा ९२
 तद्विज्ञायमयाविप्रःपरमात्मस्वरूपिणा
 इदंनगरमानीतोमुक्तिक्षेत्रंस्वभावतः ९३
 अत्रत्यानांमनुष्याणांमुक्तिःकरतलेस्थिता
 तेनास्यदृष्टिपातेनविशेषोऽन्योनजायते ९४
 नददामिबहिर्गतुमहमस्यपुराकृतम्
 दशमाध्यायमहात्म्यात्तत्त्वज्ञानंसुदुर्लभम् ९५
 लब्धमेतेनमुनिनाजीवन्मुक्तिरियंतथा
 तेनास्यचलतोहस्तंददामिपथिगच्छतः ९६
 दशमाध्यायमहिमाभृंगिरिटेमहानयम्
 इतिभृंगिरिटेरग्रेकथितंयत्कथानकम् ९७
 तवेदमत्रकथितंसर्वपापप्रणाशनम्
 नरोवाप्यथवानारीयापिकोऽपिचवापुनः ९८
 अस्यश्रवणमात्रेणसर्वाश्रमफलंलभेत् ९९
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 गीतामहात्म्येचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८४

पञ्चाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

देव्युवाच
 इतिहासोऽयमीशानश्रेयसांसाधनंपरम्
 आकर्यकरुणापूर्णममकांक्षाप्रवर्त्तते १
 एकादशस्यमहात्म्यमध्यायस्यकथाश्रयम्

व्यावर्ण्यविरूपाक्षवक्तृणांप्रथमप्रभो २
 ईश्वरउवाच-
 आकर्ण्यकथांकांतेगीतावर्णनसंश्रयाम्
 विश्वरूपाभिधानस्यमाहात्म्यमपिपावनम् ३
 अध्यायस्यविशालाक्षिवक्तुंतावन्नशक्यते
 सहस्राणिकथाः संतितत्रैकाकथ्यतेमया ४
 प्रणीतायास्तटेनद्यामेघंकरमितिश्रुतम्
 नगरंगरिमाधारतुंगप्राकारगोपुरम् ५
 विशालाश्रमशालासुस्वर्णस्तंभविभूषितम्
 श्रीमद्भिःसुखिभिः शांतैःसदाचारैर्जितेन्द्रियैः ६
 अधिष्ठितंजवैश्चारुशृंगाटकमनोहरम्
 मणिस्तंभस्फुरत्स्वर्णापणचत्वरशोभितम् ७
 पताकाकिंकिणीक्वाणकदंबककलस्वरम्
 वेदाध्ययननिर्घोषवाचालितदिगंतरम् ८
 तूर्यसंघोषणाकीर्णविशालव्योममंडलम्
 पताकापल्लोद्भूतवातनिर्जितविग्रहम् ९
 राजामार्गवरद्वारनारीमंजीरसिंजितैः
 वल्लकीवेषुकैर्गीतिर्भातिवार्जिद्रहेषितैः १०
 प्रेक्षमाणमिवाभीक्ष्णंदिक्पालानांपुरैःसमम्
 आस्तेजगत्पतिर्यत्रशार्ङ्गपाणिर्विराजितः ११
 मूर्तिमत्परमंब्रह्मजगल्लोचनजीवितम्
 लक्ष्मीनयनराजीवपूजिताकारगौरवः १२
 त्रिविक्रमवपुर्मेघश्यामलः कोमलद्युति
 श्रीवत्सवक्षाराजीव वनमालाविभूषितः १३
 अनेकभूषणोपेतः सरत्नइववारिधिः
 चलत्सौदामिनीदामसांद्रमेघसमद्युतिः १४
 तस्यास्तेमुकुटेसाक्षात्शार्ङ्गपाणिःपरःपुमान्
 तंदृष्ट्वामुच्यतेजंतुर्जन्मसंसारबंधनात् १५
 यस्मिन्पुरेमहातीर्थंविद्यतेमेखलाभिधम्
 यत्रस्नात्वानरैर्नित्यंप्राप्यतेवैष्णवं पदम् १६

तत्रवीक्ष्यजगन्नाथंनरसिंहं कृपार्णवम्
 सप्तजन्मार्जिताद्धोराण्मुच्यतेदुष्कृतान्नरः १७
 मेखलायांगणाधीशंविलोकयतियोनरः
 सनिस्तरतिविघ्नानिदुस्तरायपिसर्वदा
 ब्रह्मचर्यपरोदांतोनिर्ममोनिरहंकृतिः १८
 तस्मिन्मेघंकरेकश्चिदभूद्बाह्यणसत्तमः
 सुनंदइतिविख्यातोवेदशास्त्रविशारदः १९
 वशीकृतेन्द्रियग्रामोवासुदेवपरायणः
 देवस्यशार्ङ्गिणःपार्श्वेगीताध्यायमिमंप्रिये २०
 एकादशंपठत्येषविश्वरूपप्रदर्शनम्
 अध्यायस्यप्रभावेनब्रह्मज्ञानमवापसः २१
 परमानंदसंदोहश्लाघ्यसंवित्समाधिना
 प्रत्यङ्मुखेन्द्रियतयानिश्चलांस्थितिमीयुषा २२
 सततंस्थीयतेतेनजीवन्मुक्तेनयोगिना
 एएकदासमहायोगीसिंहराशिस्थितेगुरौ २३
 गोदावरीतीर्थयात्रांविधातुमुपचक्रमे
 प्रथमेऽह्निसमागत्यविरजं तीर्थमुत्तमम् २४
 नाभिमारभ्यतीर्थेषुससमभ्यर्च्यदेवताम्
 मर्जन्मज्जन्जगद्धात्रींकमलांसव्यलोकयत् २५
 तांसंपूज्यमहामायांसर्वकामफल प्रदाम्
 तारातीर्थेततःस्नात्वाकपिलासंगमेततः २६
 अष्टतीर्थमसौचक्रेविधायपितृतर्पणम्
 कुमारीशंशिवंनत्वाकपिलाद्वारमाययौ २७
 तत्रनिर्मज्ज्यनिर्धुतप्राग्जन्मांतरदुष्कृतः
 संपूज्यनत्वाश्रुत्वाचदेवंवैमधुसूदनम् २८
 उषित्वातत्रतांरात्रिंप्रागात्प्रातःसहद्विजैः
 नरसिंहवनेतत्रतीर्थे रामस्यदीर्घिका
 प्रह्लादपूजितः साक्षादास्तेयत्रनृकेसरी २९
 तंदृष्ट्वादेवदेवेशंपूजयित्वातुभक्तितः
 तत्रतंदिवसंनीत्वासययावंबिकापुरम् ३०

अनुग्रहेणभक्तानामंविनातत्रतिष्ठति
 पूरयन्तिमनुष्याणांवाञ्छितान्यखिलान्यपि ३१
 पूजयित्वांबिकांभक्त्या पुष्पगंधानुलेपनैः
 उपहारैश्चविविधैःस्तौत्रैःप्रणमनैरपि ३२
 विप्रस्तस्मात्पुराप्राप्तःकंठस्थानाभिधंपुरम्
 यत्रास्तेपरमाशक्तिर्महालक्ष्मीर्महाद्युतिः ३३
 तामवेक्ष्यसुधाभानुभास्करद्युतिमंडलाम्
 संसारतापविच्छेदपद्मपीयूषवाहिनीम् ३४
 योगिराजहृदंभोजराजहंसनिषेविताम्
 अनाहतमहानादमयीमद्वयरूपिणीम् ३५
 महालक्ष्मींभगवतींवाञ्छितार्थप्रदायिनीम्
 आराध्यभक्तिभावेनचेतसासमुनीश्वरः ३६
 विवाहमंडपंप्रापपुरंविप्रैःसमन्वितः
 पुरेतत्रप्रतिगृहंवासस्थानमयाचत ३७
 नलेभेवसतिंस्थातुंगेहेकस्मिन्नपिद्विजः
 दर्शितंग्रामपालेनविशालंवासमंदिरम् ३८
 प्रविश्यवशतिंचक्रेब्राह्मणः संगिभिःसह
 ततः प्रभातेविमलेसुनंदोऽसौद्विजोत्तमः ३९
 बहिरालोकयांचक्रेवासगेहान्निजंवपुः
 अध्वन्यानखिलान्यत्रजातान्क्वापियदृच्छया ४०
 गम्यमानः समायातंग्रामपालोददर्शसः
 तंवभाषेग्रामपालआयुष्मानसिसर्वशः ४१
 भागधेयवतांपुंसांपुण्यः पुण्यवतामसि
 प्रभावोविद्यतेवत्सकोपिलोकोत्तरस्त्वयि ४२
 क्वप्रयाताः सहायास्तेकथंतत्सदनाद्वहिः
 तत्पश्यमुनिशार्दूलकथयामितवाग्रतः ४३
 किंतुनान्यंत्वयातुल्यंपश्यामीहतपस्विनम्
 किंजानासिमहामंत्रकांविद्यामवलंबसे ४४
 कस्यदेवस्यकारुण्याच्छक्तिर्लोकोत्तरात्वयि
 तत्कारुण्यवशात्तिष्ठग्रामेऽस्मिन्ब्राह्मणोत्तम ४५

शुश्रूषामखिलामेवभगवंस्तेकरोम्यहम्
 इतिसंवासयामासतस्मिन्ग्रामेमुनीश्वरम् ४६
 परिचर्याचतस्यासौभक्त्याचक्रेदिवानिशम्
 दिवसेषुप्रयातेषुसप्ताष्टसुसमेयिवान् ४७
 प्रातरागत्यतस्याग्रे रुरोदभृशदुःखितः
 अद्यमेभाग्यहीनस्यगुणवान्भक्तिमान्सुतः ४८
 जाज्वल्यमानदंष्ट्रेणभक्षितोनिशिक्षसा
 इत्येवंरक्षकेणोक्तंतंप्रच्छससंयमी ४९
 क्वास्तेसराक्षसःपुत्रोभक्षितस्तेकथंवद
 ग्रामपालउवाच-
 वर्ततेनगरेघोरः पुरुषादोनिशाचरः ५०
 सखादतिनरानेत्यनित्यं नगरगोचरान्
 ससर्वैर्नागरेरत्रप्रार्थितः पुरुषैःपुरा ५१
 रक्षराक्षसनःसर्वान्ग्रासंतैकल्पयामहे
 पथिकानिशिनिद्रंतियेचतान्भुङ्क्वराक्षस ५२
 एतस्मिन्सदनेपांथान्ग्रामपालप्रवेशितान्
 आहारंकल्पयांचक्रुरात्मीयप्राणगुप्तये ५३
 भवान्सुप्तो गृहेऽमुष्मिन्नधन्यैः संयुतः परैः
 तेग्रस्ताःकिलचानेननत्वंमुक्तोसिद्धिजोत्तम ५४
 प्रभावंभवतोवेत्तिभवानेवद्विजोत्तम
 मदीयतनयस्याद्यमित्रमेकमुपागतम् ५५
 अजानतामयासोऽपितनयस्यप्रियः सखा
 अन्यैः पांथजनैः सार्द्धतस्मिन्गृहेप्रवेशितः ५६
 श्रुत्वातत्रप्रविष्टंतंनिशीथेतनयोमम
 तमानेतुंगतः सोऽपिभक्षितस्तेनरक्षसा ५७
 दुःखितेनमयाप्रोक्तः प्रातः सपिशिताशनः
 ममापिपुत्रोदुष्टात्मन्भवतानिशिभक्षितः ५८
 भवज्जठरनिर्मग्नः सुतोऽसौयेनजीवति
 अस्तिचैवमुपायस्तेब्रूहिमेत्वं निशाचर ५९
 राक्षसउवाच-

अंतःप्रविष्टात्वत्पुत्रमज्ञात्वाहमभक्षयम्
 अजानन्भक्षितः पांथैः सहितोऽसौसुतस्तव ६०
 यथाजीवतिमे कुक्षौयथाभवतिरक्षितः
 तथाविहितमप्यस्तिदैवेनपरमेष्ठिना ६१
 गीतैकादशमध्यायंयः पठत्यनिशंद्विजः
 तत्प्रभावेनमेमुक्तिर्मृतानांपुनरुद्भवः ६२
 ग्रामपालउवाच-

कथमेकादशाध्यायसामर्थ्यमिदमद्भुतम् ६३
 इतिपृष्ठोमयाविप्रसबभाषेनिशाचरः ६४
 पुरागृध्रेणकेनापिनभोमार्गेणगच्छता
 अस्थिखंडंस्वतुंडाग्रात्पातितंक्वापिवारिणि ६५
 तंजलाशयमागत्यकोऽपिज्ञानीश्वरस्तदा
 महातीर्थमितिज्ञात्वाविदधेपितृतर्पणम् ६६
 तमूचिरे जनाः सर्वेतीर्थमेतत्कथंवद
 जपत्येकादशाध्यायंत्रिसन्ध्यंनियतेंद्रियः ६७
 कृतमौनस्तुविप्रोऽसौचौरैर्व्यापादितः पथि
 तस्यास्थिशकलंगृध्रवदनात्पतितंजले ६८
 तेनतीर्थमिदंदिव्यंजातंपातकनाशनम्
 ततस्तेमानवाः सर्वेसस्त्रुस्तत्रलाशये ६९
 निष्कल्मषतयाचैवंप्रापुस्तेपरमंपदम्
 एकादशस्यसामर्थ्यादध्यायस्यभविष्यति ७०
 ममापिमुक्तिः पांथानांपुनरुत्थानमेवच
 योमयाकश्चिदुद्गीर्णोब्राह्मणोऽत्रैवतिष्ठति ७१
 सच एकादशाध्यायंजपतिस्मनिरंतरम्
 सतेनाध्यायमंत्रेणसप्तवाराभिमंत्रितम् ७२
 विधायवारिविप्रेन्द्रःक्षिपेद्यदिममोपरि
 ततोमेशापनिर्मुक्तिर्भविष्यतिनसंशयः
 इतितेनास्मिंसंदिष्टः समायातस्त्वदंतिकम् ७३
 विप्रउवाच-

राक्षसः केनपापेनजातोसौवदरक्षक

यत्क्षपायां गृहेतस्मिन्नरान्खादतिनिद्रितान् ७४
 ग्रामपालउवाच
 अस्मिन्ग्रामेपुराकश्चिदासीद्विप्रःकृषीवलः
 एकदाशालिकेदाररक्षणेव्याकुलोद्विजः ७५
 नातिदूरेमहागृध्रःपांथमेकमभक्षयत्
 तंविमोचयितुंदूरादयांचक्रेऽपितापसः ७६
 भुक्त्वापांथंखगस्तावन्निरगादंबराध्वना
 ततः स तापसः कोपात्तंबभाषेकृषीवलम् ७७
 धिक्त्वांहालिकदुर्बुद्धेकठोरमतिनिर्घृण
 कुक्षिभरंपरत्राणविमुखंहतजीवितम् ७८
 चौरैश्चदंष्ट्रिभिःसर्पैररिवहिविषांबुभिः
 गृध्राक्षसभुतैश्चवेतालादिभिराहतान् ७९
 जनानुपेक्षतेशक्तःसतद्वधफलंलभेत्
 नमोचयतियोविप्रंप्रभुश्चोरादिभिर्धृतम् ८०
 सयातिनरकंधोरंसपुनर्जायतेवृकः
 निहन्यमानंविपिनेगृध्रव्याघ्रेणपीडितम् ८१
 मुंचमुचेतियोवक्तिसयातिपरमांगतिम्
 गवा मर्थेहताव्याघ्रैर्न्याधैर्दुष्टैश्चराजभिः ८२
 तेपियांतिपदंविष्णोर्दुष्प्राप्यंयोगिनामपि
 अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानिच ८३
 शरणागतसं त्राणकलांनार्हतिषोडशीम्
 दीनस्योपेक्षणंकृत्वाभीतस्यचशरीरिणः ८४
 पुण्यवानपिकालेनकुंभीपाकेसपच्यते
 पश्यन्नपिभवान् पांथंदुष्टगृध्रेणभक्षितम् ८५
 निवारणसमर्थोपिनचक्रेयन्निवारणम्
 निष्कृपोसियतस्तस्माद्भविष्यसिनिशाचरः ८६
 इमांशापमुने श्रुत्वाकंपमानकलेवरः
 प्रणम्यहालिकोविप्रंबभाषेकरुणंवचः ८७
 अत्राहंक्षेत्ररक्षायांचिरंक्षिप्तेनचक्षुषा
 नवेद्घिनिकटंगृध्रहन्यमानमिमंनरम् ८८

तेनमेऽनुग्रहं कर्तुं कृपणस्य त्वमर्हसि
 विप्र उवाच
 यो वेत्त्येकादशाध्यायं जपत्यनुदिनं च यः ८६
 तेनाभिमन्त्रितं वारियदाशिरसितावके
 पतिष्यति तदाशापात्तवमुक्तिर्भविष्यति ९०
 इत्युक्त्वा तापसो यातो हालिको राक्षसोऽभवत्
 तदा गच्छ द्विजश्रेष्ठ तेनाध्यायेन मन्त्रय
 तीर्थोदकं स्वहस्तेन तस्य मूर्द्धनि निक्षिप ९१
 महादेव उवाच
 इति तत्प्रार्थितं तस्य श्रुत्वा च करुणाप्लुतः
 तथेति सहपालेन मुनीरक्षोत्तिकं ययौ ९२
 एकादशेन तेनांबुविश्वरूपेण मन्त्रितम्
 निक्षिपंतस्य शिसितेन विप्रेण योगिना ९३
 गीताध्यायप्रभावेण शापमोक्षमवाप सः
 विहाय राक्षसं देहं चतुर्वाहुस्ततोऽभवत् ९४
 निगीर्णयेजनास्तेन पांथा आसन्सहस्रशः
 चतुर्भुजा बभूवुस्तेशंखचक्रगदाधराः ९५
 ते विमानान्यारुरुहुस्तावदूचे सराक्षसम्
 मदीयस्तनयः कस्तं दर्शयस्व निशाचर ९६
 इत्युक्ते ग्रामपालेन दिव्यधीराहराक्षसः
 एवं चतुर्भुजं विद्धितमालश्यामलद्युतिम् ९७
 माणिक्यमुकुटं दिव्यमणिकुण्डलमंडितम्
 हारहारिमहास्कंधं स्वर्णकेयूरभूषितम् ९८
 राजीवलोचनं स्निग्धं हस्ते कृतसरोरुहम्
 दिव्यं विमानमारूढं देवत्वं प्राप्तमात्मजम् ९९
 इति तस्य वचः श्रुत्वा सुतं दृष्ट्वा च तादृशम्
 स्वगेहं नेतुमारेभेज हाससुतस्ततः १००
 कति वाराणि जातोऽसित्वं पुत्रो मम रक्षक
 पूर्वपुत्रस्त्वदीयोऽस्मि अधुनाविबुधोऽस्म्यहम् १०१
 यास्यामि वैष्णवं धाम ब्राह्मणस्य प्रसादतः

निशाचरोऽपिप्राप्तोऽयपश्यदेहंचतुर्भजम् १०२
 एकादशस्यमाहात्म्याद्यातिस्वर्गसमंजनैः
 विप्रादस्मात्तमध्यायमधीष्वत्वंजपानिशम् १०३
 भविस्यतिनसंदेहस्तवापिगतिरीदृशी
 ताततस्मात्सतांसंगंदुर्लभंसर्वथाजनैः १०४
 सोप्यद्यतेसमुत्पन्नोह्यात्मनः साधयेप्सितम्
 किंधनैर्भोगदानैर्वाकिंयज्ञैस्तपसानुकिम् १०५
 किंपूर्तैर्वापरंश्रेयोविश्वरूपस्यपाठतः
 तद्विष्णोःपरमंरूपमध्यायस्यश्रुतेनच १०६
 यत्पूर्णानंदसंदोहकृष्णब्रह्मास्यनिर्गतम्
 कुरुक्षेत्रेऽजुनेमित्रेतत्कैवल्यरसायनम् १०७
 नृणांचभवभीतानामाधिव्याधिभयापहम्
 अनेकजन्मदुःखघ्नंनान्यत्पश्यामितस्मर
 शिव उवाच
 इत्युक्त्वा सहतैः सर्वैर्ययौविष्णोःपरंपदम् १०८
 तमध्यायंततोविप्राद्ग्रामपालः पपाठसः
 तावुभौतस्यमाहास्याज्जग्मतुर्वैष्णवंपदम् १०९
 इत्येकादशमाहात्म्यकथातुभ्यंनिरूपिता
 यस्याः श्रवणमात्रेणमहापातकसंक्षयः ११०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेगीता-
 माहात्म्येसतीश्वरसंवादेपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८५

षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

महादेवउवाच-
 अस्तिकोल्हापुरंनामनगरंदक्षिणापथे
 सुखानांसदनंसाध्विसाधूनां सिद्धिसंभवम् १
 परशक्तेः परंपीठंसर्वदेवनिषेवितम्
 पुराणेषुप्रसिद्धंयद्भक्तिमुक्तिफलप्रदम् २
 कोटिशस्तत्रतीर्थानिशिवलिगानिकोटिशः
 आस्तेरुद्रगयायत्रविशालंलोकविश्रुतम् ३

तुंगाचलमहावप्रगोपुरोल्लासितोरणम्
 प्रासादशिखरेयत्रतुंगचकनकध्वजम् ४
 सोमकांतिमहासौधवलभीपंक्तिशोभितम्
 जालरंध्रोद्गिरद्धूपधूमाऽमोदितदिक्तटम् ५
 चलत्पताकविस्तीर्णच्छायंदेवालयान्वितम्
 चतुरैः सुंदरैः स्निग्धैः श्रीमिद्भिः शुचि मानसैः ६
 अधिष्ठितंसदाचारैः पुरुषेर्भूरिभूषणैः
 कुरंगनयनाश्चंद्रवदनाः कुटिलालकाः ७
 उत्फुल्लचंपकच्छायाः पीनतुंगपयोधराः
 कृशमध्या निम्ननाभिवलित्रयविराजिताः ८
 विशालजघनाश्चारुजंघायुग्मावरांघ्रयः
 वाचालमेखलादामनिक्वणन्मणिनूपुराः ९
 रणत्कंकणहस्ताब्जस्फुरत्करजरश्मयः
 वसंतिप्रमदायत्रमादयंत्योमुनीनपि १०
 समस्तवस्तुसंयुक्तंसर्वभोगसमन्वितम्
 मंगलैः सकलैर्युक्तं महालक्ष्मीसमन्वितम् ११
 तत्रागच्छत्पुमान्कश्चिद्युवागौरंसुलोचनः
 कंबुकंठः पृथुस्कंधो महावक्षामहाभुजः १२
 समस्तलक्ष्णोपेतोगोचरासक्तमानसः
 प्रविश्यनगरं पश्यन् शोभांसौधेषु सर्वतः १३
 उत्कंठितमना द्रष्टुं महालक्ष्मीं सुरेश्वरीम्
 मणिकुण्डे कृतः स्नानः संपन्नपितृतर्पणः १४
 महालक्ष्मीं महामायां नत्वा तुष्टावभक्तिः
 जयत्यपारकरुणाशरण्याजगदंबिका १५
 कुर्वाणा जगतोजन्मपालनं क्षपणं दृशा
 यया शक्त्या कृतादिष्टः परमेष्ठी सृजत्यसौ १६
 अवष्टभ्य च तां शक्तिं पालयत्यच्युतोजगत्
 यया शक्त्या कृतावेशः संहरत्यखिलं हरः १७
 तां भजे परमां शक्तिं सर्गस्थितिलयोजिताम्
 योगिध्येयां घ्निकमलेकमलेकमलालये १८

स्वभावानखिलान्नस्त्वंगृह्णासीन्द्रियगोचरान्
 त्वमेवकल्पनाजालंतत्कल्पंकुरुषेमनः १६
 इच्छाज्ञानक्रियारूपापरसंवित्स्वरूपिणी
 निष्फलानिर्मलानित्यानिराकारानिरंजना २०
 निरंतरानिरातंकानिरालंवानिरामया
 तवैवंमहिमानंहिकोवर्णयितुमीशते २१
 वंदेनिर्भिन्नषट्चक्रद्वादशांतर्विहारिणीम्
 अनाहतध्वनिमयींबिंदुनादकलात्मिकाम् २२
 मातस्त्वंपूर्णशीतांशुगलत्पीयूषवाहिनी
 पुष्पासिवत्सलेवालान्सनकादीन्दिगंबरान् २३
 अनुस्यूताशिवसंविज्जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु
 तुरीयायांवर्तमानांदयासूनृतसंधिषु २४
 ददासि प्राणिनासर्वाः सततंब्रह्मसंपदः
 संहृत्यतत्त्वसंघातंतुरीयातीतयात्वया २५
 योगिनांबिंवतादत्म्यंदीयतेनिर्विकल्पया
 परानमामिपश्यंतीमध्यमांवैखरीमपि २६
 रूपाणिदेविगृह्णासिजगत्संत्राणहेतवे
 त्वंब्राह्मीवैष्णवीचत्वंमाहेशीचत्वमंबिके २७
 वाराहित्वंमहालक्ष्मीनारसिंहीत्वमैन्द्रिका
 त्वंकौमारीचंडिकात्वंलक्ष्मीस्त्वंविश्वपावनी २८
 सावित्रीत्वंजगन्माताशशिनीत्वंचरोहिणी
 त्वंस्वाहात्वंस्वधात्वंहित्वं सुधापरमेश्वरी २९
 चंडमुंडभुजादंडखंडदोर्दंडमंडिते
 रक्तवीजगलद्रक्तपानघूर्णितलोचने ३०
 उन्मत्तमहिषग्रीवोन्मूलनप्रौढदोर्युगे
 शुभासुरमहादैत्यदारणायातविक्रमे ३१
 अनंतचरितेतुभ्यंनमस्त्रैलोक्यमातृके
 भक्तकल्पलतेमह्यंप्रसीदपरमेश्वरि ३२
 इतितेनस्तुतादेवीमहालक्ष्मीस्ततः स्वयम्
 निजरूपंसमास्थायपुरुषंप्रत्युवाचतम् ३३

श्रीलक्ष्मीरुवाच-

राजपुत्रप्रसन्नाऽहवृणीष्ववरमुत्तमम्

राजपुत्रउवाच

पितामेधरणीपालोवाजिमेधंमहाक्रतुम् ३४

कुर्वाणोदैवयोगेनरोगाक्रांतोदिवंययौ

तद्वपुस्तप्ततैलेनशोषयित्वामयाततः ३५

स्थापितस्तत्रयागोऽसौयथापूर्वमवर्तत

अथक्रांतमहीचक्रोयूपेयागतुरंगमः ३६

निशीथेबंधनंहित्वानीतः केनापिकुत्रचित्

अदृष्ट्वातद्गतंक्वापिनिवृत्तेषुजनेष्वहम् ३७

आमंत्र्यऋत्विजः सर्वाञ्छरणंत्वामुपागतः

प्रसन्नायदिदेवित्वंतन्मेयागतुरंगमः ३८

दृष्टोभवतुयागोऽसौसंपूर्णोजायतेयथा

आनृण्यंममतातस्य तेनराज्ञोभविष्यति ३९

तथाकुरुजगद्धात्रिशरणागतवत्सले

देव्युवाच

ममद्वारंद्विजः सिद्धसमाधिरिति विश्रुतः ४०

ममाज्ञयासतेसर्वकार्यनिष्पादयिष्यति

इत्युक्तः श्रीमहालक्ष्म्याततोराजकुमारकः ४१

आजगाममुनिःसिद्धसमाधिर्यत्रतिष्ठति

प्रणम्यतस्यपादाब्जंकृतांजलिरवस्थितः ४२

तमुवाचततोविप्रःप्रहितोऽसित्वमंबया

त्वदीप्सितमिदंसर्वसाधयामिविलोकय ४३

इत्युक्त्वात्रिदशान्सर्वानाचकर्षसमांत्रिकः

एक्षतक्षितिपालस्यतनयोऽसौतदासुरान् ४४

कृतांजलिपुटान्देवान्वेपमानकलेवरान्

अथतानमरान्सर्वान्संवभाषेद्विजोत्तमः ४५

अमुष्यराजपुत्रस्यवाजीयज्ञायकल्पितः

नीतोस्तिदेवराजेनक्षपायामपहत्यसः ४६

गीर्वाणाश्वमेवास्यसमानयतमाचिरम्

अथतस्यमुनेर्वाक्याद्देवैर्यज्ञतुरंगमः ४७
 समर्पितस्ततस्तेन तेऽनुज्ञात्वादिबौकसः अं
 आकृष्टानमरान्दृष्ट्वा गतं लब्ध्वा तुरंगमम् ४८
 महीपति सुतो नत्वा तं मुनिं वाक्यमब्रवीत्
 आश्चर्यमिदमेतत्ते सामर्थ्यमृषिसत्तम ४९
 कृतं त्वया चित्रमिदं त्रिदशाकर्षणं क्षणात्
 हस्तादाकृष्य दत्तो मे यज्ञीयोऽयं तुरंगमः ५०
 न किञ्चिदपरं यावद्दुष्करं यत्सुरैरपि
 प्रभविष्यति तत्कर्तुं भवानेव न चापरः ५१
 शृणु विप्रमहीपालपितासीन्मे बृहद्रथः
 प्रारब्धहयमेधोऽसौ दैवेन निधनं गतः ५२
 अद्यापि तस्य देहोऽस्ति तप्ततैलेन शोषितः
 तस्य संजीवनं भूयः कर्तुमर्हसि सत्तम ५३
 इत्याकर्ण्य स्मितं कृत्वा स जगाद महामुनिः
 यामस्तत्र पिता यत्र तावको यागमंडपः ५४
 अथागत्य समतेन तत्र सिद्धः समाधिना
 पयोऽभिमन्त्र्य विदधे तस्य प्रेतस्य मूर्धनि ५५
 ततः प्राप नृपः संज्ञामुत्तस्थे वै ददर्श च
 स तं पप्रच्छ विप्रं द्रं कोऽसि धर्मेति भूपतिः ५६
 ततो राजसुतः सर्वभूपालाय न्यवेदयत्
 स नत्वा ब्राह्मणं राजा तं पुनर्दत्त जीवितम् ५७
 बभ्रापे केन पुण्येन त्वयि शक्तिरलौकिकी
 यया षे जीवितं दत्तमाकृष्टाश्च दिवौकसः ५८
 यागश्चोद्धरितो विप्रयेन मे तन्निरूपय
 इत्युक्तस्तेन विप्रोऽसौ जगाद श्लक्ष्णया गिरा ५९
 गीतानां द्वादशाध्यायं जपाम्यहम तं द्रितः
 तेन शक्तिरियं राजन्यया प्राप्तोऽस्य जीवितम् ६०
 एतदाकर्ण्य राजाऽसौ द्वादशाध्यायमुत्तमम्
 पपाठ तस्माद्विप्रर्षेः सकाशात् ब्राह्मणान्वितम् ६१
 तस्याध्यायस्य माहत्म्यात्ते सर्वे सद्गतिं ययुः

अन्येपठित्वाजीवाश्चमुक्तिमापुरहोपराम् ६२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेगीता-

माहात्म्येषडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८६

सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

देव्युवाच

द्वादशाध्यायमाहात्म्यंभवताकथितंमम

ब्रूहित्रयोदशाध्यायमाहात्म्यमतिसुंदरम् १

ईश्वरउवाच-

शृणुत्रयोदशाध्यायमहिमांभोनिधिंशिवे

यदाकर्णनमात्रेण परामुद मवाप्स्यसि २

अस्तिदक्षिणदिङ्गार्गेतुंगभद्रामहानदी

तत्तटेनगरंरम्यंनाम्नाहरिहरंपुरम् ३

यत्राऽस्तेभगवान्देविदेवोहरिहरःस्वयम्

यस्यदर्शनमात्रेणपरंकल्याणमाप्यते ४

तस्मिन्पुरेद्विजन्मासीद्धरिदीक्षितसंज्ञिकः

तपः स्वाध्यायनिरतोश्रोत्रियोवेदपारगः ५

दुराचारेतितस्यासीद्भार्यानाम्नाचकर्मणा

नसुष्वापसमंपत्यादुरालापाकदाचन ६

क्षणमप्यात्मसदनेनचास्तेस्वैरचारिणी

कंठदघ्नंद्विजद्वारेधयंतीवारुणीरसम् ७

पतिसंबधिनः सर्वान्तर्जयंतीपुनःपुनः

विटैःसहसदोन्मत्तारममाणानिरंतरम् ८

कदचिद्व्याकुलंदृष्ट्वापुरंपौरैरितस्ततः

संकेतगेहमकरोत्कांतारेनिर्जनेस्वयम् ९

अथतत्रैवसाधूर्तारममाणाविटैःसह

निनायसाबहून्कालान्निजयौवनगर्विता १०

अथतस्मिन्पुरेरम्येनिवसंत्यानिरंकुशम्

वसंतकालं समभूत्परंचित्तेभुवःसखा ११

आमूलपल्लवाकीर्णं सहकारविकारिणा

पिकानांपंचमालापैः पुनः सजीवितः स्मरः १२
 स्फुरच्चंपकसौरभ्यहारकैर्मलयानिलैः
 मंदमंदंप्रसर्पद्भिरांदोलितवनद्रुमः १३
 उत्फुल्लमल्लिकामोदमदिरापारणावताम्
 अलीनांकलटंकारैः समंताद्रावशोभितः १४
 प्रसन्नचारुभिः स्मेरः सरोवरसुगंधिभिः
 मीलन्मरालनिवहैः सरोभिः प्रकटीकृतः १५
 घनच्छायासुखासीनहरिणार्भकधारिभिः
 नीरंध्रपल्लवैर्नानाशाखिभिः शोभितावनिः १६
 तस्मिन्वसंतसमयेमुदितासाभिसारिका
 अपश्यज्जगदानंददायिनींचंद्रिकांनिशि १७
 चंचच्चकोरचंच्वग्रगलत्पीयूषासीकराम्
 द्रवदिंदुशिलानिर्यत्सुधानिर्भरनिर्भराम् १८
 विकाशिकुसुमक्रोडसांद्रीभूतकरोत्कराम्
 उल्लासितपयोराशिकल्लोलालिगितांबराम् १९
 मनोभवमहासिंहकुलटाकंठकर्तरीम्
 घनांधकारसंदोहविदारणपटीयसीम् २०
 श्वेतीकृतसतीकारपरार्थहिमगर्भिणीम्
 म्लानपंकजसंकोचाद्यूनामानंददायिनीम् २१
 चक्रवाकवधूवक्त्रकरुणाक्रोशसाक्षिणीम्
 मुक्ताश्रेणीविशुद्धांशुप्रभासितदिगंतराम् २२
 अथतस्यांप्रभूतायांपूरयंत्यादिशोदश
 कामांधाकामिनीजातापथिसौधविहारिणी २३
 अपश्यंतीविटान्रात्रौनिर्भिद्यभवनार्गलम्
 ययौसंकेतभवनंनिर्गत्यनगराद्वहिः २४
 तत्रप्रियतमंकंचित्काममोहितमानसा
 अन्वेषयंतीनाद्राक्षीत्कुंजेकुंजेतरौतरौ २५
 आकर्णयंतीकांतस्यमंदालापान्पदेपदे
 अभियातिततः क्रीडन्यत्रसंहारिनिस्वनः २६
 चक्रवाकरवान्श्रुत्वाकांतालापभ्रमादसौ

सरोवराणिसर्वाणिपर्यटंतीमुहुर्मुहुः २७
 कांतभ्रांत्यातरुतलेप्रसुप्तान्हरिणोत्करान्
 प्रबोधयंतीसोच्छ्वासमागतास्मीतिभाषिणी २८
 आलिगंतीवनस्थाणुंजीवनेश्वरशंकया
 तदाननभ्रमाद्भूयंचुवंतीविकचांबुजम् २९
 तत्रतत्रकृतव्यर्थश्रमादृष्टप्रियास्वयम्
 विललापवनेतस्मिन्मूर्च्छतीविविधोक्तिभिः
 हाकांतहागुणाक्रांतमच्चैतन्यस्यनायक ३०
 हेमनोहरसौभाग्यभाग्यलावण्यशेवधे
 हापूर्णचंद्रवदनहासरोजायतेक्षण ३१
 हाकांततत्त्वसौहित्यविश्रमायसुरद्रुम
 यदिकोपेनकुत्रापिगुह्यवेषोऽत्रतिष्ठसि ३२
 प्रसादयामित्वांकांतदत्त्वाप्राणान्प्रियानपि
 इत्युच्चैः सर्वतोदिक्षुविलपंत्यावियोगतः ३३
 तस्याः श्रुत्वावचः कोऽपिसुप्तोव्याघ्रः प्रबुद्धवान्
 कुर्वन्धुरधुरध्वानंपश्यन्प्रतिदिशं रुषा ३४
 आस्फालयन्नखैर्भूमिगर्जन्नाकाशगह्वरम्
 पृष्ठनिर्भग्नलांगूलदुतमुत्थायवेगवान् ३५
 गतोव्याघ्रः समुत्पत्ययत्रास्तेसाभिसारिका
 अथ सापितमायांतमालोक्यपतिशंकया ३६
 निर्जगामपुरः स्थातुंप्रेममनिर्भरमानसा
 ततस्तस्यनखक्रीडाक्रूरतांधीकृतासती ३७
 जहौप्रियवपुःशंकांश्रुत्वागर्जितमूर्जितम्
 तथाविधापिसानारीभ्रांतिमुत्सृज्यसत्वरम् ३८
 व्याघ्रत्वंतुकुतोहेतोर्मानिहंतुमिहागतः
 इदंसर्वसमाख्याहियतस्त्वंहंतुमिच्छसि ३९
 इतितस्यावचः श्रुत्वाशार्दूलश्चंडविक्रमः
 क्षणंविहायतद्ग्रासमुवाचप्रहसन्निव ४०
 मलापहानदीनाम्नादेशेतिष्ठतिदक्षिणे
 नगरीमुनिपर्णेतितस्यारोधसिवर्तते ४१

तत्रास्तेभगवान्साक्षात्पंचलिगोमहेश्वरः
 तस्यांपुर्यामहंविप्रपुत्रोभूत्वास्थितस्ततः ४२
 अयाज्यान्याजयन्नश्नन्नेकोद्दिष्टेनदीतटे
 वेदपाठफलंशश्वद्विक्रीणन्धनकांक्षया ४३
 भिक्षुकानपरान्लोभात्तिरस्कुर्वन्दुरुक्तिभिः
 अदेयद्रविणंगृह्णन्नदत्तमनिशंदिनम् ४४
 छलयन्सकलंल्लोकान्क्षणाग्रहणकौतुकात्
 ततः कतिपयेकालेजरठत्वमुपागतः ४५
 वलीपलितवानंधः प्रपतन्प्रस्वलद्गतिः
 पतद्दंतोभवंभूयः प्रतिग्रहपरायणः ४६
 हस्तेगृहीतदर्भोऽहमगमंतीर्थसन्निधिम्
 धनग्रहणलोभेनभ्रमन्पर्वसुपर्वसु ४७
 ततोऽहशिथिलांगः सन्कंचिद्भूनिर्जरालयम्
 गतवान्याचितंभोक्तुंदष्टोमध्येपदेशुना ४८
 अपतंतूर्धितोभूत्वाततः क्षितितलेक्षणात्
 ततोऽहगलितप्राणोव्याघ्रयोनिमुपागतः ४९
 अत्रतिष्ठामिकांतारेपूर्वपापमनुस्मरन्
 नभक्षयामिधर्मिष्ठान्मुनीन्साधुजनान्सतीः ५०
 किंतुपापान्दुराचारनसतीर्भक्षयाम्यहम्
 अतोऽसतित्वंतत्त्वेनममैवकवलायसे ५१
 इत्युक्त्वास्वैर्नखैःकूरैस्तांविभज्यांगखंडशः
 अथतांभक्षितांतेनपापदेहमुपाश्रिताम् ५२
 यमस्यकिंकरानिन्युःसद्यः संयमनींपुरीम्
 यमादेशेनतत्रापिपातयामासुराशुताम् ५३
 विण्मूत्ररक्तपूर्णेषुघोरकुंडेष्वनेकथा
 कल्पकोटिषुपीतासुतस्मादानीयतांमुहुः ५४
 रौरवेस्थापयामासुर्मन्वंतरशतावधि
 ततोप्याकृष्यतांदीनारुदतींसर्वतोमुखीम् ५५
 मुक्तकेशांभग्नगात्रांचिक्षिपुर्दहनानने
 एवं पापपरांघोरां भुक्त्वानरकयातनाम् ५६

इहजातामहापापात्पुनः श्वपचयोनिषु
 ततः श्वपचगेहेऽपिवर्द्धमानादिनेदिने ५७
 पूर्वजन्मवशेनैवतथैवासीद्यथापुरा
 ततः कतिपयेकालेपुनःस्वम्भवनंययौ ५८
 यत्रास्तेजृम्भकादेवीशिवस्यातः पुरेश्वरी
 तत्रापश्यद्विवजन्मानंवासुदेवाभिधंशुचिम् ५९
 गीतात्रयोदशाध्यायमुद्गिरंतमनारतम्
 ततस्तच्छ्रवणादेवमुक्ताश्वपचविग्रहात् ६०
 दिव्यं देहं समासाद्य जगाम त्रिदशालयम् ६१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे गीता-
 माहात्म्ये सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्य १८७

अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

ईश्वर उवाच-

अतः परंप्रवक्ष्यामि भवानि भवमुक्तये
 गीताचतुर्दशाध्यायमवधारय सुस्मिते १
 मेदिन्यांयत्किलस्थूलमस्तिकाश्मीरमंडलम्
 राजधानीसरस्वत्यात्रास्तेचैव मनोहरा २
 यामधिष्ठाय वाग्देवी ब्रह्मलोकं प्रयच्छति
 हंसमारुह्यमानापि सावित्री प्रहतैरपि ३
 सरस्वतीपदांभोजसेवामाश्रित्यकुंकुमैः
 यत्र गौरवयंत्याशाहंसपक्षपुटोद्भवैः ४
 निरंतरंतयाचैव नृणां संस्कृतभाषिणाम्
 सुपर्वाणामयीभाषानिषेणोपलभ्यते ५
 प्रातर्गृहांगणोद्भूतैर्यत्रकुंकुमपांसुलैः
 सर्वतोरुणितच्छायशशांकरविमंडलम् ६
 तत्रासीत्तेजसांराशिः शौर्यवर्मानरेश्वरः
 उद्यदुज्ज्वलवाणौघखंडितारातिमंडलः ७
 अभूच्चसिंहलद्वीपे राजा सिंहपराक्रमः
 नाम्नाविक्रमवेतालः कलानामपिशेवधिः ८

उभौपरस्परंमैत्रीवर्द्धयांचक्रतुः क्रमात्
 तत्तद्देशसमुत्पन्नैरपूर्वैः प्रचुरोत्करैः ६
 एकदाप्रहितंप्रेम्णाप्रभूतंशौर्यवर्मणा
 राजाविक्रमवेतालोविलोक्यशुनकीद्वयम् १०
 मत्तमातंगतुरगमणिभूषणचामरम्
 प्रेषयामासमित्रायप्रभूतं शौर्यवर्मणे ११
 एकदाशिबिकारूढश्चारुचामरवीजितः
 सुवर्णशृङ्खलारूढंवाद्यडिंडिमंडबरम् १२
 शुनीयुगलमादायमृगयाकौतुकोत्सुकः
 राजाजगामबाह्यालद्यंसमंराजकुमारकैः १३
 पणबंधविधानेनसमुपेतंशशामिषम्
 तत्रराजकुमारणांमहान्कोलाहलोऽभवत् १४
 ततः समानवयसाकेनचिद्राजसूनुना
 बहुमूल्यंपणंकृत्वाराजाचिक्रीडकौतुकी १५
 ततोवतार्यदोलायाविरुदावलिगर्विताम्
 धावतः शशकस्योच्चैःपृष्ठेमुंचन्नृपंशुनीम् १६
 मुमोचराजपुत्रोऽपिप्रेमपात्रंमहाभुजः
 विररामशुनीमुच्चैःसंकीर्त्यविरुदावलीम् १७
 अलक्ष्यमाणवेगेऽस्मिन्शुनीयुगलकेभृशम्
 धावत्युत्थितमेवासीत्पश्यतांसर्वभूभृताम् १८
 पपातगर्तेमहतिशशकोऽतिश्रमादसौ
 पतितोऽपिशुनीवश्योनाभवच्छशशावकः १९
 ततः शनैः समुत्थायधावन्नाक्रम्यरोषतः
 जगृहेराजशुन्याऽसौशशकः फेनमुद्धमन् २०
 ततः कथंचिदुप्लुत्यगच्छन्विस्वलयञ्छशः
 राजपुत्रशुनक्यासौगृहीतः कंधरातटे २१
 जितमस्माभिरत्यर्थमितिसंजल्पतानृणाम्
 कोलाहलेशंकितायाशुन्यानिर्गतवान्मुखात् २२
 ततोदंष्ट्राव्रणश्रेणीक्षरद्बुधिरधारकः
 क्वापिर्ममरभूभागेनिलीयस्थितवाञ्छशः २३

जिघ्रंत्याराजशून्याऽसौभूभागंधनरोषया
 दृष्टमात्रः परित्रस्तोहस्तमात्रंततोऽगमत् २४
 यत्रकपूरकदलीक्रोडव्याघ्रदरीतलः
 चोलीकपोलफलकान्चुबन्वातिसमीरणः २५
 उद्भिन्नकेतकीकोशरजोमुकुलितेक्षणः
 विस्रब्धाहरणायत्रच्छायांतांपरितन्वतः २६
 नारिकेलफलैर्यत्रस्वयंनिपतितैरधः
 अपिचूतफलैस्तृप्ताःपक्वैः शाखामृगाअपि २७
 अपिकेसरिणोयत्रखेलंतिकलभैःसमम्
 फणिनः केकिबर्हेषुनिर्विशंकंविशंतिच २८
 यत्राश्रमांतरेविप्रोवत्सनामाजितेंद्रियः
 शांतश्चतुर्दशाध्यायंजपन्नास्तेनिरंतरम् २९
 तत्रतच्छिष्यपादाब्जप्रक्षालनजलैःकृते
 कर्दमेन्यपतद्गत्वाजीवशेषोमुहुःश्वसन् ३०
 ततः कर्दमसंस्पर्शमात्रनिस्तीर्णसंसृतिः
 दिव्यंविमानमारुह्यनिर्ययौशशकोदिवम् ३१
 ततःशून्यपिलिप्तांगीस्तोकैःकर्दमबिंदुभिः
 क्षुत्पिपासार्तिरहिताशुनीरूपंविहायसा ३२
 ततोदिव्यांगनारम्यं गंधर्वैरुपशोभितम्
 दिव्यंविमानमारुह्यशून्यपित्रिदिवंययौ ३३
 ततोजहासमेधावीशिष्योनाम्नास्वकंधरः
 विचार्यविस्मितः पूर्वजन्मवैरस्यकारणम् ३४
 राजापिपर्यपृच्छत्तंविस्मयस्मेरलोचनः
 प्रणम्यपरयाभक्त्याविनयैकपयोनिधिः ३५
 कथांकथयमेविप्रहीनयोनिनिषेवितौ
 अज्ञौयौजग्मतुःस्वर्गेशुनीशशकशावकौ ३६
 शिष्यउवाच-
 वत्सनामाद्विजन्मास्तेवनेऽमुष्मिन्जितेंद्रियः
 चतुर्दशंतुह्यध्यायंगीतानांसर्वदाजपन् ३७
 शिष्योऽह तस्यभूपालब्रह्मबिद्याविशारदः

चतुर्दशतुअध्यायंजपामिप्रत्यहंनृप ३८
मदीयचरणांभोजप्रक्षालनजलेलुठन्
शशस्त्रिदिवमापन्नः शुनक्यासह भूपते ३९
राजोवाच
हेतुनाकेनकथयहसितंचद्विजोत्तम
अतः किमपिसाकूतंमन्यमानेनसादरम् ४०
शिष्यउवाच
महाराष्ट्रेतिनगरंनाम्नाप्रत्युदकंमहत्
तत्रासीद्ब्राह्मणोनाम्नाकेशवः कितवाग्रणीः ४१
विलोभनाभवत्तस्यजायास्वैरविहारिणी
तेनसाहन्यतेक्रोधाद्वैरसंचित्यजन्मनः ४२
ततः स्त्रीवधपापेनशशकोजायतेद्विजः
किल्बिषाच्छुनकीसापिजातावंचनजन्मनः ४३
पूर्वेणजन्मनाभ्यस्तंवैरंविस्मरतो नहि
आसेदिवद्भ्यांबहुधायोन्यंतरमपिक्वचित् ४४
इत्याकलय्यसकलंभूपालः श्रद्धयान्वितः
गीतामभ्यस्यसकलामवापपरमांगतिम् ४५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डेगीता-
माहात्म्येअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८८

एकोनवत्यधिक शततमोऽध्यायः

ईश्वरउवाच
प्रवक्ष्यामिविशालाक्षितुहिनाचलकन्यके
गीतापंचदशाध्यायमाहात्म्यमवधारय १
कृपालुर्नरसिंहोऽभून्नाम्नागौडेभूपतिः
यस्यासिधारयासंख्येदेवासंघावधीकृताः २
यदीयमत्तमातंगदानधाराजलैरिला
निदाघेपिचसेहेतारविसंतापवेदनाम् ३
संक्रंदनपरित्रस्तायदीयशरणंगताः
रेजिरेकरिणोमत्ताश्चलंतः पर्वताइव ४

मत्तमातंगचीत्कारप्रतिस्वनमिवादरात्
 यस्यगोपायतः शैलाव्याहरंतिकृपावतः ५
 यदीयधावत्तुरगक्षुरसंघातजर्जरम्
 नाभूच्चित्रंकथंकारंगतरखंडंधरातलम् ६
 यस्मिन्वृत्रहणोमित्रेसमुद्धरतिमेदिनीम्
 पुनरुज्ज्वलयांचक्रेमहाभाष्यंफणीश्वरः ७
 तस्यासीत्स्निकोधीमाञ्छस्त्रशास्त्रकलानिधिः
 नाम्नासरभभेरुंडःप्रचंडभुजमंडलः ८
 भांडारेणतुरंगैश्चभटैर्वीररसोद्भवैः
 समानएवभूपालदुर्गैरत्यंतदुर्गमैः ९
 सकदाचित्स्वयंराज्यंकर्तुंपापोदधेमनः
 निहत्यवसुधापालंबलात्साकंकुमारकै १०
 कर्तुंव्यवस्यदिवसैः स्वल्पैरित्थंचिकीर्षया
 विषूचिकामयादाशुपरासुः समजायत ११
 कालेनाल्पीयसाप्रेत्यपापात्मातेनकर्मणा
 तेजस्वीतुरगोजातः सिंधुदेशेकृशोदरिः १२
 मूलेनबहुनाक्रीत्वाहयतत्वविदाततः
 बहुयत्नवतानीतः केनचिद्वैश्यसूनुना १३
 राजापिपौत्रनप्त्राद्यैस्तस्यैवमरणात्परम्
 कालेनबृद्धतांप्राप्तः स्वराज्यंचापिपालयन् १४
 सवैश्यसूनुस्तंचाश्वराज्ञे दातुं समागतः
 राज्ञोद्वारिस्थतस्तत्रप्रतीक्षंस्तत्समागमम् १५
 ज्ञातपूर्वोऽपिवैश्योऽसौ प्रतीहारेणदर्शितः
 किमर्थंब्रूहिराज्ञेति पृष्टःस्पष्टमभाषत १६
 देवत्रिजगतीरत्नमितिमत्वातुरंगमः
 मयानियुतमूल्येनबहुनासाधुलक्षणः १७
 ततोऽवलोक्यवक्त्राणिभूपालः पार्श्ववर्तिनाम्
 समादिदेशवणिजमश्वोऽत्रनीयतामिति १८
 शिरांसिधूनयन्नृणामश्वलक्षणवेदिनाम्
 शूराणामपिचेतांसिमुहुरुत्साहयन्महान् १९

अखण्डमेदिनीवेगबहुसंक्रमणार्जितम्
 लालाफेनछलेनासौवमन्शुभ्रतरंयशः २०
 उचैःश्रवस्तुलांभेजेगुणसाम्येनतत्त्वतः
 विवृणवन्नतितेजस्वीहयेवनतकंधरः २१
 चामरैरिंदुधवलैर्वीज्यमानोनिरंतरम्
 दुग्धांभोनिधिलोलैस्तैः श्वासैरुच्चैःश्रवाइव २२
 नीलातपत्रयुगलंघनच्छायतुलश्रिया
 बिभ्राणोवारिदालीढहिमाद्रिशिखरश्रियम् २३
 मेदिनीमंडलस्पर्शसंक्रांतमिवपावकम्
 मुहुरुद्धरयन्धुन्वन्बधुरंकंधरातटम् २४
 दारयन्वैरिणः सर्वान्व्याहरंश्चजयश्रियम्
 हेषारवेणगुरुणादिक्षुप्रख्यापयन्यशः २५
 सत्त्वस्यराशिरत्युच्चैर्गतीनामिवशेवधिः
 रूपस्यनिलयंसाक्षाल्लक्षणानांपयोनिधिः २६
 आनीतोवणिजावाजीराज्ञाचसमदृश्यत
 बहुधावर्णितोऽमात्यैरश्वलक्षणवेदिभिः २७
 यथेच्छं वणिजोदीर्णस्वर्णदत्त्वामहीपतिः
 जग्राहतुरगंवेगादसीमानंदनिर्भरः २८
 ततोऽश्वपालमाहूययत्नतस्तंनिरूप्यच
 विसर्जितसभालोकोगृहांतरमगानृपः २९
 अनेकधासमापृष्टोमहीपालरंणांगणे
 शस्त्रव्रणकिणश्रेणीभूषणंसत्त्वसन्निभम् ३०
 एकदामृगयांखेलन्कुतूहलरसात्मना
 तमारुह्यमहीपालोवनंप्रतिविवेशह ३१
 विसृज्यसैनिकान्पृष्टेधावतः परितोऽखिलान्
 आकृष्यमाणोहरिणैःपिपासाकुलितोऽभवत् ३२
 ततउत्तीर्यतुरगाञ्जलमन्वेषयन् नृपः
 बध्वाश्वंतरुशाखायामारुरोहशिलानृपः ३३
 गीतापंचदशाध्यायश्लोकार्द्धलिखितंततः
 पातितंमरुतातत्र्यन्नखण्डेविलोकयत् ३४

पत्रंवाचयतोराज्ञः श्रुत्वागीताक्षरावलीम्
 ततोमुक्तिपदंलेभेतुरगस्त्वरयाऽपतत् ३५
 ततोग्रंथिंसमाच्छिद्यपल्याणवतार्यच
 उत्थापमानस्तुरगोराज्ञानोत्थितवान्मृतः ३६
 ततं सरभभेरुंडोनृपमाभाष्यसुस्वरम्
 दिव्यंविमानमारुह्यजगामत्रिदशालयम् ३७
 ततोगिरिंसमारुह्यददर्शाश्रममुत्तमम्
 पुन्नागकदलीचूतनारिकेलसमन्वितम् ३८
 द्राक्षेक्षुवाटिकापूगनागकेसरचंपकम्
 खेलत्करभसारंगंनृत्यत्केकिकुलंनृपः ३९
 प्रणिपत्यद्विजन्मानमुटजाभ्यंतरस्थितम्
 पप्रच्छपरयाभक्त्यामुक्तसंसारवासनात् ४०
 तुरगोनिरगात्स्वर्गहेतुनाकेनमेवद
 इत्याकर्ण्यवचोराज्ञोद्विजन्मावाचमूचिवान् ४१
 कालेनबहुनाप्रेत्यतत्पापात्तुरगोऽभवत्
 अथपंचदशाध्यायश्लोकार्द्धलिखितंक्वचित् ४२
 ततोवाचयतः श्रुत्वानिरगात्तुरगोदिवम्
 ततः समागतैस्तत्रपरिवारजनैर्वृतः ४३
 प्रणिपत्यद्विजन्मानंहृष्टरोमाविनिर्गतः
 पत्रंतदेवलिखितंगीतापंचदशाक्षरम् ४४
 वाचयन्समहीपालोहर्षसंफुल्ललोचनः
 अभिषिच्यनिजंपुत्रंमंत्रविन्मंत्रिभिः समम् ४५
 सिंहासनेसिंहबलंमुक्तिमापविशुद्धधीः ४६

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेगीता-
 माहात्म्येएकोननवत्यधिकशततमोऽध्यायः १८६

नवत्यधिकशततमोऽध्यायः

ईश्वरउवाच-

अतः परंप्रवक्ष्यामिषोडशाध्यायगौरवम्
 आकर्ण्यकुरंगाक्षिहर्षोत्कंठप्रविर्षिणि १

अस्तिसौराष्ट्रिकं नाम्नापुरं गुर्जरमंडले
 तत्रासीत् खड्गबाहुश्च राजा चंद्रइवापरः २
 यदीयकुसुमामोदमालासुरभितोदरे
 वारांनिधौ हरिः स्वास्थ्यादशेतसहपद्मया ३
 यदीयकीर्तिकर्पूरकणाभांतिनभोगणे
 कीर्णवैरि कृतश्वासमारुतैस्तारकाछलात् ४
 यस्यासिधारातीर्थेषु स्नाता वैरिपुभूभुजः
 व्यावर्त्तते दिवोऽद्यापि स्वर्गस्त्रीवाग्विमोहिताः ५
 तस्या रिमर्दनो नाम मदहस्ती मदोद्धुरः
 मदांबुधारासलिले गुंजदभ्रमरमंडलः ६
 कपोलफलकोत्तीर्णमदधाराजलाविलः
 बभौ यो निर्भरोद्गौरैरंजनाद्रिरिवाच्चकैः ७
 यस्यांगेषु व्यराजंत चामराश्चंद्रिकोज्ज्वलाः
 किरणा इव शीतांशोः पतिताः काननोदरे ८
 सिंदूरपांसुपटलीराजत्कुंभस्थलो बभौ
 यः संध्यावारिदव्याप्तं वियत्खंडमिव स्थितम् ९
 सकदाचिन्मोचयित्वा शृंखलान्निगडानपि
 भंक्त्वा लौहदृढस्तंभं प्रसह्य निशि निर्गतः १०
 आधोरणगणान्सर्वान् पार्ष्णि विस्फूर्जदं कुशान्
 क्रोधादवगणय्यैव निजशालां बभंज सः ११
 तीक्ष्णांकुशमुखैर्विष्वक्हन्यमानोऽपि वैरवैः
 दंडैस्तु त्रासयामासुः सादिनो नमना गपि १२
 ततो राजा समागत्य निशम्येदं कुतूहलम्
 तत्र हस्तिकलाभिज्ञैः समं राजकुमारकैः १३
 अदृश्यत समागत्य राजा दंतावलो बली
 मोहयन्नुद्धटाटोपोहताट्टालिकमालिकः १४
 ददृशुस्तं महाभीमं पौरादूरतरं स्थिताः
 गोपायंतः शिशून् भीत्या निबृत्तान्यकुतूहलाः १५
 रुद्धेषु तत्र मार्गेषु पलायनपरैर्जनैः
 वासितेषु तदीयो ग्रदानधारांबुसीकरैः १६

स्नात्वातेनाध्वनायातः सरसः कश्चनद्विजः
 गीतानां षोडशाध्यायश्लोकान्कतिपयाञ्जपन् १७
 निषिद्ध्यमानो बहुधा पौरैराधोरणैरपि १८
 अमन्यमानः करिणो भीतान् चलितवांस्ततः
 फूत्कारेण स आवृण्वञ्जनान्विपरिमर्दयन् १९
 स्पृशन्दानां बुजंतस्य स्वस्तिमान्निर्गतो द्विजः
 ततो महानभूत्तत्र विस्मयो वागगोचरः २०
 मानसे भूमिपालस्य पौराणामपि पश्यताम्
 समाहूय ततो राजा फल्लराजीवलोचनः २१
 तमापृच्छ द्विजं वाहादवतीर्य प्रणम्य च २२
 राजोवाच-
 अलौकिकमिदं विप्रत्वया द्याचरितं महत्
 कृतांतकल्पादेतस्मात्कथं निर्यातवान् गजात् २३
 कमर्चयसि गीर्वाणं कंमंत्रं जपसि प्रभो
 काचशिद्धिस्तवास्तीति द्विजन्मन्समुदीरय २४
 द्विज उवाच
 गीतायाः षोडशाध्यायः श्लोकान्कतिपयानहम्
 जपामि प्रत्यहं भूपते नैताः सर्वसिद्धयः २५
 ततो विहाय द्विरदं कौतूहलरसं नृपः
 आजगाम द्विजन्मानमादाय निजमंदिरम् २६
 शुभं मुहूर्तमन्वीक्ष्य तोषयित्वा द्विजोत्तमम् २७
 सुवर्णैर्लक्ष्य संख्याकैर्गीतामंत्रमुपाददे
 गीतायाः षोडशाध्यायश्लोकान्कतिपयानपि २८
 समभ्यस्य ततो राजा सत्कारेण सकौतुकः
 अथैकदा विनिर्गत्य बाह्यालद्यं सहसैनिकैः २९
 तमेवामोच यद्राजामत्तमाधोरणाद्गजम्
 विस्पष्टमिति वाक्या निराज्यसौख्यममानयन् ३०
 तृणवज्जीवितं राजा गजस्याग्रे विशत्ततः
 आदाय गंडफलकं मदपंक्तिनिरंकुशम् ३१
 आययौ मंत्रविश्वासानृपः साहसिकाग्रणीः

राहोरिवमुखादिंदुःकालास्यादिवधार्मिकः ३२

साधुः खलस्यवदनान्नृयोनिरगमद्गजात्

आगत्यनगरं राजा त्वभिषिच्य कुमारकम् ३३

गीतायाः षोडशाध्यायादवापपरमांगतिम् ३४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखण्डे गीता-
माहात्म्येनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६०

एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

ईश्वर उवाच-

षोडशाध्यायसामर्थ्यकथितं शणुसांप्रतम्

स्पष्टं सप्तदशाध्यायमहिमांभोनिधिं शिवे १

खड्गबाहोः सुतस्यैव भृत्यो दुःशासनोऽभवत्

तंगजं धर्तुमागत्य गजात्प्राप्तो यमक्षयम् २

तद्वासनानिबद्धात्मा गजयोनिमवाप्य च

गीतासप्तदशाध्यायं श्रुत्वा प्राप्तः परंपदम् ३

देव्युवाच

दुःशासनो गजत्वं च प्राप्य मुक्त इति श्रुतम्

तदेव वद कल्याणविस्तरेण मम प्रभो ४

ईश्वर उवाच-

स्थितः कश्चन दुर्मेधामंडलीककुमारकैः

बहुमूल्यं पणं कृत्वा गजमारूढवांस्ततः ५

गत्वा कतिपयान्येव पदानि जनवारितः

नाम्ना दुःशासनो मूढः प्रौढवाक्यमुदीरयन् ६

ततो निशम्य तद्वाक्यं क्रोधांधः सिंधुरोऽभवत्

न्यपतच्च स्वलत्पादः कंपमानकुमारकैः ७

ततो निपतितं किंचिदुच्छ्वसंतं गजोरुषा

ऊर्ध्वमुन्मूलयांचक्रे कृतांतकनिरंकुशः ८

गतासोरपि रोषेण तस्यास्थन्यांच गणंगजः

विकीर्णवान् पृथक् कृत्वा मत्तोदंतावलस्ततः ९

ततः कालेन संप्रेत्य गजयोनिमवाप सः

महांतंकालमनयत्सिंहलद्वीपभूपतेः १०
 मैत्रीगरीयसीसार्द्धखङ्गबाहुमहीभुजा
 ततोऽयजलोमार्गेणप्रापितोवारुणोमतः ११
 जयदेवेनखङ्गबाहोः प्रीत्यानीतोमहीभुजा
 जातिंस्मरन्स्वकीयांसपश्यन्बधून्सहोदरान् १२
 दुःखेनमहतास्तोकान्दिवसानत्यवाहयत्
 उवासखङ्गबाहोश्चगृहेतूष्णीमनिर्दिशन् १३
 सकदाचित्तुसंतुष्टः समस्याश्लोकपूरणे
 कस्मैचित्कवयेप्रादात्तमुपायनहस्तिनम् १४
 शतेनतेनकविनारोगोपद्रवभीरुणा
 मालवक्षोणिपालस्यविक्रीतश्चैत्यकुंजरः १५
 कियत्यपिगतेकालेपाल्यमानोऽपियत्नतः
 मुमूर्षुरभवत्तत्रकुंजरोदुर्जरज्वरः १६
 नजिघ्रतिपयः शीतंनादत्तेकवलंगजः
 स्वपितृपिनसौख्येनमुंचत्यश्रूणिकेवलम्
 ततोहस्तिपकाख्यातंबृत्तांतमवनीपतिः १७
 आकरय ससमायातोयत्रास्तेज्वरितोगजः
 सचावलोक्यभूपालंजगद्विस्मयकारिणीम् १८
 वाचमूचेगजःसम्यग्विसृष्टज्वरवेदनः
 राजन्नशेषशास्त्रज्ञराजनीतिपयोनिधे १९
 निर्जितारातिसंघातमुरारिचरणप्रिय
 किमौषधैरलंबैद्यैःकिंधानैःकिंनुजापकैः २०
 गीतासप्तदशाध्यायजापकंद्विजमानय
 तेनायंमामकोरोगः शाम्यत्यत्रनसंशयः २१
 यथादिष्टंगजेनासौतथाचक्रेनराधिपः
 ततोगजत्वमुत्सृज्यमुक्तोदुःशासनोऽभवत् २२
 तेनविप्रेणाभिमंत्र्यजलेक्षितेतदुत्तमे
 अथदिव्यंसमारूढंविमानमवनीपतिः २३
 तंदुःशासनमद्राक्षीत्पाकशासनतेजसम् २४
 राजोवाच

किंजातीयः किमात्मात्वंकिंवृत्तइतिमेवद
केनवाकर्मणाजातोगजः कथमिहागतः २५
पृष्ठोराज्ञाविमुक्तोऽसौविमानस्थः स्थिराक्षरम्
वृत्तयथायदाचख्यौनिजंदुःशासनः क्रमात् २६
गीतासप्तदशाध्यायंजपन्मालवभूपतिः
नरवर्माभवन्मुक्तः कालेनाल्पीयसाततः २७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेगीता-
माहात्म्येएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६१

द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

पावर्त्युवाच-

उक्तंसप्तदशाध्यायगौरवंभवताशिव
सत्त्वमष्टादशाध्यायमहिमानमुदीरय १
ईश्वरउवाच-
आकर्ण्यचिदानंदनिष्पादिनिगमोत्तरम्
पुण्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यंगिरिनंदिनि २
समस्तशास्त्रसर्वस्वंश्रोत्रप्राप्तंरसायनम्
संसारयातनाजालविदारणपरायणम् ३
परंरहस्यंसिद्धानामविद्योन्मूलनक्षमम्
चैतन्यंकैटभारातेरग्रगण्यंपरंपदम् ४
विवेकवल्लरीमूलंकामक्रोधर्मलापहम्
पुरंदरादिगीर्वाणचित्तविश्रामकारकम् ५
सनकादिमहायोगिमनोरंजनकारणम्
पाठमात्रपराभूतकालकिंकरगर्जितम् ६
अष्टोत्तरशतव्याधिमूलोन्मूलनकारकम्
नातःपरतरंकिंचिद्रहस्यंहंसगामिनि ७
उपतापत्रयहरंमहापातकनाशनम्
यथाकालेष्वहंनित्योयथापशुषुकामधुक् ८
यथाव्यासोमुनींद्रेषु व्यासेषुब्रह्मवित्तमः
यथादिवौकसांशक्रोगुरुःशक्राद्यथावरः ९

यथारसानांपीयूषमुत्तमंविश्वविश्रुतम्
 तथागिरीणांकैलासोयथाचंद्रोदिवौकसाम् १०
 तीर्थानांपुष्करंतीर्थंयथापुष्पेषुपंकजम्
 पतिव्रतासुनारीषुयथालोकेष्वरुंधती ११
 यथामखेष्वश्वमेधोयथोद्यानेषुनंदनम्
 यथारुद्रेषुसर्वेषुवीरभद्रोममानुगः १२
 यथादानेषुभूदानंयथासिंधुषुगौतमी
 यथालोकेहरिद्वेत्रप्रशस्तंधर्मकर्मसु १३
 तथैवाष्टादशाध्यायमाहात्म्यंभुवनोत्तरम्
 तत्राख्यानमिदंपुण्यंभक्त्याकर्णयपार्वति १४
 यथाकर्णनमात्रेण जंतुः पापैः प्रमुच्यते
 अस्तिमेरुगिरेःशृंगेपुरीरम्यामरावती १५
 पुराममविनोदायनिर्मिताविश्वकर्मणा
 निरंतरंगुणयुताकोटिगीर्वाणसेविता १६
 तेजः पुंजवतीसाक्षाद्ब्रह्मविद्येवविश्रुता
 चिंतामणिशिलावद्धाःप्रासादायत्रकामदाः १७
 जयंतिमेरुशिखरेचतुर्मुखपुरावधि
 यत्रकल्पद्रुमच्छायासुखासीनापुलोमजा १८
 शृणोतिश्यामलागीर्भिर्गीतंगंधर्वयोषिताम्
 यत्रास्तेसबलारातिर्देवैश्चदलितायुषाम् १९
 दैत्यानारक्तकल्लोलैःस्वर्धुनीशोणतांगता
 पुरातनसुधास्वादुस्मारंस्मारंदिवौकसः २०
 धयंतियत्रक्षुत्क्षामाकलांप्रत्यहमैदवीम्
 तस्यांकैवल्यकल्पायामासीत्पूर्वशतक्रतुः २१
 शचीसमन्वितः श्रीमान्सर्वगीर्वाणसेवितः
 सकदाचित्सुखासीनोविष्णुदूतैरधिश्रितम् २२
 सहस्रनेत्रमायांतमपश्यत्पुरुषंपरम्
 ततस्तदीयतेजोभिरभिभूतः पुरंदरः २३
 मणिसिंहासनात्तूर्णपतितःस्थानमंडपे
 सिंहासनात्प्रयातस्यततस्तस्यहरेर्भटाः २४

गीर्वाणगणसाम्राज्यपट्टबंधवितेनिरे
 अथतस्याभिषिक्तस्यमहेन्द्रस्यपुलोमजा २५
 वामांकमारुरोहाशुदिव्यदुंदुभिनिःस्वनैः
 अथत्रिदिवसंगीतगीर्वाणाः प्रमदान्विताः २६
 सुरानीराजयामासुर्दिव्यरत्नैः सुरस्त्रियः
 ततोवैऋषयोवेदैराशीर्वादास्तदाददुः २७
 रंभाद्याननृतुस्तस्यपुरस्तादप्सरोगणाः
 गंधर्वाललितालापाञ्जगुर्मंगलकौतुकम् २८
 एवंनूतनमिंद्रंतुजुष्टं बहुभिरुत्सवैः
 विनाशतक्रतुं दृष्ट्वा शक्रो विस्मयमाययौ २९
 नमयाविहितामार्गे तडागानविनिर्मिताः
 नरोपितामहावृक्षाः पांथविश्रांतिकारकः ३०
 नकदाचिदहोदृष्टो देवस्त्रिपुरभैरवः
 निधिवासे स्थिता देवी पूजितानमदालसा ३१
 मेघंकरस्थितः शार्ङ्गधरो नैव निरीक्षितः
 न कृतं विरजे स्नानं नैवं काशीं पुरीं गतः ३२
 न देववाटिकावासी दृष्टो नरहरिः स्वयम्
 एरंडविष्णुर्हेरं बो न जातु परिशीलितः ३३
 रेणुकानेक्षिता जातु माता पुरनिवासिनी
 न भक्त्या पूजिता देवी दाना पुरनिवासिनी ३४
 न भक्त्या त्रिपुरे दृष्टस्त्रिलिङ्गसूयंबकः स्वयम्
 न शार्दूलतडागस्थो वीक्षितः सोमनाथकः ३५
 रेवापुरस्थितो देवो घुसृणेशो न वीक्षितः
 नागदंतपुरे ख्यातो नागनाथो न वेक्षितः ३६
 पर्णग्रामस्थितो दृष्टो न महानमृतेश्वरः
 न तुंगभद्रातीरस्थो दृष्टो हरिहरः स्वयम् ३७
 न वेंकटाद्रि निलयः श्रीनिवासः सुलक्षितः
 कावेरीकर्णिकातीरे श्रीरंगो नैव वीक्षितः ३८
 दीनास्त्वनाथाः क्रोशन्तः कारागारान्नमोचिताः
 अन्नदानेन दौर्भिक्षे प्राणिनो नैव पूजिताः ३९

रात्रौरात्रौकृताक्वापिनिर्जले नोदकप्रभा ४०
 नगौतम्यांकृतंस्नानंनदृष्टोहरिणेश्वरः
 कृष्णवेश्यांचनकृतंस्नानंकन्यागतेगुरौ ४१
 दत्तनोभूखंडमपिकवयोनैवपूजिताः
 नतीर्थेषुकृतंसत्रंनग्रामेषुकृतामखाः ४२
 पुष्करिण्योनविहितामध्येमार्गबहूदकाः
 नप्रासादाः कृताः क्वापिब्रह्मविष्णुपिनाकिनाम् ४३
 नजातुचिद्भयाक्रांतारक्षिताःशरणागताः
 कथमेकेनपुण्येनदेवदत्तमिहार्जितम् ४४
 इतिचिंताकुलोभूत्वाहरिंप्रष्टुपुरंदरः
 ययौसरभसंखिन्नःक्षीरकूपारगह्वरम् ४५
 तत्रप्रविश्यगोविंदंकृतनिद्रंनवैस्तवैः
 अकस्मान्निजसाम्राज्यभ्रंशदुःखमुवाचह ४६
 इंद्रउवाच-
 रमाकांतभवत्प्रीत्यैकृतंक्रतुशतंपुरा
 तेनपुण्येनसंप्राप्तंमयापौरंदरंपदम् ४७
 इदानींनूतनः कोऽपिजातोदिविपुरंदरः
 नतेनधर्मोविहितोनतेनक्रतवः कृताः ४८
 ममसिंहासनंदिव्यंकथमाक्रांतमच्युत ४९
 महादेवउवाच-
 इत्येवंवदतस्तस्य श्रुत्वावाचंरमापतिः
 उन्मीलितस्मिताक्षोसावुवाचमधुरंवचः ५०
 श्रीभगवानुवाच-
 किंदानैरल्पफलदैःकिंतपोभिःकिमध्वरैः
 वर्त्तमानः क्षितितलेसत्त्वंप्रीणितवान्पुरा ५१
 इन्द्रउवाच-
 भगवन्कर्मणाकेनसत्त्वांप्रीणितवान्द्विजः
 यत्प्रीत्याभगवान्प्रादात्तस्मैपौरंदरंपदम् ५२
 श्री भगवानुवाच
 जपत्यष्टादशाध्यायेगीतानां श्लोकपंचकम्

यत्पुण्येनचसंप्राप्तंवसाम्राज्यमुत्तमम् ५३
 सर्वपुण्यशिरोरत्नभूतेनत्वंस्थिरोभव
 इतिविष्णोर्वचः श्रुत्वाज्ञातोपायंपुरंदरः ५४
 विप्रवेषधरोभूत्वागतोगोदावरीतटम्
 तत्रापश्यत्पुरंपुण्यंकालिकाग्राममुत्तमम् ५५
 यत्रकालेश्वरोदेवोवर्त्ततेकालमर्दनः
 तत्रगोदावरीतीरेस्थितंपरमधार्मिकम् ५६
 अपश्यत्करुणावंतंब्राह्मणंवेदपारगम्
 नित्यमष्टादशाध्यायं जपंतंदांतचेतसम् ५७
 ततस्तच्चरणद्वंद्वेलुठित्वापरयामुदा
 सत्वमष्टादशाध्यायमपठत्तेनशिक्षितम् ५८
 अथपुण्येनतेनाऽसौविष्णोःसायुज्यमाययौ
 हित्वापुरंदरादीनांदैवानांपदमल्पकम् ५९
 ज्ञात्वातीव मुदायुक्तोवैकुण्ठमगमत्पुरम्
 अतएवपरंतत्वंमुनीनामिदमुत्तमम् ६०
 दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यंकथितंमया
 यस्यश्रवणमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ६१
 इत्येवंगीतामाहात्म्यंकथितंपापनाशनम्
 पुण्यंपवित्रमायुष्यंस्वर्ग्यंस्वस्त्ययनंमहत् ६२
 यःशृणोतिमहाभागेश्रद्धयासंयुतः पुमान्
 सर्वयज्ञफलंप्राप्यविष्णोःसायुज्यमाप्नुयात् ६३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायांमुत्तरखंडेसतीश्वरसंवादे
 गीतामाहात्म्येद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६२

त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-
 देवदेवमहादेवसर्वज्ञसकलार्थद
 कृपांमयिपरांकृत्वायत्पृच्छेतद्वदस्वमे १
 श्रुतंचगीतामाहात्म्यंबह्वर्थाश्चर्यकथायुतम्
 तेनमेभक्तिरुत्पन्नाश्रोतुंकृष्णकथांपराम् २

पुराणेषु तु सर्वेषु श्रीमद्भागवतं परम्
 यत्र प्रतिपदं कृष्णो गीयते बहुधर्षिभिः
 तन्माहात्म्यं यथा तत्त्वं सेति हासं वदाधुना ३
 ईश्वर उवाच-
 नैमिषे सूतमासीनमभिवाद्य महामतिम्
 कथामृतरसास्वादकुशलः शौनकोऽब्रवीत् ४
 शौनक उवाच
 अज्ञानध्वांतविध्वंसिकोटिजन्माघनाशनम् ५
 श्रीमद्भागवतारव्यानं सूतारव्याहिरसायनम्
 भक्तिज्ञानविरागाढचोविवेको वर्द्धते कथम् ६
 माहामोहनिरासश्च वैष्णवैः क्रियते कथम्
 इह घोरे कलौ प्रायोजीवश्चासुरतांगतः ७
 क्लेशाक्रांतस्य तस्याथ शोधने किं सायनम्
 श्रेयसायं ब्रवेच्छ्रेयः पावनानां च पावनम् ८
 कृष्णप्रीतिकरं यच्च साधनं तद्वदाधुना
 चिंतामणिं लोकसुखं सुरेंद्रास्पदसंपदम् ९
 प्रयच्छति गुरुः प्रीतो वै कुण्ठां चातिदुर्लभम् १०
 सूत उवाच-
 प्रीतोऽहं ते द्विजश्रेष्ठाः कथयिष्ये यथा श्रुतम्
 सारात्सारतरं यच्च संसारभयनाशनम् ११
 भक्तिप्रवर्द्धकं यच्च कृष्णसंतुष्टिहेतुकम्
 तन्मे कथयतः साधो सावधानतया शृणु १२
 कालव्यालमुखालीढजगत्त्राणविधायकम्
 श्रीमद्भागवतं शास्त्रं कलौ कृष्णेन भाषितम् १३
 एतस्मादपरं किंचिन्मनः शुद्धिकरं न हि
 जन्मांतरकृतैः पुण्यैर्लभ्यते साधुभिस्तु तत् १४
 राज्ञः परीक्षितो मोक्षं ज्ञात्वा कमलसंभवः
 तोलयामासा शास्त्राणि पुराणानि महान्ति च १५
 श्रीमद्भागवतं तत्र गरीयो भुवि संगतम्
 श्रीमद्भागवतीवार्तासुराणामपि दुर्लभा १६

इतिसंचित्यबहुशोमुनयः साधवोऽमलाः
 मेनिरेभगवद्रूपंश्रीमद्भागवतंक्षितौ १७
 पठनाच्छ्रवणाद्यस्यनरोयातिहरेः पदम्
 वर्षेणश्रवणंतस्यबहुसौख्यप्रदायकम् १८
 मासेनभक्तिराभास्यंलभतेद्विजसत्तम
 सप्ताहेनश्रुतंचैतत्सर्वथामुक्तिदायकम् १९
 किंबहूक्तेनवैसाधोश्रीमद्भागवताऽमृतम्
 नित्यंसद्भिःप्रपातव्यंकृष्णलीलाप्रकाशकम् २०
 सनकाद्यैः पुराप्रोक्तंनारदायदयापरैः
 ब्रह्मणःश्रुतपूर्वायसप्ताहश्रवणेविधिः २१
 शौनकउवाच-
 पितुर्लब्ध्वावरंज्ञानं श्रीमद्भागवताभिधम्
 नारदोलोकतत्त्वज्ञः सर्वदाह्यटतेमहीम् २२
 कुत्रतैः संगमोजातो नारदस्यमहात्मभिः
 श्रुतोदेवर्षिणायत्रसप्ताहश्रवणेविधिः २३
 सूतउवाच-
 अत्रतेवर्णयिष्यामिभक्तियुक्तंकथानकम्
 यत्पुराब्रह्मरातेनमह्यंप्रोक्तंदयालुना २४
 एकदातुविशालायामुपविष्टमधोमुखम्
 नारदंसनकाद्यास्तेददृशुर्दीनमानसम् २५
 तंदृष्ट्वाचिंतयानंतुदेवर्षिभ्रातरं स्वकम्
 पप्रच्छुर्विस्मयाविष्टामुनयस्तत्त्वचिंतकाः २६
 कुमाराऊचुः-
 किंत्वंचिंतयसेब्रह्मन्नतिदीनइवातुरः
 तवेत्थंमुक्तिसंगस्यनोचितं वदकारणम् २७
 नारदउवाच-
 अहंपृथ्व्यां समायातोज्ञात्वासर्वोत्तमोत्तमाम्
 तीर्थैर्नानाविधैर्युक्तांपुण्यदैः पुण्यरूपिणीम् २८
 पुष्करेच प्रयागेचकाश्यांगोदावरीतटे
 हरिद्वेत्रेकुरुक्षेत्रेश्रीरंगेसेतुबंधने २९

एतेष्वन्येषुतीर्थेषुभ्रममाणइतस्ततः
 नापश्यंकुत्रचिच्छर्मनः संतोषकारकम् ३०
 कलिनाधर्ममित्रेण धरेयंबाधिताऽधुना
 सत्यंशौचंदयादानंनस्तिकुत्रापिभूतले ३१
 उदरंभरिणोलोकावराकाःकूटसाक्षिणः
 मंदाःसुमंदमतयोमहापाखंडसंश्रयाः ३२
 स्त्रीप्रधानगृहस्थाश्चवर्णिनोव्रतवर्जिताः
 वानप्रस्थाःपुरावासान्यासिनोभोगतत्परा ३३
 कन्याविक्रयिणोलोभात्कृषिकर्मपरायणाः
 भ्रष्टाचारादंभिनश्चस्वेच्छाचारनिदर्शिनः ३४
 आश्रमायवनैरुद्धास्तीर्थानिसरितोहदाः
 देवतायतनान्यत्रदुष्टैरुच्छेदितानि च ३५
 योगीसिद्धोऽथवाज्ञानीसत्क्रियोऽत्रनदृश्यते
 कलिदावानलेनाद्यसाधनंभस्मतांगतम् ३६
 अट्टशूलाजनपदाः शिवशूलाद्विजातयः
 कामिन्यःकेशशूलिन्योदृश्यंतेभुविसर्वतः ३७
 एकदाहमनुप्राप्तोयमुनायास्तटंशुभम्
 दृष्ट्वंदानंतत्रयत्रलीलाहरेरभूत् ३८
 तत्रयच्चाद्भुतंदृष्टंश्रूयतांतन्मुनीश्वराः
 एकातुतरुणीतत्रनिषण्णाखिन्नमानसा ३९
 द्वौवृद्धौपतितौपार्श्वेनिःश्वसंतावचेतनौ
 शुश्रूषंतीप्रबोधंतीरुदतीचतयोः पुरः ४०
 दृष्टादिशोनिरीक्षंतीरक्षितारमिवात्मनः
 वीज्यमानाबहुस्त्रीभिर्बोध्यमानामुहुर्महुः ४१
 दृष्ट्वादूराद्गतश्चाऽहकौतुकेनतदंतिकम्
 मांदृष्ट्वोत्थायसाबालावचनं चेदमब्रवीत् ४२
 बालोवाच-
 भोसाधोऽत्रक्षणांतिष्ठमम चिंतामपाकरु
 पुंसांचदर्शनंभद्रसर्वाघौघनिवारणम्
 पुण्येनप्राक्तनेनैवदर्शनंतवाजायते ४३

अतोमेमानसंदुःखंछेत्तुमहंसिमानद

नारदउ०

एवमुक्तस्तयाचाहंकृपयास्निग्धमानसः

अपृच्छंतांवरारोहांकौतुकेनसमाकुलः ४४

कात्वमेतौचकौभद्रेकाश्चेमाः पद्मलोचनाः

आख्याहिमत्पुरः सर्वतवदुःखस्यकारणम् ४५

इति पृष्ठामयासातुबालादुःखितमानसा

प्रोवाचनिखिलंदुःखमात्मनोदुःखकारणम् ४६

बालोवाच-

अहंभक्तिरितिख्याताएतौ मेतनयौवरौ

ज्ञानवैराग्यनामानौकालयोगेनजर्जरौ ४७

गंगाद्याः सरितश्चेमाममसेवार्थमागताः

एताभिः सेवितानित्यंसत्कारेणापिनारद ४८

नचश्रेयो लभे किंचित्क्षीणाऽहसर्वतोमुने

ममपूर्वतुवृत्तातंशृणुब्राह्मणसत्तम ४९

येनाऽहदुःखिताजातानलभेशर्मकुत्रचित्

उत्पन्नाद्रविडेचाहंकर्णाटेवृद्धिमागता ५०

स्थिताकिंचिन्महाराष्ट्रेगुर्जरजीर्णतांगता

तत्रघोरकलेर्योगात्पाखंडैः खंडितांगका ५१

दुर्बलाहंचिरं जातापुत्राभ्यांसहमंदताम् ५२

वृंदावनमिदंप्राप्तादैवयोगेननारद

जाताहंतुपुनर्बालानवीनेवसुरूपिणी ५३

इमौतुशयितावत्रसुतौमेक्लिष्टमानसौ

अतिवृद्धौपरित्यज्यगंतुंनाहंक्षमाधुना ५४

अहंबालाकथं जातासुतौमेजरठौकुतः

त्रयाणामेकभावानांवैपरीत्यंकुतोऽभवत् ५५

घटतेजरठामाताबालकौतनयाविति

अतः शोचामिचात्मानंविस्मयाविष्टमानसा ५६

यदित्वंवेत्सिधर्मज्ञकृपालोदीनपालक

वदसर्वयथातत्त्वंकारणंचात्रयद्भवेत् ५७

एवं पृष्टस्तयाचाहंक्षणंचैवविमृश्यतु
 अवोचंभक्तिमाभाष्यक्लिष्टांकालेनभूयसा ५८
 ज्ञानेनाहंप्रपश्यामि वृत्तंसर्वतवानधे
 माविषादंकुरुप्राज्ञेहरिःशंतेकरिष्यति ५९
 सर्वसत्त्वहरोबालेयुगोऽयदारुणः कलि
 लुप्तोऽनेनसदाऽचारोयोगमार्गस्तपांसिच ६०
 जनाश्चाघा द्यामि सुरायंतेशाठ्यदुष्कृतकारिणः
 संतोह्यस्मिन्सुदुःखार्ताअसंतोहृष्टमानसाः ६१
 दृश्यतेधीरचित्तस्तुपंडितोऽपिनकोऽपिच
 अस्पृश्य नवलोक्येयंदुष्टभाराकुलाधरा ६२
 अन्वब्दंक्रमतोजातोमंगलंहीयतेऽन्वहम्
 नत्वांतवसुतौचेमौकोऽपिपश्यति भामिनि ६३
 यूयंतुरागबहुलैस्त्यक्ताजर्जरतांगताः
 वृंदावनस्यसंयोगाद्वालात्वमभवः पुनः ६४
 धन्यंवृंदावनंचेदंभक्तिर्यत्राभवन्नवा
 अत्रेमौग्राहकाभावान्नवीनत्वंनचागतौ ६५
 किंचिदात्मसुखेनेहप्रसुप्तावितिलक्ष्यते
 भक्तिरुवाच-

कथंपरिक्षिताराज्ञास्थापितोद्यशुचिःकलि
 दयापरेणहरिणाह्यधर्मः किमुपेक्षितः ६६
 एनंमेसंशयंछिधित्वद्वाचासुखितास्म्यहम्
 तस्यावचः समाकर्ण्यभूयोऽहमवदंद्भिजाः ६७
 यदिपृष्टस्त्वयावालेप्रेमतः श्रवणंकुरु
 यदामुकुंदोभगवान्क्षमांत्यक्त्वास्वपदंगतः ६८
 कलिस्तद्दिनमारभ्यप्रवृत्तः सत्यबाधकः
 दृष्टोदिग्विजयेराज्ञादीनवच्छरणंगतः ६९
 नहतोऽस्यगुणद्रष्टासर्वसाधारणंत्विदम्
 यत्फलंतपसानैतिनयोगेनसमाधिना ७०
 तत्फलंलभतेधीमान्कलौकेशवकीर्तनात्
 एतादृशंकलिदृष्ट्वासारात्सारफलप्रदम् ७१

विष्णुरातःस्थापितवान्कलिजानांहितायच
 कुकर्माचरणात्सारःसर्वतोनिर्गतोऽधुना ७२
 पदार्थाःसंस्थिताभूमौबीजहीनास्तुषायथा
 विप्रैर्भागवतीवार्त्तागेहेगेहेजनेजने ७३
 कारिताधनलोभेनकथासारस्ततोगतः
 अत्युग्रभूरिकर्माणोनास्तिकादांभिकाजनाः ७४
 तिष्ठंतिसर्वतीर्थेषुतीर्थसारस्ततोगतः
 कामक्रोधमहालोभतृष्णाव्याकुलचेतसः ७५
 समारंभंतेकर्माणिकर्मसारस्ततोगतः
 मनसश्चाजयाल्लोभाद्भंभात्पाखंडसंश्रयात् ७६
 शास्त्रानभ्यसनाच्चैवध्यानयोगफलंगतम्
 पंडितास्तेकलत्रेषुरमंतेमहिषाइव ७७
 पुत्रोत्पादनदक्षाश्चनदक्षामुक्तिसाधने
 नहिवैष्णवताकुत्रसंप्रदायपुरःसराः ७८
 देवनिंदापराः सर्वेसाधुनिंदापरायणाः
 अयंतुयुगधर्मोऽस्तिदीयतेकस्यदूषणम् ७९
 अतस्त्वंपुंडरीकाक्षंस्मृत्वासौख्यमवाप्स्यसि ८०
 एवमयोक्तंवचनंश्रुत्वासाविस्मयंगता
 उवाचवचनंभूयोमांप्रशस्यद्विजोत्तमाः ८१
 भक्तिरुवाच-
 देवर्षेत्वंतुधन्योऽसिमद्भाग्येनसमागतः
 साधूनांदर्शनंलोकेसर्वसिद्धिप्रदायकम् ८२
 सुखोपायोयथामेस्यात्तथादिशमुनेऽधुना
 सर्वज्ञस्यतवब्रह्मन्नसाध्यंकिमपीहवै ८३
 अजयदजितमायांयस्यकायाधवस्तेवचनरचनमेकंकेवलंचाकलय्य
 ध्रुवपदमुपयातोयत्कृपातोध्रुवोवैतमहमरणभूतंब्रह्मपुत्रंनतास्मि ८४
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेभागवतमा-
 हात्म्येत्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६३

चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच-

एवंसंप्रार्थितोविप्रास्तयाभक्त्यातिदीनया
यतश्चाकथयंतद्वैतच्छृणुध्वंदयालवः १

नारदउवाच-

माखिदस्त्वंवृथाबालेसमाधायमनोहृदि
श्रीकृष्णचरणांभोजंस्मरसौख्यंलभिष्यसि २
द्रौपदीचपरित्रातायेनकौरवकश्मलात्
पालितागोपसुंदर्यः सकृष्णः क्वापिनोगतः ३
त्वंतुभक्तिः प्रियातस्यसततंप्राणतोऽधिका
त्वयाहूतस्तुभगवान्यातिनीचगृहेष्वपि ४
सत्यादित्रियुगेबोधोविरागोमुक्तिसाधकौ
कलौतुकेवलाभक्तिर्ब्रह्मसायुज्यकारिणी ५
इतिनिश्चित्यविद्रूपीस्वकांगात्त्वांससर्जह
परमानंदचिन्मूर्तिःस्वप्रियांप्रीतमानसः ६
बध्वांजलित्वयापृष्टःकिंकरोमीतिवै हरिः
त्वांतदाज्ञापयत्कृष्णोमद्भक्तान्पोषयेतिच ७
अंगीकृतंत्वयातद्वप्सन्नोऽभूद्धरिस्तदा
मुक्तिदासींददौतुभ्यंज्ञानवैराग्यआत्मजौ ८
भक्तानांपोषणंनित्यंवैकुण्ठस्थाकरोषिच
भूमौचभक्तपोषायछायारूपंसमाश्रिता ९
विमुक्तिज्ञानवैराग्यैःसहचैवागतात्रहि
कृतादिद्वापरांतैहिकालेमुक्तिमुदास्थिता १०
कलौतुसंक्षयंप्राप्तापाषंडामयपीडिता
त्वदाज्ञयागताशीघ्रंवैकुण्ठेपुनरेवसा
स्मृतमात्रात्वयाद्यापिमुक्तिरायातिसत्वरम् ११
पुत्रीकृत्यत्वयैमौचस्वपार्श्वेपरिरक्षितौ
उपेक्षातः कलौमंदौवृद्धौजातौसुतौतव १२
तथापिचिंतामुंचत्वमुपायंचिंतयाम्यहम्
कलिनासदृशःकोऽपियुगोनास्तिवरानने १३

तस्मिंस्त्वांख्यापयिष्यामिगेहेगेहेजनेजने
 अन्यधर्मास्तिरस्कृत्यपुरस्कृत्यमहोत्सवान् १४
 यदिप्रवर्तयेनत्वांतदादासोहरेर्नहि
 त्वदन्विताश्चयेजीवाभविष्यंतिकलाविह १५
 पापिनोऽपिगमिष्यंतिनिर्भयाहरिमंदिरम्
 येषांचित्तेभवेद्भक्तिः सर्वदाप्रेमरूपिणी १६
 नतेपश्यंतिकीनाशंस्वप्नेऽप्यमलमूर्तयः
 नप्रेतो नपिशाचो वाराक्षसो वासुरोपि च १७
 भक्तियुक्तमनस्कानां स्पर्शनेदर्शने प्रभुः
 नतपोभिर्न वेदैश्च न ज्ञानेनापि कर्मणा १८
 हरिर्हिसाध्यते भक्त्या प्रमाणं तत्र गोपिकाः
 नृणां जन्म सहस्रेण भक्तिः सुकृतिनां भवेत् १९
 कलौ भक्तिः कलौ भक्तिर्भक्त्या कृष्णः पुरःस्थितः
 भक्तिद्रोहकरा ये च ते सीदंति जगत्त्रये २०
 दुर्वासा दुःखमापन्नः पुरा भक्तिविनिन्दकः
 अलं वृत्तैरलं तीर्थैरलं योगैरलं मखैः २१
 अलं ज्ञानकथालापैर्भक्तिरेकैव मुक्तिदा
 एव मुक्तं मया सातु स्वमाहात्म्यं निशम्य वै २२
 सर्वाङ्गहर्षसंयुक्ता मां पुनर्वाक्यमब्रवीत्
 अहो नारद धन्योऽसि प्रीतिस्ते मयि निश्चला २३
 न कदाचिन्विमुंचामि चित्तं ते मयि संगतम्
 कृपालुना त्वया साधो मद्वाधाध्वंसति ताक्षणात् २४
 पुत्रयोश्चेत नानास्ति ममेमौ प्रतिबोधय
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा कारुण्येनान्वितो ह्यहम् २५
 तयोः प्रबोधनं कर्तुं प्रवृत्तः पाणिना स्पृशन्
 मुखं संसृज्य कर्णांति शब्दमुच्चैः समुच्चरन् २६
 ज्ञानप्रबुद्ध्यतां शीघ्रं वैराग्यप्रतिबुध्यताम्
 वेदवेदांतघोषैश्च गीता पाठैर्मुहुर्मुहुः २७
 बोध्यमानौ तदा तेन कथंचिद्बोधमागतौ
 नेत्रैरनवलोकंतौ जृम्भंतौ सालसावुभौ २८

बकवत्पलितौप्रायः शुष्ककाष्ठसमांगकौ
 क्षुत्क्षामौतौनिरीक्ष्यैवपुनः स्वापमुपागतौ २६
 तदाचिन्तापरोऽभूवंकिंविधेयंमयेतिच
 अहोनिद्राकथंयातिवृद्धत्वंचानयोः परम् ३०
 चिन्तयन्नितगोविंदंस्मरन्नासंद्विजोत्तमाः
 व्योमवाणीतदैवाभून्मातृषेखिद्यतामिति ३१
 उद्यमस्सफलस्तेतुभविष्यतिनसंशयः
 एतदर्थंतुसत्कर्मसुरर्षेत्वंसमाचर ३२
 तत्कर्मतेऽभिधास्यंतिसाधवः साधुभूषणाः
 सत्कर्मणि कृतेतस्मिन्स्वपनंबृद्धतानयोः ३३
 गमिष्यतिक्षणाद्भक्तिः सर्वतःप्रसरिष्यति
 इत्याकाशवचः स्पष्टंनिशम्यापिमयाद्विजाः ३४
 नज्ञातंयन्नभोवाण्यागोप्यत्वेननिरूपितं
 किंतत्कर्मचयेनैतौभवतोज्ञानसंयुतौ ३५
 क्वभविष्यंतिते संतः कथंवक्ष्यंतिकर्मसत्
 मयात्रकिंप्रकर्तव्यंयदुक्तंव्योमभाषया ३६
 अथतौतत्रसंस्थाप्यनिर्गतोऽहबहिर्द्विजाः
 वृंदारण्यादपृच्छंचयत्रतत्रद्विजोत्तमान् ३७
 वृत्तांतंसर्वएवाथ श्रुत्वाविस्मितमानसाः
 नैवोत्तरंप्रयच्छंतिह्यनभिज्ञानभोगिरः ३८
 असाध्यंकेचनप्रोचुराविज्ञेयमथापरे
 मूकीबभूवुरन्येतुचिन्तयानाः पुनः पुनः ३९
 वेदवेदांतघोषैश्चगीतापाठैर्मुहुर्मुहुः
 बोध्यमानंत्रिकंतत्तुनोदतिष्ठदहोविधिः ४०
 योगिनानारदेनापिस्वयंनज्ञायतेतुयत्
 तत्कथंशक्यते कर्तुमितरैरिहमानुषैः
 ततश्चिन्तातुरश्चाहंबदरीवनमागतः ४१
 तपश्चरामिचात्रैवतदर्थंकृतनिश्चयः
 तावद्दर्शपुरतः सनकाद्यान्मुनीश्वरान्
 कोटिसूर्यसमाभासानुवाचमुनिसत्तमान् ४२

इदानींभूरिभागेनभवतांदर्शनं ह्यभूत्
 तदुपायंमहाभागावदंतुप्रीतमानसाः ४३
 भवंतोयोगिनांश्रेष्ठाबुद्धिमंतोबहुश्रुताः
 कुमाराएवपंचाब्दाः पूर्वेषामपिपूर्वजाः ४४
 सदावैकुण्ठनिलयाहरिकीर्तनतत्पराः
 लीलामृतकथोन्मत्ताहरिस्मरणतत्पराः ४५
 अतोहिकालदुहितायुष्मानैवप्रबाधते
 येषांभ्रूभंगमात्रेणद्वारपालौहरेः पुरा ४६
 दैत्यौभुत्वात्रिजन्मानिपुनस्तत्स्थानमास्थितौ
 अशरीरगिरोक्तंयत्किंतत्साधनमुच्यताम् ४७
 अनुष्ठेयंयथायत्रप्रब्रुवंतुकृपालवः
 भक्तिज्ञानविरागाणांसुखमुत्पद्यतेयथा
 ख्यातिर्वःसर्बलोकेषुतथासाधूच्यतांबुधाः ४८
 कुमाराऊचुः-
 माचिंतांकुरुदेवर्षेस्वचित्तेहर्षमावह
 उपायः सुखासाध्योऽत्रविद्यतेविश्वसौख्यदः ४९
 अहोनारदधन्योऽसिविरक्तानांशिरोमणिः
 श्रीकृष्णप्रेमपात्राणामग्रणीर्वदतांबरः ५०
 त्वयिचित्रंनदेवर्षेभक्तिसाधनतत्परे
 उचितंकृष्णदासानांभक्तेः संचारणंभुवि ५१
 ऋषिभिर्बहुधालोकेउपायाःसिद्धयेकृताः
 श्रमसाध्याश्चतेसर्वेप्रायःस्वर्गफलप्रदाः ५२
 वैकुण्ठसाधकः पंथागुप्तोलोकेषुवर्तते
 तस्योपदेशकः साधुःप्रायोभाग्येनलभ्यते ५३
 यत्तेसत्कर्मनिर्दिष्टंव्योमवाचामुनीश्वर
 तज्ज्ञेयमिहसर्वज्ञैर्ज्ञानयज्ञःपुरातनैः ५४
 श्रीमद्भागवतालापोज्ञानयज्ञःशुकोदितः
 भक्तिज्ञानविरागाणांसुखदः प्रतिभातिनः ५५
 कलिदोषाश्चमेसर्वेश्रीमद्भागवतध्वनेः
 प्रभीताःप्रलयायंतेसंहशब्दाद्धृकाइव ५६

ज्ञानवैराग्यसंयुक्ताभक्तिः प्रेमरसावहा
प्रतिगेहं प्रतिजनं सुखक्रीडां करिष्यति ५७

सूत उवाच-

कुमारोक्तं समाकर्ण्य नारदः प्रीतमानसः
पुनः प्रोवाच भगवांस्तदुत्कर्षं विभावयन् ५८
नारद उवाच-

वेदवेदांतघोषैश्च गीतापाठैः प्रबोधितम्
नोदतिष्ठत्त्रिकंतत्तुकलिदोषतिरस्कृतम् ५९
कथं भागवतालापात्तद्विबोधमिहैष्यति
छिंदंतु संशयं ह्येनं भवंतोऽमोघदर्शनाः ६०
विलंबो नात्र कर्तव्यः शरणागतवत्सलाः
ततस्ते सनकाद्यास्तु विरक्तहृद्भवेतसः ६१
सिद्धाः सनातना बिप्रानारदं प्रोचुरादरात् ६२

कुमारा ऊचुः

वेदोपनिषदां साराज्जाता भागवती कथा
अत्युत्तमा ततो भाति पृथग्भूता फलोन्नतिः ६३
आमूलाग्रं रसोस्त्येवरसालस्य यथाफले
पृथग्भूतं तु पानेन यथा विश्वमनोहरः ६४
यथा दुग्धे स्थितं सर्पिर्न च स्वादूपकल्प्यते
पृथग्भूतं तु तद्विव्यं देवानां प्रीतिबद्धनम् ६५
इक्षुष्विवादिमध्यांतं शर्करा व्याप्यतिष्ठति
पृथग्भूता तु सामिष्टा तथा भागवती कथा ६६
श्रीमद्भागवतं नाम पुराणं रसमेव हि
भक्तिज्ञानविरागाणां सौख्याय प्रकाशितम् ६७
कृष्णेन ब्रह्मणेनाभिकंजस्थाय ह वैव हि
तच्चतुःश्लोकमखिलं ब्रह्मैव प्रतिभासते ६८
तुभ्यं च ब्रह्मणा प्रोक्तं तच्च रित्रनिदर्शनम्
त्वयापि व्यासदेवाय प्रोक्तं तत्तापहानये ६९
यदीयस्मरणात्सद्यो निर्विशणो बादरायणः
चकार महदाख्यातुमात्माराममनोहरम् ७०

अत्रतेविस्मयः केनयेनपृच्छेःपुनः पुनः

श्रीमद्भागवतं शास्त्रंक्षमंकृष्णानुकर्षणे ७१

सूतउवाच-

एतन्निशम्यवचनंसमुदाहृतंतुयोगीश्वरैःसनकमुख्यतमैरभीष्टम्

भक्त्याविधृत्यचरणंचप्रणम्यमूर्ध्नाहृष्टोजगादजगदाधिनिवर्त्तकांस्तान् ७२

नारदउवाच-

संदर्शनंचभवतांविनिहंत्यघौघं श्रेयस्तनोतिभवदुःखदवार्दितानाम्

निःशेषशेषमुखगीतकथैकपानात्प्रेमप्रकाशनकृतेशरणंगतोवः ७३

पुण्योदयेनबहुजन्मसमर्जितेनसत्संगमोयदिभवेत्कृतिनोजनस्य

अज्ञानहेतुकृतमोहमहांधकारोनश्येत्तदाह्युदयमेतिमहान्विवेकः ७४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्रयांसंहितायामुत्तरखंडे

श्रीभागवतमाहात्म्येचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६४

पञ्चनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच-

अथदेवऋषिस्तत्रकुमाराननुमान्यच

उवाचप्रणतोवाक्यंज्ञानयज्ञकृतादरः १

नारदउवाच-

ज्ञानयज्ञंकरिष्यामिशुकशास्त्रकथोज्ज्वलम्

भक्तिज्ञानविरागाणांस्थापनार्थेप्रयत्नतः २

यत्रकार्योमयायज्ञः स्थानंतत्कथ्यतांद्विजाः

चत्वारोयज्ञवाहाश्चयूयमेववृतामया ३

कियद्भिर्दिवसैः श्राव्याश्रीमद्भागवतीकथा

कोविधिस्तत्रकर्तव्योज्ञानयज्ञविशारदाः ४

कुमाराऊचुः

शृणुनारदवक्ष्यामस्तुभ्यंयत्रकथानृणाम्

शृण्वतांपापराशिघ्नोभवेत्पुण्यविबर्द्धिनी ५

गंगाद्वारसमीपेतुकामदारुणंपुरंमहत् ६

स्वर्णद्याश्चोत्तरे पुण्येतटमानंदनामकम्

नानाऋषिगणैर्जुष्टंदेवसिद्धनिषेवितम् ७

नानातरुलताकीर्णस्वच्छकोमलवालुकम्
 रम्यमेकांतदेशस्थंस्वर्णपंकजशोभितम् ८
 यत्समीपस्थजीवानांक्षेत्रस्यैवप्रभावतः
 मिथःसंस्निग्धचित्तानां वैरंचेतसिनस्थितम् ९
 ज्ञानयज्ञस्त्वयातत्रकर्त्तव्योहिप्रयत्नतः
 अपूर्वरसदात्रीचकथातत्रभविष्यति १०
 वृंदावनप्रतोलिस्थंजराजीर्णकलेवरम्
 सुतद्वयंपुरस्कृत्यभक्तिस्तत्रागमिष्यति ११
 यत्रभागवती वार्ताभक्तिस्तत्रसहात्मजा
 कृष्णकीर्तिसुधांपीत्वातरुणीवाभविष्यति १२
 सूत उवाच-
 एवमुक्त्वाकुमारास्तेनारदेनसमंततः
 गंगाद्वारेसमाजग्मुर्ज्ञानयज्ञायसत्त्वराः १३
 यदाप्राप्तास्तटंतेतुगंगायाभार्गवर्षभ
 तदाकोलाहलश्चासीद्भूर्लोकादिकसप्तसु १४
 श्रीमद्भागवतास्वादलंपटासाप्तलौकिकाः
 धावंधावंसमाजग्मुःप्राचीनावैष्णवाश्चये १५
 भृगुर्वसिष्ठश्च्यवनश्चगौतमोमेधातिथिर्देवलदेवरातौ
 रामस्तथागाधिजशाकलौचमृकंडपुत्रात्रिजपिप्पलादाः १६
 योगेश्वरौव्यासपराशरौचशुकादयोभागवतप्रधानाः
 शिष्यैरुपेताबहुशास्त्रविज्ञाःकृष्णामृतास्वाद कृतौप्रधानाः १७
 वेदांतानिचवेदाश्चमंत्रास्तंत्राणिसंहिताः
 दशसप्तपुराणानिषट्शास्त्राणितथाययुः १८
 गंगाद्याःसरितस्तत्रपुष्करादिसरांसिच
 क्षेत्राणिचदिशःसर्वादंडकादिवनानिच १९
 हिमादयोनगास्तत्रदेवगंधर्वकिन्नराः
 द्वीपाःसमुद्रादिक्पालाः पातालस्थास्तथाययुः २०
 दीक्षायांनारदेनाथदत्तमासनमुत्तमम्
 कुमारवंदितासर्वेनिषेदुः कृष्णतत्पराः २१
 वैष्णवाः सुविरक्ताश्चन्यासिनोब्रह्मचारिणः

मुख्याह्यग्रेस्थिता स्तेषांपुरतो नारदः स्थितः २२
 वामभागे मुनिगणादक्षिणे च दिवौकसः
 वेदोपनिषदोऽन्यत्र तीर्थानि च भृगूद्वह २३
 जयशब्दो नमः शब्दः शंखशब्दस्तथैव च
 बभूवाकाशसंस्पर्शी घोषयन् विदिशोदश २४
 विमानानि समारुह्य प्रहृष्टानाकवासिनः
 कल्पवृक्षप्रसूनैश्च तां सभां समवाकिरन् २५
 सूत उवाच-
 एवं तेषु निविष्टेषु भृगवादिषु यथार्हतः
 श्रीभागवतमाहात्म्यमूचिरे नारदाय ते २६
 कुमार ऊचुः
 शृणु नारद वक्ष्यामो महिमानं महाद्भुतम्
 श्रीमद्भागवतारण्यस्य शास्त्रस्य विधिपूर्वकम् २७
 सदानरैः सुकृतिभिः सेव्या भागवती कथा
 यस्याः श्रवणमात्रेण कृतार्थत्वं प्रयांतिते २८
 ग्रंथोऽष्टादशसाहस्रोद्वादशस्कंधसंयुतः
 परीक्षिच्छुकसंवादः श्रीमद्भागवताभिधः २९
 तावत्संसारचक्रे स्मिन् भ्रमत्यज्ञानमोहितः
 यावत्कर्णगतं नो स्याच्छुकशास्त्रं जनस्य च ३०
 किं श्रुतैर्बहुभिः शास्त्रैः पुराणैः संहितागमैः
 यदि भागवतं पुंभिर्न श्रुतं भक्तिभावनैः ३१
 कथा भागवतस्यापि नित्यं भवति यद्ब्रूहे
 तद्ब्रूहं तीर्थरूपं हि नृणां पापविनाशनम् ३२
 अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानि च
 भागवत्याः कथायाश्च कलां नार्हति षोडशीम् ३३
 तावत्पापानि तिष्ठन्ति देहेऽस्मिन् मुनिपुंगव
 यावन्न श्रूयते सम्यक् श्रीमद्भागवतं नरैः ३४
 न गंगानगयाकाशीप्रतिष्ठानं न पुष्करः
 कथाया भागवत्याश्च समापुण्यफलेन च ३५
 श्लोकार्द्धश्लोकपादं वा नित्यं भागवतोद्भवम्

पठस्वस्वमुखेनापियदीच्छसिभवक्षयम् ३६
 वेदादिर्वेदमाताचपौरुषंसूक्तमेवच
 त्रयीभागवतंचैवद्वादशाष्टाक्षरौमनू ३७
 द्वादशात्माप्रयागश्चकालः संवत्सरात्मकः
 ब्राह्मणश्चाग्निहोत्रंचसुरभिर्द्वादशीतिथिः ३८
 तुलसीचवसंतर्तुः पुरुषोत्तमएवच
 एतेषांवस्तुतोनास्तिपृथग्भावोमुनीश्वर ३९
 यश्चभागवतंशास्त्रंव्याकुर्यादन्वहंद्विज
 जन्मकोटिकृतंपापंतस्यनश्यतिनारद ४०
 श्रुतंचपठितंध्यातं श्रीमद्भागवतंनृभिः
 ददातिमुक्तिंभक्तिंवातुलस्यग्न्योश्चसेवनम् ४१
 अंतकालेतुसंप्राप्तेभयंत्यक्त्वासुदूरतः
 श्रीमद्भागवतंभक्त्याशृणुयाद्यःसमुक्तिभाक् ४२
 प्रौष्ठपद्यांचराकायांहेमसिंहसमन्वितम्
 अलंकृत्यद्विजाग्रचायश्रीमद्भागवतंददेत् ४३
 भक्तियुक्तोविमानश्चमिताशीचजितेंद्रियः
 श्रुत्वादितःसकृष्णस्यसायुज्यंलोकमाप्नुयात् ४४
 आजन्ममात्रमपियेनशठेनचित्तंसम्यङ्निनयम्यभुविकृष्णकथानपीता
 चांडालवच्चपशुवद्वततेननीतंमिथ्यास्वजन्मजननीभृशमर्दिताच ४५
 यैर्नश्रुतंभागवतंपुराणमाराधितोनोपुरुषः पुराणः
 मुखेहुतंनैवधरामराणांतेषांवृथाजन्मगतंनराणाम् ४६
 चित्तंनयस्यतुनरस्यहरेःकथायांसंप्रीयतेदुरितदुष्टमसत्प्रसंगात्
 धित्तंनरंपशुसमंभुविभारभूतमेवंवदंतिमुनयःकिलपूर्वसिद्धाः ४७
 दुर्लभैवकथालोकेश्रीमद्भागवतोद्भवा
 कोटिजन्मसमुत्थेनपुण्येनैवतुल्यते ४८
 तेनयोगनिधेसाधोश्रोतव्यासात्वतीकथा
 प्रत्यहंनियमोनास्तिदिनानांवस्तुतोद्विज ४९
 सत्येनब्रह्मचर्येणयतोऽस्यश्रवणंमतम्
 ततः कलौविशेषोहिविधिःसप्तदिनात्मकः ५०
 मनसश्चाजयाद्रोगात्पुंसांचैवायुषःक्षयात्

कलेर्दोषबहुत्वाच्चसप्ताहश्रवणंमतम् ५१
मनसोनिग्रहश्चैवनियमाचरणंतथा
कर्तुंसप्तदिनंशक्यंततोनियमकल्पना ५२
श्रद्धयाश्रवणेनित्यमाद्यंतावधियत्फलम्
तत्फलंशुकदेवेनसप्ताहश्रवणेकृतम् ५३
यत्फलंनास्तितपसानयोगेनसमाधिना
अनायासेनतत्सर्वसप्ताहश्रवणाल्लभेत् ५४
यज्ञाद्ब्रताच्चतपसोध्यानाज्ज्ञानाच्चतीर्थतः
श्रीभागवतसप्ताहनियमोह्युत्तमोमतः ५५
यदाकृष्णोभुवंत्यक्त्वास्वपदंगंतुमुद्यतः
तदाज्ञायोद्धवोधीमान्गोविंदंवाक्यमब्रवीत् ५६
उद्धवउवाच-

भगवन्भवतासर्वदेवकार्यप्रसाधितम्
अधुनागंतुमिच्छुस्त्वंस्वंपदंतमसः परम् ५७
अतश्चिंता ममोत्पन्नात्वद्वियोगभियाबिभो
तामपाकुरुदेवेशत्वामहंशरणंगतः ५८
आगतोऽयकलिर्घोरोऽत्रसर्वेऽपिजनाःखलाः
भविष्यंतिततोनाथकिंविधेयंतदादिश ५९
इयंभारवतीभूमिःशरणंकिंप्रयास्यति
त्वदन्योदृश्यतेनात्रत्रातास्यायदुनंदन ६०
अतोऽस्मासुदयांकृत्वातिष्ठात्रैवदयानिधे
साधूनांरक्षणायैवत्वमाविरभवः प्रभो ६१
निर्गुणोऽपिनिराकारः सच्चिदानंदविग्रहः
त्वद्वियोगेनतेभक्ताः कथंस्थास्यंतिभूतले ६२
निर्गुणोपासनेकष्टमतोऽस्मद्वितमाचर
सूतउवाच-

इत्युद्धववचःश्रुत्वाचिंतयित्वाक्षरंहरिः ६३
ददौभागवतंतस्मैकृपयापरयायुतः
निजंतेजः समाधायश्रीमद्भागवतेद्विज ६४
दत्वोद्धवायभगवान्स्वकीयंपदमाविशत्

तेनेयंवाङ्महीमूर्तिर्वर्ततेश्रीहरेरिह ६५
 सेवनात्सततंचास्याः पापंनश्येन्नृणांक्षणात्
 सप्ताहश्रवणंतेनकथितंसर्वतोऽधिकम् ६६
 श्रोतावक्तापृच्छकश्चयांतितन्मयतांद्विज
 दुःखदारिद्र्यदौर्भाग्यपापप्रक्षालनायच ६७
 कामक्रोधजयार्थचकलौभागवतंक्षमम्
 अन्यथावैष्णवीमायादेवानामपिदुर्जया
 कथंनिवर्ततेपुंसांश्रीमद्भागवतंविना ६८
 सूतउवाच-

इत्येवमुक्त्वामाहात्म्यंश्रीमद्भागवतस्यते
 कथांभागवतींदिव्यांप्रवक्तुमुपचक्रमुः ६९
 वेदोपनिषदांसारेश्रीमद्भागवतेद्विजैः
 आरभ्यमाणेतत्रैव भक्तिराविरभूत्क्षणात् ७०
 प्रेमान्विताचारुतनुर्मुदान्वितौसुतौगृहीत्वातरुणौस्वदोर्भ्याम्
 श्रीकृष्णगोविंदहरेमुरारेनाथेतिनामानिमुहुर्वदंती ७१
 तामागतांभागवतार्थभूषांसुचारुवेषांददृशुःसदयाः
 व्यतर्कयंश्चापिकथंकुतासौकास्तीतिसर्वेऽपिसुविस्मिताक्षाः ७२
 ततः कुमारजगदुःकृतार्थाकथार्थतोनिष्पतिताधुनेयम्
 एवंगिरः साससुतानिशम्यजगादनम्राब्जभुवः कुमारत् ७३
 भक्तिरुवाच-

भवद्भिरद्यैवकृतास्मिपुष्टाकलौप्रणष्टापिकथारसेन
 तिष्ठामिकुत्राहमभीष्टमाभ्यांसहास्पदंमह्यमुपादशध्वम् ७४
 सूतउवाच-

तद्वाक्यमाकर्ण्यविधेःकुमाराविचार्यसम्यक्प्रणिधायचित्ते
 उचुश्चभक्तिंभवरोगहर्त्रीं प्रेमैकदात्रींहरिभक्तिभाजाम् ७५
 कुमाराऊचुः
 भक्तेषुगोविंदपरायणेषुसाधुष्वथोदीनदयापरेषु
 मनोनियम्योत्पथसंप्रवृत्तंकृत्वैकतानंहरिपादपद्मे ७६
 ततोहिदोषाः कलिजाइमेत्वांद्रष्टुंनशक्ताः प्रभवोपिलोके
 कलौत्वमेकैवजगद्धितायभविष्यसेनारदसंप्रणीता ७७

सकलभुवनमध्येनिर्धनाश्चातिधन्यानिवसतिहृदियेषां श्रीहरिर्भक्तिरेका
हरिरपिनिजलोकंसत्वरंसंविहायप्रविशतिहृदियेषांप्रेमसूत्रापिनद्धः ७८
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
श्रीभागवतमाहात्म्येपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६५

षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः

सूतउवाच-

अथवैष्णवचित्तेषुदृष्ट्वाभक्तिमलौकिकीम्
निजलोकंपरित्यज्यभुवमभ्यगमद्धरिः १
वनमालीघनश्यामःपीतवासाः किरीटधृक्
कांचीकलापपर्यस्तोलसन्मकरकुंडलः २
त्रिभंगललितश्चारुकौस्तुभेनविराजितः
कोटिमन्मथलावण्योहरिचंदनचर्चितः ३
परमानंदचिन्मूर्तिर्मधुरोमुरलीधरः
आविवेशस्वभक्तानांहृदयान्यमलानिच ४
वैकुण्ठवासिनोयेचवैष्णवाः शांतमानसाः
गूढरूपाःसमायाताः श्रवणायहरेः कथाः ५
तदाजयजयेत्युच्चैःशब्दोऽभूत्कंबुशब्दयुक्
येनामंगलमत्युग्रंकलिजंप्रलयंगतम् ६
तत्रस्थानांजनानांचदृष्ट्वागेहात्मविस्मृतिम्
नारदोऽध्यात्मतत्त्वज्ञः कुमारान्प्रत्युवाचह ७

नारदउवाच-

अलौकिकोऽयमहिमामुनीश्वराः सप्ताहजन्योद्यविलोकितोमया ८
मूढाःशठायेषशुपक्षिणोऽपितेपिप्रयांत्येवगतिंपराख्यात्
अतोनृलोकेनतुशास्त्रमन्यच्चित्तस्यशुद्ध्यैबिहितंपवित्रम् ९
अघौघविध्वंसिकृतार्थतावहंकलौयुगेदोषनिधौकुमाराः केकेनशुद्ध्यंतिवदं-
तुमह्यंसप्ताहजज्ञेनकथामयेन १०
कृपालुभिलोकेहितोभवद्भिः प्रकाशितं कोऽपिनवीनमार्गः
कुमाराऊचुः
येमानवाःपापकृतः सुदुष्टाःसदादुराचाररताःसमत्सराः ११

क्रोधाग्निदग्धाःकुटिलाश्चकामिनःसप्ताहयज्ञेनहरिर्व्रजंतिते १२
 सत्येनहीनाः पितृमातृदूषकास्तृष्णाकुलाश्चाश्रमवर्णबाह्याः
 येदांभिकाजीवविहिंसकाश्चसप्ताहयज्ञेनहरिर्व्रजंतिते १३
 पंचोग्रपापाश्छलकारिणश्चक्रूराः पिशाचाइवनिर्दयाश्च
 ब्रह्मस्वपुष्टाव्यभिचारिणश्चसप्ताहयज्ञेनहरिर्व्रजंतिते १४
 कायेनवाचामनसापिपातकंनित्यंप्रकुर्वतिशठाहठेनये
 नीचाःकृतघ्नमलिनादुराशयाः सप्ताहयज्ञेनहरिर्व्रजंतिते १५

सूतउवाच-

अथैवंतुष्टचित्तेऽथनारदेदेवपूजिते
 प्रसन्नास्तेकुमाराश्चपुनरूचुश्चनारदम् १६
 कुमाराऊचुः
 अत्रतेकीर्तयिष्यामइतिहासंपुरातनम्
 यस्यश्रवणमात्रेणपापहानिःप्रजायते १७
 तुंगभद्रातटेपूर्वपत्तनेकोहलाभिधे
 वर्णाश्रमाचारयुतेधनधान्यसमाकुले १८
 आत्मदेवइतिख्यातस्तत्रासीद्विवजसत्तमः
 वेदविद्याविधिप्राज्ञोनित्यकर्मपरायणः १९
 तत्प्रियाधुंधुलीनामनित्यंस्वीयहितेरता
 स्ववाक्यस्थापनाचापिसुंदरीसुकुलोद्भवा २०
 पूर्वकर्मविपाकेनप्रायशोबहुजल्पिनी
 शूराचगृहकृत्येषुकूराचकलहप्रिया २१
 एवंनिवसतोस्तत्रदंपत्योर्निरपत्ययोः
 व्यतिक्रांतंवयश्चापिपंचाशद्वर्षसंमितम् २२
 अथतौदुःखितौजातौनिरपत्यौगृहेस्थितौ
 संतानोत्पत्तयेताभ्यांदत्तंचापिधनादिकम् २३
 गोभूहिरण्यवासांसिदत्तान्यपि बहूनिच
 नपुत्रोनापिदुहिताजायतेपूर्वकर्मणा २४
 सचैकदातुनिर्विण्णआत्मदेवोद्विजोत्तमः
 गृहंत्यक्त्वागतोऽरण्यमानपत्येनदुःखितः २५
 यत्रतत्रभ्रमन्भ्रांतोदुःखाकुलितमानसः

क्षुत्क्षामस्तृट्परीतश्चदैवात्प्राप्तोजलाशयम् २६
 जलंपीत्वाततस्तस्मिंस्तडागेसद्विजोत्तमः
 वृक्षच्छायांसमाश्रित्यनिषण्णस्तत्रनारद २७
 अथतत्रतदैवागात्कश्चित्सिद्धोभ्रमन्महीम्
 जलंपीत्वातडागेतुसोऽपितत्रैवचागतः २८
 तंदृष्ट्वान्यासिनंशांतमात्मदेवउदारधीः
 सत्कृत्योत्थायतत्पादौजग्राहस्वगुरोरिव २९
 उपविष्टौततस्तौद्वौकृतप्रश्नौपरस्परम्
 सुस्निग्धमानसौभूत्वागुरुशिष्याविवाश्रमे ३०
 अथतंसयतिर्दृष्ट्वाश्वसंतंदुःखितांतरम्
 पप्रच्छकरुणासिंधुरात्मदेवंपुरः स्थितम् ३१
 सिद्धउवाच-
 कातेचिंताद्विजश्रेष्ठदुःखायहृदि वर्तते
 तांसमाचक्ष्वधर्मज्ञपरितापप्रदायिनीम् ३२
 तच्छ्रुत्वावचनंतस्यसिद्धस्यसुमहात्मनः
 आत्मदेवउवाचाथस्वस्यदुःखस्यकारणम् ३३
 आत्मदेवउवाच-
 किंब्रवीमिमुनेदुःखंसंचितंपूर्वकर्मणा
 मदीयाः पूर्वजास्तोयंकवोष्णमुपभुंजते ३४
 मदत्तनैवगृह्णन्तिपितरोदेवताबलिम्
 तेनदुःखेननिर्विण्णःप्राणांस्त्यक्तुमिहागतः ३५
 धिग्जीवितंप्रजाहीनंगृहंचैवधनंकुलम्
 पाल्यतेयामयाधेनुःसाऽपिवंध्यात्वमेतिह ३६
 योमयारोपितोवृक्षःसोपिवंध्यत्वमागतः
 निर्भाग्यस्यानपत्यस्यकिमतोजीवितेनमे ३७
 कुमारऊचुः
 इत्युक्त्वासरुरोदोच्चैस्तत्पुरोदुःखपीडितः
 यदातदायतेश्चित्तेकरुणाभूद्गरीयसी ३८
 ललाटाक्षरमालांचदृष्ट्वाज्ञात्वासयोगवान्
 आत्मदेवंद्विजंप्राज्ञः पुनरूचेसविस्तरम् ३९

सिद्धउवाच

शृणुविप्रमयातेऽद्यप्रारब्धमवलोकितम्

सप्तजन्मावधिप्राप्तिः पुत्रस्य न च दृश्यते ४०

मुंचाग्रहं प्रजाहेतोर्बलिष्ठाकर्मणोगतिः

विवेकं तु समासाद्य सुखी भवमहामते ४१

एवमुक्तं समाकर्ण्य सिद्धस्य द्विजसत्तमः

प्रजाशाबद्धचित्तस्तु सिद्धं प्राहाति दुःखितः ४२

विप्रउवाच-

विवेकेन भवेत्किं मे पुत्रं देहि वलादपि

नोचेत्यजाम्यहं प्राणांस्त्वदग्रे शोकमूर्च्छितः ४३

इति विप्राग्रहं दृष्ट्वा प्राब्रवीत्सतपोधनः

संततेः सगरो दुःखमवापांगः प्रजापतिः ४४

चित्रकेतुर्गतः कष्टं विधिलेखविमार्जनात्

अतस्त्वमपि धर्मज्ञ यदि पुत्रं लभेरपि ४५

सुतेन न सुखी भूयाः दैवं हि बलवत्तरम्

इत्युक्त्वा द्विजवर्याय स सिद्धः साधुसंमतः ४६

ददावेकं फलं तस्मै प्राग्रहेण सुतार्थिने

इदं फलं मया तुभ्यं दत्तं पुत्राप्तये द्विज ४७

भार्यायै देहि पुत्रस्ते भविष्यति न संशयः

सत्यं शौचं दयादानमेकभक्तं तु भोजनम् ४८

वर्षावधिस्त्रियाकार्यं तेन शुद्धो भवेत्सुतः

एवमुक्त्वा ययौ योगी विप्रः स्वगृहमागतः ४९

दत्त्वा पत्न्यै फलं तत्तु सिद्धोक्तमवदच्च ह

अथ साधुं धुलीकूरास्ववाक्यस्थापनोत्सुका ५०

स्वसख्यै प्राह तत्सर्वं पत्योक्तं सिद्धभाषितम्

यद्यहं भक्षये चेदं फलं सिद्धेन चार्पितम् ५१

गर्भो मम भवेत्तर्हिकथंचाहं सहाम्यहम्

स्वल्पं भक्ष्यमशक्तिश्च गमने गृहकर्मणि ५२

तिर्यक्वेदागतो गर्भो तदामे मरणं भवेत्

प्रसूतौ दारुणं दुःखं सुकुमारी कथं सहे

मंदयांमयिसर्वस्वननांदासंहरेत्सदा ५३
चिंतामेसमनुप्राप्ताकिंकरोमिशुचिस्मिते
सातद्वचनमाकर्ण्यस्नेहभंगभयादिवज ५४
एवमेवेतितांप्राहप्रीत्याप्रहसितानना
एवंकुतर्कयोगेनतत्फलंनैवभक्षितम् ५५
पत्यापृष्टेफलंभुक्तंभुक्तंचेतितयेरितम्
एकदाभगिनीतस्याः स्वेच्छयातद्वहंगता ५६
तदग्रे कथितंसर्वचिंतेयंमहतीहिमे
किंकरोमिसगर्भोऽहत्वंप्रब्रूहियथातथम् ५७
साब्रवीन्ममगर्भोस्तितुभ्यंदास्येप्रसूतितः
तावत्कालंसगर्भेवगुप्तातिष्ठगृहेसुखम् ५८
तंबालंपोषयिष्यामित्वद्वहेचैवनित्यदा
फलंधेनोःप्रयच्छाद्यपरीक्षार्थंशुभानने ५९
इत्युक्त्वासाययौगेहमात्मनोहृष्टमानसा
धुंधुल्यापियथोद्दिष्टंतद्भगिन्यातथाकृतम् ६०
अथप्रसूयसाबालंधुंधुल्यैचार्ययद्द्रुतम्
तयाचकथितंभर्त्रेप्रसूतःसुखमर्भकः६१
लोकस्यसुखमुत्पन्नमात्मदेवप्रजोदयात्
दत्त्वादानंद्विजाग्रेभ्योजातकर्मचकारच ६२
गीतवादित्रनिर्घोषोगृहेतस्यातिमङ्गलम्
बभूवहर्षमापन्नआत्मदेवोमहामतिः ६३
अथसाप्राहभर्तारंदुग्धंमेस्तनयोर्नहि
पालयिष्येकथंबालंसद्यःसूतंप्रभोऽधुना ६४
मत्स्वसुश्चप्रसूतायामृतोबालःपुराभवत्
तामानीयगृहेरक्षसार्भकंपोषयिष्यति ६५
इतिश्रुत्वावचस्तस्याधुंधुल्याद्विजसत्तमः
तथैवकृतवान्भ्रांतरात्मदेवोमुदान्वितः ६६
धुंधुकारीतिनामास्यकृतमात्रायथार्थतः
स्तन्येनपोषमाप्नोतिनित्यंमातृष्वसुःसुतः ६७
त्रिमासेनिर्गतेचाथसाधेनुःसुषुवेऽभकम्

सर्वाङ्गसुन्दरं दिव्यं निर्मलं कनकप्रभम् ६८
 दृष्ट्वा प्रसन्नस्तं बिप्रः संस्कारान् स्वयमादधे
 तं दिदृक्ष्व आयाता जनाः सर्वेऽतिविस्मिताः ६९
 आत्मदेवस्य विप्रस्य महाभाग्योदयेन च
 धेन्वाबालः प्रसूतश्च देवरूपोऽतिकौतुकम् ७०
 न ज्ञातं तद्रहस्यं तु केनापि विधियोगतः
 गोकर्णः तं सुतं दृष्ट्वा गोकर्णेत्येव चाभ्यधात् ७१
 कियत्कालेन संप्राप्तौ तारुण्यं ताबुभावपि
 गोकर्णं पंडितो ज्ञानी धुंधुकारी महाखलः ७२
 स्नानशौचक्रियाहीनो भक्ष्याभक्षी क्रुधाप्लुतः
 चौरः सर्वजनद्वेषी दुष्टचांडालसंगतः ७३
 क्रीडतो ह्यर्भकान् धृत्वा बलात्कूपे निपातयेत्
 एवं वेश्याप्रसंगेनानयद्द्रव्यं क्षयं पितुः ७४
 पिता कृपणवत्तस्य शुचानिः स्वोरुरोदह
 अनपत्यः सुखी नित्यं कुपुत्रो दुःखदायकः ७५
 सिद्धेनोक्तं वचः सत्यमनुभूतं मया धुना
 क्व गच्छामि क्व तिष्ठामि कोमेदुःखं निवारयेत् ७६
 प्राणांस्त्यज्ये जले वह्नौ भृगोर्वापि पतेह्यहम्
 इत्येवं चिंतयानं तमधोमुखमुपागतः ७७
 गोकर्णो जनकं ज्ञानी बोधयामास तत्त्वतः
 गोकर्ण उवाच-
 असारस्तात संसारदुःखमोहप्रदो नृणाम् ७८
 कः सुत किं धनं कस्य काजायाकः पतिः पितः
 मोहेन बद्धो दीनात्मा लोकः क्लिश्यति नान्यथा ७९
 न चेद्रस्य सुखं किंचिन्न सुखं चक्रवर्तिनः
 विरक्तस्य सुखं तात मुनेरेकांतशीलिनः ८०
 मुंचा ज्ञानं प्रजारूपं मोहं नरककारणम्
 निर्द्वन्द्वो निरभीमानो ब्रजत्यक्त्वा खिलं वनम् ८१
 ततस्तद्वाक्यमाकर्ण्य गोकर्णसद्विजोऽब्रवीत्
 द्विज उवाच-

यत्कर्त्तव्यं वनेसाधो तन्ममाचक्ष्व विस्तरात् ८२

मोहपाशनिबद्धं हि शठं कृपणमानसम्

संसारगते पतितं मामुद्धर दयानिधे ८३

पितुरित्थं वचः श्रुत्वा गोकर्णो ज्ञानपण्डितः

उवाच दीनं निर्विण्णं पितरं हृष्टमानसः ८४

गोकर्ण उवाच-

मां सांस्थिरक्तनिकरे स्वशरीरकेऽस्मिन् स्वत्वं त्यजा शुममतां वनितासुतादौ

पश्यानि शंजगदिदं क्षणभंगनिष्ठं ज्ञानी विरागरसिको भव भक्तिनिष्ठः ८५

धर्मभजस्व सततं त्यज लोकधर्मान् संसेव्य साधुपुरुषान् जहिकामतृष्णाम्

अन्यस्य दोषगुणचिन्तनमाशुमुक्त्वा विष्णोः कथारसमथो नितरां पिब त्वम् ८६

कुमारा उचुः-

एवं सुतोक्तविदितानुभवो निरीहस्त्यक्त्वा गृहं स्थिरमतिर्गतषष्टिवर्षः

नित्यं हरिप्रियजनानुगतो महात्मा दुष्प्रापमाप च पदं स हरेर्वनस्थः ८७

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे श्रीभागवत

माहात्म्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६६

सप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

कुमारा उचुः

पितर्येवं वनं प्राप्ते पश्चादागत्य नारद

जननीं तर्जयामास धुंधुकारी महाखलः १

क्वचित्तं तिष्ठति ब्रूहि मातरं प्रति नारद

सर्वथा त्वां हनिष्यामि न चेद्ब्रूयानि धानकम् २

सा तस्य वचनात्प्रस्तारा त्रौदुःखितमानसा

निपत्य कूपे तु मृता लोकैर्ज्ञात्वा बहिः कृता ३

गोकर्णस्तां तु निर्हत्य द्विजैस्तज्ज्ञातिबांधवैः

तीर्थयात्राय यौ प्राज्ञः समदुःखसुखो मुने ४

धुंधुकारी गृहे तिष्ठन् स्वके पश्य वधूवृतः

अत्युग्रकर्माचारेण तत्पोषणविमूढधीः ५

भूषणान्यभिलिप्स्यन्त्यस्तमूचुर्वारयोषितः

भोभो प्रियवयं सर्वास्त्वयानाथेन संगताः ६

स्थितानैवात्रकोप्यन्योधनदोभ्येतिमानद
 तस्यात्सूक्ष्माणिवस्त्राणिभूषणानिद्युमंतिच ७
 देहिनोचेद्ब्रजिष्यामस्त्वत्सकाशान्नरांतरम्
 इति श्रुत्वावचस्तासांचिंतयित्वाक्षणंसच ८
 निर्गतः स्वगृहाद्रात्रौकामांधोमृत्युमस्मरन्
 मुषित्वाकस्यचिद्देहाद्वस्त्राण्याभरणानिच ९
 ददौताभ्योमुदायुक्तःप्रीत्यैतासांसनारद
 तानिदृष्ट्वाह्यमूल्यानिवस्त्राण्याभरणानिच १०
 ताःस्त्रियश्चिंतयामासुश्चौर्यैतानिचामुना
 आहतानीतिनिश्चित्यपरस्परममंत्रयन् ११
 चौर्यकरोत्यसौनित्यमेनंराजागृहीष्यति
 वित्तंहत्वापुनश्चैवमारयिष्यतिनिश्चितम् १२
 अतोरहसिचास्माभिर्हत्वामुंचौर्यकारिणम्
 वित्तंचबहुसंगृह्यकिमन्यत्रनगम्यते १३
 इतिताःक्रूरहृदयांसुप्तंकंठग्रहंतदा
 पाशैःसुतीक्ष्णैर्बद्ध्वाचव्यापादयितुमुद्यताः १४
 यदाचनमृतश्चासौभृशंकंठग्रहेणवै
 तदांगाराणिबहुशोमुखेचास्यविचिक्षिपुः १५
 अग्निज्वालातिदुःखेनव्याकुलोनिधनंगतः
 तद्देहंचिक्षिपुर्गतिप्रायःसाहसिकाः स्त्रियः १६
 नज्ञातंतच्चरित्रं तुकेनापिमुनिसत्तम
 लोकैःपृष्ठावदंतिस्मदूरेयातः पतिर्हिनः १७
 आगमिष्यतिदीर्घेणकालेनधनकर्षितः
 अतःस्त्रीणांनविश्वासः कर्तव्योविदुषां वरैः १८
 विश्वस्तंसर्वथाघ्नंतिप्रार्थयंत्योनवंनवम्
 सुधामयंचोयासांकामिनांसवर्द्धनम् १९
 हृदयंचरुधाराभंप्रियःकोनामयोषिताम्
 अथताबहुलंवित्तंगृहीत्वावारयोषितः २०
 ग्रामांतरंययुःशीघ्रंभयाद्राज्ञोऽतिविह्वलाः
 धुंधुकारीबभूवाथमहाप्रेतः कुकर्मकृत् २१

वात्यारूपधरोनित्यंधावन्दुर्मृत्युतोदिशः
 शीतातपपरिक्लिष्टोनिराहारः पिपासितः २२
 नचलेभेसुखंक्वापिहाहेतिप्रबदन्मुहुः
 कियत्कालान्तरेत्वेनमृतंचैवावबुध्यच २३
 गोकर्णस्तीर्थयात्रायांगयाश्राद्धमथाकरोत्
 समाप्यतीर्थयात्रांतुस्वंपुरंसमुपेयिवान् २४
 सभाजितः सपौरैस्तुप्रीत्यास्वजनबांधवैः
 उवासस्वगृहेचैवदिनानिकतिचिद्विवजः २५
 रात्रौप्रसुप्तंगोकर्णज्ञात्वावेशमांगणेसु
 धुंधुकारीमहादुष्टोरौद्ररूपंव्यदर्शयत् २६
 क्षणं नागः क्षणंचोष्ट्रः क्षणंसमहिषोऽभवत्
 क्षणमग्निः क्षणंसर्पः क्षणेनपुरुषोऽभवत् २७
 वैपरीत्यमिदंदृष्ट्वागोकर्णो धैर्यसंयुतः
 चिंतयामासमेधावीकिमेतदितिविस्मितः २८
 अयंदुर्गतिमापन्नः कोप्यस्तिपुरुषाधमः
 इतिनिश्चित्यमनसातमुवाचदयान्वितः २९
 गोकर्णउवाच-
 कस्त्वमुग्रतरोरात्रौभीषयन्मामुपागतः
 प्रेतोचाथपिशाचोवाकुतःप्राप्तोदशामिमाम् ३०
 तद्ब्रूहित्वंमहाभागकिंकार्यं तेमयाधुना
 घोररूपोयतोरात्रौमत्समीपमुपागतः ३१
 इति श्रुत्वावचोभ्रातुर्धुंधुकारीमहाखलः
 प्रेतभावमनुप्राप्तोरुरोदभृशमातुरः ३२
 वक्तुंनैवक्षमोवाचाप्रेतत्वेन विमोहितः
 संज्ञयानिर्दिदेशाथजलंपातुंपिपासितः ३३
 अथासौसुमहाभागोगोकर्णः साधुसंमतः
 स्वकांजलौजलंकृत्वाप्राक्षिपत्तमुदीरयन् ३४
 तत्क्षिप्तंजलंभ्रात्रागोकर्णेनमहात्मना
 उपस्थितंचतृप्त्यर्थं प्रेतस्यधुंधुकारिणः ३५
 अथोवाचागतज्ञानः प्रदत्तेनांबुनामुना

पुण्यात्मनात्मनो भ्रात्रागोकर्णेनचनारद ३६
प्रेतउवाच-

अहंभ्रातात्वदीयोऽस्मिधुंधुकारीतिनामतः
आत्मनः कर्मदोषेणप्रेतत्वंसमुपागतः ३७
मममातामृतादुःखाद्बहुशस्तर्जितामया
द्रव्यहेतोस्ततः पश्चाद्भारस्त्रीपोषणोत्सुकः ३८
निषिद्धं कृतवान्कर्मचौर्यादिधनलोभतः
एकदाप्रार्थितस्ताभिर्भूषणान्यंबराण्यहम् ३९
धनिकस्यगृहाद्रातौमुषित्वातान्युपानयम्
ततस्ताधनलोभेनपाशैर्बद्धवागलेबलात् ४०
मांतुव्यापादयामासुर्वह्निक्षेपेणमानद
गृहीत्वामद्धनं भूरिताः सर्वाभूपतेर्भयात् ४१
पलायिताःपुरादस्मात्स्वार्थोन्मूलितसौहृदाः
अतः प्रेतत्वमापन्नोभ्रातरद्यत्वांबुना ४२
सिक्तः संज्ञामहंप्राप्तः पुण्येनातिकृपालुना
वाताहारेणजीवामिदैवादिष्टफलोदयः ४३
अपश्यंत्वामहंसुप्तंभ्रातरंस्वगृहांगणे
ततस्त्वामनभिज्ञंमांधर्षणायकृतोद्यमः ४४
अभवंसहसासाधोज्ञातश्चाहंत्वयाधुना
दीनबंधोदयासिंधोभ्रातर्मांमाशुमोचय ४५
प्रेतभावादमुष्मात्त्वंकृतार्थोऽसिनसंशयः
इति श्रुत्वावचोभ्रातुर्गोकर्णोज्ञानवान्सुधीः ४६
भ्रातरंप्राहखिन्नात्मादुःखितंधुंधुकारिणम्
गोकर्णउवाच-

तुभ्यंदत्तोमयापिंडोगयायांत्वामहंभृतम् ४७
श्रुत्वालोकमुखाद्भ्रातस्त्वंकथंप्रेततांगतः
गयापिंडप्रदानेनदुर्गतोऽपिशुभांगतिम् ४८
प्राप्नोतिनात्रसंदेहस्त्वंकथंनदिवंगतः
भ्रातुरित्थंवचः श्रुत्वागोकर्णस्यमहात्मनः ४९
धुंधुकारीदुःखितात्माप्रोवाचपुरतःस्थितः

गयाश्राद्धशतेनापिनमेमुक्तिर्भविष्यति ५०
 उपायोऽन्यश्चितनीयोममोद्धारायवैत्वया
 इतितद्वाक्यमाकर्ण्यगोकर्णोविस्मयंगतः ५१
 प्राहश्राद्धैर्नमुक्तिश्चेत्तर्ह्यसाध्यागतिस्तव
 इदानीं त्वं निजस्थानमातिष्ठप्रेतनिर्भयः ५२
 विचार्याहंकरिष्यामिमुक्त्युपायंपरंतव
 इतिवाक्यंसमाकर्ण्यधुंधुकारीततोगतः ५३
 निजंस्थानंश्मशानस्थंकलिद्रुममतः परम्
 शेषांरात्रिसगोकर्णश्चितयन्नेवन्नारद ५४
 तस्यमुक्तिंस्थितस्तत्रतदुपायंनचाध्यगात्
 प्रातस्ततः सगोकर्णःस्वज्ञाति कुलबांधवान् ५५
 धर्मशास्त्रविदोविप्रान्प्रात्रिवृत्तंन्यवेदयत्
 तेविचार्यचतद्वृत्तंशास्त्रेषुबहुशोद्विजाः ५६
 यदानज्ञातवंतस्तद्वृत्तंसूर्यतदास्तुवन्
 द्विजाऊचुः-
 नमस्तेभास्करादित्यतमोहंतर्गभस्तिमन् ५७
 लोकसाक्षिन्जगद्धामसुरासुरनमस्कृत
 द्वादशात्मन्हरिहयभास्वन्लोकप्रबोधक ५८
 त्वंगतिः सर्वलोकानांसततंधर्मशीलिनाम्
 त्वंब्रह्मात्वंहरिःशूलीसृष्टिस्थितिविनाशकृत् ५९
 त्वामृतेनास्तिलोकेस्मिञ्छरणंप्राणिनांविभो
 शर्वस्त्वंक्षितिरूपोऽसिभवोऽसिजलरूपधृक् ६०
 त्वमग्निरूपोरूद्रोसिवायुरस्युग्ररूपधृक्
 भीमोस्याकाशदेहस्त्वंयज्वापशुपतिःस्वयम् ६१
 महादेवः सोममूर्तिरीशानः सूर्यएवहि
 तवाष्टौमूर्तयोदिव्याइज्यंतेवेदवादिभिः ६२
 सर्वकामसमृद्ध्यर्थंव्याप्तलोकत्रयस्यच
 मत्स्यस्त्वंवेदधृक् चासिकूर्मश्चाद्रिधरोवरः ६३
 धराधरोवराहोसिलोकधृक्त्वंत्रिविक्रमः
 ब्रह्मध्वन्घोभार्गवस्त्वंलोकधृक्नघोसिराघवः ६४

भूभारहंताकृष्णोसिबुद्धोस्यसुरमोहकृत्
 कल्क्यसिम्लेच्छहंतात्वंधर्मग्लानौयुगेयुगे ६५
 देवासुरमनुष्याणांपशुपक्ष्यंबुचारिणाम्
 नानाविधानं जीवानांत्वंस्रष्टाब्रह्मरूपधृक् ६६
 इंद्रोसिधर्मराजोसिवरुणस्त्वंधनेश्वरः
 लोकपालस्वरूपेणवर्त्तसेगोगणेश्वर ६७
 त्रयीमूर्त्तिस्त्रिकालेज्यस्त्रिधामात्रिगुणात्मकः
 त्वमेवपूज्यसेलोकैस्त्रिधाभिन्नोदिवाकरः ६८
 पद्मप्रबोधनकरस्त्वमेवासिजगत्पते
 इत्युदीर्यद्विजश्रेष्ठायवत्तस्थुर्मुनीश्वर ६९
 तावदाकाशगः प्राहस्फुटंतेषांतुशृण्वताम्
 श्रीसूर्यउवाच-
 श्रूयतांभोद्विजश्रेष्ठायवत्तस्थुर्मुनीश्वर ६९
 तावदाकाशगः प्राहस्फुटंतेषांतुशृण्वताम्
 श्रीसूर्यउवाच-
 श्रूयतांभोद्विजश्रेष्ठायदर्थवर्णितोस्म्यहम् ७०
 भवद्भिर्धुलीसूनोर्महापातकशांतये
 आत्मदेवस्यपुण्येनगोकर्णोरौहिणोह्ययम् ७१
 श्रीभागवतसप्ताहस्तस्योद्धर्ताभविष्यति
 यद्भवद्भिः कृतंस्तोत्रंममवैभववर्णनम् ७२
 तेनस्तुत्वा नरोविप्रादेवयानंलभिष्यति
 पुत्रार्थीचधनार्थीचधर्मार्थीमोक्षकामुकः ७३
 वांछाचिंतामणिस्तोत्रंपठित्वात्यंतमाप्नुयात्
 इत्युक्त्वाभास्करोदेवोविररामदिविस्थितः ७४
 तेद्विजाः साध्वितिप्रोचुर्गोकर्णहृष्टमानसाः
 ततः समाजेविप्राणांतुंगभद्रातटेशुभे ७५
 कौतुकंसुमहद्द्रष्टुं तत्रागान्नागरीप्रजा
 गोकर्णोज्ञाततत्त्वार्थोवक्ताध्यासनमास्थितः ७६
 नारायणादिकान्नत्वासप्ताहंसमवर्त्तयन्
 श्रीहरेस्तुवचः शास्त्रंतीर्थपादाब्जसंभवम् ७७

यदिसत्यं तदाप्रोतुधुंधुलीतनयोगतिम्
 इतिसंकल्प्यमनसाश्रीमद्भागवताभिधम् ७८
 जन्माद्यस्ययतश्चेतिधीमह्यंतमुपावदत्
 तत्रप्रेतं समागत्यस्थानं पश्यन्नितस्ततः ७९
 सप्तग्रंथियुतं वंशं प्रविष्टो वातरूपधृक्
 शृण्वत्सुवैष्णवाग्रचेषु ब्राह्मणेष्वथ नारद ८०
 शुश्रावधुंधुलीपुत्रो ग्रंथिच्छिद्रस्थितोऽन्वहम्
 यदा कथाविरामोऽभूत्प्रथमेऽहनि नारद ८१
 तदैकाकीचकग्रंथिः पुष्फोटत्यद्भुतं ह्यभूत्
 द्वितीयादिष्वहः स्वेवमेकैकग्रंथिभेदनम् ८२
 बभूव सप्तमेभिन्ने ससद्यः प्रेततां जहौ
 दिव्यरूपधरो भूत्वा तुलसीदाममंडितः ८३
 पीतवासा घनश्यामः प्रबभौ भूषणान्वितः
 गोकर्णभ्रातरं त्वाप्रोवाचा खिलतत्त्वदृक् ८४
 त्वयाऽहमोचितो बंधो कृपया प्रेतकश्मलात्
 धन्या भागवती वातप्रितत्वोन्मूलिनी श्रुता ८५
 सप्ताहोपितथा धन्यो विष्णुलोकगतिप्रदः
 यत्प्रभावाद्भिमुक्तोऽहं प्रेतभावाद्भृशातुरः ८६
 आर्द्रशुष्कं लघुस्थूलं वाङ्मनः कर्मभिः कृतम्
 पातकं भस्मसात्कुर्यात्सप्ताहोऽग्निरिवेधनम् ८७
 अस्मिन्वै भारते वर्षे देवानामप्यभीप्सिते
 शृण्वतां भगवच्छास्त्रंगतिरत्युत्तमा भवेत् ८८
 स्नाय्वस्थिमज्जामांसासृक्संघातं देहमुच्यते
 शुचिभागवतास्वादादशुचित्वन्यथामतम् ८९
 कर्मकश्मलसंदुष्टो देहो नरकभाजनम्
 अतो दोषनिवृत्त्यर्थमेतदेव हि साधनम् ९०
 बुद्धुदा इव तोयेषु मशका इव जंतुषु
 जायंते मरणा यैव भगवच्छास्त्रवर्जिताः ९१
 भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यंते सर्वसंशयाः
 क्षीयंते चास्य कर्माणि श्रुते भागवते द्विजाः ९२

एवंब्रुवतिवैतस्मिन्विमानवरमागतम्
 वैकुण्ठात्तदधिष्ठायगतोऽसौविष्णुमन्दिरम् ६३
 विष्णुलोकंगतेतस्मिन्सर्वेविस्मितमानसाः
 बभूवुश्चापिप्रच्छुर्गोकर्णं तेद्विजोत्तमाः ६४
 द्विजाऊचुः
 श्रुतंभागवतंसर्वैरस्माभिरिहसंगतैः
 किंकारणमहाभागत्वद्भ्रातैकोगतोहरिम् ६५
 गोकर्णउवाच-
 श्रूयतामभिधास्यामिकारणंभातृसद्गतौ
 यच्छ्रुत्वायूयमेवापिगोलोकंचगमिष्यथ ६६
 सप्ताहश्रवणंकार्यमुपवासपरायणैः
 कृष्णैकतानमतिभिर्गोलोकगतिदायकम् ६७
 पुनः शुणुध्वंसप्ताहंश्रीमद्भागवतंद्विजाः
 एकाग्रचित्ताः सततंकृष्णप्रेमामृतप्रदम् ६८
 इति श्रुत्वावचस्तस्यगोकर्णस्य द्विजोत्तमाः
 पुनः श्रोतुंभागवतंसप्ताहंसमुपावसन् ६९
 कृष्णैकतानमतयोनियमेनचनारद
 पुनस्तेशुश्रुवुंसर्वेश्रीमद्भागवतंद्विजाः १००
 कथावसानेभगवान्कृष्णः कमललोचनः
 आविरासीन्मुनिश्रेष्ठंशखचक्रगदाब्जधृक् १०१
 किरीटकुण्डलधरोवनमालीविभूषितः
 पीतवासाघनश्यामःकटकांगदभूषितः १०२
 तंदृष्ट्वातेद्विजाःसर्वेविष्वक्सेनादिभिर्युतम्
 पार्षदप्रवरैर्हृष्टाःप्रणेमुर्भुविसंगताः १०३
 जयशब्दोनमः शब्दस्तदासीत्सर्वतोमुने
 अथशंखध्वनिंचक्रेहरिःसंहर्षयन्द्विजान् १०४
 तदानेकेविमानास्तुवैकुण्ठात्समुपागताः
 द्विजानांपश्यतांतत्रपार्षदप्रवरैर्युताः १०५
 गोकर्णतुसमालिङ्ग्यददौसारूप्यमात्मनः
 श्रोतृनन्यान्घनश्यामान्पीतकौशेयवाससः १०६

किरीटिनः कुंडलिनोहारिणोवनमालिनः
चकारतत्क्षणात्तत्रमहदाश्चर्यमप्यभूत् १०७
तस्मिन्ग्रामेस्थितायेतुआचांडालजनामुने
समारुह्यविमानांस्तान्ययुःकृष्णाज्ञयादिवम् १०८
गोकर्णसहितः कृष्णोगोपगोपीजनप्रियः
गोलोकंसमनुप्राप्तःसर्वलोकोपरिस्थितम्
यत्रवृंदावनंरम्यंशतशृंगसमावृतम् १०९
तद्ब्राह्मेपरितोवृतंविजययाह्यत्यद्भुतराजतेऽरण्यंयत्रुतमंडपानिसुबहून्यच्छोद
वाप्योहदाः
गावः कामदुघाः सुरद्रुमततिच्छायाश्रितागोपकैः क्रीडातत्परमानसैः
परिवृतो नंदात्मजःक्रीडति ११०
मध्येत्वस्यसुकाननस्यरचितोवृंदावनेशेच्छयारम्यंरत्नसमूहभर्मखचितं
प्राकारमुद्भासयन्
न्यग्रोधःसुमहांस्ततः
प्रतिदिशंगोपीजनाध्यासितंवत्सालंकृतमद्भुताकृतिमहच्छ्री
गोकुलंराजते १११
तन्मध्येभवनंहरेरधिकृतंप्रोद्भासतेभास्वरंयस्मिन्नंदगृहेश्वरीसमुदितास्ते
राधयाराधिताः
यद्भाग्यमहदप्युमापतिमुखैश्चित्यंसदाभ्यंतरेस्तत्सूनोर्मधुराकृतेरधिचकास्त्यंडौ
घभास्यांशु
भिः ११२
वातांबुपर्णाशनदेहशोषणैस्तपोभिरुग्रैर्जपयज्ञकर्मभिः
असाध्यमप्यायसधेनुसंभवोलोकंनगाहारुयमखप्रवर्त्तनात् ११३
इतिहासमिमंपुण्यंयःपठेच्छृणुयादपि
सोऽपिगोलोकमध्येतिकिंश्रीभागवतंपुनः ११४
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
भागवतमाहात्म्येसप्तनवत्यधिकशततमोऽध्यायः१६७

अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

कुमाराऊचुः-

अथ ते संप्रवक्ष्यामः सप्ताहश्रवणे विधिम्
 येन भागवतं सिद्धं पुंसां कृष्णार्पितात्मनाम् १
 दैवज्ञं शास्त्रकुशलं समाहूय धनांशुकैः
 समभ्यर्च्य मुहूर्तं तु प्राक् पृच्छेद्भक्तिमान्नरः २
 सवदेद्यं मुहूर्तं तु तत्रारंभः प्रशस्यते
 नभोनभस्येषोर्जाश्च सहः शुचि समन्विताः ३
 मासाः श्रेष्ठाः कथारंभे पूर्णा चापितिथिः शुभा
 भौमार्कवर्जिता वाराभानि ध्रुवमृदूनि च ४
 शुभयोगे शुभेलग्न्ये प्रारंभः शस्यते सदा
 नित्यायां च कथायां तु पुराणानां मुनीश्वर ५
 द्वादशीं वर्जयेत् प्राज्ञः सूतसूतकसंभवात्
 श्रीमद्भागवतस्यापि सप्ताहे नैव केऽपि च ६
 न निषेधोऽस्ति देवर्षे प्राहुरेवं पुराविदः
 श्रीभागवतसप्ताहो महायज्ञः स्मृतो बुधैः ७
 अतो निमंत्रणं कार्यं वैष्णवानां समंततः
 सतां समाजो भविता सप्ताहं वैष्णवोत्तमाः ८
 आगतं व्यमतश्चात्र वैष्णवैः श्रवणार्थिभिः
 समागतानां तेषां तु निवासं परिकल्पयेत् ९
 तीर्थे वापि वने वापि ग्रामे वापि प्रयत्नतः
 संशोदितायां भूम्यां तु मंडपं परिकल्पयेत् १०
 कदलीस्तंभसंयुक्तं चतुर्दिक्षु ध्वजान्वितम्
 उच्चमासनमप्युक्तं वक्तुस्तस्याग्रतो मुने ११
 आपार्श्वं द्वयमुक्तानि श्रोतृणामासनानि च
 उदङ्मुखो भवेद्भक्ता समाजेऽस्मिन् विदांवरः १२
 वेदशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो वैष्णवो ब्राह्मणोत्तमः
 दृष्टान्तकुशलो धीरो वक्ता कार्योऽतिनिस्पृहः १३
 सर्वसंदेहहर्तापि कार्यो वक्तानचैव हि
 वक्तुः पार्श्वे सहायार्थं स्थाप्योऽन्य पंडितः सुधीः १४
 श्रोतृणां संशयच्छेत्ता ज्ञानां बोधविधायकः
 कथाविघ्नविघातार्थं गणेशं प्राक् प्रपूजयेत् १५

ततोदुर्गाहरंविष्णुं ब्रह्माणं भास्करं द्विजान्
 संपूज्य विधिवद्भक्त्या तर्पयेद्देवताः पितॄन् १६
 मुख्यः श्रोता ततः पश्चात्पूजयेत्पुस्तके हरिम्
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य द्रव्यवस्त्रफलानि च १७
 धृत्वा जलौ पुस्तकस्थं हरिं संप्रार्थयेन्मुने
 त्वं भागवतलोकेस्मिन्स्वयंकृष्णो व्यवस्थितः १८
 समाश्रितो मयानाथ मुक्तयर्थं भवसागरे
 मनोरथो मदीयोऽयसर्वथा सफलस्त्वया १९
 निर्विघ्नेन प्रकर्तव्यो दासोऽहं तव केशव
 इत्युच्चार्य मुने द्रव्यं पुस्तकाग्रे समर्प्य तु २०
 वक्तारं प्रार्थयेद्वापि नमस्कुर्वन्कृतांजलि
 शुक रूपद्विजश्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद २१
 श्रीभागवतव्याख्यानादज्ञानं मे विनाशय
 इति संप्रार्थ्य वक्तारं वरयेत्पंचवाडवान् २२
 द्वादशाक्षरमंत्रस्य जपार्थं मुनि सत्तम
 गीतवाद्यविधिज्ञांश्च संपूज्यार्थांशुकादिभिः २३
 स्थापयेत्कीर्तनार्थं तु कथां ते विधिवन्मुने
 यस्तु जायाधनागारपुत्रचिंतां व्युदस्य च २४
 शृणुयादेकचित्तस्तु स समग्रं फलं लभेत्
 सूर्योदयं समारभ्य सार्द्धं त्रिप्रहरांतकम् २५
 पठित्वार्थः प्रकर्तव्यो वाक्यमध्यायमेव वा
 मध्याह्ने षटिकायुग्मं विरमेदपि नारद २६
 कथाऽवसाने कर्तव्यं कीर्तनं केशवस्य च
 उपवासः प्रकर्तव्यः श्रोतृभिस्तत्फलेप्सुभिः २७
 तदशक्तो ह विष्यान्नं सकृत्स्वल्पं समाहरेत्
 जलेनापि फलेनापि दुग्धेन च घृतेन वा २८
 केवलेनैव कर्तव्यं निर्विघ्नं धारणं तनोः
 सप्ताहव्रतिनां पुंसानियमान् शृणु नारद २९
 विष्णुदीक्षाविहीनानां नाधिकारोऽत्र कीर्तितः
 ब्रह्मचर्यमधः सुप्तिः पत्रावल्यांच भोजनम् ३०

समाचरेन्नित्यमेवसप्ताहेमुनिसत्तम
 द्विदलमधुतैलंचपरान्नचेक्षुजंसम् ३१
 भावदुष्टंक्रियादुष्टंजह्यात्पर्युषितंब्रती
 पलांडुलशुनंहिंगुमूलकंगृजनंतथा ३२
 नालिकांचैवकूष्मांडंनरोनाद्यात्कथाब्रती
 कामंक्रोधंमदंलोभंभंमात्सर्यमेवच ३३
 मोहंद्वेषंतथाहिंसानैवकुर्यात्कथाब्रती ३४
 वेदवैष्णवविप्राणांगुरुगोव्रतिनांतथा
 स्त्रीराजमहतांचापिनिंदां जह्यात्कथाब्रती ३५
 सत्यंशौचंदयामौनमार्जवं विनयंतथा
 मनः प्रसन्नतांचापिबुधःकुर्यात्कथाब्रती ३६
 श्रीकामस्तनयार्थीचजयकामश्चमोक्षधीः
 शृणुयाद्वैभागवतंनिष्कामः श्रीहरिलभेत् ३७
 सप्तमेदिवसेकुर्याल्लंघनंतत्समाप्तिके
 वक्तुश्चपूजाकर्तव्यागोभूस्वर्गवरादिभिः ३८
 प्रसादतुलसीमालांश्रोतृभ्यःप्रतिपदापयेत्
 उत्सवश्चतथाकार्योगीतवाद्यविशारदैः ३९
 गीतार्थशृणुयाच्चापिपरेऽहनिविचक्षणः
 प्रतिश्लोकंचजुहुयाद्वायत्र्यावायथाविधि ४०
 पायसमधुसर्पिश्चितिलांस्तंडुलकान्यवान्
 शर्करांचप्रियालंचद्राक्षांवातामखर्जुरौ ४१
 अंभोजानिचकर्पूरंचंदनागुरुणीपुरम्
 लवंगंबिल्वपत्राणिसहस्रंचपृथक्पृथक् ४२
 विघ्नस्यचविघातार्थन्यूनाधिक्यनिवृत्तये
 आत्मनःपूततार्थंचपठेन्नामसहस्रकम् ४३
 द्वादशाष्टादशाथापिश्रद्धयाह्यधिकांस्तथा
 पायसेनाशयेद्विप्रान्स्वर्णधेनुश्चदक्षिणा ४४
 व्रतसिद्ध्यर्थमप्यत्रप्रौष्ठपद्यामथापिवा
 स्वर्णसिंहविनिर्मायतस्यपृष्ठेनिधायच ४५
 श्रीमद्भागवतंवक्त्रेलेखयित्वासमर्पयेत्

एवंकृतेविधानेतुसर्वपापनिवारणम् ४६
भवेच्छ्रोतुःसुफलदंश्रीमद्भागवतंश्रुतम्
धर्मकामार्थमोक्षाणांसाधनंभक्तिदायकम् ४७
नकार्यविद्यतेलोकेयदनेननसिध्यति
ततोभागवतंलोकेपुराणेभ्योऽधिकंमतम् ४८
दोषाष्टादशनिर्मुक्तोवाचकः परिकीर्तितः
द्वात्रिंशदपराधैर्हिमुक्तोश्रोतामतोबुधैः ४९
श्रीमद्भागवतंनामपुराणंकामदंनृणाम्
तथापिश्रवणंचास्यनिष्कामस्यैवभक्तिदम् ५०
श्रीमद्भागवताभिधःसुरतरुस्तारांकुरःसज्जनिःस्कंधैर्द्वादशभिस्ततःप्रविलसद्भक्त
न्या

लवालोदयः

द्वात्रिंशत्त्रिंशतंचयस्यविलसच्छाखाः
सहस्राण्यलंपर्णान्यष्टदशेष्टदोतिसुलभोवर्वर्तिसर्वोपरि ५१
इतितेकथितंसर्वकृतंचापितवेप्सितम्
ज्ञानवैराग्यभक्तीनांतारुण्यंलोकमोक्षदम् ५२

सूतउवाच-

इत्युक्तातेकुमारास्तुकृष्णांघ्रिसुधयाप्लुताः
विरेमुर्भगवद्भक्तादीनोद्धरणतत्पराः ५३
तद्वाक्यंतुसमाकर्ण्यनारदोभगवत्प्रियः
प्रेमगद्गदयावाचातानुवाचकृतांजलि ५४

नारदउवाच-

धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मिभवद्भिःकरुणापरैः
यद्भागवतसप्ताहान्निकटेदर्शितोहरिः ५५
एवंब्रुवतिवैतस्मिन्नारदेवैष्णवोत्तमे
पर्यटंस्तंसमायातस्तत्रयोगेश्वरःशुकः ५६
द्विरष्टवर्षाकृतिरंबुजाक्षोव्यासात्मजोज्ञानपयोधिचंद्रः
कथावसाने निजलाभतुष्टोहृदानिशंभागवतंपठंश्च ५७
दृष्ट्वासदस्यास्तमथोरुतेजसंसद्यःसमुत्थायवरासनंददुः
सचोपविष्टः सुखमासनेयदातदाविरासीद्धरिरब्जलोचनः ५८

भवोभवान्याकमलासनः सुतैस्तत्रागतः कीर्तनदर्शनायच
सुरेशमुख्यास्त्रिदशाविमानकैः समागतास्तैरभवद्वृतंभः ५६
प्रह्लादस्तालधारीतरलगतितयाह्युद्धवः
कांस्यधारीवीणाधारीसुरर्षिःस्वरकुशलतयारागकर्ताऽजुनोऽभूत्
इंद्रोमार्दङ्गिकोऽभूजयजयसुवचःप्रावदंस्तेकुमाराःसद्भावस्यप्रवक्तानिरतिशय
गुणोव्या

सपुत्रोबभूव ६०

ननर्त्तमध्येत्रिकमेवतत्रज्ञानादिकानानंवरूपयुक्तम्
अलौकिकंकीर्तनकंसमीक्ष्यप्रसन्नचेताहरिरित्युवाच ६१
मत्तोवरंभागवतावृणीध्वंप्रीतात्कथाकीर्तनतोभृशंवः
श्रुत्वाथतद्वाक्यमतिप्रसन्ना प्रेमार्द्रचित्ताहरिमूचिरेते ६२
कुमाराऊचुः-

सप्ताहयज्ञेनवितायतेनसद्यः प्रसन्नोभवितामुरारे
कलौयुगेघोरतरेनराणांस्वल्पायुषांविघ्नशताकुलानाम् ६३
एवंवरंविश्वविधानपालनप्रणाशहेतोर्भवतोखिलात्मनः
वृणीमहेऽन्योनमनोरथोविभोभवत्पदांभोजनिषेविणांहिनः ६४
एवमस्त्वितिचैवोक्त्वातत्रैवांतर्दधेहरिः
नारदःसुप्रसन्नात्माकुमारानभ्यवादयत् ६५
ततस्तेसनकाद्याश्चभृग्वाद्याश्चशुकादयः
प्रययुःस्वाश्रमान्हृष्टाःपीत्वातच्चकथामृतम् ६६
भक्तिःसुताभ्यांसहितानारदेनप्रवर्तिता
भूमंडलेसमस्तेऽस्मिस्तदाप्रभृतिशौनक ६७
शिवउवाच-

आख्यानंमहदाकर्ण्यप्रीतात्माशौनकः प्रिये
पर्यपृच्छत्पुनः सूतंसर्वसंदेहभंजनम् ६८
शौनकउवाच-

शुकेनोक्तंकदाराज्ञेगोकर्णेनकदापुनः
सुरर्षयेकदाब्राह्मैरेतदाख्याहिमानद ६९
सूतउवाच-

श्रीकृष्णनिर्गमात्त्रिंशद्वर्षावधिगतेकलौ

भाद्रशुक्लनवम्यांवैकथारंभंशुकोऽकरोत् ७०
परीक्षिच्छ्रवणांतेतुगतेवर्षशतद्वये
शुचिशुक्लनवम्यांतुगोकर्णोकथयत्कथाम् ७१
कलौसहस्रमब्दानामधुनाप्रगतंद्विज
परीक्षितोजन्मकालात्समाप्तिनीयतांमखः ७२
ईश्वरउवाच-

इति श्रुत्वावचस्तस्यशौनकोमुनिसत्तमः
पूर्णचकारतंयज्ञंसहस्रपरिवत्सरम् ७३
ब्राह्मपाद्वैष्णवंचकौर्म्यमात्स्यं चवामनम्
वाराहंब्रह्मवैवर्त्तनारदीयंभविष्यकम् ७४
आग्नेयमर्द्धवैसूताच्छुश्रुवुर्लोमहर्षणात्
एतानितुपुराणानिद्वापरांते श्रुतानिहि ७५
शौनकाद्यैर्मुनिवरैर्यज्ञारंभात्पुरैवहि
यदातुतीर्थयात्रायांवलदेवः समागतः ७६
नैमिषंमिश्रिकंनामसमाहूतोमुनीश्वरैः
तत्रसूतंसमासीनंदृष्ट्वात्वध्यासनोपरि ७७
चुक्षुभेभगवान् रामः पर्वणीवमहोदधिः
आषाढशुक्लद्वादश्यांपारणाहनिपार्वति ७८
पूर्वार्द्धयामवेलायांभावित्वात्कृष्णमायया
मुग्धोदर्भकरोरामःप्राहरल्लोमहर्षणम् ७९
ततोमुनिगणाःसर्वेहाकारपरायणाः
बभूवुर्नगजेत्यर्थशोकदुःखाकुलांतराः ८०
ऊचुश्चरामंलोकेशंविनयेनक्षमापराः
ऋषयऊचुः-

रामराममहाबाहोभवतालोककारिणा ८१
अजानतेवाचरिताहिंसाब्रह्मवधाधिका
व्यासशिष्योह्ययंसाक्षात्पुराणर्षिर्महातपाः ८२
अस्मैह्यध्यासनंदत्तमस्माभिर्यज्ञकर्मणि
अष्टादशपुराणानांवाचकायकृतक्षणैः ८३
कथायांजगदीशस्यदीर्घमायुश्चमानद

तद्भवांल्लोकरक्षार्थधर्मसेतुप्रवर्तकः ८४
 आविर्भूतोजगन्नाथोनिग्रहानुग्रहक्षमः
 इत्युक्त्वामुनयस्तेतुबलदेवाग्रतः प्रिये ८५
 तूष्णीं बभूवुः सहसास्मरंतोनियतेर्बलम्
 ततः प्रोवाच भगवान् रामः शत्रुनिषूदनः ८६
 विप्रान्संप्रीणयंस्तास्तुलोकवेदपथानुगः
 श्रीराम उवाच-

विप्राः शृणुत भद्रं वः कोपं त्यक्त्वा सुदूरतः ८७
 यदहं वेद्मि भवतामभीष्टं कार्यसिद्धिदम्
 अस्य पुत्रो महाज्ञानी भविष्यति वरान्मम ८८
 भवतामीप्सितं सर्वं शास्त्रं वै कथयिष्यति
 यदर्थमहमाहूतस्तच्च कार्यं समुच्यताम् ८९
 ईश्वर उवाच-

इति श्रुत्वा वचस्तेतुरामस्य सुमहात्मनः
 बल्वलस्य वधार्थाय प्रेरयामासुरीश्वरम् ९०
 ततः सबल्वलं हत्वा प्रसाद्य मुनिपुंगवान्
 प्रणिपत्याभ्यनुज्ञातस्तीर्थयात्रामुपागमत् ९१
 तीर्थयात्रांगते रामे शौनकाद्यामुनीश्वराः
 लौमहर्षिणि माहूय सत्कृत्य नगनंदिनि ९२
 तत्पदे स्थापयामासुः शेषं संकीर्तनाय वै
 आग्नेयोत्तरमाहात्म्यं श्रीमद्भागवतांतकम् ९३
 पुराणसप्तकं सार्द्धं शुश्रुवुर्हृष्टमानसाः
 दशसप्तपुराणानि कृत्वा सत्यवतीसुतः ९४
 नाप्तवान् मनसस्तोषं भारतेनापि भामिनि
 ज्ञात्वा स्य हृदयं खिन्नं नारदो देवदर्शनः ९५
 समाजगाम भगवान् व्यासस्याश्रममुत्तमम्
 तं दृष्ट्वा वासवीसूनुः सत्कृत्यासनपूर्वकम् ९६
 नारदं पूजयामास विधिदृष्टेन कर्मणा
 अथ तं नारदः प्राह किं भवान् क्लिष्टमानसः ९७
 ध्यायते तत्समाचक्ष्व सर्वसंदेहकारणम्

इति पृष्ठःसमुनिनापराशर सुतोऽब्रवीत् ६८
ब्रह्मन्किंकारणंचेतोमोहेजानेनतत्त्वहम्
भवान्विज्ञानकुशलोज्ञात्वातत्प्रब्रवीतुमे ६९
एवंविज्ञापितस्तेननारदोऽध्यात्मकोविदः
उवाचपरमंतत्वंयदुक्तंविधिनात्मने १००
नारदउवाच-

शृणुपाराशरेमत्तः कारणंयेनवैतव
असंपन्नमनोभातिशास्त्रयोनेरपिप्रभोः १०१
त्वयावतीर्यलोकेस्मिन्वेदाव्यस्ताविभागशः
कृतानिचपुराणानिसेतिहासानिचानघ १०२
यत्रसर्वस्त्रयीधर्मोवर्णाश्रमनिवासिनाम्
निर्दिष्टोवीक्ष्यकालेननृणामल्पायुषांकलौ १०३
यत्राधिकारःसर्वेषांदृश्यतेश्रवणादिषु
स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनांसाधूनांसाधूसंगमः १०४
धर्मादयोयथाशश्वद्वर्णितास्तेषुवैत्वया
प्राधान्येनतथानैववर्णितोमहिमाहरेः
सर्वधर्मक्रियाशून्येकलौदोषनिधौमुने १०५
नगतिःपापकर्तृणांविनाकृष्णकथाऽमृतम्
एषएवगुणोह्यस्मिन्धोरेकलियुगेनराः १०६
यत्कृष्णकीर्तनेनैवमुच्यंतेकर्मबंधनात्
यज्ञोदानंतपःकर्मज्ञानंध्यानंकृतादिषु १०७
सिद्धिदंचतथाब्रह्मन्नामकीर्तनकंकलौ
अतोवैकलिजातानामुद्धारार्थंनृणांभवान् १०८
श्रीमद्भागवतंनामपुराणंवर्णयत्वलम्
येनप्रवर्तितेनांगभवतोमानसंध्रुवम् १०९
तोषमेष्यतिलोकाश्चप्राप्स्यंतिकृतकृत्यताम् ११०
ईश्वरउवाच-

एवमादिश्यसमुनिर्व्यासायामिततेजसे
ययौयादृच्छिकःशश्वद्वायन्हरिगुणान्प्रिये १११
नारदेतुगतेपश्चाद्वासः सर्वार्थदर्शनः

चकारसंहितामेतांश्रीमद्भावतीपराम् ११२
 पैलादींश्चतुरोवेदानध्याप्यविधिपूर्वकम्
 पुराणसंहिताः सर्वाः सूतायप्रत्यपादयत् ११३
 श्रीमद्भागवतं नामपुराणं ब्रह्मसंमितम्
 शुक्रमध्यापयामासविरतं लोकवेदतः ११४
 सासंहिताभागवतीलोमहर्षणसूनुना
 श्रुताकथयतोरज्ञेऽत्रौत्तरेयायवैशुकात् ११५
 शौनकादिऋषिभ्यस्तुतेन प्रोक्तायथार्थतः
 वरीवर्त्तिपुराणानामुपरीयं नगात्मने ११६
 अस्यांसंलग्नचित्तानां नृणामन्यत्रनोरतिः
 जायतेमानसेकृष्णेनंदसूनुश्चकास्तिच ११७
 यत्तुपृष्टं त्वया भद्रे लोकनिस्तारहेतवे
 श्रीभागवतमाहात्म्यं मह्यं संकीर्त्तयेतिह ११८
 तत्सर्वं च मया तुभ्यं निर्दिष्टं गणपांबिके
 नानेतिहाससहितं भक्तिमुक्तिप्रदायकम् ११९
 यः शृणोति नरो भक्त्या माहात्म्यं पठतेऽपि च
 अनुमोदनेन वा सोऽपि लभते परमां गतिम् १२०
 द्विजोऽधीत्याप्नुयाद्वेदान् क्षत्रियस्तुलभेज्जयम्
 धनं वैश्यस्तथा शूद्रः श्रुत्वैव लभते गतिम् १२१
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमामहे
 श्वरसंवादेश्रीमद्भागवतमाहात्म्ये अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १६८

एकोनद्विशततमोऽध्यायः

ऋषय ऊचुः-

कालिद्याश्चैव माहात्म्यं वदसूतसविस्तरम्
 यस्मै प्रकाशितं येन तदाख्यानसमन्वितम् १
 सूत उवाच-

एकदा पाण्डुतनयः शुश्रूषुः सौभरेः शुभम्
 ज्ञानं तत्स्थानमभ्येत्य नत्वा तमिति पृष्टवान् २
 युधिष्ठिर उवाच-

ब्रह्मन्मार्तडतनयातीरतीर्थेषुयच्छुभम्
तीर्थतद्वदवैकुण्ठजन्मभूमिपरात्परम् ३
सौभरिरुवाच-

एकदातुमुनिश्रेष्ठौदिविनारदपर्वतौ
गच्छंतौखाण्डवंपश्यन्पश्यतःसुमनोहरम् ४
तत्रावतीर्णो नभस उपविष्टौतटेशुभे
कालिद्याःक्षणविश्रांतौस्नातुंविशतुर्जले ५
शिबिरौशीनरोराजामृगयांतौचरन्वने
दृष्ट्वातान्निर्गमापेक्षीनिषसादसरित्तटे ६
तौमुनीविधिवत्स्नात्वापरिधायांबराणिच
वंदितौशिरसाराज्ञातेनोपाविशतांतटे ७
तत्रालोक्यसुवर्णस्यशिबिर्यूपान्सहस्रशः
नारदंगर्वरहितः पर्वतंचजगादसः ८
शिबिरुवाच-

कथ्यतांमुनिशार्दूलौकस्येमायागयष्टयः
केनात्रविहितोयज्ञः सुरेणाथनरेणवा ९
मुक्त्वाकाश्यादितीर्थानियज्ञैरीज्येऽत्रकःपुमान्
कोविशेषोऽत्रतीर्थेभ्यस्तेभ्योविज्ञानसन्निधिः १०
नारदउवाच-

पुराहिरण्यकशिपुर्जित्वाशक्रादिदेवताः
त्रैलोक्यराज्यमासाद्यसोखर्वगर्वमाददे ११
प्रह्लादस्तस्यतनयो नारायणपरायणः
तस्मैसोद्बुध्यताभीक्ष्णंपापात्मानष्टमंगलः १२
तद्रोहाद्विष्णुनासद्योनृसिंहतनुधारिणा
हत्वादित्यपतिंस्वर्गराज्यंस्वः पतयेऽपितम् १३
स्वपदंप्राप्यदेवेशोबृहस्पतिमथावदत्
मूर्ध्नाभिवंद्यतत्पादौ नारायणगुणान्स्मरन् १४
इंद्रउवाच-

गुरोनृसिंहरूपेणहरिणालोकधारिणा
दत्तमेदेवताराज्यंयष्टुमिच्छामितंमखैः १५

स्थानं पवित्रं कथय ब्राह्मणांश्चैव मे गुरो
 न विधेयो विलंबोऽत्र त्वयानो हितकारिणा १६
 बृहस्पतिरुवाच-
 अस्ति ते खांडववनं रम्यं परमपावनम्
 केतक्यशोकबकुलमधुमत्तमधुव्रतम् १७
 तत्रास्ति यमुनापुण्या धन्या त्रैलोक्यपावनी
 ददाति स्मरणे स्वर्गं मरणे ब्रह्मणः पदम् १८
 तत्तीरे यजदेवेश केशवं बहुभिर्मखैः
 यदीच्छसि स्वकीयानां कल्याणं त्वं निरंतरम् १९
 नारद उवाच-

गुरोर्वचनमाकर्ण्य तूर्णमारुह्य वाहनम्
 शिवप्रदमिमं शक्रः स्वकीयवनमागमत् २०
 गुरुणा सह देवैश्च यज्ञोपकरणैस्तथा
 अत्रागत्य विलोक्यैतद्वनं लेभे मुदं पराम् २१
 गुरुणानोदितः शक्रो सप्तर्षीन् ब्रह्मणः सुतान्
 वसिष्ठादीन् द्विजान् वृत्वा यजति स्म जगत्पतिम् २२
 तस्य प्रसन्नो भगवान् ब्रह्मेशाभ्यां सहागतः
 क्रतौ शतक्रतोर्यत्र महान् भवदुत्सवः २३
 देवत्रयीं सतां वीक्ष्य शक्रो वक्रमतिस्तदा
 उत्थायासनतस्तूर्णं वंदे मुनिभिः सह २४
 वाहनेभ्योऽवरुह्या शुतदंतेषूपविश्यते
 आसनेषु सुहृदेषु बभुर्वेदीष्विवाग्रयः २५
 सितरक्तांगयोः शंभुब्रह्मणोर्हरिराबभौ
 नीलच्छविः पीतवासास्तडित्वानिवशृंगयोः २६
 शक्रः प्रक्षाल्य तत्पादान् मूर्ध्ना तज्जलमादधे
 अब्रवीच्च मुदा युक्तो वचनं मधुराक्षरम् २७
 इंद्र उवाच-

विहितोऽयमया देवयज्ञोऽद्य सफलोऽभवत् २८
 यद्ययं दर्शनं प्राप्ता दुर्लभ्या अपियोगिभिः
 एकेनैव त्वया विष्णो कृता मूर्तिस्त्रयीमयी २९

गुणैस्तथापिनानात्वंस्फटिकस्येवतेमृषा
यथादारुषुगूढोऽग्निर्घर्षणेनविनाविभो ३०
नाविर्भवतिभूतानांहत्सुभक्त्यातथाभवान्
एकस्यत्वयिभक्तिःस्यात्सर्वभूतोपकारिणी ३१
बभूवुःसुखिनोदेवाःप्रह्लादकृतयातया
वयंविषयिणोदेवत्वन्मायावृतचेतसः ३२
नजानीमःस्वरूपंतेयथावत्पादसेवकाः
भोब्रह्मन्भोमहादेवयुवामपिजगद्गुरु ३३
एतस्यैवगुरुत्वेनयतोनातः पृथक्युवाम्
यत्किंचिदुच्यतेवाचामनसाचविचिंत्यते
अस्यैवमायातत्सर्वेगद्वयदूरवर्त्तिनः ३४
प्रपंचजातंयदिदंवलोक्यतेनसत्यमित्येवविचिंतयेन्नसः
भजंतिविष्णोश्चरणंतरंतितेयदंबुमूर्ध्नाहरधार्यतेत्वया ३५
विधेस्यभूयादनुजन्मपादयोरतिर्मदीयाकमलाभयोर्भृशम्
यदीक्षणक्षोभितयातयाजगत्समस्तमेतन्महदादिजायते ३६
भवादृशोनास्तिकृपापरोपरोविपक्षपक्षेवितनोषियत्सुखम्
स्वलोकशोकापनयेकृपालुतायदुच्यतेतेनृहरेतदज्ञता ३७
नारदउवाच-

इत्यभिष्टूयदेवेशंकेशवंप्रणतोऽग्रतः
तस्थौतद्वाक्यशुश्रूषादत्तचित्तोमहीयते ३८
एवमाकर्ण्यमुनयस्तुतिंतस्यरमापतेः
कृतामिंद्रेणसदसिसाधुसाध्वितिचाब्रुवन् ३९
शतमन्योवर्षशतंयेकुर्वन्तिमहत्तपः
नतेषामीदृशीभक्तिर्यादृशीतवमाधवे ४०
नयोगःसुलभोष्टांगःख्यातिर्येनाधिगम्यते
समत्वेनचतत्यागस्तद्भक्तिःशरणंनृणाम् ४१
स्वधर्मार्जितवित्तैर्यद्यथा विधिविधीयते
कर्मतस्यार्पणंविष्णौभक्तिरेषाशिवप्रदाः ४२
ननिंदेदेवतामन्यांविष्णुबुद्ध्यांचयोनमेत्
नत्यजेद्वेदवाक्यानिभक्तोऽस्य हरेःप्रियः ४३

येशृण्वन्तिहरेर्गुणानहरहःकुर्वन्तियेकीर्तनयेचास्यस्मरण्यदोश्चभजनयेऽमुजयन्तेत
था ४४

येदास्येननमन्तिचैनममुनाकुर्वन्तियेमित्रतायेचस्वंचनिवेदयन्तिनहितेवांच्छन्तिमु
क्त्यादिकम् ४५

इंद्रभक्त्यात्वमप्येनमाराधयजगद्गुरुम्
नकामयेकिमप्यास्मत्कृतकृत्योभविष्यति ४६

नारदउवाच-

मुनिभिरितिशिद्धितेसमस्तसेव्यांत्रिभुवनपारपदप्रदानिशम्य
हरिरनिशगुरुःकृतांस्वभक्तिमधुरमुवाचवचोहरिंसमाजे ४७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
कालिदीमाहात्म्येइंद्रयागविधिनोनामएकोनद्विशततमोऽध्यायः१६६

द्विशततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच-

नैतच्चित्रंसुराधीशमुनयोज्ञानवत्तराः
मदीयांपदवींभक्तिंगुर्वीकुर्बतिसत्कृताम् १
एतेज्ञानोपदेष्टारस्त्रिलोकतलवासिनाम्
प्रवर्तयन्त्यमीनष्टंवेदमार्गयतःसदा २
भक्त्याभवानपिस्वर्गभोगासक्तोऽपिमांयतः
प्रपन्नोऽसिकिमाश्चर्ययतस्तवगुरुर्गुरुः ३
यजस्वसुरशार्दूलमखैर्माबहुदक्षिणैः
निष्क्रामस्त्वंसमीपस्थंतूर्णंप्राप्स्यसिमत्पदम् ४
प्रतियागंप्रयच्छत्वंरत्नप्रस्थान्यनेकशः
आख्ययास्थानमेतत्तेइंद्रप्रस्थंभविष्यति ५
विधेत्वमत्ररचयप्रयागंतीर्थपुंगवम्
सरस्वतींसमानीयगंगांचजनपाविनीम् ६
काशींचशिवकांचींचत्वमत्रस्थापयेश्वर
गोकर्णंचसमंगौर्यानिवासंकुरुसर्वदा ७
भोभोब्रह्मसुतायूयंज्ञानविज्ञानकोविदाः
निजयोगबलेनात्रकुरुध्वंतीर्थसप्तकम् ८

निगमोद्धो धकंतीर्थत्वंगुरोप्रतिपादय
 विनाध्ययनमप्यत्रस्नानाद्धोद्धोस्तुछंदसाम् ९
 स्मृतिश्चजायतांपूर्वजन्मनस्तुपरात्मनोः
 अहमारोपयाम्यत्रद्वारकांसुमनोहराम् १०
 समुद्रेणसमंयत्रगोमत्यासंगमोऽभवत्
 कोशलांचकरोम्यत्रमध्वरगयंचवासव ११
 ययोरवतरिष्यामिवपुर्भ्यारामकृष्णयोः
 बदर्याश्रममप्यत्रनरनारायणास्पदम् १२
 विदधामिसदायत्रवसामिसुरनायक
 हरिद्वारंपुष्करंच तीर्थद्वयमनुत्तमम् १३
 तदपिस्थापयाम्यत्रतवैवहितकाम्यया
 नैमिषेयानितीर्थानियानिकालंजरेगिरौ १४
 सरस्वतीतटेयानिस्थापयाम्यहमत्रवै
 नारदउवाच-
 शिवेशिवतरंवाक्यंहरेः श्रुत्वाकृतंचतत् १५
 दृष्ट्वातदुक्तमपितेचक्रुर्ब्रह्मशिवादयः
 सर्वतीर्थमयेऽमुष्मिन्स्थानेसत्रिदशाधिपः १६
 स्वर्णयूपैर्बहुमखैरीजेभूयोरमापतिम्
 रत्नप्रस्थानिविप्रेभ्यःकृष्णस्यपुरतोददौ १७
 नारायणःसमस्तात्मा ममायमितितुष्यतु
 इंद्रप्रस्थमिदंतीर्थततःप्रभृतिकथ्यते १८
 सर्वतीर्थमयेयत्रमृतोभूयोनजायते
 इंद्रदत्तानितेलब्ध्वारत्नप्रस्थानिभूसुराः १९
 तस्मैददुरवितथामाशिषंतत्रसंसदि
 इंद्रायतवगोविंदोदानेनानेनतुष्यतु २०
 तावकीभक्तिरप्यस्मिन्भूयादव्यभिचारिणी
 कर्मभूमाविहविभोपुरायज्ञशतंकृतम् २१
 तेनपुण्येनलब्धंतेसकामेनसुरास्पदम्
 अधुनापूजितोविष्णुर्निःकामेनत्वयामखैः २२
 स्वपदाद्विच्युतोभूमौभविष्यतिद्विजाग्रणीः

तत्रापिनिजधर्मेणविष्णुमाराधयन्भवान् २३
 स्मरिष्यतिनिजकर्मकृतमत्रमखादिकम्
 तत्स्मृतेगृह्मुत्सृज्यभवान्तीर्थानिपर्यटन् २४
 जनकेनसमंशक्रतीर्थेऽस्मिन्संप्रपत्स्यते
 चतुर्थाश्रममादायत्यक्षत्यत्रकलेवरम् २५
 ततोविमानमारुह्यगणानीतरविप्रभम्
 भवान्दिव्यांगवान्भूत्वाप्राप्स्यति श्रीहरेः पदम् २६
 नारदउवाच-

एवमाकर्ण्यविप्राणामाशिषंत्रिदशाधिपः
 भविष्यपिशुनांचोक्तिंशिवेमुदमगात्तराम् २७
 समाप्यविधिवद्यज्ञान्नात्रसौवर्ण्यष्टिकान्
 माधवप्रमुखान्देवान्पूजितान्सव्यसर्जयत् २८
 ऋत्विजोब्रह्मणः पुत्रानभ्यर्च्यचधनादिभिः
 बृहस्पतिंपुरस्कृत्यययौशक्रस्त्रिविष्टपम् २९
 तत्रराज्यंविधायेंद्रोहरिभक्तियुतःशिवे
 अवातरद्भविक्षीणपुण्येहास्तिनपत्तने ३०
 शिवशर्माद्विजःकश्चिद्वेदवेदांगपारगः
 तस्यभार्यागुणवतीनाम्नान्वर्थवतीभृशम् ३१
 तस्यांजातःसुवेलायामिन्द्रःश्रीपतिसेवकः
 ज्योतिर्विदःसमाहूतालग्रदृष्ट्वाबभाषिरे ३२
 ज्योतिर्विदऊचुः-

शिवशर्मन्नयंबालः तवभावीहरिप्रियः
 उद्धरिष्यतितेवंशंब्रूमः सत्यंनवैमृषा ३३
 त्रयोदशाब्ददेहोयः सांगंवेदचतुष्टयम्
 अधीतज्ञानसंपन्नोविवाहंतुकरिष्यति ३४
 पुनरुत्पाद्यसत्पुत्रंवानप्रस्थोभविष्यति
 तीर्थेषुपर्यटन्धीरः संन्यासंधारयिष्यति ३५
 इंद्रस्यखांडववनेयमुनास्तिसरिद्वरा
 तत्तीरेस्तिहरिप्रस्थंमरणंतत्रयास्यति ३६
 नारदउवाच-

गणकोदितमाकर्ण्यशिवशर्माशिवंवचः
 चकारविष्णुशर्माणं नामानि जसुतंतदा ३७
 तान्विसृज्य च वित्तेन चिंतयामास बुद्धिमान्
 धन्योऽहयस्य मे पुत्रो विष्णुभक्तो भविष्यति ३८
 साधयिष्यति पुत्रोऽयमाश्रमांश्चतुरो मम
 मरिष्यति च सत्तीर्थे मदन्यः कोऽस्ति भाग्यवान् ३९
 एवं विचिंत्य मनसा जातकर्माद्यकारयत्
 शिशोर्द्विजातिप्रवरैः शिवशर्माशुभेऽहनि ४०
 अथ सप्तस्वतीतेषु वर्षेषु द्विजसत्तमः
 सुतोपनयनं च क्रेचैत्रमास्यष्टमेऽब्देके ४१
 आद्वादशाब्दादध्याप्य वेदानन्वगतः सुतम्
 शिवशर्माशिवे राजन्युयोज सहभार्यया ४२
 विष्णुशर्मास्वभार्यायां पुत्रमुत्पाद्य बुद्धिमान्
 चकार तीर्थयात्रायां मनोनिर्विषयं स्वकम् ४३
 अभ्येत्यपि तरं प्राहनत्वा तच्चरणद्वयम्
 विष्णुशर्मा महाप्राज्ञो मुनिवाक्यमनुस्मरन् ४४
 विष्णुशर्मो वाच -
 अनुजानीहि मां तात विष्णुमाराधयाम्यम्
 तृतीयाश्रममासाद्य सत्संगतिविधायकम् ४५
 दारागारधनापत्यसुहृदः क्षणभंगुराः
 बुद्धुदा इव तोयेषु सुधीस्तेषु न सज्जते ४६
 स्वाध्यायेन च संतत्यामया तीर्णमृणद्वयम्
 तीर्थेषु कामरहितो यष्टुमिच्छामि केशवम् ४७
 सन्यस्तगुणरागोऽहं पश्चात्तीर्थोत्तमे क्वचित्
 स्थातुमिच्छाम्यहं तावद्वावत्प्रारब्धमस्ति मे ४८
 इत्युक्तस्तेन पुत्रेण स पिता बुद्धिमत्तरः
 स्मृत्वा ज्योतिर्विदां वाक्यमाह संसारनिस्पृहः ४९
 शिवशर्मो वाच -
 चतुर्थाश्रमकालोऽयमपि निरहंकृतेः
 विषयान् विषवत्त्यक्त्वा सेविष्ये केशवामृतम् ५०

गृहेमममनः पुत्ररमतेनाद्यवार्द्धके
 आनीतस्यवनाद्बद्धवागजस्येवनृपालये ५१
 तवानुजंसुशर्मायंकुटुंबंधारयिष्यति
 आवाभ्यामुज्झितंविद्याश्रीकुलाभ्यांयथानरम् ५२
 प्रव्रजंतंतुमामेवतवमातापतिव्रता
 अनुयास्यतिमार्तंडंयथाकांतिर्दिनात्यये ५३
 तस्मादावामविज्ञातोतयाताततवांबया
 गच्छावश्चितयंतौश्रीहरेःपादसरोरुहम् ५४
 नारदउवाच-

इत्यालोच्यमुमुक्षूतौनिशीथेतमसावृते
 सुप्तंकुटुंबमुत्सृज्यगृहान्निर्याय जग्मतुः ५५
 सहैवपर्यटंतौतौसुतीर्थेनिरहंकृती
 शिवेऽत्रशिवदेतीर्थेशक्रप्रस्थेसमीयतुः ५६
 अत्रागतःस्वविहितान्पूर्वजन्मनियूपकान्
 विष्णुशर्माशमालोक्यसस्मारहरिसंगमम् ५७
 ऊचेचपितरंधीमान्शक्रआसमहंपुरा
 मयात्रविहितायज्ञामाधवप्रीणनेच्छया ५८
 अत्रैवमेप्रसन्नोऽभूत्केशवोभक्तवत्सलः
 संतोषितामणिप्रस्थैःद्विजाःसप्तर्षयश्चमे ५९
 तैरेववैष्णवीभक्तिर्दत्तामोक्षोभवेऽत्रच
 विष्णवादिभिःसमस्तैस्तुतीर्थान्यत्रकृतानिवै ६०
 सर्वतीर्थमयंतीर्थमिन्द्रप्रस्थमिदंकृतम्
 अत्रैवमेमृतिश्चोक्तातैरेवमुनिपुंगवैः ६१
 ततोहरिपदप्राप्तिरेतत्सर्वस्मराम्यहम्
 इमेगंगासरस्वत्यौनिजलोकाद्विरिंचिना ६२
 समानीतेययोर्योगेप्रयागोऽयनिगद्यते
 एषाकाशीशिवपुरीप्रयागात्पूर्वदेशके ६३
 द्विपंचाशद्धनुमत्रिमृतोयस्यांनजायते
 काश्याःपश्चिमकेभागेधनुषामेकविंशतिः ६४
 शिवकांचीशिवेनैषास्थापितामृतमुक्तिदा

गोकर्णव्यमिदं क्षेत्रं शंभोः परमवल्लभम् ६५
 धनुर्द्वयप्रमाणेतुभूमिभागे व्यवस्थितम्
 इयं द्वारवती पुरयातीर्थराजस्य पश्चिमे ६६
 धनुषांसप्ततिर्यत्र मृतोभावी चतुर्भुजः
 अतोऽसौ पूर्वदिग्भागे कोशला जनवत्सला ६७
 अष्टादशधनुमत्रिदृश्यते पुरयदर्शना
 एतन्मधुवनं तातस्थापितं विष्णुना स्वयम् ६८
 कोशला पश्चिमे भागे दशचापप्रमाणतः
 अत उत्तरतस्तात नरनारायणास्पदम् ६९
 एतदेकादशधनुर्भूमिदेशे च तिष्ठति
 एतत्तीर्थं हरिद्वारमतो दक्षिणतः स्थितम् ७०
 त्रिंशद्धनुर्महीदेशे दृश्यते देवदुर्लभम्
 एतत्तु पुष्करं नाम तीर्थं तीर्थशिरोमणिम् ७१
 द्वादशेष्वसमात्रे भूभागे भोता ततिष्ठति
 प्रयागादिकगव्यूतिः सप्तर्षीणां महात्मनाम् ७२
 पूर्वस्यां दिशि तीर्थानि सप्ततत्तीर्थसप्तकम्
 तीर्थसप्तककाशोस्तु संति तीर्थान्यनेकशः ७३
 पदे पदे येषु मृतो जायते स चतुर्भुजः
 प्रयागादेकगव्यूतिमात्रे पश्चिमभूतले ७४
 निगमोद्धो धकं नाम तीर्थं गुरुकृतं पुरा
 तीर्थसप्तकनिगमोद्धो धयोरंतरं महत् ७५
 इंद्रप्रस्थमिदं क्षेत्रं स्थापितं दैवतैः पुरा
 पूर्वपश्चिमयोस्तात एकयोजनविस्तृतम् ७६
 कालिद्यादक्षिणे यावद्योजनानां चतुष्टयम्
 इंद्रप्रस्थस्य मर्यादा कथितैषामहर्षिभिः ७७
 देवत्रय्यां च यो ह्यत्र त्यजत्यंगं भवत्यजः
 नारद उवाच-
 पुत्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा शिवशर्मा शिवे द्विजः ७८
 प्रत्याह संदिहानस्तं स्वपुत्रं सत्यवादिनम्
 शिवशर्मोवाच-

कथमेतद्विजानीयांत्वंपुरासीःसुरेश्वरः ७६
 त्वमत्रकृतवान्यज्ञान्मणिभिस्तोषिताद्विजाः
 त्वदुक्तज्ञानवान्पुत्रयथाऽहस्यांतथाकुरु ८०
 इंद्रप्रस्थस्यमर्यादाकुतएषात्वयाश्रुता
 यतः प्रभृतितेजातामतिस्त्वंनात्यजोगृहम् ८१
 मत्तएवत्वयाधीतंसांगंवेदचतुष्टयम्
 पूर्वजन्मकृतेकृत्येज्ञानमासीत्कुतस्तव ८२
 विष्णुशर्मोवाच -
 ऋषिभिर्मेवरोदत्तःपूर्वजन्मस्मृतिप्रदः
 तेभ्यएवास्यतीर्थस्यश्रुताह्येषास्मृतिर्मया ८३
 निगमोद्वोधकेतीर्थेस्नानमत्रपितः कुरु
 दुर्लभंप्राप्स्यसेज्ञानंपूर्वजन्मस्मृतिप्रदम् ८४
 ममापिपूर्वजनुषः प्रवृत्तित्वंस्मरिष्यसि
 एतत्तीर्थजलस्पर्शात्तातसत्यंवदामिते ८५
 नारदउवाच-
 शिवशर्मणिविप्रेंद्रेश्रुत्वैतत्स्नातुमुद्यते
 निगमोद्वोधकेतीर्थेस्मृतयेपूर्वजन्मनः ८६
 सिंहेनानुगतः कश्चिद्भिल्लोधावन्समागतः
 अतित्रासपरीतांगोनिःश्वसन्श्रमविह्वलः ८७
 हिंसात्मकोवर्त्मघातीवणिजांलुंठकःसदा
 कृष्णांगःपिंगकेशश्चखर्वोमार्जारलोचनः ८८
 कुंतहस्तोभीममूर्तिदेहीपाप्मेवभूयते
 सतःपश्चात्कियदूरेसिंहमालोक्यतावुभौ ८९
 पितृपुत्रौसमीपस्थेद्रुममारुह्यतस्थतुः
 वदंतावितिहाकृष्णमोचयातोऽपमृत्युतः ९०
 सकिरातस्तुराजेंद्रगृहीतुंवेगवत्तरम्
 वीक्ष्यसिंहद्रुमंभीतःसमारोढुंप्रचक्रमे ९१
 आरोहणंप्रकुर्वंतंसिंहोजग्राहवेगवान्
 पादयोरथभूपृष्ठेपातयित्वारुरोहतम् ९२
 अधःस्थितोकिरातोऽपिकुंतेनोदरमस्यवै

ददारुधिरौघाक्तनिसृतांत्रकदंबकम् ६३
 जातव्यथोविधायाथनादंपरमदारुणम्
 सिंहःपिपेषभिल्लस्यशिरःसद्योममारच ६४
 तयोःपंचत्वमापन्नेभूतसंघेऽत्रभूपते
 विमानद्वयमुत्तीर्णगणाभ्यांसहसत्पदात् ६५
 नवीनघनवर्णाभ्यांस्फटिकोपलनिर्मितम्
 चारुकुंडलकर्णाभ्यांमणिप्रकरमंडितम् ६६
 शंखचक्रगदापद्महस्ताभ्यांचारुचित्रभृत्
 दधद्भ्यांपीतवस्त्राणिहेममिद्विभूषितम् ६७
 प्रफुल्लांबुजनेत्राभ्यांपद्मरागगवाक्षभृत्
 धीरनिहदमंजीरपद्भ्यांरणितकिंकिणी ६८
 प्रकोष्ठेवलयश्रेणींविभ्रद्भ्यांचारुवेदिकम्
 मुक्ताहारैर्मनोहारिवक्षोभ्यांसवितानवत् ६९
 कुटिलालकवक्त्राभ्यामुन्नतध्वजिराजितम्
 भ्रूयुगाक्षिप्तपंचेषुधनुर्भ्यामुच्चतोरणम् १००
 नासालज्जितकीराभ्यांनिर्व्यूहशतशोभितम्
 नवविद्रुमसच्छायतलाभ्यांदर्पणामलम् १०१
 दिव्यांगौभिल्लपंचास्यौत्यक्त्वांगंप्राकृतंस्थितौ
 पुरैवप्राणनिर्याणेतीर्थस्यास्यप्रभावतः १०२
 तयोःसमीपमानीयविमानौतौहरेर्गणौ
 ऊचतुस्तावथारूपवेषाकृतिधरौततः १०३
 भोकिरातनरश्रेष्ठभोपंचास्यमृगाधिप
 आवांजानीतमायातौवैकुण्ठात् श्रीहरेर्गणौ १०४
 नेष्यामस्तत्पदंसत्यंयुवांतत्रनचोर्मयः
 स्वंस्वंविमानमारुह्यगम्यतामाशुमाचिरम् १०५
 स्वंस्वंविमानमारूढौतौकिरातमृगाधिपौ
 ऊचतुर्विस्मयाविष्टौलक्ष्मीपतिगणौप्रति १०६
 भोभोत्रिदशशार्दूलौश्रूयतांवाक्यमावयोः
 युवयोर्दर्शनाज्जातंज्ञानंतौपारमार्थिकम् १०७
 अत्रजन्मनिनावाभ्यांकृतंसुकृतमल्पकम्

स्मृतिर्नो जायते पूर्वकर्मणां वांप्रसादतः १०८
 मांसाहारौ प्राणिहिंसारतौ क्रूरांतरेंद्रियौ
 पापाचारकुले जातौ दर्शनेन भयप्रदौ १०९
 आवामेतादृशेलोके ह्यभूतामिति पापिनौ
 केन पुण्येन युवयोरजातं दर्शनमावयोः ११०
 सारूप्यंच कुतः पुण्याद्यायावः श्रीहरेः पदम्
 गणावूचतुः
 तीर्थे त्रमरणान्नूनं सुराचार्यकृते पुरा १११
 युवयोर्दर्शनं जातं नौ च सारूप्यमद्भुतम्
 लक्ष्मीपतिपदपाप्तिर्भविष्यति च वांचिरम् ११२
 तावत्पापानि गर्जति ब्रह्महत्यादिकानि वै
 जातं न दर्शनं यावत्तीर्थस्यास्य बृहस्पतेः ११३
 यथा तमांसि नश्यंति भास्करस्योदयादिह
 तथा पापानि निगमोद्बोधकस्या विलोकनात् ११४
 इंद्रप्रस्थाख्यमेतद्वै क्षेत्रमिंद्रस्य पावनम्
 तेनात्र पूजितो विष्णुः क्रतुभिर्बहुदक्षिणैः ११५
 तुष्टेन विष्णुना तस्मै वरोदत्तो निशम्यताम्
 भो शक्रतावके क्षेत्रे सर्वतीर्थमये जनाः ११६
 तनुं त्यक्षंति ये ते वै मत्तुल्या हिंसाका अपि ११७
 नारद उवाच-

इत्युक्त्वा तौ गणः श्रेष्ठौ नीत्वा तौ जग्मतुः पदम्
 हरेर्यत्र गतो भूयो विश्वाब्धौ न निमज्जति ११८

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे कालिदी
 माहात्म्ये भिल्लसिंहवैकुण्ठारोहणं नाम द्विशततमोऽध्यायः २००

एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारद उवाच-

अथावरुह्य तौ वृक्षात्पितृपुत्रौ सुविस्मितौ
 दृष्ट्वा हरिपदप्राप्तिमभूतां पापिनोरपि १
 शिवशर्मार्थविप्रेन्द्रः श्रुत्वा तीर्थस्तुतिं तदा

गणोक्तांविष्णुशर्माणमुवाचसुतमात्मनः २

शिवशर्मोवाच-

यत्पदंनसुलभंद्विजन्मनांसाधितेनतपसापिलीलया
प्रापतुःशबरदंष्ट्रिणौचतत्तीर्थराजमहिमाविलोक्यताम् ३
जन्मनःप्रभृतितावदामृतेः पापिनावपिचयत्प्रभावतः
जग्मतुःसुतहरेः सरूपतामस्यतीर्थवृषभस्यकास्तुतिः ४
शुद्धसत्वमपिरूपमैश्वरंक्वाम्बुजन्मजनिदेवदुर्लभम्
तामसौक्वमृगनाथभिल्लकौकिंतुतीर्थमिदमद्भुतक्रियम् ५
तातभोपततिवेधसःपदात्जंतुरंतमधिगम्यकर्मणाम्
अत्रदेवगुरुनिर्मितेमृतिंप्राप्यमाधवपदान्नविच्युतिः ६
नारदउवाच-

एवंप्रत्यक्षमालोक्यमाहात्म्यंसद्विजोत्तमः
तीर्थस्यास्यगुरोराजन्स्नातुंतत्रप्रचक्रमे ७
मुखदंतपदानांसः कृत्वाशुद्धिंचचेतसः
पंचकच्छःशिखाबंधोपग्रहीमाधवंस्मरन् ८
अश्वक्रांतेतिश्लोकेनपाठेनतटमृत्तिकाम्
स्पृशंस्तयैवविदधत्तिलकंजलमाविशत् ९
तत्रप्रवाहाभिमुखोनिमज्जन्युनरुत्थितः
पुनर्मग्नोहरिंस्मृत्वागंगांचजनपावनीम् १०
अयोध्याद्यापुरीः सप्तपुनरुत्थायसंस्मरन्
पुनर्ममज्जसलिलेगोविंदार्पितमानसः ११
कृत्वायथाविधिस्नानंधौतवस्त्रेचपर्यधात्
बहिरागत्यतिलकंचक्रेचद्विजसत्तमः १२
करपादशिखासूत्रैर्दर्भाश्चविदधद्वशी
संध्यांचकारविधिवत्तर्पणंत्रिविधंतथा १३
सूर्यायकुसुमैर्दत्त्वासजलैरर्घमादृतः
शिरोबद्धांजलिपुटोनमश्चक्रेद्विजोत्तमः १४
आवाहनादिनैवेद्यपर्यंतमथविप्रराट्
जगत्पूज्यपदाब्जस्यविष्णोःपूजामचीकरत् १५
कृतक्रियःसूपविष्टःतादृशंसुतमात्मनः

जगादसंस्मरन्पूर्वजन्मकर्मणि कृत्स्नशः १६
शिवशर्मोवाच-
विष्णुशर्मन्नतेमिथ्यावाक्यं तात यतः स्मृतिः
अत्र स्नानेन मे जाता पूर्वेषां जन्मकर्मणाम् १७
आकर्ण्य माहाभाग कथयामि तवाग्रतः
पुराहमन्वये जातो विशांधनिकधर्मिणाम् १८
पितामेशरभो नाम्नाकान्यकुब्जे पुरेऽवसन्
वाणिज्येनार्जयन् वित्तं भूरि धर्मधनाश्रितः १९
व्यतीतस्तु महान्कालस्तस्य नाभवदात्मजः
जरागृहीतदेहस्य तच्चिन्तातुरचेतसः २०
अचिन्तयदहो रात्रमिति वैश्यवरस्तदा
विनासुतेन मे व्यर्थं धनं भूर्यपि संचितम् २१
ऋते सुतमृणी लोके पितृणां धनवानपि
सजलोऽपि विनावर्षं चातकानां यथा घनः २२
पुमान् जयति संतत्या विश्वं धर्मधुरीणया
शक्त्या त्रिविधया राजा विपक्षमिव दुर्जयम् २३
प्रीणाति संततिः शुद्धासुमनः पितृमानवान्
मित्रप्रत्यर्थ्युदयासीनान्सूनृतावाग्यथेरिता २४
उदयस्थेन पुत्रेण वर्द्धते स्वयशः पितुः
निर्मलं द्विजराजेन नीरंतीरनिधेरिव २५
तस्माद्यते सुतोत्पत्यैशरीरेण धनेन वा
तमृते हि द्वयं व्यर्थं जनानां तडिदायुषाम् २६
एवं चिन्तयतस्तस्य गृहे मुनिवरस्तदा
देवलोऽतीन्द्रियज्ञानो वरं दातुं समाययौ २७
आगतं तं समालोक्य प्रत्युत्थायासनात्पिता
दत्त्वार्धमथ पाद्यं च वन्देशिरसामुनिम् २८
उपवेश्यासने दत्ते स्वहस्तेन पितामहम्
पप्रच्छ च मुनिश्रेष्ठं देवलं देवदर्शनम् २९
स्वागतं तु मुनिश्रेष्ठं शमस्ति भवतां कुले
तपः स्वाध्यायनियमानिष्प्रत्यूहा भवन्ति च ३०

कालेचातिथयःकच्चिदायांतिभवदाश्रमे
कच्चिदाश्रमवृक्षावःफलंतिमनसेप्सितम् ३१
व्याघ्रादयोनकुर्वंतिकच्चिद्वैरमृगादिभिः
त्वदीयाश्रममभ्येत्यभ्रातरोभ्रातृभिर्यथा ३२
तवाटनंभुविमुदेगृहिणामन्यथाकथम्
तेषांगृहाधिमग्नानांदर्शनंक्वभवादृशः ३३
हरिपादरजोबुद्धेः कामंकामोनकुत्रचित्
मुनेतवतथाप्याशुहेतुमागमनेवद ३४
शिवशर्मोवाच-

इत्युक्तस्तेनसमुनिर्देवलोदेवपूजितः
अब्रवीत्तन्मनोभावंज्ञातुकामोविशांपतिम् ३५
देवलउवाच-

वैश्यवर्यत्वयाभूरिधनंधर्मेणसंचितम्
करोषियेनधर्मज्ञनित्यनैमित्तिकीक्रियाः ३६
आदरंराजसदसिधनेन लभतेनरः
सुभटःशत्रुसंग्रामेविक्रमेणयथाजयम् ३७
गृहस्थस्तुधनंप्राप्यपरांपुष्टिंव्रजत्यलम्
शरत्परिणतंसस्यमनड्वानिवविशपते ३८
धनिनानविमुंचंतिबंधवोऽन्येचयेजनाः
मधुमत्सुमनोयुक्तं पादपमधुपा इव ३९
धनाभावेनगृहिणांकृशत्वमुपजायते
सर्वतोग्रीष्मसमयेनभसांसरसामिव ४०
तद्धनंवर्त्ततेभूरिगृहेतवविशांपते
कुतः कृशत्वमंगानांगोप्यंचेन्नवदाद्यमे ४१
वैश्यउवाच-

हितोपदेशविरताभवंतः पितरोयथा
गोपनीयंभवद्भ्यःकिंमादृशैःपुत्रतांगतैः ४२
त्वत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठसर्वतोऽस्तिशिवंमम
वार्द्धकेपिसुताभावोदुःखमेकमिदंमम ४३
तस्मात्कृशत्वमंगानांविद्धिमेमुनिपुंगव

बिभेम्यहंपितृऋणाद्यतोऽध पतनं नृणाम् ४४

तमुपायंकुरुमुनेयेनस्यांसुतवानहम्

किंचित्कर्तुमशक्यं न भूतलेऽत्र भवादृशैः ४५

शिवशर्मोवाच-

इत्याकर्ण्य वचस्तस्य वैश्यवर्यस्य देवलः

मनःक्षणं स्थिरं कृत्वा दध्यौ मीलितलोचनः ४६

संततेर्मत्पितुर्दृष्ट्वा प्रतिबंधस्य कारणम्

देवलोतीं द्रियज्ञानी वभाषे कारयन् स्मृतिम् ४७

देवल उवाच-

एकदा तु पुरा वैश्यतवेयं धर्मचारिणी

यंचकार स्वचित्ते तं कथयामि मनोरथम् ४८

गुर्विणी यद्यहं गौरि भवेऽहं शंभुवल्लभे

तदा त्वां तोषयिष्यामि षड्रसान्वितभोजनैः ४९

धूपदीपकमालाभिस्तांबूलैर्नृत्यबाधकैः

तंत्रीमुखोद्गतैर्गीतैर्नानाविधविलेपनैः ५०

एवं प्रतिश्रुत्य पुरः सखीनां दयिता तव

प्रतीक्षमाणा तं कालं तस्थौ तद्भक्तिसंयुता ५१

तस्मिन्नेवाभवद् गर्भो मासेऽस्या योषितस्तव

ऊचुरेनांततः सख्यः सर्वाः सस्त्रेह चेत्तसः ५२

यस्त्वया वांछितो गर्भो गौर्यासं प्रतिपादितः

अतः प्रतिश्रुतं देव्याः पूजनं सुभगे कुरु ५३

नो चेद्विकाराद्भवति विघ्नं तु तदनुष्ठितात्

तोषितारोषिताश्चात्र देव्यो हिवरशापदाः ५४

सखीभिरितितेभार्या कथितेयं मुदान्विता

त्वामुवाच महाभागा विनयेन पतिव्रता ५५

नाथ पूजयितुं गौरीं वांछाम्यखिलकामदाम् अं

यत्प्रसादादहं याता वांछितार्थवती प्रभो ५६

वैश्यवर्यत्वमेवैतच्छ्रुत्वा स्यावचनं शुभम्

अमन्यत गर्भवती मेनां निजगृहेश्वरीम् ५७

परमोत्सवयामोदमानः सद्यो भवानपि

भृत्यानाज्ञापयामास पूजावस्तूपपादने ५८
 तैरानाय्यसमस्तानिवस्तूनि भवताततः
 अस्यैदत्तानि मध्वन्नद्राक्षागंधादिकान्यपि ५९
 ततो निजसखीः सर्वा आहूयेदमिदं जगौ
 सख्यः समस्ताः सामग्रीसमानीतां बिकार्चने ६०
 नीत्वा पूजोपकरणं यूयं यातां बिकालयम्
 संतोषय ततां देवीं पूजया विधिदृष्टया ६१
 गुर्विणीति कुलेऽस्माकं न निर्याति गृहाद्बहिः
 अतोऽहनागमिष्यामि यूयं यात तदर्चने ६२
 इत्याज्ञप्तास्तुताः सख्यो नीत्वोपकरणं ययुः
 अंबिकालयमुन्मत्तभ्रमद्भ्रमरकेतनम् ६३
 कोकिलाकुलसंकेलिसहकारकुलाकुलम्
 हंससारसचक्राह्वमंडितं स्वच्छसारसम् ६४
 महादेवगुणालापिशुकसारिसमावृतम्
 हारपूरालतासेकेतत्परोमासखीधरम् ६५
 उमापतेरुमापादन्यासपूतमहीतलम्
 स्फटिकोपलसंबद्धजलाधारसुरद्रुमम् ६६
 पार्वतीपतिसंनटयगायद्वंधर्वनादितम्
 मन्दानिलमनाग्धूतचूतचंपककोरकम् ६७
 नृत्यन्मयूरनिर्हार्दप्रतिनादिलतागृहम्
 तल्लीलाचलविद्योतमानं रत्नलसत्प्रभम् ६८
 तत्र गत्वा गिरिसुतां प्रणेमुस्ताः सभर्तृकाः
 प्रदक्षिणीकृत्य ततो भक्त्या तां च बभाषिरे ६९
 जगदंबेन मतुभ्यं शन्नो देहि शिवप्रिये
 त्वत्पूजार्थं समानीतो बलिरेष प्रगृह्यताम् ७०
 वैश्यस्तु शरभो नाम्ना तस्यास्तिललितांगना
 तयाभिलषितो गर्भस्तत्प्राप्तौ तव पूजनम् ७१
 त्वत्प्रसादाद्भूतस्याः स गर्भः शंभुवल्लभे
 त्वत्पूजनाय प्रहितो बलिरस्माभिरेषकः ७२
 तस्याः कुले गर्भवती न निरेति बहिर्गृहात्

अतःसानागतादेविप्रसीदेनगृहाणवै ७३
 इत्युक्त्वातांतदावैश्यत्वत्स्त्रीसख्यस्तुतंबलिम्
 समर्पयित्वाविधिवदानर्चुश्चंदनादिभिः ७४
 प्रतिवाक्यमलब्ध्वातागौर्याप्रत्याययुर्गृहम्
 निजसख्यैसमाचख्युर्विषण्णांतांशिवप्रियाम् ७५
 तासामाकर्ण्यवचनमितिवैश्यतवाबला
 उन्मनाश्चितयामासकुतोगौरीनपिप्रिये ७६
 साजानातियथाभक्तिस्तत्पूजायाकृतामया
 तादृशीनांकिमज्ञातंबाह्यंचाभ्यंतरंनृणाम् ७७
 नगताहंयतस्तत्रतज्जानात्यपिकारणम्
 मयादत्तेनबलिनाकुतःसानतुतोषवै ७८
 नाहमन्यत्प्रजानामितदतोषेहिकारणम्
 ऋतेमदगतेस्तत्रनूनंरम्येतदालये ७९
 यदतीतंनतच्छक्यमन्यथाकर्तुमद्यवै
 गर्भान्मुक्तागमिष्यामितत्पूजायैतदालये ८०
 नमस्तस्यैमहादेवभार्यायैसाकरोतुशम्
 इत्युक्त्वादधतीगर्भतस्थौवैश्यतवांगना ८१
 शिवशर्मोवाच-
 विष्णुशर्मन्निदंपूर्ववृत्तमाज्ञायमत्पिता
 पप्रच्छमुनिशार्दूलंदेवलंज्ञानवत्तरम् ८२
 वैश्यउवाच-
 मुनेयथाप्रतिश्रुतापूजातेस्नुषयातया
 तथैवाकारिपार्वत्याविषादेकारणंवद ८३
 यतोऽसौनगतातत्रतज्जानातिशिवास्वतः
 सखीभ्यश्चोक्तमस्यास्तद्विषण्णासाकुतोभवत् ८४
 देवलउवाच-
 वैश्यवर्यशृणुष्वेदंकारणंकथयामिते
 यतस्तस्याविषादोऽभूत्पार्वत्यागर्भनाशकः ८५
 निवृत्तासुसखीष्वस्याःसंपूज्यस्कंदमातरम्
 विजयापार्वतींप्राहकौतूहलसमन्विता ८६

विजयोवाच-

गिरिजेश्रद्धयातुभ्यंदत्तोमूभिरयंबलि
मानुषीभिः कुतः प्रीतानाभवस्त्वंवरानने ८७
धूपदीपकनैवेद्यैः पूजितातोषहेतवे
प्रत्युताकारणंदेवित्वंविषादंकुतोगता ८८

देवलउवाच-

इत्याकर्ण्यवचः सख्यादेवीदेववरार्चिता
अब्रवीद्विजयांवैश्यविषादेकारणंसखीम् ८९
पार्वत्युवाच-

विजयेसखिजानामिवैश्यभार्यागृहाद्बहिः
निर्गतुमक्षमांगर्भधारणास्वविवेकतः ९०
समागतास्तुतत्सख्योमत्पूजायैतदीरिताः
मादृशोनचगृह्णन्तिपरहस्तकृतंबलिम् ९१
तत्पतिश्चेत्समायास्यदभविष्यत्तदाशिवम्
तस्यास्तुमदवज्ञातोगर्भपातोभविष्यति ९२
यद्ब्रतंपूजनंयच्चकर्तुंनक्षमतेंगना
तत्कारयतिनाथेननभंगः स्यात्तयोःसखि ९३
अथवाविप्रमुख्येनपृष्ठापतिमनन्यधीः
यतःस्वयमनागत्यतत्कृतंमेतयार्चनम् ९४
नकारितंचभर्त्रातोभवितादोहदोऽफलः
यद्युभौतौसमागत्यदंपतीश्रद्धयापुनः ९५
मांपूजयिष्यतः पुत्रोभविष्यतितदातयोः
देवलउवाच-

सशापोनत्वयावैश्यनचैवतवभार्यया ९६
श्रुतःसखीभिरस्यानोप्रसादश्चतयार्पितः
तयोरज्ञानतोवैश्ययुवयोर्नाभवत्सुतः ९७
अज्ञानतोप्रतिविधिंपरत्रात्रसुखप्रदम्
एतत्तेकथितंवैश्यसंतानाभावकारणम् ९८
वसिष्ठेनयथापूर्वदिलीपस्यमहीपतेः
तच्छ्रुत्वासयथाराजानंदिनींसमतोषयत् ९९

सस्त्रीकस्त्वं तथा वैश्यगौरितोषयकामदाम्
सायथाराधिताराज्ञे दिलीपायददौ सुतम् १००
आराधय तथा गौरीं त्वं सा तुभ्यं च दास्यति
वैश्य उवाच-

दिलीप इति भूपः कः काचसानंदिनीमुने १०१
यामाराध्य सुतं लेभे स भूयो भूपसत्तमः
महेशादि सुरान्मुक्त्वा त्रिवर्णफलदायिनः १०२
आराधिताकुतः सैव सुतार्थं तेन भूभुजा
एतत्सर्वं समाख्याहि मुने यत्पृष्टवानहम्
श्रुत्वा ततो गिरि सुतांसे विष्ये सह भार्यया १०३
शिवशर्मो उवाच-

गदितमिति निशम्य विष्णुशर्मन् विनययुतेन विशामदीयपित्रा
मुनिरिति गदितुं दिलीपवृत्तं जगति पवित्रतरं विचक्रमेसः १०४
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे कालिदी
माहात्म्ये एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः २०१

द्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः

देवल उवाच-
शृणुष्व भो महाप्राज्ञ दिलीपस्य महीपतेः
कथां दिव्यां विचित्रां च शृणुतां पापनाशिनीम् १
वैवस्वतमनोर्वशे दिलीपो भूभुजावरः
आसीत् प्राचीनबर्हिस्तु स्वायं भुवमनोरिव २
स तु धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मेण प्रतिपालयन्
महीं महीपतिर्लोकान् गुणैराद्धैरंजयत् ३
मगधाधिपतेः पुत्री महिषी तस्य भूपतेः
सुदक्षणा ख्याता शची वासी द्विवस्पतेः ४
गते महतिकाले तु महिष्यानां भवत्सुतः
दध्याविति निजस्वांते स सम्राट् कोशलाधिपः ५
रत्नाकरसुमेर्बादिनगरैर्विराजितम्
धृतं भूवलयं दोषो भूषायै नाप्रजस्य मे ६

वर्गत्रयीयथाकालंसेवितानविरोधिता
 तथापिमेऽनपत्यस्यनसौख्यंविद्यतेहृदि ७
 यज्ञैराराधितोविष्णुरिन्द्राद्याश्चसुरोत्तमाः
 दीर्घिकारामकूपाश्चकारिताःसर्वतोभुवि ८
 गोभूहिरण्यवासोभिःषड्रसान्वितभोजनैः
 विप्राअतिथयश्चैवभक्त्यासंतोषितामया ९
 बृत्यर्थपृथिवीपालानुद्धृत्ययुधिधर्मतः
 धनेनमहताकोशोमयाहिबहुलीकृतः १०
 उन्मार्गगामिनोमत्तानिजधर्मविलंघिनः
 विमुखःपितृदेवेभ्योदंड्यास्तेदंडितामया ११
 पंचपर्वसुवैष्णव्यांरवौपित्र्येचकर्मणि
 दशम्यैकादशीतिथ्योर्नस्त्रीसेवाकृतामया १२
 ऋतुकालावधौस्नातांस्वस्त्रियंनाहमत्यजम्
 अनृतावपितद्योग्येकालेचेत्प्रार्थितस्तया १३
 तदातस्यांसकामिन्यांसकामंरमितंमया
 एवंधर्मार्थकामामेयथाकालंनिषेविताः १४
 महिष्यांकेनदोषेणजायतेमेनसंततिः
 अतीतानागतज्ञानोवसिष्ठोगुरुरेवनः १५
 कथयिष्यतितंदोषंयन्मेपुत्रो न जायते
 देवलउवाच-
 इत्यालोच्यसभूपालोगमिष्यन्नाश्रमंगुरोः
 मंत्रिष्वारोपयामासकोशलामृद्धिकोशलाम् १६
 अथप्रजासृजंदेवंपूजयित्वाश्रमंगुरोः
 प्रतस्थातेपुत्रकामौदंपतीतौशुभेऽहनि १७
 कतिचिद्वासरैर्मार्गमुल्लंघ्यैकरथेस्थितौ
 तौदंपतीगुरोःसायमाश्रमंप्रापतुःशुभम् १८
 वैश्वदेवांतसंप्राप्तातिथिसत्कारकृन्मुनिम्
 हुताशनहुतद्रव्यप्रसरद्धूममालया १९
 पवित्रयंतमात्मस्थान्मुनीनागंतुकानपि
 मृगैर्दूर्वाप्रतानौघप्रपूर्णोदरमंथरम् २०

अभ्यागच्छद्भिरभितोमंडपंसमृगीगणैः
 वासवृक्षमिलत्पक्षिकुलकोलाहलाकुलम् २१
 परस्परविनिर्मुक्तवैरव्याघ्रमृगादिकम्
 जपध्यानपरर्षीणां क्षणश्रांतश्रुतिध्वनिम् २२
 अनध्ययनकालोत्थक्रीडारक्तकुमारकम्
 तस्मिन्वसिष्ठमद्राष्टादंपतीतौकृतक्रियम् २३
 बृस्यानिषण्णमव्यग्रमरुंधत्योपसेवितम्
 सववंदेगुरोः पादौमहिषीसाचतत्स्त्रियः २४
 आशिषागुरुरप्येनंयुयोजारुंधतीचताम्
 अतिथितमथाभ्यर्च्यमधुपर्कादिभिर्गुरुः २५
 अर्हणैरर्हतां श्रेष्ठोवसिष्ठइतिपृष्ठवान्
 वसिष्ठउवाच-

भोभोभूमिभृतांश्रेष्ठराज्येकुशलमस्ति २६
 कुलेचकच्चिल्लोकेचनिजधर्मानुवर्तिनि
 धर्मेणपालिताकच्चित्त्वयावीरवसुंधरा २७
 संवर्द्धयतितेकोशर्मधीरिवसात्विकी
 तवजानपदाराजन्पौराश्चस्थितिमात्मनः २८
 सारवंतोविमुंचंतिकच्चिन्नांबुधयोयथा
 स्नेहेनसाहचर्येणसहवासतयाप्रभो २९
 लक्ष्मीनारायणायेतेकच्चित्तेपुरदंपती
 काम्यव्रतानिराजेंद्रप्रजानांनगरेतव
 फलंतिवांछितंकच्चिद्धरिचंदनवद्वि ३०
 देवलउवाच-

पृष्ठैवंसमुनिश्रेष्ठोवसिष्ठोमुनिपुंगवः
 योगप्रभावोपनतैर्नृपंभोज्यैरभोजयत् ३१
 अरुंधतीचतारार्जीबह्वादरसमन्विता
 नानाव्यंजनपक्वान्नैरभोजयदुदारधीः ३२
 कृतभोजनमासीनंस्वस्थः स्वस्थंमुनिर्नृपम्
 पुनःपप्रच्छसंगृह्यपाणिनायाणिमानतम् ३३
 वसिष्ठउवाच-

सप्तांगसंयुतराज्यं निजधर्मरतप्रजम्
प्रीतबंधुजनामात्यं शस्त्रास्त्रविधिवद्भटम् ३४
वश्यमित्रं हतामित्रं कृष्णार्चापरमानसम्
यस्यास्ति नृपतेराज्यं स्वर्गराज्येन तस्य किम् ३५
इक्ष्वाकुवंशराजानः पुत्रानुत्पाद्य धार्मिकाः
राज्यं च तेषु विन्यस्य प्रपन्नास्तपसि प्रभो ३६
त्वं युवा दृष्टुं पुत्रास्यो नाधिकारी तपोविधौ
किमर्थमागतो ह्यत्र राज्यं त्यक्त्वा तथा विधम् ३७
राजोवाच-

ब्रह्मन्नाहंतपः कर्तुमागतस्तावकाश्रमे
स्वर्गकामनया त्यक्त्वा राज्यमत्र तथा विधम् ३८
ब्रह्मन्सत्यमिदं चोक्तं भवता यत्तपो वनम्
राज्यमारोप्य पुत्रेषु प्राप्ता इक्ष्वाकुवंशजाः ३९
न तैस्त्यक्तं महीराज्यमिदं स्वर्गगतैरपि
तन्मूर्तिरस्यां विमनास्तिष्ठति ह्येव संततिः ४०
यथा बाल्यं गतं तात यौवनं च समागतम्
यास्यत्यदोपि च तथा जराप्येष्यति निश्चितम् ४१
जरसोऽनतरं मृत्युः पुरुषस्य न संशयः
मृत्युं गते मयि ब्रह्मन् विना तनयसंभवम् ४२
कस्येदं जगतीराज्यं भविष्यति गुरो वद
तस्मादपत्यहीनस्य राज्येऽपि मम तिष्ठतः ४३
मम त्वं विद्यते नात्र पुरस्तात्तदभावतः
वर्गत्रयस्य वै सम्यक् संवेत्ता त्वं गुरो मम ४४
केन दोषेण मे पुत्रो जायते न तपोनिधे
ध्यानेन दोषमालोक्य तं गुरो कथया शुमे ४५
तस्य प्रतिक्रियां कुर्यां श्रुत्वा संतानलब्धये
देव उवाच-

इत्याकर्ण्य वसिष्ठस्तु वचस्तस्य महीपतेः ४६
उवाच संततिस्तं भहेतुं वीक्ष्य समाधिना
वसिष्ठ उवाच-

त्वंपुराराजशार्दूलसंसेव्यसुरनायकम् ४७
 स्नातामिमां वधूंस्मृत्वा चलितो निजमंदिरम्
 गच्छ तस्त्वरया तात संतानोत्कंठितस्यते ४८
 आसीत्सुरतरोर्मूले कामेधनुः स्थितापथि
 उत्पादिता त्वया तस्याः पूज्यांघ्रिरजसोऽतिरुद् ४९
 प्रदक्षिणमस्कारसदाचारमकुर्वता
 साऽशपत्त्वामतिक्रोधात्पुत्रो नोत्पत्स्यते तव ५०
 मम संतानं शुश्रूषां यावत्त्वं न करिष्यसि
 गच्छंस्त्वमृतुदानाय त्वरया सुतकामुकः ५१
 तन्मनानाश्रुणोः शापं नयंता क्षनिनादतः
 तस्याः सुता सुतां धेनुं नंदिनीं स सुतां मम ५२
 आराधयानया वध्वा सार्द्धं सा दास्यते सुतम्
 देवल उवाच-

इत्युक्तवति तत्र षोडशसिष्ठे सा तु नंदिनी ५३
 तपो वनात्समायाता वत्सस्नेहस्रुतस्तनी
 तां दृष्ट्वा हृष्टहृदयो वसिष्ठो मुनिपुंगवः
 उवाच भूपतिं भूयो दर्शयित्वा च नंदिनीम् ५४
 वसिष्ठ उवाच-

राजन्समागता ह्येषा स्मृतमात्रशुभाह्वया
 अतो विद्धि समीपस्थां कार्यसिद्धि मिहात्मनः ५५
 आराधितानुगत्येयं त्वयारण्ये तथा श्रमे
 वध्वा प्रसादात्ते पुत्रं दास्यते नात्र संशयः ५६
 यथानाभिभवे देनां जंतुः कश्चिद्वनोद्भवः
 तथाचारय राजेन्द्र वने हिंस्त्रो धनुर्द्धर ५७
 देवल उवाच-

तथेति लघुवादिने नृपतये स्नुषायै च सक्षपाशयनहेतवै स दुट्ठजंददौ तापसः
 स तत्र सहभार्यया समधिशय्यदर्भास्तृतां महीमगमय त्रिशां नियतमानसो
 विश्पतिः ५८

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे कालिदी
 माहात्म्ये द्वावधिकद्विशततमोऽध्यायः २०२

त्र्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

देवलउवाच

अथोषसिनराधीशः पूजितांकुसुमादिभिः
महिष्यानंदिनींधेनुं नीत्वारण्यं जगाम सः १
गच्छंतीमनुतां देवीं छाये वनृपतिर्ययौ
खादंतीमनुशष्पादिसोऽपि मूलाद्यभक्षयत् २
तरुच्छायामुपासीनामनुसोऽप्युपविष्टवान्
पिबंतीमनुपानीयं राजापिसलिलं पपौ ३
सच राजामृदुग्रासैर्दंशापनयनेन च
कंडूयनैः कामधेनुं गुरोरेवमसेवत ४
अथ प्रत्याश्रमं सायं न्यवर्त्तत महीपतेः
अंगं पवित्रयंती सा खुरोद्धूतैरजःकणैः ५
अधोभारेण गुरुणा गच्छंतीमंथरंबभौ
महीपालमहत्कार्यभाराक्रांते वनंदिनी ६
तां मुनेराश्रमाभ्याशेराज्ञी प्रत्युज्जगाम ह
चंदनाक्षतनैवेद्यधूपादीनुपनीय च ७
तां पूजयित्वा विधिवत् प्रणम्य च पुनः पुनः
कृत्वा प्रदक्षिणं राज्ञी तस्थौ प्रांजलिरग्रतः ८
सा गृहीत्वा च तां पूजां विहितां श्रद्धया तथा
राज्ञानिश्चलमास्थाय ययौ ताभ्यां सहाश्रमम् ९
आराधयति तामेवं दिलीपे तु दृढवते
एकाधिकाव्यतीयाय दिनानां वेश्य विंशतिः १०
अथ भूमिपतेस्तस्य भावजिज्ञासया तु सा
विवेश निर्भयस्वांता स शष्पां हिमवद्बुहाम् ११
पश्यता हिमवत्सानुशोभामथ महीभृता
अलक्षितागमः सिंहो बलाज्जग्राहनंदिनीम् १२
सा च क्रंदभृशंधेनुर्दुःखिते वदयास्वना
चित्ते धनुर्भृतस्तस्य जनयंती दयो दयम् १३
तदा क्रंदितमाकर्ण्य तस्याः स जगती पतिः
हिमवत्सानुसंलग्नां निजदृष्टिं न्यवर्त्तयत् १४

उपर्युपरितांधनुंस्त्रवदश्रुमुखीनृपः
 तीक्ष्णदंष्ट्रनखंसिंहदंष्ट्रासव्यथितोऽभवत् १५
 गृहीतांतेनसिंहेनतामालक्ष्यधनुर्द्धरः
 निषंगाद्वाणमुद्धर्तुं प्राहिणोदक्षिणंभुजम् १६
 बाणमुद्धृत्यतूणीरान्निहतुंतंमृगाधिपम्
 गुणेनापूर्णमायोज्यचकर्षवसुधाधिपः १७
 जडीभूतः समस्तांगस्तत्सिंहालोकनेनसः
 नाशकद्वाणमुत्सृष्टुराजासीद्विस्मितस्ततः १८
 तादृशंनृपमालक्ष्यजगादसमृगाधिपः
 नरवाचाभृशंभुयोविस्मयंप्रापयन्निदम् १९
 सिंहउवाच-
 दिलीपंत्वामहंराजन्जानामिरविवंशजम्
 त्वंचजानीहिमांशंभोर्गणंकुंभोदराभिधम् २०
 देवदारुरयंयस्तेवर्त्ततेदृष्टगोचरे
 पार्वत्यापुत्रवद्वीरपालितः स्निग्धचित्तया २१
 एकदामुष्यवन्येनगजेनाघर्षताकटम्
 उदपाटिमहाराजवल्कलंमृदुलंभृशम् २२
 एनंतादृशमालक्ष्यमृडानीकरुणान्विता
 मामत्रस्थापयामाससिंहंकृत्वास्यरक्षणे २३
 ममाहचेतिसादेवीकुंभोदरनिशम्यताम्
 योऽत्रजंतुःसमागच्छेत्तंखादेस्त्वंवसन्निह २४
 ततः प्रभृतिराजेंद्रतदाज्ञांपालयन्नहम्
 पालितांन्निदशैःसर्वैःकंदरेऽत्रवसाम्यहम् २५
 जडीभावेस्वदेहस्यत्वयाकार्योनविस्मयः
 महतीशांभवीमायावर्त्ततेऽत्रहिमाचले २६
 अन्यस्मिन्निवसिंहेत्वंप्रहर्तुंनमयिन्नमः
 यतोमत्पृष्ठमारुह्यवृषमारोहतिप्रभुः २७
 निवर्त्तस्वनिजंदेहंरक्षसर्वार्थसाधनम्
 दैवेनासादितावीरगौरियंभक्षणायमे २८
 देवलउवाच-

इत्याकर्ण्यवचस्तस्यवीरसंबोधनान्वितम्
 प्रत्युवाचदिलीपस्तंसजडीभूतविग्रहः २९
 राजोवाच-
 सर्गस्थितिविसर्गाणांकारणंजगतः शिवम्
 अंबिकांजगदंबांचनमामिमृगराजतौ ३०
 त्वंचतत्सेवकत्वेनमान्योमममृगाधिप
 ब्रवीमियदहंवाक्यंश्रुत्वाशाधिकरोमिकिम् ३१
 वसिष्ठोब्रह्मणःपुत्रोगुरुर्नोविदितस्तव
 तस्येयंनंदिनीनामधेनुःसर्वार्थसाधिका ३२
 संतानोत्पत्तयेतेनदत्ताराधयितुंमम
 येयमाराधितासम्यक्दिनानिकतिचिन्मया ३३
 लघुतर्णक मातेयंधृतातेगिरिकंदरे
 शुंभुभृत्याद्वलात्त्वत्तोशक्तामोचयितुंमया ३४
 अहंतस्यमुनेरग्रेगच्छाम्येनामृतेकथम्
 कामधेनोस्तुदौहित्रीजगत्सेव्यायशस्विनी ३५
 अनयासदृशीनान्यागौर्ययातोषयामितम्
 तस्माद्विमुच्यगामेनामग्र्यांकुरुनिजाशनम् ३६
 ददामिदेहमात्मीयमपकीर्तिमलीमसम्
 एवंनधर्महानिः स्यादृषेस्तवतुभोजनम्
 गवार्थेत्यजतः प्राणान्ममापिगतिरुत्तमा ३७
 देवलउवाच-
 एवमाकर्ण्यसिंहेनकृतेमौनेविशांपते
 तदग्रेऽवाङ्मुखोराजान्यपतद्धर्मकोविदः ३८
 तस्यप्रतीक्षमाणस्यसिंहपातंसुदुःसहम्
 पपातोपरिपुष्पाणांवृष्टिर्मुक्तासुरेश्वरैः ३९
 पुत्रोत्तिष्ठेतिवचनंश्रुत्वाराराजासउत्थितः
 जननीमिवतांधेनुंददर्शनमृगाधिपम् ४०
 तंविस्मितमुवाचेदंनंदिनीनृपसत्तमम्
 नंदिन्युवाच-
 माययासिंहरूपिण्यात्वंमयासिपरीक्षितः ४१

मुनिप्रभावान्माराजन्गृहीतुं नक्षमोऽतः
 मनसापिकुतोऽन्येषां यद्ग्रहेशक्तिरंगिनाम् ४२
 स्वशरीरस्यदानेन त्वं मारक्षितुमुद्यतः
 अतस्तेऽहप्रसन्नास्मि वृणीष्ववरमीप्सितम् ४३
 राजोवाच-
 न गुप्तं देहिनामन्तर्वर्तिवृत्तं भवादृशम्
 अतो जननिजानासि वाञ्छितं मम देहितम् ४४
 मगधेशसुतायामेवं शकर्तारमात्मजम्
 प्रयच्छ किञ्चित्स्वच्छानां नासाध्यं हि भवादृशम् ४५
 इत्युक्त्वा जलिमाधाय तत्पुरस्तस्थिवान्नृपः
 तूष्णीं तदुत्तरापेक्षी तत्पुरो बद्धलोचनः ४६
 देवल उवाच-
 निशम्येति वचस्तस्य भूपतेरिदमब्रवीत्
 नन्दिनीपितृदेवर्षिनरभूतार्थसाधिका ४७
 नन्दिन्युवाच-
 पुत्रपुत्रपुटे दुग्ध्वापयो मम पिबेप्सितम्
 आश्रमे गुरुणा ज्ञप्तः पुनः पास्यसि शेषितम् ४८
 भवितावं शकतिसुतः शस्त्रास्त्रतत्त्ववित्
 देवल उवाच-
 इत्युक्तः सौरभेय्यातामुवाच विनयेन सः ४९
 दिलीप उवाच-
 मातस्तवैव पास्यामि शेषं सर्वक्रियाविधेः
 तृप्तोऽहमातरासाद्यमिष्टं ते वचनामृतम् ५०
 नान्यदिच्छामि सारंगः कादम्बिन्या यथाजलम्
 तव शुश्रूषणान्मातरभवं सकलोद्भवः ५१
 समस्तजनपूज्याया विद्याया इव मूढधीः
 तव मातामहीदत्तः शापोऽप्यासीद्वरो मम ५२
 तमृते पुत्रलाभो मे कुतस्तव च दर्शनम्
 वरायैव तथाप्यं बसमाराध्या भवादृशः
 न हि कश्चिद्विषाकांक्षी महादेवात्त्रिवर्गदात् ५३

देवलउवाच-

श्रुत्वेतितद्वचः सागौः प्रसन्नासाधुसाध्विति
आभाष्यहिमहादर्पाययौतेनसहाश्रमम् ५४
पूर्वेद्युरिवतत्रापिपूजिताराजभार्यया
प्रसन्नासावभौधेनुः कार्यसिद्धिरिवांगभाक् ५५
मुखंप्रसन्नमालक्ष्यमृगाक्षीसाक्षितीशितुः
अज्ञासीत्तंनिजंकार्यंसिद्धंयत्तस्तुयत्कृते ५६
अथतौदंपतीधेन्वाविधिवद्विहितार्चया
तयासहगुरोरेकृतकृत्यस्यजग्मतुः ५७
निरीक्ष्यतौमुनिवरः प्रसन्नमुखपंकजौ
अतीन्द्रियज्ञाननिधिः प्रोवाचेदंप्रहर्षयन् ५८
वसिष्ठउवाच-

राजञ्जानामिगौरेषाप्रसन्नावामभूत्किल
अपूर्वायुवयोरद्यमुखकांतिर्हिलक्ष्यते ५९
सुरभिः सुरशाखीचविश्रुतौकामपूरिणौ
तदपत्यंसमाराध्यसिद्धोऽथ स्यात्किमद्भुतम् ६०
योददातिनिखिलंमनोरथंकीर्तितेयमनधापिदूरतः
श्रद्धयानिकटएवसेविताकिंपुनः सुरतरंगिणीवसा ६१
ज्ञानतोविदितमद्भुतंमयात्वत्कृतंयदनयापरीक्षणम्
भूपतेत्वमपिधर्ममात्मनोरक्षसिस्मचयथाचतत् ६२
त्वय्यसौमममनोऽनुकूलतांभावमात्मनिबुध्यतेतथा
तुष्यति स्मकमलायथाहरेः पार्वतीवगिरिशस्यसज्जते ६३
रात्रिरत्रसहाभार्ययानयाधेनुपूजनपरेणनीयताम्
भूपभव्यभवतागमिष्यतेश्वः समाप्तविधिनानिजांपुरीम् ६४

देवलउवाच-

वैश्यैवंधेनुमाराध्यसभार्यः प्राप्तवांछितः
प्रातर्युक्तरथः प्राप्यगुरोराज्ञामगाद्बृहम् ६५
कतिचिद्वासरैस्तस्य दिलीपस्याभवद्रघुः
यस्यनाम्नारघोर्वंशः पृथिव्यांविश्रुतोऽभवत् ६६
यः पठिष्यतिभूपस्यदिलीपस्यकथामिमाम्

धनंधान्यंसुतंवैश्यलप्स्यतेसपुमानिह ६७
 शरभवरसुताप्तयेस्वबुद्ध्यासममनयापरितोषयाशुगौरीम्
 त्वमपिकुलधुरंगुणान्वितंसासुतमनघंखलुदास्यतेचतुभ्यम् ६८
 शिवशर्मोवाच-
 मुनिरितिचरितंदिलीपराज्ञोललिततरंशरभायपुण्यमुक्त्वा
 अभिमतगतमात्मनः प्रपेदेविधिमुपदिश्यचपूजजनेंबिकायाः ६९
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
 माहात्म्येऽथधिकद्विशततमोऽध्यायः २०३

चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः

शिवशर्मोवाच-
 विष्णुशर्मस्ततोवैश्यःशरभःसहभार्यया
 नीत्वापूजोपकरणंययौश्रीचंडिकालयम् १
 तत्रतौविधिवत्स्नात्वासुमनोधूपदीपकैः
 आनर्चतुर्भक्तियुक्तौचंडिकांपुत्रकाम्यया २
 श्रद्धयापूजिताताभ्यांदिनैःसप्तभिरंबिका
 उवाचवाचाप्रत्यक्षंभूत्वाविशदमानसा ३
 पार्वत्युवाच-
 भोभोवैश्यप्रसन्नास्मिभक्त्यासुदृढयातव
 ददामिपुत्रंतेसाधोयदर्थेयत्नवानसि ४
 गच्छत्वंमाविलंबस्ववनमैद्रं चखांडवम्
 तत्रतीर्थमहापुण्यमिंद्रप्रस्थाख्यमुत्तमम् ५
 निगमोद्वोदधकंतत्रतीर्थंनिखिलकामदम्
 बृहस्पतिकृतंतत्रस्नाहित्वंसुतवांछया ६
 भविष्यतिसुतस्तातवस्नानेनतत्रहि
 तत्रस्नात्वामयाप्यंगलब्धः स्कंदःसुरारिहा ७
 शिवशर्मोवाच-
 इत्याकर्ण्यवचोदेव्याः पिताममसहस्त्रिया
 अत्राजगामसतीर्थेसस्त्रौचसुतवांछया ८
 उंपस्करवतीर्धेनूर्द्विजेभ्यः प्रददौशतम्

देवान्पितृंश्चसंतर्प्ययथाविध्यत्रबुद्धिमान् ९
 सप्तरात्रमुषित्वातुदंपतीयतमानसौ
 जग्मतुःस्वगृहानिष्टलाभोत्फुल्लमुखांबुजौ १०
 तस्मिन्नेवाभवद्गर्भोमासिमातुर्ममान्वहम्
 व्यतीतेनवमेमासिजातोऽहदशमेशुभे ११
 विष्णुशर्मन्यदुक्तंतेपुरावृत्तमिदंमया
 दशाब्दद्वयमेवैतच्छ्रुतंसर्वंपितुर्मुखात् १२
 एकदाक्षममालोक्यगृहकर्मणिमांपिता
 गृहंमामर्पयामास विश्वाद्वैराग्यमाप्नुवन् १३
 मांचोवाचसधर्मात्मागोविंदासक्तमानसः
 विनिंदन्विषयासक्तिंविष्णुभक्तिंस्तुवन्मुहुः १४
 पितोवाच-
 सुमतेवार्द्धकंप्राप्तंपलिताश्चिकुरामम
 गोविंदचरणांभोजंसेविष्येसाधुसेवितम् १५
 तत्सैवयाभवेत्स्वच्छंमनोयस्यचसुस्थिरम्
 सपुमानात्मसंतुष्टोनकिंचिदभिबांछति १६
 निष्कामः सुखदुःखाभ्यांभुंजन्सुकृतदुष्कृते
 प्राकृतेतत्समाप्तौचत्यजन्देहंभवत्यजः १७
 तांवद्द्रव्यंगुणसुखंयावत्प्राप्तंनचित्सुखम्
 तत्प्राप्तौतद्भवेत्तुच्छंसुधायाइवतक्रकम् १८
 हरेर्मायाबलवतीयंमोहयतिदेहिनम्
 हितानितंनजानातिसयथामदिरामदः १९
 प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचविद्ययाविद्ययाचसः
 करोतिस्वेच्छयाकालेबाललीलोहिसप्रभुः २०
 वेदोदितंयदाकर्मक्रियतेफलमिच्छता
 प्रवृत्तिंसापराताततेषामर्पणमीश्वरे २१
 यथानिर्दग्धाबीजानिनप्ररोहंतियत्नतः
 यथाकर्माणिविश्वेशेनिःकामेनार्पितानितु २२
 कार्मणांचलयोमोक्षः सुखदुःखप्रदायिनाम्
 तदुत्पत्तिस्तुबंधःस्यादित्यसौशास्त्रनिर्णयः २३

अतोऽहकर्मवेदोक्तंकुर्वन्नाभिवषन्फलम्
 पर्यटिष्यामितीर्थेषुहृदिभक्तिदधद्धरेः २४
 एवंप्रारब्धकर्माणिभुञ्जन्नान्यान्यतर्जयन्
 हनिष्यामिजगद्रोगंपीत्वासत्संगमौषधम् २५
 शिवशर्मोवाच-
 एवमाकर्ण्यवचनंतस्याहंपितुरात्मनः
 अवदंविष्णुशर्मस्त्वंतन्निशामयतत्वतः २६
 वैश्यपुत्रउवाच-
 अयंजनोदुराराध्यःकथयिष्यतिनोयशः
 दुष्टकुटुंबादुद्विज्यनिःसृत्यगतइत्ययम् २७
 इयंविष्णुपदीतातभुवनत्रयपावनी
 स्मृताहरत्यघंदूरात्कस्मादेनांविमुंचसि २८
 पापकारीजनस्तातम्रियते मगधेतुयः
 सोप्यस्तपापोगंगायांस्वर्यातित्यजमाशुभम् २९
 पुत्राःषष्टिसहस्राणिसगरस्यमहात्मनः
 कपिलक्रोधनिर्दग्धागतायत्स्पर्शनाद्विवम् ३०
 तामिमांस्त्रिदिवश्रेणींमुक्तेरपिविधायिनीम्
 मुमुक्षुसेवितांतातमुक्त्वामान्यत्रगम्यताम् ३१
 मावजानीहिसामीप्येगंगात्रिदशमानिताम्
 यदिच्छसिमहाभागसेवितैषाप्रदास्यति ३२
 तिर्यचोऽपिविनाज्ञानाज्जलेचेत्स्युर्गतासवः
 भवेयुस्तर्हितेब्रह्मसाकथंत्यज्यतेत्वया ३३
 शिवशर्मोवाच-
 निशम्यैतद्वचस्तातस्ततोममऋतप्रियः
 उवाससदनेसर्वविषयेभ्यःपराङ्मुखः ३४
 त्रिषुकालेषुंगगायांप्रत्यहंस्नानमाचरन्
 पुराणंस्याद्गृहेयत्रतत्रयातिसनित्यशः ३५
 एकदाकर्णयन्धीरोयमुनातीर्थगौरवम्
 तत्रशुश्रावमाहात्म्यमस्यतीर्थस्यपुत्रसः ३६
 अविमुक्तहरिद्वारप्रयागेभ्यश्चपुष्करात्

अयोध्याद्वारिकाकांचीमथुराभ्यस्तथान्यतः ३७
 सर्वतीर्थमयस्यास्यपुण्यंशतगुणाधिकम्
 कथितंतेनविदुषासुतेनाकर्ण्यमत्पिता ३८
 त्यक्त्वागृहमगादत्रतीर्थेसर्वैरलक्षितः
 आवामिवमहाभागोगोविन्दपदसेवकः ३९
 अत्रागत्यमहाभागोमत्पितामोक्षवाञ्छया
 निगमोद्वोधकेतीर्थेत्रिकालंस्नानमाचरन् ४०
 उवासकतिचिन्मासानत्रतीर्थोत्तमेहिसः ४१
 कुर्वन्निजक्रियांधीमान्निस्पृहोप्यजवेश्मनि
 एकदासहसातस्यज्वरोऽभूदतिदारुणः ४२
 महत्यापीडयातस्यमुमोहगतचेतनः
 मुहूर्तसपितामुह्यंतदवस्थोव्यतिष्ठित ४३
 पश्चात्समागतप्राणोविचिंत्ययदिदंतदा
 अहोमेकष्टमापन्नंदूरेपुत्रःसधार्मिकः ४४
 योमाञ्जरवितप्तांगमाश्वासयतिबुद्धिमान्
 अगम्यागमनंपापंकृतंयन्मेसुदारुणम् ४५
 प्रायश्चित्तंनतस्यापिकृतंकामेगतिर्भवेत्
 आगमिष्यतिपुत्रोमेतस्मैदास्यामिवस्विति ४६
 यन्मयागोपितंगेहेनदृष्टंचतदप्यहम्
 शिवशर्मोवाच-
 इतिचिंतयतस्तस्यपान्थोवर्षेणपीडितः ४७
 शीतार्तःकंपितवपुरुटजंप्राविशत्तदा
 सतंसंविष्टमालोक्यभूयोगत्वातदंतिके ४८
 मुनिरेषइतिज्ञात्वाववंदेशिरसाध्वगः
 ऊचेचकस्मात्सुप्तोसिमुनेसंध्यासमागता ४९
 रविरस्तंप्रयात्येषनसुप्तेःकालएषते
 इत्युक्तमात्रेवचसिपथिकेनपितामम ५०
 शरभोज्वरतप्तांगस्तमाहकथमप्यहो
 शरभउवाच-
 श्रूयतांवचनंपांथयद्वदामिपुरस्तव ५१

श्रुत्वामद्भाग्ययातेनत्वयासाधोविधीयताम्
 वैश्योऽहशरभोनाम्नाकान्यकुब्जेगृहंमम ५२
 अत्रागतोनिषिद्धोपिजायामित्रसुतैरहम्
 अस्यतीर्थस्यमाहात्म्यंश्रुत्वासूनुमुखेरितम् ५३
 मासास्तुकतिचित्साधोव्यतीतामयिचागते
 दिनत्रयमतिक्रांतंज्वरितस्यममाधुना ५४
 प्राणामेविगताआसन्नद्यभूयःसमागताः
 कियानप्यायुषः शेषः साधोमेखलुतिष्ठति ५५
 शमनस्यगृहं दृष्ट्वायदहंपुनरागतः
 भाग्योदयेनकेनापिममात्रत्वंसमागतः ५६
 नयमांमद्वहंमित्रद्रव्यंबहुददामिते
 दास्याम्यपिगृहंगत्वाकृपांकुरुकृपानिधे ५७
 इहभूभागउत्वायगृह्यतांमामकंधनम्
 शिवशर्मोवाच-
 इत्याकर्ण्यसदुर्बुद्धिर्ग्राम्योविषयलंपटः ५८
 उवाचधनलुब्धस्तंत्वदुक्तंसाधयाम्यहम्
 इत्युक्त्वाधनमुत्वायतस्माद्भूभागतस्तदा ५९
 अग्रतः स्थापयामासशरभस्याहचाध्वगः
 अध्वगउवाच-
 धनमेतद्विशांनाथतवभूभागतोमया ६०
 निष्कासितंप्रयच्छाशुशिबिकानयनायमे
 यामारोप्यज्वरार्तत्वांनयामितवकेतनम् ६१
 शिवशर्मोवाच-
 इत्युक्तस्तेनसतदाददौस्वर्णपलत्रयम्
 सोपिनीत्वापितुर्द्रव्यंययौलवणपत्तनम् ६२
 उषित्वारात्रिमेकांतुशिबिकांसपरिच्छदाम्
 सवाहामानयत्पुत्रदत्त्वास्वर्णपलद्वयम् ६३
 पलंद्वयंगृहीतंतत्तेनैवाधर्मबुद्धिना
 आरोप्यशिबिकांतंतुशरभंवैश्यसत्तमम् ६४
 पांथःसचलितोवाहांस्त्वरयन्कान्यकुब्जकम्

अस्यतीर्थवरस्याथकमंडलुजलंधृतम् ६५
 पाययन्नल्पमल्पंतंतृषार्तसोध्वगोययौ
 अथतेसरसस्तीरेउत्तीर्णाभोक्तुमध्वनि ६६
 स्नात्वाभुक्त्वापुनस्तस्मात्स्थानाञ्चेलुस्त्वरान्विताः
 कियंतिभूमिमुल्लंघ्यतृषार्तस्तेकमंडलोः ६७
 जलंपीत्वातृषार्तंतंशरभंचाप्यपाययत्
 अथकश्चिन्महाभीमोविकटोनामराक्षसः ६८
 विचरन्निर्जनेऽरण्येगच्छतस्तानवैक्षत
 तान्दृष्ट्वासक्षुधाक्रांतोवेगवान्निवृताननः ६९
 अभिदुद्रावचरणाघातेनाकंपयन्महीम्
 आगत्यतरसापार्श्वेतान्वाहान्पथिकंचतम् ७०
 सकोशेषुसमादायभ्रामयामासखेचरः
 गतासून्भ्रामणेनैवभूतलेतानपोथयत् ७१
 चखादपिशितंतेषांपपौकोशाच्चशोणितम्
 कुत्रयास्यतिरोगार्तोऽनरोऽयपुरतोमम ७२
 एनंतुभक्षयिष्यामिपश्चादंबुपिबाम्यहम्
 इति कृत्वामतिर्वारितीर्थस्यास्यकमंडलोः ७३
 मुखेचिक्षेपसतदारजनीचरपुंगवः
 क्षिप्तमात्रेजलेतस्यपूर्वजन्मभवास्मृतिः ७४
 जातासतुवधात्तस्यशरभस्यन्यवर्तत
 पूर्वजन्मकृतंपापंतदपिस्मृतिमागमत् ७५
 येनराक्षसभावस्तुभूतोविप्रोद्भवादपि
 स्मृत्वापापमुपेत्याशुसमीपेशरभस्यतु
 उवाचज्ञानमापन्नोराक्षसःपितरंमम ७६
 राक्षसउवाच-
 भोभोमनुष्यशार्दूलकस्त्वंकेचजनाग्रमी
 भक्षितायेमयाघोररूपेणाधमरक्षसा ७७
 कस्यतीर्थवरस्येदंजलयस्यप्रभावतः
 पापिनोऽपिस्मृतिर्जातापूर्वजन्मभवामम ७८
 वैश्यउवाच-

वैश्योऽहराक्षसश्रेष्ठकान्यकुब्जेगृहंमम
 तीर्थानिपर्यटन्निद्रप्रस्थेऽहसमुपागतः ७६
 तत्राहमभवंदुःखीज्वरेणविधियोगतः
 ततोमेबुद्धिरुत्पन्नागंतुंगृहमसत्पथ
 तत्रकश्चित्समायातःपांथोवर्षेणपीडितः ८०
 प्रार्थितःसमयानीयशिबिकांमांगृहं नय
 सचायंशिबिकांपांथःसमुपानीयसत्वरः ८१
 मामारोप्यचतांधीरश्चलितोमदूहंप्रति
 सपांथस्तेचशिबिकावाहाः संप्रतिभक्षिताः ८२
 त्वयाजलमिदंयस्यतीर्थस्यापिचतच्छृणु
 इंद्रस्यखांडववनेयमुनास्तिसरिद्वरा ८३
 तत्तीरेऽस्तिहरिप्रस्थंतीर्थंतीर्थोत्तमोत्तमम्
 सुराचार्यस्यतत्रास्तितीर्थसर्वार्थसाधकम् ८४
 निगमोद्वोधकंजातास्मृतिस्तेयज्जलाशनात्
 एतत्तेसर्वमाख्यातंयत्पृष्टोऽहमिहत्वया ८५
 पृच्छामित्वामहंकिंचित्तद्वदाशुनिशाचर
 पूर्वजन्मकृतंकर्मस्मरसित्वमिहाधुना
 वदकिंतंकृतंपापंयेनजातोऽसिराक्षसः ८६
 राक्षसउवाच-
 पुराहमभवंविप्रःपुण्येवेदविदांकुले
 दुराचारोह्यधर्मात्माशृणुसर्ववदामिते ८७
 क्रीडताहिमयानित्यंहूतेनसहतद्विदैः
 हारितंद्रविशंभूरिस्वकीयंपितुरेव च ८८
 पित्रानिवेद्यभूपायमामकंकर्मतज्जनैः
 पुरान्निःसारितोनिःस्वोगतोऽहग्राममंतिके ८९
 तत्रासीन्मेसखानामदेवकोब्राह्मणोत्तमः
 तेनाऽहरक्षितोगेहेकुर्वताचिरमादरम् ९०
 वस्तुंतत्रसुखेनाहंतद्भार्यारूपशालिनीम्
 कामातुरोऽहमभजंबलान्मित्रेगतेक्वचित् ९१
 सामृतातत्क्षणात्साध्वीभक्षयित्वामहाविषम्

तांदृष्टातमसायुक्तेनिशीथेऽहपलायितः ६२
 पलायमानस्तरसाधृतोऽहराजकिंकरैः
 चौरोऽयमित्तिखड्गेनचिच्छिदुस्तेशिरोमम ६३
 मृतमांयातनादेहमावेश्ययमकिंकराः
 रौरवेनिरयघोरेचिच्छिपुयमशासनात् ६४
 षष्टिवर्षसहस्राणितत्राऽहतीव्रयातनाम्
 भुक्त्वातेनैवपापेनराक्षसत्वमुपागतः ६५
 शतवर्षाण्यतीतानिराक्षसत्वेविशांपते
 वदामितमुपायंमेयेनास्मान्मुक्तिमाप्नुयाम् ६६
 पुण्यंतदपितेसाधोवदामि शृणुसादरम्
 येनतीर्थवरस्येदंजलंमममुखेगतम् ६७
 तत्रैवजन्मनिमयाकृत्वाहरिदिनेव्रतम्
 संसर्गान्निच्छयावैश्यरात्रौजागरणं कृतम् ६८
 द्वादश्यामथसंस्नात्वाभोक्तुंमपिसमुद्यते
 मद्बृहेकश्चिदायातोवैष्णवोविष्णुरूपधृक् ६९
 कुपितोऽहतमालोक्यदुर्वचोवदमग्रतः
 क्वगच्छसिदुराचारदांभिकस्त्रीजनांतरे १००
 इत्युक्तंसमयाधीरस्तुल्योमानापमानयोः
 तूष्णीमेवनिकेतान्मेनिर्गत्यचलितोयदा १०१
 तदाभिमुखमायांतीपत्नीममपतिव्रता
 पतित्वापादयोस्तस्यतंसाधुंगृहमानयत् १०२
 मयापमानितस्यापिनक्रोधोऽभून्महात्मनः
 तयादृतस्याप्यानंदोयतः सोरिसुहृत्समः १०३
 तमर्चयित्वाविधिवद्विष्टरेचोपवेश्यसा
 भोज्यंभोजयजीवेशजयताब्दुवनत्रयम् १०४
 इत्युक्तोऽहतयासाध्व्यान्यगदंतंमहाशयम्
 म्लानवक्त्रःप्रसन्नास्यमुत्तिष्ठशमयक्षुधाम् १०५
 इत्युक्त्वातस्यचरणौनोदितस्तनुमध्यमा
 प्राक्षालयंपुनस्तंतुनिवेश्यासनमुत्तमम् १०६
 अददांपात्रमन्नेनपूर्णतस्मैविवेकिने

जलंचतत्करेसाध्व्याप्रेरितोऽहतयामुहुः १०७
 उपभुज्यस धर्मात्मास्वैरंविगतविक्रियः
 हरेरामहरेकृष्णजपन्नितिजगामह १०८
 कृतंपुण्यमिदंबैश्यनोदितेनमयास्त्रिया
 पूर्वजन्मनियेनेदंप्रापितंतीर्थवारिमे १०९
 शिवशर्मोवाच-
 विष्णुशर्मन्निदंवाक्यमुक्त्वातिष्ठतिराक्षसे
 पथिकःसचतेवाहाःप्राहुःखेदिव्यदेहिनः ११०
 पथिकवाहाऊचुः
 भोभोविशांपतेसाधोप्राप्ताअप्यपमृत्युताम्
 त्वत्प्रसादादिदंवारिपीत्वादेवत्वमागताः १११
 त्वत्संगेधनलोभेनविट्पतेचलितायतः
 विगतानधनाकांक्षामरणावसरेष्यतः ११२
 तीर्थराजजलस्यास्यतिष्ठतोजठरेहिनः
 मरणेह्यनुभावात्तुमैत्रीप्राप्ताधनेशितुः ११३
 नमामस्त्वांवयंयामोधनेशनगरींप्रभो
 विमानैस्तद्गुणानीतैर्नानामणिविभूषितैः ११४
 प्रयाहिमाविलंबस्वतीर्थेनिगमबोधके
 त्वमनेनसमंसाधोतारयैनमपिद्रुतम् ११५
 शिवशर्मोवाच-
 इत्युक्त्वातेगतास्तातदिश्युदीच्यांसमंततः
 विमानकिंकिणीनादैर्नादयंतोऽथरोदसी ११६
 अथवैश्योममपितातमाहरजनीचरम्
 शरभउवाच-
 उत्तिष्ठनयमामाशुतीर्थेनिगमबोधके ११७
 ज्वरार्त्तेनमयापद्भ्यांतत्रगंतुंनशक्यते
 योमांनयतितत्तीर्थत्वदन्योनास्तिकश्चन ११८
 शिवशर्मोवाच-
 तथेतितमथाश्वास्यवैश्यंसरजनीचरः
 स्कंधमारोप्यवेगेनतत्तीर्थपावनंययौ ११९

ऊषतुस्ताबुभौतत्रविशपतिःसचराक्षसः
 कुर्वतौस्नानमात्रंतुसर्वतीर्थोत्तमोत्तमे १२०
 अथाऽहपितुराकर्ण्यमहतीं गुरुवेदनाम्
 तंप्रतिप्रेरितोमात्राचलितोनिजसद्यतः १२१
 अत्रागत्यमयादृष्टःसमहाज्वरपीडितः
 मूर्ध्नाचवंदितस्तेनदत्ताशीर्मेऽभ्यभाषिच १२२
 शरभउवाच-
 किमर्थमिहभोतातदूरमार्गेसमागतः
 दिनानिकतिचित्तिष्ठन्कुर्वन्नत्रनिजक्रियाम् १२३
 विकटोनाममेमित्रःराक्षसःसमुपैतिवै
 उत्तिष्ठवपुषामुष्यदंडवत्पतपादयोः १२४
 नभेतव्यंत्वयामुष्मात्यक्तहिंसादिकर्मणः
 अधुनातीर्थमासाद्यसन्निधौममतिष्ठति १२५
 शिवशर्मोवाच-
 इत्युक्तोऽहतदापित्राशरभेणमहात्मना
 उत्थायपतितस्तस्य पादयोर्दंडवद्भुवि १२६
 दोर्भ्यामुत्थाप्यमांसोऽथगाढमालिग्यराक्षसः
 स्वागतंमित्रपुत्रेतिजगादाशिषमीरयन् १२७
 राक्षसउवाच-
 भाग्यवानसिभोतातयत्त्वमत्रसमागतः
 पितुर्धर्मात्मनः श्रुत्वाज्वरपीडांसुदारुणाम् १२८
 पितुराण्यमाप्रोषितीर्थेकृत्वातिलोदकम्
 स्नात्वाकुरुक्रियां स्वीयाः पूर्वजन्मस्मरिष्यसि १२९
 शिवशर्मोवाच-
 एवमुक्तस्तदातेनस्नातुंतीर्थेवरांभसि
 प्रविष्टोऽहस्मरंस्तातपूर्वजन्मशुभाशुभम् १३०
 स्नात्वाविधिवदत्रैवपितुरंतिकमागतः
 अपृच्छंरक्षसोवृत्तंकुतोऽयधर्मधीरिति १३१
 पित्रोक्तंरक्षसोवृत्तंवाहानांपथिकस्यच
 श्रुत्वाऽहतीर्थराजस्यस्तुतिमस्यचकारवै १३२

पितामेरोगनिर्मुक्तोभविष्यतियदातदा
 यास्यामिगृहमित्यत्रदशोषितमहानिमे १३३
 दशाहाभ्यन्तरेताततातस्यमरणंमम
 अभूदर्धजलेह्यस्यतीर्थराजस्यपश्यतः १३४
 अथोगरुडमारुह्यवक्षसोधायन्श्रियम्
 आजगामस्वयंविष्णुर्नवीनघनविग्रहः १३५
 पीतवासाचतुर्बाहुःपंकजारुणलोचनः
 ब्रह्मेन्द्रादिभिरादिव्यैःसनाथैरंधकारिणा १३६
 सेव्यमानोगुणग्रामान्गायद्भिःकिन्नरैःसह
 हाहाहूहूप्रभृतिभिःस्तूयमानश्चसर्वतः १३७
 दत्त्वास्वकीयसारूप्यमारोप्यगरुडंतदा
 पितरंममब्रह्माद्यैर्वृतोवैकुण्ठमारुहत् १३८
 पितुःसारूप्यमालोक्यविष्णोरहमचिंतयम्
 इतिचित्तेतदालोक्यजाततत्त्वोदयेतदा १३९
 नहिवर्णयितुंशक्योह्यस्यतीर्थशिरोमणेः
 महिमायज्जलाद्धैस्यान्मृतोजंतुश्चतुर्भुजः १४०
 नमयासर्वथात्याज्यंतीर्थराजमिदंननु
 अंजसादृढमाहात्म्यंधनरोगादितृष्णया १४१
 पितुरत्रोटजेतावत्स्थातव्यंहिमयामम
 या वत्तुकर्मणांभुक्तः प्रारब्धानांमहीतले १४२
 एवंविचिंतयित्वाचपितुःकृत्वातुसत्क्रियाम्
 रक्षसातेनसहितः स्थितोऽहमोक्षवांछया १४३
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसहितायामुत्तरखंडेकालि
 दीमाहात्म्येचतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः २०४

पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः

शिवशर्मोवाच-

एकदाऽत्रमहातीर्थेपंकेमग्रांपयस्विनीम्
 दृष्ट्वासराक्षसश्रेष्ठस्तामुद्धर्तुंविवेशह १
 गोरक्षणेमहान्धर्मोरक्षतुःस्वर्गतिर्भवेत्

चिंतयन्निति मध्येतुसगृहीतौ बुहस्तिना २
 नीतस्तुवारिणोऽधस्ताञ्जलपूर्णोदरस्तदा
 तत्याजजीवितं सद्यस्तेन पीडितविग्रहः ३
 दिव्यरूपं समास्थाय विमानमपि ढौकितम्
 गणेन प्रहितेनाथदैवैरिन्द्रपुरोगमैः ४
 गच्छन्निति मया पृष्टः सनिशाचरपुंगवः
 मुक्तिदेऽत्र महातीर्थे मृत्युं प्राप्य सदुर्लभे ५
 कथं देवपदप्राप्तिर्जाता तव महामते
 इत्युक्तो मामुवाचे दंवांछासीदत्र मेऽनघ ६
 तस्मिन्नाते पुण्यजने स्वर्गपुण्यवतां पदम्
 एकाकिनामया विष्णुः सद्गतिः प्रापितस्तदा ७
 गच्छंस्तिष्ठन्स्वपन् जाग्रत्स्नानं कुर्वन् नित्यशः
 तमेव पुंडरीकाक्षमहं दध्यावनन्यधीः ८
 हरेतव पदांभोजमहं शरणमागतः
 ब्रह्मत्वे च महेशत्वे नेंद्रत्वे मम मानसम् ९
 प्रार्थयन्नित्यहं तात तमेव पुरुषोत्तमम्
 उषितोऽत्र महातीर्थे कृत्वानिर्विषयं मनः १०
 विष्णुशर्मोवाच-
 वसतोऽत्र महातीर्थे मरणं चेत्तवा भवत्
 कथं जन्म पुनः प्राप्तं त्वयेति मम संशयः ११
 मर्यादां यस्य तीर्थस्य त्यक्त्वा पि धनलोभतः
 राक्षसान् मरणं प्राप्ताः पथिकस्ते च वाहकाः १२
 यस्य तीर्थं वरस्यास्य जलपानाद्विवंगताः
 तथैव राक्षसोऽप्यस्मिन्नपमृत्युमवाप्यसः १३
 न क्रतुः स्वेच्छया स्वर्गजगाम तव पश्यतः
 न नूनं तत्र मरणं जातं यज्जन्म दृश्यते १४
 नारद उवाच-
 शिवे निशम्य पुत्रस्य शिवशर्मा शुभं वचः
 उवाच पूर्ववृत्तांतं कारणं निजजन्मनः १५
 शिवशर्मोवाच-

विष्णुशर्मन्शृणुष्वेदंकारणंममजन्मनः
 कथयामितवाग्रेऽहश्चुत्वानिःसंशयोभव १६
 एकदाविष्णुपूजायांमयिध्यानंसमास्थिते
 दुर्वासाःप्रकृतिक्रोधीममाश्रममुपागतः १७
 तमागतमविज्ञायविष्णुध्यानपरायणः
 तस्थिवांस्तदवस्थोऽहचिरंतंनामसंस्मरन् १८
 समुहूर्तमुनिःस्थित्वाममाग्रेक्रोधमूर्छितः
 आत्मनात्मानमाहेदमुच्चैरारक्तलोचनः १९
 दुर्वासाउवाच-
 अहोअत्रेरहंपुत्रोऽनसूयागर्भसंभवः
 शिवांशोमानुषेणालमवज्ञातोऽमुनाभवम् २०
 त्रिलोकीराज्यतः शक्रोमयायेनप्रपातितः
 तंमामपिमनुष्योऽयमवजानातिदुर्मतिः २१
 योबिभेतिनकःसोसिमत्तःकालानलादिव
 मुक्त्वादेवत्रयींलोकयतः सार्हत्तमामम २२
 यामसौध्यायतेमूढोदेवतांध्यानमास्थितः
 नकथंबोधयत्येनंसेतिमूर्तिस्थितोयमः २३
 नूनंनारायणंदेवंध्यायत्येषजगद्गुरुम्
 यद्ध्यानामृततृप्तोहिनबाह्यज्ञानवानयम् २४
 हरिंवाब्रह्मवाशंभुमन्यंवाध्यायतामहम्
 मयायंसर्वथादंड्योमदवज्ञाकरोह्ययम् २५
 शिवशर्मोवाच-
 एवंविचिंतयित्वाससुमतिंमाम बोधयत्
 शशापचबिबुद्धंमामितिक्रोधारुणेक्षणः २६
 मामवज्ञाययश्चित्तेध्यानकालेमनोरथः
 कुतस्तेनभवेह्यस्मिन्भविष्यतिहिसर्वथा २७
 इत्युक्त्वासयदातातचलितोमुनिरत्रिजः
 तदामयाचरणयोगृहीतोभयभीरुणा २८
 इत्युक्तश्चमुनिश्रेष्ठक्षम्यतांरुडिबमुच्यताम्
 मादृशान विजानंतिसम्यक्कर्मभवादृशाम् २९

शापं त्वंदत्तवान्घोरं सांप्रतं मे निरेनसः
 प्रसीदममनमस्य शापांते कुर्वनुग्रहम् ३०
 इत्युक्तः कोपमुत्सृज्य दुर्वासा शीतलो भवत्
 किमेतन्नोचितं तात सयतश्चंद्रशेखरः ३१
 उवाचे तिसमांधीमांस्तंभूत्वा ब्राह्मणोत्तमः
 अत्रैव मरणं प्राप्य न भूयोजन्मलप्स्यसे ३२
 इति मामनुगृह्याथ सजगाम दिगंबरः
 उषित्वा तद्दिनं तात मया सत्कारपूजितः ३३
 नमुनेर्भाषितं मिथ्या चिंतयित्वा हमित्यपि ३४
 जगाम स्वगृहं चित्ते पश्चात्तापं वहन्निति
 अहो मे ध्यायतो नित्यं सतीर्थाश्रमिणस्तथा ३५
 दर्शनं दुर्लभं जातं श्रीपतेरिह जन्मनि
 चातकस्येव मेघस्य शुचौ सन्तापकारिणि ३६
 कुतोऽयमागतो मह्यं वैकुण्ठगतिरोधकः
 जनस्य प्रस्थितस्येव जलदो कालवारिमुक् ३७
 नदोषोऽस्ति मुनेर्नूनं तस्यैवेच्छाहरेः खलु
 सुदर्शनं हि दत्त्वापि मम जन्मांतरं कृतम् ३८
 मया संसारभीतेन ग्राह्यं पादांबुजं हरेः
 निदाघातपतप्तेन पथिकेनेव पादपः ३९
 किं धनापत्ययोषिद्धिरनित्यैश्चान्यबंधुभिः
 गोविंदपरमानंदरामेति मम जल्पतः ४०
 उदासीनवदासीनः कुण्डुबेषु हरिं भजन्
 प्रारब्धमेव भोक्ष्यामि कर्माण्यन्यान्यतर्जयन् ४१
 चिंतयन्नित्यहं तात कियद्भिर्वासरैरहम्
 प्राप्तवान्स्वगृहं स्नात्वा हरिपादोदकांतरे ४२
 पितुर्मरणमाख्यातं मात्रे बंधुभ्य एव च
 श्रुत्वा तेऽपि शुचंचक्रुर्नाविदन्निममस्थिरम् ४३
 सत्यलोकादिलोकेषु निस्पृहोऽहं गृहे वसन्
 मरणं प्राप्तवान्कूले गंगायामुनिसेविते ४४
 मुनेर्दुर्वाससः शापाज्जातोऽहं वैष्णवे कुले

मरणंचात्रसत्तीर्थे लब्ध्वा प्राप्स्ये हरेः पदम् ४५

नारद उवाच-

एवं सुराचार्य विनिर्मिते तदा तीर्थे महाभाग पुरा कृतानि तौ
द्विजोत्तमौ प्रोच्य मिथः सुतस्थ तुर्विचिंतयंतौ हरिपादपल्लवम् ४६
विचिंतयंतौ हरि मब्जलोचनं चतुर्भुजं नीरदनीलविग्रहम्
निजायुधालंकरणावभासितं स्मृत्वा त्रसारूप्यमवाप तु हरेः ४७
यस्य क्षेत्रमिदं पुण्यमिन्द्रप्रस्थाख्यमुत्तमम्
तस्योपाख्यानात् पाख्यातं फलमस्य शिवेश्वर ४८
गंगास्नानेन यत्पुण्यं कन्यादानोद्भवं च यत्
श्रवणादस्य तत्पुण्यं श्रद्धया लभते नरः ४९
पुत्रे जाते तु गोदानात्सिंहगे च बृहस्पतौ
गोदावरीजले स्नानाद्यत्फलं भुवि जायते ५०
तत्फलं श्रवणादस्य जायते नात्र संशयः
अतस्तीर्थोत्तमादन्यत्तीर्थनास्त्यखिलार्थदम्
यस्मिन्मरणतो नूनंतिर्यचोऽपि चतुर्भुजाः ५१

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे कालिदी
माहात्म्ये निगमबोधोपाख्यानां नाम पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः २०५

षडधिकद्विशततमोऽध्यायः

सौभरिरुवाच-

धर्मराज शिबिः श्रीमानाकर्ण्य तद्वचो मुनेः

नारदस्याब्रवीत्प्रीतमना इति तमुत्तमम् १

शिबिरुवाच-

मुने तीर्थवरस्यास्य निगमो द्वोधकस्य ते

माहात्म्यं वर्णितं सम्यक्श्रुतं पापहरं मया २

इन्द्रप्रस्थे त्रिशतशः संति तीर्थानि वै मुने

अन्यस्यापि समाचक्ष्व माहात्म्यं यदि विद्यते ३

नारद उवाच-

इन्द्रप्रस्थांतरा वर्तिन्येषाया द्वारकानृप

अस्यां पुरा हि यद्बृहत्तत्तेव च्मिशृणुष्व मे ४

काम्पिल्येऽथद्विजः कश्चितपुष्पेषु मूर्तिमानिव
 सर्वासां योषितां चित्तहारी स्यादग्रविभ्रमैः ५
 संगीतविद्याकुशलः कोकिलामधुरध्वनिः
 एकदा सकरे वीणां धारयन्वादयन्मुहुः ६
 कंठेन कोकिलालापमधुरेण नराधिप
 गायन् बभ्राम नगरे प्रतिरथ्यं महामतिः ७
 तस्य गीतिध्वनिं श्रुत्वामूर्च्छनातानसंयुतम्
 त्वक्त्वास्वगृहकार्याणि तमीयुः पौरयोषितः ८
 मोहितास्तस्य रूपेण कामवेगं न सेहिरे
 जातास्वलितवीर्यास्ता गीतं श्रुत्वा समक्षतः ९
 ब्रह्मणो मानसं येन लोभितं भारतीं प्रति
 शिवस्यार्द्धशरीरं च पार्वत्यै येन दापितम् १०
 ताभ्यामन्योजनो लोके वशीवाज्ञानवानपि
 यः स्मरन्तं क्षमोजेतुं स्त्रियः प्रकृतिचंचलाः ११
 ताः स्मरावेशमासोढुं न साध्योपि विषेहिरे
 वक्तव्यमिति किं राजन् लोके कामोहिदुर्जयः १२
 अथ तास्तत्र त्रेयुर्यत्र यत्र ब्रजत्यसौ
 प्रगायन् कंठवीणाभ्यां प्रगायन् स्वरमोहितः १३
 तासां पतिसुतभ्रातृपितरोऽथ नराधिप
 आगत्य भर्त्सयित्वा तानि न्युः स्वान्स्वान् गृहान् प्रति १४
 तमन्विष्य पुनस्तास्तु जग्मुः सर्वास्तदंतिके
 यदा तदा पौरजनावृत्तं तत्प्राहुरीश्वरे १५
 राजापितं समाहूय प्रच्छरहसि द्विजम्
 केन मंत्रेण भो विप्रमोहितास्ताः पुरस्त्रियः १६
 तन्ममाचक्ष्व विप्रेंद्रदास्यामि बहुते धनम्
 नो चेन्निष्कासयामित्वा निजराज्यान्नसंशयः १७
 नारद उवाच-
 श्रुत्वेति नृपतेर्वाक्यं नृपतिं स द्विजोत्तमः
 उवाच सत्यं तस्याग्रे वचोरूपगुणार्णवः १८
 द्विज उवाच-

नमंत्रनौषधं राजन् विद्यते मयि भिक्षुके
 किंतु तेन गरे सर्वा योषितो ह्यजितेन्द्रियाः १९
 रूपं मम समालोक्य श्रुत्वा गीतध्वनिं तथा
 स्मरवेगं सहंते न राजस्तव पुरे स्त्रियः २०
 किं करोमि महाराज कोऽपराधोऽस्ति मे विभो
 पुराकृतमिवोल्लङ्घ्यं शासनं नमहीपते २१
 नारद उवाच-

उशीनरशीबेराजन्नेवं कथयति द्विजे
 सर्वे पौराः समेत्याथ प्रावदन्निति भूपतिम् २२
 पौरा ऊचुः -
 राजन्नेन विप्रेण मोहिताः पौरयोषितः
 गृहेषु न हतिष्ठन्ति ह्यस्माभिरनिवारिताः २३
 यद्ययं मोहनः स्त्रीणां न गरे वत्स्यति प्रभो
 तदा देशांतरा गये वयास्यामो वयमद्यै
 गतोऽस्माकं वृषो देवो हव्यकव्यक्रियात्मकः २४
 तमनुप्रस्थिता त्वेत्त्राद्गौरियं पापिनामिव
 विनातं शरणं यातं त्यक्तश्रीभिर्नरैश्चर २५
 अथैनमनुयास्यन्ति वासिताभिर्वृषं यथा
 शून्यालये कथं लक्ष्मीर्यत्नतोऽप्यवतिष्ठति २६
 धर्मोऽथ श्वगृहं चैतत् त्रयं स्त्रीवशगंतः
 कांता धर्मधनाधीना तयोर्नाशेन तिष्ठति २७
 नारद उवाच-

एवं वदत्सु पौरैः पुत्रियस्तेषां समागताः
 राजांतिक उपाविष्टा इत्युचुस्ताः परस्परम् २८
 पौरस्त्रिय ऊचुः
 कामं वामाकृतिं विप्रमेनं प्राप्य मनांसिनः
 उल्लसन्ति दिवा धीशंकमलानीव वारिणि २९
 संकुचन्ति विना तेन कुमुदानियथेन्दुना
 आगच्छन्तमिलित्वैनं धारयामो नृपाग्रतः ३०
 अवध्योऽयवयं चास्य किं करिष्यति भूपतिः

नारद उवाच-

इत्युक्त्वा तास्त्वेव त्वयोजगृहस्तद्विजोत्तमम् ३१
पश्यतां निजभर्तृणां राज्ञश्चैव पुरस्तदा
ऊचुश्चैनं मनोनाथगृहानागच्छहृच्छयम् ३२
शमया शुविनाद्यत्वां स्थातुं नैव च शक्नुमः
इत्याकर्ण्य वचस्तासां सविप्रः प्रत्युवाच ह ३३
विप्र उवाच-

भवती नाम हंपुत्रो भवत्यो मातरो मम
गृहान् किमर्थमुत्सृज्य भवत्यः पर्यटंति हि ३४
आराधयत नाथान् स्वान्यतो लोकद्वयंध्रुवम्
आराधितेषु पतिषु विष्णुः सर्वसुरेश्वरः ३५
प्रसन्नो भवति त्वत्र प्रसन्ने किमु दुर्लभम्
यास्त्री स्वपतिमुत्सृज्य सेवतेऽन्यसु खेच्छया ३६
सापवादमवाप्नोति याति घोरां च दुर्गतिम्
उषित्वा तत्र कल्पांते यावत्सापतिवंचना ३७
पुनस्तस्माद्विनिर्गत्य स्थावरत्वं प्रपद्यते
तस्मादपि पशुत्वं सालभते बहुजन्मसु ३८
ततो मुक्तामनुष्यत्वे व्यंगा भवति तत्र सा
एवं पापगतिं ज्ञात्वा निवर्तध्वमतोजनात् ३९
नो वायास्यथ देहांते नरकं भृशदारुणम्
यदिच्छंति भवंत्यो मे सुखं तन्नेह लप्स्यथ
पापमेव हियुष्माकं यतो धः पतनं नृणाम् ४०

नारद उवाच-

श्रुत्वैवं वचनं तस्य दृष्ट्वा भर्तृसु खानि च
लज्जयानम्रमुख्यस्तालतावातहता इव ४१
तासां तु पुरनारीणां स्मराग्निर्भृशदारुणः
शशाम तस्य शीतेन बटोर्वचनवारिणा ४२
उत्थाय चेलुः सर्वास्ता विनिंदंत्य इति स्मरम्
ब्रह्मशक्रादिदेवानामपि मोहकरं नृप ४३
स्त्रिय ऊचुः

धिगिमंपापकर्माणंशीलदारुकुठारकम्
 कामवामदृशांप्रीत्यैधन्योयेनहतःस्मरः ४४
 किंवदेमजगत्पूज्यारुक्मिणींजठरेयया
 धृतःप्रद्युम्ननाम्नाऽसौराहुःस्त्रीशीलचंद्रभुक् ४५
 सदेवाधमआयातियदिनोदृष्टगोचरम्
 भुयोध्यानकृतेशानदृगग्नौतंक्षिपामहे ४६
 येनायंजनितःपापोह्यात्मारामेणविष्णुना
 कृतःषोडशसाहस्रस्त्रीप्रियः काहिनः कथा ४७
 एवंविनिंद्यतंकामंतुष्टुवुस्तंद्विजोत्तमम्
 शीलंस्वस्यचतासांचरक्षितंयेनभूपते ४८
 धन्यासामुष्यजननीययायंब्राह्मणोत्तमः
 स्मरजिन्निर्मितोलोकेपरधर्मस्यरक्षकः ४९
 धिगस्तुनोराजलोकैर्हसिताःस्मरनिर्जिताः
 याभिर्वाक्यमनोभ्यांचजनितंपापमुल्वणम् ५०
 नारदउवाच-

एवंविचिंतयंत्यस्ताएक्यमत्ययुताः स्त्रियः
 जग्मुःस्वंस्वंगृहंसर्वाद्विजवाक्येनवोदिताः ५१
 अथराजापिकांपिल्यस्तंद्विजंवस्त्रभूषणैः
 संपूज्यप्रेषयामाससद्ब्रूहेसंयतेंद्रियम् ५२
 अथागच्छतिकालेतुकारूषाधिपतिर्बली
 कापिल्याधिपतिंसैन्येर्नगरंरुधेतदा ५३
 तयोर्युद्धमभूद्धोरंतेनयुद्धेसघातितः
 नगरंलुठितंसर्वहताः शूराश्चसर्वशः ५४
 तास्त्रियःकालकूटंतुखादित्वामरणंगताः
 प्रायश्चित्तंतुनकृतंताभिः पापस्यतस्यतु ५५
 येनपापेनताः सर्वाभीषणारव्यस्यरक्षसः
 राक्षस्योनगरेजातामहाकायाभयानकाः ५६
 तत्रतानिहिताः सर्वाःपुरनार्योहनूमता
 यज्ञांश्चरसतोजिष्णोस्तिष्ठतांरथकेतने ५७
 पुनस्ताएवराक्षस्योबभूवुर्मरवेध्वनि

क्षुधार्ताश्चतृषार्ताश्चदर्शनेनभयप्रदाः ५८
 एएवंतेनतुपापेनवाङ्मनोविहितेनतु
 ताभिर्जन्मद्वयंप्राप्तंराक्षसीयोनिमिश्रितम् ५९
 पापेननाशितंतासांसनृपंनगरद्वयम्
 अतएवनकर्त्तव्यंपरकांतनिषेवणम् ६०
 नारीभिःपापभीताभिर्वाङ्मनोभ्यामपिप्रभो
 रोगीजडोदरिद्रोवानेत्राभ्यांवर्जितोऽपिवा
 नत्याज्यःस्वपतिः स्त्रीभिःइच्छंतीभिस्तुसद्गतिम् ६१
 कथितमिदंमयामनोवचोभ्यांजनितमघंचयदन्यकांतभक्त्या
 फलमपिचयदेव लब्धमाभिस्तदपिशिबेबहुविस्तरेणतुभ्यम् ६२
 इंद्रप्रस्थगतानयेममनघायाद्वारकादृश्यतेतास्तस्याजलबिंदुदेहपतनात्पौरस्त्रियो
 रेभिरे
 स्वर्गंचित्तवचोऽन्यकांतभजनाज्जातंविमुच्चोल्बणंक्रव्यादत्वमवाप्यदेववनिता
 भावंसुराह्लाददम् ६३
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 कालिदीमाहात्म्येद्वारकावर्णनंनाम षष्ठाधिकद्विशततमोऽध्यायः २०६

सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः

सौभरिरुवाच-
 धर्मात्मजनिशम्यैतद्वचस्तस्यमहात्मनः
 नारदस्यशिबीराजाप्रोवाचेदंविनीतवत् १
 शिबिरुवाच-
 तिष्ठंत्योमरुमार्गेताराक्षस्योमुनिपुंगव
 एतस्याद्वारिकायास्तुलेभिरेसलिलं कुतः २
 नारदउवाच-
 शृणुराजन्कथांदिव्यांपूतांपापप्रणाशिनीम्
 विमलारुख्यस्यविप्रस्यहिमवद्द्रोणिवासिनः ३
 एकस्तुहिमवद्द्रोण्यांविमलोनामभूसुरः
 देवर्षिपितृवह्नीनांपूजकोऽतिथिपूजकः ४
 हरिपादार्चनरतोवेदवेदांगधर्मवित्

वासुदेवगुणग्रामपुराणश्रुतिमानसः ५
 वार्द्धकेतस्यपुत्रोऽभूत्प्रसादाच्चक्रपाणिनः
 चकारहरिदत्तेतिनाम्नातंजनकस्तदा ६
 विधिवद्विदधेचास्यक्षौरकर्मादिकंचतत्
 गुरोः सकाशाज्जग्राह्यंदांसिहरिदत्तकः ७
 अधीत्यविधिवद्वेदान्दत्त्वाचगुरुदक्षिणाम्
 प्रवव्राजविरक्तः सन्समूलं चाश्रमद्वयम् ८
 ज्ञात्वातत्कर्मतन्माताव्यलपत्पुत्रवत्सला
 स्नापयंतीकुचद्वंद्वंपुत्रविश्लेषजाश्रुभिः ९
 मातोवाच-
 मामनाथांपरित्यज्यतातयातोऽसिकुत्रवै
 पितरंचजराग्रस्तंषट्पदोबल्वजाविव १०
 वार्द्धकेत्वंमयाप्राप्तः श्रीपतेःपादसेवया
 मांविहायाभजस्त्वंवैचरणंतस्यमुक्तये ११
 अंहमूढाध्रुवंतातध्रुवमाराध्ययद्धरिम्
 अध्रुवंवांछितवतीभवन्तंतुसुखलब्धये १२
 त्वंसुधीर्वत्ससर्वार्थयद्विष्णुंभजसेस्वयम्
 अध्रुवंजगदेतद्वैमत्वासीस्त्वमपिध्रुवम् १३
 किंकरोमिक्वगच्छामिमायाज्ञानंछिनत्तिमे
 सुफलोत्पादकंशास्त्रीरंभामूलमिवोल्बणा १४
 धन्योदशरथोराजायोमृतोरामशोकतः
 धिङ्मांपुत्रस्यविश्लेषाद्धारयंतीस्वजीवितम् १५
 आगच्छदर्शनदेहितातमांपरितारय
 वदवेदमयींवाणींपितुरग्रेगुणार्णव १६
 नारदउवाच-
 एवंविलप्यतन्माताराजन्सापतिताभुवि
 दलनाद्राहुदत्तानांलेखाचांद्रमसीयथा १७
 अथाजगामविप्रर्षिर्विमलो नृपसत्तमः
 दृष्ट्वातांपतितांभूमौकिंकमित्यभ्यभाषत १८
 कस्मादियंकीर्णकेशव्यस्तवस्त्रविभूषणा

पतिताभुविकल्याणंहरिदत्तस्यविद्यते १६
तस्यावयस्यास्ताःसर्वाःप्रोचुस्तंविमलंनृप
वयस्याऊचुः -

अधीत्यवेदांस्तेपुत्रोदत्त्वाचगुरुदक्षिणाम् २०
नारायणपरोभूत्वाप्राव्रजद्धरिदत्तकः
तस्यविश्लेषशोकेनपतितेयंधरातले २१
नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यवचस्तासांविमलोबुद्धिमत्तरः
प्राबोधयन्निजांभार्यामितिवागमृतेनसः २२
विमलउवाच-

उत्तिष्ठजायेशृणुवाक्यमीरितंमयाकिमर्थंपतिताविषीदसि
धन्यःसुतस्तेयइमंविनश्वरंविज्ञायभेजेहरिपादपल्लवम् २३
धन्यात्वमप्यस्यजनिप्रदायिनीयस्याःसुतस्तेहरिपादभागभूत्
संतारयिष्यत्यपिमामसंशयंकुलंकुलोत्थानपिपूरुषान्शुभे २४
क्वविश्वमेकतच्चपतच्चलंक्वसेवनंशाश्वतलोकदंहरेः
मत्वेतिभेजुर्भरतादयोनृपायथाहरिंसाध्वितथैवतेसुतः २५
दाराधनागारशरीरबांधवाएतेभवन्तिप्रतिजन्मदुःखदाः
तावन्नयावद्धरिपादपल्लवंभजेतधीरोऽखिलकामवर्जितः २६
नारदउवाच-

एवंप्रबोधितातेनधीरेणधरणीतलात्
उत्थायनिजभर्तारमब्रवीद्दीनयागिरा २७
भार्योवाच

सर्वजानाम्यहंकांतयत्त्वयासाधुभाषितम्
कुलधुर्यनपश्यामियतस्तप्यामिवैभृशम् २८
पुत्रेसतिमहत्तीर्थेकिंवाकेशवसेवया
गृहएवावयोर्मृत्युश्चेत्स्याल्लोकद्वयंतदा २९
सत्पुत्रोत्पादनेयत्नः कर्तव्यःखलुमानवैः
तारयन्तिपितृन्पुत्रायतः संसारवारिधैः ३०
स्त्रष्टारंसर्वजंतूनांधातारंपुत्रकाम्यया
भजवांछसिचेत्पुत्रंकुलधुर्यमहामते ३१

नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यवचस्तस्याः प्रत्याहविमलोद्विजः
ब्रह्मक्षेत्रप्रयागंहियाम्यहंपुत्रकाम्यया ३२
इत्युक्त्वाचलितः सोऽथहरिद्वारमगाद्विजः
स्नात्वातत्रापिविधिवदिंद्रप्रस्थमथागमत् ३३
कतिभिर्वासरैर्वीरसायंकालेऽखिलार्थिदम्
स्नात्वाभुक्त्वानिशायांससुष्वापयमुनातटे ३४
निशीथेस्वपतस्तस्य विमलस्यांतिकेविधिः
हंसमारुह्यदेवेशस्तीर्थैःसर्वैरनुद्रुतः ३५
आगत्योत्थापयामासविमलंपुत्रवाञ्छकम्
उवाचचसुरश्रेष्ठोवचनंमधुराक्षरम् ३६
ब्रह्मोवाच-

जानेसमीतिंचित्तंत्वदीयेमनसिस्थितम्
नतत्पूरयितुंकल्पोयतस्तत्कारणंशृणु ३७
एकदामेरुशिखरेमिलिताः सर्वदेवताः
तुष्टुवुर्मद्भवमुखामाधवंकार्यसिद्धये ३८
स्तुतोस्मदादिविबुधैः कृपयाभगवान्हरिः
प्रन्नोभूतदाविष्णुर्वृणुध्वमितिचाब्रवीत् ३९
इत्युक्तास्तेनतेदेवायथाभिलषितंवरम्
श्रीपतेःप्राप्यतेजग्मुःसर्वेस्वंस्वंनिकेतनम् ४०
मयोक्तमितिदेवेशदेहिमेवरमुत्तमम्
प्रयागंनाममेक्षेत्रंभवत्वखिलकामदम् ४१
ततःसतगुणंभूयाद्वितीयंक्षेत्रकंमम
इंद्रप्रस्थगतंसम्यग्वृत्तंत्वत्तोमयानघ ४२
इत्याकर्ण्यवचोमह्यंभगवानाहमांतदा
तथास्त्वितिपुनर्वाचमुवाचश्रूयतांवचः ४३
श्रीभगवानुवाच
इंद्रस्यखांडवारणयेइंद्रप्रस्थाभिधंशुभम्
क्षेत्रंकलिदजातीरेमत्तुल्यास्तत्रयेमृताः ४४
विरिंचेरचितातत्रस्वकीयाद्वारकापुरी

मयाशतगुणांभोधीतीरस्थायाः पुरागुणैः ४५
 तामुल्लंघ्यनरोयस्तुतीर्थमन्यन्निषेव्यते
 नतीर्थफलमाप्नोतिसपुमान्नमृषोदितम् ४६
 सर्वतीर्थोदितंपुण्यंशक्रतीर्थेलभेन्नरः
 द्वारकाचपुरीमायातीर्थमन्यच्चरक्षति ४७
 योनिमज्ज्यान्यतीर्थेषुकृत्वाचविविधांक्रियाम्
 अत्रैष्यतिफलंतेभ्यःफलंप्राप्स्यतिसध्रुवम् ४८
 इत्युक्त्वांतर्द्धधेविष्णुरहमप्यगमंस्वकम्
 लोकंद्विजेन्द्रवैकुण्ठादधोभागेव्यवस्थितम् ४९
 प्रयागान्मामकात्क्षेत्रात्काशीशतगुणास्मृता
 काश्याःशतगुणंतीर्थनिगमोद्धोधकंतथा ५०
 तीर्थसप्तकमेतत्तुत्रयंतुल्यफलंस्मृतम्
 एतत्त्रयमनुल्लंघ्ययोगच्छतिसितासितम् ५१
 तस्याहंवांछितंविप्रददामिखलुनान्यथा
 केचिदाहुःसप्तपुरीसमपुण्यामहर्षयः ५२
 अयोध्याद्याः शतंताभ्यइंद्रप्रस्थंप्रचक्षते
 त्वमत्रागत्यविप्रेन्द्रसर्वकामफलप्रदे ५३
 तीर्थेश्रीद्वारकारुयेहिकुरुस्नानंसुतेच्छया
 यावंतिसर्वतीर्थानिब्रह्मांडकलशोदरे ५४
 तेभ्योपरिमितंपुण्यंशतनामनिकीर्तिते
 सुतंतेकुलधौरैयंतीर्थमेतत्प्रदास्यति ५५
 स्नानाच्चतवगोविंदःप्रसन्नात्माभविष्यति
 नारदउवाच-
 इत्युक्त्वादेवदेवेशोब्रह्मातत्रतिरोधते ५६
 विमलोऽपितदा स्नात्वादेवादीनप्यतर्पयत्
 इत्युवाचसधर्मात्माद्वारकेकृष्णवल्लभे ५७
 सुतंवंशकरंदेहिमह्यंभक्तायतेनमः
 इत्युक्तेतेनविप्रेणदेववागभवत्तदा ५८
 देववागुवाच-
 पुत्रस्तेधर्म्मतत्त्वज्ञोवंशकर्त्ताभविष्यति

प्रसादादस्यतीर्थस्यसर्वतीर्थशिरोमणेः ५९

याहिगेहंविलंबमासुकृतं तेनमञ्जनम्

नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यसतांवाणींविश्वस्तःपुत्रजन्मनि ६०

चचालजलमादायद्वारकायाः कमंडलौ

मार्गैतस्यसखाविप्रोमलयाचलकेतनः ६१

मीलितश्चलितोगेहंकृत्वातीर्थानिसर्वतः

तस्मैस्ववृत्तमाख्यातंब्रह्मसंवादकात्मकम् ६२

यद्भूतंद्वारकातीर्थेश्रुत्वासोऽपिविसिस्मये

उवाचसचधर्मात्मासखेममवचः शृणु ६३

यावन्तिभारतेक्षेत्रेतीर्थानिविहितानिमे

तावन्तिकर्तुमिच्छामित्वदुक्तंतीर्थमुत्तमम् ६४

नीत्वामांदर्शयसखेततीर्थंसर्वकामदम्

सखायस्तेवराभूमावुपकुर्वतियेसखीन् ६५

नतैर्ननुसमोलोकेपितामाताऽथवासुतः

निर्द्धनंपुरुषंलोकेसर्वमुंचन्तिबांधवाः ६६

नमुंचन्तिसखायस्तुतस्यदुःखेनदुःखिताः

संसारार्णवनिर्मग्नान्सखीनुद्धरतेसखा ६७

उपदिश्यहरेर्भक्तिमार्गजन्मेधनानलम्

अतस्त्वंमेसखाश्रेष्ठउपकारविधेहिमे ६८

दर्शयैतद्वरश्रेष्ठंतीर्थाख्यंद्वारकांद्विज ६९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी

माहात्म्येसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः २०७

अष्टोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

विमलस्तंद्विजंनीत्वाद्वारकायामिहागतः

पुनस्तौसस्त्रतुंधीरौश्रीपतेर्भक्तिकाम्यया

भूयःखेमेघगंभीरावागासीदितिभूपते १

आकाशवागुवाच-

शृणुतं द्विजशार्दूलौहरेस्तीर्थमिदं शुभम्
एतत्तीर्थं प्रसादाद्वाविष्णुभक्तिर्भविष्यति
ययाजहातिलोकोऽयमवविद्यामोहमुल्वणम् २
नारद उवाच-

निशम्येति द्विजश्रेष्ठौतांवाचमशरीरिणीम्
प्रसादोऽयहरेरासीदित्यूचाते परस्परराम् ३
स्नात्वा तौ विधिवत्तत्र लब्ध्वा भक्तिं हरेः पराम्
चेलतुः प्रणिपत्येदं भाषमाणौ मिथस्तदा ४
द्विजावूचतुः

यथावयोर्हिसंयोगः पथिजातो विचारतः
यथा गृहकलत्रादिसंयोगो भुवि जायते
सांप्रतं विरहो भावी यथानौ मार्गवर्तिनौ ५
तथा दारसुतादीनां कालव्यास्यवर्तिनाम्
धन्यः स पुरुषो लोके यो दारसुतसंगमम् ६
विज्ञाय क्षणिकं नित्यं संश्रयेत् श्रीपतिं भजेत्
नारद उवाच-

स्मरणं करणीयं मे दासोऽहं त्वत्पदाश्रयः ७
संदेशः प्रेषणीयो मामित्युक्त्वा स्वगृहं गतौ
शृणुराजन्यथा तेन मित्रेण विमलस्य तु ८
मोक्षं राक्षसीनां तु विहितं पथि गच्छया
व्रजन्स ब्राह्मणः प्राप्तस्तं देशं जलवर्जितम् ९
यत्र ताः पापविप्लुष्टाराक्षस्यः क्षुत्तृषाकुलाः
अथ ताः पथि गच्छन्तं दूरादृष्ट्वा द्विजोत्तमम् १०
सजलामत्र हस्तं तं मिथस्त्विति बभाषिरे
राक्षस्य ऊचुः -

आयाति पथिकः कश्चिज्जलपात्रं करे दधत् ११
अस्माकं क्षुत्तृषोः शांतिर्मना गपि भविष्यति
एनं संभक्षयिष्यामः पास्यामोऽस्य करे स्थितम् १२
पात्रं जलं वयं तृष्णाक्षुधार्ताः शतवर्षतः
नारद उवाच-

काचिदाहेत्यहंपूर्वमस्योष्णंकालखंडकम् १३
 भक्षयित्वाततोरक्तंपीत्वायास्यामिजीवितम्
 अन्याप्राहकियद्द्रव्यंविद्यतेऽस्यगजानने १४
 ममव्याघ्राननायास्तुपानायापिनदृश्यते
 अन्यावैरथचक्राख्याश्रूयतांवचनंमम १५
 करिष्येकुंडलमहंकेनां त्रैरस्यमेखलाम्
 अन्यावददहंदं तैरेकतःश्यामलीकृतैः १६
 रमेषोडशभिर्घृतशालायांतद्विशारदः
 इत्युक्त्वाताः मिथःसर्वास्तंद्विजंप्रतिदुद्रुवुः १७
 विवृतास्याललज्जिह्वाः प्रद्योतैकमहाभुजाः
 आयांतीस्ताःसमालोक्यब्राह्मणोभयविह्वलः १८
 आत्मानमभितश्चक्रेरक्षावेदोदितांनृप
 ताआगत्यस्थितादूरंराक्षस्योभीमविक्रमाः १९
 तेजसातस्यमत्रैश्चप्रत्यादिष्टानराधिपः
 ऊचुश्चकोभवानत्रकुतः प्राप्तोऽसितद्वद २०
 त्वद्दर्शनान्मनोऽस्माकंप्रसादमधिगच्छति
 त्वत्पादस्पर्शनात्किंनोनविप्रभविताफलम्
 अतोमूर्द्धसुनोदेहिस्वकीयंपादपंकजम् २१
 नारदउवाच-
 इत्याकर्ण्यवचस्तासांजगादहरिदत्तजः
 द्विजउवाच-
 कृत्वापवित्रतीर्थानिब्राह्मणोऽहसमागतः २२
 सांप्रतंपुष्करंयामिभवतीभिःकिमिच्छते
 यतस्तत्प्राथ्व्यतांदातुंशक्तोदास्यामिचेत्तदा २३
 राक्षस्यऊचुः
 येषुतीर्थेषुविप्रेन्द्रत्वयास्नातंवदस्वनः
 तानिसर्वाणिपुण्यानिमोचयातः कुजन्मनः
 अस्मानतितरांतृष्णाक्षुद्भ्यांदारुणदुःखदात् २४
 ब्राह्मणउवाच-
 अवंतीमाश्रमात्पूर्वमहंहरिपुरीमितः

गतोऽहद्वारकांतस्मात्स्रात्वासोमोद्भवाजले २५
 ततःप्राप्तःप्रभासाख्यंतीर्थनीरधितीरगम्
 तस्मात्सेतुनिबंधेऽहस्नातः परमपावने २६
 तस्मादहंमहापुण्यांकिष्किंधांसमुपागतः
 हतोयत्रतुरामेणवालीकपिगणेश्वरः २७
 तस्मान्मठंसरस्वत्यानर्मदातीरसंस्थितम्
 समागतोऽहयत्रास्तिभारतीसर्वसेविता २८
 ततोऽहमावेशंवेणींतांनत्वादक्षिणापथे
 शिवकांचीविष्णुकांच्यौदृष्टेतत्रमयापुरौ २९
 ययोर्मरणतोजंतुःशिवोविष्णुश्चजायते
 ततोऽहमुत्कलंप्राप्तोयत्रास्तिहरिरीश्वरः ३०
 चतुर्वर्गप्रदःसाक्षाद्भक्तानामपिकांच्छितम्
 तमर्चयित्वाविधिवद्भक्तयित्वानिवेदितम् ३१
 प्रसादभूतंतस्यैवगंगासागरसंगमम्
 तत्रदेवानृषीन्पितृस्तर्पयित्वायथाविधि ३२
 यत्रगंगाशतमुखीजातातत्राहमागमम्
 ततोगयामुपागत्यपिंडान्दत्त्वायथाविधि ३३
 पितृभ्यस्तुलसीपुष्पचंदनोदकपूजितान्
 कोशलांशरयूंवारिकर्णधारनभस्वता ३४
 पवित्रिताखिलजनांस्पर्शनेनाहमागमम्
 तत्रास्तिगोप्रताराख्यंतीर्थंत्रिदशदुर्लभम् ३५
 तत्रस्नानादिकंकर्मनिशाचर्यःकृतंमया
 ततः काशीमहंप्राप्तोराजधानीमुमापतेः ३६
 नत्वाविश्वेश्वरंदेवंबिंदुमाधवमेवच
 स्नातंमणिकर्णिकायांज्ञानवाप्यांचभक्तितः ३७
 त्रिरात्रिमुषितस्तत्रप्रयागंपुनरागमम्
 पौषशुक्लचतुर्दश्यांसाक्षाद्यत्रप्रजापतिः ३८
 एकस्मिन्माघमासेतुस्नानंकृत्वाऽरुणोदये
 पुनस्तस्मात्समायातो नैमिषंगोमतीतटे ३९
 यत्रतीर्थानिसर्वाणिवसंतिचस्वमायया

ततोऽहमथुरांप्राप्तोयत्रविश्रांतिसंज्ञकम् ४०
 तीर्थतत्सन्निधौपुण्यमसिकुंडारुण्यमुत्तमम्
 कृष्णगंगाध्रुवाक्रूरकेशिकालीयतीर्थभृत् ४१
 यमुनास्तिमहापुण्यायत्रसर्वार्थदायिनी
 उभयोःकूलयोस्तस्यावनानिद्वादशश्रिया ४२
 राजमानानिखेचर्यःसमस्तार्थकराणिच
 संतितेषुनरःस्नात्वापीत्वाभूयोनजायते ४३
 ततोहमागमंपुण्यंहस्तिनापुरमुत्तमम्
 यत्रश्रीपतिपादाब्जजातागंगासरिद्वरा ४४
 ततोनारायणस्थानंहिमवद्भूमिसंस्थितम्
 आगत्यमाधवं दृष्ट्वाकेदारमहमागमम् ४५
 तत्रसंपूज्यविश्वेशंपीत्वाहंसोदकंपुनः
 हरिद्वारंमहापुण्यमागमंजाह्नवीतटे ४६
 तत्रस्नात्वापितृन्देवानृषीन्संतर्प्यचाप्यहम्
 समागतः कुरुक्षेत्रयत्रप्राचीसरस्वती ४७
 तत्राप्यहंक्रियाःसर्वाःकृतवान्नियतेन्द्रियः
 अर्चयित्वाचपादाब्जं श्रीपतेः पुष्करंप्रति ४८
 चलितोमार्गमध्येतुविमलोनाममेसखा
 मिलितोमां ब्रजन्गेहमिन्द्रप्रस्थात्तुतीर्थतः ४९
 नीतोऽहतेनराक्षस्यः पुनस्तत्रद्विजन्मना
 तीर्थेतिमेपरावृत्यशक्रप्रस्थेऽखिलार्थदे ५०
 तत्रास्तिद्वारकापुण्यानिर्मिताविष्णुनास्वयम्
 तत्रावलोकितः साक्षाद्विष्णुर्वाक्यान्नरूपतः ५१
 तत्राहंसचसंस्नातौविष्णुभक्तिप्रलब्धये
 दत्तासाविष्णुनामह्यंतस्मैचकृष्णमूर्तिना ५२
 श्रुत्वातत्रहरेर्वाणीनरूपंवैविलोकितम्
 भक्तिर्लब्धाततः स्थानाद्यमहंपुष्करंप्रति ५३
 तस्यतीर्थाधिपस्येदंद्वारकारुण्यस्यवैजलम्
 कमंडलुगतंपुण्यंनिशाचर्योवदाम्यहम् ५४
 भवतीभिरहंपृष्टोयत्तदारुण्यातमेवमे

दृष्ट्वावोदुर्दशामेतांकृपामेजायतेहृदि ५५
उच्यतांकिंकरोम्यद्यभवतीनांवशोह्यहम्
ज्ञानंभवतुयुष्माकमितिताः सिषिचेंभसा ५६
तास्तज्जलाभिमर्शान्तुसर्वेषांजन्मकर्मणां
संस्मृत्यतत्यजुश्चैवराक्षसंदेहमुल्वणम् ५७
आसाद्यदेवतादेहंविमानंसप्तमागतम्
आरुह्याप्सरसोभुत्वाताः प्रणेमुर्द्विजन्मने ५८
ऊचुश्चभोद्विजश्रेष्ठद्वारकाजलसंगमात्
राक्षसत्वाद्वयंमुक्तागच्छामस्त्रिदशालयम् ५९
इंद्रप्रस्थांतरावर्तिन्येषायाद्वारकाद्विज
नातःपरतरंलोकेऽन्यत्तीर्थमखिलार्थदम् ६०
नारदउवाच-

इत्युक्त्वाताःसमारूढाविमानेषुमहीपते
जग्मुःप्रार्चींदिशंतेनदत्ताज्ञावैद्विजन्मना ६१
यमुनातीरवर्तिन्याद्वारकायामहीपते
शृण्वन्माहात्म्यमेतस्यानरः पापैःप्रमुच्यते ६२
वेदज्ञानांब्राह्मणानांशतस्येच्छासु भोजनात्
यत्फलंश्रवणादस्मान्महिम्नस्तत्प्रजायते ६३
गोविंदाराधनेसम्यग्यथावैसौख्यमिन्द्रियम्
माहात्म्यश्रवणादस्याद्वारकायास्तथानृप ६४
सूर्येदुग्रहणेदानात्सुवर्णपलविंशतेः
यत्फलंशृण्वतैतस्यामाहात्म्यंतदवाप्यते ६५
विमलस्यसुतप्राप्तिंश्रुत्वासुतइहाप्यते
तत्सख्युर्भक्तिलाभंचलभ्यतेभक्तिरुत्तमा ६६
राक्षसीनांविमोक्षयः शृणोतिश्रद्धयान्वितः
सयातिताइवश्रेष्ठंविमानेनसुरालयम् ६७
नृपवरमहिमातेवर्णितोद्वारकायास्त्रिभुवनजनसेव्याशक्रतीर्थस्थितायाः
किमपरमतिपुण्यंवर्णयामित्वदग्रेकथयनहिविधेयः श्रेयसिस्वेविलंबः ६८
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिन्दी
माहात्म्येद्वारकायाख्यानंनामअष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः २०८

नवधिकद्विशततमोऽध्यायः

युधिष्ठिरउवाच-

सौभरेकस्यतीर्थस्यमाहात्म्यंनारदोमुनिः

वर्णयामासशिवयेशक्रतीर्थगतस्यच १

अतस्तुममशुश्रूषाजायतेमुनिपुगवः

शिविनारदसंवादब्रूहिपुण्यंनतायमे २

सौभरिरुवाच-

धर्मराजशिवीराजाश्रुत्वानारदवर्णितम्

द्वारकायास्तुमाहात्म्यंतमेवापृच्छदादरात् ३

शिविरुवाच-

ब्रह्मांगजसुरश्रेष्ठश्रुतंमाहात्म्यमुत्तमम्

इंद्रप्रस्थतटस्थायाद्वारकायामयाद्भुतम् ४

अयोध्यायांयदिमुनेकिंचिदस्तिपवित्रकम्

चरितंममतद्ब्रूहिपिपासोस्त्वद्वचोऽमृतम् ५

नारदउवाच-

अस्त्यत्रचरितंपुण्यंमहापातकनाशनम्

नापितस्याद्ययुक्तस्यमुकुंदस्यद्विजस्यच ६

ब्रह्महानापितोराजन्नपमृत्युंगतोद्विजः

प्रसादात्कोशलायास्तुद्वावपिस्वर्गतिंगतौ ७

चंद्रभागानदीतीरेपुरीसाचनिवेशिता

तत्रास्तिनापितः पापश्चंडकोनामगर्हितः ८

चौर्येणपरवित्तानामपहर्तासपापकृत्

घातकःशस्त्रपाशाद्यैः पांथानामवलुंठकः ९

द्यूतमद्यरतो नित्यं परस्त्रीलंपटेंद्रियः

भित्वादेवालयंभित्तिमिष्टिकाग्रावविक्रयी १०

सतस्योद्वसिताभ्यासेब्राह्मणोवसतिश्रिया

संयुक्तोब्रह्मकर्मज्ञोमुकुंदोनामतोनृप ११

सएकदासमालिग्यतरुणीमात्मयोषितम्

सुष्वापसुरतायासश्लथांगोनिशिनिर्भयम् १२

सचंडकोनिशीथेऽथप्रविवेशतदालयम्

मुकुन्दस्यसमाहर्तुहर्म्येभूषादिवस्तुयत् १३
 उपकार्याबहिस्थंयत्तद्गृहीत्वोऽगमद्गृहम्
 स्वकीयंचपुनस्तस्यब्राह्मणस्याविशद्गृहम् १४
 कपाटोत्पाटनार्थीतुयत्नेनमहताऽभवत्
 लोहयंत्रावरुद्धश्चसनोद्धाटयितुंक्षमः १५
 आरुरोहतदातस्यब्राह्मणस्याविशद्गृहम्
 प्रविश्यतद्गृहंक्रूरःकृपणंपाणिनादधत् १६
 अट्टालिकांसपापिष्ठोनापितस्तस्करक्रियः
 तत्रापश्यत्प्रसुप्तौतौदंपतीरतिविह्वलौ १७
 जगामचतयोःपार्श्वेहेमभूषाजिघृक्षया
 शय्यायाएकदेशस्थंगृहीत्वाभूषणंबहु १८
 हर्तुतदंगतोहस्तंप्रससारस नापितः
 तस्करस्पर्शतोविप्रोजजागारभयातुरः १९
 नकिंचिदूचेसंमील्यनेत्रेतत्रैवसंस्थितः
 यदासतस्करःपापोगृहीत्वादेहभूषणम् २०
 चलितः सतदातेनदोभ्यामात्तोद्विजेनहि
 पश्चादागत्यवित्तस्यासहमानेनसंक्षयम् २१
 तेनापिनृपचौरैणकृपाणेनहतोद्विजः
 विदीर्णोदरमध्यस्तुतातमातरितीरयन् २२
 वदंतःकिंकिमेत्येतत्पार्श्वतस्याययुर्जनाः
 ददृशुस्तंनिः सृतांत्ररुधिरालिप्तविग्रहम् २३
 पप्रच्छुश्चमुकुन्देदंकर्मकेनेदृशंकृतम्
 सोऽपिकृच्छ्रेणमहताप्रोवाचेदंस्वबांधवान् २४
 मुकुन्दउवाच-
 ममैवपरिपाकोऽयपूर्वोपार्जितकर्मणाम्
 नकश्चित्सुखदुःखस्यदाताकस्यापिदेहिनः २५
 धर्मोऽधर्मश्चतावेवतेषांमूलंपुराकृतौ
 नारदउवाच-
 इत्युक्त्वासतुभूयस्यापीडयागाढपीडितः २६
 तत्याजभूपतेप्राणान्पश्यतांसुहृदांतदा

विललापतदातस्यमाताद्विजसतीनृप २७
 निधायतच्छिरःस्वांकेकुंडलाभ्यामलंकृतम्
 मातोवाच-
 हाहतास्मित्वयावत्सदशामंत्यांचगच्छता २८
 दिंनश्रीरिवसूर्येणपश्चिमाचललंबिना
 यदंगंचंदनालेपयोग्यंतवमहामते २९
 मांमञ्जयार्तिशोकाब्धौतदिदंधुलिधूसरम् ३०
 तांबूलचर्वणेभ्यासोयस्त्वयाविहितस्त्वसौ
 सएवरुधिरोद्गारमिश्रेणक्रियतेध्रुवम्
 तवयेलोचनेपूर्वजिग्यतुः कमलश्रियम् ३१
 तएवसांप्रतंजातेतिमिरौघावृतेइव
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठवत्सत्वंशिष्यानध्यापयात्मनः ३२
 यथावद्वैश्वदेवांतेपूजयातिथिमागतम्
 द्वारिस्थितावयस्यास्तेत्वाह्वयंतिप्रयाहितान् ३३
 दातव्यंयद्ददस्वैभ्योगृहीतव्यंगृहाणतत्
 हाहादेहिप्रतिवचः पतामितवपादयोः ३४
 नोचेदहंविमोक्षयामिप्राणांस्तवसमीपतः
 नारद उवाच-
 इत्युक्त्वामूर्छितातस्यमुकुंदस्यप्रसूस्तदा ३५
 भार्यातस्यशिरःस्वांकेविधायव्यलपद्मसा
 भार्योवाच-
 नाममार्गेण पाथोधेमदीयंवचनंशृणु ३६
 रुष्टोऽसिचेत्समंमात्राकुतोवदममाग्रतः
 नकदाचित्त्वयासाधोमौनमीदृक्कृतंपुरा
 केनापिलघुनाभ्रात्राह्यपमानः कृतस्तव ३७
 शुकोऽयपंजरस्थस्तेनान्नमत्तित्वया विना
 भोजयैनंसुसिद्धान्नंकलवाचंचसारिकाम् ३८
 रामरामहरेकृष्णविष्णोनामावलीमिति
 पाठयोत्तिष्ठनिपुणौद्वावेतौसारिकाशुकौ ३९
 अपराद्धंमयाकिंतेयत्वंमांनाभिभाषसे

यत्त्वयामेधनंदत्तन्मयासाधुरक्षिणम् ४०

अर्पितंयत्त्वयानाथनिजतेजोममोदरे

सूतिकालमहंतस्य नोपेक्षेत्वामनुव्रजे ४१

नारदउवाच-

एवंविलप्यसातस्यमुकुंदस्यप्रियातदा

नरुरोदस्वभर्तारमनुगंतुमनासती ४२

अथतस्यमुकुंदस्यगुरुर्वेदायनाभिधः

संन्यासीपर्यटनृथ्वद्यंतस्यवेश्मययौनृप ४३

मुकुंदःक्वगतोमाताभार्यातस्यचधीमतः

नदृश्यतेतदातेनपृष्टेत्याचष्टचेटिका ४४

चेटिकोवाच

स्वामिन्केनापिचौरेणममस्वामीहतोनिशि

स्रुषायाभूषणंनीतंदुकूलानिचसर्वशः ४५

समृतः पतितोभूमौहर्म्यस्योपरितिष्ठति

तस्यमातावधूश्चैवभ्रातरश्चतदंतिके ४६

विलपंतिमहाशोकसागरेपतितागुरो

नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यपरिव्राट्सवचनंचेटिकोदितम् ४७

आरुह्यहर्म्यमद्राक्षीदात्मांतेवासिनंमृतम्

तदंतिकेसमालोक्यबंधूनांक्रंदतोभृशम् ४८

उद्धरिष्यन्निदंधीरः शोकाब्धेस्तानुवाचह

वेदायनउवाच-

देहमुद्दिश्यवात्मानंशोकोऽयक्रियतेत्वया ४९

मातःकथयसत्यंमेनोभयोर्युज्यतेहिसः

देहोऽयभूतसंघातः प्रारब्धेःसमुपार्जितः ५०

तेषुक्षीणेषुभूतानांपृथक्त्वमुपजायते

यदेकीभवन्तेषांकर्मभिर्जन्मतनृणाम् ५१

तन्नाशेतत्पृथक्त्वंचतदेवमरणंस्मृतम्

एक्यंपृथक्त्वंभूतानांकर्माधोनेयतोबुधैः ५२

अतोदेहेनकर्तव्यः शोकः परवशेजडे

अनाद्यविद्ययाजीवेदृष्टेमरणजन्मनी ५३
 देहस्यात्मन्यहंबुद्ध्यामन्यतेनहितत्रते
 तन्निवृत्तौसतद्ब्रह्मयच्छुद्धंरूपवर्जितम् ५४
 स्वप्रकाशंजगद्धेतुहेत्वतीतंगुणोर्जितम्
 नित्यंविज्ञानमानंदस्वभासाभासयज्जगत् ५५
 नजिह्वालेढितच्चक्षुर्नपश्यति शृणोतिन
 श्रुतिर्जिघ्रतिनघ्राणंनत्वक्स्पृशतिकर्हिचित् ५६
 अतीतमिन्द्रियेभ्यस्तत्स्वप्रकाशकमात्मदृक्
 अविषयंमनोदूरंबुद्धेरपिनगोचरम् ५७
 तस्यावताररूपाणिशुद्धसत्त्वानिदेवताः
 सेवंतेतन्नजानंतिरूपंयत्सदसत्परम् ५८
 एवंस्वरूपमात्मायस्तंसमुद्दिश्यकःकुधीः
 क्रोधंकुर्याद्यतस्तस्यनोत्पत्तिर्नैवसंक्षयः ५९
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदीमाहात्म-
 येनवाधिकद्विशततमोऽध्यायः २०६

दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

एएवंप्रबोध्यतान्सर्वान्वचोभिः पारमार्थिकैः
 सहंसः कारयामासक्रियास्तस्यात्मसंभवाः १
 अंतर्वत्नीमुकुंदस्यनिर्बधंकुर्वतीवधूः
 अनुगंतुंस्वभर्तारंविदुषातेनवारिता २
 तस्यास्थीनिसमादायतेनसन्यासिनासमम्
 तद्भ्राताप्रययौगंगाजलेपातयितुंनृप ३
 विप्रसन्यासिनौतौहिकतिभिर्वासैरनृप
 सार्थलोकवशात्प्राप्तौइंद्रप्रस्थेऽत्रसत्पदे ४
 इंद्रप्रस्थांतरावर्तिन्येषायाकोशलानृप
 अत्रसुप्तौनिशायांतौयमुनातीरभूतले ५
 आत्मनोरुभयोर्मध्येन्यस्यास्थिपटसंपुटम्
 मार्गखेदपरिक्रांतौदशांसौषुप्तिकींगतौ ६

निशीथेऽथप्रसुप्तेषुसार्थलोकेषुकश्चन
 एकःश्वातत्रसंप्राप्तः पक्वान्नादिजिहीर्षया ७
 बभ्रामसर्वशिविरेजिघ्रन्पाकस्थलद्यंमुहुः
 भाजनानिलिहन्मूर्ध्निक्वचदंडाहतिंसहन् ८
 केनचित्ताडितोमूर्ध्निनिशब्दंविद्रुतस्ततः
 प्रतिचक्रुमशक्तस्तुस्त्रीजितः स्वस्त्रियायथा ९
 यत्रावकंडितः सश्वादंडग्रावेष्टकादिभिः
 पुनर्विवेशतत्रैवसान्नपात्रलिलिप्सया १०
 भोगेच्छयायथावेश्यास्नेहवान्निर्द्धनोजनः
 भ्रमन्नेवंसचात्रापियत्रसुप्तौहिताबुभौ ११
 सारमेयस्तयोर्मध्याज्जहेसपटसंपुटम्
 नीत्वासकियतींभूमिंदतैस्तत्पटसंपुटम् १२
 विदार्यास्थीनितत्स्थानिनिर्मासान्यवलोक्यसः
 एतस्याः कोशलायास्तुजलमध्येसमाक्षिपत् १३
 क्षिप्तमात्रेषुतेनास्थिष्वेतदंबुनिभूपते
 दिव्यंविमानमास्थाय मुकुंदोऽत्रसमागतः १४
 दृष्ट्वागुर्वनुजौसुप्तौशनैः प्राबोधयत्तदा
 उवाचचनमस्कृत्यगुरुंदिव्याकृतिर्नृप १५
 मुकुंदउवाच
 वेदायनगुरोतुभ्यंनमआशीस्तवानुज
 प्रासादाद्द्वाममास्थीनितीर्थेऽत्रपतितानिवै १६
 अयंमृत्युमहंगत्वानिरयंप्राप्यतत्फलम्
 एतत्तीर्थप्रसादेनदैवीलब्धामयागतिः १७
 त्वांगुरुंतीर्थभूतंतुनमस्कर्तुमिहागतः
 अहंगच्छन्विमानेनदिव्येनत्रिदशालयम् १८
 नमस्कृतोभवानेतत्तीर्थचायंसहो दरः
 दृष्टोमामनुजानीहियामिस्वर्गसुखोदयम् १९
 नारदउवाच-
 श्रुत्वैवंवचनंतस्यमुकुंदस्यगुरुस्तदा
 वेदायनोविमानस्थंतमूचे गतविस्मयः २०

देवायनउवाच-

मुकुन्दारुयाहिमेसत्यंलब्ध्वायन्मरणंभवान्
कस्मिंल्लोकेगतस्तातयात्याधुनादिवम् २१
किंवृत्तंतत्रतेतातस्यलोकस्यकोऽधिपः
कीदृशीचप्रजाकीदृक्धर्मस्तत्राखिलंवद २२

मुकुन्दउवाच-

कथयामिगुरोतुभ्यंयद्बृत्तंमरणादनु
तीर्थस्यास्यप्रसादेनस्मृतिर्मेजायतेऽधुना २३
यदाहंतेननिहतश्चंडकेनदुरात्मना
नापितेनतदाजग्मुर्यमभृत्याः सुदारुणाः २४
पिंगाक्षारक्तकेशाश्चश्यामदेहनखाधराः
वामनादीर्घचरणाह्रस्वनासाश्चदंतुराः २५
नीयतांनीयतामेषधर्मराजस्यशासनात्
पुरींसंयमनीमेवमूचिरेतेपरस्परम् २६
इत्युक्त्वायातनादेहेमांनिवेश्यमहारुषा
निबध्यदारुणैःपाशैर्जघ्नुर्लोहस्यमुद्गरैः २७
तैरहंनीयमानस्तुमार्गेह्युत्तप्तवालुके
अरुदंभृशदुःखार्तस्ताडितोऽहपुनश्चतैः २८
प्रोचुश्चतेध्रुवंकृत्वानिर्भत्स्येतिचमांबहु
यमदूताऊचुः
त्वयालुप्तोगुरुर्यस्माद्वदताब्रह्मनिश्चलम् २९
किंकरोषियमस्याग्रेद्रष्टव्यंदारुणंमुखम्
तस्यपापस्यभोक्तव्यंदारुणस्यफलंत्वया ३०
तेनैवपाप्मनापापिन्नपमृत्युंगतोभवान्
इत्युक्त्वामांमुहूर्तेनबहुयोजनसंस्थिताम् ३१
पुरींसंयमनींनिन्युर्यत्रराजास्वयंयमः
प्रणम्यधर्मराजानंस्थापयित्वातुमांपुरः ३२
आनीतोऽयद्विजःपापइतिमांतेन्यवेदयन्
दृष्ट्वामांधर्मराजोऽथप्रोवाचस्वसभासदः ३३
यमउवाच-

भोसभ्यामामकींवाचंशृण्वंतुसुसमाहिताः
यदाहंब्रह्मणाह्यस्मिन्नधिकारेनिवेशितः ३४
तदामामित्युवाचासौब्रह्मालोकपितामहः
ब्रह्मोवाच-

अधर्मिणांनराणांत्वंशास्तासंयमनीपतिः ३५
यथापराधमाधत्स्वदंडंचंडकरात्मज
पित्रोरपोषकोयस्तुसमर्थोगुरुध्रुक्तुयः
एतौमहापातकिनौनिपात्यौनिरयेषुते ३६
सर्वेषुयावद्वर्षाणांप्रत्येकमयुतंभवेत्
एतयोर्नत्वयाकार्यादयाजातुककुप्पते ३७
यमउवाच-

इत्यहंब्रह्मणोवाक्यात्स्वगुरुद्रुहिमानवे
नकरोमिक्रियांसभ्यास्तथापित्रोरपोषके ३८
ब्राह्मणोऽयगुरुद्रोहीतद्रोहादपमृत्युताम्
प्राप्तोमच्छासनाद्भृत्यैरानीतोदर्शनाक्षमः ३९
भोभृत्याः प्रथमंघोरेरौरवेवत्सरायुते
पात्यतांचपुनस्तस्मान्निःसार्यान्यत्रपात्यताम् ४०
तावंतमेवकालंवैपापोऽयगुरुलोपकः
नरकेष्वितिसर्वेषुयथाकालंस्थितंद्रुतम् ४१
मुकुंदउवाच-

वेदायनगुरोस्वामिभृत्यास्तेयमशासनात्
नीत्वामांरौरवेघोरेपाशैर्बध्वान्यपातयन् ४२
तत्राहंतांव्यथांगुर्वीलब्धवानतिदारुणाम्
यथाकोऽपिक्षणस्तातनीतोमेयुगवत्तदा ४३
त्रिंशद्दिनानितन्नीतंदुःखंमेतत्रतिष्ठता
एकत्रिंशतमेह्यस्मिन्दिनेऽहनिर्गतस्तदा ४४
पतितेष्वस्थिखंडेषुतीर्थेऽस्मिन्नुतमोत्तमे
गुरुलोपोद्भवंपापंसद्योनष्टंममाभवत् ४५
तीर्थस्यास्यप्रसादेनलब्धाचस्वर्गतिर्मया
सुखंस्वर्गेनिवत्स्यामियावदिंद्राश्चतुर्दश ४६

यमस्यनगरेतस्मिन्याःप्रजानिवसन्तिवै
 पापिनांभयदायिन्योधर्मिणांतामनोहराः ४७
 सिंहास्यागजकोलास्यामहादंष्ट्रोन्नतोदरीः
 बिडालास्याः पिंगकेश्योभामिन्योदीर्घपत्कराः ४८
 तीर्थस्यास्यप्रसादेननिःपापोहंयदाभवम्
 तदामयाप्रजादृष्टादिव्यरूपायमालये ४९
 सर्वास्ताः सत्यवादिन्योविनयाचारसंचिताः
 दिव्याभरणधारिण्योदिव्यांबरविभूषिताः ५०
 इत्येतत्कथितंतातयत्पृष्ठोऽहत्वयानघ
 अनुजानीहिमांगंतुममरेशपुरींप्रति ५१
 नारदउवाच-
 इत्याकर्ण्यससन्यासीस्वशिष्योक्तंवचस्तदा
 भूयःपप्रच्छधर्मात्मामुकुंदंतंद्विजंनृप ५२
 वेदायनउवाच-
 बाल्यावधिगुरुस्त्रेहंमत्तोऽधीतंत्वयाखिलम्
 शब्दशास्त्रसमेतश्चवेदस्तुसपदक्रमः ५३
 विहिताममशुश्रूषाभावेनभवतोत्तमा
 त्वयिसंतिसतांसाधोगुणाःशमदमादयः ५४
 गुरुलोपकृतंपापंकथंतेसमजायत
 एतदारुव्याहिमेतातयथाजानामितत्त्वतः ५५
 मुकुंदउवाच-
 जन्मोपवीतकन्यानांधातारोनिगमस्यच
 यज्ञोपवीतदातुश्चनाज्ञाभंगःकृतोमया ५६
 श्वश्रुश्चशुरयोःसेवाभृत्येनेवकृतामया
 तवापिशस्त्रदातुश्चनाज्ञाभंगःकृतोमया ५७
 पुरोधायःकुलाचार्योवेदवेदांतपारगः
 तस्यापराद्धंकेचिन्मेतत्रत्वंश्रोतुमर्हसि ५८
 यद्यस्माकंकुलेपुत्रोजायतेधर्मकोविद
 तदापुरोधसेधेनुमेकांवातस्यदक्षिणाम् ५९
 दत्त्वासंचिद्यतेनालमितिवंशस्यनः स्थितिः

पुराममैवपुत्रेतुजातमात्रेशुभेऽहनि ६०
कुलक्रियामयातातनकृतामूढबुद्धिना
तस्याश्चाकरणेनैवगुरुलोपकरोऽभवम् ६१
निवेदितमिदंसर्वगुरुलोपाद्यथामम
पापमासीदनुज्ञामेदेहियामि सुरालयम् ६२
वेदायनउवाच-

इंद्रप्रस्थांतरावर्तिन्येषांयाकोशलाशुभा
स्मृतिरस्याःप्रसादेनदृश्यतेपूर्वजन्मनः ६३
केनपुण्येनतीर्थेऽस्मिन्नस्थीनिपतितानिते
मुकुंदारख्याहिचैतस्यस्मृतिरस्तितवानघ ६४
मुकुंदउवाच-

एकस्तुब्राह्मणःकश्चित्सायंमदूहमागतः
तस्मैस्थानंमयादत्तंभोजनंचयथाविधि ६५
सोऽपिभुक्त्वायथाकामंसुष्वापशयनेशुभे
निशीथेतस्यसर्वांगेज्वरोऽभूदतिदारुणः ६६
तेनपीडितसर्वांगोनिद्रालेभेनसद्विजः
प्रभातएवतत्याजप्राणान्मृत्यावुपस्थिते ६७
तस्यदाहादिकर्माणिविहितानिमयागुरो
तदस्थीनिचगंगायांपातितानिविधानतः ६८
तेनपुण्येनमेस्थीनिपतितानिशिवप्रदे
तीर्थेऽस्मिन्कोशलेनाग्निब्रह्मदेवविनिर्मिते ६९
नारदउवाच-

स्वचरितमितिराजन्सद्विजः प्रोच्यसद्यःसुरसुभगशरीरोद्यांययौयानगत्या
इदमकथितमयातंतस्करात्प्राप्यमृत्युंव्यलभतदिवमेतत्तीर्थराजप्रसादात् ७०
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
माहात्म्येमुकुंदोपाख्यानेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१०

एकादशधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-
शिवेतवपुरःसर्वमुकुंदारख्यानमुत्तमम्

कथितंचंडकस्यापिनापितस्य शृणुष्वमे १
 यस्मिन्दिनेमुकुंदस्तुब्राह्मणस्तेनघातितः
 चंडकेनतदाराजंस्तद्वृत्तं नागरैः श्रुतम् २
 श्रुत्वातैस्तनृपस्याग्रेनिवेदितमितिस्फुटम्
 नागराऊचुः
 चंडकेनहतो राजन्मुकुंदोब्राह्मणोत्तमः ३
 नीतंचतद्धनंभूरियद्युक्तंतद्विधीयताम्
 त्वमस्माकंप्रजानांहिरक्षकःशासकोऽसताम् ४
 नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यसभूपालोमंत्रिणंपार्श्ववर्तिनम्
 उवाचकोपरक्ताक्षःकिमेभिःकथ्यतेशृणु ५
 शीघ्रमानयतंपापंनोचेत्त्वांघातयाम्यहम्
 उत्तिष्ठोत्तिष्ठपापिष्ठसाधूनांशंबिधीयताम् ६
 पीडयंतंविषयेयस्यप्रजादस्युभिरुल्बणैः
 सनृपोनरकंयातितेभ्यस्ताश्चेन्नरक्षति ७
 नारदउवाच-

निशम्येतिवचोराज्ञःसचिवःसशिवेनृपः
 वेगेनहयमारुह्यपदातिशतसंयुतः ८
 ययौगृहेमुकुंदस्यतस्यबंधूनपृच्छत
 मुकुंदःकेननिहतःसत्यंब्रूतममाग्रतः ९
 तंपापंनिहनिष्यामिशासनाद्भूपतेरहम्
 नारदउवाच-

श्रुत्वेतिमंत्रिणोवाक्यंप्रत्यूचुर्विप्रबांधवाः १०
 विप्रबांधवाऊचुः -
 चंडकेनहतोमंत्रिन्मुकुंदोनापितेनहि
 इदंपलायमानस्यतस्योष्णीषंपपातवै ११
 दृष्टःस्वचक्षुषावध्वामुकुंदस्यैव सोधकृत्
 किंकुर्मस्तेनापापेनमज्जिताःशोकसागरे १२
 नारदउवाच -

इत्याकर्ण्यवचस्तेषांबंधूनांब्राह्मणस्यहि

समन्त्रीतस्यपापस्यनापितस्यगृह्ययौ १३
 अश्वादुत्तीर्यतरसातद्वहंस्वयमाविशत्
 कतिभिःपत्तिभिः सार्द्धशयानचददर्शह १४
 पत्तयस्तुतदाज्ञप्ताः केशेष्वकृष्यतत्क्षणात्
 तल्पादुत्थापयामासुस्तंपापंनपिताधमम् १५
 किंकिमित्येवसंजल्पन्नेत्रेउन्मीलयत्यसौ
 यावत्सनापितः पापस्तावत्तददृशे पुरः १६
 संस्मरन्तंनिजंकर्मरात्रौयत्कृतवानघम्
 अधोमुखःक्षणंतस्थौपश्यन्मूर्ध्निस्थितंयमम् १७
 ग्राहयित्वाचसचिवस्तंपापंचस्वपत्तिभिः
 निनायनृपतेःपार्श्वमितिचोवाचभूपतिम् १८
 आनीतोब्रह्महारजन्नयंचंडकनापितः
 यदाज्ञापयसिस्वामिंस्तरसातत्करोम्यहम् १९
 राजोवाच-
 धर्मज्ञसचिवश्रेष्ठशृणुत्वंवचनंमम
 इयंसरिद्वरायुष्मंश्चंद्रभागात्रनिर्मलाः २०
 त्यजंतियेऽत्रवैप्राणाल्लभंतेतेसुरास्पदम्
 अतएषनहंतव्यः पापात्माह्यत्रनापितः २१
 पंचकोशांतरेह्यस्यामर्यादायाबहिर्यदि
 नरकान्दारुणान्ह्येषब्रह्महायातुमाचिरम् २२
 नारदवाच-
 इत्युक्तस्तेनवैराज्ञासराजन्मंत्रिसत्तमः
 श्वपचान्प्रेरयामासहंतुंतंभूपशासनात् २३
 श्वपचास्तेतमुन्नीयचंद्रभागापरेतटे
 योजनद्वयभूभागंचिच्छिदुस्तस्यमस्तकम् २४
 सपापोमारवेदेशेसर्पोऽभूत्कालविग्रहः
 धवकोटरमध्यस्थोविषज्वालाकराननः २५
 सशुष्कोधववृक्षस्तुतस्यफूत्कारवह्निना
 तथातपनतापेनसरसोऽपियथाहृदः २६
 गमनात्तस्यपापस्यसर्वतोवृक्षमूषरम्

उच्छिद्यतृणजातादिजातंपश्वहितं तदा २७
 तत्रजातुसमायातः सार्थोदक्षिणदेशतः
 नारायणाश्रमंगच्छन्बदर्याख्यंसिवेनृप २८
 तत्रैकोब्राह्मणः कश्चित्सार्थेसंमीलितः पथि
 निश्छिद्रांकाष्ठमंजूषांपितृमात्रस्थिसंयुताम् २९
 स्कंधेनधारयन्यातितानिपातयितुंनृप
 गंगांभसिमहाभागपापिनामपिकामदे ३०
 सोऽप्यागतस्तत्रवनेयत्रास्तिसभुजंगमः
 विविक्तेक्षिप्यमंजूषांशलाकालोहनिर्मिताम् ३१
 अथागत्यभुजंगोऽसौशलाकांफण्याघटत्
 किंचिदुद्धाटितायांसमंजूषायांसमाविशत् ३२
 पुनःशलाकास्वस्थानमागताथसकुंडली
 तत्रैवतस्थौनिश्चेष्टोमंजूषायांविषोल्बणः ३३
 अथप्रभातेसर्वेतेचेलुः स्थानात्ततो नृप
 ब्राह्मणः सोऽपिमंजूषांकंबलेनसमावृताम् ३४
 कृत्वाशिरसिराजेंद्रचचालप्रतिजाह्वीम्
 कतिभिर्वासरैः सार्थःसंप्राप्तस्तीर्थगामिनाम् ३५
 इहैवकोशलायांवैपुनीतायांमहीपते
 अथशीतातुरोविप्रःकंबलंचोदघाटयत् ३६
 मंजूषावरणंराजन्तत्रायोध्यातटेशुभे
 सोऽपिसर्पोनिराहारोलब्ध्वामारुतभोजनम् ३७
 निश्चक्रामबहिस्तस्मादुत्क्षेप्यसुशलाकिकाम्
 तंनिःसृतंसमालोक्यसर्पसर्पइतिक्रुधा ३८
 व्याहरंतोजनाःसर्वेलोष्टहस्ताःसमभ्ययुः
 यावत्पलायतेसर्पस्तावदेकेनघातितः ३९
 तत्याजसतदाप्राणान्पश्यतांतीर्थगामिनाम्
 त्यक्त्वाभुजंगदेहंसदेवत्वंप्रापदुर्लभम् ४०
 दिव्यंविमानमारुह्यप्रोवाचेदंजनानिह
 सर्पउवाच-
 भोदाक्षिणात्याःशृणुतब्राह्मणावचनंमम ४१

पुराचंडकनमाहंनपितोब्रह्महाधमः
ब्रह्महत्याप्रदोषेणसर्पआसंमरुस्थले ४२
भुक्त्वानरकदुःखानिवर्षाणांलक्षपंचकम्
अतीतंसर्पयोनौमेवर्षाणामयुतद्वयम् ४३
तीर्थस्यास्यप्रसादेनप्राप्तंदेवत्वमुत्तमम्
तस्मादिदंनवैत्याज्यंतीर्थवैकोशलाभिधम्
सर्वार्थदंतोनाकःप्राप्तःपापीयसामया ४४
नारदउवाच-

एवंसनापितः पापोयोनिंप्राप्यविनिंदिताम्
जगामद्यांविमानस्थस्तीर्थस्यास्यप्रसादतः ४५
तेदाक्षिणात्यायतयोभुत्वातत्रैवतीर्थके
ऊषुर्गोविंदपादाब्जमानसादृष्टवैभवे ४६
माहात्म्यमस्यतीर्थस्यदृष्ट्वासब्राह्मणोत्तमः
तीर्थेऽत्रजातविश्रद्धः पित्रोरस्थीनिसोऽक्षिपत् ४७
पतितेष्वस्थिखंडेषुपितरौतस्यतत्क्षणात्
विमानवरमारूढौदिव्यौतत्रसमागतौ ४८
ऊचतुश्चस्वतनयंशृणवानेषुजनेषुवै
वत्सजीवचिरंलोकेधनधान्यसुखीभव ४९
आवयोर्मुक्तिदानाच्चमुक्तियास्यसिनोमृषा
गंगायांपिंडदानेनयत्फलंस्यात्सुतस्यवै
पितृणांयागतिश्चात्रद्वयंस्यादस्थिपाततः ५०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
कालिदीमाहात्म्येमुकुंदोपाख्यानंनानैकादशाधिकद्विशतमोऽध्यायः २११

द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-
इत्युक्त्वातस्यविप्रस्यपितरौदिव्यरूपिणौ
विमानवरमारूढौहरिपुरप्रति १
तयोः पुत्रस्तुतत्रैवकोशलायांदिनत्रयम्
उषित्वास्वगृहंप्रायात्चितयंस्तीर्थवैभवम् २

इयमेवतुकथ्यन्ते विबुधैः कोशलानृप
 कथयिष्यामितत्तेऽहश्रवणोत्सुकचेतसे ३
 तेदाक्षिणात्याबटवस्तस्यामूषुमुमूर्षवः
 समर्थार्थप्रदायिन्यांकोशलायांविपद्यताम् ४
 कश्चिदेकस्तदातेषुतामनादृत्यकोशलाम्
 गच्छन्नारायणस्थानंविष्णुनावारितःपथि ५
 बृद्धब्राह्मणरूपेणप्रोक्तंचेतिद्विजंप्रति
 बृद्धब्राह्मणउवाच-
 क्वयासिब्राह्मणश्रेष्ठत्यक्त्वेमांकोशलांशुभाम् ६
 इंद्रप्रस्थमिदंतीर्थंसर्वतीर्थोत्तमंद्विज
 कोशलाह्यत्रपुत्रेयंमुक्तिदाविष्णुवल्लभा ७
 यत्रयासिविहायैनानिष्कामपददायिनीम्
 नसिद्धिर्भवितातत्रविष्णुस्तेचपराङ्मुखः ८
 मुक्तिंचेदिच्छसेविप्रतीर्थेन्यासंप्रगृह्यच
 यस्ययस्येच्छयास्त्रासितंतवर्गप्रदास्यति ९
 तवदृष्टिपथेविप्रसर्पोऽपिसुरतामियात्
 अस्याःप्रसादतोमुक्तौस्वर्गस्थौविप्रदंपती १०
 संजातप्रत्ययोऽपित्वमेतन्माहात्म्यदर्शनात्
 लब्ध्वाभाग्योदये नापिकथमेनांविमुंचसि ११
 यथाकश्चित्तृषार्तोऽपिलब्ध्वाप्यमृतवारिधिम्
 तंत्यक्त्वायातिपंकांभस्तद्वत्त्वमूढदृश्यसे १२
 यथाचिंतामणिंकश्चित्कूपेक्षिपतिमोहितः
 हस्तस्थंयागतिस्तस्यदृश्यतेसागतिस्तव १३
 आराध्यविष्णुंविश्वेशंयथाकश्चित्पुमान्कुधीः
 सुखमैन्द्रियकंतुच्छंयाचतेसागतिस्तव १४
 नयातिकोशलामेनांत्यक्त्वासर्वार्थदायिनीम्
 स्नातस्यात्रदिवप्राप्तिर्मृतस्यामृतसंस्थितिः १५
 नारदउवाच-
 राजन्नाकर्ण्यविप्रोऽसौद्विजश्रेयभृतोहरेः
 वाक्यंप्रोवाचविप्रायश्रेष्ठंबदरिकाश्रमम् १६

विप्रउवाच-

भोभोविप्रवरश्रद्धातववाक्येनजायते
ममश्रुतवतः पूर्वमल्पग्रामस्यवैभवम् १७
इंद्रप्रस्थमिदंतीर्थनकदाचिन्मयाश्रुतम्
कुतस्तुकोशलाबृद्धएतदंतरवर्तिनी १८
यत्रनारायणः साक्षान्मुक्तायत्रचयोगिनः
मुक्त्वातमाश्रमंपुण्यंतिष्ठाम्यत्रकथंद्विज १९
यथागत्यस्वयंविष्णुरित्युक्त्वामां निवारयेत्
बदर्याश्चाधिकंक्षेत्रमिंद्रप्रस्थमिदंद्विज २०
तदाहंनप्रतिष्ठामिचालितोऽपितमाश्रमम्
मुक्तिकामःस्वसदनान्नान्यथास्थितिरत्रमे २१
नारदउवाच-

इत्युक्तेनविप्रेणप्रादुरासीच्चतुर्भुजः
विहायप्राकृतंरूपंदिव्यरूपधरोहरिः २२
उवाचचमहाभागंतंद्विजंमोक्षकामुकम्
विष्णुवाच-

इंद्रप्रस्थमिदंविप्रसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम्
ब्रह्मज्ञेष्विवसर्वेषुशंभुर्गानदीष्विव २३
हिमवानिवशैलेषुपक्षिराडिवपक्षिषु
त्रिदशेषुयथाशक्रोवैष्णवेष्विवनारदः २४
तेजस्विषुयथासूर्यःक्षीराब्धिरिवचाब्धिषु
यथावर्णेषुभूदेवः सृष्टिष्विवपितामहः २५
विष्णोर्यथावतारेषुकौशल्याजनितोवरः
तथासमस्ततीर्थेषुशक्रप्रस्थमिदंवरम् २६
निष्कामोवासकामोवायातितीर्थेक्वचिन्नरः
तत्रतत्रसमस्तात्माफलदाताहमेववै २७
इंद्रप्रस्थांतरगतांत्यक्त्वायोयातिकोशलाम्
सनोफलमवाप्नोतिभक्तोवरदवृंदपात् २८
नारदउवाच-

एवंनिशम्यतद्वाक्यंदृष्ट्वातद्रूपमुत्तमम्

प्रणिपत्यरमाकांतंतस्यामेवागमद्विवजः २६
 भगवानपिविश्वात्मासपद्यंतर्दधेविभुः
 तत्त्वमुद्दिश्यतंविप्रंतेनभावेनपूजितः ३०
 तत्रागत्यसविप्रोऽसौकोशलायांनराधिप
 कथयामासतद्वृत्तंसर्वसर्वान्स्वसंगिनः ३१
 तेपिश्रुत्वा महाभागादाक्षिणात्याद्विजातयः
 तस्यामनशनंकृत्वातत्यजुःप्राकृतंवपुः ३२
 तदेवगरुडारूढः श्रीविष्णुंसमुपागतः
 विमानैःस्वगणैःसार्द्धतावद्भिर्दीप्तिभास्वरैः ३३
 तेतदृष्ट्वासमायांतंविमानंगणसंयुतम्
 वपुषादिव्यरूपेणदंडवत्पतिताभुवि ३४
 तुष्टवुश्चद्विजाःसर्वेदिव्यज्ञानवपुर्द्धराः
 तंदिव्यरूपिणंदेवदेववन्द्यपदांबुजम् ३५
 ब्राह्मणाऊचुः -
 नमस्तेऽतसीपुष्पसंकाशभासंतनुंबिभ्रतेपीतवासोवृताय
 लसत्कुंडलप्रोतनानोपलायश्रुतौचंचलाव्यापिनीलांबुदाय ३६
 भक्तिस्त्वदीयाकिलकल्पवल्लीसमाश्रितायच्छतिचित्तवांच्छितम्
 यथातथैपातवकोशलाविभोजनैरुभेतेकृपयातवाप्यते ३७
 वंदामहेतेचरणारविंदंवृदारकैर्वृदितमीश्वराद्यैः
 विचिंत्यमानंहृदियोगिवृदैःकंदंपरानंदभुवोविमुक्तेः ३८
 प्राप्ताःकामंश्रीपतेत्वत्स्वरूपंश्रीवत्साद्यैर्लक्षितंचारुचिह्नैः
 वांच्छामस्तेदासभावंतथापिप्राप्तंसर्वैरादृतंनारदाद्यैः ३९
 यत्सौख्यंतेदासभावंगतानांतन्नोलक्ष्म्यावक्षसोतर्वसंत्याः
 तज्ज्ञानातिश्रीपतेश्रीमहेशोनान्योलोकेयेनतच्चानुभूतम् ४०
 मध्येऽस्माकंश्रीपतेसेवकानांनीरागाणामप्यसौमाननीयः
 अस्मात्तंतेनारदाद्यामुनीशास्त्वद्भक्तामैर्लोकनाथंभजंते ४१
 कामंब्रह्मानंदमासोतरात्मात्वद्दास्येनोतृप्तिमायातिशंभुः
 वारंवारंत्वद्गुणानाग्रहीतुंनृत्यत्युच्चैस्त्वत्परोभावयुक्तः ४२
 हेतोरस्माद्देहिनःस्वस्यदास्यंयत्प्राप्तानांनोर्मयः संभवन्ति
 त्वच्चिह्नांगौद्वारपालौतदीयौमोहाद्धामप्राप्यतौतत्स्वकीयम् ४३

लोकादस्मादंतरेण त्वदिच्छा त्वल्लोकानां नोद्यते चाशुपातः
कोजानीयात्तावकीमत्रमायां दुविज्ञेयां ब्रह्मशर्वादिते देवैः ४४
नारद उवाच-

एवं तैः स्तूयमानः स प्रभुर्निजपदोन्मुखः
उवाच तान् दक्षिणात्यान् मेघगंभीरयागिरा ४५
श्रीभगवानुवाच-
भोभो द्विजा भवन्तोऽस्या कोशलायाः प्रसादतः
सारूप्यमपि मे प्राप्तादा स भावं च यास्यथ ४६
अद्य प्रभृति मे विप्रास्तीर्थमेतदनुत्तमम्
दक्षिणकोशलेत्युच्चैर्नाम्नाख्यातं भविष्यति ४७
यत्र दाशरथीभूत्वानिह निष्यद्दशाननम्
साकथ्यते मुनिवरैः सर्वैरुत्तरकोशला ४८
विपन्नो ज्ञानवान्यस्या वैकुण्ठमधिरोहति
विनापित द्विसेद्योऽस्या सोऽपि स्वर्गं च गच्छति ४९
इमां ततो दशगुणामाहुर्दक्षिणकोशलाम्
एकादशगुणामेके सम्यगाहुर्मुनीश्वराः ५०
इयानेव विशेषोऽस्ति तस्या अस्या मतिर्मम
तस्यां मृतं नयंत्येते वैकुण्ठं मामकागणाः ५१
अस्यां मृतं स्वयमहमनन्यवदमानसम्
आरोप्य गरुडं दत्त्वा सारूप्यं प्रापयामितत् ५२
नारद उवाच-

इत्युक्त्वा तान् द्विजान् विष्णुर्नीत्वा वैकुण्ठमभ्यगात्
महिमानंस्तु वन्नस्य स्वयं तीर्थस्य भूपते ५३
एतत्ते सर्वमाख्यातं कारणं जगतीपते
येनेयं कथ्यते विज्ज्रिहदक्षिणकोशला ५४
कलिमलकुलहंता शृण्वतां मानवानां कमलनयनपादप्राप्तये वांछितश्च
नृपवरमहिमातेवर्णितः कोशलायामधुवनभववृत्तं शृण्वतस्ते वदामि ५५
इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे कालिदी
माहात्म्ये कोशलामहिमावर्णनं नाम द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१२

त्रयोदाशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

एतन्मधुवनं तात शिवे परमपावनम्
 देवराजाय तुष्टेन स्थापिता विष्णुनापुरी १
 अत्र विश्रांतिनामेदं तीर्थं त्रिभुवनोत्तमम्
 विविदां मुक्तिदं पुंसां पवनं साधुसेवितम् २
 नित्यं वसति विश्वात्मा विष्णुः श्रीकोलरूपधृक्
 अत्र तीर्थोत्तमे पुण्ये नृप विश्रांतिसंज्ञके ३
 बहुभिर्जन्मभिर्येन विष्णुराराधितः सदा
 मरणं तस्य तीर्थेऽस्मिन् जायते किल भूपते ४
 कालिद्याएव कूले तु द्वितीयं हरिणा कृतम्
 तीर्थे विश्रांतिसंज्ञं तु यत्र कंसो निपातितः ५
 एतद्भुवनं समं राजन् गुणैर्वैकुण्ठदातृभिः
 भाग्योदयेन केनापि लभ्यते सकलार्थदम् ६
 अथ तीर्थस्य माहात्म्यं कथयामि तवाग्रतः
 यच्छ्रुत्वा सर्व तीर्थेषु मज्जनाल्लप्स्यसे फलम् ७
 हिमाचलोपत्य कायांकिरातनगरे शुभे
 ब्राह्मणो नाम कुशलो राजन्नासीद्दरिद्रतः ८
 तस्य पत्नी दुराचारा दुराचारनरे रता
 कर्मणामोहयामास पतिं सा बन्धकीवरा ९
 पतिस्तयामोहितस्तु न निवारयितुं क्षमः
 तदा ज्ञातत्परोदीनः क्रयक्रीत इवाभवत् १०
 लोका उपहरंति स्म तं द्विजं कुलटापतिम्
 उपहासभयात् सोऽपि निर्ययौ न गृहात् कुधीः ११
 महार्हाणि दुकूलानि भूषणानि च सा दधौ
 जारैर्दत्तानि दुष्टात्मा हसितापि न लज्जते १२
 वस्त्रं पुरा तनंदा स्यादुत्तीर्णं यच्छरीरतः
 अवज्ञापूर्वकं दुष्टास्वभर्त्रे संप्रयच्छति १३
 एवं तया कुलटया सोऽवज्ञातं स्वकः पतिः
 नितांतं दुःखमापन्नो विषमत्त्वामृतो निशि १४

साभीताराजतः पापाह्यनयात्स्वैरिणीतदा
 अनुयास्यामिभर्तारमित्युवाचमृषावचः १५
 तथैवंशिक्षितासख्यः स्वकीयस्तांसमीपगाः
 निवारयामासुरितिकथयित्वामहीपतेः १६
 सख्यऊचुः -
 भोमृगाक्षिकिमर्थैकक्रियतेऽनर्थैर्दृश
 यत्सुवर्णनिभंकायं त्वं नाशयितुमुद्यता १७
 भवत्याकिंसुखं दृष्टुं ममुष्याव्यवसायिनः
 दरिद्रस्यासमर्थस्य सखि स्वोदरपूरिणः १८
 पालयैनं सुतं बालं त्वदृतेकोऽस्य पालकः
 मरिष्यामो वयं सर्वामृतायां त्वयि सुन्दरि १९
 गृहमेतद्वेक्षस्व समुत्तिष्ठ वरानने
 जीयादयंतव सुतोयस्त्री भावि सुखप्रदः २०
 वांछंति बांधवाः सर्वे त्वदीयास्तव जीवितम्
 उत्तिष्ठ निजबन्धुनां कुरु चित्तं समीहितम् २१
 रुदंति तव रागेण वयस्याः सकलाः सति
 निजवाक्यप्रदानेन वारयैताः सुदुःखिताः २२
 नारद उवाच -
 इत्याकर्ण्य वचस्तासां दुष्टासाधर्मविश्रुतम्
 उन्नमय्य मुखं प्राह श्रावयंती स्वबांधवान् २३
 सख्युवाच -
 युष्माभिर्यद्वचो धर्मप्रोक्तं जानेऽमृतं ननु
 तथापि स्वपतिः स्त्रीभिर्मान्यो लोकद्वयप्रदः २४
 यदुच्यते मया वाक्यं धर्मशास्त्रसमन्वितम्
 तद्वचः श्रूयतां सख्यो युक्तं चेदनुमोदत २५
 यास्त्रीनिधनमापन्नं पतिमन्वेतितत्परा
 पापापि सहेते नैव स्वर्गे वसतिसाचिरम् २६
 स्त्रीभिः पतिर्न हातव्यो निर्धनारोगवानपि
 जीवन्मृतोऽनुगंतव्यः श्रुतिरेषा सनातनी २७
 विचिंत्येति स्वमनसि सख्योन्वेमि स्वकंपतिम्

वर्तिष्यतेस्वभाग्येनकरिष्येऽहकिमस्यवै २८
नारदउवाच-

इत्युक्तास्तास्तयासख्योदुष्टादुष्टमतिप्रदाः
ऊचुस्तांधर्मवाक्येनसमस्त जनमोहिनीम् २९
सख्यऊचुः -

जहिपूर्वहिनः सुभ्रुपश्चादन्वेहिवल्लभे
समस्तास्त्वद्वियोगंनवयंसोढुंक्षमामहे ३०
अस्मांस्तवविनिघ्नंत्याअनुयांत्याःस्वकंपतिम्
धर्मोऽल्पपापबाहुल्यंस्वर्गप्राप्तिस्तुकीदृशी ३१
जीवन्नयंपतिःस्वीयः साध्वयंप्रतिपालितः
यदुक्तंपतिपत्नीभ्यांतत्त्वयाविहितंसखी ३२
यावत्स्वजीवनोपायंविधातुमयमक्षमः
तावत्त्वदीयभाग्येनजीविष्यतिसुतस्तव ३३
नारदउवाच-

इत्युक्तासानिववृतेस्वभर्तुरनुयानतः
सुतेनकारयामासतदातद्विरतिक्रियाम् ३४
अथकालेनकियतासुतोपनयनेमतिम्
कारयामाससाविप्रैर्दत्त्वाजारार्पितंधनम् ३५
कृतोपनयनःकुंडःसतत्त्वज्ञानवान्शिशुः
गृहान्निर्गम्यसपदिनारायणपरोऽभवत् ३६
सतांसंगतिमासाद्यत्यक्त्वास्वंप्राकृतंवपुः
आरुरोहनिजंलोकमप्राप्यंयोगिभिश्चतत् ३७
अथसानिर्गतेपुत्रेमनोदुःखंचकारवै
तस्मिन्नेवदिनेराजन्भूयोजारैः सहारमत् ३८
इतितैरममाणायांतस्यांजारैःसमंनृप
समागताजराकालेलावण्यमदनाशिनी ३९
त्यक्तोपपतिभिर्दृष्टासाजराग्रस्तविग्रहा
बभूवदूतिकान्यासंकुलशीलविनाशिनी ४०
तदाह्येकस्यविप्रस्यसवत्सांगामपाहरत्
विक्रीताकियताराजन्द्रव्येणननुसातया ४१

तयेतिगमितः कालोदूतित्वेनकियानृप
 पश्चाच्छुष्करशरीरोऽस्याविगुणःसमजायत ४२
 तस्याःकुष्ठेसमुत्पन्नेगलितंह्यंगपंचकम्
 हस्तौपादौचनृपतेपंचमानासिकतदा ४३
 एवंभूतायदाहारंनलभेतकुतश्चन
 तदातुतत्रोदितयादास्यासानीयतापणम् ४४
 तत्रसापतितापापालोकान्संप्रार्थ्यदीनया
 गिराधिगितिकुर्वाणाचक्रेस्वोदरपूरणम् ४५
 तदिहाभ्यासवत्तर्क्येकोद्विजः सर्वागमार्थवित्
 तांवलोक्यमहावाग्मीप्रोवाचेदंवचोनृप ४६
 जनानांदुःखदंपापमिहलोकेपरत्रच
 तस्मात्पापंनकर्तव्यंमानवैर्दुःखभीरुभिः ४७
 पापंकृत्वाजनोयस्तुप्रायश्चित्तंकरोतिवै
 नतदाचरितेभूयोनतत्फलमवाप्नुयात् ४८
 यः कृत्वामुहुरेनांसिप्रायश्चित्तंकरोतिन
 तस्यास्याइवपापायागतिरत्रपरत्रच ४९
 अनयापापसंघातोलोकेऽत्रसमुपार्जितः
 इहैवतत्फलंभुंक्तेभोक्ष्यतेनरकेऽप्यसौ ५०
 सर्वशास्त्रेषुदृष्टंवैसर्वेषांपापकर्मणाम्
 प्रायश्चित्तंनचस्त्रीणांविन्मुखानांतुकर्मणः ५१
 नारदउवाच-
 इत्युक्त्वासद्विजश्रेष्ठोनमस्कृत्यरविंययौ
 विष्णुंसंस्मृत्यसंस्मृत्यभीतस्तदवलोकनात् ५२
 एवंसादुःखमापन्नाभुंजानाकर्मणः फलम्
 अर्जितस्यस्वयंराजन्मृताकतिपयैर्दिनैः ५३
 नतस्याअग्निसंस्कारः संजातः पापकर्मणः
 आकृष्यकेशेसानीताश्वपचैर्नगराद्वहिः ५४
 मरणावसरेतस्यायमभृत्याः समागताः
 प्राप्ययातनादेहंतांनिन्युर्भास्करेःपुरीम् ५५
 सौम्यःसधर्मिणांदेवःसाक्षाद्बुद्धस्तुपापिनाम्

तस्याविलोकनाद्भूयः सोप्यभुद्वैपराङ्मुखः ५६
 भृत्यानाज्ञापयामासयमएवपराङ्मुखः
 रौरवेनरकेघोरेपात्यतांसामयेरिता ५७
 इत्युक्तास्तेतदाभृत्यानीत्वातांघोररौरवे
 न्यपातयन्नधोवक्त्रांस्मरंतीं कर्मयत्कृतम् ५८
 एकमन्वन्तरंयावत्सास्थित्वातत्ररौरवे
 पश्चाद्गोधासमुत्पन्नाश्मशानेमृतमांसभुक् ५९
 तत्रापिसावर्षशतंलेभेदुःखंस्वकर्मणः
 फलंमृतकमांसेकुर्वत्याहारमुत्कटम् ६०
 एकदासमुनेःपुत्रोयोऽस्याकुक्षौव्यजायत
 विप्रयो नौसमायातः श्मशानेतत्रपर्यटन् ६१
 मुनिपुत्रस्तुतांवीक्ष्यमृतानांक्रव्यमश्नतीम्
 ध्यात्वाक्ष्णंस्वमनसिबुबुधेतांस्वमातरम् ६२
 सउवाचात्मनात्मानं बुद्धातांनिजमातरम्
 मुनिपुत्रउवाच-
 एतांतुतारयाम्यद्यदुस्तराहुःखवारिधेः ६३
 अहोनमुच्यतेजंतुर्जातपापेनकर्मणा
 आत्मनोपार्जितेनैवभोगकालावधिंविना ६४
 अस्याःकालोव्यतीयायनिरयेमानवाभिधः
 सांप्रतंचजनैस्त्वत्रवत्सराणांशतंगतम् ६५
 कियदग्रेचभोक्तव्यमेतयापापमुल्बणम्
 नारदउवाच
 इत्यालोच्यपुनर्दध्यौज्ञानेनामील्यचक्षुषी ६६
 दृष्ट्वातस्यागतिंघोरांपापायादिव्यचक्षुषा
 पुनरात्मानमादेहंसद्विजप्रवरोनृप ६७
 मुनिपुत्रउवाच-
 अहोकल्पशतेनापिनिस्तारोऽस्यानदृश्यते
 विनासत्तीर्थमरणंशरणंवारमापतेः ६८
 अथवापिंडदानेनगयायां मत्कृतेनच
 विनास्याः सद्गतिंनैवकल्पकोटिशतैरपि ६९

नघटेतद्वयंचास्याअस्यांयोनौकदाचन
तत्तीर्थविषयेमृत्युःसेवायां श्रीपतेरतिः ७०
अस्याउद्धारहेतुर्वैमग्नायाः पापसागरे
भवितामत्कृतंश्राद्धंगयायांचहित्रकम् ७१
नारदउवाच-

इत्यालोच्यसधर्मात्माययौस्वपितुराश्रमम्
आचख्यौपितरंसर्वस्वमातुर्दुःखकारणम् ७२
निशम्यपुत्रवचनंमातृदुःखनिवेदकम्
उवाचसमुनिश्रेष्ठःपुत्रंप्रणतकंधरम् ७३
मुनिरुवाच-

हेतातमातरंस्वीयांशीघ्रमुद्धरदुर्गतिः
नयविद्भूपतिःशत्रोर्जयलक्ष्मीमिवाहवे ७४
नतारयतियःपुत्रोमातरंपितरंस्वकम्
दुःखात्सयातिनरकंयदितारयितुंक्षमः ७५
स्वपुत्रात्प्राप्यपानीयंपिंडाश्चवरतीर्थके
पितरोनरकात्स्वर्गस्वर्गाद्यांतिहरेः पदम् ७६
तस्मादाशुसमुत्तिष्ठगच्छखांडवकानने
तत्रास्तियमुनापुण्यामुनिवर्यनिषेविता ७७
तत्तीरेऽस्तिहरिप्रस्थंसर्वतीर्थमयंततः
पुण्यंमधुवनंतत्रविष्णुनास्थापितंस्वयम् ७८
तत्रस्नात्वातुविधिवत्कृत्वानित्यक्रियांनिजाम्
तामुद्दिश्यकुरुश्राद्धंस्वप्रसूचकुरुक्रियाम् ७९
त्वयातत्रकृते श्राद्धेतस्याः सद्गतिमिच्छता
साप्राप्स्यतिहरेर्लोकंहित्वागोधांगमुल्बणम् ८०
गयायांपिंडदानेनयत्फलंतातजायते
ततःशतगुणंपुण्यंसद्भिर्मधुवनेस्मृतम् ८१
इदानींवर्ततेतातकन्याराशिगतोरविः
पुत्रगत्वाकुरुश्राद्धंपूर्वानुद्दिश्यबांधवान् ८२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी

माहात्म्येत्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१३

चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

इत्याकर्ष्यपितुर्वाक्यंसजगामत्वरान्वितः
 पुण्यमधुवनंराजन्गयाशतगुणाधिकम् १
 तत्तीर्थवासिनोविप्रान्सायमामंत्र्यमंत्रवित्
 कालेपुनःसमाहूयबभाषेस्वागतंवचः २
 ततः प्रक्षाल्यतत्पादौगंधाद्यैरभिपूज्यच
 पादार्घ्यमददात्प्रीत्यासमेनस्वयमाचमत् ३
 ततस्तान्ब्राह्मणान्नीत्वाश्राद्धदेशेन्यवेशयत्
 कुशांबुतुलसीपुष्पगंधाक्षततिलैःसह ४
 पूरयित्वाकर्मपात्रंपुंडरीकाक्षमस्मरत्
 देवताभ्यश्चित्श्लोकंत्रिःकृत्वासोऽपठद्विवजः ५
 सतिलंशोधितकुशैर्विदधेबंधनंततः
 अग्निष्वात्तेतिमंत्रेणपूर्वादीनांदिशांक्रमात् ६
 रक्षोभूतेतिमंत्रेणनीवीबंधंव्यधाच्चसः
 ततः प्रतिज्ञामाधायददौद्विजकुशासनम् ७
 पितृन्समाह्वयामाससतदाब्राह्मणोत्तमः
 दत्त्वाततस्तुहस्तार्घ्यपात्रंन्युब्जीचकारवै ८
 कृत्वागंधादिदानंचपुनःसव्येनचाचमत्
 सव्यापसव्येनतदादत्त्वापात्राणिसद्विजः ९
 तैर्ब्राह्मणैरनुज्ञातश्चकेऽग्नौकरणंततः
 आज्यादिहविषाराजं स्तान्यमत्राण्यपूरयत् १०
 अनुत्तानोत्तानपाणिः कुर्वन्पात्रावलंबनम्
 पपाठपाठितोविप्रैः पृथ्वीत्वेतिद्विजन्मनाम् ११
 असंस्कृतप्रणीतानामितिमंत्रेणसद्विजः
 दर्भेषुदक्षिणाग्रेषुददौचविकिरासनम् १२
 अग्निदग्धेतिमंत्रेणघृतमिश्रान्नमक्षिपत्
 जलेनसहराजेंद्रविष्टरेकुशकल्पिते १३
 सव्येनपुनराचम्यददौचुलकजीवनम्
 तृप्ताःस्थेतिचसंपृच्छ्यातृप्तास्मप्रतिभाषिताः १४

शेषान्नभोजनेतेषांजग्राहाज्ञांद्विजन्मनाम्
 पिंडार्थवेदिकांकृत्वावितस्तिप्रमितांद्विजः १५
 रेखांचकारदर्भेणदक्षिणाभिमुखीनृप
 येरूपाणीतिमंत्रेणदधेऽग्निदिशिचोल्मुकम् १६
 पूर्वजन्मनियामातापितायश्चमहीपते
 तयोश्चपितरौयौहियौचराजन् पितामहौ १७
 यःप्रमातामहश्चापिपितरौराजसत्तम
 पित्रादीन्षट्सपत्नीकांस्तानुद्दिश्ययथाविधि १८
 कुशासनानिदत्त्वावैददौपिंडान्षडैवहि
 गंधादिभिश्चसंपूज्यमध्यपिंडविसर्जनम् १९
 कृत्वाघ्रायचवामांसेपिंडपात्रंन्यवेशयेत्
 जलपात्रंतदादायवाजेवाजेपठन्निति २०
 पाद्यार्घ्यंचपुनर्दत्त्वादक्षिणाद्यैरतूषत्
 आद्वारंताननुव्रज्यतेभ्योलब्ध्वानुशासनम् २१
 बुभुजेचस्वयंराजन्बांधवैः सहसद्विजः
 एवंसमाप्यराजेन्द्रश्राद्धंसद्विजसत्तमः २२
 पूर्वसंबंधिनांतत्रतीर्थेमधुवनेशुभे
 यदाचचालशांतात्मापितुराश्रमकंप्रति २३
 तदासंमिलितामार्गेसर्वेतेश्राद्धभोजिनः
 विमानषट्कमारूढादिव्याभरणभूषिताः
 दिव्यांबरधराराजन्नित्यूचुस्तंद्विजोत्तमम् २४
 पितरऊचुः -
 भोवत्सविप्रशार्दूलवृणीष्ववरमुत्तमम्
 तीर्थेऽत्रकुर्वताश्राद्धंभवतातारितावयम् २५
 वयंगणत्वमापन्नाःश्रीपतेस्त्वत्प्रसादतः
 प्रार्थयस्वमहाबुद्धेयदिष्टंतवचेतसि २६
 मुनिपुत्रउवाच-
 केयूयंकुतआयातागणत्वंहिकुतोगताः
 उपकारंविनाकस्माद्वरंयन्मेप्रयच्छत २७
 नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यवचस्तस्यपूर्वजन्मसुतस्यवै
पिताप्रोवाचयोदुःखाद्भक्षयित्वाविषंमृतः २८
पितोवाच -

अहंतवपिताविप्रपूर्वजन्मनिभूसुरः
भार्ययाव्यभिचारिण्यामात्रातेपीडिताभृशम् २९
अतीवदुःखमापन्नोभक्षयित्वाविषंनिशि
अपमृत्युंगतस्तस्मादभवरंजनीचरः ३०
एवंमन्वतरंतात शतंपंचदशाधिकम्
वर्षाणांचव्यतीतंतद्राक्षसत्वंगतेमयि ३१
इदानींषोडशाब्देतुत्वयाश्राद्धेकृतेऽत्रवै
पुण्येमधुवनेतीर्थेदेवत्वंप्राप्तवानहम् ३२
एतद्विमानमायांतंस्वर्गादिद्रप्रणोदितम्
सगणंसाप्सरोवृंदंममारोहणहेतवे ३३
अत्रतुभ्यंवरंदातुंसगणः साप्सरोगणः
विमानवरमारुह्यगच्छन्स्वर्गेऽहमागमम् ३४
वरंवरयभद्रंतेनविलंबसहावयम्
एरावतगजारूढःसुरेशोमामवेक्षते ३५
नारदउवाच

इत्युक्त्वानिजवृत्तांतंदत्त्वाचनिजसूनवे
तत्प्रार्थितांहरेर्भक्तिंजगामसदिवंनृप ३६
अथप्रोवाचतन्मातापूर्वजन्मसुतंचतम्
मातोवाच-

त्वत्प्रसादादहंजातादेवीमुक्ताचपापतः ३७
प्राप्तंशच्याःसखीत्वंमेपापयापिद्विजोत्तम
त्वयात्रविहितेश्राद्धेतीर्थेविश्रांतिसंज्ञके ३८
प्रार्थयस्वमहाभागनिजचित्तसमीहितम्
ददामितेयतोऽस्माकंदेवीनांनवचोमृषा ३९
येनपापेनजाताहंगोधाचपितृकानने
नरकेचिरमास्थायतत्त्वंवेत्सिद्विजोत्तम ४०
अनुजानीहिमांपुत्रपुलोमतनयादिवि

मामपेक्षितमाकाशेवृतादेवांगनागणैः ४१

नारदउवाच-

इत्युक्त्वासापितन्मातानिष्कामायस्वसूनवे

ययौत्रिविष्टपराजन्शिरसातेनवंदिता ४२

ततः पितामहस्तस्यस्वपौत्रंतद्विजोत्तमम्

उवाचवचनंभूयःहरेर्बिभ्रत्स्वरूपताम् ४३

पितामहउवाच-

वत्सवत्सचिरंजीवलभस्वनिजवांच्छितम्

त्वत्प्रसादाद्वयंतीर्णादुस्तराद्भवसागरात् ४४

पितामहोऽहतेवत्सतवेयंचपितामही

मृतमानुगतासाध्वीसालोक्यमचिरंगता ४५

अद्यत्वयात्रविश्रांतौविहितेश्राद्धकर्मणि

आवयोस्तुहरेर्लोकैलब्धातस्यस्वरूपता ४६

नारदउवाच-

एवमुक्त्वातयासार्द्धस्वस्त्रियाभूपसत्तम

ब्रह्मलोकमतिक्रम्यवैकुण्ठसययौद्विजः ४७

अथप्रोवाचराजेंद्रवचस्तत्प्रपितामहः

यत्तेतत्कथयाम्यद्यशृणुष्वैकमनाद्विज ४८

प्रपितामहउवाच-

भोभोवत्समहाभागतवाहंप्रपितामहः

भ्रूणहत्याफलेनाहंशौकरींयोनिमाप्तवान् ४९

ततोविनिर्गतस्तातश्चाभवंपापपीडितः

ततःस्थावरतांप्राप्तोविंध्येपर्वतसत्तमे ५०

तत्रापिचिरकालेनस्थितं स्थावरतांदधत्

हस्तिनाकेनचित्तातमूलादुत्पाटितोबलात् ५१

तस्मिन्नेवततः कालेत्वयाश्राद्धमकारिवै

अस्मिंस्तीर्थोत्तमेतातमुक्तोऽहस्थावरात्ततः ५२

प्राप्तोऽययक्षराजस्यनगर्य्यावासउत्तमः

देह्यनुज्ञांद्विजश्रेष्ठयामितांत्वत्प्रसादतः ५३

त्वादिदृक्षुरिहायातोदृष्टस्त्वंपुण्यदर्शनः

तीर्थचसर्वतीर्थेषुश्रेष्ठमधुवनंमया ५४

नारदउवाच-

इत्युक्तस्तेनराजेंद्रमुनिपुत्रःसधर्मवित्

पप्रच्छशिरसानम्यतंनिजंप्रपितामहम् ५५

ऋषिरुवाच-

ब्राह्मणानांकुलेतातजातोऽसित्वंगरीयसि

कथंविहितवान्पापंभूणहत्याभिधंगुरो ५६

येननिंघांसमापन्नोभवान्योनिपरंपराम्

समाचक्ष्वमहाभागयदितस्मृतिरस्तिते ५७

प्रपितामहउवाच-

पुराहंद्विजशार्दूलब्राह्मणस्येवजन्मनि

मंत्रयंत्रविधानेनकृतवान्वृत्तिमात्मनः ५८

धनलोभेननारीणांगर्भार्थमहमौषधम्

दत्तवांश्चैवनाशायदैवोपहतचेतनः ५९

लोभोहिधनहीनानांजनानांज्ञानमाहरेत्

शुचिकालेदिनाधीशःकुल्यानामिवजीवनम् ६०

ज्ञानेनष्टेजनस्तातपापमाचरतेध्रुवम्

पापान्नरकमाप्नोतिततोयातिकुयोनिताम् ६१

काचिदेकातदानारीगुर्विणीमामपृच्छत

किंजनिष्याम्यहंविप्रपुत्रंवेत्यथवास्त्रियम् ६२

तदाहमुक्तवांस्तांवैतवकन्याभविष्यति

पुत्रोत्पत्तिकृतेतुभ्यंप्रदास्यामिमहौषधम् ६३

इत्युक्ताचमयानारीदुर्बुद्धिस्त्रीसिरोमणिः

जग्राहममपादौतुदत्तंहेमपलंचमे ६४

इत्युवाचचसामह्यंषट्कन्याजनितामया

सप्तमीयंत्वयाचोक्ताजीविष्येस्यानजन्मनि ६५

तथाकुरुमहाबुद्धेयथाहंवैनकन्यकाम्

जनयिष्यामिविप्रान्यानिजप्राणविनाशिनीम् ६६

इत्याकर्ण्यवचस्तस्यास्तामहंपुनरुक्तवान्

प्रसूतिकालेदास्यामिपुत्रोत्पाद्यहमौषधम् ६७

तथेति सावचोमह्यं प्रतिश्रुत्य गता गृहम्
 अपेक्षमाणा तं कालं तस्थौ वाक्यप्रतीतिकृत् ६८
 तस्यांगतायां भोता तच्चिंतया भवमातुरः
 इत्यहं द्विजशार्दूलतच्छृणुष्व वदामिते ६९
 पुत्रोत्पत्तिप्रतीतेयं मह्यं दत्तवती पलम्
 सुवर्णस्य न जानामि किमस्याः संभविष्यति ७०
 किमत्र करणीयं मे कथमेतत्सुवर्णकम्
 पलप्रमाणं तिष्ठेद्वैदरिद्रस्य गृहे मम ७१
 एवं विमृश्य तद्दास्यास्तस्यैह स्तेनदापितम्
 गर्भपातकरं तात मया दारुणमौषधम् ७२
 तेनौषधेन तस्यास्तु गर्भस्त्रावेऽभवत्तदा
 मासे तृतीयेन ज्ञातं चिह्नं पुरुषकन्ययोः ७३
 तदा सामद्वहं प्राप्ता विषण्णा गर्भस्त्रावतः
 अथार्थयत्सुवर्णं तन्निराशा पुत्रजन्मनि ७४
 तदा ह मिष्टकाचूर्णं भस्मना च समन्वितम्
 हरिद्राचूर्णसंयुक्तं सांबुतस्यैव दर्शयम् ७५
 एतच्चूर्णकृतं मातस्त्वत्पुत्रोत्पत्तये मया
 त्वद्दानाद्विवगुणं द्रव्यं लग्नमेतस्य साधने ७६
 इत्युक्त्वा सामयाता तत्त्यक्त्वा चूर्णं गृहं ययौ
 मामुक्त्वेति गृहीष्यामि काले त्वत्तो द्विजोत्तम ७७
 एवं मया कृता तात भ्रूणहत्यातिदारुणा
 ययाति कुत्सिते योनित्रितये भ्रमितं मया ७८
 त्वत्प्रसादादहं मुक्तः सांप्रतं स्थावरत्वतः
 देह्यनुज्ञां मुनिश्रेष्ठ याम्यहं ह्यलकां शुभाम् ७९
 नारद उवाच-

एवमुक्त्वा तु राजेन्द्र तस्य तु प्रपितामहः
 तेनाभिवंदितो मूर्ध्ना प्रययौ दिशमुत्तराम् ८०
 विमानेन विचित्रेण किंकिणीजालमालिना
 नृत्यद्गंधर्वजुष्टेन मणिप्राकारशोभिना ८१
 अथ तस्य महाराज विप्रस्य प्रपितामही

उवाचस्वप्रपौत्रंतंविमानवरमास्थिता ८२
 प्रपितामह्युवाच
 नान्यत्रकुत्रगंतासिपुण्येनानेनसुब्रत
 विनापद्मापतेःपादपद्मचिह्नितमंदिरम् ८३
 अयंममपतिःपापोमुनेत्वत्प्रपितामहः
 वारितोऽपिमयापापमाचचारसुदुष्टधीः ८४
 सोऽपित्वयातिपापात्मातारितोदुःखसागरात्
 शक्यतेकेनवैकर्तुतावकंगुणवर्णनम् ८५
 नारदउवाच-
 इत्युक्त्वा सापिराजेंद्रपतिलोकंजगामह
 अलकायांचिरंपत्यातेनैवमुमुदेसह ८६
 अथतेमुनिपुत्रस्यसर्वेमातामहादयः
 सपत्नीकाः समारुह्यविमानेषुययुर्दिवम् ८७
 सोऽपिद्विजवरस्तस्मात्तीर्थात्स्वपितुराश्रमम्
 गत्वातंसर्ववृत्तांतंस्वपित्रेसमवर्णयत् ८८
 सोऽपितत्रगतः सार्द्धंकुटुंबेनवनेमधोः
 चकारपर्णशालांबैविश्रांतेस्तुसमीपतः ८९
 तत्रविश्रांततीर्थतुत्रिकालंस्नानमाचरन्
 नाकरोद्विष्णुलोकेऽपिस्पृहांसमुनिसत्तमः ९०
 एकदाजलमध्येसस्नानंकुर्वन्मुनिर्नृप
 आचकांक्षेचभवताकदामेहरिदर्शनम् ९१
 एवंकामयमानस्यमुनिवर्यस्यभूपते
 आजगामत्वरायुक्तोपक्षिराजासनोहरिः ९२
 लक्ष्म्यावक्षःस्थयासार्द्धंचतुर्बाहुधरोहरिः
 नवीनघनवर्णांगोविद्युद्वर्णांबरावृतः ९३
 कौस्तुभोद्भासिसद्वक्षाः शंखचक्रगदाब्जभृत्
 वनमालालसत्कंठोमकराकृतिकुंडलः ९४
 फुल्लांबुजपलाशाक्षःस्वलकालंकृताननः
 विद्रुमाकारकरजोरुणहस्तांग्रिसत्तलः ९५
 उवाचतंद्विजश्रेष्ठंदंतभासाविभासयन्

शरन्निशापतिस्तोमतिरस्कारकृतादिशः ६६

श्रीभगवानुवाच-

भोभोद्विजवरैतन्मेतीर्थमधुवनं शुभम्
विश्रांतसंज्ञकं स्नानात्सर्वकामोपपादकम् ६७

अत्रत्वया स्नानकाले वांछितं मम दर्शनम्

तुभ्यं हितं मया दत्तं ब्रह्मादिसुरदुर्लभम् ६८

त्यज देहमिमं विप्रमानुषं दिव्यमाप्नुहि

आयाहि मद्गृहं सार्द्धं मयारुह्य खगेश्वरम् ६९

नारद उवाच-

इत्याकर्ण्य वचस्तस्य श्रीपतेः समुनीश्वरः

तुष्टावप्रणतो भूत्वा जल एव विशांपते १००

मुनिरुवाच-

श्रीपते श्रीमदंभोजसंमर्दितपदांबुजम्

भवतो भवता पद्मं वंदे त्रिदशवंदितम् १०१

त्वदीयमाय्यानाथमोहितायेऽत्र जंतवः

तेषां कदाचिन्निस्तारो न कृपामंतरेण ते १०२

सत्तीर्थसेवनादीशतथासज्जनसंगमात्

पुसां भक्तिस्तु येषां वै जायते कृपया तव १०३

साधुभिर्बहुभिरीरितं हरे यो निशम्य गुणकीर्तनं तव

कीर्तयत्यखिलपापनाशनं गातृगर्भकुहरे स नोपतेत् १०४

श्रीपते तव जनस्य मानसं दैवतस्तु पतितं महारणे

गुंठितं चरजसाजहाति नो निर्मलत्वमिव रत्नमुत्तमम् १०५

यः पुमान् पतिते पदांबुजे दंडवत्पुलकमंगके दधत्

सो न्वयं नयति तावकं पदं स्वं च वांछितमशेषयोगिभिः १०६

जीव एव तव मायया विभो मोहितो भ्रमति विश्ववर्त्मसु

त्वत्कृपाललितलोचनां चलैस्तत्क्षणंतरति विश्ववारिधिम् १०७

नारद उवाच-

इति संस्तुत्य गोविंदं दंडवत्तस्य पादयोः

पपात समुनिश्रेष्ठो जयेति मुहुरीरयन् १०८

श्रीपतिस्तं मुनिश्रेष्ठं दंडवत्पतितं भुवि

उत्थाप्यबाहुभिस्तूर्णसुपर्णे समरोपयत् १०९

तत्कुटुंबं च विश्वात्मा वैकुण्ठं च जगाम ह

इत्येतत्कथितं राजन् शिवे मधुवनस्य वै ११०

महात्म्यं सर्वपापघ्नं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि

यद्वदं शृणुयान्मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते १११

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे कालिदी

माहात्म्ये मधुवनमाहात्म्यं नाम चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१४

पञ्चदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

सौभरिरुवाच-

युधिष्ठिरेदमाकर्ण्य नारदस्य वचः शुभम्

शिविरौशीनरो राजा विनीतस्तमुवाच ह १

शिविरुवाच-

मुने मया तु माहात्म्यं श्रुतं मधुवनस्य वै

त्वन्मुखात् किं तु संदेहो ह्येकोऽस्ति मम मानसे २

येन धर्मात्मना सर्वे तारितानि जबांधवाः

जन्मद्वयकृता ह्यासीत् सकथं स्वैरिणी सुतः ३

एतदा च द्रव भगवन् सर्वस्वं वेत्सि तत्त्वतः

अतीतं वर्तमानं च भविष्यमपि नारद ४

नारद उवाच-

एकदा मुनयः सर्वे हरिद्वारे समागताः

दशम्यां ज्येष्ठशुक्लस्य युक्तायां सर्वपर्वभिः ५

तत्र ते विधिवत्स्नात्वा कृत्वा च स्वक्रियां शुभाम्

हिमाचलस्य पृष्ठे तु स्वस्थचित्ता उपाविशन् ६

तारात्मजो बुधस्तत्र मुनिसंगे समागतः

सौंदर्यभरसंयुक्तः स्मरो मूर्त्तं इवापरः ७

तं समागतमालोक्य समुत्तस्थुर्मुनीश्वराः

तेनाभिवंदिता मूर्ध्ना पुनस्ते समुपाविशन् ८

बुधस्यादरमालोक्य विहितं मुनिपुंगवैः

मुनिपुत्रः सपप्रच्छ पितरं स्वमिति प्रभो ९

मुनिपुत्रउवाच-

कोऽयतातसमायातः सौंदर्येणापरःस्मरः
व्यासादिभिर्मुनिवरैर्भृशंतस्यादरःकृतः १०

नारदउवाच-

इत्याकर्ण्यसधर्मात्मास्वस्यपुत्रस्य भाषितम्
बभाषेमुनिशार्दूलःपुत्रंनिर्बधसंयुतम् ११

पितोवाच-

बृहस्पतेःसुरगुरोःसुतस्तारोदरोदोद्भवः
बुद्धिमान्बुधनामायंशशिवंशकरः परः १२

पुत्रउवाच-

किंत्वयाकथितंनात निः संबंधपरंवचः
बृहस्पतेः सुतोयस्तुसकथंशशिवंशकृत् १३
जज्ञेनसूययातातविधुरत्रेर्मुनीश्वरात्
तस्यवंशस्यकर्त्तायंकथंसुरगुरोः सुतः १४
एषमेमानसेतातसंशयोवर्ततेमहान्
तमपाकुरुविप्रेन्द्रसंदिहानस्यमेशिशोः १५

पितोवाच-

पुराबृहस्पतेर्भार्यातारानामयशस्विनी
चंद्रेणापहतातातबलाद्वलवतातदा १६
अपहत्यतदानीतास्वगृहंविधिनागुरोः
भार्यासातुतयासार्द्धरमितंतेनवैचिरम् १७
तस्मागर्भोऽभवत्तातकालेनकियतातदा
ततोबृहस्पतिर्भार्यानिजांतांसमयाचत १८
चंद्रमापिमदाविष्टोनददौ बलदर्पितः
ततोबृहस्पतिस्तातदेवैःशक्रादिभिःसह १९
सन्नद्धोयोद्धुमारेभेसमंबलवदिंदुना
सहायार्थंविधोःशुक्रःसमंदितिजदानवैः २०
समागतस्तदाताततस्मिन्रणसमुद्यमे
ततस्तारानिमित्तंवैयुद्धंप्रावर्त्ततोल्बणम् २१
करिष्यतेसर्वजनैः प्रधानंतारकामयम्

तस्मिन् युद्धे महाभीमेहतादेवाश्च दानवाः २२
 न कस्यचिज्जयस्तात बभूवन पराजयः
 ततः समागतो ब्रह्मा संनिवार्यो ल्बणं रणम् २३
 ददौ बृहस्पतेस्तारां बोधयित्वा निशापतिम्
 बृहस्पतिस्तुतां वीक्ष्य तारां गर्भवतीं तदा
 क्रुद्धो विरिंचेः प्रत्यक्षं समाजे देवदैत्ययोः २४
 बृहस्पतिरुवाच-
 शृणुष्व मामकं वाक्यं तारेतरललोचने
 कस्यायं ध्रियते गर्भो भवते दोर्ममाथवा २५
 पितो वाच-
 एवं मुहुर्मुहुः पृष्टा सा चलज्जावती शुभा
 यदान कथयामास किंचित्ताततदग्रतः २६
 तदायं पश्यतां तेषां देवानां च सुरद्विषाम्
 उत्पन्नस्तामुवाचे दंजननीं च रुषान्वितः २७
 बुध उवाच-
 कस्मान्न कथ्यते दुष्टे मदीयोजन कस्त्वया
 लज्जां विहाय संपश्य शापस्य मम वैभवम् २८
 पितो वाच-
 इत्युक्त्वा जलमादाय यदा शप्तुं समुद्यतः
 तदा सामंदमाहेदं पिता तव सुधाकरः २९
 इत्युक्ते च तया सा ध्व्या चंद्रः स्वतनयं बुधम्
 अमुं गृहीत्वा सानंदं जगाम निजमंदिरम् ३०
 बृहस्पतिस्तुतां तारां गृहीत्वा स्वगृहं ययौ
 ब्रह्मा देवाश्च दैत्याश्च ते पिस्वंस्वं गृहं ययुः ३१
 एतत्ते सर्वमाख्यातं यस्त्वं मां परिपृष्टवान्
 बृहस्पतिस्त्रियां जातो यथायं चंद्रवंशकृत् ३२
 नारद उवाच-
 इत्याकर्ण्य पितुर्वाक्यं जहासोच्चैर्मुनेः सुतः
 उवाच च स्वपितरं कुंडोऽयस्वैरिणी सुतः ३३
 उवाच च पिता पुत्रं हापुत्रे दंनभयताम्

सर्वसत्वांतरज्ञोऽयशप्स्यतेत्वांत्वदुक्तवित् ३४

नारदउवाच-

इत्युक्तेनमुनिनाचांद्रिज्ञात्वातदीरितम्
सर्वेषांशृणवतांप्राहमुनीनामितिभूपते ३५

बुधउवाच-

शृणवंतुमुनिशार्दूलाभवंतोममभाषितम्
यदिसाध्वथवासाधुविचारयतमाचिरम् ३६
भवतांतत्वबुद्धीनांदर्शनार्थमिहागतः
कृतवान्कस्यचिन्नाहमपराधंमनागपि ३७
असूययाकिमर्थमामवजानंतिदुर्मदाः
स्वजन्मसफलत्वायभवद्दर्शनलालसः ३८
स्वभावएवदुष्टानांसाधूनपिनिरेनसः
उद्वेजयंतियत्क्वापिमिष्टवाचः पिकाइव ३९
दुःस्वभावंनमुंचंतिदुष्टाःसत्संगमादपि
गंगाबुसंगमेनापिद्वारतामिवनीरधिः ४०
अहोव्याधस्यदुष्टत्वंमुनिवृत्तीन्यतोमृगान्
वनेमृगचरान्हंतिनिजगानविदोऽपिसः ४१
मत्स्यैः किमपराद्धंहिधीवराणांदुरात्मनाम्
यज्जलेचरतस्तीर्थेघ्नंतितत्प्रकृतिर्हिसा ४२
साधवोऽपिनमुंचंतिस्वभावंदुष्टसंगताः
वृताविषाग्नियुक्सर्पैः श्रीखंडाइवशीतताम् ४३
परोदयेपिनृत्यंतिकिंस्वपक्षस्यसाधवः
यथोन्मनामुनिवरावारिवाहस्यबर्हिणः ४४
धारयंतिपरार्थेहिनिजांगमपिसाधवः
पितृदेवमनुष्याणामर्थेमत्पितृवत्कलाः ४५
निजोदयस्तुसाधूनांस्वच्छस्यानंदहेतवः
यथा कुमुदपुष्पाणामत्पितुःशीतलत्विवः ४६
नारदउवाच-

इत्युदीर्यवचः क्रोधाद्बुधस्तंमुनिबालकम्
शशापेतित्वमप्याशुकुंडोभवमहीतले ४७

एवमाकर्ण्यतंशापंपिताबुधविसर्जितम्
 स्वपुत्रं पातयामास तदंघ्रयोः क्षम्यतामिति ४८
 उवाच च न जानाति बालोऽयं तव वैभवम्
 नोचितं क्रोधकरणमस्मिन् बाले भवादृशैः ४९
 कुतश्चित्कारणात्साधोः क्रुद्धस्य प्रकृतिक्षमा
 हुताशनप्रतप्तस्य शीतत्वमिव चांबुनः ५०
 अतः क्षमां विधायाशुविधेह्यस्मिन्ननुग्रहम्
 बाले विवेकरहिते क्षमासाराहिसाधवः ५१
 नारद उवाच-

इत्युक्तस्तेन मुनिना शीतांशुतनयस्तदा
 क्रोधं तत्याज शांतात्मा चक्रे तस्मिन्ननुग्रहम् ५२
 बुध उवाच-

अयं तव मुने बालः कुण्डत्वं प्राप्य भूतले
 दत्तयज्ञोपवीतः सल्लोप्स्यसे हि निजास्पदम् ५३
 एवं समुनिपुत्रो वै बुधशापान्नृपोत्तम
 कुण्डत्वं प्राप्तवान् भूमौ पितरो ये न तारिताः ५४
 इदं पवित्रं माहात्म्यं श्रुत्वामधुवनस्य वै
 समस्तमश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ५५
 येन राधारयं त्यस्य माहात्म्यस्यार्थमुत्तमम्
 हृदये यत्र तत्तेषां विषयैर्नाभिभूयते ५६
 ये पठिष्यन्ति माहात्म्यं श्रोष्यन्ति च महाधियः
 देहांते विष्णुसालोक्यं गमिष्यन्ति न संशयः ५७
 इदमनिश पवित्रं तुभ्यमावर्णितं मे मधुवनसुचरित्रं श्रीपतेः प्रीतिकारि
 कलिकलुषकलापच्छेदने दक्षमक्षोत्पथगमननिरासे कारणं पुण्यमूर्तौ ५८
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे कालिदी
 माहात्म्ये मधुवनवर्णनो नाम पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१५

षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारद उवाच-

अतो मधुवनाद्राजन्नयं बदरिकाश्रमः

एकादशधनुर्मा त्रेभूभागेव्यवतिष्ठति १
 अस्यतीर्थवरस्याहंमहिमानंमहद्भूतम्
 वर्णयामिपुरस्तात्तेयं श्रुत्वामुच्यते भयात् २
 एकस्तुमगधेराजन्देवदासोहिनामतः
 ब्राह्मणःसत्यवान्दांतः साक्षाद्धर्मइवापरः ३
 निष्णातःसर्वविद्यासुबृहस्पतिरिवापरः
 हरिसंतोषकोभक्त्याप्रह्लादइवदैत्यराट् ४
 सस्त्रीकोऽपिस्मरंजेतापार्वत्याइववल्लभः
 सदाचारपरोनित्यंविश्वामित्रोमुनिर्यथा ५
 मगधेशगृहेमान्योद्रोणतत्कुरुवेश्मनि
 दानशीलःसुपात्रेषुबलिदैत्याधिपोयथा ६
 तस्यभार्योत्तमानामलक्ष्मीरिवगुणोत्तमा
 पतिशुश्रूषणपरायजथानकनंदिनी ७
 तस्यैकश्चसुतोराजन्नंगदो नामबुद्धिमान्
 एकापुत्रीतुवलया नामसल्लक्ष्मणान्विता ८
 तयोज्यायान्सुतः कन्यातस्माद्भूपकनीयसी
 तयोर्यथाक्रमंचक्रेविवाहंसद्विजोत्तमः ९
 विवाहितातुसाकन्याययौश्चशुरवेश्मनि
 शुभलक्षणसंपन्नाकालेनकियतानृप १०
 अंगदस्तुमहाबुद्धिर्गृहभारंबभारह
 पितृवत्सर्वशास्त्रज्ञोयौवनश्रीविभूषितः ११
 एकदासतुविप्रेन्द्रः पुत्रंतंगृहकर्मणि
 क्षमंविज्ञायराजेंद्रनिजभार्यामुवाचह १२
 देवदासउवाच
 समाकर्णयमेसाध्विकालेऽस्मिन्नुचितंवचः
 ततोयदुचितंभद्रेतदह्वायबिधीयताम् १३
 एषाजरासमायाताशरीरंपातयिष्यति
 अंगान्याकंपयंतीववात्यापक्वफलंयथा १४
 अक्ष्णामपिद्युतिमंदांनूनमेषाकरिष्यति
 नक्षत्राणांसचंद्राणांप्रातर्वेलेवसुव्रते १५

स्वलितोपादयोर्मदांगतिंप्रतिपदक्रमम्
 करिष्यति जराह्येषायथानिगडशृङ्खला १६
 तस्मादेषाजरायावन्नपौढाजायतेशुभे
 आत्मनस्तावदावाभ्यांकरणीयंहि तद्भुतम् १७
 गृहपुत्रसुहृद्भ्रातृपितरोहिविनश्वराः
 द्रव्यादिकंचसुभगेतेषुसञ्जेतनोबुधः १८
 अतोऽहसर्वतीर्थेषुपयर्थटन्विजितेन्द्रियः
 वानप्रस्थेनविधिनावीक्षिष्येहरिमीश्वरम् १९
 ततः संन्यासमादायक्वचित्तिथोत्तमेशुभे
 प्रारब्धकर्मणामंतेत्यक्ष्यामिस्वंकलेवरम् २०
 एवंचेत्प्राणमुक्तःस्यान्मुक्तिः स्यान्नात्रसंशयः
 ममश्रीपतिपादाब्जसम्यक्स्थापितचेतसः २१
 उत्तमोवाच-

पुमान्वास्त्रीजनोवापिकोरमेतविनश्वरे
 संसारेमाधवंमुक्त्वानित्याश्रममचेतनः २२
 तस्मान्मामपिजीवेशत्वत्पादांबुजसेविनीम्
 नीत्वास्वसंगमेतावद्विश्वाब्धेराशुतारय २३
 पुत्रोऽयमंगदः श्रीमान्गृहभारस्यधारणे
 समर्थोऽभूत्स्रुषाचेयंकल्याणीतत्सहायिनी २४
 पुत्रेसमर्थेयमूढःपुरुषःस्त्रीजनोऽथवा
 नविरज्येतयोर्मूढोवांचितः श्रेयसाहिसः २५
 नारदउवाच-

एवमन्योन्यमामंत्र्यदंपतीतौरहस्तदा
 पुत्रमाहूयकथयांचक्रतुस्त्वदमंगदम् २६
 दंपत्यूचतुः-

जरागमश्लथद्वात्रावावांविद्धित्वमंगद
 स्वश्रेयसेयतिष्यावः कुत्रचित्पुण्यभूतले २७
 हरेराराधनंभक्त्याश्रेयः परममुच्यते
 तदर्थमेवनिष्कामायतंतेसाधवोभुवि २८
 विषयेषुनसंसक्तिः समत्वंसर्वजंतुषु

येषांहर्षविवादौचनजातुसुखदुःखयो २९
 तएवसाधवोलोकेगोविंदपदसेविनः
 तेषांदर्शनमात्रेणकृतार्थोजायतेनरः ३०
 तीर्थानिपर्यटन्धीरस्तद्दर्शनसमुत्सुकः
 भाग्योदयेनकेनापितद्दर्शनमवाप्नुयात् ३१
 तस्माद्भारंकुटुंबस्यभुजयोर्युगदीर्घयोः
 आरोप्यनौविसर्जस्वतीर्थयात्रार्थमंगद ३२
 तीर्थयात्राप्रसंगेनकदाचित्साधुदर्शनम्
 भवेद्यदितदापुत्रद्वयोर्नौस्यात्कृतार्थता ३३
 नारदउवाच-
 इत्युक्तः पितृभ्यांपुत्रःसाधुवादमवादयत्
 नारदउवाच-
 समस्तकुलनिस्तारोभवद्भ्यामयमीरितः ३४
 आशुमामवजानीतंकिंकरोमिभवद्धितम्
 अहमाज्ञाकरोनित्यंयुवयोः पूज्यपादयोः ३५
 पुण्यतीर्थेषुदानार्थगृहीतंधनमुत्तमम्
 नयतंमामपिप्रेष्यंसेवायैनिजसंगमम् ३६
 नारदउवाच-
 इत्युक्त्वाधनमादायगत्वाक्रोशद्वयंतयोः
 संगेगृहमगात्ताभ्यांकथंचित्संनिवर्तितः ३७
 तौगृहीत्वाधनंकिचिद्विष्णुर्नौसंयतामिति
 कंदमूलफलाहारौतत्रोषित्वादिनत्रयम् ३८
 यदातस्मात्प्रचलितौदंपतीजगतीपते
 तदामार्गेमहान्कश्चित्सिद्धः संमीलितस्तयोः ३९
 ताभ्यामुभाभ्यांशिरसावंदितः सउपाविशत्
 उपविष्टस्तदाताभ्यामितिपृष्ठः ससिद्धराट् ४०
 कोभवान्कुतआयातोकिंचिकीर्षितितद्वद
 सिद्धउवाच-
 सिद्धोऽहतापसश्रेष्ठकल्पग्रामेगृहंमम ४१
 इंद्रप्रस्थात्समायातोदृष्टंतत्रमहाद्भुतम्

तत्रास्तिकपिलः सिद्धोनारायणसमोगुणैः ४२

तस्मादहंपठन्सांख्यंनिवसामितदाश्रमे

एकदामद्गुरुःश्रीमान्स्वाश्रमात्कपिलोययौ ४३

बदर्याख्यंमहापुण्यंस्नातुंसयमुनाजले

तत्रैकोरयमहिषस्तृषार्तोयमुनाजले ४४

प्रविष्टोजलमापीयपूर्वजन्मस्वमस्मरत्

स्मृत्वासपूर्वकर्मणिमहिषोऽरण्यसंभवः ४५

जलान्निसृत्यतरसाववंदेकपिलंगुरुम्

उवाचनरवाचाचमयिशृण्वतितापसः

यतत्तेकथयाम्यद्यशृणुत्वंपरमाद्भुतम् ४६

महिषउवाच-

भोभोविष्णुकलाभूत सिद्धानांकपिलेश्वर

किंनामेदंमहातीर्थंनतायकथयस्वमे ४७

अस्यतीर्थवरस्यांबुस्पर्शाद्वैपूर्वजन्मनि

जातामममहाभागपापस्यापिचकर्मणः ४८

सिद्धउवाच-

एवमाकर्ण्यतद्वाक्यंमहिषस्यमहामुनिः

जानन्नपिचतद्वृत्तंविहस्येदमुवाचह ४९

कपिलउवाच-

भवान्महिषशार्दूलकआसीत्पूर्वजन्मनि

तत्रकिंकृतवान्कर्मयोनिंयेनापमाहिषीम् ५०

महिषउवाच-

शृणुष्वमुनिशार्दूलवृत्तंवैपूर्वजन्मनः

अहमासंपुराराजाकलिगाधिपतिर्बली ५१

स्वांपरां नैवजानामियोषितंकाममोहितः

वणिजांसाधुवृत्तीनांधनहर्तानिरेनसाम् ५२

निशीथेनगरेराजन् गतभीः पर्यटाम्यहम्

सुंदरीभिः परस्त्रीभिः क्रीडितुरतिलीलया ५३

यद्दृहेसुंदरीनारींपश्यामिस्मरमोहितः

वसामिनिशितत्राहंक्षेत्रेमध्येगजोयथा ५४

क्रीडित्वातत्रनिःशंकंधनंहत्वाचतद्गृहात्
 स्वगृहंपुनरायामिकियद्भिर्वासरैरहम् ५५
 उपविष्टःसभामध्येदिवाद्वौपुरवालकौ
 अनार्यबाहुयुद्धेनयोधयामिनिजाग्रतः ५६
 नियोधयतियोबालस्तंमत्वाधनिनंबलात्
 गृह्णामितत्पितुर्वित्तंस्वल्पंवाभूरिवामुने ५७
 यः पराजयतेतत्रकातरत्वान्महामुने
 नायमर्हःपुरेस्थातुंममेतिविनिहन्मितम् ५८
 एवमप्यद्यमारेभेवर्त्तमानेमहीपतौ
 पौरानगरमुत्सृज्यप्रययुर्विषयांतरम् ५९
 एकदामुनिशार्दूलोदुर्वासापर्यटन्महीम्
 पुरेममसमायातोदुर्वासारुद्रसंभवः ६०
 मिलित्वानागराःसर्वेतदाजग्मुस्तदंतिके
 प्रणिपत्येदमाहुस्तंस्वदुःखज्ञापकंवचः ६१
 पौराऊचुः
 आत्रेयमुनिशार्दूलकृपांकुरुकृपानिधे
 अधर्मनिरतंभूपमेनंधर्मेणयोजय ६२
 भाग्योदये नकेनापिभवानस्माकमागतः
 उद्वेलाद्भूपदुःखाब्धेरस्मांस्तारयपोतवत् ६३
 धनंलोभयतातेनहतंनोमुनिपुंगव
 दूषिताश्चस्त्रियःसाध्यःसकामेननिरेनसा ६४
 दशवत्सरदेशीयाबहवः शिशवोहताः
 अगणयवैगुण्यनिधिरेषभूपोमहामुने ६५
 महिषउवाच-
 एवमाकर्ण्यपौराणांवचःसमुनिरत्रिजः
 दंड्योयमितिसंचित्यसभास्थंमामथाययौ ६६
 दृष्ट्वाहितंसमायांतडवधूतंदिगंबरम्
 आवारयमहंभृत्यैर्नेत्ययंदर्शनोचितः ६७
 रेणुनासर्वलिप्तांगोमहिषाकृतिरेववै
 वार्यतामितिपार्श्वस्थान्बहुशोऽहसमादिशम् ६८

ततस्तेतरसाभृत्यास्तंवारयितुमभ्यगुः
 हुंकारेणैवतान्सर्वान्सचक्रेभस्मसान्मुनिः ६६
 यज्ञाश्वरक्षतः स्वस्यपितुस्त्वमिवसागरात्
 सर्वशस्तानहंभृत्यान्भस्मीभूतांस्तुतेजसा ७०
 आलक्ष्यसहसोत्थायगृहमावेष्टमुद्यतः
 रेरेपापेति संबोध्यततोमांमुनिसत्तमः ७१
 शशापेतिमहारण्येमहिषोभवसांप्रतम्
 तेनाहमिति शप्तोवैमुक्त्वा राजतनुं तदा ७२
 मरुदेशेमहारण्ये जातोऽहमहिषो मुने
 चिरकालमहंतन्न्यवसंमुनिपुंगवः ७३
 अत्रागतस्तुकेनाहंपुण्येन तदपिशृणु
 वापीकूपसरस्यस्तु बहवः कारितामया ७४
 सहकारादिबृक्षाणामारोपो बिहितः पथि
 पुण्येनानेन मे देवपातो न नरकेऽभवत् ७५
 तीर्थस्य च मया प्राप्तो ह्यमुष्यजलसंगमः
 एतत्ते कथितं सर्वपूर्वजन्मशुभाशुभम् ७६
 येन तीर्थमया प्राप्तमेतद्योनिश्चमाहिषी
 अस्य तीर्थवरस्यांबुस्पर्शाज्जातिस्मरो भवम्
 कथमस्या असद्योनेर्मुक्तिः स्यात्तन्मुने वद ७७
 कपिल उवाच-
 एतत्तीर्थमहापुण्यं बद्धर्याख्यं रमापतेः
 अत्र स्नाहि द्रुतं कामं स्वचित्तस्थं हिलप्स्यसे ७८
 सिद्ध उवाच-
 एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य महिषस्य महामुने
 तत्र तीर्थे वरे स्नातुं प्राविशत्स्वर्गवांछया ७९
 स्नात्वा स्वर्गे च्छया तस्मिन् जलात्तटमुपागते
 तत्क्षणां गजमारूढ्यशक्रः स्वर्गात्समाययौ ८०
 इंद्र उवाच-
 हे कलिगपते नैजं देहं जहि हि माहिषम्
 प्रतिलभ्य वपुर्दिव्यं सममायाहि मे दिवम्

त्वयास्वर्गेच्छयास्नातंप्राप्तंतत्तेसुरास्पदम् ८१
सिद्धउवाच-

इत्युक्तः सतदातेनत्यक्त्वादेहंतुमाहिषम्
दिव्यंवपुः समासाद्यगजराजंसमारुहत् ८२
गजराजंसमारुह्यस्थित्वाचगगनेक्षणम्
प्रणम्यशिरसादेवंतुष्टावकपिलंमुनिम् ८३
कलिङ्गउवाच

नमस्तेपरमेशानकेवलज्ञानहेतवे
सेतवेवेदविद्यानारिपवेतद्विरोधिनाम् ८४
त्वत्तः प्रवृत्तिः सांख्यस्यजातातत्त्वावबोधिनी
देहिनांमाययाग्रस्तचेतसामपितेविभो ८५
येवेदविहितंत्यक्त्वावर्ततेस्वेच्छयामुने
तान्दंडयसिदंड्यांस्त्वंमज्जयंस्तिर्यगादिषु ८६
इंद्रादयोलोकपालाः सर्वेत्वदधिकारिणः
त्वदिच्छामनुवर्ततेभीतादंडकृतोहिते ८७
त्रयीधर्मविरोद्धारः पूर्वदेवायुगेयुगे
अवतीर्यविनाशायकृतासर्वात्मनात्वया ८८
येयेत्वयाहतानाथचक्रिणात्रिदशारयः
तेतेतमोमयींहित्वातनुंवैकुण्ठमभ्यगुः ८९
आज्ञापयजगन्नाथगंतुमांत्रिदशालयम्
अनुगृहीष्वशक्रंचनमंतंवीक्षणामृतैः ९०
प्रसादात्तवदेवेश बदर्याख्यस्यचप्रभो
तीर्थस्यस्वतनुंहित्वातामसींसात्त्विकींगतः ९१
इंद्रेणसहनागेंद्रमारुह्यत्रिदशालयम्
गच्छामिस्वेच्छयानाथकृपातस्तेकृपानिधेः ९२
सिद्धउवाच-

इत्यभिष्टूयदेवेशंकपिलंसकलिगपः
नमस्कृत्यचतत्पादौजगामत्रिदशालयम् ९३
एतन्मयाद्भुतंविप्रदृष्टंबदरिकामश्रमे
गुरुंशुश्रूषमाणेनपापस्यापिविमोक्षणम् ९४

नातः परंत्रिलोक्यांतुतीर्थसर्वार्थदायकम्
 याहितत्रैवसस्त्रीकः परंश्रेयोयदीच्छसि ६५
 अहंयामिसमानेतुंबदर्याख्यंगृहान्द्विज
 वृद्धंस्वकीयपितरंनिस्पृहंमोक्षकामुकम् ६६
 नारदउवाच-
 इतितीर्थवरस्यास्यबदर्याख्यस्यभूपते
 महिमानंसमुत्कीर्त्यससिद्धः स्वगृहंययौ ६७
 अथकालेनकियतासद्विजः सहभार्यया
 तीर्थानपर्यटन्धीरः इंद्रप्रस्थेभ्यगादहम् ६८
 तेनैववपुषाराजन्नीतवांस्तौनिजालयम्
 ससिद्धोऽपिस्वपितरंगृहादानीयसत्वरः ६९
 तत्रैवस्नापयामासतत्तीर्थेमोक्षकामुकम्
 सोऽपिश्रीवासुदेवेनबृद्धःसिद्धपितातदा १००
 ततोनीतोनिजगृहंवृंदारकविबंदितः
 इंद्रप्रस्थांतरगतमिदंसद्वदर्याख्यमीशः
 स्नानाद्द्यादखिलजनितामानसेष्टंपदार्थम्
 माहात्म्यंतेनृपनतिमतेवर्णितंतस्यपूतंयच्छ्रुत्वावैपततिनजनोमातृगर्भेकदाचित्
 १०१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
 माहात्म्येबदरिकाश्रमवर्णननामषोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१६

सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

राजोवाच-
 वर्णितमेत्वयासाधोमाहात्म्यंवदरीभवम्
 यंनिशम्यमनोयातिममनिर्मलतांमुने १
 एतदद्भुतमाहात्म्यंशक्रप्रस्थाख्यमुत्तमम्
 सकलंमुनिशार्दूलचतुर्वर्गप्रदायकम् २
 भुविनातःपरंतीर्थतिरश्चातमपिमुक्तिदम्
 श्रेष्ठंसकलपापघ्नंदर्शनादेवनारद ३
 एतदंतर्गतस्यास्यहरिद्वारस्यनारद

माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामित्वत्तः संतोषकारकात् ४
 मामुद्धरमुनेदीनमविद्याकामकर्म्मभिः
 वर्णनेनास्यतीर्थस्य शक्रप्रस्थगतस्य वै ५
 नारद उवाच-
 आकर्ण्य महाभाग वर्णयामितवाग्रतः
 हरिद्वारस्य माहात्म्यमश्वमेधफलप्रदम् ६
 अत्रैकः श्वपचः पापः यथा स्वर्गतिमाप्तवान्
 तत्तेऽहं कथयाम्यद्यशृणुष्वैकमनाः प्रभो ७
 धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे कालिग इति विश्रुतः
 श्वपचः पापकर्म्मवैवसतिस्मपुराद्वहिः ८
 पंचषड्वर्षदेशीयान् वालाङ्गणवासिनाम्
 प्रसह्य वंचयित्वा च वने नीत्वा जघान सः ९
 तेषामलंकारमयं रजतं हेमवन्नृपः
 रत्नादिकंचकायस्थं हत्वा तान् जगृहेऽधमः १०
 विवेश साधुनिलये रात्रौ धनजिहीर्षया
 पथिकान् धनमालक्ष्य स जघ्रे निर्जनं वने ११
 कुरुक्षेत्रे समायाता एकदार विपर्वणि
 नानादिग्भ्यो जनाराजन्नानादानजिहीर्षया १२
 तस्मिन् यथाविधि स्रात्वारविपर्वणि भूपते
 दानंदत्वा यथावच्च लोकाः स्वान् स्वान् गृहान्ययुः १३
 एकः कश्चिद्विशांश्रेष्ठो धनेन महता यतः
 पश्चात् सर्वजनेभ्यस्तु च चालस्वगृहं प्रति १४
 अश्ववारः पदातीनां विंशतिं पुरतो दधत्
 कालिगः समहापापस्तमनुप्रस्थितः श्रियै १५
 कतिचिद्वसतीर्गत्वा सहतेन विशाधमः
 सोऽत्यजस्तद्धनं हर्तुं न लेभे समयं नृप १६
 बलेनापि गृहीतुं न क्षमोऽभूत्तस्य सश्रियम्
 वैश्यस्तु जनविंशत्यासंयुक्तस्तु स एकलः १७
 अत्रागतः स पापात्मा वैश्यस्यार्थेन पार्थिव
 निशीथे शिबिरं तस्य धनं हर्तुं समाविशत् १८

एकेनतस्यवैश्यस्यजनेनसतुलक्षितः
 प्रविशन्नेवपापात्माददताप्रहरंस्वकम् १९
 तमालक्ष्यसमीपस्थंसजनः प्रहरप्रदः
 उभयोःपादयोराजन्स्वपन्नेवगृहीतवान् २०
 तौगृहीत्वाजनानन्यान्बोधयन्प्रहरप्रदः
 हस्तेनैवतुपापेनचौरेणाघातितोहिसः २१
 श्रुत्वापलायमानस्तुगृहीतोऽन्यैर्जनैस्तदा
 गृहीतारंपुनर्हत्वासहसासपलायितः २२
 एकेनकेनचिद्राजन्सेवकेनधनुर्भृता
 दूरादेवशरेणाशुधावन्सनिहतोऽधमः २३
 हतमात्रःशरेणाशुतत्याजसचजीवितम्
 चौरेणनिहतौराजन्वैश्यस्यानुचरावुभौ २४
 तेत्रयोवरयानानिगणानीतानिभूपते
 समारुह्यदिविस्थित्वावैश्यमेतद्वभाषिरे २५
 कालिगवैश्यानुचराऊचुः
 भोभोवैश्यपते साधोतीर्थमेतदनुत्तमम्
 इंद्रप्रस्थेहरिद्वारंशिवकृत्पापिनामपि २६
 वयंत्रयःसुतीर्थेऽस्मिन्नपमृत्युगताअपि
 गच्छामस्त्रिदिवंवैश्यसांप्रतंशिवमस्तुते २७
 श्रीनारद उवाच-
 इत्युक्त्वातेययुः स्वर्गंशिवेशिवकृतांपदम्
 यत्रेच्छयाहिलभ्यंतेभोग्यवस्तून्यनेकशः २८
 अथरात्रौव्यतीतायांप्रातरत्रविशांवरः
 स्वभृत्यदेहयोः कृत्वादाहमस्थीन्यपातयत् २९
 तीर्थेऽत्रपात्यमानेषुभृत्यौतावस्थिषुप्रभो
 स्वर्गात्पुनरिहायातौतंवैश्यमिदमूचतुः ३०
 भृत्याऊचतुः
 भोभोवैश्यपतेसाधोतीर्थेऽत्रमरणाद्भुवि
 पापानामपिजंतूनांस्वर्गप्राप्तिर्नसंशयः ३१
 स्थलेमृतस्यजंतोश्चेत्पतंत्यस्थीनिवारिणि

तीर्थस्यास्यतदावैश्यसत्यलोकेस्थितिर्भवेत् ३२
स्थलेमृताभ्यामावाभ्यामस्थिपातेनवारिणि
संप्राप्ताब्रह्मणोलोकेस्थितिराब्रह्मसंस्थिते ३३
स्थलेमृतस्यचौरस्यापेतुरस्थीनिनांबुनि
यतोऽत सविशांनाथतस्थौवृन्दारकालये ३४
तस्यापिदेहमन्विष्यतीर्थेस्मिन्नाशुपातय
यथासोऽपिसुरश्रेष्ठप्राप्नुयान्नौगतिंपराम् ३५
उपकारः सदाकार्यः परेषामपिसाधुभिः
अपकारो नमंतव्यः कृतोभृशमसज्जनैः ३६
नारदउवाच-

इत्युक्त्वातौमहाभागौगतौहरिपुरंप्रति
हरिद्वारस्यतीर्थस्यसलिलेनास्थिपातनात् ३७
सवैश्यस्तुमहाभागस्तस्यचौरस्यविग्रहम्
दग्धुमन्वेषयामासनलब्धंतत्तुभूपते ३८
पुनराबृत्यतत्रैवसर्वतीर्थशिरोमणौ
हरिद्वारेमहाराजससस्त्रावितिवाञ्छया ३९
अहमुत्पाद्यसत्पुत्रान्धर्मार्जितधनेनच
संतोष्यविप्रान्बंधूंश्चविष्णुमाराध्यसेवया ४०
त्वय्येवमरणंप्राप्यगच्छामिहरिमंदिरम्
तीर्थराजनमस्तुभ्यमेतत्कर्तव्यमस्तिते ४१
इतिकामनयाराजन्सवैश्यस्तत्रकामदे
तीर्थेस्नात्वागतः सर्वैर्भृत्स्वंसमगाद्बृहम् ४२
तत्रगत्वासपत्न्यांतुपुत्रानुत्पाद्यबुद्धिमान्
धर्मोपार्जितवित्तेनतोषयामासबांधवान् ४३
भक्त्यापरमयाराजन्नाराध्यकमलापतिम्
तीर्थेऽस्मिन्मरणंप्राप्तोयतोवैकुण्ठमाप्नुयात् ४४
इतिवैवर्णितोराजंस्तीर्थस्यमहिमातव
हरिद्वारस्यपुण्यस्यश्रवणेऽस्यफलंशृणु ४५
तिलद्रोणस्यदानेनमाघेयत्फलमाप्नुयात्
जनस्तत्फलमाप्नोति शृण्वन्माहात्म्यमस्यतु ४६

गोपीचंदनदानेनब्रह्मपत्रेषुभोजनात्
 यत्फलंतन्महिम्नोऽस्यश्रवणादेवकार्तिके ४७
 जागरेचप्रबोधिन्यांप्रहरेपश्चिमेनृप
 यत्फलंतन्महिम्नोऽस्यतीर्थस्याकर्णनाद्भवेत् ४८
 हरिद्वारस्यसदृशंशक्रप्रस्थगतस्यवै
 नतीर्थपृथिवीलोकेचतुर्वर्गफलप्रदम् ४९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेइंद्रप्रस्थ
 माहामृत्येहरिद्वारवर्णनं नाम सप्तधिकद्विशततमोऽध्यायः २१७

अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

भूयःशृणुमहाभागमाहात्म्यंपरमाद्भुतम्
 अत्रस्थितस्यतीर्थस्यपुष्करस्यशिवप्रदम् १
 प्रसादात्तस्यतीर्थस्यविष्णुःसर्वसुरेश्वरः
 प्रसन्नंपुंडरीकस्यमासमेकंगृहेवसेत्
 अत्रमुक्तिंतदनुजोलेभेपापरतोऽपिहि २
 शिबिरुवाच-

कःपुंडरीकोधर्मात्माकृतंतेनचकर्म्मकिम्
 येनप्रसन्नोभगवांस्तद्गृहेमासमावसत् ३
 कथंतदनुजःप्रापपापात्माश्रीहरेःपदम्
 तीर्थस्यास्यप्रसादेनसर्वमाख्याहिमेमुने ४
 शृणुवतोऽस्यनसंतोषोमाहात्म्यंममजायते ५
 नारदउवाच-

विदर्भनगरेराजन्मालवाख्येमहायशाः
 ब्राह्मणोब्रह्मविच्छांतोविद्वान्विष्णुपरायणः ६
 देवर्षिपितृभूतानांमानुषाणांचपोषकः
 विषयेषुनसंसक्तोलोभमोहादिवर्जितः ७
 सएकदामहाभागसिंहंप्राप्तेबृहस्पतौ
 गोदावरींमहापुण्यांस्नातुंप्रतिजगामह ८
 दातुंतत्रसुवर्णस्यगृहान्निन्येपलायुतम्

गच्छन्पथिसधर्मात्मा मनसैतदचिंतयत् ९
मालव उवाच-
गृहादानार्थमानीतं मया हेमपलायुतम्
यस्मै कस्मै न दातव्यं दातव्यं पूज्यसाधवे १०
निष्किंचनाय विप्राय पात्रायानुपकारिणे
पूज्याय देशे काले च दत्तमक्षयतां व्रजेत् ११
उञ्छवृत्त्या समानीतं दत्त्वा दुर्वाससे मुनिः
शिलोच्छवृत्तिर्धर्मात्मा स्वन्त्यक्त्वा गात्परंपदम् १२
दानवेन्द्रो बलीराजा पात्रं विज्ञाय वामनम्
विपक्षायाप्यदात्तस्मै त्रिलोकीं स्वभुजार्जिताम् १३
तस्मात्पात्राय दातव्यं धनं धर्माजितं मया
गोविंदतुष्टये सम्यक्त्वां च्छनीयं न तत्फलम् १४
पुंडरीकस्तु धर्मात्मा भागिने योगजा ह्वयात्
आयास्यति मया हूतः सर्वपात्रशिरोमणिः १५
आनीतस्य धनस्यार्द्धं तस्मै पात्राय सूनवे
स्वसुर्दास्यामि शेषं तु श्रोत्रियेभ्यो यथाविधि १६
नारद उवाच-

एवं विचिंत्य धर्मात्मा मालवं सद्विजोत्तमः
कतिचिद्वासरैः प्राप्तः पुण्यांगो गदावरीं नृप १७
मिलितस्तस्य धर्मात्मा पुंडरीकः स्वसुः सुतः
तस्य वै पूर्वमायातो मालवस्य महीपते १८
स तत्र विधिना स्नात्वा सिंहसंक्रमवासरे
पुंडरीकाय वित्तार्द्धं ददौ मे प्रीयतां हरिः १९
पुंडरीकोऽपि धर्मात्मा स्नात्वा गोदावरीजले
स्ववित्तस्य चतुर्थांशं श्रोत्रियेभ्यो ददौ मुदा २०
स तत्र विधिवत् स्नात्वा दत्त्वा दानं च शक्तितः
गच्छंतं स्वगृहान्न राजन्नित्युवाच स्वसुः सुतम् २१
मालव उवाच-

गुरुन्प्रति नमस्कारो वाच्यो आशीर्लघून् प्रति
यथावयोर्हिसंयोगः क्षणिकोऽयं बभूव ह २२

एवंहिसर्वजंतूनांपुत्रदारादिभिः सह
 तस्मात्क्षणिकसंयोगात्संसाराद्यः सुधीर्नरः २३
 विरज्येतकृपापात्रंसहरेस्याद्विनिश्चितम्
 कृपातः श्रीहिरेः प्राणीसत्संगमरतोभवेत् २४
 तस्तस्यहरेर्लीलाश्रवणेच्छाहिजायते
 श्रुत्वाचकीर्तितासद्भिर्हरिलीलाअपिस्वयम् २५
 सुस्पृहंकीर्त्तयत्येवततः स्मरतिकेवलम्
 ततस्तस्यभवेत्प्रेमगोविंदपद सेवने २६
 नरस्ततस्तरत्याशुपोतेनेवमहार्णवम्
 एतदर्थंहिसाधूनांज्ञानिनांकर्मणांतथा
 यन्नोभवतिधर्मात्मन्नपित्वंयन्नवान्भव २७
 नारदउवाच-

एवमुक्त्वासवैदर्भःसुतंकथमपिस्वसुः
 विसृज्याश्रुमुखोवाष्पपर्याकुलदृशंययौ २८
 पुंडरीकोऽपिधर्मात्माचचालस्वगृहं प्रति
 कतिभिर्वासरैराजन्नागतोऽत्रशुभास्पदे २९
 भरताख्यंकनीयांसंभ्रातरंपतितंभुवि
 श्वसंतंक्षतनिर्गच्छद्रुधिराक्तमवैक्षत ३०
 पप्रच्छय रुदन्नुच्छ्वातः केनेदृशींदशाम्
 गमितोसिकिमर्थंवागृहादिहसमागतः ३१
 इतिपृच्छतिराजेंद्रपुंडरीकेसपीडया
 महत्याभरतःसद्यःपीडितोसूनमुंचत ३२
 अवातरत्तदायानमैकंसगणमद्भुतम्
 आकाशात्पश्यतांभूपजनानांतदुरोरपि ३३
 तदारुह्यसदिव्यांगोभरतः पापकार्यपि
 उवाचवचनं ज्येष्ठभ्रातरंविनमन्निदम् ३४
 भरतोवाच-

पुंडरीकमहाबुद्धेतीर्थस्यास्यप्रसादतः
 पुष्करस्यमयाप्राप्तापापिनापिदिविस्थितिः ३५
 मदीयंदारुणंकर्मभ्रातर्जानासियद्यपि

तथापिकथयाम्यद्यकिंचिदज्ञातमस्तिते ३६
 यथामयाप्रभावत्यावेश्यारमितंसह
 तद्गृहं व्ययितं भूरिधनं च मदिराकृते ३७
 द्यूतेन हारितं यच्च चौरकर्म समार्जितम्
 शिवरात्र्यां मया शंभुनिर्माल्यं यच्च भक्षितम् ३८
 यत्कृते भवता विप्रोजेबुको नाम दूषितः
 एतन्मया कृतं कर्म विदितं पुंडरीकते ३९
 गोदावरीं गते भ्रातस्त्वयि यत्कृतवानहं
 न तत्ते विदितं कर्म कथयामि तदप्यहो ४०
 चलिते त्वय्यतिक्रान्तो यदा पक्षस्तदा ह्यहम्
 श्रुतवानिति लोकेभ्यो वचनं हरिदुःसहम् ४१
 पुंडरीको धनं दातुमाहूतो मातुलेन हि
 निजसोदरमाहत्य पुंडरीकं तदाहतम् ४२
 गृहीष्यामि धनं भूरिमालवेन समर्पितम्
 महता वसुना तेन तोषयामि प्रभावतीम् ४३
 दुरोदरेण क्रीडामि स्वेच्छया तद्विदैः सह
 इत्यालोच्य त्वदध्वानं निरुध्याहमि हस्थितः ४४
 हत्वा त्वांच धनं भूरिगृहीतुं च महामते
 अतिक्रान्ते धने भ्रातः कुतश्चित्सार्थमागतः ४५
 वणिजामत्र सुप्तोऽहरात्रौ तत्र महामते
 अथ कश्चिन्निशीथे तु तस्करो वणिजां धनम् ४६
 हर्तुं तत्र समाविष्टः सार्थे जनसमाकुले
 नीत्वा यदा धनं किंचित्सचौरस्तु पलायितः
 तमन्वधा वन्सहसा क्रोशंत इव सेवकाः ४७
 सेवका ऊचुः
 गृह्यतां गृह्यतामेष चौरोऽययाति सत्वरम्
 मध्याद्बहूनामस्माकमपहत्य धनं बहु ४८
 भरत उवाच—
 इत्याकर्ण्य वचस्तेषां पुरतस्तु तमन्वहम्
 अधावं सहसा भ्रातस्तद्गृहीतुं जिहीर्षया ४९

ततस्तेवणिजांभृत्याज्ञात्वामांतस्यरक्षकम्
 प्रजहुस्तरसासर्वेसखङ्गंखङ्गपाणयः ५०
 तेषुकश्चिद्विवजश्रेष्ठोब्राह्मणोऽहमितिब्रुवन्
 खङ्गेनशितधारेणमया पापीयसाहतः ५१
 वणिजांसेवकैस्तैस्तुखङ्गधारैरहंहतः
 गतास्तेवणिजः प्रातर्निजगंतव्यनीवृतम् ५२
 ततोभवानिहप्राप्तः श्वसंतंमांददर्शह
 चलद्बुधिरलिप्तांगपीडामोहविचेतनम् ५३
 इत्येतत्कथितंभ्रातर्यदर्थमहमागतः
 अपमृत्युंयथाप्राप्तस्तच्चापिकथितंमया ५४
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडे
 कालिदीमाहात्म्येऽष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१८

एकोनविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-
 इत्याकर्ण्यवचस्तस्यपुंडरीकोमहामनाः
 उवाचनिजबंधुंतंशृण्वतांनिजसंगिनाम् १
 पुंडरीकउवाच-
 केनपुण्येनतीर्थेऽस्मिन्मृत्युर्भरततेऽभवत्
 यदिजानासितद्ब्रूहिपापंविख्यातमेवते २
 भरतउवाच-
 पुंडरीकशृणुष्वेदंकथयामितवाग्रतः
 एतत्तीर्थप्रदंपुण्यंकृतंयदिहजन्मनि ३
 एकदातुधनंजित्वासमागच्छन्निजंगृहम्
 अपश्यंमृतकंबालंमृतस्यानाथमापणे ४
 निधायतमहंमूर्ध्निनीत्वागंगातटेशुभे
 वस्त्रादिभिरलंकृत्यचक्रे दाहादिसत्क्रियाम् ५
 द्यूतेनोपार्जितंद्रव्यंतत्सर्वव्ययितंमया
 तेनपुण्येनप्राप्तंमेतीर्थमेतच्छुभावहम् ६
 कुरुत्वंममदेहस्यसंस्कारंदाहपूर्वकम् ७

श्रीनारदउवाच-

संस्कारेविहिते राजन्भरतः पापवानपि
तीर्थस्यास्यप्रसादेनपुष्करस्यगतोदिवि
मासमेकंयथाविष्णुःपुंडरीकगृहेहरिः ८
उवासास्यप्रसादेनतीर्थस्य शृणुसांप्रतम्
अत्रतीर्थेसधर्मात्माभरतस्यापिसद्गतिम्
दृष्ट्वेतिहृदयेमेनेतीर्थमेतत्तुकामदम् ९
अत्रेतिवाञ्छयासस्त्रौपुंडरीकः सपंडितः
माघमासंस्वरूपेणहरिर्वसतुमेगृहे १०
एवंस्नात्वासकामेनययौनिजगृहंप्रति
तीर्थेऽत्रनृपतिश्रेष्ठपुंडरीकोऽखिलार्थदे ११
बंधुभ्योमरणंभ्रातुर्भरतस्यजगादह
तेपिश्रुत्वाशुचंचक्रुर्माययावृतबुद्धयः १२
पुंडरीकस्तदाकुर्वन्गृहेस्वस्मिन्निजक्रियाः
उवासेतिमहानंदस्तपस्यायास्यतेहरिः १३
पूर्णिमायामथोपौष्यांचक्रेसपरमोत्सवम्
मत्वेतिश्वोगृहेमह्यंहरिरायास्यतिध्रुवम् १४
श्रीखंडजलसेकेनगोमयालेपनेनच
मुक्ताचूर्णचतुष्केनसमस्कुरुतकेतनम् १५
शतद्वयंब्राह्मणानानानाभोज्यैरभोजयत्
वह्नीभिर्दक्षिणाभिश्चतानेवसमतोषयत् १६
नानावादित्रकुशलैःकलकंठैश्चगायनैः
रजन्यांस्वजनैर्गायंश्चक्रेजागरणंतथा १७
अथप्रभातेतान्सर्वान्गायनादीन्विसृज्यसः
गोविंदागमनाकांक्षीगृहमध्येउपाविशत् १८
अथ तस्यगृहाभ्यासेनिवर्त्यनिजवाहनम्
प्राविशद्गृहमध्येतुकर्तुंस्वजनवाञ्छितम् १९
सपुंडरीकस्तंदृष्ट्वामाधवंसमुपागतम्
उत्थायासनतस्तूर्णववंदेशिरसानृप २०
उवाचचसधर्मात्मागोविंदालोकनिर्वृतः

संपूज्यार्धादिदानेनविष्टरेतंनिवेशितम् २१
 पुंडरीकउवाच-
 भवताभवतापद्मंसुस्पष्टंतदनुष्ठितम्
 तावदत्रत्वयाविष्णोस्थ्यतांस्थितिकारिणा २२
 यावदस्यपुनीतस्यसमाप्तिस्तपसोभवेत्
 यत्रत्वंसेवकास्तेचवसंतिपरिचर्यया २३
 तत्रैवखलुवैकुण्ठं सर्वदोषविवर्जितः
 यद्गृहेतवकर्माणिवर्यं तेसाधुभिर्विभो २४
 हरिर्निवसतेतत्रसन्मुखादितिनः श्रुतम्
 येषांवचसितेनामहदिरूपंचसुंदरम् २५
 कर्णयोश्चगुणारोपस्तएवखलुसाधवः
 भवतोभवतेस्वांतंयेषांशुश्रूषणेविभो २६
 उत्तमांगेचनिर्माल्यंत एवखलुसाधवः
 येषांतुबुद्धिःशत्रौचमित्रेचकमलापते २७
 चयापचययोश्चैवतएव खलुसाधवः
 येषांविकुरुतेचेतोनविकारस्यकारणे २८
 संतिलक्ष्मीपतेनूनंतएवखलुसाधवः
 यत्रत्वंसाधवस्तत्रसंतोयत्रततो भवान्
 भवान्अतोविज्ञायतांसाधुंमाघेममगृहेवस २९
 नारदउवाच-
 इत्याकर्ण्यवचस्तस्यपुंडरीकस्यमाधवः
 उवाचवचनं भासादंतानांभासयन्दिशः ३०
 श्रीभगवानुवाच-
 साधूनामुत्तमःसाधुस्त्वंपृथिव्यामहामते
 यत्त्वयापुण्यतीर्थेतुस्नातंमत्संगवांछया ३१
 उत्तिष्ठजाह्नवीतोयमाघेस्नानंकुरुद्विज
 माघांतेस्नापयामित्वांपूर्णिमायांतुपुष्करे ३२
 प्रयागेमाघमासे तुपूर्णयत्स्नानजंफलम्
 तत्सर्वंपुष्करेतीर्थेदिनैकस्नानतोभवेत् ३३
 नारदउवाच-

एवमुक्तः सविप्रेन्द्रः पुंडरीको मुरारिणा
 किञ्चिदभ्युदिते सूर्ये स्नानं गंगाजलेऽकरोत् ३४
 प्रत्यक्षपुंडरीकाक्षपुंडरीकः समर्चयत्
 तुलसीविकसत्पुष्पयवकुंकुमचंदनैः ३५
 धूपैरगरुजैरंगवासितांगरमापतिम्
 नीराजयतिकर्पूरदीपकैः पञ्चभिः स्मसः ३६
 चतुर्विधमयैर्भोज्यैर्भोजयित्वा जगद्गुरुम्
 सुप्तं समणिपर्यङ्कैश्चामरैस्तमवीजयत् ३७
 पादसंवाहनं जातुचक्रे तस्य रमापतेः
 जातकर्पूरसंयुक्तंददौ तांबूलवीटकम् ३८
 उष्णीषं बध्नतस्तस्य श्रीपतेः पुरतस्तदा
 तस्थौ जातु सविप्रेन्द्रः करेणानीयदर्पणम् ३९
 एवं निजगृहे तस्य वसतः स भवच्छिदः
 सपर्याविदधद्विप्रो माघं निन्ये समस्तकम् ४०
 अथ माघावसाने तु पूर्णिमायां रमापतेः
 स्मृतिमात्रागतं तद्विर्यमपश्यत् पुरतः स्थितम् ४१
 तदृष्ट्वा पुंडरीकाक्षः पुंडरीकमुवाच ह
 श्रीभगवानुवाच—
 श्रूयतां भो द्विज श्रेष्ठ यद्वचोऽह वदामि ते ४२
 इन्द्रप्रस्थगते तीर्थे पुष्करे ते यदृच्छया
 स्नानाय ते मया दत्तं यन्मासमुषितं मया ४३
 अद्य पक्षीन्द्रमारुह्य मया सह महामते
 व्रजतीर्थं शिरोरत्नं तदेव प्रतिपुष्करे ४४
 चतुर्वर्गप्रदेतस्मिन् स्नानं कुर्वन् यदीच्छसि
 तदहं ते प्रदास्यामि यदहं तद्वशे द्विज ४५
 पापोऽपि भरतस्ते वै भ्राता यत्र मृतो गतः
 स्वर्गं स्वर्गसुखाकांक्षी किमन्यत्तस्य वार्यते ४६
 नारद उवाच—
 एवमुक्त्वा स देवेन्द्रो ब्राह्मणं द्रं नरेन्द्रतम्
 पतंगेन्द्रं समारोप्य सर्वतीर्थे द्रमागमत् ४७

पुंडरीकस्यदेहात्तुतेनतत्प्राणवायुना
 समंज्योतिः सनिर्गत्यगोविंदपदमाविशत् ४८
 एवंपुष्करतीर्थेऽस्मिन्निद्रप्रस्थगतेनृप
 स्नानेनपुंडरीकस्तुलेभेसायुज्यमीश्वरे ४९
 एवंप्रतीर्थानुरोधेनगोविंदोऽपिचतद्वहे
 मासमेकंसुखंराजन्नुवासनिजबन्धुवत् ५०
 केनवर्णयितुंशक्योमहिमापुष्करस्यवै
 शक्रप्रस्थगतस्यास्यकोट्यंशोवर्णितोमया ५१
 माहात्म्यश्रवणादस्यश्रद्धयालभतेनरः
 अश्वमेधक्रतुफलंपठनादपिभूपते ५२
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
 माहात्म्येपुष्करमहिमावर्णनोनामैकोनविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २१६

विंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-
 शिवस्यतीर्थराजस्यप्रयागस्यतवाग्रतः
 महिमानंमहापुण्यंश्रद्धयावर्णयामिते १
 विश्वावसुर्मही पालगंधर्वोलोकविश्रुतः
 एकदासगतोगातुंसुमेरौब्रह्मणः सभाम् २
 तत्रसर्वैः सुरश्रेष्ठमुपविष्टंसुविष्टरे
 जुष्टंसुरगणैर्भूपविश्वावसुरवैक्षत ३
 ब्रह्मासनसमीपेतुवरासनगतंनृप
 द्वितीयमिवलोकेशमिन्द्रप्रस्थंसएक्षत ४
 सुरराजतीर्थेराजौब्रह्मेन्द्रप्रस्थयोर्नृप
 चामरोद्धूननं मूर्ध्नि कुर्वतौ सददर्शह ५
 अन्यानिदेवतीर्थानितयोदूरेमहीपते
 स्थितानितेनदृष्टानिबद्धांजलिपुटानितु ६
 तयोरग्रेजगौराजन्गांधर्वरागमुत्तमम्
 तीर्थैःसममगात्सत्यलोकंदेवान्विसृज्यहि ७
 अथविश्वावसुर्द्धिमान्दृष्ट्वातीर्थस्यवैभवम्

इंद्रप्रस्थस्यराजेंद्रहाहामेतदुवाचह ८
 विश्वावसुरुवाच-
 भोभोगंधर्वशार्दूलतीर्थमेतन्महाद्भुतम्
 इंद्रप्रस्थाख्यमेतस्मिन्संसारेतीर्थराशिषु ९
 चराचरगुरुर्ब्रह्मासुरवंद्यपदांबुजः
 तस्यासनसमीपस्थंयदतिष्ठसमासनम् १०
 तीर्थराजोऽपिपृष्ठस्थश्चामरंयस्यमस्तके
 अधुनाभृत्यवज्रातस्तीर्थेष्वन्येषुकाकथा ११
 पृथिव्यांयानितीर्थानिनिर्वर्गफलदानितु
 इंद्रप्रस्थमिदंतीर्थचतुर्वर्गफलप्रदम् १२
 अत्रस्थितानितीर्थानितादृशानिगुणैर्ध्रुवः
 शेषेनापिनशक्यंतेस्तोतुंतेषांमहागुणाः १३
 नारदउवाच-
 एवंविश्वावसुर्धर्मान्दृष्ट्वेन्द्रप्रस्थवैभवम्
 गत्वातस्यगृहंराजन्पावनंसर्वकामदम् १४
 यथादेवेषुसर्वेषुशक्रः श्रेष्ठःशचीपतिः
 तस्माद्ब्रह्माचतीर्थेषुप्रयागोऽयतथावरः १५
 तस्मादपिमहाराशक्रप्रस्थमिदंवरम्
 अस्यांतरगतोयोऽयप्रयागोनृपदृश्यते १६
 कथयाम्यत्रयद्वृत्तंमोहिन्याःपण्ययोषितः
 नर्मदासरितस्तीरेपुरीमाहिष्मतीनृप १७
 मोहिनीनामतत्रासीद्वेश्याबहुधनान्विता
 रूपयौवनसंपन्नानिष्णातानृत्यगीतयोः १८
 तयाबहूनिपापानिकृतानिधनलुब्धया
 ब्रह्महत्याःकृताःसप्तदास्यश्चबहवोहताः १९
 तासांचपातितागर्भाःबहुशःपापयातया
 एवंतयासुतारुण्यंगमितंपापकर्मभिः २०
 ततोजराकियत्कालेतद्देहेसमपद्यत
 जराग्रस्तशरीरासानिवृत्तविषयस्पृहा २१
 नचक्रेमानसंयूनांतेचतांपतिभूपते

पापार्जितंधनंस्वीयंनविश्वसितिकस्यचित् २२
 नदत्तेनस्वयंभुंक्तेननिक्षिपतिवैक्वचित्
 एकदासानिशीथेतुविबुध्येतिविचिंतयत् २३
 मृतायांमयिकस्येदंधनंपापैरुपार्जितम्
 तंनयिष्यतिमांघोरंनरकंभृशदारुणम् २४
 दास्यस्तासांचभर्तारस्तद्भोक्ष्यंतिधनंमम
 मयैवसद्गतिस्तस्यकथंनक्रियतेऽधुना २५
 एवंविचिंत्यसाधर्मेविधायमति मुत्तमाम्
 चकारारामसरसिवापीकूपसुरालयान् २६
 अभितःपुरमाधत्तेप्रपाःपथिकहेतवे
 निदाघेचमहाराजतेभ्योऽन्नप्रददौचसा २७
 धर्मशालांगृहाभ्याशेनिवासायविदेशिनाम्
 विदधेसापुनस्तेभ्योददावाहारमुत्तमम् २८
 एवंप्रवर्त्तमानाहिधर्मेसाभूपमोहिनी
 ज्वरातुराभवत्काले क्वचिच्चेतिविचिंतयत् २९
 धर्मार्थेहिमयावित्तंव्ययितंभूरियद्यपि
 तथापिस्वर्णरूप्यादिप्रचुरंवर्त्ततेपरम् ३०
 श्रोत्रियेभ्योददाम्येतज्ज्ञानेनेतिव्यचिंतयत्
 विचिंत्येतिसमाहूतामोहिन्यानगरद्विजाः ३१
 नागतास्तेमहीपालज्ञात्वाघोरंप्रतिग्रहम्
 यदातदाद्विभागंचचक्रेतत्तुधनं स्वकम् ३२
 एकोभागस्तुदासीनांदत्तोन्वयश्चविदेशिनाम्
 स्वयंतुनिर्द्धनाराजन्नभवत्सातुमोहिनी ३३
 तथासमागतंमृत्युंविज्ञायांतिकमंतिके
 मुक्त्वादास्योधनंनीत्वायथेष्टगतयोऽभवत् ३४
 इतिमत्वायदाह्येषाज्वरमुक्ताभविष्यति
 तदानींयद्धनंदत्तंनूनमादास्यतेहितत् ३५
 अथसालंधनान्यष्टादशकृत्वामहीपते
 निजायुषस्तुशेषेणज्वरमुक्तातदाभवत् ३६
 एकाजरद्रवानामसखीतस्यामहीपते

सातामुपचचाराशुपथ्यादिभिरतंद्रिता ३७
 कियद्भिर्वासरैः सातुपूर्णाहाराव्यजायत
 तस्याजरद्रवायास्तुगृहेभुक्तंस्मलज्जया ३८
 मयास्थितंसुखेनात्रदुःखमद्यसमागतम्
 दारिद्र्यान्नमयास्थेयंसचिंत्येतिगतान्यतः ३९
 गच्छतीसावनेराजन्मोहिनीपुरतस्कैरैः
 इति मत्वाविनिहतागृहीत्वायात्यसौधनम् ४०
 धनमप्राप्यत्स्तस्याः सकाशात्पुरतस्कैरैः
 श्वसतीसापरित्यक्तातस्मिन्नेववनेनृप ४१
 अथवैखानसः कश्चित्प्रयागस्यास्यवैजलम्
 बिभ्रत्कमंडलौराजन्नत्रारण्येसमाययौ ४२
 अथतांपतितांवीक्ष्यशस्त्रविक्षतविग्रहाम्
 याचमानामिदंराजन् जीवनंहस्तसंज्ञया ४३
 वैखानसउवाच-
 कात्वंकेनशितैः शस्त्रैःसक्षतीकृतविग्रहा
 एकाकिनीकिमर्थवानिर्जनारण्यमागता ४४
 इंद्रप्रस्थगतस्येदंप्रयागस्यजलेशुभे
 भाग्योदयेनकेनापिप्रापितंप्रियकाम्यया ४५
 इत्युक्तातेनसावक्तुमक्षमाव्याददेमुखम्
 पातुंतद्वारिमहिषीभवेयमितिवांछया ४६
 अथैतस्यप्रयागस्यपातितेबुनितन्मुखे
 तत्याजजीवितंसातुमोहिनीगणिकानृप ४७
 प्राणप्रयाणकालेतुमहिषीत्वंचवांछयत्
 अतःसामहिषीजाताद्राविडेवीरवर्मणः ४८
 संभूयकेरलाधीशगृहेतीर्थाबुपानतः
 कुलशीलधनैश्वर्यसंयुक्तस्यमहीपते ४९
 हेमगौरंततः सांगंबभारकमलेक्षणा
 अतस्तस्यपितानामहेमांगीतिचकारह ५०
 एकदासातुहेमांगीहेमाभरणभूषिता
 कलायाःस्ववयस्यायामंत्रिपुत्र्यागृहंययौ ५१

तत्रयावकतैलेन स्नापिताभोजिताचसा
विविधान्नैस्तदाराजन्निविष्टावरविष्टरे ५२
पुष्पोद्ग्रथितधमिल्लाक्षामक्षौमविभूषिता
कलांप्रोवाचदधतीमुखेतांबूलवीटिकाम् ५३
हेमांग्युवाच -

कलेकलयमेवाक्यंकोकिलाकलभाषिणि
गृहेयदद्भुतं वस्तुतवमामभिदर्शय ५४

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सास्त्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
माहात्म्येइंद्रप्रस्थवर्णनोनामविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः २२०

एकविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

इत्युक्तासाकलाराजंस्तयानृपतिभार्यया
स्वकोशात्स्वर्णमंजूषामानाय्यविदधेपुरः १
उवाचचमहाराजभार्येऽस्यामहदद्भुतम्
पुस्तकंवर्ततेदेवितत्रचित्राणिसंतिवै २
उद्धाटयदृश्यतांकिंचित्किंचिमस्त्यत्रपुस्तके
रंस्यतेतेमनोनूनंतत्रस्थालेख्यदर्शने ३
इत्युक्त्वाभूपपत्नीसादास्यातामुदघाटयत्
मंजूषांतत्रसंस्थंचपुस्तकंपाणिनाऽग्रहीत् ४
तत्रावलोकयामाससावतारान्समासतः
पूर्वततस्तुभूगोलंपंचाशत्कोटियोजनम् ५
तत्रांधकारसंयुक्तारसंयुक्ताभूमिर्दृष्टाथकांचनी
एतयोरंतरेराजल्लोकालोकश्चपर्वतः ६
सप्तद्वीपास्ततोदृष्ट्वासमुद्रैःसप्तभिर्वृताः
एतेषुनद्यःशैलाश्चखंडानितुमहामते ७
एतद्भारतखंडंसापश्यंतीभूपतिप्रिया
यमुनाजाह्नवीमुख्यासरितः समवैक्षत ८
यमुनातीरगंगराजन्निद्रप्रस्थमिदंशुभम्
ददर्शसामहाभागातीर्थव्रजयुतंनृप ९

अत्रतीर्थमिदं दृष्ट्वा प्रयागं ब्रह्मनिर्मितम्
 पूर्वजन्मकृतं कर्म सा सस्मार मनस्विनी १०
 ततस्तूष्णीं समुत्थाय तूर्णं सा स्वगृहं ययौ
 निश्चित्येति न भोक्ष्यामि ततः प्रस्थाय तीर्थकम् ११
 तदैव सा तु हेमांगी सह गंतुमसुप्रियम्
 वीरवर्माणमाहेदं तीर्थराजं प्रियासती १२
 हेमांग्युवाच-
 भो भो प्राणपते वाक्यं मदीयं शृणु धर्मदम्
 विधेहि च महाभाग तूर्णं पूर्णं भविष्यति १३
 पुरा हं मोहिनीनाम वेश्या च बहुपापकृत्
 यौवने वार्द्धके किंचिद्धर्मे जातामतिर्मम १४
 पापेनोपार्जितां वित्तं धर्मेण व्ययितं मया
 निर्द्धना हं यदाराजन्निर्गतानि जपत्तनात् १५
 तदामां निर्जनेऽरेण येयांती जघ्नुस्तु तस्कराः
 बृथादारिद्र्यसंतप्ता पापाधनजिघृक्षया १६
 शितशस्त्रक्षतां गीमांश्च संतीगते चेतनाम्
 विसृज्य तस्करास्तत्र गता हतमनोरथाः १७
 ततो वै खानसो ह्येकः प्रयागस्य जलं वहन्
 इंद्रप्रस्थगतस्यैव वने तत्र समागतः १८
 तत्र मां पतितां दृष्ट्वा तदवस्थां स तापसः
 कात्वं कुतः किमर्थं वाहता केनेति पृष्ठवान् १९
 तदा किमपि नोक्तं मे प्रार्थितं पुण्यमंबुतत्
 तेन तन्मे मुखे क्षिप्तं ततोऽहं देहमत्यजम् २०
 प्राणप्रयाणकाले तु वारितत्सर्वकामदम्
 श्रुत्वेति वांछितवतीमहिषी स्यामिति प्रभो २१
 तस्य तीर्थाभिसोराजन् प्रसादात्ते गृहेश्वरी
 जाता हं सत्कुलाचाराशीलया परयोनिधेः २२
 सांप्रतं द्रष्टुमिच्छामि शक्रप्रस्थगतं नृप
 प्रयागं तीर्थराजं तं भवता सह कामदम् २३
 प्रस्थास्येहं यदाराजन् तीर्थराजं प्रति प्रभो

तदाहमन्नंभोक्ष्यामिमयेतिविहितःपणः २४

राजोवाच-

कथमेतद्विजानीयांत्वदुक्तंचललोचने
प्रतीतंकुरुमेभद्रेत्वदुक्तंकरवाण्यहम् २५

नारदउवाच-

इत्युक्तेनभूपेनखेवागित्यभवत्तदा

आकाशवागुवाच-

सत्यमुक्तंवचोराजन्नयातवभार्यया २६

इंद्रप्रस्थेगतेपुण्येप्रयागेतीर्थपुंगवे

तत्रगत्वाकुरुस्नानंलप्स्यसेयद्यदिच्छसि २७

नारदउवाच-

निशम्येतिततोवाणींनृपोगगनसंभवाम्

दंडवत्पतितोभूमौतद्वक्तारंनमाम्यहम् २८

अथमंत्रिणमाहूयराज्यमारोप्यतत्रवै

तयासहसमारुह्यरथंतीर्थवरंययौ २९

कतिभिर्वासरैरत्रहेमांग्यासहआययौ

उपजहतीर्थराजेक्षीरंभार्यायुतोनृपः ३०

सस्नतुस्तौशिवेतीर्थेदंपतीतत्रकामदे

प्रयागेतेनवपुषावैकुण्ठप्राप्तिरस्तुमे ३१

प्रतीच्छयास्नानमात्रेमिथुनेतत्रभूपते

आगतौसुरशार्दूलौहंसपक्षींद्रवाहनौ ३२

आगतौतौसमालोक्यवीरवर्मासभूपतिः

प्रणम्यशिरसादेवौतुष्टावैकाग्रमानसः ३३

राजोवाच-

नमोवांसुरशार्दूलौबिभ्रद्भ्यामसितारुणे

वपुषीक्षौमवासांसिहेमसिंदूरभानिच ३४

वंदेयुवांसत्वरजः प्रधानौचराचरस्यस्थितिसर्गहितू

वैकुण्ठसत्याद्भुतलोकनाथौचतुर्द्विबाहूखगराजवाहौ ३५

वैराग्यसंरागवतांजनानांसन्मुक्तिभुक्तिप्रतिपादिकौच

वृंदारकेवंदितपादपद्मौसद्भावनम्रेणनमामिमूर्ध्ना ३६

गोविंदवृंदारकवंद्यपादनकोऽपिजानातितवस्वरूपम्
यतः परस्त्वंप्रकृतेश्चपुंसोमनोवचोभ्यामपिदूरवर्ती ३७
धन्यःसलोकेपुरुषःपरात्मन्योविश्वमेतत्क्षणिकंविचिंत्य
अनन्यचेताभजतित्वदीयपादारविंदमुनिवृंदवंद्यम् ३८
त्वत्पादसेवनंनामतीर्थमेतच्चदुर्लभम्
जनानांभजमानानांवांछितार्थफलप्रदम् ३९
तथाप्येतद्भवयंसेव्यमुक्तयेनान्यलब्धये
अन्यकामनयायस्तुसेवतेसतुवंचितः ४०
संतोभवंतमासेव्यतीर्थमेतच्चमुक्तिदम्
नान्यमिच्छंत्यतिक्रम्यसर्वलोकान्जिजीषवः ४१

नारदउवाच-

इत्यभिष्टूयदेवेशंलोकेशंसचभूपतिः
तस्थौयदातदाराजन्हेमांगीसाजगादह ४२
पद्मापतेपद्मपलाशलोचनब्रह्मन्करालासनभारतीगुरो
नमोयुवाभ्यांयदिदीनचेतसेप्रसीदतांतारयतांभवाब्धेः ४३
तीर्थस्यास्यप्रसादेनजाताहंमहिषीप्रभो
युवयोर्दर्शनंजातंदेवानामपिदुर्लभम् ४४
युवामखिलचित्तज्ञौदत्तंनौमानसेप्सितम्
स्नानकालेयदावाभ्यांविहितंपारमार्थिकम् ४५
एवंताभ्यामुभाभ्यांतौसंस्तुतौदेवपुंगवौ
प्रसन्नवदनौभूत्वाप्रोचतुर्दपतीप्रति ४६
हरिब्रह्मणावूचतुः

धन्यात्वमसिहेमांगियतोऽयतारितः पतिः
त्वयाराज्यसुखासक्तचित्तोप्येतत्समागमात् ४७
राज्ञांविषयसक्तानांदुर्लभामुक्तिरीदृशी
त्वद्भर्तुर्यादृशीजातातीर्थस्यास्यप्रसादतः ४८

नारदउवाच-

इत्युक्त्वातौसमालोक्यगरुडंपक्षिपुंगवम्
जगमतुस्तौसुरश्रेष्ठौसत्यलोकंनरेश्वर ४९
तत्रतेब्रह्मणासर्वेपूजिताविधिवन्नृप

तस्यचित्तानुरोधेनतस्थुरेकमुहूर्तकम् ५०

अथताभ्यामुभाभ्यांसदंपतीभ्यांसमंहरिः

आरुह्यगरुडंश्रीमद्वैकुण्ठमगमनृप ५१

इत्येतत्कथितंतुभ्यंतीर्थराजस्यवैभवम्

पुण्यंसमस्तपापघ्नंयशस्यंसुतदंनृप ५२

यएतच्छृणुयान्नित्यंपठेदपिच मानवः

सगच्छेद्वांछितंस्थानंसत्यमेतन्मयोदितम् ५३

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेइंद्रप्रस्थ

माहात्म्येप्रयागवर्णनंनामैकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२१

द्विविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

नारदउवाच-

आकर्णयशिबेराजन्वर्णयामितवाग्रतः

पुण्यंयशस्यमायुष्यंकाश्यामाहात्म्यमुत्तमम् १

इंद्रप्रस्थतटस्थायांकाश्यामेकस्तुपादपः

शिंशपाख्योभवेद्राजन् पुरापुण्ययुगेकृते २

तत्रैकोवायसोह्यासीत्कृतनीडोवनस्पतौ

तस्याधस्तान्महासर्पं कोटरेवसतिस्मह ३

एकदातस्यकाकस्यभार्याडद्वयमालये

प्रतिमुच्यगताक्वापिननीडेस्वेसमागता ४

स्वयमेवसकाकस्तुपालयन्नंडकद्वयम्

तामेवशिंशपामुच्चैरध्यतिष्ठन्महीपते ५

अथैकदानिशीधेतुमहावात्यासमागता

अभनक्शिंशपांराजन्मूलादपिदृढादपि ६

वात्ययापात्यमानायाशिंशपायास्तदातले

चूर्णितौकाकसर्पौतौगतप्राणौबभूवतुः ७

दिव्यांगास्तेत्रयोभूत्वाशिंशपावायसादयः

विमानत्रयमारूढाजग्मुःश्रीपतिकेतनम् ८

शिबिरुवाच-

देवर्षेकेनपुण्येनप्राप्तातैर्मुक्तिदापुरी

आसंस्तेकेत्रयःपूर्वसर्वकथयनारद ९

नारदउवाच-

कुरुजांगलदेशीयोब्राह्मणः श्रवणाभिधः

तस्यभार्याकुडानामभ्राताभूच्चकुरंटकः १०

अस्नातभोक्तानित्यंसकवलोमिष्टभुग्रहः

श्रवणस्तेनदोषेणबभूवग्रामवायसः ११

कुरंटकस्तुतद्भ्रातानास्तिकोऽभवदुल्बणः

श्रुतिस्मृतिपथोच्छेत्तादेवतानांचनिंदकः १२

तेनदोषेणसमृतोह्यभवत्कालकुंडली

साकुंडाश्रवणस्यस्त्रीवभूवोभयदोषभाक् १३

अतःसास्थावरत्वंहिलब्ध्वासीदुभयाश्रया

एतत्तेकथितं भूपतद्वृत्तंपूर्वजन्मनि १४

अतः परंप्रवक्ष्यामितेषांपुण्यंयतस्त्रयः

प्रापुस्तेनपुरीरम्यांकाशींवैश्वेश्वरींनृप १५

ग्रामांतरादेकादातौप्रत्यायातौनिजालयम्

कस्यचित्पथिकस्याथकूपमग्रांपयस्विनीम् १६

अवलोक्यतदुद्धारंचक्रतुस्तेननोदितौ

ताभ्यांगदितमाकर्ण्यकुंडासाध्वित्यभाषत १७

तेत्रयस्तेनपुण्येनमरणंप्राप्यदुर्लभम्

इंद्रप्रस्थतटस्थायांकाश्यांवैकुण्ठमारुहन् १८

इयंकाशीमहेशस्यपुरीयद्यपिभूपते

तथाप्यस्यामृतंजंतुर्वैकुण्ठेस्यात्सुखीहरेः १९

एतत्तेकथितंराजन्काश्यामाहात्म्यमुत्तमम्

किमन्यच्छ्रोतुमिच्छातेविद्यतेतद्वदस्वमे २०

शिबिरुवाच-

मुनेत्वयामहेशस्यक्षेत्रत्रयमुदीरितम्

काशीचशिवकांची चगोकर्णंचतथापरम् २१

एकस्यमहिमाप्रोक्तोत्वयाकाश्यामहामुने

गो कर्णशिवकांच्योश्चकथ्यतांयदिविद्यते २२

नारदउवाच-

गोगकर्णकेवलंशैवंक्षेत्रंपरमपावनम्
 तस्मिन्मृतोनरोराजन्शिवः स्यान्नात्रसंशयः २३
 स्थलेजलेतरिक्षेचजंतुस्तत्रमृयेतचेत्
 तदाकैलासशिखरोशिवः संभूयदीव्यति २४
 अत्रगोकर्णतीर्थेस्यान्मृतस्यनपुनर्भवः
 शिवेनससमंराजन्मुक्तियास्यतिकर्हिचित् २५
 अस्यापितवमाहात्म्यंगोकर्णस्यमहामते
 वर्णयामियदाकर्णमयाब्रह्ममुखात्प्रभो २६
 प्रयागादेकगव्यूतौगुरुतीर्थसमीपगः
 मर्यादापर्वतोयोऽयदृश्यते पुण्यदर्शनः २७
 तत्रैकः कर्कटोनामभिल्लआसीत्सुदारुणः
 तस्यभार्याजरानामसाजघ्नेपतिपंचकम् २८
 साजराविषसंयुक्तंषष्ठंकर्कटकंतदा
 अकरोन्मोदकंहंतुंतदातेनस्वसुः श्रुतम् २९
 निजायामुखतोरारजम्भिल्लेनचमहात्मना
 बालांतांहंतुमारेभेकर्कटोभृशदारुणः ३०
 खड्गपाणिर्यदायातितद्वधायसभिल्लपः
 यावत्तावत्तुसायायाज्ज्ञात्वानिजवधोद्यमम् ३१
 वनमभ्यद्रवद्भीतानिजप्राणपरीप्सया
 तामनुद्रवतातेनर्ककटेनमहीपते ३२
 अत्रगोकर्णतीर्थेतुगृहीताखड्गपाणिना
 शिरश्छित्वातुखड्गेनपातयित्वाजलेवपुः ३३
 तस्यगोकर्णतीर्थस्यनिजस्थानमगाच्चसः
 साजरातत्रगोकर्णेपापापिनिधनंगता ३४
 कैलासशिखरेराजन्पार्वत्याअभवत्सखी
 अहंकथितवानेतत्तवगोकर्णवैभवम् ३५
 शिवकांच्याश्चमाहात्म्यंपवित्रंवर्णयामिते
 इंद्रप्रस्थतटस्थायांशिवकांच्यामपिप्रभो ३६
 गतिः सा परमापुंसांगोकर्णायामयोदिता
 अत्रश्रीमन्महादेवोविष्णुंसर्वसुरेश्वरम् ३७

आराध्यभक्तराजत्वंलेभेज्ञानंचतात्त्विकम्
 अतःसर्वेवयंपुत्राब्रह्मणस्तंमहेश्वरम् ३८
 आराधयामः सततंसद्भक्तिज्ञानलिप्सया
 अत्रबाणासुरोराजन्नारराधमहेश्वरम् ३९
 निराहारोवर्षशतंतद्गुणत्वबुभूषया
 तस्मैप्रसन्नोभगवान्गणत्वंदत्तवान्निजम् ४०
 स्वयंचसर्वदातस्यपुरपालोबभूवह
 इयंपुरीपुराराजन्नासीद्विष्णोर्महात्मनः ४१
 दत्ताशिवायतुष्टेनतपसातस्यविष्णुना
 अस्यामेकंपुरावृत्तंमहदाश्चर्यकारकम् ४२
 विप्रस्यशिवभक्तस्यवैकुण्ठाप्तिर्यथाभवत्
 एकस्तुब्राह्मणोराजन् हेरंबोनामधार्मिकः ४३
 कायेनमनसावाचाशिवपूजारतः सदा
 एकदासमहाभागःशिवतीर्थानिपर्यटन् ४४
 शिवभक्तः शिवेराजन्शिवकांच्यामिहागतः
 एनांमनोहरांचैवनतत्याजसबुद्धिमान् ४५
 पश्चात्तत्रैवतत्याजप्राणानस्याजलांतरे
 तत्रैवश्रीमहादेवगणास्तंब्राह्मणोत्तमम् ४६
 नीत्वाकैलासमचलंचेलुस्तदनुशासनात्
 अथमध्येसमायातागणावैकुण्ठतोहरेः ४७
 तेभ्योबलात्समादातुंतद्विजश्रेष्ठमुद्यताः
 आसीत्तेषांमहयुद्धंगणानांहरि शर्वयोः ४८
 तत्रयुद्धेनवैकेषांविजयोनपराजयः
 तत्रवैकुण्ठतोविष्णुरागतोगरुडासनः ४९
 कैलासाद्वृषभारूढोमहेशश्चत्रिलोकधृक्
 तावन्योन्यंमुखंदृष्ट्वाविहस्यजगदीश्वरौ ५०
 पश्यतस्ममहद्युद्धंनभस्येवगणैः कृतम्
 अथस्वीयान्गणान्विष्णुःशैवांश्चदिवियुद्धतः ५१
 निवार्यतंद्विजंतादर्यमारोप्यागाच्छिवालयम्
 शिवेनतद्गणैश्चापिस्वकीयैरपिमाधवः ५२

वृतोगच्छन्पथिश्रीमान्स्तुतस्त्रिदशवंदितः
 गत्वाविवेशतंचागंमहादेवपुरःसरः ५३
 तस्मैद्विजायवैतस्यदर्शयन्नमणीयताम्
 अथतस्मात्तुकैलासान्महादेवेनवंदितः ५४
 माधवःपरयाभक्त्यावैकुण्ठमगमत्तदा
 द्विजःसोऽपिमहाभागस्तीर्थस्यास्यप्रसादतः ५५
 गोविंददर्शनंप्राप्यमुमुदेहरसन्निधौ
 एतत्तेकथितंराजन्शिवकांच्यास्तुवैभवम् ५६
 तीर्थसप्तकनाम्नस्तुशृणुष्वसुसमाहितः
 तीर्थमेतन्महाराजचतुर्वर्गफलप्रदम् ५७
 दर्शनात्स्पददर्शनाद्ध्यानात्स्मरणादपिभूपते
 वसिष्ठादिभिरेतस्मिन्महर्षिभिरनुष्ठितम् ५८
 महत्तपस्तुसृष्ट्यर्थं तत्रासंस्तुक्षमानृप
 मरीचिरपिधर्मात्मापुत्रार्थस्नानमाचरन् ५९
 अत्रलेभेमहाभागः कश्यपंसुतमुत्तमम्
 अत्रिरत्रापितपसातोषयद्देवपुंगवान् ६०
 सोमंदुर्वाससंदत्तंतेभ्योलेभेसुतत्रयम्
 अंगिराअपिधर्मात्मातीर्थस्यास्यप्रसादतः ६१
 लेभेसुतांस्तुतद्वंश्याजाताआंगिरसाद्विजाः
 पुलहोऽपिसुतंलेभेदंभोलिगुणवत्तरम् ६२
 योऽगस्त्योभूत्पुराराजंस्तीर्थेऽत्रैवनिमज्जनात्
 पुलस्त्यस्यात्रतीर्थेवैपुत्रोलब्धोतपस्यतः ६३
 कुबेरोभून्महाभागोयः सखासीदुमापतेः
 क्रतोरपिसुताजातावालखिल्याः सहस्रशः ६४
 तीर्थस्यास्यप्रसादेनतेसर्वेह्युर्ध्वं रेतसः
 रजआदीन्सुतल्लेभेवसिष्ठोऽपिमहातपाः ६५
 सप्तैवराजशार्दूलमहिमातस्यवर्णितः
 अन्यान्यपिचतीर्थानिसंत्यनेकानिभूपते ६६
 कपिलाश्रमकेदारप्रभासादीनिवैप्रभौ
 नियुतैरपिवर्षाणांतेषांचमहिमानृप

अनंतेनापिनोवक्तुं शक्यते किमुमादृशैः ६७

सौभरिरुवाच-

एवमुक्त्वामुनि श्रेष्ठो नारदो मुनिपुंगवः

शिवं जगाम नभसो नारायणगुणान्गृणन् ६८

शिविरौशीनरो राजा शक्रप्रस्थस्य वैभवम्

श्रुत्वामुनिमुखाद्राजन्कृतार्थस्वममन्यत ६९

तत्र स्नात्वा हिविधिवदिन्द्रप्रस्थे सभूपतिः

विधाय सत्क्रियाः सर्वा जगाम निजपत्तनम् ७०

इन्द्रप्रस्थस्य माहात्म्यमेतत्तव मया विभो

यमुनातीरतीर्थस्य वर्णितं जनपावनम् ७१

नास्यादरं करिष्यंति कलौ श्रद्धाविवर्जिताः

इन्द्रप्रस्थस्य राजेन्द्रसर्वतीर्थशिरोमणेः ७२

अष्टादशपुराणानां श्रवणाद्भारतस्य च

यत्फलं तन्महिम्नस्य शक्रप्रस्थस्य जायते ७३

अरुणोदयवेलायां माघलक्ष्मणमञ्जनात्

यत्फलं तन्महिम्नोऽस्य श्रवणाच्छ्रद्धया भवेत् ७४

श्रद्धया स्य तु माहात्म्यं यः शृणोति महीपते

तर्पितास्तेन पितरो देवाश्च मुनयस्तथा ७५

कृच्छ्रातिकृच्छ्रपाराकचां द्रायणव्रतादिभिः

यत्फलं तन्महिम्नोऽस्य श्रद्धया श्रवणाद्भवेत् ७६

अश्वमेधादियज्ञानां समस्तानां महीपते

यत्फलं तन्महिम्नोऽस्य श्रद्धया श्रवणाद्भवेत् ७७

सूत उवाच-

एवं युधिष्ठिरो राजा श्रुत्वा शौनकसौभरेः

इन्द्रप्रस्थस्य माहात्म्यं स ययौ हस्तिनपुरम् ७८

ततो विनीय सद्भ्रातृन्दुर्योधनपुरः सरान्

इन्द्रप्रस्थमगात्पुण्यं राजसूयचिकीर्षया ७९

द्वारकायाः समागम्य गोविन्दं कुलदैवतम्

राजसूयेन यज्ञेन स इयाजमहीपतिः ८०

मुक्तिदं तीर्थमेतत्तु शपतो स्याप्य जायत

इतिमत्वाहरिस्तत्रशिशुपालंजघानह ८१
 शिशुपालोऽपितस्यैवतीर्थस्यमरणाद्भुवि
 सायुज्यमगमत्कृष्णेनिखिलार्थप्रदायके ८२
 शिशुपालोहतोयत्रविहितोयत्रचक्रतुः
 गदयातत्रभीमेनकृतंकुंडंसुविस्तरम् ८३
 भीमकुंडंतुविज्ञातंजातंतद्भुविपावनम्
 कालिद्यादक्षिणेभागेगव्यूत्यर्धमहीतले ८४
 इंद्रप्रस्थगतायायत्कालिद्याः स्नानतः फलम्
 तत्फलंतत्रकुंडेतुजायतेनात्रसंशयः ८५
 सूतउवाच-

यस्मिन्देवेत्रेस्थितोजंतुस्तंदेवेत्रमनुवत्सरम्
 प्रदक्षिणादिभिर्धर्मैः स्वापराधान्क्षमापयतेत् ८६
 प्रतिसंवत्सरंचैवपरिक्रामतियोनरः
 क्षेत्रापराधदोषैश्चनसलिप्येतुपातकैः ८७
 प्रदक्षिणमकुर्वाणः क्षेत्रसिद्धिंनविंदति
 तस्मात्प्रदक्षिणातीर्थेदातव्याचफलार्थिभिः ८८
 हरेर्नामनिसंजल्पन्प्रकरोतिप्रदक्षिणाम्
 पदेपदेसलभतेकपिलादानजंफलम् ८९
 चैत्रकृष्णचतुर्दश्यांशक्रप्रस्थप्रदक्षिणाम्
 यः करोतिनरोधन्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ९०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेकालिदी
 माहात्म्येइंद्रप्रस्थगतकाशीगोकर्णशिवकांचीतीर्थसप्तकभीमकुंडवर्णनोनामद्वा
 विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२२

त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

शौनकउवाच-

सूतसूतमहाभागधन्योसित्वंभवांबुधौ
 यन्नोऽत्यर्थंनिमग्नानांपाययस्वमृतोत्करम् १
 साधोऽत्रभवनिस्तारवांछतांनःसमादिश
 मंत्ररत्नंभावशुद्धंयन्मयंसचराचरम् २

सूतउवाच-

शृणुशौनकवक्ष्यामिमंत्ररत्नमहाद्भुतम्
यद्विलीपायगदितं वसिष्ठेनमहात्मना ३
एकदातुदिलीपेनपृष्टमेतद्गुरुंप्रति
वसिष्ठं द्विजशार्दूलंप्रणिपत्ययथात्वया ४
दिलीपउवाच-

भगवन्भवताप्रोक्तास्सर्वधर्माविशेषतः
वर्णाश्रमयुताधर्मानित्यनैमित्तिकाः क्रियाः ५
राजधर्माश्चयज्ञाश्चतीर्थदानव्रतादिकम्
श्रुतामयामुनिःश्रेष्ठश्चक्ष्यस्वर्गभोगदाः ६
अधुनाश्रोतुमिच्छामिमोक्षमार्गसनातनम्
दिष्ट्याहंयेनगच्छामितद्ब्रह्मन्वक्तुमर्हसि ७
कोमंत्रंसर्वमंत्राणांभवरोगैकभेषजम्
सर्वेषामेवदेहीनांकोहिमोक्षप्रदःपरः ८
तत्समाख्याहितत्वेनमयिवात्सल्यगौरवात् ९
वसिष्ठउवाच-

साधुपृष्टंत्वया राजन्सर्वलोकहितैषिणा
वक्ष्यामिपरमंगुह्यमेकंसंसारतारकम् १०
पुरामहर्षयः सर्वेयज्ञदानपराःशुभाः
पप्रच्छुर्ब्रह्मणः पुत्रंनारदंमुनिसत्तमम् ११
महर्षयऊचुः -

भगवन्केनमंत्रेणगच्छामः परमंपदम्
तन्नोब्रूहिमहाभागप्रसादंकर्तुमर्हसि १२
नारदउवाच-

पितामहंपुरासर्वयोगिनः सनकादयः
पप्रच्छुरेकमेकांतेमोक्षमार्गसुदुर्लभम् १३
ब्रह्मोवाच-

शृणुध्वंयोगिनःसर्वैरहस्यमिदमद्भुतम् १४
न जानंतिसुराःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः
सर्गादौप्रोक्तवान्देवोमह्यंनारायणोऽव्ययः १५

ईश्वर्यासहदेव्याचसम्यक्संपूजितोमया
 ततः प्रसन्नोभगवान्ममनारायणोऽव्ययः १६
 प्राजापत्यंददौमह्यंश्रुतिजंसर्ववाङ्मयम्
 प्रकाशकानिमंत्राणिव्यापकाव्यापकानिच १७
 ततस्तमब्रुवेदेवंपुराणपुरुषोत्तमम्
 भगवन्केनमंत्रेणसंसारोत्तारणंनृणाम् १८
 तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनसर्वलोकहितायवै
 कोमन्त्रःसर्वमन्त्राणांपुरश्चरणवर्जितः १९
 सकृदुच्चारणानृणांददातिपरमंपदम्
 श्रीभगवानुवाच-
 साधुपृष्टंमहाभागसर्वलोकहितैषिणा २०
 तस्माद्वक्ष्यामि ते गुह्यं येन मामाप्नुयुर्नराः २१
 सर्वेषामेवमन्त्राणांमंत्ररत्नंशुभावहम्
 सकृत्स्मरणमात्रेणददातिपरमंपदम् २२
 मंत्ररत्नद्वयंन्यासंप्रयतिःशरणागतिः
 लक्ष्मीनारायणमितिमन्त्रःसर्वफलप्रदः २३
 नामानिमंत्ररत्नस्यपर्यायेणनिबोधतः
 तस्योच्चारणमात्रेणपरितुष्टोस्मिनित्यशः २४
 कुलजोवातपस्वीवावेदवेदांगपारगः
 यज्ञदानपरोवापिसर्वतीर्थोपसेवकः २५
 व्रतीवासत्यवादीवायतिर्वाज्ञानवानपि
 मन्त्राधिकारीनभवेत्तंप्रयत्नेनवर्जयेत् २६
 ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रियः शूद्रास्तथेतराः
 तस्याधिकारिणः सर्वेममभक्तास्तुते यदि २७
 अनन्यशरणानांचतथैवानन्यसेविनाम्
 अनन्यसाधकानांचवक्तव्योमन्त्रउत्तमः २८
 आर्तानामाशुफलदस्सकृदेवकृतोह्यसौ
 दृप्तानामपिजन्तूनांदेहान्तरनिवारणः २९
 आर्त्तो जिज्ञासुरर्थार्थीज्ञानीवापिप्रजापतिः
 सकृन्मांशरणंयातिततःकामानवाप्नुयात् ३०

नादीक्षितायवक्तव्यं नाभक्ताय च मानिने
 नास्तिकाय न लुब्धाय न श्रद्धाविमुखाय च ३१
 न चाशुश्रूषवे वाच्यं नासंवत्सरवासिने
 कामक्रोधविमुक्तस्तु दंभलो भवि वर्जितः ३२
 मां च यो व्यंभिचारेण भक्तियोगेन सेवते
 वक्तव्यतस्य विधिवन्मंत्ररत्नमनुत्तमम् ३३
 देशकालादिनियमानरिमित्रादिशोधनम्
 न्यासमुद्रादिकंतस्य पुरश्चरणसंयुतम् ३४
 मच्चक्रांकितदेहत्वं मदीयाराधनं तथा
 मयि सन्यस्तकर्मत्वं मदनन्यशरण्यतया ३५
 मयि सर्वफलन्यासो महाविश्वासपूर्वकम्
 अनन्यसाधनो यत्नस्त्वकिंचन त्वमात्मनः ३६
 अवैष्णवानां संभाषावंदनादिविवर्जनम्
 अनन्यदेवतानां च वन्दनं पूजनं तथा ३७
 एवमाद्यादिनियमां प्रपन्नस्य प्रकीर्तिताः
 इत्यादिगुणयुक्तस्य वक्तव्यं मंत्रमुत्तमम् ३८
 तस्य नारायणश्चाहमृषिर्विष्णुः सनातनः
 देवता च श्रिया सार्द्धं महं वात्सल्यसागरः ३९
 सर्वलोकेश्वरः श्रीमान्सुशीलः सुभगस्तथा
 सर्वज्ञः सर्वशक्तिश्च सदा पूर्णमनोरथः ४०
 सर्वगः सर्वबधुश्च कृपापीयूषसागरः
 श्रीमन्नारायणश्चाहं देवतासमुदाहृतः ४१
 छंदस्तु देवी गायत्री पंचविंशान्तरात्मिका
 द्विस्सप्तषट्त्रिपंचद्विषडंगानि नियोजयेत् ४२
 लक्ष्म्यामदनपायिन्यामां ध्यायेद्विश्वरूपिणम्
 चक्रशंखगदापद्मपाणिनं दिव्यरूपिणम् ४३
 वामांकस्थश्रिया सार्द्धं पूजयेत्प्रयतं शुचिः
 अनेन मंत्ररत्नेन गंधपुष्पनिवेदनैः
 सकृत्संपूज्यमानोऽपि संतुष्टोऽस्मि प्रजापते ४४
 ब्रह्मोवाच-

सम्यगुक्तं त्वयानाथरहस्यमिदमुत्तमम्
 मंत्ररत्नप्रभावश्च सर्वसिद्धिप्रदो नृणाम् ४५
 पिता त्वं सर्वलोकानां माता त्वं गुरुरेव च
 त्वंच स्वामी सखा भ्राता गतिस्त्वं शरणं सुहृत् ४६
 अहंतु तव देवेश दासशिष्यस्तथा सुहृत्
 तस्मान्मम दयासिंधो प्रोक्तवानिदमुत्तमम् ४७
 अधुना मंत्ररत्नस्य दीक्षां सम्यग्विधानतः
 ब्रूहि सर्वत्र तत्त्वेन लोकानां हितकाम्यया ४८
 श्रीभगवानुवाच -

शणु वत्स प्रवक्ष्यामि मंत्रदीक्षाविधिं परम्
 आचार्यसंश्रयेत्पूर्वमदाश्रयणसिद्धये ४९
 आचार्यो वेदसंपन्नो विष्णुभक्तो विमत्सरः
 मंत्रज्ञो मन्त्रभक्तश्च स दामंत्राश्रयः शुचिः ५०
 सत्संप्रदायसंयुक्तो ब्रह्मविद्याविशारदः
 अनन्यसाधनश्चैव तथानन्यप्रयोजनः ५१
 ब्राह्मणो वीतरागश्च क्रोधलोभविवर्जितः
 सद्धृतौ शासिता चैव मुमुक्षुः परमात्मवित् ५२
 एवमादिगुणेपेत आचार्यः समुदासुहृत्
 आचाराञ्चासयेद्यस्तु स आचार्य इतीरितः ५३
 यस्त्वाचार्यपराधीनस्सद्धृतौ शास्यते यदि
 शासने स्थिरवृत्तश्च शिष्यः सद्भिरुदाहृतः ५४
 एवं लक्षणसंयुक्तं शिष्यं सर्वगुणान्वितम्
 अध्यापयेद्विधानेन मन्त्ररत्नमुत्तमम् ५५
 द्वादश्यांश्रवणे वापि कर्हिचिद्वैष्णवे दिने
 सदाचार्योपसंप्रीतौ तत्र दीक्षां समाचेत् ५६
 सुदर्शनपांचजन्यं सुवर्णेन प्रकारयेत्
 रौप्येण वा पिताम्रेण कांस्येनापि प्रकारयेत् ५७
 स्नाप्यपंचामृतैः शुद्धैरर्चयेत्पुरतो मम
 अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैस्तन्मन्त्रेण विधानतः ५८
 तत्र संस्थापयेदग्निस्वगृह्योक्तविधानतः

आचार्योजुहुयादाज्यमंत्रेणाथद्विजोत्तमः ५९
 अष्टोत्तरसहस्रंवाशतमष्टोत्तरंतुवा
 जुहुयान्मंत्ररत्नेनतथान्यैर्वैष्णवैः शुभैः ६०
 मंत्रैःपुरुषसूक्ताद्यैर्जुहुयाधृतपायसम्
 तस्मिन्नग्नौक्षिपेच्चक्रंशंखंचेद्विजत्तमः ६१
 षडक्षरेणजुहुयादाज्यं विंशतिसंख्यया
 प्रतप्तंचक्रमादायमं त्रैणैवतथागुरुः ६२
 शंखेनैवांकनंकुर्याद्वाहोर्दक्षिणसव्ययोः
 होमशेषंसमाप्याथपुनः पूजांसमाचरेत् ६३
 ततः कलशमादायपवित्रोदकपूरितम्
 मंत्रेणैवाभिमंत्र्याथतस्यमूर्ध्वभिषेचयेत् ६४
 सितवस्त्रधरंसम्यगाचांतंविनयान्वितम्
 ऊर्ध्वपुण्ड्रधरंशिष्यमंत्रमध्यापयेद्गुरुः ६५
 मंत्रार्थश्चप्रवक्तव्योवृत्तिश्चैवविशेषतः
 लब्धमंत्रस्तदाचार्यपूजयेद्भूषणादिभिः ६६
 अनेनविधिनामंत्रयोऽधीतेवैष्णवाद्गुरोः
 ततः सवैष्णवंयातिनान्यथासुरसत्तम ६७
 नारद उवाच-

एवमुक्त्वाविधातारंदेवदेवोहरिः पिता
 स्वचक्रेणांकयित्वातुतस्मैमंत्रंददौस्वयम् ६८
 सर्वलोकेश्वरोदेवोब्रह्मामपिताप्रभुः
 ममापिविधिवन्मंत्रंसददौमुनिसत्तमाः ६९
 तस्माद्वयंमुनिश्रेष्ठाधारयित्वासुदर्शनम्
 नारायणपदंद्वंद्वंगच्छध्वंशरणंद्विजाः ७०
 वसिष्ठउवाच-

इत्युक्त्वामुनयः सर्वेनारदेनसुरर्षिणा
 द्वयाधिकारिणः सर्वेयाताविष्णोः परंपदम् ७१
 तस्मात्त्वमपिराजर्षेर्विष्णुसायुज्यमिच्छसि
 दीक्षामार्गविधानेनधारयित्वासुदर्शनम् ७२
 नारायणपदद्वंद्वंतदेकंशरणंब्रज

सर्वलोकेश्वरः साक्षाद्ब्रह्मात्रिभुवनेश्वरः ७३
 ममापिनारदस्यापिप्रोक्तवान्मंत्रमुत्तमम्
 शौनकादिमहर्षीणानैमिषारण्यवासिनाम् ७४
 नारदः प्रददौ मंत्रंप्रपत्तिंशरणागतिम्
 एतद्बुद्धतमंराजन्नजानंतिमहर्षयः ७५
 देवाताश्चनजानंतिसिद्धासाध्याश्चदानवाः
 मयापिप्रापितोमंत्रंशक्तिपुत्रः पराशरः ७६
 इहंरहस्यंपरमंलक्ष्मीनारायणंद्वयम्
 राजंस्तवापिवक्ष्यामिप्रपत्तिंशरणागतिम् ७७
 द्वायात्परतरंमन्त्रंनास्तिसत्यंब्रवीमिते
 अस्मात्परतरंधर्म्मास्तिलोकेषुकिंचन ७८
 सत्यंसत्यंपुनःसत्यंब्रह्मणाकथितंपुरा
 नारायणात्परोदेवोनास्तिमुक्तिप्रदोनृणाम् ७९
 तत्सेवैवभवेन्मोक्षःसर्वकर्म निकृंतनः ८०
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेवसिष्ठदिलीप
 संवादेविद्योपदेशोनामत्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२३

चतुर्विंशत्यधिक द्विशततमोऽध्यायः

दिलीपउवाच-

भगवन्सर्वमाचक्ष्वहरिभक्तिसुधामयम्
 शृण्वतो नैवतृप्तिर्मेविष्णुभक्तिसुखावहाम् १
 तापत्रयमहाज्वालावह्निभिःसततंनृणाम्
 संतप्तानांमुनिश्रेष्ठविष्णुभक्तिसुधारणवम् २
 विनाकिमन्यच्छरणंभवारण्येभयानके
 आचक्ष्वविस्तरेणाथभक्तिभेदान्महामुने
 उपास्यमानान्सततंमुनिभिः परमात्मनः ३
 वसिष्ठउवाच-

साधुपृच्छसिराजेंद्रसंसारोत्तारणंनृणां
 वैकुण्ठस्यपरेशस्यभक्तिंनित्यसुखावहाम् ४
 इममेवंमहाप्रश्नंकैलासशिखरेपुरा

पप्रच्छगिरिजादेवीशंकरंलोकपूजितम् ५
 पार्वत्युवाच-
 देवदेवमहादेवत्रिपुरघ्नसुरेश्वर
 विष्णुभक्तिंममाचक्ष्वमुक्तिदांसर्वदेहिनाम् ६
 उपास्यभेदान्मंत्रांश्चतस्यपूजाविधींस्तथा
 तस्यविष्णोःस्वरूपंचतद्विभूतिर्गुणादिकम् ७
 तस्यलोकस्वरूपंचयंप्राप्यननिवर्तते
 सर्गस्थितिलयंयेनकरोति भगवान्हरिः ८
 यद्भूत्वाननिवर्तं तेतद्धामपरमंहरेः
 येनकेनचकृत्येनसाधनेनपरंपदम् ९
 प्राप्नुवंतिनराःपापाविषयासक्तचेतसः
 विस्तरेणमयिप्रीत्याब्रूहिसर्वमशेषतः १०
 वसिष्ठउवाच-
 इतिपृष्टोमहादेव्याहरस्त्रिपुरहातदा
 उवाचपरमप्रीत्यानमस्कृत्यजनार्दनम् ११
 रुद्रउवाच-
 साधुसाधुमहादेविसर्वलोकहितैषिणि
 साधुपृच्छसिमांदेविश्रीशमाहात्म्यमुत्तमम् १२
 धन्यासिकृतपुण्यासि विष्णुभक्तासिपार्वति
 परितुष्टोऽस्मितेभद्रेशीलरूपगुर् सदा १३
 अथवक्ष्यामिगिरिजेभगवद्भक्तिमुत्तमाम्
 तन्मंत्राणांविधानंचस्वरूपंतस्यशार्ङ्गिणः १४
 तत्त्वंनारायणोविष्णुर्वासुदेवस्सनातनः
 परमात्मापरंब्रह्मपरंज्योतिः परात्परः १५
 अच्युतः पुरुषःकृष्णः शाश्वतः शिवईश्वरः
 नित्यः सर्वगतः स्थाणूरुद्रस्साक्षीप्रजापतिः १६
 यज्ञोयज्ञपतिः साक्षाद्ब्रह्मणः पतिरेवच
 हिरण्यगर्भसवितालोककृल्लोकभृद्विभुः १७
 अकारवाच्योभगवान् श्रीभूनीलापतिः प्रभुः
 उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति १८

सहस्रमूर्द्धाविश्वात्मासहस्राक्षः सहस्रपात्
 सभूमिसर्वतः स्पृत्वाह्यत्यतिष्ठद्दशांगुलम् १९
 अनंतः श्रीपतीरामोगुणभृन्निर्गुणोमहान्
 सर्वलोकेश्वरः श्रीमान्सर्वज्ञः सर्वतोमुखः २०
 तस्यलोकप्रधानस्यजगन्नाथस्यपार्वति
 माहात्म्यंवासुदेवस्ययच्छक्यंतद्रब्रवीमि ते २१
 अशक्यंतन्मयावक्तुं ब्रह्मणा सहदैवतैः
 सर्वोपनिषदामर्थवेदांतेपरिनिश्चितम् २२
 तस्योपासनभेदांश्च शृणु वच्मि पुनः पृथक्
 आद्यंतु वैष्णवं प्रोक्तं शंखचक्रांकनं हरेः २३
 धारणं चोर्ध्वपुंड्राणां तन्मंत्राणां परिग्रहः
 अर्चनं च जपो ध्यानं तन्नामस्मरणं तथा २४
 कीर्तनं श्रवणं चैव वंदनं पादसेवनम्
 तत्पादोदकसेवा च तन्निवेदितभोजनम् २५
 तदीयानां च सेवाञ्च द्वादशीव्रतनिष्ठितम्
 तुलसीरोपणं विष्णोर्देवदेवस्य शार्ङ्गिणः २६
 भक्तिः षोडशधा प्रोक्ता भवबंधविमुक्तये
 सर्वेषामेव देवानां ममापि पुरुषोत्तमः २७
 पूजनीयो हरिर्नित्यं ब्राह्मणानां विशेषतः
 तस्मात्तु ब्राह्मणो नित्यं विधिवत्पूजयेद्धरिम् २८
 तच्चिह्नैरंकितः श्रीशपदंप्राप्नोत्यसंशयम्
 शंखचक्रांकनं कुर्याद्ब्राह्मणो बाहुमूलयोः २९
 हुताग्निनैव संतप्य सर्वपापापनुत्तये
 चक्रं वा शंखचक्रे वा तथा पंचायुधानि वा ३०
 धारयित्वैव विधिवद्ब्रह्मकर्मसमारभेत्
 अग्नितप्तं पवित्रं च धृत्वा वैभुजमूलयोः ३१
 त्यक्त्वा यमपुरं घोरं याति विष्णोः परंपदम्
 चक्रचिह्नविहीनस्तु यः पूजयति केशवम् ३२
 तत्सर्वं विफलं याति पूजामंत्रजपादिकम्
 अग्नितप्तेन चक्रेण ब्राह्मणो बाहुमूलयोः ३३

अंकयित्वाजपन्मंत्रंसंसारान्मोक्षमाप्नुयात्
 सुदर्शनंधारयित्वावहितमंद्विजोत्तमः ३४
 उपनीयविधानेनपश्चात्कर्मसुयोजयेत्
 विष्णुचक्रविहीनंतुयश्चाद्धेभोजयिष्यति ३५
 व्यर्थंभवतितत्सर्वंनिराशाःपितरोगताः
 विष्णुचक्रांकितंविप्रंपूजयेच्छ्राद्धकर्मणि ३६
 विष्णुचक्रविहीनंतुप्रयत्नेनविवर्जयेत्
 दद्याद्भूहिरण्यादिचक्रांकितभुजायवै ३७
 यद्वत्तंचक्रहीनायतत्सर्वमसुरायवै
 अग्नितप्तेनचक्रेणबाहुमूलेतुलांछिताः ३८
 सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोः परंपदम्
 हुताग्नितप्तचक्रेणशरीरंयस्यचिह्नितम् ३९
 तस्यतीर्थानियज्ञाश्चसंप्राप्तानात्रसंशयः
 अधृत्वाविधिनाचक्रंब्राह्मणः प्राकृतोभवेत् ४०
 नतस्यकिंचिदशनीयादपिक्रतुसहस्त्रिणः
 अधृत्वाविधिना चक्रंब्राह्मणोज्ञानदुर्लभः ४१
 गर्हितस्सर्वलोकेषुब्राह्मण्यात्प्रच्युतोभवेत्
 शङ्खचक्रधरोदेवोहरिःपूज्योयथात्मभिः ४२
 तथैवसर्वैस्संपूज्योवि प्रश्नक्रादिचिह्नितः
 सर्ववेदविदोवापिसर्वशास्त्रविशारदः ४३
 अधृत्वाविधिनाचक्रंब्राह्मणःपतितोभवेत्
 ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तु शंख चक्रविवर्जितः ४४
 तंगर्दभेसमारोप्यबहिःकुर्यात्स्वपत्तनात्
 प्रकृतिस्पर्शरहितोवासुदेवोजनार्दनः ४५
 तथैवब्राह्मणोदेविविष्णुचक्रेणचिह्नितः
 तस्मात्प्रकृतिसंसर्गपापौघदहनंहरेः ४६
 प्रतप्तंविभृयाच्चक्रंशंखंचभुजमूलयोः
 स्त्रीशूद्राणांसदाधार्येचंदनेनसुगंधिना ४७
 बाहुमूलेलिखेच्चक्रंतप्तंतुब्राह्मणस्यवै
 तप्तेनैवांकनंकुर्याद्ब्राह्मणस्यविधानतः ४८

श्रौतस्मार्त्तादिसिद्ध्यर्थमंत्रसिद्धयैतथैवच
 हरेः पूजाधिकारार्थचक्रंधार्याविधानतः ४९
 वैष्णवत्वस्यसिद्ध्यर्थज्ञानसिद्ध्यर्थमेवच
 प्रतपेच्चक्रशङ्खाभ्यां हुत्वा होमं विधानतः ५०
 अन्यैर्न दाहयेद्गात्रं ब्राह्मणो हरिलांछनात्
 शंखचक्रगदा खड्गशार्ङ्गादन्यैर्हरेरपि ५१
 लक्षणेन दहेद्देहं नान्यदग्धोऽहति क्रियाम्
 अचक्रधारिणं विप्रं दूरतः परिवर्जयेत् ५२
 श्वपाकमिव नेक्षेत् लोके विप्रम वैष्णवम्
 वैष्णवो वर्णबाह्योऽपि पुनाति भुवनत्रयम् ५३
 तस्मात्तु विधिना चक्रंधार्यं विप्रैः शुभानने
 ब्राह्मणमंत्रसिद्ध्यै च ज्ञानसिद्ध्यै च मुक्तये ५४
 अप्राकृता महात्मानो विष्णुचक्रेण लांछिताः
 विष्णुचक्रविहीनास्तु ब्राह्मणाः प्राकृताः स्मृताः ५५
 सर्वाश्रमेषु वसतां ब्राह्मणानां विशेषतः
 विधिनावैष्णवं चक्रंधार्यं हि श्रुतिनोदनात् ५६
 दक्षिणे तु भुजो विप्रो बिभृयाद्वै सुदर्शनम्
 वामे तु शंखं बिभृयादिति ब्रह्मविदो विदुः ५७
 एवममहोपनिषदि प्रोक्तं चक्रादिधारणम्
 तथैव साम्प्रियजुषि ऋचि प्रोक्तं शुभानने ५८
 प्रते विष्णोः अञ्जचक्रे पवित्रे जन्माभ्यो धिं तर्तवे चर्षणीन्द्राः
 मूले बाह्वोर्दधतेऽन्ये पुराणालिङ्गान्येन्ये तावकान्यर्पयन्ति ५९
 चरणं पवित्रं विततं पुराणं वाङ्मयं शुभम्
 तेन चक्रेण सन्तप्तास्तरेयुः पातकाम्बुधिम् ६०
 पवित्रं ब्राह्मणस्पत्यं जगद्व्याप्तं हरेस्सदा
 ते नातप्ततनूर्येषां न ते यान्ति परंपदम् ६१
 तेन तप्ता तनूर्येषां ते प्रयांति परंपदम्
 पवित्रचरणेनेमि हरेश्चक्रं सुदर्शनम् ६२
 सहस्रारं प्राकृतघ्नं लोकद्वारं महौजसम्
 नामानि विष्णुचक्रस्य पर्यायेण निबोधमे ६३

शुद्धेनवद्वितप्तेनब्रह्मत्वेन पुनीहिनः
 यत्तेपवित्रमचिवदग्नेतेनपुनीहिनः ६४
 येनदेवाः पवित्रेणआत्मानंपुनतेसदा
 तेनसहस्रधारेणपावमान्यः पुनंतुमाम् ६५
 प्रजापत्यंपवित्रंतुशतोद्यामंहिरण्यमयम्
 वयंब्रह्मविदस्तेनपूतंब्रह्मपुनीमहे ६६
 सनेमिचक्रमजरंचक्षुरस्यमहात्मनः
 अस्मिन्हिविधृतेदेवामहोन्नतपदययौ ६७
 तस्माद्वैविधिवद्धार्याः शंखचक्रादिहेतयः
 ब्राह्मणानांविशेषेणवैष्णवानांविशेषतः ६८
 धृतोद्ध्वपुंड्रःकृतचक्रधारीविष्णोः पदंध्यायतियोमहात्मा
 स्वरेणमं त्रैणसदाहृदिस्थंपरात्परंयातिविशुद्धचेताः ६९
 येकंठलग्नतुलसीनलिनाक्षमालायेबाहुमूलपरिचिह्नितशंखचक्राः
 येवाललाटफलकेलसदूर्ध्वपुंड्रास्तेवैष्णवाभुवनमाशुपवित्रयंति ७०
 दिवस्पतेः सुविततंपवित्रंयेतुरक्षिणः
 नवहंतिभुजेसम्यक्नहिशोचंतिजन्तवः ७१
 येवहंतिभुजेचक्रंसस्थिरंविधिनाद्रुतम्
 परंव्योम्नितुते स्थानमधितिष्ठन्तितेजसा ७२
 होमाग्निसंतप्तपवित्रलांछितामूलेतुबाह्वोः परमात्मनोहरेः
 संतारयित्वा भवसागरंमहच्छुद्धंपरंयातिपरेशलोकम् ७३
 अङ्गयेत्तप्तचक्राद्यैरात्मनोबाहुमूलयोः
 कलत्रापत्यभृत्येषुपश्चादिषुचअङ्गयेत् ७४
 इत्येवंश्रुतयस्सर्वाःकथयंतिवरानने
 तथैवसेतिहासेषुपुराणेष्वपिकथ्यते ७५
 द्विविधंवैष्णवंप्रौक्तंबाह्यमाभ्यंतरंतथा
 शंखचक्रादिभिर्बाह्यमांतरंवीतरागता ७६
 बाह्याभ्यंतरसाम्यंयत्तद्वैष्णवमुदाहृतम्
 तस्माच्चक्रादिचिह्नंतुप्रथमंवैष्णवंस्मृतम् ७७
 आंतरंस्मरदोषादिविमुक्तंस्वात्मदर्शनम्
 सर्वभूतदयाशांतिरिन्द्रियार्थेष्वलोलता ७८

पुत्रदाराद्यसंगत्वंयोगाभ्यासरतिस्तथा
 अनन्यभक्तियोगेनपरेशस्याभिषेवणम् ७६
 तस्माच्चक्रादिहेतीनामंकनंवैष्णवंस्मृतम्
 चक्रादिचिह्नहीनत्वाद्वैष्णवत्वंनलभ्यते ८०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेसुदर्शनादिमाहात्म्यंनामचतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२४

पञ्चविंशत्यधिक द्विशततमोऽध्यायः

शंकरउवाच-

ऊर्ध्वपुंड्रस्यमाहात्म्यंवक्ष्यामिशुभदर्शने
 धारणादेवमुच्येतभवबंधाद्विजोत्तमः १
 ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुविशालेसुमनोहरे
 लक्ष्म्यासार्द्धसमासीनोदेवदेवोजनार्दनः २
 तस्माद्यस्यशरीरेतुऊर्ध्वपुंड्रधृतोभवेत्
 तस्येदेहंभगवतोविमलमंदिरंशुभम् ३
 सस्नातः सर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः
 धारयेद्वर्ध्वपुंड्रंयोमृदाशुभ्रेणवैष्णवः ४
 ऊर्ध्वपुंड्रधरोविप्रःसर्वलोकेषुपूजितः
 विमानवरमारुह्ययातिविष्णोःपरंपदम् ५
 धारयेदूर्ध्वपुंड्रंतुत्रिसंध्यंतुद्विजोत्तमः
 सर्वपापविशुद्ध्यर्थमिष्टापूर्तफलाप्तये ६
 ऊर्ध्वपुंड्रधरंदृष्ट्वासर्वपापैःप्रमुच्यते
 नमस्कृत्वाथवाभक्त्यासर्वदानफलंलभेत् ७
 ऊर्ध्वपुंड्रधरंविप्रंयः श्राद्धेभोजयिष्यति
 आकल्पकोटिपितरस्तस्यतृप्तानसंशयः ८
 ऊर्ध्वपुंड्रधरोयस्तुकुर्याद्द्विंशशुभानने
 कल्पकोटिसहस्राणिगयाश्राद्धफलंलभेत् ९
 यज्ञदानतपश्चर्याजपहोमादिकंचयत्
 ऊर्ध्वपुंड्रधरः कुर्यात्तस्यपुण्यमनंतकम् १०
 ऊर्ध्वपुंड्रविहीनस्तुकिंचित्कर्मकरोति यः

इष्टापूर्तादिकंसर्वनिष्फलंस्यान्नसंशयः ११
 यच्छरीरंमनुष्याणामूर्द्ध्वपुंङ्गुविवर्जितम्
 द्रष्टव्यं नैवतत्किंचित्श्मशानसदृशंभवेत् १२
 ऊर्द्ध्वपुंङ्गुविहीनस्तुसन्ध्याकर्मादिकंचरेत्
 तत्सर्वराक्षसैर्नीतंनरकंचावगच्छति १३
 ऊर्द्ध्वपुंङ्गुधरोद्विप्रोमृदाशुभ्रेणवैदिकः
 नतिर्यग्धारयेद्विद्वानापद्यपिकदाचन १४
 विप्राणामूर्द्ध्वपुंङ्गुस्यात्तिलकंतुमहीभृतः
 पट्टाकारंतुवैश्यानांशूद्राणांवैत्रिपुंङ्गुकम् १५
 ऊर्द्ध्वपुंङ्गुमृदाकार्यकस्तूर्यास्तिलकंतथा
 पट्टाकारंतुगंधेनभस्मनैवत्रिपुंङ्गुकम् १६
 ऊर्द्ध्वपुंङ्गुतुसर्वेषांननिषिद्धंकदाचन
 धारेयेत्क्षत्रियाद्योऽपिविष्णुभक्तोभवेद्यदि १७
 विप्राणां नैवकार्यस्यात्तिर्यक्पट्टादिधारणम्
 नारायणात्परेशानादन्येषामर्चनंनतु १८
 ब्राह्मणःकुलजोविद्वान्भस्मधारीभवेद्यदि
 वर्जयेत्तादृशंदेविमद्योच्छिष्टंघटंयथा १९
 त्रिपुंङ्गुशूद्रकल्पानांशूद्राणांचविधिस्तथा
 त्रिपुंङ्गुधारणाद्विप्रःपतितः स्यान्नसंशयः २०
 एकांतिनोमहाभागाः सर्वभूतहितेरेताः
 सांतरालंप्रकुर्वीरन्पुंङ्गुहरिपदाकृतिम् २१
 हरेःपादाकृतिकुर्यादूर्द्ध्वपुंङ्गुविधानतः
 मध्यछिद्रेणसंयुक्तंतद्विवैमंदिरंहरेः २२
 ऊर्द्ध्वपुंङ्गुमृजुंसौम्यंसुपार्श्वसुमनोहरम्
 दंडाकारंसुशोभाढ्यंमध्येछिद्रंप्रकल्पयेत् २३
 तस्माच्छिद्रान्वितंपुंङ्गुदण्डाकारंसुशोभनम्
 विप्राणांसततंकार्यस्त्रीणांचशुभदर्शने २४
 ऊर्ध्वपुंङ्गुस्यमध्येतुविशालेसुमनोहरे
 सान्तरालेसमासीनोहरिरस्तिश्रियासह २५
 निरन्तरालंयः कुर्यादूर्द्ध्वपुंङ्गुद्विजाधमः

सहितत्रस्थितंविष्णुंश्रियंचैवव्यपोहति २६
 अच्छिद्रमूर्द्ध्वपुंड्रंतुयेकुर्वतिद्विजाधमाः
 तेषांललाटेसततंशुनः पादोनसंशयः २७
 तस्माच्छिद्रान्वितंपुंड्रंसहरिद्रंशुभान्वितम्
 धारयेद्ब्राह्मणो नित्यंहरिसालोक्यसिद्धये २८
 आदायपरयाभक्त्यावेङ्कटाद्रौहृदेमृदम्
 धारयेद्दूर्ध्वपुण्ड्राणिहरिसायुज्यसिद्धये २९
 श्रीकृष्णतुलसीमूलेमृदमादायभक्तिमान्
 धारयेद्दूर्ध्वपुंड्राणिहरिस्तत्रप्रसीदति ३०
 द्वारवत्यांशुभेरम्येवासुदेवहृदेतथा
 तत्रोद्भवांमृदंरम्यामादायद्विजसत्तमः ३१
 धारयेद्दूर्ध्वपुंड्राणिसर्वकामफलाप्तये
 आदायपरयाभक्त्यागंगातीरोद्भवांमृदम् ३२
 तथाधृतोर्ध्वपुंड्राणिसर्वयज्ञफलोत्तमभेत्
 चंदनंचहरिद्राचतथाभस्माग्निहोत्रजम् ३३
 सर्ववश्यकरंप्रोक्तमूर्ध्वपुंड्रस्यधारणात्
 यत्रपुण्यंहरिक्षेत्रंतत्रवैमृदमाहरेत् ३४
 पर्वताग्रेनदीतीरेबिल्वमूलेजलाशये
 सिंधुतीरेचवल्मीकेहरिक्षेत्रेविशेषतः ३५
 विष्णोःस्नानोदकंयत्रप्रवाहयतिनित्यशः
 पुंड्राणांधारणार्थायगृहीयात्तत्रमृत्तिकाम् ३६
 श्रीरङ्गेवेङ्कटाद्रौचश्रीकूर्मेद्वारकेशुभे
 प्रयागेनारसिंहाद्रौवाराहेतुलसीवने ३७
 गृहीत्वामृत्तिकांभक्त्याविष्णुपादजलैःसह
 धृत्वापुंड्राणिचांगेषुविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ३८
 यस्मिन्कस्मिन्महाभागावैष्णवाधारयन्तिवै
 तस्मिन्वैमृत्तिकाग्राह्याऊर्ध्वपुंड्रस्यधारणे ३९
 श्यामंशांतिकरंप्रोक्तंरक्तंवश्यकरंतथा
 श्रीकरंपीतमित्याहुःश्वेतंमोक्षकरंशुभम् ४०
 वर्तुलंतिर्यगच्छिद्रंह्रस्वंदीर्घतंतनुम्

वक्रं विरूपं बद्धाग्रं छिन्नमूलं पदच्युतम् ४१
 अशुभं रूक्षमासक्तं तथानंगुलिकल्पितम्
 विगंधमवसह्यं च पुंड्रमाहुरनर्थकम् ४२
 आरभ्य नासिकामूलं ललाटं तं लिखेन्मृदा
 समारभ्य भ्रुवोर्मध्यमंतरालं प्रकल्पयेत् ४३
 अंतरालं द्वयंगुलं स्यात्पार्श्ववंगुलिमात्रकौ
 मृदाशुभ्रेण विलिखेत् पुण्ड्रं ऋजुतरं शुभम् ४४
 ललाटे केशवं ध्यायेन्नारायणमथोदरे
 वक्षस्थले माधवं च गोविंदं कंठकूबरे ४५
 विष्णुं च दक्षिणे कुक्षौ बाहौ च मधुसूदनम्
 त्रिविक्रमं कंधरे तु वामनं वामपार्श्वके ४६
 श्रीधरं बाहुके वामे हृषीकेशं तु कंधरे
 पृष्ठे वै पद्मनाभं तु त्रिकेदामोदरं न्यसेत् ४७
 तत्प्रक्षालनतोयेन वा सुदेवं तु मूर्द्धनि
 ललाटे भुजयुग्मे तु पृष्ठयोः कंठकूबरे ४८
 धारयेद् ऊर्ध्वं पुंड्रं तु चतुरंगुलमात्रतः
 कुक्षौ तत्पार्श्वयोः प्रोक्तमायतं तु दशांगुलम् ४९
 बाह्वोर्वक्षस्थले पुंड्रं मष्टांगुलमुदाहृतम्
 एवं द्वादशांगुलाणि ब्राह्मणः स ततंधरेत् ५०
 तत्तत्पुण्ड्राणितन्मूर्तीर्ध्यात्वा मंत्रेण धारयेत्
 अंतरालेषु सर्वेषु हरिद्रां धारयेच्छ्रियाम् ५१
 चत्वारिभूभृता माहुः पुंड्राणि द्वे विशां स्मृते
 एकपुंड्रं तु नारीणां शूद्राणां च विधीयते ५२
 ललाटे हृदि बाह्वोश्च चतुः पुंड्राणि धारयेत्
 ललाटे हृदये द्वे तु फाले त्वेकं विधीयते ५३
 ऊर्ध्वं पुंड्रं ललाटे तु सर्वेषां प्रथमं स्मृतम्
 ललाटादिक्रमेणैव धारणं तु विधीयते ५४
 मूर्तीस्तु वा सुदेवाद्याश्चतुः पुंड्रेषु धारयेत्
 द्वयोर्गोविंदकृष्णौ तु एकं नारायणंधरेत् ५५
 एवं पुंड्रविधिः प्रोक्तः सर्वेषां शिरिजे मया

अश्वत्थपत्रसंकाशोवेणुपत्राकृतिस्तथा ५६
 पद्मकुङ्कुमलसंकाशोमोहनत्रितयंस्मृतम्
 महाभागवतः शुद्धः पुङ्गुहरिपदाकृतिम् ५७
 दंडाकारंतुवादेविधारयेदूर्ध्वपुङ्गुकम्
 सुदर्शनेनांकितबाहुमूलास्तथोर्ध्वपुङ्गांकितसर्वगात्राः ५८
 मालारविंदाक्षधराविशुद्धारक्षंतिलोकान्दुरितौघसंगात् ५९
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमामहेश्वर
 संवादे ऊर्ध्वपुङ्गुमाहात्म्यं नाम पंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२५

षड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

शंकर उवाच -

न्यासेवाप्यर्चनेवापि मंत्रमेकांतिनः श्रयेत्
 अवैष्णवोपदिष्टेन मंत्रेण न परागतिः १
 अवैष्णवोपदिष्टं चेत्पूर्वमंत्रवरं द्वयम्
 पुनश्च विधिना सम्यक् वैष्णवाद्ब्राह्मयेद्गुरुः २
 सहस्रशाखाध्यायी वा सर्वयज्ञेषु दीक्षितः
 कुले महति जातोऽपि न गुरुः स्यादवैष्णवः ३
 यस्तु मंत्रद्वयं सम्यगध्यापयति वैष्णवः
 स आचार्यस्तु विज्ञेयो भवबन्धविदारकः ४
 आचार्यसंश्रयित्वाथ वत्सरं सेवयेद्दिवजः
 तस्य वृत्तिपरिज्ञात्वा मंत्रमध्यापयेद्गुरुः ५
 कृत्वा तापादिसंस्कारान् पश्चान्मंत्रमुदीरयेत्
 तापं पुङ्गुं तथानाम कृत्वा वै विधिना गुरुः ६
 पश्चादध्यापयेन्मंत्रं शिष्यं निर्मलचेतसम्
 चक्रेण विधिना तप्तं ताप इत्यभिधीयते ७
 पुङ्गुमूर्ध्वतथा प्रोक्तं नाम वैष्णवमुच्यते
 ततो मंत्रं विधानेन शिष्यमध्यापयेद्गुरुः ८
 न्यासमष्टाक्षरं मंत्रमन्यं वा वैष्णवं मनुम्
 न्यासमेवात्र परमं वैष्णवानां शुभानने ९
 तस्मात्तु न्यासमेवैषामतिरिक्तमिहोच्यते

न्यासविद्यापरोयस्तुब्राह्मणः श्रेष्ठउच्यते १०
 न्यासात्परतरं नास्ति मन्त्रं सत्यं ब्रवीमि ते
 न्यासं द्वयं प्रपत्तिः स्यात्पर्यायेण निबोध मे ११
 द्वयोपदेशपूर्वतु सर्वकर्म समाचरेत्
 द्वयाधिकारी न भवेत्सर्वकर्म सुनार्हति १२
 तस्माद्वयमधीत्येव पश्चान्मन्त्रमनुत्तमम्
 श्रीमदष्टाक्षरं सम्यगभ्यसेद्दिवजसत्तमः १३
 मन्त्रमष्टाक्षरं प्रोक्तं प्रणवस्यैव संग्रहात्
 नैसर्गप्रणवाद्यन्तु मन्त्रे मित्युच्यते बुधैः १४
 नान्यत्र सर्वमन्त्रेषु प्रणवस्वस्वभावतः
 पूर्वतु सर्वमन्त्राणां योजयेत्प्रणवं शुभम् १५
 ॐकारः प्रणवं ब्रह्म सर्वमन्त्रेषु नायकः
 आदौ सर्वत्र युंजीत मन्त्राणां तु शुभानने १६
 स्वभावात्प्रणवन्तस्मिन्मूलमन्त्रे प्रतिष्ठितम्
 ओमित्येकाक्षरं पूर्वद्वयक्षरं न इत्यथ १७
 ततो नारायणायेति पञ्चार्या नियथाक्रमम्
 एवमष्टाक्षरो मन्त्रो ज्ञेयः सर्वार्थसाधकः १८
 सर्वदुःखहरः श्रीमान् सर्वमन्त्रात्मकः शुभः
 ऋषिर्नारायणस्तस्य देवता श्रीशैव च १९
 छन्दस्तु देवी गायत्री प्रणवो वीजमुच्यते
 नित्यानपायिनी देवी शक्तिः श्रीरुच्यते मनोः २०
 प्रथमं पदमोङ्कारद्वितीयं नम उच्यते
 तृतीयं नारायणायेति पदत्रयमुदाहृतम् २१
 अकारश्चाप्युकारश्च मकारश्च ततः परम्
 वेदत्रयात्मकं प्रोक्तं प्रणवं ब्रह्मणः पदम् २२
 अकारेणोच्यते विष्णुः श्रीरुकारेण चोच्यते
 मकारस्त्वनयोर्दासः पञ्चविंशः प्रकीर्तितः २३
 वासुदेवस्वरूपं तदकारेणोच्यते बुधैः
 उकारेण श्रियो देव्यारूपं मुनिभिरुच्यते २४
 मकारेणोच्यते जीवः पञ्चविंशोदितः पुमान्

भूतानिचकवर्गेणचवर्गणेन्द्रियाणिच २५
 टवर्गेणतवर्गेणज्ञानंधादयस्तथा
 मनः पकारेणैवोक्तंफकारेणत्वहंकृतिः २६
 बकारेणभकारेणमहान्प्रकृतिरुच्यते
 आत्मातुसमकारः स्यात्पंचविंशःप्रकीर्तितः २७
 देहेंद्रियमनः प्राणादिभ्योन्योऽनन्यसाधनः
 भगवच्छेषभूतोऽसौमकारारुख्यःसचेतनः २८
 अवधारणवाच्येवमुकारः कैश्चिदुच्यते
 श्रीतत्त्वमपितत्पक्षेवकारेणैवचोच्यते २९
 भास्करस्यप्रभायद्वत्तस्यनित्यानपायिनी
 आकारेणोच्यतेविष्णुः कल्याणगुणसागरः ३०
 श्रीशःसर्वात्मनांशेषोजगद्बीजंपरः पुमान्
 जगत्कर्त्ताजगद्भर्त्ताईश्वरोलोकबांधवः ३१
 जगतामीश्वरीनित्याविष्णोरनपगामिनी
 मातासर्वस्यजगतः पत्नीविष्णोर्मनोरमा ३२
 जगदाधारभूताश्रीरुकारेणात्रचोच्यते
 मकारेणतयोर्दासः क्षेत्रज्ञः प्रोच्यतेबुधैः ३३
 ज्ञानाश्रमोज्ञानगुणश्चेतनः प्रकृतेःपरः
 नजडोनिर्विकारश्चएकरूपस्वरूपभाक् ३४
 अणुर्नित्योव्याप्तिशीलश्चिदानंदात्मकस्तथा
 अहमर्थोऽव्ययः क्षेत्रीभिन्नरूपं सनातनः ३५
 अदाह्योच्छेद्योह्यक्लैद्यस्त्वशोष्योक्षरएवच
 एवमादिगुणोपेतश्शेषभूतः परस्यवै ३६
 मकारेणोच्यतेजीवः क्षेत्रज्ञः परवान्सदा
 दासभूतोहरेरेवनान्यस्यतुकदाचन ३७
 एवंदासत्वमेवास्यमध्यमेवावधार्यते
 इत्येवंप्रणवस्यार्थोज्ञातव्योक्तोमयानघे ३८
 विवृतिः प्रणवस्यार्थमन्त्रशेषेणवैशुभे
 परस्यदासभूतस्यस्वातन्त्र्यंनेहविद्यते ३९
 तस्मान्महदहंकारौमनसाविनिवर्त्तयेत्

स्वोपायबुद्ध्यायत्कृत्यंतदपिप्रतिषिध्यते ४०
 अहंकृतिर्मकारः स्यान्नकारस्तन्निषेधकः
 तस्मात्तुमनसैवास्यअहंकारविमोचनम् ४१
 मनसासर्वसिद्धिः स्यादन्यथानाशमाप्नुयात्
 नमसासहितंकिंचित्तदहंकारउच्यते ४२
 अहंकारेणयुक्तस्यसुखंकिंचिन्नविद्यते
 अहंकारविमूढात्माअंधेतमसिमज्जति ४३
 तस्मान्नमनसाचात्रस्वातंत्र्यंप्रतिषिध्यते
 भगवत्परतंत्रोऽसौतदायत्तश्चजीवति ४४
 तस्मात्साधनकर्तृत्वंचेतनस्यनविद्यते
 ईश्वरस्यैवसंकल्पाद्वर्ततेस्वचराचरम् ४५
 तस्मात्स्वसामर्थ्यविधित्यजेत्सर्वमशेषतः
 ईश्वरस्यतुसामर्थ्यान्नालभ्यंतस्यविद्यते ४६
 तस्मिन्यस्तभरः श्रीशेतत्कर्मैवसमाचरेत्
 परमात्माहरिस्स्वामीस्वमहंतस्यसर्वदा ४७
 इच्छायाविनियोक्तव्यस्तस्यैवात्मेश्वरस्यहि
 इत्येवंमनसात्यक्तमहंताममतोर्जितम् ४८
 देहेष्वहंमतिर्मूलंसंसृतौकर्मबंधने
 तस्मान्महदहंकारौमनसावर्जयेद्बुधः ४९
 अथनारायणपदंवक्ष्यामिगिरजेशुभे
 नाराइत्यात्मनांसंधास्तेषांगतिरसौपुमान् ५०
 तएवचायनंतस्यतस्मान्नारायणः स्मृतः
 सर्वंहिचिदचिद्वस्तुश्रूयतेदृश्यतेजगत् ५१
 योऽसौव्याप्यस्थितो नित्यंसवैनारायणः स्मृतः
 नाराश्चेतिसर्वपुंसांसमूहाः परिकीर्तिताः ५२
 गतिरालंबनं तेषांतस्मान्नारायणः स्मृतः
 नराज्जातानितत्वानिनाराणीतिविदुर्बुधाः ५३
 तान्येवचायनंतस्यतेननारायणस्स्मृतः
 कल्पांतेपिजगत्कृत्स्नंग्रसित्वायेनधार्यते ५४
 पुनः संसृज्यतेयेनसवैनारायणः स्मृतः

चराचरं जगत्कृत्स्नं नारइत्यभि धीयते ५५
 तस्य वासंगतिर्येन तेन नारायणः स्मृतः
 नारोनराणां संघातस्तस्यासावयनं गतिः ५६
 तेनासौ मुनिभिर्नित्यं नारायण इतीरितः
 प्रभवन्ति यतो लोकामहाब्धौ पृथुफेनवत् ५७
 पुनर्यस्मात्प्रलीयन्ते तस्मान्नारायणः स्मृतः
 यो वै नित्यपदे नित्यो नित्यमुक्तैकभोगवान् ५८
 ईशः सर्वस्य जगतः स वै नारायणः स्मृतः
 नारायणः परं ब्रह्मतत्त्वं नारायणः परम् ५९
 यच्च किञ्चिज्जगत्स्मिन्दृश्यते श्रूयतेऽपि वा
 अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ६०
 अपहतपाप्मा पुरुषः सर्वभूतांतरस्थितः
 दिव्य एकस्स दानित्यो हरिर्नारायणोऽच्युतः ६१
 यस्तु द्रष्टा च द्रष्टव्यं श्रोता श्रोतव्यमेव च
 स्पृष्टा च स्पर्शितव्यश्च ध्याता ध्यातव्यमेव च ६२
 वक्ता च वाच्यं ज्ञाता च ज्ञातव्यं चिदचिज्जगत्
 तच्च सर्वं हरिः श्रीशो नारायण उदाहृतः ६३
 सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात्
 स लोकान् सर्वतो व्याप्य अत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ६४
 यद्भूतं यच्च भव्यं तत्सर्वं नारायणो हरिः
 उता मृतत्वस्येशानो यदन्नेन विराट्पुमान् ६५
 स एव पुरुषो विष्णुर्वासुदेवोऽच्युतो हरिः
 हिरण्यमयोऽथ भगवान्सोऽमृतः शाश्वतः शिवः ६६
 पतिर्विश्वस्य जगतः सर्वलोकेश्वरं प्रभुः
 हिरण्यगर्भाः सविता अनंतोऽसौ महेश्वरः ६७
 भगवानिति शब्दोऽयं तथा पुरुष इत्यपि
 वर्त्तते निरुपाधिश्च वासुदेवोऽखिलात्मनि ६८
 ईश्वरो भगवान्विष्णुः परमात्मा जगत्सुहृत्
 शास्ता चराचरस्यैको यतीनां परमा गतिः ६९
 यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदांते च प्रतिष्ठितः

तस्यप्रकृतिलीनस्ययः परः समहेश्वरः ७०
 योसावकारोवैविष्णुर्योऽसौनारायणोहरिः
 सएवपुरुषोनित्यःपरमात्माहेश्वरः ७१
 यस्मादुद्भूतमैश्वर्ययस्मिन्कस्मिंश्चवर्तते
 तस्मिन्नीश्वरशब्दोऽपिप्रोच्यते मुनिभिस्तथा
 निरुपाधीश्वरत्वंहिवासुंदेवेप्रतिष्ठितम् ७२
 आत्मेश्वरइति प्रोक्तोवेदवादैःसनातनैः
 तस्मान्महेश्वरत्वंतुवासुदेवेप्रतिष्ठितम् ७३
 असौत्रिपाद्विभूतेस्तुलीलयाअपिचेश्वरः
 विभूतिद्वयमैश्वर्यतस्यैवसकलात्मनः ७४
 श्रीभूनीलापतिर्योसावीश्वरस्सउदाहृतः
 तस्मात्सर्वेश्वरत्वंतुवासुदेवेप्रतिष्ठितम् ७५
 असौयज्ञेश्वरोयज्ञोयज्ञभुक् यज्ञकृद्विभुः
 यज्ञभुग्यज्ञपुरुषःसएवपरमेश्वरः ७६
 यज्ञेश्वरोहव्यसमस्तकव्यभोक्ताव्ययात्माहरिरीश्वरोऽत्र
 तत्संनिधानादपयांतिसद्योरक्षांस्यशेषाण्यसुराश्चसर्वे ७७
 योऽसौविराट्त्वमापन्नोहरिर्भूतोजनार्दनः
 संतर्पयतिलोकांस्त्रीन्सएवपरमेश्वरः ७८
 येनपूर्णेनहविषादेवायज्ञमतन्वत
 तस्माद्यज्ञात्समुत्पन्नायेकेचोभयादतः ७९
 तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतमृचः सामानिजज्ञिरे
 तस्मादश्वाअजायंतगावश्चपुरुषादयः ८०
 पुरुषस्यतनोरस्यसर्वयज्ञमयस्यवै
 हरेःसर्वसमुद्भूतंजगत्स्थावरजंगमम् ८१
 मुखबाहूरुपादाः स्युस्तस्यवर्णायथाक्रमम्
 पद्भ्यांतुपृथिवीतस्यशिरसाद्यौरजायत ८२
 मनसश्चंद्रमाजातश्चक्षुषश्चप्रभाकरः
 मुखादग्निः सहस्राक्षोवायुः प्राणात्सदागतिः ८३
 नाभेर्विचिर्चिर्गगनंजगत्सर्वचराचरम्
 यस्मात्सर्वसमुद्भूतंजगद्विष्णोः सनातनात् ८४

तस्मात्सर्वमयोविष्णुर्नारायणइतीरितः
 एवंसृष्ट्वाजगत्सर्वपुनः संग्रसतेहरिः ८५
 निजलीलासमुद्भूतंतान्तवंचोर्णनाभिवत्
 ब्रह्माणमिंद्रंरुद्रंचयमंवरुणमेवच ८६
 निगृह्यहरतेयस्मात्तस्माद्धरिहोच्यते
 असावेकार्णवीभूतेमायावटतलेपुमान् ८७
 जगत्स्वजठरेकृत्वाशेतेतस्मिन्सनातनः
 आसीदेकोहिबैचात्रविष्णुर्नारायणोऽच्युतः ८८
 नब्रह्मानचरुद्रश्चनदेवानमहर्षयः
 नेमेद्यावापृथिव्यौचनसोमोनचभास्करः ८९
 ननक्षत्राणिलोकाश्चनचांडंमहदावृतम्
 यस्माज्जगद्धृतंतेनसकलंहरिणाशुभे ९०
 सृष्टंपुनस्तथासर्गेतस्मान्नारायणस्मृतः
 तस्यदास्यंचतुर्थ्यानुमंत्रेप्रोक्तंतुपार्वति ९१
 दासभूतमिदंतस्यब्रह्माद्यंसकलंजगत्
 एवमर्थंविदित्वावैपश्चान्मंत्रंप्रयोजयेत् ९२
 अविदित्वा तुमन्त्रार्थंसिद्धिनैवाधिगच्छति
 नतुभुक्तिंचभक्तिंचनचमुक्तिंव्रानने ९३
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेमन्त्रार्थोपदेशोनामषड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२६

सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

विस्तरेणमयाचक्ष्वमन्त्रार्थपदगौरवम्
 ईश्वरस्यस्वरूपंचतद्विभूतिगुणांस्तथा १
 तद्विष्णोःपरमंधामव्यूहभेदांस्तथाहरेः
 सर्वमाख्याहितत्वेनममसर्वसुरेश्वर २
 ईश्वरउवाच-

शृणुदेविप्रवक्ष्यामिस्वरूपंपरमात्मनः
 विभूतिगुणसंघातंतदवस्थात्मकंहरेः ३

यः परः पुरुषो विष्णुर्नारायण उदाहृतः
 स ईश्वरश्च जगतां परमात्मा सनातनः ४
 विश्वतः पाणिपादश्च चक्षुष्मान् विश्वतः प्रभुः
 विश्वानि भुवनान्यस्मिन् धामानि परमाणि वै ५
 धारयन् सोऽप्यत्यतिष्ठेन्मनांसि च मनीषिणाम्
 एवं बहुस्वरूपः सञ्छरीपतिः पुरुषोत्तमः
 ईश्वर्य्या सहभोगार्थं दिव्यमंगलरूपवान् ६
 बृहच्छरीरोऽग्निसमानरूपो युवा कुमारत्वमुपेयिवान् हरिः
 रेमेश्रियासौ जगतां जनन्यास्वज्योत्स्नया चन्द्र इवामृतांशुः ७
 अयंच जगदीश्वर्य्या कुमारो नित्ययौवनः
 कंदर्पकोटिलावणयः सतस्थे परमेपदे ८
 भोगार्थं परमं व्योमलीलार्थं मखिलं जगत्
 भोगेन क्रीडया विष्णोर्विभूतिद्वयसंस्थितिः ९
 भोगेनित्यस्थितिस्तस्य लीलां सहरते कदा
 भोगोलीला उभौस्तस्य धार्य्यै तैश्च शक्तिमत्तया १०
 त्रिपाद्व्याप्तिः परे धाम्निपादोस्येहाभवत्पुनः
 त्रिपाद्विभूतिर्नित्या स्याद नित्यं पादमैश्वरम् ११
 नित्यंतद्रूपमीशस्य परे धाम्निस्थितं शुभम्
 अच्युतं शाश्वतं दिव्यं सदा यौवनमाश्रितम् १२
 नित्यं संभोगमीश्वर्य्या श्रिया भूम्या च संवृतम्
 नित्यैवेषा जगन्माता विष्णोः श्रीरनपायिनी १३
 यथा सर्वगतो विष्णुस्तथा लक्ष्मीश्शुभानने
 ईशाना सर्वगतो विष्णुपत्नी सदा शिवा १४
 सर्वतः पाणिपादांता सर्वतोऽक्षिशिरोमुखी
 नारायणी जगन्माता समस्तजगदाश्रया १५
 यदपाङ्गाश्रितं सर्वजगत्स्थावरजङ्गमम्
 जगत्स्थितिलयौ यस्य उन्मीलननिमीलनात् १६
 सर्वस्याद्यामहालक्ष्मीस्त्रिगुणा परमेश्वरी
 लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता १७
 शून्यंतदखिलं विश्वं विलोक्य परमेश्वरी

शून्यंतदखिलंस्वेनपूरयामासतेजसा १८
 सालक्ष्मीर्धरणीचैवनीलादेवीतिविश्रुता
 आधारभूता जगतः पृथिवीरूपमाश्रिता १९
 तोयादिरसरूपेणसैवनीलावपुर्भवेत्
 लक्ष्मीरूपत्वमापन्नाधनवाग्रूपिणीहिसा २०
 एवंदेवीस्वरूपासाजगतः श्रीःश्रीताहरिम्
 समस्तविद्याभेदास्युर्लक्ष्मीरूपावरानने २१
 श्रीरूपमखिलंसर्वतस्याहिवपुरुच्यते
 सौंदर्यशीलवृत्तंचसौभाग्यंस्त्रीषुसंस्थितम्
 तस्यारूपंचगिरिजेसर्वासांमूर्ध्नियोषिताम् २२
 यस्याःकटाक्षायतमोग्रदृष्ट्याब्रह्माशिवस्स्वर्गपतिर्महेंद्रः
 चंद्रश्चसूर्योधनदोपमोग्निः प्रभूतमैश्वर्यमवाप्नुवंति २३
 लक्ष्मीःश्रीःकमलाविद्यामाताविष्णुप्रियासती
 पद्मालयापद्महस्तापद्माक्षीलोकसुंदरी २४
 भुतानामीश्वरीनित्यासह्यासर्वगताशुभा
 विष्णुपत्नीमहादेवीक्षीरोदतनयारमा २५
 अनंतालोकमाताभूर्नीलासर्वसुखप्रदा
 रुक्मिणीचतथासीतासर्ववेदवतीशुभा २६
 सतीसरस्वतीगौरीशांतिः स्वाहास्वधारतिः
 नारायणीवरारोहाविष्णोर्नित्यानपायिनी २७
 एतानिपुण्यनामानिप्रातरुत्थाययः पठेत्
 समहाश्रियमाप्नोतिधनधान्यमकल्मषम् २८
 हिरण्यवर्णाहरिणींसुवर्णरजतः स्रजाम्
 चंद्रांहरण्मयींलक्ष्मींविष्णोरनपगामिनीम् २९
 गन्धद्वारांदुराधर्षानित्यपुष्टांकरीषिणीम्
 ईश्वरींसर्वभूतानांतामिहोपह्वयेश्रियम् ३०
 एवंऋक्संहितायांतुस्तूयमानामहेश्वरी
 सर्वैश्वर्यसुखंप्रादाच्छिवादीनांदिवौकसाम् ३१
 अस्येशानाहिजगतोविष्णुपत्नीसनातनी
 यदपाङ्गाश्रितंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ३२

यस्यवक्षसिसादेवीप्रभाम्नाविवतिष्ठति
 सवैसर्वेश्वरः साक्षादक्षरः पुरुषोऽव्ययः ३३
 सवैनारायणः श्रीमान्वात्सल्यगुणसागरः
 स्वामीसुशीलःसुभगःसर्वज्ञः सर्वशक्तिमान् ३४
 नित्यंसंपूर्णकामश्चनैसर्गिकसुहृत्सखा
 कृपापीयूषजलधिःशरणंसर्वदेहिनाम् ३५
 स्वर्गापवर्गसुखदोभक्तानांकरुणाकरः
 श्रीमतेविष्णवेतस्मैदास्यंसर्वकरोम्यहम् ३६
 देशकालाद्यवस्थातुसर्वासुकमलापतेः
 इतिस्वरूपंसंसिद्धंसुखंदास्यमवाप्नुयात् ३७
 एवंविदित्वामंत्रार्थतद्भक्तिसम्यगाचरेत्
 दासभूतमिदंतस्यजगत्स्थावरजंगमम् ३८
 श्रीमन्नारायणःस्वामीजगतांप्रभुरीश्वरः
 मातापितासुतोबंधुर्निवासः शरणंगतिः ३९
 कल्याणगुणवान्श्रीशःसर्वकामफलप्रदः
 योऽसौनिर्गुणइत्युक्तःशास्त्रेषुजगदीश्वरः ४०
 प्राकृतैर्हेयसंयुक्तैर्गुणैर्हीनत्वमुच्यते
 यत्रमिथ्याप्रपञ्चत्वंवाक्यैर्वेदांतगोचरैः ४१
 दृश्यमानमिदंसर्वमनित्यमितिचोच्यते
 अत्रापिप्राकृतरूपमण्डस्यैवविनाशनम् ४२
 प्राकृतानांहिरूपाणामनित्यत्वंतथोच्यते
 इममर्थमहादेविप्रकृतेरुद्भवंहरेः ४३
 कीडार्थंदेवदेवस्यविष्णोर्लीलाधिकारिणः
 लोकैश्चतुर्भिर्दशभिः सागरैर्द्वीपसंयुतैः ४४
 भूतैश्चतुर्विधैश्चापिभूधरैश्चमहोच्छ्रयैः
 परिपूर्णमिदंरम्यमंडंप्रकृतिसंभवम् ४५
 दशोत्तरगुणोपेतंसप्तावरणसंवृतम्
 कलाकाष्ठादिरूपेणयः कालं परिवर्तते ४६
 कालेनैवजगत्सर्गस्थितिसंहरणंभवेत्
 चतुर्युगसहस्रंवैब्रह्मणोदिवसोभवेत् ४७

तावन्तिरात्रिवर्षाणिब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः
 क्षयेतुब्रह्मणःप्राप्तेसर्वसंहारकोभवेत् ४८
 अंडमंडगतालोकादह्यंतेकालवह्निना
 सर्वात्मानस्तथाविष्णोः प्रकृतौविनिवेशिताः ४९
 अंडावरणभूतानिप्रकृतौलयमाप्नुयुः
 सासर्वजगदाधाराप्रकृतिर्हरिसंश्रिता ५०
 तयाजगत्सर्गलयौकरोतिभगवान्सदा
 क्रीडार्थदैवदेवेनसृष्टामायाजगन्मयी ५१
 अविद्याप्रकृतिर्मायागुणत्रयमयीसदा
 सर्गस्थितिलयानांसाहेतुभूतासनातनी ५२
 योगनिद्रामहामायाप्रकृतिस्त्रिगुणान्विता
 अव्यक्ताचप्रधानंचविष्णोर्लीलाविकारिणः ५३
 जगत्सर्गलयौस्यातांप्रकृतेरेवसर्वदा
 असंख्यप्रकृतेःस्थानंनिबिडध्वान्तमव्ययम् ५४
 ऊर्ध्वंतुसीम्निविरजानिस्सीमाधस्सनातनी
 तयादृतंजगत्सर्वस्थूलसूक्ष्माद्यवस्थया ५५
 विकाससंकोचावस्थेतस्यांसर्गलयौस्मृतौ
 एवंसर्वाणिभूतानिप्रकृत्यंतर्गतानिवै ५६
 ततः शून्यमिदंसर्वप्रकृत्यंतर्गतंमहत्
 एवंप्रकृतिरूपायाविभूतेरूपमुत्तमम् ५७
 त्रिपाद्विभूतिरूपंतुशृणुभूधरनंदिनि
 प्रधानपरमव्योम्नोरंतरेविरजानदी ५८
 वेदांगस्वेदजनिततोयैः प्रस्त्राविताशुभा
 तस्याः पारेपरेव्योम्नित्रिपाद्भूतिस्सनातनी ५९
 अमृतंशाश्वतंनित्यमनन्तंपरमंपदम्
 शुद्धंसत्वमयंदिव्यमक्षरंब्रह्मणः पदम् ६०
 अनेककोटिसूर्याग्नितुल्यवर्चसमव्ययम्
 सर्ववेदमयंशुद्धंसर्गप्रलयवर्जितम् ६१
 असंख्यमजरंनित्यंजाग्रत्स्वप्नादिवर्जितम्
 हिरण्यमयंमोक्षपदं ब्रह्मानंदसुखावहम् ६२

समानाधिक्यरहितमाद्यंतरहितं शुभम्
 तेजसात्यद्भुतरम्यं नित्यमानंदसागरम् ६३
 एवमादिगुणोपेतंतद्विष्णोः परमंपदम्
 नतद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ६४
 यद्गत्वा न निवर्तते तद्धाम परमं हरेः
 तद्विष्णोः परमंधाम शाश्वतं नित्यमच्युतम्
 न हि वर्णयितुं शक्यं कल्पकोटिशतैरपि ६५
 हरेः पदं वर्णयितुं शक्यं मया च धात्रा च मुनींद्रसङ्घैः
 यस्मिन् पदे ह्यच्युत ईश्वरो यः सोऽत्र ङ्गवेदय दिवानवेद ६६
 यदक्षरं वेदगुह्यं यस्मिन् देवा अधिविश्वे निषेदुः
 यस्तन्नो वेदकिमृचा करिष्यति ये तद्विदुस्तस्मै समासते ६७
 तद्विष्णोः परमंधाम सदा पश्यन्ति सूरयः
 अक्षरं शाश्वतं दिव्यं देवि चक्षुरिवा ततम् ६८
 तत्प्रवेष्टुमशक्यं च ब्रह्मरुद्रादिदैवतैः
 ज्ञानेन शास्त्रमार्गेण वीक्ष्य ते योगिपुंगवैः ६९
 अहं ब्रह्मा च देवाश्च न जानन्ति महर्षयः
 सर्वोपनिषदामर्थं दृष्ट्वा वक्ष्यामि सुव्रते ७०
 विष्णोः पदे हि परमे पदे तत्स शुभाह्वयेः
 यत्र गावो भूरि शृगा आसते सुसुखाः प्रजाः ७१
 अत्राहतत्परंधाम गोपवेषस्य शार्ङ्गिणः
 तद्भाति परमंधाम गोभिर्गोपैस्सुखाह्वयैः ७२
 आदित्यवर्णं तमसः परस्ताज्ज्योतिरच्युतम्
 आधरो ब्रह्मणो लोकश्शुद्धसत्त्वस्सनातनः ७३
 सामान्या विभिते भूमिन्तेऽस्मिन् शाश्वते पदे
 तस्थतुर्जागरूके स्मिन् युवानौ श्रीसनातनौ ७४
 यतः स्वसारौ युवती भूनी ले विष्णुवल्लभे
 अत्र पूर्वये च साध्या विश्वे देवास्सनातनाः ७५
 तेह नाकं महिमानस्स चन्ते शुभदर्शनाः
 तत्र विज्ञानिनो विप्रा जागृवांसस्समिन्धते ७६
 तत्पदं ज्ञानिनो विप्रा यांति संवासमिच्छवः

तद्विष्णोः परमंधाममोक्षइत्यभिधीयते ७७
 तस्मिन्बन्धविनिर्मुक्ताः प्राप्नुवन्तिसुखंपदम्
 तत्प्राप्यननिवर्ततेतस्मान्मोक्षउदाहृतः ७८
 मोक्षंपरंपदंदिव्यममृतंविष्णुमंदिरम्
 अक्षरंपरमंधामवैकुण्ठंशाश्वतंपदम् ७९
 नित्यञ्चपरमंव्योमसर्वोत्कृष्टसनातनम्
 पर्यायवाचकान्यस्यपरधाम्नोच्युतस्यच
 तस्यत्रिपाद्विभूतेस्तुरूपंवक्ष्यामि विस्तरात् ८०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सास्त्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
 संवादेत्रिपाद्विभूतिकथनं नाम सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२७

अष्टाविंशत्यधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच-

त्रिपाद्विभूतेर्लोकास्तुअसंख्याताः प्रकीर्तिताः
 शुद्धसत्त्वमयाः सर्वेब्रह्मानंदसुखाह्वयाः १
 सर्वेनित्याननिर्विकाराहेयरागादिवर्जिताः
 सर्वेहिरण्यमयाशुद्धाः कोटिसूर्य्यसमप्रभाः २
 सर्वेवेदमयार्दिव्याः काम क्रोधविवर्जिताः
 नारायणपदांभोजभक्त्येकरससेविताः ३
 निरंतरंसामगानपरिपूर्णसुखंश्रिताः
 सर्वेपंचोपनिषद स्वरूपावेदवर्चसः ४
 सर्वेवेदमयैर्दिव्यैः पुरुषैः स्त्रीभिरावृताः
 वेदैकरसतोयाढ्यैस्सरोभिरुपशोभिताः ५
 श्रुतिस्मृतिपुराणादिरूपस्थावरसंयुताः
 सर्ववर्णयितुंशक्यंनमयालोकविस्तृतम् ६
 विरजापरमव्योम्नोरंतरंकेवलंस्मृतम्
 तत्स्थानमुपभोक्तव्यमव्यक्तब्रह्मसेविनाम् ७
 स्वात्मानुभवजानंदसुखदंकेवलंपदम्
 निःश्रेयसंचनिर्वाणंकैवल्यंमोक्षउच्यते ८
 श्रीशांघ्रिभक्तिसेवैकरसभोगविवर्धिताः तम्

तदिच्छन्त्यल्पमतयोमोक्षंसुखविवर्जितम्
महात्मानोमहाभागाभगवत्पादसेवकाः ९
तद्विष्णोः परमंधामयांतिब्रह्मसुखप्रदम्
नानाजनपदाकीर्णवैकुण्ठतद्धरेः पदम् १०
प्राकारैश्चविमानैश्चसौधैरत्नमयैर्वृतम्
तन्मध्येनगरीदिव्यासाऽयोध्येतिप्रकीर्तिता ११
मणिकांचनचित्राढ्यप्राकारैस्तोरणैर्वृता
चतुर्द्वारसमायुक्तारत्नगोपुरसंवृता १२
चंडादिद्वारपालैश्चकुमुदाद्यैश्चरक्षिता
चंडप्रचंडौप्राग्द्वारयाम्येभद्रसुभद्रकौ १३
वारुण्यांजयविजयौसौम्येधातृविधातरौ
कुमुदःकुमुदाक्षश्चपुंडरीकोऽथवामनः १४
शंकुकर्णःसर्वनेत्रः सुमुखः सुप्रतिष्ठितः
एतेदिक्पतयः प्रोक्ताःपुर्य्यामत्रशुभानने १५
कोटिवैश्वानरप्रख्यगृहपंक्तिभिरावृता
आरूढयौवनैर्नित्यैर्दिव्यनारीनैर्युता १६
अन्तःपुरंतुदेवस्यमध्येपुर्य्याम्मनोहरम्
मणिप्राकारसंयुक्तरत्नतोरणशोभितम् १७

विमानैर्गृहमुख्यैश्चप्रासादैर्बहुभिर्युतम्
दिव्याप्सरोगणैः स्त्रीभिस्सर्वतस्समलंकृतम् १८
मध्येतुमंडपंदिव्यंराजस्थानंमहोच्छ्रयम्
माणिक्यस्तंभसाहस्रजुष्टंरत्नमयंशुभम् १९
दिव्यैर्मुक्तैः समाकीर्णसामगानोपशोभितम्
मध्येसिंहासनंरम्यंसर्ववेदमयंशुभम् २०
धर्मादिदेवतैर्नित्यैर्वृतंवेदमयात्मकैः
धर्मज्ञानमहैश्वर्यवैराग्यैः पादविग्रहैः २१
ऋग्यजुःसामचाथर्वैरूपैर्नित्यंवृतंक्रमात्
शक्तिराधारशक्तिश्चचिच्छक्तिश्चसदाशिवा २२
धर्मादिदेवतानांचशक्तयः परिकीर्तिताः

वसन्तिमध्यमेतत्रवह्निसूर्यसुधांशवः २३
 कूर्मश्चनागराजश्चवैनतेयस्त्रयीश्वरः
 छन्दासिसर्वमन्त्राश्चपीठरूपत्वमास्थिताः २४
 सर्वाक्षरमयं दिव्ययोगपीठमिति स्मृतम्
 तन्मध्येऽष्टदलं पद्ममुदयार्कसमप्रभम् २५
 तन्मध्ये कर्णिकायां तु सावित्र्यां शुभदर्शने
 ईश्वर्या सह देवेशस्तत्रासीनः परः पुमान् २६
 इन्दीवरदलश्यामः कोटिसूर्यप्रकाशवान्
 युवाकुमारः स्निग्धश्च कोमलावयवैर्वृतः २७
 फुल्लरक्तांबुजनिभः कोमलांग्रिसरोजवान्
 प्रबुद्धः पुंडरीकाक्षः सुभ्रूलतायुगाङ्कितः २८
 सुनासस्सुकपोलाढ्यस्सुश्रोत्रमुखपंकजः
 मुक्ताफलाभदन्ताढ्यः सुस्मिताधरविद्रुमः २९
 परिपूर्णोदुसंकाशः सुस्मिताननपंकजः
 तरुणादित्यवर्णाभ्यां कुण्डलाभ्यां विराजितः ३०
 सस्निग्धनीलकुटिलकुन्तलैरुपशोभितः
 मन्दारपारिजाताढ्यकवरीकृतकेशवान् ३१
 प्रातरुद्यत्सहस्रांशुनिभकौस्तुभशोभितः
 हारस्वर्णस्त्रगासक्तकम्बुग्रीवो विराजितः ३२
 सिंहस्कंधनिभैः प्रोच्चैः पीनैरसैर्विराजितः
 पीनवृत्ताय तभुजैश्चतुर्भिरुपशोभितः ३३
 अङ्गुलीयैश्च कटकैः केयूरैः परिमण्डितः
 बालार्ककोटिसंकाशैः कौस्तुभाद्यैः सुभूषणैः ३४
 विराजितमहावक्षोवनमालाविभूषितः
 विधातृजननस्थाननाभिपङ्कजशोभितः ३५
 बालातपनिभश्चलक्षणपीतवस्त्रसमन्वितः
 नानारत्नविचित्राङ्घ्रिः कटकाभ्यां विराजितः ३६
 सज्योत्स्नचंद्रप्रतिमनखपङ्क्तिसमन्वितः
 कोटिकंदर्पलावण्यसौंदर्यनिधिरच्युतः ३७
 दिव्यचंदनलिप्ताङ्गो दिव्यमालाविभूषितः

गृहीतशंखचक्राभ्यामुद्राहुभ्यांविराजितः ३८
 वरदाभयहस्ताभ्यामितराभ्यांतथैवच
 वामाङ्केसंस्थितादेवीमहालक्ष्मीर्महेश्वरी ३९
 हिरण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरजतस्रजा
 सर्वलक्षणसंपन्नायौवनारंभविग्रहा ४०
 रत्नकुंडलसंयुक्तानीलाकुंचितशीर्षजा
 दिव्यचंदनलिप्ताङ्गीदिव्यपुष्पोपशोभिता ४१
 मंदारकेतकीजातीपुष्पाञ्चितसुकुंतला
 सुभ्रूस्सुनासासुश्रोणीपीनोन्नतपयोधरा ४२
 परिपूर्येदुसंकाशासुस्मिताननपंकजा
 तरुणादित्यवर्णाभ्यांकुंडलाभ्यांविराजिता ४३
 तप्तकांचनवर्णाभातप्तकांचनभूषणा
 हस्तैश्चतुर्भिः संयुक्ताकनकांबुजभूषिता ४४
 नानाविचित्ररत्नाढ्याकनकांबुजमालया
 हारकेयूरकटकैरङ्गुलीयैश्चशोभिता ४५
 भुजद्वयघृतोदग्रपद्मयुग्मोपशोभिता
 गृहीतमातुलुङ्गारव्यजांबूनदकराञ्चिता ४६
 एएवंनित्यानपायिन्यामहालक्ष्म्यामहेश्वरः
 मोदतेपरमेव्योम्निशाश्वतेसर्वदाप्रभुः ४७
 पार्श्वयोर्धरणीनीलेसमासीनेशुभासने
 अष्टदिक्षुदलाग्रेषुविमलाद्याश्चशक्तयः ४८
 विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगातथैवच
 प्रह्वीसत्यातथेशानाशक्तयःपरमात्मनः ४९
 गृहीत्वाचामरान्दिव्यान्सुधाकरसमप्रभान्
 सर्वलक्षणसंपन्नमोदतेपतिमच्युतम् ५०
 दिव्याप्सरोगणाः पञ्चशतसंख्याश्चयोषितः
 अंतःपुरनिवासिन्यः सर्वाभरणभूषिताः ५१
 पद्महस्ताश्चताः सर्वाः कोटिवैश्वानरप्रभाः
 सर्वलक्षणसंपन्नाः शीतांशुसदृशाननाः ५२
 ताभिःपरिवृतोराजाशुशुभेपरमः पुमान्

अनंतविहगाधीशसेनान्याद्यैस्सुरेश्वरे ५३
 अन्यैःपरिजनैर्नित्यैर्मुक्तैश्चपरिसंवृतः
 मोदतेरमयासार्द्धभोगैश्चर्यरतः पुमान् ५४
 एवंवैकुण्ठनाथोऽसौराजतेपरमेपदे
 तद्व्यूहभेदाँल्लोकांश्चवक्ष्यामिगिरिजेशुभे ५५
 प्राच्यांवैकुण्ठलोकस्यवासुदेवस्य मंदिरम्
 आग्नेय्याँलक्ष्म्यालोकस्तुयाम्यांसंकर्षणालयः ५६
 सारस्वतस्तुनैर्ऋत्याप्राद्युम्नः पश्चिमेतथा
 रतिलोकस्तुवायव्यामुदीच्यामनिरुद्धभूः ५७
 एशान्यांशांतिलोकःस्यात्प्रथमावरणंस्मृतम्
 केशवादिचतुर्विंशत्यमीलोकास्ततः क्रमात् ५८
 द्वितीयावरणंप्रोक्तंवैकुण्ठस्यशुभाह्वयम्
 मत्स्यकूर्मादिलोकास्तुतृतीयावरणंशुभम् ५९
 सत्याच्युतानंतदुर्गाविष्वक्सेनगजाननाः
 शंखपद्मनिधीलोकाश्चतुर्थावरणंशुभम् ६०
 ऋग्यजुःसामाथर्वाणोलोकादिक्षुमहत्सुच
 सावित्र्याविहगेशस्यधर्मस्यचमखस्यच ६१
 पंचमावरणंप्रोक्तमक्षयंसर्ववाङ्मयम्
 शंखचक्रगदापद्मखड्गशार्ङ्गहलंतथा ६२
 मौशलंचतथालोकाः सर्वशस्त्रास्त्रसंयुताः
 षष्ठमावरणंप्रोक्तमंत्रास्त्रमयमक्षरम् ६३
 एन्द्रपावकयाम्यानिनैर्ऋतंवारुणंतथा
 वायव्यंसौम्यमैशानंसप्तमंमुनिभिः स्मृतम् ६४
 साध्यामरुद्गणाश्चैवविश्वेदेवास्तथैवच
 नित्याःसर्वेपरेधाम्नियेचान्येचदिवौकसः ६५
 तेवैप्राकृतलोकेस्मिन्ननित्यास्त्रिदशेश्वराः
 तेहनाकंमहिमानः सचंतइतिवैश्रुतिः ६६
 एवंपरंपदंनित्यैर्मुक्तैर्भोगपरायणैः
 दिव्याभिर्महिषीभिश्चराजतेविभुरीश्वरः ६७
 नतद्भासयतेसूर्योनशंशांकोनपावकः

यद्गत्वाननिवर्त्ततेयोगिनः संशितव्रताः ६८
 द्वयैकमंत्रनिष्ठायेतेवैयांतितदव्ययम्
 नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नव्रतैः शुभैः ६९
 नतपोभिर्निराहारैर्नचसाधनकर्मभिः
 एकेनद्वयमंत्रेणतथाभक्त्यात्वनन्यथा ७०
 तद्गम्यंशाश्वतंस्थानंप्रपत्त्यावैसनातनम्
 पार्वत्युवाच-
 साधूक्तंपरमंस्वर्गस्वरूपंभवताप्रभो ७१
 परव्योम्निस्थितोनित्यंकथंप्रकृतिमण्डले
 स्थितवान्किंनिमित्तेनलीलयाकिंप्रयोजनम् ७२
 शुद्धसत्त्वमयेलोकेसंस्थितः परमेश्वरः
 कथंरजस्तमोमिश्रविभूत्यास्थिवान्प्रभुः ७३
 रुद्रउवाच-
 त्रिपाद्विभूतौभगवानीश्वर्य्यापरमेश्वरः
 नित्यमुक्त्यैकभोग्योऽसौमोदतेसततंविभुः ७४
 तमीश्वरंमहामायाप्रकृतिर्जगदाश्रया
 कृतांजलिपुटाभूत्वातुष्टावपरमेश्वरम् ७५
 महामायोवाच-
 नमस्तेत्रिजगद्धाम्नेनमस्तेविश्वरूपिणे
 पुराणायनमस्तुभ्यंजगदुत्पत्तिहेतवे ७६
 श्रीभूलीलाधिपतयेनमोनारायणायच
 नमोभगवतेतूभ्यंवासुदेवायशार्ङ्गिणे ७७
 सर्वदेवस्वरूपायविष्णवेजिष्णवेनमः
 सहस्रमूर्तयेतुभ्यमनंतायनमोस्तुते ७८
 अच्युतायविकारायशुद्धसत्त्वस्वरूपिणे
 अदिमध्यांतरहितस्वरूपायनमोनमः ७९
 नमोहिरण्यगर्भायज्ञानायपरमात्मने
 सर्वभूतात्मनेतुभ्यंसर्वभूताश्रयायच ८०
 ब्रह्मणेज्योतिषेतुभ्यंनमस्ते विश्वरूपिणे
 नमः शुचिषदेतुभ्यंहंसायपरमायच ८१

संकर्षणाय रुद्राय सर्वभूतधराय च
 हयग्रीवाय दीप्ताय कालाय हरये नमः
 नमस्ते यज्ञपुरुष हव्यकव्यस्वरूपिणे ८२
 नमः प्रजापतये तस्मै सूर्याय शुभवर्चसे
 अग्नये हव्यभोक्त्रे च तस्मै यज्ञात्मने नमः ८३
 नमस्ते प्रसवित्रे च सर्गस्थित्यन्तहेतवे
 नमो वेदांतवे द्याय च तुरात्मस्वरूपिणे ८४
 ब्रह्मणे विष्णवे तुभ्यं नमस्ते शंकाराय च
 त्रिगुणाय नमस्तुभ्यं सर्गस्थित्यन्तहेतवे ८५
 निर्गुणाय नमस्तुभ्यं सर्वात्मान्तरवर्तिने
 अव्यक्ताय नमस्तस्मै विष्णवे लोकसाक्षिणे ८६
 नारायणाय श्रीशाय पूर्णषाड्गुणय मूर्तये
 अनंतगुण पूर्णाय नमः सर्वार्थदायिने ८७
 नमस्ते वासुदेवाय पंचावस्थस्वरूपिणे
 नमः पंचनवव्यूहभेदरूपाय ते नमः ८८
 नमो यज्ञवराहाय गोविंदाय नमो नमः
 अविकाराय शुद्धाय हेयप्रतिभटाय च ८९
 नमो रामाय कृष्णाय नरसिंहाय ते नमः
 केशवाय नमस्तुभ्यं जगतां क्लेशहारिणे ९०
 त्वमेव सर्वलोकनामाश्रयः पुरुषोत्तमः
 प्रसीद देवदेवेश सर्वलोकहिताय वै ९१
 मत्संस्थाश्चेतनास्सर्वे निराधारानिराश्रयाः
 हीनदेहानिराकाराः सर्वेन्द्रियविवर्जिताः ९२
 सर्वानुष्ठानरहिताः सततंदुःखभोगिनः
 तेषां लोकांश्च देहांश्च दातुमर्हसि केशव ९३
 लीलाविभूतिं सर्वज्ञयथापूर्वप्रकल्पय
 चेतनाचेतनं कृत्स्नं जगत्स्थावरजंगमम् ९४
 मया संमोहितं पश्य लीलार्थं परमेश्वर
 प्राकृताण्डं मया सार्धं सृजस्व पुरुषोत्तम ९५
 धर्म्माधर्म्मौ सुखंदुःखं तस्मिन् न क्षिप्य संसृतौ

मामधिष्ठायलीलांवैकर्तुमर्हसिमाचिरम् ६६
श्रीमहादेवउवाच-

एवमुक्तस्तयादेव्यामाययापरमेश्वरः
तस्यांनिवेश्यमायायां जगत्स्रष्टुप्रचक्रमे ६७
योऽसौप्रकृतिपुरुषःप्रोच्यतेसइहाच्युतः
सएवभगवान्विष्णुः प्रकृत्यांप्रविवेशह ६८
असृजत्प्रकृतौब्रह्मभूतादिमहदाश्रयम्
महतः पुरुषादस्मादहंकारोऽभ्यजायत ६९
अहंकारात्तुवैतस्माद्गुणत्रयमजायत
त्रिभ्योगुणेभ्यस्तन्मात्रामसृजद्विश्वभावनः १००
तन्मात्रेभ्योऽभ्यजायंतमहाभूतानितत्क्षणात्
ओंकारःप्रथमंजातोब्रह्मणस्त्रिगुणात्मनः १०१
आकाशादभवद्वायुर्वायोरग्निरजायत
अग्रेरापः समुद्भूताअद्भ्यश्चपृथिवीमता १०२
आकाशादीनिभूतानिसृष्टान्येकोत्तराणिवै
शब्दस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चतद्गुणाः १०३
एकोत्तरगुणान्सृष्ट्वातानादायमहाप्रभुः
तेषांविमिश्रणंकृत्वाजगदंडंमहत्तरम्
असृजत्तत्रलान्वैसंख्ययायेचतुर्दश १०४
ब्रह्मादित्रिदशांस्तस्मिन्नसृजत्पुरुषोत्तमः
दैवतिर्य्यक्तथामर्त्यस्थावरंचचतुर्विधम् १०५
तथासृष्टोमहासर्गन्तेनवैजलजेक्षणे
तत्रकर्मानुरूपेणत्रिदशादिषुयोनिषु १०६
संस्थिताः प्रकृतौपूर्वआत्मनः प्रभवन्तिहि १०७

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेपरमव्योमादि
वर्णनंनामअष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २२८

एकोनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

विस्तरेणममाख्याहिदेवसर्गमनुत्तमम्

ब्रह्मादित्रिदिवश्रेष्ठाः कथंजाताः सनातनाः
ईश्वरस्यावतारांश्चविस्तरेणतदस्वमे १

रुद्रउवाच-

आकाशानिलतेजोबुभुवः सृष्टायथाक्रमम्
तासांमध्येऽसृजद्ब्रह्माअगाधजलमर्णवम् २
अस्मिन्नेकार्णवीभूतेजलमायावटच्छदे
आदायसर्वभूतानियोगनिद्रांययौहरिः ३
सजगत्स्रष्टुकामस्तुयोगनिद्रामुपेयिवान्
तयारेमेचिरंकालंमायया मधुसूदनः ४
तस्यांतुजनयामासकालात्मानमनुत्तमम्
कलाकाष्ठादिभूतायेपक्षमासादिरूपिणः ५
तस्मिन्कालेहरेर्नाभिपंकजंमुकुलाकृति
विकसत्सर्वजगतोबीजभूतंसुवर्चसम् ६
उदस्थादुदभूतत्रब्रह्माचसुमहामतिः
सजगत्स्रष्टुकामस्तुरजोगुणविचोदितः
तुष्टावयोगनिद्रायांशयानंपरमेश्वरम् ७
ब्रह्मोवाच-

नमोस्तुविष्णवेतुभ्यंसर्गस्थित्यंतहेतवे
जगद्भूषणभूषायश्रीमतेविश्वरूपिणे ८
नमोब्रह्मण्यदेवायगोब्राह्मणहितायच
जगद्धितायकृष्णायगोविंदायनमोनमः ९
प्रधानकालरूपायपुरुषायेश्वरायच
नमःप्रपंचरूपायनिष्प्रपंचस्वरूपिणे १०
नारायणायविश्वायविश्वेशायनमोनमः
श्रीभूलीलाधिपतयेब्रह्मणेपरमात्मने ११
नमोस्तुवासुदेवायविश्वरूपायशार्ङ्गिणे
त्रयीनाथायहरयेविश्वनाथस्वरूपिणे १२
अनंतकल्याणगुणपरिपूर्णयितेनमः
जगच्चसर्वस्वपितित्वयिसुप्तेजगन्मये १३
वृत्तंसर्वजगन्नाथप्रपंचेसचराचरम्

त्वमेवकारणंकर्ताकार्य्यचत्रिगुणोद्भवम् १४
 स्रष्टाध्याताविधाताचत्वमेवपरमेश्वरः
 जागर्षिशुद्धसत्त्वस्थस्तवनिद्राकुतःप्रभो
 देवत्वयि स्थितालोकाः समाधिष्ठाः सनातनाः १५
 शिवउवाच-
 एवमुक्तोहृषीकेशोब्रह्मणापरमेश्वरः
 उत्तस्थौशयनात्तस्माद्विमुक्तोयोगनिद्रया १६
 नियम्ययोगनिद्रांतांजगत्स्रष्टुं प्रचक्रमे
 अचिंत्यस्तत्क्षणादेवोजगतांप्रभुरच्युतः १७
 चिंतयित्वाजगत्सर्वमसृजत्सपुमांस्ततः
 लोकान्सर्वास्तदाह्यप्सुगतमंडंहिरण्यमयम् १८
 सप्तद्वीपान्समुद्रांतान्मेदिनीभूधरैर्युतान्
 सहैकाण्डकटाहेननाभिपद्मेऽसृजत्प्रभुः १९
 तदण्डमध्येचास्थानमीश्वरः कृतवान्हरिः
 अथनारायणंकस्तुदध्यावध्यात्मचेतसा २०
 ध्यानांतितस्यभालात्तुस्वेदबिंदुरजायत
 सविंदुर्बुद्बुदाकारःपृथिव्यामपतत्क्षणात् २१
 तस्मात्तुबुद्बुदात्सोऽहमुत्पन्नोस्मिवरानने
 त्र्यक्षस्त्रिशूलहस्तोऽहजटामुकुटमंडितः २२
 किंकरोमीतिदेवेशमवोचंविनयान्वितः
 ततो नारायणो देवो मामित्याहमुदान्वितः २३
 कर्त्तासिजगतोरुद्रसंहारंभीमदर्शनम्
 साक्षात्संकर्षणांशेनसंहारार्थेवरानने २४
 तस्मान्नारायणाद्देविउत्पन्नोस्मिभयंकरः
 नियोज्यमांतुसंहारेपुनरेवजनार्दनः २५
 नेत्राभ्यामसृजच्चंद्रसूर्य्यौर्ध्वांतापहारिणौ
 वायुंदिशश्चश्रोत्राभ्यामिंद्राग्नीमुखतोऽसृजत् २६
 नासाभ्यांवरुणंमित्रमसृजत्पंकजेक्षणाः
 बाहुभ्यामखिलान्देवान्ससाध्यान्समरुद्राणान् २७
 समस्तरोमकूपेभ्योरत्नान्योषधयस्तथा

त्वचिशैलान्समुद्रांश्चगवाद्याः पशवस्तथा २८
 मुखतोब्राह्मणः सृष्टोबाहुभ्यांक्षत्रियस्तथा
 ऊर्वोर्वैश्यस्ततः पद्भ्यांशूद्रश्चैवमजायत २९
 एवंसृष्ट्वाजगत्सर्वमचेतनमवस्थितम्
 विश्वरूपेण देवेशोयस्यांतरमधिष्ठितः ३०
 शक्त्याविनाहरेस्तस्यनोन्मेषोविद्यतेयतः
 तस्मात्सर्वजगत्प्राणोविष्णुरेवसनातनः ३१
 स एवाव्यक्तरूपः सन्परमात्माव्यवस्थितः
 सर्गस्थितिलयंब्रह्मास्वयमेवप्रवर्तते ३२
 षाड्गुण्यपरिपूर्णोऽसौवासुदेवः सनातनः
 त्रिगुणादात्मनोरूपंचतुर्द्धाकुरुतेजगत् ३३
 प्रद्युम्नमूर्तिर्भगवान्सर्वैश्वर्य्यसमन्वितः
 विधेःप्रजापतीनांचकालस्य चजनस्यच ३४
 अंतर्य्यामित्वमापन्नोसर्गसम्यक्करोतिहि
 सेतिहासांस्ततोवेदान्ददौतस्मैमहात्मने ३५
 प्रद्युम्नस्यांशभागोऽसौब्रह्मालोकपितामहः
 जगत्सर्गस्थितिसर्वप्रकरोत्यंशसंभवः ३६
 अनिरुद्धश्चभगवाञ्छक्तितेजःसमन्वितः
 मनूनांपार्थिवानांचकालस्यचजनस्यच ३७
 स्थितिकरोतिभगवानंतर्य्यामित्वमास्थितः
 संकर्षणोमहाविष्णुर्विद्याबलसमन्वितः ३८
 कालस्यसर्वभूतानांरुद्रस्यचयमस्यच
 अंतर्य्यामित्वमास्थायजगत्संहरतेप्रभुः ३९
 इत्यंतर्य्याम्यवस्थायामंतर्य्यामित्वमात्मनः
 मत्स्यःकूर्मोवराहश्चनरसिंहोऽथवामनः ४०
 रामो रामश्चकृष्णश्चबुद्धःकल्कीचतेदश
 एतेतुविभवावस्थाब्रह्मणः परमात्मनः ४१
 नृसिंहारामकृष्णेषुषाड्गुण्यंपरिकीर्तितम्
 परावस्थातुदेवस्यदीपादुत्पन्नदीपवत् ४२
 साह्यवस्थाहरेरस्यशृणुष्वगिरिजेशुभे

वैकुण्ठं परमं लोकं विष्णुलोकमनुत्तमम् ४३
 श्वेतदीपं स्वरूपं तु क्षीरसागरमुत्तमम्
 एवं चतुर्द्धा व्यूहं तु सम्यगुक्तं महर्षिभिः ४४
 जलावरणमध्ये तु वैकुण्ठं कारणं शुभम्
 कोटि वैश्वानरप्रख्यं सर्वधर्मवदव्ययम् ४५
 आमोदमन्दारकरैर्बृक्षैर्वह्निभिरास्थितम्
 नानामणिमयं दिव्यं विमानकोटिभिर्युतम् ४६
 यदुक्तं परमं धाम तादृक् कलक्षणसंस्थितम्
 तस्मिन् वैकुण्ठनगरे नानारत्नसमुज्ज्वले ४७
 मध्ये देवजयारामं पुरं रम्यमनुत्तमम्
 चतुर्द्वारसमायुक्तं हेमप्राकारतोरणम् ४८
 चण्डादिद्वारपालाद्यैः कुमुदाद्यैश्चरक्षितम्
 नानामणिमयैर्दिव्यैर्गृहैः पङ्क्तिभिरावृतम् ४९
 विततं पञ्चपद्माभिर्योजनैश्च समन्ततः
 सहस्रयोजनोत्तुंगैः प्रासादैः कोटिभिर्वृतम् ५०
 आरूढयौवनैर्दिव्यैः पुंभिस्त्रीभिश्च शोभितम्
 स्त्रियश्च पुरुषाश्चास्मिन् सर्वलक्षणशोभिताः ५१
 समरूपाश्च श्रीविष्णोः सर्वालङ्कारभूषिताः
 दिव्यस्त्रगवस्त्रसंछन्ना दिव्यचन्दनभूषिताः ५२
 मोदन्ते तत्र देवेश भक्त्या त्वात्ममनोरमे
 मन्त्राष्टाक्षरसंसिद्धा भक्त्या षोडशरूपया ५३
 वृतास्तत्पदमाविश्य मोदन्ते मनसीप्सितम्
 गत्वांस्मिन्ननिवर्तन्ते विष्णुना सह संस्थिताः ५४
 अविच्छिन्नात्मना ते वै विष्णुना संगताः शुभाः
 तत्समानसुखं नित्यं प्राप्नुवंति मनीषिणः ५५
 यत्र तत्र हरेर्लोकानां विश्वशुभचेतसः
 प्राप्नुवंति पुनः स्वर्गस्वर्गस्था इव जन्तवः ५६
 यथा सौमित्रिभरतौ यथा संकर्षणादयः
 तथा तेऽपि च जायन्ते सत्यलोके यथेच्छया ५७
 पुनस्ते नैव यास्यन्ति तत्पदं शाश्वतं परम्

नकर्मबंधनंजन्मवैष्णवानांचविद्यते ५८
 विष्णोरनुचरत्वंहिमोक्षयाहुर्मनीषिणः
 नदास्यममरेशस्यबंधनंपरिकीर्तितम् ५९
 सर्वबंधननिर्मुक्ताहरिदासानिरामयाः
 आब्रह्मभुवनाँलोकाःपुनरावृत्तिलक्षणाः ६०
 कर्मबंधमयादुःखमित्रासख्यभयप्रदाः
 ब्रह्मायासफलादेविजनिनाशकहेतवः ६१
 सुखभोगस्तुयन्मृणांविषमिश्राशनंयथा
 स्वर्गसंस्थान्नरान्दृष्ट्वाक्षीणेकर्मणिदेवताः ६२
 कुपिताः पातयन्त्येवसंसृतौकार्यबंधने
 तस्मात्स्वर्गसुखंदेविबहुधायाससाधनम् ६३
 अनित्यंकुटिलंदुःखमिश्रयोगीपरित्यजेत्
 सततंसंस्मरेद्विष्णुंसर्वदुःखौघनाशनम् ६४
 नामोच्चारणमात्रेणप्राप्नुवंतिपरंपदम्
 तस्मात्तुवैष्णवंलोकंगौरिसंप्रार्थयेत्सुधीः ६५
 भक्त्यात्वनन्ययादेवं भजेतकरुणांबुधिम्
 ससर्वज्ञानगुणवान्नक्षत्येवनसंशयः ६६
 तस्मादष्टाक्षरंमन्त्रंजप्त्वासुखतरंशुभम्
 संप्राप्नोतिपरंलोकंवैष्णवंसर्वकामदम् ६७
 तस्मिन्मणिमयेतल्पेसहस्रसूर्यरश्मिनि
 विमानेशुशुभेदिव्येसंस्थितोभगवान्हरिः ६८
 तत्रचाधारशक्त्यादिधृतेपीठेहिरण्यमये
 नानारत्नमयेदिव्ये नानावर्णसमन्विते ६९
 तस्मिन्नष्टदलेपद्मेमंत्राक्षरपदेशुभे
 कर्णिकायांसुरम्यायांलक्ष्मीबीजशुभाक्षरे ७०
 तस्मिन्वालार्कसाहस्रकोटितुल्य समप्रभे
 दिव्येनारायणः श्रीमानासीनः पंकजासने ७१
 तस्यदक्षिणकेपार्श्वेजगन्माताहिरण्यमयी
 गृहीत्वाचामरान्दिव्यान् दिव्यमाल्यविभूषणा ७२
 वसुपात्रमातुलुंगंस्वर्णपद्मंधृतंकरैः

वामतःपृथिवीदेवीनीलोत्पलदलद्युतिः ७३
 नानाभरणसंयुक्ताविचित्रांबरभूषिता
 साधृत्वाचोर्द्ध्वबाहुभ्यांरम्यंरक्तोत्पलद्वयम् ७४
 इतराभ्यांधृतं देव्याधान्यपात्रयुगंतथा
 गृहीत्वाचामरान्दिव्यान्शक्तयोविमलादिकाः ७५
 दलाग्रेषुसमासीनाः सर्वलक्षणशोभिताः
 तासांमध्येसमासीनोभगवानच्युतोहरिः ७६
 शंखचक्रगदापद्मपाणिभिर्दिव्यभूषणैः
 केयूरांगदहाराद्यैर्भूषणैरूपशोभितः ७७
 प्रातरुद्यत्सहस्रांशुकुण्डलाभ्यांविराजितः
 पूर्वोक्तैस्त्रिदशैर्न्नित्यैः सेवितः परमेश्वरः ७८
 आस्तेवैकुण्ठनगरेनित्येसत्येचभोगवान्
 श्रीमदष्टाक्षरंमंत्रंसिद्धानांवैमनीषिणाम् ७९
 गम्यंतद्वैष्णवंलोकंनेतरेषांकथंचन
 इत्येवंप्रथमंव्यूहंकथितंतेवरानने ८०
 द्वितीयंवैष्णवंलोकंशृणुवक्ष्यामिसुब्रते
 योऽयनित्यइतिख्यातोलोकाग्रयोवैष्णवः स्मृतः ८१
 तंलोकंविपुलंपुण्यंशुद्धंसत्त्वमयंशुभम्
 मध्याह्नसूर्यसाहस्रयुगपद्मासितंतदा ८२
 कल्पांतेऽपिनलीयेततत्त्वलोकंमहत्तरम्
 ममब्रह्मादिदेवानानंद्रष्टुमपिशक्यते ८३
 सर्वकल्पद्रुमवनैः परिपूर्णसमंततः
 सुधाम्बुपरिपूर्णाभिर्दिर्घिकाभिःसमन्वितम् ८४
 स्वर्णरत्नमयैर्दिव्यैःपंकजैरुपशोभितम्
 जलदग्निनिभैर्दिव्यैर्भूषणैः कोटिभिर्वृतम् ८५
 निरंतरंसामभिश्चकूजितैःकोकिलादिभिः
 ऊह्यमानैर्गन्धर्वृक्षैःपुष्पकैरपिशोभितम् ८६
 ऊनषोडशवर्षाब्दैर्दिव्यनारीनरैर्वृतम्
 सर्वलक्षणशोभाढ्यैर्दिव्यकल्पविभूषणैः ८७
 तत्रप्रदेशेरम्येषुदेशेषुकमलापतिम्

मुदितैःपतिभिःसार्द्धमर्चयन्तिस्मयोषितः ८८
 तत्प्रसादोपलभ्यं वै सुखमश्नन्ति सर्वदा
 गायन्ति परमानन्दं कृष्णस्य चरितं महत् ८९
 पद्मेक्षणाः पद्महस्ताः पद्मयासदृशः शुभाः
 दिव्यस्त्रग्वसनोपेताः क्रीडन्ति स्म सुयोषितः ९०
 शंखचक्रगदापद्मधराभूषणभूषिताः
 स्रग्विणः पीतवसनाः पुरुषास्तत्र संस्थिताः ९१
 अनन्यस्पर्शनात्तत्र स्त्रीपुंसोः क्रीडमानयोः
 भवत्यनुदिनं वृद्धं हरिभक्तिसुखं रसम् ९२
 तन्मध्येतः पुरं रम्यं वासुदेवस्य शोभितम्
 चंदनागुरुकर्पूरकुंकुमोदकसंयुतम् ९३
 नानापुष्पविमानाद्यैः सर्वतः समलंकृतम्
 तन्मध्ये कल्पवृक्षस्य छायायां कमलासने ९४
 विचित्रश्लक्ष्णपर्यंकेशुभास्तरणसंवृते
 दिव्यगंधसुशोभाढ्यैर्नानापुष्पपरिच्छदैः ९५
 तस्मिन् मनोरमे दिव्ये समासीनः श्रिया सह
 ईश्वर्या सह देवेशो वासुदेवः सनातनः ९६
 सुधांशुकोटिसंकाशो दिव्याभरणभूषितः
 सुवर्णशुभ्रयुगलश्लक्ष्णनासांचिताननः ९७
 स्निग्धायतसुलावण्यकपोलाभ्यां विराजितः
 नीलकुंचितकेशाढ्योरक्ताब्जदललोचनः ९८
 मंदारकेतकीजातीकैरवीकृतशेखरः
 स्निग्धबिम्बफलाभौष्ठः सुस्मिताननपंकजः ९९
 अनर्घ्यमौक्तिकाभासदंतावलिविराजितः
 हरिचंदनलिप्तांगः कस्तूरीतिलकांकितः १००
 उन्नतांसभुजैर्द्विर्धैश्चतुर्भिरुपशोभितः
 जपाकुसुमसंकाशकरपल्लवशोभितः १०१
 श्रीवत्सकौस्तुभाभ्यांच शोभितः पृथुवक्षसा १०२
 मुक्तामयैः सुशोभाढ्यैर्दिव्यस्त्रग्विभरलंकृतः
 बालार्कसदृशज्योत्स्नापीतवस्त्रेण वेष्टितः १०३

माणिक्ययनूपुरोपेतपद्मपत्रविराजितः
 अकलंकितचंद्राभनखपंक्तिविराजितः १०४
 रक्तोत्पलनिभश्लक्ष्णशुभांघ्रिकरपंकजः
 पांचजन्यरथांगाभ्यांबाहुयुग्मविराजितः १०५
 इतराभ्यांश्रियोगात्रमाश्लिष्यन्निजवक्षसि
 श्लिष्यद्विद्युल्लतोद्गीथशिताभ्रइवराजते १०६
 सप्तजांबूनदश्लक्ष्णशुभांघ्रियुगपंकजः
 अत्रक्रीडतिदेवेशोवासुदेवः सनातनः १०७
 तप्तकांचनसंकाशासर्वाभरणभूषिता
 सुस्निग्धनीलकुटिलचंद्राविविराजिता १०८
 मंदारपारिजातादिदिव्यपुष्पविराजिता
 कर्णावतंसशोभाढ्याचिकुरांतालिसन्निभा १०९
 पीनोन्नतस्तनाभ्यांचपीडंतिहरिवक्षसि
 केयूरांगदहाराद्यैर्भूषणैरुपशोभिता ११०
 आरूढयौवनानित्यंसर्वलोकेशसुंदरी
 तत्रक्रीडतिलोकेशपत्यासहनिरंतरम् १११
 सएववासुदेवोऽत्रसर्वभूतमनोहरः
 क्रीडतेसर्वलोकेस्मिन्सर्वकामप्रदोनृणाम् ११२
 अत्राष्टशक्त्योलक्ष्म्यास्तनवःपरितः स्थिताः
 रमाचरुक्मिणीसीतापद्मापद्मालयाशिवा ११३
 सुलक्षणासुशीलाचरतिकामप्रदाश्चताः
 शंखचक्रगदापद्मशार्ङ्गाद्यैर्हेतिभिस्तथा ११४
 परितः पुष्कराकारैस्तंलोकंपरिरक्षते
 एवंद्वितीयंरूपंचसम्यक्तेशुभदर्शने ११५
 संक्षेपतोमयाप्रोक्तंनशक्यंविस्तरेणहि
 द्वादशाक्षरमंत्रंवैयेजपंतिसुखाह्वयम् ११६
 तेप्राप्नुवंतिसततंशाश्वतंशुभमक्षयम्
 नवेदाध्ययनैर्यज्ञैर्नव्रतैर्नोपवासतः ११७
 नप्राप्यं वैष्णवंलोकंविनादास्येनकुत्रचित्
 तस्माद्दास्यंहरेर्भक्तंभजेतानन्यमानसः ११८

प्राप्नोतिपरमांसिद्धिकर्मबंधविमोचनीम्
 एवंसंप्रोच्यतेदेविद्वितीयंव्यूहमव्ययम् ११६
 तृतीयंतुपरंव्यूहंशृणुवक्ष्यामिपार्वति
 तोयाब्धेरुत्तरंकूलंश्वेतद्वीपेमहामते १२०
 संदर्शनाययोगानांसनकादिमहात्मनाम्
 सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनातनः १२१
 सनत्कुमारजाताश्चवोढुःपंचशिखस्तथा
 सप्तैतेब्रह्मणः पुत्रायोगिनः सुमहौजसः १२२
 विरक्ताः सर्वभोगेषुशुद्धाःसत्त्वगुणाःसदा
 भगवद्दर्शनोद्भूतसुखैकरससेविनः १२३
 नरनारायणाद्याश्चश्वेतद्वीपेवसंतिये
 तेषांसंदर्शनार्थायतत्रसंनिहितोहरिः १२४
 शुभ्रांशुकोटिसंकाशेनानारत्नमयोज्ज्वले
 श्वेतद्वीपेमहायोगिसेवितेभयवर्जिते १२५
 तत्रोद्यानानिरम्याणिपारिजातसमानिवै
 संतानकलताकीर्णचन्दनद्रुममंडितम् १२६
 फुल्लपद्मोत्पलोपेतंनानातोयालयैर्युतम्
 तन्मध्येनगरीरम्यानाम्राचैरावतीशुभा १२७
 नानारत्नमयैर्दिव्यैर्विमानैरुपशोभिता
 दिव्यस्त्रीपुंभिराक्रांताबहुप्रासादसंकुला १२८
 तन्मध्येऽन्तपुरंरम्यंरत्नद्रुमसमाकुलम्
 बालसूर्यनिभैस्तुंगैःप्रासादैर्बहुभिर्वृतम् १२९
 तन्मध्येमंडपंदिव्यंमणिकांचनशोभितम्
 चंदनागुरुकपूरकुंकुमामोदवाशितम् १३०
 नानाकुसुमशोभाढ्यैर्वितानैः समलंकृतम्
 दिव्याप्सरःसमाकीर्णसामगानोपशोभितम् १३१
 मध्येसिंहासनंतत्रसूर्यवैश्वानरप्रभम्
 तन्मध्येऽष्टदलंपद्मचंद्रबिंबमिवापरम् १३२
 तन्मध्येकर्णिकायांतुसमासीनोजनार्दनः
 शुद्धजांबूनदप्रख्योमुक्ताहारविभूषितः १३३

शंखचक्रगदापद्मशक्तिहस्तचतुष्टयः
 हारकेयूरकटकैरंगुलीयैश्चशोभितः १३४
 सुवर्णपंकजप्रख्यःपदयुग्मविराजितः
 संतानकनिभैःशुभ्रैर्नखपंक्तिविराजितः १३५
 षोडशाब्दवयोरूपयौवनेनविराजितः
 विशालभालदेशेतुकुंकुमेनसुगंधिना १३६
 रचितेनोर्ध्वपुंड्रेणसीमंतेनोपशोभितः
 मथितामृतफेनाभशुक्लवस्त्रसुवेष्टितः १३७
 मुक्तामयाभ्यांशुभ्राभ्यांकुंडलाभ्यांविराजितः
 पद्मासनसमासीनोजगन्मोहनविग्रहः १३८
 वामांकेसंस्थितादेवीतस्यदिव्यस्वरूपिणी
 तस्यैवसदृशीलक्ष्मीःशीलसुष्टुगुणादिभिः १३९
 पद्मकिंजल्कसंकाशायौवनारंभशोभिता
 सर्वलक्षणसंपन्नातप्तकांचनभूषणा १४०
 दिव्यस्त्रग्वसनोपेतानीलकुंचितमूर्धजा
 चतुर्भुजैर्विराजंतीकेयूराङ्गदभूषिता १४१
 मुक्ताहर्विराजंतीमंदारांचितशीर्षजा
 श्लक्ष्णनासापुटयुतालसद्वंतिवराजिता १४२
 कस्तूरीतिलकोपेतानासाग्रांचित मौक्तिका
 स्वर्णकुंभसमप्रख्यपीनोन्नतपयोधरा १४३
 दिव्यकुंकुमलिप्रांगीपद्ममालोपशोभिता
 वस्त्रपात्रमातुलिङ्गदर्पणहेमपंकजम् १४४
 करपद्मधृतादेवीचेतसाभीष्टदायिनी
 तस्यैताः सदृशास्तत्रशक्तयः परितोहरेः १४५
 ईशावास्यामहादेवीजाह्नवीकमलालया
 सावित्रीसर्वगापद्माशक्तयः परिकीर्तिताः १४६
 श्रद्धामेधाधृतिःप्रज्ञाधारणाशांतिरेवच
 श्रुतिस्मृतिर्धृतिर्मेधावृद्धिर्बुद्धिर्मनीषिणी १४७
 दास्यस्तेताःश्रियःप्रोक्ताः सर्वकार्यस्यकारिकाः
 अनंतवैनतेयादिदेवतानित्यकिंकराः १४८

साध्यामरुद्रणाश्चैवसेवंतेनित्यदेवताः
 प्रासादेषुविमानेषुवनेषुनगरेषुच १४६
 तत्प्रसादोपलब्धेषुभोगेष्वत्रानुरंजिताः
 क्रीडन्तीसततंनित्याहेयनिष्फलवर्जिताः १५०
 येविष्णुमंत्रजप्तारःसततंश्रद्धयान्विताः
 येद्वादशीब्रतेयुक्तास्तत्पदंयांतितेऽव्ययम् १५१
 नवेदैर्नचदानैश्चनयज्ञैर्नव्रतैरपि
 प्राप्तुंशक्यंगिरिजेविष्णुलोकंसनातनम् १५२
 भक्त्याचानन्ययाप्राप्तुंशक्यंविष्णुपदनृणाम्
 तस्मात्संपूजयेन्नित्यंभक्त्यादेवंजनार्दनम् १५३
 कीर्तनंनाममात्रंचध्यायन्मंत्रंजपेत्सदा
 जुहुयात्तर्पयेद्भक्त्यासर्वगंसर्वकामदम् १५४
 एवमुक्तंतृतीयंतुव्यूहंतुपरमात्मनः
 स्वरूपंतवसुश्रोणियथाप्रोक्तंपुरातनैः १५५
 अतः परंप्रवक्ष्यामिचतुर्थंव्यूहमुत्तमम्
 दिवौकसारंक्षणार्थदुग्धाब्धौपरमेश्वरः १५६
 सुधांशुकोटिशंकाशः सहस्राक्षेणशोभिते
 पुरंदरसयूथैस्तुच्छादितेदुग्धवारिधौ १५७
 तस्मिन्नंतर्पयंकेशेतेऽसौविस्तृतेशुभे
 दिव्यासनसमासीनः पद्मनाभोऽच्युतोहरिः १५८
 नीलजीमूतसंकाशः पद्मपत्रायतेक्षणः
 विवस्वत्कोटिसंकाशकिरीटेनविराजितः १५९
 नानारत्नोज्ज्वलद्विव्यंकुंडलाभ्यांविराजितः
 बालार्कसदृशज्योत्स्नापीतवस्त्रेणवेष्टितः १६०
 स्फुरद्रक्तारविंदाभहस्तांघ्रितलशोभितः
 हारकेयूरकटकैरंगुलीयैर्विराजितः १६१
 शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गहस्तैर्विभूषितः
 सुपुष्पफलशाखाढ्यकल्पवृक्षैर्विराजितः १६२
 विश्वस्यजन्ममरणनाभिपंकजशोभितः
 हरिचंदनलिप्तांगःसर्वाभरणभूषितः १६३

मंदारपारिजातादिदिव्यपुष्पैर्मनोरमैः
सुस्निग्धनीलकुटिलकवरीकृतकेशवान् १६४
श्लक्ष्णोन्नतसुनासांसजानुयुग्मविराजितः
मणिविद्रुमशाखाढ्यनूपुराङ्घ्रिविराजितः १६५
अकलंकितचंद्राभनखपंक्तिविराजितः
अशोकपुष्पसंकाशरक्तोष्ठमुखपंकजः १६६
अनर्घ्यमुक्तिकाभासदंतपंक्तिविराजितः
संपूर्णचंद्रप्रतिमस्मितवक्त्रसुशोभितः १६७
आरूढयौवनः श्रीमान्कोमलावयवोज्ज्वलः
शरण्यः सर्वलोकानांसर्वलोकफलप्रदः १६८
सदृशीतस्यदेवीतुरूपशीलगुणादिभिः
तप्तकांचनसंकाशातप्तकांचनभूषणा १६९
तरुणीरूपलावण्याकान्तिशीलगुणान्विता
दुग्धाब्धिफेनसंकाशशुभवस्त्रेणवेष्टिता १७०
मंदारकेतकीजातीपुष्पार्चितशिरोरुहा
कस्तूरीतिलकोपेतारत्नसीमंतशोभिता १७१
नानावर्णसुशोभाढ्याकर्णभूषणभूषिता
प्रवालसदृशज्योत्स्नारक्तधारसुविस्मिता १७२
मत्तभृङ्गोपमैः स्निग्धैरलकैः सुविराजिता
तनुमध्याविशालाक्षीपीनोन्नतपयोधरा १७३
चतुर्हस्तैर्विराजंतीसर्वाभरणभूषिता
उद्धाहुभ्यांधृतादेवीहेमपद्मयुगंशुभम् १७४
इतराभ्यांसमाश्लिष्यभर्तारंनिबिडंस्थिता
आलोकयंतीसततंत्रिदशांश्चकटाक्षकैः १७५
निरीक्षितास्तयादेव्याधन्यास्तेसततंशिवे
तत्रेदेवाविमानस्थाः सिद्धचारणकिन्नराः १७६
गायंतिसततंदेवीमानंदाश्रुपरिप्लुताः
दैतेयैर्बाधयमानैस्तुब्रह्मरुद्रादिभिः सुरैः १७७
संस्तूयमानस्तत्रेशोदेवानामभयंददौ
देवानामभयंदत्त्वासर्वदेवेश्वरोहरिः १७८

राक्षसान्हंतुमारेभेजगत्संरक्षणाय वै
 एवं चतुर्थव्यूहं तु हरेः प्रोक्तं तवानघे १७६
 किमन्यच्छ्रोतुकामासीत्तद्ब्रवीमिव रानने
 धन्यासि कृतकृत्यासि भक्तासि पुरुषोत्तमे १८०
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे विष्णुव्यूहभेद
 वर्णनं नाम एकोनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २२६

त्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

भगवन् यत्र देवेशो राक्षसान्मधुसूदनः
 जघान केन रूपेण यथा वदस्व त्वमर्हसि १
 वैभवं च स्थवीयस्य मत्स्यकूर्म्यादिरूपकम्
 विस्तरेण समाख्याहि मम प्रीत्या महेश्वर २
 महादेव उवाच-
 शृणु देवि प्रवक्ष्यामि वैभवं स्वस्थमानसा
 मत्स्यकूर्म्यादियद्रूपमवतारात्मकं हरेः ३
 दीपादुत्पाद्यते दीपो यथा वत्तद्भविष्यति
 परावस्था परेशस्य सव्यूहाविभवादयः ४
 उक्ता देवावतारास्तु विविधाकारकाः शुभाः
 अर्द्धावतारा देवस्य वैभवाः परमात्मनः ५
 प्राजापत्येन वै ब्रह्मासम्राट् परमोत्सवः
 भृगुं मरीचिं मन्त्रिं च दक्षं कर्दममेव च ६
 पुलस्त्यं पुलहं चैव गिरिशं च तथा क्रतुम्
 नवप्रजानां पतयश्च मे प्रोक्ता यथाक्रमम् ७
 मरीचिर्भगवांस्तत्र जनयामास कश्यपम्
 कश्यपस्याभवज्जायाश्च चतस्रः शुभदर्शने ८
 अदितिश्च अदितिश्चैव कद्रुश्च विनता तथा
 अदितिर्जनयामास देवांस्तु शुभदर्शनान् ९
 दितिश्च राक्षसान् पुत्रांस्तामसान्सुमहासुरान्
 शंबूकस्तु हयग्रीवो हिरण्याक्षो महाबलः १०

हिरण्यकशिपुर्जभोमयाद्याः सुमहातपाः
 मकरस्तुमहावीर्योब्रह्मलोकमुपागतः ११
 ब्रह्माणंमोहयित्वाऽसौवेदाञ्जग्राहवीर्यवान्
 ग्रसित्वाचश्रुतिं सोऽथप्रविवेशमहार्णवम् १२
 ततः सर्वजगच्छून्यमभवद्धर्मसंकरः
 नाधीतंनवषट्कारंवर्णाश्रमविवर्जितम् १३
 ततः प्रजापतिर्देवः सर्वदेवगणैर्वृतः
 गत्वादुग्धांबुधिंदेवंतुष्टावशरणंगतः १४
 ब्रह्मोवाच-
 प्रसीददेवमेनाथनागपर्यंकसंस्थित
 सर्वेशसर्वदेवात्मन्सर्ववेदमयाच्युत १५
 आद्यंजगद्भुवोबीजंमध्येत्वंसर्वतोऽधिकः
 अंतंचपशुनाथस्त्वंस्वेच्छयातस्तमेवच १६
 त्वमेवधत्सेचिद्रूपंजगत्सर्वसनातनम्
 त्वमव्यक्तोहिभूतादिःप्रधानपुरुषोऽव्ययः १७
 त्वमादिमध्यांतवपुर्जगतः परमेश्वरः
 त्वमेवसर्वलोकानामाश्रयः पुरुषोत्तमः १८
 भूतादिस्त्वंमहद्भूतंभूतसंघस्यकारणम्
 त्वमेवकारणमाश्रित्यरमतेधामआत्मवान् १९
 त्वमादिभूतश्चांतस्त्वंत्वंवायुःसर्वगोमहान्
 त्वमादिस्त्वमनादिश्चत्वमग्निस्तेजसाः निधिः २०
 त्वमापःसर्वजगतांजीवनं परमेश्वरः
 त्वंभूमिर्जगदाधारोभूधरस्त्वंमहामते २१
 सरितं सागरस्त्वंवैसर्वस्यादिस्त्वमेवच
 देवर्षिःसर्वभूतानित्वमेवपुरुषोत्तम २२
 त्वयैवप्रेरितालोकाश्चेष्टंतेसाध्वसाधुषु
 दैत्येनोपद्रुतावेदाः प्रविष्टामहदर्णवम् २३
 वेदाधारमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम्
 वेदाश्चैवहिसर्व्वेषांधर्माणांपरितः स्थितिः २४
 वेदेषुसर्वदेवानानित्यतृप्तिर्भविष्यति

तस्माद्वेदान्समानेतुंत्वमेवार्हसिकेशव २५

श्रीमहादेवउवाच-

एवमुक्तोहृषीकेशोब्रह्मणापरमेश्वरः

मत्स्यरूपंसमास्थायप्रविवेशमहोदधिम् २६

तं दैत्यंसुमहाघोरंमाकरंरूपमास्थितः

तुण्डाग्रेणविदार्याथजघानामरपूजितं २७

तंहत्वासर्ववेदांश्चसाङ्गोपाङ्गसमन्वितान्

गृहीत्वाप्रददौतस्मैब्रह्मणेसमहाद्युतिः २८

अन्योन्यमिश्रितावेदाग्रसितास्तेनरक्षसा

व्यक्ताभगवतातेनव्यासरूपेणधीमता २९

पृथग्भूतासमंवेदाव्यासेनैवमहात्मना

एवंमत्स्यावतारेणरक्षिताःसर्वदेवताः ३०

श्रुतिप्रदानेनजगत्त्रयंतदाकृत्वानिरातंकमहोरमाधवः

संस्तूयमानः सुरसिद्धसंघैरंतर्दधेयोगिभिरर्चितांग्निः

वासुदेवोहिभवगान्सर्वदेवमयोहरिः ३१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्सहस्रसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर

संवादेमत्स्यावतारवर्णनंनामत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३०

एकत्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्रउवाच-

यत्कौर्म्यवैभवंविष्णोः सर्वलोकनमस्कृतम्

तद्वक्ष्यामिप्रियेसम्यक्शृणुष्वेकाग्रचेतसा १

अत्रिपुत्रोमहातेजादुर्वासाइतिविश्रुतः

प्रचण्डः सर्वलोकानांक्षोभकारीमहातपाः २

सययौहिमवत्पृष्ठंब्रह्मर्षिस्तपसोनिधिः

ममांशभूतोब्रह्मर्षिःसर्वेषांभयदस्सदा ३

उषितस्तत्रवर्षतुकिन्नरीभिः सपूजितः

महेंद्रंद्रष्टुकामोऽसौस्वर्लोकेप्रययौमुनिः ४

तस्मिन्कालेमहातेजागजारूढंमहेश्वरम्

ददर्शसर्वदेवैस्तंपूज्यमानंशचीपतिम् ५

तच्चदृष्ट्वासहष्टात्मादुर्वासासुमहातपाः
 पारिजातस्रजंतस्मैप्रददौविनयान्वितः ६
 आदायदेवताधीशस्तांस्रजंगजमूर्द्धनि
 विन्यस्यतत्रदेवेशःप्रययौनंदनंप्रति ७
 करेणादायतांमालांमदोद्रिक्तस्ततोगजः
 पीडयित्वाथचिक्षेपसंस्थितांधरणीतले ८
 ततः क्रुद्धोमहातेजादुर्वासारक्तलोचनः
 प्रशप्तवान्महेंद्रंतंसंतप्तक्रोधवह्निना ९
 दुर्वासाउवाच-
 त्रैलोक्यैकश्रियायुक्तोयस्मान्मामवमन्यते
 तस्मात्त्रैलोक्यश्रीर्नष्टाभवत्वेवनसंशयः १०
 रुद्रउवाच-
 इतिशप्तस्ततः शक्रोजगामस्वपुरंपुनः
 ततः श्रीर्जगतांधात्रीक्षणादंतर्दधेस्वयम् ११
 अंतर्द्धानंगतालक्ष्मीस्तदानष्टंजगत्त्रयम्
 यदपांगाश्रितंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् १२
 तस्यामंतर्द्धानवत्यांसर्वनष्टतरंभवत्
 ब्रह्मादित्रिदशाः सर्वेगंधर्वायक्षकिन्नराः १३
 दैत्याश्चदानावानागामनुष्याराक्षसास्तथा
 पशवः पक्षिणः कीटाःसर्वेस्थावरजंगमाः १४
 तयालक्ष्म्याजगन्मात्रातेसर्वेनावलोकिताः
 दारिद्रेनैवविहितास्तेसर्वेदुःखभागिनः १५
 क्षुत्पिपासार्दितादेवाश्चक्रुर्गुर्गतचेतसः
 नववर्षजलधरः सर्वेशुष्काजलाशयाः १६
 सर्वेतेपादपाशुष्काःफलपुष्पविवर्जिताः
 तदादेवाः सगंधर्वा दैत्यदानवराक्षसाः १७
 क्षुत्पिपासार्दिताजग्मुः ब्रह्माणममितौजसम्
 ऊचुस्तंदेवदेवेशमब्जयोनिंपितामहम् १८
 देवाऊचुः -
 भगवन्क्षुत्पिपासाभ्यांपीडितंहिजगत्त्रयम्

नहुतंनवषट्कारः सर्वधर्मविवर्जितम् १६
 क्षुत्पिपासार्दिताः सर्वदेवदानवमानवाः
 त्रातारंसर्वलोकेशंभवंतंशरणंगताः २०
 त्रातुमर्हसिदेवेशक्षुत्पिपासार्दिताञ्जनान्
 रुद्रउवाच-
 इतितेषांवचः श्रुत्वासर्वलोकपितामहः २१
 उवाचपरमप्रीतस्तान्सर्वान्प्रतिमानदः
 ब्रह्मोवाच-
 शृणुध्वंदेवताःसर्वे दैत्यगंधर्वमानवाः २२
 महेंद्रस्यापचारेणसर्वमेतदुपस्थितम्
 समुद्भूतमिदंघोरंजगत्संवर्तकमहत् २३
 दुर्वासाः सुमहात्मातुयतः क्रोधमवाप्तवान्
 तस्मात्क्रोधेनतेनेदंनष्टंलोकत्रयंसुराः २४
 असौरोषपरीतात्माक्रोधेनकलुषीकृतः
 जगत्त्रयंचश्रीनष्टंभवत्वित्याहदुर्मतिः २५
 तच्छापाजगतांधात्रीलक्ष्मीर्नारायणप्रिया
 अंतर्द्धानंगतादेवीजगन्मातामहेश्वरी २६
 यदपाङ्गेक्षितालोकाभवंतिसुखितास्तथा
 नालोकिताजगन्मात्रादुःखभागिनएवहि २७
 तस्मात्सर्वेवयंगत्वादुग्धाब्धौस्थितमुत्तमम्
 तन्नारायणंदेवमर्चयामः सनातनम् २८
 तस्मिन्प्रसन्नेदेवेशेशिवमेतद्भवेज्जगत्
 इति निश्चित्यमनसाब्रह्मादेवगणैर्युतः २९
 भृग्वादिमुनिभिः सार्द्धंप्रययौक्षीरसागरम्
 क्षीराब्धावुत्तरतटेब्रह्मरुद्रादिदेवताः ३०
 विष्णुंसमर्चयामासुः पौरुषेणविधानतः
 जपन्नष्टाक्षरंमंत्रंपौरुषंसूक्तमेवच ३१
 ध्यायंतोऽनन्यमनसोजुहुवुःपरमेश्वरम्
 तुष्टुवुःस्तवनैर्दिव्यैर्नमश्चक्रुर्विचित्रधा ३२
 ततःप्रसन्नोभगवान्सर्वेषांचदिवौकसाम्

तेषांसंदर्शनेतस्थौस्तूयमानोमहर्षिभिः ३३
 वैनतेयंसमारुह्यसर्वदेवमयंविभुम्
 तंदृष्ट्वाजगतामीशंशंखचक्रगदाधरम् ३४
 पीतवस्त्रंचतुर्बाहुंपुंडरीकनिभेक्षणम्
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंवनमालाविभूषितम् ३५
 किरीटहारकेयूरनूपुरैरुपशोभितम्
 तुष्टुवुर्जयशब्देननमश्चकुर्निरंतरम् ३६
 ततः प्रोवाचभगवान्कृपयासर्वदेवताः
 वरदोस्मिवरंदेवावृणीध्वमितिचाब्रवीत् ३७
 इति श्रुत्वातदासर्वेदेवाब्रह्मपुरोगमाः
 ऊचुःप्रांजलयोदेवमिदंवचमीश्वरम् ३८
 देवाऊचः
 भगवन्मुनिशापेनसंप्रतीदंजगत्त्रयम्
 क्षुत्पिपासार्दितंसर्वसदेवासुरमानुषम् ३९
 तस्माद्भवंतंशरणंयाताः स्मपुरुषोत्तम
 त्राहिसर्वमिमंलोकंनान्यः शक्तोभवेत्क्वचित् ४०
 रुद्रउवाच-
 इत्युक्तोदेवतैःसर्वैरच्युतः परमेश्वरः
 विचार्यैतदुवाचान्देवान्ब्रह्मपुरोगमान् ४१
 श्रीभगवानुवाच-
 अत्रिसूनोर्मुनेः शापादंतर्द्धानंगतारमा
 कटाक्षदर्शनात्तस्याजगदैश्वर्यसंयुतम् ४२
 तस्माद्वयंसुराः सर्वेशिवब्रह्मपुरोगमाः
 उत्पाटयमंदरंशैलंनिधायक्षीरसागरम् ४३
 मंदरंघर्घरंकृत्वासर्पराजेनवेष्टितम्
 कुरुध्वमथनंदेवादैत्यगंधर्वदानवैः ४४
 उत्पद्यते चसालक्ष्मीर्जगत्संरक्षणायवै
 तयाहृष्टामहाभागाभविष्यथनसंशयः ४५
 धारयाम्यहमेवाद्रिंकूर्मरूपेणसंवृतः
 ममशक्त्यासुरान्सर्वान्प्रविश्यचबलीयसः ४६

रुद्रउवाच-

इत्युक्तादेवताः सर्वाहरिणाकामलक्षणे
साधुसाध्वितिदेवेशमूचुर्ब्रह्मपुरोगमाः ४७
संस्तूयमानोभगवानच्युतः सुरसत्तमैः
अंतर्दधेततः श्रीमान्सर्वलोकनमस्कृतः
सर्वाधारः सर्वदेवः सर्वत्रसमदर्शनः ४८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादे दुर्वाससः शापकथनं नाम
एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३१

द्वात्रिंशदधि द्विशततमोऽध्यायः

शंकरउवाच-

ततः सुरगणाः सर्वेदानवाद्यामहाबलाः
उत्पाट्यमंदरं शैलं चिच्छिपुः पयसां निधौ १
ततो नारायणः श्रीमान्भगवान्भूतभावनः
कूर्मरूपेण तं शैलं दधामितविक्रमः २
अनादिमध्यांतवपुर्विश्वरूपः सनातनः
अधारयद्गिरिवरं संपूज्योजगदीश्वरः ३
तथैकेन भुजेनैव ईश्वरः सर्वगोऽव्ययः
ततो देवासुराः सर्वे ममंथुः क्षीरसागरम् ४
सर्पराजेन संवेष्ट्य घर्घरं मंदराचलम्
मथ्यमानेऽथ दुग्धाब्धौ दैवतैः सुमहाबलैः ५
उत्पादनार्थं लक्ष्म्याश्च सर्वे एव महर्षयः
उपोष्य नियमं कृत्वा जेपुः श्रीसूक्तमेव च ६
सहस्रनामपठनं च क्रुर्दिव्याद्विजोत्तमाः
एकादश्यां तु शुद्धायां मथ्यमाने महान्बुधौ ७
उपोष्य ऋषयः सर्वे जप्तं श्रीमंत्रमुत्तमम्
कांक्षमाणाश्च ये जप्तुं लक्ष्मीं नारायणं हरिम् ८
ध्यात्वा समर्चयामासुर्द्विजाग्र्यामुनिसत्तमाः
ततस्तस्मिन्मुहूर्ते तु मथ्यमाने महान्बुधौ ९

समभूतत्रप्रथमंकालकूटंमहाविषम्
 महापीडंमहाघोरंसंवर्ताग्निसमप्रभम् १०
 दृष्ट्वाप्रदुद्रुवुःसर्वेभयातदेवदानवाः
 ततस्तान्विद्रुतान्दृष्ट्वाभयार्त्तान्सुरसत्तमान् ११
 ततस्तानब्रुवंवाक्यमहं तत्रशुभेक्षणे
 भोभोदेवगणाःसर्वैर्नभेतव्यंविषंप्रति १२
 अहमाहारयिष्यामिकालकूटंमहाविषम्
 इत्युक्तास्तेमयासर्वेदेवाइंद्रपुरोगमाः १३
 साधुसाध्वितिवाक्यैर्मातुष्टुबुःप्रणताभृशम्
 तदृष्ट्वामेघसंकाशंप्रादुर्भूतंमहाविषम् १४
 ध्यात्वानारायणंदेवंहृदयेगरुडध्वजम्
 उदयादित्यसंकाशंशंखचक्रगदाधरम् १५
 श्रीभूमिसहितंदेवंतप्तकांचनकुण्डलम्
 एकाग्रमनसाध्यात्वासर्वदुःखहरंप्रभुम् १६
 नामरूपमहामंत्रंजप्त्वालक्ष्म्यासमन्वितम्
 तद्विषंतुमहाघोरमाद्यंसर्वभयंकरम् १७
 नामत्रयप्रभावाच्चविष्णोःसर्वगतस्यैवै
 विषंतदभवज्जीर्णलोकसंहारकारकम् १८
 अच्युतानंतगोविन्दइतिनामत्रयंहरेः
 योजपेत्प्रयतोभक्त्याप्रणवाद्यंनमोतकम् १९
 तस्यमृत्युभयंनास्तिविषरोगाग्निजंमहत्
 नामत्रयंमहामंत्रजपेद्यःप्रयतात्मवान् २०
 कालमृत्युभयंचापितस्यनास्तिकिमन्यतः
 इतिनामत्रयेणैवपीतंदेविमयाविषम् २१
 ततः प्रहृष्टास्त्रिदशास्तुष्टुवुर्मासुविस्मिताः
 मांप्रणम्यपुनर्देवाममंथुःक्षीरसागरम्
 तस्मिन्प्रमथ्यमानेतुमयादेवैश्चभामिनि २२
 ज्येष्ठादेवीसमुत्पन्नारत्नस्रग्वाससावृता
 उत्पन्नासाऽब्रवीद्देवान्किंकर्तव्यंमयेतिवै २३
 तामब्रुवंस्तुतेदेवींसर्वदेवगणाभृशम्

देवाऊचुः

येषांगृहांतरेरम्येकलहःसंप्रवर्त्तते २४
तत्तेस्थानंप्रयच्छामोवस तत्राशुभान्विता
परुषंभाषणन्नित्यंवदंत्यनृतवादिनः २५
संध्याकालेतुयेपापाःस्वपंतिमलचेतसः
तेषांवेश्मनिसंतिष्ठदुःखदारिद्र्यदायिनी २६
कपालकेशभस्मास्थितुषांगारानियत्रतु
तत्रतेसततंस्थानंभविष्यतिनसंशयः २७
यस्यवेश्मकपालास्थिभस्मकेशादिचिह्नितम्
तत्रवसाशुभेनित्यंकलिनासहनित्यशः २८
अकृत्वापादयोः शौचंयस्त्वाचामतिदुर्मतिः
तंभजस्वमहादेविकलुषेणभृशंवृतम् २९
तुषांगारक पालाशमवालुकावस्त्रचर्मभिः
दंतधावनकर्तारोभविष्यंतिनराधमाः ३०
रमस्वकलिनादेवितेषांवेश्मसुनित्यशः
तिलपिष्टंकलंजंचकलिगंशिग्रुगृंजनम् ३१
छत्राकंविड्वराहंचबिल्वंकोशातकीफलम्
अलाबुंचपलांडुंचयेखादंतिनराधमाः
तेषांगेहेह्यवस्थानंदेवीदारिद्र्यदेसदा ३२
रुद्रउवाच-

इत्यादिश्यसुराः सर्वेज्येष्ठांचकलिवल्लभाम्
पुनश्चमंथनंचक्रुःक्षीराब्धिंसुसमाहिताः ३३
ततश्चवारुणीदेवीसमुत्पन्नाशुभानने
अनंतोनागराजोऽथतां जग्राहसुलोचनाम् ३४
ततः सुरासमुत्पन्नासर्वाभरणभूषिता
वैनतेयस्यभार्याभूत्सर्वलक्षणशोभिता ३५
ततोऽप्सरोगणादिव्यागंधर्वाश्चमहौजसः
जज्ञिरेरूपसंपन्नामधुगायनतत्पराः ३६
एरावतस्ततोजज्ञेतथैवोच्चैःश्रवाहयः
धन्वंतरिःपारिजातं सुरभिःसर्वकामधुक् ३७

एतान्सर्वान्सहस्राक्षोजग्राहप्रीतमानसः
 ततः प्रभातसमयेद्वादश्यामुदितेरवौ ३८
 मध्यमानेपुनस्तस्मिन्देवैरिद्रपुरोगमैः
 ततः प्रहृष्टवदनैस्तूयमानामहर्षिभिः ३९
 उत्पन्नाश्रीर्महालक्ष्मीसर्वलोकेश्वरीशुभा
 बालार्ककोटिसंकाशाकनकांगदभूषिता ४०
 हेमांबुजसमासीनासर्वलक्षणशोभिता
 पद्मपत्रविशालाक्षीनीलकुंचितमूर्द्धजा ४१
 दिव्यचंदनलिप्तांगीदित्यपुष्पैरलंकृता
 नानारत्नमयैर्दिव्यैः सर्वैराभरणैर्युता ४२
 तनुमध्याजगद्धात्रीपीनोन्नतपयोधरा
 चतुर्हस्ताविशालाक्षीपूर्णेन्दुसदृशानना ४३
 वसुपात्रंमातुलुंगंस्वर्णपद्मयुगंशुभम्
 विभ्राणाहस्तकमलैः सर्वाभरणभूषितैः ४४
 अम्लानपंकजांमालांधारयंतीह्युरः स्थले
 ददृशुस्तांमहादेवींसर्वलोकहितैषिणीम् ४५
 ईश्वरींसर्वभूतानांमातरंपद्ममालिनीम्
 नारायणींजगद्धात्रींनारायणहृदालयाम् ४६
 तांवलोक्यमहालक्ष्मींप्रहृष्टाःसर्वदेवताः
 अवादयंतःपटहान् दिविदेवगणाभृशम् ४७
 ववर्षुःपुष्पवर्षाणिवनदेव्योनिरंतरम्
 जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः ४८
 ववुःपुण्यास्तथावाताः सुप्रभोऽभूद्दिवाकरः
 जज्बलुश्चाग्रयः शांताःप्रसन्नाश्चदिशोदश ४९
 अनंतरंशीतरश्मिरुदभूत्क्षीरसागरे
 सुधामय्ववान्सोमोमातुर्भ्रातासुखावहः ५०
 नक्षत्राधिपतिश्चाभूच्चंद्रोवैलोकमातुलः
 ततोजायाहरेः पुण्यातुलसीलोकपावनी ५१
 समुत्पन्नाजगद्धात्रीपूजार्थंशार्ङ्गिणोहरेः
 ततः प्रहृष्टमनसः सर्वदेवादिबौकसः ५२

तंशैलंपूर्ववत्स्थाप्यपरिपूर्णमनोरथाः
समेत्यमातरंसर्वेशिवब्रह्मपुरोगमाः ५३
स्तुत्वानामसहस्रेणजेपुः श्रीसूक्तसंहिताः
ततःप्रसन्नासादेविसर्वान्देवानुवाचह ५४
श्रीरुवाच-

वरंवृणीध्वंभद्रंवोवरदाहंसुरोत्तमाः
रुद्रउवाच-
ऊचुःप्रांजलयोदेवाः श्रियंनम्रात्ममूर्तयः ५५
देवाऊचुः -

प्रसीदकमलेदेविसर्वलोकेश्वरप्रिये
विष्णोर्वक्षस्थलेदेविभवनित्यानपायिनी ५६
त्रैलोक्यंपालयादेवीनित्यात्वंपरमेश्वरी
यदपांगाश्रितंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ५७
त्वयाविलोकिताः सर्वेप्रभवन्तिदिवौकसः
मातारुद्रादिदेवानामैश्वर्यत्वत्कटाक्षतः ५८
एतदिच्छामहेदेविजगन्मातर्नमोस्तुते

रुद्रउवाच-
इत्युक्तादैवतैःसर्वैर्लोकमातामहेश्वरी ५९
एवमस्त्वितितान्देवान्प्राहनारायणप्रिया
ततो नारायणः श्रीशःशंखचक्रगदाधरः ६०
तथैवाविरभूद्ब्रह्मापूर्ववत्क्षीरसागरे
ततः प्रतुष्टुवुर्देवानमस्कृत्वाजनार्दनम् ६१
ऊचुः प्रांजलयः सर्वेप्रहृष्टवदनाः शुभाः
देवाऊचुः-

गृहाणदेवींसर्वेशमहिर्षीतववल्लभाम् ६२
जगत्संरक्षणार्थायलक्ष्मीमनपगामिनीम्
रुद्रउवाच-

इत्युक्त्वामुनिभिः सर्वेदेवाब्रह्मपुरोगमाः ६३
नानारत्नमयेदिव्येपीठेबालार्कसंनिभे
निवेश्यदेवींदेवंचआनंदाश्रुपरिप्लुताः ६४

दिव्याम्बरैर्दिव्यमाल्यैर्नानारत्नविभूषितैः
लक्ष्म्यासहसमासीनमर्चयामासुरच्युतम् ६५
गंधैर्धूपैश्चदीपैश्चनैवेद्यैश्चसुधामयैः
अप्राकृतैःफलैर्दिव्यैरर्चयामासुरीश्वरीम् ६६
अमृतादुत्थितादेवीतुलसीकोमलाशुभा
तयाश्रीपादयुगलमर्चयामासुरंजसा ६७
प्रदक्षिणत्रयंकृत्वानमस्कृत्वामुहुर्मुहुः
तष्टुवुस्तुतिभिर्देवाहर्षपूर्णाश्रुविक्लवाः ६८
ततःप्रसन्नोभगवान्सर्वदेवेश्वरोहरिः
अभीष्टान्प्रददौतेभ्योवरान्देव्यासहप्रभुः ६९
ततः सुहृष्टाःसुरमानुषाद्यालक्ष्मीकटाक्षार्पितदृष्टिपूताः
प्रभूतधान्यार्थयुतानिरंतरंसुखंपरंप्रापुरनामयाभृशम् ७०
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमा
महेश्वरसंवादे लक्ष्म्युत्पत्तिर्नामद्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३२

त्रयस्त्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

शंकरउवाच-
ततःप्रोवाचभगवान्सुरांश्चैवमहामुनीन्
देव्यासहप्रहृष्टात्मासर्वलोकहितायवै १
श्रीभगवानुवाच-
शृणुध्वंमुनयःसर्वेदेवताश्चमहावलाः
एकादशीमहापुण्यासर्वोपद्रवनाशिनी २
लक्ष्मीसंदर्शनार्थायभवद्भिःसमुपोषिता
तस्मात्तुसर्वदापुण्याद्वादशीममवल्लभा ३
अद्यप्रभृतियेलोकाउषिताःपूर्ववासरे
द्वादश्यामुदितेभानौश्रद्धयापरयायुताः ४
येपूजयन्तिमांभक्त्यातुलस्याचश्रियासह
सर्वेतेबन्धनिर्मुक्ताः प्राप्नुवंतिपदंमम ५
नार्चयन्तिचयेवैमांद्वादश्यांपुरुषोत्तमम्
तेनराःपापकर्माणोमममायाविमोहिताः ६

येनार्चयन्तिपापिष्ठानरानरकगामिनः
तान्पापान्विषयैर्वद्धान्ममपूजापराङ्मुखान् ७
क्षिपत्यजस्रंसंसारेमायाममदुरत्यया
रुद्रउवाच-

एवमुक्त्वातुभगवान्परमात्मासनातनः ८
संस्तूयमानोमुनिभिः प्रययौकमलालयम्
क्षीराब्धौशेषपर्यङ्केविमानेसूर्य्यसन्निभे ९
देव्यासहविशालाक्ष्यारमयापरमेश्वरः
दर्शनार्थसुराणांचतत्रसन्निहितोऽभवत् १०
ततःसुरगणाःसर्व्वेकूर्म्मरूपंसनातनम्
भक्त्यासंपूजयित्वाथतुष्टुवुर्हृष्टमानसाः ११
ततः प्रसन्नोभवगान्कूर्म्मरूपीजनार्दनः
भगवानुवाच-

वरंवृणीध्वंदेवेशायद्वोमनसिवर्त्तते
रुद्रउवाच-

ततोदेवगणाःसर्व्वेकूर्म्मरूपंजनार्दनम् १२
उचुःप्रांजलयः सर्व्वेहर्षनिर्भरमानसाः
देवाऊचुः-

शेषस्यदिग्गजानांचसहायार्थमहाबल १३
धर्तुमर्हसिदेवेशसप्तद्वीपवर्तीमहीम्
रुद्रउवाच-

एवमस्त्विहहृष्टात्माभगवाल्लोकभावनः १४
धारयामासधरणींसप्तद्वीपसमावृताम्
ततोदेवाःसगंधर्वादित्यदानवमानुषाः १५
महर्षिभिरनुज्ञाताःस्वर्लोकांन्प्रतिपेदिरे
तदाप्रभृतितेसर्व्वेदेवाब्रह्मपुरोगमाः १६
सिद्धायेमानुषाश्चैवयोगिनोमुनिसत्तमाः
विष्णोराज्ञांपुरस्कृत्यभक्त्यापरमया युताः १७
एकादश्यामुपोष्याथभक्त्याचैवजनार्दनम्
द्वादश्यामर्चनंचक्रुर्विधिनावरवर्णिनि १८

एतत्सर्वमाख्यातंदेव्याजन्मवरानने

कौर्म्यचवैभवंविष्णोः किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि १६

इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंड

उमामहेश्वरसंवादे एकादश्युपवासकथनं नाम

त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३३

चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-

भगवच्छ्रोतुमिच्छामिद्वादश्याश्चविधानकम्

विष्णोः पूजाविधानंचकर्तव्यंतत्रवैप्रभो १

एकादश्याः प्रभावंचसर्वपापहरंनृणाम्

आचक्ष्वविस्तरेणैवमयिप्रीत्यामहेश्वर २

महादेवउवाच-

शृणुदेविप्रवक्ष्यामिद्वादश्याश्चविधानकम्

तस्याः स्मरणमात्रेणसंतुष्टः स्याज्जनार्दनः ३

एकादश्यांतुप्राप्तायांसमुपोष्येहमानवः

सर्वपापविनिर्मुक्तायांतिविष्णोः परम्पदम् ४

सप्तजन्मार्जितंपापज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम्

क्षणादेवलयांतिद्वादश्यांहरिपूजनात् ५

अश्वमेधसहस्राणिवाजपेयशतानिच

एकादश्युपवासस्यकलांनार्हतिषोडशीम् ६

धर्मदाह्यर्थदाचैवकामदामोक्षदाकिल

सर्व्वकामदुघानृणांद्वादशीवरवर्णिनी ७

एकादशीसमंकिंचित्पापत्राणंनविद्यते

एकादशीसमंकिचिद्ब्रतंनस्तिशुभेक्षणे ८

एकादशींपरित्यज्ययोह्यन्यद्ब्रतमाचरेत्

सकरस्थंमहाराज्यंत्यक्त्वाभैक्ष्यंतुयाचते ९

एकादशेंद्रियैः पापंयत्कृतंभवतिप्रिये

एकादश्युपवासेनतत्सर्व्वविलयंब्रजेत् १०

रटंतीहपुराणानिभूयोभूयोवरानने

नभोक्तव्यं नभोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे ११
 अभक्ष्यं सर्वदा प्रोक्तं किंपुनः शुक्लकृष्णयोः
 वर्णानामाश्रमाणां च सर्वेषां वरवर्णिनी १२
 एकादश्युपवासस्तु कर्तव्यो नात्र संशयः
 एकादश्यां च प्राप्तायां मातापित्रोर्मृतेऽहनि १३
 द्वादश्यां तु प्रदातव्यं नोपवासदिने क्वचित्
 गर्हितान्नं वाशनंति पितरश्च दिवौ कसः १४
 एकादश्यां नभोक्तव्यं सुरां वानपि बेल्वचित्
 ब्राह्मणं नैव हन्यात्तु समं मे तत्त्रयं मतम् १५
 तस्मादेकादशीं शुद्धामुपवासं समाचरेत्
 अवस्थात्रितयेयस्तु यत्नोवाक्कायकर्मभिः १६
 दशमीमिश्रितां तां तु प्रयत्नेन विवर्जयेत्
 अरुणोदयवेलायां दशमीमिश्रिता भवेत् १७
 तां त्यक्त्वा द्वादशीं शुद्धामुपोष्ये हाविचारयन्
 कलायां विद्यमानायां सूर्यस्योदयनं प्रति १८
 त्रयोदश्यां तथा देवि द्वादशीपरिविद्यते
 तथा च द्वादशीं शुद्धाह्युपवासे विधीयते १९
 अरुणोदयवेलायां कृत्यं सर्वं समाचरेत्
 कलायामपि द्वादश्यां पारणं तत्र चोदितम् २०
 शुद्धामेकादशीं चापित्यजेदत्र न संशयः
 कलाप्येकादशीयत्र द्वादश्यामुदिते रवौ २१
 सर्वामेकादशीं त्यक्त्वा तत्रैवोपवासे द्विवजः
 एवं विधिं विनिश्चित्य समुपोष्यं हरेर्दिनम् २२
 सायमाद्यंतयोरहोः सायंप्रातस्तु मध्यमे
 तत्रोपवासं कुर्वीत त्यक्त्वा भुक्तिचतुष्टयम् २३
 दशम्यामेकभक्तस्तु नारीसंगमवर्जितः
 अवनीतल्पशायी च परेऽहनि वसेच्छुचिः २४
 धात्रीफलानुलिप्तांगः स्नानं संध्यां समाचरेत्
 उपवासपरो भूत्वा रात्रौ संपूजयेद्धरिम् २५
 पाखंडिनं विकर्मस्थं पतितं च पचंतथा

नावलोकैन्नसंभाषेन्नस्पृशेत्तत्रवैष्णवः २६
 अवैष्णवस्तुयोविप्रः सपाषण्डः प्रकीर्तितः
 शिखोपवीतत्यागीचविकर्मस्थ इतीरितः २७
 महापापोपपापाभ्यां युक्तः पतित उच्यते
 अंत्यजः श्वपचः प्रोक्तो वेदैस्तत्र सुनिर्णयः २८
 रात्रौ संपूज्य देवेशं जागरं च समाचरेत्
 गंधैः पुष्पैस्तथा दीपैर्वस्त्रैराभरणैः शुभैः २९
 जपैस्तोत्रैर्नमस्कारैः पूजयेन्निशि भक्तितः
 ततः प्रभातसमये तु लसीमिश्रितैर्जलैः ३०
 स्नात्वा सम्यग्विधानेन संतर्प्य पितृदेवताः
 पूजयेज्जगतामीशं लक्ष्म्या सह जनार्दनम् ३१
 कोमलैस्तुलसीपत्रैः पुष्पैश्चैव सुगंधिभिः
 दीपान्नीराजयेत्तत्र वारमष्टोत्तरं शतम् ३२
 शतपत्रकृतां मालां ताभ्यां सम्यङ्निवेदयेत्
 धूपं दीपं च नैवेद्यं तांबूलं च समर्पयेत् ३३
 शर्करासहितं दिव्यं पायसान्नं समर्पयेत्
 कपूरैश्च संयुक्तं तांबूलं च निवेदयेत् ३४
 प्रदक्षिणेन मस्कारं कृत्वा भक्त्या समन्वितः
 आज्येन जुहुयाद्ब्रह्मैशतमष्टोत्तरं तथा ३५
 प्रत्यूचं पुरुषसूक्तेन लक्ष्मीसूक्तेन पायसम्
 ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या स्वयं भुंजीत वाग्यतः ३६
 पुराणादिप्रपाठेन क्षपयेत्तद्दिनं महत् अं
 क्षितिशायी ब्रह्मचारी तस्यामेव निशि स्वपेत् ३७
 एवं संपूज्यमानं सद्वादश्यां कमलापतिः
 क्षणात्प्रसन्नो भगवान्सर्वाभीष्टप्रदो ध्रुवम् ३८
 इत्येतत्कथितं देवि द्वादशीव्रतमुत्तमम्
 किमन्यच्छ्रोतुकामासितद्वक्तव्यं ब्रवीम्यहम् ३९

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहयां संहितायामुत्तरखण्डे उमामहेश्वर
 संवादे द्वादशीमाहात्म्यं नाम चतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३४

पञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमध्यायः

श्रीपार्वत्युवाच-

पाषंडानांचसंवादंवर्जयेदितियत्त्वया १
 उक्तंममेहभगवान्श्वपचादपिगर्हितम्
 तेयादृशाः समाख्याताःकैर्लिङ्गैश्चिहिताभुवि
 रुद्रउवाच-

येऽन्यदेवंपरत्वेनवदंत्यज्ञानमोहिताः २
 नारायणाञ्जगन्नाथात्तेवैपाषंडिनःस्मृताः
 कपालभस्मास्थिधरायेह्यवैदिकलिङ्गिनः ३
 ऋतेवनस्थाश्रमाच्चजटावल्कलधारिणः
 अवैदिकक्रियोपेतास्तैवैपाषंडिनस्तथा ४
 शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिचिह्नैःप्रियतमैर्हरैः
 रहितायेद्विजादेवितेवैपाषंडिनः स्मृताः ५
 श्रुतिस्मृत्युदिताचारंयस्तुनाचरतिद्विजः
 सपाषंडीतिविज्ञेयः सर्वलोकेषुगर्हितः ६
 विनावैभगवत्प्रीत्याते वैपाषंडिनःस्मृताः
 समस्तयज्ञभोक्तारंविष्णुंवैब्रह्मदैवतम् ७
 उदिश्यदेवताएवजुहोतिचददातिच
 सपाषण्डीतिविज्ञेयः स्वतंत्रःसर्वकर्मसु ८
 स्वातंत्र्यात्कुरुतेयस्तुकर्मवेदोदितंमहत्
 यस्तुनारायणंदेवंब्रह्मरुद्रादिदैवतैः ९
 सममन्यैर्निरीक्षेतसपाषंडीभवेत्सदा
 अवस्थात्रितयेयस्तुमनोवाक्कायकर्मभिः १०
 वासुदेवंनजानातिसपाषंडीभवेद्दिवजः
 किमत्रबहुनोक्तेनब्राह्मणायेप्यवैष्णवाः ११
 नस्पृष्टव्यानवक्तव्यानद्रष्टव्याःकदाचन
 पार्वत्युवाच-

भगवन्परमंगुह्यंपृच्छामिसुरसत्तम १२
 मयिप्रीत्यासमाचक्ष्वसंशयोवर्त्ततेभृशम्
 कपालभस्मचर्मास्थिधारणंश्रुतिगर्हितम् १३

तत्त्वयाधार्यतेदेवगर्हितंकेनहेतुना
 स्त्रीचापल्येनदेवेशपृच्छामित्वांमहामते १४
 महाप्रभावात्कथितंनकर्त्तव्यं क्वचिद्भवेत्
 त्वयेतिनपुराप्रोक्तंविस्तरेणमहाप्रभो १५
 अकर्त्तव्यमितिप्रश्नंक्षंतुमर्हसिमेप्रभो
 वसिष्ठउवाच-
 इतिदेव्याहरः पृष्टोरहस्ये जनवर्जिते १६
 उवाचपरमंगुह्यंयद्यदाचरितंस्वकम्
 शिवउवाच-
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामियदुह्यंपरमाद्भुतम् १७
 नवक्तव्यंत्वयादेविजनेषुकथितंमया
 अपृथक्त्वाच्छरीरस्यवक्ष्यामितवसुव्रते १८
 नमुच्याद्यामहादैत्याः पुरास्वायंभुवेंतरे
 महाबलामहावीर्यामहावीरामहौजसः १९
 सर्वेविष्णुरताः शुद्धाः सर्वपापविवर्जिताः
 त्रयीधर्मवृताः सर्वेभग्नाइंद्रपुरोगमाः २०
 विष्णोः समीपमागम्यभयार्त्ता शरणंगताः
 देवाऊचुः
 अजेयान्सर्वदेवानांतपोनिर्द्धूतकल्मषान् २१
 त्वमेवैतान्महादैत्याञ्जेतुमर्हसिकेशव
 महादेवउवाच-
 इत्याकर्ण्यहरिर्वाक्यंदेवानांचभयानकम् २२
 तान्समाश्वास्यदिक्पालान्मामाहपुरुषोत्तमः
 श्रीभगवानुवाच-
 त्वंहिरुद्रमहाबाहोमोहनार्थेसुरद्विषाम् २३
 पाषंडाचरणंधर्मकुरुष्वसुरसत्तम
 तामसानिपुराणानिकथयस्वचतान्प्रति २४
 मोहनानिचशास्त्राणिकुरुष्वचमहामते
 मयिमुक्ताश्चविप्रश्चभविष्यंतिमहर्षयः २५
 मद्भक्त्यातान्समाविश्यकथयस्वचतामसान्

काणादंगौतमंशक्तिमुपमन्युंचजैमिनिम् २६
 कपिलंचैवदुर्वासंमृकंडुचबृहस्पतिम्
 भार्गवंजामदग्न्यंचदशैतांस्तामसानृषीन् २७
 भावशक्त्यासमाविश्यकुर्वताजगतोशिवम्
 त्वच्छक्त्याचनिविष्टास्तेतमसोद्रिक्त्याभृशम् २८
 तामसास्तेभविष्यंतिक्षणादेवनसंशयः
 कथयिष्यंतितेविप्रास्तामसानिजगत्त्रये २९
 पुराणानिचशास्त्राणित्वयासत्वेनबृंहिताः
 कपालचर्मभस्मास्थिचिह्नान्यमरसर्वशः ३०
 त्वमेवधृतवान्लोकान्मोहयस्वजगत्त्रये
 तथापाशुपतंशास्त्रंत्वमेवकुरुसत्कृतः ३१
 कंकालशैवपाषंडमहाशैवादिभेदतः
 अलक्ष्यंचमतंसम्यग्वेदबाह्यंनराधमाः ३२
 भस्मास्थिधारिणःसर्वेभविष्यंतिह्यचेतसः
 त्वांपरत्वेनवक्ष्यंतिसर्वशास्त्रेषुतामसाः ३३
 तेषांमतमधिष्ठायसर्वेदैत्याःसनातनाः
 भवेयुस्तेमद्विमुखाःक्षणादेवनसंशयः ३४
 अहमप्यवतारेषुत्वांचरुद्रमहाबल
 तामसानां मोहनार्थंपूजयामियुगेयुगे ३५
 मतमेतदवष्टभ्यपतंत्येवनसंशयः
 महादेवउवाच-
 तच्छ्रुत्वाहंयथोक्तंतुवासुदेवेनभामिनि ३६
 सुमहद्वदनोदीनोबभूवात्रवरानने
 नमस्कृत्वाथतंदेवमब्रुवंपरमेश्वरम् ३७
 त्वयोदितमिदंदेवकरोमियदिभूतले
 तस्मान्नाशायमेनाथभविष्यतिनसंशयः ३८
 तत्रशक्यंमयाकर्तुमेतत्कृत्यंहरेऽधुना
 त्वदाज्ञापिचनोल्लंघ्याएतद्दुःखतरंमहत् ३९
 एवमुक्तेततोदेविसमाश्वास्यचमांपुनः
 आत्मनाशायतेनात्रभवत्वित्याहमांहरिः ४०

देवतानांहितार्थायकुरुष्ववचनंमम
 तवापिजीवनोपायंकथयामिसुरोत्तम ४१
 दत्तवान्कृपयामह्यमात्मनामसहस्रकम्
 हृदयेमांसमाधायजपमंत्रममाव्ययम् ४२
 षडक्षरंमहामंत्रंतारकंब्रह्मउच्यते
 येजपंतिहिमांभक्त्यातेषांमुक्तिर्नसंशयः ४३
 इंदीवरदलश्यामंपद्मपत्रविलोचनम्
 शंखांगशार्ङ्गेषुधरंसर्वाभरणभूषितम् ४४
 पीतवस्त्रंचतुर्बाहुंजानकीप्रियवल्लभम्
 श्रीरामायनमइत्येवमुच्चार्य्यमन्त्रमुत्तमम् ४५
 सर्वदुःखहरंचैतत्पापिनामपिमुक्तिदम्
 इममंत्रंजपन्नित्यममलस्त्वंभविष्यसि ४६
 भस्मास्थिधारणाद्यत्तुसंभूतंकिल्बिषंत्वयि
 मंगलंतदभूत्सर्वमन्मंत्रोच्चारणाच्छुभात् ४७
 तर्पितोनाशयिष्यामिपापंसर्वंसुरोत्तम
 मदन्यदेवताभक्तिर्जायते नतुसुब्रत ४८
 मनसैवार्चयहृदिमांनार्थंपुरुषोत्तमम्
 मदाज्ञांकुरुमत्प्रीत्यासर्वमेतच्छुभंतव ४९
 इतिसंदिश्यमांदेविविससर्जमरुद्गणान्
 विसृष्टास्तेततोदेवानिवृत्ताः स्वाश्रमंययुः ५०
 ततोमांप्रार्थयामासुर्देवाइंद्रपुरोगमाः
 इन्द्रादयऊचुः
 शीघ्रंकुरुहितंदेवयथोक्तंहरिणाधुना ५१
 महादेवउवाच-
 देवतानांहितार्थायवृत्तिंपाखंडिनांशुभे
 कपालचर्मभस्मास्थिधारणंतत्कृतंमया ५२
 तामसानिपुराणानियथोक्तंविष्णुनाशुभे
 पाषंडशैवशास्त्राणियथोक्तंकृतवानहम् ५३
 मच्छक्त्यापिसमाविश्यगौतमादिद्विजानपि
 वेदबाह्यानिशास्त्राणिसम्यगुक्तंमयानघे ५४

इमंमतमवष्टभ्यदुष्टाः सर्वेचराक्षसाः
 भगवद्विमुखाःसर्वेबभूवुस्तामसावृताः ५५
 भस्मादिधारणंकृत्वामहोग्रतपसावृताः
 मामेवपूजयांचक्रुर्मासासृक्चंदनादिभिः ५६
 मत्तोवरप्रदानानिलब्ध्वामदबलोद्धताः
 अत्यंतविषयासक्ताःकामक्रोधसमन्विताः ५७
 सत्वहीनास्तुनिर्वीर्याजितादेवगणैस्तदा
 सर्वधर्मपरिभ्रष्टाःकालेयांत्यधमांगतिम् ५८
 येमेमतमवष्टभ्यचरंतिपृथिवीतले
 सर्वधर्मैश्चरहिताः पश्यंतिनिरयंसदा ५९
 एवंदेवहितार्थायवृत्तिर्मेदेविगर्हिता
 विष्णोराज्ञांपुरस्कृत्यकृतं भस्मास्थिधारणम् ६०
 बाह्यचिह्नमिदंदेविमोहनार्थायविद्विषाम्
 अथांतर्हृदयेनित्यं ध्यात्वादेवंजनार्दनम् ६१
 जपन्नेवचतन्मंत्रंतारकंब्रह्मवाचकम्
 सहस्रनामसदृशंविष्णोर्नारायणस्यतु ६२
 षडक्षरंमहामंत्रंरघूणांकुलबद्धनम्
 जपन्वैसततंदेविसदानंदसुधाप्लुतम्
 सुखमात्यंतिकंब्रह्मह्यशनामसततंशुभे ६३
 एतत्तेसर्वमाख्यातंत्वयापृष्टंशुभानने
 किमन्यच्छ्रोतुकामासिप्रीत्यातत्परिपृच्छमाम् ६४
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 पाषंडोत्पत्तिवर्णनं नाम पंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३५

षट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

पार्वत्युवाच-
 तामसानिचशास्त्राणिसमाचक्ष्वममानघ
 संप्रोक्तानिचतैर्विप्रैर्भगवद्भक्तिवर्जितैः
 तेषांनामानिक्रमशः समाचक्ष्वसुरेश्वर १
 रुद्रउवाच-

शृणुदेविप्रवक्ष्यामितामसानियथाक्रमम् २
 तेषांस्मरणमात्रेणमोहःस्याज्ज्ञानिनामपि
 प्रथमंहिमयैवोक्तंशैवंपाशुपतादिकम् ३
 मच्छक्त्यावेशितैर्विप्रैःप्रोक्तानिचततःशृणु
 कणादेनतुसंप्रोक्तंशास्त्रंवैशेषिकंमहत् ४
 गौतमेनतथान्यायंसांख्यंतुकपिलेनवै
 धिषणेनतथाप्रोक्तंचावर्वाकमतिगर्हितम् ५
 दैत्यानांनाशनार्थायविष्णुनाबुद्धरूपिणा
 बौद्धशास्त्रमसत्प्रोक्तंनग्ननीलपटादिकम् ६
 मायावादमसच्छास्त्रंप्रच्छन्नंबद्धउच्यते
 मयैवकथितंदेविकलौब्राह्मणरूपिणा ७
 अपार्थश्रुतिवाक्यानांदर्शयन्लोकगर्हितम्
 स्वकर्मरूपंत्याज्यत्वमत्रैवप्रतिपाद्यते ८
 सर्वकर्मपरिभ्रष्टैर्वैधर्म्यंत्वंतदुच्यते
 परेशजीवपारैक्यंमयातुप्रतिपाद्यते ९
 ब्रह्मणोस्यस्वयंरूपंनिर्गुणंवक्ष्यते मया
 सर्वस्यजगतोऽप्यत्रमोहनार्थंकलौयुगे १०
 वेदार्थवन्महाशास्त्रंमाययायदवैदिकम्
 मयैवकल्पितंदेविजगतांनाशकारणात् ११
 मदाज्ञयाजैमिनिनापूर्ववेदमपार्थक्यम्
 निरीश्वरेणवादेनकृतंशास्त्रंमहत्तरम् १२
 शास्त्राणिचैवगिरिजेतामसानिनिबोधमे
 पुराणानिचवक्ष्यामितामसानियथाक्रमात् १३
 ब्राह्मंपाद्यंवैष्णवंचशैवंभागवतंतथा
 तथैवनारदीयंतुमार्कण्डेयन्तुसप्तमम् १४
 आग्नेयमष्टमंप्रोक्तंभविष्यंनवमंतथा
 दशमंब्रह्मवैवर्तलिङ्गमेकादशंस्मृतम् १५
 द्वादशंचवराहंचवामनंचत्रयोदशम्
 कौर्म्यचतुर्दशंप्रोक्तंमात्स्यंपंचदशंस्मृतम् १६
 षोडशंगारुडंप्रोक्तंस्कंदंसप्तदशंस्मृतम्

अष्टादशंतुब्रह्मांडपुराणानियथाक्रमम् १७
 मात्स्यंकौर्मतथालैङ्गशैवंस्कादंतथैवच
 आग्नेयंचषडेतानितामसानिनिबोधमे १८
 वैष्णवंनारदीयंचतथाभागवतंशुभम्
 गारुडंचतथापाद्मंवाराहंशुभदर्शने १९
 सात्त्विकानिपुराणानिविज्ञेयानिशुभानिवै
 ब्रह्मांडब्रह्मवैवर्तमार्कण्डेयंतथैवच २०
 भविष्यंवामनंब्राह्मंराजसानिनिबोधमे
 सात्त्विकामोक्षदाः प्रोक्ता राजसाः सर्वदाशुभाः २१
 तथैवतामसादेविनिरयप्राप्तिहेतवः
 तथैवस्मृतयः प्रोक्ता ऋषिभिस्त्रिगुणान्विताः २२
 सात्त्विकाराजसाश्चैवतामसा शुभदर्शने
 वासिष्ठंचैवहारीतंव्यासंपाराशरंतथा २३
 भारद्वाजंकाश्यपंचसात्त्विकामुक्तिदाः शुभाः
 याज्ञवल्क्यंतथात्रेयं तैत्तिरंदाक्षमे वच २४
 कात्यायनंवैष्णवंचराजसां स्वर्गदाः शुभाः
 गौतमंबार्हस्पत्यंचसांवर्तचयमंस्मृतम् २५
 साख्यंचौशनसंचेतितामसा निरयप्रदाः
 किमत्रबहुनोक्तेनपुराणेषुस्मृतिष्वपि २६
 तामसानरकायैववर्जयेत्तान्विचक्षणः
 एतत्तेसर्वमाख्यातंप्रसंगाच्छुभदर्शनम्
 शेषांचप्रभवावस्थांहरेर्वक्ष्यामितेशृणु २७
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेतामसशास्त्र
 कथनंनामषट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३६

सप्तत्रिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्रउवाच-

हिरण्यकहिरण्याक्षौकाश्यपेयौमहाबलौ
 दितिपुत्रौमहावीर्यौसर्वदैत्यपतीउभौ १
 नाम्नातौजयविजयौश्वेतद्वीपेहरिगतौ

तस्मिन्प्रविष्टयोगीन्द्रान्सनकादीन्महाबलौ २
 वारयामासतुर्देविहरिसंदर्शनोत्सुकान्
 तैःप्रशप्तौमहावीर्यौद्वारपालौसुरोत्तमौ ३
 सनकादय ऊचुः-
 उत्सृज्यतत्पृथिव्यांचयातौदेवस्यकिंकरो
 रुद्र उवाच-
 इति शापंतयोर्दत्त्वातत्रतस्थुर्मुनीश्वराः ४
 देवस्तमर्थज्ञात्वाचतानाहूयचतावपि ५
 तौचोत्थायाब्रवीत्तत्रभगवान्भूतभावनः
 भगवानुवाच-
 कृतवंतौमहावीर्यावपराधंमहात्मनाम् ६
 नातिक्रमणीयमिदंभवद्भ्यांद्वारपालकौ
 दासत्वंसप्तजन्मानियुवांभक्तौममानघौ ७
 अमित्रतस्तथात्रीणिजन्मानिभजतोऽपिवा
 रुद्र उवाच-
 इत्युक्तौतौमहावीर्यावब्रूतांपरमेश्वरम् ८
 जयविजयावूचतुः
 चिरकालंमहींगंतुंनसमर्थौस्व मानद
 तस्माद्वैरायजन्मानिविद्धिवांचब्रजावहे ९
 देवत्वयैवनिहतोप्राप्स्यावोभवदंतिकम्
 रुद्र उवाच-
 इत्युक्त्वाद्वारपालौ तौपूर्वजातौमहाबलौ १०
 कश्यपस्यमहावीर्यौदितिगर्भेमहासुरौ
 हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षःकनिष्ठकः ११
 उभौतौलोकविख्यातौमहावीर्यवलोद्धतौ
 अप्रमाणशरीरःसहिरण्याक्षोमहोद्धतः १२
 उत्पाट्यबाहुसाहस्रैःपृथिवींसमहीधराम्
 ससागरांद्वीपयुतांसर्वप्राणिसमन्विताम् १३
 उत्पाट्यशिरसाकृत्वाप्रविवेशरसातलम्
 ततोदेवगणाःसर्वेचुक्रुशुर्भयपीडिताः १४

शरणंप्रययुर्देवंनारायणमनामयम्
 ततस्तदद्भुतंज्ञात्वाशंखचक्रगदाधरः १५
 वाराहरूपमास्थायविश्वरूपंजनार्दनः
 अनादिमध्यांतवपुःसर्वदेवमयोविभुः १६
 विश्वतः पाणिपद्मक्षुर्महादंष्ट्रोमहाभुजः
 दंष्ट्रैकयातुतंदैत्यंजघानपरमेश्वरः १७
 संचूर्णितमहागात्रोममारदितिजाधमः
 पतितांधरणींदृष्ट्वादंष्ट्रयोद्धृत्यपूर्ववत् १८
 संस्थाप्यधारयामासशेषेकूर्मवपुस्तदा
 तंदृष्ट्वादेवताःसर्व्वेक्रोडरूपंमहाहरिम्
 तुष्टुवुर्मुनयश्चैवभक्तिनम्रात्ममूर्तयः १९
 देवाऊचुः-

नमोयज्ञवराहायनमस्तेशतबाहवे
 नमस्तेदेवदेवायनमस्तेविश्वरूपिणे २०
 नमः स्थितिस्वरूपायसर्व्वयज्ञस्वरूपिणे
 कलाकाष्ठानिमेषायनमस्तेकालरूपिणे २१
 भूतात्मनेनमस्तुभ्यमृगवेदवपुषेतथा
 सुरात्मनेनमस्तुभ्यंसामवेदायतेनमः २२
 ॐकारायनमस्तुभ्यंयजुर्वेदस्वरूपिणे
 ऋचःस्वरूपिणेचैवचतुर्वेदमयायच २३
 नमस्तेवेदवेदाङ्गसांगोपांगायतेनमः
 गोविंदायनमस्तुभ्यमनादिनिधनायच २४
 नमस्तेवेदविदुषेविशिष्टैकस्वरूपिणे
 श्रीभूलीलाधिपतयेजगत्पित्रेनमोनमः २५
 रुद्रउवाच-

इत्यादिस्तुतिभिःस्तुत्वादेवंवाराहरूपिणम्
 अर्चयामासुरात्मे शंगंधपुष्पादिभिर्हरिम् २६
 समर्च्यमानस्तैर्देवैस्तेषामिष्टंवरंददौ
 गंधर्वैरप्सरोभिश्चगायमानोमुदाहरिः २७
 महर्षिभिःस्तूयमानस्तत्रैवांतरधीयत

एभिःस्तुत्वानरोभक्त्याप्रातरुत्थायभक्तिमान् २८

ईप्सितालभते भूमिंचिरंसस्यफलान्विताम्

एतत्तेसर्वमाख्यातंवाराहवैभवंहरैः

नारसिंहंतथावक्ष्येशृणुदेविवरानने २९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

वराहावतारकथनं नाम सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३७

अष्टत्रिंशदद्विक द्विशततमोऽध्यायः

रुद्र उवाच-

भ्रातरं निहतं ज्ञात्वा हिरण्यकशिपुस्ततः

तपस्तेपेमहादैत्यो मेरोः पार्श्वे च मां प्रति १

दिव्यवर्षसहस्राणि वायुभक्षो महाबलः

जपन् पंचाक्षरं मंत्रं पूजयामास मां शुभे २

ततः प्रहृष्टमनसा तमवोचं महासुरम्

वरं वृणीष्व दैतेय यत्ते मनसि वर्तते

ततः प्रोवाच दैतेयो मां प्रसन्नं शुभानने ३

हिरण्यकशिपुरुवाच-

देवासुरमनुष्याणां गंधर्वो रगरक्षसाम्

पशुपक्षिमृगाणां च सिद्धानां वै महात्मनाम् ४

यक्षविद्याधराणां च किन्नराणां तथैव च

सर्वेषामेव रोगाणामायुधानां तथैव च

सर्वेषामृषिमुख्यानामवध्यत्वं प्रयच्छ मे ५

रुद्र उवाच-

एवमस्त्वितितद्रक्षस्त्वब्रुवं प्रियदर्शने

मत्तो महद्वरं प्राप्य स दैतेयो महाबलः ६

जित्वा महेन्द्रं देवांश्च स त्रैलोक्येश्वरोऽभवत्

सर्वाश्च यज्ञभागांश्च स्वयमेवाग्रहीद्वलात् ७

त्रातारं नाधिगच्छंति देवतास्तेन निर्जिताः

तस्यैव किंकराः सर्वे गंधर्वा देवदानवाः ८

यक्षाश्च नागाः सिद्धाश्च साध्याश्च वशवर्तिनः

उत्तानपादस्यसुतांकल्याणीनामकन्यकाम् ६
 उपयेमेविधानेनदैत्यराजोमहाबलः
 तस्यांजातोमहातेजाः प्रह्लादोदैत्यराट्शुभे १०
 अनुरक्तोहृषीकेशेगर्भवासेऽपियोहरौ
 सर्वावस्थासुकृत्येषुमनोवाक्कायकर्मभिः ११
 नान्यंजानातिदेवेशात्प्रसन्नात्मासनातनात्
 सकालेऽपिविनीतः सन्गुरुगेहेवसत्सुधीः १२
 अधीत्यसर्ववेदांश्चशास्त्राणिविविधानिच
 कस्यचित्त्वथकालस्यगुरुणासहदैत्यजः १३
 पितुःसमीपमागत्यववंदेविनयान्वितः
 तंपरिष्वज्यबाहुभ्यांतनयंशुभलक्षणम्
 अंकेनिधायदैत्येन्द्रःप्रोवाचेदंसुविस्मितम् १४
 हिरण्यकशिपुरुवाच-
 प्रह्लादचिरकालंत्वंगुरुगेहेनिवेशितः
 यदुक्तागुरुणाविद्यातन्ममाचक्ष्वसुव्रत १५
 रुद्रउवाच-
 इति पृष्टःस्वपित्रावैप्रह्लादोजन्मवैष्णवः
 प्राहदैत्येश्वरंप्रीत्यावचनंकलुषापहम् १६
 प्रह्लादउवाच-
 योवैसर्वोपनिषदामर्थःपुरुषईश्वरः
 तंवैसर्वगतंविष्णुंनमस्कृत्वाब्रवीमि ते १७
 रुद्रउवाच-
 इति विष्णुस्तुतिंश्रुत्वादैत्यराडिवस्मयान्वितः
 उवाचतंगुरुरोषात्किंत्वयोक्तंममात्मजे १८
 ममात्मजस्यदुर्वुद्धेहरिसंस्तवमीदृशम्
 किमर्थमुक्तवान्जाड्यमकार्य्यब्राह्मणोचितम् १९
 अश्राव्यंमदमित्रस्यस्तवमेतंममाग्रतः
 बालेनापिकृतंत्वेतत्त्वत्प्रसादादिवजाधम २०
 इत्युक्त्वापरितोवीक्ष्यदैत्यराट्क्रोधमूर्च्छितः
 उवाचदैत्यमेकंतुबंधयैनंद्विजाधमम् २१

इतिराजवचः श्रुत्वासबबन्धभृगोःसुतम्
बध्यमानंगुरुंदृष्ट्वाप्रह्लादोब्राह्मणप्रियः
उवाचपितरंतातइदंमेनोक्तवान्गुरुः २२
कृपयादेवदेवस्यशिक्षितोस्मिहरेःप्रभो
नान्योगुरुर्मेभवतिसएवप्रेरकोहरिः २३
श्रोतामंतातथावक्ताद्रष्टासर्वगईश्वरः
हरिरेवाक्षयःकर्त्तानियंतासर्वदेहिनाम्
तस्मादनागसोविप्रोमोक्तव्योऽयगुरुःप्रभो २४
रुद्रउवाच-

इतिपुत्रवचः श्रुत्वाहिरण्यकशिपुस्ततः
तंब्राह्मणंमोचयित्वास्वसुतंप्राहविस्मयात् २५
किंवत्सत्वंभ्रमस्येवंमिथ्यावाक्यैर्द्विजन्मनः
कोविष्णुः किंतुतद्रूपंकुत्रासौसंस्थितोहरिः २६
अहमेवेश्वरोलोके त्रैलोक्याधिपतिर्यतः
मामेवार्चयगोविंदंत्यजशत्रुंदुरासदम् २७
अथवाशंकरंदेवंरुद्रंलोकगुरुंप्रभुम्
अर्चयस्वासुराध्यक्षंसर्वैश्वर्यप्रदंशिवम् २८
त्रिपुंड्रधारणंकृत्वाभस्मनादैत्यपूजितम्
पूजयित्वामहादेवंपाशुपत्योक्तमार्गतः २९
रुद्रउवाच-

इतिदैत्यपतेर्वाक्यंश्रुत्वादैत्यपुरोहिताः ३०
पुरोहिताऊचुः-
एवमेवमहाभागकुरुष्ववचनंपितुः
त्यजशत्रुकैटभारिंपूजयस्वत्रिलोचनम् ३१
रुद्रात्परतरोदेवोनास्तिसर्वप्रदोनृणाम्
पितातवापितस्यैवप्रसादादीश्वरोऽभवत् ३२
रुद्रउवाच-

इतितेषांवचःश्रुत्वाप्रह्लादोजन्मवैष्णवं ३३
प्रह्लादउवाच-
अहोभगवतः श्रेष्ठायन्मायामोहितंजगत्

अहोवेदांतविदुषःसर्वलोकेषुपूजिताः ३४
 ब्राह्मणाअपिचापल्याद्वदंत्येवंमदान्विताः
 नारायणःपरंब्रह्मतत्त्वंनारायणःपरम् ३५
 नारायणः परोध्याताध्यानंनारायणःपरम्
 गतिर्विश्वस्यजगतः शाश्वतंशिवमच्युतः ३६
 धाताविधाताजगतोवासुदेवःसनातनः
 विश्वमेवेदंपुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति ३७
 हिरण्यमयवपुर्नित्यःपुंडरीकनिभेक्षणः
 श्रीभूलीलापतिः सौम्योनिर्मलः शुभविग्रहः ३८
 तेनैवसृष्टौब्रह्मेशौसर्गेदेवोत्तमौविभू
 तस्यैवाज्ञांपुरस्कृत्यवर्त्तेतैब्रह्मशंकरौ ३९
 भीषास्माद्वातिपवनोभीषोदेतिदिवाकरः
 भीषास्मादग्निश्चंद्रोऽथमृत्युर्धावतिपंचमः ४०
 आसीदेकोहरिर्दिव्योदेवोनारायणःपरः
 ब्रह्मानेंद्रोनचेशानोनचचंद्रदिवाकरौ ४१
 नवाद्यावापृथिव्यौचनक्षत्राणिदिवौकसः
 तस्यविष्णोःपरंधामसदापश्यंतिसूरयः ४२
 एवंसर्वोपनिषदामर्थंहित्वाद्विजोत्तमाः
 रागाल्लोभाद्भयाद्वापिकिंब्रवीथममाग्रतः ४३
 तंसर्वरक्षकंदेवंत्यक्त्वासर्वेश्वरंहरिम्
 कथंपाषंडमाश्रित्यपूजयामिचशंकरम् ४४
 लक्ष्मीपतिंदेवदेवमनंतंपुरुषोत्तमम्
 इंदीवरदलश्यामंपद्मपत्रायतेक्षणम् ४५
 श्रीवत्सलक्षितोरस्कंसर्वाभरणभूषितम्
 सदाकुमारंसर्वेशंनित्यानन्दसुखप्रदम् ४६
 कृष्णंदध्युर्महात्मानोयोगिनः सनकादयः
 यमर्चयंतिब्रह्मेशशक्राद्यादेवतागणाः ४७
 यस्यपत्न्याः कटाक्षार्द्धदृष्ट्यादृष्टादिवौकसः
 ब्रह्मैन्द्ररुद्रवरुणयमसोमधनाधिपाः ४८
 यन्नामस्मरणादेवपापिनामपिसत्त्वरम्

मुक्तिर्भवतिजंतूनांब्रह्मादीनांसुदुर्लभा ४९
सएवंरक्षकःश्रीशोदेवानामपिसर्वदा
तमेवपूजयिष्यामिलक्ष्म्यासंयुतमच्युतम् ५०
प्राप्स्यामिसुसुखेनैवतद्विष्णोःपरमंपदम्
रुद्रउवाच-

इतितस्यवचः श्रुत्वाहिरण्यकशिपुस्ततः ५१
क्रोधेनमहताविष्टोज्ज्वालाग्निरिवापरः
परितोवीक्ष्यदैतेयानित्याहक्रोधमूर्छितः ५२
हिरण्यकशिपुरुवाच -

भीषणैः शस्त्रसंघातैःप्रह्लादंपापकारिणम्
ममाज्ञयाघातयध्वंशत्रुपूजनतत्परम् ५३
रक्षिताहरिरेवेतिरक्षतेतेनवात्सलात्
अद्यैवसफलंतस्यपश्येयंहरिरक्षणम् ५४
रुद्रउवाच-

तदोद्यतास्त्रादैतेयाहंतुं दैत्येश्वरात्मजम्
परिवार्यमहात्मानंतस्थुदैत्येश्वराज्ञया ५५
प्रह्लादोऽपितथाविष्णुंध्यात्वाहृदयपंकजे
जपन्नष्टाक्षरंमंत्रंतस्थौगिरिरिवापरः ५६
तंजघ्नुःपरितोवीराःशूलतोमरशक्तिभिः
प्रह्लादस्यवपुस्तत्रहरिसंस्मरणाच्छुभे ५७
विष्णोःप्रभावादुद्धर्षाद्वज्रभूतमभूद्भृशम्
ततः संप्राप्यतद्गात्रंमहास्त्राणिसुरद्विषाम् ५८
नीलोत्पलदलानीवपेतुश्चिच्छन्नाःक्षितौशुभे
अल्पमप्यस्यतद्गात्रंभेत्तुं दैत्यानचक्षमाः ५९
विस्मितावाङ्मुखास्तस्थुदैत्यराजांतिकेभटाः
तादृग्विधंमहात्मानंदृष्ट्वापुत्रंमहाबलम् ६०
विस्मयंपरमंगत्वादित्यराट्क्रोधमूर्छितः
आदिदेशततःसर्वान्दंदशूकान्महाविषान् ६१
वासुकिप्रभृतीन्भीमान्वादयध्वमितिक्रुधा
आदिष्टास्तेनराज्ञाथतेनागाःसुमहाबलाः ६२

ज्वलितास्यामहाभीमास्तंचखादुर्महाबलम्
 गरुडध्वजभक्तंतंविदश्यगरलायुधाः ६३
 निर्विषाश्चिच्छन्नदशनाबभूबुरनिलाशनाः
 वैनतेयसहस्रेणछिन्नगात्राःसुविह्वलाः ६४
 प्रदुद्रुवुर्दिशःसर्वावमंतोरुधिरंभृशम्
 तादृग्विधान्महासर्पान्दृष्ट्वादित्यपतिस्तदा ६५
 आदिदेशततः क्रुद्धोदिग्गजान्सुमदान्वितान्
 निर्दिष्टास्तेनराज्ञाथदिग्गजाश्चमदोद्धताः ६६
 परिवार्याथतंजघ्नुर्दतैः पृथुतरैर्भृशम्
 अथदिग्गजदंताश्चछिन्नमूलाःपतन्भुवि ६७
 दतैर्विनाकृतानागाभयार्तावैप्रदुद्रुवुः
 तान्दृष्ट्वाथमहानागान्दैत्येन्द्रःकुपितोबली ६८
 प्रज्वाल्यचमहावह्निंचिक्षेपसुतमात्मनः
 जलशायिप्रियंदृष्ट्वाप्रह्लादंहव्यवाहनः ६९
 नददाहचतंधीरंसुशीतः समभूच्छिखी
 अदह्यमानंतंबालंदृष्ट्वा राजासुविस्मितः ७०
 प्रादात्तस्मैविषंधोरंसर्वभूतहितंतदा
 तस्यविष्णोःप्रभावाच्चविषमस्यामृतंभवेत् ७१
 अर्पणात्तस्यदेवस्यविषंचामृतमश्नुते
 एवमाद्यैर्वधोपायैर्घोररूपैःसुदारुणैः ७२
 मोहयित्वात्मजंराजातस्यावध्यत्वमीक्ष्यच
 ततः साम्रासुतंप्राहदैत्यराड्विस्मयाकुलः ७३
 हिरण्यकशिपुरुवाच-
 त्वयाविष्णोःपरत्वंचसम्यगुक्तंममाग्रतः
 व्यापित्वात्सर्वभूतानांविष्णुरित्यभिधीयते ७४
 योऽसौसर्वगतोदेवःसएवपरमेश्वरः
 तस्यसर्वगतत्वंवैप्रत्यक्षंदर्शयस्वमे ७५
 ऐश्वर्यशक्तितेजांसिज्ञानवीर्यबलानिच
 परस्यतस्यपरमंरूपंगुणविभूतयः ७६
 सम्यग्दृष्ट्वाप्रयत्नेनविष्णुंमन्येदिवौकसाम्

ममप्रतिबलोलोकेनास्तिदेवेषुकश्चन ७७
ईशानवरदानेनसर्वभूतेष्वबध्यताम्
प्राप्तवान्सर्वभूतानांदुर्जयत्वंचमानद
ईश्वरत्वंलभेद्विष्णुर्माजित्वाबलवीर्यतः ७८
रुद्रउवाच-

इतितस्यवचः श्रुत्वाप्रह्लादःप्राहविस्मितः
हरेःप्रभावं दैन्यस्यकथयामाससुव्रतः ७९
प्रह्लादउवाच-

योऽसौनारायणः श्रीमान्परमात्मासनातनः
वसनात्सर्वभूतेषुवासुदेवःसउच्यते ८०
सर्वस्यापिजगद्धाताविष्णुरित्यभिधीयते
नकिंचिदस्मादन्यंतुजगत्स्थावर जंगमम् ८१
सर्वत्रचिदचिद्वस्तुरूपंतस्यैवनान्यथा
त्रिपाद्व्याप्तिः परंव्योम्निपादव्याप्तिकलाद्भुता ८२
योऽसौचक्रगदापाणिःपीतवासाजनार्दनः
योगिभिर्दृश्यतेभक्त्यानाभक्त्यादृश्यतेक्वचित् ८३
द्रष्टुंशक्योरोषाच्चमत्सराद्वाजनार्दनः
देवतिर्यङ्मनुष्येषुस्थावरेष्वपिजंतुषु
व्याप्यतिष्ठतिसर्वेषुक्षुद्रेष्वपिमहत्सुच ८४
रुद्रउवाच-

इतिप्रह्लादवचनंश्रुत्वादैत्यवरस्तदा
उवाचरोषताम्राक्षोभर्त्सयंश्चसुतंमुहुः ८५
हिरण्यकशिपुरुवाच-

असौसर्वगतोविष्णुरपिचेत्परमः पुमान्
प्रत्ययंदर्शयस्वाद्यबहुभिःकिंचलापितैः ८६
महादेवउवाच-

इत्युक्त्वासहसादैत्यःप्रासादस्तंभमात्मनः
ताडयामासहस्तेनप्रह्लादमिदमब्रवीत् ८७
हिरण्यकशिपुरुवाच-

अस्मिन्दर्शयतंविष्णुंयदिसर्वगतोभवेत्

अन्यथात्वांवधिष्यामिमिथ्यावाक्यप्रलापिनम् ८८

रुद्रउवाच-

इत्युक्त्वासहसाखङ्गमाकृष्यदितिजेश्वरः

प्रह्लादोरसिचिक्षेपहंतुंखड्गेनतरुषा ८९

तस्मिन्क्षणेमहाशब्दःस्तंभेसंश्रूयतेभृशम्

संवर्ताशनिसंरावैःखमिवस्फुटितांतरम् ९०

तेनशब्देनमहतादैत्यश्रोत्रविघातिना

सर्वेनिपातिताभूमौछिन्नमूलाइवद्रुमाः ९१

बिभ्यंतःसंप्लुतं दैत्यामेनिरेवैजगत्त्रयम्

ततः स्तंभेमहातेजानिष्क्रांतोवैमहाहरिः ९२

चकारसमहाघोरंजगत्क्षयनिभंस्वनम्

तेननादेनमहतातारकाः पतिताभुवि ९३

नृसिंहवपुरास्थायतत्रैवाविरभूद्धरिः

अनेककोटिसूर्याग्नितेजसाससमावृतः ९४

मुखेपंचाननप्रख्यः शरीरेमानुषाकृतिः

दंष्ट्राकरालवदनः स्फुरज्जिह्वाम्बरोद्धतः ९५

ज्वालावलितकेशांतस्तप्तालातेक्षणेविभुः

सहस्रबाहुभिर्दीर्घैःसर्वायुधसमन्वितैः ९६

वृतोमेरुरिवाभातिबहुशाखानगान्वितः

दिव्यमाल्यांवरधरोदिव्याभरणभूषितः ९७

तस्थौनृकेसरीरूपःसंहर्तुंसर्वदानवान्

तंदृष्ट्वाघोरसंकाशंनरसिंहंमहाबलम् ९८

दग्धाक्षिपद्मोदैत्येंद्रोविह्वलांगःपपातह

प्रह्लादोऽथतदादृष्ट्वानारसिंहोपमंहरिम् ९९

जयशब्देनदेवेशंनमश्चक्रेजनार्दनम्

ददर्शतस्यगात्रेषुनृसिंहस्यमहात्मनः १००

लोकान्समुद्रान्सद्वीपान्सुरगंधर्वमानुषान्

अजांडानांसहस्रंतुसटाग्रेतस्यदृश्यते १०१

दृश्यंते तस्यनेत्रेषुसोमसूर्यादयस्तथा

कर्णयोरश्विनौदेवौदिशश्चविदिशस्तथा १०२

ललाटेब्रह्मरुद्रौचनभोवायुश्चनासिके
इंद्राग्नीतस्यवक्त्रांतेजिह्वायांतुसरस्वती १०३
दंष्ट्रासुसिंहशार्दूलाः शरभाश्चमहोरगाः
कंठेचदृश्यतेमेरुःस्कंधेष्वपिमहाद्रयः १०४
देवतिर्य्यङ्मनुष्याश्चबाहुष्वपिमहात्मनः
नाभौचास्यांतरिक्षंचपादयोःपृथिवीतथा १०५
रोमस्वोषधयः सर्वाःपादपानखपंक्तिषु
निःश्वासेषुचवेदाश्चसाङ्गोपाङ्गसमन्विताः १०६
आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्गणाः
सर्वाङ्गेषुप्रदृश्यंततेगंधर्वाप्सरसश्चये १०७
इत्थंविभूतयस्तस्यदृश्यंतेपरमात्मनः
श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंवनमालाविभूषितम् १०८
शंखचक्रगदाखङ्गशार्ङ्गाद्यैर्हेतिभिर्युतम्
सर्वोपनिषदामर्थदृष्ट्वादित्येश्वरात्मजः १०९
हर्षाश्रुजलसिक्तांगःप्रणनाममुहुर्मुहुः
दैत्येन्द्रस्तुहरिंदृष्ट्वाक्रोधान्मृत्युवशेस्थितः ११०
योद्धुंखङ्गंसमुद्यम्यनृसिंहंतमभिद्रवत्
अथदैत्यगणाःसर्व्वेलब्धसंज्ञामहाबलाः १११
स्वान्यायुधानिचादायहरिंजघ्नुस्त्वरान्विताः
पलालकाण्डानियथावन्हौक्षिप्तान्यनेकशः ११२
तथैवभस्मतांयांतिमहास्त्राणिहरेस्तनौ
तान्यनीकानिदैत्यानांदृष्ट्वानरहरिस्तदा ११३
सटैर्ददाहचज्वालामालाविरचित स्फुटैः
नृकेसरिसटोद्भूतवह्निनादानवा भृशम् ११४
निर्भस्मितागणाः सर्व्वेनिःशेषंतदभूद्वलम्
प्रह्लादंसानुगंहित्वाभस्मितेवीक्ष्यतद्वले ११५
क्रोधादैत्यपतिः खङ्गमाकृष्याभिप्रपद्यत
खङ्गहस्तंतुदैत्येन्द्रंजग्राहैकेनबाहुना ११६
पातयामासदेवेशोयथाशाखांमहानिलः
गृहीत्वापतितंभृमौमहाकायंनृकेसरी ११७

स्वोत्संगेस्थापयामासददर्शासौमुखंहरेः
 विष्णुनिंदाकृतं पापं तथा वैष्णवदोषजम् ११८
 नृसिंहस्पर्शनादेवनिर्भस्मितमभूत्तदा
 अथ दैत्येश्वरस्याथ महद्गात्रं नृकेसरी ११९
 नखेर्विदारयामास तीक्ष्णैर्वज्रनिर्भैर्घनैः
 सनिर्मलात्मा दैत्येन्द्रः पश्यन्साक्षान्मुखंहरेः १२०
 नखनिर्भिन्नहृदयः कृतार्थो विजहावसून्
 तद्गात्रं शतधा भित्त्वा नखैस्तीक्ष्णैर्महाहरिः १२१
 आकृष्यान् त्राणि दीर्घाणि कंठे संसक्तवान् प्रियान्
 अथ देवगणाः सर्वे मुनयश्च तपोधनाः १२२
 ब्रह्मरुद्रौ पुरस्कृत्य शनैः स्तोतुं समाययुः
 ते प्रसादयितुं भीता ज्वलन्तं विश्वतो मुखम् १२३
 मातरं जगतां धात्रीं चिन्तयामासुरीश्वरीम्
 हिरण्यवर्णा हरिणीं सर्वोपद्रवनाशिनीम् १२४
 विष्णोर्नित्यानवद्याङ्गीं ध्यात्वा नारायणीं शुभाम्
 देवीसूक्तजपैर्भक्त्यानमश्चक्रुः सनातनीम् १२५
 तैश्चित्यमाना सा देवी तत्रैवाविरभूत्तदा
 चतुर्भुजा विशालाक्षी सर्वाभरणभूषिता १२६
 दुकूलवस्त्रसहिता दिव्यमालानुलेपनाम्
 तां दृष्ट्वा देवदेवस्य प्रियां सर्वे दिवौकसः १२७
 ऊचुः प्राञ्जलयो देवीं प्रसन्नं कुरुते प्रियम्
 त्रैलोक्यस्याभयं स्वामीयथा दद्यात्तथा कुरु १२८
 रुद्र उवाच-
 इत्युक्ता सहसा देवी प्रियं प्राप्य जनार्दनम्
 प्रणिपत्य नमस्कृत्य प्रसीदेति उवाच तम् १२९
 तां दृष्ट्वा महिषीं स्वस्य प्रियां सर्वेश्वरो हरिः
 रक्षः शरीरजं क्रोधं तत्याज प्रीतवत्क्षणात् १३०
 अंकमादाय तां देवीं समाश्लिष्य दयानिधिः
 कृपासुधारद्रष्टृयावै निरैक्षत सुरान् हरिः १३१
 ततो जयजयेत्युच्चैः स्तुवतां नमतां तदा

तदद्यादृष्टिदृष्टानां सानन्दः संभ्रमोऽभवत् १३२
 ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः
 ऊचुः प्राञ्जलयो देवं नमस्कृत्य जगत्पतिम् १३३
 देवगणा ऊचुः -
 द्रष्टुमत्यद्भुतं तेजो न शक्तास्ते जगत्पते
 अत्यद्भुतमिदं रूपं बहुवाहुपदाङ्कितम् १३४
 जगत्त्रयसमाक्रांतं तेजस्तीक्ष्णतरंतव
 द्रष्टुं स्थातुं न शक्ताः स्मः सर्व्व एव दिवौकसः १३५
 महादेव उवाच -
 इत्यर्थितस्तु विबुधैस्तेजस्तदतिभीषणम्
 उपसंहृत्य देवेशो बभूव सुखदर्शनः १३६
 शरत्कोटीन्दुसंकाशः पुण्डरीकनिभेक्षणः
 सुधामयसटापुञ्जविद्युत्कोटिनिभः शुभः १३७
 नानारत्नमयैर्दिव्यैः केयूरैः कटकान्वितैः
 बाहुभिः कल्पवृक्षस्य शाखौघैरिव सत्फलैः १३८
 चतुर्भिः कोमलैर्दिव्यैरन्वितः परमेश्वरः
 जपाकुसुमसंकाशैः शोभितः करपङ्कजैः १३९
 शंखचक्रगृहीताभ्यामुद्वाहुभ्यां विराजितः
 वरदाभयहस्ताभ्यामितराभ्यां नृकेसरी १४०
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कोवनमालाविभूषितः
 उद्यद्दिनकाराभ्यां च कुण्डलाभ्यां विराजितः १४१
 हारकेयूरकटकैर्भूषणैः समलङ्कृतः
 सव्याङ्गस्थश्रिया युक्तो राजते नरकेसरी १४२
 लक्ष्मीनृसिंहतन्दृष्ट्वा देवताः समहर्षयः
 आनन्दाश्रुजलैः सिक्ता हर्षनिर्भरचेतसः १४३
 आनन्दसिन्धुमग्रास्तेन मन्त्रक्रुर्निरन्तरम्
 अर्चयामासुरात्मे शं दिव्यपुष्पसमर्पणैः १४४
 रत्नकुम्भैः सुधापूणैरभिषिच्य सनातनम्
 वस्त्रैराभरणैर्गन्धैः पुष्पैर्धूपैर्मनोरमैः १४५
 दिव्यैर्निवेदितैर्दीपैरर्चयित्वा नृकेसरिम्

तुष्टुवुःस्तवनैर्दिव्यैर्नमश्चक्रुर्मुहुर्महुः १४६
 ततः प्रसन्नोलक्ष्मीशस्तेषामिष्टान्वरान्ददौ
 ततोदेवगणैः सार्धसर्वेशोभक्तवत्सलः १४७
 प्रह्लादंसर्वदैत्यानांचक्रेराजानमव्ययम्
 आश्वास्यभक्तंप्रह्लादमभिषिच्यसुरोत्तमैः १४८
 ददौतस्मैवरानिष्टान्भक्तिंचाव्यभिचारिणीम्
 ततोदेवगणैः सर्वैः स्तूयमानो नृकेसरी १४९
 विकीर्णपुष्पवपुभिस्तत्रैवांतरधीयत
 ततः सुरगणाः सर्वेस्वस्वस्थानंप्रपेदिरे १५०
 पुनश्चयज्ञभागान्स्वान्बुभुजुःप्रीतमानसाः
 ततोदेवाः सगंधर्वानिरातंकाभवंस्तदा १५१
 तस्मिन्हतेमहादैत्येसर्वएवप्रहर्षिताः
 प्रह्लादस्तुतदाचक्रेराज्यंधर्मेणवैष्णवः १५२
 हरेः प्रसादाल्लब्धंतुराज्यंवैष्णवसत्तमः
 बहुभिर्यज्ञदानाद्यैरर्चयित्वानृकेसरिम् १५३
 कालेहरिपदंप्रापयोगिगम्यंसनातनम्
 एतत्प्रह्लादचरितं ये तु शृण्वन्ति नित्यशः १५४
 ते सर्वे पापनिर्मुक्तायास्यन्ति परमांगतिम्
 एतत्ते कथितं देवि नृसिंहं वैभवं हरेः
 शेषांच वैभवावस्थां शृणु देवियथाक्रमम् १५५
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमामहेश्वर
 संवादे नृसिंहप्रादुर्भावो नामाष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३८

एकोन चत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

रुद्र उवाच-

प्रह्लादस्य सुतो जज्ञे विरोचन इतीरितः
 तस्य पुत्रो महाबार्हवलिर्वैश्वानरः प्रभुः १
 स तु धर्मविदां श्रेष्ठः सत्यसंधोजितेन्द्रियः
 हरेः प्रियतमो भक्तो नित्यंधर्मरतः शुचिः २
 स जित्वास कालान् देवान्सेन्द्रांश्च समरुद्गणान्

त्रील्लोकान्स्ववशेस्थाप्यराज्यंचक्रेमहाबलः ३
 अकृष्टपच्यापृथिवीबहुसस्यफलप्रदा
 गावःपूर्णदुधाःसर्वाः पादपाः फलपुष्पिताः ४
 स्वधर्मनिरताः सर्वेनराः पापविवर्जिताः
 अर्चयन्ति हृषीकेशंसततंविगतज्वराः ५
 एवंचकारधर्मेणराज्यंदैत्यपतिर्बली
 इंद्रादित्रिदशास्तस्यकिंकराःसमुपस्थिताः ६
 ऐश्वर्यत्रिषुलोकेषुबुभुजेबलदर्पहत्
 भ्रष्टराज्यंसुतंदृष्ट्वातस्यापिहितकाम्यया ७
 कश्यपोभार्ययासार्द्धतपस्तेपेहरिंप्रति
 अदित्यासहधर्मात्मापयोव्रतसमन्वितः ८
 अर्चयामासदेवेशंपद्मनाभंजनार्दनम्
 ततोवर्षसहस्राणितेनसंपूजितोहरिः ९
 तत्रैवाविरभूत्तस्यदेव्यासहसनातनः
 तंदृष्ट्वापुंडरीकाक्षंशंखचक्रगदाधरम् १०
 इंद्रनीलमणिश्यामंसर्वाभरणभूषितम्
 स्फुरत्किरीटकेयूरहारकुंडलशोभितम् ११
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कंपीतवस्त्रेणवेष्टितम्
 श्रियासहसमासीनमंडलेंद्रेमहात्मनि १२
 तंदृष्ट्वाजगतामीशंहर्षनिर्भरचेतसा
 पत्न्यासहनमस्कृत्वातुष्टावद्विजसत्तमः १३
 कश्यपउवाच-
 नमोनमस्तेलक्ष्मीशसर्वज्ञजगदीश्वर
 सर्वात्मन्सर्वदेवेशसृष्टिसंहारकारकः १४
 अनादिनिधनानंतवपुषेविश्वधारिणे
 नमस्तेवेदवेदांगवपुषेसर्वचक्षुषे १५
 सर्वात्मनेनमस्तुभ्यंनमः सूक्ष्मतरायच
 कल्याणगुणपूर्णाययोगिध्येयात्मनेनमः १६
 नमोयुवकुमारायश्रीभूलीलाधिपायच
 नित्यमुक्तैकभोगायपरधाम्निस्थितायच १७

चतुरात्मन्नमस्तुभ्यंचतुर्व्यूहनमोस्तुते
 पंचावस्थायतेतुभ्यंनमस्तेपंचमात्मकम् १८
 पंचमात्मकनिष्ठैस्तुयोगिभिः पूज्यसेसदा
 पंचार्थतत्त्वविदुषांपंचसंस्कारसंस्थितः १९
 पंचापरंस्वरूपंतेविज्ञेयंसततंहरे
 चतुर्धापरिपूर्णात्मन्नियतंकवयोविदुः २०
 त्वत्प्रसूतिंजगत्सर्वंपुनंतितबकिंकराः
 त्रयीमयाः कर्मनिष्ठायेद्विजाभक्तवत्सलाः २१
 तेषांदयेक्षणादेवभवबंधविमुक्तये
 नमोस्तुत्रिजगद्धात्रेस्वयंधात्रेऽखिलात्मने २२
 धात्रेविधात्रेविश्वायविश्वरूपायतेनमः
 नारायणायकृष्णायवासुदेवाय शार्ङ्गिणे
 विष्णवेजिष्णवेतुभ्यंशुद्धसत्त्वायतेनमः २३
 महादेवउवाच-
 इत्यादिस्तुतिभिः सम्यक्स्तूयमानोमहर्षिणा
 प्राहगंभीरयावाचापरितुष्टोजनार्दनः २४
 श्रीभगवानुवाच-
 संतुष्टोऽहद्विजश्रेष्ठत्वयाभक्त्यासमर्चितः
 वरंवृणीष्वभद्रंतेकरोमितववांछितम् २५
 महादेवउवाच-
 ततः प्राहहृषीकेशंभार्य्यासहकश्यपः २६
 कश्यपउवाच-
 पुत्रत्वंममदेवेशसंप्राप्यत्रिदशांहितम्
 कुरुष्वबलिनादेवत्रैलोक्यंनिर्जितंबलात् २७
 इंद्रस्यावरजोभूत्वाउपेंद्रइतिविश्रुतः
 येनकेनचमार्गेणबलिनिर्जित्यमायया
 त्रैलोक्यंममपुत्रायदहिशक्रायशाश्वतम् २८
 महादेवउवाच-
 इत्युक्तस्तेनविप्रेणतथेत्याहजनार्दनः
 संस्तूयमानस्त्रिदशैस्तत्रैवांतरधीयत २९

एतस्मिन्नेवकालेतुकश्यपस्यमहात्मनः
अदित्यागर्भमागच्छद्भगवान्भूतभावनः ३०
तस्मिन्कालेबलिर्यागंदीर्घसत्रंमहातपाः
अष्टमहर्षिभिं सार्द्धमारेभेतद्विधानतः ३१
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
संवादेवामनप्रादुर्भावोनामैकोनचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३६

चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीमहादेवउवाच-
अथवर्षसहस्रांतेसर्वलोकमहेश्वरम्
अदितिर्जनयामासवामनं विष्णुमच्युतम् १
श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंपूर्णेदुसदृशद्युतिम्
सुन्दरंपुंडरीकाक्षमतिखर्वतनुंहरिम् २
वटुवेषधरंदेवंसर्ववेदांगगोचरम्
मेखलाजिनदण्डादिचिह्नैरंकितमीश्वरम् ३
तदृष्ट्वादेवताःसर्वेशतक्रतुपुरोगमाः
स्तुत्वामहर्षिभिःसार्द्धनमश्चक्रुर्महौजसम् ४
ततः प्रसन्नोभगवान्प्रोवाचसुरसत्तमान्
वामनउवाच-
किंकर्तव्यंमयाचाद्यतद्ब्रवीथसुरोत्तमाः ५
श्रीशंकरउवाच-
ततःप्रहृष्टास्त्रिदशास्तमूचुः परमेश्वरम्
देवाऊचुः
अस्मिन्कालेबलेर्यज्ञोवर्त्ततेमधुसूदन ६
अप्रत्याख्यानकालोऽयतस्यदैत्यपतेःप्रभो
याचित्वात्रिदिवंलोकंतन्नस्त्वंदातुमर्हसि ७
शंकरउवाच-
इत्युक्तास्त्रिदशैस्सर्वैराजगामबलिहरिः
यागदेशेसमासीनमृषिभिस्सार्द्धमष्टभिः ८
अभ्यागतंतुतदृष्ट्वासहसोत्थायदैत्यराट्

अभ्यागतः स्वयंविष्णुरितिहाससमन्वितः ६
पूजयामासविधिनानिवेश्यकुसुमासने
प्रणिपत्यनमस्कृत्यप्राहगद्गदयागिरा १०

बलिरुवाच-

धन्योऽस्मि कृतकृत्योस्मि सफलं मम जीवितम्
त्वामर्चयित्वा विप्रेन्द्र किं करोमि तव प्रियम् ११
आगतोऽसि यदर्थं त्वं मामुद्दिश्य द्विजोत्तमः
तत्प्रयच्छामि तेशीघ्रं ब्रूहि वेदविदां वर १२
शंकर उवाच-

ततः प्रहृष्टमनसा तमुवाच महीपतिम्

वामन उवाच-

शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि ममागमनकारणम् १३
अग्निकुण्डस्य पृथिवीं देहि दैत्यपते मम
मम त्रिविक्रमपदानां न्यदिच्छामि मानद १४
सर्वेषामेव दानानां भूमिदानमनुत्तमम्
यो ददाति महीं राजा विप्राया किंच नाय वै १५
अंगुष्ठमात्रमपि वास भवेत्पृथिवीपतिः
न भूमिदानसदृशं पवित्रमिह विद्यते १६
भूमिं यः प्रतिगृह्णाति भूमिं यश्च प्रयच्छति
उभौ तौ पुण्यकर्माणौ निधने स्वर्गगामिनौ १७
तस्माद्भूमिं महाराज प्रयच्छ त्रिपदीं मम
एतदल्पां महीं दातुं मा विशंक महीपते
जगत्त्रयप्रदानं तन्नाम भूषभ विष्यति १८
शंकर उवाच-

ततः प्रहृष्टवदनस्तथेत्याह महीपतिः

तस्मै महीप्रदानं तु कर्तुं मेने विधानतः १९

तदृष्ट्वा दैत्यराजानं तदा तस्य पुरोहितः

उशनाह्यब्रवीद्वाक्यं माराजन्दीयतां महीम् २०

शुक्र उवाच-

एष विष्णुः परेशोऽथ देवैः संप्रार्थितो नृप

वंचयित्वामहींसर्वात्त्वत्तःप्राप्तुमिहागतः २१
तस्मान्महीनदातव्यातस्मैराजन्महात्मने
अन्यमर्थप्रयच्छस्ववचनान्ममभूपते २२
श्रीशंकरउवाच-

ततः प्रहस्यराजासौतंगुरुंप्राहधैर्यतः
बलिरुवाच-

प्रीतयेवासुदेवस्यसर्वपुण्यंकृतंमया २३
अद्यधन्योस्म्यहंविष्णुःस्वयमेवागतोयदि
तस्यप्रदेयमेवाद्यजीवितंचमहत्सुखम् २४
तस्मादस्मैप्रयच्छामित्रिलोकीमपिमाचिरम्
श्रीशंकरउवाच-

इत्युक्त्वाभूपतिस्तस्यपादौप्रक्षाल्यभक्तितः २५
वाञ्छितांप्रददौभूमिवारि पूर्वविधानतः
परिणीयनमस्कृत्यदत्त्वावैदक्षिणांवसु २६
प्रोवाचतंपुनर्विप्रंप्रहृष्टेनांतरात्मना
बलिरुवाच-

धन्योस्मि कृत कृत्योस्मितवदत्वामहींद्विज २७
यथेष्टातवविप्रेन्द्रतद्गृहाणमहीमिमाम्
श्रीशंकरउवाच-

तमुवाचनृपंविष्णुराजंस्तवसमीपतः २८
मापयामिपदेनाद्यपृथिवींतवपश्यतः
इत्युक्त्वाखर्वरूपंतद्विहायपरमेश्वरः २९
त्रिविक्रमवपुर्भूत्वाजग्राहपृथिवीमिमाम्
पंचाशत्कोटिविस्तीर्णससमुद्रमहीधराम् ३०
ससागरांचसद्वीपांसदेवासुरमानुषाम्
पादेनैकेनवपुषोव्यक्रांतमधुसूदनः ३१
उवाचदैत्यराजेंद्रकिंकरोमीतिशाश्वतः
तद्वैत्रिविक्रमंरूपमीश्वरस्यमहौजसम् ३२
हितार्थमपिदेवानामृषीणांचमहात्मनाम्
नदृष्टमपिशक्यंस्याद्ब्रह्मणःशंकरस्यच ३३

तत्पदं पृथिवीं सर्वा माक्रम्य गिरिजेशुभे
 अतिरिक्तं समभवच्छतयोजनमायतम् ३४
 दिव्यचक्षुर्ददौ तस्मै दैत्यराज्ञे सनातनः
 तस्मै संदर्शयामास स्वकरूपं जनार्दनम् ३५
 तद्विश्वरूपं देवस्य दृष्ट्वा दैत्येश्वरो बलि
 प्रहर्षमतुलं लेभे सानंदाश्रुपरिप्लुतः ३६
 दृष्ट्वा देवं नमस्कृत्य स्तुत्वा स्तुतिभिरेव च
 प्राह गद्गदया वाचा प्रहृष्टेनांतरात्मना ३७
 बलिरुवाच-

धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि त्वां दृष्ट्वा परमेश्वरम्
 लोकत्रयं त्वमेवैतद्गृहाण परमेश्वर ३८
 श्रीशंकर उवाच-
 अथ सर्वेश्वरो विष्णुर्द्वितीयं पदमव्ययम्
 ऊर्ध्वं प्रसारयामास ब्रह्मलोकां तमच्युतः ३९
 स नक्षत्रग्रहोपेतं सर्वदेवसमावृतम्
 पदेन परिपूर्णोऽभूदच्युतस्य शुभानने ४०
 ततः पितामहो ब्रह्मचक्रपद्मादिचिह्नितम्
 पादं तद्देवदेस्य हर्षसंकुलचेतसा ४१
 धन्योऽस्मीति वदन् ब्रह्मा गृहीत्वा स्वकमंडलुम्
 भक्त्या प्रक्षालयामास तत्र संस्थितवारिणा ४२
 अक्षय्यमभवत्तोऽयतस्य विष्णोः प्रभावतः
 तत्तीर्थमेरुशिखरे पपात विमलं जलम् ४३
 जगतः पावनार्थं वै चतुर्दिक्षु प्रवाहितम्
 सिताचालकनन्दा च चक्षुर्भद्रायथाक्रमम् ४४
 ततश्चालकनन्दा च मेरोर्दक्षिणतः स्मृता
 त्रिधानाम्ना त्रिपथगा त्रिस्त्रोता लोकपावनी ४५
 स्वर्गं मंदाकिनी प्रोक्ता त्वधो भोगवती तथा
 मध्ये वेगवती गंगा पावनार्थं नृणां शिवा ४६
 तां दृष्ट्वा मेरुमध्ये तु प्रस्रवन्तीं शुभानने
 आत्मनः पावनार्थाय शिरसाहमधारयम् ४७

दिव्यं वर्षसहस्रं तु धृत्वा गंगाजलं शुभम्
 शिवत्वमगमं देविसर्वलोकेषु पूजितः ४८
 यो वहेच्छिरसा गंगातोऽयं विष्णुपदोद्भवम्
 प्राशयेद्वा जगत्पूज्यो भविष्यति न संशयः ४९
 गंगागंगेति यो ब्रूयाद्योजनानां शतैरपि
 मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ५०
 ततो भगीरथो राजा गौतमश्च महातपाः
 तपसा पूजयित्वा मांगंगार्थं समयाचत ५१
 सर्वलोकहितार्थाय तां गंगां वैष्णवीं शिवाम्
 तयोरहंतामददां प्रीत्या देविसरिद्वराम् ५२
 गौतमेन समानीता गौतमी तेन कीर्तिता
 भागीरथीति विख्याता तेन राज्ञा वृता यतः ५३
 प्रसंगात्ते समाख्यातां गंगाजन्मात्यनुत्तमम्
 ततो नारायणः श्रीमान्बलिं दैत्यपतिं प्रभुः ५४
 रसातलं शुभं लोकं प्रददौ भक्तवत्सलः
 सर्वेषां दानवानां तु नागानां यादसामपि ५५
 राजानं तु बलिचक्रे यावदाभूतसंप्लवम्
 प्रतिगृह्य बले लोकां बटुवेषेण दैत्यहा ५६
 महेंद्राय ददौ प्रीत्या काश्यपो विष्णुरव्ययः
 ततो देवाः सगंधर्वाः ऋषयश्च महौजसः ५७
 तुष्टुवुः स्तुतिभिर्दिव्यैः पूजयामासुरच्युतम्
 संचिप्य तन्महद्रूपं तेषां संदर्शनाय वै ५८
 संपूज्यमानास्त्रिदशैरतर्द्धानं ययौ हरिः
 इत्थं सुरक्षितः शक्रो विष्णुना प्रभविष्णुना ५९
 त्रैलोक्यं महदैश्वर्यमवाप त्रिदिवेश्वरः
 एतत्ते सर्वमाख्यातं वामनं वैभवं शुभम्
 शेषं यद्वैभवं देवितद्वक्ष्यामि यथा क्रमात् ६०

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे उमामहेश्वर
 संवादे वामनप्रादुर्भावो नाम चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४०

एकचत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

ईश्वरउवाच-

भृगुपुत्रोमहानासीज्जमदग्निर्द्विजोत्तमः
 समस्तवेदवेदांगपारगश्चमहातपाः १
 तपस्तेपेसुधर्मात्मा महेंद्रं प्रतिभामिनि
 सहस्रवर्षपर्य्यंतं गंगायाः पुलिने शुभे २
 ततः प्रसन्नः प्राहेद्रं भगवान्पाकशासनः

इंद्रउवाच-

वरं वृणीष्व विप्रेंद्रयत्ते मनसि वर्त्तते ३

ईश्वरउवाच-

ततः प्रोवाच विप्रर्षिः परितुष्टं शतक्रतुम्
 जमदग्निरुवाच-

सुरभिंदेहि मे देव सर्वकामदुष्कांसदा ४

ईश्वरउवाच-

ततः प्रसन्नो देवेशस्तस्मै विप्राय गोत्रभित्
 प्रददौ सुरभिंदेवीं सर्वकामदुष्कांतदा ५
 सलब्ध्वा सुरभीं देवीं जमदग्निर्महातपाः
 उवास महदैश्वर्यः शतक्रतुरिवापरः ६
 रेणुकस्य सुतां रम्यां रेणुकां नामनामतः
 उपये मे विधानेन जमदग्निर्महातपाः ७
 तया सह सधर्मात्मा रेमे वर्षाण्यनेकशः
 पौलोम्या शुभया देव्या यथा संक्रन्दनो विभुः ८
 ततः सपुत्रकामत्वादिष्टिं चक्रे सुधार्मिकः
 इष्ट्या संतोषयामास पाकशासनमीश्वरम् ९
 परितुष्टः शचीभर्ता तस्मै पुत्रं महाबलम्
 महौजसं माह बाहुं सर्वशत्रुप्रतापनम् १०
 अथ कालेन विप्रेंद्रो रेणुकायां शुचिस्मिते
 पुत्रमुत्पादयामास महावीर्य्यबलान्वितम् ११
 विष्णोरंशांशभागेन सर्वलक्षणलक्ष्णम्
 तस्मिन्सुते महावीर्य्ये भृगुस्तस्य पितामहः १२

नामचास्मैददौहर्षाद्विष्णोरंशोपलक्षितम्
 चक्रेऽथनामधेयंतुरामइत्यस्यशोभनम् १३
 जमदग्नेःसमुत्पन्नोजामदग्न्यइतीरितः
 तद्भार्गवान्वयःसोऽपिववृधेद्विजपुंगवः १४
 उपनीतंस्तुतोयेनसर्वविद्याविशारदः
 तपस्तप्तुंजगामाथशालग्रामाचलंप्रति १५
 ददर्शकश्यपंतत्रब्रह्मर्षिममितौजसम्
 हर्षेणपूरितस्तस्मिन्मरीचितनयोद्विजः १६
 विधिनाप्रददौतस्मैमंत्रंवैष्णवमव्ययम्
 लब्धमंत्रस्तदारामं कश्यपात्तुमहात्मनः १७
 पूजयामासविधिनासतदाकमलापतिम्
 षडक्षरंमहामंत्रंजपन्नेवदिवानिशम् १८
 ध्यायन्कमलपत्राक्षंविष्णुंसर्वगतंहरिम्
 तपस्तेपेसधर्मात्माबहुवर्षाणिभार्गवः १९
 जितेंद्रियस्तुयतवाक्तदातस्थौमहातपाः
 जमदग्निस्तुविप्रर्षिःस्थितोगंगातटेशुभे २०
 चकारविधिवद्धर्म्ययज्ञदानादिकंमहत्
 धेन्वाःप्रसादादिंद्रस्यसंपूर्णास्तस्यसम्पदः २१
 कस्यचित्त्वथकालस्यहैहयाधिपतिः प्रभुः
 विजित्वासर्वराष्ट्राणिसर्वसैन्यसमावृतः २२
 भार्गवस्याश्रमंप्राप्य जमदग्नेर्महीपतिः
 समीक्ष्यतमहाभागं ववंदेमुनिसत्तमम् २३
 पृष्ठातुकुशलंतस्यमहर्षेर्भावितात्मनः
 प्रददौनृपतिस्तस्मैवस्त्राण्याभरणानिच २४
 सचसंपूजयामासराजानंगृहमागतम्
 मधुपर्केणविधिनापूजयित्वानृपोत्तमम् २५
 ससैन्यायनृपेंद्रायभोजनंप्रददौमुनिः
 प्रार्थितासुरभिस्तेनभार्गवेणसुधीमता २६
 संपूर्णमन्नपानादिससर्जशबलातदा
 अक्षय्यमन्नपानादितयासृष्टंमहातपाः २७

ससैन्यायनृपेन्द्रायप्रददौमुनिसत्तमः
 तांदृष्ट्वाशबलांराजाकुतूहलसमन्वितः २८
 स्पृहांचकारयामासतस्यांगविसुदुर्मतिः
 अयाचत्सुरभितत्रजमदग्निंनृपोत्तमः २९
 कार्तवीर्यउवाच-
 शबलांदेहिमे विप्रकपिलांसर्वकामदाम्
 अन्यधेनुसहस्राणिदास्यामितवसुव्रत ३०
 ईश्वरउवाच-
 इत्युक्तस्तेनराज्ञाथजमदग्निर्महातपाः
 जमदग्निरुवाच-
 नदेयाशबलाराजन्मयातवमहीपते ३१
 इयंचदेवदेवेनशक्रेणपरिपालिता
 देवतानांधनंराजन्दातव्यंस्यात्कथंमया ३२
 ईश्वरउवाच-
 इत्युक्तःसतदाराजाक्रोधेनकलुषीकृतः
 बलाज्जग्राहशबलांसर्वसैन्यसमावृतः ३३
 ततःक्रुद्धामहाभागाशबलावरवर्णिनि
 जघानतस्यसैन्यानिशृंगैःखुरतलैरपि ३४
 घातयित्वामुहूर्तेनतत्सैन्यंशबलाबलात्
 अंतर्द्धानंगतादेवीययौशक्रांतिकंक्षणात् ३५
 स्वसैन्यं निहतंदृष्ट्वासोऽजुनः क्रोधमूर्च्छितः
 मुष्टिनाताडयामासभार्गवंद्विजसत्तमम् ३६
 ताडितस्तेनबहुशोविकलांगःप्रकल्पितः
 पपातसहसाभूमौममारद्विजसत्तमः ३७
 हत्वामुनिवरंतत्रपापत्माहैहयाधिपः
 महासैन्यपरीवारोविवेशनगरंस्वकम् ३८
 रामस्तुदेवदेवेशंपूजयामासभार्गवः
 तेनसंपूजितोदेवः प्रसन्नः प्राहकेशवः ३९
 श्रीभगवानुवाच-
 प्रीतोस्मितपसावत्सभवतोनियतात्मनः

संप्रदास्यामितेविप्रमच्छक्तिंपरमांशुभाम् ४०
आवेशितोऽथमच्छक्त्याजहिदुष्टान्नृपोत्तमान्
भूभारकविनाशायदेवतानांहितायवै ४१
ईश्वरउवाच-

इत्युक्त्वाप्रददौदेवः परशुंशत्रुधर्षणम्
वैष्णवंचमहद्वापंदिव्याण्यस्त्राण्यनेकशः
दत्वाप्रोवाचभगवाञ्जामदग्निंजनार्दनः ४२
श्रीभगवानुवाच-

मदोत्कटान्नृपान्हत्वाबहुशः परवीरहा
गृहाणपृथिवींसर्वासागरान्तांद्विजोत्तम ४३
पालयस्वचधर्मेणवीर्येणमहतावृतः
कालेनमत्पदंचापिमत्प्रसादाद्गमिष्यसि ४४
ईश्वरउवाच-

इत्युक्त्वांतर्हितोदेवोवरंदत्वाद्विजन्मने
रामोऽपिचाथसहसाप्रययौपितुराश्रमम् ४५
पितरंनिहतंदृष्ट्वाभार्गवः क्रोधमूर्च्छितः
निष्पत्रांकर्तुमन्विच्छन्महींनृपसमाकुलाम् ४६
जगामहैहयपतेर्नगरंनृपसंवृतम्
क्रोधावेशज्वलद्वात्रोद्धार्यतिष्ठदुदायुधः ४७
तंदृष्ट्वातत्पुरजनाजामदग्न्यंमहौजसम्
जाज्वल्यमानंवपुषाकालाग्निमिवमेनिरे ४८
भयार्ताविद्रुताः सर्वेराजानंहैहयाधिपम्
शशंसुस्तंमहासत्वंसर्वायुधसमन्वितम् ४९
श्रुत्वासराजातद्वाक्यंप्राहविस्मितचेतसा
हैहयाधिपउवाच-

कोऽसौममपुरद्वारिसायुधः संस्थितोबलात् ५०
महेंद्रोवायमोवापिरुद्रोवाधनदोऽपिवा
सायुधोमत्पुरद्वारिस्थातुंशक्तोनकर्हिचित् ५१
महादेवउवाच-

इत्युक्त्वापार्थिवेंद्रोऽसौकिंकरान्सुमहाबलान्

प्रेरयामासतंद्रष्टुं गृहीतेत्याहदुर्मतिः ५२
 तेगत्वाददृशुर्वीरं पुरद्वारिमहाबलम्
 ज्वलंतमिव कालाग्निं दुर्निरीक्ष्यं स्वतेजसा ५३
 तस्य संदर्शनेऽप्यत्र न शक्तास्ते महाबलाः
 ग्रहीतुकामस्तं वीरं समं तात्प्रययुर्भृशम् ५४
 तान् दृष्ट्वा सायुधान्सर्वान् पार्थिवेन्द्रस्य किंकरान्
 प्रहसन् प्राह विप्रेन्द्रो जामदग्निर्महाबलः ५५
 परशुराम उवाच-
 भार्गवस्य सुतोरामः संप्राप्तोऽहं नराधमाः
 स्वपितुर्निधनात् सर्वान् हनिष्यामि नृपोत्तमान् ५६
 कार्तवीर्यस्य रुधिरं मत्पित्रे तिलसंयुतम्
 दास्यामि पिण्डदानं च तच्छिरः कमलेन वै ५७
 महादेव उवाच-
 इत्युक्तास्ते महावीर्याः किंकरास्तस्य भूपतेः
 शरैः स्मताडयामासुः पलालैरिबपावकम् ५८
 ततः क्रुद्धो महावीर्यो रामस्सत्यपराक्रमः
 वैष्णवं चापमाकृष्य ज्यानिनादमथाकरोत् ५९
 तेन नादेन महता पूरितं भुवनत्रयम्
 देवानामपि संत्रासो बभूव महदद्भुतम् ६०
 ततः पावकसंकाशैराशुगैः सुमहाबलः
 ताडयामास तान् वीरान् किंकरान् वै महाबलान् ६१
 हत्वा तु किंकरास्तस्य पार्थिवस्य महात्मनः
 कालाग्निरिव संतस्थौ सर्वभूतभयंकरः ६२
 श्रुत्वा तु किंकरान् स्वस्य हतान् रामेण धीमता
 हैहयाधिपतिर्वीरः क्रोधसंरक्तलोचनः ६३
 निर्य्ययौ सह सैन्येन यत्रास्ते भागवोऽव्ययः
 तं दृष्ट्वा घोरसंकाशं ज्वलंतं स्वेन तेजसा ६४
 त्रस्ताः सर्वे जनास्तत्र शंकमाना जनक्षयम्
 ततो युद्धं महाघोरं रामस्य नृपतेस्तदा ६५
 शस्त्रास्त्रपातनैर्भीमैर्मैर्मेघयोरिव वर्षतोः

ततो रामो महातेजास्तत्सैन्यं नृपतेस्तदा ६६
 निर्ददाह क्षणात्सर्ववैष्णवास्त्रेण लीलया
 ततः परशुनारामस्तीक्ष्णेनामितविक्रमः ६७
 चिच्छेदवाहुसाहस्रं कार्तवीर्यस्य दुर्मतेः
 नशशाकमहावीर्यो योद्धुरामेण भूपतिः ६८
 नष्टवीर्यो बभूवा त्रपापेन स्वेन दुर्मतिः
 चिच्छेदतच्छिरः क्रुद्धो रेणुका तनयो बली ६९
 महाद्रिशृङ्गं वज्रेण यथा देवपतिर्बली
 हत्वासहस्रबाहुं तं जामदग्न्यः प्रतापवान् ७०
 जघान पार्थिवान्सर्वान् क्रुद्धः परशुना मृधे
 रामं दृष्ट्वा महारौद्रं पार्थिवाः पृथिवीतले ७१
 भयार्ता विद्रुताः सर्वे मातंगा इव केसरिम्
 विद्रुतानपि भूपालान्पितुर्निधनमन्युना ७२
 जघान भार्गवः क्रुद्धो नागानिव खगेश्वरः
 निःक्षत्रं कृतवान्सर्वजामदग्निः प्रतापवान् ७३
 ररक्ष भगवानेकमिदं वाकोः सुमहत्कुलम्
 मातामहस्यान्वयत्वा द्रेणुकावचनादथ ७४
 तान् श्रष्टराज्यान् कृत्वा वै मातामहकुलोद्भवान्
 नहत्वा मनुवंशांस्तान् रामो नृपकुलांतकः ७५
 सर्वतुभूभृतां वंशं नाशयामास वीर्यवान्
 कृत्वा चोवीतुनिः क्षत्रांजमदग्निसुतो बली ७६
 अश्वमेधं महायज्ञं चकार विधिवद्विवजः
 प्रददौ विप्रमुख्येभ्यः सप्तद्वीपवतीं महीम् ७७
 दत्वा महीं सविप्रेभ्यो जामदग्न्यः प्रतापवान्
 तपस्तप्तुं ययौ सोऽथ नरनारायणाश्रमम् ७८
 एतत्ते कथितं देवि जामदग्नेर्महात्मनः
 शक्त्यावेशावतारस्य चरितं शार्ङ्गिणः प्रभोः ७९
 नोपास्यं हि भवेत्तस्य शक्त्यावेशान् महात्मनः
 उपास्यो भगवद्भक्तैर्विप्रमुख्यैर्महात्मभिः ८०
 रामकृष्णावतारौ तु परिपूर्णौ हि सद्गुणैः

उपास्यमानावृषिभिरपवर्गप्रदौनृणाम् ८१

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वर
संवादेपरशुरामचरितंनामैकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४१

द्विचत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

रुद्रउवाच-

स्वायम्भुवोमनुःपूर्वद्वाशार्णमहामनुम्
जजापगोमतीतीरेनैमिषेविमलेशुभे १
तेनवर्षसहस्रेणपूजितः कमलापतिः
मत्तोवरंवृणीष्वेतितंप्राहभगवान्हरिः २
ततः प्रोवाचहर्षेणमनुःस्वायम्भुवोहरिम्
मनुरुवाच-

पुत्रत्वंभजदेवेशत्रीणिजन्मानिचाच्युत ३
त्वांपुत्रलालसत्वेनभजामिपुरुषोत्तमम्
रुद्रउवाच-

इत्युक्तस्तेनलक्ष्मीशः प्रोवाचसुमहागिरा ४

विष्णुरुवाच-

भविष्यतिनृपश्रेष्ठयत्तेमनसिकांचितम्
ममैवचमहत्प्रीतिस्तव पुत्रत्वहेतवे ५
स्थितिप्रयोजनेकालेतत्रतत्रनृपोत्तम
त्वयिजातेत्वहमपिजातोस्मितवसुव्रत ६
परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृतम्
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामितवानघ ७

रुद्रउवाच-

एवंदत्त्वावरंतस्मैतत्रैवांतर्दधेहरिः
अस्याभूत्प्रथमंजन्ममनोःस्वायंभुवस्य च ८
रघूणामन्वयेपूर्वराजादशरथोह्यभूत्
द्वितीयोवसुदेवोऽभूद्दृष्णीनामन्वयेविभुः ९
कलेर्दिव्यसहस्राब्दप्रमाणस्यांत्यपादयोः
शंभलग्रामकंप्राप्यब्राह्मणः संजनिष्यति १०

कौशल्यासमभूत्पत्नीराज्ञोदशरथस्यहि
 यदोर्वशस्यसेवार्थं देवकीनामविश्रुता ११
 हरिव्रतस्यविप्रस्य भाय्यादेवप्रभापुनः
 एवंमातृत्वमापन्नात्रीणिजन्मानिशार्ङ्गिणः १२
 पूर्वरामस्यचरितंवक्ष्यामितवसुव्रते
 यस्यस्मरणमात्रेणविमुक्तिः पापिनामपि १३
 हिरण्यकहिरण्याक्षौद्वितीयंजन्मसंश्रितौ
 कुंभकर्णदशग्रीवावजायेतांमहाबलौ १४
 पुलस्त्यस्यसुतोविप्रोविश्रवानामधार्मिकः
 तस्यपत्नीविशालाक्षीराक्षसेन्द्रसुताऽनघे १५
 सुकेशितनयासास्यात्सुमालीदानवस्यच
 केकसीनामकन्यासीत्तस्यभार्यादृढव्रता १६
 कामोद्रिक्तातुसादेवीसंध्याकालेमहामुनिम्
 रमयामासतन्वंगीयथेष्टंशुभदर्शना १७
 कामात्संध्याभवाद्यत्वात्तस्यांजातौमहाबलौ
 रावणःकुंभकर्णश्चराक्षसौलोकविश्रुतौ १८
 कन्याशूर्पणखानामजातातिविकृतानना
 कस्यचित्त्वथकालस्यतस्यांजातोविभीषणः १९
 सुशीलोभगवद्भक्तःसत्यवाग्धर्मवाञ्छुचिः
 रावणःकुंभकर्णश्चहिमवत्पर्वतोत्तमे २०
 महोग्रतपसामां वै पूजयामासतुर्भुशम्
 रावणस्त्वथदुष्टात्मास्वशिरः कमलैःशुभैः २१
 पूजयामासमां देविदारुणेनैवकर्मणा
 ततस्तमब्रुवंसुभ्रूःप्रहृष्टेनांतरात्मना २२
 वरंवृणीष्वमेवत्सयत्तेमनसिवर्त्तते
 ततः प्रोवाचदुष्टात्मादेवदानव रक्षसाम् २३
 अवध्यत्वंप्रदेहीतिसर्वलोकजिगीषया
 ततोऽहदत्तवांस्तस्मैराक्षसायदुरात्मने २४
 देवदानवयक्षाणामवध्यत्वंवरानने
 राक्षसोऽसौमहावीर्योवरदानात्तुगर्वितः २५

त्रील्लोकाँकान्पीडयामासदेवदानवमानुषान्
 तेनसंबाध्यमानाश्चदेवाब्रह्मपुरोगमाः २६
 भयार्ताःशरणंजग्मुरीश्वरंकमलापतिम्
 ज्ञात्वाथवेदनांतेषामभयायसनातनः २७
 उवाचत्रिदशान्सर्वान्ब्रह्मरुद्रपुरोगमान्
 श्रीभगवानुवाच-

राज्ञोदशरथस्याहमुत्पतस्यामिरघोःकुले २८
 वधिष्यामिदुरात्मानंरावणंसहबांधवम्
 मानुषंवपुरास्थायहन्मिद्वतकंटकम् २९
 नंदिशापाद्भवंतोऽपि वानरत्वमुपागताः
 कुरुध्वंममसाहाय्यंगंधर्वाप्सरसोत्तमाः ३०
 रुद्रउवाच-

इत्युक्तादेवतास्सर्वादेवदेवेनविष्णुना
 वानरत्वमुपागम्यजज्ञिरेपृथिवीतले ३१
 भार्गवेणप्रदत्तातुमहीसागरमेखला
 दत्तामहर्षिभिःपूर्वरघूणांसुमहात्मनाम् ३२
 वैवस्वतमनोःपुत्रोराज्ञां श्रेष्ठोमहाबलः
 इक्ष्वाकुरितिविख्यातस्सर्वधर्मविदांवरः ३३
 तदन्वयेमहातेजाराजादशरथोबली
 अजस्यनृपतेःपुत्रःसत्यवान्शीलवान्शुचिः ३४
 सराजापृथिवींसर्वापालयामासवीर्यतः
 राज्येषुस्थापयामाससर्वान्पार्थिवसत्तमान् ३५
 कोशलस्यनृपस्याथपुत्रीसर्वांगशोभना
 कौशल्यानामतांकन्यामुपयेमेसपार्थिवः ३६
 मागधस्यनृपस्याथतनयाचशुचिस्मिता
 सुमित्रानामनाम्नाचद्वितीयातस्यभामिनी ३७
 तृतीयाकेकयस्याथनृपतेर्दुहितातथा
 भार्याभूत्पद्मपत्राक्षीकेकयीनामनामतः ३८
 ताभिस्मराजाभार्याभिस्तिसृभिर्धर्मसंयुतः
 रमयामासकाकुत्स्थः पृथिवींचानुपालयन् ३९

अयोध्यानामनगरीसरयूतीरसंस्थिता
 सर्वरत्नसुसंपूर्णाधनधान्यसमाकुला ४०
 प्राकारगोपुरैर्जुष्टाहेमप्राकारसंकुला
 उत्तमैर्नागतुरगैर्महेंद्रस्ययथापुरी ४१
 तस्यांराजासधर्मात्माउवासमुनिसत्तमैः
 पुरोहितेनविप्रेणवसिष्ठेनमहात्मना ४२
 राज्यंचकारयामाससर्वनिहतकंटकम्
 यस्मादुत्पत्स्यतेतस्यांभगवान्पुरुषोत्तमः ४३
 तस्मात्तुनगरीपुण्यासाप्ययोध्येतिकीर्तिता
 नगरस्यपरंधाम्नोनामतस्याप्यभूच्छुभे ४४
 यत्रास्तेभगवान्विष्णुस्तदेवपरमंपदम्
 तत्रसद्योभवेन्मोक्षःसर्वकर्मनिर्कृतनः ४५
 जातेतत्रमहाविष्णौनराः सर्वमुदययुः
 सराजापृथिवींसर्वापालयित्वाशुभानने ४६
 अयजद्वैष्णवेष्ट्याचपुत्रार्थीहरिमच्युतम्
 तेनसंपूजितः श्रीशोराजासर्वगतोहरिः ४७
 वैष्णवेनतुयज्ञेनवरदःप्राहकेशवः
 तस्मिन्नाविरभूदग्नौयज्ञरूपोहरिस्तदा ४८
 शुद्धजाम्बूनदप्रख्यःशंखचक्रगदाधरः
 शुक्लांबरधरः श्रीमान्सर्वभूषणभूषितः ४९
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कोवनमालाविभूषितः
 पद्मपत्रविशालाक्षश्चतुर्बाहुरुदाधीः ५०
 सव्यांकस्थश्रियासार्द्धमाविरासीद्रमेश्वरः
 वरदोस्मीतितंप्राहराजानंभक्तवत्सलः ५१
 तंदृष्ट्वासर्वलोकेशंराजाहर्षसमाकुलः
 ववंदेभार्ययासार्द्धप्रहृष्टेनांतरात्मना ५२
 प्रांजलिप्रणतोभूत्वाहर्षगद्गदया गिरा
 पुत्रत्वंमेभजेत्याहदेवदेवंजनार्दनम् ५३
 ततः प्रसन्नोभगवान्प्राहराजानमच्युतः
 विष्णुरुवाच-

उत्पत्स्येऽहनृपश्रेष्ठदेवलोकहितायवै ५४
 परित्राणायसाधूनांराक्षसानांवधायच
 मुक्तिंप्रदातुंलोकानांधर्मसंस्थापनायच ५५
 महादेवउवाच-
 इत्युक्त्वापायसंदिव्यंहेमपात्रस्थितंशृतम्
 लक्ष्म्याहस्तस्थितंशुभ्रंपार्थिवायददौहरिः ५६
 विष्णुरुवाच-
 इदंवैपायसंराजन्यत्नीभ्यस्तवसुब्रत
 देहितेतनयास्तासुउत्पत्स्यन्तेमदंगजाः ५७
 महादेवउवाच-
 इत्युक्त्वामुनिभिः सर्वैःस्तूयमानोजनार्दनः
 स्वात्मानंदर्शयित्वाथतथैवांतरधीयत ५८
 सराजातत्रदृष्ट्वाचपत्नींज्येष्ठांकनीयसीम्
 विभज्यपायसंदिव्यंप्रददौसुसमाहितः ५९
 एतस्मिन्नन्तरेपत्नीसुमित्रातस्यमध्यमा
 तत्समीपंप्रयातासापुत्रकामासुलोचना ६०
 तांदृष्ट्वातत्रकौशल्याकैकेयीचसुमध्यमा
 अर्द्धमर्द्धंप्रददतुस्तेतस्यैपायसंस्वकम् ६१
 तत्प्राश्यपायसंदिव्यंराजपत्न्यःसुमध्यमाः
 संपन्नगर्भाःसर्वास्ताविरेजुःशुभ्रवर्द्धसः ६२
 तासांस्वप्नेषुदेवेशः पीतवासाजनार्दनः
 शंखचक्रगदापाणिराविर्भूतस्तदाहरिः ६३
 अस्मिन्कालेमनोरम्येमधुमासिशुचिस्मिते
 शुक्लेनवम्यांविमलेनक्षत्रेऽदितिदैवते ६४
 मध्याह्नसमयेलग्नेसर्वग्रहशुभान्विते
 कौसल्याजनयामासपुत्रंलोकेश्वरंहरिम् ६५
 इंदीवरदलश्यामंकोटिकंदर्पसन्निभम्
 पद्मपत्रविशालाक्षंसर्वाभरणशोभितम् ६६
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंसर्वाभरणभूषितम्
 उद्यद्दिनकरप्रख्यकुण्डलाभ्यांविराजितम् ६७

अनेकसूर्यसंकाशंतेजसामहतावृतम्
 परेशस्यतनोरम्यंदीपादुत्पन्नदीपवत् ६८
 ईशानंसर्वलोकानायोगिध्येयं सनातनम्
 सर्वोपनिषदामर्थमनंतं परमेश्वरम् ६९
 जगत्सर्गस्थितिलये हेतुभूतमनामयम्
 शरण्यं सर्वभूतानां सर्वभूतमयं विभुम् ७०
 समुत्पन्ने जगन्नाथे देवदुन्दुभयोदिवि
 विनेदुः पुष्पवर्षाणि ववर्षुः सुरसत्तमाः ७१
 प्रजापतिमुखा देवा विमानस्थानभस्तले
 तुष्टुवुर्मुनिभिः सार्द्धं हर्षपूर्णं गविह्वलाः ७२
 जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः
 वबुः पुण्यशिवावाताः सुप्रभोभूद्दिवाकरः ७३
 जज्वलुश्चाग्रयः शांता विमलाश्च दिशो दश
 ततस्स राजा हर्षेण पुत्रं दृष्ट्वा सनातनम् ७४
 पुरोधसा वसिष्ठेन जातकर्म तदाऽकरोत्
 नामचास्मै ददौ रम्यं वसिष्ठो भगवांस्तदा ७५
 श्रियः कमलवासिन्यारमणोऽयमहान्प्रभुः
 तस्माच्छ्रीराम इत्यस्य नाम सिद्धं पुरातनम् ७६
 सहस्रनाम्नां श्रीशस्य तुल्यं मुक्तिप्रदं नृणाम्
 विष्णुना स समुत्पन्नो विष्णुरित्यभिधीयते ७७
 एवं नामास्य दत्त्वा तव वसिष्ठो भगवानृषिः
 परिणीय नमस्कृत्य स्तुत्वा स्तुतिभिरेव च ७८
 संकीर्त्य नाम साहस्रं मंगलार्थं महात्मनः
 विनिर्ययौ महातेजास्तस्मात्पुण्यतमाद्गृहात् ७९
 राजा तव प्रमुख्येभ्यो ददौ बहुधनं मुदा
 गवामयुतदानं च कारयामास धर्मतः ८०
 ग्रामाणां शतसाहस्रं ददौ रघुकुलोत्तमः
 वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैरसंख्येयैर्धनैरपि ८१
 विष्णोस्संस्तुष्टये तत्र तर्पयामास भूसुरान्
 कौसल्या च सुतं दृष्ट्वा रामं राजीवलोचनम् ८२

फुल्लहस्तारविंदाभंपद्महस्ताम्बुजान्वितम्
 तस्यश्रीपादकमलेपद्माब्जेचवरानने ८३
 शंखचक्रगदापद्मध्वजवस्त्रादिचिह्निते
 दृष्ट्वावक्षसिश्रीवत्संकौस्तुभंवनमालया ८४
 तस्यांगेसाजगत्सर्वसदेवासुरमानुषम्
 स्मितवक्त्रेविशालाक्षीभुवनानिचतुर्दश ८५
 निश्वासेतस्यवेदांश्चसेतिहासान्महात्मनः
 द्वीपानब्धीन्गिरींस्तस्यजघनेवरवर्णिनि ८६
 नाभ्यांब्रह्मशिवौतस्यकर्णयोश्चदिशःशुभाः
 नेत्रयोर्वह्निसूर्यौचघ्राणेवायुमहाजवम् ८७
 सर्वोपनिषदामर्थदृष्ट्वातस्यविभूतयः
 कृत्स्नाभीतावरारोहाप्रणम्यचपुनः पुनः
 हर्षाश्रुपूर्णनयनाप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ८८
 कौशल्योवाच-
 धन्यास्मिदेवदेवेशलब्ध्वात्वांतनयंप्रभो
 प्रसीदमेजगन्नाथपुत्रस्नेहंप्रदर्शय ८९
 ईश्वरउवाच-
 एवमुक्तोहृषीकेशोमात्रासर्वगतो हरिः
 मायामानुषतांप्राप्यशिशुभावादुरोदसः ९०
 अथप्रमुदितादेवीकौशल्याशुभलक्षणा
 पुत्रमालिङ्ग्यहर्षेणस्तन्यंप्रादात्सुमध्यमा ९१
 तस्याःस्तन्यंपपौदेवोबालभावात्सनातनः
 उवासमातुरुत्संगेजद्भर्तामहाविभुः ९२
 देशेतस्मिञ्छुशुभेरम्येसर्वकामप्रदेनृणाम्
 उत्सवंचक्रिरेपौराहृष्टाजनपदानराः ९३
 कैकेय्यांभरतोजज्ञेपांचजन्यांश्चोदितः
 सुमित्राजनयामासलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ९४
 शत्रुघ्नंचमहाभागादेवशत्रुप्रतापनम्
 अनन्तांशेनसंभूतोलक्ष्मणः परवीरहा ९५
 सुदर्शनांशाच्छत्रुघ्नः संजज्ञेऽमितविक्रमः

तेसर्वेववृधुस्तत्रवैवस्वतमनोःकुले ६६
 संस्कृतास्तेसुताः सम्यग्वसिष्ठेनमहौजसा
 अधीतवेदास्तेसर्वेश्रुतवंतस्तथानृपाः ६७
 सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञाधनुर्वेदेचनिष्ठिताः
 बभूवुःपरमोदारालोकानांहर्षवर्द्धनाः ६८
 युगम्बभूवतुस्तत्रराजानौरामलक्ष्मणौ
 तथाभरतशत्रुघ्नौतयोर्युगम्बभूवह ६९
 अथलोकेश्वरीलक्ष्मीर्जनकस्यनिवेशने
 शुभक्षेत्रेहलोद्धातेसुनासीरेशुभेक्षणे १००
 बालार्ककोटिसंकाशारक्तोत्पलकराम्बुजा
 सर्वलक्षणसंपन्नासर्वाभरणभूषिता १०१
 धृत्वावक्षसिचार्वङ्गीमालामल्लानपङ्कजाम्
 सीतामुखेसमुत्पन्नाबालभावेनसुंदरी १०२
 तांदृष्ट्वाजनकोराजाकन्यांवेदमयींशुभाम्
 उद्धृत्यापत्यभावेनपुपोषमिथिलापतिः १०३
 जनकस्यगृहेरम्येसर्वलोकेश्वरप्रिया
 ववृधेसर्वलोकस्यरक्षणार्थसुरेश्वरी १०४
 एतस्मिन्नंतरेदेविकौशिकोलोकविश्रुतः
 सिद्धाश्रमेमहापुण्येभागीरथ्यास्तटेशुभे १०५
 क्रतुप्रवरमारेभेयष्टुतत्रमहामुनिः
 वर्त्तमानस्यतस्यास्ययज्ञस्याथ द्विजन्मनः १०६
 क्रतुविध्वंसिनोऽभूवन्नावणस्यनिशाचराः
 कौशिकश्चित्तयित्वाथरघुवंशोद्धवंहरिम् १०७
 आनेतुमैच्छद्धर्मात्मा लोकानांहितकाम्यया
 सगत्वानगरींरम्यामयोध्यांरघुपालिताम् १०८
 नृपश्रेष्ठंदशरथंददर्शमुनिसत्तमः
 राजापिकौशिकंदृष्ट्वाप्रत्युत्थायकृतांजलि १०९
 पुत्रैःसहमहातेजाववंदेमुनिसत्तमम्
 धन्योऽहमस्मीतिवदन्हर्षेणरघुनंदनं ११०
 अर्चयामासविधिनानिवेश्यपरमासने

परिणीयनमस्कृत्यकिंकरोमीत्युवाचतम् १११

ततः प्रोवाचहृष्टात्माविश्वामित्रोमहातपाः

विश्वामित्रउवाच-

देहिमेराघवंराजन्नक्षणार्थक्रतोर्मम ११२

साफल्यमस्तुमेयज्ञेराघवस्यसमीपतः

तस्माद्रामंरक्षणार्थंदातुमर्हसिभूषते ११३

ईश्वरउवाच-

तच्छ्रुत्वामुनिवर्य्यस्यवाक्यंसर्वविदांवरः

प्रददौमुनिवर्य्यायराघवंसहलक्ष्मणम् ११४

आदायराघवंतत्रविश्वामित्रोमहातपाः

स्वमाश्रममभिप्रीतः प्रययौद्विजसत्तमः ११५

ततः प्रहृष्टास्त्रिदशाःप्रयातेरघुसत्तमे

ववृषुःपुष्पवर्षाणितुष्टुवृश्चमहौजसः ११६

अथाजगामहृष्टात्मावैनतेयोमहाबलः

अदृश्यभूतोभूतानांसंप्राप्यरघुसत्तमम् ११७

ताभ्यांदिव्येचधनुषीतूणौचाक्षयसायकौ

दिव्यान्यस्त्राणिशस्त्राणिदत्वाचप्रययौद्विजः ११८

तौरामलक्ष्मणौवीरौकौशिकेनमहात्मना

गच्छंतीज्ञापितारण्येराक्षसीघोरदर्शना ११९

नाम्नातुताडकादेविभार्यासुंदस्यरक्षसः

जघ्नतुस्तांमहावीरौबाणौर्दिव्यधनुश्च्युतैः १२०

निहताराघवेणाथराक्षसीघोरदर्शना

त्यक्त्वातनुंघोररूपांदिव्यरूपाबभूवसा १२१

जाज्वल्यमानावपुषासर्वाभरणविभूषिता अं

प्रययौवैष्णवंलोकंप्रणम्यचरधूतमौ १२२

तांहत्वाराघवः श्रीमान्कौशिकस्याश्रमंशुभम्

प्रविवेशमहातेजालक्ष्मणेनमहात्मना १२३

ततः प्रहृष्टामुनयः प्रत्युद्गम्यरघूत्तमम्

निवेश्यपूजयामासुरर्घाद्यैः परमात्मने १२४

कौशिकःकृतदीक्षस्तुयंष्टुयज्ञमनुत्तमम्

आरेभेमुनिभिः सार्द्धं विधिना मुनिसत्तमः १२५
 वर्तमाने महायज्ञे मारीचो नाम राक्षसः
 भ्रात्रा सुबाहुना तत्र विघ्नं कर्तुमवस्थितः १२६
 दृष्ट्वा तौ राक्षसौ घोरो राघवः परवीरहा
 जघानैकेन बाणेन सुबाहुं राक्षसेश्वरम् १२७
 पवनास्त्रेण महता मारीचं सनिशाचरम्
 सागरे पातयामास शुष्कपर्णमिवानिलः १२८
 सरामस्य महावीर्यं दृष्ट्वा राक्षससत्तमः
 न्यस्तशस्त्रस्तपस्तप्तुं प्रययौ महादाश्रमम् १२९
 विश्वामित्रो महातेजाः समाप्ते महति क्रतौ
 प्रहृष्टमनसा तत्र पूजयामास राघवम् १३०
 समाश्लिष्य महात्मानं काकपक्षधरं हरिम्
 नीलोत्पलदलश्यामं पद्मपत्रायतेक्षणम् १३१
 उपाघ्राय तदामूर्ध्नि तुष्टाव मुनिसत्तमः
 एतस्मिन्नंतरे राजामिथिलाया अधीश्वरः १३२
 वाजपेयं क्रतुं यष्टुमा रेभे मुनिसत्तमैः
 तंद्रष्टुं प्रययुस्सर्वे विश्वामित्रपुरोगमाः १३३
 मुनयोरघुशार्दूलसहिताः पुण्यचेतसः
 गच्छतस्तस्य रामस्य पदाब्जेन महात्मनः १३४
 अभूत्सापावनीभूमिः समाक्रांता महाशिला
 सापिशप्तापुरा भर्त्रा गौतमेन द्विजन्मना १३५
 अहल्यारघुनाथस्य पादस्पर्शाच्छुभाऽभवत्
 अथ संप्राप्य नगरीं मिथिलां मुनिसत्तमाः १३६
 राघवाभ्यां तु सहिता बभूवुः प्रीतमानसाः
 समागतान् महाभागान् दृष्ट्वा राजामहाबलः १३७
 प्रत्युद्गम्य प्रणम्याथ पूजयामास मैथिलः
 रामं पद्मविशालाक्षमिंदीवरदलप्रभम् १३८
 पीताम्बरधरं श्लक्ष्णं कोमलावयवोज्ज्वलम्
 अवधीरितकंदर्पकोटिलावण्यमुत्तमम् १३९
 सर्वलक्षणसम्पन्नं सर्वाभरणभूषितम्

स्वस्यहृत्पद्ममध्येयः परेशस्यतनुर्हरिः १४०
 उत्पन्नोदीपवद्दीपात्सौशील्यादिगुणैः परैः
 तंद्वष्टारघुनाथंसजनकोहृष्टमानसः १४१
 परेशमेवतमेनेरामंदशरथात्मजम्
 पूजयामासकाकुत्स्थंधन्योस्मीतिब्रुवन्नृपः १४२
 प्रसादंवासुदेवस्यविष्णोर्मेनेनरेश्वरः
 प्रदातुंदुहितांतस्मैमनसाचिंतयन्प्रभुः १४३
 आत्मजौरघुवंशस्यज्ञात्वातत्रनृपोत्तमः
 पूजयामासधर्मेणवस्त्रैराभरणैः शुभैः १४४
 ऋषीन्समर्चयामासमधुपर्कादिपूजनैः
 ततोऽवसानेयज्ञस्यरामोराजीवलोचनः १४५
 भंक्त्वाशैवंधनुर्दिव्यंजितवान्जनकात्मजाम्
 अथासौवीर्यशुल्केनमहतापरितोषितः १४६
 मुदाधरणिजांतस्मैप्रददौमिथिलाधिपः
 केशवायश्रियमिवयथापूर्वमहार्णवः १४७
 सदूतंप्रेषयामासराघवंमिथिलाधिपः
 पुत्राभ्यांसहधर्मात्मा मिथिलायां विवेशह १४८
 वसिष्ठवामदेवाद्यैः प्रीतैः सहमहीपतिः
 उवासनगरेरम्येजनकस्यरधूत्तमः १४९
 तस्मिन्नेवशुभेकालेरामस्यधरणीसुताम्
 विवाहमकरोद्राजामिथिलेनसमर्चितः १५०
 लक्ष्मणस्योर्मिलांनामकन्यांजनकसंभवाम्
 जनकस्यानुजस्यार्थतनयेशुभवर्चसी १५१
 मांडवीश्रुतकीर्तिश्चसर्वलक्षणलक्षिते
 भरतस्यचसौमित्रेर्विवाहमकरोन्नृपः १५२
 निर्वर्त्यौद्वाहिकंतत्रराजादशरथोबली
 अयोध्यांप्रस्थितः श्रीमान्पौरैर्जनपदैर्वृतः १५३
 पारिबर्हसमादायमैथिलेनचपूजितः
 ससुतःसस्रुषःसाश्वःसगजःसबलानुगः १५४
 तदध्वनिमहावीर्य्योजामदग्निःप्रतापवान्

गृहीत्वापरशुंचापंसंकुद्धइवकेसरी १५५
 अभ्यधावच्चकाकुत्स्थंयोद्धुकामोनृपांतकः
 संप्राप्यराघवंदृष्ट्वावचनंप्राहभार्गवः १५६
 परशुरामउवाच-
 रामराममहाबाहोशृणुष्ववचनंमम
 बहुशःपार्थिवान्हत्वासंयुगेभूरिविक्रमान् १५७
 ब्राह्मणेभ्योमहींदत्वातपस्तप्तुमहंगतः
 तववीर्यबलंश्रुत्वात्वयायोद्धुमिहागतः १५८
 इक्ष्वाकवोनवध्यामेमातामहकुलोद्भवाः
 वीर्य्यक्षत्रबलंश्रुत्वानशक्यंसहितुंमम १५९
 रौद्रंचापंदुराधर्षभज्यमानांत्वयानृप
 तस्माद्दान्ययुद्धंमेदीयतांरघुसत्तम १६०
 इदंतुवैष्णवंचापंतेनतुल्यमरिंदम
 आरोपयस्ववीर्येणनिर्जितोस्मित्वयैवहि १६१
 अथवा त्यजशस्त्राणिपुरस्ताद्वलिनोमम
 शरणंभजकाकुत्स्थकातरोस्यथचेतसी १६२
 ईश्वरउवाच-
 एवमुक्तस्तुकाकुत्स्थोभार्गवेणप्रतापवान्
 तच्चापंतस्यजग्राहतच्छक्तिंवैष्णवीमपि १६३
 शक्त्यावियुक्तस्सतदाजामदग्निःप्रतापवान्
 निर्वीर्योनष्टतेजाभूत्कर्महीनोयथाद्विजः १६४
 विनष्टतेजसंदृष्ट्वाभार्गवंनृपसत्तमाः
 साधुसध्वितिकाकुत्स्थंप्रशशंसुर्मुहुर्मुहुः १६५
 काकुत्स्थस्तन्महच्चापंगृहीत्वारोप्यलीलया
 संधायबाणंतच्चापेभार्गवंप्राहविस्मितम् १६६
 रामउवाच-
 अनेनशरमुख्येनकिंकर्तव्यंतवद्विज
 छेदिलोकमिमंचाधःस्वर्गवाहन्मितेतपः १६७
 ईश्वरउवाच-
 तन्दृष्ट्वाघोरसंकाशंबाणंरामस्यभार्गवः

ज्ञात्वातंपरमात्मानंप्रहृष्टोराममब्रवीत् १६८
 परशुरामउवाच-
 रामराममहाबाहोनवेदित्वांसनातनम्
 जानाम्यद्यैवकाकुत्स्थतववीर्य्यगुणादिभिः १६९
 त्वमादिपुरुषःसाक्षात्परब्रह्मपरोऽव्ययः
 त्वमनंतोमहाविष्णुर्वासुदेवःपरात्परः १७०
 नारायणस्त्वंश्रीशस्त्वमीश्वरस्त्वंत्रयीमयः
 त्वंकालस्त्वंजगत्सर्वमकाराख्यस्त्वमेवच १७१
 स्रष्टाधाताचसंहर्तात्वमेव परमेश्वरः
 त्वमचित्योमहद्भूतरूपस्त्वंतुमनुर्महान् १७२
 चतुःषट्पंचगुणवांस्त्वमेवपुरुषोत्तमः
 त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारस्त्वमोंकारस्त्रयीमयः १७३
 व्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्त्वंगुणभृन्निर्गुणःपरः
 स्तोतुंत्वाहमशक्तश्चवेदानामप्यगोचरम् १७४
 यच्चापलत्वंकृतवांस्त्वांयुयुत्सुतयाप्रभो
 तत्क्षंतव्यंत्वयानाथकृपयाकेवलेनतु १७५
 तवशक्त्यानृपान्सर्वाञ्जित्वादत्वामहींद्विजान्
 त्वत्प्रसादवशादेवशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीम् १७६
 ईश्वरउवाच-
 एवमुक्त्वातुकाकुत्स्थंजामदग्निर्महातपाः
 परिणीयनमस्कृत्वाराघवंलोकरक्षकम् १७७
 शतक्रतुकृतंस्वर्गतदस्त्रायन्यवेदयत्
 राघवोऽथमहातेजाववंदेतंमहामुनिम् १७८
 विधिवत्पूजयामासपाद्यार्घाचमनादिभिः
 तेनसंपूजितस्तत्रजामदग्निर्महातपाः १७९
 तपस्तप्तुंययौरम्यंनरनारायणाश्रमम्
 राजादशरथःसोऽथपुत्रैर्दारिसमन्वितैः १८०
 स्वांपुरींसुमुहूर्तेनप्रविवेशमहाबलः
 राघवोलक्ष्मणश्चैवशत्रुघ्नोभरतस्तथा १८१
 स्वान्स्वान्दारानुपागम्यरेमिरेहृष्टमानसाः

तत्रद्वादशवर्षाणि सीतया सह राघवः १८२
 रमयामास धर्मात्माना रायण इव श्रिया
 तस्मिन्नेव तुराजाथ काले दशरथः सुतम् १८३
 ज्येष्ठं राज्येन संयोक्तुं मेच्छत् प्रीत्या महीपतिः
 तस्य भार्याथ कैकेयी पुरादत्तवराप्रिया १८४
 अयाचत नृपश्रेष्ठं भरतस्याभिषेचनम्
 विवासनं च रामस्य वत्सराणि चतुर्दश १८५
 सराजासत्यवचनाद्रामं राज्यादथोः सुतम्
 विवासयामास तदा दुःखेन हतचेतनः १८६
 शक्तोऽपि राघवस्तस्मिन् राज्यं संत्यज्य धर्मतः
 दशग्रीववधार्थाय पितुर्वचनहेतुना १८७
 वनं जगाम काकुत्स्थो लक्ष्मणेन च सीतया
 राजा पुत्रवियोगार्तः शोकेन च ममारसः १८८
 नियुज्यमानो भरतस्तस्मिन् राज्ये समन्त्रिभिः
 नैच्छद्राज्यं स धर्मात्मा सौभ्रात्रमनुदर्शयन् १८९
 वनमागम्य काकुत्स्थमयाचद्भ्रातरंततः
 रामस्तु पितुरादेशान्नैच्छद्राज्यमरिंदमः १९०
 स्वपादुके ददौ तस्मै भक्त्या सोऽप्यग्रहीत् तथा
 रामस्य पादुके राज्यमवाप्य भरतः शुभे १९१
 प्रत्यहं गंधपुष्पैश्च पूजयन् कैकेयीसुतः
 तपश्चरणयुक्तेन तस्मिंस्तस्थौ नृपोत्तमः १९२
 यावदागमनंतस्य राघवस्य महात्मनः
 तावद्ब्रतपराः सर्वे बभूवुः पुरवासिनः १९३
 राघवश्चित्रकूटाद्रौ भरद्वाजाश्रमेषु भू
 रमयामास वैदेह्या मन्दाकिन्या जलेशु भू १९४
 कदाचिदंके वैदेह्याः शेते रामो महामनाः
 एन्द्रिः काकस्स मागम्य तस्मिन्नेव चचार ह १९५
 सदृष्ट्वा जानकीं तत्र कंदर्पशरपीडितः
 विददार नखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरम् १९६
 तदृष्ट्वा वायसं रामः कुशं जग्राह पाणिना

ब्रह्मणास्त्रेणसंयोज्यचिक्षेपधरणीधरः १६७
 तंतृणंघोरसंकाशंज्वालारचितविग्रहम्
 दृष्ट्वाकाकःप्रदुद्रावविमुंचन्कातरंस्वरम् १६८
 तंकाकंप्रत्यनुययौरामस्यास्त्रंसुदारुणम्
 वायसस्त्रिषुलोकेषुबभ्रामभयपीडितः १६९
 यत्रयत्रययौकाकः शरणार्थीसवायसः
 तत्रतत्रतदस्त्रंतुप्रविवेशभया वहम् २००
 ब्रह्माणमिंद्रंरुद्रंचयमंवरुणमेवच
 शरणार्थीजगामाशुवायसः शस्त्रपीडितः २०१
 तंदृष्ट्वावायसंसर्वेरुद्राद्यादेवदानवाः
 नशक्ताःस्मवयंत्रातुमितिप्राहुर्मनीषिणः
 अथप्रोवाचभगवान्ब्रह्मात्रिभुवनेश्वरः २०२
 ब्रह्मोवाच-
 भोभोबलिभुजांश्रेष्ठतमेवशरणंब्रज
 सएवरक्षकः श्रीमान्सर्वेषांकरुणानिधिः २०३
 रक्षत्येवक्षमासारोवत्सलंशरणागतान्
 ईश्वरःसर्वभूतानांसौशील्यादिगुणान्वितः २०४
 रक्षिताजीवलोकस्यपितामातासखासुहृत्
 शरणंब्रजदेवेशंनान्यत्रशरणंद्विज २०५
 महादेवउवाच-
 इत्युक्तस्तेनबलिभुग्ब्रह्मणारघुनंदनम्
 उपेत्यसहसाभूमौनिपपातभयातुरः २०६
 प्राणसंशयमापन्नंदृष्ट्वासीताथवायसम्
 त्राहित्राहीतिभर्तारमुवाचविनयाद्विभुम् २०७
 पुरतःपतितंदेवीधरण्यांवायसंतदा
 तच्छिरःपादयोस्तस्ययोजयामासजानकी २०८
 समुत्थाप्यकरेणाथकृपापीयूषसागरः
 ररक्षरामोगुणवान् वायसंदययार्दितः २०९
 तमाहवायसंरामोमाभैरितिदयानिधिः
 अभयंतेप्रदास्यामिगच्छगच्छयथासुखम् २१०

प्रणम्यराघवायाथसीतायैचमुहुर्मुहुः
 स्वल्लोकं प्रययावाशुराघवेणचरक्षितः २११
 ततोरामस्तुवैदेह्यालक्ष्मणेनचधीमता
 उवासचित्रकूटाद्रौस्तूयमानोमहर्षिभिः २१२
 तस्मिन्संपूज्यमानस्तुभरद्वाजेनराघवः
 जगामात्रेस्सुविपुलमाश्रमंरघुसत्तमः २१३
 समागतंरघुवरंदृष्ट्वामुनिवरोत्तमः
 भार्ययासहधर्मात्माप्रत्युद्गम्यमुदायुतः २१४
 आसनेसुशुभेमुख्येनिवेश्यसहसीतया
 अर्घ्यपाद्याचमनीयंचवस्त्राणिविविधानिच २१५
 मधुपर्कन्ददौप्रीत्याभूषणंचानुलेपनम्
 तस्यपत्न्यनसूयातुदिव्यांबरमनुत्तमम् २१६
 सीतायैप्रददौप्रीत्याभूषणानिद्युमंतिच
 दिव्यान्नपानभक्षाद्यैर्भोजयामासराघवम् २१७
 तेनसंपूजितस्तत्रभक्त्यापरमयानृपः
 उवासदिवसंतत्रप्रीत्यारामस्सलक्ष्मणः २१८
 प्रभातेविमलेरामः समुत्थायमहामुनिम्
 परिणीयप्रणम्याथगमनायोपचक्रमे २१९
 अनुज्ञातस्ततस्तेनरामोराजीवलोचनः
 प्रययौदंडकारण्यंमहर्षिकुलसंकुलम् २२०
 तत्रातिभीषणंघोरंविराधंनामराक्षसम्
 हत्वाथशरभंगस्यप्रविवेशाश्रमंशुभम् २२१
 सतुदृष्ट्वाथकाकुत्स्थंसद्यःसंक्षीणकल्मषः
 प्रययौब्रह्मलोकंतुगंधर्वाप्सरसान्वितम् २२२
 सुतीक्ष्णस्याप्यगस्त्यस्यह्यगस्त्यभ्रातुरेवच
 क्रमेणप्रययौरामस्तैश्चसंपूजितस्तथा २२३
 पचंवट्यांततोरामोगोदावर्यास्तटेशुभे
 उवाचसुचिरंकालंसुखेनपरमेणच २२४
 तत्रगत्वामुनिश्रेष्ठास्तापसाधर्मचारिणः
 पूजयामासुरात्मेशंरामंराजीवलोचनम् २२५

भयंविज्ञापयामासुस्तंचरक्षोगणेरितम्
 तानाश्वास्यतुकाकुस्थोददौचाभयदक्षिणाम् २२६
 तेतुसंपूजितास्तेन स्वाश्रमान्संप्रपेदिरे
 तस्मिंस्त्रयोदशाब्दानिरामस्यपरिनिर्व्ययुः २२७
 गोदावर्य्यास्तटेरम्येपंचवट्यामनोरमे
 कस्यचित्त्वथकालस्यराक्षसीघोररूपिणी २२८
 रावणस्यस्वसातत्रप्रविवेशदुरासदा
 सातुदृष्ट्वाघुवरंकोटिकंदर्पसन्निभम् २२९
 इंदीवरदलश्यामंपद्मपत्रायतेक्षणम्
 प्रोन्नतांसंमहाबाहुंकम्बुग्रीवंमहाहनुम् २३०
 संपूर्णचंद्रसदृशंसस्मिताननपंकजम्
 भृंगावलिनिभैःस्निग्धैःकुटिलैःशीर्षजैर्वृतम् २३१
 रक्तारविंदसदृशंपद्महस्ततलांकितम्
 निष्कलंकेन्दुसदृशनखपंक्तिविराजितम् २३२
 स्निग्धकोमलदूर्वाभंसौकुमार्य्यनिधिंशुभम्
 पीतकौशेयवसनंसर्वाभरणभूषितम् २३३
 युवाकुमारवयसंजगन्मोहनविग्रहम्
 दृष्ट्वातंराक्षसीरामंकंदर्पशरपीडिता २३४
 अब्रवीत्समुपेत्याथरामंकमललोचनम्
 राक्षस्युवाच-
 कस्त्वंतापसवेषेणवर्त्तसेदंडकेवने २३५
 आगतोऽसिकिमर्थंचराक्षसानांदुरासदे
 शीघ्रमाचक्ष्वतत्त्वेननानृतंवक्तुमर्हसि २३६
 महेश्वरउवाच-
 इत्युक्तःसतदारामःसंप्रहस्याब्रवीद्वचः
 रामउवाच-
 राज्ञोदशरथस्याहंपुत्रोरामइतीरितः
 असौममानुजोधन्वीलक्ष्मणोनामचानघः २३७
 पत्नीचेयंचमेसीताजनकस्यात्मजाप्रिया
 पितुर्वचननिर्देशादहंवन्मिहागतः २३८

विचरामोमहारण्यमृषीणांहितकाम्यया
 आगतासिकिमर्थत्वमाश्रमंममसुंदरि २३६
 कात्वंकस्यकुलेजातासर्वसत्यंवदस्वमे
 महेश्वरउवाच-
 इत्युक्तासातुरामेणप्राहवाक्यमशंकित २४०
 राक्षस्युवाच-
 अहंविश्रवसः पुत्रीरावणस्यस्वसानृप
 नाम्नाशुर्पणखानामत्रिषुलोकेषुविश्रुता २४१
 इदंचदंडकारण्यंभ्रात्रादत्तंममप्रभो
 भक्षयन्नृषिसंधान्वैविचरामिमहावने २४२
 त्वांतुदृष्ट्वामुनिवरंकंदर्पशर पीडिता
 रंतुकामात्वयासार्द्धमागतास्मिसुनिर्भया २४३
 ममत्वंनृपशार्दूलभर्ताभवितुमर्हसि
 इमांतवसतींसीतांग्रसितुंभूपकामये २४४
 वनेषुगिरिमुख्येषुरमयामित्वयासह
 महेश्वरउवाच-
 इत्युक्त्वाराक्षसीसीतांग्रसितुंवीक्ष्यचोद्यताम् २४५
 श्रीरामःखड्गमुद्यम्यनासाकर्णौप्रचिच्छिदे २४६
 रुदंतीसभयंशीघ्रंराक्षसीविकृतानना
 खरालयंप्रविश्याहतस्यरामस्यचेष्टितम् २४७
 सतुराक्षससाहस्रैर्दूषणत्रिशिरोवृतः
 आजगामभृशंयोद्धुंराघवंशत्रुसूदनः २४८
 तान्नामःकाननेघोरेबाणःकालांतकोपमैः
 निजघानमहाकायान्नाक्षसांस्तत्रलीलया २४९
 खरंत्रिशिरसंचैवदूषणंतुमहाबलम्
 रणेनिपातयामासबाणैराशीविषोपमैः २५०
 निहत्यराक्षसान्सर्वान्दंडकारण्यवासिनः
 पूजितःसुरसंघैश्चस्तूयमानोमहर्षिभिः २५१
 उवासदंडकारण्येसीतयालक्ष्मणेनच
 राक्षसानांवधंश्रुत्वारावणः क्रोधमूर्च्छितः २५२

आजगामजनस्थानंमारीचेनदुरात्मना
 संप्राप्यपंचवट्यांतुदशग्रीवः सराक्षसः २५३
 मायाविनामारीचेनमृगरूपेणरक्षसः
 अपहृत्याश्रमादूरेतौतुदशरथात्मजौ २५४
 जहारसीतांरामस्यभार्यास्ववधकांक्षया
 ह्रियमाणांतुतांदृष्ट्वाजटायुर्गृध्राड्बली २५५
 रामस्यसौहृदात्तत्रयुयुधेतेनरक्षसा
 तंहत्वाबाहुवीर्येणरावणंशत्रुवारणः २५६
 प्रविवेशपुरींलंकांरक्षसैर्बहुभिर्वृताम्
 अशोकवनिकामध्येनिःक्षिप्यजनकात्मजाम् २५७
 निधनंरामबाणेनकांक्षयन्स्वगृहंविशत्
 रामस्तुराक्षसंहत्वामारीचंमृगरूपिणम् २५८
 पुनराविश्यतत्राथभ्रात्रासौमित्रिणाततः
 राक्षसापहतांभार्याज्ञात्वादशरथात्मजः २५९
 प्रभूतशोकसंतप्तोबिललापमहामतिः
 मार्गमाणोवनेसीतांपथिगृध्रंमहाबलम् २६०
 विच्छिन्नपादपक्षंचपतितंधरणीतले
 रुधिरापूर्णसर्वांगंदृष्ट्वाविस्मयमागतः २६१
 पप्रच्छराघवं श्रीमान्केनकिंत्वंजिघांसितः
 गृध्रस्तुराघवंदृष्ट्वामंदमंदमुवाचह २६२
 गृध्रउवाच-
 रावणेनहतारामतवभार्याबलीयसा
 तेनराक्षसमुख्येनसंग्रामेनिहतोस्म्यहम् २६३
 महेश्वरउवाच-
 इत्युक्तवाराघवस्याग्रेसहसात्यक्तजीवितः
 संस्कारमकरोद्रामस्तस्यब्रह्मविधानतः २६४
 स्वपदंचद्दौतस्मैयोगिगम्यंसनातनम्
 राघवस्यप्रसादेनसगृध्रःपरमंपदम् २६५
 हरेःसामान्यरूपेणमुक्तिंप्रापखगोत्तमः
 माल्यवंतंतोगत्वामतंगस्याश्रमेशुभे २६६

अभिगम्यमहाभागांशबरींधर्मचारिणीम्
 सातुभागवतश्रेष्ठादृष्टातौरामलक्ष्मणौ २६७
 प्रत्युद्गम्यनमस्कृत्वानिवेश्यकुशविष्टरे
 पादप्रक्षालनंकृत्वावन्यैःपुष्पैःसुगंधिभिः २६८
 अर्चयामासभक्त्यावैहर्षनिर्भरमानसा
 फलानिचसुगंधीनिमूलानिमधुराणिच २६९
 निवेदयामासतदाराघवाभ्यांदृढव्रता
 फलान्यास्वाद्यकाकुत्स्थस्तस्यैमुक्तिंददौपराम् २७०
 ततः पंपासरोगत्वाराघवः शत्रुसूदनः
 जघानराक्षसंतत्रकबंधंधोररूपिणम् २७१
 तंनिहत्यमहावीर्योददाहस्वर्गतश्चसः
 ततोगोदावरींगत्वारामोराजीवलोचनः २७२
 पप्रच्छसीतांगंगेत्वंकिंतांजानासिमे प्रियाम्
 नशशंसतदातस्मैसांगंगातमसावृता २७३
 शशापराघवः क्रोधाद्रक्ततोयाभवेतिताम्
 ततोभयात्समुद्विग्नापुरस्कृत्यमहामुनीन् २७४
 कृतांजलिपुटादीनाराघवंशरणंगता
 ततोमहर्षयस्सर्वेरामंप्राहुस्सनातनम् २७५
 ऋषय ऊचुः-
 त्वत्पादकमलोद्भूतागंगात्रैलोक्यपावनी
 त्वमेवहिजगन्नाथतांशापान्मोक्तुमर्हसि २७६
 महेश्वर उवाच-
 ततः प्रोवाचधर्मात्मारामः शरणवत्सलः
 राम उवाच-
 शवर्याः स्नानमात्रेणसंगताशुभवारिणा
 मुक्ताभवतुमच्छापादङ्गेयंपापनाशिनी २७७
 एवमुक्त्वातुकाकुत्स्थः शबरीतीर्थमुत्तमम्
 गंगागयासमंचक्रेशार्ङ्गकोट्यामहाबलः २७८
 महाभागवतानांचतीर्थयस्योदकेऽभवत्
 तच्छरीरंजगद्वृद्धंभविष्यतिनसंशयः २७९

एवमुक्त्वातुकाकुत्स्थत्रृष्यमूकंगिरिययौ
 ततः पंपासरस्तीरेवानरेणहनूमता २८०
 संगतस्तस्यवचनात्सुग्रीवेणसमागतः
 सुग्रीववचनाद्धत्वावालिनंवानरेश्वरम् २८१
 सुग्रीवमेवतद्राज्येरामोसावभ्यषेचयत्
 सतुसंप्रेषयामासदिदृक्षुर्जनकात्मजाम् २८२
 हनुमत्प्रमुखान्वीरान्वानरान्वानराधिपः
 सलंघयित्वाजलधिंहनूमान्मारुतात्मजः २८३
 प्रविश्यनगरीलंकांदृष्ट्वासीतांदृढव्रताम्
 उपवासकृशांदीनांभृशंशोकपरायणाम् २८४
 मलपंकैनदिग्धांगीमलिनाम्बरधारिणीम्
 निवेदयित्वाऽभिज्ञानंप्रवृत्तिंचनिवेद्यताम् २८५
 सप्तमंत्रिसुतांस्तत्ररावणस्यसुतंतथा
 तोरणस्तंभमुत्पाटयनिजघानस्वयंकपिः २८६
 समाश्वास्यचवैदेहींबभञ्जोपबनंतदा
 वनपालान्किंकरांश्चपंचसेनाग्रनायकान् २८७
 रावणस्यसुतेनाथनिगृहीतोयदृच्छया
 दृष्ट्वाचराक्षसेंद्रंतुसंभाषित्वातथैवच २८८
 ददाहनगरीलंकांस्वलांगूलाग्निनाकपिः
 तथादत्तमभिज्ञानंगृहीत्वापुनरागमत् २८९
 सोऽभिगम्यमहातेजारामंकमललोचनम्
 न्यवेदयद्वानरेंद्रोदृष्ट्वासीतेतितत्त्वतः २९०
 सुग्रीवसहितोरामोवानरैर्बहुभिर्वृतः
 महोदधेस्तटंगत्वातत्रानीकंन्यवेशयत् २९१
 रावणस्यानुजोभ्राताविभीषणइतीरितः
 धर्मात्मासत्यसंधश्चमहाभागवतोत्तमः २९२
 ज्ञात्वासमागतंरामंपरित्यज्यस्वपूर्वजम्
 राज्यंसुतांश्चदारांश्चराघवंशरणंययौ २९३
 परिगृह्यचतंरामोमारुतेर्वचनात्प्रभुः
 तस्मैदत्त्वाऽभयंसौम्यंरक्षोराज्येऽभ्यषेचयत् २९४

ततस्समुद्रंकाकुत्स्थस्तर्तुकामः प्रपद्यवै
 सुप्रसन्नजलंतंतुदृष्ट्वारामोमहाबलः २६५
 शार्ङ्गमादायबाणौघैः शोषयामासवारिधिम्
 ततस्तुसरितामीशःकाकुत्स्थंकरुणानिधिम् २६६
 प्रपद्यशरणंदेवमर्चयामासवारिधिः
 पुनरापूर्यजलधिंवरुणास्त्रेणराघवः २६७
 उदधेर्वचनात्सेतुंसागरेमकरालये
 गिरिभिर्वानरानीतैर्नलःसेतुमकारयत् २६८
 ततो गत्वापुरीलंकांसन्निवेश्यमहाबलम्
 सम्यगायोधनंचक्रेवानराणांचरक्षसाम् २६९
 ततोदशास्यतनयःशक्रजिद्राक्षसोबली
 वबंधनागपाशैश्चतावुभौरामलक्ष्मणौ ३००
 वेनतेयःसमागत्यतान्यस्त्राणिप्रमोचयत्
 राक्षसानिहतास्सर्वेवानरैश्चमहाबलैः ३०१
 रावणस्यानुजंवीरंकुंभकर्णमहाबलम्
 निजघानरणेरामोबाणैरग्निशिखोपमैः ३०२
 ब्रह्मास्त्रेणेन्द्रजित्क्रुद्धःपातयामासवानरान्
 हनूमतासमानीतोमहौषधिमहीधरः ३०३
 तस्यानीतस्यचस्पर्शात्सर्वएवसमुत्थिताः
 ततोरामानुजोवीरःशक्रजेतारमाहवे ३०४
 निपातयामासशरैर्वृत्रं वज्रधरोयथा
 निर्ययावथपौलस्त्योयोद्धुरामेणसंयुगे ३०५
 चतुरंगबलैःसार्द्धमंत्रिभिश्चमहाबलः
 समंततोभवद्युद्धंवानराणांचरक्षसाम् ३०६
 रामरावणयोश्चैवतथासौमित्रिणासह
 शक्त्यानिपातयामासलक्ष्मणंराक्षसेश्वरः ३०७
 ततः क्रुद्धोमहातेजाराघवोराक्षसांतकः
 जघानराक्षसान्वीराञ्शरैःकालांतकोपमैः ३०८
 प्रदीप्तैर्बाणसाहस्रैःकालदंडोपमैर्भृशम्
 छादयामासकाकुत्स्थोदशग्रीवंचराक्षसम् ३०९

सतुनिर्भिन्नसर्वाङ्गोराघवास्त्रैर्निशाचरः
 भयात्प्रदुद्रावरणाल्लंकांप्रतिनिशाचरः ३१०
 जगद्राममयंपश्यन्निर्वेदाद्गृहमाविशत्
 ततोहनूमतानीतोमहौषधिमहागिरिः ३११
 तेनरामानुजस्तूर्णलब्धसंज्ञोऽभवत्तदा
 दशग्रीवस्ततोहोममारेभेजयकांक्षया ३१२
 ध्वंसितंवानरैर्द्रैस्तदभिचारात्मकरिपोः
 पुनर्युद्धायपौलस्त्योरामेणसह निर्ययौ ३१३
 दिव्यस्यन्दनमारुह्यराक्षसैर्बहुभिर्युतः
 ततः शतमखोदिव्यंरथंहर्षश्चसंयुतम् ३१४
 राघवायससूतंहिप्रेषयामासबुद्धिमान्
 रथंमातलिनानीतंसमारुह्यरघूत्तमः ३१५
 स्तूयमानं सुरगणैर्युधेतेनरक्षसा
 ततोयुद्धमभूद्धोरंरामरावणयोर्महत् ३१६
 सप्ताह्निकमहोरात्रंशस्त्रास्त्रैरतिभीषणम्
 विमानस्थाःसुरास्सर्वेददृशुस्तत्रसंयुगम् ३१७
 दशग्रीवस्यचिच्छेदशिरांसिरघुसत्तमः
 समुत्थितानिबहुशोवरदानात्कपर्दिनः ३१८
 ब्राह्ममस्त्रंमहारौद्रंवधायास्यदुरात्मनः
 ससर्जराघवस्तूर्णकालाग्निसदृशप्रभम् ३१९
 तदस्त्रंराघवोत्सृष्टंरावणस्यस्तनान्तरम्
 विदार्यधरणींभित्त्वारसातलतलेगतम् ३२०
 संपूज्यमानंभुजगैराघवस्यकरंययौ
 सगतासुर्महादैत्यःपपातचममारच ३२१
 ततो देवगणास्सर्वेहर्षनिर्भरमानसाः
 ववृषुःपुष्पवर्षाणिमहात्मनिजगद्गुरौ ३२२
 जगुर्गन्धर्वपतयोननृतुश्चाप्सरोगणाः
 ववुःपुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्दिवाकरः ३२३
 तुष्टुवुर्मुनयःसिद्धादेवगन्धर्वकिन्नराः
 लंकायांराक्षसश्रेष्ठमभिषिच्यविभीषणम् ३२४

कृतकृत्यमिवात्मानं मेनेरघुकुलोत्तमः
 रामस्तत्राब्रवीद्वाक्यमभिषिच्य विभीषणम् ३२५
 राम उवाच-
 यावच्चन्द्रसूर्यश्च यावत्तिष्ठति मेदिनी
 यावन्मम कथालोके तावद्राज्यं विभीषणे ३२६
 गत्वाममपदं दिव्यं योगिगम्यं सनातनम्
 सपुत्रपौत्रः सगणः संप्राप्नुहि महाबलः ३२७
 ईश्वर उवाच-
 एवं दत्त्वा वरं तस्मै राक्षसाय महाबलः
 संप्राप्य मैथिलं तत्र परुषं जनसंसदि ३२८
 उवाच राघवः सीतां गर्हितं वचनं बहु
 सा तेन गर्हिता सा ध्वीविवेश चानलं महत् ३२९
 ततो देवगणास्सर्वे शिवब्रह्मपुरोगमाः
 दृष्ट्वा तु मातरं वह्नौ प्रविशंतीं भयातुराः
 समागम्य रघुश्रेष्ठं सर्वे प्राञ्जलयोऽब्रुवन् ३३०
 देवा ऊचुः-
 रामराम महाबाहो शृणु त्वं चातिविक्रम
 सीतातिविमला सा ध्वीतवनीत्यानपायिनी ३३१
 अत्याज्या तु वृथा सा हि भास्करेण प्रभायथा
 सेयं लोकहितार्थाय समुत्पन्ना महीतले ३३२
 माता सर्वस्य जगतः समस्तजगदाश्रया
 रावणः कुंभकर्णश्च भृत्यौ पूर्वपरायणौ ३३३
 शापात्तौ सनकादीनां समुत्पन्नौ महीतले
 तयोर्विमुक्त्यै वै देही गृहीतादण्डकेवने ३३४
 तावुभौ वैवधं प्राप्तौ त्वयाराक्षसपुंगवौ
 तौ विमुक्तौ दिवं यातौ पुत्रपौत्रसहानुगौ ३३५
 त्वं विष्णुस्त्वं परं ब्रह्म योगिध्येयः सनातनः
 त्वमेव सर्वदेवानां मनादिनिधनोऽव्ययः ३३६
 त्वं हिनारायणः श्रीमान् सीतालक्ष्मीः सनातनी
 माता सा सर्वलोकानां पिता त्वं परमेश्वर ३३७

नित्यैवैषजगन्मातातवनित्यानपायिनी
 यथासर्वगतस्त्वंहितथा चेयंरघूत्तम ३३८
 तस्माच्छुद्धसमाचारांसीतांसाध्वींदृढव्रताम्
 गृहाणसौम्यकाकुत्स्थक्षीराब्धेरिवमाचिरम् ३३९
 ईश्वरउवाच-

एतस्मिन्नंतरेतत्रलोकसाक्षीसपावकः
 आदायसीतांरामायप्रददौसुरसन्निधौ
 अब्रवीत्तत्रकाकुत्स्थंवह्निःसर्वशरीरगः ३४०
 वह्निरुवाच-

इयंशुद्धसमाचारासीतानिष्कल्मषाविभो
 गृहाणमाचिरंरामसत्यंसत्यंतवाब्रुवन् ३४१
 ईश्वरउवाच-

ततोऽग्निवचनात्सीतांपरिगृह्यरघूद्वहः
 बभूवरामःसंहृष्टःपूज्यमानः सुरोत्तमैः ३४२
 राक्षसैर्निहतायेतुसंग्रामेवानरोत्तमाः
 पितामहवरातूर्णजीवमानाः समुत्थिताः ३४३
 ततस्तुपुष्पकंनामविमानंसूर्यसन्निभम्
 भ्रात्रागृहीतंसंग्रामेकौबेरंराक्षसेश्वरः ३४४
 तद्राघवायप्रददौवस्त्राण्याभरणानिच
 तेनसंपूजितः श्रीमान्रामचंद्रःप्रतापवान् ३४५
 आरुरोहविमानाग्रचंवैदेह्याभार्ययासह
 लक्ष्मणेनचशूरेणभ्रात्रादशरथात्मजः ३४६
 ऋक्षवानरसंघातैः सुग्रीवेण महात्मना
 विभीषणेनशूरेणराक्षसैश्चमहाबलैः ३४७
 यथाविमानेवैकुण्ठेनित्यमुत्तैर्महात्मभिः
 तथासर्वेसमारुह्यऋक्षवानरराक्षसाः ३४८
 अयोध्यांप्रस्थितोरामःस्तूयमानः सुरोत्तमैः
 भरद्वाजाश्रमंगत्वारामः सत्यपराक्रमः ३४९
 भरतस्यांतिकेतत्रहनूमंतंव्यसर्जयत्
 सनिषादालयं गत्वागुहंदृष्ट्वाऽथवैष्णवम् ३५०

राघवागमनंतस्मैप्राहवानरपुंगवः
 नंदिग्रामंतोगत्वादृष्ट्वांतराघवानुजम् ३५१
 न्यवेदयत्तथातस्मैरामस्यागमनोत्सवम्
 भरतश्चागतंश्रुत्वावानरेणरघूत्तमम् ३५२
 प्रहर्षमतुलंलेभेसानुजःससुहज्जनः
 पुनरागत्यकाकुत्स्थंहनूमान्मारुतात्मजः ३५३
 सर्वशशंसरामायभरतस्यचवर्तितम्
 राघवस्तुविमानाग्रयादवरुह्यसहानुजः ३५४
 ववंदेभार्ययासार्द्धभारद्वाजंतपोनिधिम्
 सतुसंपूजयामासकाकुत्स्थंसानुजंमुनिः ३५५
 पक्वान्नैःफलमूलाद्यैर्वस्त्रैरामभरणैरपि
 तेनसंपूजितस्तत्रप्रणम्यमुनिसत्तमम् ३५६
 अनुज्ञातः समारुह्यपुष्पकंसानुगस्तदा
 नंदिग्रामंययौरामःपुष्पकेणसुहृद्वृतः ३५७
 मंत्रिभिःपौरमुख्यैश्चसानुजः केकयीसुतः
 प्रत्युद्ययौनृपवरैः सबलैःपूर्वजमुदा ३५८
 संप्राप्यरघुशार्दूलंववंदेसानुगैर्वृतः
 पुष्पकादवरुह्याथराघवःशत्रुतापनः ३५९
 भरतंचैवशत्रुघ्नमुपसंपरिष्वजे
 पुरोहितंवसिष्ठंचमातृबृद्धांश्चबांधवान् ३६०
 प्रणनाममहातेजाःसीतयालक्ष्मणेनच
 बिभीषणंचसुग्रीवंजाम्बवंतंतथांगदम् ३६१
 हनुमंतंसुषेणंचभरतः परिष्वजे
 भ्रातृभिःसानुगैस्तत्रमंगलस्नानपूर्वकम् ३६२
 दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः
 आरुरोहरथंदिव्यंसुमंत्राधिष्ठितंशुभम् ३६३
 संस्तूयमानस्त्रिदशैर्वैदेह्यालक्ष्मणेनच
 भरतश्चैवसुग्रीवः शत्रुघ्नश्चबिभीषणः ३६४
 अङ्गदश्चसुषेणश्चजाम्बवान्मारुतात्मजः
 नीलोनलश्चसुभगः शरभोगंधमादनः ३६५

अन्येचकपयःशूरानिषादाधिपतिर्गुहः
 राक्षसाश्चमहावीर्याःपार्थिवेंद्रामहाबलाः ३६६
 गजानश्चानथोसम्यगारुह्यबहुशःशुभान्
 नानामंगलवादित्रैःस्तुतिभिःपुष्कलैस्तथा ३६७
 ऋक्षवानररक्षोभिर्निषादवरसैनिकैः
 प्रविवेशमहातेजाःसाकेतंपुरमव्ययम् २६८
 आलोक्यराजनगरींपथिराजपुत्रोराजानमेवपितरंपरिचिंतयानः
 सुग्रीवमारुतिबिभीषणपुण्यपादसंचारपूतभवनंप्रविवेशरामः ३६९
 इतिश्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडेउमामहेश्वरसंवा
 देरामस्यायोध्याप्रवेशोनामद्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४२

त्रिचत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

शंकरउवाच-

अथतस्मिन्दिनेपुण्येशुभलग्नेशुभान्विते
 मंगलस्याभिषेकार्यमंगलंचक्रिरेजनाः १
 वसिष्ठोवामदेवश्चजाबालिरथकश्यपः
 मार्कण्डेयश्चमौद्गल्यःपर्वतो नारदस्तथा २
 एतेमहर्षयस्तत्रजपहोमपुरस्सरम्
 अभिषेकंशुभंचक्रुर्मुनयोराजसत्तमम् ३
 नानारत्नमयेदिव्येहेमपीठेशुभान्विते
 निवेश्यसीतयासार्द्धश्रियाइवजनार्दनम् ४
 सौवर्णकलशैर्दिव्यैर्नानारत्नमयैःशुभैः
 सर्वतीर्थोदकैःपुण्यैर्माद्गल्यद्रव्यसंयुतैः ५
 दूर्वाग्रतुलसीपत्रपुष्पगंधसमन्वितैः
 मंत्रपूतजलैःशुद्धैर्मुनयःसंशितव्रताः ६
 अजपन्वैष्णवान्सूक्तान्चतुर्वेदमयान्शुभान्
 अभिषेकंशुभंचक्रुःकाकुत्स्थंजगतःपतिम् ७
 तस्मिन्शुभतमेलग्नेदेवदुंदुभयोदिवि
 विनेदुःपुष्पवर्षाणिववृषुश्चसमंततः ८
 दिव्यांबरैर्भूषणैश्चदिव्यगंधानुलेपनैः

पुष्पैर्नानाविधैर्दिव्यैर्देव्यासहरघूद्वहः ६
 अलंकृतश्चशुशुभेमुनिभिर्वेदपारगैः
 छत्रंचचामरंदिव्यंधृतवान्लक्ष्मणस्तदा १०
 पार्श्वेभरतशत्रुघ्नौतालवृतौविरेजतुः
 दर्पणंप्रददौश्रीमान्नाक्षसेंद्रोविभीषणः ११
 दधारपूर्णकलशंसुग्रीवोवानरेश्वरः
 जाम्बवांश्चमहातेजाःपुष्पमालांमनोहराम् १२
 वालिपुत्रस्तुतांबूलंसकर्पूरंददौहरेः
 हनुमान्दीपकांदिव्यांसुषेणश्चध्वजंशुभम् १३
 परिवार्यमहात्मानंमंत्रिणः समुपासिरे
 सृष्टिर्जयंतोविजयःसौराष्ट्रोराष्ट्रवर्द्धनः १४
 अक्रोपोधर्मपालश्चसुमंत्रोमंत्रिणः स्मृताः
 राजानश्चनरव्याघ्रानानाजनपदेश्वराः १५
 पौराश्चनैगमावृद्धाराजानंपर्युपासत
 ऋक्षैश्चवानरैर्द्रैश्चमंत्रिभिःपृथिवीश्वरैः १६
 राक्षसैर्द्विजमुख्यैश्चकिंकरैश्चसमावृतः
 परेव्योम्नियथालीनोदैवतैः कमलापतिः १७
 तथानृपवरःश्रीमान्साकेतेशुशुभेतदा
 इंदीवरदलश्यामंपद्मपत्रनिभेक्षणम् १८
 आजानुबाहुंकाकुत्स्थंपीतवस्त्रधरंहरिम्
 कंबुग्रीवंमहोरस्कंविचित्राभरणैर्युतम् १९
 देव्यासहसमासीनमभिषिक्तंरघूत्तमम्
 विमानस्थाःसुरगणाहर्षनिर्भरमानसाः २०
 तुष्टुवुर्जयशब्देनगंधर्वाप्सरसांगणाः
 अभिषिक्तस्ततोरामोवसिष्ठाद्यैर्महर्षिभिः २१
 शुशुभेसीतयादेव्यानारायणइवश्रिया
 अतिमर्त्यतयाभीतउपासितुंपदांबुजम् २२
 दृष्ट्वातुष्टावहृष्टात्माशंकरोहृष्टमागतः
 कृतांजलिपुटोभूत्वासानंदोगद्गदाकुलः
 हर्षयन्सकलान्देवान्मुनीनपिचवानरान् २३

महादेवउवाच-

नमोमूलप्रकृतयेनित्यायपरमात्मने
सञ्चिदानंदरूपायविश्वरूपायवेधसे २४
नमोनिरंतरानंदकन्दमूलायविष्णवे
जगत्त्रयकृतानंदमूर्त्तयेदिव्यमूर्त्तये २५
नमो ब्रह्मेन्द्रपूज्यायशंकराभयदायच
नमोविष्णुस्वरूपायसर्वरूपनमोनमः २६
उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणेत्रिगुणात्मने
नमोस्तुनिर्गतोपाधिस्वरूपायमहात्मने २७
अनयाविद्ययादेव्यासीतयोपाधिकारिणे
नमःपुं प्रकृतिभ्यांचयुवाभ्यांजगतांकृते २८
जगन्मातापितृभ्यांचजनन्यैराघवायच
नमःप्रपंचरूपिण्यैनिष्प्रपंचस्वरूपिणे २९
नमोध्यानस्वरूपिण्यैयोगिध्येयात्ममूर्त्तये
परिणामापरीणामरिक्ताभ्यांचनमोनमः ३०
कूटस्थबीजरूपिण्यैसीतायैराघवायच
सीतालक्ष्मीर्भवान्विष्णुःसीतागौरीभवान्शिवः ३१
सीतास्वयंहिसावित्रिभवान्ब्रह्माचतुर्मुखः
सीताशचीभवान्शक्रःसीतास्वाहानलोभवान् ३२
सीतासंहारिणीदेवीयमरूपधरोभवान्
सीताहिसर्वसम्पत्तिःकुबेरस्त्वंरघूत्तम ३३
सीतादेवीचरुद्राणीभवान् रुद्रोमहाबलः
सीतातुरोहिणीदेवीचंद्रस्त्वंलोकसौख्यदः ३४
सीतासंज्ञाभवान्सूर्यःसीतारात्रिर्दिवाभवान्
सीतादेवीमहाकालीमहाकालोभवान्सदा ३५
स्त्रीलिङ्गेषुत्रिलोकेषुयत्तत्सर्वंहिजानकी
पुन्नामलांछितंयत्तुतत्सर्वंहिभवान्प्रभो ३६
सर्वत्रसर्वदेवेशसीतासर्वत्रधारिणी
तदात्वमपिचत्रातुंतच्छक्तिर्विश्वधारिणी ३७
तस्मात्कोटिगुणंपुण्यंयुवाभ्यांपरिचिह्नितम्

चिह्नितंशिवशक्तिभ्यांचरितं तवशांतिदम् ३८
आवांरामजगत्पूज्यौममपूज्यौसदायुवाम्
त्वन्नामजापिनीगौरीत्वन्मंत्रजपवानहम् ३९
मुमूर्षोर्मणिकर्यातुअर्द्धोदकनिवासिनः
अहंदिशामितेमंत्रतारकंब्रह्मदायकम् ४०
अतस्त्वंजानकीनाथपरब्रह्मासिनिश्चितम्
त्वन्मायामोहितास्सर्वेनत्वांजानंतितत्वतः ४१
ईश्वरउवाच-

इत्युक्तःशंभुनारामः प्रसादप्रवणोऽभवत्
दिव्यरूपधरः श्रीमानद्भुताद्भुतदर्शनः ४२
तथातंरूपमालोक्यनरवानरदेवताः
नद्रष्टमपिशक्तास्तेतेजसंमहदद्भुतम् ४३
भयाद्वैत्रिदशश्रेष्ठाः प्रणेमुश्चातिभक्तितः
भीताविज्ञायरामोऽपिनरवानरदेवताः
मायामानुषतांप्राप्य सदेवानब्रवीत्पुनः ४४
रामचंद्रउवाच-

शृणुध्वंदेवतायोमांप्रत्यहंसंस्तुविष्यति
स्तवेनशंभुनोक्तेनदेवतुल्योभवेन्नरः ४५
विमुक्तःसर्वपापेभ्योमत्स्वरूपंसमश्नुते
रणेजयमवाप्नोतिनक्वचित्प्रतिहन्यते ४६
भूतवेतालकृत्याभिर्ग्रहैश्चापिनबाध्यते
अपुत्रोलभतेपुत्रंपतिं विंदतिकन्यका ४७
दरिद्रःश्रियमाप्नोतिसत्ववाञ्छीलवान्भवेत्
आत्मतुल्यबलः श्रीमाञ्जायतेनात्रसंशयः ४८
निर्विघ्नंसर्वकार्येषुसर्वारंभेषुवैनृणाम्
यंयंकामयतेमर्त्यःसुदुर्लभमनोरथम् ४९
षणमासात्सिद्धिमाप्नोतिस्तवस्यास्यप्रसादतः
यत्पुण्यंसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुयत्फलम्
तत्फलंकोटिगुणितंस्तवेनानेनलभ्यते ५०
ईश्वरउवाच-

इत्युक्त्वारामचंद्रोऽसौ विससर्जमहेश्वरम्
 ब्रह्मादित्रिदशान्सर्वान्विससर्जसमागतान् ५१
 अर्चितामानवाः सर्वे नरवानरदेवताः
 विसृष्टारामचंद्रेण प्रीत्या परमया युताः ५२
 इत्थं विसृष्टाः खलु ते च सर्वे सुखं तदा जग्मु रतीव हृष्टाः
 परंपठंतः स्तवमीश्वरोक्तं रामं स्मरंतो वरविश्वरूपम् ५३
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमामहेश्वर
 संवादे विश्वदर्शनं नाम त्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४३

चतुश्चत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

शंकर उवाच-

अथ रामस्तु वैदेह्याराज्यभोगान् मनोरमान्
 बुभुजे वर्षसाहस्रं पालयन् सर्वतो दिशः १
 अंतःपुरजनास्सर्वे राक्षसस्य गृहे स्थिताम्
 गर्हयन्ति स्म वैदेहीं तथा जानपदाजनाः २
 लोकापवादभीत्या च रामः शत्रुनिवारकः
 दर्शयन् मानुषं धर्ममंतर्वर्त्ती नृपात्मजाम् ३
 वाल्मीके राश्रमे पुण्ये गंगातीरे महावने
 विससर्ज महातेजा गर्भिणीं मुनिसंसदि ४
 सा भर्तुः परतंत्राहि उवास मुनिवेशमनि
 अर्चिता मुनिपत्नीभिर्वाल्मीकमुनिरक्षिता ५
 तत्रैवासूतयमलौनाम्ना कुशलवौ सुतौ
 तौ च तत्रैव मुनिना संस्कृतौ च ववर्धतुः ६
 रामोऽपि भ्रातृभिस्सार्द्धं पालयामास मेदिनीम्
 यमादिगुणसम्पन्नस्सर्वभोगविवर्जितः ७
 अर्चयन् सततं विष्णुमनादिनिधनं हरिम्
 ब्रह्मचर्यपरो नित्यं शशास पृथिवीं नृपः ८
 शत्रुघ्नो लवणं हत्वामथुरां देवनिर्मिताम्
 पालयामास धर्मात्मा पुत्राभ्यां सह राघवः ९
 गंधर्वान्भरतो हत्वा सिंधोरुभयपार्श्वतः

स्वात्मजौस्थापयामासतस्मिन्देशेमहाबलौ १०
 पश्चिमेमद्रदेशेतुमद्रान्हत्वाचलक्ष्मणः
 स्वसुतौचमहावीर्यौअभिषिच्यमहाबलः ११
 गत्वापुनरयोध्यांतुरामपादावुपस्पृशत्
 ब्राह्मणस्यमृतंबालंकालधर्ममुपागतम् १२
 जीवयामासकाकुत्स्थः शूद्रंहत्वाचतापसम्
 ततस्तुगौतमीतीरेनैमिषेजनसंसदि १३
 इयाजवाजिमेधंचराघवः परवीरहा
 कांचनींजानकींकृत्वातयासार्द्धमहाबलः १४
 चकारयज्ञान्बहुशोराघवः परमार्थवित्
 अयुतान्यश्वमेधानिवाजपेयानिचप्रभुः १५
 अग्निष्टोमंविश्वजितंगोमेधंचशतक्रतुम्
 चकारविविधान्यज्ञान्परिपूर्णसदक्षिणान् १६
 एतस्मिन्नंतरेतत्रवाल्मीकिः सुमहातपाः
 सीतामानीयकाकुत्स्थमिदंवचनमब्रवीत् १७
 वाल्मीकिरुवाच-
 अपापांमथिलद्यंरामत्यक्तुंनार्हसिसुव्रत
 इयंतुविरजासाध्वीभास्करस्यप्रभायथा
 अनन्यातवकाकुत्स्थकस्मात्त्यक्तात्वयानघ १८
 रामउवाच-
 अपापांमैथिलद्यंब्रह्मन्जानामिवचनात्तव
 रावणेनहतासाध्वीदण्डकेविजनेपुरा १९
 तंहत्वासमरेसीतांशुद्धामग्निमुखागताम्
 पुनर्यातोस्म्ययोध्यायांसीतामादायधर्मतः २०
 लोकापवादः सुमहानभूत्पौरजनेषुच
 त्यक्तामयाशुभाचारातद्भयात्तवसन्निधौ २१
 तस्माल्लोकस्यसंतुष्ट्यैसीताममपरायणा
 पार्थिवानांमहर्षीणांप्रत्ययंकर्तुमर्हति २२
 महेश्वरउवाच-
 एवमुक्तातदासीतामुनिपार्थिवसंसदि

चकारप्रत्ययंदेवीलोकाश्चर्यकरंसती २३
दर्शयंस्तस्यलोकस्यरामस्यानन्यतांसती
अब्रवीत्प्रांजलिसीतासर्वेषांजनसंसदि २४
सीतोवाच-

यथाऽहराघवादन्यमनसापिनचिंतये
तथामेधरणीदेवीविवरन्दातुमर्हति २५
यथैवसत्यमुक्तंमेवेधिरामात्परंनच
तथास्वपुत्र्यांवैदेह्यांधरणीसहसाइयात् २६
महेश्वरउवाच-

ततोरत्नमयंपीठंपृष्ठेधृत्वाखगेश्वरः
रसातलात्तदावीरोविज्ञायजननींतदा २७
ततस्तुधरणीदेवीहस्ताभ्यांगृह्यमैथिलीम्
स्वागतेनाभिनंद्यैनामासनेसंन्यवेशयत् २८
सीतांसमागतांदृष्ट्वादिविदेवगणाभृशम्
पुष्पवृष्टिमविच्छिन्नादिव्यांसीतामवाकिरन् २९
सापिदिव्याप्सरोभिस्तुपूज्यमानासनातनी
वैनतेयंसमारुह्यतस्मान्मार्गाद्विवंययौ ३०
दासीगणैः पूर्वभागेसंवृताजगदीश्वरी
संप्राप्यपरमंधामयोगिगम्यंसनातनम् ३१
रसातलप्रविष्टांतुतांदृष्ट्वासर्वमानुषाः
साधुसाध्वितिसीतेयमुच्चैःसर्वेप्रचुक्रुशुः ३२
रामःशोकसमाविष्टःसंगृह्यतनयावुभौ
मुनिभिःपार्थिवैर्द्रैश्चसाकेतंप्रविवेशह ३३
अथकालेनमहतामातरः संशितव्रताः
कालधर्मसमापन्नाभर्तुःस्वर्गप्रपेदिरे ३४
दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच
चकारराज्यंधर्मेणराघवःसंशितव्रतः ३५
कस्यचित्त्वथकालस्यराघवस्यनिवेशनम्
कालस्तापसरूपेणसंप्राप्तोवाक्यमब्रवीत् ३६
कालउवाच-

रामराममहाबाहोधात्रासंप्रेषितोऽस्म्यहम्
यद्ब्रवीमिरघुश्रेष्ठतच्छृणुष्वमहामते ३७
द्वन्द्वमेवहिकार्यस्यादावयोः परिभाषितम्
तदंतरेप्रविष्टोयस्सवद्ध्योहिभविष्यति ३८
महेश्वरउवाच-

तथेतिचप्रतिश्रुत्यरामोराजीवलोचनः
द्वास्थंकृत्वातुसौमित्रिकालोवाक्यमभाषत
वैवस्वतोऽब्रवीद्वाक्यंरामंदशरथात्मजम् ३९
कालउवाच-

शृणुरामयथावृत्तंसमागमनकारणात्
दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ४०
वसामिमानुषेलोकेहत्वाराक्षसपुंगवौ
एवमुक्तःसुरगणैरवतीर्णोसिभूतले ४१
तदयंसमयः प्राप्तःस्वर्लोकंगमितुंत्वया
सनाथाहिसुरास्सर्वेभवंत्वद्यत्वयानघ ४२
महेश्वरउवाच-

एवमस्त्वितिकाकुत्स्थोरामः प्राहमहामुनिम्
एतस्मिन्नंतरेतत्रदुर्वासास्तुमहातपाः ४३
राजद्वारमुपागम्यलक्ष्मणंवाक्यमब्रवीत्
दुर्वासाउवाच-

मानिवेदयकाकुत्स्थंशीघ्रंगत्वानृपात्मज ४४
महेश्वरउवाच-

तमब्रवील्लक्ष्मणस्तुअसांनिध्यमितिद्विज
ततःक्रोधसमाविष्टःप्राहतंमुनिसत्तमः ४५
दुर्वासाउवाच-

शापंदास्यामिकाकुत्स्थंरामंनयदिदर्शये
महेश्वरउवाच-

तस्माच्छापभयाद्विप्रंराघवायन्यवेदयत्
तत्रैवांतर्दधेकालः सर्वभूतभयावहः ४६
पूजयामासतंप्राप्तमृषिंदुर्वाससंनृपः

अग्रजस्यप्रतिज्ञातंविज्ञायरघुसत्तमः ४७
 तत्याजमानुषंरूपंलक्ष्मणःसरयूजले
 विसृज्यमानुषंरूपंप्रविवेशस्वकांतनुम् ४८
 फणासहस्रसंयुक्तः कोटींदुसमवर्चसः
 दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः ४९
 नागकन्यासहस्रैस्तुसंवृतःसमलंकृतः
 विमानंदिव्यमारुह्यप्रययौवैष्णवंपदम् ५०
 लक्ष्मणस्यगतिंसर्वाविदित्वारघुसत्तमः
 स्वयमप्यथकाकुत्स्थःस्वर्गंगंतुमभीप्सितः ५१
 अभिषिच्याथकाकुत्स्थःस्वात्मजौचकुशीलवौ
 विभज्यरथनागाश्वंसधनंप्रददौतयोः ५२
 कुशवत्यांकुशंतंचशरवत्यांलवंतथा
 स्थापयामासधर्मेणराज्येस्वेरघुसत्तमः ५३
 अभिप्रायंतुविज्ञायरामस्यविदितात्मनः
 आजग्मुर्वानराः सर्वेराक्षसाः सुमहाबलाः ५४
 विभीषणोऽथसुग्रीवोजाम्बवान्मारुतात्मजः
 नीलोनलःसुषेणश्चनिषादाधिपतिर्गुहः ५५
 अभिषिच्यसुतौवीरौशत्रुघ्नश्चमहामनाः
 सर्वएतेसमाजग्मुरयोध्यांरामपालिताम् ५६
 तेप्रणम्यमहात्मानमूचुःप्रांजलयस्तथा
 वानरप्रभृतयऊचुः -
 स्वर्लोकांगंतुमुद्युक्तंज्ञात्वात्वारघुसत्तम ५७
 आगताःस्मवयंसर्वेतवानुगमनंप्रति
 नशक्ताःस्मक्ष्णंरामजीवितुंत्वांविनाप्रभो
 तस्मात्त्वयाविशालाक्षगच्छामस्त्रिदशालयम् ५८
 महेश्वरउवाच-
 तैरेवमुक्तःकाकुत्स्थोबाढमित्यब्रवीत्ततः
 अथोवाचमहातेजाराक्षसेंद्रंविभीषणम् ५९
 रामउवाच-
 राज्यंप्रशासधर्मेणमाप्रतिज्ञांवृथाकृथाः

यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठतिमेदिनी
तावद्रमस्वसुप्रीतोकालेममपदंब्रज ६०
महेश्वरउवाच-

इत्युक्त्वाथसकाकुत्स्थःस्वाङ्गंविष्णुंसनातनम्
श्रीरंगशायिनंसौम्यमिद्वक्कुलदैवतम् ६१
संप्रीत्याप्रददौतस्मैरामोराजीवलोचनः
हनुमंतमथोवाचराघवः शत्रुसूदनः ६२
रामउवाच-

मत्कथाःप्रचरिष्यंतियावल्लोकेहरीश्वर
तावत्त्वमासमेदिन्यांकालेमांब्रजसुव्रत ६३
महेश्वरउवाच-
तमेवमुक्त्वाकाकुत्स्थोजांबवंतमथाब्रवीत्
रामउवाच-

द्वापरेसमनुप्राप्तेयदूनामन्वयेपुनः ६४
भूभारस्यविनाशायसमुत्पत्स्याम्यहंभुवि
करिष्येतत्रसंग्रामंस्वयंभल्लूकसत्तम ६५
महेश्वरउवाच-

तमेवमुक्त्वाकाकुत्स्थःसर्वास्तानृक्षवानरान्
उवाचवाचागच्छध्वमितिरामोमहाबलः ६६
मंत्रिणोनैगमाश्चैवभरतः कैकयीसुतः
राघवस्यानुगमनेनिश्चितास्तेसमाययुः ६७
ततःशुक्लांबरधरोब्रह्मचारीययौपरम्
कुशान्गृहीत्वापाणिभ्यांसंसक्तः प्रययौपरम् ६८
रामस्यदक्षिणेपार्श्वेपद्महस्तारमागता
तथैवधरणीदेवीदक्षिणेतरगातथा ६९
वेदाःसांगाःपुराणानिसेतिहासानिसर्वतः
ॐकारोऽथवषट्कारःसावित्रीलोकपावनी ७०
अस्त्रशस्त्राणिचतदाधनुराद्यानिपार्वति
अनुजग्मुस्तथारामंसर्वेपुरुषविग्रहाः ७१
भरतश्चैवशत्रुघ्नःसर्वेपुरनिवासिनः

सपुत्रदाराः काकुत्स्थमनुजग्मुःसहानुगाः ७२
 मंत्रिणोभृत्यवर्गाश्चकिंकरानैगमास्तथा
 वानराश्चैवऋक्षाश्चसुग्रीवसहितास्तदा ७३
 सपुत्रदाराःकाकुत्स्थमन्वगच्छन्महामतिम्
 पशवःपक्षिणश्चैवसर्वेस्थावरजंगमाः ७४
 अनुजग्मुर्महात्मानंसमीपस्थानरोत्तमाः
 येचपश्यंतिकाकुत्स्थंस्वपथांतर्गतंप्रभुम् ७५
 तेतथानुगतारामंनिवर्त्ततेनकेचन
 अथत्रियोजनंगत्वानदीपश्चान्मुखींस्थिताम् ७६
 सरयूपुण्यसलिलांप्रविवेशसहानुगः
 ततःपितामहोब्रह्मासर्वदेवगणावृतः ७७
 तुष्टावरघुशार्दूलमृषिभिःसार्द्धमक्षरैः
 अब्रवीत्तत्रकाकुत्स्थंप्रविष्टंसरयूजले ७८
 ब्रह्मोवाच-

आगच्छविष्णोभद्रंतेदिष्ट्याप्राप्तोऽसिमानद
 भ्रातृभिस्सहदेवाभैःप्रविशस्वनिजांतनुम् ७९
 वैष्णवींतांमहातेजांदेवाकारांसनातनीम्
 त्वंहिलोकगतिर्देवनत्वांकेचित्तुजानते ८०
 त्वामचिंत्यंमहात्मानमक्षरंसर्वसंग्रहम्
 यमिच्छसिमहातेजस्तांतनुंप्रविशस्वभोः ८१
 महेश्वरउवाच-

तस्मिन्सूर्यकराकीर्णेषुष्पवृष्टिनिपातिते
 उत्सृज्यमानुषंरूपंस्वांतनुंप्रविवेशह ८२
 अंशाभ्यांशंखचक्राभ्यांशत्रुघ्नभरतावुभौ
 तदातेनमहात्मानौदिव्यतेजस्समन्वितौ ८३
 शंखचक्रगदाशार्ङ्गपद्महस्तश्चतुर्भुजः
 दिव्याभरणसम्पन्नोदिव्यगंधानुलेपनः ८४
 दिव्यपीतांबरधरःपद्मपत्रनिभेक्षणः
 युवाकुमारःसौम्यांगःकोमलावयवोज्ज्वलः ८५
 सुस्निग्धनीलकुटिलकुंतलःशुभलक्षणः

नवदूर्वाङ्कुरः श्यामःपूर्णचन्द्रनिभाननः ८६
 देवीभ्यांसहितःश्रीमान्विमानमधिरुह्यच
 तस्मिन्सिंहासनेदिव्यमूलेकल्पतरोःप्रभुः ८७
 निषसादमहातेजाः सर्वदेवैरभिष्टुतः
 राघवानुगतायेचमृक्षवानरमानुषाः ८८
 स्पृष्ट्वैवसरयूतोयंसुखेनत्यक्तजीविताः
 रामप्रसादात्तेसर्वेदिव्यरूपधराःशुभाः ८९
 दिव्यमाल्यांबरधरादिव्यमंगलवर्चसः
 आरुरोहविमानंतदसंख्यास्तत्रदेहिनः ९०
 सर्वैःपरिवृतः श्रीमान्रामोराजीवलोचनः
 पूजितःसुरसिद्धौघैर्मुनिभिस्तुमहात्मभिः ९१
 आययौशाश्वतंदिव्यमक्षरंस्वपदंविभुः
 यःपठेद्रामचरितंश्लोकंश्लोकार्धमेववा ९२
 शृणुयाद्वातथाभक्त्यास्मरेद्वाशुभदर्शने
 कोटिजन्मार्जितात्पापाज्ज्ञानतोऽज्ञानतःकृतात् ९३
 विमुक्तोवैष्णवंलोकंपुत्रदारसबांधवैः
 समाप्नुयाद्योगगम्यमनायासेनवैनरः ९४
 एतत्तेकथितंदेविरामस्यचरितंमहत्
 धन्योऽस्म्यहंत्वयादेविरामचंद्रस्यकीर्तनात्
 किमन्यच्छ्रोतुकामासितद्ब्रवीमिवरानने ९५
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डेउमामहेश्वर
 संवादेश्रीरामचरितकथनंनामचतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः२४४

पञ्चचत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीपार्वत्युवाच-
 रघुनाथस्यचरितंसाधूक्तंहित्वयाविभो
 श्रुत्वाधन्यास्मिदेवेशत्वत्प्रसादान्महेश्वर १
 वसुदेवसुतस्यास्यकृष्णस्यचरितंमहत्
 श्रोतुमिच्छामिदेवेशचरितंकल्मषापहम् २
 रुद्रउवाच-

शृणुदेविप्रवक्ष्यामिकृष्णस्यास्यमहात्मनः
 चरितंवासुदेवस्यसर्वेषांफलदंनृणाम् ३
 यदूनामन्वयेदेविवसुदेवइतीरितः
 देवमीढस्यपुत्रोऽभूत्सर्वधर्मविदांबरः ४
 देवकस्यैवदुहितादेवकीदेववर्णिनीम्
 उपयेमेविधानेनमथुरायांनृपात्मजः ५
 उग्रसेनस्यपुत्रोऽभूत्कंसःशूरोमहाबलः
 तयोरथवरंतत्रचोदयामाससारथिः ६
 समागतेषुतेष्वेवंपथिरम्येशुभावहे
 अंतरिक्षेऽशरीरावाक्प्राहगंभीरयागिरा ७
 आकाशवागुवाच-
 अस्यास्तवाष्टमोगर्भःकंसप्राणान्हरिष्यति ८
 रुद्रउवाच-
 तच्छ्रुत्वाहंतुमारेभेकंसोऽपिभगिनींतदा
 तमब्रवीत्सुसंरब्धंवसुदेवः स्वबुद्धिना ९
 वसुदेवउवाच-
 नहंतव्यामहाभागभगिनीधर्मतस्त्वया
 गभानेवसमुत्पन्नाञ्जहिराजन्महाबल १०
 रुद्रउवाच-
 तथेत्याहतदाकंसोवसुदेवंचदेवकीम्
 निबध्यस्वगृहेरम्येसर्वभोगेन्यवेशयत् ११
 एतस्मिन्नंतरेदेविपापिभारप्रपीडिता
 जगामधरणीदेवीसहस्राब्रह्मणोंतिकम् १२
 समेत्यजगतामीशंब्रह्माणंपरमेष्ठिनम्
 प्राहगंभीरयावाचाधरणीलोकधारिणी १३
 धरण्युवाच-
 प्रजापतेनशक्तास्मिधर्तुलोकानिमान्प्रभो
 राक्षसाःपापकर्माणिःसंस्थितामयिसुव्रत १४
 जगतः सकलान्धर्मान्निध्वंशसंतोमहाबलाः
 अधर्मवर्द्धसःसर्वेनराःपापविमोहिताः १५

स्वल्पमल्पतरंधर्मलोकेऽस्मिन्नचदृश्यते
धर्मेणैवधृतादेवसत्यशौचदमेनच
तस्मादधर्मसंभूतंनलोकंधर्तुमुत्सहे १६
रुद्रउवाच-

इत्युक्त्वाधरणीदेवीतत्रैवांतरधीयत
ततःसुरगणाःसर्वेब्रह्मरुद्रपुरोगमाः १७
क्षीराब्धेरुत्तरंकूलमधिगम्यजगत्पतिम्
तुष्टुवुःस्तुतिभिर्दिव्यैर्मुनयश्चमहातपाः
ततः प्रसन्नःप्राहेशः सर्वास्तान्मुनिसत्तमान् १८
श्रीभगवानुवाच-

भोभोदेवगणास्सर्वेकिन्निमित्तमिहागताः
रुद्रउवाच-

ततःपितामहःप्राहदेवदेवंजनार्दनम् १९
ब्रह्मोवाच-
देवदेवजगन्नाथपृथिवीभारपीडिता
राक्षसाबहवोलोकेसमुत्पन्नादुरासदाः २०
जरासंधश्चकंसश्चप्रलम्बोधेनुकादयः
दुरात्मानः प्रबाधंतेसर्वलोकान्सनातनान् २१
भारावतरणं कर्तुंपृथिव्यास्त्वमिहार्हसि
रुद्रउवाच-

एवमुक्तोहृषीकेशोब्रह्मणापरमेष्ठिना
प्राहगंभीरयावाचाजगतीपतिरव्ययः २२
श्रीभगवानुवाच-
अवतीर्याथलोकेस्मिन्यदूनामन्वयेसुराः
अवनीभारमव्यग्रमपास्यामिमहाबलाः २३
रुद्रउवाच-

एवमुक्ताःसुरास्सर्वेनमस्कृत्वाजनार्दनम्
स्वान्स्वान्लोकान्समासाद्यपरेशंतेन्वचिंतयन्
ततोनारायणींमायांपरमेशःसमब्रवीत् २४
श्रीभगवानुवाच-

हिरण्याक्षस्यषट्पुत्रान्समानीयावनीतले
 वसुदेवस्यपत्न्यांतुदेवक्यांसन्निवेशय २५
 अनंतांशः सप्तमोऽत्रसंप्रविष्टस्तुमाचिरम्
 तस्याःसपत्न्यांरोहिण्यांददस्वशुभदर्शने २६
 ततोऽष्टमेममांशस्तुदेवक्यांसंभविष्यति
 नंदगोपस्यपत्न्यांतुयशोदायांसनातनी २७
 तवांशभूतामहानिद्राविंध्यंगत्वामहाचलम्
 तत्रसंपूज्यमानाहिदेवैरिंद्रपुरोगमैः
 हन्याद्वैत्यान्महावीर्याञ्शुभासुरपुरोगमान् २८
 रुद्रउवाच-

तथेत्युक्त्वामहामायाहिरण्याक्षसुतांस्तदा
 पर्यायेणचदेवक्यांषड्ग भान्संन्यवेशयत् २९
 ताञ्जघानतदाकंसोजातमात्रान्महाबलः
 ततस्तुसप्तमोगर्भोह्यनंतांशेनचोदितः ३०
 वर्धमानंतुगर्भतंरोहिण्यांसमुपानयत्
 गर्भसंकर्षणात्तस्यांजातः संकर्षणोऽव्ययः ३१
 कृष्णाष्टम्यांतुरोहिण्यांप्रौष्ठपद्मांशुभोदये
 रोहिणीजनयामासपुत्रंसंकर्षणंप्रभुम् ३२
 ततस्तुदेवकीगर्भमापेदेभगवान्हरिः
 आपन्नगर्भातांदृष्ट्वाकंसोभयनिपीडितः ३३
 ततः सुरगणाःसर्वेहर्षनिर्भरमानसाः
 तुष्टुवुर्देवकींतत्रविमानस्थानभस्तले ३४
 ततस्तुदशमेमासिकृष्णेनभसिपार्वति
 अष्टम्यामर्द्धरात्रेचतस्यांजातोजनार्दनः ३५
 इंदीवरदलश्यामः पद्मपत्रायतेक्षणः
 चतुर्भुजः सुंदरांगोदिव्याभरणभूषितः ३६
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कोवनमालाविभूषितः
 वसुदेवस्यजातोऽसौवासुदेवः सनातनः ३७
 तंदृष्ट्वाजगतांनार्थंकृष्णमानकदुंदुभिः
 उवाचप्रांजलिर्भुत्वानमस्कृत्यजगन्मयम् ३८

वसुदेवउवाच-

जातोऽसिमेजगन्नाथभक्त कल्पतरोप्रभो
त्वमेवसर्वदेवानामनादिः पुरुषोत्तमः ३६
त्वमचिन्त्यमहद्भूतोयोगिध्येयःसनातनः
ममपुत्रत्वमापन्नोधरण्यांधरणीधर ४०
दृष्ट्वैतदद्भुतरूपमैश्वरंपुरुषोत्तम
दानवाःपापकर्माणोनसहंतेमहौजसः ४१

रुद्रउवाच-

इत्यर्थितः स्तुतस्तेनपद्मनाभःसनातनः
उपसंहतवानुपंचतुर्भुजसमन्वितम् ४२
मानुषेणैवभावेनद्विभुजेनव्यरोचत
येचांगरक्षकाःसर्वेदानवास्तत्रसंस्थिताः ४३
तेचापिमाययातस्यामोहितास्तमसावृताः
एतस्मिन्नंतरेदेवमादायानकदुंदुभिः ४४
प्रययौनगरात्तूर्णसर्वदेवैरभिष्टुतः
पयोधरेवर्षमाणेनागराजोमहाबलः ४५
फणासहस्रेणाच्छाद्यभक्त्यादेवंसमन्वगात्
तौगोपुरकपाटौतुतत्पादस्पर्शनात्तदा ४६
भिद्यमानौसुविवृतौतत्रस्थाश्चविमोहिताः
स्रोतस्विनीसुपूर्णयायमुनापिमहात्मनः ४७
प्रवेशाज्जानुमात्रंतुजलंसाचाप्युपावहत्
उत्तीर्ययमुनांसोथाव्रजत्तत्तीरसंस्थितम् ४८
संस्तूयमानस्त्रिदशैःप्रविवेशयदूत्तमः
तत्रनंदस्यपत्नीसाप्रसूतागोव्रजेशुभे ४९
विमोहितामाययैवसुषुप्तातमसावृता
तस्यास्तुशयनेदेवंविनिक्षिप्यसयादवः ५०
तांकन्यांसमुपादायप्रययौमथुरांपुनः
पत्न्यैदत्वाऽथतांबालामुवाससुसमाहितः ५१
रुरोदबालभावात्सादेवकीशयनंगता
अथबालाध्वनिंश्रुत्वातद्गृहंसाङ्गरक्षकाः ५२

कंसायावेदयामासुर्देवकीप्रसवंशुभम्
 कंसस्तूर्णमुपेत्यैनांजग्राहबालिकांतदा ५३
 चिक्षेपचशिलापृष्ठेसापितूर्णवियत्स्थिता
 तस्योत्तमांगेस्वपदंदत्वापूर्णमुखास्थिता ५४
 उवाचाष्टभुजादेवीतदाराक्षसपुंगवम्
 देव्युवाच-
 किंमयाक्षिप्तयामंदजातोयस्त्वांवधिष्यति ५५
 सर्वस्यजगतः स्रष्टाधर्ताहर्ताचयः प्रभुः
 अस्मिन्लोकेसमुत्पन्नः सतेप्राणान्हरष्यति ५६
 रुद्रउवाच-
 इत्युक्तवातेजसादेवीसहसापूरयन्नभः
 जगामदेवगंधर्वैःस्तूयमानाहिमाचलम् ५७
 कंसस्तदोद्विग्नमनाःसमाहूयस्वदानवान्
 प्रलंवाचारुमुखानुवाचभयपीडितः ५८
 कंसउवाच-
 अस्माद्भयात्सुरगणाउपेत्यक्षीरसागरम्
 आचक्षुर्हरेः सर्वैरक्षोविध्वंसनंप्रति ५९
 तेषांतुवचनंश्रुत्वाधरण्यांधरणीधरः
 मानुषेणैवभावेनसमुत्पन्नोहिसोऽव्ययः ६०
 तदद्यसर्वेयूयंवैराक्षसाः कामरूपिणः
 समुद्रिक्तबलान्बालान्मारयध्वमशंकितः ६१
 रुद्रउवाच-
 इत्यादिश्यततःकंसोवसुदेवंचदेवकीम्
 आश्वास्यमोचयित्वाथस्ववेश्मांतर्विवेशह
 वसुदेवस्तोगत्वानंदव्रजमनुत्तमम् ६२
 तेनसंपूजितस्तत्रनिक्षिप्यतनयमुदा
 उवाचनंदपत्नीतांयशोदांयदुनंदनः ६३
 वसुदेवउवाच-
 सुभगेमत्सुतमिमंरोहिणीजठरोद्भवम्
 स्वपुत्रमिवरक्षस्वभियाकंसादिहागतम् ६४

रुद्रउवाच-

तथेत्याहतदातन्वीनंदपत्नीदृढव्रता
लब्ध्वैवयुगलंपुत्रमुत्पुपोषमुदान्विता ६५
निक्षिप्यतनयौगेहंनंदगोपस्ययादवः
विश्रब्धःप्रययौतूर्णमथुरांकंसपालिताम् ६६
ततोगर्गःशुभदिनेवसुदेवेननोदितः
नंदगोपव्रजंगत्वातत्रस्थैःपूजितोद्विजः ६७
विधिनाजातकंकर्मकृत्वादेवस्यगोकुले
नामचात्राकरोद्दिव्यंपुत्रयोर्वासुदेवयोः ६८
संकर्षणोरौहिणेयोबलभद्रोमहाबलः
रामइत्यादिनामानिपूर्वजस्याकरोद्दिवजः ६९
श्रीधरः श्रीकरः श्रीमान्कृष्णोऽनतोजगत्पतिः
वासुदेवोहृषीकेशइत्याद्यवरजस्यच ७०
रामकृष्णावितिख्यातिमस्मिँल्लोकेगमिष्यतः
एवमुक्त्वाद्विजश्रेष्ठःसंपूज्यपितृदेवताः ७१
संपूज्यमानोगोपालैराययौमथुरापुनः
कंसेनप्रेषितारात्रौपूतनाबालघातिनी ७२
विषलिप्तंस्तनंदत्वाकृष्णायामिततेजसे
कृष्णस्तुराक्षसींज्ञात्वापपौगाढंस्तनंभृशम् ७३
प्राणैःसहमहातेजाराक्षस्यायदुपुंगवः
साविह्वलांगीसहसाविच्छिन्नस्त्रायुबंधना ७४
पपातवेपमानासाममारचमहास्वना
तस्याःशब्देनमहतापूरितंचनभस्तलम् ७५
त्रस्ताःसर्वेततोगोपादृष्ट्वातांपतितांभुवि
कृष्णंचक्रीडमानंतंराक्षस्यामहतोरसि ७६
समुद्विग्नास्ततस्तूर्णमादायतनयंतदा
रक्षोभियातदातस्मिन्गोपुरीषेणमूर्द्धनि ७७
संमार्जयामासतदागोवालेनतदाननम्
नंदगोपःसमभ्येत्यसुतमादायभामिनि ७८
भगवन्नामभिस्तस्यसर्वांगेषुप्रमार्जनम्

कृत्वातांतामसींभीमांबहिर्विन्यस्यगोव्रजात् ७६
 ददाहगोपवृंदैश्चत्रासितैस्तत्रगोव्रजे
 कदाच्छिकटस्याधःशयानोभगवान्हरिः ८०
 प्रसार्यचरणौतत्ररुदमधुसूदनः
 तस्यपादप्रहारेणशकटंपरिवर्तितम् ८१
 विध्वस्तकुंभभाडंतद्विपरीतंपपातवै
 ततोगोप्यश्चगोपाश्चदृष्ट्वातच्छकटमहत् ८२
 विस्मयंपरमंजग्मुः किमेतदितिशंकिताः
 यशोदाचतदातूर्णबालंजग्राहविस्मिता ८३
 अल्पेनैवहिकालेनबालकौतौयदूतमौ
 वर्द्धमानौयशोदायाःस्तनपानेनपोषितौ ८४
 जानुभ्यामथहस्ताभ्यांरिंगमाणौविरेजतुः
 मायावीराक्षसस्तत्रकृतश्चबटुवेषधृक् ८५
 कृष्णंहंतुंसमारब्धोविचचारमहीतले
 ज्ञात्वाकृष्णस्तुतंरक्षोनिजघानतलेनवै ८६
 राक्षसेनैवरूपेणनिपपातममारच
 विचचारततःसर्वगोव्रजंमधुसूदनः ८७
 नवनीतंजहाराशुगोपीनांचगृहेगृहे
 तदायशोदाकुपितादाम्नामध्येउलूखले ८८
 निबध्यकृष्णंप्रययौविक्रेतुंगोरसादिकम्
 कर्षमाणस्ततः कृष्णोदाम्नावद्धउलूखले ८९
 यमलार्जुनयोर्मध्येजगामधरणीधरः
 उलूखलेनगोविंदः पातयामासतौद्रुमौ ९०
 भग्नस्कंधौनिपतितौस्वरेणधरणीतले
 तेनशब्देनमहताजग्मुस्तत्रमहौजसः ९१
 गोपवृद्धास्ततोदृष्ट्वाविस्मयंपरमंगताः
 यशोदापिसमुद्विग्नाविमुच्यधरणीधरम् ९२
 तंविस्मितंसमादायस्तनंप्रादान्महात्मने
 यस्मिन्निबध्यमानस्तुदाम्नामात्राजगत्पतिः ९३
 तस्मिन्महर्षिभिःसर्वैर्दामोदरइतीरितः

तौतुकिंनरतांप्राप्तौविमुक्तौयमलार्जुनौ ६४
 गोपवृद्धास्ततःसर्वेनंदगोपपुरोगमाः
 महोत्पातमिमंज्ञात्वास्थानांतरमुपाययुः ६५
 वृंदावनेमनोरम्येयमुनायास्तटेशुभे
 निवासंचक्रिरेरम्यंगवांगोपीजनस्य च ६६
 तत्रतौरामकृष्णौतुवर्द्धमानौमहाबलौ
 वत्सपालयुतौवत्सान्पालयामासतुस्तदा ६७
 गोवत्समध्यगंकृष्णंबकोनाममहासुरः
 बकरूपेणतंहंतुमुद्युक्तोऽत्रयदूतमम् ६८
 तंदृष्ट्वावासुदेवोऽपिलोष्टमुद्यम्यलीलया
 ताडयामासपक्षातेपपातोर्व्यामहासुरः ६९
 ततः कतिपयाहस्तु गोवत्सान्पालयन्वने
 छायायांजंबुवृक्षस्यप्रसुप्तौपल्लवेमृदौ १००
 एतस्मिन्नंतरेदेवोब्रह्मादेवगणैर्वृतः
 द्रष्टुकृष्णंसमागम्यसुप्तौदृष्ट्वायदूतमौ १०१
 वत्सान्गोपशिशून्हत्वाजगामत्रिदिवंपुनः
 प्रबुद्धौतौसमालोक्यविनष्टाञ्जिशुवत्सकान् १०२
 गोवत्सागोपबालाश्चक्वगताइतिविस्मितौ
 ज्ञात्वाकृष्णस्तुतत्कर्मप्रजापतिकृतंतदा १०३
 तथैवससृजेबालान्गोवत्सांश्चसनातनः
 यथातूर्ण्यथारूपंतथैवमधुसूदनः १०४
 ससर्जवत्सान्गोपालानविताजगतांप्रभुः
 दृष्ट्वासायाहसमयेगावस्त्वेषांचमातरः १०५
 स्वान्स्वान्वत्सानुपागम्ययथापूर्वप्रवर्तिताः
 एवंसंवत्सरेकालेगतेतत्रमहात्मनः १०६
 प्रजापतिःपुनस्तस्मैददौवत्सान्सबालकान्
 कृतांजलिपुटोभूत्वापरिणीयप्रणम्यच
 भयादुवाचगोविंदंब्रह्मात्रिभुवनेश्वरः १०७
 ब्रह्मोवाच-
 नमोनमस्तेसर्वात्मंस्तत्त्वज्ञानस्वरूपिणे

नित्यानन्दस्वरूपायप्रियतात्मन्महात्मने १०८
 अणुर्बृहत्स्थूलतररूपःसर्वगतोऽव्ययः
 अनादिमध्यांतरूपस्वरूपात्मन्नमोस्तुते १०९
 नित्यज्ञानबलैश्वर्यवीर्यतेजोमयस्यच
 महाशक्तेनमस्तुभ्यं पूर्णषाड्गुणयमूर्तये ११०
 त्वंवेदपुरुषोब्रह्मन्महापुरुषएवच
 शरीरपुरुषत्वस्यछंदःपुरुषएवच १११
 चत्वारःपुरुषास्त्वंचपुराणः पुरुषोत्तम
 विभूतयस्तवब्रह्मन्पृथिव्यग्न्यनिलादयः ११२
 तववाचासमुद्भूतौद्दमावह्नीजगदीश्वर
 अंतरिक्षंचवायुश्चसृष्टौप्राणेनतेविभो ११३
 चक्षुषातवसंसृष्टौद्यौश्चादित्यस्तथाव्यय
 दिशश्चचंद्रमाः सृष्टाः श्रोत्रेणतवचानघ ११४
 अपांस्त्रावश्चवरुणोमनसातेमहेश्वर
 उक्तेमहतिमीमांसे यत्तद्ब्रह्मप्रकाशते ११५
 तथैवचाध्वरेष्वेतदेतदेवमहाव्रते
 छंदोगेयेनभस्येतद्विव्येतद्वायुरेवतत् ११६
 आकशएतदेवेदमोषधीष्वेवमेवच
 नक्षत्रेषुचसर्वेषुग्रहेष्वेतद्विवाकरे ११७
 एवंभूतेष्वेवमेवब्रह्मेत्याचक्षतेश्रुतिः
 तदेवपरमंब्रह्मप्रज्ञातंपरितोमृतम् ११८
 हिरण्यमयोऽव्ययोयज्ञः शुचिः शुचिषदित्यपि
 वैदिकान्यभिधेयानितथैतान्यस्यनक्वचित् ११९
 चक्षुर्मयंश्रोत्रमयंछंदोमयमनोमयम्
 वाङ्मयंपरमात्मानंपरेशंशंसतिश्रुतिः १२०
 इतिसर्वोपनिषदामर्थस्त्वंकमलेक्षण
 स्तोतुंनशक्तोऽयत्वांतुसर्ववेदांतपारगम् १२१
 महापराधमेतत्तेवत्सापहरणंमया
 कृतंतत्क्षम्यतांनाथशरणागतवत्सल १२२
 महेश्वरउवाच-

एवंस्तुत्वाहरिवेधाः प्रणम्यचपुनः पुनः
 वत्सान्दत्वापुनस्तस्मैप्रययौस्वयमालयम् १२३
 हृदिकृत्वासदादेविबालरूपंहरिविधिः
 उवासत्रिदशैः सार्द्धं हृष्टपुष्टोमहातपाः १२४
 कृष्णेनसृष्टावत्सावैपूर्ववत्सास्तथार्भकाः
 अवापुर्देव्यतां तत्र पश्यतां त्रिदिवौकसाम् १२५
 कृष्णस्तुवत्सपालैर्वैप्रययौ नंदगोकुलम्
 ततः कतिपयाहस्सुगोपालैर्यदुपुंगवः १२६
 हृदंगत्वाऽथकालिद्यास्तत्रस्थं सुमहाविषम्
 सहस्रशीर्षबलिनंनागराजानमच्युतः १२७
 निष्पिष्यफलसाहस्रं पादेनैकेन लीलया
 प्राणसंशयमापन्नंचकारमधुसूदनः १२८
 सकालियोलब्धसंज्ञस्तमेव शरणं ययौ
 ररक्ष भगवान्कृष्णो नागं त्यक्तविषंतदा १२९
 वैनतेयभयाद्धीतं स्वपदेनांक्यमूर्द्धसु
 हृदाद्विवासयामासकालिद्यायदुपुंगवः १३०
 त्यक्त्वासतंहृदं तूर्णं पुत्रदारसमन्वितः
 नमस्कृत्वाथ गोविंदं प्रययौ कालियस्तदा १३१
 विषदग्धास्तु ये पूर्वतत्तीरस्थाश्च शाखिनः
 कृष्णेन वीक्षितास्तूर्णफलिनः पुष्पिणोऽभवन् १३२
 अथकालेन कौमारमवाप्यमधुसूदनः
 गोवृंदं पालयामास सर्वदेवमयः प्रभुः १३३
 स्वसमानवयोभिस्तु गोपालैस्तु यदूत्तमः
 वृंदावने मनोरम्ये सरामो विचचार ह १३४
 तत्र हत्वा महाघोरं सर्प रूपं महासुरम्
 अपहत्य महाकायं मेरुमंदारगौरवम् १३५
 धेनुकस्य वनं प्राप्य तालहिं तालगह्वरम्
 प्रविश्य तद्वनं रम्यं फलितं तालगह्वरम्
 धेनुकं पर्वताकारं खररूपधरं सदा १३६
 पादौ गृह्य समुत्क्षिप्य तालेन विजघान ह

तत्क्षणादेवतत्पालास्तदंतेरेमिरेतदा १३७
 निष्क्रम्यतद्वनात्तूर्णभांडीरंवटमागताः
 तत्रतेरामकृष्णाभ्यांचिक्रीडुर्बाललीलया १३८
 गोपवेषेणतत्रागात्प्रलंबोनामराक्षसः
 रामंस्वपृष्ठमारोप्यययौतूर्णनभस्तलम् १३९
 मत्वातंराक्षसंरामोमुष्टिनातस्यमूर्द्धनि
 ताडयामासरोषेणविह्वलांगस्ततोऽपतत् १४०
 राक्षसेनैवरूपेणविनदन्भैरवंस्वनम्
 भिन्नशीर्षतनुस्तत्रममारुधिरोक्षितः १४१
 ततः प्रदोषसमयेगोब्रजेनंदनंदनः
 उवासगोपकन्याभिःक्रीडन्कौमोदवर्चसे १४२
 अरिष्टनामादैत्येशोगत्वातत्रवृषाकृतिः
 कृष्णंहंतुंसमागत्यजगर्जचमहास्वनम् १४३
 तदृष्ट्वाविद्रुताःसर्वेगोपालाभयपीडिताः
 कृष्णोऽपिदृष्ट्वातंरौद्रमागतंदनुजाधिपम् १४४
 तालवृक्षंसमुत्पाट्यशृंगमध्येव्यपीडयत्
 सतुभग्नशिरः शृगोवमन्वैरुधिरंबहु १४५
 पपातभीमवेगेननिनदंस्त्यक्तजीवितः
 इत्थंहत्वामहाकायमरिष्टंदनुजाधिपम् १४६
 आहूयगोपबालांश्चतत्रैवोवासगोब्रजे
 ततः कतिपयाहस्सुकेशीनाममहासुरः १४७
 हयकायेनगोविंदंहंतुंव्रजमुपाययौ
 सगत्वागोव्रजरम्यमुच्चैर्हेषामथाकरोत् १४८
 तेनशब्देनमहतापूरितंभुवनत्रयम्
 भीताः सर्वेसुरगणाः शंकमानायुगक्षयम् १४९
 तत्रस्थामोहिताः सर्वेगोपागोप्यश्चविह्वलाः
 लब्धसंज्ञास्तुतेसर्वेविद्रुताश्चसमंततः १५०
 गोप्यस्तुशरणंजग्मुःकृष्णंत्राहीतिचाब्रुवन्
 नभेतव्यंनभेतव्यमित्याहभक्तवत्सलः १५१
 समाश्वास्यततस्तूर्णमुष्टिनावासवानुजः

ताडयामासशिरसितस्यदैत्यस्यलीलया १५२
 विभिन्नदंतनेत्रोऽसौविननादमहास्वनम्
 महाशिलांसमुत्क्षिप्यतस्यांगेवैन्यपातयत् १५३
 सतुचूर्णितसर्वांगोनिनदन्धैरवंस्वनम्
 पपातसहसाभूमौममारचमहासुरः १५४
 केशिनंनिहतंदृष्ट्वादिविदेवगणाभृशम्
 मुमुचुः पुष्पवर्षाणिसाधुसाध्वितिचाब्रुवन् १५५
 इत्थंशिशुत्वेवैदैत्यान्हरिर्हत्वाबलोत्कटान्
 समुमोदसुखेनैवबलरामसमन्वितः १५६
 इंदीवरदलश्यामःपद्मपत्रनिभेक्षणः
 पीतांबरधरःस्नग्वीवनमालाविभूषितः १५७
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कश्चित्रमाल्यानुलेपनः
 विचित्राभरणैर्युक्तः कुंडलाभ्यांविराजितः १५८
 आमुक्ततुलसीमालः कस्तूरीतिलकांचितः
 सुस्निग्धनीलकुटिलकबरीकृतकेशवान् १५९
 बद्धैर्नानाविधैःपुष्पैर्बर्हिर्बर्हावतंसकः
 रक्तारविंदसदृशहस्तपादतलाधरः १६०
 पद्ममध्यगशीतांशुकलंकभूलताननः
 हारनूपुरकेयूरैः कटकाभ्यांविराजितः १६१
 वृंदावनेमहारम्येफलपुष्पविराजिते
 रम्यंनिनादयन्वेणुंतत्रास्तेयदुनंदनः १६२
 अवधीरित कंदर्पकोटिलावण्यमच्युतम्
 सर्वांगोपस्त्रियोदृष्ट्वामन्मथास्त्रेणपीडिताः १६३
 पुरामहर्षयः सर्वेदंडकारण्यवासिनः
 दृष्ट्वारामंहरितत्रभोक्तुमैच्छत्सुविग्रहम् १६४
 तेसर्वेस्त्रीत्वमापन्नाः समुद्धूतास्तुगोकुले
 हरिसंप्राप्यकामेनततोमुक्ताभवार्णवात् १६५
 क्रोधेनैवयथादैत्याःसमेत्यमधुसूदनम्
 निधनंप्राप्यसंग्रामेहतामुक्तिमवाप्नुयुः १६६
 कामक्रोधौनृणांलोकेनिरयस्यैवकारणम्

हरिसमेत्यभावेनमुक्तागोप्यःसुरद्विषः १६७
 कामाद्भयाद्वाद्द्वेषाद्वायेभजंतिजनार्दनम्
 तेप्राप्नुवंतिवैकुण्ठंकिंपुनर्भक्तियोगतः १६८
 तस्यवेणुध्वनिंश्रुत्वारजन्यांबल्लवांगनाः
 शयनादुत्थिताः सर्वाविकीर्णांबरमूर्द्धजाः १६९
 त्यक्त्वापतीन्सुतान्बधूंस्त्यक्त्वालज्जांकुलंस्वकम्
 जगत्पतिसमाजग्मुःकंदर्पशरपीडिताः १७०
 समेत्यगोप्यःसर्वास्तुभुजैरालिग्यकेशवम्
 बुभुजुश्चाधरंदेव्यःसुधामृतमिवामराः १७१
 ताभिःसर्वाभिरात्मेशः क्रीडयामासगोव्रजे
 तेनापिताः स्त्रियः सर्वा रेमिरेनिर्भयाव्रजे १७२
 इत्येवंरमयामासुरहन्यहनिकेशवम्
 वृंदावनेमनोरम्येकालिदीपुलिनेतथा १७३
 पार्वत्युवाच-
 धर्मसंरक्षणार्थायजगत्यामवतीर्यसः
 परदाराभिगमनंकथंकुर्याज्जनार्दनः १७४
 रुद्रउवाच-
 स्वशरीरेपरेष्वंगभेदोनास्तिशुभानने
 सर्वजगच्चतस्यांगंपृथगत्रनविद्यते १७५
 स्त्रीपुंभेदो न वै तस्य पुरुषस्य महात्मनः
 नैसर्गिकस्य भर्तृत्वादात्मे शत्वाज्जगत्पतेः १७६
 तथापहतपाप्मत्वसामर्थ्याद्भूयापिनः प्रभोः
 दोषोऽत्र नास्ति सुभगे देवस्य परमात्मनः १७७
 वसिष्ठउवाच-
 एवमुक्त्वा तु गिरिजां रुद्रः श्रीत्रिपुरान्तकः
 कृष्णस्य शेषं चरितमाख्यातुं संप्रचक्रमे १७८
 रुद्रउवाच-
 शरत्काले तु संप्राप्ते नंदगोपपुरोगमाः
 गोपामहोत्सवं कर्तुमारब्धास्त्रिदशांपतेः १७९
 तदुत्सवं तु गोविंदो निवार्याथ शतक्रतोः

गोवर्द्धनाद्रिराजस्यकारयामासवीर्यवान् १८०
ततः क्रुद्धःसहस्राक्षो नन्दगोपस्यगोव्रजे
ववर्षचमहावृष्टिं सप्तरात्रं निरंतरम् १८१
गोवर्द्धनं समुत्पाट्य महाशैलं जनार्दनः
गवांसं रक्षणाथार्थं धारयामास लीलया १८२
तस्य च्छायांगिरेः प्राप्य गोपागोप्यश्च सुव्रते
अवसंश्च सुखेनैव हर्म्यांतरगता इव १८३
ततः शक्रः सहस्राक्षो भीतः संभ्रांतचेतसा
वारयामास तद्वर्षयौ नन्दस्य तद्ब्रजम् १८४
कृष्णोऽपि तं महाशैलं यथा पूर्वं निवेशयत्
गोपवृद्धाश्च ते सर्वे नन्दगोपपुरोगमाः १८५
परिपूज्य च गोविंदं परं विस्मयमाययुः
ततः शतक्रतुर्देवः समेत्य मधुसूदनम्
तुष्टावप्रांजलिर्भूत्वा हर्षगद्गदया गिरा १८६
इन्द्र उवाच-

नमस्ते पुंडरीकाक्ष सर्वज्ञाति त्रिविक्रम
त्रिगुणातीत सर्वेश विश्वस्यात्मन्नमोस्तुते १८७
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोङ्कारः क्रतुर्हविः
त्वमेव सर्वदेवानां पिता माता च केशव १८८
अग्रे हिरण्यगर्भस्त्वं भूतस्य समवर्तत
त्वमेवैकः पतिरसि पुरुषस्त्वं हिरण्यमयः १८९
पृथिवीं द्यामिमां देवत्वमेव धृतवानसि
आत्मदः फलदोयश्च स्यादेवं जगदीश्वर १९०
अवाप्तं तच्च त्रिदशैः प्रकाशं जगतां पतेः
अमृतं चैव मृत्युश्च छाया तव सनातन १९१
तस्मै देवाय भवते विधेम हविषा वयम्
हेमवंत इमे यस्य समुद्भूता हिरण्यमयाः १९२
समुद्रारसनायस्य वाहस्तस्यैव केशव
इमादिशः प्रतिदिशो वायुर्यस्य तवाव्यय १९३
तस्मै देवाय भवते विधेम हविषा वयम्

येनत्वयासमारूढापृथिवीवर्द्धतापुनः १६४
 स्वर्लोकः स्तंभितोयेनत्वयाब्रह्मन्महेश्वर
 त्वमंतरिक्षेजसोवसानः सर्वगोव्ययः १६५
 तस्मैदेवायभवतेविधेमहविषावयम्
 यंक्रंदसिराजमानेतत्प्रभासेगुणान्विते १६६
 अभ्यैक्षेतांचमनसाअवश्यंश्रीश्चसर्वदा
 यत्रास्ति सूरउदितोविभातिपरमेपदे १६७
 तस्मैदेवायभवतेविधेमहविषावयम्
 यदापोबृहतीर्विश्वब्रह्ममायंजनार्दनाः १६८
 गर्भदधानाः सर्गेऽत्रजनयंतीरघौघकृत्
 समवर्ततदेवानामसुरेकोऽव्ययोविभुः १६९
 तस्मैदेवायभवतेविधेमहविषावयम्
 याआपोमहिनादक्षंपर्यपश्यत्प्रजापतिम् २००
 यज्ञंदधानास्तत्रादौजनयंतीर्हविः पुमान्
 योदेवेष्वेकएवासीदधिदेवः परात्परः २०१
 तस्मैदेवायभवतेविधेमहविषावयम्
 मानोहिंसीज्जनितायःपृथिव्याअव्ययः पुमान् २०२
 योवादिवंसत्यधर्माजजानाव्ययईश्वरः
 यश्चंद्रोबृहतीरपोजजानसकलंजगत् २०३
 तस्मैदेवायभवतेविधेमहविषावयम्
 एतानिविश्वजातानिबभूवपरिताप्रभो २०४
 त्वदुत्पन्नप्रजाध्यक्षभविष्यद्भूतमच्युतः
 यजामस्त्वांचयत्कामास्तन्नोअस्तुसमासतः २०५
 त्रयाणांपतयःस्यामतवकारुण्यवीक्षणात्
 हिरण्यमयाख्यःपुरुषोहिरण्यश्मश्रुकेशवान् २०६
 आप्रणखात्सर्वंहिरण्यंसवितातुहिरण्यभाक्
 असौसर्वगतोब्रह्मायस्त्वादित्येव्यवस्थितः २०७
 तद्वैदेवस्यसवितुर्वरेण्यंभर्गउत्तमम्
 सदाधीमहितेरूपंधियोयोनः प्रभातिहि २०८
 नमस्ते पुंडरीकाक्षश्रीशसर्वेशकेशव

वेदांतवेद्यज्ञेशयज्ञरूपनमोस्तुते २०९
 नमस्तेवासुदेवायगोपवेषायतेनमः
 तत्सर्वध्वंसनादेवअपराधंमयाकृतम् २१०
 तत्क्षम्यतांजगन्नाथघृणाब्धेपुरुषोत्तम
 अल्पेनैवहिकालेनजहिकंसंदुरासदम्
 देवानांहिहितंकृत्वासुखेवस्थायमेदिनीम् २११
 महादेवउवाच-
 इतिसंस्तुत्यगोविंदंसर्वदेवेश्वरोहरिः
 सुधामृतेनाभ्यषिंचद्विव्यांबरविभूषणैः २१२
 अर्चयित्वातुदेवेशंजगामत्रिदिवंपुनः
 गोपवृद्धाश्चगोप्यश्चदृष्ट्वातत्रशतक्रतुम् २१३
 तेनतेपूजिताश्चैवप्रहर्षमतुलंययुः
 रामकृष्णौमहावीर्यौदिव्याभरणभूषितौ २१४
 नंदस्य गोव्रजेरम्येसुसुखेनैवतस्थतुः
 एतस्मिन्नंतरेदेविनारदोमुनिसत्तमः २१५
 सहसामथुरांगत्वाकंसस्यांतिकमाविशत्
 राज्ञासंपूजितास्तत्रसमासीनःशुभासने २१६
 सर्वविज्ञापयामासचेष्टितंशार्ङ्गिणस्तदा
 देवतानांसमुद्योगंजन्मवैकेशवस्यच २१७
 तथाचवसुदेवेनपुत्रनिक्षेपणंव्रजे
 निधनंराक्षसानांचसर्पराजविवासनम् २१८
 धारणंगिरिवर्यस्यशतक्रतुसमागमम्
 निवेदयित्वाकंसस्यसर्वनिरवशेषतः २१९
 प्रययौब्रह्मभवनंपूजितस्तेनरक्षसा
 कंसः समुद्विग्नमनामंत्रिभिः परिवेष्टितः २२०
 मंत्रयामासतैः साकमात्मनोनिधनंप्रति
 तत्रबुद्धिमतांश्रेष्ठमक्रूरंधर्मवत्सलम्
 उवाचात्महितं कार्यदानवेद्रोमहाबलः २२१
 कंसउवाच-
 मद्भयात्त्रिदशाः सर्वेशतक्रतुपुरोगमाः

विष्णोःसमीपमागत्यभयार्ताः शरणंगताः २२२
 सतेषामभयंदत्वाभगवान्भूतभावनः
 उत्पन्नोदेवकीगर्भेमांहंतुमधुसूदनः २२३
 वसुदेवोऽपिदुष्टात्मावंचयित्वातुमांनिशि
 पुत्रंनिक्षिप्तवान्गोहेनंदस्यसुदुरात्मनः २२४
 बालेनैवदुराधर्षोविजघानमहासुरान्
 मांहंतुमपिसंनद्धोभवेदेवनसंशयः २२५
 सतुहंतुनवैशक्तः सेंद्रैरपिसुरासुरैः
 उपायेनैवहंतव्यः समानीयमयातदा २२६
 मदोत्कटैस्तुमातंगैर्मल्लैश्चवरवाजिभिः
 येनकेनाप्युपायेनहंतुंशक्यमिहैवतु २२७
 तस्मात्त्वंगोब्रजंगत्वाकृष्णंरामंचयादव
 सर्वान्गोपालवृद्धांश्चनंदगोपपुरोगमान्
 उपभोक्तुंधनुर्यागामिहानययदूत्तम २२८
 महादेवउवाच-
 तथेत्युक्त्वायदुश्रेष्ठोरथमारुह्यवीर्यवान्
 प्रययौगोकुलंरम्यंकृष्णंसंदर्शनोत्सुकः २२९
 महाभागवतश्रेष्ठोगवांमध्येव्यवस्थितम्
 ददर्शकृष्णमक्लिष्टमक्रूरोविनयान्वितः २३०
 नीलनीरदसंकाशंसर्वाभरणभूषितम्
 पद्मपत्रंविशालाक्षंदीर्घबाहुमनामयम् २३१
 पीतवस्त्रेणसंवीतंसर्वावयवसुंदरम्
 कौस्तुभोद्भासितोरस्कंरत्नकुंडलशोभितम् २३२
 तुलसीवनमालाढयंवन्यपुष्पावतंसकम्
 गोपकन्यापरिवृतंदृष्ट्वातत्रजनार्दनम् २३३
 पुलकांकितसर्वांगोहर्षाश्रुप्लुतलोचनः
 अवरुह्यरथात्तस्मात्प्रणनामयदूद्वहः २३४
 हर्षात्समेत्यगोपालंपरिणीयप्रणम्यच
 रक्तारविंदसदृशौवज्रचक्राङ्गचिह्नितौ २३५
 स्वमूर्ध्निधृत्वापादाब्जौप्रणनामपुनः पुनः

कैलासशिखराभासं नीलांबरधरं प्रभुम् २३६
 शरत्पूर्णे दुःसदृशं मुक्तादामविभूषितम्
 बलरामं ततो दृष्ट्वा प्रणनाम सयादवः २३७
 हर्षेणोत्थाप्य तौ वीरौ परिगृह्य दूतमौ
 गृहमाजग्मतुर्वीरौ तेनाक्रूरेण वृष्णिना २३८
 नंदगोपस्तु तं दृष्ट्वा यदुश्रेष्ठं समागतम्
 अभिगम्य महातेजानिवेश्य परमासने २३९
 अर्चयामास विधिवदर्घ्यपाद्यादिभिर्मुदा
 वस्त्रैः समर्हणैर्दिव्यैरर्चयामास भक्तितः २४०
 अक्रूरो रामकृष्णाभ्यां वस्त्राण्यभरणानि च
 प्रददौ नंदगोपाय यशोदायै च यादवः २४१
 पृष्ट्वा कुशलमव्यग्रमासीनस्तु कुशासने
 राजकार्याणि सर्वाणि संपृष्टो वाचबुद्धिमान् २४२
 अक्रूर उवाच-
 एष कृष्णो महातेजास्साक्षान्नारायणोऽव्ययः
 देवतानां हितार्थाय साधूनां रक्षणाय च २४३
 भूभारकविनाशाय धर्मसंस्थापनाय च
 कंसादीनां तु दैत्यानां सर्वेषां निधनाय च २४४
 संप्रार्थितः सुरगणैर्मुनिभिश्च महात्मभिः
 देवकीजठरे जातः प्रावृट्काले महानिशि २४५
 भयात्कंसस्य देवेशमानीयानकदुन्दुभिः
 तव गेहेतदारात्रौ पुत्रं निक्षिप्तवान्हरिम् २४६
 तस्मिन्नेव तु कालेऽपि यशोदा तु यशस्विनी
 कन्यां मायां शसंभूतां प्रसूता तु शुभाननाम् २४७
 तया संमोहितं सर्वमिदं ब्रजकुलं शुभम्
 मूर्च्छिताया यशोदायाः शयने यदुपुङ्गवम् २४८
 कृष्णं निक्षिप्य तां कन्यामादाय स्वगृहं ययौ
 तां तु निक्षिप्य देवक्याः शयने बहिरागमत् २४९
 सारुरोदततः क्षिप्रं देवकीशयने स्थिता
 तच्छ्रुत्वा सहसा कंसः कन्यामादाय सुव्रत २५०

भ्रामयित्वाशिलापृष्ठेचिक्षेपोत्पत्यवीर्यवान्
समुत्थायचसाकन्यासायुधाष्टभुजान्विता
गगनस्थारुषाकंसंप्राहगंभीरया गिरा २५१
कन्योवाच-

योऽनतःसर्वदेवानामीश्वरः पुरुषोत्तमः
यातस्तववधार्थायगोब्रजेदानवाधम २५२
अक्रूर उवाच-

इत्युक्त्वासामहामायाहिमवंतंसमाययौ
तदाप्रभृतिदुष्टात्माभयादुद्विग्नमानसः २५३
दानवान्प्रेषयामासनिधनायमहात्मनः
बालेनैवहताः सर्वेलीलयानेनधीमता २५४
अत्यद्भुतानिकर्माणिकृतवान्परमेश्वरः
गोवर्द्धनादिधरणंनगराजविवासनम् २५५
समागमंमहेंद्रस्यनिधनंसर्वरक्षसाम्
श्रुत्वादेवर्षिणारूयातमतीवभयपीडितः २५६
इतोनीत्वामहाबाहूरामकृष्णौदुरासदौ
मदोत्कटैर्महानागैर्मल्लैर्वाहंतुमुद्यतः २५७
कृष्णस्यानयनार्थायप्रेरयामासमामिह
वसुदेवस्यदुष्टात्मानिग्रहंकृतवानसौ २५८
एतत्सर्वसमारूयातंचेष्टितंसुदुरात्मनः
उपभोक्तुंधनुर्यागंयूयंसर्वेव्रजौकसः २५९
दध्याज्यादिगृहीत्वावैश्वोभूतेगंतुमर्हथ
सहितारामकृष्णाभ्यांगोपाःसर्वेतदंतिकम् २६०
कृष्णेननिहतः कंसोभविष्यतिनंसशयः
परित्यज्यभयंतस्माद्रमिष्यध्वंनृपाज्ञया २६१
ईश्वर उवाच-

इत्युक्त्वासतदाक्रूरस्तूष्णीमासीत्सुबुद्धिमान्
तस्यतद्वचनंश्रुत्वादारुणंरोमहर्षणम् २६२
नंदगोपमुखाः सर्वेगोपवृद्धाभयातुराः
अभाषिरेमहादुःखसागरेशोकमोहिताः २६३

तानाश्वास्यहरिस्तत्रदृष्ट्वाकमललोचनः
 नभीःकार्येति संप्राहराक्षसंप्रतिवीर्यवान् २६४
 विनाशायप्रयास्यामिकंसस्यास्यदुरात्मनः
 मथुरांसहरामेणभवद्भिःसहसंगतः २६५
 तत्रहत्वादुरात्मानंकंसदानवपुंगवम्
 सर्वाश्चराक्षसान्हत्वापालयिष्यामिमेदिनीम् २६६
 तस्माच्छोकंपरित्यज्यगच्छध्वंमथुरांपुरीम्
 एवमुक्तास्तुहरिणागोपानंदपुरोगमाः २६७
 मुहुर्मुहुःपरिष्वज्यमूर्द्धघ्राणंप्रचक्रिरे
 अप्रमेयानिकर्माणि विचार्यसुमहात्मनः २६८
 अक्रूरवचनाञ्चैवगोपाःसर्वेगतव्यथाः
 दुग्धदध्याज्ययुक्तानिशुचीनिविविधानिच २६९
 पक्वान्नानिसुहृद्धानिस्वादूनिमधुराणिच
 अक्रूरायददौसौम्यंयशोदाभोजनंबहु २७०
 सहितोरामकृष्णाभ्यांनंदाद्यैर्गोपसत्तमैः
 सुहृद्भिर्बालवृद्धैश्चभवनेसमलंकृते २७१
 दत्तंयशोदयासौम्यंभोजनंकलुषापहम्
 बुभुजेयादवश्रेष्ठोह्यन्नरोगापहंशुभम् २७२
 भोजयित्वायथान्यायंदत्त्वाचमनमंभसा
 सकर्पूरंसतांबूलंददौतस्मैदृढव्रता २७३
 अस्तंयातेदिनकरेसंध्यामन्वास्ययादवः
 सहितोरामकृष्णाभ्यांभुक्त्वाक्षीरान्नमुत्तमम् २७४
 ताभ्यामेवतदाक्रूरःशयनंसमुपाविशत्
 तस्मिंस्तुभवनेश्रेष्ठेरम्येदीपविराजिते २७५
 श्लक्ष्णेविचित्रपर्यकेनानापुष्पविराजिते
 तस्मिन्शेतेहरिःकृष्णःशेषेनारायणोयथा २७६
 तंदृष्ट्वासहसाऽक्रूरोहर्षाश्रुपुलकांकितः
 विहायतामसींनिद्रांसुश्रेयःसमुदीक्ष्यवै २७७
 पादसंवाहनंविष्णोश्चक्रेभागवतोत्तमः
 एतावतामेसाफल्यंजीवितंचसुजीवितम् २७८

इदं त्रैलोक्यमैश्वर्यमिदं वै सुखमुत्तमम्
 इदं राज्यमिदं धर्म्यमिदं मोक्षसुखं परम् २७६
 न शक्यं मनसा स्मर्तुं शिवब्रह्मादिदैवतैः
 सनकाद्यैर्मुनीन्द्रैस्तु वसिष्ठाद्यैर्महर्षिभिः २८०
 तच्छ्रीशस्य पदद्वंद्वं शरदंबुरुहोज्ज्वलम्
 संस्पृष्टमिन्दिरालक्ष्म्याकराभ्यां सुसुखं परम् २८१
 दिष्ट्या लब्धं मया विष्णोः श्रीपादाब्जयुगं शुभम्
 व्यतीता साक्षणाद्रात्रिस्तब्रह्मानंदगौरवात् २८२
 ततः प्रभाते विमले दिवि देवगणोत्तमैः
 संस्तूयमानो बुबुधेतस्मात्तु शयनाद्धरिः २८३
 उपस्पृश्य यथान्यायं सहारामेण धीमता
 पपात पादयोर्मातुः प्रयाणं चाभ्यरोचयत् २८४
 समुत्थाप्य यशो दातु दुःखहर्षसमान्विता
 अश्रुपूर्णमुखी पुत्रौ प्रेम्णा संपरिषस्वजे २८५
 आशिषं प्रददौ देवी तनयाभ्यां दृढव्रता
 विससर्ज महावीरौ समालिङ्ग्य मुहुर्मुहुः २८६
 अक्रूरोऽपि यशोदायै प्रणम्य प्राह सांजलि २८७
 अक्रूर उवाच-
 प्रयास्यामि महाभागे प्रसादं कुरु मेऽनघे
 एष कृष्णो महाबाहुः कंसं हत्वामहाबलम् २८८
 सर्वस्य जगतो राजा भविष्यति न संशयः
 तस्माच्छोकं परित्यज्य सुखी भव वरानने २८९
 ईश्वर उवाच-
 इत्युक्त्वा तयाऽक्रूरो विसृष्टो यदुत्तमः
 सहितो रामकृष्णाभ्यामारुरोहरथोत्तमम् २९०
 प्रययौ मथुरां शीघ्रं स्तूयमानोऽप्सरोगणैः
 नंदगोपमुखाः सर्वे गोपवृद्धास्तमन्वयुः २९१
 पुनर्गृहीत्वा दध्याज्यं फलानि विविधानि च
 तं प्रयातं हरिं दृष्ट्वा गोकुलाद्गोपयोषितः २९२
 अनुजग्मुर्विनिष्क्रान्तरथस्थं मधुसूदनम्

निवर्त्तयामासहरिस्ताः सर्वागोपयोषितः २६३
 शोकसंतप्तहृदयाविलेपुःकमलेक्षणम्
 हाकृष्णकृष्णकृष्णेतिगोविंदेत्यरुदन्मुहुः २६४
 अश्रुपूर्णेक्षणादीनारुदंत्यस्तत्रसंस्थिताः
 अथाक्रूरोरथंदिव्यंचोदयामासगोब्रजात् २६५
 सहितोरामकृष्णाभ्यामथुरांप्रतियादवः
 उत्तीर्ययमुनांशीघ्रंकूलेस्थाप्यरथोत्तमम् २६६
 अवरुह्यरथात्तस्मात्स्नातुंतत्रोपचक्रमे
 तथा चावश्यकंकर्तुनिमज्ज्याथजलेशुभे २६७
 तत्राघमर्षणंसम्यग्जपन्भागवतोत्तमः
 ददर्शतौजले तत्ररामकृष्णौशुभान्वितौ २६८
 शरत्कोटींदुसंकाशंनीलांबरधरंप्रभुम्
 दिव्यचंदनदिग्धांगंमौक्तिकाभरणच्छविम् २६९
 रक्तारविंदनयनंपुंडरीकावतंसकम्
 रामंददर्श कृष्णंचनीलनीरदसन्निभम् ३००
 दिव्यपीतांबरधरंपुंडरीकायतेक्षणम्
 हरिचंदनलिप्तांगंनानारत्नविभूषितम् ३०१
 दृष्ट्वातत्रयदुःश्रेष्ठोविस्मयं परमंगतः
 उत्थायस्यंदनेतत्रतौददर्शमहाबलौ ३०२
 पुनरप्यत्रनिर्मज्ज्यजपन्मंत्रद्वयंहरिम्
 सुधाब्धौशेषपर्यंकेरमयासहितंहरिम् ३०३
 सनकाद्यैस्तूयमानंसर्वैर्देवैरुपासितम्
 दृष्ट्वातस्मिन्जलेदेवंविस्मयंपरमंययौ
 तुष्टावाथयदुःश्रेष्ठोहरिसर्वगमीश्वरम् ३०४
 अक्रूरउवाच-
 कालात्मनेनमस्तुभ्यमनादिनिधनायच
 अव्यक्तायनमस्तुभ्यमविकारायतेनमः ३०५
 भूतभर्त्रेनमस्तुभ्यंभूतव्याघ्रनमोनमः
 नमस्तेसर्वभूतानांनियन्त्रेपरमात्मने ३०६
 विकारायाविकारायप्रत्यक्षपुरुषायच

गुणभर्त्रेनमस्तुभ्यंनियमायनमोनमः ३०७
 देशकालादिनिर्भेदरहिताय परात्मने
 अनंतायनमस्तुभ्यमच्युतायनमोनमः ३०८
 गोविंदायनमस्तुभ्यंत्रयीनाथायशार्ङ्गिणे
 नारायणायविश्वायवासुदेवायतेनमः ३०९
 विष्णवेपुरुरूपायशाश्वतायनमोनमः
 पद्मनेत्रायनित्यायशंखचक्रधरायच ३१०
 उद्यत्कोटिरविप्रख्यभूषणांचितवर्चसे
 हरयेसर्वलोकानामीश्वरायनमोनमः ३११
 सवित्रेसर्वजगतांबीजायपरमात्मने
 संकर्षणायकृष्णायप्रद्युम्नायनमोनमः ३१२
 अनिरुद्धायधात्रेचविधात्रेविश्वयोनये
 सहस्रमूर्तयेतुभ्यं बहुमूर्द्धाघ्निबाहवे ३१३
 सहस्रनाम्नेनित्याय पुरुषायनमोनमः
 नमस्तेनागपर्यंकशायिनेसौम्यरूपिणे ३१४
 केशवायनमस्तुभ्यं पीतवस्त्रधरायच
 लक्ष्मीधनकुचाश्लेषविमर्दोज्ज्वलवर्चसे
 श्रीधरायनमस्तुभ्यंश्रीशायानंतरूपिणे ३१५
 ईश्वरउवाच-

स्नानकाले पठेद्यस्तुदेवंध्यायन्सनातनम्
 इमंस्तवंनरोभक्त्यामहद्भिर्मुच्यतेह्यघैः ३१६
 सर्वतीर्थफलंप्राप्यविष्णुसायुज्यमाप्नुयात्
 एवमंतर्जलेदेवंस्तुत्वाभागवतोत्तमः ३१७
 अर्चयामाससजलैःकुसुमैश्चसुगंधिभिः
 कृतकृत्यस्तदाक्रूरोनिर्गत्ययमुनाजलात् ३१८
 समेत्यरामकृष्णौतुप्रणनामशुभान्वितः
 तंदृष्ट्वाप्राहगोविंदोविनीतंविस्मितंहरिः ३१९
 श्रीकृष्णउवाच-

किमाश्चर्यंजलेतस्मिन्दृष्टवानसियादव
 ईश्वरउवाच-

अक्रूरस्तुयदुश्रेष्ठंप्राहकृष्णंसुतेजसम् ३२०

अक्रूरउवाच-

तवसर्वगतस्येशमहिम्नोजगतः प्रभो

किमाश्चर्यहृषीकेशजगत्सर्वत्वमेवहि ३२१

त्वमापस्त्वंनभोवह्निस्त्वंभूमिरनिलस्तथा

चतुर्विधमिमंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् ३२२

त्वत्तो नान्यद्वासुदेवजीमूतादमृतंयथा

त्वंयज्ञस्त्वंवषट्कारस्त्वमोंकारोहविस्तथा ३२३

त्वमेवसर्वदेवानामीश्वरः शाश्वतोऽव्ययः

नाकारणात्कारणाद्वाकरणाकारणात्परः ३२४

धर्मत्राणायदेवेशशरीरग्रहणंतव

मत्स्यकूर्मवराहादिवैभवत्वमुपागतः ३२५

पासिसर्वमिमंलोकंत्वमेवत्वन्मयंबिभो ३२६

ईश्वरउवाच-

इतिसंस्तुत्य गोविंदंप्रणम्यजगतांपतिम्

आरुरोहरथंदिव्यंताभ्यांसहयदूत्तमः ३२७

ततस्तूर्णसमासाद्यमथुरांदेवनिर्मिताम्

रामकृष्णौपुरद्वारिनिवेश्यांतःपुरंययौ ३२८

तयोरागमनंतस्यनिवेद्यनृपतेस्तदा

राज्ञासंपूजितस्तेनततःस्वगृहमाविशत् ३२९

अथसायाहसमये रामकृष्णौमहाबलौ

परस्परंकरौगृह्यमथुरायांसमागतौ ३३०

गच्छन्तौचमहावीर्यौराजमार्गेयदूत्तमौ

ददृशतुर्महात्मानौरजकंवस्त्ररंजकम् ३३१

दिव्यवस्त्रवृतराजगेहमायांतमच्युतः

ययाचेतानिवस्त्राणिसहरामेणवीर्यवान् ३३२

नदत्तवांस्तदातस्मैरुषावैवस्त्ररंजकः

बहूनिकटुवाक्यानिप्राहतत्राध्वनिस्थितः ३३३

ताडयामासतंकृष्णस्तलेनैवमहाबलः

तत्रैवनिहतोमार्गेवमन्वैरुधिरंबहु ३३४

तानिवस्त्राणिरम्याणिगोपालैःसहबांधवैः
 धारयामासतुर्वीरौयथाहंरामकेशवौ ३३५
 मालाकारगृहंप्राप्यतेनदृष्टौनमस्कृतौ
 सुगंधिभिर्दिव्यपुष्पैः पूज्यमानौमुदान्वितौ ३३६
 ददतुस्तौबरंतस्मैवांछितंयदुपुंगवौ
 समागतौपुनर्वीथ्यामायांतींचशुभाननाम् ३३७
 कुब्जांस्त्रियंमहाभागौधृतचंदनभाजनाम्
 वक्रांगपृष्ठांवनितांदृष्ट्वागंधमयाचतम् अ३३८
 प्रहसंतीतदाताभ्यांददौचंदनमुत्तमम्
 आदायचंदनंदिव्यमुपलिप्ययथेच्छया ३३९
 तस्यैकांततरंरूपंदत्त्वाऽध्वनिसमागतौ
 निरीक्ष्यमाणौयोषिद्भिःसुकुमारौशुभाननौ ३४०
 विवेशतुर्महात्मानौयज्ञशालांसहानुगैः
 दृष्ट्वासमर्चितंदिव्यंकार्मुकंतत्रकेशवः ३४१
 लीलयैवगृहीत्वाऽथबभञ्जमधुसूदनः
 बिभज्यमानंतच्चापंश्रुत्वाकंसःसुविह्वलः ३४२
 आहूयमल्लान्सूतांस्तुप्रमुखान्दैत्यपुंगवान्
 विमृश्यमंत्रिभिःप्राहचाणूरं दैत्यपुंगवः ३४३
 कंसउवाच-
 रामकृष्णौसमायातौसर्व दैत्यविनाशकौ
 प्रभातेमल्लयुद्धेनहन्यतामविशंकया ३४४
 येनकेनाप्युपायेनहंतव्यौबलदर्पितौ
 मदोत्कटैर्गजैर्वापिमल्लमुखैश्चयत्नतः ३४५
 ईश्वरउवाच-
 इत्यादिश्यततोराजासानुजःसचिवैःसह
 आरुरोहभयात्तूर्णंदिव्यप्रासादमूर्द्धनि ३४६
 द्वारेषुसर्वमार्गेषुगजान्मत्तानयोजयत्
 मल्लान्मदोत्कटान्नागान्स्थापयामाससर्वतः ३४७
 ज्ञात्वाकृष्णोऽपितत्सर्वसहरामेणधीमता
 उवासरजनींतत्रयज्ञगेहेसहानुगैः ३४८

ततोरजन्यांव्युष्टायांप्रभातेविमलेसति
 शयनादुत्थितौवीरौरामकृष्णौकृतोदकौ ३४६
 स्वलंकृतौचतौभुक्त्वासंग्रामाभिमुखोत्सुकौ
 विनिर्गतौगृहात्तस्मात्सिंहाविवमहागुहात् ३५०
 राजद्वारिस्थितं नागं हिमाद्रिशिखरोपमम्
 नाम्नाकुवल्यापीडकंसस्य जयवर्द्धनम् ३५१
 देवकुंजरदर्पघ्नमहाकायमदोत्कटम्
 दृष्ट्वा तंच महानागं पंचास्य इव केशवः ३५२
 करेणैव करं गृह्य सम्यगुत्प्लुत्य लीलया
 भ्रामयित्वाथ चिक्षेप धरण्यां धरणीधरः ३५३
 स तु चूर्णित स त सर्वाङ्गो निनदन् भैरवं स्वनम्
 पपात सहसा भूमौ ममारच महागजः ३५४
 हत्वा दंतौ समुत्पाट्य गृहीत्वारामकेशवौ
 मल्लैरायोधनं कर्तुं रङ्गं विविश तु तदा ३५५
 तत्र स्थादानवा दृष्ट्वा गोविंदस्य पराक्रमम्
 भीताः प्रविद्धुताः सर्वे राज्ञो तः पुरमाययुः ३५६
 कपाटौ सुदृढौ बध्वा तत्र तस्थुः सहस्रशः
 दृढबन्धकपाटांस्तु दृष्ट्वा कृष्णस्तु लीलया ३५७
 ताडयित्वा पदेनैव पातयामास वीर्यवान्
 तौ भग्नौ पातितौ तत्र सेनानी केव्यवस्थिते ३५८
 तत्र स्थानि हताः सर्वे चूर्णिताङ्गशिरोधराः
 ततः प्रविश्य भवनं कंसस्यास्य महाबलौ ३५९
 भ्रामयन्तौ महाभागशृङ्गौ पीनौ रणोत्सुकौ
 ददृशाते महात्मानौ मल्लौ चाणूरमुष्टिकौ ३६०
 कंसोऽपि दृष्ट्वा गोविंदं रामं च सुमहाबलम्
 भयमाविश्य चाणूरं प्राह मल्लवरं तदा ३६१
 कंस उवाच-
 अस्मिन्नवसरे मल्लजहि गोपाल बालकौ
 विभज्यतव राज्यार्द्धमहं दास्याम्य यत्नतः ३६२
 ईश्वर उवाच-

तस्मिन्नवसरेकृष्णोमल्लाभ्यांदृश्यतेमहान्
 मध्येवनेचसंग्रामेमहामेरुरिवापरः ३६३
 कंसस्यदृष्टिविषयेसंवर्त्ताग्निरिवाच्युतः
 स्त्रीणांचसाक्षान्मदनः पित्रोःशिशुरिवापरः ३६४
 त्रिदशानांहरिरिवगोपालानांसखायथा
 बहुरूपेणददृशुस्तत्रसर्वगतंहरिम् ३६५
 वसुदेवस्तथाऽक्रूरोनंदगोपोमहामतिः
 अन्यंप्रासादमारुह्यददृशुःकदनंमहत् ३६६
 स्त्रीभिरंतःपुरस्थाभिर्देवकीतत्रसंस्थिता
 मुखंपुत्रस्यददृशे साश्रुपूर्णेक्षणाशुभा ३६७
 ताभिराश्वासितादेवीभवनान्तरमाविशत्
 ततोदेवगणाः सर्वेविमानस्थानभस्तले ३६८
 तुष्टुवुर्जयशब्देनपुंडरीकाक्षमच्युतम्
 जहिकंसमितिप्राहुरुच्चैर्देवामरुद्गणाः ३६९
 एतस्मिन्नंतरेतत्रतूर्यघोषनिनादिते
 आसेदतुर्महामल्लौयदुसिंहौमहाबलौ ३७०
 चाणूरेण तुगोविंदोमुष्टिकेनहलायुधः
 युयुधातेमहात्मानौनीलश्वेताद्रिसन्निभौ ३७१
 मल्लयुद्धविधानेनमुष्टिभिःपादताडनैः
 बभूवकदनंघोरंदेवानांचभयावहम् ३७२
 चाणूरेणचिरंकालंक्रीडित्वाऽथजनार्दनः
 निष्पिष्यगांत्रंमल्लस्यपातयामासलीलया ३७३
 सपपातमहीपृष्ठेसंवमन्रुधिरंबहु
 ममारचमहामल्लोदेवदानवदुःखदः ३७४
 मुष्टिकेनतथारामश्चिरकालमयुध्यत
 मुष्टिभिस्ताडयामासतस्यवक्षसिवीर्यवान् ३७५
 भिन्नास्थिस्त्रायुबंधोऽसौपपातधरणीतले
 ततस्तुदुद्रुवुःसर्वेमल्लादृष्ट्वापराक्रमम् ३७६
 कंसोमहद्भयंतीव्रमाविशद्वेदनातुरः
 एतस्मिन्नंतरेवीरौरामकृष्णौदुरासदौ ३७७

आरोहतुर्महात्मानौचैत्यप्रासादमूर्जितम्
 ताडयित्वातलेनैवकंसमूर्ध्निजनार्दनः ३७८
 अपातयद्धरापृष्ठेप्रासादशिखराद्धरिः
 स तुनिर्भिन्नसर्वाङ्गोधरण्यात्यक्तजीवितः ३७९
 कृष्णेननिहतेकंसेरामोऽपिसुमहाबलः
 तस्यानुजंसुनामानंमुष्टिनैवजघानह ३८०
 धरण्यांपातयामासानुजंचधरणीधरः
 हत्वाकंसंदुरात्मानंसानुजंरामकेशवौ ३८१
 पित्रोःसमीपमागम्यभक्त्याचैवप्रणेमतुः
 देवकीवसुदेवश्चपरिष्वज्यमुहुर्मुहुः ३८२
 स्नेहेनमूर्ध्नुपाघ्राणंचक्रतुःपुत्रलालसौ
 तयोरुपरिदेवक्याः स्तनौक्षीरंववर्षतुः ३८३
 ततश्चाश्वास्यपितरौरामकृष्णौबहिर्गतौ
 एतस्मिन्नंतरेदेविदेवदुंदुभयोदिवि ३८४
 विनेदुःपुष्पवर्षाणिववृषुस्त्रिदशेश्वराः
 स्तुत्वामरुद्गणैर्दिव्यैर्नमस्कृत्यजनार्दनम् ३८५
 परंहर्षमनुप्राप्यलोकान्स्वान्स्वान् प्रपेदिरे
 नंदगोपंनमस्कृत्यगोपवृद्धांश्चकेशवः ३८६
 रामेणसहधर्मात्मा मुदासंपरिष्वजे
 बहुरत्नधनंतस्मैददौप्रीत्याजनार्दनः ३८७
 सर्वास्तान्गोपवृद्धांश्चवस्त्रैराभरणादिभिः
 बहुभिर्धनधान्यैश्चपूजयामासकेशवः ३८८
 विसृष्टास्तेनकृष्णेननंदगोपपुरोगमाः
 प्रययुर्गोव्रजंदिव्यंहर्षशोकसमन्विताः ३८९
 मातामहंसमासाद्यरामकृष्णौदुरासदौ
 बंधाद्विमोचयित्वाथसमाश्वास्यमुहुर्मुहुः ३९०
 चक्रेतस्याभिषेकंतुतद्राज्येमधुसूदनः
 अकारयद्विवजश्रेष्ठैः सकंसस्योर्ध्वदैहिकम् ३९१
 अक्रूरप्रमुखान्राज्येसंस्थाप्ययदुपुंगवान्
 राजानमुग्रसेनंतुकृत्वाधर्मेणमेदिनीम्

पालयामासधर्मात्मावसुदेवसुतोहरिः ३६२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

उमामहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेकंसवधोनाम

पंचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४५

षट्चत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीमहेश्वरउवाच-

अथोपनयनं नाम चकारानकदुन्दुभिः

पुत्रयोर्वेदविधिना तस्मिन्वैरामकृष्णयोः १

आचार्येण हि गर्गेण संस्कृतौ रामकेशवौ

पंडितैर्वैष्णवैर्दिव्यैः स्नापनैर्विमलैः शुभैः २

कृतसंस्कारकर्माणौ रामकृष्णौ महाबलौ

सांदीपनेर्गृहं गत्वानमस्कृत्य महात्मनः ३

अधीत्य वेदशास्त्राणि तस्मात्तौ द्विजपुंगवात्

मृतपुत्रं समानीय ददतुस्तस्य दक्षिणाम् ४

आशिषो वचनं लब्ध्वा गुरोस्तस्मान्महात्मनः

तस्मै प्रणम्य मथुरां जग्मतुर्यदुपुंगवौ ५

अथ कृष्णेन निहतं श्रुत्वा कंसं दुरासदम्

श्वशुरस्तस्य नृपतेर्जरासंधो महाबलः ६

अक्षौहिणीसहस्रैस्तु सेनानी कैर्महाबलैः

कृष्णं हंतुं समागत्य रुरोध मथुरां पुरीम् ७

रामकृष्णौ महावीरौ विनिर्गत्य पुरोत्तमात्

गजवाजिसमाकीर्णतद्वलौघमपश्यताम् ८

सस्मारवासुदेवस्तु पूर्वरूपं सनातनम्

तस्य स्मरणमात्रेण दारुको विष्णुसारथिः ९

सुग्रीवपुष्पकं नाम समानीय महारथम्

वाजिभिर्दिव्यपुष्पाद्यैरुह्यमानं सनातनम् १०

दिव्यायुधैरुपेतं तं शंखचक्रगदादिभिः

वैनतेयपताकेन शोभितं देवदुर्जयम् ११

अवनीं प्राप्य गोविंदं प्रणम्य हरिसारथिः

प्रददौस्यंदनं शुभ्रं सायुधाश्च समन्वितम् १२
 दृष्ट्वा हर्षेण कृष्णोऽपि परिणीय महारथम्
 आरुरोहाग्रजेनैव स्तूयमानो मरुद्गणैः १३
 चतुर्भुजं वपुर्भूत्वा शंखचक्रगदासिभृत्
 किरीटीकुण्डलीस्त्रग्वीसंग्रामाभिमुखं ययौ १४
 बलदेवोऽपि मुशलं लांगलं गृह्यवीर्यवान्
 तत्सैन्यं हंतुं मारेभेमहेश्वर इवापरः १५
 दारुकश्चरथं शीघ्रं नोदयामास तद्रणे
 तृणगुल्मलताक्रांतैकाननेऽग्निमिवानिलः १६
 ततो गदाभिः परिघैः शक्तिभिर्मुद्गरैस्तथा
 तद्रथं छादयामासुर्जरासंधस्य सैनिकाः १७
 चक्रेणैव हरिस्तूर्णतानि चिच्छेदलीलया
 बहूनि तृणकाष्ठानि महावह्निरिवार्चिषा १८
 ततः शार्ङ्गसमादाय सायकैरक्षयैः शितैः
 चिच्छेदतानि सैन्यानि न प्राज्ञायत किंचन १९
 चक्रच्छिन्नास्य कमलाः केचित् तत्र महाबलाः
 गदया चूर्णिताः केचित् केचिदन्यैर्महारणे २०
 केचिच्चैवासिना छिन्नास्तथान्येशरताडिताः
 लांगलाग्रहतग्रीवामुशलाहतमस्तकाः २१
 क्षणेन तद्वलं सर्वं निहत्य मधुसूदनः
 शंखं दध्मौ यदुश्रेष्ठो लयाशनिनिभस्वनम् २२
 शंखरावविनिर्भिन्नहृदयास्ते महाबलाः
 योधाः साश्वाः सनागाश्च पतितास्त्यक्तजीविताः २३
 अक्षौहिणीसहस्रं तु साश्वंसरथकुंजरम्
 कृष्णेनैकेन निहतं निःशेषं तदभूद्वलम् २४
 निहतं वासुदेवेन प्रहराद्धेन शार्ङ्गिणा
 ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरचेतसः २५
 ववृषुः पुष्पवर्षाणि साधुसाध्वितिचाब्रुवन्
 सर्वमप्यवनीभारं विमुच्य धरणीधरः २६
 संस्तूयमानस्त्रिदशैर्बभौ संग्राममूर्द्धनि

निहतंस्वबलंदृष्ट्वाजरासंधोऽतिवीर्यवान् २७
 योद्धुमभ्याययौतूर्णबलदेवेनदुर्मतिः
 तयोर्युद्धमभूद्धोरसंग्रामेष्वनिवर्तिनोः २८
 रामोलांगलमादायरथंतस्यससारथिम्
 विनिपात्यरणेशूरोगृहीत्वातंमहाबलम् २९
 उद्यम्यमुशलंतूर्णतंहंतुमुपचक्रमे
 प्राणसंशयमापन्नंजरासंधंनृपोत्तमम् ३०
 कृतरामेणबलिनासिंहेनेवमहागजम्
 दृष्ट्वाकृष्णोग्रजंप्राहनहंतव्यइतिप्रभुः ३१
 मोचयामासधर्मात्माजरासंधंमहामतिः
 विमुच्यकृष्णवाक्येनशत्रुसंकर्षणोऽव्ययः ३२
 सानुजोरथमारुह्यमथुरांप्रविवेशह
 सकालयवनंप्राप्यमहावीर्यबलान्वितम् ३३
 पुत्रयोर्वसुदेवस्यसमाचष्टपराक्रमम्
 दानवानांवधंचैवकंसस्यनिधनंतथा ३४
 अक्षौहिणीनांचवधंतथास्वस्यपराजयम्
 सर्वनिवेदयामासकृष्णस्यचरितंमहत् ३५
 तच्छ्रुत्वायवनः क्रुद्धोमहाबलपराक्रमैः
 म्लेच्छकोटिसहस्रैस्तुसंवृतोमदसंयुतैः ३६
 मगधाधिपतेस्तस्यसहायार्थमहाबलः
 तेनैवसहितस्तूर्णजगाममथुरांपुरीम् ३७
 बलैराच्छाद्यपृथिवींनानाजनपदान्विताम्
 संनिवेश्यमहासैन्यंरुधमथुरांपुरीम् ३८
 कृष्णोऽपिचिंतयित्वाऽथपौराणांकुशलंतदा
 ययाचेसागरंभूमिंनिवासार्थंजनस्यच ३९
 त्रिंशद्योजनविस्तीर्णादौकृष्णस्यसागरः
 असृजत्पयसांमध्येतत्रद्वारवतींपुरीम् ४०
 बहुप्रासादसंयुक्तांहेमप्राकारतोरणाम्
 नानामणिमयैर्दिव्यैर्गृहपंक्तिभिरावृताम् ४१
 उद्यानैश्चतथारम्यैस्तडागैर्बहुभिर्युताम्

असृजत्पुंडरीकाक्षोयथेंद्रस्यामरावतीम् ४२
 सुषुप्तान्मथुरायांतुपौरांस्तत्रजनार्दनः
 उद्धृत्यसहसारात्रौद्वारावत्यांनिवेशयत् ४३
 प्रबुद्धास्तेजनाःसर्वेपुत्रदारसमन्विताः
 हेमहर्म्यतलेविष्टाविस्मयंपरमंययुः ४४
 बहुभिर्धनधान्यैश्चदिव्यवस्त्रविभूषणैः
 परिपूर्णैरिवाभोगैर्गृहमुख्यैःसमावृताः ४५
 तस्मिन्प्रहृष्टाःसंतस्थुर्दिविदेवगणाइव
 यवनेनतदायोद्धुरामकृष्णौमहाबलौ ४६
 विनिर्ययतुरात्मेशौमथुरायाबहिस्तदा
 रामोलांगलमादायमुशलंचमहारथः ४७
 जघानसमरेक्रुद्धोयवनानांमहद्वलम्
 कृष्णस्तुशार्ङ्गमासज्यवाणैरग्निशिखोपमैः ४८
 निर्ददाहबलंसर्वम्लेच्छानांदेवकीसुतः
 निहतंस्वबलंदृष्ट्वासकालयवनोबली ४९
 युयुधेवासुदेवेनगदयायवनेश्वरः
 कृष्णोऽपिकदनंतेनकृत्वाचिरमनामयः ५०
 विमुखःप्राद्रवत्तस्मात्संग्रामात्कमलेक्षणः
 सोनुयातोऽतिवेगेनतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रुवन् ५१
 वेगात्कृष्णोगिरिगुहांप्रविवेशमहामतिः
 तत्रप्रसुप्तोराजाऽसौमुचुकुंदोमहामुनिः ५२
 अदृश्यस्तस्यनृपतेःसंस्थितोभगवान्हरिः
 यवनोऽपिमहावीरोगदामुद्यम्यपाणिना ५३
 कृष्णंहंतुसमारब्धोगुहांतांप्रविवेशह
 दृष्ट्वाशयानंराजानंमत्वाकृष्णंजनार्दनम् ५४
 पादेनताडयामासमुचुकुंदंमहामुनिम्
 ततःप्रबुद्धोभगवान्मुचुकुंदोमहामुनिः ५५
 क्रोधात्संरक्तनयनोहंकारंकृतवानसौ
 तस्यहंकारशब्देनतथाक्रोधनिरीक्षणात् ५६
 निर्दग्धोभस्मतांप्रापयवनस्त्यक्तजीवितः

ततस्तुकृष्णोददृशेराजर्षेःपुरतःप्रभुः ५७
 नीलोत्पलदलश्यामः पुंडरीकनिभेक्षणः
 शंखचक्रगदापाणिः पीतवासाजनार्दनः ५८
 दृष्ट्वातंसहसोत्थायराजर्षिरमितौजसम्
 अहोभाग्यमहोभाग्यमित्युवाचमहामुनिः ५९
 पुलकांकितसर्वाङ्गः सानन्दाश्रुजलाकुलः
 स्तुवन्वैजयशब्देनप्रणनाममुहुर्मुहुः ६०
 मुचुकुन्दउवाच-
 धन्योस्मि कृतकृत्योस्मि दर्शनात्परमेश्वर
 अद्यमेसफलं जन्मजीवितं सफलं मम ६१
 नमस्ते वासुदेवाय जगन्नाथाय शार्ङ्गिणे
 दामोदराय देवाय तेजसां निधये नमः ६२
 अधोक्षजाय हरये नृसिंहवपुषे नमः
 राघवाय नमस्तुभ्यं पुंडरीकेक्षणाय च ६३
 अच्युताया विकाराय तथानंताय ते नमः
 गोविंदाय नमस्तुभ्यं विष्णवे जिष्णवे नमः ६४
 नारायणाय श्रीशायकृष्णाय परमात्मने
 मुकुन्दाय नमस्तुभ्यं चतुर्व्यूहाय ते नमः ६५
 नमः परमकल्याणाय नमस्ते परमात्मने
 वासुदेवाय शांताय यदूनां पतये नमः ६६
 महेश्वर उवाच-
 एवंस्तु त्वा तु गोविन्द्रं प्रणनाम पुनः पुनः
 संतुष्टो भगवान्प्राह मुचुकुन्दं महामुनिम् ६७
 श्रीभगवानुवाच-
 वरं वृणीष्व राजर्षेयस्ते मनसि वर्त्तते
 महेश्वर उवाच-
 सोऽपि मुक्तिं ययाचाथ पुनरावृत्तिवर्जिताम् ६८
 तस्मै ददौ तदा कृष्णो दिव्यं लोकं सनातनम्
 राजा तु मानुषं रूपं विहायाथ महामतिः ६९
 समानं रूपमास्थाय देवस्य परमात्मनः

वैनतेयंसमारुह्यशाश्वतंपदमाविशत् ७०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखण्डे

उमाहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेमुचुकुंदमोक्षोनाम

षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४६

सप्तचत्वारिंशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

रुद्रउवाच-

हत्वाथयवनंतत्रमुचुकुंदेनधीमता
दत्त्वातस्मैवरंमुक्तिंनिष्क्रांतोयदुनंदनः १
हतंचयवनंश्रुत्वाजरासंधःसुदुर्मतिः
ययुधेरामकृष्णाभ्यांस्वबलेनसमावृतः २
कृष्णेननिहतंसैन्यंसर्वतस्यदुरात्मनः
सपपातमहीपृष्ठेमूर्च्छितोमगधाधिपः ३
चिरेणलब्ध्वासंज्ञांतुविह्वलांगोभयातुरः
नशशाकरणेयोद्धुरामेणमगधेश्वरः ४
विमुखःप्राद्रवत्तूर्णहतशेषबलानुगः
अजेयावितितौमत्वारामकृष्णौमहाबलौ ५
तयोर्विरोधंत्यक्त्वाथनगरींस्वांविवेशह
अथतौवसुदेवस्यतनयौसहसेनया ६
मथुरांत्यज्यनगरींप्रविष्टौद्वारिकांपुरीम्
इंद्रेणप्रेषितोवायुःसभांतत्रदिवौकसाम् ७
कृष्णायप्रददौप्रीत्यानिर्मितां विश्वकर्मणा
वज्रवैडूर्यरचितांबह्वासनविचित्रिताम् ८
नानारत्नमयैर्दिव्यैः स्वर्णच्छत्रैर्विराजिताम्
तांप्राप्यरम्यांतुसभामुग्रसेनादनृपाः ९
मोदंतैनैगमैः सार्द्धंदिविदेवगणाइव
इक्ष्वाकुवंशसंभूतोरैवतोनामपार्थिवः १०
कन्यांदुहितरंस्वस्यसर्वलक्षणसंयुताम्
रामायप्रददौप्रीत्यारेवतीनामनामतः ११
उपयेमेविधानेनसरामस्तांचरेवतीम्

रमयामासचतयाशच्याइवसुरेश्वरः १२
 विदर्भराजोधर्मात्माभीष्मकोनामधार्मिकः
 वभूवुस्तस्यपुत्रास्तुरुक्मप्रभृतयः शुभाः १३
 तेषामवरजाकन्यारुक्मिणीवरवर्णिनी
 कमलांशेनसंभूतासर्वलक्षणसंयुता १४
 राघवत्वेभवत्सीतारुक्मिणीकृष्णजन्मनि
 अन्येष्वेवावतारेषुविष्णोरेषासहायिनी १५
 हिरण्यकहिरण्याक्षौसंभूतौद्वापरेपुनः
 शिशुपालोदंतवक्त्रइतिनामसमन्वितौ १६
 चैद्यान्वये समुद्भूतौ महाबलपराक्रमौ
 रुक्मिणीशिशुपालायदातुमैच्छत्तदात्मजः १७
 तंनेच्छतीपतिसातुशिशुपालंशुभानना
 बाल्यात्प्रभृतिवैविष्णुमनुरक्तादृढव्रता १८
 उद्दिश्यकृष्णंभर्तारंसुराणामर्चनंसदा
 चकाररुक्मिणीकन्यादानानिविविधानिच १९
 व्रतचर्यापराभूत्वाध्यायंतीपुरुषोत्तमम्
 आत्मेशंस्वस्यभर्तारमुवासपितृमंदिरे २०
 कर्तुंतांशिशुपालायविवाहंपार्थिवोत्तमः
 चकारयत्पुत्रेणरुक्मिणासविधीमता २१
 पुरोहितसुतंविप्रंप्रेषयामासरुक्मिणी
 उद्दिश्यकृष्णंभर्तारंसतूर्णद्वारकांययौ २२
 समेत्यकृष्णंरामंचताभ्यांविधिवदर्चितः
 एकांतेसर्वमाचष्टरुक्मिणीभाषितं तयोः २३
 तच्छ्रुत्वारामकृष्णौतुतेनविप्रेणधीमता
 सर्वशस्त्रास्त्रसंपूर्णरथमाकाशगंप्रभुः २४
 आरुह्यसूतमुख्येनदारुकेणमहात्मना
 विदर्भनगरींतूर्णजग्मतुः पुरुषोत्तमौ २५
 राजानः सर्वराष्ट्रेभ्योविवाहंद्रष्टुमागताः
 जरासंधमुखाः सर्वेशिशुपालस्यधीमतः २६
 तस्मिन्नुद्वाहसमयेरुक्मिणीरुक्मभूषणा

दुर्गानिःसृतार्चयितुंसखीभिर्नगराद्वहिः २७
 एतस्मिन्नेवकालेतुसंप्राप्तोदेवकीसुतः
 रथस्थांतांचजग्राहबलावान्मधुसूदनः २८
 सहसारथमारोप्यययौतूर्णस्वमालयम्
 ततः क्रोधसमाविष्टाजरासंधमुखानृपाः २९
 रुक्मिणाराजपुत्रेणयुद्धायसमुपस्थिताः
 अनुयाताहरिंकुद्धाश्चतुरंगबलान्विताः ३०
 बलभद्रोमहाबाहुरवरुह्यरथोत्तमात्
 लांगलंमुशलंगृह्यनिजघानक्षणादरीन् ३१
 रथानश्चान्महानागांस्तथापादचरानपि
 लांगलमुशलाम्यांवैनिजघानबलाद्रणे ३२
 तस्यलांगलपातेनचूर्णितारथपंक्तयः
 नागाश्चपतिताभुमौवज्रेणैवमहीधराः ३३
 निर्भिन्नमस्तकाः सर्वेवमंतोरुधिरंवहु
 क्षणेनैवहतंसैन्यंबलरामेणवैतदा ३४
 साश्वंसनागंसरथंसपदातिमहारणे
 समंतात्समरेतत्रसुस्रुवुः शोणितापगाः ३५
 प्रभग्नाः पार्थिवाःसर्वेदुद्रुवुर्भयपीडिताः
 कृष्णेनकदनंचक्रेरुक्मीक्रोधवशाद्वली ३६
 धनुरुद्यम्यबाणौघैस्ताडयामासाशार्ङ्गिणम्
 ततः प्रहस्यगोविंदः शार्ङ्गमादायलीलया ३७
 जघानैकेनबाणेनरथाश्चांस्तस्यसारथिम्
 रथंध्वजंपताकांचचिच्छेदधरणीधरः ३८
 विरथः खड्गमादायधरण्यांसउपस्थितः
 कृष्णस्तुखड्गंचिच्छेदबाणेनैकेनवीर्यवान् ३९
 ततः समुष्टिमुद्यम्यकृष्णंवक्षस्यताडयत्
 तंजग्राहरणेवीरंनिबध्यनिबिडंहरिः ४०
 तीक्ष्णंक्षुरप्रमादायप्रहसन्मधुसूदनः
 शिरसोमुंडनंकृत्वामुमोचचजनार्दनः ४१
 सतुशोकसमाविष्टोनिःश्वसन्नुरगोयथा

आविवेशपुरंस्वीयंसतुतत्रैवचावसत् ४२

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

उमामहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेविदर्भसेनाविध्वंसननाम

सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४७

अष्टचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

रुद्रउवाच-

अथकृष्णस्तुरामेणरुक्मिण्यादारुकेणच
दिव्यंस्यंदनमारुह्यययौतूर्णस्वमालयम् १
ततः प्रविश्यनगरींद्वारकांदेवकीसुतः
शुभेहिशुभलग्नेवैवेदोक्तविधिनाहरिः २
उपयेमेनृपसुतारुक्मिणीरुक्मभूषिताम्
तस्मिन्नुद्वाहसमयेदेवदुंदुभयोदिवि ३
विनेदुःपुष्पवर्षाणिववृषुः सुरसत्तमाः
वसुदेवोग्रसेनौचतथाक्रूरोयदूत्तमः ४
बलभद्रोमहातेजायेचान्येयदुपुंगवाः
चक्रुःकृष्णस्यरुक्मिण्याविवाहंसुसुखंयथा ५
नंदगोपोथगोपालैर्गोपवृंदैःसमागतः
स्वलंकृताभिर्योषाभिर्यशोदाचसमागता ६
वसुदेवस्त्रियःसर्वादिवकीप्रमुखास्तथा
रेवतीरोहिणीदेवीयाश्चान्याः पुरयोषितः ७
सर्वाण्युद्वाहकर्माणिचक्रुर्हर्षसमन्विताः
सुराणामर्चनंप्रीत्याकर्तव्यंतत्रदेवकी ८
वृद्धाभिर्नृपयोषिद्भिश्चकारविधिनातदा
सर्वमौद्वाहिकंकर्मउत्सवंहिद्विजोत्तमैः ९
ब्राह्मणान्भोजयामासवस्त्रैराभरणैःशुभैः
उग्रसेनादयस्तत्रराजानश्चसुपूजिताः १०
नंदगोपादयोगोपायशोदाद्याश्चयोषितः
बहुभिःस्वर्णरत्नाद्यैर्वासोभिः सविभूषणैः ११
पूजिताः संप्रहृष्टास्तेतद्विवाहमहोत्सवे

तौदंपतीसमाश्लिष्यप्रणतौजातवेदसम् १२
वेदविद्भिर्विप्रमुख्यैराशीर्भिरभिनंदितौ
तस्यांविवाहवेद्यांतुशुशुभाते वधूवरौ १३
ब्राह्मणेभ्योऽथवृद्धेभ्योराजन्यः सहभार्यया
ववंदेदेवकीपुत्रोज्येष्ठस्यभ्रातुरेवच १४
एवमौद्वाहिकंसर्वनिर्वर्त्यमधुसूदनः
व्यसर्जयन्नृपान्सर्वान्येचतत्रसमागताः १५
प्रस्थिताहरिणातत्रपूजितानृपपुंगवाः
ब्राह्मणाःसुमहात्मानोनिर्ययुः स्वकमालयम् १६
रुक्मिण्यासहधर्मात्मादेवकीनंदनोऽव्ययः
उवाससुसुखेनैवदिव्यहर्म्यतलेशुभे १७
तथावैरमयामासनारायणइवश्रिया
संस्तूयमानोमुनिभिर्दिविदेवगणैरपि १८
अहन्यहनिहृष्टात्मासुखेनैवजनार्दनः
अथोवाससुशोभायांद्वारवत्यांसनातनः १९

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेरुक्मिणीविवाहकथनं नाम
अष्टाचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४८

एकोनपञ्चाशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्रउवाच-

सत्राजितस्यतनयानाम्नासत्यायशस्विनी
पृथिव्यंशेनसंभूताभार्याकृष्णस्यवापरा १
वैवस्वतीमहाभागाकालिदीनामनामतः
तृतीयातस्यभार्यासालीलांशासमुपस्थिता २
विंदानुविंदस्यसुतांमित्रविंदांशुचिस्मिताम्
स्वयंवरस्थितांकन्यामुपयेमेजनार्दनः ३
पाशेनैकेनबद्धातान्बृषभान्सप्तदुर्मदान्
तांवीर्यशुल्कांजग्राहपद्मपत्रायतेक्षणः ४
सत्राजितोमहारत्नस्यमंतारव्यंमहीपतिः

अनुजायददौसोऽयप्रसेनायमहात्मने ५
 ययाचेतंमणिवरंकदाचिन्मधुसूदनः
 उवाचवासुदेवंतंप्रसेनः प्रसभंतदा ६
 प्रसेनउवाच-
 भारानष्टसुवर्णानित्यंप्रसवतेमणिः
 तस्मात्कस्यनदातव्यंस्यमंतारव्यमिदंमया ७
 महादेवउवाच-
 कृष्णस्तुतदभिप्रायंज्ञात्वातूष्णीमुवासह
 कदाचिन्मृगयांकर्तुंकृष्णःसर्वैर्यदूतमैः ८
 प्रविवेशमहारण्यंप्रसेनाद्यैर्महाबलैः
 प्रत्येकंवैमृगान्हंतुमनुयाताः सहस्रशः ९
 एकएवमहारण्येप्रसेनोदूरमागतः
 तंसिंहोदृष्टमासाद्यहत्वारब्जहारसः १०
 तंसिंहंजांबवान्हत्वामणिंगृह्यमहाबलः
 प्रविवेशबिलंतूर्णदिव्यस्त्रीभिर्निषेवितम् ११
 तस्मिन्नस्तंगतेसूर्येवासुदेवं सहानुगः
 चतुर्थ्यामुदितंचंद्रदृष्ट्वास्वंपुरमाविशत् १२
 ततः सर्वेपुरजनाःकृष्णंप्रोचुःपरस्परम्
 हत्वाप्रसेनंगोविंदोमृगव्याजेनकानने १३
 स्यमंतकंमणिवरमग्रहीदविशंकया
 तदाकर्यहरिस्तस्मिन्द्वारकाजनभाषितम् १४
 अज्ञलोकभयात्सर्वैर्यदुभिर्गहनंययौ
 दर्शयामासतान्सर्वान्सिंहेननिहतंवने १५
 लब्धात्मशुद्धिस्तत्रैवसंस्थाप्यमहतींचमूम्
 एकःशार्ङ्गगदापाणिर्जगामगहनंवनम् १६
 दृष्ट्वामहाबिलंकृष्णःप्रविवेशविशंकितः
 तत्रनानामणिवरद्योतितेविमलेगृहे १७
 सुतंजांबवतोधात्रीदोलामारोप्यलीलया
 दोलामुखेमणिंधृत्वादोलयन्गायतीमुदा १८
 सिंहःप्रसेनमवधीत्सिंहोजांबवताहतः

सुकुमारकमारोदीस्तवह्येषस्यमंतकः १९
 तच्छ्रुत्वावासुदेवोऽथशंखंदध्मौप्रतापवान्
 तेननादेनमहतानिर्जगामात्रजांबवान् २०
 तयोर्युद्धमभूद्धोरंदशरात्रनिरंतरम्
 मुष्टिभिर्वज्रकल्पैश्चसर्वभूतभयावहम् २१
 कृष्णस्यबलवृद्धिंचतथात्मबलसंक्षयम्
 अवेक्ष्यपूर्ववचनंबुबुधेपरमात्मनः २२
 सोऽयरामोऽवतीर्णोऽत्रधर्मत्राणायवैपुनः
 सआगतोममस्वामीदातुंममनोरथम् २३
 एवंज्ञात्वाथऋक्षेशोनिर्बर्त्यरणकर्मतत्
 प्रांजलिप्राहगोविंदंकोभवानितिविस्मयात् २४
 निवर्त्यकदनंशौरिःप्रोचेगंभीरयागिरा
 श्रीकृष्णउवाच-
 पुत्रोऽहवसुदेवस्यवासुदेवइतीरितः २५
 ममरत्नस्यमंतारुख्यंहतवांस्त्वंसुनिर्भयः
 तद्दीयतांचशीघ्रमेअन्यथावधमेष्यसि २६
 महादेवउवाच-
 तच्छ्रुत्वाजांबवान्हृष्टः प्रणनामाथदंडवत्
 परिणीयनमस्कृत्यविनयात्प्राहकेशवम् २७
 जांबवानुवाच-
 धन्योस्मि कृतकृत्योस्मितवसंदर्शनात्प्रभो
 दासोऽह पूर्वभावेनतवदेवकिनंदन २८
 दत्तवानसिगोविंदकदनंपूर्वकांचितम्
 मयेदंकदनंमोहाद्यत्कृतंस्वामिनात्वया
 तत्क्षम्यतांजगन्नाथकरुणाकरशाश्वत २९
 महादेवउवाच-
 इत्युक्त्वाप्रणतोभूत्वानमस्कृत्यपुनः पुनः
 नानारत्नमयेपीठेनिवेश्यविनयात्प्रभुम् ३०
 शारदाब्जनिभौपादौप्रक्षाल्यशुभवारिणा
 मधुपर्कविधानेनपूजयित्वायदूढहम् ३१

वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः पूजयित्वा विधानतः
 पुत्रीं जांबवतीं नाम कन्यां लावण्यसंयुताम् ३२
 कन्यारत्नददौ तस्मै भार्यार्थममितौजसे
 अन्यैश्च मणिमुख्यैश्च स्यमन्तारव्यन्ददौ मणिम् ३३
 तत्रैवोद्वाह्यतां कन्यां प्रहृष्टपरवीरहा
 ददौ तस्मै परां मुक्तिं प्रीत्या जांबवते हरिः ३४
 गृहीत्वा तनयां तस्य कन्यां जांबवतीं मुदा
 विनिर्गत्य बिलात्तस्मात्प्रययौ द्वारकां पुरीम् ३५
 सत्राजिते ददौ रत्नं स्यमन्तारव्यन्ददूतमः
 दुहित्रे प्रददौ सोऽपि कन्यायै मणिमुत्तमम् ३६
 मासि भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थ्यां चन्द्रदर्शनम्
 मिथ्याभिदूषणं प्राहुस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ३७
 प्राप्य ते दर्शनं तत्र चतुर्थ्यां शीतगोर्नरः
 स्यमन्तस्य कथां श्रुत्वामिथ्यावादात्प्रमुच्यते ३८
 सुलक्ष्मणां नाग्रजितीं सुशीलां च यशस्विनीम्
 मद्राजसुतां स्तिष्ठः कन्यकास्ताः शुभाननाः ३९
 स्वयं वरस्थास्ताः कृष्णं वरयामासुरुज्ज्वलाः
 एकस्मिन्दिवसे तास्तु उपयेमे यदूढहः ४०
 अष्टौ महिष्यस्ताः सर्वारुक्मिरयाद्यामहात्मनः
 रुक्मिणीसत्यभामा च कालिदी च शुचिस्मिता ४१
 मित्रविंदा जांबवती नाग्रजित्यः सुलक्ष्मणा
 सुशीलानामतन्वंगी महिषी चाष्टमी स्मृता ४२
 भूमिपुत्रो महावीर्यो नरको नाम राक्षसः
 जित्वा देवपतिं शक्रं सर्वाश्चैव सुरान्नरे ४३
 अदित्यादेवमातुश्च कुण्डले च सुवर्चसी
 बलाज्जग्राह देवानां रत्नानि विविधानि च ४४
 एरावतं महेंद्रस्य तथैवोच्चैः श्रवं हयम्
 माणिक्यादिधने शस्यशंखपद्मनिधितथा ४५
 स्त्रियश्चाप्सरसश्चैव हतवान् क्षितिनन्दनः
 वज्रादिहेतीं स्तेषां च बलाद्धृत्वा दिवौकसाम् ४६

तैरेवससुरान्हत्वासभांमयविनिर्मिताम्
 उवासव्योमगोदिव्योनगर्याविमलेंबरे ४७
 ततोदेवगणाःसर्वेपुरस्कृत्यशचीपतिम्
 भयार्ताःशरणंजग्मुः कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ४८
 कृष्णोऽपितदुपश्रुत्यसर्वनरकचेष्टितम्
 देवानामभयंदत्वावैनतेयंव्यचिंतयत् ४९
 तस्मिन्क्षणेहरेस्तस्यवैनतेयोमहाबलः
 प्रांजलि पुरतस्तस्थौसर्वदेवनमस्कृतः ५०
 तमारुह्यद्विजश्रेष्ठंसत्ययासहकेशवः
 संस्तूयमानोमुनिभिः प्रययौराक्षसालयम् ५१
 प्रदीप्यमानमाकाशेयथासूर्यस्यमंडलम्
 राक्षसैर्बहुभिर्युक्तं दिव्यैराभरणैर्युतम् ५२
 ददर्शतत्पुरं कृष्णो दुर्भेद्यं त्रिदशैरपि
 तदावरणानि भगवान् वीक्ष्य चक्रेण वीर्यवान् ५३
 चिच्छेद तेजसा दीप्त्या तमांसि च दिवाकरः
 ततस्तेराक्षसाः सर्वे शतशोऽथ सहस्रशः ५४
 उद्यम्य शूलानि तदा युद्धायाभिमुखं ययुः
 ततस्तु तोमरैर्दिव्यैर्भिर्गण्डपालैः सुपट्टिशैः ५५
 केशवं ताडयामासुः पलालैरिव पावकम्
 ततस्तु शार्ङ्गमादाय भगवान्गरुडध्वजः ५६
 दिव्यशस्त्राणि चिच्छेद बाणैरग्निशिखोपमैः
 तेषां शिरो धरानागानश्चांश्चैव तरस्विनः ५७
 चक्रेणैव प्रचिच्छेद वीर्यवान् पुरुषोत्तमः
 केचिच्चक्रेण संछिन्नास्तथान्ये शरताडिताः ५८
 गदयानिहताः केचिद्राक्षसास्तद्रणाजिरे
 एवं तेराक्षसाः सर्वे पातिता धरणीतले ५९
 शक्रोत्सृष्टेन वज्रेण निर्भिन्ना इव भूधराः
 निहत्य दानवान् सर्वान् पुण्डरीकायतेक्षणः ६०
 पाञ्चजन्यं महाशंखं प्रदध्मौ पुरुषोत्तमः
 ततः सनरकोदैत्यो धनुरादाय वीर्यवान् ६१

दिव्यंस्यंदनमारुह्यययौयुद्धायकेशवम्
 तयोर्युद्धमभूद्धोरंतुमुलंलोमहर्षणम् ६२
 बहुभिर्बाणसाहस्रैर्मैघयोरिववर्षतोः
 ततोऽद्धचंद्रवाणेनवासुदेवःसनातनः ६३
 तस्यराक्षसमुख्यस्यधनुश्चिच्छेदवीर्यवान्
 ससर्जास्त्रंमहादिव्यंनरकस्यमहोरसि ६४
 सतेनभिन्नहृदयःपपातोर्व्यामहासुरः
 शक्रवज्रेणनिर्भिन्नोमहाचलइवोन्नदन् ६५
 उपगम्यततः कृष्णःसमीपंतस्यरक्षसः
 भूम्यासंप्रार्थितः प्राहवरंवृणिवतिराक्षसम्
 सचाहराक्षसःकृष्णांगरुडोपरिसंस्थितम् ६६
 नमेकृत्यंवरेणास्तिनरकोऽहतथापिच
 अन्यलोकहितार्थायवृणेऽहवरमुत्तमम् ६७
 मृताहनिंतुमेकृष्णसर्वभूतेश्वरेश्वर
 येनरामंगलस्नानंकुर्वीतिमधुसूदन
 नतेषांनिरयप्राप्तिर्भवत्वेवंभयापह ६८
 महादेवउवाच-
 एवमस्त्विगोविंदोददौतस्मैवरंप्रभुः
 ततः पश्यन्हरेः साक्षाच्छरदंबुजसन्निभौ ६९
 चरणौवज्रवैडूर्यनूपुराभ्यांविराजितौ
 अर्चितौविधिरुद्राद्यैस्त्रिदशैर्मुनिभिस्तथा ७०
 त्यक्त्वाप्राणान्महीपुत्रःसारूप्यमगमद्धरेः
 ततोदेवगणाःसर्वेहर्षनिर्भरमानसाः ७१
 ववृषुःपुष्पवर्षाणितुष्टुवुश्चमहर्षयः
 प्रविश्यनगरंतस्यकृष्णःकमललोचनः ७२
 बलात्तेनगृहीतानिरत्नानित्रिदिवौकसाम्
 कुंडलेदेवमातुश्चतथैवोच्चैःश्रवोहयम् ७३
 एरावतंगजश्रेष्ठंप्रदीप्तमणिपर्वतम्
 सर्वमेतद्यदुश्रेष्ठोददौशक्रायवज्रिणे ७४
 पार्थिवान्सर्वराष्ट्रेभ्योजित्वाऽसौ नरकोवली

कन्याषोडशसाहस्रंहतवान्नरकस्तदा ७५
 सन्निरुद्धास्तुताः सर्वानरकांतः पुरेतदा
 दृष्ट्वा कृष्णं महावीर्यकंदर्पशतसंनिभम् ७६
 भर्तारं वव्रिरे सर्वा पतिं विश्वस्य सर्वगम्
 एतस्मिन्नेव काले तु गोविंदोऽनतरूपवान् ७७
 तासां करग्रहं च क्रेविधिना पुरुषोत्तमः
 नरकस्य सुताः सर्वे पुरस्कृत्य महीं तदा ७८
 गोविंदं शरणं जग्मुस्तानरक्षदघृणानिधिः
 तद्राज्ये स्थाप्य तान्सर्वान् पृथिव्या वाक्यगौरवात् ७९
 एद्रं विमानमारोप्य ताश्च सर्वावरस्त्रियः
 देवदूतैर्महाभागैर्द्वारिवत्यां न्यवेशयत् ८०
 वैनतेयं समारुह्य सत्ययासहकेशवः
 स्वर्लोकां प्रययौ तूर्णं द्रष्टुं तां देवमातरम् ८१
 प्रविश्य नगरीं तत्र देवराज्ञो जनार्दनः
 अवरुह्य द्विजश्रेष्ठात्पत्न्या सह महाबलः ८२
 ववंदे मातरं तत्र वंद्यां तां त्रिदिवौकसाम्
 संपरिष्वज्य बाहुभ्यामदितिः पुत्रवत्सला ८३
 निवेश्यासनमुख्ये तु पूजयामास भक्तितः
 आदित्यावसवोरुद्राः शतक्रतुपुरोगमाः ८४
 तत्र संपूजयामासुर्यथार्हं परमेश्वरम्
 शचीगृहं समागम्य सत्यभामाय शस्विनी ८५
 तया समर्चिता देव्या समासीना सुखासने
 तस्मिन्काले सुपुष्पाणि पारिजातस्य किंकराः ८६
 शच्यै देव्यै ददुःप्रीत्या सहस्राक्षेण चोदिताः
 प्रगृह्य तानि पुष्पाणि शचीदेवी सुमध्यमा ८७
 नीलनिर्मलकेशे च बंधस्वस्य मूर्धनि
 अवमान्य शची तत्र सत्यभामां यशस्विनीम् ८८
 अनर्हामानुषी चेयं देवार्हं कुसुमं शुभम्
 इति कृत्वामतिं तस्यैनददौ कुसुमानि सा ८९
 विनिष्क्रम्य पुरा तस्मात्सत्याकोपसमन्विता

समेत्यकृष्णंभर्तारमुवाचकमलेक्षणा ६०

सत्योवाच-

एषाशचीयदुश्श्रेष्ठपारिजातेनगर्विता

अदत्त्वाममगोविंदबबंधस्वस्यमूर्द्धनि ६१

महादेवउवाच-

सत्ययाभाषितंश्रुत्वावासुदेवोमहाबलः

उत्पाट्यपारिजातंतुनिवेश्यगरुडोपरि ६२

आरुह्यसत्ययातूर्णवैनतेयंमहाबलम्

प्रययौद्वारकांरम्यांनगरींदेवकीसुतः ६३

ततःकोपसमाविष्टोदेवराजःशतक्रतुः

रुद्रैर्वसुभिरादित्यैःसाध्यैश्चमरुतांगणैः ६४

एरावतंसमारुह्यययौयुद्धायकेशवम्

ततोदेवगणाः सर्वेपरविर्यजनार्दनम् ६५

ववृषुःशस्त्रवर्षाणिमेघाइवमहाचलम्

कृष्णश्चिच्छेदचक्रेणतान्यस्त्राणिदिवौकसाम् ६६

वैनतयस्तुसंकुद्धःपक्षपातेनवीर्यवान्

पातयामासतान्देवान्यलालानीवमारुतः ६७

ततः क्रुद्धःसहस्राक्षोदेवानामीश्वरःप्रभुः

मुमोचसहसादीप्तंवज्रंकृष्णजिघांसया ६८

जग्राहकृष्णस्तंवज्रंहस्तेनैकेनलीलया

ततोभीतः सहस्राक्षोनागेंद्रादवरुह्यसः ६९

प्रांजलिपुरतः स्थित्वानमस्कृत्वाजनार्दनम्

प्राहगद्गदयावाचास्तुत्वास्तुतिभिरेवच १००

इंद्रउवाच-

देवयोग्यमिदंकृष्णपारिजातंत्वयापुरा

दत्तोममसुराणांचकथंस्थास्यतिमानुषे १०१

महादेवउवाच-

ततः प्रोवाचभगवान्सहस्राक्षमुपस्थितम्

शच्यावमानितासत्यातवगेहेसुरेश्वर १०२

अदत्त्वापारिजातानिसत्यायैसापुलोमजा

स्वयमेवस्वशिरसिधारयामासतेप्रिया १०३
अस्यानिमित्तं देवेन्द्रपारिजातो ह तोमया
अस्यै प्रतिश्रुतं दातुं मया सुरगणेश्वर १०४
तव गेहे पारिजातं स्थापयामीति वासव
तस्मादद्य न दातव्यः पारिजातः सुरेश्वर १०५
देवतानां हितार्थाय प्रापयिष्यामि भूतले
तावत्तिष्ठतु देवेन्द्रपारिजातो ममालये १०६
मयि स्वर्गगते शक्रगृहाण त्वं यथेच्छया
महादेव उवाच-

एवमुक्त्वा यदुश्रेष्ठस्तस्मै वज्रं ददौ स्वयम् १०७
एवमस्त्विति गोविंदं नमस्कृत्य स वज्रभृत्
प्रययौ स्वपुरं दिव्यं सह देवगणैर्वृतः १०८
कृष्णोऽपि सत्ययादेव्या गरुडोपरि संस्थितः
संस्तूयमानो मुनिभिर्द्वारवत्यां विवेश ह १०९
सत्ययानिकटे स्थाप्य पारिजातं सुरद्रुमम्
रमयामास भार्याभिः सर्वाभिः सर्वगोहरिः ११०
निशासुतासां सर्वासां गृहेषु मधुसूदनः
विश्वरूपधरः श्रीमानुवासससुखप्रदः १११

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेश्रीवासुदेवविवाहकथनं
नामैकोनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४६

पञ्चाशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्र उवाच-

रुक्मिण्यां कृष्णस्य प्रद्युम्नो मदनं शनैः १
असौ मदनं शंभूतो महाबलः शंबरं जघ्निवान् २
तस्य रुक्मिणः सुतायामनिरुद्धो जज्ञे ३
सोऽपि बाणपुत्रीमुषां नाम कन्यामुपयेमे ४
सा तु स्वप्रेनीलोत्पलदलश्यामपुंडरीकनिभेक्षणं
महाबाहुं विचित्राभरणोपेतं षोडशसमायथावदुपभुज्य प्रबुध्यतं पुरतो न दृष्ट्वा

मदनेनपीडिताभ्रांत

चित्तामांतुत्यक्त्वावयस्कंरक्तारविंदवक्त्रंक्वासिक्वयासीतिबहुधाविललाप ५

ततस्तस्याः सखीचित्रलेखेतिनाम कन्यातादृशीम

वस्थांगतांविलोक्यकिंनिमित्तविभ्रांतचित्तासीतिपप्रच्छ ६

सापिस्वप्नलब्धंपतियथावदाचष्ट ७

सापिसकलदेवमानुषादिश्रेष्ठान्पटेविलिख्यतस्यैदर्शयामास ८

यदुवंशसंभूतान्कृष्णसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धादीनपिसम्यङ्निवेदयामास ९

सातेषांकृष्णमनुमान्यप्रद्युम्नानंतरमनिरुद्धं दृष्ट्वासइत्येषइत्यालिलिग १०

अथचित्रलेखाबह्वीभिर्मायावतीभिर्दैत्यस्त्रीभिर्द्वारवतींगत्वारात्रावतःपुरेसुप्तमि
नरुद्धं

दृष्ट्वागृहीत्वामोहयित्वामाहिष्मत्यांबाणस्यांतः

पुरेचैत्यप्रासादादियुक्तेतस्याबाणपुत्र्याः

शय्यायांचिक्षेप ११

सोऽपिप्रबुद्धोतिरम्येऽनगपावकेसंस्थितामुषांसर्वलक्षणलक्षितांविचित्राभरण

वसनगंध

माल्यालंकृतांकांचनवर्णासुकेशींसुजातस्तनींदृष्ट्वागाढमालिग्यकरिण्या

गंधहस्तीवतयातिप्रीतिसंयुक्तयायथासुखंरमयामास १२

एवंमासमात्रंनिरंतरतयानिरुद्धंरममाणंकदाचिदंतःपुरनिवासिन्योवृद्धादैत्यस्त्रि
योज्ञात्वारा

ज्ञेनिवेदयामासुः १३

सराजाक्रोधताम्राक्षः परंविस्मयंगत्वातमिहानयतेतिपुरः किंकरान्प्रेषयामास

१४

तेऽपितूर्णनृपप्रासादमारुह्यराजपुत्र्याः शयनेसंस्थितमनिरुद्धंग्रहीतुमाजग्मुः १५

सतान्समारब्धान्दृष्ट्वाप्रासादस्तंभमेकंहेलयोत्पाटय्निनियुतसंख्याकान्

किंकरान्मु

हूर्तमात्रगैवस्तंभेनचूर्णितमात्रंचकार १६

अथदैत्यपतिर्निहतान्किंकरान्दृष्ट्वाकौतूहलंगत्वाअसौश्रीकृष्णपौत्रइतिदेवर्षिण
प्रोक्तो

धनुरादायस्वयमेवानिरुद्धंग्रहीतुंतत्समीपमाजगाम १७

अनिरुद्धोऽपियोद्धमायांतंसहस्रबाहुंराजानंदृष्ट्वातत्परिधं

भ्रामयित्वाबाणस्योपरिचिक्षेप १८
 स्वचापनिर्मुक्तेनबाणेनतंपरिघंचिच्छेद १९
 अनंतरमुरगास्त्रेणअनिरुद्धंनिबिडंबद्धवास्वांतःपुरेनिवेशयामास २०
 अथकृष्णोप्येवंविधमेवदेवर्षिणाज्ञात्वाबलदेवप्रद्युम्नसहितःस्वसेनयाविहंगमें
 द्रमारुह्यत
 स्यबाणस्यभुजवनंछेत्तुमाजगाम २१
 बलिपुत्रेणपुराशंकरोऽचितःप्रसन्नोवरंवृणीष्वेत्युवाच २२
 तमीश्वरंबाणोममपुरद्वारिरक्षार्थंसर्वदोषविशयसमागतंपरसैन्यंजहीत्येवंवरमया
 चत२३
 तंतथेत्युक्त्वाशंकरोऽपितस्यपुरद्वारिसायुधःसपुत्रः
 सगणःसमासीनस्तमिन्नेवकालेरुषा
 स्वसेनयासमागतंवासुदेवंदृष्ट्वावृषमारुह्यसर्वायुधोपेतः
 स्वपुत्रगणसंवृतोयोद्धुनिश्चक्राम २४
 कृष्णोऽपितंभूतपतिंगजचर्मकपालभस्मधरंज्वलितोरगाकल्पंपिंगलंत्रिलोच-
 नंत्रिशूलधरं
 सर्वभूतगणसंहतिकर्तारंसर्वभूतभयावहं
 संवर्त्ताग्निप्रभंपुत्रद्वयसमन्वितंसमस्तगणावृतं
 त्रिपुरांतकंदृष्ट्वासेनांसुदूरेपृष्ठतोनिवेश्यबलभद्रप्रद्युम्नसहितस्तेनरुद्रेणसहप्रहर्सा
 न्न
 वयोद्धुमारेभे २५
 प्रथमतदभूद्घोरं कृष्णशंकरयोस्तदा
 पिनाकशार्ङ्गनिर्मुक्तैर्बाणैःसंवर्त्तकोपमैः २६
 रामोऽपिचक्रेबाणेनप्रद्युम्नः षण्मुखेनच
 युयुधातेमहावीर्यौसिंहाविवबलोत्कटौ २७
 विनायकःस्वदंतेनजघानोरसियादवम्
 रामोमुशलमादायतस्यदंतमताडयत् २८
 निर्भिन्नदंतः सहसाप्रदुद्रावाखुवाहनः
 तदाप्रभृतिलोकेऽस्मिन्हतदंतोगणेश्वरः २९
 देवदानवगंधर्वै रेकदंतइतीरितः
 प्रद्युम्नेनसमंयुद्धंचकारशिखिवाहनः ३०

गणान्विद्रावया मासमुशलेनहलायुधः
 कृष्णेनसुचिरंकालंयुद्धासौनीललोहितः ३१
 तापज्वरंमहादीप्तमस्मिन्संयोज्यसायके
 कोपान्मुमोचतदसौभृशंसंरक्तलोचनः ३२
 तदस्त्रंवारयामासकृष्णः शीतज्वरेणतु
 ताभ्यांहरिहराभ्यांतुविसृष्टौताविमौज्वरौ ३३
 विशतुर्मानुषेलोकेतयोरेवाज्ञयाभृशम्
 हरिशंकरयोर्युद्धंयेतुशृण्वन्तिमानवाः ३४
 तेसर्वेज्वरनिर्मुक्ताः प्राप्नुवन्तिनिरामयम्
 ततः सतुहृषीकेशोमोहनास्त्रंदुरासदम् ३५
 नियुज्यबाणं भूतेशमुमोचमधुसूदनः
 मुहुर्मुहुर्व्यजृम्भद्वैतेनास्त्रेणविमोहितः ३६
 पपातमूर्च्छितोभूमौशंकरस्त्रिदशेश्वरः
 पितरंमोहितंदृष्ट्वाशक्तिमुद्यम्यवीर्यवान् ३७
 योद्धुमभ्याययौकृष्णंषण्मुखःशिखिवाहनः
 हुंकारेणैवतंकृष्णश्चकारात्रपराङ्मुखम् ३८
 एवंजित्वायदुश्रेष्ठः शूलपाणिंत्रिलोचनम्
 महास्वनंपांचजन्यंशंखंदध्मौप्रतापवान् ३९
 कृष्णेननिर्जितंश्रुत्वासात्मजंशंकरंतदा
 बाणः स्यंदनमास्थाययौयुद्धायकेशवम् ४०
 सदृष्ट्वासहसाकृष्णंगरुडोपरिसंस्थितम्
 छादयामासगोविंदंबहुशस्त्रास्त्रवृष्टिभिः ४१
 गदाभिः परिघैः शूलैः शक्तिभिस्तोमरैरपि
 भिंडिपालैश्चखड्गैश्चचक्रैर्बाणैर्निरंतरम् ४२
 तानिसर्वाणिचिच्छेदचक्रेणैवजनार्दनः
 ससर्जतस्यबाहूनांछेदनार्थंसुदर्शनम् ४३
 मुक्तंदनुजराजस्यसहस्रारंसुदर्शनम्
 तद्बाहुकाननंतूर्णछिन्नंचक्रेसहस्रधा ४४
 एतस्मिन्नंतरेदेविपार्वतीसंशितव्रता
 हरेःसमीपमागत्यकृतांजलिरभाषत ४५

पार्वत्युवाच-

कृष्णकृष्णजगन्नाथनारायणदयानिधे
दास्यस्मितवदेवेशपूर्वभावेयदूत्तम ४६
त्वयादत्तंवरंमह्यंतदाकौशलपर्वते
सौभाग्यंशाश्वतंसौम्यप्रसन्नेनमहात्मना ४७
तवमुख्यंसहस्रस्यनाम्नामन्यतमंविभो
गौरीसौभाग्यदातेतिमुनिभिः परिकीर्तितम् ४८
तत्सत्यंकुरुगोविंदगरुडारूढशाश्वत
तस्मान्ममपतिंदेवत्वंजीवयितुमर्हसि ४९
रुद्रउवाच-

एवमुक्तस्ततोदेव्याकृष्णः कमललोचनः
अस्त्रंसंहारयामासयेनासौमोहितः पतिः ५०
कृष्णास्त्रेणविनिर्मुक्तः सर्वभूतपतिः शिवः
उत्थायप्रांजलिर्भूत्वातुष्टावजगतांपतिम् ५१
शंकरउवाच-

कृष्णकृष्णजगन्नाथभवगन्पुरुषोत्तम
पेशपरमेशानअनादिनिधनाव्यय ५२
तीव्रवीर्यमनुष्येषुशरीरग्रहणात्मिका
सर्वस्यतवचेष्टेयमानलक्षणमेवतत् ५३
प्रसीदमेनमस्तुभ्यंप्रसीदममशाश्वत
प्रसीदमेजगत्स्वामिन्प्रसीदाच्युतकेशव ५४
त्वमेवजगतांस्त्रिधाताहर्ताजगद्गुरुः
त्वमेवचिदचिद्वस्तुरूपंब्रह्मसुरेश्वर ५५
त्वमादिस्त्वमनादिस्त्वमीश्वरः शेषएवच
त्वंमहत्त्वंपरंब्रह्मप्रत्यगात्मात्वमेवहि ५६
समस्तामरवर्यस्त्वममर्त्यस्त्वंसुरेश्वर
त्वंमत्तैर्येशःसयोनिस्त्वंसौशील्येनतवप्रभो ५७
तव श्वाससमुत्पन्नौपरजीवौसनातनौ
ततश्चपाल्यतेचैवतववात्सल्यगौरवात् ५८
क्षराक्षरेपरेधाम्निरुचोनित्यंसुराश्रये

अधिविश्वेनिधेषित्वांदास्यकर्मणिनान्यथा ५९
 यस्त्वांनवेदलोकेऽस्मिन्समूहः सर्वभावनः
 परावरेश्वरंधामविदुर्दास्ये मनीषिणः ६०
 तेवैसमासतेयुक्तास्तत्पदं त्रिदशैः समम्
 सामान्योभजतेदूरेनंतुंनित्यंपदंतव ६१
 तस्यतुर्याचारुकेशीचावस्थाघटतेतव
 मिथुनानितवाध्यक्षब्रुवतेयदुशाश्वत ६२
 तवनामानिकर्माणिगुणानिशाश्वतानिच
 एश्वर्याणिगुणातीतब्रुवतेचोत्तमेऽमे ६३
 कर्मज्ञानमयेरूपेऽमे पुर्वोत्तरेश्रुते
 ससुतौयुवतीशस्यस्तोतारौतवकेशव ६४
 त्वंप्रज्ञानंपरंब्रह्मत्वयाप्राज्ञेनशाश्वत
 जीवयैतेनप्राज्ञेनपरेणैवात्मनात्वया ६५
 तस्माच्छरीरादुत्क्रम्यकृपयातवकेवलम्
 आमुष्मिकेपरेस्वर्गेत्वयादत्तात्मबोधवान् ६६
 प्रज्ञानंचैवविज्ञानंमेधांदृष्टिं तथा धृतिम्
 सर्वान्कामानवाप्नोति अमृतंसभवेत्तदा ६७
 एतत्संज्ञानमात्मानंयदेतद्धृदियन्मनः
 मनीषाच्चयुक्तिश्चस्मृतिः संकल्पएवच ६८
 तपश्चक्रतवःकामोदशइत्यादितेप्रभो
 भवंतिनामधेयानिप्रज्ञानस्यघृणानिधेः ६९
 एषत्वंपरमंब्रह्मएषत्वंवैप्रजापतिः
 एषत्वमिंद्रोरुद्रश्चएषत्वंसर्वदेवताः ७०
 एतानिसर्वभूतानित्वमेवपरमेश्वर
 सुतमित्राणिजीवायुस्तथान्यानिसनातन ७१
 जरायुजाण्डजातानिस्वेदजोद्भिद्यजानिच
 अश्वागावश्चपुरुषाहस्तिनश्चेतराणिच ७२
 यत्किंचित्प्राणिजातंचजंगमाश्चैवजंतवः
 स्थावरायेचवैनाथसर्वेत्वत्तोभवन्तिच ७३
 त्वांहिसवंगतंचेत्यं वदन्तिश्रुतयोहरिम्

त्वयैवप्रेरितालोकाश्चेष्टंतेसाध्वसाधुषु ७४
तस्मान्मयाकृतंयच्चअपराधमिदंप्रभो
क्षमस्वकरुणासिंधोगुणैः शुभतमैस्तव ७५
नमस्तेपुंडरीकाक्षगोविंदाच्युतमाधव
वासुदेवजगद्वंद्यनारायणनमोस्तुते ७६
नमस्यामिजगत्स्वामिन्नृसिंहकरुणाकर
श्रीशसर्वगतश्रीमन्परमात्मन्नमोस्तुते ७७
निजावसथवैकुण्ठनित्यमुक्तार्चितप्रभो
त्रयीनाथनमस्तुभ्यंरामराजीवलोचन ७८
भूभारकविनाशायकृष्णानंदस्वरूपिणे
विष्णवेजिष्णवे तुभ्यंनमस्तेयदुनंदन ७९
एवंस्तुत्वाथगोविंदंप्रणिपत्यउमापतिः
प्रांजलि प्राहभूतेशोवाक्यंगंभीरयागिरा ८०
रुद्रउवाच-

मया दत्तवरोह्येषबाणोबलिसुतः प्रभो
अहंचदत्तवांस्तस्मैपुरानेनार्थितोवरम् ८१
अमरत्वंयदुश्रेष्ठसर्वकर्तुंत्वमर्हसि
तस्मादेनंबलिसुतंत्रातुमर्हसि मेप्रियम् ८२
तथेत्युक्त्वाचभगवान्बाणंबलिसुतंतदा
प्राणसंशयमापन्नंच्छिन्नबाहुमसृक्चितम् ८३
संहत्यचक्रंगोविंदोमुमोचकरुणानिधिः
मोचयित्वाबलिसुतंशंकरः संशितव्रतः ८४
वृषभेंद्रंसमारुह्यपार्वत्यासहितःप्रभुः
ययौचवसतिस्थानंकैलासंधरणीधरम् ८५
सतुबाणोनमस्कृत्यरामकृष्णौमहाबलौ
ताभ्यांवैनगरींगत्वामुमोचमदनात्मजम् ८६
वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः पूजयित्वायथार्हतः
उषांसंप्रददौतस्मै कृष्णपौत्रायशौरये ८७
उद्वाह्यरामकृष्णौतमनिरुद्धंयथाविधि
बाणेनपूजितौतत्रप्रद्युम्नसहितौतदा ८८

उषयासहितंतत्रानिरुद्धं वै जनार्दनः
 आरोप्यस्यंदने दिव्येययौ द्वारवतीं तदा ८६
 रामप्रद्युम्नसहितः सेनया सहितो हरिः
 प्रविवेश पुरीं रम्यां त्रिदशैर्मघवानिव ६०
 अनिरुद्धो बाणपुत्र्या नानारत्नमये गृहे
 अनिशं रमयामासनानाभोगैर्मुदान्वितः ६१

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखंडे उमा
 महेश्वरसंवादे बाणासुरसंग्रामकथनं नाम पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५०

एकपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्र उवाच-
 अथ पौंड्रकवासुदेवः
 काशिराजो वाराणस्यां विवित्ते द्वादशवर्षं महेशमर्चयन्निराहारः
 पंचाक्षरं जजाप १
 पौरश्चरणकालेशंकरं स्वनेत्रकमलेन पूजयामास २
 ततः शूलपाणिरुमापतिः प्रसन्नो वरं वृणीष्वेति तमाह ३
 असौ पंचवक्त्रं सर्वभूतपतिं शिवं प्रसन्नं वरदममवासुदेवसमानरूपं प्रयच्छेत्युवाच
 ४
 शिवस्तस्मै शंखचक्रगदापद्मयुतचतुर्भुजं पुंडरीकदलनिभलोचनं वासुदे-
 वसंमानकिरीट
 ललितकुंतलं पीतवस्त्रकौस्तुभाभरणादिचिह्नान्यपि मह्यं देहीतियाचितः शिवः
 सर्व
 मपितस्मै प्रददौ ५
 स तु वासुदेवोऽहमिति सर्वलोकान् मोहयामास ६
 कदाचित् स्वर्गतः मदबलोत्कटं तं काशिपतिं नारदोऽभ्येत्य वासुदेवसुतमजित्वा व
 ासुदेवत्वं विद्यते इत्युवाच ७
 स तु तस्मिन्नेव क्षणे गरुडपताकायुतरूपं रथमारोप्य चतुरंगाक्षौहिणीबलेन द्वारका
 मवाप
 ८
 तत्र पुरद्वारिस्वर्णयाने संस्थितो वासुदेवोऽहयुद्धार्थं संप्राप्तोऽस्मि

मामजित्वातववासुदेवत्वंनास्तीतिदूतंप्रैषयामास ६
 विष्णुरपितच्छ्रुत्वावैनतेयमारुह्यपौण्ड्रकेणयोद्धुंपुरद्वारिविनिष्क्रम्याक्षौहिणीब
 लेनस्यंदनेस
 मासीनंशंखचक्रगदापद्महस्तंपौण्ड्रकंददर्श १०
 कृष्णोऽथशार्ङ्गमादायसंवर्ताग्निप्रभैर्बाणैस्तथाश्वगजपदातियुक्तंमहदक्षौहिणीब
 लंमुहूर्त
 मात्रेणनिःशेषंददाह ११
 शरेणैकेनतस्यहस्तावसक्तशंखचक्रगदादिहेतीरपिलीलयैवचिच्छेद १२
 पवित्रेणसुदर्शनेनकिरीटकुण्डलयुतंतस्यशिरःकमलंछित्त्वावाराणस्यामंतः
 पुरेनिपातयामास १३
 तद्दृष्ट्वासर्वेकाशीनिवासिनः किमेतदित्याशंक्यविस्मिताबभूवुः १४
 तस्यपौण्ड्रकस्यसुतोदंडपाणिरितिवासुदेवेनभगवतानिहतंस्वपितरं
 श्रुत्वामात्रामृत्युनास
 मादिष्टः स्वपुरोहितेनाभियुक्तोमाहेश्वरेणक्रतुनाशंकरमियाज १५
 सतुप्रसन्नः कृष्णजिघांसयासमर्थामाहेश्वरींकृत्यांतस्मैसंप्रीत्याचदत्तवान् १६
 सकाशिराजस्तामहेश्वरींज्वालाकुलोपचितविग्रहांसंदीप्तसटाकलापांपिंगलने
 त्रांज्वलत्क
 रालवदनांत्रिशूलहस्तांभस्मांगरागलिप्तानरमुंडमालाविभूषितांसर्वदेवभयंकरीं
 रुद्रदत्तांस
 मीक्ष्यसपुत्रदारबांधवसहितंकृष्णंजहीतिप्रेरयामास १७
 सातुसर्वलोकभयावहासर्वापृथ्वद्यंस्वतेजसानिर्दहंतीप्रलयाशनिनिर्भरस्वनं
 वदंतीद्वारका मवाप १८
 तत्रत्याः सर्वेजनास्तांदृष्ट्वा महाप्रलयमितिमत्वाहाहाकारंकुर्वतः
 कृष्णंनिवेदयामासुः
 १९
 कृष्णोऽपितान्सर्वान्नभेतव्यमित्युक्त्वाप्राकारतोरणेस्थितांमहारौद्रांकृत्यांतथावि
 धांदृष्ट्वा
 सकलशस्त्रास्त्रानिवारणसमर्थसहस्रारंसुदर्शनंतस्याकृत्यायांसहसामुमोच
 २०
 सातुकल्पान्तार्ककोटिसमवर्चसाशतयोजनोद्भूतंसकलदीप्तास्त्रयुतंहिरण्यमयंप्रभ

।पूर्णस

कलजगत्प्रलयस्थितिसमर्थसहस्रारंसर्वदेवनमस्कृतंजगच्छरणभूतंमहासुदर्श
नंविनोक्त्य

विनष्टतेजाभयार्ताक्रोशंतीवाराणसींप्रतिदुद्राव २१

सुदर्शनमपितांकृत्यांभृशमन्वगात् २२

सापिभयार्ताक्रोशंतीकाशिपतेस्तस्यांतःपुरंप्रविवेश २३

सुदर्शनोऽपितांवाराणसींपुरींप्राप्यसभृत्यबलवाहनंपौंड्रकसुतंदंडपाणिंनामकारि
शराजंबहु

प्रासादहर्म्यमालिनींपुरींमाहेश्वरीमपिभस्मावशेषांकृत्वासकलदेवमहर्षिभिः

पूज्यमानः

पुनरेवद्वारवत्यांकृष्णहस्तंसुसौम्यंकल्पमिवआविवेश २४

अत्रचश्लोकागीयंते

शस्त्रास्त्रमोक्षमजरंदग्ध्वातद्वलमोजसा

कृत्यांभस्मावशेषंतांततोवाराणसींपुरीम् २५

प्रभूतरथमातंगांसाश्चापुंस्त्रीसमन्विताम्

साशेषकोषकोष्ठांतांदुर्निरीक्ष्यांसुरैरपि २६

द्वारोपलक्षिताशेषगृहप्राकारचत्वराम्

प्रददाहहरेश्चक्रंसकलामेवतांपुरीम् २७

अक्षीणगतिसामर्थ्यमसाध्यकृतसाधनम्

तच्चक्रंप्रज्वलद्भासंविष्णोरभ्याययौकरम् २८

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे

उमामहेश्वरसंवादेश्रीकृष्णचरितेपौंड्रकपुत्रकृत्याविध्वंसनं

नामैकपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५१

द्विपञ्चाशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

श्रीरुद्रउवाच-

अथमगधाधिपः कंसवधानंतरंद्विषन्नेवयादवान्सदापीडयामासतेदुः खिताः

कृष्णमूचुः १

सचभीमार्जुनावाहूयसंमंत्रयामासकृष्णः

अनेनरुद्रः पूजितस्तत्प्रसादाच्छस्त्रैरवध्यः परंके

नापिप्रकारेणहंतव्यइति २

अथविचार्यभीममाहएनंप्रतिमल्लयुद्धं कुरुतत्तेनप्रतिज्ञातम् ३

अथसकलचराचरजगद्वंद्वोवासुदेवोभीमार्जुनसहितोजरासंधस्यपुरींगत्वाविप्र
वेषेण

तस्यांतःपुरमवाप ४

सोऽपिमहावीर्यान्क्षत्रियान्युद्धेनिर्जित्यबलाद्गृहीत्वास्ववेश्मनिनिरुध्यमार्
समासिकृ

ष्णचतुर्दश्यामेकैकंहत्वातद्रक्तेनैवबलिभैरवायाकरोत् ५

एवंविधंसकलजनपार्थिववधंकुर्वतोजरासंधस्यसमुद्यमानोभीमार्जुनसहितस्त
स्यगृहे

विप्रवेषेणैवप्रविवेश ६

सतुतान्दृष्ट्वादंडवत्प्रणतोभूत्वायथोचितासनेषुनिवेश्यमधुपर्कविधानेनसंपूज्य
धन्योस्मि

कृतकृत्योस्मि किमर्थंभवन्तोमेसमीपआगतास्तद्वक्तव्यमहंतत्सर्वंभवद्भ्योदास्या
मीत्युवाच

७

तेषांवासुदेवःप्रहसन्पार्थिवंतमुवाचकृष्णभीमार्जुनायुद्धार्थमागताःस्मअस्माक
मन्यतमं

द्वंद्वयुद्धार्थंवृणीष्वेत्यवदत् ८

सोऽपितथेत्यवदत्ततोद्वंद्वयुद्धार्थमारुतिंवरयामास ९

ततोभीमजरासंधयोरभितोभयंकरंमल्लयुद्धंनिरंतरंपंचविंशतिवासरमभूत् १०

ततः कृष्णेनैवसंचोदितोवायुपुत्रस्तस्यशरीरंद्विधाकृत्यभूमौनिपातयामास

एवं

जरासंधंपांडुपुत्रेणहत्वातान्जरासंधनिरोधितान्वासुदेवोऽपिपार्थिवान्मोचया
मास

११

निहत्यवायुपुत्रेणजरासंधंयदूद्वहः

तद्गृहेसन्निरुद्धांस्तुमोचयामासपार्थिवान् १२

तेचतत्रनमस्कृत्यस्तुत्वाचमधुसूदनम्

स्वान्स्वान्जनपदान्सर्वेजग्मुःकृष्णेनरक्षिताः १३

अथताभ्यामिन्द्रप्रस्थंगत्वावासुदेवस्तत्रमहाक्रतुराजसूयंयुधिष्ठिरंकारयामास
१४

तत्रसमाप्तेक्रतौअग्रपूजांभीष्मानुमतेनकृष्णायदत्तवान् १५

तत्रशिशुपालःकृष्णंबहून्याक्षेपवाक्यान्युक्तवान् १६

कृष्णोऽपिसुदर्शनेनतस्यशिरश्चिच्छेद १७

असौजन्मत्रयावसानेहरेःसारूप्यमगमत् १८

अथ शिशुपालंनिहतंश्रुत्वादंतवक्त्रःकृष्णेनयोद्धुमथुरामाजगाम १९

कृष्णस्तुतच्छ्रुत्वारथमारुह्यतेनयोद्धुमथुरामाययौ २०

दंतवक्त्रवासुदेवयोरहोरात्रंमथुरापुरद्वारियमुनातीरेसंग्रामःसमवर्त्ततकृष्णस्तुग
दयातंजघान

२१

सतुचूर्णितसर्वांगोवज्रनिर्भिन्नमहीधरइवगतासुरवनितलेपपात २२

सोऽपिहरेःसायुज्यंयोगिगम्यंनित्यानंदसुखंशाश्वतंपरमंपदमवाप २३

इत्थंजयविजयौसनकादिशापव्याजेनकेवलंभगवतोलीलार्थंसंसृताववतीर्यज
न्मत्रये

ऽपितेनैवनिहतौजन्मत्रयावसानेमुक्तिमवाप्तौ २४

कृष्णोऽपितंहत्वायमुनामुत्तीर्यनंदव्रजंगत्वा

प्राक्तनौपितरावभिवाद्यआश्वास्यताभ्यांसाश्रुकंठमालिगितः

सकलगोपवृद्धान्प्रणम्याश्वास्यरत्नाभरणादिभिस्तत्रस्थान्संतर्पयामास २५

कालिद्याःपुलिनेरम्येपुण्यवृक्षसमावृते

गोपनारीभिरनिशंक्रीडयामासकेशवः २६

रम्यकेलिसुखेनैवगोपवेषधरोहरिः

बद्धप्रेमरसेनात्रमासद्वयमुवासह २७

अथतत्रस्थानंदगोपादयः सर्वेजनाः पुत्रदारसहिताः

पशुपक्षिमृगादयश्चवासुदेवप्रसादे

नदिव्यरूपधराविमानमारूढाःपरमंवैकुण्ठलोकमवापुः २८

कृष्णस्तुनंदगोपव्रजौकसांसर्वेषांपरमंनिरामयंस्वपदंदत्वादिविदेवगणैः

संस्तूयमानोद्वा

रवतींश्रीमतींविवेश २९

तत्रवासुदेवोग्रसेनसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाक्रूरादिभिःप्रत्यहंसंपूजितषोडशसहस्र

भार्याभिरष्टा

भिर्दिव्यमहिषीभिश्चविश्वरूपधरोदिव्यरत्नमयनानागृहांतरेषुसुतकुसुमांचितश्ल
क्षणतर

पर्यकैषुरमयामास ३०

अथरामकृष्णसतीर्थोविप्रोबालसखासदात्यंतदारिद्र्यपीडितोमुष्टिमात्रान्याच
नाप्तपृथु-

काञ्चीर्णवाससिनिबध्यवासुदेवंद्रष्टुंश्रीमतींद्वारकानगरीमाजगाम ३१

सतुरुक्मिरयंतःपुरद्वारिक्षणंतूष्णींतस्थौ ३२

कृष्णोऽपिसमागतंब्राह्मणंज्ञात्वाप्रद्युम्नेननमस्कृत्वावामकरंगृहीत्वागृहांतरेस्वा
सनेनिवेश्य

भयाद्वेपमानंतंरुक्मिणीहस्तगतसुवर्णकलशजलेनपादौप्रक्षाल्यमधुपर्केणपूजया
मास

३३

सुधामृतोपमैरन्नपानाद्यैस्तर्पयित्वातस्य

जीर्णवस्त्रांतरेयाचनाप्तपृथुकान्स्वयमेवहस्तेन

गृहीत्वाप्रहसनजग्रास ३४

कृष्णेनपृथुकेभक्षितेतस्मिन्नेवक्षणेतस्यबहुधनधान्यवस्त्राभरणसंभूतंमहदैश्वर्यम
भूत्

३५

सतुकृष्णेनविसृष्टोममकिंचिद्वस्त्रंवाधनंवाकृष्णेननदत्तमितिमन्यमानः

स्वपुरंविवेश

३६

अथबहुधनधान्ययुतंस्वगृहंदृष्ट्वातत्प्रसादादिदंलब्धमितिददन्प्रहृष्टेनांतरात्मना
दव्य

वस्त्राभरणादिनाभार्ययासहसर्वान्कामान्भुक्त्वाहरिसंतुष्ट्यैबहुयज्ञानिष्ठातत्प्रस
ादेनपरमं

नित्यंस्वर्गसुखमवाप ३७

अथधृतराष्ट्रतनयोदुर्योधनः-

पांडुतनयान्कपटद्यूतव्याजेनराज्यमपहत्यस्वराष्ट्राद्विवासयामास ३८

तेतुयुधिष्ठिरभीमार्जुननकुलसहदेवाःसुपत्न्याद्रौपद्यासहमहारण्यंगत्वातत्रद्वाद

शाब्दा

न्स्थित्वासंवत्सरपर्यंतमज्ञाताः सर्वे मत्स्यदेशाधिपतेर्विराटस्य निवेशने स्थित्वा
वासु

देवेन सहायेन धार्तराष्ट्रान्योद्धुमाजग्मुः ३६

तेषां धार्तराष्ट्रपांडुपुत्राणां नानादेशाधिपनृपैः कुरुक्षेत्रमहापुराणे देवानामपि भयं करो
महासं

ग्रामोऽभवत् ४०

अथ श्रीकृष्णोऽप्यर्जुनसारथ्यं कुर्वन्नर्जुने स्वशक्तिमावेश्य तेन दुर्योधनभीष्मद्रोणप्र
मुखान्सर्वा

न्यार्थिवानेकादशाक्षौहिणीबलसहितान् कुरुक्षेत्रे हत्वा पांडवान् राज्ञ्येस्थापयित्वा
निःशेषेण

सर्वभूभारमपास्य स्वां पुरीं प्रविवेश ४१

कस्यचित्त्वथ कालस्य कतिपयाहनि वैदिको ब्राह्मणो मृतं पंचवार्षिकं बालमादाय
राजद्वारं

रिनिधाय बहुशो विलपन् बहून् याक्रोश वाक्यानि कृष्णं जगाद ४२

कृष्णस्तमाक्रोशं श्रुत्वा तुष्णीमुवास ४३

स तु मम पंचपुत्राः पूर्वहता अयं तु षष्ठः एनं कृष्णो न जीवयिष्यति तर्हि राजद्वारि मरिष्य
मीत्युवाच

४४

तस्मिन्काले अर्जुनः कृष्णं द्रष्टुमागतस्तथा विधत्तं पुत्रशोकेन विलपन्तं ददर्श ४५

अर्जुनोऽपि कालधर्ममुपागतं पंचवार्षिकं बालकं दृष्ट्वा कृपया विष्टस्तव पुत्रमहं जी
वयिष्या

मीति ब्राह्मणाया भयं दत्त्वा प्रतिश्रुतवान् ४६

ब्राह्मणस्तु तेनाश्वासितो हृष्टवान् ४७

अथैतं ब्राह्मणशिशुं बहुभिः

संजीविनास्त्रैरभिमन्त्र्य अलब्धजीवितं दृष्ट्वा वृथा प्रतिज्ञामवाप्य बहुशोकसमन्वि
तस्तेनैव प्रा

णां स्तंक्तुमैच्छत् ४८

कृष्णस्तु तत्सर्वज्ञात्वांतःपुराद्विनिष्क्रम्य तं वैदिकं प्राहत वपुत्रान्सर्वानहं दास्यामीत्
युक्त्वा

श्वास्यवैनतेयमारुह्यार्जुनसहितोवैष्णवंलोकमाजगाम ४९
 तत्रदिव्यमणिमंडपोद्देशेदेव्यासहसमासीनंनारायणंदृष्ट्वाकृष्णार्जुनौनमश्चक्रतुः
 ५०
 सतौबाहुभ्यांपरिष्वज्यकिमर्थमागतावित्युवाच ५१
 कृष्णश्चभगवन्वैदिकस्यतनयान्ममदेहीत्युवाच ५२
 सतुनारायणस्तादृग्वयसिसंस्थितान्ब्राह्मणपुत्रान्कृष्णायसंददौ ५३
 श्रीकृष्णोऽपितान्वैनतेयस्कंधेसमारोप्यहर्षसमन्वितोऽर्जुनसहितःस्वयमप्यारु
 ह्यदिविदेवग
 शैःसंस्तूयमानोद्वारवतीमाविवेश ५४
 तस्मैब्राह्मणायपंचवर्षवयःस्थान्ष्टुपुत्रान्ददौसोऽप्यत्यंतहर्षसमन्वितः
 कृष्णंवर्द्धयस्वेत्याशिषंप्रायच्छत् ५५
 अर्जुनस्तुसफलांप्रतिज्ञामवाप्यकृष्णान्मस्कृत्ययुधिष्ठिरपालितांस्वांपुरीमाजगा
 म ५६
 कृष्णस्यषोडशसहस्रभार्यास्वयुतसाहस्रपुत्राजज्ञिरे
 तेषांपुत्रपौत्रसंख्यांवक्तुंनशक्यते
 ५७
 अत्रापि श्लोकः
 अष्टौशतानिपुत्राणांसहस्राण्ययुतंतथा
 प्रद्युम्नःप्रथमस्तेषांसर्वेषांरुक्मिणीसुतः ५८
 असंख्यैस्तैर्यादवैरियंपृथिवीसंवृताऽभवत् ५९
 पुनरप्यवनीभारशंकयाकृष्णस्तुतानृषिशापव्याजेनसंहर्तुमैच्छत् ६०
 कदाचित्सर्वेकुमारानर्मदायांविहर्तुमाजग्मुः ६१
 तत्रतपंतंकणवंमहर्षिंदृष्ट्वाजांबवत्याः
 पुत्रयोषिद्वेषंकृत्वातस्योदरेकात्वायसंमुसलंबद्धवात्प्रृषेः
 समीपमागत्यसर्वेनमस्कृत्वापत्नीरूपंसांबकुमारंतस्यपुरतोनिधाय
 अस्यागर्भेस्त्रीवापुरुषोवाभविष्तीतिब्रूहीत्यूचुः ६२
 सतुमनसातद्विज्ञायतानमर्षमाणः
 सर्वाननेनमुसलेनयूयंसर्वेनिहताभवतेत्युवाच ६३
 सर्वेसमुद्विग्नमनसःकृष्णंसमेत्यमहर्षिणोक्तंतत्कर्मनिवेदयामासुः ६४
 कृष्णोऽपितदायसंमुसलंचूर्णीभूतंहदेनिपातयामास ६५

तदयश्चूर्णीभूतबीजसमुद्भूतावज्रसन्निभामहाकाशाः संबभूवुः ६६
तत्रतमुसलावशिष्टंकनिष्ठांगुलिमात्रमत्स्योजग्रासतमत्स्यंनिषादोगृहीत्वातदुद
रस्थंमुशल

खण्डमादायबाणाग्रेफलकमकरोत् ६७

कदाचित्सर्वेयादवारामकृष्णप्रद्युम्नादयोमघवताप्रेषितांवारुणीपीत्वामत्ताबभू
वुः ६८

परस्परंवीरणंनीत्वाबहून्याक्रोशवाक्यानिवदंतोयुद्धंचक्रुः क्षयंचगताः ६९
कृष्णस्तुयुद्धश्रांतःकल्पतरुच्छायायांशयनंचकारसनिषादोधनुर्बाणंगृहीत्वाखे
टकवृत्तिंज

गाम ७०

एवंनिःशेषंत्यक्तजीविताबभूवुस्तेसर्वेस्वान्स्वांस्त्रिदशान्प्रपेदिरे ७१
एवंमुशलेनसंहृत्यसर्वस्वयमेकोदेवोबहुगुल्मसमाकीर्णमहाद्रुमछायायांसुप्तश्च
तुर्विधव्यूह
गतंवासुदेवात्मकमात्मानंचिंतयञ्जानूपरिपदंनिधायान्मनोमानुषंवपुस्त्यक्तुमनु
नषसाद

७२

एतस्मिनन्तरेमृगयाजीविकोहरेः
सतदाकालप्रभावेनचक्रवज्रध्वजांकुशादिचिह्नितमतिरक्ततमंहरेःपादकम-
लंदृष्ट्वा

विव्याध ७३

तदनंतरंश्रीकृष्णंज्ञात्वा सुमहाभयार्तः प्रवेपमानः कृतांजलिपुटोमहदपराधः
सकलोपह्रियतामितितंप्रणनाम ७४

श्रीकृष्णस्तथाभूतंदृष्ट्वासुधामयकराभ्यांतमुत्थाप्यभ

वतानापराद्धंकृतमितिवदन्महाभयपीडितमाश्वासयन्नुवाच ७५

ततोयोगिगम्यमपुनरावृत्तिशाश्वतंसर्वोपनिषदमयंवैष्णवंलोकंप्रददौ ७६
असौतस्मिन्नेवमुहूर्तेमानुषंरूपंविहायपंचोपनिषन्मयंसकलपुत्रदारसहितोदीप्ति
मयंवैष्णवं

लोकंदिव्यंविमानमास्थायसहस्रार्कद्युतिसदृशंदिव्याप्सरोगणाकीर्णंहि

रमयंवासुदेवेत्येकंजगाम ७७

तस्मिन्कालेदारुकोरथमारुह्यविष्णोःसमीपंविवेश ७८

कृष्णोऽपिमत्स्वरूपमर्जुनं पूर्वमानयस्वेति प्रेषयामास ७६
 स तु मनोजवस्यन्दनमारुह्यार्जुनसमीपमाजगाम ८०
 एतस्मिन्नन्तरे देव्यर्जुनस्तदारुह्यपरिणीयनमस्कृत्वा किंकरोमीति पुटांजलिरुवाच
 ८१
 कृष्णस्तुतमाह पार्थाहं स्वलोकं यास्यामि त्वं तु द्वारवतीं गत्वा तत्र स्था रुक्मिण्याद्य
 ष्ठभार्या
 आनीय मम शरीरे प्रेषय ८२
 सदारुकेण सहितो नगरीमाजगाम ८३
 एतस्मिन्नन्तरे देवा विमानस्थानभसि संस्थिताः स्वर्लोकं ययान्तं कृष्णं दृष्ट्वा ऋषिभिः
 : सार्द्धं तु
 त्वा पुष्पवर्षाणि ववृषुः ८४
 कृष्णोऽपि मानुषदेहं-
 संन्यस्य सकलजगत्स्थितिसंहारहेतुभूतं सकलक्षेत्रज्ञमन्तर्यामि योगिध्ये
 यमनामयं वासुदेवात्मकं देहं धृत्वा वै न ते यमारुह्य महर्षिभिस्तूयमानो जगाम ८५
 अर्जुनो वासुदेवो ग्रसेनाभ्यारुक्मिण्यादिमहिषीभ्यस्तत्सर्वं कथयामास ८६
 तच्छ्रुत्वा सर्वे पौरजनाः स्त्रियश्च द्वारवतीमुत्सृज्यान्तः पुराद्वहिर्निष्क्रम्य सर्वास्ताः
 कृष्णवल्लभा वासुदेवो ग्रसेन सहिताः शीघ्रमेव हरेः समीपं जग्मुः ८७
 ते सर्वे वासुदेवो ग्रसेनाक्रूराः
 सर्वे यदुवृद्धावपुस्त्यक्त्वा सनातनवासा देवं समाजग्मुः ८८
 रेवती च बलभद्रशरीरं परिष्वज्याग्निं प्रविश्य तस्मिन् देहं प्राप्य दिव्यविमानारूढा भ
 र्तुः
 स्थानं संकर्षणलोकं दिव्यमवाप ८९
 तथैव प्रद्युम्नेन स हरुक्मपुत्री तथा निरुद्धेनोषापि सर्वाश्च यादवस्त्रियः स्वस्वभर्तुः
 शरीराणि संपूज्याग्निं प्रवेशं चक्रुः ९०
 तेषां सर्वेषां मर्जुनश्रौद्धर्वदैहिकं कृतवान् ९१
 तस्मिन्काले दिव्यवाजिसमायुक्तं सुग्रीवाख्यकंसं सर्वरत्नोपेतं दिव्यं स्यन्दनमारुह्य द
 ारुकोप्या
 जगाम ९२
 पारिजाततरुर्देवसभासु धर्मात्रिदर्शं द्रलोकमयाताम् ९३
 तस्मिन्समये द्वारवतीपुरीमहोदधौ निमग्ना भूत् ९४

ततः सर्वाषोडशसहस्रभार्याअर्जुनेन सहेंद्रप्रस्थंगच्छंतीर्दस्यवोजगृहुः ६५
 पूर्वदेवगंधर्वयोषितो ह्यष्टावक्रं महामुनिं दृष्ट्वा जहसुस्ततस्तेन शप्तावेश्याभविष्य
 थततस्ता
 भिप्रसादितः पूजितश्च तत्प्रसादात्सर्वलोकैश्च नमस्कृतं वासुदेवं भर्तारमवाप्यापिते
 नैव दस्युः हस्तंगता अभवन् ६६
 अर्जुनोऽपि दस्युभिर्निर्जितः -
 शोकसमाविष्टो मम भुजबलं सवीर्यकृष्णे नैव सह सर्वमैश्वर्यं निर्यातमिति मत्वा
 द्यममभाग्य
 क्षयइति वदन्सायं संध्यां विरिवनिः शेषविनष्टतेजाः स्वां पुरीं समाजगाम ६७
 एवं हितार्थाय सर्वदेवानां समस्तभूभारविनाशाय यदुवंशेऽवतीर्य सकलराक्षसां
 वनाशं कृ
 त्वा महान्तमपि चोर्वीभारं नाशयित्वा नंदव्रजद्वारकामथुरानिवासिनः
 सर्वान् स्थावर
 जंगमान् कालभवबन्धैर्मोचयित्वा परमैश्वर्यं शाश्वतं योगिगम्ये हिरण्मये रम्ये सात्वि
 के संस्था
 प्य नित्यं दिव्यमहिष्यादिसंसेव्यमानो वासुदेव उवास ६८
 अत्र श्लोकाः -
 अन्ये सर्वेऽवताराः स्युः कृष्णस्य चरितं महत्
 भूभारकविनाशाय प्रादुर्भूतो रमापतिः ६९
 एतत्कृष्णस्य चरितं दुष्टानां नाशहेतवे
 श्रीकृष्णः करुणासिंधुर्वैकुण्ठे मोदते सदा १००
 अत्यद्भुतमिदं देविकृष्णस्य चरितं शुभम्
 संग्रहेण मयैवोक्तं तव सर्वफलप्रदम् १०१
 वासुदेवस्य चरितं यः पठेद्धरि सन्निधौ
 स्मरेद्वा शृणुयाद्भक्त्या स याति परमं पदम् १०२
 महापातकयुक्तो वा तथोपपातकसंयुतः
 बालकृष्णस्य चरितं श्रुत्वा पापैः प्रमुच्यते १०३
 द्वारवत्यां समासीनं रुक्मिणीसहितं हरिम्
 स्मरन् वै महदैश्वर्यमनेनाप्रोत्य संशयः १०४
 संग्रामे संकटे दुर्गेशत्रुभिः परिवेष्टिते

नेतारंसर्वदेवानांध्यात्वासुविजयीभवेत् १०५
 यःस्मरेद्गोपकन्याभिः क्रीडंतंगोव्रजेशुभे
 सर्वकामानवाप्नोतिसौभाग्यंचैवविंदति १०६
 महोपसर्गरोगाद्यैर्युक्तोयस्तुसनातनम्
 जेतारंचमहारौद्रींकृत्यांकाशीपुरेस्थिताम् १०७
 किमत्रबहुनोक्तेनसर्वकालेषुचाप्सुभे
 कृष्णायनमइत्येवंमंत्रमुच्चारयेद्बुधः १०८
 कृष्णायवासुदेवायहरयेपरमात्मने
 प्रणतः क्लेशनाशायगोविंदायनमोनमः १०९
 इमंमंत्रंजपन्देविभक्त्याप्रतिदिनंनरः
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकमवाप्नुयात् ११०
 सवेषामेवदेवानामीश्वरोऽसौजनार्दनः
 रक्षणायचलोकानामवस्थांतरमेतिवै १११
 त्रिपुरंहंतुकामेनमयासंपूजितोहरिः
 बुद्धरूपधरः श्रीमान्मोहयामासतद्रिपून् ११२
 मोहितास्तेनशास्त्रेणसर्वधर्मविवर्जिताः
 नारायणास्त्रेणमयानिहतादेवशत्रवः ११३
 अवतीर्यकलावंतेब्राह्मणस्यनिवेशने
 हनिष्यतितथारौद्रान्म्लेष्टान्सर्वाञ्जनार्दनः ११४
 तैस्तैर्भावैर्मयावस्थाः सर्वाः प्रोक्ताजगत्पतेः
 किमन्यच्छ्रोतुकामासितद्ब्रवीमिशुभानने ११५

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
 उमामहेश्वरसंवादे श्रीकृष्णचरितेश्रीकृष्णस्वधामगमननिरूपणं नाम
 द्विपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५२

त्रिपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीपार्वत्युवाच-
 भगवन्सर्वमारुह्यातंबैभवावस्थितंहरेः
 एतस्मिन्नामकृष्णाभ्यांचरित्रमतिविस्मितम् १
 अहोरामस्यचरितंकृष्णस्यचमहात्मनः

शृण्वत्याममदेवेशकल्पांतरशतैरपि २
 तृप्तिनैवेतिभूतेशचेतोहरिकथामृतम्
 अधुनाश्रोतुमिच्छामिविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम्
 तत्पूजनविधिंदेवश्रोतुमिच्छाम्यहंतथा ३
 श्रीरुद्रउवाच-
 शृणुदेविप्रवक्ष्यामिहरेश्चसुमहात्मनः
 स्थापनंचस्वयंव्यक्तंद्विविधंतत्प्रकीर्तितम् ४
 शिलामृदारुलोहाद्यैः कृत्वाप्रतिकृतिंहरेः
 श्रौतस्मार्तागमप्रोक्तक्रियासंस्थापनंहियत् ५
 तत्स्थापनमितिप्रोक्तंस्वयंव्यक्तंहिमेशृणु
 यस्मिन्संनिहितोविष्णुः स्वयमेवनृणांभुवि ६
 पाषाणदार्वोरात्मेशः स्वयंव्यक्तंहितत्स्मृतम्
 स्वयंव्यक्तंस्थापितंवापूजयेन्मधुसूदनम् ७
 देवतानांमर्हषीणामर्चनार्थेसनातनः
 स्वयमेवजगन्नाथःसान्निध्यंयातिकेशवः ८
 यस्ययद्विग्रहेभोग्यंतदेवाविरभूद्भुवि
 तदेवपूजयेन्नित्यंतस्मिन्नेवरमेत्सदा ९
 श्रीरङ्गशायीदेवेशोविधिनाचर्यः सुरोत्तमः
 सएवेक्ष्वाकुनाथानांतपसाविरभूद्भुवि १०
 ममापिकाश्यांसंपूज्योमाधवः कलुषापहः
 यत्रयत्रगृहेरम्येस्वयंव्यक्तः सनातनः ११
 तत्रतत्रसमागम्यरमेऽहसंव्यवस्थितः
 नाष्टांगयोगेयज्ञेशस्त्वर्चायांविंदतेनृणाम् १२
 चक्षुषोर्विषयंप्राप्यददातिवरमीप्सितम्
 सर्वावस्थासुसौलभ्यमर्चायांलभ्यतेजनैः १३
 अज्ञानामपिसान्निध्यंसर्वदापृथिवीतले
 जंबूद्वीपेमहापुराणयेवर्षेवैभारतेशुभे १४
 अर्चायांसंनिधौविष्णुर्नेतरेषुकदाचन
 तत्तस्माद्भारतेवर्षेमुनिभिस्त्रिदशैरपि १५
 सेवितः सततंदेवितपोयज्ञक्रियादिभिः

भारतेऽस्मिन्महावर्षेनित्यंसंनिहितोहरिः १६
 एन्द्रद्युम्नेतथाकौर्मेसिंहाद्रौकरवीरके
 काश्यांप्रयागेसौम्येचशालग्रामाचलेतथा १७
 द्वारवत्यानैमिषेचतथाबदरिकाश्रमे
 कृतशौचेहरेत्पापंपौंडरीकेचदंडके १८
 माथुरेवेङ्कटाद्रौचक्षेताद्रौगरुडाचले
 कांच्यामनंतशयनेश्रीरगेवासवाचले १९
 नारायणाचलेसौम्येवाराहेवामनाश्रमे
 एवमाद्याःस्वयं व्यक्ताः सर्वकामफलप्रदाः २०
 स्वयमेवहिसान्निध्यंयस्मिन्यातिजनार्दनः
 तस्मिन्नेवस्वयंव्यक्तंवदंतिमुनयःशुभाः २१
 महाभागवतश्रेष्ठोविधिनास्थाप्यकेशवम्
 मंत्रेणकुर्यात्सान्निध्यंस्थापनंतद्विशिष्यते २२
 तस्मिन्संपूजयेद्देवंग्रामेषुचगृहेषुच
 शालग्रामशिलायांतुगृहार्चासद्भिरिष्यते २३
 अर्चनंमंत्रपठनंयागयोगोमहात्मनः
 नामसंकीर्तनंसेवातच्चिह्नैरंकनंतथा २४
 तदीयाराधनंचस्यान्नवधाभिद्यतेशुभे
 तत्तत्कर्मविधानंचविप्रस्यसततंस्मृतम् २५
 महाभागवतः श्रेष्ठोब्राह्मणोवैगुरुर्नृणाम्
 सर्वेषामेवलोकानामसौपूज्योयथाहरिः २६
 तापादिपंचसंस्कारिनवेज्याकर्मकारकः
 अर्थपंचकविद्विप्रोमहाभागवतःस्मृतः २७
 तत्तत्कर्मविधानेज्याक्षत्रियस्यविधीयते
 तच्चिह्नैरंकनेसेवातदीयानांचपूजनम् २८
 मंत्रवर्णस्यजपनंनामसंकीर्तनंहरेः
 वंदनंचविशांप्रोक्तंषट्कर्मेज्याविधानतः २९
 नामसंकीर्तनंसेवापूजनंवंदनं तथा
 अर्चनंचतदीयानांपंचेज्याशूद्रजन्मनः ३०
 साधारणेनसर्वेषामानसेज्यानृणांप्रिये

स्वाधिकारानुरूपंचकार्याचेज्याजगत्पतेः ३१
 अनन्यदेवताभक्तैरनन्यफलसाधकैः
 वेदविद्ब्रह्मतत्त्वज्ञैर्वीतरागैर्मुमुक्षुभिः ३२
 गुरुभक्तिसमायुक्तैः सुप्रसन्नैः सुसाधुभिः
 ब्राह्मणैरितरैश्चापि पूजनीयो हरिः सदा ३३
 यथोचिताचवर्णस्य कार्या इज्याहरेर्नृणाम्
 वर्णाश्रमानुरूपंचकर्तव्यं वैष्णवैः शुभैः ३४
 श्रुतिस्मृत्युदितं संम्यङ् नित्यमत्र समाचरेत्
 श्रुतिस्मृत्युक्तकर्माणि नातिक्रामेत् बुद्धिमान् ३५
 श्रुतिस्मृत्युक्तमाचारं यो न सेवेत वैष्णवः
 स च पाखंडमापन्नो रौरवे न रके वसेत् ३६
 तस्माद्द्वर्णानुरूपां वैकुर्यादिज्यां जगत्पतेः
 तस्मात्स्मृत्युक्तमाचारं कुर्याद्वै मानवः सदा ३७
 साधारणा हि सर्वेषां मानसे ज्या शुभे नृणाम्
 स्वाधिकारं निरीक्ष्यैव कर्म कुर्यादतंद्रितः ३८
 शमोदमस्तपः शौचं सत्यमामिषवर्जनम्
 अस्तेयमेवाहिंसा च सर्वेषां धर्मसाधनम् ३९
 तस्माद्द्वर्णानुरूपेण पूजयेन्मधुसूदनम्
 रात्रावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि ४०
 नमस्कृत्य गुरुन्स्वस्य संस्मरेदच्युतं हृदि
 सहस्रनामभिर्भक्त्या कीर्तयेद्वाग्यतः शुचिः ४१
 बहिर्ग्रात्समुसृज्य मूलमंत्रं यथाविधि
 शौचं कृत्वा यथान्यायमाचम्य प्रयतः शुचिः ४२
 दंतधावनपूर्वं तु स्नानं कुर्याद्यथाविधि
 आदाय तुलसीमूलमृदं तत्पत्रसंयुताम् ४३
 मूलमंत्रेणाभिमंत्र्य गायत्र्या च शुभानने
 मंत्रेणैवानुलिप्तांगः स्नायात्कृत्वा घमर्षणम् ४४
 हरिपादोद्भवांगं गां तत्रावाह्य सुनिर्मले
 निमज्ज्या शुजपेत्सूक्तमघमर्षणमुत्तमम् ४५
 आचम्य मार्जनं कुर्यात्पौरुषोक्तक्रमादथ

पश्चादाशुनिमज्ज्याथमूलमंत्रंजपेद्बुधः ४६
 अष्टाविंशतिवारंवाशतमष्टोत्तरंचवा
 प्रार्थयेदभिमंत्र्याथजलमंत्रेणवैष्णवः ४७
 आचम्यतर्पयेद्देवानृषींश्चैवपितृंस्तथा
 निपीड्य वस्त्रमाचम्यधौतवस्त्रेणवेष्टितः ४८
 विमलामृत्तिकांरम्यामादायद्विजसत्तमः
 मंत्रेणैवाभिमंत्र्याथललाटादिषुवैष्णवः ४९
 धारयेद्दूर्ध्वपुंड्रानियथासंख्यमतंद्रितः
 उपास्यविधिवत्संध्यांसावित्रींचजपेद्बुधः ५०
 संयतात्मागृहंगत्वापादौप्रक्षाल्यवाग्यतः
 आचम्यैकाग्रमनसापूजामंडपमाविशेत् ५१
 रम्येशुभ्रतरेपीठेषुषोपचयशोभिते
 तस्मिन्निवेश्यदेवंतंलक्ष्मीनारायणंप्रभुम् ५२
 पूजयेद्विधिनासम्यग्गंधपुष्पाक्षतादिभिः
 स्थापनेवास्वयंव्यक्तेगृहार्चायांबिधानतः ५३
 श्रौतस्मार्तागमोक्तानामर्चनंविधिनाद्विजः
 कुर्याद्भक्त्यायथार्हंच विष्णोःप्रयतमानसः ५४
 यथोपदिष्टंगुरुणातथाकुर्वीतवैष्णवः
 श्रौतंवैखानसंप्रोक्तंवासिष्ठंस्मार्तमुच्यते ५५
 पंचरात्रविधानंचदिव्यागममितीरितम्
 क्रियालोपनकर्तव्यंविष्णोराराधनंपरम् ५६
 आवाहनासनाध्याद्यैर्गंधपुष्पाक्षतादिभिः
 धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैस्तांबुलाद्यैर्नमस्कृतैः ५७
 कुर्यादाराधनंविष्णोर्यथाशक्त्यामुदान्वितः
 प्रत्यृचंपुरुषसूक्तेनमूलमंत्रेणवैष्णवः ५८
 मंत्रद्वयेनकुर्वीतषोडशैरुपचारकैः
 भूयःप्रत्युपचारेषुदद्यात्पुष्पाञ्जलिततः ५९
 आवाहयेज्जगन्नाथंमुद्रयाचैववैष्णवः
 आसनंतुयथादद्यात्पुष्पकेणचमुद्रया ६०
 दीपाध्याचमनंस्नानंपात्रस्थैर्विमलैर्जलैः

मंगलद्रव्यसंयुक्तैस्तुलसीदलमिश्रितैः ६१
 दद्यात्प्रत्युपचारंतुमूलमंत्रद्वयेनच
 सुवासितेनतैलेनकुर्यादभ्यंजनंततः ६२
 कस्तूर्याचंदेनेनापिकुर्यादुद्धर्तनादिकम्
 सुगंधवासितैस्तोयैः स्नाप्यमंत्रयुतैः शुभैः ६३
 वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैरलंकृत्ययथाविधि
 मधुपर्कततोदद्याद्गंधं दद्यात्सुवासितम् ६४
 सुरभीणि सुपुष्पाणि भक्त्या सम्यङ् निवेदयेत्
 धूपं दशांगमष्टांगं दीपं च सुमनोहरम् ६५
 नैवेद्यं विविधं दद्यात्पायसापूपमिश्रितम्
 कर्पूरंतु सतांबूलं भक्त्या चैव निवेदयेत् ६६
 दीपैर्नाराजनं कृत्वा पुष्पमालां समर्चयेत्
 परिणीय प्रणम्याथ स्तुत्वा स्तोत्रैरनुत्तमैः ६७
 गरुडाङ्गैः शाययित्वा मङ्गलार्घ्यं निवेदयेत्
 संकीर्त्य नामभिः पुण्यैः पश्चाद्धोमं समाचरेत् ६८
 हरेर्नैवेद्यशेषेण जुहुयाद्ब्रह्ममंडले
 प्रत्यृचं पौरुषं सूक्तं श्रीसूक्तं मंगलाह्वयम् ६९
 होतव्यमाज्यसंमिश्रं हविषा वैदिकानले
 प्रोक्तेन मंत्ररत्नेन जुहुयाद्भक्तिसंयुतम् ७०
 अष्टोत्तरशतवारमष्टाविंशतिमेव च
 यज्ञरूपं महाविष्णुं ध्यायन् वै जुहुयाद्भुविः ७१
 शुद्धजांबूनदनिभं शंखचक्रगदाधरम्
 समस्तवेदवेदांतसांगोपांगयुतं प्रभुम् ७२
 देव्याश्रिया समासीनं ध्यात्वा होमं समाचरेत्
 एकैकामाहुतिं पश्चान्नामभिर्जुहुयाद्भुविः ७३
 नित्यान्भक्तान्समुदिदश्य महाभागवतोत्तमः
 भूलीलाविमलाद्याश्च शक्तयः प्रथमं क्रमात् ७४
 अनंतं विहगेंद्रादिदेवतास्तदनंतरम्
 वासुदेवादयः पश्चात्तथा शक्त्यादिदेवताः ७५
 मूर्तयः केशवाद्याश्च तथा संकर्षणादयः

मत्स्यकूर्मादयश्चैव तथा चक्रादिहेतयः ७६
 कुमुदादयश्च त्रिदशास्तथा चन्द्रादिदेवताः
 इंद्रादिलोकपालाश्च तथा धर्मादिदेवताः ७७
 होतव्याः क्रमशस्तस्मिन्संपूज्याश्च विशेषतः
 एतद्वैकुण्ठहोमंतु महाभागवतोत्तमः ७८
 नित्यार्चनविधौ नित्यं कुर्वीत सुसमाहितः
 गृहार्चने गृहद्वारिपंचयज्ञविधानतः ७९
 दत्त्वा बलिविधानेन पश्चादाचमनं चरेत्
 उपविश्या सने शुभ्रे कृष्णाजिनकुशोत्तरे ८०
 मंत्रयोगे प्रकुर्वीत भोगार्थं सुखमात्मनः
 सम्यक्पद्मासनासीनो भूतशुद्धिं समाचरेत् ८१
 प्राणायामत्रयं कुर्यान्मन्त्रेण विजितेंद्रियः
 उदङ्मुखं ततः कृत्वा हृत्पङ्कजमनुत्तमम् ८२
 विकासंतस्य कुर्वीत विज्ञानरविणा हृदि
 तत्कर्णिकायां वह्न्यर्कशशिबिंबान्यनुक्रमात् ८३
 त्रयं त्रयीमये तस्मिंश्चित्तये द्वैष्णवोत्तमः
 नानारत्नमयं पीठं तेषामुपरि चिंतयेत् ८४
 तस्मिन्हृत्पद्ममूलांते बालार्कसदृशद्युतिम्
 अष्टैश्वर्यदलं पद्ममंत्राक्षरमयं चरेत् ८५
 तस्मिन्देव्यासमासीनं कोटिश्रीतांशुसंनिभम्
 चतुर्भुजं सुंदरांगं शंखचक्रगदाधरम् ८६
 पद्मपत्रविशालाक्षं सर्वलक्षणलक्षितम्
 श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कं पीतवस्त्रधरं प्रभुम् ८७
 विचित्राभरणैर्युक्तं दिव्यमंडनमंडितम्
 दिव्यचंदनलिप्तांगं दिव्यपुष्पोपशोभितम् ८८
 तुलसीकोमलदलवनमालाविभूषितम्
 बालार्ककोटिसदृशं कांत्या देव्या श्रिया सह ८९
 सर्वलक्षणलक्षणया समाश्लिष्टतनुः शिवम्
 एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं समाहितमनाः शुचिः ९०
 सहस्रं शतवारं वा यथा शक्त्याऽथवापि च

मनसैवार्चनंकृत्वाविरमेत्तत्रभक्तिः ६१
 तदीयानर्चयेद्भक्त्यातस्मिन्कालेसमागतान्
 तर्पयित्वान्नपानाद्यैरनुव्रज्यविसर्जयेत् ६२
 अर्चयित्वापितृन्देवांस्तर्पयेच्चविधानतः
 संपूज्यातिथिभृत्यांश्चभुंजीयातांचदम्पती ६३
 यक्षराक्षस भूतानामर्चनंवर्जयेत्सदा
 योमोहात्कुरुतेविप्रःसचांडालोभवेद्ध्रुवम् ६४
 यक्षाणांचपिशाचानांमद्यमांसभुजांतथा
 दिवौकसांतुभजनंसुरापानसमंस्मृतम् ६५
 ब्रह्मराक्षसवेतालयक्षभूतार्चनंनृणाम्
 कुंभीपाकमहाघोरनरकप्राप्तिसाधनम् ६६
 कोटिजन्मकृतंपुण्यंयज्ञदानक्रियादिकम्
 सद्यःसर्वलयंयातियक्षभूतादिपूजनात् ६७
 स्त्रियोवापुरुषोवापियक्षभूतादिकार्चनात्
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ६८
 क्रिमिर्भूत्वाथविष्ठायांपितृभिः सहमज्जति
 यक्षाणांचपिशाचानांतामसानांदिवौकसाम् ६९
 निवेदितान्नंयोऽश्नातिपूयशोणितभुग्भवेत्
 यक्षान्भूतगणांश्चान्यान्कूरान्वैब्रह्मराक्षसान् १००
 उद्दिश्यभुङ्क्तेयोविप्रःसद्यश्चाण्डालएवसः
 यानारीपूजयेद्यक्षान्पिशाचोरगराक्षसान् १०१
 सायातिनरकंघोरंकालसूत्रमधोमुखी
 पितृभिःसहकल्पांतमुषित्वातत्रदारुणे १०२
 लिहन्मूत्रपुरीषंवैकृच्छ्रात्सूचिमुखैस्तथा
 कृमिभिर्भक्षमाणांगोयावदाभूतसंप्लवम् १०३
 पश्चाद्भूमौदशाहेषुजायतेशतसंख्यया
 तस्माद्यक्षादिकानांचदेवानामर्चनंत्यजेत् १०४
 स्वतंत्रपूजनं यत्रवैदिकानामपित्यजेत्
 अर्चयित्वाजगद्वंद्वंदेवनारायणंहरिम् १०५
 तदावरणसंस्थानंदेवस्यपरितोऽर्चयेत्

हरेर्भुक्तावशेषेणबलितेभ्योविनिःक्षिपेत् १०६
 होमंचैवप्रकुर्वीततच्छेषेणैववैष्णवः
 हरेर्निवेदितुंसम्यग्देवेभ्योजुहुयाद्धविः १०७
 पितृभ्यश्चापितद्दद्यात्सर्वमानंत्यमाप्नुयात्
 प्राणिनांपीडनंयत्तद्विदुषांनिरयायवै १०८
 अदत्तंचैवयत्किंचित्परस्वंगृह्यतेनरैः
 स्तेयंतद्विद्विगिरिजेनरकस्यैवकारणम् १०९
 लशुनमद्यपानादिमूलकंगृजनंतथा
 तिलपिष्टंशिग्रुबिल्वंतथाकोशातकींतथा ११०
 अलाबुंचैववार्ताकंबीजालद्यंकवचानिच
 एवमन्यान्यभक्ष्याणिशास्त्रदृष्टानिवैनरः १११
 खादन्नरकमाप्नोतिविचित्रमशिवंतथा
 अवैष्णवानांयद्धान्नंपतितानांतथैवच ११२
 अनर्पितंतथाविष्णोःश्वमांससदृशंभवेत्
 यक्षराक्षसभूतान्नंसुरामद्यंचगृञ्जनम् ११३
 योऽश्नातिनिरयंयातिपूयशोणितभोजनम्
 एतैः संस्थापनस्पर्शसहवासादिभिर्नरः ११४
 तेपियान्त्येवनिरयंविण्मूत्रकृमिभोजनम्
 पतितानांचसंसर्गात्पाखंडानांतथैवच ११५
 सर्वयज्ञस्यभोक्तारंपुराणंपुरुषोत्तमम्
 ज्ञात्वासर्वंप्रकुर्वीतनित्यनैमित्तिकाः क्रियाः ११६
 यक्षराक्षसभूताश्चकूष्माण्डगणभैरवाः
 नार्चनीयाःसदादेविस्वर्गलोकमभीप्सुभिः ११७
 यक्षराक्षसभूतानामर्चनंवर्जयेद्दिवजः
 पैशाचत्वमवाप्नोतिकल्पकोटिशतत्रयम् ११८
 तस्माद्राक्षसभूतानामर्चनंप्रतिषिध्यते
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच ११९
 रौरवंनरकंयातियक्षभूतगणार्चनात्
 शंखचक्रादिभिश्चिह्नैरन्यैः प्रियतमैर्हरैः १२०
 रहितःसर्वधर्मेभ्यः प्रच्युतो नरकंव्रजेत्

अगम्यागमनाद्धिसापरद्रव्यापहारणात् १२१
 अभक्ष्यभक्षणात्सद्योनरकंसमवाप्नुयात्
 यस्तुपाणिगृहीतांच हित्वाऽन्यायोस्त्रियंव्रजेत् १२२
 अगम्यागमनंतद्धिसद्योनरककारकम्
 पतितानांच संसर्गात्पाखंडानांतथैव च १२३
 विकर्मस्थानांच तथायात्येवनिरयं नरः
 संसर्गिणांच संसर्गतत्संसर्गमपित्यजेत् १२४
 वैष्णवः कुलमेकं तु वर्जयेत्पापसंयुतम्
 एकांती संत्यजेद् ग्रामं महापातकमिश्रितम् १२५
 तथैव परमेकान्ती तद्देशमपि वर्जयेत्
 स्वकर्मज्ञानभक्त्यादिसाधनं वैष्णवं स्मृतम् १२६
 हरेराज्ञानुरूपेण कर्मज्ञानादियश्चरेत्
 स एकांती भवेद्विप्रो वा सुदेव परायणः १२७
 अकृत्यं वैष्णवः पापबुद्ध्या सम्यक्परित्यजेत्
 एकांती संत्यजेच्छास्त्रदूषणान्मनसापि च १२८
 तथैव परमैकांती हेयबुद्ध्या परित्यजेत्
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं कृत्यं तु त्रिविधं स्मृतम् १२९
 ज्ञानंतथैव लोकेऽस्मिन्मुनिभिः संप्रकीर्तितम्
 कृत्याकृत्यविवेकं च परलोकस्य चिंतनम् १३०
 तत्प्राप्तिसाधनं विष्णोः स्वरूपज्ञानमेव च
 भक्तियुक्तो भवेद्भक्तो न वधासाप्रकीर्तिता १३१
 सुदर्शनोद्धर्वपुंड्रादितच्चिह्नैरंकनं शुभम्
 सद्गुरोमंत्रपठनमर्चनं विधिना हरेः १३२
 स्मरणं कीर्तनं विष्णोः सेवाच परमात्मनः
 प्रणामस्तस्य पुरतस्तदीयानांच पूजनम् १३३
 प्रसादतीर्थसेवाच भक्तिर्न वविधा स्मृता
 यस्मात्प्रपद्यते देवं शरणं वैष्णवो हरिम् १३४
 प्रपत्तिः सा तु विज्ञेया त्रिविधा संप्रकीर्तिता
 तामसीराजसी चैव सा त्विकी त्रिविधा स्मृता १३५
 सापि त्रिधा कृता सिद्धिः सामान्या सर्वदेहिनाम्

एतच्चतुष्टयंदेविहेयंसंत्यज्यवैष्णवः १३६
 उपायभूतंब्रह्मैवमवलंबेतवैष्णवम्
 उपायभावात्संत्यज्यकर्मज्ञानादिकंनरः १३७
 कुर्वीतभगवत्प्रीत्यैमहाभागवतोत्तमः
 त्रिकालमर्चयेद्विष्णुंभक्त्यावैपुरुषोत्तमम् १३८
 नैमित्तिकेविशेषेणपूजयेद्विधिनाशुभे
 प्रत्यहंकार्तिकेमासिजातीपुष्पैःसमर्चयेत् १३९
 दद्यादखंडंदीपंचनियतात्मादृढव्रतः
 ब्राह्मणान्भोजयित्वांतेहरिसायुज्यमाप्नुयात् १४०
 धनुष्युषसिदेवेशंमासमेकंनिरंतरम्
 अर्चयेदुत्पलैर्देविकरवीरैःसितासितैः १४१
 धूपदीपैश्चनैवेद्यैर्यथाशक्त्यानिवेदयेत्
 समाप्तौभोजयेद्विप्रान्महाभागवतोत्तमान् १४२
 अश्वमेधसहस्रस्यफलमाप्नोत्यसंशयम्
 तपोमास्युदितेभानौस्नात्वानद्यांविशेषतः १४३
 अर्चयेन्माधवंपुष्पैरुत्पलैश्चशुभानने
 पायसंसघृतंदिव्यंभक्त्यातत्रनिवेदयेत् १४४
 स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुंमासमेकंनिरंतरम्
 शर्करांबुयुतंनित्यमुद्यानंविनिवेदयेत् १४५
 वैष्णवान्पूजयेद्भक्त्यामासान्तेशुभदर्शने
 मधुमासितथानित्यंबकुलैश्चंपकैरपि १४६
 पूजयेज्जगतामीशंगुडान्नंचनिवेदयेत्
 मासांतेवैष्णवान्विप्रान्भोजयेत्सुसमाहितः १४७
 सहस्रवार्षिकींपूजांप्रतिनित्यमवाप्नुयात्
 माधवेपूजयेद्देवंशतपत्रैर्महोत्पलैः १४८
 पूजयित्वाविधानेनदध्यन्नंफलसंयुतम्
 गुडोदकंचभक्त्यावैतस्मिन्देविनिवेदयेत् १४९
 लक्ष्म्यायुक्तोजगन्नाथःप्रीतोभवतिपार्वति
 शुक्रेतुशुक्लकमलैःपाटलैःकुमुदोत्पलैः १५०
 अर्चयित्वाहृषीकेशमन्नंचूतफलैर्युतम्

निवेदयित्वाभक्त्यावैगवांकोटिप्रदोभवेत् १५१
 वैष्णवान्भोजयित्वाथसर्वमानंत्यमाप्नुयात्
 आषाढेदेवदेवेशंलक्ष्मीभर्तारमच्युतम् १५२
 श्रीपुष्पैरर्चयेन्नित्यंपायसान्नंनिवेदयेत्
 मासान्तेभोजयेद्विप्रान्महाभागवतोत्तमान् १५३
 षष्टिवर्षसहस्रस्यपूजांप्राप्नोत्यसंशयः
 नभोमास्यर्चयेद्विष्णुपुत्रागैःकेतकीदलैः १५४
 अर्चयित्वाच्युतंभक्त्यानभूयोजन्मभाग्भवेत्
 दद्यादूपान्भक्त्याथशर्कराघृतमिश्रितान् १५५
 ब्राह्मणान्भोजयेत्तद्वत्सर्वमानंत्यमाप्नुयात्
 नभस्येऽप्यर्चयेदीशंकुंदैःकुरबकैरपि १५६
 क्षीरान्नंगुडसंमिश्रंभक्त्यातत्रनिवेदयेत्
 गवांकोटिप्रदानस्यप्रत्यहंफलमाप्नुयात् १५७
 नीलोत्पलैरिषेमासिपूजयेन्मधुसूदनम्
 भक्त्यानिवेदयेत्तस्मिन्क्षीरमापूपमिश्रितम् १५८
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच
 वैष्णवंलोकमाप्नोतिमुदितः स्वजनैर्वृतः १५९
 ऊर्जेमासितथादेविकोमलैस्तुलसीदलैः
 पूजयित्वाच्युतंभक्त्यातत्सायुज्यमवाप्नुयात् १६०
 क्षीराज्यशर्करोपेतमन्नंवैपायसंतथा
 अपूपंचक्रमेणैवभक्त्यासम्यङ्निवेदयेत् १६१
 अमायांमंदवारेचवैष्णवर्क्षतथैवच
 रविसंक्रमेव्यतीपातेग्रहणंचंद्रसूर्ययोः १६२
 विशेषेणार्चयेद्विष्णुंयथाशक्त्यावरानने
 गुरोरुत्क्रांतदिवसेजन्मर्क्षेषुतथाहरेः १६३
 इष्टिंचवैष्णवींकुर्याच्छक्त्यावैद्विजसत्तमः
 दद्यात्पुष्पांजलितत्रप्रत्यर्चवेदसंमितम् १६४
 पारणंचापिकुर्वीतचरुणापायसेनवा
 वैष्णवान्भोजयेद्विप्राञ्छक्त्यादद्याच्चदक्षिणाम् १६५
 कुलकोटिसमुद्धृत्यवैष्णवंपदमाप्नुयात्

सर्ववेदैरशक्तश्चेद्यष्टुभागवतोत्तमम् १६६
 वैष्णवैरनुवाकैर्वासपरात्रंनिरंतरम्
 पुष्पांजलिसहस्रंतुहोमंचप्रत्यहंचरेत् १६७
 प्रीतयेवाभगवतः प्रतिश्लोकंयजेदबुधः
 अथवामंत्ररत्नंहिसपरात्रंनिरंतरम् १६८
 अष्टोत्तरसहस्रंतुजुहुयाद्धविषायजेत्
 विशेषेणार्चयेद्विद्वान्महाभागवतोत्तमान् १६९
 अंतेचावभृथंकुर्याद्यथाविभवसारतः
 वैष्णवैरनुवाकैश्चकुर्यादवभृथंद्विजः १७०
 अत्रस्नात्वाविधानेनयथाशक्त्याद्विजोत्तमः
 शुभेपात्रांतरेरम्येपादौप्रक्षाल्यभक्तितः १७१
 अर्चयेद्गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रैराभरणादिभिः
 तांबूलेनफलैर्वापियथाशक्त्यासमर्चयेत् १७२
 भोजयित्वान्नपानाद्यैःप्रणम्यचपुनःपुनः
 आसीमांतमनुव्रज्यनमस्कृत्यविसर्जितम् १७३
 पुनः प्रणम्यभक्त्याथशनैस्तत्रनिवर्तितः
 गृहंप्रविश्यदेवेशंपूजयेत्प्रयतात्मवान् १७४
 एवमभ्यर्चयेद्विष्णुंयावज्जीवमतंद्रितः
 तदीयांश्चविशेषेणपूजयेत्सर्वदाशुभे १७५
 आराधनानांसर्वेषांविष्णोराराधनंपरम्
 तस्मात्परतरंदेवितदीयानांसमर्चनम् १७६
 अर्चयित्वापिगोविंदंतदीयान्नार्चयेत्पुनः
 नसभागवतोज्ञेयःकेवलंदांभिकःस्मृतः १७७
 पुमांस्तस्मात्प्रयत्नेनवैष्णवान्पूजयेत्सदा
 सर्वतरतिदुःखौघंमहाभागवतार्चनात् १७८
 एवमुक्तंमयादेविविष्णोराराधनंपरम्
 नित्यनैमित्तिकंचैवतदीयानांचपूजनम् १७९
 पौरुषंतस्ययाथात्म्यंफलसाधनमेवच
 तस्यावसथदेहंचकर्माद्यपिचतुष्टयम्
 तवप्रोक्तंमयादेविकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि १८०

इति श्रीपाद्मेमहापुराणेपंचपंचाशत्साहस्र्यांसंहितायामुत्तरखंडे
उमामहेश्वरसंवादेविष्णुपूजाविधानवैष्णवाचारकथनं नाम
त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५३

चतुःपञ्चाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः

वसिष्ठउवाच-

एवमुक्तातुसादेविपतिनाशूलपाणिना
प्रणिपत्यमहात्मानमुवाचप्रांजलिस्तदा १

पार्वत्युवाच-

साधूक्तंहित्वयानाथवैष्णवंधर्ममुत्तमम्
गुह्याद्गुह्यतमंविष्णोःस्वरूपंपरमात्मनः २
धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सर्वदेवनमस्कृत
तवप्रसादाद्देवेशमर्चयामिसनातनम् ३

वसिष्ठउवाच-

ततस्तद्वचनं श्रुत्वासभवस्त्रिपुरांतकः
समाश्लिष्यावदद्देवींप्रहृष्टेनांतरात्मनाः ४

रुद्रउवाच-

साधुसाधुमहादेविसाधुसाधुवरानने
अर्चयस्वहृषीकेशंलक्ष्मीभर्तारिमच्युतम् ५
कृतकृत्योऽस्म्यहंभद्रेवैष्णव्याभार्ययात्वया
गुरुणातवचार्वंगिवामदेवेन धीमता ६
अनुज्ञातार्चयस्वेशंपुराणंपुरुषोत्तमम्
गुरूपदेशमार्गेणपूजयित्वैवकेशवम्
प्राप्नोतिवाछितंसर्वनान्यथाभूधरात्मजे ७

वसिष्ठउवाच-

एवमुक्तातदादेविवामदेवांतिकंनृप
जगामसहसाहृष्टाविष्णुपूजनलालसा ८
समेत्यतंगुरुंदेविपूजयित्वाप्रणम्यच
विनीताप्रांजलिर्भूत्वाउवाचमुनिसत्तमम् ९

पार्वत्युवाच-

भगवंस्त्वत्प्रसादेनसम्यगाराधनं हरेः
करिष्यामिद्विजश्रेष्ठत्वमनुज्ञातुमर्हसि १०
वसिष्ठउवाच-
इत्युक्तस्तुतयादेव्यावामदेवोमहामुनिः
तस्यैमंत्रवरंश्रेष्ठंददौसविधिनागुरुः ११
नाम्नांसहस्रंविष्णोश्चप्रोक्तवान्मुनिसत्तमः
निवेदयित्वापूजायाविधानमपिदेशिकः
उवाचपरमप्रीत्यापार्वतीसंशितव्रताम् १२
वामदेवउवाच-
अर्चयित्वाहृषीकेशंप्रातर्नित्यंवरानने
सहस्रनामपठनंकुरुष्वतदनंतरम् १३
वसिष्ठउवाच-
द्वत्युक्तातेनगुरुणाप्रहृष्टेनांतरात्मना
पूजयित्वानमस्कृत्यपुनरायात्स्वमालयम् १४
शिक्षितागुरुणातेनवामदेवेनपार्वती
ततः कतिपयाहस्तुद्वादश्यांवृषभध्वजः १५
कैलासशिखरेरम्येविष्णुमाराध्यशंकरः
उपविष्टस्ततोभोक्तुंपार्वतींशंकरोऽब्रवीत् १६
शंकरउवाच-
पार्वत्येहिमयासार्द्धभोक्तुंभुवनवंदिते
वसिष्ठउवाच-
तमाहपार्वतीदेवीजप्त्वानामसहस्रकम् १७
ततोभोक्ष्याम्यहंदेवभुज्यतांभवताप्रभो
ततस्तांपार्वतींप्राहप्रहसन्परमेश्वरः १८
शंकरउवाच-
धन्यासिकृतकृत्यासिविष्णुभक्तासिपार्वति
दुर्लभावैष्णवीभक्तिर्भागधेयंविनेश्वरि १९
रामरामेतिरामेतिरमेरामेमनोरमे
सहस्रनामतत्तुल्यंरामनामवरानने २०
रकारादीनिनामानिशृण्वतोममपार्वति

मनःप्रसन्नतांयातिरामनामाभिशंकया २१

रामेत्युक्त्वामहादेविभुंक्ष्वसार्धमयाधुना

वसिष्ठउवाच-

ततो रामेतिनामोक्त्वासहभुंक्त्वाऽथपार्वती २२

रामेत्युक्तामहादेवीशंभुनासहसंस्थिता

पप्रच्छशंकरंदेवंप्रीतिप्रणवमानसा २३

पार्वत्युवाच-

सहस्रनामभिस्तुल्यंरामनामत्वयोदितम्

तस्यापराणिनामानिसंतिचेद्रावणद्विषः

कथ्यतांममदेवेशतत्रमेभक्तिरुत्थिता २४

श्रीमहादेवउवाच-

शृणुनामानिवक्ष्यामिरामचंद्रस्यपार्वति

लौकिकावैदिकाः शब्दाःयेकेचित्संतिपार्वति २५

नामानिरामचंद्रस्यसहस्रंतेषुचाधिकम्

तेषुचात्यंतमुख्यंहिनाम्राष्टोत्तरंशतम् २६

विष्णोरेकैकनामैवसर्ववेदाधिकंमतम्

तादृङ्नामसहस्राणिरामनामसमानिच २७

यत्फलंसर्ववेदानांमंत्राणांजपतःप्रिये

तत्फलंकोटिगुणितंरामनामैवलभ्यते २८

नामानिशृणुरामस्यमुख्यानिशुभदर्शने

ऋषिभिःपरिगीतानितानिवक्ष्यामितेप्रिये २९

ॐश्रीरामोरामचंद्रश्चरामभद्रश्चशाश्वतः

राजीवलोचनः श्रीमान्नाजेंद्रोरघुपुंगवः ३०

जानकीवल्लभोजैत्रोजितामित्रोजनार्दनः

विश्वामित्रप्रियोदांतःशरण्यत्राणतत्परः ३१

वालिप्रमथनोवाग्मीसत्यवाक्सत्यविक्रमः

सत्यव्रतोव्रतफलःसदाहनुमदाश्रयः ३२

कौशलेयःखरध्वंसीविराधवधपंडितः

विभीषणपरित्रातादशग्रीवशिरोहरः ३३

सप्ततालप्रभेत्ताचहरकोदंडखंडनः

जामदग्निमहादर्पदलनस्ताडकांतकृत् ३४
वेदांतपारोवेदात्माभवबंधैकभेषजम्
दूषणत्रिशिरोरिश्चत्रिमूर्तिस्त्रिगुणस्त्रयी ३५
त्रिविक्रमस्त्रिलोकात्मापुण्यचारित्रकीर्तनः
त्रिलोकरक्षकोधन्वीदंडकारण्यवासकृत् ३६
अहल्यापावनश्चैवपितृभक्तोवरप्रदः
जितेंद्रियोजितक्रोधोजितलोभोजगद्गुरुः ३७
ऋक्षवानरसंघातीचित्रकूटसमाश्रयः
जयंतत्राणवरदःसुमित्रापुत्रसेवितः ३८
सर्वदेवाधिदेवश्चमृतवानरजीवनः
मायामारीचहंताचमहाभागोमहाभुजः ३९
सर्वदेवस्तुतः सौम्योब्रह्मण्योमुनिसत्तमः
महायोगीमहोदारः सुग्रीवस्थिरराज्यदः ४०
सर्वपुण्याधिकफलःस्मृतः सर्वाघनाशनः
आदिपुरुषोमहापुरुषःपरमः पुरुषस्तथा ४१
पुण्योदयोमहासारःपुराणपुरुषोत्तमः
स्मितवक्त्रोमितभाषीपूर्वभाषीचराघवः ४२
अनंतगुणगंभीरोधीरोदांतगुणोत्तरः
मायामानुषचारित्रोमहादेवाधिपूजितः ४३
सेतुकृजितवारीशःसर्वतीर्थमयोहरिः
श्यामांगःसुंदरःशूरःपीतवासाधनुर्द्धरः ४४
सर्वयज्ञाधिपोयज्ञोजरामरणवर्जितः
शिवलिङ्गप्रतिष्ठातासर्वाद्यगुणवर्जितः ४५
परमात्मापरब्रह्मसच्चिदानंदविग्रहः
परंज्योतिःपरंधामपराकाशःपरात्परः ४६
परेशःपारगःपारःसर्वभूतात्मकःशिवः
इति श्रीरामचन्द्रस्यनाम्नामष्टोत्तरंशतम् ४७
गुह्याद्गुह्यतरंदेवितवस्नेहात्प्रकीर्तितम्
यःपठेच्छृणुयाद्वापिभक्तियुक्तेनचेतसा ४८
सर्वैःप्रमुच्यतेपापैः कल्पकोटिशतोद्भवैः

जलानिस्थलतांयांतिशत्रवोयांतिमित्रताम् ४९
 राजानोदासतांयांतिवह्नयोयांसौम्यताम्
 आनुकूल्यंचभूतानिस्थैर्ययांतिचलाःश्रियः ५०
 अनुग्रहंग्रहायांतिशांतिमायांत्युपद्रवाः
 पठतोभक्तिभावेननरस्यगिरिसंभवे ५१
 पठेत्परमयाभक्त्यातस्यवश्यंजगत्त्रयम्
 ययंकामंप्रकुरुतेतंतमाप्रोतिकीर्तनात् ५२
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच
 वैकुण्ठेमोदतेनित्यंदशपूर्वैर्दशापरैः ५३
 रामंदूर्वादलश्यामंपद्माक्षंपीतवाससम्
 स्तुवंतिनामभिर्दिव्यैर्नतिसंसारिणोजनाः ५४
 रामायरामभद्रायरामचंद्रायवेधसे
 रघुनाथायनाथायसीतायाः पतयेनमः ५५
 इमंमंत्रमहादेवि जपन्नेवदिवानिशम्
 सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ५६
 इतितेरामचंद्रस्यमाहात्म्यंवेदसंमितम्
 कथितंवैमयासुभूस्तवप्रीत्याशुभाह्वयम् ५७
 वसिष्ठउवाच-
 तच्छ्रत्वाशंकरेणोक्तंमाहात्म्यंपरमात्मनः
 प्रहर्षमतुलंलेभेआनंदाश्रुजलाप्लुता ५८
 प्रणम्यप्राहदेवेशंभर्तारंवृषभध्वजम्
 पार्वत्युवाच-
 अहोमाहात्म्यमतुलंरामस्यपरमात्मनः
 श्रोत्रतृप्तिर्हिमेनस्यात्कल्पायुतशतैरपि ५९
 धन्याहंकृतकृत्यास्मिसर्वमुक्तंत्वयानघ
 त्वत्प्रसादाद्धरेर्भक्तिर्जन्मजन्मनिचास्तुमे ६०
 वसिष्ठउवाच-
 एवमुक्त्वास्वभर्तारंगौरीभागवतोत्तमा
 रामायरामभद्रायरामचंद्रायवेधसे
 रघुनाथायनाथायसीतायाः पतयेनमः ६१

इममेव जपन्मंत्रं सर्वावस्थासु पार्वती
 उवासचसुखेनैव कैलासे पतिना सह ६२
 एतत्ते सर्वमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतमं नृप
 रुद्रप्रोक्तानि शास्त्राणि तामसान्येव पार्थिव ६३
 संमोहनार्थं लोकानां प्रोक्तवान्वृषभध्वजः
 रहसिप्रोक्तवान् देव्या इदमेकं हरः प्रभुः ६४
 यथार्थमर्थं गुह्यं च सारं मंत्रस्य भूपते
 देव्या प्रीत्यै महादेवः कथयामास तत्परः ६५
 उमामहेश्वरं राजन्संवादमिममद्भुतम्
 यः पठेच्छृणुयाद्वापि भक्तियुक्तेन चेतसा ६६
 स सर्ववन्द्यः सर्वज्ञो महाभागवतो भवेत्
 सर्वधर्मविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमं पदम् ६७
 धन्यः खलु भवान्लोके पार्थिवेंद्र महाबल
 त्वदन्वये हरिः श्रीमान्पुराणः पुरुषोत्तमः ६८
 उत्पत्स्यते दाशरथिः सर्वलोकहिताय वै
 तस्मादिदं वाक्यं पूज्याः सुराणामपि पार्थिव ६९
 येषां जातो हि भगवान्नामो राजीवलोचनः

इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपचाशत्साहस्र्यां संहितायामुत्तरखण्डे
 उमामहेश्वरसंवादे रामचंद्राष्टोत्तरशतनामकथनं नाम
 चतुःपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५४

पञ्चपञ्चाशदधिक द्विशततमोऽध्यायः

दिलीप उवाच-

कथितं भवता ब्रह्मन् सर्वधर्ममशेषतः
 सामान्यं च विशिष्टं च स्वरूपं परजीवयोः १
 स्वर्गापवर्गौ कथितौ साधनं च तयोरपि
 धन्योऽस्म्यहं द्विजश्रेष्ठ त्वत्प्रसादात्सदागुरो २
 एकमन्यं द्विजश्रेष्ठ पृच्छामित्वां कुतूहलात्
 कथयस्व यथा तथ्यमपि वात्सल्यगौरवात् ३
 महाभागवतश्रेष्ठो रुद्रस्त्रिपुरहंतकः

कस्माद्विगर्हितंरूपंप्राप्तवान्सहभार्यया ४
 योनिलिगस्वरूपंचकथंस्यात्सुमहात्मनः
 पंचवक्त्रश्चतुर्बाहुःशूलपाणिस्त्रिलोचनः ५
 कथंविगर्हितंरूपंप्राप्तवान्द्विजपुंगव
 एवंसर्वसमाचक्ष्वमित्रावरुणनंदन ६
 वसिष्ठउवाच-

शृणुराजन्प्रवक्ष्यामियन्मांपृच्छसिगौरवात्
 विशुद्धहृदयेपुंसांबुद्धिः श्रेयसिजायते ७
 स्वायंभुवोमनुः पूर्वमंदरेपर्वतोत्तमे
 जगाममुनिभिःसार्द्धदीर्घसत्रमनुत्तमम् ८
 तस्मिन्समागताः सर्वेमुनयः शंसितव्रताः
 नानाशास्त्रविदः श्रेष्ठाबालसूर्यान्लप्रभाः ९
 सर्ववेदविदोविप्राः सर्वधर्मपरायणाः
 वर्तमानेमहासत्रेमुनयः क्षीणकल्मषाः १०
 अन्वेष्टुं देवतातत्त्वं मिथः प्रोचुस्तपोधनाः
 विप्राणां वेदविदुषां कः पूज्यो देवतावरः ११
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां कः स्तुतो मुक्तिदो नृणाम्
 कस्य पादोदकं सेव्यं भुक्तोच्छिष्टं च पावनम् १२
 कोऽव्ययः परमंधामपरमात्मा सनातनः
 कस्य प्रसादं तीर्थं च पितृणां तृप्तिदं भवेत् १३
 तेषां समुपविष्टानां इति वादो महान् भूत्
 रुद्रमेकमिति प्रोचुः केचिदत्र महर्षयः १४
 ब्रह्मैव पूज्य इत्यन्ये वदन्ति मुनि सत्तमाः
 सूर्य एवात्मनां पूज्य इत्यन्ये प्राहुरुत्तमाः १५
 योऽसौ सर्वगतः श्रीमाञ्छरीपतिः पुरुषोत्तमः
 अव्ययः पुंडरीकाक्षो वासुदेवः परात्परः १६
 अनादिनिधनो विष्णुः स एव परमेश्वरः
 संपूज्यो देवता श्रेष्ठ इत्यन्ये चोचिरे द्विजाः १७
 तेषां विवदतां तत्र मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत्
 शुद्धसत्त्वमयो योऽसौ कल्याणगुणवान्प्रभुः १८

पुंडरीकेक्षणः श्रीमाञ्छरीपतिः पुरुषोत्तमः
 विप्राणां वेदविदुषां एकएवार्चितः प्रभुः १९
 विप्राणां नेतरे पूज्यारजस्तमविमिश्रिताः
 इतितस्य वचः श्रुत्वा सर्वे एव महर्षयः
 भृगुं तपोनिधिं विप्रं प्रोचुः प्रांजलयस्तथा २०
 ऋषय ऊचुः -
 अस्माकं संशयं छेतुं त्वं समर्थोऽसि सुव्रत
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां मंतिकं ब्रजसुव्रत २१
 गत्वा तेषां समीपं तु तथा दृष्ट्वा तु विग्रहान्
 शुद्धसत्त्वगुणं तेषां यस्मिन् संविद्यते मुने २२
 स एव पूज्यो विप्राणां नेतरस्तु कदाचन
 शुद्धसत्त्वमयः साक्षाद्ब्रह्मण्यः स भविष्यति २३
 तीर्थप्रसादवाँल्लोके विप्राणां स भविष्यति
 देवतानां पितृणां च तस्योच्छिष्टं सुपावनम् २४
 तस्माद्वा हि मुनिश्रेष्ठ विबुधानां निवासनम्
 क्षिप्रं कुरु मुनिश्रेष्ठ सर्वलोकहितं प्रभो २५
 एवमुक्तस्ततस्तूर्णैकैलासं मुनिसत्तमः
 जगाम वामदेवेन यत्रास्ते वृषभध्वजः २६
 गृहद्वारमुपागम्य शंकरस्य महात्मनः
 शूलहस्तं महारौद्रं नदिं दृष्ट्वा ब्रवीद्विवजः २७
 संप्राप्तोऽहं भृगुर्विप्रो हरं द्रष्टुं सुरोत्तमम्
 निवेदयस्व मां शीघ्रं शंकराय महात्मने २८
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नंदी सर्वगणेश्वरः
 उवाच परुषं वाक्यं महर्षि ममितौजसम् २९
 असां निध्यं प्रभोस्तस्य देव्या क्रीडति शंकरः
 निवर्त्तस्व मुनिश्रेष्ठ यदि जीवितुमिच्छसि ३०
 एवं निराकृतस्तेन तत्रातिष्ठन् महातपाः
 बहूनि दिवसान्यस्मिन् गृहद्वारि महेशितुः ३१
 नारीसंगममत्तोऽसौ यस्मान्मामवमन्यते
 योनिलिगस्वरूपं वै तस्मात्तस्य भविष्यति ३२

ब्राह्मणंमावजानातितमसासमुपागतः
 अब्रह्मणयत्वमापन्नोह्यपूज्योऽसौद्विजन्मनाम् ३३
 तस्मादन्नंजलंपुष्पंतस्मैदत्तंहविस्तथा
 निर्माल्यमस्यतत्सर्वंभविष्यतिनसंशयः ३४
 एवंशप्त्वामहातेजाःशंकरंलोकपूजितम्
 उवाचगणमत्युग्रंनंदिंशूलधरंनृप ३५
 रुद्रभक्ताश्चये लोकेभस्मलिगास्थिधारिणः
 तेपाखंडत्वमापन्नावेदबाह्याभवंतुवै ३६
 एवंशप्त्वामुनिस्तत्ररुद्रंत्रिपुरहंतकम्
 जगामब्रह्मलोकंवैसर्वलोकनमस्कृतम् ३७
 तत्रदैवैःसहासीनंब्रह्माणंपरमेष्ठिनम्
 दृष्ट्वाप्रांजलिनादेवंप्रणनाममहामतिः ३८
 प्रणम्यपुरतस्तस्यतूष्णीमासमहातपाः
 तंदृष्ट्वामुनिशार्दूलंरजोगुणसमावृतः ३९
 नार्चयामासधाताऽसौमहर्षिसमुपागतम्
 प्रत्युत्थानंप्रियंवाक्यंनकृतंतस्यवेधसा ४०
 एश्वर्येणैवमहतातस्थौ तत्रांबुजासनः
 तंदृष्ट्वारजसोद्रिक्तंमहर्षिः पंकजासनम् ४१
 व्याजहारमहातेजावाक्यंलोकपितामहः
 रजसामहतोद्रिक्तोयस्मान्मामवमन्यसे ४२
 तस्मात्त्वंसर्वलोकानामपूज्यत्वंसमाप्नुहि
 एवंशप्त्वामहात्मानंब्रह्माणंलोकपूजितम् ४३
 जगामसहसाविप्रोभगवन्मंदिरंभृगुः
 प्रविश्यवैष्णवंलोकंक्षीराब्धेरुत्तरेतटे ४४
 तत्रस्थितैर्महाभागैः पूज्यमानोयथार्हतः
 तत्रानिवार्यमाणस्तुप्रविष्टोतःपुरंद्विजः ४५
 प्रविश्यतस्मिन्विमलेविमानेरविसन्निभे
 शयानंनागपर्यंकैददर्शकमलापतिम् ४६
 लक्ष्मीकरसरोजाभ्यामृज्यमानपदद्वयम्
 तंदृष्ट्वामुनिशार्दूलोभृगुःकोपसमन्वितः ४७

सव्यंपादंप्रचिक्षेपविष्णोर्वक्षसिशोभने
 तूर्णमुत्थायभगवान्धन्योस्मीतिवदन्मुदा ४८
 हस्ताभ्यांचरणंतस्यपीडयामासहर्षितः
 शनैर्मृदित्वातत्पादमधुरंवाक्यमब्रवीत् ४९
 धन्योस्म्यद्यैवविप्रर्षेकृतकृत्योस्मिसर्वदा
 त्वत्पादस्पर्शनाद्देहेमंगलंमेभविष्यति ५०
 समस्तसंपत्समवाप्तिहेतवः समुत्थितापत्कुलधूमकेतवः
 अपारसंसारसमुद्रसेतवः पुनंतुमांब्राह्मणपादपांसवः ५१
 विप्रपादरजोयस्यदेहेतिष्ठतिसर्वदा
 गंगादिसर्वतीर्थानितस्यतिष्ठंत्यसंशयम् ५२
 इत्युक्त्वासहसोत्थायदेव्यासार्द्धजनार्दनः
 भक्त्यासमर्चयामासदिव्यस्त्रक्चंदनादिभिः ५३
 तंदृष्ट्वामुनिशार्दूलोहर्षपूर्णोऽश्रुलोचनः
 उत्थायासनमुख्यात्तंप्रणनामदयानिधिम्
 कृतांजलिपुटोभूत्वाहर्षात्प्राहमहातपाः ५४
 श्रीभृगुरुवाच-
 अहोरूपमहोशांतिरहोज्ञानमहोदया
 अहोसुनिर्मलाक्षांतिरहोसत्त्वगुणंहरेः ५५
 नैसर्गिकंशुभंसत्वंतथैवगुणवारिधेः
 नान्येषांविद्यतेकिंचित्सर्वेषांत्रिदिवौकसाम् ५६
 ब्रह्मण्यश्चशरण्यश्चत्वमेवपुरुषोत्तमः
 ब्राह्मणानांत्वमेवेशोनान्यःपूज्यः सुरःक्वचित् ५७
 येऽचयंतिसुरानन्यांस्त्वांविनापुरुषोत्तम
 तेपाखंडत्वमापन्नाः सर्वलोकविगर्हिताः ५८
 विप्राणांवेदविदुषांत्वमेवेज्योजनार्दनः
 नान्यः कश्चित्सुराणांतुपूजनीयः कदाचन ५९
 अनर्च्याब्रह्मरुद्राद्यारजस्तमोविमिश्रिताः
 त्वंशुद्धसत्त्वगुणवान्पूजनीयोऽग्रजन्मनाम् ६०
 त्वत्पादसलिलंसेव्यंपितृणांचदिवौकसाम्
 सर्वेषांभूसुराणांचमुक्तिदंकल्मषापहम् ६१

त्वद्भुक्तोच्छिष्टशेषवैपितृणांचदिवौकसाम्
 भूसुराणांचसेव्यस्यान्नान्येषांतुकदाचन ६२
 इतरेषांतुदेवानामन्नंपुष्पंजलंतथा
 अस्पृश्यंतुभवेत्सर्वनिर्माल्यंसुरयासमम् ६३
 तस्माद्वैब्राह्मणोनित्यंपूजयित्वासनातनम्
 त्वत्तीर्थभुक्तमन्नंचभजेतैवानिशंबुधः ६४
 नान्यदेवं तुवीक्षेतब्राह्मणोनचपूजयेत्
 नान्यप्रसादंभुंजीतनान्यदायतनंविशेत् ६५
 नददातीहयोविप्रः पितृणांश्राद्धकर्मणि
 त्वद्भुक्तमन्नंतीर्थंचतत्सर्वनिष्फलंभवेत् ६६
 कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानिच
 पतंतिपितरस्तस्यनरकेपूयशोणिते ६७
 निवेदितंतवविभोयोजुहोतिददातिवा
 देवतानांपितृणांचतृप्तिरानंत्यमश्नुते ६८
 तस्मात्त्वमेवविप्राणांपूज्योनान्योस्तिकश्चन
 मोहाद्यः पूजयेदन्यान्सपाखंडीभविष्यति ६९
 त्वंहिनारायणः श्रीमान्वासुदेवः सनातनः
 विष्णुःसर्वगतोनित्यः परमात्मा महेश्वरः ७०
 त्वमेवसेव्योविप्राणांब्रह्मण्यः शुद्धसत्त्ववान्
 पूज्यत्वाद्ब्राह्मणानांवैशुद्धसत्त्वगुणादपि ७१
 सर्वेषामेवदेवानांब्राह्मणत्वमवाप्नुहि
 त्वामेवहिसदाविप्राभजंतिपुरुषोत्तमम् ७२
 ब्राह्मणास्तेबभूवुस्तुनान्यास्तत्रनसंशयः
 ब्रह्मण्योदेवकीपुत्रोब्रह्मण्योमधुसूदनः ७३
 ब्रह्मण्यःपुंडरीकाक्षोब्रह्मण्योविष्णुरच्युतः
 ब्रह्मण्योभगवान्कृष्णोवासुदेवोऽच्युतोहरिः ७४
 ब्रह्मण्योनारसिंहः स्यात्तथा नारायणोऽव्ययः
 ब्रह्मण्यः श्रीधरः श्रीशोगोविंदोवामनस्तथा ७५
 ब्रह्मण्योयज्ञवाराहः केशवः पुरुषोत्तमः
 ब्रह्मण्योराघवः श्रीमान्नामोराजीवलोचनः ७६

ब्रह्मण्यःपद्मनाभः स्यात्तथादामोदरः प्रभुः
 ब्रह्मण्योमाधवोयज्ञस्तथात्रिविक्रमः प्रभुः ७७
 ब्रह्मण्यश्चहृषीकेशःपीतवासाजनार्दनः
 नमोब्रह्मण्यदेवायवासुदेवायशार्ङ्गिणे ७८
 नारायणायश्रीशायपुंडरीकेक्षणायच
 नमोब्रह्मण्यदेवायवासुदेवायविष्णवे ७९
 कल्याणगुणपूर्णायनमस्तेपरमात्मने
 नमोब्रह्मण्यदेवायसर्वदेवस्वरूपिणे ८०
 वाराहवपुषेनित्यंत्रयीनाथायतेनमः
 नमोब्रह्मण्येदेवायनागपर्य्यकशायिने ८१
 राजीवदलनेत्रायराघवायनमोनमः
 माययामोहिताः सर्वदेवाश्चतृषयस्तव ८२
 नजानंतिमहात्मानंसर्वलोकेश्वरंप्रभो
 त्वानंजानंतिभगवन्सर्ववेदविदोऽपिहि ८३
 नामरूपगुणैः श्रीशचारित्रैरपिदुष्कृतैः
 परत्वसूचकंसत्वंतववेदितुमीश्वरः ८४
 महर्षिभिः प्रेषितोऽहमागतोस्मितवांतिकम्
 तवशीलगुणाञ्जातुंचरणंममकेशव ८५
 दत्तं वक्षसिगोविंदतत्त्वंतव्यंकृपानिधे
 एवमुक्त्वाभृगुर्देवंप्रणम्यचमुहुर्मुहुः ८६
 दिव्यैर्महर्षिभिस्तत्रपूज्यमानोमहात्मभिः
 पुनर्जगामहृष्टात्मायज्ञभूमिंशुभाह्वयाम् ८७
 समागतंमहात्मानंतत्रदृष्ट्वामहर्षयः
 प्रत्युत्थायनमस्कृत्वापूजांचक्रुर्विधानतः ८८
 तेषांविज्ञापयामासतत्सर्वमुनिपुंगवः
 रजस्तमगुणोद्रिक्तोविधीशानौसुरोत्तमौ ८९
 शप्तौमयानपूज्यौतौविप्राणामृषिसत्तमाः
 अब्रह्मण्यत्वमापन्नोगर्हितरूपमास्थितः ९०
 शप्तःकैलासशिखरेशंकरस्तमसावृतः
 शुद्धसत्त्वमयोविष्णुःकल्याणगुणसागरः ९१

नारायणः परंब्रह्मविप्राणांदैवतंहरिः
 ब्रह्मण्यः श्रीपतिर्विष्णुर्वासुदेवोजनार्दनः ६२
 ब्रह्मण्यः पुंडरीकाक्षोगोविंदो हरिरच्युतः
 स एव पूज्यो विप्राणां नेतरः पुरुषर्षभाः ६३
 मोहाद्यः पूजयेदन्यं स पाखंडी भविष्यति
 स्मरणादेव कृष्णस्य विमुक्तिः पापिनामपि ६४
 तस्य पादोदकं सेव्यं भुक्तोच्छिष्टं च पावनम्
 स्वर्गापवर्गदं नृणां ब्राह्मणानां विशेषतः ६५
 विष्णोर्निवेदितं नित्यं देवेभ्यो जुहुयाद्धविः
 पितृभ्यश्चैव तद् दद्यात्सर्वमानं त्यमश्नुते ६६
 यो न दद्याद्धरेर्भुक्तं पितृणां श्राद्धकर्मणि
 अश्नंति पितरस्तस्य विरमूत्रं स ततं द्विजाः ६७
 तस्माद्विष्णोः प्रसादो वै सेवितव्यो द्विजन्मनाम्
 इतरेषां तु देवानां निर्माल्यं गर्हितं भवेत् ६८
 सकृदेव हियो शनाति ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः
 निर्माल्यं शंकरादीनां स चांडालो भवेद्द्रुधुवम् ६९
 कल्पकोटि सहस्राणि पच्यते नरकाग्निना
 निर्माल्यं भो द्विजश्रेष्ठारुद्रादीनां दिवौकसाम् १००
 रक्षो यक्ष पिशाचां नृमद्यमांससमं स्मृतम्
 तद् ब्राह्मणैर्न भोक्तव्यं देवानां भुजितं हविः १०१
 तस्मादन्यं परित्यज्य विष्णुमेव सनातनम्
 पूजयध्वं द्विजश्रेष्ठाय अवजीव मतं द्रिताः १०२
 तद्विष्णोः परमं धाम मन्यंतो गतसंशयाः
 तापादिपंचसंस्कारैरन्विष्टाः शुभचेतसः १०३
 अप्राकृतं हरिं सम्यगर्चयध्वं द्विजर्षभाः
 चक्रांकितभुजाविप्राभवं त्यप्राकृताः शुभाः १०४
 चक्रलांछनहीनास्तु प्राकृतास्तामसा स्मृताः
 तस्मात्प्राकृतसंसर्गपापौघदहनं हरेः १०५
 प्रतप्तं बिभृयाच्चक्रं शंखं च भुजमूलयोः
 उद्धर्वपुंड्राणि चांगेषु धृत्वा शास्त्रोक्तमार्गतः १०६

अर्चयेन्मंत्ररत्नेनविधिनापुरुषोत्तमम्
 तस्यप्रसादसेवांचकुर्यान्नित्यमतंद्रितः १०७
 तस्यावरणपूजायां त्रिदशानर्चयेत्सदा
 तमेवसर्वयज्ञानांभोक्तारंपरमेश्वरम् १०८
 ज्ञात्वावैजुहुयाद्द्याजपेद्वैसततंद्रिजाः १०९
 वसिष्ठउवाच-
 एवमुक्तास्तुतेसर्वेऋषयः क्षीणकल्मषाः
 नमस्कृत्यभृगुंसम्यगूचुः प्रांजलयस्तदा ११०
 ऋषय ऊचुः
 भगवन्संशयछेत्तात्वमेवद्विजसत्तम
 त्वंवैलोकगतिर्ब्रह्मंस्त्वमेवपरमागतिः १११
 त्वमेवपरमोधर्मस्त्वमेवपरमंतपः
 त्वत्प्रसादाद्वयंविप्रभविष्यामोहिनान्यथा ११२
 वसिष्ठउवाच-
 एवंस्तुत्वाभृगुंविप्रंसर्वएवमहर्षयः
 तस्मात्संप्राप्तमंत्रावैपूजयामासुरच्युतम् ११३
 एतत्तेसर्वमाख्यातंप्रसंगात्पार्थिवोत्तम
 रामस्यहस्तकमलस्पर्शनाद्वैनृपोत्तम ११४
 भविष्यत्यमलंतच्चरूपंलोकविगर्हितम्
 राघवः सर्वदेवानांपावनः पुरुषोत्तमः ११५
 स्पृष्टादृष्टाश्चतेनैवविमलाः शंकरादयः
 सर्वेषामपिदेवानांपितामाताजनार्दनः ११६
 त्राताचसर्वलोकानांवात्सल्यगुणसागरः
 तमेवशरणंगच्छयदीच्छेत्परमंपदम् ११७
 एतत्तेसर्वमाख्यातंपुराणंवेदसंमितम्
 ब्रह्मणाकथितंराजन्मनुस्वायंभुवोतरे ११८
 विष्णुभक्तिविनीतस्यशुद्धसत्वस्यनान्यथा
 तस्यसंश्रावयेन्नित्यंविमुक्तासाहरेः कथा ११९
 शंखचक्रोद्धर्वपुंड्रादिविहितोवाचकः पुमान्
 तन्मुखाच्छ्रूयतांनित्यंपुत्रीभवसिनान्यथा १२०

यस्त्विदंश्रावयेन्नित्यं पठेद्वासुसमाहितः
 अनन्यभक्तिः श्रीशस्यजायते तस्य सर्वदा १२१
 विद्यार्थीलभते विद्यां धर्मार्थी धर्ममाप्नुयात्
 मोक्षार्थीलभते मोक्षं कामार्थीलभते सुखम् १२२
 द्वादश्यां श्रवणार्के च संक्रांतौ ग्रहणे तथा
 अमावस्यां पौर्णमास्यां पठेद्भक्तिसमन्वितः १२३
 श्लोकार्द्धं श्लोकपादं वा पठेद्यस्तु समाहितः
 अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयः १२४
 इत्येतत्कथितं गुह्यं पुराणं संहितात्मकम्
 अर्चयस्व हृषीकेशं यदीच्छसि परमं पदम् १२५
 सूत उवाच-
 एवमुक्तो वसिष्ठेन गुरुणानृपसत्तमः
 प्रणम्य च गुरुराजा पूजयित्वा यथार्हतः १२६
 तस्मात्संप्राप्तमंत्रोऽसौ विधिना द्विजसत्तमात्
 अर्चयित्वा हृषीकेशं यावज्जीवमतन्द्रितः
 काले हरिपदं प्राप योगिगम्यं सनातनम् १२७
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे पंचपंचाशत्साहस्र्यां संहतियां वैयासिक्यामुत्तरखण्डे
 भृगुपरीक्षाकथनं नाम पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २५५
 इति श्रीपाद्मे महापुराणे षष्ठमुत्तरखण्डं समाप्तम्